

[illegible]

[illegible]

உ

கடவுள் துணை.

அதிவீரராமபாண்டியன்

அருளிச்செய்த

நைடதம்.

மூலமும்-உரையும்.

இவை

அஷ்டாவதானம்

வீராசாமி செட்டியாரவர்கள்

மாணாக்கரிலொருவராகிய

உபாத்தியாயர்

கங்காதர முதலியாரால்

பழையபிரதியைக்கொண்டு

பரிசோதித்து

சென்னை சூளை

எஸ். பி. இராஜாராம்

அவர்களாற்றமது

ஸன் ஆப் இந்தியா பிரஸ்ஸிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

இதன் விலை 1913. ரூபா 2-0-0.

உ

கடவுள் துணை.

நைடதம்.

நைடதம் என்னுஞ்சொல் நைஷதம் என்கிற ஆரியத்தின் திரிபு.
அதன்வரலாறு என்னவெனில்,
நிஷதம் என்பதோர் தேசத்தின்பெயர்.
அத்தேயத்தையாள்பவன் நைஷதன். அவனே நளன்.
அவனைக்குறித்துச் செய்யப்பட்ட நூல் நைஷதம்.

பாயிரம்.

இதனால் எடுத்துக் கொண்ட காப்பியம் இடையூறின்றி இனிது முடிதற்பொருட்டு உயர்ந்தோர் வழக்கத்தின்படியே கவி கடவுள் வணக்கஞ்செய்தல் சொல்லப்படுகின்றன.

விநாயகர்வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

தழைவிரி கடுக்கை மாலைத் தனிமுதல் சடையிற் சூடும்
குழவிவெண் டிங்களிற்ற கோட்டது குறையென் றெண்ணிப்
புழைநெடுங் கரத்தாற் பற்றிப் பொற்புற விணைத்து நோக்கும்
மழைமதக் களிற்றின் செய்ய மலரடி சென்னி வைப்பாம்.

(பதவுரை.) தழை - செழித்த, விரி - மலர்ந்த, கடுக்கை - கொன்றை மலர்களாலாகிய, மாலை - மாலையையுடைய, தனி-ஒப்பில்லாத, முதல்-பரமசிவனால், சடையில்-சடையின்கண், சூடும்-சூடப்பட்டிருக்கிற, குழவி-குழந்தையாகிய, வெள் – வெள்ளிய, திங்கள் - சந்திரனை, இற்ற - ஒடிந்த, கோட்டது - (தன்) கொம்பினது, குறையென்று - சேஷமென்று, எண்ணி - நினைத்து, புழை – துளையையுடைய, நெடு - நெடிய, கரத்தால் - துதிக்கையினாலே,

---

* யாப்பருங்கலம். கழிநெடிலடியே கசடறக்கிளப்பி, னறுசீர் முதலா வையிரண்டீறா, வருவனபிறவும் வகுத்தனர் கொளலே.

பற்றி - பிடித்து, பொற்பு - அழகானது, உற-பொருந்த. இணைத்து (அதிற்) பொருத்தி, நோக்கும் - பார்க்கின்ற, மழை - மழைபோல்கின்ற, மதம் - மதத்தையுடைய, களிற்றின் - யானைமுகக் கடவுளுடைய, செய்யமலர் - செந்தாமரை மலர்போலும், அடி - திருவடிகளை, சென்னி - தலைமேல், வைப்பாம்- (நாம்) சூடிக்கொள்வாம்—எ-று.

(பொழிப்புரை.) தழைவிரிகடுக்கை என்றது, தாழைகள் விரிந்த கடுக்கை எனினும் பொருந்தும், தழைதலாகிய காரணத்தால், தழையென் றாயிற்று. மாணிக்கவாசகர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய (குவலயானந்தசூத்திரம்) வழிபடு தெய்வவணககஞ்செய்து, மங்கலமொழி முதல் வழுவாதுரைக்கி, லெடுத்துக் கொண்ட விலக்கண விலக்கிய மிடுக்கணின்றி யினிது முடியுமே இவ் விலக்கணத்தால் கடவுள் வணக்கங்கூறினர் யாம்யென்னும் எழுவாய் எஞ்சி நின்றது. வைப்பாம் என்றது பயனிலை அடியென்றது செயப்படுபொருள் தழை - விரி என்கிற பெயரெச்சத் தொகைக ளடுக்கிக் கொன்றைமலரென்கிற வினைமுதற் பெயர்கொண்டன வாகும்.

மலரடி சென்னிவைப்பாம் என்றது - தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றாகத் தம்மைப்புகழ்ந்து கூறியதற்கு இலக்கண மெங்கனமெனின் (மேற்படி சூத்திரம்) முனைபுனை சேவகன் முனிந்தார்ப்பதுபோற், கசடறக்கற்ற கல்வியாற்றலாற், றன்னைப் புகழத்தகுமெனச சாற்றினர், என்றதனாலறிக. இற்ற கோடு என்றது - விநாயகர் தம்மா லொடிக்கப்பட்ட கோடென்றருத்தமாம். இதற்கிலக்கிய மெங்கனமெனின் (கந்தப்புராணம்) கெஜமுக னுற்பத்தி படலம் (உ௲௬ - வது, உ௲எ - வது,) பாடல்கள்.

நின்றவன் றன்னை நோக்கி கொடியபல் படைக ளேவிச்
சென்றிவன் றன்னைக் கொல்லாச் சிவனருள் வரத்தின் சீரா
லின்றினிச் செய்வ தென்னன் றிரைவரை யுன்னி யெந்தை
தன்றிருக் கோட்டி லொன்று தடக்கையின் முறித்துக்கொண்டான்.

தடக்கையி லேந்துங் கோட்டைத் தந்தியா மவுணன் மீது
விடுத்தலு மனையவ மார்பை வெய்தெனக் கீண்டு போகி
புடற்படி மிசையே வீழ்த்தி யொல்லையி லோடித் தெண்ணீர்க்
கடற்படிந் தமலன் மைந்தன் காரத்திலவந் திருந்த தன்றே.

இச்செய்யுட்களில் கெஜமுகனைக் கொல்லக் கோட்டை ஒடித்தாரென்றது புராண சித்தாந்தம். இக்கருத் தறியாதார் பாரத மெழுதக் கோட்டை ஒடித்தாரென்று உரை வரைந்திருக்கின்றார்; அவர் இந்நூ லறியார்போலும் குழவியென்றதும், குழவுயென்றதும், ஒருபொருட்கிளவி (மேற்படிசூத்திரம்) மழவுங் குழவு மிளமைப்பொருள். பொற்பு என்றது—அழகுபொலிவு, (தொல்

காப்பியசூத்திரம்) பொற்பே பொலிவு என்றதனாலறிக, தந்தைக்கு மூத்தபிள்ளையின் மேலுந் தாய்க்கு இளையபிள்ளையின்மேலும் அன்புமிகுதலுலகியற்கையாதலாற் பரமசிவனிடத்தே விநாயகக்கடவுளுக்கு விளையாட்டுச்செயப்பட்டது. "மூத்தமகனிடத்தார்வ மீன்றெடுத்த பிதாமகற்குமுதிருமாற்றல்" என்பதனாலுமறிக. பிறவியைக் கொம்பின்குறையென்று மயங்கினமையால் மயக்கவணியாம்.

(கருத்து.) சிவன் முடியிலிருந்த பிறையை ஒடித்த கொம்புக்கிணைபார்க்கும் விநாயகரை வணங்குவோம்—என்பதாம்.

பாயிரம் - முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இதனால் ஆக்கியோன்பெயர் முதலானவை சொல்லப்படுகின்றது.

நிலவுபொழி தனிக்கவிகை நிடதர்கோன் புகழ்ச்சரித நெடுநீர் வைப்பிற், புலவர்களி யமுதொழுகு புதுமொழிகூட் டுணைதமிழாற் புனைதல்செய்தான், வலனுயர்த்த வண்ணலஞ்சேல வான்றொடுபொற் கோட்டிமய வரையிற்றீட்டி, அலர்தலைமா நிலம்புரக்கு மதிவீர ராம னிக லரசரேறே.

(ப - ரை.) இகல் - பகைத்த, அரசர் - மன்னராகிய (யானைகளுக்கு) ஏறு ஆண்சிங்கமா யுள்ளவனாகிய, வலன் - வெற்றியினால், உயர்த்த - உயர்த்தப்பட்ட, அண்ணல்-பெருமைபொருந்திய, ஆம் - அழகிய, சேல்-மீனக்கொடியை, வான் - ஆகாசத்தை, தொடு - அளாவிய, பொன் - பொன்னையுடைய, கோட்டு-சிகரத்தையுடைய, இமயவரையில் இமையமலையினிடத்தே, தீட்டி-(தனக்குறிய வெல்லைக்கல்லாக) எழுதி, அலர் - பரந்த, தலை - இடைத்தையுடைய, மா - பெரிய. நிலம் - பூமியை, புரக்கும் - காக்கின்ற, அதிவீரராமன்-அதிவீரராமனென்கிற வியற்பெயருடைய பாண்டியராஜனானவன்,) நிலவு-சந்திரிகையை, பொழி - பொழிகின்ற, தனி - ஒப்பற்ற கவிகை - (முத்துக்) குடையையுடைய, நிடதர்கோன் - நளமஹாராஜனது, புகழ் - புகழையுடைய, சரிதம்-சரித்திரமாகிய, களி - களிப்பைத்தருகின்ற, அமுது - அமிர்தத்தை, நெடுநீர் – கடலாற் சூழப்பட்ட, வைப்பில் - பூமியிலுள்ள, புலவர் - புலவரானவர், கூட்டுண - கொள்ளை - கொள்ளும் படியாக, ஒழுகு-(அவ்வமிர்தம்) பெரு

குகின்ற, புதுமொழி - புதிய காப்பியத்தை, தமிழால்-தமிழ் மொழியினாலே, புனைதல் செய்தான் - அலங்கரித்துப் பாடினன்—எ-று.

(பொ - ரை.) புலவரென்பது தேவர்க்கும் வித்துவான்களுக்கும் பெயர். இங்கே வானென்றது நீலநிறமுள்ளதாகக் காணப்படு மாகாசமாம். பின் வருவனவற்றையும் இப்படியேகொள்க. கூட்டுணற்குக் கொள்ளையிட லென்பது "நலமணிமகுடந்தேடிக் கண்டிலர் நீதிசில கண்டிலர் திகைத்துவாடிச் சிந்தைநோயுழந்திது மாற்றவர் கூட்டுண் டோடிப் போயினது, என்பதனாலறிக. மொழியென்பது தன் காரியமாகிய காப்பியத்தை யுணர்த்த புதுவென்பது அக்காப்பியத்தை விசேடித்து நிற்கையால் இருபெயரொட்டாகு பெயராமென்றறிக.

அதிவீரராமனெனவே ஆக்கியோன் பெயரும், நிடதர்கோன் புகழ்ச்சரிதம் எனவே நுதலியபொருளும், அக்காரணத்தாலே தோன்றுகிற நைடதம் வென்கிற வடமொழிப்பெயரே இதற்குப் பெயரென்பதும் கூட்டுணவெனவே இந்த நூலுக்குப்பயனும் பெறப்பட்டன. தமிழாற் புனைதல் செய்தானெனவே முன்பிது தமிழிலின்றி வடமொழியிலிருந்தெடுத்துத் தமிழின் மொழிபெயர்க்கப் பட்டதென்பது, குறிக்கப்படுகின்றது. நெடுநீர் வைப்பிற் புலவர்களி யமுதொழுகு என்றதனால் விண்ணிற் புலவருக்குக் கடலமிர்தம் போல மண்ணிற்புலவருக்கு இச்சரித்திராமிர்த மமையு மென்னும் உவகையணி தொனிக்கின்றது 'இகலரசரேறு' என்பதில் அதிவீர ராமனிடத்தே சிங்கத்தன்மையை ஏற்றினதற்கேற்பப் பகைவரிடத்தே யானைத்தன்மையையேற்றாமையால் ஏகதேச வுருவகவணியாம் இது பெரும்பாலு மீற்றுச் சீர்களிரண்டு மாச்சீர்களு மற்றைநான்குங் காய்ச்சீர்களுமாகிய வடிகளால் வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

சிறப்புப்பாயிரம்-முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

நாட்டுப் படலம்.

நளனாலாளப்பட்ட நிடதநாட்டின் வளத்தைச்
சொல்லப்படுகின்றது.

கலித்துறை.

இதுமுத லிரண்டுபாட்டுகளால் மழைச் சிறப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.

கருவி மாமழை கலைமக ளுருவென விளங்கி
இருவி சும்பிடைப் படர்ந்துசென் றினமணி கொழிக்கும்
பரவை வெண்டிரை மேய்ந்துயர் பனிவரை யுயிர்த்த
உருவ மோடரித் தடங்கணா ளுருக்கொடு மீண்ட.

(ப - ரை.) கருவி - (உலகத்திற்குத்) துணைக்காரணமாகிய, மா - பெருமைபொருந்திய, மழை-மேகங்களானவை, கலைமகள் - சரஸ்வதியினது, உருவென-வடிவம்போல, விளங்கி - (வெண்மையாக) விளங்கி, இரு-பெரிய-விசும்பிடை ஆகாசத்தினிடத்தே, படர்ந்து - பரந்து, சென்று-போய், இனம்-இனமாகிய, மணி-இரத்தினங்களை, கொழிக்கும் - கொழிக்கின்ற, பரவை - கடலினது, வெள்-வெள்ளிய, திரை-அலைகளையுடைய (நீரை,) மேய்ந்து-குடித்து, உயர்-உயர்ந்த, பனிவரை மலையரசனால், உயிர்த்த-(புதல்வியாகத்) தரப்பட்ட, உருவ - (காதுகளுக்கு) நேராக, ஓடு-ஓடுகின்ற, தடம் - விசாலமாகிய, கணாள்-கண்களையுடைய பார்வதியினது, உரு-(கருநிறத்தை) கொடு-பெற்று, மீண்ட-திரும்பின எ-று.

(போ - ரை) முன்னுரு - வடிவு, பின்னுரு - நிறம். "உருவே யுட்கும் வடிவு மாகும்" என்பதனாலறிக. மழை கலைமகளுருவென விளங்கி—இதில் கலைமகளுரு உபமானம், மழை உபமேயம், என-உருபு. விளங்கல் - பொதுத் தன்மை. இந்நான்கும் விரிந்து நிற்கையால் விரியுவமையணியாம் தடங்கணாளுருக் கொடுமீண்ட—இதில் மழையாகிய உபமேயத்திலே தடங்கணாளுருவாகிய உபமானத்தின் குணத்தை யேற்றலால் பதப்பொருட் காட்சியணியாம். இது முதல் பத்துப்பாட்டுகள் வரைக்கும் பெரும்பாலு முதற் சீருமீற்றுச் சீருமாச்சீர்களு மற்றை மூன்றும் விளச்சீர்களுமாகிய வடிகளால் வந்த கலித்துறைகள். (க)

அன்னங் கண்படு தண்பணை நிடதநா டளிக்கும்
மன்னர் மன்னவன் மண்டமர் கடந்தவொள் வேலின்
மின்னி யாங்கவன் முரசென விண்ணிடை யதிர்ந்து
பொன்னங் குன்றின்மே லவன்கொடை போன்மெனப் பொழிந்த

(ப - ரை) அன்னம்-அன்னங்களானவை, கண்படு- தூங்குகின்ற, தண்-குளிர்ச்சி பொருந்திய, பணை-கழனிகளையுடைய, நிடதநாடு-நிடததேயத்தை, அளிக்கும்-காக்கின்ற, மன்னர்-அரசர்களுக்கு, மன்னவன் - அரசனாகிய (நளனது), மண்டு - நெருங்கிய, அமர் - போரை, கடந்த - முடித்த, ஒள்-ஒள்ளிய, வேலின் - வேல்போல, மின்னி-மின்னுதல் செய்து, அவன் - அவனது, முரசென-முரசம்போல, விண்ணிடை - ஆகாசத்தினிடத்து, அதிர்ந்து-ஒலித்து, பொன்-பொன்னையுடைய, அம் அழகிய, குன்றின்மேல்-இமயமலையின்மேல், அவன்-அவனது, கொடை-ஈகையை, போன்மென-ஒக்குமென்று சொல்லும் படியாக, பொழிந்த-(அம்மேகங்கள் நீரைச்) சொரிந்தன எ-று. ஆங்கு-அசை.

(போ ரை.) இங்கே பொன்மலை யென்றது இமயமலையாம். நிடததேசத்திற்குச் சமீபத்திற் சிறந்துள்ளது அதுவேயாதலால், பின்வரும் "கங்கை யென்றுலகேத்திய" வென்னும் பாட்டில் அம்மலையிற் பிறந்து வருங் கங்கையே அந்நாட்டிற்கு நதி என்பதனாலுமறிக. [மேகத்திற்கு மின்னுதல்பற்றி வேலும் ஒலித்தல்பற்றி முரசமும், அம்மேகத்தின் பெய்தற்குக் கைம்மாறு நோக்காமைபற்றி ஈகையும் உபமானஞ் செய்யப்படுதலால் உவமையணியாம்.] ஆகவே இக்கதைக்கு நாயகனாகிய நளராஜனுடைய வேல் முதலியவற்றி னுயர்வுதொனிக்கின்றது.

இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் வெள்ளச்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

விலகி வில்லுமிழ் விரிகதிர் மணிபல வரன்றிப்
பொலன் முகட்டுயர் பொன்னெடுங் குன்றின்வீ ழருவி
குலவு வெண்டிரைக் குரைகட லுடுத்தபார் மடந்தை
அலர் முலைத்தலைத் துயல்வரு மாரமொத் துளதால்.

(ப - ரை) உயர்-(மலைகளில்) உயர்ந்த, நெடு-நெடிய, பொற்குன்றின்-இமயமலையின்மேல், பொலன் - அழகிய, முகட்டு - சிகரத்திலிருந்து, விலகி-இடைவிட்டு, வில்-ஒளியை, உமிழ்-வீசுகின்ற, விரி-விரிந்த, கதிர்-கிரணங்களையுடைய, பல-பலவகைப்பட்ட, மணி-முத்துக்களையும், வரன்றி-வாரிக்கொண்டு, வீழ்-வீழ்கின்ற, அருவி-வெள்ளமானது, குலவு-வளைவாகிய, வெள்-வெள்ளிய, திரை-அலைகளையுடைய, குரை - ஒலிக்கின்ற, கடல் - கடலாகிய (ஆடையை), உடுத்த-மருங்கிற் சூழக்கொண்டிருக்கிற, பார்மடந்தை - பூமிதேவியினுடைய, அலர் - அடிபரந்த, முலைத்தலை - (அம்மலையாகிய) முலையினிடத்து, துயல் வரும்-புரளுகின்ற, ஆரம்-முத்துமாலையை, ஒத்துளது-ஒத்திருக்கின்றது எ-று.

(போ - ரை.) பலவகைமுத்துக்களாவன: குறிஞ்சிக்கருப் பொருளாகிய யானைக்கொம்பு பன்றிப்பல், மூங்கில், இவை முதலியவற்றி லுண்டாகின்றவையாம் [பூமியிலே மடந்தை தன்மையையும் கடலிலே ஆடைத்தன்மையையும் மலையிலே முலைத்தன்மையையும் ஆரோபித்தலாகிய உருவகம் உறுப்பாகவும் அருவியின்கண் ஆரத்தன்மையைச் சம்பாவித்தலாகிய தற்குறிப்பு உருப்பியாகவும் வருதலால் உறுப்புறுப்பிக் கலவையணியாம்] (௩)

வேழ வெண்மருப் பெறிந்துவெள் ணித்திலம் வரன்றிக்
காழ கிற்றுணி சந்தொடு கையரிக் கொண்டு
கோழரைச் செழுங் குங்குமத் தடஞ்சினை சாடி
ஆழ்தி ரைக்கட லடுகிழித் தொழுகிய தன்றே

(ப - ரை.) வேழம்-யானைகளுடைய, வெள்-வெள்ளிய, மருப்பு-கொம்புகளை, எறிந்து - வீசிக்கொண்டும், வெள் - வெள்ளிய, நித்திலம்-முத்துகளை, வரன்றி - வாரிக்கொண்டு, காழ் - வயிரம்பொருந்திய, அகில்-அகின் மரங்களுடைய, துணி - துண்டங்களை, சந்தொடு - சந்தனமரங்களோடு, கையரிக்கொண்டு-சேர்த்துக்கொண்டும், கோழ்-வழுவழுப்பாகிய, அரை-அரையையுடைய, செழு-செழிய, குங்குமம் - குங்கும மரங்களுடைய, தடம்விசாலமாகிய, சினை-கிளைகளை, சாடி-முறித்துக்கொண்டும், ஆழ்- ஆழ்ந்த, திரை-அலைகளையுடைய, கடல்-கடலினது, அகடு-வயிற்றை, கீண்டு - கிழித்து, ஒழுகியது - (அவ்வெள்ளம்) சென்றது-எ-று, அன்று-ஏ-அசை.

(போ - ரை) அறித்தலென்பதற்குக் கையென்பது முன்னிடையாய்க் கூடி அவ்விரண்டும் ஒரு சொல்லாய் நின்றன, கைகூடல் கால்சீத்தல் என்பன போல மரங்களுக்குக் கோழரை, பொகுட்டரை, பொரியரை, முள்ளரை என்று சொல்லப்பட்டவற்றுள்ளே கோழரை-சருச்சரை யில்லாத அரையாம், பின். கோழரையரம்பை சாய்க்குங் குடக . நாடாளும்வந்தே. என்பதனாலுமறிக. (௪)

கங்கை யென்றுல கேத்திய கடவுண்மா நதிவெண்
சங்கு சூலுளைந் தலறிய தடம்பணை தவழ்ந்து
கொங் குயிர்த்த பூந் தடத்துலாய்க் குளம்பல நிரப்பி
அங்கண் மாநிலத் தமுதெனப் பரந்ததை யன்றே.

(ப - ரை.) கங்கையென்று - கங்காநதியென்று, உலகு - உயர்ந்தோரால், எத்திய-துதிசெய்யப்பட்ட, கடவுள் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, மாநதி-பெரிய நதியானது, வெள் - வெள்ளிய, சங்கு - சங்குகளானவை, சூல் - சூலினாலே உளைந்து - வருந்தி, அலறிய - இரையும்படியாக, தடம்-விசாலமாகிய பணை-கழனிகளிலே, தவழ்ந்து-ஊர்ந்து, கொங்கு - வாசனையை, உயிர்த்த-வீசுகின்ற, பூ-மலர்களையுடைய, தடத்து-தடாகங்களில், உலாய்-திரிந்து. பல-பலவகைப்பட்ட, குளம் - குளங்களையும், நிறப்பி - நிறைத்து, அங்கண்-அழகிய இடத்தையுடைய, மா-பெரிய, நிலத்து-பூமிக்கு, அமுதென- அமிர்தமென்று சொல்லும்படியாக, பரந்தது-பரவிற்கு, எ-று. ஐ-சாரியை, அன்று-ஏ-அசைகள்.

(போ - ரை.) உலகுக்கு உயர்ந்தோரென்பது 'உலகமென்ப துயர்ந் தோர் மாட்டே' என்பதனாலறிக. கங்காநதிக்குத் தெய்வத் தன்மையாவது தன்னின் மூழ்கியோரைப் பரிசுத்தராக்கலாம். அலறிய வென்பது செய்யிய வென்வாய்ப் பாட்டு வினையெச்சம். உயிர்த்த வென்பது காலவழுவமைதி, பல வகைக் குளமாவன ஏரி, கயம், ஓடை, குட்டம் மடுமுதலியன நிலத்தமுதென வெனவே தேவருலகுக்குக் கடலமிர்தம்போ லென்னு முவமை யணி தொனிக்கின்றது. (௬)

இதுமுதல் ஐந்துபாட்டுகளால் வயல் வளச்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது

ஒழுகு தீம்புனல் சிறைசெயு மோதையு முழுநர்
குழுவின் சும்மையு முழத்தியர் குரவையி னார்ப்புங்
கழனி வாழ்கென வான்முளை வித்துநர் கலிப்பும்
மழை முழக்கொடு மாறுகொண் டொலித்தன மாதோ

(ப - ரை) ஒழுகு-பெருகியோடுகின்ற, தீ-மதுரம்பொருந்திய, புனல்-நீரை, சிறைசெயும்-கரைகோலித் தடுத்தற்கணுண்டாகின்ற, ஓதையும் - ஓசையும், உழுநர் - ஏருழுகின்றவருடைய, குழுவின்-கூட்டத்தினது, சும்மையும்-ஓசையும், உழத்தியர்-கடைசியரது, குரவையின் - குரவைக் கூத்தினது, ஆர்ப்பும்-ஓசையும், கழனி-வயல்களானவை, வாழ்கென-வாழ்கவென்று, வால்-வெள்ளிய, முளை - நெல்லு முளைகளை, வித்துநர் - விதைக்கின்றவருடைய, கலிப்பும்-ஓசையும், மழை-மேகத்தினது, முழக்கொடு-ஓசையுடனே, மாறுகொண்டு-பகைமைகொண்டு, ஒலித்தன-முழங்கின எ-று மாது ஓ-அசைகள்.

(போ - ரை.) வாழ்கவென்பது கடை..குறைந்தது. 'குரவை - கைகோத் தாடல்' குரவைக்கூத்தே கைகோர்த்தாடல், என்பதனாலறிக கரைகோலுதற் கணுண்டாகிய வோசை முதலியவற்றிற்கு மழை முழக்கத்தோடு மாறுகொள்ளுதலாகிய சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தால் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணியாம் இதனால் அவ்வொலிகள் மேக வொலியைப்போலிருக்கின்றனவென்னும் உவமையணி யொலிக்கின்றது. (௭)

வள்ளவாய்ச் செழுங் கமலத்தில் வண்டுபாண் மிழற்ற
அள்ளலங் கருஞ் சேற்றிடை யாமைகண் படுக்கும்
பள்ள நீர்ச்செழும் பணைதொறும் பணிலமுத் துயிர்க்கும்
கள்ளுலா மலர்ப் பொதும்பரிற் களிமயி லகவும்

(ப - ரை) வண்டு - வண்டுகளானவை, வள்ளம் - கிண்ணம்போன்ற, வாய் – வாயையுடைய, செழு - செழிய, கமலத்தில் - தாமரை மலர்களிலே பாண் - இசைகளை, மிழற்றும் - பாடிக்கொண்டிருக்கும், ஆமை - கூர்மங்களானவை, அள்ளல் - குழம்பாகிய, கரு - கரிய, சேற்றிடை - சேற்றின்கண்,

கண்படுக்கும்-தூங்கிக் கொண்டிருக்கும், பணிலம்-சங்குகளானவை, பள்ளம்-ஆழமாகிய, நீர்-நீரையுடைய, செழு-செழிய, பணைதோறும்-கழனிகளிளெல்லாம், முத்து-முத்துகளை, உயிர்க்கும்-சொரியும், களி-களிப்பையுடைய, மயில்-மயில்களானவை, கள்-தேனானது, உலாம் - பெருகின்ற, மலர் - மலர்களையுடைய, பொதும்பரில்-சோலைகளிலே, அகவும்-ஆடிக்கொண்டிருக்கும் எ - று. அம்-சாரியை. (எ)

பண்ணைவாய்த்தவழ் பணிலங்க ளுயிர்த்தவெண் முத்துங்
கண்ணுடைக்கரும் பீன்றவெண் முத்தமுங் கமழும்
தண்ணந்தாமரை சொரிந்தவெண் முத்தமுந் தயங்கி
வெண்ணிலாக்கதிர் விரித்தலிற் குமுதம்வாய் விள்ளும்.

(ப - ரை.) பண்ணைவாய்-கழனிகளிடத்து, தவழ்-தவழ்கின்ற, பணிலங்கள்-சங்குகளால், உயிர்த்த-தரப்பட்ட, வெள்-வெள்ளிய, முத்தும்-முத்துகளும், கண்-கணுக்களை, உடை-உடைய, கரும்பு-கரும்புகளால், ஈன்ற-தரப்பட்ட, வெள்-வெள்ளிய, முத்தமும்-முத்துகளும், கமழும்-பரிமளிக்கின்ற, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, அம்-அழகிய, தாமரை-தாமரைமலர்களால், சொரிந்த-தரப்பட்ட, வெள்-வெள்ளிய, முத்தமும்-முத்துகளும், தயங்கி-விளங்கி, வெள்-வெள்ளிய, நிலா-சந்திரனது, கதிர்-கிரணத்தை, விரித்தலின்-பரப்புதலினாலே, குமுதம்-அல்லிமலர்களானவை, வாய்விள்ளும்-(சந்திரோதயமில்லாத காலத்திலும்) மலரும், எ - று.

(பொ - ரை.) சங்கு முதலானவைகளிலே முத்துப்பிறக்கு மென்பது, "தந்திவராக மருப்பிப்பிபூகந்தலைகதலி, நந்துசலஞ் சலமீன்றலை கொக்கு நளினமின்னார், கந்தரஞ்சாலி கழைகன்னலாவின் பல்கட்செவிகா, ரிந்துவுடும்புகதிர்முத்தமீனு மிருபதுமே" என்பதனாலறிக. முத்தாகியவுபமேயத்திலே சந்திரனாகிய வுபமானத்தின் குணத்தை யாரோபித்தலாற் காட்சியணி. (அ)

விழுந்தவஞ்சிறை வண்டின மிதிப்பமெல் லரும்பு
கிழிந்துவார்தரு தேறலுங் கிளர்சினைப் பலவின்
பழங்கனிந்துவீழ் தேறலும் பழனங்க டோறும்
வழிந்துபாய்தலின் வானுற வளர்வன செந்நெல்.

(ப - ரை.) விழுந்த-(மேல்) விழுந்த, அம்-அழகிய, சிறை - சிறைகளையுடைய, வண்டு-வண்டுகளுடைய, இனம்-கூட்டங்களானவை, மிதிப்ப-துவைக்க, மெல்-மெல்லிய, அரும்புகளானவை, கிழிந்து-கிழிய, வார்தரு-(அவைகளிலிருந்து) ஒழுகுகிற, தேறலும்-தேனும், கிளர்-விளங்குகின்ற, சினை-கிளைகளையுடைய, பலவின்-பலாமரங்களுடைய, பழம் - பழங்களானவை, கனிந்து-கனிய, வீழ்-(அவைகளிலிருந்து) விழுகின்ற, தேறலும்-தேனும், வழிந்து-பெ

ருக்கெடுத்து, பழனங்கடோறுங்-கழனிகளிலெல்லாம், பாய்தலின்-பாய்தலி னாலே, வான்-ஆகாசத்தை, உற-தொடும்படி, செந்நெல்-செந்நெற்பயிர்களா னவை, வளர்வன-வளரும், எ - று.

(போ - ரை.) கிழிய, கனிய என்பன கிழிந்து கனிந்து எனத்திரிந்து வந்தன. வானின்றுலகம் வழங்கி என்பதில் நிற்பவென்பது நின்றெனத்திரிந் தமைபோல செந்நெற்பயிருக்குந் தேறலைக்குஞ் சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம் பந்தத்தைக் கற்பித்தமையால் தொடர்புயர்புநவிற்சியணி. (௯)

கூனிரும்பினிற் குறைத்தறி சும்மையிற் கொடுபோய்
மேனிவந்துயர் வரையெனப் போர்பல வேய்ந்து
நீணிறக்கரும் பகட்டினாற் றெழித்துவை நீத்த
தூனிறத்தநெற் டண்டியிற் பற்பலர் தொகுப்பார்.

(ப - ரை.) கூனிரும்பினில்-அரிவாளினால், குறைத்து-அறுத்து, அரி-(அவ்வறுக்கப்பட்ட) அரிகளை, சும்மையில்-சுமைகளாக்கி, கொடுபோய்-கொ ண்டுபோய், மேல்-மேல், நிவந்துயர்-ஓங்கிய, வரையென-மலைகள் போலத் (தோன்ற), பல-பலவாகிய, போர்-போர்களை, வேய்ந்து-போட்டு, நீணிறம்-நீலநிறம்பொருந்திய, கரு-பெரிய, பகட்டினால்-கடாக்களினாலே, தெழித்து-துவைப்பித்து, வை - வைக்கோலை, நீத்த-கழித்த, தூ-பரிசுத்தமாகிய, நிற த்த-சாந்தியையுடைய, நெல்-நெற்களை, பண்டியில்-பண்டிகளாற் (கொண்டு போய்), பற்பலர்-பலபல சாதியார்களும், தொகுப்பார்-(களஞ்சியங்களிலே) நிறைப்பார்கள். எ - று.

(போ - ரை.) கூனிரும்பு—இருபெயரொட்டாகுபெயர் நிவந்துயர்—ஒருபொருளைக் குறித்த இருசொற்கள். இதற்கு 'ஒருபொருளிருசொற்பிரிவில் வரையார்' என்பது விதி. நீல்-கடைக்குறை. (௧௦)

இதுமுதற் பதினறுபாட்டுகளால் அந்நாட்டினுள்ளோர்
செல்வமுதலிய சிறப்புகள் சொல்லப்படுகின்றன.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி விருத்தம்.

குரும்பைமென் முலையா ராடக் கூந்தலி னறவந் தோய்ந்த
இரும்புன லாறு பாய வெறிதிரை சுருட்டுந் தெண்ணீர்க்
கருங்கடற் புலவு நீங்கி நறுமணங் கமழு மென்றான்
முருந்துறழ் மூர லார்த மிகுதியை மொழிய லாமோ.

(ப - ரை.) குரும்பை-தென்னம்பிஞ்சுபோன்ற, மெல்-மெல்லிய, முலை யார்-முலைகளையுடைய மாதர், ஆட-முழுக, கூந்தலில் - (அவர்) தலைமயிரிலு ள்ள, நறவம்-சாந்தத்தோடு, தோய்ந்த-கலந்த, இரு-பெரிய, புனல்-நீரானது, ஆறு-ஆற்றினாலே (போய்), பாய்-விழ, எறி-வீசுகின்ற, திரை-அலைகளை, சுரு ட்டும்-மடக்குகின்ற, தெள்-தெளிவுபொருந்திய, நீர்-நீரையுடைய, கரு-கரிய,

கடல்-கடலினது, புலவு-புலானாற்றத்தை, நீங்கி - நீங்கச்செய்து, நறுமணம்-நல்லமணமானது, கமழுமென்றால் - (அக்கடலிடத்தே) மணக்குமென்றால், முருந்து-மயிலிறகினடியை, உறழ்-ஒத்த, மூரலாற்-பற்களையுடைய அவரது, மிகுதியை-பெருக்கத்தை, மொழியலாமோ-(நான்) சொல்லலாமோ, எ - று. தம்சாரியை, ஓ-எதிர்மறை, எ - று.

(போ - ரை.) நறவமென்னும் வாசனைப்பெயர் அதனையுடைய மயிர்ச்சாந்தத்தை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். நீங்கியென்பது பிறவினைப்பொருளைத்தந்தது, "குடிபொன்றிக்குற்றமுமாங்கேதரும்" என்பதிற் பொன்றியென்பதுபோல. அந்நாட்டுமகளிரது செல்வ மிகுதியைச் சொல்லுதலால் வீறுகோலணியாம். (கக)

பூமலி தடங்க டோறும் புனல்குடை மகளி ரீட்டங்
காமரு கழனி தோறுங் கடைசியர் குரவை யீட்டந்
தேமலர்ச் சோலை தோறுஞ் செழுங்குயிற் றொழுதி யீட்டங்
கோமறு கிடங்க டோறுங் குனில்பொரு முரசி னீட்டம்.

(ப - ரை.) பூ-மலர்களாலே, மலி-நிறைந்த, தடங்கடோறும்-குளங்களிலெல்லாம், புனல்குடை-நீர்விளையாடுகின்ற, மகளிர்-மாதரது, ஈட்டம்-கூட்டமும், காமர்-அழகிய, கழனிதோறும்-வயல்களிளெல்லாம், குரவை-கைதோத்தாடுதலையுடைய, கடைசியர்-உழத்தியரது, ஈட்டம்-கூட்டமும், தேம்-வாசனைபொருந்திய, மலர்-மலர்களையுடைய, சோலைதோறும்-சோலைகளிலெல்லாம், தொழுதி-ஒலித்தலையுடைய, செழு-செழிய, குயில்-குயில்களது, ஈட்டம்-கூட்டமும், கோ-அரசரது, மறுகு-வீதிகளுடைய, இடங்கடோறும் - இடங்களிலெல்லாம், குணில்-குறுந்தடியால், பொரு-அடிக்கப்படுகின்ற, முரசின்-முரசங்களது, ஈட்டம்-கூட்டமும், (இருக்கும்) எ - று.

(போ -ரை.) காமரு-என்பதில் உகரம்சாரியை. தொழுதி-புள்ளொலி. கோசாதி யொருமை. (க௨)

கறுவொடு மொன்றோ டொன்று காரண மின்றிச் சீறிப்
பொறியுடைக் குறும்பூழ் தம்மிற் போர்செயப் பொருத்து மோதை
செறிமயிர்த் தகர்க டம்மிற் றீயெழத் தாக்க ஞெக்கி
யறைகழல் வீர ரார்க்கு மமலையை யவிக்கு மன்றே.

(ப - ரை.) பொறியுடை-புள்ளிகளையுடைய, குறும்பூழ்-காடைகளானவை, தம்மில்-தம்முள்ளே, ஒன்றொடொன்று - ஒன்றுடனொன்று, காரணமின்றி-ஏதுவில்லாமல், கறுவொடும்-கறுவுதலுடனே, சீறி - சீறிக்கொண்டு, போர்-சண்டையை, செய-செய்யும்படியாக, பொருத்தும்-(அவற்றைக்) கூட்டுதற்கணுண்டாகின்ற, ஓதை - (சிறுவ) ரோசையானது, செறி - நெருங்கிய,

மயிர்-மயிர்களையுடைய, தகர்கள்-ஆட்டுக்கடாக்கள், தம்மில்-தம்முள்ளே, தீ-ஒருப்பானது, எழ-தோன்ற, தாக்கல்-(ஒன்றையொன்) றிடித்தலை, நோக்கி-பார்த்து, அறை-ஒலிக்கின்ற, கழல்-வீரக்கழலையுடைய. வீரர் - வீரரானவர், ஆர்க்கும்-(ஆச்சரியப்பட்டு) ஒலிக்கின்ற, அமலையை-ஓசையை-அவிக்கும்-அடக்கும் எ - று.

(போ - ரை.) தகுதி பற்றிக்காடைச் சண்டைக்குச் சிறுவரென்பது வருவிக்கப் பட்டது. கழல்-வீரர்காலணி. "வீரத்தில் வீக்கியகழலே யாடவர் கான் மிசை யணிவடம்" என்பதனாலறிக. (கங)

மாதர்மென் முல்லை யீன்ற வான்முக யனைய மூரல்
கோதறு கருனை தீம்பால் கொழுங்கனி யிவற்றி னோடு
மாதுலர் யாவ ரென்ன வதிர்குரன் முரசிற் சாற்றி
வேதியர்க் கருத்திப் பின்னர் விருந்தொடு நுகர்வர் மாதோ.

(ப - ரை.) ஆதுலர்-யாசகர், யாவரென்ன-யாவரென்று, அதிர் - அதிர்க்கின்ற, குரல்-ஓசையையுடைய, முரசின்-முரசினாலே, சாற்றி-வினவி (வருவித்து,) மாதர்-அழகிய, மெல்-மெல்லிய, முல்லை - முல்லைக்கொடியினால், ஈன்ற-தரப்பட்ட, வால்-வெள்ளிய, முகயனைய-அரும்புகள் போலும், மூரல்-சோறும், கோதறு-குற்றமற்ற, கருனை-பொறிக்கறியும், தீ - தித்திப்பாகிய, பால்-பாலும், கொழு-செழிய, கனி-பழமும், இவற்றினோடும் - ஆகிய இவற்றோடு மற்றையுணவுகளையும், வேதியர்க்கு-அந்தணரை, அருத்தி- (முன்னே) உண்பித்து, பின்னர்-(அதன்) பின்பு, விருந்தோடும்-(சுற்றத்தார் முதலியோரோடன்றி) விருந்தின ரோடும், நுகர்வர்-(அந்நாட்டோர்) உண்பார், எ-று.

(போ - ரை.) மாது-ஓ-அசைகள். உம்மை இரண்டும் எச்சம். வேதியர்க்கு—உருபுமயக்கம். (கச)

முல்லையங் கோதை நல்லார் முகமதி வெயர்வு தோன்ற
வல்லிநுண் மருங்கு நோவ வால்வளை வாய்விட் டார்ப்ப
மெல்விரல் காந்தட் சேப்ப வெண்டயிர் கடைய மோதை
கொல்புலி முழக்க மென்ன வயின்றொருங் குளிரு மாதோ.

(ப - ரை.) முல்லை-முல்லைமலர்களைச் சூடிய, அம்-அழகிய, கோதை-கூந்தலையுடைய, நல்லார்-இடைச்சியர், முகமதி-(தமது) முகமாகிய சந்திரனிடத்து, வெயர்வு வேர்வையானது, தோன்ற-உண்டாகவும், வல்லி-பூங்கொடிபோலும், நுண்-நுட்பமாகிய, மருங்குல்-இடையானது, நோவ-வருந்தவும், வால்-வெள்ளிய, வளை-சங்கவளையல்களானவை, வாய்விட்டு - ஒன்றோடொன்றுதாக்குண்டு, ஆர்ப்ப-ஒலிக்கவும், மெல்-மெல்லிய, விரல்-விரல்கள், காந்தள்-காந்தண்மலர்போல, சேப்ப-சிவக்கவும், வெள்-வெள்ளிய, தயிர்-தயிரை,

கடையும் - கடைதலினாலுண்டாகின்ற, ஓசை - ஓசையானது, கொல் - கொல்லுகின்ற, புலி-புலியானது முழக்கமென்ன - உறுமுதல்போல, வயின்றொறும்-(அவர்) வீடுதோறும், குளிறும் - ஒலிக்கும் - எ - று. மாது - அசைகள்.

(போ - ரை.) நிலைமைத்திட்டுத் தயிர்கடைக்கின்ற இடைச்சிகளுக்கு அப்போது உண்டாகின்ற முகம் வெயர்த்தலாகிய சுபாவத்தைச் சொல்லுதலாகிய தன்மை நவிற்சியணியுங் கொல்புலிமுழக்கமெனக்குளிறுறு மென்னும் உவமையணியுஞ் சேர்ந்துவருதலால் சேர்வையணியாம். (கரு)

பூங்கரும் புடைந்த தீஞ்சா றடுபுகை புயலென் றெண்ணி
மாங்குயிற் றொகுதி யாவும் வாய்விடா தொழிந்த மஞ்ஞை
தூங்கிசை வண்டுந் தேனுஞ் சுரும்பொடு ஞிமிறும் பாடத்
தேங்கமழ் சோலை தோறுஞ் சிறைவிரித் தாடு மாதோ.

(ப - ரை.) உடைந்த - (ஆலையிற்) சிதைந்த, பூ - அழகிய, கரும்பு-கரும்புகளுடைய, தீ - தித்திப்பாகிய, சாறு - சாற்றை, அடு - காய்ச்சுமிடத் தெழுகின்ற, புகை-தூமத்தை, புயலென்று - மேகமென்று, எண்ணி - நினைத்து, மா - மாமரங்களிலுள்ள, குயில் - குயில்களுடைய, தொகுதியாவும் - கூட்டங்களெல்லாம், வாய்விடாதொழிந்த - கூவாதொழிந்தனவாக, மஞ்ஞை-மயில்களானவை, தூங்கிசை - நாட்டிய ராகத்தை, வண்டும் - கருவண்டுகளும், தேனும் - தேன்வண்டுகளும், சுரும்பொடு - பொறிவண்டுகளுடனே, ஞிமிறும் - பொன்வண்டுகளும், பாட - பாடுதல்செய்ய, தேம் - தேனானது, கமழ் - மணக்கின்ற, சோலைதோறும் - சோலைகளிலெல்லாம், சிறை - கலாபத்தை, விரித்து - விரித்துக்கொண்டு, ஆடும் - கூத்தாடும். - எ - று. மாது ஓ - அசைகள்.

(போ - ரை.) ஒழிந்தவென்பது முற்றெச்சமாய்வந்தது; "பாயுமாரி போற்பகழி சிந்தினை, ராயர்மத்தெறி தயிரினையினர்" இதிற்சிந்தினரென்பது சிந்தவென்னும் பொருளைத்தந்தமைபோல, வண்டு, தேன் சுரும்பு ஞிமிறு இந்நான்கும் வண்டுகளின் ஜாதிபேதம். "மங்கைநல்லவர் கண்ணுமனமும் போன், றெங்கு நாடியிடறுஞ் சுரும்புகள். வண்டுகாண்மகிழ் தேனினங்காண்மது, வுண்டு தேக்கிடு மொண்ஞிமி றீட்டங்காள்" என்பதனாலறிக. தேன் தேமென ஈறு இன்பமும் உண்டாகுகைசுபாவம். புகையை மேகமென்று மயங்குதலினாலே மயக்கவணியாகும். (கசு)

அரக்கெறி குமுதச் செவ்வா யலர்முலை யந்நலார் தந்
திருக்கிளர் கமலம் பூத்த சேயரிக் கண்ணும் வாவி
உருக்கிளர் குவளைப் போதும் வேற்றுமை யுணரா தற்று
வரிச்சிறைத் தும்பி யோடு வண்டின மருளு மாதோ.

(ப - ரை.) அரக்கு - சிவப்புநிறத்தை, எறி - வீசுகின்ற, குமுதம்-அல்லிமலர்போலும், செம் - செய்ய, வாய் - வாயையும், அலர் - அடிபரந்த, முலை - முலைகளையுடைய, அங்கலார் - அந்நாட்டுமாதருடைய, திரு - அழகினால், கிளர் - விளங்குகின்ற, கமலம் - தாமரைப்பூவாகிய (முகங்களிடத்து), பூத்த - மலர்ந்த, சேய் - செய்ய, அரி- இரேகைகளையுடைய, கண்ணும் - கண்களுக்கும், (கமலம்) - தாமரை மலர்களிடத்து, உரு - அழகினால், கிளர் - விளங்குகின்ற, குவளைபோலும் - நீலோற்பல மலர்களுக்கும், வாவி-குளத்தின்கண், வேற்றுமை - பேதத்தை, உணராது - அறியமாட்டாமல், உற்ற - (தேனுண்ண) அடைந்த, வரி - கீற்றுகளையுடைய, சிறை - சிறைகளையுடைய, தும்பியோடு - தும்பிகளுடன், வண்டு வண்டுகளுடைய, இனம்-கூட்டம், மருளும் - மயங்கும், - எ - று, மாதுஓ - அசைகள்.

(பொ - ரை.) கமலங் குவளைக்குங் கூட்டப்பட்டது. வாவியிடத்தென்றதனால் அங்கலார் நீர்விளையாடு மகளிரெனக்கொள்க. அவர்முகங்களைச்சேர்ந்த கண்களுக்குந் தாமரைமலர்களைச் சேர்ந்த குவளைகளுக்கும் விசேடந்தோற்றுமையைச் சொல்லுதலாற் பொதுமையணியாகும். (கஎ)

அல்லியங் கோதை மாத ரன்பொடு வளர்த்த முல்லை
மெல்லரும் பீன்ற தென்னு விழாவயர் முழவி னேடு
மல்லலங் திணிதோண் மைந்தர் மங்கையர் வதுவை யாற்றும்
பல்லிய முழக்க மார்க்கும் பரவையோ டிகலு மாதோ.

(ப- ரை.) அல்லி - அகவிதழ்களாகிய, அம் - அழகிய, கோதை மாலையையுடைய, மாதர் மகளிரானவர், அன்பொடு - அன்புடனே, வளர்ந்த, (தம்மால்) வளர்க்கப்பட்ட, முல்லை - முல்லைக்கொடியானது, மெல் - மெல்லிய, அரும்பு-அரும்புகளை, ஈன்றதென்னு - தந்ததென்று நினைத்து, விழா-(அதற்குத்) திருவிழாவை, அயர் - செய்யுமிடத்துண்டாகின்ற,முழவினேடு-வாத்தியவொலியோடு, மல் - மற்போரில், உயர்ந்த - உயர்ந்த, திணி-வலிமை பொருந்திய, தோள் - தோள்களுடைய மைந்தர் - காளையரானவர், மங்கையர் - மங்கைப்பருவப்பெண்களை, வதுவையாற்றும், விவாகஞ்செய்தற்கணுண்டாகின்ற, பல்லியம் - பலவகைவாத்தியங்களது, முழக்கம் - ஓசையானது, ஆர்க்கும் - ஒலிக்கின்ற, பரவையோடு - கடலொலியோடு, இகலும் பகைக்கும் - எ - று, மாது-ஓ-அசைகள்

(பொ - ரை.) கற்புடையமாதருக்கு முல்லைப்பூ உரித்தாதலால் அன்பொடுவளர்த்த முல்லையென்றார். இது "முல்லையந்தொடை யருந்ததிமுதலெ ழுமுனிவ, ரில்லறம்புரிதுணைவியர்" என்பதனாலுமறிக. அதற்கு விழாவாது பருவப் பெண்ணுக்கு முதற்பூப்பிலே செய்யப்படுஞ்சிறப்பை அதன்முதற்பூப்பிலே செய்தல் வாத்தியவோசைக்குங் கடலோசைக்கும் பகையில்லாமையிலே பகையைக்கற்பித்தமையினாலே தொடர்புயர்வு நவிற்சியணியாகும். ()

அவிரிழை சுமக்க லாற்றா தந்நலார்பரிந்து நீத்த
திவளொளி மணியு முத்துஞ் சிந்திய முன்றி றோறுங்
குவிமுலைக் கயவாய்ச் செங்கட் குடம்புரை செருத்தன் மேதி
கவையடி பெயர்ப்ப மாழ்கிக் காறளர்ந் தொதுங்கு மன்றே.

(ப - ரை.) அந்நலார் - அத்தேசத்து மாதரால், சுமக்கலாற்றாது - சுமக்க மாட்டாமல், பரிந்து - வருந்தி, நீத்த-களைந்தெறியப்பட்ட, அவிர் - ஒளி செய்கின்ற, இழை - ஆபரணங்களையுடைய, திவள் - அசையாநின்ற, ஒளி-ஒளியையுடைய, மணியும்-பலவிதமணிகளும்,முத்தும் - முத்துகளும்,சிந்திய இறைந்துகிடக்கின்ற, முன்றிறோறும் - வீட்டு முன்னிடந்தோறும், குவி - குவிந்த, முலை - முலைகளையும், கயம் - பெரியதாகிய, வாய் - வாயையும், செம் - செய்ய, கண் - கண்களையும், குடம்புரை - குடம்போலும், செருத்தல் - மடியையுமுடைய. மேதி - எருமைகளானவை, கவை - பிளப்பையுடைய, அடி - அடிகளை, பெயர்ப்ப - எடுத்துவைக்க, மாழ்கி - வருந்தி,கால் - கால்களானவை, தளர்ந்து - சோர்ந்து. ஒதுங்கும் - (பக்கங்களிலே) விளங்கும் - எ - று. அன்று ஏ - அசைகள்.

(போ - ரை.) இன்முன் முன்றிலெனநிலைமாறிப் போலியாய் வந்தது அடி - கீழ்க்கால், தளர்ந்து என்னுஞ்சினைவினை ஒதுங்குமென்னு முதல்வினையோடு முடிந்தது இதற்கு "அம்முக்கிளவியுஞ் சினைவினை தோன்றிற் சினையொடு முடியாமுதலொடு முடியினும் வினையோரனைய" என்பது விதி. அம்மணிகளு முத்துகளுங் குளம்பின் சந்தி லேறுண்டால் நோமென்றஞ்சி ஒதுங்கு மென்பது கருத்தாயிற்று செல்வமிகுதியைச் சொல்லுதலால் வீறு கோல்ணியாம். (கக)

பொரியரைத் தேமா நெற்றிப் பூங்கனி யிழிந்த தேனும்
விரிதலை யரம்பை யீன்ற மென்பழ னுகுத்த தேனு
முருகவிழ் சுளைவாய் விண்ட முட்புறக் கனியின் றேனுங்
குருகுபாய் தடமும் யாறுங் குறைவறப் பெருகு மன்றே.

(ப - ரை.) பொரி - பொருக்குகளையுடைய, அரை - அரையையுடைய, தேமா - தேமாவினது, பூ - அழகிய, கனி - பழங்களானவை, நெற்றி-முதிர, இழிந்த - (அவைகளிலிருந்) தொழுகிய, தேனும் - மதுவும், விரி - விரிந்த. தலை - தலையையுடைய, அரம்பை - வாழைகளால், ஈன்ற - தரப்பட்ட, மெல் - மெல்லிய, பழன் - பழங்கள், உகுத்த-சொரிந்த, தேனும் - மதுவும், விண்ட - வெடித்த, முட்புறக்கனியின் - பலாப்பழங்களினுடைய,முருகு-பரிமளாமனது, அவிழ் - விரிகின்ற, சுளைவாய் - சுளைவாயிலிருந் (தொழுகிய) தேனும் - மதுவும், குருகு - பறவைகளானவை, பாய் - பாய்கின்ற, தடமும் - எரிகளிலும், யாறும் - நதிகளிலும், குறைவற - குறைவுதீர, பெருகும் - பெருகிப்பாயும், எ - று.

(பொ - ரை.) நெற்றி வினையெச்சத்திரிபு. முட்புறக் கனியென்பது முள்ளுகளைப் புறத்திலுடைய கனியாம் குறைவு வெயிலாதிகளாலுண்டாவது. முக்கனிகளின் சாற்றிற்கும் எரிநதிகளுக்குஞ் சம்பந்தமில்லாமையிலே சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலினாலே தொடர்புயர்வு நவிற்சியாம். (உ०)

அருமறைக் கிழவ ருள்ளத் தவாக்கெட வன்பி னல்கும்
பெருநிதிக் குப்பை யோடு பெய்புனல் பெருகி யோடி
வரிவளை யலறியீன்ற மணியிள நிலவு காலுந்
திருவநீள் கழனி தோறுஞ் செந்நெலை வளர்க்கு மாதோ.

(ப - ரை.) அரு - அரிய, மறைக்கிழவர் - வேதத்திற்குரிய பார்ப்பாருடைய, உள்ளத்து-மனத்திலுள்ள, அவா - (பொரு) ளாசையானது, கெட - அழிய, அன்பின் - பத்தியினாலே, நல்கும் - கொடுக்கப்படுகின்ற. பெரு - பெரிய, நிதி - பொருள்களுடைய, குப்பையோடு - குவியல்களோடு, பெய் - (விதிப்படி) வார்க்கப்படுகின்ற, புனல் - நீரானது, செருகு பெருக்கெடுத்து, ஓடி - விரைந்துபோய், வரி - இரேகைகளையுடைய, வளை - சங்குகளால், அலறி - கூவி, ஈன்ற - தரப்பட்ட, மணி - முத்துகளானவை, இள - இளமைபொருந்திய; நிலவு-சந்திரிகையை, காலும் - வீசுகின்ற, திரு - அழகிய, நீள் - நீண்டிருக்கின்ற, கழனிதோறும் - கழனிகளெல்லாம், செந்நெலை - செந்நெற்பயிரை, வளர்க்கும் - வளர்விக்கும் - எ - று. அகரம். சாரியை, மாது - ஓ அசைகள்,

(பொ - ரை.) ஆச்சரியப் படத்தக்கதாயும் பொய்யாகியும் இருக்கின்ற தானப்புகழ்ச்சியாகிய மிகுதி நவிற்சியணியானது தான் நீருக்கும்பயிருக்குஞ் சம்பந்தத்தை உண்டாக்குகையாகிய தொடர்புயர்வு நவிற்சியணிக்கு அங்கமாகவருதலால் உறுப்புறுப்பிக் கலவையணியாம். (உக)

நிலவுவெண் முத்தும் பொன்னு நீனிற மணியுஞ் சாந்துந்
தலைமயக் குற்ற வாற்றாற் றண்மதி தவழுங் கோட்டு
மலைவளம் பெரிதென் கோயான் வால்வளை பரந்து மேயும்
அலைவளம் பெரிதென் கோயான் யாதென வறைவன் மாதோ.

(ப - ரை.) நிலவு- சந்திரிவகயையுடைய, வெள் - வெள்ளிய, முத்தும்- முத்துகளும், பொன்னும் - களங்களும், நீனிறம் - நீலநிறத்தையுடைய, மணியும் - மணிகளும், சாந்தும் - சந்தனக்கட்டைகளும், தலைமயக்குற்ற வாற்றல் - கலந்துகிடக்கையால், தண் - தண்ணிய, மதி - சந்திரனால், தவழும் - ஊர்ந்து செல்லப்படுகின்ற, கோட்டு - சிகரத்தையுடைய, மலை - மலையினது, வளம் - வளத்தை, யான் - நான், பெரிதென்கோ - அதிகமென்று சொல்லுவேனோ, வால் - வெண்மைபொருந்திய; வளை - சங்குகளானவை, பரந்து - பரவி, மேயும் - மேய்கின்ற, அலை - அலைகளையுடைய கடலினது, வளம் - வளத்தை, யான் - நான், பெரிதென்கோ - அதிகமென்று

சொல்லுவேனோ, யாதென-(இவற்றுள்ளே) எதை (அதிக) மென்று, அறை வல்-(யான்) சொல்லுவேன், எ - று.

(போ - ரை.) முத்து முதலியவற்றை விரவிக்கூறினாரேனும் உரிமை பற்றிக் கடலுக்கு முத்து நீலமணியும், மலைக்குப் பொன்னுஞ் சாந்துங்கூட்டப்படும். நீலமணி கடலிற் பிறவாதேனுங் கடலகத் துள்ளவேறு தீவிற் பிறத்தல்பற்றி அதன்வளமெனப்பட்டது. மலைக்குங் கடலுக்கும் விசேடணங்களை மிகுத்துச் சொன்னமையால் அகின்முதலிய மற்றைமலை வளங்களும் பவளமுதலிய மற்றைக் கடல் வளங்களுங் கொள்ளப்படும். நானிலங்களின் முதனிலவளமுங் கடைநிலவளமுங் கூறவே மற்றை நிலவளங்களுங்கூறாதே யமையும் [இதில் ஐயவணியினாலே அப்பலவளங்களு மிகுந் திருக்கின்றன வென்னும் பொருள் தொனிக்கின்றது.] (உஉ)

உளங்கனிந் தாய ரூதும் வேயிசை செவியி னோர்ந்து
துளங்குவெள் ளருவிக் குன்றிற் றோகைகண் டுஞ்சுந் தெண்ணீர்
வளங்கெழு மருத வேலி வண்டுதா லாட்ட நெய்தல்
இளங்களிக் குமரி யன்ன மின்றுயில் கூறு மாதோ.

(ப - ரை.) ஆயர்-(முல்லைநிலத்துள்ள) இடையரால்,உளங்கனிந்து-மனமகிழ்ந்து, ஊதும்-ஊதப்படுகின்ற, வேய்-புள்ளாங்குழல்களுடைய, இசை-இராகத்தை, செவியின்-காதுகளினாலே, ஓர்ந்து-கேட்டு, துளங்கு-அசைகின்ற, வெள்-வெள்ளிய, அருவி-வெள்ளங்களையுடைய, குன்றில்-குறிஞ்சி நிலத்தில், தோகை-மயில்களானவை, கண்டுஞ்சும்-தூங்கும், தெள் - தெள்ளிய, நீர்-நீரினது, வளம்-வளமானது, கெழு-பொருந்திய, வேலி - வேலியுடைய, மருதம்-மருதநிலத்தில், வண்டுவண்டுகளானவை, தாலாட்ட - தாலாட்டிசையைப்பாட, நெய்தல்-நெய்தனிலத்தில், இள-இளமைபொருந்திய, களி-களிப்பையுடைய, குமரியன்னம்-பெட்டையன்னங்களானவை, இன் - இனிய, துயில்கூரும்-நித்திரைமிகும், எ - று.

(போ - ரை.) முல்லையோடு குறிஞ்சிக்கும் மருதத்தோடுநெய்தலுக்கும் அணிமை சொல்லப்பட்டது. (உ௩)

கொடியன மகளிர் தங்கள் குழையுநுண் மருங்கே வாளா
படுகொலை புரிவ மாதர் படைநெடுங் குவளைக் கண்ணே
அடிமிசை முறையிட் டென்று மரற்றுவ சிலம்பே சூழ்ந்து
கடிமது நுகர்வ வன்னோர் கருங்குழற் காமர் வண்டே.

(ப-ரை.) மகளிர்-மாதருடைய, குழையும்- வாடுகின்ற,நுண்-நுண்ணிய, மருங்கே - இடைகளே, கொடியன - கொடுமையுள்ளனவாம், (அன்னோர்) அ அவருடைய, மாதர்-அழகிய, படை-வாளும், குவளை-நீலோற்பலமும் போலும், நெடு-நெடிய, கண்ணே-கண்களே, வாளா - வீணாக, படு-இறந்துபடுகி

ன்ற,கொலை-கொலைத்தொழிலை, புரிவ-செய்வனவாம்,சிலம்பே-நூபுரங்களே, (அன்னோர்) அவருடைய, அடிமிசை-அடிகளின்மேல் விழுந்து, முறையிட்டு-(தங்குறைகளை) முறையிட்டு,என்றும்-எந்நாளிலும், அரற்றுவ-புலம்புவனவாம், அன்னோர்-அவருடைய, கரு-கரிய, குழல்-கூந்தலிலுள்ள, காமர்-அழகிய, வண்டே-வண்டுகளே, சூழ்ந்து-சூழ்ந்து, கடி - (வேதத்தினாலே) விலக்கப்பட்ட, மது-கள்ளை, நுகர்வ-குடிப்பனவாம், எ - று.

(பொ - ரை.) மருங்கே கொடியன என்பதற்கு—மருங்கே-இடைகளே, கொடியன-கொடிபோல்வன எனவும்; கண்ணேவாளா படுகொலைபுரிவ என்பதற்கு—கண்-கண்களே, வாளா-காரணமில்லாமல், படு-வருந்துகின்ற,கொலை-வருத்தத்தை, புரிவ-செய்வன எனவும், சிலம்பேயடிமிசை முறையிட்டென்று மரற்றுவ என்பதற்கு—சிலம்பே-சிலம்புகளே, அடிமிசை - அடிகளின்மேல், முறை-முறையாக, இட்டு-தரிக்கப்பட்டு,அரற்றுவ-ஒலிப்பன எனவும்; வண்டேசூழ்ந்து கடிமது நுகர்வ என்பதற்கு—வண்டே - வண்டுகளே, சூழ்ந்து-மொய்த்து, கடி-பரிமளம் பொருந்திய, மது-பூந்தேனை, நுகர்வ - குடிப்பன, எனவும் கருத்தாகக் கொள்க.

எனவே அந்நாட்டு மனிதர்களிலே கொடியவரும், வீணாக இறந்து படுகிற கொலைத்தொழிலைச் செய்பவரும்: பிறரடிகளின்மேலே வீழ்ந்து தங்குறைகளை முறையிட்டுப் புலம்புவோரும், வேதத்தினாலே விலக்கப்பட்ட கள்ளைக் குடிப்பவரும், இல்லையென்ப தாயிற்று. இடைமுதலியவைகளை அம்மனிதரிற் பிரித்தலால் ஏகாரங்கணான்கும் பிரிநிலைகள், கொடுமை முதலானவற்றை மனிதர்களினொழித்து இடை முதலானவற்றிற் காட்டலால் ஒழித்துக் காட்டணியாம். (உச)

கடல்படு மமுது மல்லற் கான்படு மமுது மோங்கும்
தடவரை யமுது மொன்றித் தலைமயக் குற்ற வாற்றால்
உடைதிரை யமுத மொன்றே யுடையவிண் ணாடு கொல்லோ
நிடதநா டதற்கு நேரா நிகழ்த்தலாந் தகைமைத் தம்மா.

(ப - ரை.) கடல்-கடலின்கண், படும்-உண்டாகிய, அமுதம்-(உப்புமுதலாகிய) அமுதமும், மல்லல்-வளம்பொருந்திய, கான் - காடின்கண், படும்-உண்டாகிய, அமுதம்-(பால் முதலாகிய) அமுதமும்,ஓங்கும்-உயர்ந்த,தடம்-பெரிய, வரை-மலையின்கண், (படும்) உண்டாகிய, அமுதம் - (தேன்முதலாகிய) அமுதம், ஒன்றி-பொருந்தி, தலைமயக்குற்ற-கலந்துகிடக்கிற, ஆற்றால்-காரணத்தால்,உடை-(கரையை) உடைக்கின்ற, திரை-அலைகளையுடைய (கடலின்கண்,) படும்-உண்டாகிய,ஒன்றமுதமே-ஓரமிர்தத்தையே, உடைய-(தனித்து) உடைய, விண்ணாடோ - தெய்வநாடோ, நிடதநாடதற்கு-நிடததேசத்திற்கு, நேரா-ஒப்பாக, நிகழ்த்தலாம்-சொல்லுதற்காகின்ற, தகைமைத்து-குணத்தை யுடையது, எ - று, கொல்-அசை, ஓ எதிர்மறை.

(போ-ரை.) அமுது உண்ணுதற்குரிய அறுசுவை யுணவுகளுக்கும்தேவருணவிற்குஞ் சிலேடை. "அமுதுபா றேவருண்டி யார்புனல்சுதை சுவைப்பேர" என்பதனாலறிக. உபமேயமாகிய நிடதநாட்டிற்கு உபமானமாகிய வோரமுதமுடைய தெய்வநாட்டினும் பலவமுத முடைமையாகிய விசேஷத்தைச் சொல்லுதலால் வேற்றுமை யணியாம். (உ௫)

நலனுறு குமரர்யார்க்கு நண்ணிய விருந்தோ டுண்டும்
பலகலை கேள்வி யாய்ந்தும் பகற்பொழு தினிது நீங்கும்
அலர்முலை யந்ந லார்த மலத்தக மலர்த்தா ணீவிப்
புலவிக டீர்த்துஞ் சேர்ந்து நள்ளிருட் பொழுதும் போமால்.

(ப-ரை.) நலன்-நற்குணங்களை, உறு - பொருந்திய, குமரியார்க்கும்-ஆடவரெல்லாருக்கும், நண்ணிய-(தம்பிடத்து) வந்த, விருந்தோடு-விருந்தினரோடு, உண்டும்-(அறுசுவையுண்டிகளை) யுண்ணலாலும்,பல-பலவகையாகிய, கலை-கலைகள், கேள்வி-கேள்வியினாலே, ஆய்ந்தும்-ஆராய்ச்சி செய்தலாலும், பகற்பொழுது-பகற்காலமானது, இனிது-இனியதாக, நீங்கும்-கழியும், அலர், அடிபரந்த, முலை-முலைகளையுடைய, அந்நலார் - அழகிய, மங்கையருடைய, அலத்தகம்-செம்பஞ்சூட்டிய, மலர்-தாமரைமலர் போலும், தாள்-அடிகளை-நீவி-தடவி, புலவிகள்-ஊடல்களை, தீர்த்தும்-நீக்குதலாலும், சேர்ந்தும்-(அவரைச்) சேர்தலாலும், நள்ளிருட்பொழுதும்-நடுவிராக்காலமும் (இனிது)இனியதாக, போம்-கழியும், எ - று, தம்-சாரியை, ஆல் அசை.

(போ - ரை.) உண்டு, ஆய்ந்து, தீர்த்து, சேர்ந்து, இந்நான்கும் வினையெச்சத்திரிபுகள். பலகலைகளாவன-வேதவேதாங்கமுதலிய அறுபத்துநாலு கலைகளாம். இரவின் முதற்பங்கு உணலாதிகளாலும், கடைப்பங்கு நித்திரையினாலும் கழிதல்பற்றி நள்ளிருட்பொழு தென்றார். (உசு)

[இதனால் அந்நிடததேசத்திலுள்ளே நளராஜனுக்கிடமாகிய
மாவிந்த நகரத்தின் சிறப்பைப் புகழத்தொடங்கி
னமை சொல்லப்படுகின்றது.]

கொல்லுலை வேற்க ணல்லார் கொழுநரோ டூடி நீத்த
வில்லுமிழ் கலன்க ளியாவு மிளிர்சுட ரெறிக்கு மாற்றால்
எல்லியும் பகலுந் தோன்று திமையவ ருலக மேய்க்கும்
மல்லன்மா விந்த மென்னும் வளநகர் கூற லுற்றும்.

(ப - ரை.) கொல்-கொல்லனது, உலை-உலைக்களத்திலே (காய்ச்சப்பட்ட,) வேல்-வேல்போலும், கண்-(சிவந்த) கண்களையுடைய, நல்லார்-மாதரால், கொழுநரோடு-(தம்முடைய) கணவரோடு, ஊடி-பிணங்கி, நீத்த-களைந்தெறியப்பட்ட, வில்-காந்தியை, உமிழ்-வீசுகின்ற,கலன்களியாவும்-ஆபரணங்களெல்லாம், மிளிர்-விளங்குகின்ற, சுடர்-கிரணங்களை, எறிக்கும் - வீசுகின்ற, ஆற்றால்-காரணத்தால், எல்லியும்-இரா (இது) வென்றும், பகலும் - பக

(லிது) வென்றும், தோன்ருது-அறியப்படாமல், இமையவர்-தேவரது, உலகம்-உலகத்தை, எய்க்கும்-ஒத்திருக்கின்ற மல்லல்-செல்வத்தையுடைய,மாவிந்தமென்னும்-மாவிந்தமென்று சொல்லப்படுகின்ற, நகர்-பட்டனத்தினது, வளம்-சிறப்பை, கூறலுற்ரும்-(யாஞ்) சொல்லத் தொடங்கினேம், எ - று.

(போ - ரை.) கணவர்மேற் கோபத்தினுலே கண்கள் சிவத்தலிற் காய்ச்சப்பட்ட வேலையுவமான மாக்கினர். இரவும்பகலுந் தோன்ருமையை ஆபரணகாந்தியினுலே சாதிப்பதாகிய செய்யுட்குறியை அங்கமாகக் கொண்டு இமையவருலகமேய்க்கு மென்னு முவமை வருதலாற் கலவையணி. (உஎ)

நாட்டுப்படல—முற்றும்.

உ

கடவுள் துணை.

நகரப்படலம்.

இது நளனது இராஜதானியாகிய மாவிந்த நகரத்தின் சிறப்பைச் சொல்லப்படுகின்றது.

கலி நிலைத்துறை

குடவளைக்குலம் வயிறுளைந் தினமணி கொழிக்கும்
மடுவில்வானக ருருவுகாட்டியது போன்ம் மதில்சூழ்
கடிகொண்மாநக ரங்கிழல் கதுவிடா தகன்ற
புடைகொ ணீர்நக ருடுத்தலை பொங்குபே ரகழி.

(ப - ரை.) மதில்-மதில், சூழ்-சூழ்ந்த, கடி-காவலை, கொ-கொண்டிருக்கிற, மா-பெருமைபொருந்திய, நகர் - (முன் சொல்லப்பட்ட) நகரமானது, குடம்-குடம்போலும், வளை-சங்குகளது, குலம்-குலமானது, வயிறுளைந்து-வயிறுநொந்து, இனம்-(ஒன்றற்கொன்) றினமாகிய, மணி-முத்துகளை, கொழிக்கும்-சொரிதற்கிடமாகிய, மடுவில்-ஒருதடாகத்துள், வானகர்-அமராவதிபட்டணத்தினல், காட்டியது-காட்டப்பட்டதாகிய,உருவு-நிழலை, போன்ம்-போலும், நகர்-அங்ககரத்தினுல், உடுத்து-உடுக்கப்பட்டு, அலை-அலைகளால், பொங்கு-விளங்குகின்ற, பேர்-பெரிய, அகழி-அகழியானது, அங்நிழல்-அங்நிழலினுல், கதுவிடாது-பற்றப்படாமல், அகன்ற-நீங்கிய, புடை-சுற்றுப்பக்கத்தை, கொள்-(தனக்கிடமாகக்) கொண்ட. நீர்-நீரை, (போன்ம்) - போலும்.

'குடவளைக்குலம் வயிறுளைந் தினமணி கொழிக்கு மடுவில்'' என்றத னல் வானகரத்தின் பிரதிபிம்பம் உள்ளடங்குதற்குத் தகுந்த விசாலமுள்ள தென்பதாயிற்று. சங்குகள் முத்துகளை மிகுதியாகத் தருதல்தோன்ற ஈனு மென்னுது கொழிக்குமென்றார். கோலுமென்னுஞ்செய்யு மென்வாய்பாட்டு முற்றுவினை ஈற்றய லுகரங்கெட்டு லகரமெய் னகரமெய்யாகத் திரிந்தது. இதற்குவிதி "அவற்றுள் செய்யுமென்னும் பெயரெஞ்சு கிளவிக்கு, என்னுஞ் சூத்திரவுரையிற்காண்க'' போனமென்பது புடைகொணர்க்குங் கூட்டப்ப ட்டது, உடுத்துகதவிடாது என்பவை 'எழுதிவந்தவோலை' என்கிற விடத் தே எழுதியென்பதுபோலச் செயப்பாட்டு வினைப்பொருளைத் தந்தன அந்த மாவிந்தநகரத்தை அமராவதியின் பிரதிபிம்பமாகவும், அந்த மாவிந்த நகரை ச்சூழ்ந்த அகழியை அந்நிழலைச்சூழ்ந்த நீராகவுங் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி யாகும். (க)

[இதனால் அகழியின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

கண்ணகன்றபே ரகழியி னுழக்கிய கரிகள்
தண்ணந் தாமரைத் தாளெனத்தடக்கையாற் பிலத்தில்
நண்ணுஞ்சேடனை யெடுத்ததன்சுடிகையினுறி
உண்ணிவந்தொளிர் மணியினு லுற்கையென் றெறியும்.

(ப - ரை.) கண்ணகன்ற - இடம்பரந்த, பேர்-பெரிய, அகழியில்-அக ழியின்கண், உழக்கிய - கலக்கிய, கரிகள்-யானைகள், தண்-தண்ணிய, அம்- அழகிய, தாமரை - தாமரையினுடைய, தாளென - நாளமென்று நினைத்து, தடம்-பெரிய, கையால்-துதிக்கையினலே, பிலத்தில்-பாதாளத்திலே, நண் ணும்-வாசஞ்செய்கின்ற, சேடனை-சேடனென்னும் பாம்பை, எடுத்து - மே லெடுத்து, அதன்-அப்பாம்பினது, சுடிகையில்-உச்சியின்கண், உள் - (அத) னுள்ளிருந்து, நிவந்து-மேலெழும்பி,நாறி-காணப்பட்டு, ஒளிர்-விளங்குகின்ற, மணியினல்-இரத்தினத்தினலே, உற்கையென்று-கொள்ளியென்றஞ்சி, எறி யும்-(அதனை) வீசும் எ-று.

(போ - ரை.) நல்ல சாதிப்பாம்பிற்கு வளருந்தோறும் உள்ளிருந்து மேலெழும்பிக் கொண்டுவந்து தகுந்தபருவத்திலே உச்சியிற் புறப்பட்டுக் காணப்படுதலால் உண்ணிவந் தொளிர்மணி யென்றார். கரிகளென்று பன் மையாற் கூறலால் தனித்தனி யெடுத்தென்றுகொள்க. சேடனைத் தாமரை நாளமென்றுங் கொள்ளியென்றும் மயங்குதலால் மயக்கவணி. யானைக்குஞ் சேடனுக்குஞ் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்ததாகிய தொடர்புயர்வு நவிற்சி யணியி னலே அகழி பாதாளவரைக்கும் ஆழ்ந்துள்ளதென்னும் பொருளொலிக் கின்றது. (உ)

[இதனலே மதிலினது சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒற்றையாழியந் தேரவ னுயர்மதில் கடக்கப்
பெற்றிலாமையிற் பிறங்கு பொற் கதவங்கடிறக்கும்
அற்றநோக்குவ னந்நலா ரியல்புற வணியக்
கற்றைவெண்மதி சாளரத் தடியிற் காட்டும்.

(ப - ரை.) ஒற்றையாழி-ஓருருளையையுடைய, அம்-அழகிய, தேரவன்-தேரையுடைய (சூரியனானவன்), உயர்-(தன்வழியின்) மேலுமுயர்ந்த,மதில்-மதிலை, கடக்க-தாண்டுதற்கு, பெற்றிலாமையின்-(வல்லமை) பெற்றிலாமையால், பிறங்கு-விளங்குகின்ற, பொன்-பொன்மயமாகிய, கதவங்கள்-(அம்மதில்வழிக்) கதவுகளை, திறக்கும்-திறக்கும், அற்றம்-சமயத்தை, நோக்குவன்-பார்த்துக்கொண்டிருப்பான், அந்நலார் - அழகிய மகளிரானவர், இயல்புறதிருத்தமுண்டாக, அணிய - (திலதமுதலானவற்றைத்) தரித்துக்கொள்ள, கற்றை-(கிரணக்) கற்றையையுடைய, வெள்-வெள்ளிய,மதி-சந்திரனானவன், சாளரத்து-(அம்மதின்மேற்) பலகணியின்புறத்திருந்து, ஆடியின்-நிலைக்கண்ணாடிபோல, காட்டும்-(அவருக்குத் தன்னைக்) காட்டுவான் எ-று.

நிலைக்கண்ணாடி-நிலையாக முன்வைக்கப்படுவது.

போ-ரை.அற்றஞ்சமயமென்பது."அற்றமே மறைவுஞ்சோர்வுமவகாசந்தானுமாகும்"என்பதனாலறிக. கற்றைவெண் மதியென்றதனாற்பூரணசந்திரனெனக்கொள்க, சந்திரன்-சாளரத்துள்ளே நுழைதற் கிடம்பெறாமற் புறத்தேநிற்கைபற்றி ஆடியிற் காட்டுமென்றார். சூரியனோடு மதில்வாயிலுக்குஞ், சந்திரனோடு மதிற்சாளரத்திற்குஞ் சம்பந்தஞ் சொல்லுதலால் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணிகளாம். இதனால் அந்நகரத்து மதிலுக்கு அதிக உயர்வு தொனிக்கிறது. (ந)

[இதுமுதல் முப்பத்துநாலு பாட்டுகளால் வீடுகள் முதலியவற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

மறுவிகந்தவெண் மதியென வயங்கிய பித்தி
செறியுமாடங்கள் வெண்கதிர் பரப்பிடு செவ்வி
நறவுயிர்த்தபைந் துணர்மலி கற்பக நாட்டை
வெறுவிதாமென வெண்ணகை புரிவது போலும்.

(ப - ரை.) மறு-களங்கத்தினின்றும், இகந்த-நீங்கிய, வெள்-வெள்ளிய, மதியென-சந்திரன்போல, வயங்கிய-விளங்கிய, பித்தி-(பளிங்குச்) சுவர்களானவை, செறியும்-நெருங்கிய, மாடங்கள்-மாளிகைகளானவை, வெள் - வெள்ளிய, கதிர்-கிரணங்களை, பரப்பிடு-விரிக்கின்ற, செவ்வி-அழகினாலே, நறவு-தேனை, உயிர்த்த - தருகின்ற, பைந்துணர் - பசிய பூங்கொத்துகளால், மலி-நிறைந்த, கற்பகம்-கற்பகத்தருக்களையுடைய, நாட்டை-சுவர்க்கத்தைக் குறித்து, வெறுவிதாமென-வறுமையுடையதென்று, வெள்-வெள்ளிய, நகை-சிரிப்பை, புரிவது-செய்வதை, போலும்-ஒக்கும் (அந்நகரம்) எ-று.

(போ - ரை.) விரும்பப்படுகிற உண்டி அணிஆடை முதலியவற்றைக் கற்பிக்கின்ற கற்பகதருவையுடைத்தாய் மற்றெல்லாவுலகங்களாலும்புகழப்படுகைதோன்றக் கற்பகநாடென்றார், அப்படியிருந்தும் அதுதன்பெருவளத்தி

ற்குச்சிறியதாகக்காணப்படுதலால் மாவிந்தம் அதனையிகழ்ச்சிசெய்து சிறிப்ப தென்றதாயிற்று சிறிப்பதற்குத் தெருவாயாகவும் மாடவரிசைகள்பல்வரிசை களாகவும்கொள்க. பளிங்குமாடங்களின் வெள்ளொளி வீசலாகிய தருமசம் பந்தத்தினலே மாவிந்தத்தைச் சிரிப்பதாகக் குறித்தலார் பொருட்டற் குறி ப்பணியாகும் இதனலே மாவிந்தத்தின் வளஞ் சுவர்க்கவளர்த்தினுமிகுந்துள் ளதென்பது தொனிக்கின்றது. (ச)

வடிகொள் வெண்சுதை தீற்றியமாடநீள் கழுத்திற்
படியமைம்முகில் கதிர்விடு பானிலாக் குழவி
முடியின் மீதுறத் தவழ்தலான் முழுமெயும் வெள்ளைப்
பொடியணிந்தருள் கறைமிடற் றண்ணலைப் பொருவும்.

(ப- ரை.) வடிகொள்-வடித்துக்கொள்ளப்பட்ட, வெண்சுதை - வெள்ளிய சுண்ணச்சாந்தை, தீற்றியமாடம்-பூசியமாளிகையானது, நீள்கழுத்தில்- நீட்சிபொருந்திய (அதன்) கண்டத்தின் கண், மை-கரியமேகமானது படிந் திருக்க, கதிர்விடு-கிரகணங்களை வீசுகின்ற, பானிலாக்குழவி-வெண்பிறையா னது, முடியின்மீது - (அதன்) முடியின்மேலே, உறத்தவழ்தலால்-பொருந் தஊர்தலால், முழுமெயும்-திருமேனிமுழுதிலும், வெள்ளைப்பொடி-விபூதி யை, அணிந்தருள்-பூசியருளிய, கறைமிடற்று - (நஞ்சக்) கறைபொருந்திய கண்டத்தையுடைய, (நிலாக்குழவிமுடியின்மீது) - பிறையானது முடியின் மேல், (உற) - பொருந்த, (தவழ்) - ஊர்கின்ற, அண்ணலை-பரமசிவனை, பொருவும் ஒத்திருக்கும் - எ - று.

(பொ - ரை.) நிலாக்குழவி முடியின்மீ துறத்தவழ்தல் பரமசிவனுக் குங் கூட்டப்பட்டது. மாளிகையினது வடிவத்திற் பூசிய சுண்ணச்சாந்து பரமசிவனதுவடிவத்திற் பூசிய விபூதிபோலவும், அதனது கழுத்திலேபடிந்த கரியமேகம் அவன் கழுத்திலேபடிந்த நஞ்சக்கறைபோலவும், அதன்முடிமே லே தவழ்கின்ற பிறை அவன் முடிமேலே தவழ்கின்ற பிறைபோலவும், தோன்றுதலாலே அது பரமசிவனுக்கு ஒப்பாக இருக்கு மென்பதாம். இது உவமையணி. இதனல் அம்மாடங்கள் சந்திரமண்டலத்தை யளாவி யிருக்கின் றன வென்பது தொனிக்கின்றது. (ரு)

மழைக்கண் மங்கையர் பயிறரமரகத மணியி
னிழைத்த செய்குன்றின் பைங்கதிர் பொன்னிலத் தெய்தக்
குழைத்த வைந்தரு நீழலிற் குலவுமா னினங்க
டழைத்த புல்லென விரைவொடு தனித்தனி கறிக்கும்.

(ப - ரை.) மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய, கண் - கண்களையுடைய, மங் கையர் - மகளிரானவர், பயில்தர - (ஏறி) விளையாடுதற்கு, மரகதமணியின்- மரகதமணிகளாலே, இழைத்த-பதிக்கப்பட்ட, செய்குன்றின் - விளையாட்டு மலைகளுடைய, பைங்கதிர்-பசியகிரணங்களானவை, பொன்னிலத்து-தேவ

லோகத்தின்கண், எய்த-அடைய, குழைத்த-தளிர்த்த, ஐந்தரு-பஞ்சதருக்களது, நீழலில்-நிழலின்கண், குலவும் - குலவுகின்ற, ஆன் - பசுக்களுடைய, இனங்கள்-கூட்டங்களானவை, தழைத்த-செழித்த, புல்லென-புற்களென்று நினைத்து, விரைவொடு-சீக்கிரமாக, தனித்தனி-வொவ்வொன்றாக, கறிக்கும்-(அக்கிரணங்களைக்) கௌவும் - எ - று.

(போ - ரை.) மற்றை மலைகள்போலப் படைப்புக்காலத் துண்டாயதன்றி விளையாடுதற்காகச் செய்யப்பட்டமையாற் செய்குன்றென்றார். மரகத மணியின் கிரணத்தைப் புல்லென்று மயங்கினமையான் மயக்கவணியாகும் இதற்கு அக்கதிருக்குந்தெய்வலோகத்திற்குஞ் சம்பந்தத்தைக்கற்பித்ததாகிய தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி அங்கமாதலால் கலவையணியாம். (சு)

புதுமணத்தமென் மகளிர்சா ளரத்திடைப் பொருந்து
மதியையின்னுயிர்ப் பாங்கியர் மறைந்தனர் நோக்கும்
கதிர்கொள் வாண்முக மென்றுதங்கா தலர்ப்புல்லும்
பதுமமென்கர நீக்கிநீள் படைவிழி புதைப்பார்.

(ப - ரை.) புது-புதிய, மணத்த-விவாகத்தையுடைய, மெல்-மெல்லிய, மகளிர்-மங்கையரானவர், சாளரத்திடை - (மேல்வீட்டின்) பலகணியின் புறத்து,பொருந்து-சேர்ந்த, மதியை-சந்திரனை, இன்-இனிய, உயிர்-உயிர்போலச்சிறந்த,பாங்கியர்-தோழியரானவர்,மறைந்தனர்-மறைந்தவராகி, நோக்கும்-பார்க்கின்ற, கதிர்-கிரணத்தை, கொள்-கொண்ட, வாள்-ஒலியையுடைய, முகமென்று-முகமென்றுநினைத்து, தம்-தம்முடைய, காதலர்-நாயகரை, புல்லும்-தழுவிக்கொண்டிருக்கிற, பதுமம்-தாமரைமலர்போலும், மெல் - மெல்லிய, கரம்-கைகளை, நீக்கி - (அவரிலிருந்து) நீக்கி, நீள்-நீண்ட, படை-வாள்போலும், விழி-கண்களை, புதைப்பார்-மூடிக்கொள்வார், எ-று.

(போ - ரை.) மறைந்தென்னும் வினையெச்சம் முற்றாய்த்திரிந்தது. இதற்குவிதி, "வினையெஞ்சுகிளவியும் வேறுபல்குறிய" என்பதனாலறிக. இன்னுயிர்ப்பாங்கியர் என்றதனால் அந்தப்புரச்செய்கையைப் பார்த்தற்கும் உரிமை தோன்றுகின்றது புதுமணத்தராதலால் இன்னுயிர்ப் பாங்கியர்க்குங் கண் மூடற் கேதுவான நாணஞ்சொல்லப்பட்டது. மதியைப்பாங்கியர் முகமென்று மயங்குதலால் மயக்கவணியாம், இதனால் அம்மகளிற்முகஞ் சந்திரனிற் சிறந்ததென்பதும் அம்மாடஞ் சந்திரமண்டலத்தினுயர்ந்த தென்பது ஒலிக்கின்றன.

வள்ளவாய் மலர் முகத்தியர் வதியுமே னிலையிற்
கள்ளறுமலர் நாற்றிய கருங்கையிற் கதிர்கள்
உள்ளுறப்புகுந் துவாமதி யுடலுரிஞ் சுதலால்
பிள்ளை வெண்மதி யாதனன்றெனப்பெரி துவக்கும்.

(ப - ரை.) உவா-பர்வகாலத்திலே தோன்றுகிற,வெள்-வெள்ளிய,மதி-சந்திரனானவன், வள்ள வாய்மலர்-தாமரை மலர்போலும், முகத்தியர்-முகத்தையுடைய மாதரானவர், வதியும் - வாசஞ்செய்கின்ற, மேனிலையில்-மேல்

வீட்டில், கள்-தேனுனது, அறு-நீங்காத, மலர்-மலர்களை, நாற்றிய-தொங்கக் காட்டிய, சுருங்கையில்-நுழைவாயிலே, கதிர்கள்-கிரணங்களானவை, உள் - உள்ளே, உற-பாய, புகுந்து-நுழைந்து, மதி - (யாவராலும்) மதிக்கப்படுகிற, உடல்-(தன்பெரிய) வுடம்பு, உரிஞ்சுதலால்-தேய்தலினலே, பிள்ளையாதல்-குழந்தையாதலே நன்றெனு-எனக்கு நல்லதென்று நினைத்து, பெரிது-மிகவும், உவக்கும்-(அப்பருவத்தை,) விரும்புவான், எ - று.

(போ - ரை.) வள்ளவாய் மலர்—கிண்ணம்போலும் வாயையுடைய மலரென்க. சுருங்கை-திட்டிவாயில். சுருங்கையென்பது கரத்தகற்படையு நுழைவாயினுமெனு நுவலுமிருபெயர். மகிழ்தலென்னும் பொருளைத் தருகிற வுலத்தலென்பது விருப்பத்தை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர் கலை குறைதலாகிய குற்றத்தினலே தாராளமாகச் சுருங்கையினுள்ளே நுழையுங்குண மிருத்தல் கண்டு அக்குற்றத்தை வேண்டுதலாலே வேண்டலணியாம். (அ)

உருவின் மைந்தரில் வேனில்வேட் குடைகுநரில்லை
பொருளிலார்களிற் றனதனைப் பொருவிலா ரில்லை
தெருளின் மாக்களிற் சேடனிற் றழ்குநரில்லை
அருளிலார்களி லைந்தரு நிகர்க்கலா ரில்லை.

(ப - ரை,) உருவு-அழகு, இல்-(தம்மிடத்) தில்லாத, மைந்தரில்-காளையருள், வேனில்-வசந்தகாலத்தையுடைய, வேட்கு-மன்மதனுக்கு, உடைகுநர்-தோற்பவர், இல்லை-இலர், பொருள் - செல்வப்பொருள், இலார்களில்-(தம்மிடத்) தில்லாதவருள், தனதனை-குபேரனை,பொருவிலார்-ஒவ்வாதவார், இல்லை-இலர், தெருள்-கல்வியறிவு, இல் - (தம்மிடத்) தில்லாத, மாக்களில்-மனிதருள், சேடனில்-ஆதிசேஷனில், தாழ்குநர்-குறைபவர், இல்லை-இலர், அருள்-ஈகையானது, இலார்களில்-(தம்மிடத்) தில்லாதவருள், ஐந்தரு-பஞ்சதருக்களுக்கு, நிகர்க்கலார்-ஒப்பாகாதவர், இல்லை-இலர் எ - று.

(போ -ரை.) அந்நகரத்திலே மன்மதன்போ லழகுள்ளவர்களை அழகில்லாத வர்களென்றும், குபேரன்போலச் செல்வமுள்ளவர்களைச் செல்வமில்லாதவர்களென்றும், ஆதிசேஷன்போலக் கல்வியுள்ளவர்களைக் கல்வி யில்லாதவர்களென்றும், பஞ்சதருக்கள் போல ஈகையுள்ளவர்களை ஈகையில்லாதவர்களென்றும், கொள்ளுதலால் அம்மன்மதன் முதலான பொருள்களில் மிகுந்த அழகு முதலானவை யுள்ளவர்களே சிறந்தவராகக் கொள்ளப்படுவ ரென்பதாயிற்று. (கூ)

பளிக்குமேனிலத் தன்பர்பாற் பயில்வுறு கலவி
திளைத்து மார்பிடைத் துயில்பவர் முகத்தில்வெண் டிங்கள்
கிளைத்ததண்கதிர் பரப்புதல் கிலர்ந்த சாளரத்தின்
ஒளித்து வாண்முகச் செவ்வியைக் கவர்வதொத்துளதால்.

(ப - ரை.) வெள்-வெள்ளிய, திங்கள்-சந்திரனுனது, பளிக்கு-பளிங்கினாலாகிய, மேனிலத்து-மேல்வீட்டினுள், அன்பர்பால்-நாயகரிடத்தில், பயில்வுறு-(நாள்தோறும்) பழகிய, கல்வி-புணர்ச்சியை, திளைத்து-அனுபவித்து, மார்பிடை-அவர்மார்பினிடத்தே, துயில்பவர்-தூங்குகிறமகளிரது, முகத்தில்-முகத்தினிடத்தே, கிளைத்த-தழைத்த, தண்-கண்ணிய, கதிர்-கிரணங்களை, பரப்புதல்-விரித்தலினாலே, கிளர்ந்த-விளங்குகின்ற, சாளரத்தின் பலகணியின்புறத்து, ஒளித்து-மறைந்துநின்று, வாள்-ஒளிபொருந்திய, முகம்-(அவர்) முகத்திலுள்ள, செவ்வியை-அழகை, கவர்வது-திருடுவதை, ஒத்துளது-ஒத்திருக்கும், எ - று.

(போ - ரை.) பிறரிடத்துள்ள பொருளைத் திருடுதற்குச் சமயம் தூங்கும் வேளையாதலால் துயில்பவரென்றார். சந்திரனைக் கவர்வதாகக் குறித்தலினாலே பொருட்டற் குறிப்பணி இதனால் முகத்துக்குச் சந்திரனிலும் அதிக காந்தியைச் சொல்லியதாகிய வேற்றுமையணி தொனிக்கின்றது. (க0)

கணங்கொண் மாமணி குயிற்றியொண் கதிர்செய் மேனிலையில்
சுணங்கு பூத்தணி பருமிதத் துணைமுலை மகளிர்
மணங்கொ டாமரை முகமுமொண் மதியமு மறியா
தணங்கரா மதி மருண்டுபார்த் தையுறவெய்தும்.

(ப - ரை) கணம்-கூட்டத்தை, கொள்-கொண்ட, மா-செரிய, மணி-மணிகளானவை, குயிற்றி-பதிக்கப்பட்டு, ஒள்-ஒள்ளிய, கதிர் - கிரணங்களை, செய்-செய்கின்ற, மேனிலையில்-மேல்வீட்டிடில், சுணங்கு-தேமலால், பூத்து-படர்ந்து, அணி-அலங்கரிக்கப்பட்ட, பருமிதல் - பருத்த அளவையுடைய, துணை-இரண்டாகிய, முலை-முலைகளையுடைய, மகளிர்-மாதரது, மணம்-வாசனையை, கொள்-கொண்ட, தாமரை-தாமரைமலர்போலும், முகமும்-முகத்தையும், ஒள்-ஒள்ளிய, மதியமும்-சந்திரனையும், அறியாது-அறியமாட்டாமல், அணங்கு-தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, அரா-இராகுவானது, மதிமருண்டு-புத்திமயங்கி, பார்த்து-நோக்கி, ஐயுரவு-(இவற்றுள் முகம் யாதோ சந்திரன் யாதோ வென்கிற) சந்தேகத்தை எய்தும்-அடையும் எ - று.

(போ - ரை.) அணங்கு-தெய்வம். "அணங்கு நோயழகு தெய்வம்" என்பதாலறிக. ஒப்புவமையினாலே முகத்திற்குஞ் சந்திரனுக்கும் விசேடந் தோன்றாததாகிய பொதுமையணி ஐயவணிக்கு அங்கமாதலாற் கலவையணி, இதனால் அம்மேல்வீடுகள் சந்திர மண்டலத்தை யளாவியிருக்கின்றன வென்பதும் அவர் முகங்கள் சந்திரன்போல் விளங்குகின்றன வென்பதுந் தோன்றுகின்றன. (கக)

மேனிவந்தொளிர் மாடத்தின் விழுத்தக நிரைத்த
பானிலாமணித் தசும்பினிற் றண்கதிர் பரப்பக்
கானறும்புன னிறைதலுங் கதிரவன் றடந்தோர்
மானினங்குடித் தயர்வுயிர்த் தன்பரின் வாவும்.

(ப-ரை.) மேல்-ஆகாயத்தில், நிவந்து-உயர்ந்து, ஒளிர்-விளங்குகின்ற, மாடத்தின்-மேல்வீட்டில், விழுத்தக-சிறப்புப்பொருந்த, நிறைத்த - வரிசையாக வைக்கப்பட்ட, பால்-வெண்மை பொருந்திய,நிலாமணி-சந்திர காந்தத்தாலாகிய, தசும்பினில் குடங்களிலே, தண்-தண்ணிய, கதிர் - கிரணங்களை, பரப்ப-(சந்திரன்) விரிக்க, கால்-காக்கப்பட்ட, நறு-நல்ல, புனல்-நீரானது, நிறைதலும்-(அவற்றுள்ளே) நிறைதலும், கதிரவன்-சூரியனது, தடம்-விசாலமாகிய, தேர்-தேரினுடைய, மான்-குதிரைகளது, இனம் - கூட்டமானது, குடித்து-(அந்நீரைக் குடித்து) அயர்வுயிர்த்து, இளைப்பாற்றிக் கொண்டு, உம்பரின்-ஆகாசத்திலே, வாவும்-தாவும், எ - று.

(பொ - ரை.) நிறைத்த தசும்பாவன—சீதளோப சாரத்திற்குரிய தண்ணீர்பெறுவது கருதி வைக்கப்பட்டவையாம். அவை சந்திரன்முன் னீர்காலுதல். "சந்திர னொளியிற் றண்ணீர் கால்வது சந்திரகாந்தமெனப் பெயர் பெறுமே" என்பதனாலறிக. அந்நீரைக்குடித்த வளவிலே வெயிலாலும் இழுத்தலாலும் உண்டான வருத்தந் தீர்தலாற் களிப்படைந்து தாவுமென்க. மேனிலைக்குஞ் சூரியமண்டலத்துக்குஞ் சம்பந்தங் கற்பித்தலால தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. (கஉ)

முருகுயிர்த்தவொள் ளகிற்புகை முகிலொடு முறழக்
குருமணிச்சுடர் வெயிள்விரி மாடநீள் கொடிகள்
பருதிவானவ னடவதேர்த் பரியினைப் புடைத்தவ்
வருணனிற்றொழில் புரிந்தவன் கரஞ்சிறி தாற்றும்.

(ப - ரை.) முருகு-பரிமளத்தை, உயிர்த்த-தருகின்ற, ஒள் - ஒள்ளிய, அகில்-அகிற்கட்டைகளது, புகை-புகையானது,முகிலோடும்-மேகத்தோடும், உறழ்-ஒத்துத் தோன்கின்ற, அ-அந்த, குரு-நிறமுள்ள, மணி - மணிகளது, சுடர்-கிரணமானது, வெயில்-வெயில்போல, விரி-விரிகின்ற, மாடம்-மாளிகையினுடைய, நீள்-நீட்சிபொருந்திய, கொடிகள்-கொடிகளானவை, பரிதிவானவன்-சூரியனாகிய தேவனது, நடவு-நடத்தலையுடைய, தேர் - தேரினுடைய, பரியினை-குதிரைகளை, புடைத்து-அடித்து, அவ்வருணனில்-அவ்வருணன்போல, தொழில்-நடத்து கைத்தொழிலை, புரிந்து-செய்து, அவன்-அவ்வருணனது, கரம்-கைவருத்தத்தை, சிறிது-சற்றே, ஆற்றும்-தீர்க்கும் எ - று.

(பொ - ரை.) அகிற்புகை மேல்வீட்டறைகளுக்கு வாசனை யூட்டுதற் பொருட்டு மூட்டப்படுவதாம். சூரியனது தேர்ச்செலவிற்கு ஒரு கணப்போதேனு மோய்வில்லாமையாற் சிறிதாற்று மெனப்பட்டது. அக்குதிரைகளுக்கும் இக்கொடிகளுக்குஞ் சம்பந்தங் கற்பித்ததாகிய தொடர்புயர்வு நவிற்சி அங்கமும் உவமை அங்கியும் ஆதலாற் கலவையணியாம். (கங)

வரிவளைக்குலக் குவையினன் மணிகளான் மணிகள்
தெரிதருங்கர வலவனல் வயன்வயிற் றிரண்ட
விரிகருப்புர வெண்மணற் குன்றினொலொலியால்
பொருவிலாவண மறிதிரைக் கடலினைப் பொருவும்.

(ப - ரை.) வரி-இரேகைகளையுடைய, வளைக்குலம் - சங்குச்சாதிகளுடைய, குவையினுல்-இராசிகளாலும், மணிகளால் - இரத்தினங்களினுலும், மணிகள்-இரத்தினங்களை, தெரிதரும்-எண்ணுகின்ற, கரம்-கைகளாகிய,அலவனுல்-நண்டுகளாலும், வயின்வயின்-இடந்தோறும், திரண்ட-குவிந்த, விரி-விரிந்த, கருப்புரப்-கர்ப்பூரங்களாகிய, வெள்-வெள்ளிய, மணல் - மணல்களுடைய, குன்றினுல்-குவியல்களாலும், ஒலியால்-ஓசையினுலும், பொரு - ஒன்றையொன் றொத்திருக்கின்ற,இல்-மாடவரிசைகளை யுடைய,ஆவணம்-கடைத்தெருவானது, மறி-மடங்குகின்ற, திரை-அலைகளையுடைய, கடலினை-சமுத்திரத்தை, பொருவும்-ஒக்கும், எ - று.

(போ - ரை.) மணிகளை விரல்களாலேதள்ளி யெண்ணுகிறபோது கைகள் நண்டுகள் செல்லுதல் போலத் தோன்றலாற் கரவலவனென்ருர். வளையென்பதற்குக் கடலிலே சங்கென்றுங் கடைத்தெருவிலே வளையலென்றும், மணிகடெரிதருங் கரவலவனென்பதற்குக் கடலிலே முத்துகள்போன்றவடிவுதெரிகின்ற கைகளையுடைய நண்டென்றும், கடைத்தெருவிலே கரங்களிலே மணிகளைவைத்து அவற்றின் குணுகுணங்களையறிகிற அவ்வறிவில் வல்லவனென்றும் சிலேடையாகப் பொருள்கூறினும் அமையும். இது உவமையணி. (கச)

திங்கள்வெண்மணி நிலத்துவா மதிச்செழுங் கதிர்க
டங்கிவீழ்புனற் பெருக்கொடு தலைப்பெய்து விசும்பிற்
கங்கையாழ்கடற் றலைமகன்களிப்புறக் களித்துப்
பொங்குகற்புநா லுரைத்தவை புகாற விளக்கும்.

(ப-ரை.) விசும்பில்-ஆகாயத்திலுள்ள,கங்கை-கங்கையானவள், வெள்-வெள்ளிய, திங்கள்மணி-சந்திரகாந்தங்கள்படுத்த, நிலத்து-(மேல்வீட்) டிடத்தே, உவா-பர்வத்திலுண்டாகிற, மதி-சந்திரனுடைய, செழு-செழிய,கதிர்கள்-கிரணங்கள், தங்கி-தங்க, வீழ்-(அதிலிருந்து) வீழ்கின்ற,புனல்-நீரினது, பெருக்கொடு-வெள்ளத்தோடு, தலைப்பெய்து-கலந்து, ஆழ்-ஆழ்ந்த, கடற்றலைமகன்-கடலாகிய (தன்) கணவனுனவன், களிப்புற-(அப்போது) களிக்க, களித்து-(தானுங்) களித்து, பொங்கு-விளங்குகின்ற, கற்புநூல்-கற்பிலக்கணநூலினுல், உரைத்தவை-சொல்லப்பட்ட விதிகளை, புகாற-குற்றமற, விளங்கும்-விளங்குவாள். எ - று.

(போ - ரை.) கணவன் களிக்கும்போது-உடன்களித்தலும்அவன் துயருறும்போது உடன் துயறுருதலுங் கற்பிலக்கணமாதலால் ஆகாசகங்கையும் பூரண சந்திரோதயகாலத்திலே தன் கணவனுகிய சமுத்திரன் பெருகுதலாலே அப்போது அந்தச் சந்திரகிரணம்பட்டுச் சந்திரகாந்தத்தினிருந்து வீழ்கின்றநீர்வெள்ளத்தோடு கலந்து தானும்பெருகி அக்கற்பிலக்கணத்தைபிறருக்குங்காட்டுமென்பதாம். தங்கிஎன்பது வினையெச்சத்திரிபு இங்கே களித்தல்-முன்னையளவின் மிகுதல். கங்கைதன் செய்கையினுலே கற்பிலக்கணமாகிய நற்பொருளைக் காட்டுதலால் நற்பொருட் காட்சியணியாம். இதற்குச் சந்திர

காந்தநீருக்குங் கங்கைக்குஞ் சம்பந்தங் கற்பித்தாகிய தொடர்புயர்வு நவி ற்சி அங்கமாதலால் கலவையணி. இதனாலே அந்நகரத்து வீடுகளின் மேனி லைகள் ஆகாசகங்கையின் மேலுயர்ந்திருக்கின்றமை தொனிக்கின்றது. (கரு)

தடங்கொ டாமரைத் தளிரிய லுறையுமிந்நகரம்
இடங்கொள் பூதல நகரெலாம் வென்றனமினிவான்
அடங்க வெல்லுது மென்னவோர் வஞ்சினமறையாப்
படங்கணாற்றிய போன்றுள பசியபொற் கொடிகள்.

(ப - ரை.) பசிய பசுமையுள்ள, பொன்-பொன்மயமாகிய, கொடிகள்-கொடிகளானவை, தடம்-விசாலத்தை, கொள்-கொண்ட, தாமரை-தாமரை ப்பூவிலிருக்கின்ற, தளிரியல்-தளிர்போலு மெல்லிய வடியுடைய சீதாதேவி யானவள், உறையும் வாசஞ்செய்கின்ற, இந்நகரம்-இந்தமாவிந்தநகரமானது, இடம்-இடத்தை, கொள்-கொண்ட. பூதலம்-பூமியிலுள்ள, நகரெலாம்-எல் லாநகரங்களையும், வென்றனம்-வென்றோம், இனி-இனிமேல், வான்-தெய்வ லோகத்தை, அடங்க - (எமக்குக்) கீழ்ப்பட, வெல்லுதும்-வெல்லுவோம், என்ன - என்று, ஓர்வஞ்சினம் - ஒருசபதத்தை, அறியா-சொல்லி, நாற்றிய-(எழுதித்) தொடங்கவிடப்பட்டனவாகிய. படங்கள்-படங்களை,போன்றுள-ஒத்திருக்கும்-எ-று.

(போ - ரை.) எல்லா நகரங்களையும் வென்ற தன்னுயர்வுதோன்ற வெ ன்றனம் வெல்லுதும் எனப்பன்மையாற் சொல்லியதாகக்கூறினார். தன்பகை வன் அஞ்சுவானாயின் வந்து வணங்கவும் அஞ்சிலனாயிற் போர்க்கருவிகளைக் கூட்டவுஞ் சமய முண்டாகவேண்டி முன்னே படமெழுதி யறிவித்தல் வெ ல்லக்கருதிய அரசனுக்குக் கடனாதலாற் படங்கணாற்றியவென்றார், துகிற் கொடிகளை அப்படிப்பட்ட படங்களாகக் குறித்தலாலே பொருட்டற் குறிப் பணியாகும். (கசு)

அகனிலாமணி வட்டநீ ளரிமதர் மழைக்கண்
மகளிர்வாண்முகமதிகண்டு தீம்புனன் மல்கப்
புகரிறென்மலை நறுங்குர டுரிஞ்சுபூந் தேய்வை
பகருமின்னுயிர்ப் பால்விரை யூட்டினர் பகர்வார.

(ப - ரை.) நீள்-நீண்ட, அரி-இரேகைகளையும், மதர் - செருக்கையும், மழை-குளிர்ச்சியையுமுடைய, கண்-கண்களையுடைய, மகளிர்-மாதரானவர், வட்டம்-வட்டமாகிய, அகல்-பரந்த, நிலாமணி - சந்திரக்காந்தக் கல்லானது, வாள்-காந்திபொருந்திய, முகமதி - (அவர்) முகமாகிய சந்திரனை, கண்டு-காணலால், தீ-மதுரமாகிய, புனல்-நீரானது, மல்க - (அதிலே) நிறைய, புகரில் - குற்றமில்லாத, தென்மலை - பொதியமலையிலுண்டாகிய, நறு-நல்ல, குறடு - கட்டைகளை, உரிஞ்சு (அதனிடத்தே) தேயத்துண்டாகப் பட்ட. பூ-அழகிய, தேய்வை-சந்தனத்தை, பகரும்-புகழப்படுகின்ற, இன்-இனிய, உயிர்ப்பால்-சுவாசத்தினாலே, விரை-வாசனையை, ஊட்டினர் - ஏற் றினவராகி, பகர்வார்-விற்பார் எ-று.

(போ - ரை.) கண்டென்பது வினையெச்சத்திரிபு, அச்சந்தனம் விற்கின்றமகளிரிடத்தே யியற்கைவாசனை சொல்லுதலால் உத்தமசாதியாரென்பது தோன்றுகின்றது "ஒண்மணம்பாடலங்குவளை தண்ணருமுளரிமல்லிகை நறுந்தண் சண்பகம்போல் வனவாகும்" என்பதனுலறிக. (கள)

கலிவிருத்தம்.

நீங்கரிய கூலமணி நீண்மறுகு தோறும்
மாங்குயிலின் மென்குதலை மாலைபகர் மாதர்
தேங்கமழுயிர்ப்பின் விரை சேர்த்தினர்கள் விற்கும்
கோங்கமலர் சண்பகமென் கோதையினுங் கொள்வார்.

(ப - ரை.) நீங்கரிய - ஒதுங்குதற் கிடமில்லாத, மணி - நவமணிகளையுடைய, நீள் - நீட்சிபொருந்திய, கூளமறுகுதோறும் - கடைத்தெருவெல்லாம், மா-மாமரத்திலுள்ள, குயிலின் - குயிலிசைபோலும், மெல்-மெல்லிய, குதலை-மழலைச்சொற்களையுடைய, மாலை-மாலைகளை, பகர்-விற்கின்ற, மாதர் மங்கையரானவர், தேம்-பரிமளமானது, கமழ் மணக்கின்ற, உயிர்ப்பின்-சுவாசத்தால், விரை-வாசனையை, சேர்த்தினர்கள் - சேர்த்தவராய், விற்கும்-விற்கப்படுகின்ற, கோங்கமலர்-கோங்கமலர்களாகிய, கோதை-மாலையை, மெல்-மெல்லிய, சண்பகம்-சண்பகமலர்களாகிய, கோதையினும் - மாலையினுஞ் சிரந்ததாக கொள்வார்-வாங்குவார்-எ-று.

(போ - ரை.) சண்பக மலரிற்றாழ்ந்த கோங்கமலர் அவர்மூச்சுக்காற்றின் பரிசத்தால் அச்சண்பகமலர்வாசனையினு மிகுந்தவாசனையைப் பெறுதலால் மிகவும் விரும்பப்படுமென்பதாம். இதுமுதல் எழுபாட்டுகள் பெரும்பாலும் கடைச்சீர் மாச்சீரும் மற்றைமூன்றுசீர்களும் விளங்காச்சீர்களுமாகி வருகிற அளவடி கனான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (கஅ)

ஆடவரொ டூடியெழு மஞ்சொன்மட நல்லார்
நீடொளிய தூணின்முகங் கோட்டியெதிர் நிற்ப
வாடுமிடை யாரென மருண்டி றைவர் பாவைத்
தாடொழலு மெய்த்துனி தகைப்பநகை செய்வார்.

(ப - ரை.) ஆடவரொடு-தங்கணவரோடு, ஊடி-பிணங்கி, எழும் புறப்பட்ட, அஞ்சொல்-அழகிய சொல்லுக்களையுடைய, மடம்-பேதமைபொருந்திய, நல்லார்-மாதரானவர், நீடு-நீட்சிபொருந்திய, ஒளிய-காந்தியையுடைய, தூணை - (ரத்நத்) தூணுக்கு, எதிர்-எதிராக, முகம்-முகத்தை, கோட்டி-வளைத்துக்கொண்டு, இல்-அறைவீட்டுள், நிற்ப-நிற்க, இறைவர்-அக்கணவரானவர், பாவை - (அத்தூணிலேதோன்றுகிற) பாவையைநோக்கி, வாடும்-வாடுகின்ற, இடையாரென - இடையையுடையமாதரென்று, மருண்டு - மயங்கி, தாள் - (அப்பாவையின்) பாதங்களை, தொழலும்-வணங்கலும், மெய்-மெய்யாகிய, துனி - அப்பிணக்கானது, தகைப்ப-தடுக்கவும், நகைசெய்வார்-(அவர்) சிரிப்பார் - எ - று.

நீடொளிய தூணென்றதனால் இரத்தினத்தூணென்பது பெறப்பட்டது இங்கேபாவை பிரதிபிம்பம் "கருமணியிற் பாவாய்நீபோதாயாம் வீழுந்திரு நுதற்கில்லையிடம்" என்பதனாலறிக. மெய்த்துனி காரணத்தாலுண்டாகிய புலவிநீட்டம் ஊடிச்சென்ற மகளிரைத்தேடிச்சென்ற ஆடவர் அவர் இல்லுள்ளே மறைந்துநிற்ப அவரைக்கண்டிலாது தூணிலே தோன்றுகிற அவரது சாயையைக்கண்டாரென்க. தூணில்-தூணின்கணென்றும், பாவை பிரதிமையென்றும், கூறுவாருமுளர். பாவைகளை மகளிரென்று மயங்கலால் மயக்கவணி. (௧௯)

வண்ணமுலை மாதர்பகர் வறியசெழுஞ் சாந்தங்
கண்ணொளிகள் பாயனரந் தங்கலந்த தெண்றும்
வெண்ணகை பரத்தல்கருப் பூரம்விர விற்றென்
றெண்ணியு நறுங்கலவை யென்றிளைஞர் கொள்வார்.

(ப-ரை.) வண்ணும்-அழகிய, முலை-முலைகளையுடைய, மாதர்-மங்கையரால், பகர்-விற்கப்படுகின்ற, வறிய-கலப்பில்லாத, செழு-செழிய, சாந்தம்-சந்தனத்தினால், கண்ணொளிகள் - (அவர்) கண்களினொளிகளது, பாயல் - பாய்தலினாலே,நரந்தம்-கஸ்தூரியானது, கலந்ததென்றும்-கூட்டப்பட்டதென்றும், வெள்-வெள்ளிய, நகை-பல்லொளிகளது, பரத்தல்-பாய்தலினாலே, கருப்பூரம்-பச்சைக்கர்ப்பூரமானது, விரவிற்றென்றும் - கூற்றப்பட்டதென்றும், எண்ணி-நினைத்து, நறு-நல்ல, கலவையென்று கூட்டுகொந்தமென்று, இளைஞர்-ஆடவர், கொள்வார் (அதனைவிலைக்கு) வாங்குவார் எ - று.

ஒப்புமையினாலே கண்ணொளியையும் பல்லொளியையுங் கஸ்தூரியென்றுங் கருப்பூரமென்று மயங்குதலினாலே மயக்கவணியாம். (௨௦)

பளிக்கறை புகுந்தனர்கள் பாயொளியின் வாயில்
வெளிப்படுத லின்றிமருண் மேவிசிழ றுறித்
துளக்கறு மிடத்துவிரை தேய்ந்துவரு தென்ற
றிளைத்துலவு வெள்ளிடையின் வாயிறெளிகிற்பார்.

(ப-ரை.) பளிக்கு-பளிங்காலாகிய, அறை-அறையினுள்ளே, புகுந்தனர்கள்-நுழைந்தவர்கள், பாய்-பரந்த, ஒளியின் ஒளியினாலே, வாயில்-வாயிலானது,வெளிப்படுதலின்று அறியப்படுதலில்லாமையால், மருள்-மயக்கத்தை மேவி-அடைந்து, துளக்கறுமிடத்து - பொதியமலையிலிருந்து, விரை - (சந்தன) வாசனையில் தோய்ந்து - படிந்து, வரு-வருகின்ற, தென்றல்-தென்றலானது, நிழல் குளிர்ச்சியோடு, நாறி-தோன்றி, திளைத்து-அசைந்து, உலவு சஞ்சரிக்கின்ற, வெள்ளிடையின்-வெள்ளியினாலே, வாயில்-அந்தவாயிலை, தெளிகிற்பார்-அறிந்துகொள்வார் எ - று.

(போ-ரை.) மலைசலியாமையால் அசலமெனப் படுதல்போலத் துளக்கறுமிடமெனப்பட்டது, சூழ்ந்துநின்ற பளிக்குச்சுவரானது வாயிலினாகாசம் போலத் தன்புறத்துள்ளபொருள்களைக்காட்டி வெள்ளெனத்தோன்றி நிற்

கையால் வாயில் காணுது மயங்கினரென்பதாம். ஒப்புமையினுலே பொதுமை யடைந்த பளிங்கிற்கும் வாயில் வெளிக்குந்தென் றலுலாவுதலாகிய காரணத்தி னுலே சிறப்புத்தோன்றுதலினுலே சிறப்பணியாகும். (உக)

வில்லுமிழு மாமணி குயிற்றிமுளிர் மாடத்
தொல்கிய துகிற்கொடிக ளும்பருல கெய்திப்
பல்லவ முயித்துவளர் பைந்தருவின் மேவும்
வல்லிபடர் கின்றகொழு கொம்பென வயங்கும்.

(ப - ரை.) வில்-காந்தியை, உமிழும்-வீசுகிற, மா-பெருமைபொருந்திய, மணி-மணிகளானவை, குயிற்றி-பதிக்கப்பட்டு, மிளிர்-விளங்காநின்ற, மாடத்து மாளிகைகளின்மேல், ஒல்கிய-அசைகின்ற, துகிற்கொடிகள்-சீலைக்கொடிகளானவை, உம்பர்-தேவரது, உலகு - உலகத்தை, எய்தி-அடைந்து, பை-பசிய, தருவில்-கற்பகதருவின்மேல், மேவும்-அடைதற்குரிய, பல்லவம்-தளிர்களை, உயிர்த்து-ஈன்று, வளர்-வளர்கின்ற, வல்லி - கொடிகளானவை படர்கின்ற-படர்தற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற, கொழு கொம்பென-கொழுகொம்பு போல, வயங்கும்-விளங்கும் - எ - று.

(பொ - ரை.) கற்பகத்தருவின் கீழ் வளர்கின்ற கொடிகளை அதன்மேலேற்றுதற்கு நாட்டப்பட்ட கொழுகொம்பென்க. அக்கொடிகளை அப்படிப்பட்ட கொழு கொம்புகளாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி: இதற்குத் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி அங்கம் ஆதலால் கலவையணி. (உஉ)

திங்களுநல்லார்முகமுஞ் செவ்விதெரிக்கொண்ணு
வங்கலுழுமேனியொடு மின்பிரிக்கலாகா
மங்குறவழ் வெண்கொடியும் வானதியுமணியால்
வெங்கதிர்செய்மாடமிசை வேறறியலாகா.

(ப - ரை.) மணியால்-மாணிக்கங்களால், வெங்கதிர்-சூரியகிரணத்தை, செய்-செய்கின்ற, மாடமிசை-மாளிகையின்மேலே, திங்களும் - சந்திரனும், நல்லார்-மாதரது, முகமும்-முகமும், செவ்வி-அழகினுலே, தெக்கொண்ணு வேறுபடுத்தப்படாவாம்: அம்-அழகினுலே, கலுழும்- விளங்காநின்ற, மேனி (அவர்) சரீரமும், மின்-மின்னற்கொடியும், பிரிக்கலாகா-பிரிக்கப் படாவாம்: மங்குல் - மேகங்களானவை. தவழ் - மேலேதவழ்கின்ற, வெண்கொடியும்-வெள்ளைக்கொடியும், வானதியும்-ஆகாச கங்கையுங், வேறு - வேருக, அறியலாகா-அறியப்படாவாம்-எ-று.

(பொ - ரை.) இச்செய்யுளுக்கு யாவராலும் என்னும் வினைமுதல் வருவித்துக்கொள்க. சந்திரனேமொதர் முகத்துக்கும், மின்னர்கொடியோடு மாதர்சரீரத்துக்கும், ஆசை கங்கையோடு வெள்ளைக் கொடிக்கும், ஒப்புமையினுலே விசேடந்தோன்ருமையால்பொதுமையணியாகும். (உங)

சந்தநறுமென்புகை தவழ்ந்தநிலமெங்கும்
பந்துபயில்கோதையர் பசும்பொனணியாவு
மைந்தருவியன்சினை யணிந்தனரதன்றே
வந்துநனியேற்பவர் மகிழ்ந்திடவழங்கும்.

(ப - ரை.) சந்தம்—சந்தனக்கட்டைகளது, நறு-மணமுள்ள, மெல்-மெல்லிய, புகை-புகையானது, தவழ்ந்த-படிந்த, நிலமெங்கும் - மேல்வீடெங்கும், பந்து-பந்தாட்டத்தில், பயில்-பழகுகின்ற, கோதையர்-மாதரானவர், பசும்பொன்-பசியபொன்னாலாகிய, அணி-ஆபரணங்களையும், யாவும்-மற்றெல்லாவற்றையும், ஐந்தரு-பஞ்சதருவினுடைய, வியன்-பெரிய, சினை-கிளைகளில், அணிந்தனர்-வேய்ந்தார், அதன்றே-அதனாலன்றே, வந்து - (தம்மிடத்து) வந்து, ஏற்பவர்-இரப்பவர்க்கு, மகிழ்ந்திட-மகிழும்படியாக, நனி-மிகுதியாக, வழங்கும்-(விரும்பப்பட்டவற்றைக்) கொடுக்கும் எ - று.

(போ-ரை.) யாவுமென்றதனாலே ஆடை மாலை முதலியவெல்லாங் கொள்க. பந்துகளைத் தாவிவீசவும் ஓடிப்பிடிக்கவும் வேண்டுதலால் அப்போது வருத்துமென்று களைந்தணிந்தாரென்க. அதன்றே வழங்குமென்றதனாலே செல்வப்பெருக்கின் செருக்கினால் மீட்டும் அவற்றை யெடுத்திலரென்றதாயிற்று. கற்பகத்தினது கொடைக்கு ஏதுவாகாத அவ்வணி முதலியவற்றைப் பெற்றிருக்கையை ஏதுவாகக் குறித்தலாலே ஏதுத்தற் குறிப்பணியாம். (௨௪)

வாய்ந்தமின்னை மடந்தையராக்கிவிண்
போந்திடாமலன்றேமலர்ப்புங்கவன்
சாந்தணிந்த தமனியக்குன்றென
வேந்துவெம்முலைப் பாரமியற்றினான்.

(ப - ரை.) மலர்-தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற, புங்கவன் - நான்முகக்கடவுளானவன், விண்-மேகத்தின்கண், வாய்ந்த-பொருந்திய, மின்னை-மின்னற்கொடிகளை, மடந்தையராக்கி-மங்கையராக்கி, போந்திடாமலன்றே-(அம்மேகத்தினிடத்தே) போகாதிருத்தற் கன்றே, சாந்து-சந்தனத்தை, அணிந்த-பூசிய, ஏந்து-சுமக்கப்படுகின்ற, வெம்-விருப்பஞ் செய்கின்ற, பாரம்-பாரமாகிய, முலை-முலைகளை, தமனியக்குன்றென-பொன்மலையைப்போல, இயற்றினான்-(அவருக்கு) உண்டாக்கினான், எ - று.

(போ - ரை.) புகழவேண்டிய தல்லாத மின்னலைக் கொண்டு படைத்தலைப் புகழ்தலினாலே புகழவேண்டிய அந்நகரத்து மகளிரது சரீரகாந்தி தோன்றுதலாற் காரணப்புனைவிலி புகழ்ச்சி இது அங்கம் முலைகளின் பாரத்தையுண்டாக்கினமைக்குப் பயனாகாத மேகத்தின்கட் போகாமையைப் பயனாகக் குறித்தலாலே பயன்றற் குறிப்பணியாகும், இது அங்கி. ஆதலாற் கலவையணி.

இதுமுதற் பதினொரு பாட்டுகள் பெரும்பாலும் முதற்சீர் மாச்சீரும் மற்றைமூன்றும் விளச்சீர்களுமாகி வருகிற அளவடிகள் நான்கு கொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (௨௫)

வெங்கதிர்சுடர் மேவியதேர்ப்பரித்
தங்குவன்குளம் பிற்றகந்திட்டன
தெங்கினொண்பழத் தெள்ளமுதத்தினாற்
பங்கமெய்தி மறுகின்பரப்பெலாம்.

(ப - ரை.) வெம் - வெவ்விய, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, சுடர் - சூரியன், மேவிய - வீற்றிருந்த, தேர் - தேரிற்கட்டப்பட்ட, பரி - குதிரைகளுடைய, வல் - வலிமை, தங்கு-தங்கிய, குளம்பின் - குளம்புகளாலே, தகர்ந்திட்டன-உடைந்தனவாகிய, தெங்கின்-தென்னமரங்களுடைய ஒள் - ஒள்ளிய, பழம்-கனிகளது, தெள்-தெளிவு பொருந்திய, அமுதத்தினால் - நீரினாலே, மறுகின்-வீதிகளினுடைய, பரப்பெலாம்-விரிவுகளெல்லாம், பங்கம்-சேறுதலை, எய்தும்-அடையும், எ - று.

(போ - ரை.) தென்னமரத்திற்குஞ் சூரியமண்டலத்திற்குஞ் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்ததினாலே தொடர்புயர்வு நவிற்சியணியாகும். (உசு)

நிலவுவெண்கதிர் நீண்மணிமாடமேற்
குலவுபாதி மதியைமென்கொம்பனார்
சிலைகொள்வாணுதல் சேர்த்தியவாடவ
ருலகமேத்து முவாமதியென்பரால்.

(ப - ரை.) நிலவு-நிலவைச்செய்கின்ற. வெண்கதிர் - சந்திரனுடைய, மணி மணிகளாலாகிய, நீள்மாடமேல்-நீண்டவீட்டின்மேலே, குலவு - விளங்குகின்ற, பாதிமதியை-பாதிச்சந்திரனை, மெல்-மெல்லிய, கொம்பனார் - பூங்கொம்புபோல்வார், சிலை-வில்வடிவத்தை, கொள்-கொண்ட, வாள்-ஒளிபொருந்திய, நுதல்-(தமது) நெற்றியோடு, சேர்த்திய-கூட்ட, ஆடவர் - (அது கண்ட) நாயகரானவர், உலகம்-உயர்ந்தோரால்,ஏத்தும்-துதிக்கப் படுகின்ற, உவாமதி-பூரணச்சந்திரன், என்பர்-என்று சொல்லுவார். எ - று.

(போ - ரை.) பாதிமதி எட்டாந்திதியிற் சந்திரன். சேர்த்தவென்னும் வினையெச்சம் சேர்த்தியவெனத் திரிந்தது. ஆடவரை வஞ்சித்துப்பரிகாசஞ் செய்தற்கு அங்ஙனஞ் செய்தாரென்க ஒப்புமையினாலே அந்நெற்றிக்கும் பாதிமதிக்கும் விசேஷந் தோன்றாமையால் பொதுமையணி. (உஎ)

புலவிநீக்கிப் புணர்முலைமாதர்தந்
நிலவுபூந்துகி லாடவிர்நீக்கலு
நலம்விளைத்தனர் நாணிவெண்டிங்களின்
கலையைமெல்லக் கலையெனச்சேர்த்துவார்.

(ப - ரை.) ஆடவர்-கணவரானவர், புலவி-பிணக்கை, நீக்கி - தீர்த்து, புணர்-நெருங்கிய, முலை-முலைகளையுடைய-மாதர்மகளிரது, நிலவு-சந்திரிகைபோல் விளங்குகின்ற, பூ-அழகிய, துகில்-ஆடையை, நீக்கலும் - அவிழ்த்தவளவில், நாணி-வெட்கப்பட்டு, நலம்-உதவியை, விளைத்தனர் - (அவர்க்கு)

உண்டாக்கினவராக, வெள்-வெள்ளிய, திங்களின்-சந்திரனது, கலையை-நில வை, மெல்-மெல்லிய, அக்கலையென-அவ்வாடையென்று நினைத்து, சேர்த்து வார்-(அவர் அரையிலே) சேர்ப்பார், எ-று.

(போ-ரை.) புலவிநீங்கிய பின்னும் நாண மேலிடலால் அவிழ்க்கப் பட்ட கலையைமீட்டுஞ் சேர்த்துவராயினர். அது ஆடவர்செயற்குத் தடை யாகாமையால் நலம் விளைத்தனரென்றார். சந்திரிகை கைக்ககப்படாத தாயி னும் மெல்லிய குணத்தாற் கைக்ககப்பட்டபோதும் பரிசந்தோன்றாத வா டையென்று மயங்கச்செய்தது. கலை-ஆகுபெயர். மென்மை, வெண்மை முத லிய பொதுப்பன்பினொப்புமையினாலே ஆடையை நிலவென்று மயங்கலால் மயக்கவணி. (உ அ)

பொருந்துறாதனம் பூஞ்சிலம்பார்ப்பறக்
கரந்துதம்முயிர்க் காதலர்பாற்செல்வார்
திருந்துவாண்முகந் திங்களென்றந்நிலா
வருந்தவந்த புள்ளார்த்தலர் தூற்றுமால்.

(ப-ரை.) அனம் - அன்னங்களானவை, பொருந்தாறாது - (தம்மருகி) லடையாதிருக்க, பூ-அழகிய, சிலம்பு-சிலம்புகளது, ஆர்ப்பு - ஓசையானது, அற-நீங்கும்படியாக, கரந்து-மறைந்து, தம்முயிர் - தம்முயிர்போலும், காத லர்பால்-அன்பரிடத்து, செல்வார்-(மெள்ளச்) செல்லுகின்ற மங்கையரது, திருந்து-திருத்தமாகிய, வாள்-வொளிபொருந்திய, முகம்-முகத்தை,திங்களெ ன்று-சந்திரனென்று நினைத்து, அந்நிலா-அதனது நிலவை, அருந்த-உண்ண, வந்த-வந்த, புள்-சகோரங்களானவை, ஆர்த்து-ஒலித்து, அலர்தூற்றும் - வெ ளிப்படுத்தும் எ - று.

(போ-ரை.) சிலம்புகள் அன்னம்போ லொலித்தலாலே அதுகேட்டு அவ்வன்னங்கள் தம்மினமென்று வரின் மறைந்து செல்லுதல் வெளிப்படுமெ ன்று அச்சிலம்பொலியாமல் மெள்ள நடந்து செல்லுவாரென்க. சிலம்பு அன் னம்போலொலிக்கு மென்பது பின்னே 'அனமெனமிழற்றும்பரிபுரமணிந்து' என்பதனாலுமறிக. பெருநாண முடைமையாற் கணவரிடத்துங் கரந்து செல் லுவராயினர். சகோரம் நிலவையருந்துதல் "வெண்டிங்கணிலவு வாயிடைப் புகினுஞ் சகோரமெனுமென்புளன்றி யுண்டிங்குவாழு நருமுளர் கொல்லோ" என்பதனாலறிக, முகத்தைச் சந்திரனென்று மயங்குதலால் மயக்கவணி.இது அங்கம் மறைந்து செல்லலாகிய விரும்பப்பட்ட பொருளைக் குறித்து முய ற்சிசெய்ய அது வெளிப்படுதலாகிய அதன் பகைப்பொருள் கிடைத்தலால் துன்பவணி. இது அங்கி. ஆதலாற் கலவையணியாம். (உ௯)

மலய மாதவ னுண்டமணிக் குவளைக்
குலவுவாய் கட னேர்சொலிற் குற்றமே
யறகில் பல்வளஞ் சேர்த்திய வாவண
முறைக முண்டருண் மால்வயி றெருக்குமே.

(ப - ரை.) மலயம்-பொதியமலையி லிருக்கின்ற, மாதவன் - அகஸ்திய முனிவனால், உண்ட-குடிக்கப்பட்ட, மணி-மணிகளது, குவை - கூட்டத்தை யுடைய, குலவு-விளைவாகிய, வார்-நெடிய, கடல்-கடலை, அலகில்-கணக்கில் லாத, பல்வளம்-பலவகையாகிய வளங்களையும், சேர்த்திய-(தன்னுளடக்கிய) ஆவணம்-கடைக்கு, நேர்-ஒப்பென்று, சொலின்-சொன்னால், குற்றமே-(அச் சொல்லுதல்) குற்றமேயாம், உலகம்-உலகத்தை, உண்டருள் - விழுங்கியரு ளிய, மால்-திருமாலினது, வயிறு-வயிற்றை; ஒக்கும்-(அது) ஒத்திருக்கும் (ஆத லால்) எ - று.

(போ - ரை.) முத்துப்பவள முதலியகடல் வளமேயன்றி நான்கு நில வளங்களையுந் தன்னிடத்தே கொண்டிருக்கையாற் கடனேர் சொலிற் குற்ற மென்றார், பிரளயத்திலே திருமால் வயிற்றுட்சென்ற மார்க்கண்டேயரால் உலகத்துப்பொருள்களெல்லாம் காணப்பட்டன வென்பது புராணகதை யாதலால் அப்படியே அக்கடையிலுங் காணப்படுதல் பற்றி மால்வயி றொ க்குமென்றார். உலகமுண்டருள் மால்வயிறொக்கு மென்னும் வாக்கியத்தினாற் கடலை ஒப்புச்சொல்லுதல் கூடாமை சாதித்தலாலே செய்யுட்குறியணியாம்.

நீடு மாவண நித்திலப் பந்தருட்
கேடில் கம்பலை யாலிசை கேட்கிலார்
பாடல் வண்டொடு நானம் பகர்ந்திடக்
கோடல் செய்வர் நிறைகுறை வின்றென.

(ப - ரை.) நீடும்-நீண்டிருக்கின்ற, நித்திலப்பந்தருள் - முத்துப்பந்தல் களி லுள்ள, ஆவணம்-கடைகளிலே, பாடல்-பாடுதலையுடைய, வண்டொடு- வண்டுகளோடு, நானம்-கஸ்தூரியை, பகர்ந்திட-(நிறுத்து) விற்க, கேடில்- (எப்போதும்) நீங்காத; கம்பலையால்-(களகள) வொலியினாலே, இசை-(அப் பாட) லொலியை, கேட்கிலார்-கேட்கின்றிலருமாகி, நிறை-இங்நிறுக்கப்பட்ட பொருளிலே, குறைவு-யாதொருகுற்றமும், இன்றென-இல்லையென்று நினைத் து, கோடல்செய்வர்-(விலைக்குக்) கொள்ளுவார். எ - று.

(போ - ரை.) இசைகேட்கிலா றென்றதனால் கருநிறத்தாலும் வாசனை விருப்பங்கொண்டு மொய்த்தபடி அசைவின்றிக் கிடத்தலாலும் வண்டின்வடி வத்தைப் பார்த்தறிந்தில ரென்பது பெறப்பட்டது. வண்டொலி சிற்றொலி யாகலிற் கடைத்தெருவின் பேரொலியுண் மறைந்ததென்க. இக்காரணத்தாற் குறையுளதாகவு மின்றெனக் கருதி விலைக்குக் கொள்வாராயினர். ஒப்புமை யினாலே கஸ்தூரிக்கும் வண்டுக்கும் விசேஷந் தோன்றாமையினாலே பொது மை யணியாகும். (௩௧)

குளிர் பளிக்குநீண் மாடங் கொடிகளான்
வெளிமுகட் டுயர் வெண்மதி தோய்வன
வொளிகொள் வெங்கதிர் வெம்மை யொழித்திட்
நளிகொ டண்சுதை நக்குவ போலுமே.

(ப-ரை.) குளிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, பளிக்கு-பளிங்காலாகிய, நீள்-நீண்ட, மாடம்-மாளிகைகளானவை, வெளி - ஆகாசவெளியினது, முகட்டு-முகட்டின்கண், உயர்-உயர்ந்த, வெண்மதி-சந்திரனை, தோய்வன-தடவுவனவாகிய, கொடிகளான் - கொடிகளினாலே, ஒளி - சூரியனிலிருந்து, கொள்-(தம்மேற்) கொள்ளப்பட்ட, வெங்கதிர் - உஷ்ணகிரகணத்தா லாகிய, வெம்மை-வெப்பத்தை, ஒழித்திட-நீங்கும்படியாக, நளி - பொருமையை, கொள்-கொண்ட, தண்-குளிர்ச்சி பொருந்திய; சுதை-அச்சந்திரனிடத்துள்ள, (வமுதத்தை) நக்குவ - (நாக்களினாலே) நக்குவனவற்றை, போலும் - ஒத்திருக்கும்-எ-று.

(போ - ரை.) ஆகாசமத்தியத்தில்வந்த பின்னன்றிதோய்தல் கூடாமையால் வெளிமுகட்டுயென்றார், சந்திரனிடத்தே கலைவளருந் தோறும் அமிர்தம் பெருகுமென்பது புராணசித்தம் பகல்முழுதும் வெயிலால் வருந்தியோன் இரவிலே சீதளோபசாரஞ் செய்துகொள்வா னுதலின், மாடங்கள் வெம்மை யொழித்திடச் சுதைநக்குவபோலுமென்றார், கொடிகளா லென்றதனாலும் நக்குவவென்றதனாலும் நாக்களென்பது வருவிக்கப்பட்டது, கொடிகளாலே சந்திரனைத்தோயுமாளிகைகளை அப்படி நக்குவனவாகக் குறித்தலாற் பொருட்டற் குறிப்பணி. (கூ௨)

பத்திமாட மணிக் கொடி பானுவின்
மெய்த் தழும்புறத் தைவரல் வெங்கதிர்
கைத் தலங்களிற் காளிந்தி யைமடி
வைத் திருந்து தாலாட்டுதன் மானுமே.

(ப - ரை.) பத்தி - ஒழுங்காயுள்ள, மாடம் - மாளிகையினது, மணிக்கொடி-நீலக்கொடியானது, பானுவின்-சூரியனது, மெல்-உடம்பிலே, தழும்புற-தழும்புபொருந்த, தைவரல் - தடவுதலால், வெங்கதிர் - அச்சூரியனானவன், காளிந்தியை - காளிந்தி யென்பவளை, கைத்தலங்களின் - கைகளினாற் பற்றி, மடி - மடியின்மேல், வைத்திருந்து - வைத்துக்கொண்டிருந்து, தாலாட்டு-தாலாட்டுகிற, தன்-தன்னை, மானும்-ஒக்கும்-எ-று.

(போ - ரை.) மணிகருமையென்பது "மணிநவமணியே கண்டை வனப்பொடுகருமை செம்மை" என்பதனாலறிக. காளிந்தி - சூரியன்புதல்வி, மடிவைத்திருந்தென்றதனால், குழந்தைப்பருவமுற்றிருக்க காளிந்தியென்ப தாயிற்று காளந்தி கருநிறத்தவ ளாதலாலே நீலக்கொடி அவள் போலத் தோன்றிற்று. தாலாட்டுதல் தொட்டிலேனு மடியிலேனுங் கிடத்தி மெல்லென வசைத்ததும் பாடியுந் தூங்கப்படுத்தலாம் நீலக்கொடி தடவுதலாலே சூரியனைக் காளிந்தியைத் தாலாட்டுகிறவனாகக் குறித்தலாலே பொருட்டற் குறிப்பணி. (கூ௩)

யாணர் மேய விரவியை நண்பகற்
காணுந் தோறுங் கனன்று கனலுமிழ்
கோணைவெம் மணிக் கொம்மை யெயிற்புறம்
வாணுரழல் சூழெயின் மானுமே.

(ப - ரை.) இரவியை-சூரியனை, நண்பகல்-நடுப்பகலிலே, காணுந்தோறும்-பார்க்குந்தோறும், கனன்று-எரிந்து, கனல்-நெருப்பை, உமிழ் - சொரிகின்ற, புறம்-புறத்தையுடைய, கோணை-அழியாத, வெம்மணி-சூரியகாந்தத்தாலாகிய யாணர்-தச்சரால், மேய-விரும்பிச் செய்யப்பட்ட, கொம்மை-வலயமாகிய, எயில்-மதிலானது, வாணன்-வாணுசுரனது, சூழ - (சோணிதபுரத்தைச்) சூழ்ந்த, ஆரழல்-மிகுந்தநெருப்பு மயமாகிய, எயில்-மதிலை, மானும்-ஒத்திருக்கும்-எ-று.

(பொ - ரை.) யாணர் தச்சரென்பது "யாணரே புதுமை தச்ச ரெய்தியவனப்பு நன்மை" என்பதனுலறிக. அழகானினுமாம், சூரியகாந்தம் நெருப்பையுமிழ்வது "சூரியனொளியிற்றீக்கால்சலாகை சூரியகாந்தமெனப்பெயர் பெறுமே" என்பதனுலறிக. மாவிந்தத்தின்மதில் முன் சொல்லப்படுதலால் இது அரசராண்மனை மதிலெனக. வாணுசுரன் சிவபூசையாலே நெருப்புக் கோட்டை பெற்றிருந்தானென்பது புராணகதை, இது உவமையணி. (௩௪)

உள்ளமொன்று தங்காதலரோதிய
கள்ளநேயக் கலவியின்வாய்மையை
வள்ளவாயமு துண்டுவளர்மடக்
கிள்ளைமெல்லக் கிளத்தலுநாணுவார்.

(ப - ரை.) உள்ளமொன்று-ஒருமனப்பட்ட, தம்-தம்முடைய, காதலர்-நாயகரால், ஓதிய-சொல்லப்பட்ட, கள்ளம் - (தம்மிருவருக்குள்ளே) மறைக்கத்தக்க, நேயம்-அன்புபொருந்திய, கலவியின்-புணர்ச்சியினுடைய, வாய்மையை-சொல்லுகளை, வள்ளவாய்-கிண்ணத்தினிடத்தே தங்கிய, அமுது-பாலை,உண்டு-குடித்து, வளர்-வளர்க்கின்ற, மடம்-இளமைபொருந்திய, கிள்ளை-கிளிகள், மெல்ல-மெள்ள,, கிளத்தலும் - (பிறரறியச்) சொல்லுதலும் நாணுவார்-(மங்கையர்) வெட்கப்படுவார்-எ-று.

(பொ - ரை.) கள்ளநேயமாவது பிறர்க்குவெளிப்படாமல் மறைக்கப்பட்டவன்பு கலவியின் வாய்மை காமவிகாரமேலிட்டுத் தம்மைமறந்து சொல்லப்பட்டவையாம். இதனாலே அங்கேயுள்ள கிளிகள் தமக்குஒருவர் ஒன்றைப்பலதரஞ்சொல்லி வருந்திக்கற்பிக்கவேண்டாது தாமேவிரைவிற் கற்கின்றனவென்பது தோன்றுகின்றது, (௩௫)

வாணிலாமணி மாடத்தொளித்தெமைக்
காணுகென்பவர் மெய்ந்நிழல்கண்ணுறீஇப்
பூணுலாமுலை யார்புல்லியின்மையி
ஞணிநின்று நகைமுகங்கோட்டுவார்.

(ப - ரை.) பூண்-ஆபரணங்கள், உலாம்-புரளுகின்ற, முலையார்-கொங்கையுடைய மகளிரானவர், வாள்-காந்திபொருந்திய, நிலாமணி-சந்திரகாந்தத்தாலாகிய, மாடத்து-வீட்டினுள்ளே, ஒளித்து-மறைந்து, எமை-எங்களை,

காணுகென்பவர்-காண்பீராகவென்றகணவரது, மெய்-உடம்பினது, நிழல்-சாயையை, கண்ணுறீஇ-கண்டு, புல்லி - (அச்சாயையைத்) தழுவி, இன்மையின்-கைக்ககப்படாமையினாலே, நாணி-வெட்கப்பட்டு, நின்று-நின்று, நகை-நகையோடுகூடிய, முகம்-முகத்தை, கோட்டுவார்-வளைப்பார் எ - று.

(பொ - ரை.) காணுகவென்பது கடைக்குறைவிகாரம், மகளிர் நாணி முகங் கோட்டுவாரென்றதனால் ஒளித்தவ ராடவரென்பது பெறப்பட்டது, நிழலைக்கணவரென்று மயங்கலால் மயக்கவணி, (௩௬)

சாந்தமூழ்கி வளர்ந்ததடமுலைக்
காந்துபன்மணி மேகலைக்காழல்கு
லேந்திவிண்ணி லியங்கலரிதெனப்
போந்தமங்கைய ரிந்நகர்ப்பொன்னனார்.

(ப - ரை.) இந்நகர்-இந்தநகரத்துள்ள, பொன்னனார்-சீதேவிபோல்வார், சாந்தம்-சந்தனத்துள், மூழ்கி-முழுகி, வளர்ந்த-பருத்த, தடம்-மலைபோலும் முலை-முலைகளையும், காந்து-விளங்காநின்ற. பன்மணி-பலமணிகளாலாகிய, மேகலை-மேகலையினுடைய, காழ்-சரங்களையுடைய, அல்குல்-சகனத்தையும், ஏந்தி-சுமந்துகொண்டு, விண்ணில்-வானத்திலே, இயங்கல்-உலாவுதல், அரிதென - (எம்மாலே) முடிவதன்றென்று நினைத்து, போந்த - இறங்கிவந்த, மங்கையர்-தெய்வமகளிரே எ - று.

(பொ - ரை.) காழ்சரமென்பது "காழென்பமணியின் கோவை" என்பதனாலறிக, மேகலை எண் கோவையுள்ளது. "எண்கோவை மேகலைகாஞ்சி யிருகோவை, பண்கொள் கலாபமிருபத்தொன்று-கண்கொள், பருமம் பதினாலு முப்பத்திரண்டு, விரிசிகையென்றுணரற்பாற்று, என்பதனாலறிக. இப்பட்டினத்து மங்கயரை அப்பாரத்தைச் சுமந்து ஆகாசத்திலே சஞ்சரிக்கமாட்டாமல் வந்த தெய்வமகளிராகக் குறித்தலாலே பொருட்டற் குறிப்பணி. (௩௭)

நளமகாராஜன் அரசாட்சி செய்திருந்தகாலங் கிரதயுகமா யிருக்க இதுவரையிலே' நாடுநகரங்களின் சிறப்புகள் பலவற்றைச்செய்யு மென்வாய்பாட்டு நிகழ்கால வெதிர்காலங்களுக் குரியமுற்று வினைகளாலும் எதிர்காலத்திற்கேயுரிய முற்றுவினைகளாலுங் கூறல்வேண்டுவ தென்னையெனின் அவ்வினை நிகழ்ச்சி அந்தயுகத்திலே நெடுங்காலம் நிகழ்ந்தனவென்னும் பொருள்படுதற்கு அங்ஙனங் கூறினாரென்க, இவர் பண்டிப்பொழிலகத்துவிளையாடுவர், இவள் பண்டிப்பொழிலகத்து விளையாடும், என்பனபோல இவற்றிற்கு "இறப்பே யெதிர்வே யாயிருகாலமுஞ் சிறப்புத்தோன்று மயங்குமொழிக் கிளவி-ஏனைக்காலமு மயங்குதல்வரையார்" என்பனவிதி. பின்னிப்படிவருவனவுமின்ன.

இதுமுதல் ஐந்துபாட்டுகள் ஒருதொடர் இவ்வைந்து பாட்டுகளாலும் அந்நகரத்திலிருந்து உலகத்தையாண்ட நளமகாராஜனுடைய வியக்கத்தக்க பலவகைக் குணங்களுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

கலி - விருத்தம்.

வளமலியிந்நகர் மன்னர்மன்னவன்
றளையவிழ்நறுமலர்த் தண்ணந்தாரினன்
களைகணுபுலகொரு மூன்றுங்காத்தரு
ணளனெனப்பெயரிய நாமவேலினன்.

(ப - ரை.) உலகொருமூன்றும்-(தன்னை யுச்சரிக்கின்ற) மூன்றுலகத்தாரையும், களைகணாய்-ஆதாரமாய், காத்து - (ஆபத்தினின்றுங்) காத்து, அருள்-விரும்பப்பட்டவற்றைத் தருகின்ற, நளனெனப்பெயரிய-நளனெனப்பெயர்பெற்ற, வளம்-செல்வத்தினாலே, மலி-நிறைந்த, இந்நகர்-இம்மா விந்தநகரத்திலுள்ள, மன்னர் மன்னவன்-அரசர்க்கரசனானவன், தளையவிழ்- கட்டவிழ்ந்த, நறு-நல்ல, மலர்-மலர்களாலாகிய, தண்-குளிர்ச்சி பொருந்திய. தாரினன்-மாலையையுடையவன், நாமம்-அச்சஞ்செய்கின்ற, வேலினன் - வேற்படையையுடையவன் - எ - று.

(போ - ரை.) பெயரியமன்னவன் இந்நகர் மன்னவன், மன்னர் மன்னவன் எனக் கூட்டுக, மூன்றுலகம் பூமியும்வானமும் பாதாளமுமாம், எவ்வுலகத்துள் யாவராயினும் நளனென்கிற பெயரையுரைக்கினு நினைக்கினும் அவர்க்கு நினைத்ததுமுற்று மென்பது புராணசித்த மாதலாலே அவ்விசேஷணம் அப்பெயர்க்குக் கூறப்பட்டது, இதுமகாபாரதத்திலுங்காண்க இதனால் அவனது மகாத்மகத்துவமாகிய தெய்வத்தன்மை விளங்குகின்றது. அவன் மாலையைக் கண்டோர் கண்களுக்குங் கருத்துக்கும் மலர்ச்சியுங் குளிர்ச்சியுஞ்செய்யும் அதன் சிறப்புத்தோன்றத் "தளைய்விழ்நறுமலர்த தண்ணந்தாரென்றார்" பகைவர்க்குச்செருக்கு விளையுந்தோறு மச்சஞ்செய்து அதனையொழித்தலின் நாமவேலென்றார்-நாமமென்பதில் அம்முச் சாரியை. நாம் அச்ச மென்பது" பேநாமுருமெனவரூஉ ங்கிளவி யாமுறைமூன்று மச்சப்பொருள் என்பதனாலறி இது முதலைந்துபாட்டுகள் பெரும்பாலும் மூன்றுஞ்சீர் மாச்சீரும் மற்றை மூன்றும் விளச்சீர்களுமாகிவருகிற அளவடிகள் நான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (௩அ)

ஒன்னலர் மணிமுடி யுரிஞ்சு தாளினன்
கன்னல் விறேளினன் கமலக் கண்ணினன்
றன்னுயி ராமென வுலகிற் றங்கிய
மன்னுயி ரனைத்தையும் புரக்கு மாட்சியான்.

(ப - ரை.) ஒன்னலர் பகைவருடைய, மணி-நவமணிகளையுடைய,முடி-மகுடங்கள், உரிஞ்சு-தேய்தற்குக்காரணமாகிய, தாளினன்-அடிகளையுடையவன், கல்-மலைபோல, நவில்-செய்யப்பட்ட, தோளினன்-புயங்களை யுடையவன், கமலம்-தாமரைமலர்போலும், கண்ணினன் - நேத்திரங்களையுடையவன், தன்-தனது, உயிராமென-உயிர்போல நினைத்து, உலகில்-உலகத்தின் கண்ணே, தங்கிய-பொருந்திய, மன்-நிலையுள்ள, உயிரனைத்தையும் - எல்லாவுயிர்களையும், புரக்கும்-காப்பாற்றுகின்ற, மாட்சியான்-பெருமையையுடையவன் எ - று.

(போ - ரை.) பகைவர் தம்மேற் கருணை பிறப்பிக்க வேண்டிப் பலமுறையாகத் தம்முடிகள் அவனடிகளிற்பட வணங்குதலாலே அம்முடிகளுக்குத் தேய்வுகூறப்பட்டது. அவர்கள் வணங்குதற்குக் காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட ஊர்த்துவரேகாதிகளையுடைய தாளென்பதுங் குறிக்கப்படுகின்றது. திண்மையும் பருமையுந் திரட்சியும் பற்றித் தோள்களுக்கு மலையும்,மலர்ச்சியுங் குளிர்ச்சியுங் கண்டோரை மகிழ்வித்தலும் பற்றிக் கண்களுக்குத் தாமரைமலரும் உபமானமாக்கப்பட்டன. உடம்பழியினும் உயிரழியாது வேறுடம்பு பெற்றுநிற்குமாதலின் மன்னுயிரென்றார்,அதுபதிபசுபாசமூன்று நித்தியமென்கிற சைவாகமத்தானுணர்க, உயிரனைத்தையு மென்றதனுற் பறவை விலங்கு முதலியவுங்கொள்க இங்கேபுரத்தல் பகை பிணி முதலியவற்றாற் றுன்பம் வாராமற் காத்தல். (௩௧)

பொருசிலைவேனில்வே ளனையபொற்பினு
னருவரையாமென வகன்றமார்பினன்
கரைபொருமுடைத்திரைக் கடலந்தானையான்
றிருகுவஞ்சனக்களி றனையசீற்றத்தான்.

(ப - ரை.) பொரு-போர்செய்கின்ற, சிலை - (கருப்பு) வில்லையுடைய வேனில்-வசந்தகாலத்திற்குரிய, வேளனைய-மன்மதனைப்போலும், பொற்பினன்-அழகினையுடையவன், அரு-அரிய, வரையாமென - மலையைப்போலும், அகன்ற-பரந்த, மார்பினன்-மார்பினையுடையவன், கரை-கரையோடும், பொரு-போர்செய்கின்ற, முடை-புலானாற்றம் பொருந்திய, திரை-அலைகளையுடைய, கடல்-கடல்போலும், தானையான்-சேனையை யுடையவன், திருகு-மாறுபட்ட, வஞ்சனம்-கபடத்தையுடைய, களிறனைய - யானைபோலும், சீற்றத்தான்-கோபத்தையுடையவன், எ - று.

(போ - ரை.) மன்மதனுக்கு வேனிற்காலத்திலே போர்த்தொழிற்கண் ணேயூக்கமுங் களிப்புமுண்டாதல் பற்றி அப்போது அவனுடம்பு பூரித்து அழகுசிறந்து விளங்குமாதலாற் பொருசிலைவேனில் வேளென்றார்.அருவரையாமென வென்றமையாற் பகைவர் படைக்கலங்களா லூறடை யாத திட்பமுங் குறிக்கப்படுகின்றது. அளவு காணப்படாமையும் பூமி முழுதுஞ் சூழ்தலும் பற்றிச் சேனைக்குக்கடல் உவமையாக்கப்பட்டது. அக்கடலலைகள்போ,

லச் சேனையினணி வகுப்புகள் ஒன்றன் பின்றொன்றாக வெழும்பியிரைந்து கொண்டு பின்வாங்காது சென்று பகைவரை மோதுதலாலும் புலானாற்றம் பகைவ ரிறைச்சியுமுதிரமுந்தோய்ந்த படைக்கலங்களின் மாறுமையானும் கரைபொருமுடைத்திரை யென்னுயடைகள் கடலுக்குச் சேர்க்கப்பட்டன. யானைபோல மறைத்தற்குரிய காலத்தேமறைத்து வெளிப்படுத்தற் குரிய காலத்தே வெளிப்படுத்தலாற் சிறத்திற்கு யானை புவமான மாக்கப் பட்டது "பொள்ளெனவாங்கே புறம்வேரார் காலம் பார்த்துள் வேர்ப்பரொள்ளியவர்" என்பதனாலறிக, யானையின் கணக்குண முண்டென்பது "யானையறிந்தறிந்தும் பாகனையேகொல்லும்" என்பதனாலறிக. (சO)

வெங்கலி யிருள்கெட வெண்ணிலா வுமிழ்
திங்களங் கவிகையான் றிகிரி யொன்றினு
லங்கண்மா நிலமுழு தளிக்கு மாற்றலான்
மங்குலி னெழுமடங் குதவும் வண்கையான்.

(ப - ரை.) வெங்கலி-தீயவறுமையாகிய, இருள் - இருளானது, கெட - அழிய, திங்கள்-சந்திரன்போல, வெள்-வெள்ளிய, நிலா-நிலவை, உமிழ்- வீசுகின்ற, கவிகையான்-குடையையுடையவன், திகிரியொன்றினுல் - ஏகசக்கிரத்தினுலே, அங்கண்-அழகிய விடத்தையுடைய, மா-பெரிய, நிலமுழுது- பூமியனைத்தையும், அளிக்கும்-அரசாளுகின்ற,ஆற்றலான்-வல்லமையை யுடையவன், மங்குலின்-மேகத்தினும், எழுமடங்கு - ஏழுபங்கதிகமாக, உதவும்- கொடுக்கின்ற, வள்-வளம்பொருந்திய, கையான் - கையையுடையவன் எ-று.

(பொ - ரை.) நிலாவுமிழ் குடையெனக் குடையின் விளக்கத்தைச்சொல்லுதலாலே அவனரசாட்சி விளங்குதலுங் கூறப்பட்டதாயிற்று. அவ்வரசாட்சியே யாவரும் வறுமைநோய் தீர்ந்து பெருஞ் செல்வத்தராய் வாழ்வதற்குக் காரணமாகையால் வெங்கலி யிருள்கெட வெண்ணிலா வுமிழ்திங்களங்கவிகையென்றார். மாநிலமுழுதளிக்கு மாற்றலானென்றதனாற் பல தீவுகளையுங் கண்டங்களையும்வென்று தன்னாணையின் கீழ்ப்படுத்தி வாழுஞ் சக்கிரவர்த்தியென்றதாயிற்று. இதனாலே பேராற்றலுடைமையும் விளங்குகின்றது. எழென்பது ஒரு தொகைச் சொல்லாயினும் இங்கே பலவென்னும் பொருளதாம் மேகம் நீரொன்றையே ஒரு பருவத்திலே தரும்,இவன்கைகளோ வெல்லாப் பொருள்களையு மெல்லாப் பருவங்களிலுந் தருமென்ற தாயிற்று. கைக்கு வளமாவது உத்தமரேகைகள் பொருந்தி முழந்தாளளவும் நீண்டிருத்தல். (சக)

அருளின துறையுணல் லறத்தின்வேலி சொற்
றெருளுறு கல்வியந் தெய்வ மாக்கடல்
குறைகடற் புவிபுகழ் குணக்குன் றஞ்சுட
ரெரிதவழ றங்கல்வே லரசரேவ னுன்.

(ப - ரை.) அருளினது-கருணையினது, உறையுள்-வீடாயுள்ளவன், நல்லறத்தின்-நல்லதருமமாகிய (பயி) ரினது,வேலி-வேலியாயுள்ளவன், சொல்-

நூல்களாலே, தெருளுறு-(பலவகைப்பொருள்களையும்) அறிந்த, கல்வி - கல்விக்கு, தெய்வம்-தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, மாக்கடல் - பெரிய கடலாயுள்ளவன், குரை-ஒலிக்கின்ற, கடல்-கடல்போல, புவி-பூமியிலுள்ளோரால், புகழ்-புகழ்ப்படுகின்ற, குணம்-நற்குணங்களெல்லாஞ் சேர்ந்த, குன்றம்-மலையாயுள்ளவன், சுடர்-ஒளியையுடைய, எரி-நெருப்பானது, தவழ்-தவழ்கின்ற, அலங்கல்-மாலையையுடைய, வேல்-வேலையுடைய, அரசர் - பகையரசராகிய (யானைகளுக்கு) எறுழன்-ஆண்சிங்கம்போல்பவன் எ - று.

(பொ - ரை.) அருளாவது பிறவுயிர்க்கு வந்த வருத்தத்தைக் காண்கின்றபோது மனம்பொறு திரங்கலாம். அதற்கு வீடெனவே அது அவனிலே நிலையா யிருக்குமென்ற தாயிற்று. அறமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தோரும் பிரமசாரி முதலிய வாசிரமத்தோரும் வேத முதலியவற்றில் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்டவற்றைச் செய்தலும் விலக்கப்பட்டவற்றைச் செய்யாமையுமாம். நல்லறமென்று அடைகொடுத்துக் கூறலால் அதுபுறச்சமய நூல்களிற் கூறுந் தீயவறங்களை யொழித்து நிற்றல்காண். அறத்தின் வேலியெனவே அவர்களை அவற்றிற் பிறழாது நடத்துவ னென்றதாயிற்று, கல்வியெனப் பொதுப்படக் கூறலால் வேதம்-ச, வேதாங்கம்-சு, மீமாம்சை-க, தருக்கம்-க. புராணம்-க, தருமநூல்-க, ஆகிய பதினான்கு வித்தைகளு மெனக்கொள்க அக்கல்விக்குக் கடலெனவே அது யாவராலும் உணரப்படாத ஆழமுங் கடக்கப்படாத விரிவு முடைத்தென்றதாம் குரைகடற் புவி புகழென்றதனாலே கடலினொலி யொலிபோலப் புவியிலே புகழொலி யெப்போது மெழுதல் சொல்லப்பட்டது, இங்கே குணமெனப்பட்டவை இவ்வைந்து பாட்டினுஞ் சொல்லாதொழிந்த உயர்குலப் பிறப்பும் சதுரப் பாட்டுடைமையும் முற்புகழ்ச்சி வேண்டாமையும் ஆழ்கருத்துடைமையும் பிறவுங் கொள்ளப்படும். எரி தவழலங்கல் வேலரசறென்றதனால் பகையரசரென்ற தாயிற்று. அரைஅங்ஙனஞ் சிறப்பித்தமையால் இவனோடு பகைத்தற்குத் தகுதி யுடையராதல் தோன்றுகின்றது. புவிபுகழ் குணக்குன் றென்றதனாற் பெருவகீர்த்தியும் அசாரேறனு னென்றதனாற் பெரும் பிரதாபமும் விளங்குகின்றன. வளமலி யென்னும் பாட்டில் மன்னர் மன்னவனென்னு மெழுவாய் நின்று அப்பாட்டு முத லிப்பாட்டுவரையு முள்ள பயனிலைகளைத் தனித்தனி கொண்டு முடிந்தது. இவற்றாலே தெய்வத்தன்மை பெருங்கொடை பெருஞ்செல்வம் ஒப்பிலழகு நிறைபுலமை உயர்குலப்பிறப்பு விளக்கமுடைமை சதுரப்பாடு அறவழி நிற்றல் இவை முதலிய குணங்கள் சொல்லப்படுதலினாலே இவ்வரசன் உத்தமநாயகனென்பது பெறப்பட்டது. (சஉ)

நகரப்படல - முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - எகு.

சிவமயம்.

அன்னத்தைக்கண்ணுற்றபடலம்.

நளன்பூஞ்சோலையிற்சென்று அதன்வளத்தைக் கண்டதையும் அவ்வனத்தி னிடையிலுள்ள ஓர்தடாகத்தில் அரசவன்னத்தைப் பற்றினதையும். அதன் துயரத்தைக் கண்டு அதை விடுத்ததையும் சொல்லுகின்றது.

கலிநிலைத்துறை.

இன்னதன்மையனாகிய வேந்தெழிற்றிணிதோண்
மன்னர்மன்னவன் மாணெழில்வகைநலங்கேட்டுக்
கன்னலஞ்சுவை கனிந்தசொற்றமயந்தியென்னும்
பொன்னங்கொம்பனாண் மயலொடும்வைகலும்புலம்பும்,

[இதுமுதலொன்பது பாட்டுகளால் தமயந்தியினது காமவிருப்பத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி இதனால் விரகிகளுக்குச் சொல்லப்பட்ட காட்சிமுதலாகிய பத்து அவஸ்தைகளுள் காட்சி யென்பது கேள்விக்கும் உபலக்ஷணையாதலால் அவள் நளமஹாராஜனுடைய உயர்வாகிய குணங்களைக்கேட்டு அது முதலாகிய ஒன்பது அவஸ்தைகளையடைந்து வருந்துகின்றமை பொதுவகையாற் சொல்லப்படுகின்றது.]

(ப - ரை.) கன்னல்-சர்க்கரைபோல, அஞ்சுவை-மதுரச்சுவையினாலே கனிந்த-முதிர்ந்த, சொல்-சொல்லையுடைய, தமயந்தியென்னும்-தமயந்தியென்கிற, பொன்னங்கொம்பனாள்-கற்பகப் பூங்கொம்புபோல்பவள், இன்ன-இப்படிப்பட்ட, தன்மையனாகிய-குணாதிசயங்களை யுடையவனாகிய, ஏந்து-(பூமிபாரத்தைத்) தாங்குகின்ற, எழில்-அழகும், திணி - வலிமையும்பொருந்திய, தோள்-தோள்களையுடைய, மன்னர்-அரசர்களுக்கு, மன்னவன் - அரசனாகிய நளனுடைய, மாண்-குணங்களையும், எழில்-அழகினது, வகை-வகையையும், நலம்-செல்வத்தையும், கேட்டு-(அறிந்தோர்சொல்லக்) கேட்டு, மயலொடும்-மயங்குதலோடும், வைகலும்-தினந்தோறும், புலம்பும்-புலம்புவாள்.

(பொ - ரை.) மயலொடுமென்னுமும்மை கீழ்ப்போன வேட்கை முதலாகிய ஏழவஸ்தைகளையுந் தழுவி நின்றது. அவஸ்தை பத்தாவன காணுதல், பெறல்வேண்டல்,இடைவிடாது நினைத்தல்,உடம்பு வாடல்,தன்வருத்தம்பிறர்க்குச்சொல்லல்,நாணத்தினெல்லை கடத்தல், தன்னாற்காணப்படுகின்றவையெல்லாம் அவ்விரும்பப் பட்டவைபோலுதல், பித்தாதல்,மூர்ச்சித்தல்,இறத்தல் என்பன.இவற்றுட்காட்சியொழிந்த வொன்பதும் "வேட்கையொருதலையுள்ளுதன்மெலித, லாக்கஞ்செப்பனாணுவரை யிறத்த, னோக்குவவெல்லா

மவையேபோறன், மறத்தன் மயக்கஞ் சாக்காடென்றிச், சிறப்புடைமரபினவைகளவென மொழிப என்பதனுலறிக-வடநூலாருள் ஆக்கஞ்செப்பலையும் நோக்குவ வெல்லாமவையே போறலையும்-நீங்கி சாகரமென்கிற விழி துயிலாமையும் அரதியென்கிற வேற்றுப்புலவெறுப்புங் கூட்டிப் பத்தென்பாராலெனின் அவ்விரண்டும் உள்ளுதலிலடக்கிக் கொள்ளப்படுமென்க. கன்னலஞ் சுவை கனிந்த சொல்லாவது கேட்டோரை மகிழ்விக்கும் பொருணயமைந்த மொழியாம். ஆகவே அவளது குறைவற்ற புலமைகூறியவாருயிற்று வாடாமையாலு மொளியாலும் கண்டோர் கண்களிகூரச்செய்தல் பற்றிப் பொன்னங்கொம்பு உபமான மாக்கப்பட்டது அக்கல்வியழகுகளிற் சிறந்த தமயந்தியால் விரும்பப்படுதற்கு இப்படிப்பட்ட தோள்களே முக்கியகாரணமென்பது தோன்ற எந்தெழிற் றினிதோளென்றுர். கல்வியறிவுடைய மங்கையர் ஆடவரிடத்தே முன்னே குணங்களையும் அதன்பின்னே அழகையும் அதன்பின்னே அவ்விரண்டுங்கொண்டு காமவின்பத்தை யனுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாகிய செல்வத்தையும் விரும்புவ ராதலால் அம்முறையே மாணெழில் வகைநலங்கேட்டாளென்க. அழகின் வகையாவன கைகால் கண் முதலிய வவயவங்களி னளவையு நிறத்தையும் பற்றிய இயற்கையழகின் கூறுபாடும் ஆடையணி முதலியவற்ருற் செய்து கொள்ளப்படுஞ் செயற்கையழகின் கூறுபாடுமொம். (க)

இதனுல் இடைவிடாது நினைத்தலும் அதனுலுளதாதும்
விழி துயிலாமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

தாதளைந்தினவண்டுகண் படுகுழற்றைய
லேதமற்றதன் னெழிற்கிணையாமெனவெண்ணி
யாதரத்தின்வே ளாணையிற்பயிலுநெஞ்சதனைத்
தூதுவிட்டன டோன்றல்பாற் றுறந்தனடுயிலை.

(ப - ரை.) இனம்-கூட்டமாகிய, வண்டு-வண்டுகளானவை, தாது-மலர்ப்பொடியை, அளைந்து - பூசிக்கொண்டு, கண்படு-தூங்குதற்கிடமாயிருக்கின்ற, குழல்-கூந்தலையுடைய, தையல்-தமயந்தியானவள், ஏதமற்ற-குற்றமற்ற, தன்-தனது, எழிற்கு-அழகுக்கு, இணையாமென-(இவனழகு) தகுதியாமென்று, எண்ணி-நினைத்து, ஆதரத்தின்-ஆசையினுலே, வேள்-மன்மதனது, ஆணையில்-ஆக்கினையிலே, பயிலும்-தங்காநின்ற, நெஞ்சதனை - (தன்) மனத்தை, தூது-தூதாக, தோன்றல்பால்-அரசனிடத்திலே, விட்டனள்-அனுப்பினவருகி, துயிலை-நித்திரையை, துறந்தனள்-இழந்தாள் எ-று.

(பொ - ரை.) அழகினுலே தனக்குயர்ந்தவளே யன்றி யொப்பவளொருத்தி யிருக்கினும் அதுவே தன்னழகுக்குக் குறைவாமென்று கொள்வளாதலால் அக்குறைவு மில்லையென்பது தோன்ற ஏதமற்ற தன்னெழிற்கெனச் சொல்லப்பட்டது. இங்கே யிணை யென்பது மாற்றுயர்ந்த பொன்னுக்கும் மாசில்லாத மணிக்கும் போலத் தன்னழகுக்கு மவனழகுக்கு, முள்ள தகுதியாம் வேளாணையிற் பயிலுதல் தன்னுரிமைகெட்டு மன்மதன் எவ்வழியிலே

நடத்துகின்றனனோ அவ்வழியிலே நடத்தல் நெஞ்சைத் தூதுவிடுதல் நளனி டத்தே மிக்குறச் செலுத்துதலாம், அதாவது இடைவிடாது நினைத்தலென்க இனவுண்டுதாதளைந்து கண்படுகுழற்றையல் துயிலைத் துறந்தனளெனவே தன்னையடுத்த அஃறிணை யுயிர்களுக்கும் நித்திரைசெய்தற் கிடமாயுள்ளவள் தான் அழனை யிழந்தனளோ வென்னு மிரக்கத்தைத் தோற்றுகின்றது, (உ)

இதுமுதன் மூன்றுபாட்டால் கேள்வி விருப்பஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.

மின்னிலங்குவேனளன்பெயர் கேட்டிடும்விழைவாற்
பொன்னின்வார்கழல் விதர்ப்பர்கோன்பேரவைபோந்து
மன்னரியாரினும் வந்தியர்நிடதனைத்தெடுப்ப
வன்னவன்புகழ் கேட்டலும்புளகமுற்றயரும்.

(ப - ரை.) மின்-மின்னல்போல, இலங்கு-விளங்காநின்ற, வேல்-வேலை யுடைய, நளன்-நளமஹாராஜனது, பெயர்-நாமத்தை, கேட்டிடும்-கேட்கவே ண்டுமென்கிற, விழைவால்-ஆசையினாலே, பொன்னின் - பொன்னாலாகிய, வார்-நீட்சிபொருந்திய, கழல்-வீரக்கழலுடைய, விதர்ப்பர்கோன் - விதர்ப்ப தேசத்தாருடைய வரசனது, பேரவை-பெரிய, சபையின்கண் போந்து (அவ னைத் தொழுதற்குச் செல்கின்றவள் போலச்) சென்று, மன்னரியாரினும்- அரசர் பலரினும், வந்தியர்-புகழ்வோரானவர், நிடதன்-நிடததேசத்தரசனை, எத்தெடுப்ப-அதிகமாகப்புகழ, அன்னவன்-அப்படிப் புகழ்பெற்றவரசனது, புகழ்-கீர்த்தியை, கேட்டலும்-கேட்டவளவிலே, புளகம்-மெய்ம்மயிர் சிலிர்த் தலை, உற்று-அடைந்து, அயரும்-(தமயந்தி) வாடுவாள் எ-று.

(போ - ரை.) நளன்பெயர் கேட்பவென்னுது கேட்டிடும் விழைவா லென்றதனால் போந்து, என்றதற்குத் தந்தையைத் தொழச்செல்கின்றவள் போலச் சென்றென்று பொருள் கூறப்பட்டது, நற்குல மகளிர்க்கு விவாக மளவும் தந்தையைத் தொழுதலும் விவாகத்தின் பின் கணவனைத் தொழுத லும் நித்தியவிதியா மென்க. நளன் பெயர் கேட்டிடும் விழைவினாலே வந் தியரவனைப் புகழுஞ்சமய நோக்கிச் சென்றாளென்க, ஒரு பெரிய வரசன் முன்னே பலதேசத்தரசர் குணங்களையும் உள்ளவாறு புகழ்ந்துரைத்தல் வந் தியர் கடனாதலாதலால் அவர் நளன்குணத்தை யுயர்த்திப் புகழ்ந்தாரென்க புளகத்தால் அவன்மே லவளுக்காசை மிகுந்தமை வெளிப்படுகின்றது. புளகி த்தல் உவகைச்சுவையைப் பற்றிய விறலாம். இப்படிப்பட்டவனை எனக்குக் கணவனாகப் பெற்றிலே னென்னு முள்ள நிகழ்ச்சியே அயர்தற்குக் காரண மாதல் தோன்றுகின்றது. (௩-

அனங்கனையொழியாமண்ணி லாடவற்றெரிதிரென்னக்
கனக்குழைபவரான்மன்னர்க் கோரொருகுற்றங்காட்டி
யினஞ்செய்வண்டிமிருந்தண்டார் நளனலதில்லையென்று
மனங்களித்துரைப்பக்கேட்டு மம்மர்நோயுழக்குமாதோ.

(ப - ரை.) அனங்கனே-மன்மதனே, ஒழியா-ஒழித்து, மண்ணில்-பூமியின்கண், ஆடவன்-ஒருகாளையை, தெரிதிரென்று-ஆராய்ந் தெடுங்களென்று சொல்லி, கனம்-கனம்பொருந்திய, குழையவரால்-காதணியை யுடைய-மகளிரால், மன்னர்க்கு-மற்றையரசர்களுக்கு, ஓரொரு குற்றம்-ஒவ்வொரு குற்றத்தை, காட்டி-சொல்வித்துக்கொண்டு, இனஞ்செய்-கூட்டஞ்செய்கின்ற, வண்டு-வண்டுகளானவை, இமிரும்-ஒலிக்கப் பெறுகின்ற, தண்-குளிர்ச்சி பொருந்திய, தார்-மாலையையுடைய, நளனது-நளராஜ னல்லாமல். இல்லையென்று-(ஒருவனு) மில்லையென்று, மனம்-நெஞ்சத்தில், களித்து-மகிழ்ந்து, உரைப்ப-(அவர்) சொல்ல, கேட்டு-(தான்) கேட்டு, மம்மர்-மயக்கமாகிய, நோய்-நோயிலே, உழக்கும் - (தமயந்தி) வருந்துவாள் எ-று.

(போ - ரை.) மன்மதனுக்கு அழகு நிறைந்திருந்துங்காரணத்தக்க அங்கமில்லாதகுறை யுளதென்பது தோன்ற அனங்கனென்றும், அக்காரணத்தினாலே அவனதழகு பயன்படுவ தன்றென்பதுகருதி ஒழியாவென்றும், விண்ணவரிற் சிறந்த மன்மதனை யொழிக்கவே தண்டாபூபிக நியாயத்தினாலே மற்றை விண்ணவரும் ஒழிக்கப் பட்டமையினாலே மண்ணிலாடவனென்றும் சொல்லினாள், எல்லா வவயவங்களி னழகு மொருவனுக்கே யமைதலரி தாதலால் ஒவ்வோராசனுக்கு மொவ்வொரு குற்றங்கூறி நளனிடத்தெல்லா வவயவங்களினழகும் இருத்தல்பற்றி நளனைக்கூறி அதனைப்பின்னும் வலியுறுத்தற்கு உளனெனாது அலதில்லை யென்றார். அவன் குணங்களைச் சொல்லும்போது சொல் கின்றோர்க்கே மனமகிழ்ச்சி யுண்டாதலால் மனங்களித்துரைப்ப வென்றார். என்னுக்காட்டிக் கேட்டுழக்கும் எனமுடிக்க. அனங்கனென்னும் விசேடியம் அதன் பொருளாகிய மன்மதனை விலக்குதற்குத்தகுங் கருத்தை யுட்கொண்டிருத்தலாலே கருத்தடை கொளியணி. (௪)

பாளைவாய்கமுகிற்றாவிப் படுபழஞ்சிதறிவாளை
தாளைதாமரையிற்றுஞ்சுந் தண்பணைநிடதநாட்டி
நீள்வளங்கேட்பாள்போலத் தூதர்பானிருபன்சீர்கேட்
டாளிமொய்ம்பினனையெண்ணி யணிமுலைநோக்கிச்சோரும்.

(ப - ரை.) பாளை-பாளைகளானவை, வாய்-பொருந்திய, கமுகில்-பாக்குமரத்தின்மேலே, தாவி-பாய்ந்து, படு-குலைகளிலுள்ள, பழம்-கனிகளை, சிதறி-உதிர்த்து, வாளை-வாளைமீன்களானவை, தாள-நாளத்தையுடைய, தாமரையில்-தாமரைமலர்களிலே, துஞ்சும்-தூங்கப்பெறுகின்ற, தண்-தண்ணிய பணை-கழனிகளையுடைய, நிடதநாட்டின்-நிடததேசத்தினது, நீள்வளம்-பெரிய-வளத்தை, கேட்பாள்போல-கேட்பவள்போல, தூதர்பால் - (அங்கிருந்துவந்த) தூதரிடத்து, நிருபன்-அரசனது, சீர்-கீர்த்தியை, கேட்டு-கேட்டறிந்து, ஆளி-சிங்கம்போல்பவனுடைய, மொய்ம்பு-தோள்களாகிய, இனை-இனத்தை, எண்ணி-நினைத்து, அணி-ஆபரணங்களையுடைய, முலை - (தன்) முலைகளை, நோக்கி-பார்த்து, சோரும்-(தமயந்தியானவள்) வாடுவாள் எ-று.

(போ - ரை.) அந்நாட்டின் வளத்தைக் கேட்பாள்போல நளன்சீரைக் கேட்டலாவது நளனை முக்கியப் பொருளாகக் காட்டாமல் அந்நாட்டையே முக்கியப் பொருளாகக் காட்டி அதைத் தொடர்ந்து வருகிற அவனது சீரைக்கேட்டலாம் அதைக் கேட்கும்போது மற்றை நாட்டு வளங்களினு மிதுபெரிதாதலின் அவற்றை யொழித்து இதனைக் கேட்கின்றாளென்று கொள்ளுதலால் அவளிடத்தே ஐயமுற்றில ரென்பது தோன்ற நீள்வலமென்றார். இவண் மூலகளோடு சேர்தற்கு அவன்றோள்கள் தகுதியான விளமாதலால் இனனெனப்பட்டது. பொருத்தம் பார்த்தற்குத் தோள்கள் காணப்படாமையாலுந் தன்மூலகள் காணப்படுதலாலும் அவற்றை மனத்தா லெண்ணி இவற்றைக்கண்களாலே பார்த்தாளென்க. அவ்விரண்டற்கும் பொருத்தமுண்டென் றறிதலாலே அவ்விரண்டுஞ்சேர்தலால் வருமின்பத்தைப் பெற்றிலே னென்று வாடினளென்க. நாட்டுவளங் கேட்கையாகிய கபடத்தினாலே நளன் சீர்கேட்கையாகிய தன்விருப்பத்தை சாதித்தலாலே பிறிதி னவிற்சியணி. (கூ)

சித்திரக்காட்சி கனவிற்காட்சி முதலியவை விரகிகளுக்கு
விநோதோபாயங்க ளாகையாலே இதனாலேசித்திரக்
காட்சி விருப்பஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

ஓவியத்துறைகைபோய வொருவனையுருவின்மிக்க
காவலனொருவன்மற்றோர் கன்னிநீதீட்டுகென்ன
தாவருமெழிலிற்கோட்டத் தானுமந்நளனுமாக
மேவரவினிதுநோக்கி மெய்ம்மயிர்பொடிக்குமன்றே.

(ப - ரை.) ஓவியம்-சித்திரவித்தையினது, துறை-வழியிலே, கைபோய-வல்லவனாகிய, ஒருவனை-ஒருவனைப் (பார்த்து) உருவின்-அழகினாலே,மிக்க-(யாவரினும்) மேற்பட்ட,காவலனொருவன்-ஒருராஜகுமாரனையும்,மற்றோர் வேறொரு, கன்னிகையையும், நீ தீட்டுகென்ன-நீயெழுதுக வென்றுசொல்ல, தாவரும்-வருத்தஞ்சேர்தலில்லாத, எழிலில் - சித்திரசாலையிலே, கோட்ட - (அவ்விருவர வடிவங்களையும் அவன்) எழுத, தானும்-(விரும்பிய) தானும், அந்நளனுமாக-(விரும்பப்பட்ட) அந்நளராஜனுமாக, மேவர-பொருந்த, இனிது-இனிதாக, நோக்கி-பார்த்து, மெய்-உடம்பிலுள்ள, மயிர்-மயிர்களானவை பொடிக்கும்-சிலிர்க்கப்பெறுவாள் (தமயந்தியானவள்) எ-று.

(போ-ரை.) ஒருவனை யென்பது பார்த்தென்னுஞ் சொல்வருவித்து முடிக்கப்பட்டது,.இது சொல்லெச்சம் 'சொல்லெனச்ச முன்னும் பின்னுஞ், சொல்லளவல்ல தெஞ்சுதலின்றே' எழில்வண்ணம், அழகுமாம். கைபோதல் சிறுமைபோல். தன்சொற் குறிப்பறிந்து தன் விருப்பத்தின்படி யெழுத வேண்டலால் ஓவியத்துறை கைபோய வொருவன் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டான். மன்மதன் முதலியோரை யொழித்து நாற்றிசையினும் புகழ்பெற்ற நளனென்று உய்த்துணர்ந்து கொள்ளுதற்கு உருவின்மிக்கவ னென்னாது

உருவின்மிக்க காவலனொருவனென்றும், அதுவரையி லவனோடு சம்பந்தமில்லாதவளுங் கன்னிகையுமாகிய தன்னைக் குறிப்பித்தற்கு ஒருத்தியென்னாது மற்றோர்கன்னியென்றுங் கூறினாள். நளனையுந் தன்னையும் வெளிப்படையாகச் சொல்லாமைக்குக்காரணம் நாணமேயாம். அவ்வெழுதுதலிலே அவனுக்கு மனவூக்கமுண்டாதற்பொருட்டு வேண்டிக்கோடல்பொருள்படத் தீட்டென்னாது தீட்டுகவென்றாள் அவ்வெழுதப்பட்டவை விபரீதப் படாமல் தன் விருப்பத்தின்படியே அமைதலால் தானுமந்நளனுமாக நோக்கினளென்க. தன்னுருவங் காணப்பட்டு நிற்றலாலும் நன்னுருவஞ் செவிப்புலவுணர்ச்சியைக்கொண்டுபோர்த்தறியவேண்டுதலாலும்முன்சொல்லப்பட்ட முறைப்படி அந்நளனுந்தானுமாகவன்றித் தானும் நளனுமாகக் கண்டாளென்றார். அன்றியும் இப்பாட்டுக்கு அழகினாலே மிக்கவொருவனையு மொருத்தியையும் எழுதென்று பின்னே அவ்வுருவங்களை அழகான் மிக்கவர் தாமிருவருமேயாதலால் அவற்றைத் தாமாகக்கண்டாளெனினும் அமையும், உண்மையாகவே தாமல்லாதிருந்தாலும் விநோதமாக அவற்றைத் தாமாகப் பாவித்துப் பார்த்து மகிழ்ந்தாளென்க. மயிர்பொடித்தல் உவகைச் சுவைபற்றிய விறலாம். (௬)

இதுமுத லிரண்டுபாட்டுகளால் கனவிற்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.

வள்ளற்றாரகலந்தன்னில் வனமுலைதிளைக்கவெண்ணு
முள்ளத்தாள்கனவிற்காணு தொழிந்தநாளுளதோகங்கு
னள்ளிற்கூர்துயிலிற்காணு நண்பொருள்காணுங்கொல்லோ
மெள்ளத்தான்விதியாற்காட்டுஞ் செயலினைவிலக்கலாமோ.

(ப-ரை.) வள்ளல்-நளமஹாராஜனது, தார்-மாலையையுடைய, அகலந்தன்னில்-மார்பின்கண்ணே, வனம்-சித்திரத்தையுடைய, முலை-முலைகளானவை, திளைக்க-அழுந்தாநிற்க, எண்ணும்-(அவனை) இடைவிடாது நினைக்கின்ற, உள்ளத்தாள்-மனத்தையுடைய தமயந்தியானவள், கனவில்-ஸ்வப்பனத்திலே, காணாது-காணாதிருக்க, ஒழிந்தநாள்-கழிந்தநாளும், உளதோ - உண்டோ (இல்லை,) காணு-(முன்) காணப்படாமல், நண்-தங்கிய, பொருள்-ஒருபொருளை, கங்குல்-இரவினது, நள்ளில்-நடுவிலே, கூர்-செய்யப்பட்ட, துயில்-நித்திரையினால், காணுங்கொல்-(ஒருவன்) காண்பானோ (வெனின்,) விதியால்-ஊழினால், காட்டும்-(அதனைக்) காட்டுகின்ற, செயலினை-(அந்நித்திரையின்) செய்கையை, மெள்ளத்தான்-விரையாமலேனும், விலக்கலாமோ-(அசம்பவமென்று) விலக்கலாமோ (ஆகாது) எ - று.

(போ - ரை.) திளைக்கவென்னும் வினையெச்சம் காணாதென்னு மெதிர்மறையின் முதனிலைத் தொழில்கொண்டது. முன்னே துயிலைத்துறந்தனளென்பதனோடு இங்கே பலநாள்களிலுந் துயின்றபின் வருவதாகிய கனவுகண்டாளென்றது மாறன்றோவெனின் அவனை இடைவிடாது சிந்தித்திருப்பவ

ளுக்கு நெடுங்கால வாசனையாற் சிறிது கண்ணுறக்கம் வருவதன்றிப் பழையபடி நித்திரைசெய்திலளென்க. நளனைத் தனக்கு நாயகனாக இடைவிடாது சிந்திக்கின்றவளாகிய தமயந்தியானவள் தினந்தோறுங் கனவிலே தன்னை புணர்கின்றவனாக அவனைக்காண்கின்றாளென்றும், ஒருபோதுங் காணப்படவில்லாத ஒருபொருளை இரவிலே நித்திரையினாலே காணுதல் அசம்பவமன்றோவென்கிற சங்கைக்கு அந்த நித்திரையானது தன்னாலேயன்றி ஊழ்வலியினாலே அப்படிப்பட்ட பொருளையுங் காட்டுதலால் அதனை அசம்பவமென்ன லாகாதென்றுஞ் சொல்லியதாம். இங்கே காணுதலுக்குக் கட்பொறி மாத்திரத்தாலன்றி மற்றைப்பொறிகளா லனுபவித்தலுங்கொள்க. விதியாற் காட்டுஞ் செய்வினை விலக்கலாமோ வென்னும் பொதுப் பொருளாலே நளனைக்கண்டிலாத தமயந்தி கனவிலே அவனைக் காணுதலாகிய சிறப்புப் பொருளைச் சாதித்தலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (எ)

கட்புலனென்னுந்தூய கதவடைத்திதயமேய
வுட்புலனொடுங்கநோக்கி யுறுதுயிலென்னுந்தோழி
புட்குலஞ்சுழலும்வைவே லிறையெழிற்பொலிவுகாட்டு
முட்பொதிபசுந்தாட்செய்ய முளரிபோன்முகத்தினாட்கே.

(ப - ரை.) தூய-(நீர்த்துளிகளைத்) தூவிய, கட்புலனென்னும்-கண்ணிமைகளென்கிற, கதவு-கதவுகளை, அடைத்து-சாத்திக்கொண்டு, இதயம்-நெஞ்சமாகிய (தன்வீட்டுள்), மேய-தங்கிய, உட்புலன்-மனமானது, ஒடுங்க - அடங்க, நோக்கி-(அச்சமயம்) பார்த்து, உறு-அடைந்த, துயிலென்னும்-நித்திரையென்கிற, தோழி-பாங்கியானவள், புட்குலம்-பறவையினமானது, சுழலும்-வட்டமிட்டப்பெறுகின்ற, வை-கூர்மைபொருந்திய, வேல்-வேலையுடைய, இறை-நளமஹாராஜனாகிய, எழில்-அழகினது, பொலிவு-பெருக்கத்தை, முள்-முள்ளுகளாலே, பொதி-நிறைந்த, பசு-பசிய, தாள்-தண்டையுடைய, செய்யமுளரி போல்-செந்தாமரைமலர்போலும், முகத்தினாட்கு-முகத்தையுடைய தமயந்திக்கு, காட்டும்-காண்பிப்பாள், எ - று.

(பொ - ரை.) தூவுதல் வினைக்கு அவாய் நிலையாலே நீர்த்துளிகளென்கிற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது பிறர் தனக்கெதிராகா திருக்கக்கதவடைத்து வீட்டுள்ளே தனித்திருந் தெண்ணுவோன்போல மனமானது உருவங்கள் தனக்கெதிராகாதிருக்கக்கட்பொறிவாயிலினிமைக் கதவடைத்து நெஞ்ச மாகிய தனதிடத்தே தங்கி நெடும்பொழு தெண்ணியதாற் சேர்ந்ததென்க. உட்புலனொடுங்கவென்றதனால் மற்றை மெய் வாய் மூக்குச் செவியென்னும் பொறிகளிற் சொல்லாமையும் பெறப்படுகின்றது. ஒருத்திக்கு அரிதானவொருமறைப் பொருளைப் பிறரறியாமற் கொணர்ந்து காட்டுந்தோழிபோல நித்திரையானது தமயந்திக்கு அவள் கண்களும் அந்தக்கரணமும் அறியாமல் மறைத்து நளனைக்காட்டியதென்பதாம். கனவிற் காட்சி யறிவும் மனத்தாலன்றி யுண்டாவ தில்லையே அப்படி யிருக்க அதற்கு எவ்வாறுமறை

த்துக் காட்டியதெனின் இங்கே பொறிகளோடுகூடிய மனத்துக்கே மறைத்தெதன்றுகொள்க. எதுகைக்காகவே யன்றிப் பறிக்கப்பட்டு மலர்ச்சியும்அழகுங்கெட்டுப் போகாத மலரென்பது தோன்றற்கு முட்பொதி பசுந்தாளென்னும் அடை சொல்லப்பட்டதுபோலும் உருவகவணி. (அ)

இதனாற் நினைத்தலாலுண்டாகிய துயிலாமை
சொல்லப்படுகின்றது.

தாமரைமுகங்கள் வாட்டுந் தண்பனிக்காலந்தன்னிற்
காமர்வெம்பகனீட்டித்த வண்ணமுங்கணவர்த்தீர்ந்தோ
ரேமுறுவேனிற்கால மிரவுநீட்டித்தவாறுந்
தூமமென்கூந்தற்செவ்வாய்த் துடியிடைதுயரவன்றோ.

(ப - ரை.) தாமரை-தாமரைமலர்களுடைய,முகங்கள்-முகங்களை,வாட்டும்-வாடச்செய்கின்ற,தண்-தண்ணிய, பனிக்காலம்-பனிக்காலமானது,தன்னில்-தன்னிலே, காமர்-அழகிய, வெம்பகல்-வெவ்வியபகலை, நீட்டித்த வண்ணமும்-நீள்வித்தபடியும், கணவர்-(தம்முடைய) நாயகரினின்றும்,தீர்ந்தோர்-நீங்கினமாதர், எம்-மையலை, உறு - அடைதற்குக்காரணமாகிய, வேனிற்காலம்-வெயிற்காலமானது, (தன்னில்)-தன்னிலே, இரவு-இரவை, நீட்டித்தவாறும்-நீள்வித்தபடியும், தூமம்-புகைபோலும், மெல்-மெல்லிய, கூந்தல்-கூந்தலையும், செய்-செய்ய, வாய்-வாயையும், துடி-உடுக்கைபோலும், இடை-இடையையும் உடைய தமயந்தியானவள், துயர-துன்பப்படுதற்கேயாகும், அன்றோ (இது) ஆச்சரியம்.

(போ - ரை.) தைமீ முதல் தொடங்கி ஆனிமீ முடிவுவரைக்கும் பகற்காலம் உஅ-நாழிகையிலிருந்து கூஉ-நாழிகை அளவாக வளர்ந்தும் இதற்கேற்த இராக்காலம் கூஉ-நாழிகையிலிருந்து உஅ-நாழிகை யளவாகத் தேய்ந்துவரும் இப்படியே ஆடிமீ முதல் தொடங்கி மார்கழிமீ முடிவுவரைக்கும் இராக்காலம் உஅ-நாழிகையிலிருந்து கூஉ - நாழிகையளவாகவளர்ந்தும் இதற்கேற்கப் பகற்காலம் கூஉ-நாழிகையிலிருந்து உஅ - நாழிகையளவாகத் தேய்ந்தும்வரும், இது சூரியசித்தாந்த முதலிய கணிதநூல்களாலும் அனுபவத்தாலும் அறியப்படும் உஅ-நாழிகைப் பகலுள்ள மார்கழியுந் தையுமாகிய முன்பனிப்பருவத்தையே தண்பனிக்கால மென்றுரென்றும், உஅ-நாழிகை யிரவுள்ள ஆனியும் ஆடியும் ஆகிய முதுவேனிற் பருவத்தையே வேனிலென்று ரென்றுங்கொள்க. தாமரை முகங்கள் வாட்டுமென்றதனாலும் கணவர்த்தீர்ந்தோரே முறுவென்றதனாலும் அவ்விருவகைக்காலங்களுக்குங் கொடுமையேசொல்லப்பட்டதாயிற்று. பனிக்காலத்திலே குறைந்தபகலும் வேனிற்காலத்திலே குறைந்த இரவும் மிகுந்துதோன்றுதல் சாஸ்திரத்துக்கும் அனுபவத்திற்கும் விரோதமன்றோவெனின் விரகிகளுக்குக் கணப்பொழுது நெடுங்காலமா மென்பதனால் விரோதமில்லை யென்க. (கூ)

இதுமுதற் பதினேழுபாட்டுகளால் நளராஜனுடையகாமவிருப்பத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி அவன் தமயந்தியினுயர்வாகிய குணத்தைக் கேட்டமையை இதனாற் சொல்லுகிறார்.

மணியெழுவனையதோளார் மனவலியகற்றுந்துத்திப்
பணவரவல்குற்செவ்வாய்ப் பைந்தொடிகுணனூலாக
வணிகிளர்சீர்த்திமுத்தங் கோத்தனனரசர்சென்னி
தணவறவிளங்குபைம்பொற் றாமரைத்தாளினானே.

(ப - ரை.) அரசர்-அரசருடைய, சென்னி-தலைகளிலே, தணவற-ஒழிவில்லாமல், விளங்கு-விளங்குகின்ற, பைம்பொற்றாமரை-பசியபொற்றாமரை மலர்களாகிய, தாளினான்-அடிகளையுடைய நளமஹாராஜாவானவன், அரவு-பாம்பினது, துத்தி-கரும்புள்ளிகளையுடைய, பணம்-படம் போலும், அல்குல்-அல்குலையும், செவ்வாய்-செவ்வாயையும், பைந்தொடி-பச்சைவளையல்களையும் உடைய தமயந்தியினது, மணி யெழுவனைய-மணித்தூண்போலும், தோளார்-தோள்களையுடைய காளையரது, மனவலி-தைரியத்தை, அகற்றும்-நீக்குகின்ற, குணன்-குணமானது, நூலாக-இழையாக, அணி-(தன்)னழகினாலே, கிளர்-விளங்காநின்ற, சீர்த்தி-கீர்த்திகளாகிய, முத்தம் முத்துகளை, கோத்தனன்-(அவ்விழையிலே) கோத்தான், எ - று.

(பொ - ரை.) அரசர் தமதுமுடிகளின்மேலே பொற்றாமரை மலரைப் போல மகிழ்ந்து கொள்ளுதலால் அவர்முடிக்கு இவனடி பொற்றாமரை மல ரெனப்பட்டது. படத்திற் கரும்புள்ளிகள்போல அல்குலுக்குரோமமென்க. பைந்தொடிகுணன் - மனவலியகற்றுங்குணன்-எனக் கூட்டுக. மணியெழுவனையதோளார் அரசிளங்காளையர், மனவலியகற்றலாவது கூற்றங்கொதித்து மேல்வரினுங் கலங்காதவரது மனநிலையைக் கேட்கப்பட்டவளவிலே கலங்கச்செய்தலாம். குணமெனப் பொதுப்படக் கூறுதலால் அழகுமுதலானபலவுங்கொள்ளப்படும். அரசனழகினாலுண்டாகிய கீர்த்திகளாகிய முத்துகளுக்கு அவள் குணம் நூலாகவெனவே முத்துகளுக்கு நூல்போல அக்கீர்த்திகளுக்கு அவள் குணம் இன்றியமையாத சிறப்புடைத்தென்பது பெறப்பட்டது, சீர்த்தி முத்தங்களைக் குணநூலிற் கோத்தல் அவள் தனக்குக்கிடைக்கப்பெறின் அவள் குணத்தினாலே தன்கீர்த்திவிளங்குந் தன்மையை நினைத்தல் குணத்திலே நூலையும் கீர்த்தியிலே முத்தையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. (௧0)

இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் நளராஜனை வெல்லுதற் கெண்ணிய மன்மதன் செய்கையைக்காட்டி அவன்மேலவளுக்குண்டாகும் விருப்பம் குறிப்பிக்கப்படுகின்றது.

வனப்பினில்வென்றவேந்தை வயங்கொளுங்காலமென்னாக்
கனைத்துவண்டிவருங்கூந்தல் கருதியவிலக்கந்தப்பாத்
தனிப்படையாகவேறற் கெண்ணினன்றளஞ்சிந்தக்
குளிக்குமென்கரும்பான்மேரு வில்லியைவெல்லுங்கோளான்.

(ப - ரை.) தாளம்-முத்துகளானவை, சிந்த-உதிராநிற்க, குனிக்கும்-வளைக்கப்பட்ட, மென்கரும்பால்-மெல்லிய கருப்புவில்லினாலே, மேருவில்லியை-மேருவைவில்லாகக் கொண்டகடவுளையும், வெல்லும்-வென்ற, கோளான் - (பெருமையையுடைய) மன்மதனானவன், வயம்-வெற்றியை, கொளும் கொள்ளுதற்கேற்கின்ற, காலமென்னு-கால (மிதுவே) யென்று, வண்டு-வண்டுகளானவை, கனைத்து-ஒலித்து, இவரும் ஏறப்பெறுகின்ற, கூந்தல்-கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள், கருதிய (தன்னாலே) குறிக்கப்பட்ட, இலக்கம் - குறியினின்றும், தப்பா-தப்பாத, தனி ஒப்பற்ற, படையாக-ஆயுதமாகவனப்பினில்-அழகினால், வென்ற-(தன்னை) வென்ற, வேந்தை நளமஹாராஜனை, வேறற்கு-(அப்படையால்) வெல்லுதற்கு எண்ணினன்-ஆலோசித்தான் எ-று.

(போ - ரை.) முன்னே மேருவில்லியால் வெல்லப்பட்டவனாயினும் பின்னே உமாதேவியை மணம்புணரச் செய்தமையினாலே கரும்பான் மேருவில்லியை வெல்லுங்கோளானென்றார். "மாதுமை நிமித்தமாக மழுவலானனங்களுக்கு, கோதநெஞ்சுடற்றச்சீறிக் கொண்கனேடுமைக்குமேனி, பாதி செய்தவரைத்தண்டம் பண்ணித்தன்வசமாச்செய்த, நாதனேயுலகுக்கெல்லா நாதனென்றேத்துவாமே" என்பதனாலுமறிக வல்லவனுக்குப் புல்லுமாயுதமென்றபடியே மன்மதனாற் றலைமெச்சியவாறாயிற்று, வயங்கொளுங்கால மென்றது கீர்த்தி முத்தங்களைக் குணநூலிற் கோத்தகாலத்தைச்சுட்டி நின்றது. வனப்பினில் வெல்லுதலாவது அழகின்மேற்பட்டு நிற்றலாம். தமயந்தி மன்மதனுக்கு அவனாலே குறிக்கப்பட்ட அரசனாகிய குறியிலே தப்பாது சென்றுதாக்கும் ஒப்பற்ற படைக்கலமாயினளென்க. தன்னையழகில்வென்ற அரசன்மேல் உள்வயிரங்கொண்டு அவனை வெல்லுதற்கானகாலமும் படைக்கலமுந் தேடிக்கொள்ள நினைத்தற்கு ஏதுவாகாத வனப்பினில் வென்றமையை யேதுவாகக்குறித்தலால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி. கரும்பான் மேருவில்லியை வெல்லுங்கோளானெனக் காரணத்தினது தருமங்குறைவா யிருக்கக்காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதலால், உ-வது, பிறிதாராய்ச்சியணி. இவ்விரண்டுஞ் சேர்தலாலே சேர்வையணி. (கக)

அணங்கினுக்கணங்குசெய்யு மணிகிளரஞ்சிலோதி
குணங்கமழ்குருதிவைவேற் கொற்றவன்செவியுறுமுன்
மணங்கமழ்தென்றற்றேரோன் வாங்குபைங்கழைவிற்பூட்டுங்
குணஞ்செவிப்பட்டதன்னோன் வன்மையார்குணிக்கற்பாலார்.

(ப - ரை.) அணங்கினுக்கு-தெய்வமகளிருக்கு, அணங்கு-வருத்தத்தை, செய்யும்-செய்கின்ற, அணி-அலங்கரித்தலாலே-கிளர்-விளங்காநின்ற, அம் அழகிய, சில்-பொன்வட்டத் தகட்டணியையுடைய, ஓதி-கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, குணம்-குணமானது. கமழ்-நாறுகின்ற, குருதி - உதிரத்தை

புடைய, வை-கூர்மைபொருந்திய, வேல்-வேலையுடைய, கொற்றவன் - நளமஹாராஜனது, செவி-காதிலே, உறுமுன்-அடைவதன்முன்னே, மணம்-மணமானது, கமழ்-மணக்கப்பெற்ற, தென்றல்-தென்றலாகிய,தேரோன்-தேரையுடைய மன்மதனால், வாங்கு-வளைக்கப்பட்ட, பைங்கழைவில்-பசிய கருப்பு வில்லிலே,பூட்டும்-ஏறிடப்பட்ட, குணம்-குணமானது, செவி-அம்மன்மதன் காதிலே-பட்டது, அடைந்தது அன்னோன்-அப்படிப்பட்ட மன்மதனது, வன்மை-வல்லமையை, யார்-யாவர், குணிக்கற்பாலார்-அளவுசெய்யவல்லவர்.

(பொ - ரை.) அணங்கு-சாதியொருமை. "அணங்குஞ் சூருந் தெய்வப் பெண் பொதுப்பெயர்" என்பதனாலறிக. அணங்கினுக்கணங்கு செய்தல் தன் பேரழகினால் அவர்க்குப்பொறாமை வருத்தஞ்செய்தலாம். அல்லாமலும் அழகுக்கழகு செய்கின்றவெனினுமாம். தமயந்தியின் குணம் அழகுமுதலிய பண்பாம். கரும்புவிற்குணம் அதனதுநாணும் "குணமென்பகயிறும் பண்புங் கும்பம் விண்ணுணுநாற்பேர்" என்பதனாலறிக. தமயந்தியின்குணம் நளன் செவியிலடைவதன் முன்னே கரும்புவில்லின்குணம் மன்மதன்செவியிலடைந்ததென்க. நளன் செவியிலடைதலாவது கேட்டறியப்படுதல். மன்மதன் செவியிலடைதலாவது இடதுகையால் வில்லைப்பிடித்து நின்று வலது கையால் அம்பைத் தொடுத்து நாரியை யிழுக்கும்போது அந்நாரி காதளவிற் சென்று படுதலாம் தமயந்தியின்குணம் அழகுமுதலிய பண்பாம். கரும்புவிற் குணம் அதனதுநாணும் "குணமென்பகயிறும் பண்புங்கும்பம் விண்ணுணு நாற்பேர்" என்பதனாலறிக. தமயந்தியின் குணம் நளன் செவியிலடைவதன் முன்னே கரும்புவில்லின்குணம் மன்மதன்செவியி லடைந்ததென்க. நளன் செவியிலடைதலாவது கேட்டறியப்படுதல். மன்மதன் செவியிலடைதலாவது இடதுகையால் வில்லைப்பிடித்து நின்று வலது கையால் அம்பைத்தொடுத்து நாரியை யிழுக்கும்போது அந்நாரி காதளவிற் சென்று படுதலாம். தமயந்தியின்குணத்தை நளன்கேட்பதற்கு முன்னே மன்மதன் அம்பெய்யத் தொடங்குதல் கூடாமையாலே செவியுறுமுன்னென்பது செவியுற்றளவிலென்னும் விரைவைக்காட்டியது. தமயந்தியினழகை யரசன் கேட்டறிதலாகிய காரணத்துக்குமுன்னே மன்மதன் வில்வளைத்தலாகிய காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதலால் மிகையுயர்வு நவிற்சியணியாகும். (கஉ)

கல்வியின் றுறைகைபோய காவலன் றன்னை யின்னே
வெல்குவ லென்ன நெஞ்சின் விழைவுறு கருப்புவில்லான்
மல்லலம் புவனமூன்றும் வென்றதன் வரம்பில் சீர்த்தி
யல்கிலை யென்னு மாழிபி னுகுத்து நின்றான்.

(ப-ரை.) கல்வியின்-கல்வியினது, துறை-வழியில், கைபோய-வல்லவனாகிய, காவலன்றன்னை-அரசனை, இன்னே-இப்போதே, வெல்குவலென்ன-வெல்வேனென்று, நெஞ்சின-(தன்) மனத்தில், விழைவுறு-ஆசைப் பெருக்கத்தைக்கொண்ட,கருப்புவில்லான்-கருப்புவில்லையுடைய (மன்மதனானவன்) அம்-அழகிய, புவனமூன்றும்-உலக மூன்றையும், வென்ற-(அதுவரையில்) வென்று சம்பாதிக்கப்பட்ட, தன்-தனது, மல்லல்-வளம்பொருந்திய, வரம்

பில்-அளவில்லாத, சீர்த்தி-கீர்த்தியை, அல்கலில்-சுருங்கலில்லாத, ஐயமென்னும்-சந்தேகமென்கின்ற, ஆழியில்-கடலுள், உகுத்து-முழுகச்செய்து, நின்றான்-(திகைத்து) நின்றான் எ-று.

(போ - ரை.) கல்வியின் றுறைகண்டபோய காவலனெனவே வேதாகமங்களிற் சொல்லப்பட்ட விதிவிலக்குகளை யையந்திரிபின்றியறிந்து அவ்வறிவினாலே மனத்தைத் தன்வசப்படுத்தி நிற்பவனென்பது பெறப்பட்டது. அவனை வெல்லுதல் அவன்மனநிலையைக் கெடுத்துக் காமத்திற் கலங்கச்செய்தல். அக்கல்வியறிவி னுயர்ந்தோரை யிப்போதே வெல்லுவேனென் றாசைகூர்தல் சாகசமாதலாலே மன்மதனுக்கு இவனைவெல்ல மாட்டுவேனோ மாட்டேனோ வென்கிற வுள்ளநிகழ்ச்சி பிறந்து அதனால் இதுவரையிலே மூன்றுலகங்களையும் வென்று சம்பாதிக்கப்பட்ட கீர்த்திகளும் நிற்குமோ நீங்குமோ வென்று சந்தேகித்தானென்க. புதிதாகச் சம்பாதிக்க விரும்பிய ஊதியத்தைக் குறித்து முயன்று அதுவரையிலே சம்பாதித்து வைத்திருக்கப்பட்ட முதலையும் இழந்துபோதல் அறிவிலான் செயலாதலால், "ஆக்கங்கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை யூக்காரறிவுடையார்" என்பதனாலறிக. கல்வியின்றுறைகை போயவென்னுமடை அரசன் மன்மதனுக்கு ஐயந்தரவல்லவனென்னுங் கருத்தையுட்கொள்ளுதலால் கருத்துடையணி அங்கம்-மன்மதனுக்குச்சந்தேகமில்லாதிருக்கச் சந்தேகத்தைக் கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி அங்கி ஆதலால் உறுப்புறுப்பிக் கலவையணி. (கரு)

தண்ணறுந்துளிக்குங்கூந்தற் றமயந்திமுலையும்போர்வே
லண்ணறன்புயமுங்கூட்டும் விதிவலியழகிற்றம்மா
மண்ணமைமுழவுத்தோளான் மனவலிக்கவசமார
னொண்மலர்வாளியாலு முரனறப்பிளந்ததன்றே.

(ப - ரை.) தண்-தண்ணிய, நறு-(மலர்த்) தேனை, துளிக்கும்-துளிக்கின்ற, கூந்தல்-கூந்தலையுடைய, தமயந்தி-தமயந்தியினுடைய, முலையும்-முலைகளையும், போர்-போர்க்குரிய, வேல்-வேலையுடைய, அண்ணல்-நளமஹாராஜனுடைய, புயமும்-தோள்களையும், கூட்டும்-சேர்க்கும், விதி-தெய்வத்தினது வலு-நிலைப்பானது, அழகிற்று - பயனுடைத்தாயிற்று, மண்-துடைத்தல், அமை-அமைந்த, முழவு-மத்தளம்போலும், தோளான் - தோள்களையுடைய அவ்வரசனது, மனவலி-தைரியமாகிய, கவசம்-கவசமானது, மாரன்-மன்மதனது, ஒள்-மெல்லிய, மலர்வாளியாலும்-பூவம்பினாலும், உரன்ற - உரங்கெட, பிளந்தது-கிழிந்தது எ - று.

(போ - ரை.) மனவலியில் வலியென்பது தல் விகுதிகுன்றிய தொழிற்பெயர். அது நினைத்தலென்பது, "உய்ந்துபோமாறே வலிக்குமாமாண்டார்" மனம் என்பதனாலறிக. தமயந்திமுலையும் நளன்புயமுங்கூட்டவென்றதற்கு அவளை இவனுக்கு மனைவியாகச் செய்தலென்பது பொருள் கொடியபடை

க்கலங்களால் ஊறுபடாமற் காக்குங் கவசம்போல அரசனது மனவலி காமத்தினாலே ஊறுபடாமற் காத்தலாலே மனவலிக் கவசமென்றார். அது பிளத்தல் நிலைகலங்குதல். தெய்வசங்கற்பத்தினாலே எந்தக்காரியந்தான் முடியாதென்றதாயிற்று. மலர்வாளியாலுங் கவசம்பிளந்ததென்னும் விரோதம் விதிவலியாற்பிளந்த தென்றதினாலே அழிதலால் முரண்விளைந்தழிவணி. இது மனவலிக்கவசமென்னு முருவகத்தை அங்கமாகக்கொண்டுவந்தது. (௧௪)

தேங்கமழ்துளவினானு நான்முகத்தேவுநாளுந்
தாங்கருங்காமவெம்மை தரிக்கிலராகியன்றே
வாங்குதண்டிரையிற்றண்ணென் மலர்வயின்வதிந்தார்மன்ன
னீங்கருநிழலிற்றோன்று மதனையெவ்வாறுநீங்கும்.

(ப - ரை.) தேம்-தேனானது, கமழ்-மணக்கப்பெற்ற, துளவினானும் துளசிமாலையையுடைய விஷ்ணுவும், நான்முகத்தேவும் - நான்குமுகங்களையுடைய பிர்மாவும், நாளும் - எந்நாளும், தாங்கரு-(யாவராலுந்) தாங்குதற்கரிய, காமவெம்மை-மன்மதனாலுண்டாகிய வெப்பத்தை. தரிக்கிலராகி - பொருக்கமாட்டாதவராகி, வாங்கு-வளைந்த, தண்டிரையில்-குளிர்ச்சிபொருந்திய பாற்கடலின்கண்ணும், தண்ணென்-குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்வயின் தாமரைப்பூவின்கண்ணும், வதிந்தாரன்றே-வாசஞ்செய்கின்றாரன்றே, மன்னன்-அரசனானவன், நீங்கரு-நீங்காத, நிழலின் - (தனது) சாயைவடிவமாக, தோன்றும்-தோன்றாநின்ற, மதனை-மன்மதனிநின்றும். எவ்வாறு-எவ்வுபாயத்தினாலே, நீங்கும்-நீங்கமாட்டுவான்.

(போ - ரை.) காமவெம்மை நிலைமொழியீறு விகாரப்பட்டது குமரகோட்டமென்பதுபோல, காமனாலாகிய வெப்பம்பொறாமல் அதைத்தணித்துக் கொள்ளுதற்குத் திருமால்பாற்கடலிலும், நான்முகன் தாமரைப்பூவிலும், வாசஞ்செய்கின்றாரென்றார். படுக்கையிடமும் அசனமும் அசல்பற்றியென்க. முதற்கடவுளரே மன்மதனைக்கடக்கமாட்டா திருக்கையில் ஒரு மனிதனாகிய அரசன் தனது சாயைவடிவாய்த் தொடர்ந்து நிற்கின்ற அவனையெப்படிக் கடக்கமாட்டுவானென்றதாயிற்று. நிழலிற்றோன்று மென்றதற்கு மன்னனது காந்திபோலுங் காந்தியுடையவனாகத் தோன்றுமென்பது பயன்படுபொருளாகவுங்கொள்க. நிழல் காந்தியுஞ் சாயையுமாமாதலின் காந்தியென்பது "வாமநிழல் கவி வளரொளியாகும்" என்பதனாலறிக. உடம்பினிழலை யொருவருங் கடக்கக்கூடாமை யறிக. மன்மதனாலே கடவுளர் படும்பாட்டைச் சொல்லவே நளன் படும் படுதென்றலாலே செய்யுட்பொருட்பேறணி. காந்திபோலுங் காந்தியென்பது தொகையுவமை-இது அங்கம், கடக்கமாட்டாமைக்கு ஏதுவாகாத நிழலிற் றோன்றுதலை யேதுவாகக் குறித்தலால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி இது அங்கி, ஆதலாற்கலவையணி. (௧௫)

இதனல் உள்ளுதலும் நாணுவரையிறத்தலுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

மானநீரரணஞ்சூழ்ந்த மன்னவனுளத்தினூடு
தூநலப்பருவமென்னுந் தோழியன்பொழுகநல்கு
நானமும்புழுகுங்கொட்டி நகைமணிமுத்தஞ்சூட்டு
நீனிறமணிகட்கொங்கைக் குடத்தினனீந்திபுக்காள்.

(ப - ரை.) மானம்-நாணமாகிய, நீரரணம்-அகழியினலே, சூழ்ந்த-சூழப்பட்ட, மன்னவன்-அரசனது, உளத்தினூடு-மனத்தினுள்ளே, தூ - குற்றமற்ற, நலப்பருவமென்னும்-மங்கைப்பருவமென்கின்ற, தோழி-பாங்கியினலே, அன்பொழுக-அவன்மேலன்புபெருக, நல்கு-கொடுக்கப்பட்ட, நானமும்-கஸ்தூரியையும், புழுகும்-புழுகையும், கொட்டி-அப்பி, நகை-காந்திபொருந்திய, மணி-அழகிய, முத்தம்-முத்துவடத்தை, சூட்டும் - சூட்டப்பெற்ற, நீனிறமணி-நீலமணிபோலும், கண்-சூசுகத்தையுடைய, கொங்கை-முலைகளாகிய, குடத்தினல்-குடங்களினலே, நீந்தி-(அவ்வகழியைக்) கடந்து, புக்காள்-சென்றாள், எ-று.

(பொ - ரை.) ஒரு நகரத்திலே பகைவர் புகாமற் காக்கும் அகழிபோல நாணம் அரசனுள்ளத்தே காமம் புகாமற் காத்தலாலே மானநீராணமென்றார், "மானமும் வெள்கலும் வட்கலுஞ் சமழ்ப்பு நாணமுணர்த்து நடையவாகும்" புதிய காமவின்பத்தை யனுபவித்தற் குரித்தாய் முன்னும் பின்னுமுள்ள பருவங்களைத்தினுஞ் சிறந்து நிற்கையால் மங்கைப் பருவத்தைத் தூநலப்பருவமென்றார். அது பன்னிரண்டாண்டுகளின் மேல்வருவது. அதிலே பெண்மைக்குச் சிறந்த முலைக ளரும்புதல்பற்றி அதன்மேல் அன்பு பிறத்தலால் அன்பொழுக வென்றார். மார்பிலே குடத்தைக்கொண்டு ஆழநீரைக் கடந்து அக்கரை சேர்வோர்போலத் தமயந்தி தன் முலைகளாலே அரசனது நாணத்தைக் கடந்து அவனது மனத்திலே புகுந்தாளென்க. இப்படி அவள் செயலாகக் கூறப்பட்டதாயினும் அரசன் அவளுடைய முலையழகைக் கேட்டுத் தன்னுணத்தை யிழந்து அவளை நினைத்திருந்தா னென்பது கருத்தாகக் கொள்க. உயர்வொப்பில்லாத வழகுடைய மகளிராயினும் யௌவனமுற்று முலையரும்புதற்கு முன்னே அவரை விரும்புதல் பொருந்தாக் காமமாமாதலின், விரும்புதற்கு முலைகளினியற்கை யழகோடு செயற்கை யழகுங் காரணமாதல் தோன்ற நானமும் புழுகுங் கொட்டி நகைமணி முத்தஞ்சூட்டு நீனிறமணிக்கட் கொங்கையென்றார். மானம்-பருவம்-கொங்கை - இம்மூன்றிலும் நீராணம்-தோழி-குடம்-இம்மூன்றின் அபேதங்களை ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. (௧௬)

இதனல் துயிலாமை துன்பஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

சிறையளிதுடைந்துபாடுந் தேமலர்ப்மகழிமாரி
நறைவிரியலங்கன் மார்பிற் றிளைத்தலினையுந்துன்பங்
கறைமதிவிலங்குங்கங்குற் காலையுமணைமல்லாற்
பிறரறியாமனுள்ளத் தடக்கினன்பிறங்கற்றோளான்.

(ப - ரை.) பிறங்கல்-மலைபோலும், தோளான்-தோள்களையுடைய நள மஹாராஜனானவன், சிறை-சிறையையுடைய, அளி-வண்டுகளானவை,குடைந்து-துளைத்து, பாடும்-பாடப்பெறுகின்ற, தேம்-பரிமளம்பொருந்திய, மலர்ப்பகழி-பூவம்புகளது, மாரி-மழையானது. நறை-தேனையுடைய, விரி - மலர்ந்த, அலங்கல்-பூமாலையையுடைய, மார்பில்-மார்பின்கண்ணே,திளைத்தலின்-படுதலினாலே, நையும்-இளைத்தலா லுண்டாகின்ற, துன்பம்-(தனது) துன்பத்தை, கறைமதி-சந்திரனாலே, விளங்கும்-விளங்காநின்ற, சங்குற்காலையும்-இராக்காலமும், (கறைமதி) - சந்திரன் போல், (விளங்கும்)-விளங்காநின்ற, அணையும்-பாயலும், அல்லால்-அல்லாமல், பிறர்-மற்றொருவரும்,அறியாமல்-அறியாதிருக்க, உள்ளத்து-(தன்) மனத்தின்கண்,அடக்கினன்-மறைத்தான்.

(பொ - ரை.) வெண்மை தண்மைகளாலே மதி சயனத்திற்கு முபமாணமாக்கப் பட்டது. இரவும் அணையும் உணர்வில் பொருள்களாயினும் "உறுப்புடையதுபோ லுணர்வுடையதுபோன்மறுத்துறைப்பதுபோனெஞ்சொடு புணர்த்துஞ் சொல்லாமரபின வற்றொடு கெழீஇச் செய்யாமரபிற் றொழிற் படுத்தடக்கியும், என்னும் பொருளியற் சூத்திரவிதியால்" உணர்தற்றன்மையை அவற்றி லேற்றினர். இதனாலே அரசனிறவிலே அனுபவித்த துன்பத்தைத் தன்னுயிர்போற் சிறந்த நட்பாளர்க்கும் வெளிப்படுத்தில னென்பதாயிற்று. காலமுமிடமுமாகிய கங்குலிலே படுக்கையிலே வருந்தினமையால் அவை யறிந்தனவாகக் கூறப்பட்டன. (கஎ)

இதனால் தமயந்தியைத் தருகவென்று இரவாமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

தளர்வொடுமலிந்தும்வையந் தனிக்குடைநிழற்றும்பைம்பொற்
கிளரொளிப்பூணன்வீமன் பாவையைக்கேட்டல்செய்யா
னளியெனவுயிரையுண்மை யறத்தினையறவிட்டாலு
மிளிவெனவெண்ணிமானம் பூண்டவரிரப்பர்கொல்லோ.

(ப - ரை) வையம்-பூமிக்கு, தனி-ஒப்பற்ற, குடை-குடையினாலே, நிழற்றும்-நிழலைத் தருகின்ற, பைம்பொன்-பசும்பொன்னாலாகிய, கிளர்-விளங்காநின்ற, ஒளி-ஒளியையுடைய, பூணன்-ஆபரணத்தையுடைய வரசன், தளர்வோடு-(உள்ளத்) தளர்ச்சியோடு, மெலிந்தும்-(உடம்பு) வாடியும், வீமன்-வீமராசனுடைய, பாவையை-(புதல்வியாகிய) தமயந்தியை, அளியென-தருகவென்று கேட்டல், செய்யான்-(அவனை) யாசித்திலன், இளிவென-(எற்பதிகழ்ச்சியென்று), எண்ணி-நினைத்து, மானம்-மானமாகிய (பூனை), பூண்டவர்-தரித்தவர்,உயிரை-பிராணனையும், உண்மை-பின்னுள்ளதாகிய, அறத்தினை-தருமத்தையும், அற-பற்றற, விட்டாலும்-கைவிட்டாலும், இரப்பர்கொல்-இரப்பாரோ (இரவார்,)-எ-று.

(போ - ரை.) தனிக்குடை நிழற்கணிருந்து விளங்கு மவனரசாட்சியே யுலகுயிர்களெல்லாம் இன்புறுதற்குக் காரணமாதலால் வையந்தனிக்குடை நிழற்றுமென்றார் பின்மெலிந்தென்றமையால் தளர்வு மனத்திற்கேற்றப்பட்டது அளியினையுயிரை யெனப்பாடங் கூறுவாருமுண்டு. அளியும் அறத்தினுளடங்குமென்க. உயிர்பஞ்சப்பிராணன்கள். பிராணன்களை யிழந்துபின்னு மறியாது நிற்றல்பற்றி உண்மையற மென்றார். பலதுன்பங்களினு மிறத்தற்றுன்பமும் அதனினும் அறத்தற்றுன்பமும் அதனினும் அறத்தையிழத்தற்றுன்பமும் அதனினும் இரப்புத்துன்பமுங் கொடியனவென்றுகூறியதாயிற்று. "ஆவிற்குநீரென்றிரப்பினுநாவிற்கிரவினிளிவந்ததில்" என்பதினாலும் இரத்தல் இழிவென்ப தறிக. மானம்பூண்டவ ரிரவாரென்னும் பொதுப்பொருளால் வீமனைத் தமயந்தியை யிரவாமை சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. (கஅ)

இதனுல்காமநோயைமறைக்குமாறும் அது உன்மாதத்தாலே மறைபடாமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

நிறங்கிளர்வயிரத்தோளா னெட்டுயிர்ப்பெறியுந்தோறும்
பிறங்குதல்சிறிதுமின்றி வேறொன்றான்வதைக்கும்பெட்பான்
மறங்கிளர்வேற்கண்மாதி னுருவெளிவயத்தனாகிக்
கறங்கினெஞ்சுழலவன்னாட் குறைப்பதுகரக்கமாட்டான்.

(ப - ரை.) நிறம்-காந்தியினாலே, கிளர்-விளங்காநின்ற, வயிரம்-வச்சிராயுதம்போலும். தோளான்-தோள்களையுடைய அரசனானவன், நெட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சை,எறியுந்தோறும்-விடும்போதெல்லாம்,பிறங்குதல்-அவற்றின் காரணமாகிய காமம் வெளிப்படுதல், சிறிதும்-சிறிதாயினும், இன்றி-இல்லாமல், வேறொன்றால்-வேறொருகாரணத்தால், மறைக்கும்-(பிறருக்குஅதனை)மறைப்பான், மரம்-வீரத்தன்மையினாலே, கிளர்-விளங்காநின்ற, வேல்-வேல்போலும், கண்-கண்களையுடைய, மாதின்-தமயந்தினது, உருவெளி - (பிராந்தியால்) வெளியிலேதோன்றுகின்ற வுருவத்திற்கு, வயத்தனாகி-வசப்பட்டவனாகி, கறங்கின்-காற்றாடிபோலே. நெஞ்சு-மனமானது, உழல-சுழல, அன்னாட்கு-அப்பொய்யாகத் தோன்றுகிற தமயந்திக்கு, பெட்பால் - ஆசையால், உரைப்பது-சொல்வதைமாத்திரம், கரக்கமாட்டான்-மறைக்கமாட்டான்-எ-று.

(போ - ரை.) நெட்டுயிர்ப்பென்றது நெட்டுயிர்ப்பெறியுந் தோறுமென்றதனால் அருகிலுள்ளமந்திரி முதலியோருக்கு ஒருகாற்கொன்றாக வேறு வேறுகாரணந்தோன்ற அபிநயித்துஅவற்றின்காரணமாகிய காமத்தை மறைப்பானென்க. வேறுகாரணங்களாவன பகைவற்மேற் கோபஞ்செய்கை முதலியனவாம் அப்படிமறைக்கவல்லவனாயிருந்தும் பிராந்தியினாலேதமயந்தியுருவெளியாகக்காணப்படுந்தோறும் அவள்வசப்பட்டுத் தன்னைமறந்து நிற்கையினால் அவளுக்குச் சொல்வதாவது அவளழகின் சிறப்பையும் அதுபற்றித் தனக்குண்டான விருப்பத்தையும் அவ்விருப்பங் காரணமாகத் தான் படும்

வருத்தத்தையும் அவ்வருத்தத்தை யொழித்தற்கு அவளிரக்கஞ்செய்யவேண் டுதலையுஞ் சொல்லுதலாம் காமங்காரணமாகவுண்டாகும் பெருமூச்சுகளை வேருகாரணங்களாலே மறைத்தமையினுலே வஞ்சநவிற்சியணி. (சசு)

இதுமுதலியவற்ருல் தன்விருப்பங்கைகூடுதற்கு உதவியாகுந் தெய்வவன்னத்தைக் காணுதற்குக காரணமாகிய பொழில் விளையாட்டுச் சொல்லப்படுகின்றது

பொறிவழியுள்ளம்போக்காப் புரவலன்காமநோயை
மறைசெயமறையாதாக மம்மரினுணுட்கொள்ளா
வறைகழலவணிவேந்தர் நெருங்குபேரவையினீங்கி
நறைகமழ்சோலைசெல்வா னுளத்தினினயத்தல் ய் ன்.

(ப - ரை.) பொறி-ஐம்பொறிகளது, வழி-வழியிலே, உ ம்-மனத்தை போக்கா-செலுத்தாத, புரவலன்-அரசனுனவன், காமநோயை -காமவியாதியை, மறைசெய-(வேறுகாரணங்களால்) மறைகக, மம்மரின்-உன்மாதத்தினுலே, மறையாதாக - மறையாமல் வெளிப்பட்ட, நாண் நாணத்தை, உட்கொள்ளா-உள்ளேகொண்டு, அறை - ஒலிக்கின்ற, கழல்-வீரக்கழலையுடைய, அவனி-பூமியிலுள்ள, வேந்தர் - அரசர்களானவர்கள், நெருங்கு-நெருங்கப்பெற்றிருக்கின்ற பேரவையின் - பெரியசபையினின்றும், நீங்கி-நீங்கி, நறை-தேனுனது, கமழ் மணக்கப்பெற்ற, சோலை (தனது) சிங்காரவனத்திற்கு, செல்வான்-போகும்படியாக, உளத்தினில்-மனத்தின்கண், நயத்தல்செய்தான் - (அவன்) விரும்பினுன் எ - று.

(பொ - ரை.) பொறிவழியுள்ளம் போக்காமையாவது மனத்தை அது விரும்பியவாறு பொறிகளிலே செலுத்தாது நிறுத்தலாம், முன்பாட்டிலே வேறென்றுன்மறைக்குமென்றதனுலே காமநோயைமறைக்குமாறும் உரைப்பது கரக்கமாட்டானென்றதனுலே அதுவெளிப்படுமாரும் வகுத்துச் சொல்லப்பட்டமையால் இப்பாட்டிலேமறைசெய் மறையாதாகவெனத் தொகுத்துக்கூறினுர், அறைகழ லவனிவேந்தர் நெருங்குபேரவையாதலின் அதனகத்தே தனது காமநோய்வெளிப்படுதல் தன்னிறைமைக் குணங்களுக் கிழுக்காமென்று நாணினுனென்க, அந்நாணம் பிறர்க்கு வெளிப்படாது உள்ளே தானே யடக்கப்பட்டதென்பது தோன்ற நாணி என்னுது நாணுட் கொள்ளாவென்ருர். அந்நாணத்தால் அச்சபையி னீங்கித் தனித்திருக்க வேண்டிச் சிங்காரவனத்துக்குச்செல்ல விரும்பினுனென்க. (உய)

இதனல் குதிரை கோணர்கவென்றமை சொல்லப்படுகின்றது.

கொட்புறவுலவுந்தோறுங் குரத்தடைதுகளின்குப்பை
நுட்பமாரணுக்களென்னு நுவலருமனத்தின்கூட்டங்
கட்புலன்கதுவல்செல்லாக் கடுப்பிணைக்கற்பான்காலைப்
பெட்புறப்பிடித்தல்போலப்பிறங்குமாற்கொணர்மினென்ருன்.

(ப - ரை.) கொட்புற-சுழற்சிபொருந்த, உலவுந்தோறும் - சஞ்சரிக்குந்தோறும், குரத்து-குளம்புகளினின்றும், அடை-(கால்களை) யடைகின்ற துகளின்-புழுதியினது, குப்பை-கூட்டமானது, கட்புலன்-கண்ணறிவிற்கு, கதுவல்செல்லா-பற்றுதல் கூடாத, கடுப்பினை-வேகத்தை, கற்பான் கற்கும்பொருட்டு, காலை-கால்களை, பெட்புற-ஆசைமிக, பிடித்தல் - பிடித்தலையுடைய, நுட்பமார்-நுண்மை பொருந்திய, அணுக்களென்னும் - அணுக்களென்கிற, நுவலரும்-(எண்ணிச்) சொல்லக்கூடாத, மனத்தின்-மனங்களது, கூட்டம்-கூட்டத்தை, போல-ஒத்துத்தோன்றுகிற்க, பிறங்கு விளங்குகின்ற, மா-குதிரையை, கொணர்மின்-கொண்டுவாருங்கள், என்றான்-என்று சொன்னான்-(அரசன்,) எ - று.

(போ - ரை.) கொட்புறவுலவல்-கொள்ளிவட்டம் போன்று மண்டலித்துச் செல்லுதல், "இருவகைச்சாரியு மெதிர்ந்து வட்டமாய், வருவழிஞெகிழி போன்மறுகெலாமொரு, துரகதமேனிலை நின்றதோற்றமொத், தொருவநடைத்திஞ் ரொருகணத்தினே" என்பதிற் காண்க. நியாயநூலாற் மதம்பற்றி மனத்தை யணுவென்றார். "இன்பமுதலிய பண்புறத்த ரூஉங், கருவியாம் பொறி மன-மஃதுயிர்தோ, றின்றியமையாது வேண்டலிற் பலவா, யணுவாய்நிற்கு மென்மனுர்புலவர்" என்பதனலறிக. போதுதல் - துகளின்செயல். பிறங்குதல்-குதிரைச்செயல். ஆசிரியனைத் தொழுது கற்கவேண்டுதல் மாணுக்கரது கடனுதலாலே கற்பான்காலைப பெட்புறப் பிடித்தலென்றார். அத்துகளின் கூட்டத்தை அப்படிப் பட்ட மனக்கூட்டமாகக் குறித்தலாலே பொருட்டற் குறிப்பணி. (உக)

இதனுல் அக்குதிரைமே லேறினமை சொல்லப்படுகின்றது,

பன்னகஞ்சுமந்தவைப்போர் தோளினிற்பரிக்குமன்னர்
மன்னனைப்பரிப்பல்யானே வருகதிரிரவிதன்னை
யென்னைநீர்தாங்குமாறென் றேழ்பரியினைநக்கென்ன
மின்னொளிவிரிக்கும்வெண்பற்கூந்தன்மாமேற்கொண்டானே.

(ப - ரை.) பன்னகம்-ஆதிசேஷனலே, சுமந்த-(ஆயிரந்தலைகளாலே) சுமக்கப்படுகின்ற, வைப்பு-பூமியை ஓர்தோளில்-(தனது) ஒரு தோளினலே, பரிக்கும்-தாங்குகின்ற, மன்னர்மன்னனை-அரசர்க் கரசனை, யானே-நான்தனியாக, பரிப்பல்-சுமக்கவல்லேன், வரு-வருகின்ற, கதிர்-கிரணங்களையுடைய, இரவிதன்னை-சூரியனை, நீர்-(பலவாகிய) நீங்கள், தாங்குமாறு - தாங்குஞ்செய்கை, என்னை-எத்தன்மைத்து, என்று-என்றுபழித்து, எழ்பரியினை-(அச்சூரியனதுதேரினுடைய) எழுகுதிரைகளைப் (பார்த்து) நக்கென்ன-சிரித்தல்

போல, வெண்பல்-வெள்ளைப்பற்களது, மின்-விளங்காநின்ற, ஒளி-ஒளியை விரிக்கும்-பரப்புகின்ற, கூந்தல்-புறமயிரையுடைய, மா - குதிரையின்மேல், மேற்கொண்டான் - (அரச) னேறினன். எ - று.

(போ - ரை.) பன்னகஞ்சுமந்த வென்றவளவிலே ஆயிரமுடிகளாற் சுமக்கப்படுதல் விளங்குதலால் அப்படிப்பட்ட பூமிபாரத்தை ஒருதோளாற் சுமக்குமரசனை யான்றனியே சுமக்கின்றேனென்று தனதுமிக்க வலிமையைக் காட்டி அப்படிப்பட்டவனல்லாத சூரியனை நீங்களேழாக கூடிச்சுமக்குமாறென்னென்று அச்சூரியன் குதிரைகளின் வலிமைக்குறைவைச் சொல்லுதற் பொருண்மைதோன்ற அவமதித்துச் சிரித்தல் கொள்க. அரசன் ஓர்தோளிற் பரித்தலாவது ஒருதோள்வலியைக்கொண்டு பகைவரைவென்று காப்பாற்றுதலாம் பரித்தல்-சுமத்தலுக்குஞ் சிலேடை 'பரிபரிசுமத்தல் வேகம்பாதுகாத்திடல்'' இதனாலறிக. சூரியனது தேர்க்குதிரைகள் ஏழென்னுந் தொகையினவன்றி ஏழெனப்பெயர் பெற்றகுதிரை யொன்றே என்பாரும் எழ்குதிரைகளுமுண்டு அவற்றுள் ஏழெனப்பெயர்பெற்ற தொன்றென்பாரும் உளர் நக்கலென்பது ஈறுகெட்டது. குதிரையின் பல்லொளி விரித்தலை அப்படிச் சிரித்தலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாகும். (உஉ)

இதனல் வனத்திற்குச் செல்லுதற்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

கொய்யுளைப்பரியிற்செல்லுங்குரிசில்வாண்முகத்திற்செவ்விச்
செய்யபங்கயமென்றெண்ணித் தெரிவையர்முகத்துலாய
வையரிபரந்தமைக்க ணளியினந்தொடர்ந்துவீழ
மையலங்களிற்றுவேந்தர் மலரடிபரவச்சென்றான்.

(ப - ரை.) கொய்-கொய்யப்பட்ட, உளை-கழுத்துமயிரை யுடைய, பரியில்-குதிரையில், செல்லும்-போகாநின்ற, குரிசில்-அரசனது, வாள்-காந்திபொருந்திய, முகத்தில்-வதனத்தில், செவ்வி-பருவமுள்ள, செய்-பங்கய மென்று-செந்தாமரைப் பூவென்று, எண்ணி-(அதனை) நினைத்து, தெரிவையர் மங்கையருடைய, முகத்து-முகங்களிலே, உலாய-உலாவுகின்ற, ஐயரி-பஞ்சவரிகள், பரந்த-பரவப்பெற்ற, மை-அஞ்சனத்தையுடைய, கண்-கண்களாகிய அளி-வண்டுகளது, இனம்-கூட்டமானது, தொடர்ந்து-சென்று, வீழ வீழாநிற்கவும், மையலங்களிற்று-மதயானைபோலும், வேந்தர்-அரசர்களானவர்கள் மலர்-தாமரை மலர்போலும், அடி-பாதங்களை, பரவ-துதிசெய்யா நிற்கவும், சென்றான்-(அரசன்) போயினன். எ-று.

(போ - ரை.) பிடரியின் மயிர்கள் ஒன்றற்கொன் றளவொத்திருப்பக் கத்தரிக்கப்படுதலாற் கொய்யுளையென்றார். தெரிவையர் உலாக்காணவந்த அந்நகரத்து மகளிரென்க, நானுட்கொண்டு வேந்தர் நெருங்குபேரவையினீங்கித் தனித்திருக்க வனத்திற்குச் செல்வோனோடு வேந்தர் உடன்செல்லு

தற்கு இயையுமோ வெனின் மன்னர் மன்னனுதலின் வழிவிடச்சென்றுரெ ன்க. அல்லது நளனுக்கு உயிர்போலச் சிறந்த நட்பரசரென்றுகொள்க. கண் ணளியினமென்னும் உருவகத்தை அங்கமாகக்கொண்டு செய்யபங்கயமென் றெண்ணியென்னும் மயக்கவணி வந்தது. (உ௩)

இதனால் வனஞ்சேர்ந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.

சுழிகொள்வாம்பரியிழந்து துன்னலர்மௌலிதேய்க்கும்
கழல்களிற்கழல்கள்சேர்த்த காட்சிமுன்வெருவித்தோற்ற
தழனிறத்தளிருஞ்செய்ய தாமரைமலருமல்கி
விழைவுறுவனமென்றெண்ணி விசித்தபொற்கவசம்போன்ற.

(ப - ரை.) சுழி-சுழியை, கொள்-கொண்ட, வாம்-தாவாநின்ற, பரி - குதிரையிலிருந்து, இழிந்து-இரங்கி, துன்னலர்-பகைவரது, மௌலி-மகுடத் தை, தேய்க்கும்-தேய்க்கின்ற, கழல்களில்-அடிகளிலே, சேர்த்த - தொடுக்கப் பட்ட, கழல்கள்-செருப்புகளானவை, காட்சி-காண்கைக்கு, முன்-முன்னே, வெருவி-அஞ்சி, தோற்ற-தோற்றுப்போன, தழல்-தீயினது, நிறம்-நிறத்தை யுடைய, தளிரும்-தளிர்களும், செய்யதாமரைமலரும்-செந்தாமரைமலர்களும், மல்கி-பெருக்கமடைந்து, விழைவுறு-(அவற்றாலே தமக்கரணமாக)விரும்பப் விட்ட, வனமென்று-பொழிலென்றும் நீரென்றும், எண்ணி - ஆலோசித்து விசித்த (அவ்வடிகளாற்) போர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட, பொன் பொன்மய மாகிய, கவசம்-கவசங்களை, போன்ற ஒத்திருந்தான் எ-று.

(பொ - ரை.) சுழி—கழுத்திலுள்ளது, அதற்குத் தேவமணி யென்று பெயர். தோற்றவர் வனத்தையுடையவராதலால் அரசனடிகளுக்குத் தோற் றதளிர்களுக்குந் தாமரைமலர்களுக்கும் வனவாசங் கூறப்பட்டது. தழனிறத் தளிறென்றதனால் மாந்தளிர அசோகந் தளிரென்க. தோற்றொளித்தாரோடு பொருதற்குச் செல்லல் அறநிலைப்போரன்றே யெனின் அவர் தோற்ற நிலை யினின்று மீண்டும் பெருக்கமடைந் திருப்பராயிற் பொருதல் அறநிலைப்போ ரேயாம். அவற்றிற்குப் பெருக்கமாவது நிலவளத்தாலும் நீர்வளத்தாலுஞ் செழுமையு மொளியுங்கொண்டிருத்தலாம். வனஞ்சோலையும் நீரும், ''வனமே நீர்மிகுதி காடுவளர்சோலை'' என்பதனாலறிக. அக்கழல்களை அப்படிப்பட்ட கவசங்களாகக் குறித்தலாலே பொருட்டற்குறிப்பணி. (உச)

இது முதலியவற்றால் வணங்காநின்றமை சொல்லப்படுகின்றது.

வயிரியர்பாடற்றீந்தேன் செவிப்புலத்தினிதுமாந்திக்
கயிரவமனையவாயார் கவரிகாலசைப்பக்காமப்
பயிரெனப்படருமாதர் வெள்ளடைப்பாகுநல்கச்
செயிரறுவன்கூப்பாளார் செறிவளங்காட்டக்கண்டான்.

(ப - ரை.) வயிரியர்-பாடகரது, பாடல்-பாடலாகிய, தீந்தேன்-மதுரத் தேனை. செவிப்புலத்து-செவியறிவாகிய (வாயி) னாலே இனிது - இனிதாக, மாந்தி-குடித்து, கயிரவமனைய-செவ்வல்லிமலர்போலும், வாயார்-வாயையு

டையமாதர்கள், கவரி-சாமரத்தினாலே, கால்-வாயுவை, அசைப்ப-எழுப்பவும், காமப்பயிரென-மன்மதனதுபயிர்போல, படரும - உடன்செல்கின்ற, மாதர்-மாதரானவர், வெள்ளடை-வெற்றிலைச்சுருளையும், பாகும்-பாக்குப்பிளவையும், நல்க-கொடுக்கவும், செயிரறு-குற்றமற்ற, வனம்-வனத்தை, காப்பாளர்-காப்பவர், செறி-நெருங்கிய, வளம்-(சோலை) வளத்தை, காட்ட-காண்பிக்க, கண்டான்-(அரசன்) பார்த்தான்.

(போ - ரை.) காமப்பயிரில் நிலைமொழி ஈறுகெட்டது, ஆசிவகப்பள்ளியிற்போல, அது காளையர்க்கு இன்பப்பயன் விளைவித்தற்குக் காமனால் வளர்க்கப்பட்ட பயிரென்க. வனப்பாலகரைக் கொண்டே வனச்சிறப்புகளை முறையிற்பார்க்க வேண்டுதலாலே காட்டக்கண்டானென்றார். (௨௫)

கோங்கிளமுலைகடாங்கிக் கொடியிடைநுடங்கக்கூவு
மாங்குயிற்கிளவிதன்னால் வருகெனமுகமன்கூறித்
தேங்கமழ்வனமான் புன்னைப் பூம்பொறிசிதறிச்செவ்வி
தாங்குமென்றளிர்க்கைதன்னாற் கனிதரத்தகவிற்கண்டான்.

(ப - ரை.) தேம்-பரிமளமானது, கமழ்-(தன்கண்) மணக்கின்ற, வனமான்-அவ்வனமாகிய மங்கையானவள், கோங்கு-கோங்கரும்புகளாகிய, இளமுலைகள்-இளமைபொருந்திய முலைகளை, தாங்கி-சுமந்து, கொடி - பூங்கொடியாகிய, இடை-இடையானது, நுடங்க-அசைய, கூவும்-கூவுகின்ற, மா - மாமரத்திலிருக்கின்ற, குயில் கோகிலத்தினது, கிளவிதன்னால் - இசையினாலே வருகென-(அரசனே) வாவென்று, முகமன்-இன்சொல்லை, கூறி - சொல்லி புன்னை-புன்னையினுடைய, பூ—மலர்களாகிய பொறி-பொறிகளை, சிதறி-இறைத்து, செவ்வி-அழகை, தாங்கு-தாங்கிய, மென்றளிர் - மெல்லியதளிராகிய கைதன்னால்-கையினாலே, கனி-பழத்தை, தர-(தனக்குக்) கொடுக்க தகவின் தகுதியாக, கண்டான-(அரசன்) பார்த்தான் எ-று.

(போ - ரை.) தன்வரவைக் கண்டவளவிலே முலைகளின் பாரத்தைச் சுமந்து இடையசையாநிற்க அன்பிற் கடையாளமாக நல்வார்த்தை சொல்லி மங்களத்தின் பொருட்டுப் பொரியிறைத்துக் காணிக்கையாகக் கனிகொடுத்துக்காண்கிற வொரு சுமங்கலைபோல வனமானது கோங்கரும்புகளைத் தாங்கிக் கொடியசையாநிற்பக் குயிற்சொற்களைக் காட்டி புன்னைப்பூக்களையிறைத்துத் தளிரிடைத் தொங்குகிற கனியைத்தருகின்றதுபோலத் தோன்ற அரசன்காணுதற்குரிய தகுதியின்படியே கண்டானென்க. வனமுதலியவற்றில் மான்முதலியவற்றின் அபேதத்தை யாரோபித்தலாலே உருவகவணி. (௨௬)

இதுமுதற் பத்துப்பாட்டுகளால் வனத்தின்முல்லை
யாதிகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

அரும்பிளநகையிற்றோன்ற வழிநறுவெயர்விற்றோன்றச்
சுரும்பிமிர்முல்லைவீசுந் தென்றலாற்றுவளுந்தோற்றம்
விரும்பினர்ப்புணர்ந்தமாதர் மெய்யெழில்காட்டக்கண்டு
பொருந்தலர்வணங்கும்வேலாற் கச்சமுமகிழும்பூத்த.

(ப - ரை.) அரும்பு-அரும்புகளி (ளொளி) இளநகையின்-சிறுநகைபோல தோன்ற-விளங்கவும், அழிநறு-சிதறியதேன் (றுளிகள்) வெயர்வின்-வெயர்வுபோல, தோன்ற-தோன்றவும், வீசும்-எறிகின்ற, தென்றலால் தென்காற்ருல், துவளும்-அசைகின்ற, தோற்றம்-தோற்றத்தை யுடைய, சுரும்பு-வண்டுகள், இமிர்-ஒலிக்கப் பெற்ற, முல்லை-முல்லைக் கொடியானது விரும்பினர்-விரும்பிய ஆடவரை, புணர்ந்த-கூடிய, மாதர்-மாதருடைய மெய்-வடிவங்களது, எழில்-அழகை, காட்ட-காண்பிக்க, கண்டு-(அதனைப்) பார்த்து, பொருந்தலர்-பகைவரானவர், வணங்கும்-தொழப்பெறுகின்ற, வேலாற்கு-வேலையுடைய அரசன்கண், அச்சமும்-அஞ்சுதலும், மகிழும்-மகிழ்தலும், பூத்த-உண்டாயின எ-று.

(பொ - ரை.) அரும்பு அதனொளியை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். புணர்ச்சி நிகழ்ந்தமை குறிகளாலே வெளிப்படுமென்னும் நாணததாற் புன்சிறிப்பும் புணர்ச்சி வருத்தத்தால் வெயர்வும் உடம்பு துவளுதலும் வண்டிசைபோன்று சொல்லிசை பிறத்தலு முளவாமென்க. தனது காமத்தை யெழுப்புதலால் அச்சமும் தன்காதலி போலுதலால் மகிழும் அரசன் அடைந்தனன். அச்சமும்மகிழும் அகத்தியும் வகுளமும் பூத்தனவென்னும் பொருளுங்குறிக்கப் படுகின்றது. முல்லைக்கொடிதன் செய்கையினாலே புணர்ந்தமகளிர் வடிவத்தழகைக் காட்டுதலாலே நற்பொருட் காட்சியணியாகும். இதற்கு இளநகையிற் றோன்றுகை முதலிய உவமையங்கம். (உஎ)

விரும்பியகணவர்க்கண்டார் மெய்புளகுற்றவென்ன
வரும்புகண்டகத்தவாகு மாதுளைபருவத்தன்றித்
தரும்புகையிடையிற்றோன்றுங் கனிதமயந்திகொங்கைக்
குரும்பையைநிகர்ப்பப்பொன்னங் குடந்தவமுயல்வபோன்ற.

(ப - ரை.) விரும்பிய-(தம்மால்) விரும்பப் பட்ட, கணவர்-நாயகரை, கண்டார்-கண்டமகளிருடைய, புளகுற்ற-மயிர்க்குச்சுற்ற, மெய்யென்ன-உடம்புகள் போல, அரும்பு-அரும்பிய, கண்டகத்தவாகு-முள்ளுகளை யுடையனவாகிய, மாதுளை-மாதுளைமரங்களில், பருவத்தன்றி-பழுத்தற்குரிய காலமல்லாத காலத்திலே, தரும் - (பழுக்கத்)தரப்படுகின்ற, புகை - புகையினது. இடை-நடுவிலே, தோன்றும்-தோன்றுகின்ற, கனி-கனிகளானவை, தமயந்தி தமயந்தியினுடைய, கொங்கை-முலைகளாகிய, குரும்பையை-குரும்பைகளை, நிகர்ப்ப-ஒப்படைய, தவம்-தவத்தை, முயல்வ - செய்கின்றனவாகிய பொன்னங்குடம்-பொற்குடங்களை, போன்ற-ஒத்துத் தோன்றின (அரசனுக்கு.)

(போ - ரை) விரும்பிய கணவரைக் கண்ட மகளிர் மெய்யிற்புளகரும்பல் உவகையைப்பற்றி யுண்டாவது மாதுளைக்குறித்தல்லாத வேறுபருவத்திலே அதிற் பயனுண்டாக்க வேண்டி ஆட்டுத்தோலூற னீர்ப்பாய்ச்சி அதன் மயிர்ப்புகையூட்டப் படுமென்க. மாதுளங்கனிகள் தமயந்தி முலைகளின சாரூப்பியத்தைப் பெறுதற்குப் புகைத்தீயிடைத் தலைகீழாகநின்று தவஞ்செய்யும் பொற்குடம் போன் றிருந்தனவென்க. பெரும்பயன் வேண்டினோர் உக்கிர தவஞ் செய்வரென்க. அம் மாதுளங்கனிகளை அப்படிப்பட்ட பொற்குடங்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. (உஅ)

தண்ணறுக்கொழிக்குஞ்செய்ய சம்பகநனைகள்வேனி
லண்ணல்பாசறைவிளக்கம் போன்றனவவைமேல்வண்டு
நண்ணியதூமம்போன்று நசையுநர்ச்சலபங்கொன்றீட்
டெண்ணறும்பழிகள்போன்றுந் தனித்தனியிருந்தமாதோ.

(ப - ரை.) தண்-குளிர்ச்சி பொருந்திய, நறு-தேனை, கொழிக்கும்-சொரிகின்ற, செய்ய-சிவப்பாகிய, சம்பகம்-சம்பகத்தினுடைய, நனைகள்-அரும்புகளானவை, வேனில்-வசந்தகாலத்திற்குரிய, அண்ணல்-தலைவனது,பாசறை (சோலையாகிய) படைவீட்டி னுள்ளே வைக்கப்பட்ட, விளக்கம்-தீபங்களை, போன்றன-ஒத்திருந்தன அவைமேல்-அவ்வரும்புகளின்மேலே வண்டு-(விழுகின்ற) வண்டுகளானவை, நண்ணிய-பொருந்திய, தூமம்-புகையை, போன்றும்-ஒத்தும், நசையுநர்-காமிகளாகிய, சலபம்-விட்டில்களை,கொன்று-கொலை செய்து, ஈட்டு - (அவ்விளக்குகளாலே) சம்பாதிக்கப்பட்ட எண்ணரு-எண்ணுதற்கரிய, பழிகள்-பாவங்களை, போன்றும்-ஒத்தும், தனித்தனி-வேறுவேறாக, இருந்த-இருந்தன. (அரசனுக்கு எ - று.

(போ - ரை.) சண்பகமும் வேங்கையும் வண்டுணுமலர்மரம் என விருக்கச் சண்பகத்தின்மேல் வண்டு சேர்ந்ததாகச் சொல்லியதென்னையெனின் அதற்குவண்டு சேர்ந்து தேனையுண்டாலிறந்து படுமென்பதே கருத்தாதலின் மற்றைமலர்போல அதன் கண்ணுஞ் சேருமென்க. மன்மதனுக்குப் படைவீடு சோலையே யாதலின் வேனிலண்ணல் பாசறை யென்றார், "தொடையிலஞ்சி மஞ்சளிளஞ் சோலை படைவீடு, என்பதனாலறிக. "நசையுணர்துயரவே ளீட்டெண்ணரும் பகழிபோன்று" மெனப்பாடமு முண்டு. முதனூலோடு மாறுபட்டும் வண்டுகள் அம்புகள் போன்று அவற்றின்மே லிருத்தற்கியைபின்றி நிற்றல் காண்க. பழியைக் கரிதென்பது செய்யுள் வழக்கு சம்பகவரும்புகளை அவ்விளக்குகளாகவும் அவ்வரும்புகளின் மேல் மொய்த்த வண்டுகளை அவ்விளக்குகளின் மேற் றங்கிய புகைகளாகவும் அப்படிப்பட்ட பழிகளாகவுங் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாகும். பழியாகக் குறித்தற்கு நசையுநர்ச்சலப மென்னும் உருவகம் அங்கம். (உகூ)

பூங்கழைக்குமரனேவாற் புலம்புகொண்டினைவார்துன்ப
மாங்குயிலுரைப்பமூசும் வரியளிமுரல்வவாசத்
தேங்கமழ்பொழில்வாய்விட்டுக் கேட்பதுசிவணக்கூறு
மாங்கதற்கன்றிலோதை யதிசயித்தரற்றல்போன்ற.

(ப - ரை.) பூ-அழகிய, கழை-கருப்புவில்லையுடைய, குமரன் - மன்மதனது, ஏவால்-அம்பினாலே, புலம்பு-துன்பத்தை, கொண்டு-அடைந்து, இனைவார்-இளைக்கின்றவரது, துன்பம்-துன்பத்தை, மா-மாவிலுள்ள, குயில்-குயில்கள், உரைப்ப-சொல்லாநிற்க, வரிமுரல்வ-இசை பாடுவனவாகிய, மூசும்-மொய்க்கின்ற, அளி-வண்டுகளுக்கு, வாசம்-இருப்பிடமாகிய, தேம் - தேனினால், கமழ்-மணக்கின்ற, பொழில்-சோலையானது, வாய்விட்டு - உங்கொடுத்து, கேண்பதுசிவண-கேட்பதுபோன்றிருக்க, கூறும்-சொல்லப்படுகின்ற, ஆங்கு-அவ்விடத்தே, அதற்கு-அச்செய்திக்கு, அன்றில்-அன்றிற்பறவைகளுடைய, ஓதை-ஒலிகளானவை, அதிசயித்து-ஆச்சரியப்பட்டு, அரற்றல்போன்ற-கூவுதல்போன்றிருந்தன, (அரசனுக்கு) எ-று.

(பொ - ரை.) குயிலுரைப்பவென்றாரேனுங் குயிலினதுகூவுதல் அதனதுரைத்தல் போலத் தோன்றாநிற்பவென்பது பொருளாகக்கொள்க. இடைவிடாது நிகழும் வண்டொலி-இடைவிட்டுநிகழும் உங்கொடுத்தல் போலுதற்கியையுமோவெனின் அவ்வண்டினது சிற்றொலி குயிலினது பேரொலியால் இடையிடைமறந்து அங்ஙனந் தோன்றுதலாலியையுமென்க. திட்பமில்லாத கரும்பு வில்லையுடைய னம்பால் வருந்துதல் ஆச்சரியத்திற்குக் காரணமாமென்க. அக்குயில்களைச் சொல்வனவாகவுஞ் சோலையைக் கேட்பதாகவும் அன்றில்களி னொலிகளை அவற்றினதிசய வொலிகளாகவுங் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. (௩0)

வெண்மதிக்கவிகைவேந்தன் விழாவயர்வனமான்பைந்தாட்
டண்மலர்க்காந்தளங்கை மறித்தளிதகைவபோன்ற
வொண்மலர்ப்பொதுளுந்தேமா தளிர்விரலசைந்துள்ளூறுங்
கண்ணுகர்லண்டினார்ப்பாற் காமுகர்ச்சினப்பபோன்ற.

(ப - ரை,) வெண்மதி-வெள்ளியசந்திரனை,கவிகை-குடையாகவுடைய, வேந்தன்-மன்மதனது, விழா-உற்சவத்தை, அயர்-செய்தற்கிடமாகிய, வனமான-வனமாகியமங்கையை, காந்தள்-காந்தள்களானவை, பைந்தாள் - பசிய காம்பையுடைய, தண்மலர்-தண்ணியமலர்களாகிய, அங்கை-அழகிய கைகளாலே, மறித்து-(அச்செய்தியைக்கேளேனென்று) தடுத்து, அளி-கருணையினாலே, தகைவபோன்ற-நிறைகின்றன போன்றன, ஒண்மலர்-ஒள்ளியமலர்களாலே, பொதுளும்-நிறைந்திருக்கின்ற, தேமா - தேமாமரங்களானவை, தளிர்-தளிராகிய, விரல்-விரலை. அசைத்து-ஆட்டி, உள்ளூறும்-உள்ளொழுகுகின்ற, கள்-தேனை, நுகர்-உண்கின்ற, வண்டின்-வண்டுகளது,ஆர்ப்பால்-ஒலியினாலே, காமுகர்-காமிகளை, சினப்பபோன்ற-(உங்காரஞ்செய்து) கோபிக்கின்றன போன்ற (அரசனுக்கு) எ - று.

(போ - ரை.) மன்மதனது விழாவாவது ஆடவருமகளிருஞ் சென்று சோலையின்கண்ணே பூக்கொய்தும் புனல்விளையாடியுங் காமவின்பத்தையனுபவித்தலாம். அல்லது மன்மதனுக் கெடுப்பதோர் சிறப்பெனினுமாம். இன்னும் வெண்மதிபோலுங் கவிகையுடைய நளராஜனது விழாவெனினுமமையும் முன்பாட்டில் குயில்சொல்ல வனத்தாற் கேட்கப்பட்டசெய்தி கொடிதாதலின் அவ்வனத்தைநோக்கி நீயதைக்கேளற்க வெனக்காந்தள் மலர்க்கைகளாலே விலக்கின வென்க. அளிததைதற்குச் சிலேடையாற் கருணைகூர்தலென்றும் வண்டுகணிறைதலென்றும் பொருள்கொள்க. இக்காந்தள்விலக்குதலை யிதன் முதநூலிற் சொல்லப்பட்டபடியே முன்பாட்டிலே யடக்காமல் வேறுமுடிபு செய்தற்கு ஏதுவென்னையெனின் அம்முதநூலு ளில்லாத அன்றிலி னதிசயித்தாற்றலை அதிலே யிருத்துச் சொல்லியவதனு லிதனை வேறு முடிபு செய்தார்போலும். இப்பாட்டிலே காந்தளது தோற்றமும் மாவினது தோற்றமுஞ் சொல்லப்பட்டன. காந்தட்செடிகளை அங்ஙனந்தடுப்பனவாகவும் மாமரங்களை அப்படி வெருட்டுவனவாகவுங் குறித்தலாலேதற்குறிப்பணியாகும். (கக)

பொன்னிதழ்சண்பகத்திற் புரிமுறுக்கவிழத்தூங்கி
யின்னறுத்துளிபினேடு மகரந்தமிறைப்பவூதித்
தென்னிடுங்களிகொள்வண்டு சேர்ந்தமைகாமவெந்நோய்
துன்னினர்க்கின்னல்காட்டு தூமகேதுவினைப்போன்ற.

(ப - ரை.) புரி-கட்டினது, முறுக்கு-முறுக்கானது, அவிழ-விரிய, தூங்கி-ஆடி, இன்-இனிதாகிய, நறு-தேனினது, துளியினேடு-துளியுடனே, மகரந்தம்-மகரந்தப்பொடியை, இறைப்ப-உதிர்க்க, ஊதி-(வாயினு) லூதி, தென்னிடும்-இசைபாடுகின்ற, களிகொள்-களிப்பைக்கொண்ட, வண்டு-வண்டுகளானவை, பொன்-பொன்னிறம்பொருந்திய, இதழ்-இதழ்களையுடைய, சண்பகத்தில்-சண்பகப்பூக்களிலே, சேர்ந்தமை - சேர்ந்தமையால், (அம்மலர்கள்,) காமம்-காமமாகிய, வெந்நோய்-வெப்பநோயை, துன்னினர்க்கு-அடைந்தவர்க்கு, இன்னல்-(பின்வருந்) துன்பத்தை, காட்டும் - காண்பிக்கிற, தூமகேதுவினை-வானமீனை, போன்ற-ஒத்துத்தோன்றின (அரசனுக்கு) எ - று.

(போ - ரை.) வண்டுகள் சண்பகத்திலே தேனுண்டவளவிலே இறந்துபடுமாதலால் அப்படி ஆடியூதல் மற்றை மலர்களிலென்றுகொள்க. களிப்பினேலே தம்பகைமை கருதாது சேர்ந்தன வெனினு மமையு மென்பதற்குத் தென்னிடுங்களிகொள் வண்டென்றார். சேர்தல் மாலைபோலொன்றன்பின் னென்றாகவந்து வீழ்தல். தூமகேது உலகத்தார்க்குப் பெருந்துன்பத்தைச் செய்தல்போல கூடிய சண்பகமலர் காமிகளுக்குப் பெருந்துன்பத்தைச்செய்தலாலும் வண்டொழுங்குவால் போலவுஞ் சண்பகமலர் அதனையுடைய மீன்போலவு நிற்றலாலுந் தூமகேதுவினைப் போலுமென்றார். தூமகேது பின்வரும்

பஞ்சமுதலிய வற்றிற்கு உற்பாத மாதலால் பெருந்துன்பத்திற் கேதுவாமெ ன்க. சண்பகமலரோடு சேர்ந்தவண்டொழுங்கை அப்படிப்பட்ட தூமகேது வாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. (கூ௨)

குளிர்நறுஞ்சாந்தநாறுங் கூவிளங்கனிமுள்ளேறுண்
டொளிவனகணிகைமாதர் வரிமுலைக்குவமைசான்ற
தளையவிழ்பாடலத்தின் கவரிணர்சம்பராரி
யுளைவுறவிருவர்மேலு முடற்றினம்பகழிபோன்ற.

(ப - ரை.) முள்-முள்ளினாலே, ஏறுண்டு-கிழிக்கப்பட்டு, ஒளிர்வன வி ளங்குகின்றவையாகிய, குளிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, நறுஞ்சாந்தம்-நல்லசந்த னம்போல, நாறும்-மணக்கின்ற, கூவிளங்கனி-வில்வப்பழங்களானவை, கணி கைமாதர்-பரத்தையருடைய, (சாந்தம்) சந்தனத்தினாலே, (நாறும்)-மணக்கி ன்ற, வரி-நகக்குறிகளையுடைய, முலைக்கு-முலைகளுக்கு, உவமை-ஒப்புமையில் சான்ற-சிறந்தன, தளையவிழ்-கட்டவிழ்ந்த, பாடலத்தின் - பாதிரிமரங்களு டைய, கவர்-கவர்தற்குரிய, இணர்-பூங்கொத்துகளானவை, சம்பராரி-மன்ம தனானவன், உளைவுற-வருந்தும்படியாக, இருவர்மேலும்-நாயக நாயகிகளிரு வர்மேலும், உடற்று-கோபித்தற்கு (வைத்திருக்கப்பட்ட) இனப்பகழிபோன் ற-அம்புக்கூட்டம்போன்றன (அரசனுக்கு) எ-று.

(பொ - ரை.) சாந்தநாறுதல் முலைக்குங் கூட்டப்பட்டது. குலமங்கை யர் முலைகளுக்கு நகக்குறி விசேடித்துச் சொல்லுதல் தகுதியன்று மாதலிற் கணிகைமாதர் வரிமுலையென்றார். அன்றியும் அவர் பலரையும் புணர்தலின் நகக்குறிமிக்குத்தோன்றுமென்க. அவ்வில்வக் கனிகளுக்கு அப்படிப்பட்ட கணிகைமாதர் முலைகளை யுவமித்தலா லுவமையணியாகும். இனப்பகழியெ ன்றதற்கு அதற்கிடமாகிய அம்பறாத்தூணியென்பதும் இருவரென்றதற்கு விரும்பிய ஆடவரும் மகளிருமென்பதுங் கருத்தாகக்கொள்க. "கவரிதழ் சம் பராரியுளை வுறவிருவர் மேலு முடற்றினைப்பகழிபோன்ற" எனப் பாடமுமு ண்டு. இருபிளப்பாகியவிதழ் அதற்கின்மையாலும் இரண்டம்புகளை யொன் றாகச்சேர்த்து இருவர்மேற் செலுத்துதல் கூடாமையாலும் இதன் முதனூன் முடிபிற்கு வேறுபடுதலாலும் பொருந்தாமையுணர்க. அப்பாதிரிப் பூங்கொ த்துகளை அவ்வம்பறாத் தூணியாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. வில்வ மும்பாதிரியுங் கூறப்பட்டன. (கூ௩)

பாசிலையிடையிற்பூத்த பைந்துணரகத்திதூய
மாசறுநிலவுகாலு மதியினைவிழுங்குஞெளிற்
றேசுறுகலைகளியாவுந் தின்றுதின்றுமிழுந்துத்திக்
காசறுகடிகைச்செங்கட் கருநிறப்பாந்தள்போன்ற.

(ப - ரை.) பாசிலைப் பச்சிலைகளையும், இடையில் நடுவிலே, பூத்த-மலர் ந்த, பைந்துணர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்களையு முடைய, அகத்தி- அகத்திமரங்களானவை, தூய-பரிசுத்தமாகிய,மாசறு-குற்றமற்ற, நிலவு-சந்

திரிகையை, காலும்-வீசுகின்ற, மதியினை-சந்திரனை, விழுங்குநாளில்-உட்கொள்ளுகிறநாளிலே, தேசுறு-காந்திபொருந்திய, கலைகள்யாவும் கலைகளையெல்லாம், தின்றுதின்று-ஒவ்வொரு கலையாகத்தின்று, உமிழும்-உமிழ்ந்துக்கொண்டிருக்கின்ற. துத்தி-படப்புள்ளிகளையும், வாசுறு இரத்தினம்பொருந்திய சுடிகை-உச்சியையும், செங்கண்-செய்யகண்களையும், கருநிறம்-கரியநிறத்தையுமுடைய, பாந்தள்போன்ற-பாம்பாகிய இராகுபோன்றன (அரசனுக்கு)

(போ - ரை.) துணர்மலரென்பது "போதுவீதுணர்மலர்" இதனாலறிக. தூயமாசறுநிலவென்னுமடையை அம்மலர்க்குங்கூட்டுக. மதியினை விழுங்குநான் அபரபக்ஷத்துப் பதினைந்துநாட்களுமென்க அவற்றுள்ளே சந்திரனுக்குத் தினம்வொவ்வொருகலை குறைதலை இராகுவினாலே அங்ஙனந் தின்னப்பட்டுக் குறைதலாகக்கற்பித்து அப்பொருண்மைதோன்றத்தின்று தின்றென்றூ, அன்றியும் சந்திரகிரகணகாலமெனினுமாம். தேவநாகமாகிய விராகுவென்பது தோன்றற்குக் காசுறுசுடிகைச் செங்கணென்னு மடைகொடுத்தார் போலும். இராகுகரிதென்பது. "இராகுக்கோள் கரும்பாம்பு" என்பதனாலறிக. கருமைக்கும் பசுமைக்கும் மிக்கவேற்றுமை தோன்றாமையிற் பச்சென்ற தழைகளாற் சூழப்பட்டவகத்தி கரியவிராகுபோலுதலும் அதன் மலர்கள் அவ்விராகுவால் மென்றுமிழப்பட்டசந்திர கண்டங்கள்போலுதலுங்கொள்க. அவ்வகத்தியை அவ்விராகுவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். (௩௪)

கலிவிருத்தம்.

விண்புகுவியன்சினைத் தருக்கன்மேவிய
தண்கனிப்பொறையினாற் றலைவணங்கின
தெண்கடற்கலைபுனை செல்வமாநிலப்
பெண்கொடிதாடொழும் பெற்றிபோன்றவே.

(ப - ரை.) மேவிய-விரும்பப்பட்ட, தண்-தண்ணிய, கனி-பழங்களது, பொறையினால்-பாரத்தினாலே, தலை-தலைகள், வணங்கின-வளைந்தவையாகிய, விண்-ஆகாசத்தில், புகு-நுழைந்த, வியன்-விசாலமாகிய, சினை - கிளைகளையுடைய, தருக்கள்-மரங்களானவை, தெள்-தெள்ளிய, கடல்-கடலாகிய, கலை-ஆடையை, புனை-உடுத்த, செல்வம்-செல்வத்தையுடைய, மா-பெரிய, நிலப் பெண்கொடி-பூமிதேவியினது, தாள்-அடியை, தொழும்-வணங்காநின்ற, பெற்றிபோன்ற-தன்மையுடையனபோன்ற (அரசனுக்கு) எ - று.

(போ - ரை.) பெற்றியனவென்பது இறுதிநிலைகெட்டது-தம்மைப்பெற்று வளர்த்த தாயென்று-வணங்குதல்கொள்க, அவ்வணங்கிய மரங்களைப் பூமிதேவியைத் தொழுவனவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். (௩௫)

அளிமுரலணிமல ரசோகம்பூத்தன
தெளிவருகாரணப் பெயரின்செவ்வியா
லெளிவருகாமுகர்க் கிரங்கிவேணருந்
தளிமறையழற்கனை தரித்தபோன்றவே.

(ப - ரை.) பூத்தன-மலர்ந்தனவாகிய, அளி-வண்டுகளானவை, முதல்-ஒலிக்கப்பெற்ற, அணி-அழகுபொருந்திய. மலர்-மலர்களையுடைய, அசோகம்-அசோகமரங்களானவை, தெளிவரு-தெளியவந்த, காரணப் பெயரின்-காரணப்பெயரினது, செவியால் - அழகினாலே, எளி-எளிமையோடு, வரு-(தம்மிடத்திலே) வருகின்ற, காமுகர்க்கு-காமிகளுக்கு. இரங்கி-உள்ளிரங்கி, வேள்-மன்மதனது, அழற்கணை-நெருப்பம்புகளை, நறுந்தளிர்-நல்ல தளிர்களிலே, மறை-மறைத்து, தரித்தபோன்ற-தரித்திருக்கின்றவை, போன்றன (அரசனுக்கு)-எ-று.

(போ - ரை.) அசோகஞ் சோகமில்லாததாம், சோகமில்லாத தாகையால் எம்மையுஞ்சோகமில்லாதவ ராக்குமென்று சரணமடைகின்றாரென்க. தமக்கடைக்கலமாயினோரைக் காவாதுவிடல் மகாபாதகமாதலால் இரங்கின வென்க. அந்நெருப்பம்புகளை யஞ்சினோர்க்கு அவற்றை வெளிப்படுத்தாமலிருக்கை காத்தற்குஉபாயமென்பது கருத்து மலருக்குச் சொல்லப்பட்ட அளி போல அழற்கணைக்குப்புகைகுறிக்கப்படுகின்றது. அசோகமலர்அழல்போற் சிவந்து தோன்றலின் அழற்கணை யென்றார். மறைத்தென்பது மறையென வீறுகெட்டு நின்றது. "வரிப்புனை பந்தொடு பாவைதூங்க" வென்பதில்வரிந்தென்பது போல அசோகமென்னும் பெயர்க்கு வேறுபொருளைக் கற்பித்தலாற் பிறிதிலே நவிற்சியணியாம். இது அங்கம் அவ்வசோகத்தை அங்ஙனந் தரித்தனவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். இது அங்கி. (நசு)

இதுமுதல் ஐந்துபாட்டுகளால் தாழம்பூவை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.
அறுசீர்க்கழிநெடிலடி விருத்தம்.

மணங்கமழ் முடம்வண் டாழை மலரின்வார் நறவமாந்திக்
கணங்கொள் வண்டினமுந் தேனுங் களித்திடை வதிந்த தோற்றம்
மணங்கர வசைத்தோ னீத்த வரும்பழி சுமந்த தென்ன
நிணங்கமழ் வேலான் கண்டு நெஞ்சுற இழித்துச் சொல்வான்.

(ப - ரை.) நிணம்-(பகைவரது) கொழுப்பானது கமழ்-நாறுதற்கிடமாகிய, வேலான்-வேலையுடையவன், முடம்-முடமாகிய, தாழை-தாழையினது மணங்கமழ்-மணக்கின்ற, வெள் - வெண்மை பொருந்திய, மலரின்-பூவின், வார்-ஒழுகாநின்ற, நறவம்-தேனை, மாந்தி-குடித்து, கணம்-கூட்டத்தை, கொள்-கொண்ட, வண்டு-கருவண்டுகளின், இனமும்-சாதிகளும், தேனும்-தேன் வண்டுகளும், களித்து-மகிழ்ந்து, இடை - (அத)ணடுவில், வதிந்த - தங்கிய தோற்றம்-தோற்றத்தை, கண்டு-பார்த்து, அணங்கரவசைத்தோன்-பரமசிவனால், நீத்த-தள்ளிவிடப்பட்ட, அரும்பழி-நீக்கக்கூடாத பழியை, சுமந்தென்ன-(இம்மலர்) சுமந்ததென்று, நெஞ்சுற-நினைப்புண்டாக, இழித்து-இகழ்ந்து, சொல்வான்-கூறுவான்-எ-று.

(போ - ரை.) நான்முகன் அன்னவடிவங் கொண்டு நெருப்பு மலையாய் நின்ற பரமசிவனது திருமுடியை நெடுங்காலந் தேடிக் கண்டிலாது மீள்கையில் அம்முடியினின்றும் வீழ்கின்ற தாழம்பூவைக் கண்டு தான் கண்டானாகப் பொய்க்கரி கூறுதற்கு உடன்படுத்த அதற்கு உடன்படுதலால் அம்மலர் பரமசிவனாற் கோபித்து இன்றுமுதலெனக்காக வென்றிகழ்ந்து தள்ளப்பட்டதென்பது புராணகதை. சிறந்தோனுக்குப் பெரியோரால் தள்ளப்படுதலே பழிவிளைக்கு மென்பதுகருத்து. அத்தாழம்பூவை அப்பழிச் சுமந்ததாகக்குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். (௯எ)

நாகிள வரிவண் டுண்டு நறவுகொப் புளிக்குங் கைதாய்
பாகுறு கழைவே ளெய்யிற் பரிப்பரி தாயுள் ளாவி
யேகமெய் தளர்ந்தோர் நெஞ்ச மீர்ந்திடு முள்ளம் பென்றே
வாகைவின் மதனைச் செற்றோன் வணங்கிடா திகழ்ந்த வாறே.

(ப - ரை.) நாகிள-இளமை பொருந்திய, வரி-இசைபாடுகின்ற, வண்டு-வண்டுகளானவை, நறவு-தேனை, உண்டு - குடித்து, கொப்புளிக்கும் - உமிழ்தற்கிடமான, கைதாய் - தாழம்பூவே, பாகு-சாறுனது, உறு - பொருந்திய கழை-கருப்புவில்லினால், வேள்-மன்மதனானவன், எய்யின்-எய்தால், பரிப்பரிதாம்-பிடுங்கப்படாததாகி, உள்-உள்ளிருந்து, ஆவி-உயிரானது, ஏக-நீங்க, மெய்-உடம்பு, தளர்ந்தோர் - தளர்ந்தவிரகிகளுடைய, நெஞ்சம் - மனத்தை, ஈர்ந்திடு-அறுக்கின்ற, முள்ளம்பென்றே - முள் அம்பென்று, (உன் கொடுமையை நினைத்ததே), வாகை-வெற்றி பொருந்தியவில்லையையுடைய, மதனை-மன்மதனை, செற்றோன் - வென்ற பரமசிவன், வணங்கிடாது - சூடாமல், இகழ்ந்த-(உன்னை) யிகழ்ந்ததற்கு. ஆறு-காரணமாம்-எ-று.

(போ - ரை.) நாகிளவென்பன வொருபொருள் குறித்தவிருசொற்கள். தாழம்பூவினுடைய நடுமுட்களும் இருபுடமுட்களும் எதிரிட்டடுக்கி நிற்றலால் அதனடிநுனிகளில் யாதொன்றைப்பற்றி யிழுக்கினும் அறுக்குமாதலாற் பறிப்பரிதாமென்க. வாகவின்மதனைச் செற்றோனென்றமையாலே தன் பங்கவனுக்கு உபகரணமா யிருப்பதே பொறுக்கக் கூடாததா யிருக்குமாயிற் கொல்வதாயு மிருந்தாற்சொல்வானேன் என்றதாயிற்று. கடவுளிகழ்தற்கு ஏதுவாகாத அப்படிப்பட்டமுள்ளம்பா யிருக்கையை ஏதுவாகக் குறித்தலாலே ஏதுத்தற் குறிப்பணியாம். (௯அ)

பசியநெட் டிலைய தாழை மடலெனு மீர்வால் பற்றி
வசையறு காமத் தச்சன் மையலாம் வளியி னாரு
மசைவொடு தளர்ந்து கல்வி யருந்தழை யுகுத்து நிற்கு
நசையுணர் நெஞ்சத்தாரு நடுவுறப் போழு மாதோ.

(ப - ரை.) பசிய-பசுமைபொருந்திய, நெடு-நெடிய, இலைய - இலைகளையுடையனவாகிய, தாழை - தாழம்பூவே, மடலெனும் - (உன்) னிதழென்கின்ற, ஈர்வாள்-பலவாளை, பற்றி-பிடித்து, வசையறு-பழியற்ற, காமத்தச்

சன்-மன்மதனுகியதச்சனுனவன், மையலாம்-மயக்கமாகிய, வளியின்-காற்றி ஞலே. நாளும்-பலநாளும், அசைவொடு-அசைதலுடனே, தளர்ந்து-வாடி, கல்வி-கல்வியறிவாகிய, அருந்தழை-அரியதழையை, உகுத்து-உதிர்த்து, நிற்கும்-நிற்கின்ற, நசையுநர்-காமிகளுடைய, நெஞ்சம்-மனமாகிய, தாரு-உலர்ந்தமரத்தை, நடு-நடுவிலே, உற-பொருந்த, போழும்-பிளப்பான் எ - று.

(பொ - ரை.) தாழை அண்மைவிளி. காமத்தச்சனென்பதில் நிலைமொழியீறு கெட்டது காமமேலிடுவோர்க்குக் கல்வியறிவு குறையுமாதலால் மையலாம் வளியிற்கல்வி யருந்தழைபுகுத்தென்ருர்-மடலாதிகளிலே யீர்வாளாதிகளின் அபேதங்களை யாரோபித்தலாலே உருவகவணியாம்.

விழையுந ராவி போழும் வேனிலா னிரத மூறுங்
வழைகுழைத் தளிநா ணேற்றிக்கணைமலர் தொடுக்கிற்றீநதேன்
மழையினிற் கரங்க ணாளும் வழுவழுத் திழுக்கா வண்ணந்
தழைமடற் கைதாய் நின்பொற் றுதுகை திமிர்ந்தெய் வானல்.

(ப - ரை.) விழையுநர்-விரும்பினவருடைய, ஆவி-உயிரை, போழும்-பிளக்குகின்ற, வேனிலான்-மன்மதனுனவன், இரதம் - சாறுனது, ஊறும்-ஒழுகுகின்ற, கழை-கறுப்புவில்லை, குழைத்து-வளைத்து, அளிநாண்-வண்டுகளாகிய நாரியை, எற்றி-பூட்டி, கணைமலர்-பூவம்புகளை, தொடுக்கின் - எய்யும்போது, தீம்-மதுரம் பொருந்திய, தேன்-தேனினது, மழையினில் - மழையினுலே, கரங்கள்-(தன்) கைகளானவை, நாளும்-தினந்தோறும், வழுவழுத்து நழுவிநழுவி,இழுக்கா வண்ணம்-தப்பிப்போகாதபடி, தழை-தழைத்த,மடல்-இதழ்களையுடைய, கைதாய்-தாழம்பூவே, நின்-உனது, பொன்-பொன்னிறம் பொருந்திய, தாது-துகளை, கை-அக்கைகளிலே, திமிர்ந்து - பூசிக்கொண்டு, எய்வான்-(அவன் என்மேற்) செலுத்துகிறுன். எ - று.

(பொ - ரை.) அத்தாழம்பூவில் மற்ற மலர்களினும் மிக்க தூளிருத்தல் பற்றி அங்ஙனங் கூறப்பட்டது. (சுo)

இதனுல் முருக்கம்பூவை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

குனிசிலை வேனிலான் கைக் குருதிதோய் பிறைவா யம்பின்
றனியெழில் கவர்ந்து தோன்றித் தணந்தவர் தமையெஞ்ஞான்றுந்
துனியுற முருக்கு கின்ற தொழிலினு லன்றோ நின்னை
முனிவுட னுலகில் யாரு முருக்கல ரென்கின்றுரே.

(ப - ரை.) குனிசிலை - வளைக்கப்பட்ட வில்லையுடைய, வேனிலான்-வசந்த காலத்திற்குரிய மன்மதனது, கை-கையிலிருக்கின்ற, குருதி - உதிரத்திலே, தோய்-முழுகிய, பிறைவாயம்பின்-பிறைபோன்ற வாயையுடைய, அம்பினது, தனி-ஒப்பற்ற, எழில்-அழகை, கவர்ந்து - வௌவி, தோன்றி-விளங்கி, தணந்தவர்தமை-பிரிந்தவரை, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளிலும், துனி

புற-துன்பத்தையுடைய, முருக்குகின்ற-கொல்கின்ற, தொழிலினாலன்றோ-செய்கையினாலன்றோ, நின்னை-(முருக்கம்பூவே) உன்னை, முனிவுடன்-வெறிப்புடனே, உலகில்-உலகின்கண்ணே, யாரும்-யாவரும், முருக்கலரென்கின்றார்-முருக்கலரென்று சொல்லுகின்றார்.

(போ - ரை.) பிறைவாயம்பு-அர்த்த சந்திரபாணம். அது நிறத்திற்குமுவமையாக்கவேண்டிக் குருதிதோ யென்றார்,முருக்குதல்-கொல்லுதல்,முருக்கின்ற வலரென விரியும் விரகிகளே யன்றி மற்றையோரும்அப்பெயர்கூறுகின்றாரென்பது தோன்ற யாருமென்றார். பிறைவா யம்பினழகைக் கவர்ந்தென உவமானத் தன்மையை யுவமேயத்தி லாரோபித்தலாற் காட்சி யணியாம். முருக்கல ரென்னும் பெயர்க்கு உருப்பாற்றலான் மற்றொரு பொருளைக்கற்பித்தலாற் பிரிநிலை நவிற்சியணியாம். (சக)

இதனாற் குயிற்கூக்குரல் சொல்லப்படுகின்றது.

கலி விருத்தம்.

எனவிவை யெடுத்துரைத் தின்ன தன்மைய
பனிமலர்க் காவினிற் பயிலு மாங்குயில்
குனிசிலை மாரனைக் கூவல் கேட்டலு
மனநிலை தளர்வுற மதி மயங்கினான்.

(ப - ரை.) என-என்று, இவை-இவைகளை, எடுத்து-எடுத்து,உரைத்து-சொல்லி, இன்ன தன்மைய-இப்படிப்பட்ட தன்மையை யுடைய, பனி-குளிர்ச்சி பொருந்திய, மலர்-மலர்களையுடைய, காவினில்-சோலையில்,பயிலும்-பழகியிருக்கின்ற, மா-மாமரங்களிலுள்ள, குயில்-குயில்களானவை, குனி-வளைக்கப்பட்ட, சிலை-வில்லையுடைய, மாரனை-மன்மதனை, கூவ-அழைக்க, கேட்டலும்-கேட்டவளவிலே, மனநிலை-தைரியமானது, தளர்வுற-சோர, மதிமயங்கினான்-(அரசன்) அறிவு கலங்கினான். எ - று.

(போ-ரை.) இவையென்றது கீழ்ப்போன நான்குபாட்டுகளைச் சுட்டிநின்றது. குயில் கூவல் தன்பகைவனாகிய மாரனை யழைத்தல் போலுதலால் தைரிய மிழந்து மதிமயங்கினா னென்க. (சஉ)

இதனால் அங்கேவெயில் நிலவுபோலுதல் சொல்லப்படுகின்றது.

வெங்கதிர் தென்றலிற் குளிர்ந்தும் வீழ்நறுத்
தங்கிய மலர்நறுந் தளிக்குண்மூழ்கியும்
பொங்குபூங் கைதைவெண்டாது பூசியுந்
திங்களிற் றோன்றலான் மகிழ் சிறந்திலான்.

(ப-ரை.) வெங்கதிர்-சூரியகிரணமானது, தென்றலின்தென்காற்றால் குளிர்ந்தும்-சீதளித்தும், மலர்-மலர்களிலே, தங்கிய-பொருந்திய, நறா-தேனினுடைய, வீழ்-விழுகின்ற, நறுந்தளிக்குள் - நல்லதுளிகளுள், மூழ்கியும்-

படிந்தும், பொங்கு-எழும்புகின்ற, பூ - அழகிய, கைதை-தாழைமலரது, வெண்தாது-வெள்ளைப்பொடியை, பூசியும்-திமிர்ந்தும், திங்களின்-சந்திரகிரணம் போல, தோன்றலால்-காணப்படலால், மகிழ்சிறந்திலான்-(அரசன்)களிகூர்ந்திலன் எ - று.

(போ - ரை.) தேன்றுளிகளும் பொடியும் அத்தென்றலால் மலர்களிலிருந்து கொணரப்படுவன திங்கள் அதன் கிரணத்தை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். வெயிலானது தென்றலாலே குளிர்ந்தும் பனித்துளிகள் போலுந் தேன்றுளிகளோடு கலந்துந் தாழம்பூப் பொடியால் விளர்த்தும் நிலவுபோன்றதென்க. அதுமகிழ் சிறத்தற்குக் காரணமா யிருக்கவும் அரசன்விரகியாதலால் மகிழ் சிரந்திலானென்க. மகிழ்சிறந்திலனெனவே துன்பு சிறந்தானென்பது கருத்து. உவமையணி. (சங)

இதனால் மயிற்கூத்துச் சொல்லப்படுகின்றது.

அலியொலி முழவெழ வளியின் கம்பலை
குலவிய சுருதியாக் குயில்கள் பாண்செய
நிலவுபூந் தண்டலை யரங்கி னீடிய
கலவமா மயில்களித் தாடக் கண்டனன்.

(ப - ரை.) அலையொலி-அலையினொலியாகிய, முழவு-மூத்தள வோசையானது, எழ-உண்டாகவும், அளியின்-வண்டுகளது, கம்பலை - ஒலியானது, குலவிய-கொண்டாடப்பட்ட, சுருதியா-சுருதியாகவும், குயில்கள்-குயில்களாகிய (பாடகர்) பாண்செய-இசைபாடவும், நிலவு-விளங்குகின்ற, பூந்தண்டலை பூஞ்சோலையாகிய, அரங்கில்-சபையில், நீடிய-நீண்ட, கலவம் - கலாபத்தையுடைய, மாமயில்-பெரியமயில்களாகிய (மகளிர்) களித்து-மகிழ்ந்து, ஆட-கூத்தாட, கண்டனன்-(அரசன்) பார்த்தான் எ - று.

(போ - ரை.) அலையொலி முதலியவற்றை முழவொலி முதலியவாகக் கூறினமைக் கேற்பக் குயில்கள் பாடகராகவும் மயில்கள் மகளிராகவும்சொல்லப்பட்டன. அலையொலி முதலியவற்றிலே முழவொலி முதலியவற்றை யாரோபித்தலா னுருவகவணியாம். (சச)

இதனால் பூவையுங்கிளியும் புகழ்கின்றமை சொல்லப்படுகின்றது.

நஞ்சுமிழ் வேலினன் சீர்த்தி நாடொறு
மஞ்சொலார் பயிற்றலா லந்தண் காவினின்
மஞ்சரி யிடையிடைவதிந்தபூவையும்
பைஞ்சிறைக் கிள்ளையும் பாடக் கேட்டனன்.

(ப - ரை.) நஞ்சு-நஞ்சத்தை, உமிழ்-கக்குகின்ற, வேலினன் - வேலையுடைய நளராஜனனவன், சீர்த்தி-(தன்)-கீர்த்தியை, நாடொறும்-தினந்தோறும், அஞ்சொலார்-அழகிய சொற்களையுடைய மகளிரானவர், பயிற்றலால்-கற்பித்தலாலே, அம்-அழகிய, தண்-தண்ணிய, காவினில்-சோலையிலே, மஞ்

சரி-பூங்கொத்துகளுடைய, இடையிடை-நடுவேநடுவே, வதிந்த தங்கிய, பூவையும்-நாகணவாய்ப் பறவைகளும், பைஞ்சிறை-பசியசிறைகளையுடைய, கிள்ளையும்-கிளிகளும், பாட-படிக்க, கேட்டனன்-(அரசன்) கேட்டான் எ-று.

(போ - ரை.) அரசனை மகிழ்வித்தற் பொருட்டு அவனது புகழைப் பூவைகளுக்குங் கிளிகளுக்குங் கற்பித்து அவ்வனத்தில் விட்டுவைப்பாரென்க அப்பறவைச் சொற்களின் மதுரச்சுவைதோன்ற அஞ்சொலார் பயிற்றலாரென்றார், காரணத்தின் குணங்காரியத்திலு முளதாமாதலால். (சரு)

இதனால் தென்றலின்வரவு சொல்லப்படுகின்றது.

தேங்கமழ் மலர்நறு வருந்திச் சீர்கெழு
தூங்கிசை யளிமுரல் சுண்ண மாடிமென்
பூங்கொடி மடந்தைய ராடப் போர்வள
மாங்குயி லுரைசெய வசந்த னெய்தினான்.

(ப - ரை.) தேங்கமழ்-பரிமளிக்கின்ற, மலர்-மலர்களது, நறு - தேனை, அருந்தி-உண்டு, சீர்கெழு-சிறப்புப் பொருந்திய, தூங்கிசை - நாட்டியராகத்தை, அளி-வண்டுகள், முரல்-பாட சுண்ணம்-பரிமளப்பொடியை, ஆடி-பூசிக்கொண்டு, மென்பூங்கொடி-மெல்லியபூங்கொடிகளாகிய, மடந்தையர்-மகளிர் ஆட-கூத்தாட, போர்வளம்-போர்க்குரிய வளத்தை, மா-மாவிலுள்ள, குயில்-குயிலாகிய (மந்திரி) உரைசெய - சொல்ல, வசந்தன் - தென்றலாகிய (பகைவன்) எய்தினான்-வந்தான் எ - று.

(போ - ரை.) முரல முரல்என ஈறுகெட்டது. போர்வளம்-காலதேசங்களின் சிறப்பு இங்கே தமயந்தியை நினைக்கிற காலமும் பொழிலிடமுமாம், மதுவுண்டு பரிமளப்பொடிபூசிக்கொண்டு ஆடல்பாடல்களின்-மகிழ்ந்து அமச்சரோடெண்ணிப் போர் செய்தற்கு அரசன் கண்வந்தானென்க இப்படி வந்தானெனவே அரசனை வெல்லுதற்கு அவனை எளியனாகக் கருதலாலே செருக்கோடுவந்தா னென்பது தொனிக்கின்றது. பூங்கொடியாட என்றதனாலே மெல்லியநடையும், நறுவருந்தி என்றதனாலே தண்மைக் குணமும், சுண்ணமாடி என்றதனாலே நறுநாற்றமும், ஆகிய தென்றலுக்குரிய மூன்று குணங்களுஞ் சொல்லப்பட்டன. (சசு)

இதனால் அவ்வனத்திலுள்ள தடாகத்தைக்கண்டமை
சொல்லப்படுகின்றது.

மிடைந்திரு விசும்புறை யமரர் வெற்பினாற்
கடைந்துதன் வளனெலாங் கவர்வுறு மெனக்
குடைந்துவண் டிமிர்பொழி லிடையிற் கொள்கட
லடைந்தன வாவியை யண்ண னோக்கினான்.

(ப - ரை.) இருவிசும்பு-பெரிய விண்ணுலகத்தில், மிடைந்து-நெருங்கி உறை-வாசஞ்செய்கின்ற, அமரர்-தேவரானவர், வெற்பினல்-மந்தரகிரியினலே, கடைந்து-(இன்னும்வந்து) கடைந்து, தன்வளனெலாம் - தன்செல்வத்தையெல்லாம், கவர்வராமெனு-வெளவுவா ரென்றெண்ணி, குடைந்து-கிண்டி, வண்டு - வண்டுகளானவை, இமிர் - ஒளிக்கப்பெறுகின்ற, பொழில் வனத்தினது இடையில் - நடுவிலே, அடைந்து - அடைந்ததாகிய, கொள் - (அவ்வளங்களைக்கொண்ட,) கடலன-பாற்கடல்போல்கின்ற, வாவியை-தடாகத்தை, அண்ணல்-அரசன், நோக்கினன்-பார்த்தான்-எ - று.

(போ- ரை.) முற்காலத்தே தேவர்கள்கடைந்து ஐராவதாதிகளைக்கொண்டுபோதலாலே மீளவும் வந்து மற்றைவளங்களையுங் கொண்டுபோயினும் பேரவாரென் றஞ்சியதென்க. ஒருகா லோரிடத்தே. தன் வளங்களையெல்லாங் கொள்ளை கொடுத்தோன் அவ்விடம்விட்டு வேரிடத்துச் செல்வானென்க, அடைந்தது என்பது அடைந்து என விகாரப்பட்டு நின்றது. அத்தடாகத்தை அப்படி யஞ்சி யடைந்த கடலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி.

இதுமுத லேழுபாட்டுகளால் முன்பாட்டில் வளனெலாமென்றார் அவை இவையெனச் சொல்லப்படுகின்றன

தூவியஞ் சிறையனந் துயிலு நாண்மலர்
வாவியுட் டாமரை வளையந் தோன்றுவ
பூவலர்க் கற்பகப் பொதும்பர் நாட்டுறை
கோவிளங் களிற்றினக் கோடு போன்றவே.

(ப - ரை.) தூவி-இறகையும், அஞ்சிறை-அழகிய சிறையையு முடைய அனம்-அன்னங்களானவை, துயிலும்-தூங்குதற்கிடமாகிய, நாள்-அன்றுபூத்த, மலர்-மலர்களையுடைய, வாவியுள்-தடாகத்தினுள்ளே, தோன்றுவ தோன்றுகின்றவையாகிய, தாமரை-தாமறைகளுடைய, வளையம்-தளிச்சுருள்களானவை, பூ-அழகிய, அலர்-மலரையுடைய, கற்பகப்பொதும்பர் கற்பகச்சோலையை யுடைய நாட்டு நாட்டின்கண், உறை-வாசஞ்செய்கின்ற கோ - அரசனுகிய இந்திரனுடைய, இளங்களிற்று-(அதினுள்ளிருக்கிற) இளமைபொருந்திய யானைகளது, இனம்-இனத்தினுடைய, வெண்கோடுபோன்ற வெள்ளைக்கெம்புகள் போன்றிருந்தன. எ-று.

(போ - ரை.) வளையம் "விரித்திடுஞ் சுருளினமம் விசியொடு வளையமாகும்" இதனலறிக, இரண்டுபிரிவாகிய அச்சுருள்கள் இரட்டைத் தந்தங்கள் போலுதல்காண்க. "பூவலர்க்கற்பகப்பொதும்பர்-நாட்டுறை கோவிளங்களிறு" இவற்றை யொருமொழியாகக்கொண்டு அதற்கு ஐராவதமெனப்பொருள்கொள்க. களிறென்னும் பொதுப்பெயர் ஐராவதமென்னுஞ் சிறப்புப்பெ

யர்ப் பொருளைத்தருதற்கு அவ்வடைசேர்க்கப்படுதலாலே, பல்ஐராவதங்கள் நீருள்ளே மறைந்துநிற்க நீர்மேலேவெளிப்பட்டுத் தோன்றுகிற அவற்றினிரட்டைக் கோடுகள் போலுதட்கொள்க. "தாமரைமூலகடோன்றுவ" வென ப்பாடங்கூறின் இதன் முதனூன் மூடிபையோத்து முடியும். அவ்வளையங்களை அக்கோடுகளாகக்குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி இதிலே யோரைராவதம் இதிலே பலவைராவதங்கள் தோன்றலாலே வேற்றுமையணியாம்.

ஏந்தலோ டவ்வுழி யிறுத்தவெண் ணறுங்
கூந்தன்மா நிழரடத் திடை குலாவுவ
காந்தளங்கரத்தர மகளிற்காமுறு
வேந்தனற் புரவியின் வெள்ளம் போன்றவே.

(ப - ரை.) ஏந்தலோடு - அரசனோடு, அவ்வுழி அவ்விடத்தே, இறுத்த- அடைந்த, எண்ணறும் - எண்ணில்லாத, கூந்தல் மயிரையுடைய, மா - குதிரைகளுடைய, தடத்திடை - தடாகத்தின்கண், குலாவுவ-தோன்றுவனவாகிய, நிழல் - சாயைகளானவை, காந்தள்-காந்தண்மலர்போலும், அம்-அழகிய கரத்து-கைகளையுடைய, அரமகளிர்-தெய்வமங்கையரால், காமுறு-இச்சிக்கப்படுகின்ற, வேந்தன்-இந்திரனுடைய, நல்-நல்ல, புரவியின் குதிரைகளுடைய வெள்ளம்போன்ற-(அதிலுள்ள) கூட்டம்போன்றன. எ-று.

(போ - ரை.) காந்தளக்கரத்தரமகளிர் காமுறும் வேந்தனற்புரவி, இவற்றையும் முன்ஐராவதத்திற்குச் சொல்லப்பட்டது போலே ஒரு மொழியாக்கொண்டு உச்சைசிரவமென்று பொருள்கொள்க. குலாவுதல் அந்நிழல்கள் அலையினாலே ஒன்றையொன்று தொடர்வனவாகத் தோன்றுதல், அந்நிழல்களை அவ்வுச்சை சிரவங்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. அக்கடலிலே ஒருச்சைசிரவம் இதிலே பலதோன்றுதலாலே வேற்றுமையணியாம். இதனாலே அரசன் குதிரைகளெல்லாம் உச்சைசிரவம்போ விருக்கின்றனவென்பது தொனிக்கின்றது.

வரிச்சிறைத் தும்பிக ளுழுநல் வள்ளவாய்
விரித்தவெண் டாமரை விளங்கித் தோன்றுவ
தரித்திடு களங்கமெய் தயங்கத் தண்ணெனுந்
திருக்கிளர் நிலவுமிழ் திங்கள் போன்றவே.

(ப - ரை.) விளங்கி-பிரகாசித்து, தோன்றுவ-(தடாகத்திலே) காணப்படுகின்றவையாகிய, வரிச்சிறை - கீற்றுகள் பொருந்திய சிறைகளை யுடைய, தும்பிகள்-வண்டுகளால், உழு கிண்டப்படுகின்ற, நல்-நல்ல,வள்ளவாய்-கிண்ணம்போலும் வாயை, விரித்த-திறந்திருக்கின்ற, வெண்டாமறை - வெண்டாமறை மலர்களானவை, தரித்திடு-தாங்கப்பட்ட, களங்கம் - களங்கங்களானவை, மெய்-வடிவங்களிலே, தயங்க - தோன்ற, தண்ணெனும் - குளிர்ச்சியாயிருக்கிற, திரு-அழகினாலே, கிளர் - விளங்கா நின்ற, நிலவு - சந்திரிகையை உமிழ்-கக்குகின்ற, திங்கள்போன்ற-(அதிலுள்ள) சந்திரர்கள் போன்றிருந்தன எ - று.

(போ - ரை.) வண்டு களங்கமும் வெண்டாமறைமலர் சந்திரனும்போ லுதல் கொள்க, தன்மையுந் திருக்கிளர் நிலவுந் தாமரைக்குமாம். அப்படிப்பட்ட வெண்டாமறை மலர்களை அப்படிப்பட்ட சந்திரர்களாகக்குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம் இதிலும் வேற்றுமையணி கொள்க. (௫௦)

சேயிதழ்க்குவளைமென்னனைகடெண்டிரைத்
தூயநற்றடத்திடைத்தோன் றுகின்றன
மேயவர்கண்கவர்வனப்பின்மிக்கவாய்ப்
பாயெளிசிறந்தசெம்பவளம்போன்றவே.

(ப - ரை.) தெண்டிரை-தெளிவுள்ள வலைகளையுடைய, தூய - பரிசுத்தம்பொருந்திய, நற்றடத்திடை-நல்லதடாகத்தினுள்ளே, தோன்றுகின்றன-காணப்படுகின்றவையாகிய, சேயிதழ்-சிவப்பிதழ்களையுடைய, குவளை-உற்பலங்களுடைய, மெல்- மெல்லிய, நனைகள் - அரும்புகளானவை, மேயவர்-அடைந்தவருடைய, கண் - பார்வையை, களர்-வெளவுகின்ற, வனப்பில்-அழகில், மிக்கவாய் - மிகுந்தவனவாகி, பாயொளி - விரிந்தவொளியால், சிறந்த-விசேஷித்த, செம்பவளம்போன்ற-(அதிலுள்ள) செம்பவளங்கள்போன்றன

(போ - ரை.) அச்செங்குவளை யரும்புகளை அப்பவளங்களாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணியாம். (௫௧)

வெண்ணிறத்தாமரைமலரும்வேரியத்
தண்கருங்குவளையந்தடத்துட்டோன்றுவ
வெண்ணிருகலைமதிநிலவினீட்டமு
மூண்ணிலவியவிடத்தொளியும்போன்றவே.

(ப - ரை.) தடத்துள்-தடாகத்தினுள்ளே, தோன்றுவ-தோன்றுகின்றவையாகிய, வெண்ணிறம்-வெள்ளைநிறம் பொருந்திய, தாமரை மலரும்-தாமரைப்பூக்களும், வேரி-தேனையுடைய, தண்-தண்ணிய, கருங்குவளையும்-நீலோற்பல மலர்களும், உள்-(அத)னுள்ளே, நிலவிய-விளங்குகின்ற, எண்ணிருகலை-பதினாறுகலைகளையு முடைய, மதி-சந்திரனது, நிலவினீட்டமும்-ஒளிச்செறிவும், விடத்து-ஆலாகலத்தினது, ஒளியி(னீட்ட)மும் - ஒளிச்செறிவும், போன்ற-ஒத்திருந்தன-எ-று.

(போ - ரை.) வெண்டாமறை மலரைச் சந்திர னொளியாகவுங் கருங்குவளை மலரை நஞ்சொலியாகவுங் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். தாமரை குவளைகளை வைத்தமுறையே அவற்றோடு சம்பந்தமுள்ள மதியொளி நஞ்சொளிகளைவைத்தால் நிரனிறையணி: இவை சேர்தலால் சேர்வையணி ()

குடவளையினமணிகொழிக்குந்தன்புனற்
றடமெறியலைகளினலையுஞ்சைவலம்
படர்தருமழற்சிகைபரப்புஞ்செந்நிற
வடவையின்புகையெனவயங்கித்தோன்றின.

(ப - ரை.) குடம்-குடம்போலும், வளை-சங்குகளானவை, இனம்-இன மாகிய, மணி-முத்துகளை, கொழிக்கும்-சொரிதற்கிடமாகிய, தண்புனல்-தண்ணீரையுடைய, தடம்-தடாகத்திலே, எறி-வீசப்படுகிற, அலைகளின்-அலைகளினாலே, அலையும்-அலைகின்ற, சைவலம்-கொடிப்பாசிகளானவை, படர்தரும்-வளர்கின்ற, அழல்-சூடுள்ள, சிகை-சுவாலைகளை, பரப்பும்-பரப்புகின்ற, செந்நிறம்-சிவப்புநிறமாகிய, வடவையின்-(அதிலுள்ள) வடவாமுகாக்கினியினது, புகையென-தூமம்போல, வயங்கி-விளங்கி, தோன்றின-காணப்பட்டன-எ-று.

(பொ - ரை.) வடவை கடலுள்ளேமறந்து அதனீரை மேற்படாமலுருஞ்சி நிற்கின்ற ஊழித்தீயாம். அப்படி யலைகிற பாசிகளை அப்புகைக ளாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். (௫௩)

குருமணியிமைக்குநீள்கூலமேயவான்
றருநிழலலையிடையலைவதண்கதி
ரருமணிப்பொலன்குவட்டணிமைநாகமால்
வரைசிறையடிக்கொளுமாட்சிபோன்றவே.

(ப - ரை.) அலையிடை-அலைகளாலே, அலைவ - அலைகின்றவையாகிய, குரு-நிறம்பொருந்திய, மணி-மணிகளால், இமைக்கும்-விளங்குகிற, நீள்-நீளம்பொருந்திய, கூலம்-கரையின்கண், மேய-தங்கிய, வான்றரு-பெரியமரங்களுடைய, நிழல்-நிழல்களானவை, சிறை-சிறைகளை, அடிக்கொளும் - அடித்துக்கொள்ளுகின்ற, மாட்சி-அழகையுடைய, தண்-சீதளம்பொருந்திய, கதிர்-கிரணங்களையுடைய, அருமணி - அரியமணியையும், பொலன் - பொன்னையும் உடைய, குவட்டு-சிகரத்தையுடைய, அணி-அழகிய, மைநாகம்-மைநாகங்களாகிய, மால்வரை-பெரியமலைகள், போன்ற-ஒத்திருந்தன-எ-று.

(பொ - ரை.) முதற்காலத்திலே யிந்திரன் வச்சிராயுதத்தினாலே மலைகளின் சிறைகளை யறுத்தபோது மைநாகமலை கடலுளொளித்ததென்க. அக்கரையிலுள்ள மணிநிழல்கள் அத்தரு நிழல்களோடு சேர்ந்து தோன்றுதலால் அருமணிப்புலன் குவடென்னும் அடைகொடுக்கப்பட்டது. அடித்தென்வினையெச்ச மீறிகெட்டது. அப்படிஅசைகிறநிழல்களை அப்படிப்பட்ட மைநாகங்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம் இதிலும் வேற்றுமையணிகொள்க. (௫௪)

[இதனாலே விரும்பப்படுபொருள் கிடைத்தற்குக் காரணமாகிய
வன்னத்தைக்கண்டமைசொல்லப்படுகின்றது.]

தொலைவறுபலவளமினையதொக்கவவ்
வலைதவழ்வாவியிற்பயிலுமாய்பெடை
கலவியின்குறிப்புரைகாட்டப்பின்றொடர்
பொலிநிறவன்னத்தின்பொற்புநோக்கினான்.

(ப - ரை.) தொலைவறு - ஒழியாத, இனைய - இத்தன்மையனவாகிய, பலவளம்-பலவிதவளங்களாலும், தொக்க-நிறைந்த, அலை-அலைகளானவை, தவழ் - தவழப்பெற்ற,

அவ்வாவியில் — அத்தடாகத்தில், பயிலும்-வாசஞ்செய்கின்ற, ஆய்-ஆராய்ந்து கொள்ளப்பட்ட, பெடை - பெட்டையானது, கலவியின் - புணர்ச்சியினது. குறிப்பு-குறிப்பை, உரை - சொல்லுகளாலே, காட்ட — காண்பிக்க, பின் - (அதன்) பின்னே, தொடர்-தொடர்கிற, பொலன் - பொன்வடிவாகிய, நிறம்-ஒளியுள்ள, அன்னத்தின் - அன்னத்தினது, பொற்பு-அழகை, நோக்கினான் (அரசன்) பார்த்தான், எ - று

(பொ - ரை.) பொன்னன் மென்றதனாற் பொன்னுலகத் தன்னமென்ற தாயிற்று.

இதனாலே பின்னேசொல்லப்படுந் தூக்கத்தின்காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

தண்ணறுந்தாமரை யணையிற்றங்கிய
வண்ணலோதிமந் துனி யகற்றிப்பேடையை
விண்ணிறச்சிறகாற் றழீஇவிருப்பொடு
முண்மகிழ்கூர்தர வுவந்துபுல்லிற்றே.

(ப - ரை.) தண் - தண்ணிய, நறு-நறிய, தாமரை — தாமரைப்பூவாகிய, அணையில்-சயனத்தின்கண்ணே, தங்கிய - வாசஞ்செய்கின்ற அண்ணலோதிமம்-அவ்வரசவன்னமானது, துனி-ஊடலை, அகற்றி-நீக்கி, பேடையை-பெட்டையை, விண்-பொன்னுலகத்திலுள்ள, நிறம் - ஒளிபொருந்திய, சிறகால்-சிறைகளினாலே, தழீஇ-தழுவி, விருப்பொடும்-ஆசையுடனே, உள்-(அத)னுள்ளத்தே, மகிழ் - மகிழ்ச்சியானது, கூர்தர-மிகும்படி, உவந்து - (தானு) மகிழ்ந்து, புல்லிற்று-புணர்ந்தது, எ - று.

(பொ-ரை.) முன்பாட்டிலே கலவியின் குறிப்புரை காட்டிற்றென்ற பேடைக்கு ஊடலெப்படி யுண்டாயிற் றென்றால் நாயகனை முன்னே தன்னிடத்து விரும்பிவரச்செய்தலும் வந்தபின்பு ஊடுதலும் நாயகிக்கு இயல்பா மென்க. ஊடலில்லையாயிற் புணர்ச்சி யின்பஞ் சிறவாதாம். "ஊடுதல் காமத்திற்கின்ப மதற்கின்பங் கூடிமுயங்கப்பெறின்" இதனாலறிக. (கூ)

இதனால் அரசன்செய்யவிரும்பியது கைகூடல் காரியழகத்தாற் சொல்லப்படுகின்றது.

விழைவுறுகலவியின் மெலிந்தோர்தாளினின்
றெழிறிகழ்பொன்னிற வெருத்தங்கோட்டிப
தழைவுறுசிறகான் மூடித்தண்ணறு
வழிமலர்ச்சேக்கையி னன்னந்துஞ்சிற்றால்.

(ப - ரை.) விழைவுறு-விரும்பப்பட்ட, கலவியின்-புணர்ச்சியால், மெலிந்து-இளைத்து, ஓர்தாளின் - ஒருகாலினால், நின்று-நின்று, எருத்தம் - பிடரியை, கோட்டு-வளைத்து, தழைவுறு-தழைத்த, சிறகால் - சிறையால், மூடி-(தலையை) மறைத்துக்கொண்டு, தண்-தண்ணிய, நறு-தேனானது, அழி-வழி

யப்பெற்ற, மலர் - தாமரைப்பூவாகிய, சேக்கையில்-சயனத்தில், எழில்-அழகி னால், திகழ்-விளங்காநின்ற, பொன் - பொன்வடிவமாகிய, நிறம்-காந்தியுள்ள, அன்னம்-அவ்வன்னமானது, துஞ்சிற்று-தூங்கிற்று, எ - று.

(போ - ரை) இப்படி தூங்குதலாகிய பறவையின் சாதித்தன்மைசொல் லுதலாலே தன்மை நவிற்சியணி. (௬௭)

இதனால் அவ்வன்னத்தைப் பிடித்ததற்குக்காரணமும்
பிடித்தமையும் சொல்லப்படுகின்றன.

சூழ்வளியுடன் சுழல் சருகிற்றோன் றிய
வூழ்வழிமனஞ்செல லுண்மையன் றுகொ
றாழ்புலன்வழிமனஞ் சாரவோதிமம்
பாழியந்தோளினன் கையிற்பற்றினன்.

(ப - ரை.) சூழ்வலியுடன்- அலைகாற்றுடனே, சுழல்-சுழன்றுசெல்கின்ற சருகின்-சருகுபோல, ஊழ்வழி-விதியின்வழியிலே, தோன்றிய - (அதன்பய) னுண்டாக, மனம் - (உயிர்களது) மனமானது, செல்ல-செல்லுதல், உண்மை யன்றுகொல்-சத்தியமன்றோ, தாழ்புலன்வழி - அற்பவிஷயமாகிய (அவ்வன் னத்தின்கண்), மனம்-மனமானது, சார - (ஊழினுல்) வடைய, ஓதிமம் - அவ் வன்னத்தை, பாழி-வலிமைபொருந்திய, தோளினன்-தோள்களையுடைய நள ராஜன், கையில்-கையினாலே, பற்றினன்-பிடித்தான், எ-று.

(போ - ரை.) அவ்வன்னம் பெறுதற்கரிய பொருளாயினும் அரசனது பெருந்தன்மைக்கு அதைத் தூங்கும்போது பற்றுதல் தகாத செயலென்பது தோன்ற அதனைத் தாழ்புலமென்றும் அவனைப் பாழியந்தோளினனென்றுங் கூறினர். அற்பகாரியத்திலே தீரோதாத்தனாகிய அரசனுக்கு மனஞ்செல்லு மோ வென்கிற சங்கைக்கு உயிர்களுக்கு மனம் விதிவழிபட்டு நிற்குமாதலாற் செல்லுமென்பது சொல்லப்பட்டது. ஊழ்வழி மனஞ்செல்லுமென்னும் பொ துப்பொருளை அவ்வன்னம்பற்றுதற்கு அரசன் மனஞ்சென்றதென்னுஞ் சிற ப்புப்பொருளாலே சாதித்தலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. இதில் உவ மையுஞ் சேர்தலாற் சேர்வையணி. (௬௮)

இதனால் பிடிப்பட்ட அன்னத்தின் வருத்தச்செயல் சொல்லப்படுகின்றது.

கைப்படுசிறையனங் கலங்கிவாய்வெரீஇத்
துப்புறழ்கோலடி துடிப்பத்துன்பமுற்
றெய்ப்பொடுசிறையடித் தேகலாமையின்
மைப்புயலனையகைம் மலரிற்கொத்திற்றால்.

(ப - ரை.) கை - (அரசனது) கைக்கு, படு-அகப்பட்ட, சிறை-சிறைகளை யுடைய, அனம்-அன்னமானது, கலங்கி-அறிவழிந்து, வாய்வெரீஇ - அச்ச வொலிகள்செய்து, துப்புறழ்-பவளம்போலும், தோல்-தோலையுடைய, அடி - அடிகளானவை, துடிப்ப - நடுங்க, துன்பமுற்று - துயரமடைந்து, சிறை யடித்து - சிறைகளாலடித்து, ஏகலாமையின் - போகமாட்டாமையால், எய்ப்

போடு-இளைப்புடனே, மைப்புயலனைய -(கொடையாற்) கரியமேகம்போலும், கைம்மலரில் - (அவன்கையாகிய) மலரில், கொத்திற்று கொற்றியது.

(போ - ரை.) வலியவன்கையி லகப்பட்டோன் முன்னே தப்பிப்போதற்கு முயர்ச்சி செய்தலும் அது கூடாதபோது தன்னாலானமட்டும் அவனைவருத்துதலுஞ் செய்வானென்க, பிடிப்பட்டபோது கலங்குதலாதியாகிய அதன் சாதித்தன்மைகளைச் சொல்லுதலால் தன்மை நவிர்ச்சியணியாம். (௫௯)

இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளால் அவ்விடத்து நிகழ்ச்சி
சொல்லப்படுகின்றது.

இரைத்தயர்புள்ளினுக் கிரங்கிப் புட்குலம்
விரித்தெழுசிறைவளி வீசமெல்லிதழ்த்
திருத்தகு தாமரை யலைதல்சேர் தடம்
வருத்தலையென்றுகை மறித்தல்போன்றதே.

(ப - ரை.) புட்குலம் - பறவைக்கூட்டமானது, விரித்து-பரப்பி, எழு-எழும்புகையில், சிறை-சிறைகள், வளி-காற்றை, வீச-எறிதலால், மெல் - மெல்லிய, இதழ் - இதழ்களையுடைய, திருத்தகு - அழகு பொருந்திய, தாமரை - தாமரைமலர்களானவை, அலைதல் - அசைதலானது, சேர் - சேர்விடமாகிய, தடம் - தடாகமானது, இரைத்து-கூவி, அயர் - வருந்துகின்ற, புள்ளினுக்கு-அவ்வனத்திற்கு, இரங்கி - இரக்கமுற்று, வருத்தலை யென்று - அதனை) வருத்தாதேயென்று, கை - (தன்) கைகளினாலே, மறித்தல்போன்றது-தடுத்தல்போன்றது, எ-று.

(போ - ரை.) இரங்கியென்னும் வினையெச்சம் கைம்மறித்த லென்னும் வினைகொண்டது. தன்னைச் சேர்ந்திருந்த தாதலால் அதற்குத் தடாகமிரங்கிற்றென்க. அத்தாமரைமலர்களி னசைதலை அத்தடாகத்தின் கைம்மறித்தலாக குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௬௦)

வள்ளவாய்த்தாமரை வதிந்துபோதரு
புள்ளெலாந்தனித்தனி புலம்பல்வாவியி
னுள்ளுறுவறுமைகண் டொதுங்குபூமக
டெள்ளரிச்சிலம்புகள் சிலம்பல்போன்றவே

(ப - ரை.) வள்ளம்-கிண்ணம்போலும், வாய் - வாயையுடைய, தாமரை - தாமரைமலர்களில், வதிந்து - வாசஞ்செய்திருந்து, போதரு - (அப்போது) போகின்ற, புள்ளெலாம்-பறவைகளனைத்தும், தனித்தனி-வேறுவேறாக, புலம்பல் - புலம்புதலானது, வாவியினுள் - தடாகத்தினுள்ளே, உறு-நேரிட்ட, வறுமை - (அரசவன்ன மில்லாமையை. கண்டு-பார்த்து, ஒதுங்கு - விலகுகின்ற, பூமகள்-திருமாதினுடைய, தெள்-தெள்ளப்பட்ட, அரி-பருக்கைக் கல்லுகளையுடைய, சிலம்புகள்-பாதச்சிலம்புகளானதை, சிலம்பல்போன்றது - ஒலித்தல் போன்றது, எ-று.

(பேர் - ரை.) இங்கே விளக்கத்தைத் திருமகளென்றுராதலின் அத்த டாகம் அரசவன்னமில்லாமையினாலே சந்திரனில்லாத இரவுபோல் விளக்கத்தை இழந்ததென்றதாயிற்று அஞ்சிப்போகிற அன்னங்களி னொலியை அச்சிலம்புகளி னொலியாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. (கூக)

இதனாலே சிலநியாயங்கள் கூறத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.

இன்னபொன் னிறவனங் கண்டிலேனென
மன்னர்மன் னவன்மதி வதனநோக்கியே
யன்னவன்கரமல ரமர்ந்தவோதிம
நன்னயமொழிசில நவிறலுற்றதே.

(ப - ரை) இன்ன-இப்படிப்பட்ட, பொன்-பொன்மயமாகிய, நிறம்-ஒளி பொருந்திய, அனம் - அன்னத்தை, கண்டிலேனென்னும் - (இதுவரையிற்) பார்த்திலேனென வியக்கின்ற, மன்னர்மன்னவன்-அரசர்க்கரசனது, மதி-சந்திரன் போலும் (விளக்கம்பொருந்திய), வதனம்-முகத்தை, நோக்கி-பார்த்து, அன்னவன்-அப்படிப்பட்டவனது, கரம்-கையாகிய, மலர்-தாமரைப்பூவின்கண் அமர்ந்த-தங்கிய, ஓதிமம்-அன்னமானது, நல்-நல்ல, நயம் - நீதிநூலைப்பற்றிய, சிலமொழி-சிலசொல்லுகளை, நவிறலுற்றது-சொல்லத்தொடங்கிற்று, எ-று.

(பொ - ரை.) மதிவதனமென்றதனாலே அதனைப் பார்க்கையில் அவனோடு பேசுதற்கு ஊக்கமுண்டாயிற் றென்றதாயிற்று. கைப்பிடியினாலே அதற்கொரு வருத்தமில்லையென்பது கரமலரென்றதனாற் குறிக்கப்படுகின்றது நயம் நியாயம் "நயமென்ப நியாயநன்றி" இதனாலறிக. (கூஉ)

இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளாலே கூறப்பட்ட நயமொழிகள் சொல்லப்படுகின்றன.

சிறையொளிர்பொன் னிறை செல்வநல்குமோ
வறைகடல் பனியினி னிறைவ தாங்கொலோ
கறைகெழுவேலினாய் கருத்தினுள்ளுற
நிறைதருவிழைவினை நீத்தல்வேண்டியால்.

(ப - ரை) கறைகெழு - உதிரம்படிந்துள்ள, வேலினாய் - வேலையுடைய நளராஜனே? சிறை - (என்) சிறைகளிலே, ஒளிர்விளங்காநின்ற, பொன் - பொன்னானது, சிறைசெல்வம்-குறைவில்லாத செல்வத்தை, நல்குமோ - (உனக்குத்) தருமோ? அறை - ஒலிக்கின்ற, கடல் - (பெரிய) கடலானது, பனியினின் - (அற்பமாகிய) பனியினாலே, நிறைவதாங்கொலோ-நிறையுமோ? கருத்தினுள்-(உன்) மனத்தினுள்ளே, உற-பொருந்த, நிறைதரு-நிறைந்த, விழைவினை-அப்பொன்னாசையை, நீத்தல் வேண்டும் - (நீ) ஒழிக்கவேண்டும்.

(பொ - ரை.) முன்பாட்டிலே இன்ன பொன்னிறவனங் கண்டிலேனென்றுனாகச் சொல்லப்பட்டமையால் தன்னைப் பொன்னுக்காகக் கொல்வா

னென்றுநினைத்து இவ்வாறு சொல்லியதென்க கறைகெழுவேலின யென்ற தனுலே நீகொலையிற் கொடியோனென்றதாயிற்று. இச்சிறிய பொன்னிலே உன் பேராசை பழிக்கப்படத் தக்கதாதலால் நீத்தல்வேண்டுமென்றது முன் னிரண்டு வாக்கியங்களிலுஞ் சாதாரண தருமத்தைச் சொல்லுதலால் தொடர் முழுதுவமையணி. (௬௩)

கோறல்செய் தாலுயிர்க் கொலையொன் றேயலாற்
றேறினர்ப் பிழைத்தவன் பழியுஞ் சேருமாற்
றூறுபாய் கவுண்மதத் தறுகண் யானையாய்
மாறுகொள் பகைஞர்க்கு மிதுமனங்கொளார்.

(ப - ரை.) தாறு - முட்கோல்கள், பாய் - பாயப்பெறுகின்ற, கவுள்– கதும்பையும், மதம் – மதத்தையும், தறுகண் - கோபக்கண்களையும் உடைய, யானையாய் – யானைபோல்பவனே, கோறல் செய்தால் – (உன்னை விசுவாசித் திருந்த என்னை நீ) கொல்வையேயானல், உயிர்க்கொலை யொன்றேயலால் – உயிரைக் கொல்லுதற் பாதக மொன்றே யல்லாமலும், தேறினர் – நம்பினவர் க்கு, பிழைத்த – தீங்குசெய்த, வன்பழியும் - கொடிய பாதகமும், சேரும் – (உன்னை) யடையும். மாறுகொள்–மாறுபாடுகொண்ட, பகைஞர்க்கும்–விரோ திகளுக்கும், இது-இவ்விசுவாச சாதகஞ்செய்தலை, மனங்கொளார்-நினையார்.

(போ - ரை.) தேறினர்ப் பிழைத்த வென்றதனுலே எனக்கு ஒரு தீங் குஞ் செய்யாயென நான் உன்னை நம்பியிருந்தேனென்றதாயிற்று. "நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக் கொன்றாகு மாக்கங்கடை" என்ற வாறே எல்லாப் பாவங்களிலுங் கொலைபாவங் கொடிது. அதினும் விசுவாச காதகங் கொடியதென்பது தோன்ற வன்பழியெனப்பட்டது மதச்செருக்கும் வன்கண்மையும் உடையை யாதலால் இத்தகாத செயல் செய்கின்றாயென்பது குறிப்பித்தற்கு மதத்தறுகண் யானையா யென்றது. நம்பின பகைவர்க்குத் தீங்கு நினைத்தலும் பாவமாயிருக்கப் பகைவனல்லாதிருந்து விசுவாசித்த என் னைக் கொலைசெய்யப் பற்றலாமோ வென்றதாயிற்று. (௬௪)

செருக்களத் தேற்றவர்ச் செருத்த லன்றியுன்
னருட்கிட னுமெனை யடர்த்த னீதியோ
முருக்கிதழ் மடந்தையர் முலை திளைத்திடுங்
குருக்கிளர் மணிபுனை குவவுத் தோளினுய்.

(ப - ரை.) முருக்கு – முருக்கம்பூப்போலும், இதழ்-உதடுகளையுடைய, மடந்தையர்–மாதருடைய, முலை - முலைகளானவை திளைத்திடும் – அழுந்தப் பெறும், குரு – நிறத்தினுலே, கிளர் – விளங்காநின்ற, மணி – இரத்தினபர ணத்தால், புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, குவவு - திரட்சியையுடைய, தோளி னுய் – தோள்களை யுடையவனே! செருக்களத்து – போர்க்களத்தில், ஏற்ற வர் – (உன்னோடே) யெதிர்த்தவரை, செருத்தலன்றி–கொல்லுதல் (நீதியா) மன்றி, உன் – உனது, அருட்கு – கருணைக்கு, இடனும் – பாத்திரமாகிய,

எனை – (ஒருபுல்லிய பறவையாகிய) என்னை, அடர்த்தல் – கொல்லுதல், நீதியோ – நீதியாமோ. எ – று.

(போ - ரை) எனையென்றது அற்பமாகிய பறவையாயிருக்கிற வென்னுஞ் சொல்லை விசேடணமாக வேண்டி நின்றது. நீதியோவென்னும் ஓகாரம் அநீதியேயாமென்னும் பிறிதுபொருளைத் தந்தது. முலைதிளைத்திடுந் தோளினுயென்றதனாலே பெண்டிரோடு கூடிவாழுநீ அப்படிப்பட்ட என் வாழ்வைக் குலைத்தற்கு எப்படித் துணிந்தாயென்பதைக் குறிப்பித்ததாயிற்று. ()

இதனாலே பலதுயர்மொழிகள் கூறத்தோடங்கினமை
சோல்லப்படுகின்றது.

கல்வியி னகன்றிடு கருணை வேந்துளத்
தொல்கலுங் கருணையு முவப்புந் தோன்றிட
வல்கலின் மொழிசில வறைந்து பின்னரும்
பல்பல துயர்மொழி பகர லுற்றதே.

(ப - ரை) கல்வியின் - கல்வியறிவுபோல, அகன்றிடு - பெருக்கத்தையடைந்திருக்கின்ற, கருணை – அருளையுடைய, வேந்து - நளராஜனது, உளத்து - உள்ளத்தின்கண், ஒல்கலும் – நாணமும், கருணையும் - அருளும், உவப்பும் - மகிழ்ச்சியும், தோன்றிட - ஏககாலத்திலுண்டாக, அல்களில் - (பொருளாற்) சுருங்குதலில்லாத, சிலமொழி – சிலசொற்களை, அறைந்து - சொல்லி, பின்னரும் - (அதன்) பின்பும், பற்பல - பலபலவாகிய, துயர்மொழி - (அரசனுக்குத்) துன்பத்தை யுண்டாக்குகின்ற சொற்களை, பகரலுற்றது – (அன்னம்) சொல்லத் தொடங்கிற்று. எ - று.

(போ - ரை) ஒல்கல் – அசைதல். அது இங்கேநாணத்தை உணர்த்திநின்றது. முன்னிலையிலிருந்து நிந்தித்தால் நாணமும் அதன் வருத்தத்தைக் காணுதலாம் கருணையும் அது கற்றவல்லோர் போலப் பேசுதலால் மகிழ்ச்சியும் அரசனுக் குண்டாயின. சிலமொழிகளாயினும் நீதிநூலின் பலபொருள்களைத் தழுவிச் சுருங்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்தல் முதலிய அழகமைந்து நிற்கையால் அல்கலில்மொழி சிலவென்றார். அல்கனுட் சுருங்கல்வைகல்,, இதனு லறிக. (சுசு)

இதுமுத லாறுபாட்டுகளால் முன்கூறப்பட்ட
மோழிகள் சோல்லப்படுகின்றது.

பெருகிய மூப்பினிற் றளர்ந்து பேதுறு
மிருமுது குரவரு மென்செய் கிற்பரோ
கசிவுயிர்த் தயர்வுறு காதற் பேடையுள்
ளுருகுமே யென்னைநேட் டுயிர்ப்பு நீங்கிற்றே.

(ப - ரை.) பெருகிய – நிறைந்த, மூப்பினில்-முதுமையால், தளர்ந்து– மெலிந்து, பேதுறும் - மதிமயக்கங்கொண்டிருக்கின்ற. இருமுது குரவரும்– (என்னுடைய) தாயுந்தகப்பனும், என்செய்கிற்பரோ-(இனி)யாதுசெய்வரோ,

கரு - கருப்பத்தை, உயிர்த்து-ஈன்று, அயர்வுறு-சோர்வடைந்திருக்கின்ற, காதல்-(என்மே) லன்புடைய, பேடை - மனைவியானவள், உள்ளுருகுமே-மனமுருகுவாளே, என்ன-என்று, நெட்டுயிர்ப்பு வீங்கிற்று-பெருமூச்சுவிட்டது.

(போ - ரை) என்செய்கிற்பரோ வென்றதனால் நான் அவர்களுக்கு ஏகபுத்திரனென்றும் இனி மூப்புத் துன்பத்தோடும் என்னை இழந்த துன்பமும் இரை கொடுப்பாரில்லாத துன்பமுங் கொண்டு இறந்துவிடுவா ரென்றுஞ் சொல்லியதாயிற்று கருவுயிர்த் தயர்வுறு மென்றதனால் அவளீன்று அதிக காலங்கழிந்த தில்லையென்றும், உள்ளுருகுமே யென்றதனால் அத்துன்பத்தோடு இரைபெறாத துன்பமும் என்னை இழந்த துன்பமுங் கூடுதலால் எப்படி பிழைப்பாளென்றுங் குறிப்பித்தது. (௬௭)

அன்னைமூப் பழிதர வார்கொ லாற்றுவார்
மன்னனெற் படுத்தலும் வெருவி வாவியிற்
றுன்னியாங் கிருந்தபுள் சொற்ற போழ்தினி
லின்னலங் கடலுளாழ்ந் திறக்குமே கொலாம்.

(ப - ரை.) அன்னை - (என்னுடைய) தாயானவள், மூப்பு-முதுமையினாலே, அழிதரவு-வருந்துதலை, ஆர்-எவர், ஆற்றுவார்-நீக்குவார், மன்னன்-இவ்வரசனானவன், எற்படுத்தலும்-(என்னைப்) பிடித்தவளவிலே, வாயில்-தடாகத்திலிருந்து, வெருவி-அஞ்சிப்போய், ஆங்கு-அவ்விடத்தே, துன்னி-நெருங்கி, இருந்த-தங்கிய, புள் - பறவைகள், சொற்றபோழ்தினில் - (இச்செய்தியைச்) சொன்னபோது, இன்னல்-துன்பமாகிய, கடலுள் சமுத்திரத்தினுள், ஆழ்ந்து-அமிழ்ந்து, இறக்குமே-(அவள்) இறந்துபோவாளே. எ - று.

(போ - ரை.) ஆங்கென்றது விண்ணுலகத்தின் மாசை தடாகத்தைச் சுட்டிநின்றது ஒருவேளை மூப்புத் துயரத்தையாற்றுவார் கிடைக்கினும் புத்திரசோகத்தாற் சாவாதிராளென்ற தாயிற்று. (௬௮)

புல்லுவிட் டஞ்சிறை நெகிழினும் பொறா
தல்லல்கூர் பெடையவர் யாங்குற்றா ரெனிற்
சொல்லரும் புட்குலங் கலுழுந் துன்பமாய்ந்
தெல்லையி றுயரொடி யிறக்குமே கொலாம்.

(ப - ரை.) புல்லுவிட்டு - தழுவுதலைவிட்டு, அஞ்சிறை - (என்) அழகிய சிறைகளானவை, நெகிழினும்-விலகினாலும், பொறாது-மனம்பொறாமல், அல்லல்கூர்-துன்பமிகுகின்ற, பெடை-(என்) மனைவியானவள், அவர்-என்கணவர், யாங்கு-எவ்விடத்தே, உற்றாரெனின்-வந்தாரென்று வினவில், சொல்லரு-(அதற்கு உத்தரம்) சொல்லமாட்டாத, புட்குலம் - பறவைக்கூட்டமானது, கலுழும்-அழாநிற்கும், துன்பம்-அத்துன்பத்தினாலே, ஆய்ந்து-(என்செய்தியை) ஆலோசித் தறிந்து, எல்லையில்-அளவில்லாத, துயரோடும் - துன்பத்துடனே, இறக்குமே-(அவள்) இறந்துபோவாளேகொல்-ஆம் அசைகள். எ - று.

(போ - ரை.) புல்லுதல் என்கிற தொழிற்பெயர் இறுதி நிலைகெட்டுவந்தது, சிறிதும் பிரியப்பொறாத விதற்கு இக்கொடிய செய்தியைச் சொல்வாமாயின் இறந்துவிடுமென்று சொல்ல நாவெழாமல் அழுமென்க. அவ்வழுகையே அச்செய்தியைக் குறிப்பி லுணர்த்துகிற உத்தரமாம். (சுக)

அனிச்சமென்மலரினு நொய்யவாய்சிறைத்
தனிப்பெடையமைக்குமென் றளிர்க்கையாலயன்
றுனிப்படுபிரிவெனுஞ் சுடுசொலென்றலை
நினைத்துமுன்னெவ்வண நிலவக்கோட்டினான்

(ப - ரை.) அனிச்சமென் - அனிச்ச மெனப்பட்ட, மலரினும்-பூவினும், நொய்ய-மெல்லிய, ஆய்-தேடத்தக்க, சிறை-சிறைகளையுடைய, தனி-ஒப்பற்ற, பெடை-(என்) மனைவியை, அமைக்கும்-உண்டாகுவதாகிய, மென்றளிர்-மெல்லியதளிர்போலும், கையால்—கையினாலே, அயன் - நான்முகக்கடவுள், துனிப்படு—துன்பம்விளைதற்குக் காரணமாகிய, பிரிவெனும் - பிரிவென்கின்ற, சுடு - சுடாநின்ற, சொல்-சொல்லை, நினைத்து கருதி, முன்—முன்னே, என்-எனது, தலை-தலையில், எவ்வண்ணம்-எவ்விதமாக நிலவ-விளங்க, கோட்டினான்-எழுதினான். எ - று.

(போ - ரை.) "தனிப்பெடையமைத்த" வெனப்பாடங்கூறிற் பெடையைப்படைத்தபின் அதனைப்படைத்தானென்பது தோன்றுதலாலே முறைபிறழவென்னுங் குற்றந்தங்கும், அனிச்சமென்மலரினு மென்றமையாலு மென்றளிர்க்கையா லென்றமையாலுங் காரணமாகியகைக்கும் காரியமாகியபெடைக்கும் மென்மையுந்தண்மையுஞ் சொல்லப்பட்டன. மெல்லிய தளிர்க்கையாகிய காரணத்திலிருந்து சுடுசொல் லெழுதுதலாகிய பகையானகாரியம் பிறத்தலைச் சொ லுதலால், உ-வது தகுதியினமையணி. (எ0)

வீழுமெற்படுத்தவிக் கொடுஞ்சொன்மென்னிறத்
தாழ்சிறைமடப்பெடை செவியிற்சார்தலு
மாழ்துயர்க்கடலிடை யாழ்ந்தியானிலாப்
பாழ்படுதிசையெலா மருண்டுபார்க்குமே.

(ப - ரை.) வீழும் - (தன்னால்) இச்சிக்கப்பட்ட, என்-என்னை, படுத்த; பிடித்த, இக்கொடுஞ்சொல்-இக்கொடுமையை யுணர்த்துகிற சொல்லானது, செவியில்-(தன்) காதில், சார்தலும்-சேர்ந்தவளவிலே, மெல்-மெல்லிய, நிறம்-ஒளிபொருந்திய, தாழ்-நீண்ட, சிறை—சிறைகளையும், மடம்-பேதைமையையுமுடைய, பெடை-(என்) மனைவியானவள், ஆழ்-ஆழம்பொருந்திய, துயர்க்கடலிடை-துன்பமாகிய கடலுள்ளே, ஆழ்ந்து-முழுகி, யான்-நான், இலா - இல்லாமையால், பாழ்படு-பாழடைந்த, திசையெலாம்-திக்குகளனைத்தையும், மருண்டு-மயங்கி, பார்க்குமே-பார்ப்பாளே, எ - று.

திசையெலாமென்றதற்குக் கிழக்காதியெட்டும் மேலும்கீழும் ஆகிய பத்துத் திசைகளுங்கொள்க, இப்பறவை யொன்றில்லாமையால் திசைகளெல்லாம் பாழ்படுமோவெனின் அத்திசைகளில் மற்றெல்லாப் பொருள்களுமுண்டாயிருந்தும் தன்னை யமிழ்த்திய சமுத்திரமென்கிறபசு உயிர்த்துணைவனில்லாமையினலே பாழ்ப்பட்டன வாகத் தோன்றுமென்க. (எக)

பிரிவெனுமழல்சுடப் பெடையிறக்குமே
யரிதினிற்பெற்றவெம் பார்ப்பெலாமயர்ந்
திரைபெறுக்குடம்பையு ளாற்றியெய்திய
பரிவினிற்சாமெனப் பதைத்துச்சோர்ந்ததே.

(இ - ள்.) பிரிவெனும் - பிரிவென்கின்ற, அழல் - நெருப்பானது, சுட - (தன்னைச்) சுட, பெடை - (என்) மனைவியானவள், இருக்குமே - இறந்துபோவாளே, அரிதினில் - அரிய தவத்தினலே, பெற்ற - ஈன்ற, எம் - எம்முடைய, பார்ப்பெலாம் - குஞ்சுகளெல்லாம், அயர்ந்து - தளர்ந்து, இரை - இரையை, பெறு—பெறுமல், குடம்பையுள் கூண்டினுள்ளே, ஆற்றி-கூவி, எய்திய (தமக்கு) நேரிட்ட, பரிவினில் - துன்பத்தினலே, சாம்-இறந்துபோம், என் - என்று, பதைத்து-துடித்து, சோர்ந்தது-(அன்னம்) மூர்ச்சித்தது எ-று.

பெடையிறக்குமே யென்றதனல் இனித் தாய் தந்தைக ளிரண்டையு மிழந்த அக்குஞ்சுகளுக்கு இரை கொடுப்பா ரில்லையென்பதும் இரைபெறுக்குடம்பையிற்சா மென்றதாலே அவைபறக்கமாட்டாத மிகுந்தவிளமைப் பருவமுடையன வென்பதுஞ் சொல்லப்பட்டன புத்திரசோக மெல்லாவற்றினுங் கொடிதாதலாலும் சந்ததியற்றுப் போங்காலம் நேரிட்டதென்னுந் துயரத்தாலும் மூர்ச்சையடைந்த தென்க. (எஉ)

அளிக்கொருகடலனுனதனைக் கண்டுகண்
டுளித்திடுதண்புனற்றுவலைவீழ்தலுற்
றளிர்த்தமென்சிறைபணந்தளர்வுநீங்கியுட்
களித்ததுகாவலன் கருணைநோக்கியே.

இதனல் அவ்வன்னம் அரசன் கருணையைக்கண்டு
களித்தமை சொல்லப் படுகின்றது.

(இ - ள்.) அளிக்கு—அருளுக்கு, ஒருகடலான் ஒருகடல்போல்பவன், அதனை அமமூர்ச்சையடைந்தமையை, கண்டு-பார்த்து, கண்-பார்த்த கண்களால், துளித்திடும் - (அவனலே) சொரியப்படுகின்ற, தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, புனல்-நீரினுடைய, துவலை-மழையானது, வீழ்தலின்-(தன்மேல்) வீழ்தலினு

லே, தளிர்ந்த-உணர்வடைந்த, மெல்-மெல்லிய, சிறை - சிறைகளையுடைய, அனம்-அன்னமானது, தளர்வுநீங்கி-ஆயாசத்தை நீக்கி, காவலன்-அரசனது, கருணை-அருளின் (பெருக்கத்தை, நோக்கி-பார்த்து, உள் (தன்) னுள்ளே, களித்தது-மகிழ்ந்தது எ - று.

மூர்ச்சை யடைந்தோர்க்குத் தண்ணிய நீர்த்துளிகளை மேலே தெளிக்கும்போது அது நீங்குமாதலால் அத்துளிகளாலே மூர்ச்சை நீங்கிற்று. கண்ணீர்த்துளிகள் அவலச்சுவையைப் பற்றிய விறலாம். அத்துளிகளால் அவனுள்ளிருந்த கருணையை அறிந்ததென்க. (எ௩)

ஆகுலத்துடன் மடவனத்தைநோக்கிநின்
சேகுறுபொன்னிறச்சிறகர்நோக்குறு
மோகமேபிடித்தனன் முழுதுநோக்கின
னேகுழிபோகெனவிறைவிடுத்தனன்.

இதனுல் அன்னத்தை விட்டமை சொல்லப்படுகின்றது.

(இ - ள்.) இறை-நளராஜனானவன், ஆகுலத்துடன் - துன்பத்துடனே, மடம் இளமை பொருந்திய, அன்னத்தை-அவ்வன்னத்தை, நோக்கி-பார்த்து, நின்-உனது, சேகுறு-மாறுபயர்ந்த, பொன் - பொன்மயமாகிய, நிறம்-ஒளிபொருந்திய, சிறகர் - சிறைகளை, நோக்குறும் - பார்க்கவேண்டு மென்கிற மோகமே - ஆசையினாலேயே, பிடித்தனன் - (உன்னைப்) பிடித்தேன், முழுதும்-முழுதையும், நோக்கினன்-பார்த்தேன், ஏகுழி - (நீ) போகத்தக்கவிடத்திற்கு, ஏகென-போவென்று, விடுத்தனன்-(அதனை) விட்டான் எ - று.

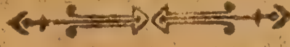
என்னாலே பிடிக்கப்பட்டமையால் இப்பறவைக்கு இப்படிப்பட்ட துன்பம் விளைந்த தென்று அரசனுக்கு வியாகுலம் உண்டாயிற் றென்க. நோக்குறு மோகமே பிடித்தன னென்றமையால் உன்னுற் சொல்லப்பட்டபடி பொன்னுக்காக உன்னைக் கொல்லுதற்குப் பிடித்திலே னென்றதாயிற்று.

அன்னத்தைக் கண்ணுற்றபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக பாடல் - கசரு.

அன்னத்தைத் தூதுவிட்ட படலம்.

அன்னமானது நளன் தன்னை யாதொரு துன்பமுஞ் செய்யாமல் விடுத்ததைப் பற்றி அவனிடத்து வந்து தமயந்தியின் அழகு முதலியவற்றைச் சொல்லியதையும் அவனிடத்து விடை பெற்று அவளிடத்துப் போய் அவளை அவனுக்கு மனைவியாக இசையும்படி செய்ததையும் சொல்லுகின்றது.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பிறைவடங்கிடந்து சுணங்குபூத் தொளிரும் பேரிள வனமுலைதி ளைப்ப, நறவுகொப்புளிக்குந் தெரியல்சூழ்மார்ப னுண்மலர் பொருவு மென்கரத்திற், றுறவுகொண்டெழுந்த பொலன்சிறையன்னந் தொல் வினைத்தொடரறுத்தின்ப, நிறைகடற்றிளைக்கு மவரினின்புற்றுநீடிரை வாவிபுக்கதுவே.

முன்படலத்திலே தமயந்தியும் நளனும் ஒருவர்குணங்களை யொருவர்கே ட்டு வருந்தின விதமும் அவன் அவ்வருத்தம் பொறாது பூங்காவனத்திற் சென் றதும் அங்கே தெய்வவன்னத்தைப் பிடித்துவிட்ட விதமுஞ் சொல்லி இந்தப் படலத்தில் அவ்வன்னம் அரசனிடத்து வந்து தமயந்தியி னழகைப் புகழ்ந்து அவனால் தூதுவிடப்பட்டு போய் அவளுடன் பாடுபெற்று வந்தவிதத்தை உணர்த்தத் தொடங்கினார் அவற்றுள் இப்பாடல் அன்னந் தன்னிடத்திற் சே ர்ந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.

(இ - ள்.) நறவு-தேனை, கொப்புளிக்கும்-கக்குகின்ற, தெரியல்-பூமாலையி னால், சூழ்-சூழப்பட்ட, மார்பன் – மார்பையுடைய நளமஹாராஜருனவன், பி றைவடம் - சந்திரஹாரமானது, கிடந்து - தங்கியும், சுணங்கு - தேமலானது, பூத்து-படர்ந்தும், ஒளிரும் - விளங்கப்பெற்றுள்ள, பேரிளவனம் - பெருமையு மிளமையு மழகும் பொருந்திய, முலை - (தமயந்தியினுடைய) முலைகளை, தி ளைப்ப - அனுபவிக்கும்படியாக, நாண்மலர் பொருவும் - அன்று பூத்த தாம ரைமலர்போலும், மென்கரத்தின் - மெல்லிய (அவன்) கையினின்றும், துறவு கொண்டு-துறத்தல் கொண்டு, (தொல்வினை) முன்னைச் செயலது, (தொடர்) சம்மந்தத்தை (அறுத்து) - ஒழித்து, எழுந்த - புறப்பட்ட, பொலன் - பொன் மயமாகிய, சிறை-சிறைகளை யுடைய, அன்னம் - அன்னமானது, (துறவுகொ ண்டு) தொல்வினை - பழவினையாகிய, தொடர்-சங்கிலியை அறுத்து - கட்டறு த்து, இன்பநிறைகடல்-பேரின்பக் கடலில், திளைக்கு மவரின் - முழுகியோர் போல, இன்புற்று-இன்பத்தினாலே மிகுந்து, நீள்-நீள்கின்ற, திரை-அலைகளை யுடைய, வாவி-தடாகத்தின்கண், புக்கது-சென்றது எ - று.

சுணங்கு பொன்னுரைபோற் சிறிதும் பெரிதுமாகப் படர்வது-பிறைவடங்கிடந்து சுணங்குபூத்தொளிரும் என்றதனால் அவற்றால் விளங்குகிற மற்றை மகளிர் முலைகள் போலாவது தமயந்தி முலைகள் அவற்றைவிளக்கு மென்று அம்முலைகளி னியற்கையழகின் சிறப்பைக்குறிப்பித்த தாயிற்று. பேரிளவன முலையை அன்மொழித் தொகையாக்கி அப்படிப்பட்ட முலைகளையுடையவளாகிய தமயந்தியெனினுமாம் அப்படிப்பட்ட முலைகளை அனுபவித்தற்குரியது அரசனது நறவுகொப்புளிக்குந் தெரியல்சூழ் மார்பேயாதலால் அதனை எடுத்துக்கூறினர் அவ்வன்னம்விட்டதற்குக் கைம்மாறாகத்தமயந்தியைக் கூட்டுதலால் தினைத்தற்குத் துறவுகொள்ளுதல் காரணமாக்கப்பட்டது, தினைப்பவென்னுஞ் செயவெனச்சந் துறவுகொள்ளுதலாகிய பிறவினைகொண்டது துறத்தல் அன்னத்திற்கு அரசனைவிட்டுநீங்குதல் வீடடைந்தோர்க்கு யான் எனது என்கிற பற்றுக்களை விடுதல் தொல்வினைத் தொடரறுத்தல் அன்னத்திற்கு முன்பிடிபட்டுப் புலம்பியசெயலின் சம்பந்தத்தை யொழித்தல் வீடடைந்தோர்க்கு அனுதியாகத் தொடர்ந்த கருமத்தையொழித்தல் கடவுளுலகத்தை யின்ப நிறைகடலென்றார். உவமையணி இதுமுதல் முப்பத்தெட்டுப் பாட்டுகள் பெரும்பாலும் முதற்சீரு மூன்றுஞ் சீரு மைந்தாஞ்சீரு மாறுஞ்சீரும் விளச்சீர்களும் மற்றவைமூன்றும் மாச்சீர்களுமாகி வருகிற எழுசீர்க்கழி நெடிலடி நான்குகொண்ட ஆசிரிய விருத்தங்கள்.

பொன்னிறத் தூவிப் பவளவாய்ச் செங்காற் பொற்புறு பசியசூட்டரச, வன்னமெய்யுதறிச் சிறையுளர்ந்தயல்சூ ழனக்குழாத்திடைவதி தாலுங், கன்னவி றிரடோ ளிறைகாத் தழுந்துஞ் சிறையினைக்காண்டலும் வெருவி, முன்னைய தன்றென் றிருந்தபுட்குலங்கண் முளரியந் தடத்தகன் றனவே.

இதனால் அன்னம் விட்டபின்பு நிகழ்ந்தமை

சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ள்.) பொன் - பொன்வடிவமாகிய, நிறம்-காந்திபொருந்திய, தூவி இறகையும், பவளம்-பவளம்போலும், வாய்-வாயையும், செம்-சிவப்புநிறம்பொருந்திய, கால்-அடிகளையும், பொற்புறு-அழகான்மிகுந்த, பசிய-பசுமைபொருந்திய, சூட்டு - உச்சிக்கொண்டையு முடைய, அரசவன்னம் - அரசவன்னமானது, மெய்-தன்னுடம்பை, உதறி - (சிலிர்த்) துதறி, சிறை-சிறைகளை, உளர்ந்து - (மூக்கினாலே) சீறிக்கொண்டு, அயல்-பக்கத்தில், சூழ்-(தன்னைக்கண்டுவந்து) சூழ்ந்த, அனம்-அன்னங்களது, குழாத்து - கூட்டத்தினது இடைநடுவில், வதிதாலும்-தங்கியவளவில் இருந்த - (அங்) கிருந்த, புட் குலங்கள்-அப்பறவைக் கூட்டங்களானவை, கல்-மலைபோல, நவில் - செய்யப்பட்ட, திரள்-குவிந்த, தோள் - தோள்களையுடைய, இறை-அரசனது. காத்து - கையினால்,

அழுந்தும்-அழுந்திய, சிறையினை - (அதன்) சிறைகளை, காண்டலும் - பார்த்தவளவில், முன்னையது - அரசனாற்கொண்டு போகப்பட்ட வரசவன்னம், அன்றென்று-அன்றென்றுநினைத்து, வெருவி—அஞ்சி, முளரி-தாமரையையுடைய, தடத்து-தடாகத்தினின்றும், அகன்ற-நீங்கிப்போயின, எ - று.

மெய்யுதறல் புழுதி உதிர்தற்கு, சிறையுளர்தல் தினவு தீர்தற்கு, அரசவன்னமாதலாற் பறவைக்கூட்டத்துக்கு நடுவே தங்கியதென்க. முன்னையதன் றென்றெனவே இது வேற்றுப் பறவையென்று நினைத்தன வென்றதாயிற்று. ஆகவே வேற்றுப் பறவையைக் காணும்போது அஞ்சிப் பறந்துபோதல் பறவைகளுக் கியல்பாதலால் வெருவினவென்க. பறவையின் சாதித்தன்மையைச் சொல்லுதலால் தன்மை நவிற்சியணி. (உ)

புள்ளினமிரிய மதுக்குடம்விரிந்தாற் போலுமென் மலர்நறும் பொருட்டி, னுள்ளுறையன்னங் கொலைத்தொழில்சிறிது முளுற்றில னிறையெனத்தேறிக், கள்ளவிழ்கமல மலரெனவகன்ற கரத்தினின் மீட்டும்வந்தெய்தி, யள்ளிலைநெடுவே லண்ணலுளத்தி லதிசயமிக விளைத் துரைக்கும்

இ-னுல் அன்னம் அரசனிடத்துக்கு மீண்டுவந்து பேசத் தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.

(இ - ள்.) புள்-பறவைகளது, இனம் — கூட்டமானது, இரிய - அஞ்சியோட (அதன்பின்) மதுக்குடம்-தேன்குடமானது, விரிந்தால்-வாய்மலர்ந்ததாயின், போலுமென்-ஒக்குமெனப்படுகின்ற, மலர்-தாமரைப்பூவினது, நறும்-பரிமளம்பொருந்திய, பொருட்டினுள்-கொட்டையின்கண்ணே, உறைதங்கிய, அன்னம் - அவ்வன்னமானது, கொலையாகிய, தொழில்-தொழிலில், சிறிதும்-சிறிதாயினும், இறை - அரசனானவன், உளுற்றிலனென - (என்னிடத்தே) செய்திலனென்று, தேறி-தெளிந்து. கள்—தேனையுடைய, அவிழ் மலர்ந்த, கமலமலரென-தாமரைப்பூவென்று (மயங்கியதுபோல) அகன்ற - (முன்னேதா) னீங்கப்பெற்ற, கரத்தினில் - கையின்கண்ணே, மீட்டும்—திரும்பியும், வந்து - வந்து, எய்தி-அடைந்து, அள்-கூர்மைபொருந்திய, இலை-இலைபோலும், நெடு-நெடிய, வேல்-வேலையுடைய, அண்ணல்-அவ்வரசனது, உளத்தில்-மனத்தின் கண்ணே, அதிசயம்-ஆச்சரியத்தை, மிக-மிகுதியாக, விளைத்து-உண்டாக்கி, உரைக்கும்-சொல்லும், எ-று.

கொலைத்தொழில் சிறிது முளுற்றில னென்றதனுல் கைப்பிடியினாலும் வருத்திலனென்றதாயிற்று. மீட்டுமென்னும் பிறவினை தன்வினைப்பொருளில் வந்தது "நட்பாடாறேற்றூதவ ரென்பதுபோல" நெடுநாட்பழகி நம்பிக்கை பெற்றதுபோலத் தானுகவிரைந்து வந்தமையால் அரசனுக்கு ஆச்சரிய முண்டாயிற் றென்பது கருத்து அன்றியும் நெடுவே லண்ணலென்றதனுல் ஆயுத

பாணியாகிய வவனிடத்து அப்படிவருதல் சிறிதுங்கூடாத காரியமாதலால் மிகவிளைத்தென்றார். மதுக்குடத்திற்கு வாய்மலர்த லில்லாமையால் இல்பொருளுவமையணி, அரசன் கையையடைதற்கு ஏதுவாகாத அம்மயங்குதலையே துவாகக் குறித்தலாலே ஏதுத்தற்குறிப்பணி மயங்கியதுபோலென்னுஞ் சொற்கள் தொக்குவந்தன.

அளியின மூரன்று துளிநறுவருந்து மைங்கணைக் கிழவநன்னெறிக, டெளிவரு நூலோர் வேட்டமன்னவர்தஞ் செய்தொழி லென்பரெற்படுத்து, மெளிவருமென்ற னயர்வினைநோக்கி விடுத்தலினிரங்கு நீர்த்தரங்க, களிர்கட லுடுத்த புடவியிற்றருமநாட்டிய துனதுபேரளியே.

இதனால் தனக்குச்செய்த வுதவியால் அது அரசனருளைப் புகழ்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ - ள்.) அளியினம்-வண்டினமானது, மூரன்று-ஒளித்து, துளி-துளிக்கின்ற, நறு-தேனை, அருந்தும்-உண்ணப்பெருகின்ற, ஐங்கணை-பஞ்சபாணத்திற்கு, கிழவ-உரியமன்மதனே, நன்னெறிகள்-நல்வழிகளை, தெளிவரு-ஐயன்திரிபின்றி யுணர்ந்த, நூலோர்-தருமநூலையுடையோராகிய, மன்னவர் - அரசரும், வேட்டம்-வேட்டையை, தம்-தமக்கு, செய் - செய்தற்குரிய, தொழில் - தொழிலாகும், என்பர்-என்றுசொல்லுவார், (அப்படியிருக்க) இரங்கு-ஒலிக்கின்ற, நீர்-குணம்பொருந்திய, தரங்கம்-அலைகளையுடைய, களிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, கடல்-கடலை, உடுத்த-மருங்கிற்கொண்ட, புடவியில் - பூமியின்கண், ஏற்படுத்தும் - (நீ) என்னைப்பிடித்தும், எளிவரும் - எளிதிற்கிடைந்த, என் - எனது, அயர்வினை-வருத்தத்தை, நோக்கி-பார்த்து, விடுத்தலின் - விடுதலால், தருமம்-இந்தத்தருமத்தை, நாட்டியது-(உன்னிடத்தே) நிறுத்தியது, உனது-உனது, பேர்-பெரிய, அளியே-கருணையே (இதற்கைய) மில்லை, எ-று.

அளியினமூரன்று துளிநறுவருந்து மைங்கணைக்கிழவ - இவற்றை ஒருமொளியாகக்கொண்டு மன்மதனென்று பொருள்கொள்க. அவ்வடைகள் அப்பொருளை விளக்குதற்குக் கூடிவருதலால், மன்னவருமென்னும் உயர்வு சிறப்பும்மைதொக்கது நூலோரை மனுமுதலியோரென்றுகூறி அவர் வேட்டைமன்னவர் தொழிலென்பரெனினுமாம், மிருகங்கள் பயிர்முதலியவற்றை யழித்தலாலும் பறவைகள் மலமூத்திராதிகளாலே பூஞ்சோலை பூந்தடாகமுதலியவற்றைக் கெடுத்தலாலும் அவற்றை கொல்லுதல் குற்றவாளியைத் தண்டித்தல்போலுமாதலால் அரசர்க்குறித்தென்று அறநூல்கூறுமென்க. புடவியில் விடுத்தலின் என்றதனால் எனக்கொப்பான அரியபொருள்களை வருந்திச் சம்பாதிப்பாரன்றி அவையெளிதிற் கிடைப்பிற் கைவிடுவாரொருவருமில்லாத பூமியிலென்றதாயிற்று. விடுதலறத்தை நாட்டியது பேரளியென்று எப்படி யறிக்

தாயெனிற் புகையினாலே நெருப்பையறிதல்போல அறநூல்விதியையு நோக்காத என்னயர்வை நோக்கிவிடுதலால் அனுமித் தறிந்தேனென்ற தாயிற்று. ஏகாரம்-தேற்றப்பொருளில்வந்தது அரசனாகிய, வுபமேயத்தை ஐங்கணைக்கிழவனாகிய வுபமானச்சொல்லினா லாகுபெயராகச் சொல்லுதலால் உருவகவுயர்வுநவிற்சியணி. அரசனழகை யிங்கேசிறப்பித்ததற்கு அவன் வடிவமேயன்றிச் செய்கையு மழகியதென்பது கருத்தாம். (௪)

வருந்தமுன்புகன்ற கொடியவென்மொழியின் வருபிழையனைத்தையுமின்னே, திருந்தலாக்கடந்தோய் மகிழுமாசெய்து தீர்க்குவன் றினஞ்செய்வோன்வெய்தா, விரிந்ததன் கதிரினலைகடலுடுத்த மேதினியிடத்தபைங்கூழ்கள், கரிந்தனதளிர்ப்ப வெள்ளிவீழன்னகணமழைபொழிவது கடுப்ப

இதனாலே ஆயின் மீண்டிங்கேன் வந்தாயென்னும் வினாவிற்கு உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ - ள்.) திருந்தலர்-பகைவரை, கடந்தோய்-வென்றவனே, முன்-நான் பிடிப்பட்டிருந்தபோது, வருந்த - (நீ) வருந்தும்படி, பகன்ற-சொல்லப்பட்ட, என்-எனது, கொடிய-கொடியதாகிய, மொழியின்-சொல்லினால், வரு-வந்த, பிழையனைத்தையும்-குற்றமுழுதையும், மகிழுமா - (வருந்தியநீ) மகிழும்படியாக செய்து -(ஒருபெரிய உபகாரத்தைச்) செய்து, அலை அலைகளையுடைய, கடல்-கடலை, உடுத்த-மருங்கிற் கொண்ட, மேதினியிடத்த-பூமியிலுள்ளனவாகிய, பைங்கூழ்கள் - பயிர்களானவை, (வருந்த) - வருந்தும்படி, தினஞ்செய்வோன்-சூரியனானவன், வெய்தா - கொடிதாக, விரிந்த-விரிக்கப்பட்ட, தன் - தனது, கதிரின் - கிரணத்தினால், (வரு) - வந்த, (பிழையனைத்தையும்) - குற்றமுழுதையும், கரிந்தன-வாடிய அப்பயிர்கள், தளிர்ப்ப - செழிக்கும்படியாக, வெள்ளிவீழன்ன-வெள்ளிவிழுதுகள்போலும், கணம்-துளிகளையுடைய,மழை, மழையை, பொழிவதுகடுப்ப — பொழிவதுபோல, தீர்க்குவன் - (நான்) தீர்ப்பேன், இன்னே-இப்போதே, எ - று.

விரித்தவென்பது எதுகைநோக்கி மெலிந்துநின்றது. உபமானோபமேயங்களி லொன்றற்கொன் றிணங்கவேண்டுஞ் சொற்கள் கூட்டப்பட்டன. எப்படி சூரியன் தன்சுடுங்கதிரால் வருந்திய பயிரைத் தானேமழைபெய்து தளிர்ப்பிப்பானோ அப்படியே யென்கொடுஞ்சொல்லால் வருந்தியவுன்னை யானொருபகாரஞ்செய்து மகிழ்விப்பே னென்பதுபொருள். சூரியகிரணத்தாற் பூமியினுள்ள நீரணுக்கள் வானத்திற் கொண்டுபோகப்பட்டு மேகமாய் மழைபெய்யுமாதலிற் சூரியன்மழைக்கு நிமித்தகாரணமாதலறிக. "நீங்கியவிகாரப் பிரமமாமீச னிகழ்த்துமோ தொழில்பலவென்னிற், பூங்கதிரிச்சை யின்றியே மாரி பொழிமழைக்கதிரினாற் பொழியா, வாங்கதிரிழலிற் பொருந்தியங்கிழலை யலர்முகிலான்மறைத் தொழித்துத், தூங்கியகாத்தால் வெங்கதிரானீர் தொ

லைத்தழைத் தன்னேடாக்குதல்போல" இதனாலறிக. வெள்ளிவீழென்ன கண மழையென்னு முபமானமுகத்தாலே தன்னாலே செய்யப்படுமுபகாரம் பெரிதாமென்பதுங்காட்டியது. அதை வெளிப்படச்சொல்லின் தற்புகழ்ச்சியாம் மாதலின் எப்போது செய்யுமோவென்னு மையமொழித்தற்கு இன்னேயென்றது. இஃது உவமையணி. (௫)

மல்லலம்புவனம் பொதுவறப்புரக்கு மன்னவர்மன்ன நின்றனக் கோர், புல்லியபறவை யியற்றுகைம்மாறென் றிலதெனும் புணர்ப் பறிந்தாலு, மொல்லையிற்கைம்மா றியற்றுதியென்னு மருத்தியென் னுளத்தினதாகி, யல்லலுற்றழுந்த வீருமாலதனை யடிகள்கேட் டருடியென் றறையும்.

இதனாலே சக்கிரவர்த்தியாகியவேனக்கு உன்னாற்செய்யப்படும் நன்றியாதேன வினுவிற்கு உத்தரஞ்சொல்லப்படுகின்றது.

(இ - ள்.) மல்லல்-வளம்பொருந்திய, புவனம்-பூமியை, பொது - பொது மையினின்றும், அற-நீங்க, புரக்கும் - காக்கின்ற, மன்னவர் - மன்னராஜாதி ராஜனே, நின்றனக்கு-உனக்கு, ஓர்புல்லிய பறவை - ஒருசிறிய பறவையால், இயற்று-செய்யத்தகும், கைம்மாறென்று-ஒரெதிர்நன்றி, இலதெனும்-இல்லை யென்கின்ற, புணர்ப்பு-நியாயத்தை, அறிந்தாலும் -(யா) னறிந்திருந்தும், ஒல் லையில்-விரைவிலே, கைம்மாறு-ஒரெதிர் நன்றியை, இயற்றுதி யென்னும் - செய்யென்றேவுகின்ற, அருத்தி – ஆர்த்தியானது, என்-எனது, உள்ளத்தின தாகி-மனத்தி லுள்ளதாகி, அல்லலுற்று-துன்பமிகுந்து, அழுந்த (அதில்) அழு ந்தும்படியாக, ஈரும்-அறுக்கின்றது, அடிகள்-சுவாமீ, அதனை-அந்நன்றியை, கேட்டருடியென்று-கேட்டருளென்று, அறையும்-(அன்னஞ்)சொல்லும், எ-று,

பொதுவறப்புரத்தலாவது பலவரசர்க்கும் பொதுமையைக் கொடுத்துத் தனக்கே சிறந்ததாகக் கொண்டாளுதல், நீதியால் எல்லாவரசரும்போலன்றி விசேடமாகப் புரத்தலெனினுமாம். பறவையென்னும் படக்கைப்பெயர் தன் மையில்வந்தது இடவழுவமைதி உடம்புநிலையாமைபற்றி ஒல்லையி னென்றது 'மற்றறிவாநழ வினையாமிளையமென்னுது' கைத்துண்டாம்போழ்தே கறவாத றஞ்செய்மின், முற்றியிருந்தகனியொழிய த்தீவளியா,னற்காயுதிர்தலுமுண்டு, இதனாலறிக. இயற்றுதி அருடியென்னுமுன்னிலைவினைமுற்றுகள் ஏவற்பொ ருளில்வந்தன. ஆர்த்தியென்கிற வடமொழி அருத்தியெனத் தற்பவமாயிற்று அதாவது தன்னாற் செய்யப்பட்டதைப் பன்னே தீதென்று அருந்துவருந்து தல் புல்லியபறவை அல்லலுற்றருந்தவீரும் என்றவற்றால் அவ்வுபகாரஞ் சிறி தாயிருந்தாலும் என்வருத்தநோக்கிப் பெரிதாகப் பாவித்து ஏற்றுக் கொள்ளு தல் உனக்குக் கடனுமென்றதாயிற்று. (௬)

பொன்னினிற் செய்த வள்ளவாயமுதம் பூவையைக் கிள்ளையை யருத்திக், கன்னலி னமிழ்திற் கனிந்தமென் சொற்கள் பயிற்றியிங் கேட்டுளங் களிப்பார், மன்னவர் மன்ன நின்னுளத்தேறா மடமொழி யாயினு மீதோ, ரன்னமென் சொல்லென் றதிசயஞ் சிறப்ப வகமல ர்ந் தினிதுகேட் டருளாய்

இதனால் அன்னந் தன்சொல்லை விரும்பிக் கேட்கவேண்டு மெனல் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ள்.) பொன்னினில் - கனகத்தினாலே, செய்த - செய்யப்பட்ட, வள்ளவாய்-கிண்ணத்திலுள்ள, அமுதம்-அமுர்தத்தை, பூவையை-நாகணவாய்ட்புள்ளையும், கிள்ளையை-கிளியையும், அருத்தி-குடிப்பித்து,கன்னலின்-சர்க்கரையினும், அமிழ்தின்-அமிர்தத்தினும், கனிந்த - மதுரமுதிர்ந்த, மெல்-மெல்லிய, சொற்கள்-சொற்களை, பயிற்றியும்-கற்பித்தும், கேட்டு - (அவைபேசக்) கேட்டு, உளங்களிப்பார் - (உலகத்தார்) மனமகிழுவார், (ஆகையால்) மன்னவர் மன்ன-ராஜாதி ராஜனே ! ஈது-இச்சொல்லானது, நின்னுளத்து - உனது மனத்தில், ஏற-ஏறமாட்டாத, மடம் — அறியாமையோடுகூடிய, மொழியாயினும் - சொல்லாயினும், ஓரன்னம் - ஓரன்னத்தினது, மெல்-மெல்லிய, சொல்லென்று-மொழியென்று, அதிசயம் - ஆச்சரியமானது, சிறப்ப - சிறந்துதோன்ற, அகமலர்ந்து-மனமகிழ்ந்து, இனிது-இனிதாக, கேட்டருளாய்-(நீ) கேட்டருளு. எ-று.

பயிற்றியுங்கேட் டுளங்களிப்பா ரென்றதனால் அம்முயற்சி செய்யாதிருக்க அவை தாமாகவே வந்து பேசுமாயின் யார்தான் செவிகொடா ரென்பது தோன்றுகின்றது. நின்னுளத்தே மடமொழி யாயினு மென்றதனால் என் சொல் பயனற்றதாகத் தோன்றினும் பூவைக் கிளிகளின் சொற்களபோல உன் செவியறிவிற் கின்பஞ் செய்தற் பொருட்டாவது, இனிதாகக் கேட்க வேண்டுமென்ற தாயிற்று. கேட்டருளாய் என்கிற முன்னிலை யெதிர்மறை வினைமுற்று உடன்பாட்டுப் பொருளில் வந்தது, வேண்டிக் கோடல்பொருள் பற்றி, இதற்கு "விதிசெய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொற் செய்யென் கிளவியாகிடனுடைத்தே" என்பதாம் அப் பாவைகளின் சொல்லிலே தீஞ்சுவை மிகுவித்தற்குக் காரணமாகாத பொன்னினிற் செய்தவள்ளவா யமுதம் அருந்துதலை அதற்குக் காரணமாகச் சொல்லுதலாற் கற்றோர் நவிற்சியணி. உலகற்றார் பூவைக்கிளிகளின் சொல்லைக்கேட்கலாகிய பொதுப்பொருளால் அன்னத்தின் சொல்லையுங் கேட்கலா மென்னுஞ் சிறப்பும் பொருளைச் சாதித்ததால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.

குடவளை யினங்கள் வயிறுளைந் தீன்ற குருமணி கருவெனவாரித்து,மடன்முறுக்கவிழுங் கமலமென் பொகுட்டில் வரிச்சிறைக்குருகடை கிடைக்குந், தடநிறை வாளை பகட்டின முகளுந் தண்பணை வித ர்ப்ப நாடுடையான், விடுசுடர் பரப்பி விளங்குபொற்கழலான் வீம னென் றுளனொரு வேந்தன்.

இதுமுதலிய பாட்டுகளால் முன்னே அடிகள் கேட்டநுடியென்றுசொல்லப் பட்டதில் அதுவென்று சுட்டப்பட்டது சொல்லப்படுகின்றது.

(இ - ள்) குடம் - குடம்போலும், வளையினங்கள்-சங்கினங்களால், வயிறு - (தம்) வயிறு, உளைந்து-நொந்து, ஈன்ற-தரப்பட்ட, குரு-நிறம்பொருந்திய, மணி-முத்துகளை, கருவென-முட்டைகளென்று, அயிர்த்து-மயங்கி, மடல்-இதழ்களது, முறுக்கவிழும்-கட்டவிழ்ந்த, கமலம்-தாமரைப்பூவினது, மெல்-மெல்லிய, பொகுட்டில்-கொட்டையின் கண்ணே, வரி - நீட்சிப்பொருந்திய, சிறை-சிறைகளுடைய, குருகு-நாரைகளானவை, அடைகிடக்கும்-அவயங்காக்கப் பெறுகின்ற, தடம்-தடாகத்தையும், நிறை-பருத்த, வாளை-ஆண்வாளைகளானவை, பகட்டு-எருமைக்கடாக்களுடைய, இனம் - இனத்தின்மேல், உகளும்-குதிக்கப்பெறுகின்ற, தண்-தண்ணிய, பணை - கழனிகளையும் உடைய, விதர்ப்பநாடு-விதர்ப்பதேசத்தை, உடையோன் - உடையவனும், விடு-வீசப்படுகின்ற, சுடர்-கிரணங்களை, பரப்பி-விரித்து, விளங்கு-விளங்காநின்ற, பொன்-பொன்னாலாகிய, கழலான் - வீரக்கழலை யுடையவனும் ஆகிய, ஒருவேந்தன்-ஓரரசனானவன், வீமனென்று-வீமனென்றுசொல்லப்பட்டு, உளன்-இருக்கின்றான். எ - று.

விதர்ப்பநாட்டி னிலவளநீர்வளங்களைப் புகழ்தலால் வீமனது செல்வச் சிறப்பும் அவன் வீரக்கழலின் விளக்கத்தைச் சொல்லுதலால் அவனரசாட்சிச் சிறப்புஞ் சொல்லியவாறும் ஆகவேயின் அவன் மக்களைக்குறித்துச்சொல்லப்படுஞ் சம்பந்தத்திற்கு அவனைத்தனக்குத் தகுந்தவனாகக் கொள்ளுதற்கு அடிப்படை செய்ததாயிற்று. குருகு - நாரையென்பது "குருகுவண்டானமென்பகொய்யடி நாரையின்பேர்" இதனாலறிக. அந்நாரைகள் முத்துகளைத் தம் முட்டைகளென்று மயங்கலால் மயக்கவணி. (அ)

அருந்தவத் தமன முனியருள்வரத் தாலாயிழை யரம்பையிற்றம்
மின், முருந்திள முறுவ னாகமங் கையரின் முகிழ்முலைப் புவிமடந்
தையரின், வருந்திய முவமை கூறுதற் கரிதா வனப்பொரு வடிவெ
டுத் தனைய, கருந்தடஞ் செங்கட் கதிர்முலைத் துவர்வாய்க் கன்னியை
யருளினிற் படைத்தான்.

(இ - ள்.) அரு-அரிய, தவம்-தவத்தையுடைய, தமனமுனி - தமனமுனியினின்றும், அருள் - அருளாற் பெறப்பட்ட, வரத்தால் - வரத்தினாலே, ஆய்-ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட, இழை - ஆபரணங்களை யுடைய, அரம்பையர்தம் மின்-தெய்வ மங்கையருள்ளும், முருந்து-மயிலிறகினடி போலும், இளமுறுவல்-சிறியபல்லுகளை யுடைய, நாகமங்கையரின் - நாகலோகமங்கையருள்ளும், முகிழ்-தாமரை யரும்புபோலும், முலை-முலைகளையுடைய, புவிமடந்தையரின்-பூலோகத்து மங்கையருள்ளும், வருந்தியும்-வருத்தமுற்றும்-கூறுதற்கு-சொல்லுதற்கு, உவமை-உவமானம், அரிதா-இல்லாததாக, வனப்பு-அழகானது, ஒரு வடிவு-ஒரு (மங்கை) வடிவத்தை, எடுத்தனைய - எடுத்தாற்போலும், கரு-கரிய

தடம்-விசாலம் பொருந்திய, நெடு-நெடிய, கண்-கண்களையும், கதிர் - காந்தி பொருந்திய, முலை-முலைகளையும், துவர் - பவளம் போலும், வாய்-வாயையயு முடைய, கன்னியை-ஒருபெண்ணை, அரிதினில்-அரியசெயலால், பயந்தான்-(அவ்வீமராஜன்) பெற்றான். எ - று.

அருந்தவத் தமனமுனி யென்றதனால் அவன் மேலான வரத்தைத் தருதற்கு வல்லவனென்பது குறிக்கப் படுகின்றது. தமனமுனி வரமென்றது, தமனமுனி யருள்வரத்தாலென்றதனாலே அம்முனி தனக்குச் செய்தவழிபாட்டின் பிரீதியால் வீமன்மேற் கருணைகூர்ந்து கொடுக்கப்பெற்றதென்றதாயிற்று. அரம்பையர்க்கு ஆயிழையென்றும்-நாக மங்கையர்க்கு முருந்திளமுறுவலென்றும் புவிமடந்தையர்க்கு முகிழ்முலை யென்றும், அடைகள் கொடுக்கப் படுதலால் அவ்வவ் வுலகத்திற் சிறந்த அரசமகளி ரென்றுகொள்க. வருந்திய மூவமை கூறலாவது அவர்குணங்களை யெல்லாமாராய்ந்து ஒருபுடை யொப்பாகக் கூறுதல், இங்கே அரிதென்றது இன்மைப் பொருளில் வந்தது வடிவெடுத்தாலென்பது ஈறுகெட்டு வந்தது. மூன்றுலகங்களினும் உபமான மில்லாமையால் வனப்பொருவடி வெடுத்தா லென்றது. கண்களு முலைகளும் வாயும் போகத்திற் சிறந்தவை யாதலால் அவை சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்டன. அரசனுக்கு அவள்மேலாதை பிறப்பித்தற்கு இன்னும் விவாகமில்லை யென்பது தோன்றக் கன்னி யென்றது. அரிதினிற் பயந்தல் நெடுங்காலம் மகவில்லையென்று வருந்தி நோற்றமையாம். (௧)

களைகடிந் தொதுங்குங் கடைசியர் நெடுங்கண் காவிபோல் மலரெனக் கருதி, விளரிவண் டினங்க ளலமருங் கழனி விதர்ப்பர்கோன் றவத்தினிற் றோன்றி, முளரியந் தவிசி லினிதுவீற் றிருக்கு முகிழ்முலை மதர்விழித் திருவே, தளிர்நலங் கவற்று லத்தக மலர்த்தாட் டமயந்தி யெனும்பெயர் தரித்தாள்.

(இ - ள்.) முளரி-தாமரைப்பூவாகிய, அம்-அழகிய, தவிசில்-ஆதனத்தில் இனிது-இனிதாக, வீற்றிருக்கும் - எழுந்தருளி யிருக்கின்ற, முகிழ் - தாமரை யரும்புபோலும், முலை-முலைகளையும், மதர்-மதர்த்த, விழி-கண்களையு முடைய, திருவே-சீதேவியே, களை- (பயிர்க்) களையை, கடிந்து-பிடுங்கி, ஒதுங்கும்-நடக்கின்ற, கடைசியர்-உழத்தியருடைய, நெடுங்கண்-நெடியகண்களை, காவி-நீலோற்பலங்களுடைய, மென்மலரென - மெல்லிய மலர்களென்று, கருதி-நினைத்து, விளரி-விளரிராகத்தைப்பாடுகின்ற, வண்டு-வண்டுகளுடைய, இனங்கள்-இனங்களானவை, அலமரும்-சுழலுகின்ற, கழனி - கழனிகளையுடைய, விதர்ப்பர்-விதர்ப்பதேசத்தாருக்கு, கோன் - அரசனாகிய வீமனது, தவத்தினில்-தவத்தினாலே, தோன்றி - பிறந்து, தளிர்நலம் - தளிர்களிற் சிறந்ததை, கவற்றும்-வருத்துகின்ற, லத்தகம்-செம்பஞ்சுக் குழம்பையுடைய, மலர்-செந்தாமரை மலர்கள்போலும், தாள் - பாதங்களையுடைய, தமயந்தியெனும்-தமயந்தியென்கின்ற, பெயர்-பெயரை, தரித்தாள்-தரித்திருக்கின்றாள். எ - று.

---

* தொல்காப்பியம் அலமரதெருமரலாயிரண்டுஞ் சுழற்சி.

கடைசியர் நெடுங்கண் காவிமென்மலரெனக்கருதியென்று அந்நாட்டிலுள்ள சாதாரணமான மகளிரழகைச்சிறப்பிக்கவே அரசன்மகளாகிய தமயந்தியினழகு இத்தன்மையதென்று விளங்குமாறறிக. திருவேயென்னுந்தேற்றேகாரத்தால் பெயர்மாத்திரமேவேறு மற்றைக்குணங்களிற் சிறிதும் வேறுபாடில்லை யென்றதாயிற்று. கண்களைக் காவிமலரென மயங்குதலால் மயக்கவணி தமயந்தியென்னும் பெயரினாலே புகழ் பொருளினது தன்மையை ஒழித்து அப்பொருளினது தன்மையை ஆரோபித்தலால் வஞ்சகவொழிப்பணி.

நீணிற முகிலோ பசியசை வலமோ நெடுந்திரை கொழித்த தெள்ளறலோ, பானலங் கொண்ட பணிமொழித் துவர்வாய்ப் பைந்தொடி கரியமென்கூந்த, றேனினமுரன்று துதைந்துதா தாடுஞ் சினை மலர்த் தொடையொடும் வேய்ந்து, நானமும் புழுகுங் கமழ்தர நீவி நள்ளிருள் குடியிருந் ததுவே.

இதுமுதற் பதினைந்துபாட்டுகளால் அன்னம் அவ்வுபகாரப் பொருளாகிய தமயந்தி தலைமயிர்முதல் அடியளவும் புகழ்தலால் இதனுங் கூந்தற் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ - ள்.) பால்-பாலினது, நலம் - தித்திப்பை, கொண்ட - (தன்னிடத்தே) கொண்ட, பணி-வணக்கம்பொருந்திய, மொழி-சொல்லையும், துவர்-பவளம்போலும், வாய்-வாயையும் உடைய, பைந்தொடி - தமயந்தியினது, கரிய-கருமைபொருந்திய, மெல்-மெல்லிய, கூந்தல்-கூந்தலென்று சொல்லப்படுகிற பொருள், நீணிறம்-நீலநிறம் பொருந்திய, முகிலோ-மேகமோ, பசிய-பசுமை பொருந்திய, சைவலமோ - கொடிப்பாசியோ, நெடுந்திரை - நெடியகடலலைகளாலே, கொழித்த-கொழிக்கப்பட்ட, தெள்ளறலோ - தெள்ளியகருமணலோ தேன்-வண்டுகளது, இனம்-கூட்டமானது, முரன்று-ஒலித்து, துதைந்து-நெருங்கி, தாது-மகரந்தத்தில், ஆடும்-விளையாடப்பெறுகின்ற, சினைமலர்-கோட்டுப்பூக்களாலாகிய, தொடையொடும்-மாலையையும், வேய்ந்து - சூடப்பெற்று, நானமும்-கஸ்தூரியையும், புழுகும்-புழுகையும், கமழ்தர-பரிமளிக்க, நீவி-தடவப்பெற்று, நள்ளிருள்-பாதியிரவிலிருளானது, குடியிருந்தது-குடியிருக்கப்பெற்றுள்ளது (அப்பொருள்) எ-று.

வெள்ளைமேகத்தை ஒழித்தற்கு நீணிறமுகிலென்றார், பசியசைவலம்-முற்றிய கொடிப்பாசி. நெடுந்திரை யென்றதனால் கடலலையென்பது பெறப்பட்டது. தெள்ளறலென்றதனால் அதனால் மாசொழித்துத் தூய்தாக்கப் பட்டமை தோன்றுகின்றது, "கொண்டலுங் கூந்தற் கமுகுங்கொன்றைக்காயும் மிருளுங், கண்டிலையுங் கார்மணலுஞ் சைவலமும் வண்டினமுந், தண்குழலையொப்பாம்" என்றவாறே உபமானங்களாகிய முகில்முதலியவற்றில் ஐயந் தோன்றிற்றென்க. கூந்தலென்றறிந்தபின் அதனிடத்தே சந்தேகம் பிறக்கு

மோவெனின் இங்கே பெயர்மாத்திரங் கூந்தலெனப் படுவதன்றிப் பொருள் அம்மேகமுதலிய மூன்றுளொன்றென்பதே கருத்தாமென்க. இவ்வுரை பின் வருவனவற்றிற்குங்கொள்க. கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, புதற்பூ என்னு நான்கனுள்ளே கோட்டுப்பூச் சிறந்ததாலிற் சினைமலரென்றது அவை சண்பகம், மகிழ், புன்னை முதலியவாம். தொடையொடு என்றதில் ஒடுவுருபுசெயப்படு பொருளில்வந்தது உருபுமயக்கம். "யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும்பொருள்சென்மருங்கின் வேற்றுமைசாரும்" என்பது விதி. தொடையொடு மென்னும் உவமையால் மற்றைக் கொடிப்பூ முதலியனவுங் கொள்ளப்படும். நள்ளிருளென்றது சந்திரனது தேய்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும்நடுநாளாகிய அமாவாசையி னிருளெனினுமாம் ஒளிக்கு முன்னீங்காது விலங்களால் குடியிருந்ததென்றது' இருந்ததுவேயெனக் குற்றியலுகரத்தின்முன் வகரவுடம்படுமெய் வந்தது கூந்தலின்கருமை யொளியை அப்படிப்பட்ட இருளாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம், முதல்வாக்கியத்தில் வந்த ஐயவணியும் இதுவுஞ்சேர்தலால் சேர்வையணி. (௧௧)

கண்கவர்வனப்பிற் சிந்தூரந்தீட்டிக் கவின்செய்பொன் னிறத்த தாய்ச்சிறந்த, தண்பிறைக்கொழுந்தொன் றுளதெனிற் றிலகத் தையல்வா ணுதலினை நிகர்க்குந், தெண்கடலமிழ்திற் கனிந்தவந்தீஞ்சொற் சேயிழை முகத்தொளிர்புருவம், வெண்கதிர்க்குடையி லிரதியுமதனும் வைத்தகைக வில்லிணைபொருவும்.

இதனால் நெற்றிச்சிறப்பும் புருவங்களின் சிறப்புஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.

(இ - ள்.) கண் - கண்களின்பார்வையை, கவர்-தன்னிடத்தே யிழுத்துக் கொள்ளுகின்ற, வனப்பின் - அழகையுடைய, சிந்தூரம் - சிந்தூர திலகத்தை, தீட்டி-எழுதப்பெற்று, கவின்செய்-அழகைச் செய்கின்ற, பொன்னிறத்ததாய் பொன்னிறத்தை யுடையதாகி, சிறந்த-உயர்ந்த, தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, பிறைக்கொழுந்தொன்று - ஓரிளம்பிறையானது, உளதெனின் - உளதாயின், தையல்-தமயந்தியினது, திலகம்-சிந்தூரதிலகத்தையுடைய, வாள்-ஒளிபொருந்திய, நுதலினை - நெற்றியை, நிகர்க்கும் - (அது) ஒக்கும், தெள் - தெள்ளிய, கடல்-பாற்கடலினது, அமிழ்தின் - அமிர்தம்போல, கனிந்த-முதிர்ந்த, அம் - அழகிய, தீம்-மதுரம்பொருந்திய, சொல் - சொற்களையும் உடைய, சேயிழை-தமயந்தியினது, முகத்து-முகத்திடத்தே, ஒளிர்-விளங்காநின்ற, புருவம்-இரண்டுபுருவங்களும், இரதியும் - இரதிதேவியாலும், மதனும் - மன்மதனாலும், வெண்கதிர்-சந்திரனாகிய, குடையில்-குடையின்கண்ணே, வைத்த - வைக்கப்பட்ட, கைவில்லினை (அவர்) கைவில்லிரண்டையும், பொருவும்-ஒத்திருக்கும்.

சிந்தூரம் அதனாலே செய்யப்பட்ட திலகத்தை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். உளதெனி னிகர்க்குமென்றதனால் இப்போதுள்ள பிறைக்கு அப்படிப்பட்ட திலகமும் பொன்னிறமு மில்லாமையால் ஒவ்வாதென்ற தாயிற்று.

அப்படிப்பட்ட பிறை ஒன்றுளதாயி னென்றதனுலும் நுதலினை நிகர்க்குமெ ன உபமேயத்தை உபமானமாக்குதலாலும் இல்பொரு ளெதிர்நிலையணி மன் மதனுக்குச் சந்திரன் குடையாதலால் வெண்கதிர்க்குடையி லென்றது தமயந் தியின்முகத்தைச்சேர்ந்த விரண்டுபுருவங்களையும் அக்குடையைச்சேர்ந்த அவ் விரண்டுவிற்களாகக், குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். (கஉ)

குமிழ்மிசைமறிந்து குழையெதிர்நடந்து கொலைத்தொழில் * மற லியைப்பயிற்றி, யமிழ்தினில்விளர்த்து ணஞ்சினிற்கருகி யையரிசித றிமைதோய்ந்து, கமலமென்மலரை வனம்புகுத்தியவேல் கண்ணிணை மான்மருணோக்கந், தமதெனக்கவர்ந்து கொண்டவோமடமான் றட ங்கணின் செயல்கவர்ந்தனவோ.

இதனுல் கண்களின்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ - ள்.) குமிழ் - குமிழம்பூவினது, மிசை - மேற்பக்கத்தில், மறிந்து - மீண்டு, குழை-குழையெனப்படுகின்ற காதணிக்கு, எதிர் - முன்பாக, நடந்து-சென்று, கொலை-கொல்லுதலாகிய, தொழில்-தொழிலை, மறலியை-யமனுக்கு, பயிற்ற-கற்பித்து, அமிழ்தினில்-அமிர்தத்திலும், விளர்த்து-சுற்றிடம் விளர்த்து, உள்-நடுவில், நஞ்சினில் - விஷத்திலும், கருகி-கறுத்து, ஐயரி-அழகியரேகைகள், சிதறி-சிதறப்பெற்று, மை-அஞ்சனத்திலே, தோய்ந்து-முழுகி, கமலமென-தாமரையெனப்படுகிற, மலரை-பூவை, வனம்-காட்டிலே (நீரிலே,) புகுத்திய-அடைவித்த, வேல்-வேல்போலும் கண்ணிணை (தமயந்தியின்) கண்களிரண்டும், மான்-மானினது, மருள்-மருட்சிபொருந்திய, நோக்கம்-பார்வையை, தமதென-தம்முடையதென்று கவர்ந்துகொண்டவோ - வௌவிக்கொண்டனவோ, மடமான்-தமயந்திஉடைய, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, கணின்-கண்களினது, செயல்-செய்கையை, கவர்ந்தனவோ - (அம்மான் கண்கள்) வௌவிக்கொண்டனவோ, எ - று

குமிழென்னு முபமானச்சொல்லால் மூக்கென்னு முபமேயஞ்சொல்லப்படுதலால் உருவகவுயர்வு நவிற்சியணி மேன்மூக்கி னிருபக்கத்திலுந் தடையுண்டு சொல்லமாட்டாமையால் மறிந்தென்றது எதிர்நடந்தெனறதனல் குழை காதைச்சூழவிடப்பட்ட வொருகாதணியெனக, அன்றெனின் ஆகுபெயராக்கி அதனையுடைய காதென்றுகொள்க; மறிதலும் எதிர்நடத்தலுங் கண்களுக்குச் சுபாவமாதலால் தன்மைநவிற்சியணி, கொலைத்தொழில் மறலியைப் பயிற்றுத லில்லாதிருக்கப் பயிற்றுதற சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி, இதனுலே கொலைசெய்தலில் யமனிலும் வலியனவென்னும்பொருள் தொனிக்கின்றது. அமிழ்தும் நஞ்சுஞ்சேர்த்துச் சொல்லப்படுதலால் அவை பாற்கடலிற் பிறந்ததேவாமிர்தமும் ஆலாகலமுமாம், கமலத்தை வனத்திலே புகுத்தலாகிய சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. இது சிலேடையை அங்கமாகக்கொண்டுவந்தது வேற்கண் உவமைத்தொகையணி மருணோக்கம் - அஞ்சியனபோற் பார்த்தல், கொண்டவோகவர்ந்தனவோ என

* இலக்கணக்கொத்து - வினையியல் கடு - சூ.

ச்சந்தேகத்தைச் சொல்லுதலால் ஐயவணி இங்ஙனம் பலவணிகளுஞ் சேர்தலால் சேர்வையணியாம். (கரு)

வேனில்வேள் வனப்பு நோக்குதற் கமைத்த விளங்குகண்ணா டியோ வொளிரும், பானலங் கண்வா ளிட்டிய கிடந்த சாணையின் படிவமோ கபோலங், கான்வழிந் தொழுகுஞ் சண்பக மலரைக் கடிந்து மென் குமிழினைத் தூரந்துள், ளூனையு முருக்கு மொழுகுபொற் கொடிமூக் குவமையா முரைக்குமா றரிதே.

இதனுலேகபோலங்கள் மூக்கு இவற்றின்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ள்.) ஒழுகு-நேர்மைபொருந்திய, பொன்—பொன்மயமாகிய,கொடி-பூங்கொடிபோல்பவளது, கபோலம்-கதுப்பென்று சொல்லப்படுகிற பொருள்களான்வை, வேனில்-வசந்தகாலத்திற்குரிய, வேள் - மன்மதனுனவன், வனப்பு-அழகை, நோக்குதற்கு-பார்த்ததற்காக, அமைத்த-(நான்முகனுல்) உண்டாக்கப்பட்ட, விளங்கு-விளங்கா நின்ற, கண்ணுடியோ - கண்ணுடிகளோ, ஒளிரும்-விளங்காநின்ற, பானலம்-கருங்குவளைமலர்போலும், கண்-கண்களாகிய, வாள்-(அவனுடைய) வாள்களை, தீட்டிய - தீட்டுதற்பொருட்டு, கிடந்த-தங்கிய, சாணையின்-சாணைக்கல்லினுடைய, படிவமோ - வடிவங்களோ, கான் வாசனையானது, வழிந்து-பெருகப்பெற்று, ஒழுகும்-நீண்ட, சண்பகமலரை-சண்பகப்பூவை, கடிந்து-கோபித்து, மென் குமிழினை - மெல்லிய குமிழம்பூவை, தூரந்து-தூரத்தி, உள் - (கண்டோா) ருள்ளத்தையும், ஊனையும் - உடம்பையும், உருக்கும்-உருக்கா நின்ற, மூக்கு - (அவளது) மூக்குக்கு, உவமை - உபமானத்தை, யாம்-நாம். உரைக்குமாறு-சொல்லும் வழி, அரிது-இல்லை எ - று.

ஒழுகுபொன்-மாற்றுந் திளகிய பொன்னெனுமாம் மன்மதனழகிற் சிறந்தவனுதலால் வனப்பு நோக்குதற் கென்றும் கண்ணினருகே யிருக்கையால் கண்வாடீட்டியவென்றும், சொல்லிற்று காமன் சமபந்தமான பொருள்களெல்லாங் காமநோயைவளர்க்குமாதலால் அவன் சம்பந்தமான கண்ணுடியுஞ் சாணைக்கல்லுமென்றது, கபோலங்களை அப்படிப்பட்ட கண்ணுடிகளுஞ் சாணைக்கல்லுகளுமாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி இதனையுறுப்பாகக்கொண்டு ஐயவணிவந்தது சண்பகமணம் மூக்கின்சுவாசத்திருக்கின்றமையால் அதற்குக்கான் வழிந்தென்கிற அடைகொடுக்கப்பட்டது சண்பகத்தைக் கடிதலுங் குமிழைத்தூரத்தலு மில்லாதிருக்க அவைகளைக் கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி, உவமை இல்லையென்றதனுல் உபமானந்தொக்க தொகையுவமையணி இப்பலவுஞ் சேர்தலால் சேர்வையணியாம்.

வள்ளலார் காது நோக்கின ருள்ள மகிழ்ந்திடுந் தகைபொன் னூசல், கள்ளவிழ் மாப்பற் செய்யவாய்ப் பவளக் கடிகையா ணகை யொளிர் தாளந், தெள்ளினிற் றோய்த்துப் பவளவா னத்திற் சேர்த்திய தாகுமந் தெரிசொல், கிள்ளையங் கிளவி குயின்மொழி யலதி யாதெனக் கிளக்கலா வதுவே.

இதனால் காதுகள் வாய் பல்வரிசைகள் சொல் இவற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ - ள்.) வள்ளை - வள்ளையிலைபோல்கின்ற, வார் - நீட்சிபொருந்திய, காது - (அவள்) காதுகளானவை, நோக்கினர்-பார்த்தவருடைய, உள்ளம்-உள்ளங்களானவை, மகிழ்ந்து-களித்து, இனிது-இனிதாக, ஆடு-ஆடப்பெறுகின்ற பொன்னூசல்-பொன்னூஞ்சல்களாகும், கள்-தேனையுடைய, அவிழ் - மலர்ந்த, ஆம்பல்-அல்லிமலர்போலும், செய்ய-சிவப்பு நிறம்பொருந்திய, வாய்-(அவள்) உதடானது, பவளக்கடிகை-பவளத்துண்டாகும், வாள் - காந்திபொருந்திய, நகை-(அவள்வாயைச்சேர்ந்த) பல்வரிசையானது, ஒளிர்-விளங்குகின்ற, தமளம்-முத்துகளை, பவளவள்ளத்தில்-பவளக்கிண்ணத்தினுள்ளே, தெள்ளிதின்-தெளிவுடையதாக, கோத்து-கோத்தல்செய்து, சேர்த்தியதாகும்-சேர்க்கப்பட்டகோவையாகும், அஞ்செறி-அழகானிறைந்த, சொல்-(அவள்) சொல்லுக்கு, கிள்ளை-கிளியினது, கிளவி-சொல்லும், குயில்-குயிலினது, மொழி-சொல்லும், அலது - (உபமானங்க) ளல்லாமல், யாதன - (வேறே) யாதென்று, கிளக்கல்-சொல்லுதல், ஆவது-ஆகும், எ-று.

வள்ளைவார்காது - உவமையணி காதுகள் தோள்களினளவுந் தொங்கி ஊசல்போல அசைவுற்றுக் கண்டோர் மனந் தம்மைச் சேர்ந்து களிகூர்ந்திருக்கப் பெறுதலாலே நோக்கினருள்ள மகிழ்ந்தினிதாடு பொன்னூச லென்றது. காதை அப்படிப்பட்ட ஊசலாகக்குறித்ததாலே தற்குறிப்பணி கள்ளவிழாம்ப லென்றதனால் ஆம்பலிலே தேன்போல வாயிலே தீஞ்சுவை நீர் கொள்ளப்படும். உதட்டிலே பவளத் துண்டையும், வாயைச் சேர்ந்த பல்வரிசையிலே பவளக்கிண்ணத்தைச் சேர்ந்த முத்துக்கோவையையும், ஆரோபித்தலால் அவ்விரண்டும் உருவகவணிகள் உபமானத்திற் கேற்கப் பல்வரிசைக்கு வாயைச் சேர்ந்த வென்றுஞ்சொல் வருவிக்கப் பட்டது. சொல்லுக்கழகு சுருங்கச் சொல்லல் முதலியன, கிள்ளையங்கிளவி சுரம்பற்றியுஞ் சொற்பற்றியும் உபமான மாதலாலுங் குயின்மொழி சுரமொன்றையேபற்றி உபமான மாதலாலும் அது முன்னும் இதுபின்னும் வைக்கப்பட்டன. ()

ஒழுகொளிவிரிந்த கதிர்மணிவண்ண னுந்தியந்தாமரையுறைவோன், முழுமதிக்கலையு ணிறைந்தபேரழகை மொண்டுகொண்டரிபரந்த கன்ற, மழைமதர்நெடுங்கட் டமயந்திவதனம் வகுத்தனன்காத்திருளெடுத்த, புழைவழித் * தோன்றும் விசும்பினையன்றோ களங்கமென் றின்னமும்புகல்வார்.

இதனாலே முகத்தின்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ - ள்.) ஒழுகு-நீள்கின்ற, ஒளி - காந்தியையுடைய, விரிந்த - பரந்த, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, மணிவண்ணன் - நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய திருமாலது, உந்தி-நாபியிலுண்டாகிய, அம் - அழகிய, தாமரை - தாமரைப்பூவில், உறைவோன்-வாசஞ்செய்கின்ற நான் முகக்கடவுள், முழுமதிக்

* இலக்கணக்கொத்து - வேற்றுமையில் உ - ரு.

கலையுள் - பதினாறுகலைகளாலு நிறைந்த சந்திரனிடத்தே நிறைந்த-நிரம்பிய பேரழகை-உயர்வாகியசாரத்தை, மொண்டுகொண்டு - (கையினாலே) மொண்டுகொண்டு, அரி-இரேகைகள், பரந்து-படரப்பெற்று, அகன்ற-விசாலமாகிய, மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர்-களித்திருக்கின்ற, நெடு-நெடிய, கண்-கண்களையுடைய, தமயந்தி-தமயந்தியினது, வதனம்-முகத்தை, வகுத்தனன்-படைத்தான், சரத்தினால்-கையினால், எடுத்த-எடுக்கப்பெற்ற, புழைவழி - துவாரத்தின்வழியிலே, தோன்றும்-காணப்படுகிற, விசும்பினையன்றோ - (நீலநிறமுள்ள) ஆகாசத்தையன்றோ, களங்கமென்ற-களங்கமென்று, இன்னமும் - இப்போதும், புகல்வார்-சொல்லுவார், (உலகத்தார்,) எ-று.

(போ - ரை) மணியென்பது நவமணிகளுக்குப் பொதுப்பெயராகியும், சிலவிடங்களிலே நீலமணிக்குச் சிறப்புப்பெயராகியும், வருதலாலே நீலமணியெனப் பொருள் கூறப்பட்டது. ஒரு பிரளய முடிவிலே நான்முகக் கடவுள் திருமால் வயிற்றுட்சென்று அவனதுநாபியிலே தோன்றிய கமலத்தின்வழியாக வெளிப்பட்டு அதிலிருக்கின்றா னென்பது புராணகதை. பேரழகென்றது இங்கே சந்திரனது சிறந்தபங்கு அரிபரந் தகன்ற மழைமதர்நெடுங்கணென்னும் அடையை முகத்துக்குக் கொள்ளாது தமயந்திக்குக்கொள்க காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட சந்திரசாரத்தினாலே உயர்வுடைய முகத்தழகாகியகாரியந் தோன்றலாலே காரணப் புனைவிலி புகழ்ச்சியணி. புழைவழித்தோன்றும். விசும்பினையன்றோ களங்கமென் றின்னமும் புகல்வார் எனவே அது களங்கமன்று அப்பங்கு எடுபட்ட பள்ளத்தே தோன்றுகிற நீலவாகாச மென்றதாயிற்று. களங்கத்திலே அவ்வாகாசத் தன்மையை ஆரோபித்தற்கு அதனது தன்மையை ஒழித்தலாலே ஒழிப்பணி. இப்பலவுஞ்சேர்ந்து வருதலாற் சேர்வையணியாம். (௧௬)

இதனால் தோள்கள், முன்னங்கைகள், கைகள், இவற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

செய்யுறு மமுதப் பசுங்கரும் பேய்ப்பத் திரண்டழகு கொழுகு மென்றடந்தோள், பெய்வளை முன்கைக் கிணையயன் வகுத்த பொருள்களிற் பேசுவ தெவனோ, வெய்யவன் கதிர்க ளலர்த்துசெங் கமல மெல்லடிக் குடைந்தன வென்றார், கையிணை மலருக் கிணையெனவுரைத்தல் கழிமட னலதிலை பிலேயே

(ப - ரை.) மெல் - மெல்லிய, தடம் - பெரிய, தோள் - (தமயந்தியினுடைய) தோள்களானவை, செய்யுறும் கழனியிலிருக்கிற, அமுதம் - அமிர்தத்தையுடைய, பசுங்கரும்பேய்ப்ப-பசிய கரும்புபோல, திரண்டு-திரட்சி பொருந்தி, அழகொழுகும் - அழகுபெருகப் பெற்றிருக்கும், பெய்வளை-இடப்பட்ட வளையல்களையுடைய, முன்கைக்கு - (அவள்) முன்னங்கைகளுக்கு, இணை - உபமானம், அயன்-நான்முகக் கடவுளால், வகுத்த-படைக்கப்பட்ட, பொருள்

களில்-பொருள்களுள்ளே, பேசுவது-சொல்லத்தருவது, எவன்-யாது, வெய்ய வன்-சூரியனுடைய, கதிர்கள்-கிரணங்களால், அலர்த்து - மலர்த்தப்படுகின்ற, செங்கமலம்-செந்தாமரை மலர்களானவை, மெல்லடிக்கு-மெல்லியவடிகளுக்கு உடைந்தன வென்றால்-தோற்றனவென்று சொன்னால், இணை-இரண்டாகிய, கை - கைகளாகிய, மலருக்கு-மலர்களுக்கு, இணையென - உபமானமென்று, உரைத்தல்-சொல்லுதற்குக்காரணம், கழி-மிகுந்த, மடனலது-அறியாமை யல்லாமல், வேறு-மற்றொருகாரணம், இலை-இல்லை. எ - று.

(பொ - ரை.) செழுமையும் கிளர்ச்சியும் நல்லநிறமும் உபமேயத்திலே குறிப்பித்தற்குச் செய்யுறு மமுதப் பசுங்கரும்பென்றது. பசுங்கரும் பேய்ப்ப உவமையணி. எவனென்பது இன்மைப் பொருளில்வந்தது. அயன் வகுத்த பொருள்களில் ஒருபமானந் தோன்றாமையால் தொகை யுவமையணி. செங்கமலத்திற்கு வெய்யவன்கதிர்க ளலர்த்தென்றவடை அது தம்மியல்பின்மலர்ச்சியையுடைய மெல்லடிகளுக்குத் தோற்றற்குரிய குணத்தை யுடையனவென்னுங் கருத்தை யுட்கொண்டிருத்தலாலே கருத்தடையணி. இதனாலே உபமேயமாகிய அவ்வடிகளுக்கு விசேஷந் தோன்றுவதாகிய வேற்றுமையணி தொனிக்கின்றது. கமலம் கீழ்ப்பட்ட வடிகளுக்குத் தோற்றமையைச் சொல்லவே மேற்பட்ட கைகளுக் கிணையாகாமை தோன்றுதலாலே செய்யுட்பொருட்பேறணி. இவை பலவுஞ்சேர்தலாலே சேர்வையணியாம். (௧௭)

இதனால் முலைகளின்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

இழையிடை புகாது மார்பிடங் கொண்ட வெரிள வனமுலைவள்
ளைக், குழைபொருங் கண்ணி யெழிற்கடற் பிறந்த குமிழியோ வத
னிடை நீந்த, விழைவுறு மதனும் பருவமு மமைத்து விளங்குபொற்
குடங்கொலோ வதனிற், றழைசிறை நேமிப் புட்கொலோ கமல மு
கைகொலோ வென்கொல்சாற் றுவதே.

(ப - ரை.) இழை-நூலும், இடை-நடுவிலே, புகாது-நுழையாதிருக்கும்படி, மார்பு-மார்பை, இடம் -(தமக்) கிடமாக, கொண்ட-கவர்ந்த, எரிளவனம்-அழகும், இளமையும், சந்தனக்கோலமும்பொருந்திய, முலை - முலைகளென்று சொல்லப்படுகிற பொருள்களானவை, வள்ளை - வள்ளைபோலுங் காதுகளைச் சூழ்ந்த, குழை-குழைகளோடு, பொரும்-போர்செய்கின்ற, கண்ணி-கண்களையுடையவளது, எழில்-அழகாகிய, கடல்-கடலின்கண்ணே, பிறந்த - உண்டாகிய, குமிழியோ-குமிழிகளோ, அதனிடை-அக்கடலின்கண்ணே, நீந்த-நீந்துதற்கு, விழைவுறு - ஆசைகொண்ட, மதனும்-மன்மதனும், பருவமும்-மங்கைப் பருவத்தினாலும், அமைத்து - உண்டாக்கப்பட்டு, விளங்கு - விளங்காநின்ற பொற்குடங்கொல் - பொற்குடங்களோ, அதனில்-அக்கடலிலிருக்கின்ற, தழை-தழைந்த, சிறை-சிறைகளையுடைய, நேமிப்புட்கொல் - சக்கரவாகப் பறவைகளோ, (அதனில்) - அக்கடலிலேதோன்றிய, கமலமுகைகொல் - தாமரையரும்புகளோ, என் - (இவற்றுள்ளே) யாது, சாற்றுவது - (என்னாற்) சொல்லப்படுவது, எ - று

(பொ - ரை) இழையிடை புகாது மார்பிடங்கொண்ட வென்றதனாலே அம்முலைகள் அடிபரந்துயர்ந்து ஒன்றோடொன்று நெருங்கி விளங்குகின்ற மை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. நீந்துதல்-புனல்விளையாட்டைக் குறித்தென்க. பருவமெனப் பொதுப்படக்கூறினும் எல்லாப்பருவங்களினும் சிறந்த மங்கைப் பருவமென்றுகொள்க. ஆழநீரிலிரங்க வஞ்சியோர்கு- முதலியவற்றைப்பற்றி யிரங்குதல் உலகவழக்கம். முலைகளை அக்குமிழி முதலியனவாகக் குறித்த லாலே தற்குறிப்பணிகள். இந்நான்கு தற்குறிப்புகளையும் அங்கமாகக்கொண்டு ஐயவணிவந்தது, இத் தற்குறிப்புகள் எழிகடலென்ற வுருவகத்தாலே பிறைப் பிக்கப் பட்டன. (கஅ)

இதனால் வயிற்று மயிரொழுங்கின் சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.

மால்புரி மூலைமென் கமலநாண் முகையில் வண்டுவீழ் மாலையோ பசும்பொற், சேலைமீ தணிந்த மேகலை மணியி னொருசுடர் செவ்வ னின்றதுவோ, நூலினு நுடங்கு மருங்கிறா தனங்க னுண்ணிதிற் சலாகைசேர்த் தியதோ, வாலிளந் தளிரி னழகுவீற் றிருந்த வவ்வயி றணிமயி ரொழுங்கே.

(ப - ரை.) ஆல்-ஆலினது, இளந்தளிரின்-சிறுதளிரினது, அழகு-அழ கானது, வீற்றிருந்த-கொலுவிருக்கப்பெற்ற, அவ்வயிறு-அத்தமயந்திவயிற்றை அணி - அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கிற, மயிரொழுங்கு- மயிரொழுங்கென்று சொல்லப்படுகிற பொருளானது, மால்- ஆசையை, புரி-செய்கின்ற, முலை-முலை களாகிய, நாள்-மலரும் பருவத்தையுடைய, மெல்-மெல்லிய, கமலம்-தாமரை யினுடைய, முகையில்- அரும்புகளில், வீழ் - (வந்து) விழுகிற, வண்டு-வண்டு களது, மாலையோ-வரிசையோ, பசும்பொன்-பசிய பொன்மயமாகிய, சேலை மீது-புடைவையின்மேல், அணிந்த-தரிக்கப்பட்டிருக்கிற, மேகலை - மேகலாபர ணத்தினது, மணியின்-நீலமணியினது, செவ்வன்-நேராக, நின்றது - மேலெ ழுந்து நின்றதாகிய, ஒருசுடரோ - ஒருகதிரோ, நூலினும் - இழையினுமதிக மாக, நுடங்கும்-அசைகின்ற, மருங்கு-இடையானது, இறாது-ஒடியாதிருக்க, அனங்கன்-மன்மதனால், நுண்ணிதின் -நுண்ணியதாக, சேர்த்தியது-சேர்க்கப் பட்டதாகிய, சலாகையோ - இருப்புக்கம்பியோ, எ - று.

(பொ - ரை.) ஆடவர்க்கு மற்றை யவயவங்களினும் அதிக விருப்பஞ் செய்தல்பற்றி மால்புரிமுலையென்றது. மணமுந்தேனும் வெளிப்படாமையால் வண்டுவீழ்தற்கியையில்லாத விளமுகைகளை யொழித்தற்கு நாண்முகையென் றது அதாவது அன்றைக்குமலரும் பருவமுடையவரும் பாம். வண்டுமாலையா வது வண்டுகள் இடைவிட்டுப்போகாமல் லொன்றன்பின் னொன்றாகத்தொட ருந் தொடர்ச்சி செவ்வனிற்றலாவது சாய்வின்றிமேலே நிவந்திருத்தல். நூலி நுடங்கு நுண்ணிய விடைக்குத் தகுதியாக நுண்ணிதிற் சலாகையென்றது. செவிமுதலிய வுறுப்புகளுக்குக் குழைமுதலியனபோல வயிற்றிற் கணியா E ழகு செய்தலின் அணிமயிரென்றது வயிற்று மயிரொழுங்கை அவ்வண்டுமா

லைமுதலியனவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. இதனை அங்கமாகக்கொண்டு ஐயவணிவந்தது, உபமானமாகிய ஆலந்தளிரினது தன்மையை உபமேயமாகிய வயிற்றிலே ஆரோபித்தலாலே காட்சியணி. இதனாலே அம்மயிரொழுங்குக்கிடன் சொல்லுவதுபோன்று வயிற்றுச்சிறப்புஞ் சொல்லியதாயிற்று.

இதனால் வயிற்றுமடிப்புகளின் சிறப்புச் சோல்லப்படுகின்றது.

படைப்புழி வேதன் கமலமென் மலரைப் பழிக்குமென் கரத்தினு னடுவைப், பிடித்தலும் விரல்க ளழுந்திய வரையோ பெட்புறுமங் கையம் பருவ, மடித்தலஞ் சேர்த்தி யேறுதற் கமைத்த படிகொலோ வவ்வயி றணிந்த, மடிப்புறு வரையி னழகினுக் குவமை மற்றுநாமு ரைக்குமா றெவனே.

(ப - ரை.) அவ்வயிறு—அத்தமயந்தியின் வயிற்றினால், அணிந்த-தரிக்கப்பட்டிருக்கிற, மடிப்பு-மடிப்புகளென்று சொல்லப்படுகிற பொருள்களானவை படைப்புழி - (அவளைப்) படைத்தபோது, வேதன் - நான்முகக் கடவுளானவன், கமலமென் - தாமரையெனப்படுகிற, மலரைப்-பூவை, பழிக்கும்-நிந்திக்கின்ற, மெல்-மெல்லிய, கரத்தினால்-கையினாலே, நடுவை-இடையை, பிடித்தலும்-பிடித்தவளவிலே, விரல்கள் - (அவன்கை) விரல்களானவை, அழுந்திய - அழுந்துதலாலுண்டாகிய, வரைகளோ-மடிப்புகளோ, பெட்புறு-விரும்பப்படுகின்ற, மங்கையம் பருவம்-மங்கைப்பருவமாகிய (பெண்,) அடித்தலம்-அடித்தலங்களை, சேர்த்தி-ஊன்றி, ஏறுதற்கு-ஏறுதற்காக, அமைந்த - (அவனாலே) உண்டாக்கப்பட்ட, படிகொல்-சோபனங்களோ, வரையின்-அம்மடிப்புகளது, உறு-மிகுந்த, அழகினுக்கு-சௌந்தரியத்துக்கு, உவமை-உபமானம், நாம்-நாம், உரைக்குமாறு-சொல்லுமாறு, எவன்-யாது, எ - று.

(போ - ரை.) கமலமென்மலரைப் பழிக்குமென் கரமென்றதனால் அவன்மெல்லிய விடையைப் பிடித்தற்கு அக்காரந் தகுதி யுடைத்தென்றதாயிற்று நடுவைப்பிடித்தல் அதனளவை யறிதற்கென்க. விரல்களழுந்தியவரையென்றதனால் அழுத்திப்பிடித்தானென்பதும் அங்ஙனம் பிடித்தபோது அங்குட்டம் பின்புறத்திற்செல்ல மற்றைச்சுட்டுவிரல்முதலிய நான்குவிரல்களும் முன்புறத்துச்சென் றழுந்தலால் அவற்றுளொன்றற் கொன்றிடைவெளிகளிலெழும்பி மூன்றுவரைக ளுண்டாயின வென்பதுந் தோன்றுகின்றன. வயிற்று மடிப்புகளை அவ்விரல்க ளழுந்தியவரைகளாகவும் அப்படிகளாகவுங் குறித்தலால் தற்குறிப்பணிகள். இவை ஐயவணிக்கங்கம். இங்ஙனஞ் சிறப்பிக்கப்பட்டது வரையின் வடிவமேயாதலால் வரையினழகினுக் குவமையென்று பின்வேறுகூறப்பட்டது. மற்றும்-அசைநிலை. எவனென்பது இன்மைப்பொருளில் வந்தது. அழகினுக்குவமையில்லையெனலால் உபமானந்தொக்க தொகையுவமையணி.

இதனால் இடையின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

சுணங்குபூத் தொருகாழ் மணிவடங் கிடந்த துணையிள வன முலை சுமந்து, வணங்கிநா டோறுந் தேய்ந்ததோ பெருகும் வனப் பெனுங் கடலுளாழ்ந் ததுவோ, கணங்கொள் வண்டார்க்குங் கணை மதன் கண்ணே றெய்தலுங் கழிந்ததோ வன்றி, யணங்கா வல்குற் றேர்மிசை வதியு மநங்கனே யிடையறி கிலேமால்.

(ப - ரை.) இடை - (அத்தமயந்தியினது) இடையென்று சொல்லப்படு கிற பொருளானது, சுணங்கு-தேமல், பூத்து-படரப்பெற்று, ஒருகாழ் - ஓரள வாகிய சரங்களையுடைய, மணிவடம்-ரத்நஹாரம், கிடந்த-கிடக்கப்பெற்ற, து ணை-இரண்டாகிய, இளவனம் - இளமையுஞ் சந்தனக்கோலமும் பொருந்திய, முலை-முலைகளை, சுமந்து - சுமத்தலால், வணங்கி-வளைந்து நாடோறும்-தினந் தோறும், தேய்ந்ததோ - (சிறிதுசிறிதாகத்) தேய்ந்துபோயிற்றோ, பெருகும்- பொங்குகின்ற, வனப்பெனும்-அழகென்கிற, கடலுள் - கடலுள்ளே, ஆழ்ந்த துவோ-முழுகிப்போயிற்றோ, கணம்-கூட்டத்தை, கொள் - கொண்ட, வண்டு- வண்டுகளானவை. ஆர்க்கும் - ஒலிக்கப்பெறுகின்ற, கணை-பூவம்பையுடைய, மதன்-மன்மதனது, கண்ணேறு-பார்வைக்குற்றமானது, எய்தலும்-அடைந்த மாத்திரத்திலே, கழிந்ததோ-இறந்துபோயிற்றோ, அன்றி-அல்லாமல், அணங் கு-அழகாகிய, அரவு - பாம்பின்படம்போலும், அல்குல் - அல்குலாகிய, தேர் மிசை-தேரின்மேலே, வதியும்-இருக்கின்ற, அநங்கனே-அங்கமில்லாத மன்ம தனே, அறிகிலேம் - (யாம்) அறிகிலேம். எ - று.

(போ - ரை.) இடையானது நுண்ணிதாய்க் காணக்கூடா திருத்தல்ப ற்றி அதனை அதன்மேலே கனங்கொண்டிருக்கிற விரண்டு முலைகளாலும் அழுத்தப்பட்டுத் தேய்தற்கு வினைமுதலாகவும், அளவற் றிருக்கையால் அழ கைக்கடலாக உருவகஞ்செய்து அக்கடலிலே மூழ்குதற்கு வினைமுதலாகவும் ஒருவனொருபொருளை வியந்துற்றுப் பார்த்தால் அப்பொருள் அப்பார்வைக்கு ற்றந்தாங்கி யழிதல் உலகியல்பாதலால் மன்மதனது அப்படிப்பட்ட பார்வை க்குற்றந்தாங்கி அழிதற்கு வினைமுதலாகவும், அரசனுக்குத் தேர்போல மன்ம தனுக்குப் பகைவெல்லுதற்குத் துணைக்கருவியாகையால் அல்குலைத் தேராக வுருவகஞ்செய்து அதன்மேலிருக்கிற உருவமில்லாத மன்மதனாகவும், குறித்த லாலே இந்நான்குந் தற்குறிப்பணிகள், இவற்றை அங்கமாகக்கொண்டு ஐயவ ணிவந்தது. இவற்றுள் முன்னைய மூன்றும் வினைப்பொருட்டற் குறிப்புகள். பின்னதுவடிவப் பொருட்டற்குறிப்பு இவ்வேறுபாடறிதற்கு அவற்றிடை அன்றியென்னுஞ் சொல்வைக்கப்பட்டது. இரண்டாவது தற்குறிப்பு உருவ கத்தா லுய்விக்கப்பட்டது. (உக)

இதனால் அல்குற்சிறப்பு சொல்லப்படுகின்றது.

வெங்கதிர்க் கடவுள் கொடிஞ்சியந் தேர்க்கு வியப்புறவாழி யொன் றமைத்த, பங்கமி றொழிலின் பயிர்ச்சியா லநங்கன் பைங்கிளிக் கூந்தன் மான்றேர்க்குச், செங்கரம் வருந்த மலரயன் வகுத்த திகிரியோ செய்யபொற் றட்டோ, வங்கர வல்குலதனள வுரைக்கி னாடவ ரவாவின தளவே.

(ப - ரை.) அல்கு - அவ்வரையிடத்தைச்சேர்ந்த, அரவு - பாம்பின்படம் போலும், அல்குல் — அல்குலென்று சொல்லப்படுகின்ற பொருளானது, மலர்-தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற, அயன்—நான்முகக் கடவுளானவன், வெங்கதிர்க்கடவுள்-சூரியதேவனது, கொடிஞ்சி—மேன்மொட்டையுடைய, தேர்க்கு - இரதத்திற்கு, வியப்புற — ஆச்சரியப்பட்ட, ஆழியொன்று—ஒருருளையை, அமைத்த—அமைவித்த, பங்கமில்—பழுதில்லாத, தொழிலின்-தொழிலினது பயிற்சியால்—பழக்கத்தினாலே, அநங்கன்-மன்மதனது, பைங்கிளி-பச்சைக்கிளியாகிய, கூந்தன்மான்-குதிரையையுடைய, தேர்க்கு—இரதத்திற்கு, செங்கரம்—செய்ய கைகளானவை, வருந்த-வருத்தமுற, வகுத்த - (அவனாலே) படைக்கப்பட்ட, திகிரியோ—ஒருருளையோ, செய்யபொற்றட்டோ- (அக்கடவுளாலே அம்மன்மதனுக்குப்படைக்கப்பட்ட) செம்பொன்னினாற் செய்த தட்டோ, அதன்-அவ்வல்குலினது, அளவு - (பரப்பி) னளவை, உரைக்கின்—சொன்னால், ஆடவர்-காளையரது, அவாவினது — (அதன்மேலுளதாகிய) ஆசையினது, அளவே-அளவேயாகும், (அது). எ - று

(பொ - ரை.) கொடிஞ்சி-தேர்மேன்மொட்டு; "கூவிரங்கொடிஞ்சி கூம்புதேர் மோட்டே" இதனாலறிக. பலவுருளைகளின்றி யாமையாததேர்க்கு ஒருருளை அமையும்படியாகச் செய்தல் அறியசெயலாதலால் வியப்புரவென்றும். அங்கனஞ் செய்யப்பட்டது நெடுங்காலமாக நிலைபெறுதலாலே பங்கமிறொழிலென்றும், கூறிற்று. பின்செய்யப்பட்ட விதற்கு செங்காம் வருந்தவெனலால் அதினுமிது சிறந்ததாகச் செய்யப்பட்டமை தோன்றுகின்றது, அல்குலை அப்படிப்பட்ட உருளையும் பொற்றட்டுமாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணிகள் இவற்றை யுறுப்பாகக்கொண்டு ஐயவணிவந்தது, அதனளவு ஆடவரவாவினதளவெனவே அவ்வவாவினளவைப்போலவே, அல்குற்பரப்பினளவைக் காணக்கூடாதென்றதாயிற்று "ஐயோவகலல்குல் சூழ்வருதற் காழித்தேர் வெய்யோர்க் கனேகநாள் வேண்டுமே" என்றார்பிறரும். அல்குலினளவுயாது அது ஆடவரவாவின், தளவென்பது படத்தொன்றுகிற விரண்டு வாக்கியப் பொருள்களுக்கு ஐக்கியத்தைச் சொல்லுதலாலே காட்சியணி. (உஉ)

இதனால் துடைகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

மாந்தளிர் மேனி யரம்பையை வனப்பின் வென்றமான்றிரண் மணிக் குறங்கு, கூந்தலம் பிடியின் கொழுக்கரந் தாங்கு குலவியக

வின்குடியிருந்து, சேந்தநுண் பஞ்சின் மென்மைய வாகிச் செழுமணி மேகலை தாங்கி, யேந்தெழிற் கன்னி யரம்பையின் குலங்க ளியாவையு மெளிதின்வென் றனவே.

(ப - ரை.) மா—மாவினது, தளிர்—தளிர்போலும், மேனி - வடிவத்தையுடைய, அரம்பையை-அரம்பையென்பவளை, வனப்பின் - அழகினாலே, வென்ற—வென்ற, மான்-தமயந்தியினுடைய, திரண்மணி-திரட்சியும் அழகும்பொருந்திய, குறங்கு—துடைகளானவை, கூந்தல்-கூந்தலையுடைய, பிடியின்-பெண்யானையினது, கொழுங்கரம்-செழிய துதிக்கையை, தூர்த்து-தூர்த்தி குலவிய—விளங்குகின்ற, கவின்-காந்தியானது, குடியிருந்து—குடியிருக்கப்பெற்று, சேந்த-சிவந்த, நுண்-நுண்ணிய, பஞ்சின் - பஞ்சினுமதிகமான, மென்மையவாகி—மெல்லிய குணத்தையுடையனவாகி, செழுமணி-செழிய நவமணிகளாலாகிய, மேகலை-மேகலையை, தாங்கி-சுமந்து, ஏந்து-ஏந்தப்பட்ட, எழில்-அழகையுடைய, கன்னியரம்பையின்—இளவாழைகளுடைய, குலங்கள்யாவையும்-குலங்களையெல்லாம், எளிதின்-வருத்தமில்லாமல், வென்றன—வென்றன, எ-று.

(பொ - ரை.) மாந்தளிர் மேனியரம்பை யென்றதனாலே அவளழகிற்சிறந்தவளென்றதாயிற்று. அரம்பை—தேவ கன்னிகையரு ளொருத்தி வென்ற வென்னும் பெயரெச்சங் குறங்கென்னும் பெயர் கொண்டது அரம்பையை வனப்பின் வென்ற குறங்கெனவே அவளுடைய வெல்லா வவயங்களி னழகுங் கூடி இவளது துடையழகுக்குங் குறைந்ததென்ற தாயிற்று. அரம்பைக்கு அவ்விருபொருள்களும் "அரம்பை தெய்வப்பெண் வாழை" இதனாலறிக. அவ்விரண் டரம்பைகளையும் வெல்லுதலும் பிடியின்கரத்தைத் தூர்த்தலும் இல்லாதிருக்க அவற்றின் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலாலே தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. (உரு)

இதனால் கணைக்காலின் சிறப்பு சொல்லப்படுகின்றது.

பூங்கழை குழைக்கும் வேனில்வேள் பகழி பொதிந்தபொன் னாவம்வெந் கொடுப்ப, வாங்கவன் வெற்றி குறித்திட விரிஞ்சன் மைத்தகா களம்வெரீஇ யாற்றத், தேங்கமழ் வாவி நீரிடைக்குளித்துச் சினைவரான் மறைந்திட வரையிற், றூங்குதேன்பெய்த யச்சிளங் கழையத் தோழமை கொண்டன கணைக்கால்.

(ப - ரை.) கணைக்கால் - (தமயந்தியினுடைய) கணைக்கால்களானவை, பூங்கழை—அழகிய கருப்புவில்லை, குழைக்கும்-வளைக்கின்ற, வேனில் - வசந்தகாலத்திற்குரிய. வேள்—மன்மதனது, பகழி-பூவம்புகளால், பொதிந்த-நிறைந்த, பொன்-பொன்மயமாகிய, ஆவம்-அம்புக்கூடானது, வெங்கொடுப்ப-(தோற்றுப்) புறங்கொடுக்கவும், ஆங்கு—அந்தக்காலத்தில், அவன் - அம்மன்மதனது, வெற்றி-வெற்றியை, குறித்திட—குறிக்கும்படியாக, விரிஞ்சன் - நான்முகனால், அமைத்த—படைக்கப்பட்ட, காகளம்-காளமானது, வெரீஇயாற்ற-அஞ்சியொலிக்கவும், தேங்கமழ்-தேன்மணக்கப்பெற்றிருக்கின்ற, வாவி-தடாகத்திலுள்ள, நீரிடை-நீரின் கண்ணே, குளித்து-மூழ்கி, சினை-சூலையுடைய, வரால்-வராலா

னது, மறைந்திட-ஒளித்துக் கொள்ளவும் (செய்து) வரையில் - மலையின் கண்ணே, தூங்கு-தங்கிய, தேன்-தேனை, பெய்த - வார்த்து வளர்க்கப்பட்ட, பச்சிளங் கழையை - பசுமையு மிளமையும் பொருந்திய மூங்கிலோடு, தோழமை-நட்பை, கொண்டன-கொண்டிருந்தன. எ - று.

(போ - ரை.) ஆவத்திற்குப் பகழி பொதிந்த வென்றும் பொன்னென்றும் அடைகள்சேர்த்தமையாற் கணைக்காலில் ஆடவரது மணவலியைக்கெடுக்கின்ற குணமும் பொன்னிறமுங் கொள்க. மன்மதன் காகளமெனப்பட்டது குயிலாம். "கடிமுரசங் கங்குல்களிறு குயில்காளங்-கொடிமகரந் திங்கள் குடை" இதனாலறிக. குயில் வடிவத்திற்குங் காமுகரை வருத்துதற்குங் கொள்ளப்படும். சினைவராலுக்கு வயிறுபோலக் கணைக்காலிற்குப் பின்புற மேற்பங்கு பருத்திருத்தல் கொள்க. வெங்கொடுப்ப-வெரீ இயரற்ற-மறைந்திட-இவ்வினையெச்ச வடுக்கை முடித்தற்குச் செய்து என்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது ஆவ முதலியவை வெங்கொடுக்கச் செய்கை முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலாலே தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. மூங்கிலுக்குக் கண்டோரால் விரும்பப்படுகிற அதன் செழுமை முதலிய குணங்கள் தோன்றற்கு வரையிற் றூங்கு தேன்பெய்த வென்னுமடை கொடுக்கப்பட்டது போலும் தோழமை கொண்டன வென்றதற்கு அவைகளை யொத்திருக்கின்றன வென்பது கருத்து.

இதனால் அடிகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

முருகவிழ் செய்ய கமலமுண் ணெகிழ்ந்து முகமலர்ந் துநறு
கணீர்சிந்த, வொருபசுந் தாளின் வனத்தினின் றரிதி னுஞற்றிய தவ
த்தினா லன்றோ, விரிமல ரசோகின் றளிர்நலங் கவற்றி மென் சிறை
யனமென மிழற்றும், பரிபுர மணிந்து பஞ்சியூட் டியபொற் பதத்தி
னைச் சிறிதுபோன் றனவே.

(ப - ரை.) முருகு - பரிமளமானது, அவிழ் - விரியப்பெற்றிருக்கின்ற செய்யகமலம்-செந்தாமரை மலர்களானவை, உண்ணெகிழ்ந்து-மனமுருகி,உட்கட்டுவிட்டு-முகமலர்ந்து-முகக்கிளர்ச்சிகொண்டு, நனி-விரிந்து, உறு-மிகுந்த, கணீர்-ஆனந்தக் கண்ணீரை தேனாகியநீரை, சிந்தி-பொழிந்து, ஒருபசுந்தாளின்-பசிய ஒருகாலினாலே, ஒருநாளத்தினாலே, வனத்தில் - காட்டிலே நீரிலே, நின்று-நின்று, அரிதின்-அரிதாக உஞற்றிய-செய்த, தவத்தினாலன்றோ-யோகத்தினாலன்றோ, விரி-விரிந்த மலர்-மலர்களையும்,அசோகின்-அசோகத்தினது, தளிர்நல-தளிர்களினுயர்ந்ததையும், கவற்றி-துன்பப்படுத்தி, மென்சிறை-மெல்லிய சிறைகளையுடைய, அனமென-அன்னம்போல, மிழற்றும்-ஒலிக்கின்ற, பரிபுரம்-சிலம்பை, அணிந்து-தரித்து, பஞ்சி-செம்பஞ்சை, ஊட்டிய - அப்பப்பெற்ற, பொன்-பொன்னிறம்பொருந்திய, பதத்தினை - அடிகளை, சிறிதுபோன்றன-சிறியவளவில் ஒத்தன எ - று.

(போ - ரை.) தாமரைக்கு முகமலர்தல் சூரியன் முன்னே யாதலால் அதுதவத்திற்குங்கொள்க, வனத்திற் சென்றொரு தாளானின்று மனங்குழைந்து சூரியனைநோக்கி யானந்தக்கண்ணீர் பொழிந்து செய்யப்படுகிற யோகம் தாமரைக்குச் சிலேடையாற் சொல்லப்பட்டது. பதத்தினைச் சிறிதுபோன்றன வென்றதற்கு அந்த யோகத்திற்கு பயனாகத் தமயந்தியின் பதசாரூப்பியத்திற் சிறிதுபெற்றன வென்பதுபொருள். சரியை - கிரியை - யோகம்-ஞானம்-இவற்றிற்கு முறையே-சாலோக்கியம் சாமீப்பியம்-சாரூப்பியம் - சாயுச்சியம் இவை பயன்களாமென்பது சைவாகமத்திற் காண்க. பதத்தினைச் சிறிது போலுதற்கேதுவாகாத அத்தாமரையினது அப்படிப்பட்ட நிலைமையாகிய தவத்தை யேதுவாகக் குறித்தலாலே யேதுத்தற்குறிப்பணி. தாமரை தன்னாலேவிரும்பப்பட்ட பதசாரூப்பியமுழுது மடையாமையைச் சொல்லுதலால் தகுதியின்மையணி. ஆதலாற் சேர்வையணி. (௨௫)

இதனால் நீ அவளை எங்கேகண்டாயென்கிற வினாவோடுகூடிய வுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது

இத்தகைவனப்பின் மடவாறன்னை யெவ்வழிக்கண்டனை யென்னிற், பைத்தபாம்ப குலாரம்பையர் வதியும் பதிதுறந் திம்பரிற்போந்து, மொய்த்தபூம் பொய்கை காணியதேய முழுவதுங் குறுகினனவற்றுட், கைத்தலமமர்ந்த நெல்லியங்கனியிற் கண்டனன் விதர்ப்பர் கோனகரில்.

(ப - ரை.) இத்தகை - இப்படிப்பட்ட, வனப்பின் - அழகினையுடைய, மடவால்தன்னை - மங்கையை, எவ்வழி-எவ்விடத்தே, கண்டனையென்னின்-பார்த்தாயென்று வினாவினால், பைத்தபாம்பு - படம்விரித்த பாம்புபோலும், அல்குல்-அல்குலையுடைய, அரம்பையர்-தெய்வமாதர், வதியும் - தங்கப்பெற்றிருக்கின்ற, பதி-நகரத்தை, துறந்து-விட்டுநீங்கி, இம்பரில் - இவ்வுலகத்தின் கண், போந்து-வந்து, மொய்த்த-நெருங்கிய, பூ-மலர்களையுடைய, பொய்கை-தடாகங்களை, காணிய-பார்க்கும்படியாக, தேயமுழுவதும் - தேசங்களனைத்தையும், குறுகினன்-அடைந்தேனாகி, அவற்றுள்-அத்தேசங்களுள்ளே, கைத்தலம்-உள்ளங்கையில், அமர்ந்த-தங்கிய, நெல்லியங்கனியின் - நெல்லிப்பழத்தைப்போல், விதர்ப்பர்கோன் - வீமராஜனது, நகரில்-பட்டணத்தில்- கண்டனன் - (அவளைப்) பார்த்தேன், எ-று.

(போ - ரை.) பூம்பொய்கைகாணுதல் விளையாடுதற் பொருட்டென்க. அவளிடத்தே சிலகுறைவுகள் உன்னாலறியப்படாதிருக்க லாகாதாவெனின் அப்படிக்கில்லை யெனற்குக் கைத்தலமமர்ந்த நெல்லியங்கனியென்றது. நெல்லிக்கனியை யுள்ளங்கையில் வைத்துப் பார்ப்போருக்கு அதனுருவ முழுதும் நன்றாய்க் காணப்படுதலறிக. அன்றியும் அக்கனியின் புறவரைகளாலே அகத்துவித்துவரைகளையும் அளவறிதல்போல அவள்புறத்துக் குணங்களாலே அகத்துக்கருத்தின் குணங்களையும் அளவறிதற்கும்சொல்லப்பட்டதெனினுமாம்.

இதனாலே அப்படியுன்றாற் காணப்பட்டவளை இங்கேநினைத்
தந்தக் காரணம் யாதென்கிற வினாவிற்குவிடை
சொல்லப் படுகின்றது.

காண்டலுமவட்கு நிகராமகளிர் தம்மிலுங்கண்டிலேன் கதித்துப், பூண்டயங்கிளைய வனமுலைதிளைக்கும் புயமுடை யிளைஞன் யாரென்றுத், தேண்டினன்மும்மை யுலகிலுங் காணேன் றிருந்தலர்க்கசனி யேறன்ன, வாண்டகாய் நின்னைக்காண்டலு நினைந்தேனவ்வளைத் தோளணங்கினையே.

(ப - ரை.) திருந்தலர்க்கு-பகைவருக்கு, அசனியேறன்ன - இடியுஞ் சிங்கமும்போலும், ஆண்டகாய் - ஆண்மையுடையவனே, காண்டலும்-கண்டவளவிலே, அவட்கு-அவளுக்கு, நிகர்-நிகர்வாரை, அரமகளிர்தம்மிலும்-தெய்வ மங்கையருள்ளும், கண்டிலேன்-பார்த்திலேன், கதித்து-பருத்து, பூண்-ஆபரணங்களால், தயங்கு-விளங்காநின்ற, இளைய-இளமைபொருந்திய, வனம்-சந்தனக்கோலத்தையுடைய, முலை-முலைகளை, திளைக்கும்-தழுவுதற்குத் தகுதியுள்ள, புயம் தோள்களை, உடை-உடைய, இளைஞன்-காளை, யாரென்று-எவரென்று, தேண்டினன்-தேடினேன், மும்மையுலகிலும் - மூன்றுலகங்களிலும், காணேன்-கண்டிலேன், நின்னை-உன்னை, காண்டலும் - பார்த்தவளவிலே, அ-அந்த, வளை-வளையலையுடைய, தோள்-கைகளையுடைய, அணங்கினை - கன்னியை, நினைந்தேன்-நினைந்தேன், எ - று.

(பொ - ரை.) முன்பாட்டிலே அரம்பையர் வதியும்பதிதுறந் தென்றதனாலே தனக்கிடந் தேவலோகமென்பதும், தேவமகளிரையெல்லாம் தானறிந்திருக்கையும், குறிப்பித்தலினாலே காண்டலு மவட்கு நிகராமகளிர் தம்மிலும் கண்டிலேனென்றது-நிகர்வாளென்பத னிறம்கெட்டு நின்றது. அரமகளிர்தம்மிலு மென்றவும்மை உயர்வுசிறப்பு. தேடினனென்னும்வினை எதுகைத்தொடைநோக்கிவிரித்தல் விகாரமாய்வந்த ணகரம்பெற்று நின்றது யானெனுமெழுவாய் வருவிக்க மும்மை யுலகிலுங்காணே னென்றதனால் - தேவர்-உரகர் - மனிதர் இம்முத்திறத்தாருள்ளுந் தக்கவனில்லை யென்றதாயிற்று, நின்னைக்காண்டலு நினைந்தே னென்றதனால் நெடுங்காலத்தின் முன்னே அவளைக்கண்டு இன்றளவும் அவளுக்குத்தக்கவனைக் காணாமையால் அவளைமறந்திருந்து இப்போது உனதுபேரழகு அவளைநினைப்பிக்க நினைத்தேனென்றதாயிற்று. அழகொப்புமையால் நளனைக்கண்டு தமயந்தியை நினைத்தலால் நினைப்பணி (௨எ)

இதனாலே நீஅவளுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினையென்பதும்
அவளும் உனக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினளென்
பதுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

கேழ்கிளர் தாள வடமிளமுலையிற் கிடப்பினன் றெனச்சிறப்பெய்து மாழையம் கண்ணி மார்பிடங்கொண்டு வளரிளவனமுலை நினது, பாழிபந்தடந்தோட் குவட்டினை நெருங்கப் புல்லினன்றெனப்பயன் பயக்கு, மாழியாய் நினக்கு வனப்பவ ளிலளே லலர்ந்தபா டலநிகராமால்.

(ப - ரை.) ஆழியாய்-சக்கரவர்த்தியே! கேழ்-நிறத்திலுலே, கிளர்-விளங்காநின்ற, தாளவடம்-முத்துமாலையானது இளமுலையில் - இளமைபொருந்திய முலையின்கண்ணே, கிடப்பினன்றோ-கிடந்தாலன்றோ, சிறப்பெய்தும்-விளங்கும், மாழை-மாவடுப்போலும், ஒள்-ஒளிபொருந்திய, கண்ணி-கண்களையுடையவளது, மார்பு-மார்பை, இடங்கொண்டு-இடமாகக்கொண்டு, வளர்-வளர்கின்ற, இளவனமுலை இளமையுஞ் சந்தனக்கோலமும் பொருந்திய முலைகளாணவை, நினது - உன்னுடைய, பாழியந்தடந்தோள் - வலிமையும் விசாலமும் பொருந்திய தோள்களாகிய, குவட்டினை-மலைகளை, நெருங்க-அழுந்த, புல்லினன்றோ-சேர்ந்தாலன்றோ, பயன்பயக்கும்-விளங்கும், நினக்கு-உனக்கு, வனப்பு-அழகானது, அவள்-அத்தமயந்தி, இலளேல் - இலளாயின், அலர்ந்த-மலர்ந்த, பாடலம்-பாதிரிப்பூவிற்கு நிகராம்-ஒப்பாகும். எ - று.

(போ - ரை.) இளமுலையிற் சிறப்பெய்து மென்றுந் தோட்குவட்டினைப் புல்லிற்பயன் பயக்கு மென்றுங்கூறவே மற்றையிடங்களிலே வீணுமென்றதாயிற்று, இதனாலே நீ அவளுக்கு இன்றியமையாச்சிறப்பினை யென்பது காட்டப்பட்டது. அன்றேவிரண்டும் உலகறிதேற்றத்தில்வந்தன. இங்கேதாளவடமும் வனமுலையுமாகிய உபமானேபமேயங்களையுடைய விரண்டு வாக்கியங்களிலே இளமுலைக்கும் அரசனுக்கும் பிரம்பப் பிரதிபிம்ப பாவத்தைச் சொல்லுதலாலே எடுத்துக்காட்டுவமையணி. பாதிரிமலரிலே தகுந்த காயுண்டாகாமைபற்றி அலர்ந்த பாடல நிகராமென்றது இதன் முதனூலிலே அவகேசியென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது அத்திமுதலியபூவாது காய்க்கு மரங்களுக்கெல்லாங் கோளியென்பதுபோலப் பூத்துக் காயாத மரங்களுக்கெல்லாம் பொதுப்பெயராம். இங்கே அவற்று ளொன்றாகிய பாதிரி சொல்லப்பட்டது "அல்கியுந் தீங்கனி பிக்காக்கும் பலவிமலர், பல்கியும் பாடலப்பூப் பாழாகு - நல்கிசைகூர், நல்லோர்பாற் செல்வஞ்சிறிது நலம்பயக்கு, மல்லோர் போரக்கமும்வீணும்" என்பதனாலுமறிக தற்கிழமைப் பொருளாகிய அழகைக்கூறவே பிறிதின்கிழமைப் பொருளாகிய அரசாட்சி செல்வமுதலியவையும் வீணுமென்பதுதானே தோன்றுமென்க. இதனாலே அவள் உனக்குக் கிடைப்பாளாயின் உன்னழகு முதலியனயாவும் பயன்படுமென்பது தோன்றலாம். அவள் உனக்கின்றியமையாச் சிறப்பினளென்பது காட்டப்பட்டது, அரசனுகிய புகழ்பொருளைத் தமயந்தியாகிய ஒருபொருளில்லாமையினாலே தாழ்வடைவதாகக் கூறலால் இன்மை நவிற்சியணி இதுவும்பாடல நிகராமென்ற உவமையணியுஞ் சேர்ந்து வருதலால் சேர்வையணியாம்.

இதனால் தன்னுதவி வேண்டுமென்பதைக் காட்டுதற்கு அவளருமைகூறலும் ஆனல் எப்படி அவளை அடையலா மென்றதற்கு உத்தரமுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

கரும்புயன் மறைக்கு மதிக்கதிர் வேட்டல் கைரவ மலர் பெருததுபோ, லரும்பிளமுலை விளமுலைப்போக மையநீ பெய்துதற்

கரிதால், விரும்பினராகி யமரருமிருந்தார் விண்ணவரிடத்தவளார்வம், புரிந்திடா துனது பேரெழிலவ ளுளத்திடைப் பொறிப்பல்காணு தியால்.

(ப - ரை) ஐய-அரசனே! அமரரும்-தேவர்களும், விரும்பினராகி இருந்தார்-(அத்தமயந்தியை) விரும்பியிருந்தார், கைரவமலர்-அல்லிமலரானது, கரும்புயல்-கரியமேகத்தினாலே மறைக்கும்-மறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற, மதி-சந்திரனது, கதிர்-கிரணத்தை, வேட்டல்-அனுபவித்தலை, பெறாது-பெறமாட்டாது, அதுபோல் - அம்மலர்போல, அரும்பிளமுறுவல்-அரும்புகின்ற புன்சிரிப்பையுடையவளாகிய (அத்தேவரால் விரும்பப்பட்டிருக்கின்ற தமயந்தியினது), இளமுலை-இளமுலையினது, போகம்-அனுபவமானது, நீ-நீ, எய்துதற்கு-அடைதற்கு, அரிது-அரிதாயிருக்கும், விண்ணவரிடத்து-அத்தேவரிடத்தே, அவள்-அம்மங்கையானவள், ஆர்வம்-ஆசையை, புரிந்திடாது-செய்யாதிருக்கும்படியாக, உனது-நினது, பேரெழில் ஒப்புயர்வில்லாத வழகை, அவள்-அவளது, உளத்திடை-மனத்தின்கண்ணே, பொறிப்பல்-(யான்) எழுதிவைப்பேன், காணுதி-நீ (என்வல்லமையைப்) பார், எ - று.

(போ - ரை.) அமரர்-இந்திரன் முதலியோர்-அமரருமென்னும் உம்மை உயர்வுசிறப்பு. தான் முன்னறிந்தமையைச் சொல்லுதலால் இருக்கின்றாரென்னாது இருந்தாறென்றிறந்த காலத்தாற் கூறிற்று. விரும்பினராகி யமரருமிருந்தாரென்னும் பதப்பொருளால் எய்துதலரிதெனப் பட்டதைச் சாதித்தலாலே செய்யுட்குறியணி. இஃதை அங்கமாகக்கொண்டு உவமையணிவந்தது. உனதுபேரெழி லவளுளத்திடைப்பொறிப்பலெனவே உனதுயர்வொப்பில்லாத வழகைக்குறித்து அவளிடத்தே பலவிதத்தாலும் புகழ்ந்து அவளது நினைப்பைவிட்டு நீங்காதிருக்கச் செய்வேனென்றதாயிற்று இங்ஙனஞ்செய்தல் அரிதாதலாலே தகுதிபற்றிப் பாரென்றதற்கு வல்லமை யென்னுஞ் செயப்படு பொருள் வருவிக்கப்பட்டது. (உக)

இதனால் அப்படியே செய்யலாமே என்னோடு சொல்லுதலாற் பயனென்னென்றந்த உத்தாரம் அரசன் அதற்குக்காதல் கூர்மொழி சில சொன்னமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

செய்தொழில் பயனா லுரைப்பரேயன்றித் தெளிகுந ருரையினா லுரையார், வையமுற்றுடன்பா லெய்துவான் முன்ன ரறைந்தன னென்னை வண்ணம், பெய்த சொல்லமுத முள்ளெலாம்பரந்து பெருகிமேல் வழிதல்போ னகையாக், கையினாற் பசும்பொற் சிறகர்தைவந்து காதல் கூர்மொழிசிலபுகன்றான்.

(ப - ரை.) ஐய-அரசனே, தெளிகுநர் - விவேகிகள், செய்தொழில் (தம்மாற்) செய்யப்படு முபகாரத்தை, பயனால்-(அதன்) காரியத்தினாலே, உரைப்பரேயன்றி - சொல்லுவரேயல்லாமல் உரையினால் - வாக்கினால், உரையார்-

சொல்லார், முற்று - முழுதும், உடன்பாடு - (உன்) சம்மதியை, எய்துவான் - அடையும்பொருட்டாகவே, முன்னர்-முன்னாக, அறைந்தனனென - சொல்லினனென்று சொல்லியதாக, மடவன்னம் - இளமைபொருந்திய அன்னத்தினாலே, பெய்த-பெய்யப்பட்ட, சொல்லமுதம்-சொல்லாகிய, அமிர்தமானது, உள்ளெலாம் - உள்ளிடமெல்லாம், பரந்து-பரவி, பெருகி-பெருக்கெடுத்து, மேல்-மேலே, வழிதல்போல் - (வாய்வழியால்) வெளிப்படுதல்போலும், நகையா-நகைசெய்து, கையினால்-கரத்தினாலே, பசும்பொன்-பசிய பொன்வடிவமாகிய, சிறகர்-சிறகுகளை, தைவந்து - தடவி, காதல்கூர்மொழி சில - ஆசைமிகு சிலமொழிகளை, புகன்றான் - (அரசன்) சொன்னான், எ-று.

(பேர் - ரை) முற்றுமென்பத னும்மை தொக்கது. அம்முற்று மென்னுஞ்சொல் சிறிதும் பிறிதொன்றைக் குறித்ததன்றென்னும்பொருள்படநின்றது. உடன்பா டெய்தாமற் செய்தால் அங்ஙனஞ் செய்யப்பட்டதை நீ அங்கீகாரஞ்செய்யாமற் போவாயாயின் என்முயற்சி வீணாய்த்தீராப்பழிதருமென்னும் பொருளைக் காட்டுதற்கு உடன்பாடெய்துவான் முன்ன ரறைந்தனனென்றது இதனாலே பின்செய்யப்பட்டு முபகாரத்தை முன்னே சொல்லுதல் தகாதென்றதாயிற்று. "செய்தொழிற்பயனே யுரைப்பதை யன்றி ஐயமுற்றிடுதி யென்பதான் முன்னர்" எனவும் பாடமுண்டு, அப்பாடத்திற்கு இப்பொருள் அமையாமைகாண்க. அன்றியும் ஐயமுற்றிடுதி என நிறுவி நீஅங்கீகாரஞ்செய்வாயோ செய்யாயோ வென்று நான்சந்தேகமுற்று எனப்பொருள் கூறினும் அமையும். முதலடியிற் சொல்லப்பட்ட பொதுப்பொருளாலே இரண்டாமடியிற் சொல்லப்பட்ட முன்னரறைதல் தகாதென்னுஞ் சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தலாலே வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி, 'பெய்தசொல்லமுதம்" குடவளையினங்கள் வயிறுளைந் தென்னும் பாட்டு முதலியவற்றுற் சொல்லப்பட்டவை. சொல்லமுதம் - உருவகவணி. தெள்ளமுதமெனப் பாடங்கூறின் உருவகவுயர்வு நவிற்சியணியாம். அமுதத்தை அதிகமாகக் குடித்தவனுக்கு எதிர்த்து சிறிது வெளிப்படு மாதலின் வெண்மைபற்றி அவனது நகையை அவ் வெளிப்படு மமுதமாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. இது அவ்வுருவகத்தாலுய்விக்கப்பட்டது. காதல்கூர்மொழி சில வென்றதற்கு அன்னத்தினாலே விரும்பப்படுகின்ற சிலமொழி யெனவும் தனது ஆசைமிகுதியை வெளிப்படுத்துகிற சிலமொழி யெனவு மிருபொருள் கொள்க (௩௦)

இதுமுதலிய சிலபாட்டுக்களாலே முன்காதல்கூர்மொழி சில வென்னப்பட்டவை சொல்லப்படுகின்றன.

பொலன்சிறைப் பவளக் கடிகைவாயனநின் பொற்பினுக் குவமமேவறின்று, நலங்கெழுகுண னு முறைப்பதற்கரிதுநல்லெழில் பகருமுன்னூலோ, சிலங்கெழிலளவு குணமெனை வுரைப்ப ரிதற்குமேற் கோளெனை நின்னைத், துலங்குறக்கண்டேன் விரகநோய்தீர்க்கு மருந்துநின் சொல்லின்வே றுளதோ.

(ப - ரை.) பொலன் - பொன்வடிவாகிய, சிறை-சிறைகளையும், பவளக் கடிகை-பவளத்துண்டு போலும்-வாய்-வாயையும் உடைய, அனம்-அன்னமே; நின்-உனது, பொற்பினுக்கு-அழகுக்கு, உவமைவேறு-வேற்றுவமை, இன்று - இல்லை, நலங்கெழு-நன்மைபொருந்திய, குணனும் - உன்குணமும், உரைப்ப தற்கு-சொல்லுதற்கு, அரிது-அரிதாகும், நல்லெழில் நல்லவழகி னிலக்கணத் தை, பகரும்-சொல்லுகின்ற, முன் நூலோர்-பழையநூலோர், இலங்கு - (ஒரு பொருளிலே) விளங்காநின்ற, எழிலளவு-அழகினளவாகவே, குணமெனகுண மும் (அதிலிருக்கு)மென்று, உரைப்பர்-சொல்லுவார், இதற்கு-இந்த சித்தாந் தத்திற்கு, மேற்கோளென-உதாரணமாக, துலங்குற-விளங்காநிற்க, நின்னை - உன்னை, கண்டேன் - (நான்) பார்த்தேன், விரகம் - விரகத்தாலாகிய, நோய் - காமவியாதியை, தீர்க்கும் - நீக்குகின்ற, மருந்து-ஔஷதம், நின் சொல்லின்- உனது சொல்லைப்பார்க்கிலும், வேறு-உளதோ - (எனக்கு) இருக்கின்றதோ.

(போ - ரை) உவமைவேறின் றென்றதனால் அதற்கு அதுவே ஒப்பெ ன்றதாயிற்று எழிலளவு குணமெனல் எதிலே யெவ்வளவழகிருக்குமோ அதி லே யவ்வளவு குணமிருக்கு மென்றல் நினைமேற் கோளெனக் கண்டேனெ னலால் ஒப்பில்லாத அவ்விரண்டிற்கும் நீ இடமாயிருக்கின்று யென்ற தாயி ற்று எழிலளவு குணமெனப் பட்டதைச் சாதித்தற்கு முன்வாக்கியப் பொ ருள் ஏதுவாகையால் செய்யுட்குறியணி. விரகநோய் தீர்க்குமருந்து நின்சொ ல்லின் வேருளதோ என்றதற்கு அவளைக் கூட்டுதல் உன்னாலன்றி முடியாதெ ன்பது கருத்து. (நக)

வெண்ணகைத் துவர்வா யணங்கெழில்பலரும் விளம்பினர் நின் மொழியவளென், கண்ணெதிர்ப்பட்டாள் போலுமெய்த் துணையாற் கருத்தினாற்காண்டலே காண்டல், நண்ணிமுற் றோன்றும் பொருளுநு ண்ணியதே னாடிதற்கரியலாமுகத்திற், பண்ணிய நோக்க நோக்குநர்க் கழகு பயப்பதையன்றிவே றுளதோ.

(ப - ரை.) வெண்ணகை - வெள்ளியபற்களையும், துவர்வாய் - பவளம் போலும், வாயையுமுடைய, அணங்கு-தமயந்தினது, எழில்-அழகை, பலரு ம்-(விதர்ப்ப தேசத்தி லிருந்துவந்த) பலரும், விளம்பினர்-(எனக்குச்) சொன் னார் (ஆயினும்) நின்மொழி-உன்சொற்களாலே, அவள்-அம்மங்கை, என்-என து, கண்ணெதிர்ப்பட்டாள் போலும்-கண்முன் பார்க்கப்பட்டவள் போல்கின் றாள், மெய்-மெய்ம்மையாக, துணையால் - நட்பாளனாலும் கருத்தினால் - (தன்) மனத்தினாலும், காண்டலே-எல்லாவற்றையும் காணுதலே, காண்டல்- காட்சி யாகும், முன்-எதிரிடத்தே, நண்ணி-பொருந்தி, தோன்றும் - தோன்றுகின்ற, பொருளும்-பொருளையும், நுண்ணியதேல்-நுட்பமானதா யிருக்கின், நாடுதற் கரியலா - காணுதற்குச் சான்றாகாத, முகத்தில் - முகத்திடத்தே, பண்ணிய- உண்டாக்கப்பட்ட, நோக்கம்-கண்ணானது, நோக்குநர்க்கு-(அப்படித் துணை

வனாலுங் கருத்தினாலும்) காண்கின்ற வறிவுடையோர்க்கு, அழகு - அழகை, பயப்பதையன்றி-(அம்முகத்துச்) செய்வதல்லாமல், வேறு-மற்றொருபயனைச் (செய்தற்கு) உளதோ-இருக்கின்றதோ, எ - று.

(போ - ரை.) ஆப்தவாக்கியப் பிரமாணத்தினாலே நின்மொழி யவளை ன் கண்ணெதிர்ப்பட்டாள்போலு மென்றானென்க. மெய்யெனலால் சந்தேக விபரீதங்க ளொழிக்கப்பட்டன. துணையென்னும் பெயர்-அமைச்சு-வேந்து என்பவைபோலப் பண்பிக்காயிற்று, தன்மனம்போலவே துணைவனுமென்று அவனிடத்துள்ள நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துதற்குக் கருத்தினாலென்பது சொல்லப்பட்டது. இதனாலே தன்காட்சியினுந் துணைவன் காட்சியே உயர்வினதென்றதாயிற்று. எங்குமுள்ள வெல்லாவற்றையுந் துணைவன் வாய்மொழியையுந் தன்கருத்தையுங் கொண்டு காணக்கூடுமாதலால் அவற்றாற்காணுதலே காட்சியென்றும் தூரத்தி லுள்ளவற்றையே யன்றிச் சமீபத்திலுள்ள அணு முதலிய நுண்ணிய பொருள்களையுங் கண்ணைக்கொண்டு காணக்கூடாமையால் அவற்றாற் காண்பார்க்கு இக்கண்ணாற் பயனில்லை யென்றுஞ் சொல்லப்பட்டன. "நண்ணிமுற் றோன்றும் பொருளுளம்பிரியி னாடுதற் கரியவாண் முகத்திற்பண்ணிய நோக்கம்" எனப்பாடங்கூறி அதற்கு எதிரேயுள்ளபொருளை மனந்தன்னைவிட்டுப் பிரிந்தாற் காணமாட்டாத கண்ணெனப் பொருள் கூறுவாருமுண்டு. அது இதன் முதனான் முடிபின் வேறுபட்டும் அத்துணைச் சிறப்பின்றி நிற்றலறிக (௩௨)

முருந்திளமுறுவ லழகுரைத்தெவரு மூட்டியகாம வெந்தீயிற், சொரிந்திடுநெய்யிற் குணமெலா முரைத்த சொல்லிடலவ்வழலிடைப் பெய்து, கருந்தபைந்தளிரின் வாடுமெற் குறித்துக் கனன்று கூற்றுறு திசையமர்ந்து, வருஞ்சிறுதென்றன் மலயவெவ்விடங்கால் வாளராவுயிர்ப்பெனலாமால்

(ப - ரை) முருந்து மயிலிறகி னடிபோலும், இளமுறுவல் - சிறியபற்களை யுடையவளது, அழகு - அழகை, உரைத்து - (எனக்குச்) சொல்லி, எவரும் - (விதர்ப்பதேசத்திருந்துவந்த) பலராலும், மூட்டிய - (அச்சொற்களாகிய விறகிலே) மூட்டப்பட்ட, காமம்-காமமாகிய, வெந்தீயில்-வெப்பம் பொருந்திய நெருப்பிலே, சொரிந்திடு-சொரியப்பட்ட, நெய்யின்-நெய்யாக, குணமெலாம்-அவ) ளழகையெல்லாம், உரைத்தி-சொல்லினை, சொல்லும் சொல்லப்பட்ட, அவ்வழலிடை-அக்காமநெருப்பில், பெய்து-இடப்பட்டு, கருந்த-கருகின, பைந்தளிரின்-பசியதளிராக, வாடும்-வாடுகின்ற, என்குறித்து - என்னைக்குறித்து, கனன்று-சுட்டுக்கொண்டு, கூற்று-யமனானவன், உறு-வாசஞ்செய்யப்பெற்ற, திசை-தென்றிசையில், அமர்ந்து-பொருந்தி, வரும்-வருகின்ற, சிறுதென்றல் - இளந்தென்றலை, மலயம்-பொதியமலையிலுள்ள, வாள்-ஒளிபொருந்திய, அரா-பாம்புகளது, வெவ்விடம் - கொடியநஞ்சை, கால்-பொழிகின்ற, உயிர்ப்பெனலாம்-ஊதுகாற்றென்று சொல்லலாம், எ -று.

(போ - ரை.) அவர்போலத் தமயந்தியி னழகுமாத்திரமேயன்றி நீஅவள் பிறப்புமுதலிய வற்றையுஞ் சொன்னுயென்றற்குக் குணனென்றும், அவற்று ளினி யறியவேண்டுவது. சிறிது மில்லையென்றற்கு எலாமென்றுங் கூறின னென்க. கூற்றுறு திசையமர்ந்துவரு சிறுதென்றலென்றது சகவாசகுணம் பற்றி உயிர்கொலைசெயுந் தன்மைத்தென்பது தோன்றற்கென்க. பொதியம லையிலே சந்தனமரங்களின் மணம்பற்றிப் பாம்புகள் அதிகமாயிருத்தலால் மல யவெவ்விடங்கால் வாளராவென்றான். விறகிலே நெருப்புமூட்டி நெய்வார்த்து அதனையெரிவித்தற்கு ஊதுதல் உலகவழக்கமாதல் அங்ஙனஞ் சொல்லப்பட் டது. தென்றலை அவ்வூதுகாற்றாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. இது உரு வகத்தை அங்கமாகக் கொண்டுவந்தது. (௩௩)

வெண்கதிர்பரப்பித் தணந்தவரிதய மெழுகெனவுருக்கும்வெண் டிங்கள், கண்கவர்வனப்பி னணங்கினைநினைந்து கவலுமென் னுளத்தி னைக்கனற்றத், தண்கதிர்பெறுவேன் றழற்று வெங்கதிர்க டனித்தனி க்கவர்வதற்கன்றோ, வொண்சுடரிரவி யிடத்தினிற்றிங்க டொறுமினி துறவு செய்குவதே.

(ப - ரை.) வெண்கதிர்-வெள்ளிய கிரணங்களை, பரப்பி-விரித்து, தணந் தவர்-பிரிந்தவரது, இதயம்-மனதை, மெழுகென - (தீயிற்பட்ட) மெழுகென் னும்படி, உருக்கும்-உருக்காநின்ற, வெண்டிங்கள்-சந்திரனனது, ஒண்சுடர் - ஒள்ளிய கிரணங்களையுடைய, இரவியினிடத்தில்-சூரியனிடத்தே, திங்கடொ றும்-மாதந்தோறும், இனிது-இனிதாக, உறவு-நட்பை, செய்தவது - செய்து வருகிறது, கண்-கண்களை, கவர்-கவர்கின்ற, வனப்பின்-அழகையுடைய, அண ங்கினை-அத்தமயந்தியை, நினைந்து-எண்ணி, கவலும்-துன்பப் படுகின்ற, என் னுளத்தினை-எனதுமனத்தை, கனற்ற-சுடுதற்கு, தண்கதிர்-சீதளகிரணங்கள் பெறுவேன்று - (வல்லமை) பெறுவனவல்லவென்று, அழற்று-சுடுகின்ற, வெ ங்கதிர்கள்-உஷ்ணகிரணங்களை, தனித்தனி-ஒவ்வொன்றாக, கவர்வதற்கன்றோ வௌவுதற்கன்றோ, எ - று.

(போ - ரை.) சீதள கிரணத்தினால் தணந்தபலரையுஞ் சுடாநின்ற சந்தி ரன் தன்னுள்ளத்தைச் சுடுதற்கு அக்கிரண முதவாதென்று சூரியகிரணத்தை வாங்குகின்றதாகச் சொல்லலால் தன்னை அவரின்மேற்பட்ட மனவலியைய டைவனென்று அங்ஙனஞ்செய்கின்றானென்பது குறிப்பிக்கப்பட்டதாயிற்று சந்திரன் அமாவாசைதோறுஞ் சூரியனோடுறவுசெய்தற்குப்பயனாகாத அழற்று வெங்கதிர்க டனித்தனிக்கவர்தலைப் பயனாகக் குறித்தலாலே பயன் தற்கு றிப்பணி. (௩௪)

இதனால் அன்னத்தைத் தூதுவிடுதல் சொல்லப்படுகின்றது.

காதலங் கடலின் கறைபெறற் கயனாற் காரண மின்றியே காட்டப், போதரும் புணைய தாதியென் னுள்ளம் புலம்புகொண் டிளைவது தவிர்ப்பான், தூதுநீ போய்முன் னுரைத்தவா முடித்தறோமறுபுகழ் நினக்கென்ன, வாதரம்பெருக நன்மொழி புகன்றவ் வனத்தினை மடந்தைபால் விடுத்தான்.

(ப - ரை) காதல்-ஆசையாகிய, அம்கடலின்-அழகிய கடலினது, கரை-கரையை, பெறற்கு - (நான்) பெறுதற்கு, காரணமின்றி-ஏதுவில்லாமல், காட்ட-அதனைக்காண்பிக்க, அயனால் - விதியினால், போதரும்-வந்த, புணையதாதி - தெப்பமாகிய, என்னுள்ளம்-என்மனமானது, புலம்புகொண்டு - துன்பத்தைக் கொண்டு, இளைவது-வருந்துதலை, தவிர்ப்பான்-தீர்க்கும்படியாக, தூது-தூதாக, நீ-நீ, போய்-சென்று, முன்-முன்னே, உரைத்தவா - (உன்னாற்) சொல்லப் பட்டவாறு, முடித்தல்-நிறைவேற்றல், நினக்கு-உனக்கு, தோமறு-குற்றமற்ற, புகழ்-கீர்த்தியாகும், என்ன-என்று, ஆதரம்-அன்பானது, பெருக- வளர, நன்மொழி-முகமன்சொற்களை, புகன்று-சொல்லி, அவ்வனத்தினை-அந்த வன்னத்தை, மடந்தைபால்-தமயந்தியிடத்து, விடுத்தான்-அனுப்பினான். எ - று.

(போ - ரை.) காதல்-தமயந்திமேலாசை. கரைபெறுதல், அவளையடைதல். இங்கே காரணமின்மை-தன்முயற்சி யில்லாமை. காரணமின்றி அயனாற் போதரும் புணையெனவே என் முயற்சியாலன்றி முன்னை நல்வினையாற்போதரும் புணையென்றதாயிற்று. இம்முதல்வாக்கியம் உருவகவணி முன்னுரைத்தவா முடித்தியெனவே நீதானே இதுகாரியத்திலேமுயலாநிற்க நான் உன்னை முயல்வித்தல் பிசைபட்டமாவைப் பிசைதல்போலுமா மென்றதாயிற்று. முடித்தல் புகழெனக் காரணகாரியங்களுக்கு ஒற்றுமையைச் சொல்லுதலால் ஏது வணி. தோமறுபுகழ்-உலகமுள்ளளவும் அழியாது நிற்கும்புகழ்.

இதனால் போம்போது அதற்குச்சொல்லப்பட்டவையும் பின் வருந்தியிருக்கின்றபடியுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

போதரு நெறியி னன்மைகள் பயக்க பொருந்துறு கிளையொடு புல்லி, யாதரம்பெருகு மனியணைமறலே லாயிழை யருண்முகம் பெற்றுத், தீதறவினாவில் வருதியென் றுரைத்துத் திங்களி னருஞ்சவைத தீற்று, தாதவிழ் தாம மாடமேற் றனுந் தனியுமா யிருந்துட றளர்ந்தான்.

(ப - ரை.) போதரும்-போகின்ற, நெறியில்-வழியில், நன்மைகள்-சுபங்களானவை, பயக்க - (உனக்கு) உண்டாகுக, பொருந்துறு - பொருந்திய, கிளை

யொடு (உன்) சுற்றத்துடனே, புல்லி-கூடி, ஆதரம்-ஆசையானது, பெருகும்-வளரப்பெற்றிருக்கின்ற, அளியனே-எளியேனே, மறவேல்-மறவாதே, ஆயிழை-தமயந்தியினது, அருண்முகம்-அருளோடு கூடியவாக்கை, பெற்று-அடைந்து தீதற-குற்றமற, விரைவில்-சீக்கிரத்தில், வருதியென்று-வாவென்று, உரைத்து சொல்லி, திங்களின்-சந்திரன்போலும், அருஞ்சுதை-அரிய சுண்ணச்சாந்தை, தீற்று-தீற்றப்பெற்றுள்ள, தாது - பொடியையுடைய, அவிழ்-மலர்ந்த, தாமம் பூமாலைகளையுடைய, மாடமேல்-மேல்வீட்டிலே, தானும்-தானும், தனியுமாய் - ஒருவருமுடனில்லாமையுமாகி, இருந்து - இருந்து, உடல்-உடம்பு, தளர்ந்தான்-தளரப்பெற்றிருந்தான், எ - று.

(போ - ரை.) நன்மைகள் பயக்கவென்றது-வாழ்த்து, மறவேலென்றது-வேண்டிக்கோடல் வருதியென்றது-விதி முகம்-ஆகுபெயர். நீ மீண்டுவருதற்குக் காலநீட்சியுண்டாமாயின் அதுவரையில் என்னுயிர் நிற்கமாட்டாது. உன் முயற்சி வீணாய்ப் பழிபடுமென்பது தோன்றற்குத் தீதற விரைவில் வருதியென்றானென்க. விடுத்தபின் னுரைத்தல் பொருந்தமோவெனின் போகத் தொடங்குகையில் ஆசைமிகுதியாற் சொல்லுதலும் உலகவழக்க மாதலாலே பொருந்துமென்றறிக. தானுந்தனியுமா யிருந்தென்றதனால் உயிர்போற் சிறந்த நட்பாளரையும் விலக்கி யிருந்தானென்றதாயிற்று (ந. சு)

இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளால் அன்னத்தின் செலவு சொல்லப்படுகின்றது.

ஈங்கிவன் மாழாந் தன்னமென் சொல்லா லின்னுயிர் தாங்கின னிருப்பத், தீங்கரும் பனுக்கு மாங்குயிற் கிளவி செவ்விகண் களிப்புற நோக்கி, யாற்கணுற் றிற்றைப் பகலைநற் பகல தாக்குவலென மனம் வலியாப், பூங்கனி நிறைநீர்ப் பொற்குட மெதிரப் போயது பொலன் சிறை யன்னம்.

(ப - ரை.) ஈங்கு-இவ்விடத்தே, இவன் - இவ்வரசன், மாழாந்து - அறிவு கலங்கி, அன்னம்-அன்னத்தினது, மென்சொல்லால் - மெல்லியசொல்லால், இன்னுயிர்-இனியதாகியவுயிரை, தாங்கினன்-தாங்கினவனாகி, இருப்ப-இருக்க, தீங்கரும்பு-மதுரமாகிய கன்னலை, அனுக்கும்-கெடுக்கின்ற, மாங்குயில்-மாங்குயிலிசைபோலும், கிளவி-சொல்லையுடையவளது, செவ்வி-அழகை, ஆங்கண் - அவளிருக்கின்றவிடத்தை, உற்று - அடைந்து, கண்களிப்புற - (என்) கண்களிகூர, நோக்கி-பார்த்து, இற்றைப்பகலை-இத்தினத்தை, நற்பகலதாக்குவலென-நல்லதினமாக்குவனென்று, மனம்வலியா-மனத்திலெண்ணி, பூங்கனி-அழகியபழமும், நிறைநீர்-நிறைந்தநீரையுடைய, பொற்குடம்-பொற்குடமும், எதிர-தனக்கெதிர்ப்பட, பொலன்சிறை-பொற்சிறைகளை யுடைய, அன்னம்-அன்னமானது, போயது-போயிற்று, எ - று

(பொ - ரை) அன்னமென் சொல்லா லின்னுயிர் தாங்குதல் அது தன் விருப்பப்பொருளைப் பெறுதற்கு உபாயமாகையாலே தைரியங் கொண்டிருத்தல். பூங்கனி - அவ்வனத்திலுள்ள மரத்தின்பழம். பழமும் நிறைநீர்க்குடமும் எதிர்ப்படின் அவை விரும்பப்பட்டகாரியங் கைகூடுமென்பதை முன்னறிவிக்கின்ற நல்லநிமித்தங்களாம். இது நிமித்தநூலிலே சொல்லப்படுவது. (கஎ)

கட்புலன் கதுவா துயர்ந்துபின் னெவருங் காண்வா வெள்ளிடைப் பறந்து, புட்செறி வாவி புகாதகல் விசும்பிற் பொன்னுரைத் தாலெனப் போகி, நுட்பமாய் குநர்க்கு மதிசயம் பயப்ப நொடிவரைப்புகுந்ததவ் வன்னம், வட்கிவெண் மதியஞ் சவிகெட வொளிரு மாடமார் குண்டின புரமே.

(ப - ரை.) அவ்வன்னம் - அவ்வன்னமானது, கண்-கட்பொறிகளுக்கு புலன்-விஷயமாக, கதுவாது-பற்றப்படாமல், உயர்ந்து - மேலெழும்பி, பின் - (அதன்) பின்பு, எவரும்-யாவரும், காண்வா - (தன்னைக்) காண, வெள்ளிடை ஆகாயத்தில், பறந்து-பறந்து, புள்-பறவைகளானவை, செறி-நெருங்கப்பெற்ற வாவி-தடாகங்களிலே, புகாது-செல்லாமல், அகல்விசும்பில்-விரிவுள்ள வாகாசமாகிய (வுரைகல்) வில், பொன் - (தன்சிறைகளின்) பொன்னை, உரைத்தாலென-உரைத்ததுபோல, போகி-சென்று, நுட்பம்-காலநுட்பத்தில், ஆய்குநர்க்கும் - ஆராய்கின்றவருக்கும், அதிசயம்பயப்ப - ஆச்சரியமுண்டாக, நொடிவரை-நொடியளவில், வெண்மதியம் - வெள்ளைச்சந்திரனானது, வெட்கி-நாணி, சவிகெட-அழகுகெட, ஒளிரும்-விளங்காநின்ற, மாடம்-மாளிகைகளால், ஆர் - நிறைந்த, குண்டினபுரம்-குண்டினபுரத்திலே, புகுந்தது-சென்றது, எ-று.

(பொ - ரை.) மேலெழும்புகிற விசையாற் காணப்படாமையாற் கட்புலன் கதுவாதுயர்ந்தென்றும், பின் மேலிருந்து வழிநிதானித்துச் செல்லுஞ் சிறிதுகாலத்திலே யாவராலுங் கண்களிகூரக் காணப்படுதலால் எவருங் காண்வர வெள்ளிடைப் பறந்தென்றும், சுற்றத்தோடுகூடி யின்புறுதலையும் வழியிடையிற் சற்றேதங்கி இளைப்பாறுதலையும்விட்டு அரசன்காரியத்தையே பெரிதாகநினைத்துப் போதலாற் புட்செறிவாவி புகாதென்றும், சொல்லப்பட்டன. உரைத்தவென்னும் வினைமுற்று உரைத்தாலெனத் திரிந்தது. பறத்தல்வேகத்தினாலே அதன்பொன்னொளி தாமரையாக விழுதல்பற்றிப் பொன்னுரைத்ததெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி நுட்பமாய்குநர் கீழேஅந்நிழலைப்பார்த்து அக்கணத்திற்றானே மேலேபார்ப்பவர். (கஅ)

இதனால் வனக்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.

கலி விருத்தம்.

மன்னு மாநகர் மேய வனனெலா
மன்னங் கண்ணுற் றதிசயித் தேகலு
முன்னங் கண்டது முசுவண் டார்த்தெழப்
பொன்னந் தாதவிழ் பூந்துணர்ச் சோலையே.

(ப - ரை.) அன்னம் - அன்னமானது, மன்னும்-நிலைபெற்ற, மா-பெருமைபொருந்திய, நகர்-குண்டினபுரத்தில், மேய-தங்கிய, வளனெலாம்-சிறப்புகளையெல்லாம், கண்ணுற்று-பார்த்து, அதிசயித்து - ஆச்சரியப்பட்டு, ஏகலும்-போமளவிலே, முன்னம் - (தன்) னெதிரே, மூசு-மொய்க்கின்ற, வண்டு-வண்டுகளானவை, ஆர்த்து-ஒலிசெய்து, எழ-எழும்பாநிற்க, பொன் - பொன்னிறம் பொருந்திய, தாதுபொடியுடனே, அவிழ் - விரிகின்ற, பூ-மலர்களையுடைய, துணர் - கொத்துகளையுடைய, சோலை - (தமயந்தியினது) வனத்தை, கண்டது-பார்த்தது, எ - று.

(போ - ரை.) அரும்புகளா யிருக்கும்போது மொய்த்தவண்டுகள் விரியும் போது அஞ்சியெழுமாதலால் ஆர்த்தெழவென்னும் வினையெச்சம் அவிழென்னும் வினைகொண்டதென்க. அன்றி தன்சிறைக்காற்றால் அஞ்சியெழக்கண்டது என முடிக்கினு மமையும். (௩௧)

இதனால் அச்சமயத்திலே தமயந்தி அங்கே வருவதற்கு நிமித்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

சோலை வாயிற் சுடரு நிலாமணி
யால வாலத் தவிர்மதி யாற்புனல்
கால வாய்ந்த கதிர்மணி முல்லையின்
கோல நாண்மலர் கொய்வதற் கெய்தினாள்.

(ப - ரை.) சோலைவாயில்-அச்சோலையின்கண்ணே, ஆலவாலத்து-பாத்திகளில், சுடரும்-விளங்குகின்ற, நிலாமணி-சந்திரகாந்தங்கள், அவிர் - விளங்காநின்ற, மதியால்-கிரணத்தினாலே, புனல்-நீரை, கால-கக்க, வாய்ந்த - (அதனால்) னிலைபெற்ற, முல்லையின்-முல்லைக்கொடிகளுடைய, கதிர்-கிரணத்தையுடைய, மணி-முத்துப்போலும். கோலம்-அழகிய, நாள்-அன்றுபூத்த, மலர் - மலர்களை, கொய்வதற்கு-பறிப்பதற்கு, எய்தினாள் - (தமயந்தி) வந்தாள், எ-று.

(போ - ரை) இப்பாட்டின்பொருள் செல்வமிகுதியைச் சொல்லுதலென்னு மிலக்கணத்தால் வீறுகோளணியும், சந்திரகாந்தத்தின் அவ்வளவு நீர்ப்பெருக்கு முல்லைக்குஞ் சம்பந்த மில்லாமையிலே சம்பந்தத்தை கற்பித்தலென்னுமிலக்கணத்தால் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணியும், ஆதலால் ஒருதொடர்ப்பொருட் கலவையணியாம். (௩0)

இதனாலே காக்ஷிசொல்லப்படுகின்றது.

மீதுலாயவெண் டாரகைகாப்பணிற்
சீதவொண்கதிர்த் திங்கள்கண்டாலென
மாதர்நோக்கின் மடக்கையர்காப்பணிற்
காதல்கூர்தம யந்தியைக்கண்டதே.

(ப - ரை.) மீது-ஆகாசத்திலே, உலாய-திரிகின்ற, வெண்டாரகை - நட்சத்திரங்களது, நாப்பணில்-நடுவில், சீதம்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, ஒள்-ஒள்ளிய கதிர்-கிரணங்களையுடைய, திங்கள்-சந்திரனை, கண்டாலென-கண்டதுபோல், மாதர்-அழகிய, நோக்கின் - பார்வையையுடைய, மடந்தையர்-மாதரது, நாப்பணில்-நடுவில், காதல்கூர்-விரும்பப்படுகிற, தமயந்தியை - தமயந்தியென்பவளை, கண்டது - (அவ்வன்னமானது) பார்த்தது; எ-று.

(பொ - ரை.) இவ்வுவமையினாலே தமயந்தியினுடைய தோழிகளெல்லாரும் ஒருநிகரான வழகுடையவர்களாய் விளங்கலும் அவள் அவர்களுக்குள்ளே நடுநாயகமாய் விளங்கலுங் காண்க. (சுக)

இதனால் அவளை வியந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.

கண்ணுங்கையு முகமுங்கமலமா
நண்ணுஞ்சண்பக நாண்மலர்மேனியா
வண்ணல்வேளை வழிபடற்காற்றிய
வண்ணமாலையொ லென்றுமருண்டதே.

(ப - ரை.) கண்ணும்-கண்களும், கையும்-கைகளும், முகமும்-வதனமும், கமலமா-தாமரைமலர்களாகவும், மேனி-வடிவமானது, நண்ணும்-பொருந்திய, நாள்-அன்றுபூத்த, சண்பகம்-சண்பகத்தினுடைய, மலரா-மலர்களாகவு மினைத்து, அண்ணல்-தலைவனாகிய, வேளை-மன்மதனை வழிபடற்கு பூசித்தற்பொருட்டு, ஆற்றிய-செய்யப்பட்ட, வண்ணம்-அழகிய, மாலையென்று-தொடையென்று, மருண்டது-மயங்கிற்று (அன்னம்) எ - று

(பொ - ரை.) கமலமாக மலராகவென்கிற செயவென்வாய்பாட்டு வினையெச்சங்களீறு கெட்டுவந்தன, அவற்றை முடித்தற்குத் தோன்றலா லென்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது. நாலுசாதிகளிலுஞ்சிறந்த பதுமினிசாதிக்கு – சண்பகமலரெனச் சிவந்தமேனியாள்" என்றுசொல்லப்பட்டமையால் பதுமினிசாதியளென்றதாயிற்று. தமயந்தியை அப்படிப்பட்ட மாலையென்று மயங்குதலால் மயக்கவணியாம். (சஉ)

இதுமுதன் மூன்றுபாட்டுகளால் பின் அன்னத்தின்செயல் சொல்லப்படுகின்றது.

வழிந்துதெள்ளமு தூறவளர்ந்துமா
சொழிந்ததிங்களை யூர்வளைக்காலெனச்
செழுந்தண்கோதை திருமுக முள்ளுறச்
சுழன்றுதாழ்ந்தது தூச்சிறையன்னமே

(ப - ரை.) தூ - பரிசுத்தமாகிய சிறை-சிறைகளை யுடைய, அன்னம்-அன்னமானது, வழிந்து-பெருக்கெடுத்து, தெள்ளமுது - தெள்ளிய வமிர்தமானது, ஊற-சுறக்க, வளர்ந்து-நிறைந்து, மாசு-குற்றத்தின், ஒழிந்த-நீங்கிய,

திங்களை-சந்திரனை, ஊர்-பரிவேஷமானது, வளைந்தாலென - சூழ்ந்ததுபோல, கோதை-தமயந்தியினது, செழுந்தண்-செழுமையுங் குளிர்ச்சியும் பொருந்திய திரு-அழகிய, முகம்-முகமானது, உள்-நடுவில், உற-பொருந்த, சுழன்றி-சுற்றிவந்து, தாழ்ந்தது-இறங்கிற்று, எ - று.

(பொ - ரை.) மாசொழிந்த திங்களை யென்றதற்குக் களங்கமில்லாத சந்திரன் ஒன்றுண்டாயின் அதனையெனப் பொருள்கூறி இல்பொருளுவமையாக்கினுமமையும். சந்திரனுக்கு அமிர்தம்போல முகத்திற்கு மதுரவாக்குக்கொள்க. ஊர்வளைந்தாலெனச் சுழன்றெனவே சுழற்சிவேகத்தினாலே அதன்பொன்னொளி வலயமாக வீழ்ந்ததென்பது தோன்றுதலறிக பறவைக்கு ஆகாசத்திலிருந்து கீழேயிறங்கும்போது தங்குதற்குத்தகுந்த விடத்தைச் சுழன்றுகொண்டேபார்த்தல் சுபாவம். உவமையுந் தன்மை நவிற்சியுஞ் சேர்தலால் சேர்வையணி. (௪௩)

தெய்வத்தாமரைப் போதுறைசெல்வியுங்
கொவ்வைவாயயி ராணியுங்கூறுமிந்
நவ்விநோக்கிக் கிணையெனநாட்டுத
லெவ்வமென்ன விகழ்ந்துவியந்ததே.

(ப - ரை.) தெய்வம் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, தாமரைப்போது - தாமரைப்பூவின்கண், உறை-வாசஞ்செய்கின்ற, செல்வியும்-திருமாதும்-கொவ்வை-கோவைப்பழம்போலும், வாய்-வாயையுடைய, அயிராணியும்-இந்திராணியும், கூறும்-சொல்லப்பட்ட, இந்நவ்விநோக்கிக்கு-மான்கண்போலுங்-கண்களையுடைய, இவளுக்கு-இணையென-உபமானமாவரென்று, நாட்டுதல்-நிறுத்துதல் எவ்வமென்ன-குற்றமென்று, இகழ்ந்து - (அவ்விருவரையு) மிகழ்ந்து, வியந்தது - (இவளழகைக்குறித்து) ஆச்சரியப்பட்டது (அன்னம்) எ - று.

(பொ-ரை.) உபமானங்களுக்குக் குறைவைச்சொல்லுதலால் எதிர்நிலையுவமையணி. (௪௪)

வேறு.

சுலவுற்றெதிர் போகிய தூவியனங்
குலவுற் றபொலன் சிறையைக் குவியா
நிலனுற் றெறிநீள் சிறைமெல் வளியா
லலைவுற்ற மருங்கின ளஞ்சின ளால்.

(ப - ரை.) சுலவுற்று-சூழ்ந்து, எதிர் - (தமயந்தி) முன்பு, போகிய-சென்ற, தூவி-இறகுகளையுடைய, அனம்-அன்னமானது, குலவுற்ற-வளைவுபொருந்திய, பொலன் - பொன்மயமாகிய, சிறையை-சிறைகளை, குவியா-குவித்து, நிலன்-பூமியின்கண், உற்று - பொருந்தி, எறி - (அப்போது) உதறப்பட்ட,

நீள்-விரிந்த, சிறை - (அதன்) சிறைகளது, மெல்வளியால் - மெல்லிய காற்றோசையால், அலைவுற்ற-மருங்கினள், அசைவுற்ற-விடையையுடைய தமயந்தியானவள், அஞ்சினள்-அச்சமுற்றாள், எ-று.

(போ - ரை.) வேறொன்றிற் கருத்துவைத்திருக்கின்றவளுக்குமுன்னே அன்னஞ் சரேலென்றிரங்குஞ்சமயத்தில் விருத்தடித்துக் கொள்ளுஞ் சிறைகளின் காற்றோசை ஆகஸ்மிகமாக வுண்டாதலால் அச்சமுண்டாயிற்றென்க அன்றியும் அலைவுற்றமருங்கின ளெனலால்-காற்றால் இடைமுரியு மென்றஞ்சினளெனினுமாம். தன்மை நவிற்சியணியாம். இது முதற்பத்தொன்பதுபாட்டுகள் பெரும்பாலும் முதற்சீர் புளிமாச்சீ ரேனுந் தேமாச்சீரேனும் பெற்று மற்றைமூன் ம் புளிமாச்சீர்களாகிவருகிற அளவடி நான்குகொண்டகலி விருத்தங்கள்.

இதனால் மங்கையர்க்கு அதனித்துண்டான விருப்பமிகுதி
சொல்லப் படுகின்றது.

பொறியின் வழிநெஞ்சு புகுத்தி யிடா
ரறிவின் னறிவா யவரும் பொருளைப்
பிறிதொன் றறநோக்குதல் போற் பிறழு
மறியுண் கணின் மங்கையர் நோக்கினரால்.

(ப - ரை.) பொறியின் வழி - ஐம்பொறிகளின் வழியிலே, நெஞ்சு-மனத்தை, புகுத்தியிடார்-செலுத்தாத யோகிகள், அறிவின்-ஞானக்கண்ணினாலே, அறிவாய-அறிவுருவாகிய, அரும்பொருளை-பிரமத்தை, பிறிதொன் மற்றொரு விஷயசம்பந்தம், அற-நீங்க, நோக்குதல்போல் - பார்த்தல்போல், மங்கையர்-தோழிகளானவர். (பிறிதொன்று) - மற்றொரு விஷயசம்பந்தம், (அற - நீங்க, பிறழும்-புரளுகின்ற, மறி-மான்கண்போலும், உண் - மையுண்ட, கணின்-முகக்கண்களாலே, (அறிவாய) - அறிவையுடையதாகிய, (அரும்பொருளை) அபூர்வமாகிய அன்னத்தை, நோக்கினர்-பார்த்தார், எ-று.

(போ - ரை.) அறிவின ி வாயவென ஒற்றிரட்ட வேண்டாவிடத்துச் சந்தநோக்கி யிரட்டித்தது உலகம் அஞ்ஞானமயமாகியும் பிரமம் ஞானமயமாகியு நிற்றலின் அறிவாயவென்றார். அகரவுயிர்போ லறிவாகியெங்கு, நிகரிலிறைநிற்கு நிறைந்து" என்பதனாலுமறிக பிறிதொன்றற் அப்பிரமமன்றி யிரண்டாவதொரு பொருளில்லையாக வெனினுமாம் உவமை. (சசு)

இதனால் தமயந்தி அதனைவிரும்பிப்பிடிக்கத் தொடங்கினமை
சொல்லப் படுகின்றது.

அணித்தா யரிதா யவரும் பொருளைப்
பிணிப்பான வைசவத் தமர்பெற் றியர்போ
லணித்தா யவனங் கவர்வா னசையான்
மணிப்பூ ணசையா தவதிந் தனளால்.

(ப - ரை.) அணித்தாய்-தேகத்தினு ளிருக்கின்றதாய், அரிதாய - (பெறு தற்) கரிதாகிய, அரும்பொருளை-பிரமத்தை, பிணிப்பான்-கண்டுபிடித்தற்பொ ருட்டு, நசைவத்து - (அதனிடத்தே) ஆசைவைத்து, அமர் - அசைவற்று நிற் கின்ற, பெற்றியர்போல் - மனச்செய்கையையுடைய முனிவர்போல், அணித் தாய-சமீபத்திலேவந்த, அனம்-அன்னப்பறவையை, கவர்வான்-பிடித்தற்பொ ருட்டு, நசையால் - (தன்மேல்வைக்கப்பட்ட) ஆசையினாலே, மணி-நவமணிக ளாலாகிய, பூண்-ஆபரணமானது, அசையாது-அசையாதிருக்கும்படி, வதிந்த னள் - (தமயந்தி) தங்கினள், எ - று.

(போ – ரை.) பிரமம் உடம்புதோறும் உயிர்க்குயிராய்க் கலந்து நிற்ற லின் அணித்தா யென்றதற்குத் தேகத்தினு ளிருக்கின்றதா யெனப்பொருள் கூறப்பட்டது பூணசையா தெனவே வடிவ மசயாமை கூறப்பட்டதாயிற்று. யோகிகள் மனமசையாமல் வைத்துப் பிரமத்தைக் காணுமாறு "வாயுநிற்ப மனநின்று மனந்தானிற்பப் பொறிநின்று, பாயபொறிகணிற்ப விடர்படு புன் புலன்கணின்றனவா" லாயபுலன்க ணின்றமையா லகிலந்தோன்று துள்ளத் தே, தூயபரமானந்த பரஞ்சோதி தோன்றக் கண்டிருந்தார், என்பதனாலறிக. உவமை. (௬எ)

இதனால் அப்போது அன்னத்தின்செயல் சொல்லப்படுகின்றது-

அவிர்பூ ணொலியாம லடக்கின ளாய்க்
கவர்வான் வரல்கண் டுமகன் லறிதாய்த்
துவர்வாய் மயிறொட் டிடலாகு மெனு
நவை தீரன மெல்ல நடந்ததுவே

(ப - ரை) அன்னம்-அன்னமானது, அவிர்-விளங்காநின்ற, பூண் - பூண் களை, ஒலியாமல்-ஒலியாதிருக்க, அடக்கினளாய்-அடக்கினவளாகி,கவர்வான்- (தன்னைப்) பிடிக்கும்படியாக, வரல்-வருதலை, கண்டும்-பார்த்தும், அகன்றில தாய் - (தைரியத்தினா) லோடிப்போகாததாகி, துவர்-பவளம்போலும், வாய் - வாயையுடைய, மயில்-மயில்போல்பவளாலே, தொட்டிட லாகுமெனும்-பிடிக் கக்கூடுமென்கின்ற, நவை-இகழ்ச்சியானது, தீர்-தீர, மெல்லநடந்து - மெள்ள நடந்தது, எ - று..

(போ - ரை.) தொட்டிடலாகுமெனு நவைதீ ரென்றலிற் பிடித்தற்கெ ளிதென்னுமெண்ணத்தை அவளுக்குண்டாக்கி அவள்கை தன்மேல்விழவருந் தோறுந் தன்குதிப்பினாலே தப்பித்துக்கொண்டு அவன்முயற்சியை வீணாக்கிற் றென்க. தீரவென்வினையெச்சம் ஈறுகெட்டது விரைந்தோடப்பிற் பிடிபடா தென்று தொடராளென அவணடைக் கேற்ப மெல்ல நடந்ததென்க. (௬அ)

இதனால் மங்கையர் தமயந்தியைத் தடுத்தமை சொல்லப்படுகிறது.

புளினத்தடமேவியபோகுமனம்
எளிதிற்றனகைம்மலரெய்துறுமோ
வுளம்வைத்தமையென்னெனவொண்ணுதலார்
நளினக்கைபுடைத்துநகைத்தனரால்.

(ப - ரை.) ஒள்-காந்தி பொருந்திய, நுதலார்-நெற்றியை யுடையதோழிகள், புளினம்-மணற்குன்றுகளையுடைய, தடம்-தடாகத்திலே, மேவிய-வாசஞ் செய்யும்படியாக, போகும்-போகின்ற, அனம்-அன்னமானது, எளிதில்-எளிதிலே, தன்-தன்னுடைய, கை-கைகளாகிய, மலர் - தாமரைமலர்களிலே, எய்துறுமோ-அடையுமோ, உளம்வைத்தமை-(எம்பிராட்டி அதனிடத்தே) மனம்வைத்தமைக்குக் காரணம், என்னென-யாதென்று, நளினம்-தாமரைமலர்போலும், கை-(தங்)கைகளை, புடைத்து-தட்டி, நகைத்தனர்-சிரித்தனர். எ-று.

(போ - ரை.) புளின மென்றதற்குப் பறவைகளி னினத்தை யுடையவெனினுமாம். தமயந்தியின் முயற்சி,வீணுதலைக் கண்டு இங்ஙனம், பரிகாசஞ் செய்தா ரென்க. (சஅ)

இதுமுதனான்குபாட்டுகளாலே பிடித்தந்துச் செய்யுமுயர்ச்சி
சொல்லப்படுகின்றது.

புனைமேகலையீர்கைபுடைத்துநகைத்து
அனமேகவியற்றுதலன்புகொலோ
தனியேகுவனின்மினெனத்தகையால்
துனியோடுரைசெய்துதொடர்ந்தனளே.

(ப - ரை) புனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட, மேகலையீர்-மேகலாபரணத்தையுடையவரே! கைபுடைத்து-கைதட்டி, நகைத்து-சிரித்து, அன்னம்-அன்னத்தை, ஏக-ஓடிப்போக, இயற்றுதல்-செய்தற்குக்காரணம், அன்போ - (என்மேலுள்ள) அன்போ, தனி-தனியாக, ஏகுவன்-(நான்) போவேன், நின்மினென-(நீர்) நில்லுமென்று, துனியோடு-கோபத்தோடு, உரைசெய்து - சொல்லி, தகையா - ஆணையிட்டு, தொடர்ந்தனள் - (தமயந்தியானவள்) அதன்பின்போயினாள். எ - று.

(போ - ரை.) கைபுடைத்த லொலியோடு மேகலையொலியு மெழுதல் தோன்றப் புனைமேகலயீ ரென்றாளென்க. அன்புகொலோவெனலால் என்மேல் அன்பிலீராதலால் இங்ஙனஞ்செய்கின் றீ ரென்றதாயிற்று. தகைதல் என்பின்னே தொடருவீராயின் எனக்குத் துரோகஞ்செய்தவராகக் கடவீரென்றாணை கூறல் (ருo)

முகிழ்மென்முலைவாணுதன்மொய்குழலார்
நகைசெய்வதுகண்டுளநாணினளா
யகல்கின்றபொலஞ்சிறையன்னநிழ
னிகரென்னவொதுங்கினணேரிழையே.

(ப - ரை.) நேரிழை—தகுந்தவணியையுடைய தமயந்தியானவள், முகிழ்-தாமரையரும்புபோலும், மென்முலை-மெல்லியமுலைகளையும், வாணுதல்-ஒளிபொருந்திய நெற்றியையும், மொய்குழலார்-நெருங்கியகூந்தலையும் உடையதோழிகள், நகைசெய்வது - பரிகாசஞ்செய்தலை, கண்டு-பார்த்து, உளம்-மனத்திலே, நாணினளாய் – வெட்கமுற்றவளாகி, அகல்கின்ற—நீங்குகின்ற, பொலன்-பொன்மயமாகிய, சிறை-சிறைகளையுடைய, அன்னம்-அன்னத்தினது நிழல்-நிழலானது, நிகரென்ன-(தனக்கு) நிகராமென, ஒதுங்கினள்-நடந்தாள், எ-று.

(போ - ரை) தகையப்பட்ட தோழிகள் தனது பிடிக்கமாட்டாமையைக்கண்டு சிரித்தலால் நாணங் கொண்டாளென்க. அன்னநிழ னிகரென்னவொதுங்கினளெனவே அந்நாணும் அவளதுமுயற்சியை எழுப்பலால் அதன் சாயைபோல விடாது சென்றாளென்க. இது உவமையணி.

வடியுண்கணிமாமுலைதாங்கியதா
லிடுகும்மிடையென்படுமேகலெனப்
பிடிமென்னடைமங்கையர்பேசமறுத்
தடிமென்மலர்பேர்த்தனளாயிழையே.

(ப - ரை.) வடி-கூர்மைபொருந்திய,உண்-(மை) யுண்ட, கணி-கண்களையுடையவளே! மாமுலை—பெரியமுலைகளை, தாங்கியதால்-சுமத்தலால், இடுகும்-துவளுகின்ற, இடை-(உன்) னிடையானது, என்படும்-(நடத்தலாலே)என்னபாடுபடும். ஏகலென - போகாதேயென்று, பிடி-பெண்யானைபோல், மென்னடை-மெல்லியநடையையுடைய, மங்கையர்—தோழிகள், பேச-சொல்ல, மறுத்து-(அதை) மறுத்து, ஆயிழை-ஆராய்ந்து கொள்ளப்பட்ட வணியையுடையவளாகிய தமயந்தியானவள், அடி-அடியுருக்கொண்ட, மென்மலர்-மெல்லிய தாமரைமலர்களை, பேர்த்தனள்-எடுத்தாள். எ - று.

(போ - ரை) என்படுமென்றதற்கு இப்படியிருக்கிற விதுயான் நடந்து செல்லின் மிகவருந்துமென்று நீதானே அறிவாயென்பதுபொருள், முன்னே எளிதிற்றன்கைம்மல ரெய்துறுமோ என்று பிடிபடாமை கூறிக் கேளாமற் போகையாலே பின்னும் வருத்தங்கூறி மறுத்தாரென்க. தகாதவொழில் செய்யும்போது விலக்கல் தோழியர் கடனாதலின் "நகுதற்பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண், மெற்சென்றிடித்தற் பொருட்டு" என்பதனாலுமறிக. அடிமென்மலரெனலால்-அடிவருந்துதலுங்கொள்க. ஏகல்-முன்னிலையேவ லொரு

மை யெதிர்மறைவினைமுற்று. மலராகிய வுபமானம் நடத்தற்செய்கையிலே உபயோகித்தற்கு அடியாகிய உபமேயத்தி னுருவங்கொண்டு வேறுபட்டதாகச் சொல்லலால் திரிபணி. (௫௨)

செய்ப்பட்டசெழுங்கமலத்திலனங்
கைப்பட்டதுபட்டதெனக்கருதா
மைப்பட்டமலர்ப்பொழின்மாதவிவாய்ப்
பொய்ப்பட்டமருங்கினள்புக்கனளே.

(ப - ரை.) பொய்ப்பட்ட-பொய்கூறுதற்கிடமாகிய, மருங்கினள்-இடையையுடைய தமயந்தியானவள், செய்யப்பட்ட-கழனியிலுண்டாகிய, செழுங்கமலத்தில்-செழியதாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற, அனம்-அன்னமானது கை-(என்) கையிலே, பட்டதுபட்டதென - அகப்பட்டது அகப்பட்டதென்று, கருதா-நினைத்துக்கொண்டு, மைப்பட்ட-மேகத்தையளாவிய, மலர்-மலர்களையுடைய, பொழில்-சோலையிலே, மாதவிவாய் - குருக்கத்தியினிடத்தே, புக்கனள்-சென்றாள். எ - று.

(பொ - ரை.) இருந்துஞ்சிறுத்துக் காணப்படாமைபற்றி இல்லையென்று கொள்ளப்படுதலாலே பொய்ப்பட்ட மருங்கென்று சொல்லப்பட்டது கருதாப்புக்கனளென்றதனால் அடிபெயர்க்குந்தோறும் அப்படி நினைத்தாளென்க. பட்டதென்பது விரைவுபற்றி அடுக்கி இறந்தகாலத்திலேவந்தது. புக்கனளென்றதற்கு அன்னம் அவளை அப்படி நினைக்கச்செய்து வஞ்சித்துக் குருக்கத்தியின்கீழ்த் தனிப்படக்கொண்டு போயிற்றென்பதே கருத்தாகக்கொள்க (௫௩)

இதனால் அன்னம் நன்மொழிகள் பேசத்தொடங்கினமை
சொல்லப்படுகின்றது.

தொடர்ந்தாள்கலுழ்தூமுகம்வேரொழுக
நடந்தாயிழையெய்த்தனளென்னநயந்
திடந்தேர்ந்தவளின்புறுநன்மொழிகண்
மடந்தாழிளவன்னம்வழங்கியதே.

(பத - ர்.) மடந்தாழ்-அறியாமைபோகிய, இளவன்னம்-இளமைபொருந்திய அன்னமானது, தொடர்ந்தாள்-(என்பின்னே) தொடர்ந்தவளாகி, கலுழ்-விளங்குகின்ற, தூ-பரிசுத்தமாகிய, முகம்-முகத்தினின்றும், வேர்-வெயர்வையானது, ஒழுக-ஒழுகாநிற்க, நடந்து-நடந்து, ஆயிழை-தமயந்தியானவள், எய்த்தனளென்ன-இளைத்தாளென்று, நயந்து-விரும்பி, இடம்-(தகுதியான) இடத்தை, தேர்ந்து-அறிந்து, அவள்-அத்தமயந்தியானவள், இன்பு-இன்பத்தை, உறு-அடைதற்குக் காரணமாவனவாகிய, நன்மொழிகள்-நல்ல சொற்களை, வழங்கியது-சொல்லிற்று எ - று.

(பொ - ரை.) இடந்தேர்தல் தனித்துப்பேசுதற்கா மிடத்தையறிதல்,

இதுமுத லிரண்டுபாட்டுகளாலே முன்சொல்லப்பட்ட நன்மொழிகள் இவையென்று சொல்லப்படுகின்றன.

கோடுந்தியகொம்மை முலைப்பொறையால்
வாடும்மிடைமாமயில்வாரலெனத்
தோடுண்குழன்மங்கையரிற்றுணர்மா
வாடுந்தளிரங்கைமறித்தனபார்.

(ப - ரை.) துணர் - பூங்கொத்துகளையுடைய, மா-மாமரங்களானவை, கோடு-யானைக்கொம்புகளை, உந்திய-கீழ்ப்படுத்திய, கொம்மை-திரட்சிபொருந்திய, முலை-முலைகளது, பொறையால்—பாரத்தினாலே, வாடும் - வாடுகின்ற, இடை-இடையையுடைய, மாமயில் - பெருமைபொருந்தியமயிலே! வாரலென—(நடந்து) வாராதேயென்று, தோடு-மலரிதழ்களை, உண் - உட்கொண்ட, குழல் கூந்தலையுடைய, மங்கையரின்-(உன்னுடை) தோழிகள்போல், ஆடும்-அசைகின்ற, தளிர்-தளிர்களாகிய, அங்கை—அழகியகைகளாலே, மறித்தன - (உன்னை) விலக்குகின்றன, பார்-(நீ அவற்றைப்) பார், எ - று.

(பொ - ரை) வடியுண்கணியென்ற பாட்டிலே மங்கையர் மறுத்தமையைச் சுட்டி இதிலே மங்கையரினென் றுவமிக்கப்பட்டது மாமரங்களை அங்ஙனமறிக்கின்றனவாகக் குறித்தலினாலே தற்குறிப்பணி. இதற்குமங்கையரினென்னு முவமையும் தளிரங்கையென்னு முருவகமும் அங்கங்கள். (ருரு)

இதனால் பிடிபடாமைக்குக் காரணம் சொல்லப்படுகின்றது.

விண்ணின்னியங்கும்மெனைமேவரநீ
மண்ணின்னடந்தெவ்வணம்வெளவுதியா
லெண்ணின்னிதுகண்டவர்யார்நகையார்
பெண்ணின்னமுதேவரல்பேதைமையே.

(ப - ரை.) பெண்-பெண்களிலே, இன்னமுதே—இனியவமிர்தம் போல் விளங்குகின்றவளே! விண்ணின்-ஆகாசத்திலும், இயங்கும்-திரிகின்ற, எனை—என்னை, மேவர-அடைதற்கு, நீ-நீ, மண்ணில் - பூமியின்மேல், நடந்து-நடந்து வந்து, எவ்வண்ணம்-எவ்விதத்தினாலே, வெளவுதி - பிடிக்கமாட்டுவாய், எண்ணின்-ஆலோசிக்கு மிடத்து, இது-இச்செய்கையை, கண்டவர்—பார்த்தவருள், யார்-யாவர், நகையார்-சிரியார், வரல் - (மங்கைப் பருவமடைந்தவுனது) வருதல், பேதைமை-பேதைப் பருவத்தின் செயலா யிருக்கின்றது, எ - று.

(பொ - ரை) விண்ணி னியங்குமெனை யென்றதற்குப் பூமியிலன்றி ஆகாசத்திலுஞ் சஞ்சரிக்க வல்லவென்னை யென்றும், மண்ணினடந்தென்றதற்குப் பூமியொன்றிலே மாத்திரஞ் சஞ்சரிக்கின்ற நீ அப்பூமியிலே நடந்தென்றும், விரித்துரைத்துக்கொள்க. பெண்ணின்னமுதே யெனலாலும் வரல்

பேதமையெனலாலும் மங்கைப்பருவ முடைமை சொல்லப்பட்டது. விண்ணினியங்கு மென்னும் பதப் பொருளாலும் மண்ணி னடங்கென்னும் பதப்பொருளாலும் வெளவக்கூடாமையும் இம்முதல்வாக்கியப் பொருளாலே வால்பேதைமை யென்றதையுஞ் சாதித்தலாலே இவ்விரண்டு செய்யுட் குறியணிகள் கலந்துவந்த கலவையணி. (ருசு)

இதனுல் அரசன் காரியத்துக்கு உபயோகியாகிய தன்வரலாற்றின் சிறப்பை யுணர்த்தத் தொடங்கிச் சுற்றமுமிடமுமுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

என்றின்மரபோதுமிவட்கியையப்
பின்னம்மொழிபேசுவலென்றயனூ
ரன்னத்தனதன்புறுசுற்றமியாம்
பொன்னின்னகர்யாங்கள்பொருந்திடமே.

(ப - ரை.) என்று-என்றுசொல்லி, இவட்கு-இவளுக்கு, இயைய-பொருந்த, பின்-பின்பு, அம்மொழி-அவ்வரசன் காரியத்தை, பேசுவலென்று-சொல்வேனென் றெண்ணிக் கொண்டு, இன்மரபு-இனிதாகிய (தன்) வரலாற்றை, ஓதும்-சொல்லுகின்றது, யாம்-யாங்கள் அயன் - நான்முகக் கடவுளால், ஊர்-செலுத்தப் படுகின்ற, அன்னந்தனது - அன்னவாகனத்தினது, அன்புறு-அன்புமிகுந்த, சுற்றம்-உறவினேம், யாங்கள் யாங்கள, பொருந்து-தங்கப்பெற்ற, இடம்-இடமானது, பொன்னின்னகர்-தேவநகரமாகும் எ - று.

(போ - ரை.) என்றென்றது முன்னிரண்டு பாட்டையுஞ் சுட்டிநின்றது. பின்சொல்லப் படுவதாகிய அரசன் காரியத்திற்கு உபயோகியாதலால் இன்மரபென்றது அன்புறு சுற்றமென்றதனுல் நெருங்கிய சம்பந்தமுடைமை சொல்லப்பட்ட தாயிற்று. பொன்னின் னகர் பொருந்திட மெனலால் எம்மோடு பயிலுதல் மனிதர்க்கு அரிதென்றதாயிற்று. தன்னினத்தையுந் தழுவிக் கொண்டு யாமென்றும் யாங்களென்றும் கூறிற்று. (ருஎ)

இதனுல் தன்வடிவம் பொன்மயமாயிருக்கைக்குக் காரண முணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

மலர்மேலயன்மானதவாவியினுட்
பொலன்மெல்லிதழ்பூத்தசெழுங்கமல
நலனூர்வளையம்பலகாலுமயின்
றுலவாதெனிற்பொன்னிறமுற்றனமால்.

(ப - ரை.) மலர்மேல்-தாமரைப்பூமே லுள்ள, அயன் - நான்முகனது, மானதவாவியுனுள்-மானசதடாகத்திலுள்ள, பொலன்-பொன்மயமாகிய,மெல்-மெல்லிய, இதழ்-இதழ்கள், பூத்த-விரியப்பெற்ற, செழுங்கமலம்-செழியதாமரை மலர்களையும், நலனூர்-நலம்பொருந்திய, வளையும் - இளவிலைச்சுருள்களை

யும், பலநாளும்-பலதினமும், அயின்று-தின்று, உலவாது-அழியாமல், ஒளிர்-விளங்குகின்ற, பொன்னிறம்-பொன்னுருவத்லைத, உற்றனம்-அடைந்தோம்.

(போ - ரை.) மானசவாவி சத்தியலோகத்தி லுள்ளது. காரணகுணம் காரியத்தில் உளதாமென்பது பற்றிப் பொற்கமலமாகிய தம்முணவின்குணந் தமக்குண்டானமை சொல்லிற்று. (ருஅ)

இதனுல் பூமியில் வந்தமைக்குக் காரண முணர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.

களிமாமயிலன்னவர்காதலுறு
மளிநாண்மலரைங்கணைவேளனையா
னளன்மாநகர்நாண்மலர்வாவியினல்
வளநோக்குறமண்ணிடைவந்தனமால்.

(ப - ரை) களி-களிப்பைத் தருகின்ற மா-பெருமை பொருந்திய மயிலன்னவர் - மயில்போலுஞ் சாயலுடையவராகிய மகளிரால், காதலுறும், விரும்பப்படுகின்ற, அளிநாண் - வண்டுகளி னொழுங்காகிய நாரியையும், மலரைங்கணை-மலர்களாகிய பஞ்சபாணத்தையு முடைய, வேளனையான்-மன்மதன்போலழகினனாகிய, நளன்-நளமஹா ராஜனது, மாநகர் - பெரியபட்டணத்திலேயுள்ள, நாள்-அன்றுபூத்த, மலர்-மலர்களை யுடைய, வாவியின்-தடாகத்தினது, நல்வளம்-நல்லவளத்தை, நோக்குற-பார்த்தற் பொருட்டு, மண்ணிடை - பூமியினிடத்துக்கு, வந்தனம் - (யாம் வானுலகத்தை விட்டு வந்தோம். எ - று.

(போ - ரை) நளன்மேல் அவளுக்கு ஆசையை யெழுப்புதற்கு அவனழகை இங்ஙனஞ் சிறப்பித்துச் சொல்லியது. வளநோக்குற வென்றதற்கு அதில் விளையாடுதற் பொருட்டென்பது கருத்து. (ருகூ)

உலகமெங்கு மொழிவில்லாத திரிவிலேயும் தளர்வுதோன்றமைக்
குக் காரணமுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

விண்ணம்புவிபாதலமேவுகினு
நண்ணுந்துயரின்றெனநல்வரமுன்
றண்ணங்கமலத்திறைதந்தனன்மைக்
கண்ணென்றயில்கொண்டகனங்குழையாய்.

(ப - ரை.) மை - மையெழுதப்பெற்ற, கண்ணென்று - கண்களென்று (பெயர்வைத்து) அயில் - (நஞ்சம்பூசப்பெற்ற) வேல்களை, கொண்ட - கொண்டிருக்கிற, கனங்குழையே - கனம்பொருந்திய காதணியையுடையவளே, தண்ணங்கமலத்து - குளிர்ச்சி பொருந்திய தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற இறை-

தலைவன், விண்ணம்புவியாதலும்-தேவலோகம் பூலோகம் பாதாளலோகம் இவ்வனைத்தையும், மேவுகினும்-ஒழிவின்றியடைந்து திரியினும், நண்ணும்-(உன்னை) யடையக்கடவதாகிய, துயர் - (தளர்ச்சித்) துயரமானது, இன்றென - இல்லையென்று, நல்வரம்—நல்லவரத்தை, முன்-முன்பு, தந்தனன் (எனக்குக்) கொடுத்தான், எ-று.

(போ — ரை) ஒருகாலத்தில் நான்முகனுக்கு வாகனமாயிருந்ததற்காகக் கொடுத்தானென்க. இவ்வரத்தால் தளர்ச்சியின்றி இப்பூமியிலுள்ள தேசங்களையெல்லாம் ஒழிவின்றிநோக்கித் திரிகின்றேனென்பது இசையெச்சம் கண்ணிற்கு மைபோல வேலிற்கு நஞ்சம்வருவிக்கப்பட்டது (சுO)

இதனால் வேட்டைக்காரர்முதலானவர் பிடிப்பாரேன்னுமச்சம் எனக்கில்லையெனல் சொல்லப்படுகின்றது.

கௌவைக்கடல்சூழ்தருகாசினியிற்
றெய்வத்திரமேவியசீர்நளனே
வௌவுற்றிடினன்றிமாநிடர்தா
மெவ்வப்படிவௌவினுமெய்துவமோ.

(ப — ரை.) கௌவை ஒலியையுடைய, கடல்-கடலாலே, சூழ்தரு-சூழப்பட்ட, காசினியில்-பூமியிலே, தெய்வத்திறம் - தேவபோகத்தை, மேவிய-பொருந்திய, சீர் - பாக்கியத்தையுடைய, நளன்-நளராஜன், வௌவுற்றிடினன்றி - பிடித்தாலன்றி, இம்மாணிடர்தாம்-இம்மனிதர்தாம், எவ்வெப்படி-எந்தெந்தவிதமாக, வௌவினும்-பிடித்தாலும், எய்துவனோ- அகப்படுவனோ, எ-று.

(போ - ரை.) பிறப்பினாலே மானிடனாயிருந்தும் போகத்தினாலே தேவனாகத்தோன்றலின் அவனிடத்தே மாத்திரம் என்னைப்பிடித்தற்கு வல்லமையுண்டென்று கூறிற்றென்பதுகருத்து, மானிடரெனப் பொதுப்படக்கூறினுரேனும் தகுதிபற்றி வேட்டைக்காரர் முதலியோரென்று கொள்க. வலைகண்ணி, படைக்கல, முதலியவற்றைக் கொண்டு பறவைகளை வௌவுமாறு பலவுமடங்குதற்கு எவ்வெப்படி வௌவினு மென்றது.

இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளாலே அத்தேய்வபோகம் இதுவெனல் சொல்லப்படுகின்றது.

ஒளிர்பொன்னுலகத்துறையும்பர்பிரா
னளியாற்புகலேவலுமாற்றுகிலேம்
வளர்பூவுளவானவமேனவமிடர்
நளனேவலுமேமணிசெய்குவமால்.

(ப - ரை.) ஒளிர்-விளங்குகின்ற, பொன்னுலகத்து-தெய்வலோகத்தின்கண், உறை-வாசஞ்செய்கின்ற, உம்பர்பிரான்-இந்திரனது, அளியால்-அன்பினாலே, புகல்-சொல்லப்பட்ட, ஏவலும்-ஏவலையும், ஆற்றுகிலேம் (யாஞ்) செய்

யோம், வளர்-வளர்கின்ற, பூ-தாமரைப்பூவின்கண், உறை-இருக்கின்ற, வானவன்-நான்முகக்கடவுளது, ஏவலும்-ஏவலையும், இந்நளன் - இந்தநளனது, ஏவலுமே-ஏவலையுமே, நனி-மிகுதியாக, செய்குவம் - (யாஞ்) செய்வோம், எ-று.

(போ - ரை.) தனக்கடங்கின வென்றேவும் வல்லமை யில்லாமையால் அளியாற் புகலேவலுமென்றது. நனிசெய்தல் அவர் சொன்னவளவினு மதிகமாகச் செய்துமுடித்தல். இங்ஙனங் கூறலால் இந்திரனைக்காட்டிலுஞ் சிறந்தவன் நளனென்று குறிப்பித்த தாயிற்று. (சுஉ)

துளிதூங்கியவானதிதோய்ந்துநறுங்
குளிர்தூங்குகுறுந்துளிமென்சிறையாற்
களிதூங்கியகாமவிடாயகல
நளன்மேனியில் வீசுவநன்குறவே.

(ப - ரை.) துளி-துளித்தலோடு, தூங்கிய-தங்கிய, வானதி - ஆகாசகங்கையிலே, தோய்ந்து-மூழ்கி, நறுங்குளிர்-நல்ல குளிர்ச்சியானது, தூங்கு-நிலையுறப்பெற்ற, குறுந்துளி-சிறிய துளிகளை, மென்சிறையால்-மெல்லியசிறைகளினாலே, களி-களிப்பானது, தூங்கிய-தங்கும்படியாகவும், காமம்-காமத்தாலாகிய, விடாய்-தளிர்ச்சியானது, அகல-நீங்கும்படியாகவும் நளன்-நளனது,மேனியில்-உடம்பில், நன்குற-நன்றாகப்பட, வீசுவம் - (யாம்) வீசுவேம், எ-று

(போ-ரை.) வீசுவமென்றது எதிர்கால முற்றாயினும் எதிர்கால முற்றுகள் இப்படிப்பட்டவிடங்களிலே செயலைமாத்திரமே யுணர்த்துமென்க. நளனுக்கு வேறுமகளிரோடு கூட்டுறவும் இவை அப்படிவீசுதலும் பொய்யாதலிற் குற்றமன்றோவெனின் அன்று "பொய்மையும் வாய்மையிடத்த புரைதீர்ந்த, நன்மைபயக்குமெனின்" என்று சொல்லப்பட்டமையின் புரைதீர்ந்த நன்மையாவது இதனால் அவளை வசப்படுத்தித் தருந்தநாயகனோடு சேர்த்தலாம்.

இனி நளனுடைய பலவகைப்பட்டகுணங்களையுஞ்சொல்லத்
தொடங்கி இதனுலேசெல்வமும் அழகும் வேலின்
சிறப்பும் உணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது

கலித்துறை.

தெள்ளாரமுதத்தெளிவொத்தவந்தீஞ்சொனல்லாய்
வள்ளார்முரசங்கறங்கும்மணிமுன்றில்வேந்தன்
கள்வாயுமிழ்பூங்கணையேந்தியகாமனன்று
னள்ளார்வணங்குநளனென்னுமோர்காமவேலான்.

(ப - ரை.) தெள்ளார் - தெளிவுபொருந்திய, அமுதம் - தேவாமிர்தத்தினது, தெளிவொத்த-சாரம்போன்ற, அம்-அழகிய, தீ-தித்திப்பாகிய, சொல்-வாக்கையுடைய, நல்லாய் - தமயந்தியே, வள்வார் - வலிபொருந்திய வாரினாலிருக்கப்பட்ட, முரசம் - முரசவாத்தியமானது, கறங்கும் - ஒலிக்கப்பெற்றி

ருக்கின்ற, மணி-நவமணிகளையுடைய, முன்றில்-வீட்டின் முன்னிடத்தையும் நளனென்னும்-நளனென்றுசொல்லப்படுகிற, ஓர்நாமம்-ஒப்பற்றநாமதேயத்தையும் உடைய, வேந்தன்-அரச (னொருவன்) கள்-தேனை, வாய்-இதழ்வாயினால் உமிழ்-கக்குகின்ற, பூங்கணை - மலரம்புகளை, ஏந்திய தாங்குகின்ற, காமனனைவன்-மன்மதன்போலழகுடையவன், நள்ளார்-பகைவர், வணங்கும் - (தன்னை) வணங்குதற்குக்காரணமாயிருக்கின்ற, வேலான் - வேற்படையை யுடையவன்.

(பொ - ரை.) மணிமுன்றில் வேந்தன்-காமனன்னான்-நள்ளார் வணங்கு வேலான் எனமுறையே செல்வம்-அழகு-வேற்படை-இவற்றின் சிறப்புக்கூறியவாறுகாண்க. மணி-பலதேசத்தாராலுந் திறையளக்கக் குவிக்கப்பட்டவை இல்முன்-முன்றிலென நிலைமாறிய இலக்கணப்போலி. இதுமுதல்-௧௬ பாட்டுகள் பெரும்பாலும் இடையிலொரு புளிமாங்கனிச்சீரும் ஏனைநான்கும் மாச்சீர்களுமாகிவருகிற நெடிலடிநான்குகொண்ட கலித்துறைகள். (௫௪)

இதனாலே பின்னும் அழகின்புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.

வண்டார்வஞ்செய்து மதுவுண்டுமிழ்மாலைமார்பன்
றிண்டோளெழில்கேட்ட வரம்பையச்செம்மன்மார்பந்
தண்டாதுபுல்லப் பெறுதாற்பெயர்ச்சார்புநாடி
யொண்டார்புனையு நளகூபரன்றன்னையுற்றாள்.

(ப - ரை.) வண்டு - வண்டுகளானவை, ஆர்வஞ்செய்து-விரும்பி, மது - தேனை, உண்டு-குடித்து, உமிழ்-உமிழப்பெருகிற, மாலை - பூமாலையையுடைய மார்பன்-மார்பையுடைய நளனது, திண்டோள் - வலியதோள்களது, எழில் - அழகை, கேட்டு-(எம்மிடத்திற்) கேட்டு, அ அரம்பை - அந்த வரம்பையானவள், அச்செம்மல்-அவ்வரசனது, மார்பம்-மார்பத்தை, தண்டாது - நீங்காமல், புல்ல-தழுவுதற்கு, பெறுதால்-பெறாத காரணத்தால், பெயர் - (அவன்) பெயரினது, சார்பு-சம்பந்தத்தை, நாடி-ஆராய்ந்து, ஒண்டார் - ஒள்ளிய பொன்னரிமாலையை, புனையும்-சூடுகின்ற, நளகூபரன்றன்னை — நளகூபரன்றன்னை, உற்றாள்-அடைந்தாள், எ-று.

(பொ - ரை.) அரம்பைக்கு அகரச்சுட்டு அழகிற் சிறந்தவளென்றுபெயர்பெற்று விளங்குகின்றமையைக் காட்டுகின்றது. தண்டாதுபுல்லல் - தனக்குக் கணவனாகப்பெற்று எந்நாளும் புணர்தல் தண்டாமை - நீங்காமை. இது ஆனமை தண்டாமையா யிரண்டு நீங்காமை - என்பதனாலறிக. நளகூபரன்-குபேரன்மகன். நளகூபரனைச் சேர்தற்கு ஏதுவாகாத நளனது பெயர்ச்சார்பு நாடுதலை ஏதுவாகக் குறித்தலாலே ஏதுத்தற் குறிப்பணி. இதனாலே அவனழகுக்கு ஒப்பு இல்லையென்பது குறிப்பிக்கப்படுகின்றது. (௫௫)

இதனால் பாடற்புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது,

ஏகாவிசும்பி னளன்பாடலையாங்கள்கூற
மாகா திபனிவ் வரிப்பாடல்வருங்கொலென்று
பாகூறவினை பயில்வோன்முகம்பார்த்துரைப்ப
வாகாவென்னா வவர்க்கப் பெயர்சேர்த்திரே.

(ப - ரை.) யாங்கள்-யாம், விசும்பின்-பொன்னுலகத்திற்கு, ஏகா- (இவ்வுலகத்திருந்து) போய், நளன்-நளராசனது, பாடலை-இசைபாடுதற் சிறப்பை, கூற-சொல்ல, மாகாதியன்-தேவேந்திரன், இவ்வரிபாடல்-இப்பாட்டு பாடுதல்' வருங்கொலென்று - உனக்கு வருமோவென்று, பாகு-பாகின்சுவை (போலுஞ் சுவை,) ஊற-பெருக, வீணைபயில்வோன்-வீணைபாடுகிற ஒருகந்தர்வனது, முகம்-முகத்தை, பார்த்து-நோக்கி, உரைப்ப-சொல்ல, ஆகாவெனலால்-(யாம்) ஹாஹாவென்று இகழ்தலால், அவற்கு - அக்கந்தர்வனுக்கு, அப்பெயர் - அந்தஹாஹாஎன்கிறபெயரை, சேர்த்தினர்-வைத்தார், எ-று.

(போ - ரை.) மாகமென்னும் ஆகாசத்தின்பெயர் ஆகுபெயராய்த் தேவலோகத்தை யுணர்த்திநின்றது - அது வருமொழியோடு மரம்—அடி—மராடி என்பதுபோலப் புணர்ந்துநின்றது. கொல் வினாப்பொருளில் வந்தது. வரி - பாட்டு. அது "வரிசுணங் கெழுத்துப்பாட்டு" என்பதனாலறிக. ஆகாவெனலாலென்றதற்கு அக்கந்தருவன் என்னுலாகா வெனலா லெனப் பொருள்கூறுவாருமுண்டு, அவனுக்கு அப்பெயர் அங்ஙனந் தற்பவமாய்வந்த வடமொழிப்பெயராதலால் அது சிறப்பன்றென்க. வடமொழிப்பெயராதல்அமரத்திலுங்காண்க. ஆகாவென்னும் பெயர்க்கு வேறுகாரணத்தைக் கற்பித்தலால் பிறநிலை நவிற்சியணி. இதனால் நளன் இசைபாடலில் அக்கந்தருவனிலும் வல்லவனென்னும் பொருள் தோன்றுகின்றது. (சுசு)

இதனால் நந்தணப்புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றன.

உலனூறுசெய்த வுயர்மாமணித் தூண்செய் தோளா
னலன்யாமுரைப்ப நகைகூரயிராணிகொம்மை
முலைமேற்பொடித்த புளகத்தினைமொய்த்தசெங்கண்
மலர்நீரரும்புவதிற் கண்டிலன்வானவேந்தன்.

(ப - ரை.) உலன்-திரண்டகல்லை, நூறுசெய்த-பொடிசெய்த, உயர்-உயர்வாகிய, மா-பெரிய, மணித்தூண்-வச்சிரத்தூண்கள்போல, செய்-செய்யப்பட்ட, தோளான்-தோள்களையுடைய நளராஜனது, நலன்-நற்குணத்தை, யாம்-யாங்கள், உரைப்ப-சொல்லக் (கேட்டு,) நகைகூர் - (அவன்மே) லாசைமிக்க, அயிராணி-இந்திராணியுடைய, கொம்மை - இளமைபொருந்திய, முலைமேல் - முலைகளின்மேலே, பொடித்த - உண்டாகிய, புளகத்தினை - மயிர்சிலிர்த்தலை, மொய்த்த - (தன்வடிவத்திலே) நெருங்கிய, செம்-செவ்விய, கண்மலர்-நேத்திராரவிந்தங்களில், நீர்-ஆனந்த நீரானது, அரும்புவதின்-தோன்றலால், வானவேந்தன்-தேவேந்திரனானவன், கண்டிலன்-பார்த்திலன், எ-று.

(போ - ரை.) வச்சிரமணி மற்றைப்பல மணிகளையும் பேதிக்கு முறுதியுடைய தாதலின் உயர்மாமணி யெனப்பட்டது. நலன் - அவன்பல குணங்களும், புளகம் உவகைச் சுவையைப் பற்றயவிறல். இந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்க

ளாதலின் மொய்த்த செங்கணென்றது புளகத்தைக் கண்டால் உள்ளப் புண ர்ச்சியின் குற்ற நோக்கி மனைவியைத் தண்டிப்ப னென்பது கருத்து. (கூஎ)

இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளாலே புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.

முருகுண்டுவண்டு பயில்தார்நளன்வாண்முகத்தைப்
பெருவெண்மதியநிகரெய்தப் பெறுமையன்றே
கருதுங்கமலத் துறை நான்முகன்கைவருந்த
வருதிங்கடோறும் புதிதாகவகுத்தல்செய்வான்.

(ப - ரை) கருதும் - நினைக்கின்ற, கமலத்து - தாமரைப் பூவின்கண், உறை-இருக்கின்ற, நான்முகன்-நான்முகக்கடவுள், வண்டு-வண்டுகளானவை, முருகு-தேனை, உண்டு - குடித்து. பயில்-வாசஞ் செய்யப் பெற்ற, தார்-மாலையையுடைய, நளன்-நளராசனது, வாண்முகத்தை-காந்தி பொருந்திய வதனத்திற்கு, பெருவெண் மதியம் - கலை நிறைந்த சந்திரன், நிகர்-ஒப்பை, எய்த-அடைய, பெறுமையன்றே-பெறுமையா லன்றோ; கை-(தன்) கைகள், வருந்த-நோவ, வரு-வருகின்ற, திங்கடோறும்-மாதந்தோறும், புதிதாக - நூதனமாக, வகுத்தல் செய்வான்-உண்டாக்குகிறான், எ - று.

(பொ - ரை) கருதல்-நளன்முகத்துக் கொப்பாவதொரு சந்திரனைச்செய்ய நினைத்தல் வல்லவனொருவன் தன்னாலே தொடங்கப்பட்டது. பலமுறை கெடுமாயினும் அது செவ்வையாக முற்றுப் பெறுமளவும் அதன்முயற்சியை விடாததலால் வருதிங்கடோறும் புதிதாக வகுக்கின்றானென்க. நான்முகன் மாதந்தோறுஞ் சந்திரனைப் புதிதாகப் படைத்தற்கு எதுவாகாத அந்நிக ரெய்தப் பெறுமையை எதுவாகக் குறித்தலினாலே எதுத்தற் குறிப்பணி. இதனாலே நளன்முகஞ் சந்திரனைப் பார்க்கிலுஞ் சிறந்து விளங்குகின்றமை தோன்றுகின்றது. (கூஅ)

கோணைக்களிற்று நளன்வாண்முகங்கூறுகென்று
யாணர்த்திருமா லருள்செய்தலும்யாங்கள்கூற
நாணிக்கமல மயனோடுமுகிழ்ப்பநாடிப்
பூணிற்பொலிந்த முலைப்பூமகட்புல்லுமன்றே.

(ப - ரை.) கோண்-மாறுபாடு பொருந்திய, களிற்று யானைகளையுடைய, நளன்-நளராஜனது, வாள்-காந்தி பொருந்திய, முகம் - முகச்சிறப்பை, கூறு கென்று-சொல்லக் கடவீரென்று, யாணர் - அழகிய, திருமால்-மகாவிஷ்ணு, அருள்செய்தலும்-சொல்லிய வளவிலே, யாங்கள்-யாம், கூற-சொல்ல, நாணி-வெட்கி, கமலம்-நாபிக்கமல மானது, அயனோடு-நான்முகனோடு, முகிழ்ப்ப-குவிய, நாடி-(அத்தருணம்) பார்த்து, பூணின்-ஆபரணத்தினாலே, பொலிந்த-விளங்குகின்ற, முலை-முலைகளை யுடைய, பூமகள்-திருமாதை, புல்லும்-(அக்கடவுள்) கூடுவான். எ - று. ஐ—சாரியை.

(பொ - ரை.) திருமால் நளன் முகத்தைப் புகழ்வித்தலாகிய கபடத்தினாலே நாபிக் கமலத்தைக் குவித்து நாம் முகனை மறைத்து மனைவியைப் புணர்தலாகிய விருப்பத்தை முடித்தலால் பிறிதினவிற்சிஙணி. இதனாலே நளன் முகம் அக்கமலத்தினுஞ் சிறந்தமை தோன்றுகின்றது. (கக)

இதனாலே பொறுமை பூபாரந் தாங்குதல்களின் புகழ்ச்சி சொல்லப் படுகின்றது.

சிறைவண்டுதண்ணென் முகைசூழ்ந் தபைந்தேறன்மாந்தி
யறைகின்றதண்டார் புனையுந் திறலாடல்வேந்தன்
பொறைதேரினங்கட் புவிமாதினைப்பொங்குசெஞ்சூட்
டிறைவாளரவை நிகரென்னவியம்பலாமே.

(ப - ரை) சிறை-சிறைகளையுடைய, வண்டு - வண்டுகளானவை, தண்ணென்-குளிர்ச்சி பொருந்திய, முகை-அரும்புகளை, சூழ்ந்து-சுற்றிக்கொண்டு, பைந்தேறல்-பசியதேனை, மாந்தி-குடித்து, அறைகின்ற-ஒலிக்கப்பெற்ற, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, தார்-மாலையை, புனையும் - தரித்திருக்கின்ற, திறல்-வலிமையாலுண்டாகிய, ஆடல்-வெற்றியையுடைய, வேந்தன் - நளராஜனுடைய; பொறை-குற்றம்பொறுத்தலையும், பூபாரந்தாங்குதலையும், தேரின் - ஆராய்ந்தால், அங்கண்-அழகியவிடத்தை யுடைய, புவிமாதினை-பூமிதேவியையும், பொங்கு-விளங்காநின்ற செஞ்சூட்டு-சிவப்பாகிய சூட்டையுடைய, வாள்-காந்திபொருந்திய, இறை-(பாம்புகளுக்கெல்லாந்) தலைவனாகிய, அரவை-ஆதிசேஷனையும், நிகரென்ன, (அவனுக்கு) உபமானங்களாக, இயம்பலாம் - (அறிவுடையோருக்குச்) சொல்லுதல்கூடும். எ - று.

(பொ - ரை.) குற்றம்பொறுக்குங் குணத்துக்குப் பூமியும் பூபாரந்தாங்குதலுக்கு அனந்தனுமென்றுகொள்க. முன்னதற்கு "அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத், தம்மை யிகழ்வார்ப் பொறுத்தலை" என்றிருக்கையாலும். பின்னதற்கு இந்நூலிலே "பன்னகஞ்சுமந்தவைப்போர் தோளினிற்பரிக்கு மன்னர் மன்னனை, என்று வருதலாலும், அவை உபமானமாதற்கேற்றல்காண்க. பொறையினிருபொருளும் புகழ்பொருளாதலிற் புகழ்பொருட் சிலேடை. ()

இதனால் நளராஜனிடத்து உத்தமமங்கைய ரிநக்கையைக் குறிப்பித்தல் சொல்லப்படுகின்றன.

புற்றுறையாவ முறைவாளிப்புயங்கமுண்ணச்
செற்றார்தமாவி நுகர்விக்குஞ்சிலைக்கையாற்குக்
குற்றேவல்செய்யுங் கொடியன்னவர்பாணடக்கக்
கற்றாடரம்பை பயில்வானடைகாட்டுகிற்பேன்.

(ப - ரை.) ஆவம்ஆகும்-தூணியாகிய, புற்று-புற்றினுள், உறை - இருக்கிற, வாளி-அம்புகளாகிய, புயங்கம்-பாம்புகளானவை, உண்ண-உண்ணும்படியாக, செற்றார் - பகைவரது, ஆவி-பிராணவாயுவை, நுகர்விக்கும் - உண்பிக்கி

ன்ற, சிலை-வில்லையுடைய, கையாற்கு-கையையுடையவனாகிய நளனுக்கு-குற்றேவல்-சிறியவேவல்களை, செய்யும் - செய்கின்ற, கொடியன்னவர்பால்-பூங்கொடிபோல்வாரிடத்தே, நடக்க-நடத்தற்கு, கற்று - (யான்) கற்றுக்கொண்டு, ஆடு-(தெய்வச்சபையி) லாடுகின்ற, அரம்பை-அரம்பையானவள், பயில்வான் - கற்கும்படியாக, நடை-அந்நடையை, காட்டுகிற்பேன்-கற்பிப்பேன், எ-று.

(போ - ரை.) வாயு அருவமாயினும் அதனையுண்ணுதல் பாம்பிற்கு இயல்பாதலால் ஆவி நுகர்விக்குமென்றது, ஆவமுதலியவற்றிலே புற்றுமுதலியவற்று ஒற்றுமையை ஆரோபித்தலாலே உருவகவணி. கற்றுக்காட்டுகிற்பேனென்றதனால் எனதுநடையினும் அரம்பைநடையினும் சிறந்துளது நளன்குற்றேவல் செய்யுமகளிர் நடையென்றதாயிற்று. குற்றேவல்-சாமரம் வீசுதல் அடைப்பை யேந்துதல் முதலியன. இங்கே நளனுக்குச் சொல்லப்பட்டவிசேஷணத்தால் அவன் யுத்தபராக்கிரமமுஞ் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. ()

இதனால் நானந்தப்புரத்திலே தனக்குப்பழக்கமுண்டெனல்
சொல்லப் படுகின்றது.

அறைபொற்கழற்கா லரசன்னகரஞ்சொனல்லார்
மறைசொற்கள்யாவு மறையாமலெனக்குரைப்பார்
பொறிமுற்றடக்கிப் புலன்போம்வழிபோக்கல்செய்யா
நெறியிற்பிறர்க்குப் புகலாதெனநெஞ்சிலெண்ணு.

(ப - ரை.) அறை-ஒலிக்கின்ற, பொன்-பொன்னாலாகிய, கழல் - வீரக்கழலையுடைய, கால்-பாதத்தையுடைய, அரசன்-நளராசனது, நகர்-அரண்மனையிலுள்ள, அஞ்சொல்-அழகிய சொல்லையுடைய, நல்லார்-மாதரானவர், பொறிமுற்று-ஐம்பொறிகளையும், அடக்கி-அடக்கி, புலன்-ஐம்புலன்களிலும், போம்வழி-செல்லும்வழியில், போக்கல்செய்யா - (அவற்றைச்) செலுத்தாத, நெறியின்-ஒழுக்கத்தினாலே, பிறர்க்கு-அயலாருக்கு, புகலாதென-சொல்லாதென்று நெஞ்சில்-மனதிலே, எண்ணி-நினைத்து, மறை-மறைக்கத்தக்க, சொற்கள்யாவும்-எல்லாச்சொற்களையும், மறையாமல்-ஒளிக்காமல், எனக்கு-எனக்கு, உரைப்பார்-சொல்லுவார், எ-று.

(போ - ரை.) அந்தப்புரமாதர் சொல்லுவாரென்னும் பொதுப்பொருளினாலே உன்கருத்தைச் சொல்லென்னுஞ் சிறப்புப்பொருள் தோன்றுதலால் பொதுப் புனைவிலி புகழ்ச்சியணி.

இதனால் அவளுக்கு நளன்மேற் காதலையெழுப்புதல்
சொல்லப் படுகின்றது.

இங்கட்கலையின் செழும்பூங்கதிர்செவ்விவாய்ப்பக்
கங்குற்கமல மலர்தோய்ந்துகளிப்புறுமற்
பைங்கட்குமுத முறல்போலுமப்போர்த்திவன்றன்
றிங்கற்புயந்தோய்ந்தருமற் பிறமாதுதய்த்தல்.

(ப - ரை.) திங்கட்கலையின்-சந்திரகலையினது, செழு-செழிய, பூ- அழகிய, கதிர்-அமுதகிரணத்தை, செவ்வி-அழகானது, வாய்ப்ப-பொருந்த, கங்குல்-இரவின்கண், கமலமலர் தாமரைமலரானது, தோய்ந்து-சேர்ந்து, களிப்பு-மகிழ்ச்சியை, உறுமல்-அநுபவியாதிருக்க, பைங்கள் - பசியதேனையுடைய, குமுதம் - (அத்தாமரை மலரிற்குறைந்த) அல்லிமலரானது, உறல்போலும் - (அப்படி அம்மகிழ்ச்சியை) அநுபவித்தல்போலும், நீ-நீயானவள், பார்த்திவன்றன் அரசனது, தொங்கல்-மாலையையுடைய, புயம் - தோள்களை, (செவ்வி) - அழகானது (வாய்ப்ப) பொருந்த, தேய்ந்து-சோர்ந்து, (களிப்பு) மகிழ்ச்சியை உறுமல்-அநுபவியாதிருக்க, பிறமானது - (உன்னிற்குறைந்த) மற்றொருத்தி, துய்த்தல் - (அப்படி அம்மகிழ்ச்சியை) அநுபவித்தல், எ-று.

(பொ - ரை.) தாமரைமலர்களிலுஞ் சிறந் தழகாய்சிற்றலிற் செவ்விவாய்ப்பென்றது "பூவினுக்கருங்கலம் பொங்குதாமரை" என்பதனாலுமறிக. கமலமலர்களிப்புறுதல்-மலர்ச்சியுறுதல், நீமகளிர் பலரினுஞ்சிறந்த அழகுடையவளாயிருந்தும் உனக்குத்தகுந்த நளனைப்பெறுதற்கு முயற்சிசெய்யாது உன்னிற்குறைந்தவள் அவனைச்சேர்ந் தின்புறவிட்டிருத்தல் மடமையென்பது கருத்து. "பைங்கட்கு முதமுறல்போலு நின்பாலுறுமற், றெங்கற்புயத்தான் பிரமாதனைத் தோய்தன்மாதோ" எனப்பாடங்கூறி - சந்திரகிரணங் கமலத்தைச் சேர்ந்து களிப்புறுமல் அல்லியைச்சேர்ந்து களிப்புறுதல்போலும் நளன்உன்னைச்சேர்ந்து களிப்புறுமல் பிறமாதனைச்சேர்ந்து களிப்புறுதல் எனப்பொருளுரைப்பாருமுண்டு களிப்புறுதல் மலர்களுக்கன்றிக் கிரணத்திற்கு இயையாமையயாலும் அரசனுக்குக் குறைவுதோன்றலாலும் அதுமுதநூன் முடிபின்வேறுபட்டும் பயன்படாமையறிக. (எக.)

இதனுல் அவனுக்கு நளனைப்பெறுதற்கு அனுகூலமிருக்கின்றபடி புணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

மயிர்வாய்ச்சிறுகட்பிடி மென்னடைவாய்ந்தநல்லாய்
செயிர்தீர்நிறைவின்றிறம் யார்கொலெறிந்தநீரா
யயில்வேனளன்றனழகுன் னெழிலொத்தவாற்றற்
பயினேயமின்பநினக் கன்றிப்பயன்படாதால்.

(ப - ரை.) மயிர்வாய்-மயிர்பொருந்திய, சிறுகண்-சிறியகண்களையுடைய, பிடி-பெண்யானைநடைபோலும், மென்னடை-மெல்லியநடை, வாய்ந்த-பொருந்திய, நல்லாய்-தமயந்தியே, அயில் கூர்மைபொருந்திய, வேல்-வேலையுடைய, நளன் - நளராசனது, அழகு - அழகும், உன் - உனது, எழில் - அழகும், ஒத்த-(தம்மில்) லொத்திருக்கின்ற, ஆற்றல் - காரணத்தினால், பயில் - தங்கிய, நேயம் - (ஒப்புடை) யன்பாலுண்டாகும், இன்பம் - இன்பமானது நினக்

கன்றி-உனக்கல்லாமல் (மற்றொருத்திக்கு), பயன்படாது - கிடைப்பதில்லை, (அழகொத்திருந்தாலும் விதிசங்கற்பம் பிரதிகூலமா யிருந்தாலோவெனின்) செயிர்-குற்றத்தினின்றும், தீர்-நீங்கிய, விதியின்-விதியினது, திறம்-கருத்தை, தெளிந்த-அறிந்த, நீரார்-குணத்தையுடையவர், யார்-எவர், எ - று.

(போ - ரை) இங்கே அழகும் எழிலும் ஆண்மைவடிவும் பெண்மைவடிவும் பிறழ்ச்சியின்றி யமைந்தவனப்பாம். அன்றியும் உயர்குடிப்பிறப்பு, நல்லொழுக்கம்-பருவம்-அறிவு-செல்வம்-என்பவை முதலியனவும் ஒரோவழி அழகெனவிம்படுமாதலின் அவையுமிங்கே யடக்கிக்கொள்ளப்படும். நும்மிருவருக்கும் அழகொத்தலால் அன்புமொத்து இன்பஞ்சிறக்குமென்பது தோன்ற நேயவின்பமென்றது, இருவர்க்கும் அன்பொக்குமாயி னின்பஞ்சிறக்குமென்பது "தாம்வீழ்வார்தம்வீழப்பெற்றவர் பெற்றாரே, காமத்துக்காழில்கனி" என்பதனாலுமுணர்க. நினக்கன்றிப் பயன்படாதெனவே நீயே அவனுக்கு மனைவியாவை யென்றதாயிற்று. விதியென வாளா கூறாதுசெயிர் தீர்விதியெனச் சிறப்பித்துக்கூறுதலால் விதி சங்கற்பமும் இந்தக்காரியத்துக்கு அனுகூலித்தே யிருக்குமென்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது யாரென்றது ஒருவருமில்லை யென்னும் பொருளில் வந்தது. (எச)

இதனால் அழகொத் திருக்கையினாலே விதிசங்கற்பமும்
அனுகூலித்திருக்குமென்று துணிதற்கு உதாரணமுண்
டோவெனின் உண்டெனக் சொல்லப்படுகின்றது.

விரைசேர்கமலவிதியுந்தகக் கூட்டுமென்க
திருவோடுசெங்கட் டிருமாலினைச்சேர்த்தலானும்
வரைமாதைமுக்கட் பெருமானிடத்தேவைத்தலானும்
இரவோடுதண்ணென் கதிர்த்திங்களிணைத்தலானும்.

(ப - ரை.) திருவோடு-திருமாதோடு, செங்கண்-செய்யகண்களையுடைய, திருமாலினை-விஷ்ணுவை, சேர்த்தலானும்-கூட்டினமையாலும், வரைமாதை-பார்வதிதேவியை, முக்கண்-மூன்றுகண்களையுடைய, பெருமானிடம்-கடவுளிடத்தே, வைத்தாலானு - இருத்தினமையாலும், இரவோடு-இராத்திரியோடு, தண்ணென் - குளிர்ச்சிபொருந்திய. கதிர்-கிரணங்களையுடைய, திங்கள்-சந்திரனை, இயைத்தலானும்-பொருத்தினமையாலும், விரைசேர் - வாசனைபொருந்திய, கமலம்-தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற, விதியும்-நான்முகனும், தக-தகுதியாக, கூட்டுமென்க-(ஒருபொருளோடொருபொருளைக்) கூட்டுகின்றானென் றறியக்கடவாய், எ - று.

(போ - ரை) ஒருவர்க்கொருவர்தகுந்தவராகத் திருவோடுசெங்கட் டிருமாலுனைச்சேர்க்கை முதலிய உதாரணங்களால் விதி சங்கற்பமும் இதுகாரியத்திலே அனுகூலித்திருக்குமென்று அறியப்படுகின்ற தென்பது கருத்து.

'விரைசேர் கமல நறும்போதினில் வீற்றிருக்கு" எனப்பாடங்கூறி இதனைத் திருவுக்கடையாக்குதலு முண்டு அப்போது இப்பாட்டிற்கு முடிக்குஞ்சொல் இல்லாமையாற் பின்பாட்டோடேனும் முன் பாட்டோடேனுஞ் சேர்த்துக் குளகமாக்கி முடிக்கவேண்டும் அங்ஙனமுடித்தற்குப் பொருளியையாமையாற் பொருந்தாமையறிக. (எரு)

இதனால் அவ்வனுமானமேயன்றி இதற்கு ஆகமபிரமாண
முண்டெனச் சொல்லப்படுகின்றது.

போர்வேனளன்றன் புனைதாரகன்மார்புபுல்லு
மேரார்மகள்யாரென யானயனோடுகேட்பக்
காரோதிநின்பேர் கழலுற்றனன்போலுமாங்குத்
தேரோதைதன்னாற் றெளிவுற்றிடக்கேட்டிலன்யான்.

(ப - ரை.) கார்-மேகம்போலும், ஓதி-கூந்தலையுடையவளே! போர்-போர்செய்தற்குரிய, வேல்-வேலையுடைய, நளன்-நளராஜனது, புனை-சூடப்பட்ட, தார்-மாலையையுடைய, அகல் - பரந்த, மார்பு-மார்பை, புல்லும்-தழுவத்தகும், ஏர்-அழகினால், ஆர்-நிறைந்த, மகள்-மங்கை, யாரென - எவளென்று, யான்-நான், அயனோடு-நான்முகனை, கேட்ப-வினவ, நின்-நினது, பேர்-நாமதேயத்தை, கழலுற்றனன்போலும்-(அவன்) சொன்னான்போலும், ஆங்கு-அப்போது, தேர்-(அவனது) தேரினது, ஓதைதன்னால்-ஒலியினாலே, தெளிவுற்றிட-ஐயந்தீர, யான்-நான், கேட்டிலேன்-(அதைக்) கேட்டறிந்திலேன், எ-று.

(போ - ரை.) ருஎ-ம் பாட்டில் "அயனூ ரன்னந்தனதன்புறு சுற்றமியாம்" என்றலின் அயனை வினவுதற்கு இயைபுடைமை பெறப்பட்டது. யாரென்றது பெண்பாவில் வந்தது அதுவுயர்திணை முப்பாற்கும் பொதுவாதலின். இதற்கு "யாஅரென்னும் வினாவின்கிளவியத்திணை மருங்கின் முப்பாற்குமுரித்தே" என்பதுவிதி. அயனோடென்பது உருபுமயக்கம். இதற்கு "யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும் பொருள் செல்மருங்கின் வேற்றுமைசாரும்" என்பது விதி ஒருவேளை மற்றொருவன்மே லவளுக்கு விருப்பமுண்டா யிருப்பின் தன் சொல்லைப் பொய்யென்று கொள்வளென்று நின்பேர் கழலுற்றனன் போலும், தெளிவுற்றிடக் கேட்டிலேன் என்றது. (எசு)

(இதனால் விதியின் செயலுஞ் சொல்லும் அப்படி யிருந்தாலும்)
அவன் சுதந்தரனாகையால் இப்போது வேறுவிதமாகச்
செய்யலாமேயென்றால் அதற்கு தடையுண்
டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.

குயின்மென்குதலைத் திருவேவிதிக்கூடுமென்ப
மயில்கொண்டவொள்வே ளளற்காகவமைத்திலனே
வினைபெண்ணியன்றி விதிகூட்டலனென்னுஞ்சீர்த்தி
பயனின்றிமாதிப் பழியாகப்பயக்குமன்றே.

(ப - ரை.) குயில்-குயிலிசைபோலும், மென்றதலை - மெல்லிய மழலைச் சொற்களையுடைய, திருவே-தமயந்தியே, நினை-உன்னை, கூடும்-அநுபவித்த லுடைவதாகிய, இன்பம்-இன்பத்தை, அயில்கொண்ட - கூர்மைகொண்ட, ஒள் வேல்-ஒள்ளியவேலையுடைய, நளற்கு - நளராஜன்பொருட்டு, அமைத்திலா னேல்-படைத்திலனாயின், இயைபு-தகுதியை, எண்ணியன்றி - நினைத்தல்லா மல், விதி-நான்முகனானவன், கூட்டலென்னனும் - (ஒருவரோ டொருவரைச்) சேர்க்கலென்கின்ற, சீர்த்தி-கீர்த்தியானது, பயனின்றி-பயனில்லாமல், மா றி-வேறுபட்டு, பழியாக-நிந்தையாக, பயக்கும் - (அவனுக்கு) விளையும், எ-று.

(போ - ரை.) இங்ஙனங்கூறவே நளனை நீநாயகனாகப் பெறுதற்கு விதி யினாலுந் தடையுண்டாவதில்லையென்று வலியுறுத்திக் கூறியவாறாயிற்று.

இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுகளால் இப்படி அவளுக்கு ஆசையை
வளர்த்தவன்னம் அவள்கருத்தை அறிதற்காக வேறொன்
றைச்சொல்லி முன்சொல்லப்பட்டதை முடித்தமை
சொல்லப்படுகின்றது.

கருந்தாரைவாய்வாள் பொருவுங்கயற்கண்ணிகேண்மோ
பொருந்தாதனயான் புகன்றேனதுநிற்கப்பூந்தாள்
வருந்தாதொதுங்கப் பிழைசெய்தனன்மாறவுள்ளம்
பரிந்தார்வமுற்றப் புரிவேனெப்பணித்தியென்னா.

(ப - ரை.) கருந்தாரைவாய்-கருவிழிபொருந்திய, வாள்-வாளையும், கயல்-கெண்டையையும், பொருவும்-நிகர்க்கின்ற, கண்ணி - கண்களையுடையவளே, கேள் - (நீ) கேளு, யான் - நான், பொருந்ாதன - (இப்போதைக்கு) வேண் டாதசொற்களை, புகன்றேன்-சொல்லினேன், அதுநிற்க - அதுநிற்பதாக, பூ- மலர்போல (மெல்லிய,) தாள் - (உன்) னடிகளானவை, வருந்தா-வருந்தி, ஒது ங்க-(என்பின்னே நடந்துவரும்படியாக, பிழை-குற்றத்தை, செய்தனன்-உன க்குச் செய்தேன், மாற-(அது) தீர, உள்ளம்-உள்ளத்தில், பரிந்து-அன்புற்று, ஆர்வம்-(உன்) விருப்பத்தை, முற்ற-நிறைவேற, புரிவேன்-செய்வேன், என் - (அவ்விருப்பம்) யாது, பணித்தி-(நீ) சொல்லு, என்னா-என்றுசொல்லி, எ-று. மோ முன்னிலையசை.

(போ - ரை.) வருந்தா வொதுங்க வென்றதற்கேற்பப் பூந்தாளென்றது. இப்பாட்டும் பின்வரும்பாட்டுங் குளகம். குளகம் பலபாட் டொருவினைகொள் ளும் என்பது விதி. (எஅ)

தோளாமணியைநிகர்த் தன்னமென் றாயமோரற்
கேளார்மதிவாண் முகத்தாருட் குறிப்புநாடித்
தாளாண்மையுள்ளங் குறிப்பிற்றெரிதன்மையோரின்
மீளாவதிந்தனிப் பொற்சிறைவாய்ந்தவன்னம்.

(ப - ரை.) அணி-அழகிய, பொன் - பொன்மயமாகிய, சிறை-சிறைகள், வாய்ந்த-பொருந்திய, அன்னம்-அன்னமானது, தோளா — துளைக்கப்படாத, மணியை-முத்துகளை, நிறைத்தனன-ஒழுங்கு படுத்ததுபோலும், மெல்-மெல்லிய, தூய-பரிசுத்தமாகிய, மூரல்-பலலொழுங்கையும், கோளார் - பெருமை பொருந்திய, மதி-சந்திரன்போலும், வாள்-காந்திபொருந்திய, முகத்தாள்-முகத்தையுமுடைய தமயந்தியினது, உட்குறிப்பு-உட்கருத்தை, நாடி - ஆராய்ச்சி செய்துக்கொண்டு, ஆண்மை-ஆழமாகிய, உள்ளம் - (ஒருவர்) கருத்தை, குறிப்பின் அறியின், தாள் (தமது) முயற்சியை, தெரி (அதன்பின்பு) தெரிவிக்கும் தன்மையோரின்-குணமுடையவர்போல், வாளா-சும்மா, வதிந்தது-இருந்தது.

(போ - ரை.) தோளாமணியை நிறைத்தனன் றூயமூரலென்றும், கோளார்மதிவாண் முகமென்றும், சொல்லப்பட்டமையால், நளன்செய்திகேட்டு தமயந்திக்கு நகையும் முகக்கிளர்ச்சியுந் தோன்றினமை குறிப்பிக்கப்பட்டமையிற்று. ஆண்மையிங்கே உள்ளக்கருத்தை வெளிப்படுத்தா தாளுதற்றன்மையாதலின் ஆழமெனப்பொருள்கூறப்பட்டது. பெரியோர் அப்படிப்பட்டபிறர் கருத்தைத் தாமறிவதன்முன்னே தமதுகாரியத்தைக் கெடினுங்கெடுமென்று சொல்லாராதலால் அன்னம் அவள்கருத்தை யறிந்தபின்னே தன்வரவின்காரியத்தைச் சொல்லுதற்கெண்ணிச் சும்மாவிருந்ததென்க. |தெரியென்றது தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாதலின் இங்கே பிறவினைப் பொருளில்வந்தது உட்குறிப்பு நாடித்தாளாண்மையுள்ளங் குறிப்பிற் றெரிதன்மையோரினென்றதற்கு முயற்சியையுடைய உள்ளத்தைமுகக்குறிப்பினு லாராய்ந்திருந்ததெனப் பொருள்கூறுவாருமுண்டு. அது முதனூற் கருத்தன்றென்க.

[இதனுல் தமயந்தி பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது]

இவ்வாறுசெங்கான் மடவன்னமிருத்தலோடு
மைவ்வாணெடுங்கட் டமயந்திமனத்தினோர்ந்து
செவ்வாம்பலூறுஞ் செழுந்தேற்றுளித்தலின்றி
யொவ்வாததீஞ்சொல் குயிலுணவுரைக்கலுற்றாள்.

(ப - ரை.) இவ்வாறு-இவ்விதமாக, செங்கால்-செய்யகாலையுடைய,மட-இளமைபொருந்திய, அன்னம்-அன்னமானது, இருத்தலோடும் — இருந்தவளவில், மை-அஞ்சனமெழுதப்பெற்ற, வாள்-வாள்போலும், நெடு - நீட்சிபொருந்திய, கண்-கண்களையுடைய, தமயந்தி-தமயந்தியானவள், மனத்தின்-மனத்தின்கண், ஓர்ந்து-ஆலோசித்து, செவ்வாம்பல்—செவ்வல்லிப் பூவிலிருந்து, ஊறும்-சுரக்கின்ற, செழுந்தேறல் - செழியதேனானது, துளித்தலின்றி - சிந்து

தன்னிடத்) தில்லாமல், ஒவ்வாத-நிகராகமாட்டாத, தீஞ்சொல்-(தன்செவ்வாயி லிருந்துவருகிற) மதுரவார்த்தையை, குயில் கோகிலமானது, நாண - வெட்க முற, உரைக்கலுற்றாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள், எ-று.

(போ - ரை.) செவ்வாம்பலுக் கேற்பச் செவ்வாய் வருவிக்கப்பட்டது ஆம்பலூறுஞ் செழுந்தேற் றுளித்தலின்றி யொவ்வாததீஞ்சொலெனவே அல் லிமலரிலிருந்து வெளிப்படுந் தேன்போல் வாயிலிருந்து வெளிப்படுதலுந் தீஞ் சுவையுமுடைய சொல்லென்றதாயிற்று. உவமையணி. (௮0)

இதுமுத லிரண்டுபாட்டுகளாற் பூந்தாள்வருந்தாவொதுங்கப்
பிழைசெய்தன னென்றதற்கு மாறான உத்தரஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.

கலி-விருத்தம்.

பேதைநீர்மையிற் பெட்புறின் யாங்கணு
மேதமெய்துறு மென்பர்சாதமே
யாதலானிற் றொடர்ந்தனு ரெய்துறத்
தீதிழைத்தனன் யானுன் றிறத்தினே.

(ப - ரை.) பேதநீர்மையில் - பேதமைக்குணத்தினாலே, யாங்கணும்-எல் லாவிடங்களிலும், பெட்புறின்-விரும்பினால், ஏதம்-குற்றமும் (அதனால்விளைவ தாகிய) துன்பமும், எய்துறும்-அடையும், என்பர் – என்றுசொல்வார் (பெரி யோர்) சாதமே-(அது) சத்தியமே, ஆதலால்-ஆகையால், நின்-உன்னை, தொ டர்ந்து-பின்சென்று, அனுர்-துன்பமானது, எய்துற-(என்னை) அடைய,யான்- நான், உன்றிறத்தின்–உன்னிடத்தே, தீது–குற்றத்தை, இழைத்தனன்-செய் தன், எ-று.

(போ - ரை.) பேதை நீர்மையாவது-செயத்தகுவதுந் தகாததும் பகுத் தறியமாட்டாதகுணம் அது பெண்மைக்குச் சிறந்தகுணமாய் நிற்றலிற்பே தநீர்மையிற் பெட்புறி னென்றாள். அது பெண்மைக்குச் சிறந்ததென்பது. "பெண்ணறிவுடையோர் நூலொடுபழகினும் பெண்ணறிவென்பது பெரும்பே தமைத்தே" என்பதனாலறிக. இரட்டுற மொழிதலென்னு முத்தியால் ஏதத் திற்குக்குற்றமும் அதனால்வருந் துன்பமுமுரைக்கப்பட்டன அவ்விருபொரு ளும் "ஏதந்துன்பங் குற்றப்பேர்" என்பதனாலறிக. என்பர் சாதமேயென் றது "பேதைமையுளெல்லாம் பேதைமைகாதன்மை கையல்லதன்கட்செயல்" என்பவாகலின். பேதைமையினாலே விஷயநியமமில்லாமல் எல்லாப்பொ ருள்களிலும் விருப்பம்வைத்தால் அதனாலேதான் பிறருக்கு அபகாரஞ்செய்ய வும் பின்பு அதைக்குறித்துத் தான்மனம்வருந்தவுநேரிடும் அதை யென்னிடத்

துத்தானே காணலாமென்பதுகருத்து முன்வாக்கியத்தின் பொதுப்பொரு ளாற் பின்வாக்கியத்தின் சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (அக)

பளிங்கிற் றுன்னிய பல்பொரு ளதனில்
விளங்கித் தோன்றல்போல் யான்செய்த வெம்பிழை
களங்கமற் றவுன் னுள்ளத்திற் கண்டுகொ
றுளங்கயான் பிழைத்தேனென் றுசொற்றதே.

(ப - ரை) (களங்கமற்ற) - மாசற்ற, பளிங்கில்-கண்ணாடியிடத்து, துன்னிய-கிட்டியிருக்கின்ற, பல்பொருள்-பலபொருளும், அதில்-அதனுள், விளங்கித்தோன்றல்போல்-பிரதிபிம்பித்துத் தோன்றுதல்போல், துன்னிய-(உன்னிடத்துக்) கிட்டியிருக்கின்ற, யான்-நான், செய்த - (உனக்குச்) செய்த, வெம்பிழை - கொடியபிழையானது, களங்கமற்ற-மாசற்ற, உன்-உனது, உள்ளத்தில்-நெஞ்சுள், கண்டுகொல்-பிரதிபிம்பித்துத் தோன்றியோ, யான்-நான், துளங்க நடுங்கும்படியாக, பிழைத்தேனென்று- (உனக்குக்) குற்றஞ்செய்தேனென்று சொற்றது-(நீ) சொல்லியது, எ-று.

(பொ - ரை.) பெரியோர்தமக் கொருவ னொரு பிழைசெய்தவிடத்து அவனைநோக்கி நான்றானுனக்குப் பிழைசெய்தேனென்று கண்ணாடியானது தன்முன்னுள்ளபொருளைத் தன்னிடத்தே காட்டுதல்போல் அவனிடத்துள்ள பிழையைத் தம்மிடத்தே காட்டுவாராதலால் அவர்கண்ணாடிபோற்களங்கமின் றிவிளங்குவார் நீயவர்களிற் சேர்ந்துளாயாதலால் அங்ஙனஞ் சொன்னாயென்பது கருத்து. கண்டுகொல்-தோன்றுலைக் கண்டோவெனினுமாம். சொற்றது-இறந்தகாலம்பற்றிவந்த தொழிற்பெயர் இது உவமையணி. (அ

இதனால் மாறஉள்ளம் பரிந்தார்வமுற்றப் புரிவேனென்றதற்கு
உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

வேண்டல்செய்வ லென்றாய்விழைவா னினைக்
காண்டலன் றியென் வேண்டுங் கதிர்மதி
யீண்டுநோக்குநர் கண்களிப் பெய்துறச்
சேண்டயங்குவ தன்றியென் செய்யுமால்.

(ப - ரை.) வேண்டல்-வேண்டப்பட்டதை, செய்வலென்றாய் - செய்வேனென்றுசொன்னாய், விழைவால் - ஆசையினாலல்ல, நினை - (அழகிய) வுன்னை (கண்களிப்பு)-நேத்திரானந்தத்தை, எய்துற-அடைய, காண்டலன்றி-காணுதலல்லாமல், என்-யாது, வேண்டும் - (எனக்கு) வேண்டும், கதிர்-கிரணத்தை உடைய, மதி-சந்திரனவன், ஈண்டு-இவ்விடத்திருந்து, நோக்குநர்-பார்ப்பவர் கண்களிப்பு-நேத்திரானந்தத்தை, எய்துற-அடைய, சேண் - ஆகாசத்திலிரு து, தயங்குவதன்றி-விளங்குவதல்லாமல், என்-யாதுபயனைசெய்யும் - (அவ குச்) செய்வான், எ-று.

(போ - ரை.) வேண்டல்-வேண்டப்படுபொருளையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர், அவ்வன்னத்தைக் காணுதலினுஞ் சிறந்தபொருள் தனக்கில்லையென்பது தோன்ற நினைக்காண்டலன்றி யென் வேண்டுமென்றாள். சந்திரன் இங்கேயிருந்து பார்ப்பவர்க்குக் கண்களிப்பைச்செய்வதன்றி வேறேவிசேஷமாகச் செய்யக்கிடந்த தொன்றில்லை அதுபோல நீயும் எனக்குக் கண்களிப்பைச் செய்வதன்றி வேறேவிசேஷமாகச் செய்யக்கிடந்த தொன்றில்லை என்பது கருத்து. அன்னத்தையுஞ் சந்திரனையுங்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட விரண்டுவாக்கியங்களுக்குப் பிம்ப பிரதிபிம்ப பாவந்தோன்றலால் எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

இதனால் விரும்பப்பட்டபொருள் எப்படிப்பட்டதாயினுஞ் சொல்லலாமெனின் அதுகூடாதெனல் சொல்லப்படுகின்றது.

கொச்சகக்கலிப்பா.

விழையுமனத் ததுமனத்தை விட்டகல்வ தெனினன்றோ
தழையவுரை தருநாவாற் சாற்றலாந் தகைமைத்தா
மெழுபுவிவாழ் கன்னியரி லிருவிசும்பிற் றருவினறுங்
கொழுநனைநற் குதியெனக் கூறுநளு முளல்கொல்லோ.

(ப - ரை.) விழையும்-விரும்பப்படுகின்ற, மனத்தது-மனத்திலுள்ளதொன்று, மனத்தை-அம்மனத்தை, விட்டகல்வதெனினன்றோ-விட்டுவெளிப்படுவதாயினன்றோ, தழைய-பெறுக, உரைதரும்-பேசுகின்ற, நாவால்-நாவினாலே, சாற்றலாந் தகைமைத்தாம்-சொல்லப்படுந் தகுதியுடையதாகும், எழுபுவி-எழுதீவுகளிலேயும், வாழ்-வாழ்கின்ற, கன்னியரில்-பெண்களுள், இருவிசும்பில்-பெரியவானுலகத்துள்ள, தருவின் – கற்பகதருவினது, நறு–பரிமளம்பொருந்திய, கொழுநனை-செழியவரும்பை, நல்குதியென்று-(கொணர்ந்து) கொடுவென்று, கூறுநளும்–சொல்வாளும், உளல்கொல்-இருக்கின்றாளோ, (அப்படியே) தருவின்-கற்பகதருப்போலும், நறு-நற்குணம் பொருந்திய, கொழுநனை-நளராஜனை, நல்குதியென்று-கொணர்ந்து கொடுவென்று கூறுநளும் சொல்வாளும். உளல்கொல்-இருக்கின்றாளோ, எ-று.

(போ - ரை.) மனத்தைவிட்டகலாமைக்குக் காரணம்-மனம் அதனையுறுதியாகப் பிடித்திருத்தலேயாம் கொழுநனையெனவே மலரும்பருவத்துப்பேரரும்பென்றதாயிற்று. மலர்மேல்விருப்ப மகளிர்க்கியல்பாதலால் அதையெடுத்துக்காட்டினாள். கொழுநன்-தலைவன். "பிரானே கொழுந னரசனுதியெனப் பதினைந்துமுறை செய்யப்பொருட்கு மிறைவன்மேற்றே" என்பதனாலறிக, அது சிறப்புப்பற்றி நளனை யுணர்த்திற்று. கணவனென்பாருமுளர் கிடைத்தற்கரிய வொருவனைப்பெற வேண்டுதல் கிடைத்தற்கரிய கற்பகவரும்பைப் பெறவேண்டற் கொப்பாதலால் பழிப்புக்கிடமாதல்பற்றி நாணமுடையவ

ளெப்படிக் கூறுவளென்பதுகருத்து சிலேஷையி னிருபொருளுக்கும் பிம்ப பிரதிபிம்பபாவத்தால் எடுத்துக்காட்டுவமையணி இதுமுதல் விருபத்துநாலு பாட்டுகள் பெரும்பாலுங் காய்ச்சீர் நான்குபெற்றுக் கலித்தளை மிக்குவருகிற அளவடி நான்குகொண்ட தரவுகொச்சகக்கலிப்பாக்கள். (அச)

இதனாலே தமயந்தி யினியசொல்லைக்கேட்டு அன்னம்பேசத் தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.

தழைசிறையமடவனமே சாற்றுதியென்றிவ்வாறு
குழைகிழிக்குமதர்நெடுங்கட் கொம்பர்மகிழ்நாணினொடு
மொழிவதுகேட்டையுற்று முகிழ்நகைவாணிதலுளத்தில்
விழைவுறுநன்மொழிகள்சில மடவன்னம்விளம்புமால்.

(ப - ரை.) தழை-தழைத்த, சிறைய-சிறைகளையுடைய, மடம்-இளமை பொருந்திய, அனமே-அன்னமே, சாற்றுதியென்று—சொல்லென்று, இவ்வாறு-இவ்விதமாக, குழை-குழையையுடைய (காதை,) கிழிக்கும் - கிழிக்கின்ற, மதர்-மதர்த்த, நெடு-நீட்சிபொருந்திய, கண்-கண்களையுடைய, கொம்பர் - பூங்கொம்புபோல்பவள், மகிழ்-மகிழ்ச்சியோடும், நாணினொடும் - வெட்கத்தோடும், மொழிவது-சொல்வதை, கேட்டு-(தான்) கேட்டு, ஐயுற்று-சந்தேகித்து, முகிழ்-(முல்லை) யரும்புபோலும், நகை-பற்களையும், வாள்-காந்திபொருந்திய, நுதல்-நெற்றியையுமுடையவளது, உளத்தில்—உள்ளத்தின்கண்ணே, விழைவுறு-விரும்பப்படும், நன்மொழிகள்சில-சிலநல்லசொற்களை, மடவன்னம்-இளமைபொருந்திய அன்னமானது, விளம்பும்-(அவளுக்குச்) சொல்லும், எ-று

(போ - ரை.) கொம்பு கொம்பரென ஈறுதிரிந்தது. மகிழ்—தன்விருப்பத்தை முடித்தற்கு உபாயங்கிடைத்ததென்றுண்டாகியது. ஐயமுற்றென்பது விகாரப்பட்டது, ஐயம்—நளன்மே லிவளுக்கு விருப்பமுண்டோ வில்லையோ வென்றுஞ் சந்தேகம். (அரு)

இதனால் அது நான்கேட்கத் தக்கதுதானெனல் சொல்லப்படுகின்றது.

தருவினறுங்கொழுநனையார் தருகவெனவுரைப்பளெனு
மரியமறைப்பொருளதனை யான்கேட்கலாகாதோ
தெரியவருமறைப்பொருளைச் செவிப்புலத்திலுறநான்கா
வருணமுடையவர்கேட்க லாகாதவாறேபோல்.

(ப - ரை.) தருவின்-கற்பகதருவினது. நறு-பரிமளம்பொருந்திய, கொழுநனை-செழியவரும்பை, யார்-எவள், தருகவென - கொடுவென்று, உரைப்பளெனும்-சொல்வாளென்று சொல்லப்பட்ட, அறிய - அரிதாகிய, மறைப்பொருள

தனை-இரகசியப்பொருளை, யான்-நான், கேட்கலாகாதோ-கேட்கத்தகாதா, தெரியவரு-அறிதற்கறிய, மறைப்பொருளை-வேதப்பொருளை, செவிப்புலத்தில் - காதினாலே, உற-பொருந்த, நான்காம்வருணமுடையவர் - சூத்திரர், கேட்கலாகாதவாறேபோல்-கேட்கத்தகாத விதம்போல், எ-று.

(போ - ரை.) அம்மறைப்பொருளைக் கேட்டதற்குச் சூத்திரர்போல் இம்மறைப்பொருளைக் கேட்டற்கு யான் அதிகாரியல்லேன். அதிகாரியே அதனை நன்றாகச்சொல்லென்பது கருத்து பின்மறைப்பொருள்-வேதவாக்கியம், அன்றி வேதத்தினது அர்த்தமெனினுமாம். (அசு)

இதனால் அப்பொருள் பெறுதற்கறியதாகையாற் சொல்லு
தற்கு நாணுகின்றேனெனின் அதற்குத் தருமுத்தாஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.

மனமுறுமோர்பொருளடைத லரியதோமனத்தாலு
நினைவரியபொருளினையு நிறையுடையோரடைகுவராற்
புனைமணிமேகலைதாங்கிப் புடையகன்றவகலல்குற்
கனியனையவந்தீஞ்சொற் கற்பகப்பூங்கொம்பன்னாய்.

(ப-ரை.) புனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட, மணிமேகலை-இரத்தினமேகலையை, தாங்கி-சுமந்து, புடையகன்ற புடைபரந்த, அகல் - பரப்பையுடைய, அல்குல்-அரைக்கீழிடத்தையும், கனியனைய - முக்கனிபோலும், அம்-அழகிய, தீ-மதுரம்பொருந்திய, சொல்-சொல்லையுமுடைய, கற்பகப்பூங்கொம்பன்னாய் - கற்பகத்தின் மலர்க்கொம்பு போல்பவளே, மனம்-மனத்தின்கண், உறும் - இருக்கின்ற, ஓர்பொருள்-ஒருபொருளை, அடைதல்-பெறுதல், அறியதோ - (கற்பகவரும்பை யடைதல்போல்) அரியதோ, (அறியதன்று) — (அரியதென்றேன் சொல்லக்கூடாதெனின் நிறையுடையோர் - யோகிகள், மனத்தாலும் - அம்மனத்தினாலும், நினைவரிய-நினைத்தற்கெட்டாத, பொருளினையும் - பரப்பிரமத்தையும், அடைகுவர்-பெறுவார், எ-று.

(போ - ரை.) மனமுறுமோர் பொருளடைதலரியதோ வென்றதற்கு அப்பொருள் கட்பொறிமுதலியவற்றிற்குப் புலனாகாதிருப்பினும் மனமொன்றற்காவது புலனாயிருக்கையால் உனக்கு அதனையடைதலரிதன்றென்பது கருத்து. ஆணவமலந் தடையா யுயிரைச்செறிந்துநிற்கையாற் சச்சிதானந்தசொரூபமாகிய பரப்பிரமத்தை நினைத்தல் மனத்திற்குக் கூடாமையறிக, நிறை-அம்மனத்தைப் பொறிகளிற்செலுத்தாது சமாதியினிறுத்தல் நில்லென்முதனிலை நிறுவெனப் பிறவினையாய்ப் பின்புநிறையெனத் தொழிற்பெயராயிற்று. மனத்திற் கெட்டாததையும் அடைவரென்று மொருபொருளைச் சொல்லத் தண்டாபூமிக நியாயத்தினாலே மனத்திற்கெட்டியபொருளையடைதல் சொல்லவேண்டுவதில்லை என்று மற்றொருபொருள் தோன்றலால் செய்யுட்பொருட்பேறணி. (அஎ)

இதனால் இது பொய்சொல்வதென்று சொல்லாதிராதேயெனல் சொல்லப்படுகின்றது.

பொய்ம்மைமொழிபுகன் றறியேம் புகலமனமெண் ணுகினு
மெய்ம்மையல துரையாநா வேதநவில் பயிற்சியாற்
கொம்மைவருமுலைவாய்மை யுடையோனைக் குறித்துரைப்பி
னெம்மைமுதலெடுத் துரைப்ப ரீர்ங்கமலத் திறைமுன்னும்.

(ப - ரை.) கொம்மை-இளமைபொருந்திய, வரு-வளர்கின்ற, முலை-முலைகளையுடையவளே, பொய்ம்மைமொழி-அசத்திய வார்த்தையை, புகன்றறியேம்-சொல்லியறியேம், புகல-(ஒருசமயத்திலே) சொல்லுதற்கு, மனம் - மனமானது, எண்ணுகினும்-நினைத்தாலும், நா-(எம்முடைய) நாக்களானவை, வேதம் வேதத்தை, நவில்-ஓதிவருகின்ற, பயிற்சியால் – பழக்கத்தினாலே, மெய்ம்மை (மொழி) யலது-சத்தியவார்த்தையையல்லாமல், உரையா-சொல்லாவாம், ஈர்ங்கமலத்து-குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைப்பூவிலுள்ள, இறைமுன்னும்-நான்முகக்கடவுண்முன்னும், வாய்மையுடையோனை, சத்தியத்தையுடையவனை, குறித்து-கருதி, உரைப்பின்-பேசின், எம்மை-எம்மையே, முதல்-முதலில், எடுத்து-குறித்து, உரைப்பர்-சொல்லுவார், எ-று.

(பொ-ரை.) றன்னினத்தையுந்தழுவிப் புகன்றறியேம் எம்மை என்றது புகலமனமெண்ணுகினு மென்னுமும்மை மனமும் அப்படி எண்ணுகின்றதில்லை என்னும்பொருளைப் பயத்தலால் எதிர்மறை சத்தியத்தைச் சொல்லுகிற வேதத்தோடு பழகலால் நாவிற்கு அப்பழக்கக்குணம் விடாதென்க பழக்கங்கொடியது பார்பாறையிலுங்கோழிகிழிக்கும் பொலியைக்கிளறும்-விழித்துங்குருடர்க் கொளிபகையாக் கூசிக்கோல்போடா, "சருளைப் பருக்குமான்மா" என்பதனாலுமறிக. தேவரெல்லாசத்துப் பறவை யாதலின் வேதமோதுதற் குரித்தாயிற்றென்க. கமலத்திறை முன்னுமென்னு மெச்சப்பொருளில் வந்தவுயர்வு சிறப்புமையால் இந்திரன்முதலியோரிடத்து முரைப்பரென்பது தோன்றுதல் காண்க. (அஅ)

இதனால் ஆனால் நீஎன்னசெய்யமாட்டுவாயெனின் அதற்குத்தருமுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

பாட்டுவரிச்சுரும்புமுரல் பங்கயமெல்லரும்பையெய்க்கு
மோட்டிளவெம்முலையணங்கே முடியாதபொருளுளதே
ஆட்டரவின்மேற்கிடந்த தொடுகடன்ஞாலத் திடைநீ
வேட்டதுகூ றுதிகொணர்வல் விரைவினெனக் கூறியதால்.

(ப - ரை.) வரி - இரேகைகளை யுடைய, சுரும்பு - வண்டுகளானவை, பாட்டு-பாட்டை, முரல் - பாடப்பெற்றிருக்கின்ற, பங்கயம் - தாமரையினது-மெல்லரும்பு- மெல்லியவரும்பை, எய்க்கும் - நிகர்க்கின்ற, மோட்டிளவெம், உயர்ச்சியும் இளமையும் விரும்பப்படுங் குணமும் பொருந்திய, முலை - முலை

களையுடையவளே, எனக்கு-என்னால், முடியாத-முடிவுபெறாத, பொருள்-காரியமானது, உளதோ-(ஒன்) றிருக்கின்றதோ, சூட்டு - உச்சிகொண்டையையுடைய, அரவின்மேல்-ஆதிசேஷன்மேல், கிடந்த-தங்கிய, தொடு-தோண்டப்பட்ட, கடல்-கடலாற் சூழப்பட்ட, ஞாலத்திடை - பூமியின்கண், வேட்டது - (உன்னால்) விரும்பப்பட்டபொருளை, நீ-நீ, கூறுதி-சொல்லு, விரைவில்-சீக்கிரத்தில், கொணர்வால்-(யான் அதனைக்) கொண்டுவருவேன், என-என்று, கூறியது-(அன்னந் தமயந்திக்குச்) சொல்லியது, எ-று.

(போ - ரை) சுரும்புமுரலுதலைப் பங்கயவரும்பிற்கு அடையாக்கியது மலரும் பருவத்துப் பெரியவரும்பென்று தோன்றுதற்கென்க. எனக்கு முடியாதபொருளுளதோ வெனவே அற்பமான பறவையென்றுநினையாதே சிறிய வச்சாணி பெரியதேரை நடத்துதல்போல் எப்படிப்பட்ட பெரியகாரியத்தையுமுடிக்கின்ற, வல்லமை யெனக்குண்டென்றதாயிற்று.

[இதனால் வேட்டது கூறுதியென்றதற்குத் தருமுத்திரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

மருவுபுரிநரம்பிசைக்கு மாடகநல்லியாழிசைகேட்
டுருகினளன்பால்வேட்கை யுற்றனளென் றறிகில்லா
யரியபசும்பொனனிறத்த வாய்தூவிமடவனமே
தெருமாலுற்றேன்விழைவு செப்புமாறெவனென்றாள்.

(ப - ரை.) அரிய-பெறுதற்கரிய, பசும்பொன்-பசியபொன்னினது, நிறத்த, உருவமுள்ள, ஆய்-தேடத்தக்க, தூவி-இறகுகளையுடைய, மடம்-இளமைபொருந்திய, அனமே-அன்னமே, மருவு-சேர்ந்த, புரி-வலிக்கட்டுகளையும், நரம்பு-தந்திகளை, இசைக்கும்-இசைவிக்கின்ற, மாடகம்-முறுக்காணிகளையும் உடைய, நல்யாழ்-நல்வீணை யிசைபோல்கின்ற, இசை-(என்) சொல்லை, கேட்டு-(இவள்) கேட்டு, உருகினள் - மனங்குழைந்தவளாகி, அன்பால்-ஆசையினாலே வேட்கையுற்றனளென்று-(அச்சொல்லையே) கேட்கவேண்டுதலுற்றாளென்று, (இன்னுஞ்சிலேலைஷையால்)உருகு-உளமுருகநின்ற,இன்-இனிமைபொருந்திய; நளன்பால்-நளனிடத்தே, வேட்கையுற்றனளென்று - ஆசைமிருந்தாளென்று, அறிகில்லாய்-அறியாயா, தெருமாலுற்றேன்-மனச்சுழற்சியை யடைந்த நான், விழைவு-அவ்வாசையை, செப்புமாறு- (வெளிப்படையாகச்) சொல்லும்விதம், எவன்-யாது, என்றாள் - என்றுசொல்லினாள் தமயந்தி, எ-று.

(போ - ரை.) வீணையிசைபோல்கின்ற என்சொல்லை யிவள்கேட்டுமனங்குழைந்தவளாகி ஆசையினாலே இன்னுமச் சொல்லையே கேட்கவேண்டுகின்றாளென்றறியாயா வெனலால் உன்சொல் கேட்குந்தோறுஞ் செவிக்கின்பஞ்செய்தலால் நான் இன்னும் அதனையேகேட்க வேண்டுகின்றேனல்லது பிறிதொன்றை வேண்டுகின்றிலேன் என்றாளென்பதாயிற்று. இப்பொருளிலே வேட்

கைப்பெறல் வேண்டுதல் வீணையிசைபோலு மென்சொல்லை இவள்கேட்டு உளமுருகுகின்ற, வினிமைபொருந்திய, நளனிடத்தே விருப்பமுற்றாளென் றறியாயா வெனலால் உன்சொல்லினாலே நளனுடைய குணங்களை நன்றாகவ றிந்து அவனிடத்தே விருப்பமுற்றேன் என்றாளென்பதாயிற்று. இப்பொரு ளில் தமயந்தியை வினைமுதலாகவுடைய உருகென் வினைத்தொகைநளனென் பெயர்கொண்டுமுடிந்தது உற்றேனென்றது வினையாலணையும்பெயர்.

[இதனால் அன்னம்பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது]

வேட்கைதனதுளத்தடக்கி மெய்நாணான் மறைத்திகலும்
வாட்படைபோ னெடுங்கண்ணாள் வழங்கியசொற்பொருடேர்ந்து
நாட்கமலவள்ளவாய் நறும்போதிலமர்செய்ய
தாட்பவளக்கடிகைவாய் மடவன்னஞ்சாற்றுமால்.

(ப - ரை.) நாள்-அன்றுபூத்த, கமலம்-தாமரையினது, வள்ளம்-கிண்ண ம்போலும் வாய்-வாயையுடைய, நறும்போதில்-நல்லமலரில், அமர்-வாசஞ்செ ய்கின்ற, செய்ய-சிவப்புநிறம்பொருந்திய, தாள்-அடிகளையும், பவளக்கடிகை - பவளத்துண்டம்போலும், வாய்-வாயையும் உடைய, மடம் - இளமைபொருந் திய, அன்னம்-அன்னமானது, இகலும்-போர்செய்தற் குரிய, வாட்படைபோ ல்-கட்காயுதம்போலும், நெடுங்கண்ணாள் - நெடியகண்களையுடையவள், வேட் கை-(நளன்மேலுண்டாகிய) ஆசையை, தனது-தன்னுடைய, உளத்து-மனத் தின்கண், அடக்கி-வெளிப்படாமல் வைத்து, நாணால்-வெட்கத்தினால், மெய்- அவ்வாசை கொள்ளப்பட்ட பொருளை, மறைத்து -- (சிலேஷையால்) மறைத் து, வழங்கிய-சொல்லிய, சொற்பொருள்- வாக்கியார்த்தத்தை, தேர்ந்து—அறிந் து, சாற்றும்-சொல்லும், எ-று.

[இதனால் நீஎன்னாலே மறைத்துச்சொல்லப்பட்டபொருளை
யறிந்திலையா வென்பாயாயின் அறிந்துளேனெனல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

தருவினறுங்கொழுநனையார் தருகென்பாரென்றதுவு
மருவுபுரிநரம்பிசைக்கு மாடகநல் யாழிசைகேட்
டுருகினளன்பால்வேட்கை யுற்றனளென்றுணர்த்ததும்யான்
கருதினனற்பலகலையும் கற்றுணர்ந்ததெளிவினால்.

(ப - ரை.) தருவின் -- கற்பகதருவினது, நறும் - வாசனைபொருந்திய, கொழுநனை-செழியவரும்பை, யாவர்-யார், தருகென்பார்-தருகவென்று சொல் லுவார், என்றதுவும்—என்றுசொன்னதும், மருவு-சேர்ந்த, புரி-வலிக்கட்டுகளை யும், நரம்பு-தந்திகளை, இசைக்கும்—இசைவிக்கின்ற, மாடகம்-முருக்காணிகளை யுடைய, நல்-நல்ல, யாழிசைகேட்டு-வீணையின் இசையைக்கேட்டு உருகினள்,

அன்பால்-ஆசையால் மனங்குழைந்தவளாகி, மனமுருக நின்ற-நளனிடத்தே, வேட்கை யுற்றனனென்று-ஆசைமிகுந்தா னென்று, உரைத்ததும் - சொன்னதும், யான்-நான், பலகலையும் - பலவகை நூல்களையும், கற்றுணர்ந்த - கற்று (அவற்றின் பொருளை) யறிந்த, தெளிவினால் - தெளிவைக்கொண்டு, கருதினன்-(நளனைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டவை யென்று) அறிந்தேன். எ - று.

(போ - ரை.) நளனைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டவைக ளென்பது இசையெச்சம் கருதல் - இங்கே அறிதற்பொருளைப் பயந்து நின்றது. பலகலை— வியாகரணம்-தருக்கம்-முதலியன.

[இதனால் இருவிசும்பிற் றருவினறுங் கொழுநனை முதலிய
வாக்கியப்பொருளை நீ அறிந்திருந்தால் அறியார்போற்
சொல்லியதற்குக் காரணம் யாதெனின் அதனை
யுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

மறங்கிளருமதர்நெடுங்கட் கன்னியர்தமனமொன்றிற்
செறிந்துமுடன்புரியுமெனத் தெளிவுடையோர்செப்புதலா
னறுந்துணரொண்சில்லோதி நயப்புறுநின்குறிப்புரைக
ளறிந்துமறியேன்போலையுறவுற்றிருந்தனன்யான்.

(ப - ரை) நறுந்துணர் - நறிய மலர்களையும், ஒண்சில்-ஒள்ளிய பொன் வட்டத் தகட்டணியையு முடைய, ஓதி - கூந்தலை யுடையவளே, மறம்-கொலைத் தொழிலால், கிளரும்-விளங்காநின்ற, மதர்-மதர்த்த நெடு – நெடிய-கண் கண்களையுடைய, கன்னியர்தம் - கன்னியர்களுடைய மனம் - மனங்களானவை, ஒன்றில்-ஒருபொருளில், செறிந்தும்-அழுந்தியும், உடன்-விரைவில், பிரியுமென்-(அங்கிலையி) நீங்குமென்று, தெளிவுடையோர்-அறிவுடையோர், செப்புதலால்—சொல்லுதலினாலே, நயப்புறு-விரும்பப்படுகின்ற நின் - உன்னுடைய, குறிப்புரைகள்-குறிப்புச் சொற்களின் பொருளை, யான்-நான், அறிந்தும்-தெரிந்தும், அறியேன்போல – அறிந்திலேன் போல, ஐயுறவுற்று – சந்தேகமடைந்து, இருந்தனன்-இருந்தேன். எ-று

(போ - ரை) மனமொன்றில் அழுந்தல் - ஒருபொருளைப் பெறல்வேண்டுமென்று மிகவிரும்பி அதனையே நினைத்திருத்தல் தெளிவுடையோர் செப்புதல் "இனம்தோன்றின மல்லார்கண்மை மகளிர், மனம்போல்வேறுபடும்" என்பதனாலறிக கன்னியர் மனமொன்றி லழுந்தியும் உடனே நீங்குமெனச் சொல்லுதலாலே உன்மனமும் நளனிடத்தே இப்போது அழுந்தி நிற்பினும் இன்னுஞ் சிறிதுபொழுதிலே விட்டு நீங்கும் ஆதலால் உனது நிச்சயம் அறியப் படாமைபற்றி அறியேன் போலச் சந்தேகித்திருந்தே னென்றதாயிற்று. (கூ௩)

இதனுல் அன்றியும் நளன் அரசர்க்கரசனுயிருக்கையால் அவனுக்கு நிச்சயமில்லாத செய்தியைச் சொல்லலாகாதெனல் சொல்லப்படுகின்றது.

உலகமெல்லாம்பொதுநீக்கி யோராழிதனையுருட்டி
யலகில்புகழ்ப்படாம்போர்த்த வரசபிரான்றிருமுன்னர்
மலர்பொதுளஞ்சில்லோதி யையுற்றுமடநாணுற்
சிலமொழிசொற்றனளென்னுச் செப்புவதும்சீர்மைத்தோ.

(ப - ரை.) உலகமெல்லாம்-பூமிமுழுதையும், பொது - (பலவரசர்க்கும்) பொதுமையினின்றும், நீக்கி-நீங்குவித்து, ஓராழிதனை - ஒருசக்கரத்தை, உருட்டி--செலுத்தி, அலகில்--அளவில்லாத, புகழ்-புகழாகிய, படாம்-ஆடையை, போர்த்த-(அந்தப்பூமியின்மேற்) போர்த்திய, அரசர்பிரான்-ராஜாதி ராஜனது, திருமுன்னர்-சன்னிதானத்தில், மலர்-மலர்கள், பொதுள் - நெருங்கப்பெற்ற, அம்-அழகிய, சில்-பொன்வட்டத் தகட்டணியையுடைய, ஓதி-கூந்தலையுடையவள், ஐயுற்று சந்தேகித்து, மடம்-அறியாமையோடுகூடிய, நாணுல் - வெட்கத்தினுலே, சிலமொழி - (உன்னைக்குறித்துச்) சிலசொற்களை, சொற்றனளென்னு-சொல்லினுளென்று, செப்புவதும்-சொல்லுவதும், சீர்மைத்தோ - சிறப்புடைத்தாமோ.எ-று.

(பொ - ரை.) எலாமென்பது எஞ்சாப்பொருளில் வந்தது, மேனியெலாம் பாலையாயிற் றென்பதிற்போல். ஆணையைச் சக்கரமாகச்சொல்வது செய்யுள்வழக்கு புகழ்ப்படாம் போர்த்ததெனவே அவன் புகழ்பூமியெங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற தென்றதாயிற்று. பெண்களுக்கு விவாகமளவும் தகப்பனுடைமையா யிருக்கவேண்டுதலிற் கருத்தின்படி முடியுமோ முடியாதோ வென்று சந்தேகித்தல். சீர்மைத்தோ வெனவே-ஐயம்-மடம் - நாணம் சொற்குறைவு-இவற்றுளொன்றே சொல்லுதற்குத் தடையாமெனின் இந்நான்குஞ் சேர்ந்த இக்காரியத்தை நான் அதனுல்வரும் பழிக்கஞ்சாது எப்படி சொல்லமாட்டுவே னென்றதாயிற்று.

கந்தடுகிம்புரிக்கோட்டுக் கழைசுளியுங்கடாயானை
மந்தரத்தாற்பகைக்கடலை மதித்தடையும்வயவேந்தன்.
சிந்தையைநின் பாற்பிணிப்பிற் றெள்ளமுதத்திருவேயுன்
றந்தைபிறர்களித்திடு னென் வாய்மைதவராகாதோ.

இதனுல் அப்படிதான் சொல்லினுற் குற்றமய தெனின் அதற்குத்தருமுத்தரஞ சொல்லப்படுகின்றது.

(ப-ரை.)தெள்ளமுதம்-தெள்ளியபாற்கடலிற்பிறந்த, திருவே-திருமாதே, கந்து - கட்டுத்தறியை, அடு-ஒடிக்கின்ற, கிம்புரி-பூணையுடைய, கோட்டு-கொம்புகளையுடைய, கழை-கரும்புகளை, சுளியும்-முரிகின்ற, கடாயானை-மதயானையாகிய, மந்தரத்தால்-மந்தரகிரியினுலே, பகை-பகைவரது, கடலை-(சேனையாகி

ய) பாற்கடலை, மதித்து-கடைந்து, அடையும்-அடையப்பட்ட, வயம்-வெற்றித் (திருவை) யுடைய, வேந்தன் நளராஜனது, சிந்தையை-மனத்தை,நின்பால்-உன்னிடத்தே, பிணிப்பின்- (யான்) கட்டிவைத்தால், உன் உன்னுடைய தந்தை-தகப்பனானவன், பிறர்க்கு-மற்றொருவனுக்கு,அளித்திடின்-(உன்னைக்) கொடுப்பானேயானால், என் - எனது, வாய்மை - வாய்ச்சொல்லின்றன்மையா தவராகாதோ-வழுவாகாதோ. எ-று.

(போ - ரை) பகையென்னும் பண்புப்பெயர் பண்பிக்கலாயிற்று. பகைக்கடலோடு ஆரோபித்தற்கிடமாகிய சேனையும், வயத்தோடு ஆரோபிக்கப்படுபொருளாகிய திருவும், வருவித்துக் கூட்டப்பட்டன. நளனுக்குன்மேலாசை பிறத்தலெளிதன்றென்பது தோன்ற இப்படிப்பட்ட வெற்றிச் சிறப்பையடையாக்கியது. உன்னைக்குறித்துப் பலவாறுபுகழ்ந்தன்றி அவன்மனத்தை உன்னிடத்தே திருப்புதல் கூடாதென்பது படப்பிணிப்பி னென்றது அரசன்மனத்தை யுன்னிடத்தே திருப்பியபின்பு உன்றந்தையுன்னை மற்றொருவனுக்குக் கொடுத்தால் அவனுக்கு நம்பவைத்து மோசஞ் செய்தவனாவேனென் என்பது தோன்ற வாய்மை தவறாகாதோவென்றது. சந்தேகத்திற் கிடமில்லாத பொருளையே சொல்லவேண்டுமென்பது கருத்து யானை முதலியவற்றிலே மந்தர முதலியவற்றை யாரோபித்தலால் உருவகவணி. ()

[இதனால் அதுசந்தேகத்திற் கிடமாகையால் அதனைவிட்டு என் பிரதிக்கினை வழுவாமல் வேறுபகாரஞ் செய்வேனெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

என்னுளத்திலையுறல்போல் யார்க்களிப்பான்றந்தையென
வுன்னுளத்துமையமுளதா தலா லிஃதொழிக
பின்னரெவையுரைத்திடினு முடிப்பலெனப்பேரெழில்கூ
ரன்னமடவாருள்ள மறியுமாறுரைத்ததுவே.

(பத - ரை) பேரெழில்-பெரிய அழகினால், கூர்-மிகுந்த, அன்னம்-அன்னப்பறவையானது, என்னுளத்தில்-எனதுமனத்தில், ஐயுறல்போல் சந்தேகமிருத்தல்போல், தந்தை-தகப்பனானவன், யாருக்கு, அளிப்பானென-கொடுப்பானோவென்று, உன்னுளத்தும்-உனதுமனத்திலும், ஐயம்-சந்தேகமானது, உளது-இருக்கின்றது, ஆதலால்-ஆகையினாலே, இஃது - இக்காரியம், ஒழிக-நீங்கக்கடவது, பின்னர் - அதுவன்றி, எவை-எந்த காரியங்களை, உரைத்திடினும் - (நீயெனக்குச்) சொல்லினாலும், முடிப்பலென-(யான்) முடிப்பேனென்று, மடவால்-தமயந்தியினது, உள்ளம்-கருத்தை, அறியுமாறு-உணரும்படியாக, உரைத்தது-சொல்லிற்று எ-று.

(போ - ரை.) யார்க்களிப்பானோ வென்னும் ஓகாரந் தொக்குவந்தது. உனக்கே சந்தேகத்திற் கிடமாகிய விக்காரியத்தி லென்னைத் தூண்டுதல் நன்றன்றென்பது தோன்ற இஃதொழிகவென்றது இஃதொன்று நீங்கலாக வேறே பலகாரியங்க ளுளவாயினும் உனக்கு முடிப்பேனென்றற்கு எவையுமெனப் பண்மையாற் கூறியது.

[இதனால் தமயந்தி நாணம்விட்டுப் பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

கன்னிமனஞ்சூழ்கிடந்த நாணென்னுங்கடியாண
மன்னமொழியெனும்படைகள் வழங்குதலுமழிந்ததால்
முன்னியுளந்தனிற்சிறிது முறுவலித்துமுகங்கோட்டி
யின்னமுதமுகுப்பதுபோல் வெளிப்படையினியம்புமால்.

(ப - ரை.) கன்னி-தமயந்தியானவள், மனம்-மனத்தை, சூழ்கிடந்த-சூழ்ந்துகிடந்த, நாணென்னும்-நாணமென்கிற, கடி-காவலாகிய, அரணம்-மதிலானது, அன்னம்-அன்னத்தினது, மொழியெனும்-சொற்களென்கிற, படைகள்-ஆயுதங்கள், வழங்குதலும்-மேற் சென்றவளவில், அழிந்ததால் - கெட்டமையால், சிறிது-சிறிதுபொழுது, உளந்தனில் - (தன்) மனதிலே, முன்னி-ஆலோசித்து, முறுவலித்து-சிரித்து, முகங்கோட்டி-முகங் கவிழ்த்து, இன்னமுதம்-இனியவமிர்தத்தை, உகுப்பதுபோல்-சொரிவது போல், வெளிப்படையின்-வெளிப்படையினாலே, இயம்பும்-சொல்லுவாள், எ-று.

(போ - ரை.) மனத்திலுள்ள பொருள்களை வெளிப் படாமற் காத்தலுற்றலால் நாணென்னுங் கடியரணமெனப்பட்டது முன்னுதல் அதிரகசியமாகி விக்கருத்தை யெப்படி வெளிப்படாமையாற் சொலவ தென்றாலோசித்தல். நாணமழியினும் அதன்பழக்கவாசனைசிறிது நிற்கையாற்சிரிப்பும் முகங்கோட்டலும், உண்டாயின. நாணமுதலியவற்றிலே அரண முதலியவற்றையாரோபித்தலால் உருவகவணி.

[இதனால் நளனே தனக்குத்தலைவ னென்று நிச்சய முறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விரையுயிர்க்குந்தாமரைக்கு வெய்யவெனுஞ்சேதாம்பன்
மருவுயிர்க்குநாண்மலர்க்கு மாமதியுமல்லாம
லுரைபெறுநற்றலைவர்பிற ருளர்கொல்லோபொலஞ்சிறையை
வரசமடவனமென்னையு மன்னளாயெண்ணுதியால்.

(ப - ரை.) பொலன்-பொன்மய மாகிய. சிறைய - சிறைகளை யுடைய மடம் - இளமை பொருந்திய, அரசவனம் - அரசவன்னமே! விரை-வாசனையை, உயிர்க்கும் - வீசுகின்ற, தாமரைக்கு-தாமரைப் பூவிற்கு, வெய்யவனும் சூரியனும், சேதாம்பல் - செவ்வல்லியினது, மரு - வாசனையை, உயிர்க்கும் வீசுகின்ற, நாள் - பருவமுள்ள, மலர்க்கு-பூவிற்கு, மாமதியும்-பெரிய சந்திரனும், அல்லாமல்-அன்றி, பிறர்-அன்னியர்களாகிய, உரைபெறு-புகழ்பெற்ற நற்றலைவர்-நல்லநாயகர், உளர் கொல்லோ-இருக்கின்றாரோ (இல்லை), எனையும்-என்னையும், அன்னளாய்-அப்படிப் பட்டவளாய், எண்ணுதி-(நளனன்றி நாயகனில்லை யென்று) எண்ணக்கடவாய். எ-று.

எப்படித் தாமரை மலர்க்குச் சூரியனும் அல்லி மலர்க்குச் சந்திரனு மன்றி வேறுநாயக ரில்லையோ அப்படியே எனக்கு நளனன்றி வேறுநாயக ரில்லையென்று தன்னிச்சயத்தைக் கூறியவாறாயிற்று. (௯அ)

[இதனால் விபரீதம் பிரமாதம் சாதனக்குறைபாடு வஞ்சவிருப்பு இவற்றுளொன்றாற் பிறனைத்தான் கணவனாகக்கொள்ளா மையை வலியுறுத்தித் தனபிதாவினாலும் அது முடியாமையையுணர்த்துதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஐயமுறேனளன்மார்பி லணியலணிகுவனன்றி
மையல்புரிவேள்வரினு மன்றலந்தார்சூட்டுவனோ
நெய்யொழுகுவேற்றாதை பிறர்க்களிப்பநேர்குவனேல்
வெய்யதழல்புகுந்தாவி விட்டுனுரைநிறுத்துவனால்.

(ப - ரை.) ஐயமுறேல் - (அன்னமேநீ) சந்தேகப்படாதே, நளன்-நளராஜனது, மார்பில்-மார்பின்கண் அணியல்—மாலையை, அணிகுவ னன்றி - சூட்டுவனல்லாமல், மயல்புரி-மயக்கத்தைச் செய்கின்ற, வேள்-மன்மதனானவன், வரினும்-வந்தானாயினும், மன்றல்-வாசனை பொருந்திய, அம்-அழகிய, தார்-மாலையை, சூட்டுவனோ - (யான்) சூட்டுவேனோ, நெய் - நெய்யானது, ஒழுகு-ஒழுகப் பெற்ற, வேல்-வேலை யுடைய, தாதை - (என்) தகப்பனானவன், பிறர்க்கு - மற்றொருவனுக்கு, அளிப்ப - (என்னைக்) கொடுக்க, நேர்குவனேல்-உடன் படுவனாயின், வெய்யதழல்-வெப்பம் பொருந்திய நெருப்பினுள், புகுந்து - முழுகி, ஆவிவிட்டு-உயிரைவிட்டு, உன்-உனது, உரை - சொல்லை, நிறுத்துவன் - (ஈளனிடத்தி) னிலைபெறுவிப்பேன். எ-று.

(பொ - ரை) மூன்றுலகத்திலும் அழகாற்சிறந்த மன்மதனை யொழிக்கவே மற்றையாடவர்களையு மொழித்ததாயிற்று வெய்யதழற் புகுந்தாவி விட்டென்றதனால் கொடுந்துயர் விளைக்கு மரணமே நளனையன்றிமற்றொருவனை மணத்தலினும் இனிதென்றதாயிற்று அரசனுக்குத் தன்னைக்குறித்து அன்னத்தாற்சொல்லப்படுஞ் சொல்லையுன்னுரையென்றாள். (௯௯)

[இதனால்தனக்குள்ள நிச்சயத்தை யுணர்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஊழியஞ்செய்திறம்வேந்தை வேட்டுள்ளமுருகுமென்னை
வாழிமடவனங்கூட்ட லரிதென்னைமதித்திடேல்
கேழ்கிளர்தாமரையின்முகை கிளரொளித்தண்மேனுக்கலரா
தேழ்பரித்தேரவர்க்கணி யலர்ந்திடுதலியல்பன்றே.

(ப - ரை.) மடம் - இளமை பொருந்திய, அனம்-அன்னமே! வாழி-வாழக்கடவாய், ஊழியஞ் செய்திறம் - அடிமைத தொழில் செய்யும் படிக்கு, வேந்தை - நளமகாராஜனை, வேட்டு - விரும்பி, உள்ளமுருகும் - மனமுருகாநின்ற, எனை - என்னை, கூட்டல் - அவனுக்கு மனைவி யாக்குதல், அரிது- பெரிய வுபகாரமாகும், என்னை - (யினி) யென்னை, மதித்திடேல் — விசாரி

யாதே, (இப்படிப்பட்ட பிடிவாதமேன் – குணமுள்ளமற்றொரு நாயகனைப் பெறிற் குற்றம் யாதென்றால்), கேழ் - நிறத்தினாலே, கிளர் - விளங்காநின்ற, தாமரையின்-தாமரையினது, முகை-அரும்புக்கு, கிளர்-விளங்காநின்ற, ஒளித் தண்ணேற்கு-சீதள கிரணத்தை யுடைய சந்திரனால், அலராது - மலராமல், ஏழ்பரித் தேரவன் - சூரியனை, காணின்-கண்டால், அலர்ந்திடுதல்-மலர்தல், இயல்பன்றே - சுபாவமன்றோ, எ-று.

வாழியவென்னும் வியங்கோளினீற்றின் யகரவுயிர் மெய் கெட்டு வாழி யெனநின்றது, ஊழியஞ்செய்திறம் வேந்தை வேட்டுள்ள முருகுமெனைவாழிமட வனங்கூட்டலரிதெனவே தனக்குநானூழியக்காரியாம் பதத்தைப் பெறவிரும்பும்படியிருக்கின்ற அப்படிப்பட்ட நளனுக்குமனைவியாம்பதம் எனக்குக்கிடைத்தால் அது எப்படிப் பட்ட பெருபேறு யிராதென்ற தாயிற்று. என்னை மதித்திடேலெனவே இப்படிப்பட்ட நிச்சயத்தை அறிவிக்கப் பட்ட நீஎன்னையினிச் சோதித்தல் அரைபட்டமாவை யரைத்தல்போலுமாம், ஆதலால் கூட்டுதற்கு வேண்டுமுயற்சி செய்யென்றதாயிற்று. தாமரையைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட வுபமான வாக்கியத்தால் எப்படி தாமரை யரும்பு சூரியனையன்றிச்சீதளகிரணத்தை யுடையனுயிருந்தாலுஞ் சந்திரனை விரும்புகிறதில்லையோ அப்படியே நான் நளனையன்றிக் குணமுடையவனு யிருந்தாலும் மற்றொருவனைவிரும்பே னென்னும்பொருள் பெறப்பட்டது. நளனிற் சிறந்தகுணமுடையவ னொருவ னில்லா திருக்கவுந் தனது நிச்சயத்தை நம்புவித்தற்கு இங்ஙனங்கூறினாள், தாமரைச் செய்தியாகிய அல்பொருளி னொப்புமையின்சம்பந்தத்தால் தமயந்திசெய்தியாகிய புகழ்பொருள் தோன்றுதலால் ஒப்புமைப் புனைவிலி புகழ்ச்சியணி, "ஊழியல்பிற்றிறல் வேந்தை வேட்டுள்ளமுருகுமெனைவாழிமட வனங்கூட்டலரிதென்ன மதித்திடேற் கேழ்கிளர் தாமரையின் முகைகிளரளிதண்டேனுகர்" எனவழங்கு கின்ற பாடம் இதன்முதனூல் முடிபிற்குச் சிறிதும் ஒவ்வாமற் பொருட்சிறப்புமுளதாய் நிற்கின்றது.()

[இதனால் தனதுநிச்சயத்தை யறிவித்து அன்னத்தினது
நிச்சயத்தை வினவுதல் சொல்லப் படுகின்றது.]

வாட்டிறல்சேர்வயவேந்தின் மணிப்புயத்தென்முலைதிளைப்பக்
கூட்டுதியேலுதிர்வாழ்வல் கூட்டாயேலுலகறிய
மூட்டவிற்புகுந்தாவி முடித்திவலொலிசெழுசெஞ்
சூட்டுமடவனமற்று னென்செய்வான் றுணிந்தனையால்.

(ப - ரை.) ஒலிசெழு - காந்திபொருந்திய, செஞ்சூட்டு - செய்யவுச்சிக் கொண்டையை யுடைய, மடம் - இளமை பொருந்திய, அனம் - அன்னமே! வாள் - வாளினது, திறல் - போரினாலே, சேர்-சேர்ந்த, வயம் - வெற்றியை யுடைய, வேந்தின்-நளமகாராஜனுடைய, மணி-அழகிய, புயத்து - தோள் களிடத்து, என் - என்னுடைய, முலை - முலைகளானவை, திளைப்ப - அழுந்

தும்படியாக, கூட்டுதியேல்-(என்னை அவனோடு) சேர்ப்பாயானால், உயிர்வாழ்வல்-உயிர்வைத்திருப்பேன், கூட்டாயேல்-சேர்க்காயானால், உலகரிய-உலகத்தாரறிய, மூட்டு-மூட்டப்பட்ட, அழலில்-நெருப்பினுள், புகுந்து - மூழ்கி, ஆவி-உயிரை, முடித்திடுவல்-விட்டுவிடுவேன், இவற்றுள் - (கூட்டலுங் கூட்டாமையாகிய) இவ்விரண்டினுள்,என்செய்வான்-ஏதுசெய்யும்படியாக,துணிந்தனை-(நீ) நிச்சயித்தாய் எ - று.

(பொ - ரை.) கூட்டுதியே லுயிர்வாழ்வலென்றும், கூட்டாயேலுலகறிய மூட்டழலிர் புகுந்தாவி முடித்திடுவலென்றும், கூறுதலாலே கூட்டிப் பிழைப்பிக்கவும், கூட்டாமலிறப்பிக்கவும், வல்லமை உனக்குண்டா யிருத்தலால் உன்னையே தஞ்சமாக நம்பியிருக்கிற வென்னைப்பிழைப்பித்தாற் புகழும் புண்ணியமும் உண்டாமென்றும். அது செய்யாயாகிற் பழியும்பாவமும் உண்டாமென்றும் குறிப்பித்தவாறாயிற்று. தனதுதீப்பாய்தலை யாவரும் புகழ்தற் பொருட்டுத் தன்னுத்தம சிந்தையை வெளிப்படுத்தவேண்டு மென்பது பற்றி உலகரியவென்றாள். (க0க)

இதனால் அக்கூட்டலுதவியின் பெருமைகூறல்
சொல்லப்படுகின்றது.

உயிருதவிசெய்தவர்க்கொன் றுற்றக்கா லுணர்வுடையோர்
செயிரறுதம்முயிரளித்துச் செய்நன்றிக்கடன்கழிப்பார்
மயர்வறவென் னுயிரினுஞ்சீர் வாய்ந்தநளன் றனையளிப்பி
னயர்வறுமோதிமமதற்குக் கைம்மாறேதறிகிலன்யான்.

(ப - ரை.) அயர்வறு-(மனச்)சோர்வற்ற, ஓதிமம்-அன்னமே! உணர்வுடையோர்-அறிவுடையோர், உயிருதவி செய்தவர்க்கு - (ஆபத்துவந்தபோது தம்) முயிரைக் காப்பாற்றினவர்க்கு, ஒன்று-ஓராபத்து, உற்றக்கால் வந்ததாயின், செயிரறு-குற்றமற்ற, தம்-தம்முடைய, உயிர்-உயிரை, அளித்து-கொடுத்து, செய்-(அவரால்) செய்யப்பட்ட, நன்றி-உபகாரமாகிய, கடன்-கடனை, கழிப்பார்-தீப்பார், மயர்வு-மயக்கமானது, அற-நீங்க, என்-எனது,உயிரினும்-உயிரைக்காட்டிலும், சீர்வாய்ந்த-சிறப்புப்பொருந்திய,நளன்றனை-நளராஜனை, அளிப்பின்-கொடுப்பாயானால், அதற்கு-அவ்வுபகாரத்திற்கு, கைம்மாறு-எதிருபகாரம், ஏது-யாது, யான்-நான், அறிகிலன்-(அதனை) யறியேன் எ - று.

(பொ - ரை.) யாது அறியேனெனவே யில்லையென்றதாயிற்று கடன் கழிப்பாரென உலகத்தின்மேல் வைத்துக் கூறினும் நீ எனக்கு உயிருதவி செய்யின் உன்பொருட் டென்னுயிரைக் கொடுத்து அக்கடனைத்தீர்ப்பேன் என்பதேகருத்தாகக் கொள்க. அதற்குக் கைம்மாறே தறிகிலன் யான் என்றதற்கு உயிர்க்குயிரே யீடாமாதலின் என்னுயிரின் மேற்பட்ட நளனுக்கீடாக நளனிற் கீழ்ப்பட்ட வென்னுயிரைக் கொடுத்து அக்கடனைத் தீர்க்கக் கூடா

மையால் நீஅவனை எனக்குக் கொடுத்து என்னை உனக்கு இனியென் றென்றைக்குந் தீர்க்கமாட்டாத கடன்பட்டவளாக் கென்பது கருத்து. (கOஉ)

[இதனால் ஈடில்லாதவுதவி செய்தலாற்பயன்யாதெனின் அதற்குத்தரு முத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கைம்மாறுநினக்காற்ற லரிதெனினுங்களிப்பினுறஞ்
செம்மாந்துன்செயிரறுசீ ரோவாதுசெப்புவல்யா
னெம்மாவிபிறந்துபடா திருக்குங்கொல்விரைவினிற்போய்த்
தெம்மாறுசுடர்வேலான் றிருவருள்பெற்றிடாயெனினே.

(ப - ரை.) கைம்மாறு-பிரதியுபகாரத்தை, நினக்கு - உனக்கு, ஆற்றல்-செய்தல், அரிதெனினும்-இல்லையாயினும், களிப்பின்-மகிழ்ச்சியினாலே, உளம்-உள்ளத்தில், செம்மாந்து-இறுமாந்து, உன்-உனது, செயிரறு-குற்றமற்ற, சீர்-குணத்தை, ஓவாது-இடைவிடாமல், யான்-நான், செப்புவல-சொல்லுவேன், (ஆனால் அதைநன்றாக வாலோசித்து விரையாமற்செய்வேனென்பாயாயின்) விரைவினில்-சீக்கிரத்தில், போய்-சென்று, தெம்-பகைவரும், மாறு-(நட்பினராய்) வேறுபடுதற்குக் காரணமாகிய, சுடர்-ஒளியையுடைய, வேலான்-வேலையுடையவனது. திரு-அழகிய, அருள்-அருளை, பெற்றிடாயெனின் -பெறாயாயின், எம்-எம்முடைய, ஆவி-உயிர்களானவை, இறந்துபடாது-நீங்கிப்போகாமல், இருக்குங்கொல்-இருக்குமோ எ - று.

(போ - ரை.) ஈடில்லாத வுபகாரத்தைச்செய்யுஞ் சீராதலாற் செயிரறு சீரென்றாள் உன்செயிரறு சீரோவாது செப்புவலெனவே என்னாலே யுலகத்திலேபெரும் புகழுண்டாதலே யுனக்குப்பய னென்றதாயிற்று. அன்றியும் "எந்நன்றிகொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை செய்ந்நன்றி கொன்றமகற்கு" என்றிருக்கையால் பின்னேதான் செய்யக்கடவதாகிய நன்றி பாராட்டலைக் காட்டித் தான் அவ்வுபகாரத்திற்குப் பாத்திரமா யிருக்கையைக் குறிப்பித்தவாறாயிற்று. தானிறக்கும்போது அதுபொறாது தாயர்பாங்கியரும் இறப்பரென்பது கருதி அவரையுந் தழுவி எம்மாவியெனப் பன்மையாற்கூறினாள். பகைமைப் பொருளை யுணர்த்துந் தெவ்வென்பதின் வகரமெய் வருமொழி மகரத்தைநோக்கி மகரமெய்யாயிற்று. "தூங்குகதூங்கிச்செயற்பால தூங்கற்க, தூங்காது செய்யும்வினை" என்றிருக்கையால் விரைந்து செய்யத்தகுவ தாகிய இக்காரிய முயற்சியில் ஆலசியஞ் செய்யாதே யென்னுங்கருத்தால் விரைவினிற்போய் அருள்பெற்றிடா யெனின் எம்மாவியிறந்து படாதிருக்குங்கொல் என்றாள். (கOஙு)

[இதுமுதநான்குபாட்டுகளால் பின்பு அன்னஞ்செய்யத்தகுமவற்றையறிவித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

என்குறைநீவயவேந்தற் கியம்புதியேல்வடங்கிடந்து
பொன்பிதிர்மின்சுணங்கார்ந்த பொம்மலிளமுலையினர்பா
லன்புறுநல்லமயமதி லறையற்கவ்வறைகுதியே
னன்குறைதீங்காமவர்பா னயப்புற்றதன்மையினால்.

(ப - ரை.) என்-எனது, குறை - குறையை, நீ-நீ, வயம் - வெற்றியை யுடைய, வேந்தற்கு-நளமகாராசனுக்கு, இயம்புதியேல் - சொல்வாயாயின், வடம்-முத்துவடமானது, கிடந்து-தங்கப்பெற்று, பொன்பிதிர்-பொன்பொடிபோல், மின்-விளங்குகின்ற, சுணங்கு-தேமலால், ஆர்ந்த-நிறைந்த, பொம்மல்-பொலிவும், இள-இளமையும் பொருந்திய, முலையினர்பால்-முலையினரிடத்து, அன்புறு-அன்புற்றிறுக்கின்ற, நல் அமயமதில்-நல்லசமயத்தில், அறையற்க-(அதனைச்) சொல்லாதே, அறைகுதியேல்-(அப்போது) சொல்வையேயானால், அவர்பால்-அவரிடத்தே, நயப்புற்ற - இன்பமுற்ற, தன்மையினால்-குணத்தினாலே, நன்குரை-(உனது) நல்லசொல்லும், தீங்காம்-(அவனுக்குக்) குற்றமுள்ளதாகும். எ - று.

(போ - ரை.) பொம்மலுக்கு அப்பொருள் "பொம்மலே பொலிவுஞ் சோறும்" என்பதனாலறிக. எப்படி நீரைக்குடித்து அதனாலேதிருப்தி யடைந்திருக்கிறவருக்கு அப்போது தெளிவுந் தீஞ்சுவையும் பரிமளமுஞ் சீதளமுமுடையதா யிருந்தாலும் வேறு நீர் விரும்பப்படாதோ அப்படியே ஒருத்தியைப்புணர்ந்து அவளாலே திருப்தியடைந் திருக்கிறவனுக்கு அப்போது பலகுணங்களு முடையவளா யிருந்தாலும் வேறொருத்தி விரும்பப்படாளாதலால் நன்குரை தீங்காமவர்பா னயப்புற்ற தன்மையினால் என்றாள். (கoச)

வேற்றரசர்திறைகொணரும் வேலையிலுஞ்சொல்லற்க
மாற்றரசர்பால்வெகுளு மமயத்தும்வகுத்துரையே
றேற்றமுடைமதிவல்லோர் தேர்ச்சியிலுந்தெரிந்துரையேல்
சாற்றினுரைத்தனவெல்லாந் தவறுதலறிதியே.

(ப - ரை.) வேற்றரசர்-பிறவரசருடைய, திறை-இறைப்பொருளை, கொணரும்-வருவிக்கின்ற, வேலையிலும்-காலத்திலும், சொல்லற்க-சொல்லாதொழிக, மாற்றரசர்பால்-பகையரசரிடத்து, வெகுளும்-கோபஞ்செய்கின்ற, அமயத்தும் காலத்திலும், வகுத்துரையேல்-சொல்லாதே, தேற்றம் - தெளிவை உடை-உடைய, மதிவல்லோர்-மந்திரிகளோடு, தேர்ச்சியிலும் - ஆலோசனை செய்யுங் காலத்திலும், தெரிந்துரையேல்-சொல்லாதே, சாற்றின்-(நீ)சொல்லின், உரைத்தன வெல்லாம்-(உன்னாற்) சொல்லப் பட்டன வெல்லாம், தவறுதல்-குற்றமுடையனவாதலை, அறிதி-(நீ) அறிவாய். எ-று.

(போ - ரை.) செல்வப்பொருளிலே சென்றிருக்கிற மனமானது தத்துவப்பொருளிலே சென்றிருக்கிற யோகிமனம்போற் பிறிதொன்றிலே விரைந்துதிரும்பா தாதலாலும், கோபத்தாற் கலங்கிய-மனத்திற்கு நற்செய்தியும் பித்தத்தாற்குணம் வேறுபட்டவாய்க்குச் சர்க்கரைபோற் கசக்குமாதலாலும், மந்திரிகளோடு செய்யும் ஆலோசனை வேளையிலே சொல்வது கனவு

வேளையிலே சொல்வதுபோற் செவியிலே நுழையாதாதலாலும், அப்படிப் பட்ட சமயங்களிலே சொல்லலாகா தென்றாள். வகுத்துரை, தெரிந்துரை, ஒருசொற்றன்மைப் பட்டு வந்தன. (கoடு)

பொறிசெறித்தமாண்பினராய்ப் பொருந்தலர்ச்செற் றிருநிதியஞ்
செறிதருமா றீட்டியரு வினைவாங்குசெயலினரு
முறுபிழையுட்சிறிதியற்றி னொறுத்திடுவர்வயவேந்த
ரறுதிபெறநீமொழியு மமயமறிந் துரைத்தியால்,

(ப - ரை.) பொறி-ஐம்பொறிகளையும், செறித்த-அடக்கிய, மாண்பின ராய்-நற்குணமுடையவராகி, பொருந்தலர்-பகைவரை, செற்று - வென்று, இருநிதியம்-அதிக திரவியத்தை, செறிதருமாறு-நெருங்குமாறு, ஈட்டி-சேர்த்து, அருவினை-பெரியதொழில்களை, வாங்கு-(தம்மிடத்து) வாங்கிய, செயலினரும்-செய்கையையுடையவரும், உறு-(பலவா) யுறுகின்ற, பிழையுள்-குற்றங்களுள், சிறிது-சிறியவொருகுற்றத்தை, இயற்றின் செய்தாலும், வயம்-வெற்றியையுடைய, வேந்தர்-அரசராயினோர், அறுதி-(தம்மி) னொழிவை, பெற-அடைய, ஒறுத்திடுவர்-(அப்படிப்பட்டவரையும்) தண்டிப்பார், (ஆதலால்)நீ-(விவேகியாகிய) நீ, மொழியும்-சொல்லுதற்குறிய, அமயம்-காலத்தை, அறிந்து-தெறிந்து, உரைத்தி-சொல்லு எ-று.

(பொ - ரை.) பொறிசெறித்தலாவது அரச னொருவரோடு ரகசியம் பேசும்போது தான் செவிகொடுத்துக் கேளாமையும், கண்ணுற் பாராமையும் முதலியன, "எப்பொருளுமோரார் தொடரார்மற்றப்பொருளை, விட்டக்காற் கேட்கமறை" என்பதனுலுமறிக நல்லகுணத்தையும் பகைவெல்லு முபாயத்தையும் பொருள்சேர்க்கு முத்தியையும் எவரிடத்தே காண்கின்றாரோ அவரை அரசர்பெரியவுத்தியோகத்தில் வைப்பரென்க பெரியதொழில்களாவன மந்திரித்துவம்-சேனுதிபத்தியம்-நியாயாதிபத்தியம்-முதலியனவாம். அப்படிபலவிதத்தாலுந் தமக்கு உதவிசெய்தவரையே சிறிது பிழையாலொறுத்தல் அரசர்க்குச் சுபாவகுணமாதலால் அச்சமயத்திலே சொன்னல் நமதுகாரியம் எப்படி முடியும் என்பது கருத்து. (கoசு)

உளத்தனவான்முகத்தனவா யுதிக்குமவைகுறிப்பினற்
றெளித்துரைத்தல்சீர்மைத்தே தூதர்செயலிற்றாகும்
விளக்கமுறநீயலதா ரறிவரிவைமெலியுமென்னை
யளித்திடுதிவிரைவினிற்போ யாய்தூவிமடவனமே.

(ப - ரை) ஆய்-மிகமெல்லிய, தூவி - இறகையுடைய, மடம் - இளமை பொருந்திய, அனமே-அன்னமே, உளத்தன-(ஒருவர்) மனத்திலுள்ளகுணங்களானவை, முகத்தனவாய் - முகத்திடத்தனவாகி, உதிக்கும் - தோன்றும், அவை-அக்குணங்களை, குறிப்பினல்-(அம்முகக்) குறிப்பினலே, தெளித்து-அறிந்து, உரைத்தல்-சொல்லுதல், சீர்மைத்தே-சிறப்புடைத்தாகும், தூதர்-தூதரது, செயல் - தொழிலானது, இற்றாகும் - இத்தன்மைத் தாகும்,

இவை-(நளன்மனத்திலுள்ள)விவற்றை, விளக்கமுற-விளங்குதலுற, நீயலது-நீயல்லாமல், யார்-(வேறே) யாவர், அறிவர் - அறியவல்லவர், விரைவினில்-சீக்கிரத்தில், போய்-(நளமகாராஜனிடத்துப்) போய், மெலியும்-வருந்துகின்ற, எனை-என்னை, அளித்திடுதி-காப்பாற்று. எ - று. ஆல்-அசை.

(போ - ரை.) உளர்தன—விருப்பு வெறுப்புமுதலியன. அவை முகத்தனவா யுதிக்குமென்றது, "அடுத்ததுகாட்டும் பளிங்குபோனெஞ்சங், கடுத்ததுகாட்டு முகம்" என்பதனாலும் அவைகுறிப்பினாற் றெளித்துரைத்தல் சீர்மைத்தென்றது, "குறிப்பிற் குறிப்புணர்வாரை யுறுப்பினுள், யாதுகொடுத்துங் கொளல்" என்பதனாலும், அறிக. தெளிந்தெனற்பாலது தொடை நோக்கித்தெளித்தென விகாரப்பட்டது. விளக்கமுறல்-ஐயந்திரிபின்றியறியநிற்றல். நீயலதியாரறிவ ரெனவே விவேகியாகிய நீயே யறியவல்லா றென்றதாயிற்று. (கo௭)

[இதனாற் பின்பு அன்னஞ் சிலசொற்கள் பேசத்
தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

என்னவாங்கு வெளிப் படையிற் குயிலுநாண வின்னமிழ்திற்
கன்னற்பாகிற் கோற்றே னிற் வனியிற்கனிந்த மொழிநவிலும்
பொன்னம்பாவை யன்னா டன் னுள்ளந்தேர்ந்து மகிழ் புரியா
வன்னங்கண்ணா லருந்துதல்போ னோக்கிச் சிலசொல் லறையுமால்.

(ப - ரை.) என்ன-என்று, அன்னம்-அன்னமானது, ஆங்கு-அந்தச்சோலையினிடத்து, வெளிப்படையின்-வெளிப்படையினாலே, குயிலும் - கோகிலமும், நாண-வெட்கமுற, இன்னமிழ்தின்-இனிதாகிய வமிர்தத்தினும், கன்னற்பாகின்-சர்க்கரைக் குழம்பினும், கோற்றேனின் - கொம்புத்தேனினும், கனியின்-முக்கனியினும், கனிந்த-சுவைமிகுந்த, மொழி - இந்தச்சொற்களை நவிலும் சொல்லிய. பொன்-பொன்மயமாகிய, அம்-அழகிய, பாவையன்னாள் பாவைபோல்பவளது, உள்ளம்-கருத்தை, தேர்ந்து-அறிந்து மகிழ்புரியா-மகிழ்ந்து, கண்ணாலருந்துதல்போல்-கண்களால் விழுங்குதல்போல், நோக்கி-அவளைப்பார்த்து, சிலசொல் சிலசொற்களை, அறையும்-சொல்லும். எ-று.

(போ - ரை.) பொன்னம்பாவை யன்னாடன்னுள்ளம் - நளனிடத்துப் பற்றிய அவளது மனோநிச்சயம் தன்னைத் தூதனுப்பிய வரசன்காரியங் கைகூடுதலால் மகிழ்ந்ததென்க. கண்ணாலருந்துதல் போனோக்கல், அதிகவிருப்பத்தோடு பார்த்தல் இது உலகவழக்கச் சொல்லாதலால் உலகவழக்கு நவிற்சியணி இதுமுதலிருபத்தாறு பாட்டுகள் பெரும்பாலு மூன்றுஞ் சீரும்காய்ச்சீர்களும் மாச்சீர்களும் ஆகி வருகிற கழிநெடிலடி நான்குகொண்ட ஆசிரிய விருத்தங்கள். கoஅ)

இதனால் நிச்சயமிருந்தாற் காரியம் எளிதின்
முடியுமெனல் சொல்லப்படுகின்றது.

சுணங்குபூத்துக்குலிகச்செப்பென லாச்சுருங்கிநுழைநுசுப்பு
வணங்கித்தேம்பவருமுலையா யுரைத்தமாற்றமெய்யாமே
லிணங்குவாயில்யார்வேண்டு நளற்குநினக்குமிதயத்து
ளணங்குநோய்செய்தலர்தூற்று மனங்கனொருவனிருக்கவே.

(ப - ரை.) சுணங்கு-தேமலானது, பூத்து-படரப்பெற்று, குலிகச் செப்பெனலாய் - இங்குலிகத்தினாலாகிய செப்புகளெனற்காகி, நுழை - நுண்ணிய, நுசுப்பு-இடையானது, சுருங்கி-இளைத்து, வணங்கி-வளைந்து, தேம்ப-வருந்த, வரு-வளர்கின்ற, முலையாய்-முலைகளையுடையவளே! உரைத்த-(உன்னால்) சொல்லப்பட்ட, மாற்றம்-சொல்லானது,மெய்யாமேல்-சத்தியமாயின், நளற்கும்-நளமஹாராஜனுக்கும், நினக்கும்-உனக்கும், இதயத்துள்-மனத்தின்கண், அணங்கு-வருத்தஞ்செய்கின்ற, நோய்-(காம) நோயை, செய்து-உண்டாக்கி. அலர்தூற்றும்-பழிமொழியைப் பரப்புகின்ற, அனங்கனொருவன் - மன்மதனொருவன், இருக்க-உளனாக இணங்கு-(உம்மிருவரையும்) பொருத்துதற்கு, வாயில்-சந்திசெய்வோர்,யார்-எவர்,வேண்டும்-(உங்களுக்கு) வேண்டும் எ-று.

(போ - ரை.) இங்குலிக மெனற்பாலது குலிகமென முதற்குறைந்தது. இங்குலிகச்செப்பை உபமானமாக்கியது செந்நிறமும் ஒளியும் பற்றியென்க. அனங்கனொருவனிருக்க இணங்குவாயில் யார்வேண்டும் எனவே உம்மிருவரையுங் கூட்டுதற்கு மன்மதனொருவனே போதுமாகையால் இதுகாரியத்திலே யான் செய்யக்கிடந்த வுபகாரமொன்றுங் கண்டிலே னென்றதாயிற்று. இணக்கென்னும் பிறவினைதொடை நோக்கி இணங்கெனவிகாரமாயிற்று. ()

இதுமுதலொன்பது பாட்டுகளால் அன்னம்நளனுடைய
காட்சி முதலிய அவத்தைகளை யுணர்த்தத் தொடங்கி
இதனாலே செவிப்புலக்காட்சி யுணர்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.

கடல்சூழ்புவியிற்பாதலத்தி லமரருலகிற்கவின்றிகழும்
கொடிநேரிடையாள்யாரென்ன நின்னையாங்கள்கூறுதலும்
படியேழ்புரக்கும்வேந்துளத்துப்படைவேள்பகழிபுகுவழிபோய்
மடமானோக்கிநீயுறைதன் மறந்தாய்கொல்லோமறைத்தனையோ.

(ப - ரை.) மடம்-இளமைபொருந்திய, மான் - மான் (கண்) போலும் நோக்கி - கண்களையுடையவளே, படியேழ் - எழுதீவுகளையும், புரக்கும் காக்கின்ற, வேந்து - நளமகாராஜனானவன், கடல்-கடலானது, சூழ்-சூழப்பெற்ற, புவியில் - பூலோகத்திலும், பாதலத்தில் - நாகலோகத்திலும், அமரருலகில்-தேவலோகத்திலும், கவின் அழகினாலே, திகழும் - விளங்காநின்ற கொடிநேரிடையாள் - கொடிபோலிடையையுடையமங்கை, யாரென்ன எவ

ளென்றுவினவ, யாங்கள்-நாங்கள், நின்னை-உன்னை, கூறுதலும் - சொல்லுதலும், படை-படையையுடைய, வேள்-மன்மதனது, பகழி-பாணமானது, புகு-சென்ற, வழி-வழியால், போய்-சென்று, உளத்து-(அவன்) மனத்தின் கண், நீ-நீ, உரைதல்-இருக்கையை, மறந்தாய்கொல்-மறந்தாயோ, மறைத்தனையோ-(எனக்கு) ஒளித்தனையோ-எ-று,

(போ - ரை.) நாங்கள் உன்னுடைய குணாதிசயங்களைச்சொல்ல என்று கேட்டறிந்தானே அன்றுமுதலாக வுன்மேலாசைகொண்டு மன்மதபாணங்களினாலேவருந்தி உன்னை நினைத்திருக்கின்றானென்பது கருத்து, மறத்தற்குப்பேதைமையும் மறைத்தற்கு நாணமும், காரணங்களாகும். கேட்டறிதலும் பார்த்தறிதலோடொத்தலிற் காட்சியாதலறிக. (௧௧௦)

[இதனால் சித்திரக்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

ஈட்டுமணிகள்பலதெளித்துன் னெழுதற்கரியதிருவுருவங்
கோட்டுங்கிழிதான்முலைகோட்டப் பாப்பின்றென்னுங்கொடி மருங்கு
நீட்டவனைகோனுதினுண்மையிலதென்றெண்ணித்திகைக்குமுளம்
வேட்டுநெடுங்கண்ணிமையாம னோக்கித்தளரும்வேல்வேந்தே.

(ப - ரை.) வேல் - வேற்படையையுடைய, வேந்து - நளமகாராஜனானவன், உன்-உனது, எழுதற்கரிய - (சித்திரக்காரரா) லொழிதற்கரியதாகிய, திரு-அழகிய, உருவம்-(உனது) வடிவத்தை, ஈட்டு-(தன்னால்) சம்பாதிக்கப்பட்ட, பல-பலவகையாகிய, மணிகள்-மணிகளை, தெளித்து-பதித்து, கோட்டும்-எழுதுகிறான்; முலை-(உன்)முலைகளை, கோட்ட-எழுதுதற்கு, கிழி-படத்தில், பரப்பு-அகலம், இன்றென்னும்-இல்லையென்கிறான்; கொடி - பூங்கொடிபோலும், மருங்குல்-(உனது) இடையைநீட்ட எழுதுதற்கு, வனைகோல்-தூலிகைக்கோலினது, நுதி-நுனியின்கண், நுண்மை-கூர்மையானது,இலதென்று-இல்லையென்று, எண்ணி-நினைத்து, திகைக்கும்-திகைக்கிறான், உளம்-மனத்தில், வேட்டு-விளம்பி, நெடுங்கண்-நெடியகண்களானவை, இமையாமல்-இமையாதிருக்க, நோக்கி - (அவ்வடிவத்தைப்) பார்த்து, தளரும்-வருந்துகிறான்-எ-று.

(போ - ரை.) மணிகள் பலதெளித்தலாவது ஒன்பதுவகை மணிகளிலே எவ்வெம்மணி யெவ்வெவ்வுறுப்பிற்கு ஒத்திருக்குமோ அவ்வம்மணியை அவ்வவ்வுறுப்பைச் செய்யுமிடத்துப் பதித்தலாம் அவையாவன கண்ணுக்கு நீலமும் பல்லுக்கு முத்தமும், அதரத்துக்குப்பவளமும், போல்வனவாம் வினோதோபாயமாகத் தமயந்திக்குச் சமானமாக வெழுதப்பட்ட சித்திரமாதலால் அதனைப் பார்த்தலுங் காட்சியாமென்க. (௧௧௧)

[இதனால் வேட்கையும் உள்ளுதலும் சொல்லப்படுகின்றது.]

பருந்துங்கழுகுங்கொடியினமு மருந்தப்பகைஞருடறடிந்து
விருந்துசெய்யுஞ்சுடாவடிவேல் வேந்தனுயிருநீயென்னும்
பொருந்துங்காமப்பினைநீக்கிப் புலம்புதீர்த்தின்னுயிரளிக்கு
மருந்துநீயேயென்றெண்ணி மகிழ்தூங்குளத்தோடிருந்தயரும்.

(ப - ரை.) பருந்தும்-சேனங்களும், கழுகும் - எருவைகளும், கொடியினமும்-காக்கைக் கூட்டங்களும், அருந்த-தின்னும்படியாக, பகைஞர்-பகைவருடைய, உடல்-உடம்புகளை, தடிந்து-துணித்து, விருந்துசெய்யும்-(அவற்றிற்கு) விருந்துசெய்கின்ற, சுடர்-ஒளியும், வடி - கூர்மையும் பொருந்திய, வேல்-வேலையுடைய, வேந்தன்-நளமகாராஜனானவன், உயிரும்-(தன்) னுயிரும், நீயென்னும் - நீயாகவேண்டுகிறான், பொருந்தும் - (தன்னைப்) பற்றிய காமப்பிணி - காமநோயை, நீக்கி-ஒழித்து, புலம்பு - (அதனாலாகின்ற) துன்பத்தை, தீர்த்து - தீர்வித்து, இன் - இனிதாகிய, உயிர் - (தன்) னுயிரை, அளிக்கும்-காப்பாற்றும்,, மருந்தும் - ஔஷதமும், நீயேயென்று - நீயேயாக எண்ணி - (இடைவிடாது) நினைத்து,மகிழ் - மகிழ்ச்சியில், தூங்கு - பரவசப்பட்டிருக்கின்ற உள்ளத்தோடு-மனத்துடனே, இருந்து-தங்கி, அயரும்-வருந்துகிறான். எ - று.

(போ - ரை.) அரசனுக்குச் சொல்லப்பட்ட வெகுளிச் சுவையைப்பற்றிய விசேடணம் உவகைச்சுவை சொல்லப்படுமிவ்விடத்திற்குப் பொருந்துமோ வெனின் அரசனது நிகரற்ற பராக்கிரம தைரியத்தைக்காட்டி இப்படிப்பட்ட தைரியமும் உன்பொருட்டு இப்போது அழிந்ததென்று அறிவித்தற்கு அவ்விசேடணஞ் செய்தலாற் பொருந்துமென்க, இதுபோல் வருவனபிறவும் இப்படியேயமைத்துக்கொள்க. அவளைத் தன்னுயிர்போற் சிறந்தபொருளாகப் பெறல்வேண்டுதலால் வேட்கையும் அவளாலன்றித் தீராதென்று அதற்கு மருந்தாக இடைவிடாது நினைத்திருத்தலால் உள்ளுதலும் ஆயின.

[இதனால் உள்ளுதலாகிய வேற்றுப்பல
வெறுப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.]

தேற்றாரொளிருமணிமௌலி யிடறித்தேய்ந்துவிளங்குநகக்
கூற்றாமென்னுமால்யானைப் பிடரிற்றோன்றுமெழில்குறியா
வாற்றாராகியாடவரும் பெண்மைவிரும்புமடல்வேந்தன்
வேற்றோர்பொருளிலைம்புலனும் விழைபாவாகமெலியுமால்.

(ப - ரை.) தேற்றார்-பகைவரது, ஒளிரும் - விளங்காநின்ற, மணி - நவமணிகளாலாகிய, மௌலி-மகுடத்தில். இடறி-தாக்குண்டு, தேய்ந்து-தேய்தலால், விளங்கு-விளங்காநின்ற நகம்-நகங்களையுடைய, கூற்றாமென்னும்-(கொலையிலே) யமனெனப்படுகின்ற,மால் - பெரிய, யானை-யானையினது, பிடரில்-எருத்தத்தில், தோன்றும்-காணப்படுகின்ற, எழில் - (தன)தழகை, குறியா-நினைத்து, ஆடவரும்-புருஷரும், ஆற்றாராகி-பொறுக்கமாட்டாதவராகி, பெண்மை - பெண்வடிவத்தை, விரும்பும்-விருப்பப்படுகின்ற, அடல் வேந்தன் - வெற்றிவேந்தனானவன், வேற்றோர்பொருளில் - (உன்னிடத்தன்றி) வேறொருபொருளிடத்து, ஐம்புலனும்-பஞ்சவிஷயங்களும், விழையாவாக-விரும்பப்படாதனவாக, மெலியும்-தளர்கின்றான்-எ-று.

(போ - ரை.) ஆடவருமென்னு மும்மைவுயர்வு சிறப்பு. தமதாண்வடிவத்திற்றாழ்ந்த பெண்வடிவமாகிய குற்றத்தால் நளனைப் புணர்தலாகியகுணம் உண்டாதல் கண்டு அதனைப்பெறல் வேண்டுதலால் வேண்டலணி. வேற்றோர் பொருளிலெம்புலனும் விழையாவாக மெலியுமெனவே உணவுமுதலியவற்றையும் வெறுத்து உன்னையே விரும்புகின்றன னென்றதாயிற்று ஐம்புலன்—சுவை ஒளி-ஊறு-ஓசை-நாற்றம்-என்பன. ஐம்புலன்களும் ஒருத்தியிடத்தே யுளவென்பது "கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த்துற் றறியு மைம்புலனுமொண்டொடி கண்ணேயுள" என்பதனாலறிக. விழையாவெனனுஞ் செய்வினை செயப்பாட்டு வினைப்பொருளிலே வந்தது. (கசுங)

[இதனால் மெலிதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கார்க்கும்வெண்மையளித்திருண்ட கரியகூந்தற்கனங்குழையார
யார்க்குஞ்சுரும்புமிசைத்தேனும் வண்டுஞ்சுழலுமைங்கணைவேள்
போர்க்குமெலிந்தோவெண்டிங்கள் பொழியுநிலவிற்றேம்பியோ
பார்க்குந்தோறும்புதிதாக வுடலமெலியும்பார்வேந்தே.

(ப - ரை.) கார்க்கும்-மேகத்திற்கும், வெண்மை - வெள்ளை நிறத்தை, அளித்து-கொடுத்து, இருண்ட-கறுத்த, கரிய-பெரிய, கூந்தல் - கூந்தலையும், கனம்-கனம் பொருந்திய, குழையாய் - குண்டலத்தையு முடையவளே, பார் பூமியை யுடைய, வேந்து-நளமகாராசன், ஆர்க்கும்-ஒலி செய்கின்ற, சுரும்பும்-பொறி வண்டுகளும், இசை-இசை பாடுகின்ற, தேனும் - தேன் வண்டுகளும், வண்டும்-கரு வண்டுகளும், சுழலும்-சுழலப் பெறுகின்ற. ஐங்கணை-பஞ்சபாணத்தையுடைய, வேள்-மன்மதனது. போர்க்கு-சண்டையினால், மெலிந்தோ-இளைத்தோ, வெண்டிங்கள்-வெள்ளிய சந்திரனது, பொழியும்-சொரியப்பட்ட, நிலவின்-நிலாவினாலே, தேம்பியோ-வருந்தியோ, பார்க்குந்தோறும்-காணுந்தோறும், புதிதாக-நூதனமானதாக, உடலம்-உடம்பு, மெலியும்-இளைக்கப் பெறுகின்றான். எ - று.

(போ - ரை.) கார்க்கும் வெண்மை யளித்திருண்ட வென்றதற்கு மேகத்தைப் பார்க்கிலு மிகக்கறுத்த வென்பதுபொருள். பார்க்குந்தோறும் புதிதாக வுடல்மெலிதலாவது முன்பார்க்கப்பட்ட வளவிற் பின்பார்க்கப்படுகிற வளவுகுறைந்து போதலாலே வேறுபட்டுத் தோன்றல். (கசுச)

[இதனால் நாணுவரையிறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அலர்வார்பகழிதுரந்துதுரந் தாகமெலிவித்திடுதலன்றிச்
சிலைவேள்வேந்தனியல்பனைத்துங் கவர்ந்தான்போலுந்தீங்கிழைத்தான்
முலைமேற்கூடப்பெறுமெனிலோ வதுவுமியற்றுமுறுக்குறைவற்
றுலையாக்காமங்கொடுன்றேழும்பு முழப்பநாணுமிழக்குமால்.

(ப - ரை.) சிலை-கருப்புவில்லையுடைய, வேள்-மன்மதனானவன், வார்-நெடிய, அலர்-மலர்களாகிய பகழி-பாணங்களை, துரந்துதுரந்து-செலுத்திச்

செலுத்தி, ஆகம்-உடம்மை, மெலிவிற்றிலெனன்றி-இளைப்பித்த லல்லாமலும், வேந்தன்-அரசனுடைய, இயல்பனைத்தும்-(பாவத்தையஞ்சுதல் இழி தொழி நாணல் முதலாகிய) சுபாவகுண முழுதையும், கவர்ந்தான் போலும் - வௌவிக் கொண்டானே, (ஏனென்றால்) தீங்கு-பாவத்தை, இழைத்து - செய்து (அதனாலே) உன்முலைமேல்-உன் கொங்கைகளின் மேலே, கூடப்பெறு மெனிலோ-கூடப் பெறலா மென்றாலோ, அதுவும்-அப்பாவத்தையும் இயற்றும் (அஞ்சாது) செய்வான், முதுக்குறைவற்று-பேறறிவற்று, உலையா-கெடாத, காமம்-காமத்தை, கொடு-கொண்டு, உன்-உன்னிடத்தே (செய்யப்படுவதாகிய) தொழும்பும்-அடிமைத் தொழிலிலும், உழப்ப-முயலுதற்கு நாணும்-நாணத்தையும், இழக்கும்-விட்டு விடுவான். எ-று.

(போ - ரை.) பாவம் கொலை முதலியன. பெண்ணேவல் இழிதொழிலாதல் "பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையின் னுடைப்பெண்ணே பெருமையுடைத்து" என்பதனாலறிக. ஆயினும் அதுகாமமிக்க வாடவர்க்குரித்தாதல் "மடுக்கோகடலின் விடுதிமிலன்றிதிரைமீன், படுக்கோபணிலம் பல குவிக்கோபரன் றில்லைமுன்றிற், கொடுக்கோவளைமற்று நும்மையர்க்காய குற்றேவல்செய்கோ, தொடுக்கோ பணியீரணியீர்மலர் நுஞ்சுரி குழற்கே" என்பதனாலறிக மன்மதனை வேந்தனியல் பனைத்துங் கவர்ந்தனாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. உலையாக் காமக்கொடுந் துயரமுழந்து என்றும் பாடமுண்டு. ஆக்கஞ்செப்பற்குத் தடையாகிய நாணத்தினிழப்பை யிங்ஙனங் கூறவே அதுவுந் தோன்றுதலறிக. (கக௫)

[இதனால் மறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

நின்சீருருவுவெளிப்படுத னோக்கிநோக்கிநிலைதளரு
மென்பூடுருகவிளமுலைமேற் புல்லுமுனிந்தாயெனவருந்து
மன்போடூடறீர்த்தனன்போ னகைக்குமகன்றாயென்வெளியிற்
பின்போதருநல்லுணர்விழந்த பித்தர்போலப்பேதுறுமால்.

(ப - ரை.) நின்-உனது, சீர்-சிறப்பும் பொருந்திய, உருவு-வடிவமானது வெளிப்படுதல் - தோன்றுதலை, நோக்கி நோக்கி பார்த்துப் பார்த்து, நிலை-(தன்னறிவு) நிலை, தளரும்-தளருகின்றான் என்பு-எலும்பும், ஊடுருக-உள்ளுருக, இள - இளமை பொருந்திய, முலைமேல்-(அவ்வடிவத்தின்) முலைகளின் மேல், புல்லும்-தழுவுகின்றான். முனிந்தாயென-ஊடினாயென்று வருந்தும்-வருந்துகின்றான், அன்போடு-ஆசையினால், ஊடல்-அவ்வூடலை தீர்த்தனன் போல்-நீக்கினவன்போல், நகைக்கும்-சிறிக்கின்றான், அகன்றாயென-நீங்கினாயென்று, வெளியில்-வெறுவெளியில், பின்-(அவ்வடிவத்தின்) பின்னே, போதரும்-போகின்றான், நல்லுணர்-நல்லறிவை, யிழந்த-துறந்த, பித்தர்போல-பித்தம் பிடித்தவர்போல், பேதுறும்-மறலியுற்றிருக்கின்றான். எ-று.

(போ - ரை.) உருவு வெளிப்படுதல்-விருப்பத்தா லிடைவிடாது ... கப் பட்டவுருவுபோல்வது புத்திவிகாரத்தினாலே வெளியிலே தோன் ... பகையில்லாமையால் ஒருகாலத்திலே கூடத்தக்க இத்தளர்த்தல் - புல் ... வருந்தல் நகைத்தல்-பின்போதரல் என்கிற பலவற்றிற்குக் கூட்ட ... சொல்லுதலினாலே கூட்டவணி. வெறுவெளியிலே அவ்வுருவுதோன்று ... சொல்லவே நோக்குவவெல்லாமவையே போறலுஞ்சொல்லப்பட்டதாய்

[இதனால் மயக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது]

புலவுநாறும்வேல்வேந்தர் சேனைப்புணரிகடந்தெதிரற்
றுலவுநிடதக்கடாயானை யுனதுவிரகப்பேராற்றி
னலையினிலைகாண்பரிதாகி யந்தோவாழ்ந்துமயங்கியதாற்
சிலைகொணுதலாய்பின்னர்வரு மவத்தைசேராதருள்புரிவாய்.

(ப - ரை.) சிலை-வில்வடிவத்தை, கொள்-கொண்ட, நுதலாய் - நெற்றி யையுடையவளே, புலவு-(பகைவ) ரூனல், நாறும்-நாறுகின்ற, வேல்-வேலையு டைய, வேந்தர்-அரசனது, சேனை-சேனையாகிய, புணரி-கடலை, கடந்து-தா ண்டி, எதிரற்று-எதிரியில்லாமல், உலவும்-திரிகின்ற, நிடதக்கடாயானை-நள னாகிய களிறுனது, உனது-உன்சம்பந்தமாகிய, விரகம்-விரகமென்கிற, பேர் பெயரையுடைய, ஆற்றின்-ஆற்றினது, அலையின்-அலையில், நிலை - நிலையை, காண்பரிதாகி-காணமாட்டாததாகி, ஆழ்ந்து-முழுகி, மயங்கியது-மூர்ச்சித்த து, அந்தோ-[illegible] பின்னர்வரும்-(அம்மயக்கத்தின்பின்) வருவதாகிய, அவ த்தை-(சாக்காடாகிய) அவஸ்[illegible]தையை சேராது அடையாமல், அருள்புரியாய்- அருள்செய்வாயாக. எ - று.

(போ - ரை.) நிடதன் கடாயானை [illegible] நிடதக்கடாயானை [illegible] யன விகாரப் புணர்ச்சியாயிற்று பல்லாயிரவீரர் கூட்டத்தா[illegible] [illegible]யதென்னும் பெரு மைபற்றிச் சேனையை ஆறென்னாது கடலென்று[illegible] ஒருத்தியாற் [illegible] தென்னுஞ் சிறுமைபற்றி விரகத்தைக் கடலென்னா[illegible]து ஆறென்[illegible] உருவக ஞ்செய்ததென்க ஆற்றளவாகிய காரணத்திற்குப் [illegible]மையாகிய தருமங் குறைவாயிருப்பக்கடலைக் கடந்தயானை முழுகுதலாகிய காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதலாலே பிறிதாராய்ச்சியணி இதற்கு உருவகம் அங்கம். கொடுமை பற்றிக்கூற[illegible]மையாற் சாக்காட்டைப்பின்னர் வருமவத்தை யென்று கூறிற்று. (கக எ)

குடங்கையணைபிற்பகைவேந்தர் துயிலுங்கொற்றமுற்றத்து
மடங்கலனையபோர்[illegible] யின்னவாறுமதிமயங்கித்
தடங்கொண்முலையாயெனத்தூது நின்பால்விடுத்தான்றளர்ந்திடேன்
முடிந்ததது[illegible]திருவீரு முன்னர்ச்செய்ததவப்பேற்றால்.

(ப - ரை.) தடம் மலைவடிவத்தை, கொள்-கொண்ட, முலையாய்-முலைக ளையுடையவளே, பகை-தன்னோடு பகைத்து, வேந்தர்-அரசரானவர், குடங்

கை-உள்ளங்கையாகிய, அணையில்-தலையணையில், துயிலும்-நித்திரை செயப்பெற்ற, கொற்றம்-வெற்றிபொருந்திய, முற்றத்து-முற்றத்தையும், மடங்கலனைய-ஆண்சிங்கம்போலும், போர்-போர்த்தொழிலையுமுடைய, மீளி-அக்காளையானவன் இன்னவாறு-இப்படிப்பட்ட விதமாக, மதிமயங்கி-அறிவுகலங்கி, நின்பால்-உன்னிடத்து, அது-அதாக, எனை-என்னை, விடுத்தான்-அனுப்பினன், தளர்ந்திடேல்-(நீ) வருந்தாதே, இருவீரும்-நீங்களிருவரும், முன்னர் முற்பிறப்பிலே, செய்ததவப்பேற்றால்-செய்ததவத்தின் பயனாலே, அதுவும்-அக்காரியமும், முடிந்தது-முடிவுபெற்றது. எ - று.

(பொ - ரை.) ஒருவர்க்கொருவர் பெறுதற்கரிய பொருளாக நிற்றலால் இருவீருமுன்னர்ச் செய்த தவப்பேற்றாலென்றது. அதுவென்றது அதிற்குப்பயனாகிய விவாகத்தைச் சுட்டிநின்றது விரைவுபற்றி முடியுமென்றது முடிந்ததெ(ன) விறந்தகாலத்தாற் கூறப்பட்டது. (கக௮)

[தன்முயற்சி பயன்பட்டமைபற்றி அவளைப்புகழ்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

முருகன்வேலுமுக்கண்ணன் முடித்தபுனிற்றுப்பிறைக்கொழுந்துந்
திருவின்கொழுநன்பாயலுங்கண் டிலகநுதல்பேரகலல்கு
லுருவமாகத்தனிக்கவர்ந்த வுனக்குக்கலுழிமதமொழுகுங்
கரடக்களிற்றுநளனுள்ளங் கவருமாறுவியப்பாமோ.

(ப - ரை.) முருகன்-சுப்பிரமணியனது, வேலு[illegible] - வே[illegible]யும், முக்கண்ணன்-பரமசிவனது, முடித்த-முடியிற்றரித்த, [illegible]புனிற்று-புதிய, பிறைக்கொழுந்தும்-பிறைச்சந்திரனையும், திருவின்[illegible]ழுநன் - திருமாலினது, பாயலும்-(பாம்பாகி[illegible]) சயனத்தையும், கண்[illegible]கண்ணினதும், திலகம் - பொட்டையுடைய, நுதல்-நெ[illegible]யினதும், [illegible]பேர்-பெரிய, அகல்-பரந்த, அல்குல்-அல்குலினதும், உருவமாக-வடி[illegible]களாக, தனி-தனித்து, கவர்ந்த-வெவ்விய, உன[illegible]னக்கு, கலுழி-கான்[illegible]யாறுபோல், மதம்-மதநீரானது, ஒழுகும்-இழியப்பெற்ற, [illegible]ம்-கதுப்பை[illegible]யுடைய, களிற்று-களிறுபோலும், நளன்-நளமகாராஜனது, உள்ளம்-[illegible]ளத்தை, கவருமாறு-வெளவுமாறு, வியப்பாமோ-ஆச்சரியமாமோ, எ-று.

(பொ - ரை.) முருகன் முதலிய மூவர்களுந் தலைமைக் கடவுளராதலேயன்றி, முருகனெனவே கட்டிளமையோனென்பது தோன்றலால் அவன் பெரும்போர்க்குரிய கைப்படையையும், முக்கண்ணனெனவே பகையையெரிக்கு நெற்றிக்கண்ணனென்பது தோன்றலால் அவன் முடிக்கணிகலமாகச் சூடப்பட்ட பிறையையும், திருவின் கொழுநனெனவே பெருஞ்செல்வச்சிறப்பினனென்பது தோன்றலால் அவனறிதுயிற்குரிய பாயலையும்,- கவர்தலரிதாதல் காட்டப்பட்டமையறிக. அவர் பன்மையும் இவளொருமையுந் தோன்றத் தனிக்கவர்ந்தவென்றது. கடவுளராகிய அம்மூவர்களுடைய அப்பொருள்களைக் கவர்தலாகிய ஒருபொருளைச் சொல்லத் தண்டாபூபிக நியாயத்தினாலே ஒருமனிதனாகிய நளனது உள்ளத்தைக் கவர்தல் சொல்லவேண்டிய

தில்லையென்னு மற்றொருபொருள் தோன்றுதலால் செய்யுட் பொருட்பே ரணி. இங்ஙனங் கூறவே அவ்வேற்படை முதலியவைபோற் சிறந்து விளங் குங்கண் முதலியவற்றை யுடையையாதலின் அரசன் உன்னழகுக்கு எளி திலே மயங்குவா னென்றதாயிற்று. (ககக)

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளால் காரியமுடிவை அதன்பின் விளை வைக்காட்டி வலியுறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொன்னே யமுதே மொழிக்கரும்பே பூந்தாமரையிற் றிருவேநின்
மின்னேரிடைதேய்ந் தறவருந்த விம்முமுலையிலல்லாம
லென்னேதொய்யிற்றொழிலனைத்து மெழுதலாமேயென்றெண்ணி
மன்னேயுரைக்குமெங்களுடன் மதுவார்பொழிலினிடையிருந்தே.

(ப - ரை.) பொன்னே-தங்கமே! அமுதே-அமிர்தமே! மொழி-சொல் லாகிய (சாரத்தை) யுடைய, கரும்பே-கன்னலே! பூ-அழகிய, தாமரையில்-தாமரைமலரிடத்துள்ள, திருவே - சிதேவியே! நின்-உனது மின்னேர்-மின் போலும், இடை-இடையானது, தேய்ந்து-இளைத்து, அற-மிகவும், வருந்த-நோவ. விம்மும்-பருக்கின்ற, முலையில்லாமல்-முலைகளிடத்தல்லாமல், தொய் யில்-சந்தனக்கோலத்தினது, தொழிலனைத்தும்-வேலைமுழுவதும், என்னே-என்னுகும், எழுதலாமேயென்று-(மற்றொன்றி) லெழுதலமோவென்று, எண் ணி-ஆலோசித்து, மன்னே-நளமகாராஜனே, மது-வண்டுகளானவை, ஆர்-ஒலிசெய்யப் பெற்றிருக்கின்ற, பொழிலினிடை-சோலையின்கண், இருந்து-தங்கி, எங்களுடன்-எங்களோடு, உரைக்கும்-(இனிச்) சொல்லுவான். எ-று,

(போ - ரை.) இனி விரைவிலே யுன்னைமணந்து உன்முலையிலே தொ யிலெழுதிப்பார்த்து அவ்விரண்டிற்குந் தகுந்திருக்கிறபடியை யாலோசித்து அதனை வியந்துசொல்லுவானென்றது. (கஉ0)

இன்பக்கலவிக்கரணங்க ளியாவுமியற்றியிருவீரு
மன்புற்றவசமுறுமேனி[illegible]ர்தீர்வதற்கெம்பொலன்சிறையால்
முன்புற்றுயர்வானதிப்புனலின் மூழ்கித்தண்ணென்குறுந்திவலை
நன்கிற்றெறிப்பவீசுதற்குக் காலமணித்[illegible]நண்ணியு[illegible]

(ப - ரை.) இருவீரும் - நளமகாராஜனுநீயும், இன்பம் - சுகத்தைத்தருகி ன்ற, கலவி - புணர்ச்சியினுடைய, கரணங்கள்யாவும்-கரணங்கள்யாவற்றை யும், இயற்றி-செய்து, அன்புற்று-(ஒருவர்மேலொருவ)ரன்புமிகுந்து, அவசமு ரும்-பரவசப்படுமொருண்டாகும், மேனி-(உங்க)ளுடம்பினுடைய, அயர்-தளர் ச்சியானது, தீர்வதற்கு-நீங்குதற்பொருட்டு, உயர்-உயர்வாகிய, வானதி-ஆகா சகங்கையினது, புனலில்-நீரின்கண், மூழ்கி-முழுகிவந்து, முன்புற்று-முன்னி ருந்து, எம்-எமது, பொலம்-பொன்னுருவமாகிய, சிரையால்-சிறைகளினாலே, தண்ணென்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, குறுந்திவலை-சிறியதுளிகள், நன்கின்-நன்

றாக, தெரிப்ப-பட, வீசுதற்கு-வீசுதல்செய்தற்கு, காலம்-காலமானது, அணித்தாய்-சமீபித்து, நண்ணியது-வந்தது-எ-று.

(பொ - ரை.) கலவிக்கிரணங்களாவன - ஆலிங்கனம் (௫), சும்பனம் (௧௧), அதிர்தகிலை (௧௬), நகக்குறி (௮), பற்குறி (௮), குரல் (௮), தாடனம் (௮) ஆக ௬௪. இவை "ஆலிங்கனமைந்துந் தமிழ்ப்பானம் பதினொன்றும், மதிர்தம் பதினாறும் முகிவெழுதுங் குறியெட்டும். கோலம்புனைதந்தக்குறியெட்டுங் குரலெட்டுங் குவிதாடன மிருநான்கொடு கூடுங்கலவிக்கே" என்பதனாலறிக இவற்றினியல்பு கொக்கோகமுதலிய நூல்களிற்காண்க. (௧௨௧)

[இதனால் ஆற்றுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொல்லும்வேலுங்கூர்வாளுங் கூற்றுங்கொடியகடல்விடமும்
வெல்லுநெடியகருங்கண்ணாய் வேல்வேந்திடத்தியான்விரைவிற்
செல்லுமளவுநீவருந்தேல் செல்லிற்றிகழ்பூண்வனமுலைகள்
புல்லும்வேட்கைத்தேரூர்ந்து வேந்துன்னகரம்புகுவானால்.

(ப - ரை.) கொல்லும்-கொலைசெய்கின்ற, வேலும்-வேலையும், கூர்-கூரிய, வாளும்-வாளையும், கூற்றும்-யமனையும், கடல்-கடலிற்பிறந்த, கொடிய-தீய, விடமும்-ஆலாகலத்தையும், வெல்லும்-வெல்லுகின்ற, நெடிய-நீட்சிபொருந்திய, கரு-கரிய, கண்ணாய்-கண்களையுடையவளே! யான்-நான், வேல்-வேலையுடைய, வேந்திடத்து-அரசனிடத்தே, விரைவில்-சீக்கிரத்தில், செல்லுமளவும்-போமளவும், நீ-நீ, வருந்தேல்-வருந்தாதே, செல்லின்-போனால், திகழ்-விளங்காநின்ற, பூண-ஆபரணத்தையும், வனம் - சந்தனக்கோலத்தையு[ம்] முடைய, முலைகள்-முலைகளையுடைய, புல்லும்-தழுவுதலைக் குறித்துண்டா[கி]ய, வேட்கை - ஆசையினாலே, வேந்து-அரசனானவன், தேர்-தேரை, ஊ[ர்ந்]து-செலுத்தி, உன்-உனது, நகரம்-பட்டணத்தில், புகுவான்-வருவான். எ-று.

(பொ - ரை.) வேந்துன்னகரம் புகுமளவும் வருந்த[லெ]ன்னாது வேல்வே[ந்]திடத்தியான் விரைவிற் செல்லுமளவும் வரு[ந்]தலென்றமையால் கேட்டவள் [விரைவி]ல் வருவானென்றதாயிற்று. (௧௨௨)

[இத[னால் அன்னம்] விடைபெறுமாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

மடைவாய்த்தவழுஞ்சூற்சங்கம் வனசப்பொகுட்டின்மணியுயிர்ப்ப
பெடைநாரைகடங்கருவென்று வடைசேர்நிடதப்பெருமான்பால்
விடைதாவென்னவடவன்னஞ் சிறகர்நீவிவிருப்பினொடும்
படைவாணெடுங்கட்பசுந்தோகை முகமனுரைகள்பணித்தனளால்.

(ப - ரை) மடைவாய்-மடையின்கண், தவழும்-ஊர்கின்ற, சூல்-கருப்பத்தையுடைய, சங்கம்-சங்குகளானவை, வனசம் - தாமரைமலர்களுடைய, பொகுட்டில் - கார்ணிகையில், மணி - முத்துகளை, உயிர்ப்ப-ஈன்றிட, பெ

டைநாரைகள்-பெண்ணுரைகளானவை, தம்-தம்முடைய, கருவென்று-மூட்டைகளென்று, அடைசேர்-அவையங்காக்கின்ற, நிடதம்-நிடததேசத்தையுடைய, பெருமான்பால் - அரசன்கட் (செல்ல), விடை-உத்தரவை; மடம் - இளமைபொருந்திய, அன்னம்-அன்னமானது, தாவென்ன-கொடுவென்று சொல்ல, சிறகர் - (அத) னிறகை, நீவி-தடவி, விருப்பினொடும்-ஆசையோடும், படைவாள்-வாட்படைபோலும்-நெடுங்கண்-நெடிய கண்களையுடைய பசுந்தோகை-பச்சைமயில் போல்பவள், முகமனுரைகள்-உபசாரவார்த்தைகளை, பணித்தனள்-சொல்லினள். எ - று.

(பொ - ரை.) உபசாரத்தைகளாவன அன்னத்தினுடைய நற்குண நற்செய்கைகளைப் புகழுஞ் சொற்களும் அதற்குத் தன் வணக்கத்தைக் காட்டுஞ் சொற்களுமாம். (கஉ௩)

[இதனால் அன்னஞ் சென்றவாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

இவ்வாறிருந்துநன்மொழிக ளியம்புவேலையமுதூறுஞ்
செவ்வாய்மடந்தைசீறடியின் சுவடுநோக்கிச்சிலதியரு
மைவாணெடுங்கட்டோழியரும் வரக்கண்டயிர்ப்பரிவரென்னு
வெவ்வாம்வடிவேல்வேந்தன்பா லன்னம்விரைவிலேகியதே.

(ப - ரை,) இவ்வாறிருந்து-இவ்விதமா யிருந்து, நன்மொழிகள் - நல்ல வார்த்தைகளை, இயம்புவேலை-சொல்லி முடித்த சமயத்தில், அமுது-அமிர்தமானது, ஊறும்-சுரக்கின்ற, செவ்வாய்-செய்யவாயை யுடைய, மடந்தை-தமயந்தியினது, சீறடியின்-சிறிய வடிகளது, சுவடு-சுவட்டை, நோக்கி-பார்த்துக்கொண்டு, சிலதியரும்-தாதிகளும், மை-அஞ்சனம்பொருந்திய, வாள்-வாள்போலும், நெடு-நெடிய, கண்-கண்களையுடைய, தோழியரும்-பாங்கிகளும், வர - (தேடிக்கொண்டு) வர, கண்டு-(அவர்களைப்) பார்த்து, இவர்-இம்மங்கையர், அயிர்ப்பரென்னு-சந்தேகிப்பாரென்று நினைத்து, வெவ்வாய்-வெவ்வியவாயின்கண், வடி-கூர்மையை யுடைய, வேல்-வேலையுடைய, வேந்தன்பால்-அரசனிடத்து, அன்னம்-அன்னமானது, விரைவில்-விரைவிலே, ஏகியது-போயிற்று. எ - று.

(பொ - ரை.) இவ்வா றிருந்தென்றது அன்னத்தின் சிறகு நீவிக் கொண்டிருந்தபடியைச் சுட்டிநின்றது அயிர்த்தல்-இவ்வன்ன மிதுவரைக்கு மிவளிடத்தே தனியாகவிருந்துகொண்டு என்னகாரியத்தைப் பேசியதோ வென்று சந்தேகித்தல். (கஉச)

[இதனால் அதன் பின் தமையந்திநிலை சொல்லப்படுகின்றது.]

அன்னமுரைத்தமொழியமுத மருந்தித்தெவிட்டாவாரமுதக்
கன்னற்குதலைதிருகண்ணுங் கருத்துமதன்பின்றொடர்ந்தேகப்
பொன்னம்பாவைதமுற்பெய்தா றென்க வுருகிப்புலம்புகொண்டாங்
கின்னற்கடலின்கரைகாணு திருந்தாளிருந்தவேலைதனில்.

(ப - ரை.) அன்னம்-அன்னத்தினால், உரைத்த-சொல்லப்பட்ட, மொழி-சொல்லாகிய, அமுதம்-அமிர்தத்தை, அருந்தி-உட்கொண்டு,தெவிட்டா-வெறுக்காத, ஆர்-உண்டற்குரிய, அமுதம்-அமிர்தமும்,கன்னல்-சர்க்கரையும் போலும், குதலை-மழலைச்சொற்களையுடையவள், இருகண்ணும் - (தன்) னிருகண்பார்வையும், கருத்தும் - மனமும், அதன்பின் - அவ்வன்னத்தின் பின், தொடர்ந்து-பற்றிக்கொண்டு, ஏக-போக, பொன்னம்பாவை - பொன்மயமாகிய பாவையை, தழல் - நெருப்பின்கண், பெய்தாலென்ன - இட்டா (லது) போல, உருகி-கரைந்து, புலம்புகொண்டு-இரங்கி, ஆங்கு-அவ்விடத்து, இன்னல்-துன்பமாகிய, கடலின்-கடலினது, கரை-கரையை, காணாது-காணாமல், இருந்தாள்-இருந்தனள், இருந்த வேலைதனில்-(அப்படி) யிருந்தசமயத்தில்.

(போ - ரை.) அன்னத்தின்வாக்கு அமிர்தம்போல மதுரித்து எவ்வளவு கேட்பினும் போதுமென்னு மமைதியைத் தாராததாயிருக்கையால் அன்னமுரைத்தமொழி யமுதமருந்தித் தெவிட்டாவெனப் பட்டது. இன்னல் அன்னத்தால் வளர்க்கப்பட்ட நளனுசையைப் பற்றி யுண்டாகிய துன்பம் அன்னற்கடலின் கரை காணாமை அக்கடலினுட்பட்டிருத்தல். (கஉரு)

[இதுமுதலிரண்டு பாட்டுகளான் மகளிர் தளர்ச்சியைக்குறித்து வினவுமாறுசொல்லப்படுகின்றது.]

ஆயவெள்ளம்புடையெய்தி யனிச்சமலரின்றாதுரைப்பச்
சேயநிறமாஞ்சீறடிக லகன்றச்செங்காலனந்தொடர்ந்து
மேயதென்னமதிகொல்லோ முருகுவிம்மநறவுமிழுந்
தூயமலர்ப்பங்கயப்போதைத் துறந்தெம்மனையிற்புகுந்திருவே.

(ப - ரை.) ஆயவெள்ளம்-வெள்ளம்போலு மங்கையர் கூட்டமானது, புடை-பக்கத்தில், எய்தி-அடைந்து, முருகு- வாசனையானது, விம்ம-பெருக, நறவு-தேனை, உமிழும்-கக்குகின்ற, தூயமலர்-பரிசுத்தமலராகிய, பங்கயப்போதை-தாமரைப்பூவை, துறந்து-விட்டு, எம்மனையில்-எமது வீட்டின்கண், புகும்-வந்த, திருவே-ஸ்ரீதேவியே! அனிச்சமலரின் - அனிச்சப் பூவினது, தாது-மகரந்தமானது, உரைப்ப - உறுத்த, சேயநிறமாம்-சிவப்புநிறமாகின்ற, சீறடிகள்-சிறியவடிகள், கன்ற - வாட, செங்கால் - செய்யகால்களையுடைய, அனம்-அன்னத்தை, தொடர்ந்து - (பிடிக்கும்படியாகப்) பின்சென்று, மேயதை-(இங்கே) யடைந்தற்குக் காரணமாயது, என்னமதி-என்ன அறிவு, எ-று.

(போ - ரை.) முன்பாட்டிலே இந்தவேலை தனிலென்றதனோடு ஆயவெள்ளம் புடையெய்தி என்றதைக் கூட்டுக. எய்தியென் வினையெச்சம்பின் வருந்தாது கமழுமென்னும்பாட்டில் என்னவென் வினைகொண்டது. என்னமதியெனவே நல்லறிவன் றென்றதாயிற்று, (கஉசு)

அன்னந்தொடருமயர்வதுவோ வயலார்விழியூறடைந்ததுவோ
பன்னும்பொழில்வாய்ப்பல்வலகையெதிர்ந்தேமருட்டப்பயந்தது
பொன்னங்கிளியேமடமயிலே புகல்வாய்க்குயிலேபூங்கமல [வோ
மன்னுந்திருமானேயன்ன வணங்குவாய்ந்தமரகதமே.

(ப - ரை) பொன்னங்கிளியே-அழகியபொற்கிளியே, மடமயிலே-இளமயிலே, புகல்-கூவும், வாய்-வாயையுடைய, குயிலே-குயில்போல்வாளே, பூ-அழகிய, கமலம்-தாமரையில்,மன்னும்-நிலைபெற்றிருக்கும்;திருமானேயன்ன-இலக்குமிக்கொப்பான, அணங்கு-அழகு, வாய்ந்த-பொருந்திய, மரகதமே-மரகதம்போல்பவளே, அன்னம் - அன்னப்பறவையைப்பற்றி, தொடரும்-தொடர்ந்த, அயர்வதுவோ-வருத்தமோ, அயலார்-அயலவர்களது,விழியூறு-கண்ணேறு, அடைந்ததுவோ-சேர்ந்ததுவோ, பன்னும் - சொல்லும், பொழில்-சோலையின், வாய்-இடத்து, பல்வலகை-பலபேய்கள், எதிர்ந்து-எதிர்ப்பட்டு,மருட்ட - வெருட்ட,பயந்ததுவோ-பயமடைந்ததுவோ (அம்மேனி).

மையன்மதவெங்களியானை வீமன்வரத்தால்வருந்திருவே
கையுமுகமுமரிபரந்த கண்ணுமுறுகுகொப்புளிக்குஞ்
செய்யகமலமெனவீழு மளிகளோச்சுந்திரத்தானோ
தொய்யிலெழுதுதடமுலைகள் சுமந்தோமேனிதுவண்டதுவே.

(ப - ரை.) மையல்-மயக்கஞ் செய்கின்ற, மதம்-மதத்தா லுண்டாகிய, வெங்களி-வெவ்விய செருக்கையுடைய, யானை-யானையையுடைய, வீமன்-வீமராஜனது, வரத்தால்-வரத்தினாலே, வரும்-(மகளாய்ப்) பிறந்த, திருவே-திருமாதே! கையும்-(உன்கைகளையும்), முகமும்-முகத்தையும், அரி-இரேகையானது, பரந்த-படரப்பெற்ற, கண்ணும்-கண்களையும், முருகு-தேனை, கொப்புளிக்கும்-உமிழ்கின்ற, செய்யகமலமென-செந்தாமரை மலர்களென்று மயங்கி, வீழும்-(வந்து) வீழ்கின்ற, அளிகள்-வண்டுகளை, ஓச்சுந்திறத்தானோ-ஓட்டுஞ் செயலாலோ, தொய்யில்-சந்தனக்கோலத்தை, எழுது-எழுதப்பெற்ற, தடம்-மலைபோலும், முலைகள்-முலைகளை, சுமந்தோ-தாங்கியோ, மேனி-உடம்பானது, துவண்டது-வாடியது எ-று,

(பொ - ரை.) ஒருதொழிலை யிடைவிடாது செய்வோர்க்கும் அதிபாரஞ் சுமப்போர்க்கும் உடம்புவாடியிளைக்குமாதலால் அங்ஙனம்வினவினர்.(கஉஅ)

[இதனால் அவள்மனையிற் சேர்க்கப்பட்டவாறு
சொல்லப்படுகின்றது.]

தாதுகமழுமலர்த்திருவே யென்னச்செவிலித்தாயர்பலர்
பூதியணிந்தாங்கயினிநீர் சுழற்றித்தெய்வம்பராய்ப்போற்றிக்
காதன்மயிலைக்கொடுவந்து கடிமாமனையிற்பசுந்தேற்றிச்
சீதமலர்மெல்லணைமீது சேர்த்தாரவளுஞ்செயலிழந்தாள்.

(ப - ரை.) தாது-மகரந்தமானது, கமழும்-மணக்கப்பெற்ற, மலர்-தாமரைப்பூவிலுள்ள, திருவே-திருமாதே! என்ன-என்றுசொல்ல, பலர்-பலராகிய, செவிலித்தாயர்-வளர்த்த தாய்மாரானவர், பூதி-திருநீற்றை, அணிந்து-(நெற்றியி) லிட்டு, அயினிநீர்-ஆலாத்தியை, சுழற்றி-சுற்றி, தெய்வம்-குலதெய்வத்தை, பராய்-பிரார்த்தித்து, போற்றி-துதிசெய்து, காதகி-ஆசையைத்தருகின்ற, மயிலை-மயில்போல்பவளை, கொடுவந்து-கொண்டுவந்து, கடி-காவலையுடைய, மா-பெரிய, மனையில்-மாடத்தின்கண், பசுந்தேறல்-பசியதேனையும், சீதம்-குளிர்ச்சியையுமுடைய, மலர்-மலர்களாகிய, மெல்-மெல்லிய, அணைமீது-சயத்தின்மேல், சேர்த்தார்-கிடத்தினர், அவளும்-அத்தமயந்தியும், செயல்-(தன்) செய்கைகளை, இழந்தாள்-இழந்தனள் எ-று.

(போ - ரை.) செவிலித்தாயர்-அவளுக்கு நல்லறிவும் நல்லொழுக்கமுங் கற்பித்துவளர்த்தமாதர்கள் செயலிழத்தல் உண்ணல்-உடுத்தல்-அணிதல்-முதலியசெயல்களைமறத்தலாம். பூதியணிதலும் அயினிநீர்சுழற்றலும் அச்சமுதலியவற்றாலுண்டாகிய குற்றங் களைதற்கென்க. (கஉகூ)

[இதனால் அன்னம் அரசனைக்கண்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

ஈங்கிவ்வாறுமயில்வருந்தி யிருப்பவினவண்டிசைமிழற்றுந் [ப்
தேங்கொள்பொழில்வாய்முகையவிழ்ந்து செந்தேனிறைக்குமலர்வாவி
பாங்கரமளிமிசைவிரித்த பனிமென்போதுகரியவள
ரோங்கற்றிணிதோள்வயவேந்தை யன்னங்கண்ணுற்றுவந்ததால்.

(ப - ரை.) மயில்-மயில்போல்பவள், ஈங்கு-இக்குண்டின புரத்தின்கண், இவ்வாறு-இவ்வண்ணமாக, வருந்தி-(காமநோயால்) வருந்தி, இருப்ப-இருக்க, அன்னம்-அன்னமானது, இனம்-கூட்டமாகிய, வண்டு - வண்டுகளானவை, இசை-இராகத்தை, மிழற்றும்-பாடப்பட்ட, தேம்-வாசனையை, கொள்-கொண்ட, பொழில்வாய்-சோலையின்கண், முகை-அரும்புகளானவை, அவிழ்ந்து-விரிந்து, செந்தேன்-செய்யதேனினாலே, நிறைக்கும்-நிறைக்கப்பெறுகின்ற, மலர்-மலர்களையுடைய, வாவி-தடாகத்தினது, பாங்கர்-பக்கத்தில், அமளிமிசை-சயனத்தின்மேல், விரித்த-பரப்பப்பட்ட, பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மெல்-மெல்லிய, போது-மலர்களும், கரிய-கருக்கும்படியாக, வளர்-படுத்திருக்கின்ற, ஓங்கல் - மலைபோலும், திணி-திடமுற்ற, தோள்-தோள்களையும், வயம்-வெற்றியையுமுடைய, வேந்தை-நளமகாராஜனை, கண்ணுற்று-பார்த்து, உவந்தது-மகிழ்ந்தது எ-று.

(போ - ரை.) பனிமென்போது கரியவளரெனவே அதிககாமவெப்பங் கொண்டிருந்தபடி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. அரசன் காமநோயாற் படும்பாட்டைநோக்கி அவன் தான்வருமளவு முயிற்பெற்றுத் திருந்தமையைக் குறித்து மகிழ்தலால் அன்னங் கண்ணுற்று வந்ததென்றார். (கஙுo)

[இதுமுத லிரண்டுபாட்டுகளால் அப்போது அரசனிருப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொன்னஞ்சிறைமடவன்னப் போதுமுன்னர்வேல்வேந்து
தன்னந்தனியோ துணையென்னுந் தடங்கண்பொருந்தாதோவென்னு
மின்னுந்தூதேகியவன்ன மீளாதிருந்ததென்னென்னு
மின்னினுருவுவெளிப்படுத நோக்கிநோக்கிவெய்துயிர்க்கும்.

(ப - ரை.) வேல்-வேலையுடைய, வேந்து-நளமகாராஜனானவன், பொன்-பொன்மயமாகிய, அம்-அழகிய, சிறை-சிறைகளையுடைய, மடம்-இளமை பொருந்திய, அன்னம்-அன்னமானது, போதுமுன்னர்-சொல்லுதற்குமுன், தன்னந்தனியோ-தன்னந்தனியாக விருக்கையோ, துணையென்னும்-எனக்குந் துணையென்று சொல்வாள், தடங்கண்-விசாலம்பொருந்திய, கண்-கண்களையுடையவள், பொருந்தாதோ வென்னும்-உடன்படாளோவென்றசொல்லுவான், தூது-தூதாக, எகிய-சென்ற, அன்னம்-அன்னமானது, இன்னும்-இதுவரையிலும், மீளாதிருந்தது-திரும்பி வாராமைக்குக் காரணம், என்னென்னும்-யாதென்று சொல்லுவான், மின்னின்-மின்னல் போல்பவளது, உருவு-வடிவமானது, வெளிப்படுதல்-வெளியிலே, தோன்றுதலை-நோக்கிநோக்கி, பார்த்து-பார்த்து, வெய்துயிர்க்கும்-சுடுமூச் செறிவான். எ - று.

(பொ - ரை.) தனியென்பது சிறப்புப்பற்றித் தன்னந்தனியெனவந்தது. தடங்கண் சொன்னோக்கத்தால் அஃறிணை முடிபேற்றது. அன்னம்விரைவிலேதானே திரும்பியதாயினும் அரசனுக்குக்கணமும் நெடுங்காலமாகத் தோன்றலால் இன்னுமென்றான், (கசுக)

மீண்டதன்னமெனவெண்ணி வினவுமொருகாழ்மணிமுத்தப்
பூண்டபொம்மன்முலையென்னோ புகன்றதென்னுமருந்தாமற்
காண்டல்செயினுங்கேட்பினுமென் னுள்ளமயக்குங்களிநறவைத்
தூண்டல்செய்யாமணிவிளக்கைக்கொணர்ந்தாய்கொல்லோவெனச்சோ
[ரும்.

(ப - ரை.) அன்னம்-அன்னமானது, மீண்டதென-திரும்பிவந்ததென்று, எண்ணி-நினைத்து, வினவும்-வினவுவான், மணி-அழகிய, முத்தம்-முத்துகளையுடைய, ஒருகாழ்-ஒருசரத்தை, பூண்ட-மேற்கொண்ட, பொம்மல்-பொலிவுபொருந்திய, முலை-முலைகளையுடையவள், என்னோ-என்ன செய்தியையோ, புகன்றது-சொல்லினள், என்னு-என்றுசொல்லுவான், அருந்தாமல்-உண்ணப்படாமல், காண்டல்செயினும்-கண்டாலும், கேட்பினும்-கேட்டாலும், என்-எனது, உள்ளம்-மனத்தை, மயக்கும்-மயக்காநின்ற, களிநறவை-தேன்குழம்பை, தூண்டல்செய்யா-தூண்டப்படாத, மணிவிளக்கை-இரத்நினதீபத்தை, கொணர்ந்தாய் கொல்லோவென-கொண்டுவந்தாயோவென்று, சோரும்-தளருவான். எ - று.

(போ - ரை.) அருந்தாமற் காண்டல்செயினுங் கேட்பினுமென்னுள்ள மயக்குங்களி நறவையெனவே அருந்துங்கால் உள்ளமயக்குதல் சொல்லவேண்டாவாறுயிற்று. இவ்வாறே "உள்ளக்களித்தலுங் காணமகிழ்தலுங்-கள்ளுக்கில் காமத்திற்குண்டு" என்றமையறிக. மணிவிளக்கெனவே மற்றைத் தீவிளக்குப்போல் மழுங்குதலன்றி யெப்போதும் விளங்குதல்கொள்க. (கஎ௨)

இதனுல் அன்னஞ்சொல்லுதலும் அரசன்
மகிழ்தலும் சொல்லப்படுகின்றது.

திருந்தார்மௌலிமணியுரிஞ்சித் திகழுங்கழற்காற்றேர்வேந்தே
வருந்தேல்வருந்தேனீவேண்டின் வாராதனவுமுளகொல்லோ
முறுக்தேர்முறுவன்முகம்பெற்று வந்தேனெனலுமூர்ச்சைதெளிந்
தருந்தாவமுதமருந்தினன்போற் பகலாற்கேட்குமகமகிழும்.

(ப - ரை.) திருந்தார்-பகைவருடைய, மௌலி-குடத்திலுள்ள, மணி-நவமணிகளை, உரிஞ்சி-தேய்த்து, திகழும்-விளங்காநின்ற, கழல்-வீரக்கழலையுடைய, கால்-பாதத்தையும், தேர்-மகாரதத்தையுமுடைய, வேந்தே - அரசனே! வருந்தேல் வருந்தேல்-வருந்தாதே வருந்தாதே நீ - (இப்படிப்பட்ட) நீ, வேண்டின் - பெற விரும்பினுல், வாராதனவும் - (உனக்குக்) கிடையாத பொருள்களும், உளகொல் - (உலகத்தில்) உண்டோ; முருக்தேர்-மயிலிறகிணடிபோலும், முறுவல்-பற்களையுடைய தமயந்தியின், முகம்-முகத்தை, பெற்று-அடைந்து, வந்தேனெனலும்-வந்தேனென்ற அளவில், அருந்தா-(முன்) உண்ணப்பட்டில்லாத, அமுதம்-தேவாமிர்தத்தை, அருந்தினன்போல்-உண்டவன்போல், மூர்ச்சைதெளிந்து-மூர்ச்சை தீர்ந்து, பலகால்-பலதரம், கேட்கும்-கேட்பான்; அகம் உள்ளத்தின்கண், மகிழும்-களிப்பான். எ - று.

(போ - ரை.) அரசன் தனதொப்பற்றமனவலிமையைமறந்து வருந்துதலை நோக்குதலால் அதனை நினைப்பித்தற்குத் "திருந்தார் மௌலி மணியுரிஞ்சித் திகழுங்கழற்காலென்னும்" விசேடணங்கொடுத்துக் கூறியது. வருந்தேலென்பது ஆற்றுதற் பொருளிலடுக்கிவந்தது, இதற்கு "இசைநிறை யசைநிலை பொருளொடு புணர்த லென்றவை மூன்றென்ப வொருசொல்லடுக்கே" என்பதுவிதி. மேற்சொல்லப்பட்ட மனவலிமை யுடையவனுக்கு எண்ணப்பட்ட பொருள்கள்யாவும் எளிதிற்கைகூடுமென்றதற்கு 'நீவேண்டின் வாராதனவுமுளகொல்லோ" என்றது. "எண்ணிய வெண்ணியாங்கெய்துபவெண்ணியார் திண்ணியராகப்பெறின்" என்றுதலின் அதனுலே அவளுடன் பட்டமைகுறிப்பிக்கப்பட்டதாயினும் பின்னும் அதனை நன்றாக அறிவித்தற்கு "முறுந்தேர் முறுவன் முகம்பெற்றுவந்தேன்" என்றது. முகம்பெறல் ஒருவர் தஞ்சொல்லை மற்றொருவர் முகத்திருப்பமின்றி விருப்பத்தோடுகேட்டுடன்படப்பெறலாம். (கஎ௩)

இதனால் அரசனது செய்தியை நிறுத்திப்பின்வருங் கைக்கிளைப்
படல முதலியவற்றால் தமயந்திக்கு நேரிட்ட காம
நோய்த் துன்பமும் அதுபற்றிப் பின்னடந்த
செய்தியும் சொல்லப்படுகின்றன.

அன்னமுரைத்தவின்சொல்லி னாவிதாங்கியதனோடு
பின்னுமடமான்பேரழகும் பெருகுதுயருந்விளம்பியது
மின்னுமுரைத்தியுரைத்தியெனக் கேட்டிங்கிவ்வாறிவனிருப்ப
மின்னுண்மருங்குறுயரமுமேல் விளைந்தவாறும்விளம்புவாம்.

(ப - ரை.) அன்னம்-அன்னத்தினால், உரைத்த-சொல்லப்பட்ட, இன் சொல்லின்-இனியசொற்களால், ஆவி-உயிரை, தாங்கி - பொருத்திருந்து, பின்னும் - (அதற்குப்) பின்னும், மடமான்-இளமைபொருந்திய மான்போல்பவளது, பேரழகும்-பெரிய வழகையும், பெருகுதுயரும் - காமத்தா லவளிடத்தே) வளர்கின்ற துன்பத்தையும், விளம்பியதும் - (தன்னைக்குறித்து அவளாற்) சொல்லப்பட்டசெய்தியையும், இன்னும்-இன்னமும், உரைத்தியுரைத்தியென-சொல்லு சொல்லென்று, கேட்டு - வினவிக்கொண்டு, அதனோடு - அவ்வன்னத்தோடு, இங்கு - இவ்விடத்தே, இவ்வாறு-இவ்விதமாக, இவன்-இந்நளன், இருப்ப-இருக்கும்போது (உண்டாகிய), மின் - மின்போலும்; நுண்-நுண்ணிய,மருங்குல்-இடையையுடையவளாகிய தமயந்தியினது, துயரமும்-துன்பத்தையும், மேல்-பின்பு, விளைந்தவாறும் - நடந்தசெய்தியையும், விளம்புவாம்-(யாம்) சொல்லுவாம். எ - று.

(போ - ரை.) அன்னத்தின் சொல்லைக்கேட்டு அரசன் இனி எப்படியும் அவளைப்பெறலாமென்று நிச்சயங்கொண்டு உயிர்பொறுத் திருத்தலால் "அன்னமுரைத்தவின்சொல்லி னாவிதாங்கி" யென்றார் கேட்கப்பட்ட தொருபொருள் தம்மால் விரும்பப்பட்டதா யிருப்பின் அவ்விருப்பமிகுதியாற் பின்னும் பின்னுங் கேட்ப ராதலால் பின்னும் "இன்னு முரைத்தியுரைத்தி" யென்றானென்க அன்றியுங் கேட்குந்தோறுந் தன் காமநோய்க்கு மருந்தாய் நிற்றலின், அவ்வனங் கேட்டானெனினுமாம். (கஙச)

அன்னத்தைத் தூதுவிட்ட படலம்-முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-உஎஅ.

கடவுள் துணை.

கைக்கிளைப் படலம்.

* கைக்கிளையென்பது ஒருதலைக்காமம் அது ஆண்பாற்
கைக்கிளையும் பெண்பாற் கைக்கிளையும் என
விருவகைப்படும் அவற்றுள் இது
பெண்பாற் கைக்கிளையாம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இப்படலத்தில் இதுமுதலிய பாட்டுகளால் தமயந்தி தந்தையாற்
பின்செய்யப்படும் சுயம்வரத்திற்குக் காரணமாக அவள்
காமநோயிற் படும்பாடு சொல்லப்படுகின்றது.

கொங்குவிம்முகோதையோடு கோதைதாழவாண்முகம்
பங்கயத்தைமற்றோர்பங்க யத்துவைத்தபான்மைபோ
லங்கைசேர்த்திமைக்கணீல வாலிசிந்தவைகிய
மங்கைமென்முலைத்தடத்து மாரன்வாளியேவினான்.

(ப - ரை.) கொங்கு-வாசனையானது, விம்மு-விரியப்பெற்ற, கோதையோடு-பூமாலையோடு, கோதை-கூந்தலானது, தாழ - அவிழ்ந்துதொங்கவும், பங்கயத்தை-ஒரு தாமரைப்பூவை, மற்றொருபங்கயத்து-மற்றொரு தாமரைப் பூவிலே, வைத்த பான்மைபோல்-வைத்ததன்மைபோல், வாள்-ஒளிபொருந்திய, முகம்-முகத்தை, அங்கை-உள்ளங்கையிலே, சேர்த்தி - வைத்து, மை-மையெழுதப்பெற்ற, கண்-கண்களிலிருந்து, நீலம்-கரிய, ஆலி-நீர்த்துளிகளானவை, சிந்த-உதிரவும், வைகிய-இருக்கின்ற, மங்கை - தமயந்தியினுடைய, மென்முலைத்தடத்து - மெல்லிய முலைகளிடத்து, மாரன் - மன்மதனானவன், வாளி-பூவம்புகளை, ஏவினான்-செலுத்தினான். எ - று.

(போ - ரை.) முகமுங் கையுந் தாமரை மலர் போலுதலால் "பங்கயத்தை மற்றோர் பங்கயத்து வைத்த பான்மைபோ" லென்றார். கண்ணீர்மையைக் கரைத்துக்கொண் டிழிதலின் நீல வாலியெனப்பட்டது. வைகிய வென்பதைச் செய்யவென்னும் வினையெச்சமாக்கி இருக்கும்படியாக வெனப் பொருள்கூறினு மமையும் [இப்படலத்துப் பாட்டுகளெல்லாம்-பெரும்பாலு ஈற்றுச்சீர் விளச்சீரும்-ஏனைச்சீர்கள் மாச்சீர்களுமாகி வருகிற எழுசீர்க்கழி நெடிலடி நான்குகொண்ட ஆசிரிய விருத்தங்கள்.] (க)

---

* கை-சிறுமை கிளை-உறவு.

செப்புநேர்முலைக்கண்வேனில் வேடொடுத்ததேமல
ரப்புமாரிகாமவெம்மை யெய்யவாற்றலாமையா
லெப்புவிக்கும்வேந்தெழிற்க டற்படிந்துமீண்டுமால்
வெப்புநோயர்நீரின்மூழ்கின் வெம்மையாறுமேகொலாம்.

(ப - ரை.) வேனில்-வசந்தகாலத்திற்குரிய, வேள்-மன்மதனால்தொடுத்த-எய்யப்பட்ட, தேமலர்-வாசனைபொருந்தியமலராகிய, அப்பு-அம்பாகிய (நீரினது,) மாரி-மழையானது, செப்புநேர் - செப்புப்போலும், முலைக்கண்-முலைகளை யுடையவளாகிய தமயந்தி யிடத்து, காமவெம்மை-காமசுரத்தை, செய்ய-உண்டாக்க, ஆற்றலாமையால் - பொருக்கமாட்டாமையால், எப்புவிக்கும்-எல்லாத்தேசங்களுக்கும், வேந்து-அரசனுயுள்ள ளனது, எழில்-அழகாகிய, கடல்-கடலுள்ளே, படிந்து-முழுகியும், ஈண்டும் - (அக் காமசுரமானது அவளுக்கு) மிகும், வெப்புநோயர்-சுரவியாதியையுடையவர், நீரில் - நீரினுள், மூழ்கின்-முழுகினல், வெம்மை-அச்சுரமானது,ஆறுமேகொல்-தீருமோ,எ-று.

(போ - ரை.) மெல்லொற்றுத் தொடர்மொழி மெல்லொற்றெல்லாம் வல்லொற்றிறுதிக் கிளையெழுத்தாகும் "என்பதனல் அம்பு அப்பு எனவிகாரப்பட்டது அப்பென்பது நீருக்குப்பெயருதலால் அம்பாகிய நீரென விருபொருள்கூறப் பட்டது மழையிலே நனைந்தவர்களுக்குச் சுரமுண்டா மாதலால் அப்புமாரி காமவெம்மை செய்யவென்ருர் அழகிய கடலிலேபடிதலானது அவ்வழகை யிடைவிடாது நினைத்தல். காய்ச்சனேயாளிகள் நீரிலே முழுகினல் அதுபின்னும் அதிகமாக விஷமிப்பது வைத்தியநூலிற் சொல்லப்பட்டபடி அனுபவசித்தமாதலின் வெம்மையாறுமே கொலென்ருர். ஈற்றடியின் பொதுப்பொருளால் முன்மூன்றடியின் சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியாம். இதற்கு எழிலாகிய கடல் அம்பாகியநீர், என்கிற உருவங்களும் கடற்படிதலாலே வெப்பந் தீர்த்தலாகியவிருப்பத்தைப்பெருமல் அவ்வெப்பமிகுதலைப் பெறுவதாகிய தகுதியின்மையணியும் அங்கங்கள் ஆதலால் உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி, (உ)

அல்லனுற்றழுங்கும்வாடு மாவிசோறுமெல்லிதழ்ப்
பல்லவங்கடீயுமாறு பாயலிற்படுத்திடு
மொல்லையுற்பதைக்குநெட் டுயிர்ப்புவீங்கும்வார்கழை
வில்லிவாளிதன்னையார் விறக்குவார்கொலென்னுமால்.

(ப - ரை.) அல்லனுற்று-துன்பமுற்று, அழுங்கும் - வருந்துவாள், வாடும்-வாடுவாள், ஆவிசோரும்-உயிர்சோர்வாள், மெல்லிதழ்-மெல்லியபூவிதழ்களும், பல்லவங்கள்-தளிர்களும், தீயுமாறு-(தன்னுடல்வெப்பத்தாற்) கருகும்படியாக, பாயலில்-சயனத்தின்கண், படுத்திடும்-படுப்பாள், ஒல்லையில்-விரைவில், பதைக்கும்-துடிப்பாள், நெட்டுயிர்ப்பு வீங்கும் பெருமூச்செறிவாள்,

வாழ்வார்கழைவில்லி-நெடிய கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனது, வாளிதன்னை-அம்பை. யார்-யாவர், விலக்குவார்-விலக்கவல்லவர், என்னும்-என்று சொல்லுவாள், எ - று.

(பொ - ரை) ஒன்றற்கொன்று பகையில்லாமையால் ஒருகாலத்திற் கூடத்தக்க அழுங்குதல், வாடல் ஆவிசோர்தல், படுத்திடல், நெட்டுயிர்ப்பு வீங்கல், மன்மதனம்பை யார் விலக்குவாரென்று சொல்லுதல் என்கின்ற பல பொருள்களுக்குக் கூடுதலைச்சொல்லுதலால் [கூட்டவணியாகும்] அச்சுரத்தாற் படும்பாடு சொல்லப்பட்டது. (ங)

மைம்மறந்தநீலவொண்கண் வார்புனற்சொரிந்தியாழ்
கைம்மறந்துகூடலெண்ணி மெல்விரல்கள்கன்றின
பொம்மல்வெம்முலைத்தடங் கலந்துறந்தபூமறந்
தம்மெலோதிசோர்ந்ததுள்ள மார்வமோடழிந்ததே.

(ப - ரை.) நீலம்-கருங்குவளை மலர்போலும், ஒள்-ஒள்ளிய,கண்-கண்களானவை, வார் - தாரையாயிழிகின்ற, புனல்-நீரை, சொரிந்து-பொழிந்து, மை-அஞ்சனத்தை, மறந்த-மறந்தன, கை-கைகளானவை, யாழ்-வீணை (வாசித்தலை), மறந்த-மறந்தன, கூடல்-கூடற் (சுழிகளை), எண்ணி-(தொட்) டெண்ணி, மெல்-மெல்லிய, விரல்கள்-விரல்களானவை, கன்றின-வாடின, பொம்மல்-பொலிவுபொருந்திய, வெம்-விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலைத்தடம்-முலைகளினிடங்களானவை, கலம்-ஆபரணங்களை, துறந்த-நீத்தன, அம்-அழகிய, மெல்-மெல்லிய, ஓதி-கூந்தலானது, பூ-மலரை, மறந்து-மறந்து, சோர்ந்தது-தளர்ந்தது, உள்ளம்-நெஞ்சமானது, ஆர்வமோடு - ஆசையோடுகூடி, அழிந்தது-நிலைகெட்டது எ-று.

(பொ-ரை.) மறத்தற்கு ஒழிந்து நிற்றலென்பது கருத்து கூடல்-ஆகுபெயர், கூடற்சுழியாவது தலைவனோடுகூடுமாயின் தம்மெண்ணங்கை கூடுமென்று குறிபார்த்தற்கு மகளிராற் கண்மூடி விரலாலே நிலத்திலே வலயமாகச் செயப்படுவது. அது பலசெய்து அவற்றைக் கூட்டி இத்தனையென்றறிதற்கு விரலா லொவ்வொன்றாகத் தொட்டெண்ணிஞளென்க ஆழித்திருத்தும் புலியூருடையானருளினளித், தாழிதிருத்துமணற்குன்றி னீத்தகன்றூர் வருகென் றூழித்திருச்சுழிக்கணக்கோதிநையாமலைய, வாழிதிருத்தித்தாக்கிற்றியோ வுள்ளம்வள்ளலையே,, என்பதனாலறிக. அவை செய்தற்குப்பொருமற் பலவிரல்களுங் கொள்ளப்பட்டமை தோன்றற்கு விரலொன்றுதுமென்மையும் பன்மையுங்கூட்டி மெல்விரல்களென்றார். (ச)

மழைமதர்க்கண்முலைகள்செய்ய மார்பனைத்துவென்மைநே
ரிழைபுகழ்ப்பெறுதவிம்பி யேர்பெறக் கவர்ந்ததாற்
கழைதுழைத்த மாரனெய்த சணைபினுள்ள மூடுபோய்
நுழைவதற்கிடம்பெறுது நொய்துதைத்து மீளுமால்.

(ப - ரை.) மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய,மதர்-செருக்கையுடைய,கண்-கண்களையுடையவளது, முலைகள்-முலைகளானவை, செய்ய-சிவப்பாகிய,மார்பனைத்தும்-மார்பிட முழுதையும், மென்மைநேர்-மென்மையுநேர்மையும்பொருந்திய, இழை-ஒருநூலும், புக-நுழைதற்கு, பெறு து-சந்தில்லையாக, விம்மி-பருத்து, ஏர்பெற-அழகு பெற, கவர்ந்ததால்-வெளவினதால், கழை-கருப்பு (வில்லை,) குழைத்து-வளைத்து, மாரன்-மன்மதனால், எய்த-செலுத்தப்பட்ட, கணையின்-அம்புகளால், உள்ளம்-நெஞ்சமானது, ஊடுபோய்-உள்ளடைந்து, நுழைவதற்கு-(அவ்விருமுலைகளுக்கும் நடுவே,) புகுந்து - வெளிப்படுதற்கு, இடம்பெறுது-வழிபெறுமல், நொய்து-சிறிது, உதைத்து-(அவற்றினடியை) யுதைத்து, மீளும்-திரும்பி விடும், எ - று.

(போ - ரை.) ஓரிடத் தொருவனுக்குப் பகைவன் அம்புகளால் வருத்தமுண்டாம்போது அவ்விடம்விட் டோடிப்போகா திராநுதலின் பிர்மானுள்ளே மன்மத பாணம்பட்டு வருந்தியநெஞ்சம் அவ்விடம்விட்டுப் பலமுறையோடி முலைகளினடியை முடித்திரும்பிய தென்க. நெஞ்சம் படபடவென்று அடித்துக் கொள்வதை அங்ஙனங் கூறினர். [இங்கே அம்புகள்பட்டும், நெஞ்சம் வெளிப்பட்டுப் போகாமைக்கு ஆயுண்மிகுதியேதுவாயிருப்ப முலைகளின் செறிவை யேதுவாகக் குறித்தமையால் ஏதுத்தற் குறிப்பணி.] கணைகளுள்ளமூடுபோய் நுழைவதற்கிடம் பெறுது நொய்துதைத்து மீளுமெனப் பாடங்கூறி முலைநெருக்கத்தால் மார்பிலே நுழையமாட்டாமல் மன்மதபாணஞ்சிறிதுதைத்துத் திரும்பிவிடுவமென்று பொருள் கூறுவாருமுண்டு. அதுமுதநூற்கருத்துக்குச் சிறிதும் ஒவ்வாமற் போவதுமன்றிக் காமநோயை மிகுதியாகவுற்றிலளென்னுங் கருத்தை யுட்கொண்டிருத்தலாற் பொருந்தாதென்க.முதனூன் முடிபுக்கு முழுது மொத்திருக்கவேண்டின் "தழைதலுற்ற காமவெம்மை சார்தலாற் பிளப்புறீஇ-விழைதலுற்ற நெஞ்சகம் வெளிப்படா திருந்ததே" எனப் பாடங்கூறல் வேண்டுமென்க. (௫)

சுழித்தகூடல்கூடுறுது நீர்சொரிந்துநாடொறு
மழித்தகண்கடுயிலும்வேலை யணிதயங்குமார்பகத்
திழைத்தவாரமுலைதிளைப்ப வெய்துபோழ்திலிறைவனை
விழித்துநீரடக்குமாய மென்கொலென்றுமெலியுமால்.

(ப -,ரை.) சுழித்த-சுழிக்கப்பட்ட, கூடல்-கூடற் (சுழியானவை) கூடுறுது-கூடாமற் போக, நீர்-நீரை, சொரிந்து-பொழிந்து, நாடோறும் - தினந்தோறும், அழித்த-கெடுத்துக் கொண்டுவந்த, கண்கள்-கண்களே, துயிலும்-தூங்கப்பெறுகின்ற, வேலை-காலத்திலே,அணி-ஆபரணங்களாலே,தயங்கும்-விளங்காநின்ற, மார்பகத்து-(என்) மார்பிலுள்ள, இழைத்த-தேய்க்கப்பட்ட, ஆரம்-சந்தனத்தை யுடைய, முலை-(என்) முலைகளை, திளைப்ப - தழுவ எய்து போழ்தில்-அடைகின்ற சமயத்தில், விழித்து-இமைகளைத்திறந்து. நீர் - நீங்கள், இறைவனை -(என்னுடைய) தலைவனாகிய நளராஜனை, அடக்கும்-மறைக்கின்றதாகிய, மாயம்-வஞ்ச வித்தையானது, என்னென்ன-எத்தன்மைத் தாகுமென்று சொல்லி, மெலியும்-தளர்வாள். எ - று.

(போ - ரை.) கண்கள் கூடற்சுழிகளை யழித்தற்கன்றித் தன்வருத்தத்திற் காகவே நீர்சொரியினும் அந்நீரால் அச்சுழிகள் குலைதல்பற்றிப் பின்னும் வருத்த மிகுதலால் தனக்குத்தீங்கு செய்தனவாகக் கொண்டு அவற்றிற்கு நிந்தைதோன்றச் சுழித்தகூடல் கூடுறாது நீர்சொரிந்துநாடொறுமழித்த கண்களென்றாள் தான் காணுதற்குக் கருவியாயுள்ள கண்கள் அவற்றாலன்றித் தானாகவே காணப்பெற்ற தலைவனை விழித்து மறைத்தல் பெரியதோர் மாயைவித்தை யாதலின் மாயமென்னென்றாள். அன்றித் தான் தலைவனைக் காணாது துயருறும்போது தன்மேலன்புடையன போன்று அழுது நீர்சொரிந்து அவனைக்கண்டபோது பகையுடையன போன்று விழித்து மறைத்தலின் அங்ஙனங் கூறினாளெனினுமாம் "துஞ்சுங்காற்றோண்மேலராகி விழிக்குங்கா னெஞ்சத்தராவர் விரைந்து" என்றவாறே இதுகனவுமிலை. (சு)

வாட்டடங்கண்மானையாவி வாட்டமாரன்வார்சிலை
பூட்டியெய்தபகழிதைத்த புழைநுழைந்துதென்றல்போ
யீட்டுகின்றகாமவெந் தழற்பிழம்பையெரியெழ
மூட்டிமேலெழுந்ததாகு நெட்டுயிர்ப்புமுடிவினே.

(ப - ரை.) நெட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சானது, மாரன்-மன்மதனாகிய வேடனானவன், வாள்-வாள்போலும், தடம்-விலாசம் பொருந்திய, கண்-கண்களையுடையவ ளாகிய, மானை-மானை, ஆவி-உயிரின்கண், வாட்ட-வருத்துதற்கு, வார்சிலை-நெடிய வில்லிலே, பூட்டி-தொடுத்து, எய்த-செலுத்தப்பெற்ற, பகழி - அம்புகளானவை, தைத்த-தைத்தலாகிய, புழை-துளைகளில், நுழைந்து-(ஒருவருமறியாமற்) புகுந்து, போய்-சென்று, ஈட்டுகின்ற-(நட்பாகச்) சேர்க்கப்படுகின்ற, காமம்-காமமாகிய, வெம்-வெப்பம் பொருந்திய, தழல்-நெருப்பினது, பிழம்பை-செறிவை, எரியெழ-எரிய, மூட்டி-மூள்வித்து, முடிவின்-(அச்செய்கை) முடிவில், மேல்-புறத்தே, எழுந்தது-புறப்பட்டதாகிய, தென்றல்-தென்காற்றே, ஆகும்-ஆகும். எ - று.

(போ - ரை.) மானையென முதற்பொருளில்-ஐயுருபுவந்தமையால் ஆவிக்குக் கண்ணுருபு விரிக்கப்பட்டது. இதற்கு "முதன்முனைவரிற் கண்ணென் வேற்றுமை சினைமுன்வருதறெள்ளிதென்ப" என்பதுவிதி-தீயிடுவோர் பிறரறியாமற் கள்ளவழியாற் செல்வராதலின் புழை நுழைந்ததென்க. காற்றிற்கு நெருப்பு நட்பாதலால் மூட்டியது நட்பாதல் "எரிசுசிசிகியே யாரலிறைவன் காற்றின் சகாயன்" என்பதனாலறிக. அக்காற்றுப் பின்பு தனக்குரிய வழியாகிய மூக்கினூற் புறப்படுதலால் முன்பிறரறியாமற் புழைவழியாற் சென்றமை அனுமிதிக்கப்பட்டது. [தமயந்தியை மானாகவுருவகஞ்செய்ததற்கேற்ப மாரனை வேடனாக வுருவகஞ் செய்யலாயிற்று. பெருமூச்சை அப்படிப்பட்ட தென்றலாகக் குறித்தலால் பொருட்டற் குறிப்பணியாம்.] (எ)

செயிர்ப்பின்மார னெய்யவாவி யில்லையுண்டுசிறிதெனு
வயிர்ப்பவாடி விரகவெம்மை யழலின்மூழ்கியஞருறும்
யயிர்ப்பில்கோதை நெஞ்சுணேய்கள் பரிவினோடுமழனெட்
டுயிர்ப்புரைத்துதோநடுக்க முற்றதுத்தரீயமேல்.

(ப-ரை.) மாரன்-மன்மதனானவன், செயிர்ப்பின்-கோபத்தினால்,எய்ய-(அம்புகளைச்) செலுத்த, ஆவி-உயிரானது, இல்லை-இல்லை யெனவும், வுண்டு சிறிதெனு-சிறிதுண்டெனவும், அயிர்ப்ப-ஐயங்கொள்ள, வாடி-தளர்ந்து, விரகம்-விரகமாகிய, வெம்மை-வெப்பம்பொருந்திய, அழலின் - நெருப்பினுள், மூழ்கி-முழுகி, அனுர்-வருத்தத்தை, உறும்-அடைந்த, பயிர்ப்பில் - அருவருப்புக் குணமிழந்திருக்கின்ற, கோதை-மங்கையினது, நெஞ்சுகள்-நெஞ்சத்தினுளுண்டாகிய, நோய்கள்-நோய்களை,பரிவினேடும்-இரக்கத்தினுலே,அழலும்-சூடுபொருந்திய, நெட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சானது, உரைத்தது - சொல்லியதனால், மேல்-(அந்நெஞ்சத்தின்) மேலிட்டுள்ள, உத்தரீயம்-உத்தரீயமானது நடுக்கம்-நடுக்கத்தை, உற்றதோ-அடைந்ததோ. எ - று. [ஓகாரம்-உற்றதிற் கூட்டப்பட்டது.]

(போ - ரை.) இல்லையோ வுண்டோவென வருகிற ஐயவோகாரங்கள் தொக்குவந்தன. அனுறும் என்ற பெயரெச்சவினை நெஞ்சென்னும் வினைமுதற்பெயர் கொண்டது.நெஞ்சென்பது மனத்திற்கும் அம்மனத்திற் கிடமாகிய மார்பிற்கும் பெயராதலால் அவ்வொற்றுமைபற்றி நெஞ்சுநோய்களென்றூர் "நெஞ்சென்ப மனமார்பின்பேர்" இதனாலறிக. அரசமகளி அரையிற் பாவாடையுடுத்து மார்பின்மே லுத்தரீயஞ் சேர்ப்பது வழக்கம். ஒருவரிடத்திற்கு இடையூறு நேரிடக்கண்டோர்க்கு இரக்கமுண்டாமாதலின் பரிவினேடுமென்றூர், தனக் காதாரமாகிய நெஞ்சிற்கு நோயுண்டானமையால் ஆதேயமாகிய வுத்தரீயம் அஞ்சி நடுங்கியதென்க. உத்தரீயத்தினது நடுக்கத்திற்கு ஏதுவாகாத பெருமூச்சுரைத்தலை யேதுவாகக் குறித்தலாலும் உரைத்தலாகிய விடயம் இல்லாமையாலும் இல்புலவேதுத் தற்குறிப்பணி. பயிர்ப்பில்லோதை காமநோய்களெனவும் பாடமுண்டு. (அ)

மையரிக்கண்வதனமங்கை வடிவமைந்தசிறடிச்
செய்யபங்கயங்களுண் டுமிழ்ந்தசெய்யகதிர்கொலோ
தொய்யில்வெம்முலைத்தடஞ் சுமந்துநொந்துவாடிய
வையநுண்மருங்குல்மெய்யழன்றெழுந்தவெம்மையே.

(ப - ரை.) தொய்யில்-சந்தனக்கோலத்தினையுடைய, வெம்-விருப்பஞ்செய்கின்ற, முலை-முலைகளாகிய, தடம்-மலைகளை, சுமந்து-தாங்கி, நொந்து-வருந்தி, வாடிய-இளைத்த, ஐயம்-(உண்டோவில்லையோவென்னும்) சந்தேகத்தைத் தருகின்ற, நுண்-நுண்ணிய,மருங்குல்-இடையையுடையவளது,மெய்-உடம்பிலிருந்து, அழன்று-சுட்டுக்கொண்டு,எழுந்த-புறப்படுகின்ற,வெம்மை-வெப்பமானது, மை-அஞ்சனத்தையும், அரி-இரேகைகளையும் உடைய,கண்-கண்களும், வதனம்-முகமும், அங்கை-உள்ளங்கைகளும், வடிவு - அழகால், அமைந்த-நிறைந்த, சீறு-சிறிய, அடி-அடிகளுமாகிய, செய்யபங்கயங்கள்-செந்தாமரை மலர்களாலே, உண்டு - (அதற்குமுன்) உட்கொண்டு, உமிழ்ந்த-(அப்போது) கக்கப்படுகின்ற, செய்யகதிர்கொல்-சூரியகிரணமோ, எ - று.

(பொ - ரை.) செய்யகதிரெனவே சூரியகிரணமென்பது பெறப்பட்டது. அக்கிரணத்தைத் தங்களுக்கு நாயகனாகிய சூரியனாலே தரப்பட்டதென்கிற விருப்பத்தாலுண்டனவென்க. காமவெம்மையை அப்படிப்பட்ட கிரணமாகக் குறித்தலாலே பொருட்டற்குறிப்பணி. இதற்கு உருவகம். ஆதலால் உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி. (கூ)

அலைத்தடங்கணருவிபாய வாரவண்டலழியுமென்
முலைத்தடத்தினூடுதோன்று முகமுநீலவொண்கணுஞ்
சிலைத்தடக்கைமாரன்மாது சிந்தைமீதழுந்திட
வுலைத்துவிட்டகமலம்வெய்ய வுற்பலத்தையொத்தவே.

(ப - ரை.) தடம்-விசாலம் பொருந்திய, கண்-கண்களிலிருந்து, அலை-அலையையுடைய, அருவி-வெள்ளமானது, பாய-பாயுதலினாலே, ஆரம் - சந்தனத்தினது, வண்டல்-குழம்பானது, அழியும் - அழியப்பெற்ற, மெல்-மெல்லிய, முலைத்தடத்தினூடு-முலைப்பரப்பினுள்ளே, தோன்று - காணப்பட்ட, முகமும்-முகத்தினது (நிழலும்,) நீலம்-கருமைபொருந்திய, ஒள் - ஒளிய, கணும்-கண்ணினது (நிழலும்,) சிலை-(கருப்பு) வில்லையுடைய, தடம் - பெருமைபொருந்திய, கை-கையையுடைய, மாரன்-மன்மதனால், மாது - மங்கையினது, சிந்தைமீது-நெஞ்சின்கண், அழுந்திட-அழுந்த, உலைத்து - இழுத்து, விட்ட-விடப்பட்ட, கமலம்-தாமரைப்பூ (அம்பையும்,) வெய்ய கொடிய, உற்பலத்தை-நீலோற்பலப்பூ (அம்பையும்,) ஒத்த-ஒத்திருந்தன எ - று.

(பொ - ரை.) முகமுங் கண்ணும் அவற்றினிழல்களுக் காதலால் ஆகுபெயர்கள் நீலோற்பலங் கொல்லுகின்ற பாணமாதலால் வெய்ய வுற்பலமென்றார் "முல்லை கிடைகாட்டுமோதே முழுநீளங் கொல்லும்தனம்பின்குணம்" என்பதனாலறிக அவள் தலை வளைத்திருக்கும்போது முகமுங் கண்களும்முலைமேற்பாய்ந்த கண்ணீரிலே பிரதி பிம்பித்தனவென்க, அந்நிழல்களை அப்படிப்பட்ட மன்மத பாணங்களாகக் குறித்தலால் பொருட்டற்குறிப்பணி முகத்தையுங் கண்களையும் வைத்தமுறையே கமலத்தையு முற்பலத்தையும் வைத்தலால் நிரனிறையணி, இவ்விரண்டுஞ் சேர்தலால் சேர்வையணி. (சo)

வேயையென்றபசியதோ ளணங்குகாமவெம்மையாற்
றீயின்மேயதளிரின்வாடி யழிதல்கண்டுசிந்தியா
நேயநெஞ்சமழியமைக்க ணீரிறைப்பநிலைதளர்ந்
தாயவெள்ளம்விரகவெம்மை யாற்றுவான்றுணிந்ததே.

(ப - ரை.) ஆயவெள்ளம்-(வெள்ளம்போலும்) மகளிர் கூட்டமானது, வேயை-மூங்கிலை, வென்ற-ஜயித்த, பசி-பசுமைபொருந்திய, தோள்-தோள்களையுடைய, அணங்கு-தெய்வப்பெண்போல்பவள், காமம்-காமத்தினது, வெம்மையால் - வெப்பத்தால், தீயில் - நெருப்பில், மேய - விழுந்த, தளிரின்-தளிர்போல், வாடி - மெலிந்து, அழிதல் - வருந்துதலை, கண்டு - பார்த்து, சிந்தியா - (இதற்குநாஞ்) செய்யக்கடவதியாதெனறு) ஆலோசித்து,

நேயம்-அன்பையுடைய, நெஞ்சம்-மனமானது, அழிய-வருந்தவும், மை-மையையுடைய, கண் - கண்களானவை, நீர் - நீரை, இறைப்ப-பொழியவும், நிலை தளர்ந்து-நிலைசோர்ந்து, விரகவெம்மை-விரகத்தாலாகிய (அக்காம) வெப்பத்தை, ஆற்றுவான்-தணிக்கும்படியாக, துணிந்தது-நிச்சயித்தது. (கக)

மதுப்பிலிற் றுசோலைவாயின் மணிதெளித்தநீரதாம்
புதுப்புனற்றடத்திலிந்து காந்தவேதிகைப்புறத்
துதித்ததிங்கள்வாண்முகத் தணங்கைமாரனொண்கணை
வெதுப்புகின்றதொழியவாச மெல்லணைக்கிடத்தினர்.

(ப - ரை.) மது-தேனை, பிலிற்று-துளிக்கின்ற, சோலைவாயில்-பொழிலின்கண், மணி-முத்துகளை, தெளித்த-தெளித்தலாலாகிய, நீரதாம்-குணமுடையதுபோல்வதாகிய, புது - புதிய, புனல் - நீரையுடைய, தடத்தில்-குளக் (கரை) யில், இந்துகாந்தம்-சந்திரகாந்தத்தாலாகிய, வேதிகைப்புறத்து-மேடையின்மேல், வாசம் - பரிமளம் பொருந்திய, மெல் - மெல்லிய, அணை (பூ) அணையின்மேல், உதித்த-உதயமாகிய, திங்கள்-சந்திரன்போலும், வாள்-காந்தி பொருந்திய, முகத்து-முகத்தையுடைய, அணங்கை-தெய்வமாதுபோல்பவளை, மாரன்-மன்மதனது, ஒள்-ஒள்ளிய, கணை-அம்பானது வெதுப்புகின்றது-சுடுகின்றது, ஒழிய-நீங்கும்படியாக, கிடத்தினர் - படுக்கவைத்தார்கள்.

(பொ - ரை.) திங்கள் வாண்முகத் தணங்கென்றதனால் திங்கள்போல் விளங்குகிற அவள்-முகத்தொளியைச்சேர்ந்து தண்ணீர் சொரிந்து வெப்பமொழிக்கு மென்பதுபற்றிப் பகற்காலத்திலே சந்திரகாந்தமேடையிலே சேர்த்தினரென்க பகலென்பது பின் குரவவிழ்ந்தவென்னும் பாட்டாலறிக வாசமெல்லணையெனலால் பூவணையென்பது பெறப்பட்டது. (கஉ)

மலயவெற்புயிர்த்தோர்காதம் வாசநாறுமாரமு
மலைகடற்பிறந்திலங்கு மணிகொள்கோவையாரமு
முலையின்வெப்பினீறதாகி முழுமெயும்புதைத்தலாற்
சிலைமதர்க்குவெருவியீச னுருவெடுத்தல்சிவணுமே.

(ப - ரை.) மலயவெற்பு-பொதியமலையினால், உயிர்த்து-தரப்பட்டு ஓர் காதம்-ஒருகாதமளவாக, வாசநாறும்-வாசனைவீசுகின்ற, ஆரமும்-சந்தனமும், அலை-அலைகளையுடைய, கடல்-கடலின்கண், பிறந்து-உண்டாகி, இலங்கு-விளங்காநின்ற, அணி-அழகை, கொள்-கொண்ட, கோவை - வடங்களிலுள்ள, ஆரமும்-முத்துகளும், முலையின்-முலைகளது, வெப்பின் (காமசுர) வெப்பத்தினால், நீறதாகி-சாம்பலாகி, முழுமெயும்-(தமயந்தியின்) உடம்பு முழுதையும், புதைத்தலால்-மறைத்தலால், (தமயந்தியானவள்) சிலை வில்லையுடைய, மதற்கு-மன்மதனுக்கு, வெருவி-அஞ்சி, ஈசன்-பரமசிவனது, உருவு-வடிவத்தை, எடுத்தல் சிவணும்-எடுத்தவள் போலும் எ-று.

(பொ - ரை.) சந்தனமும் முத்தும் முலைகளின்மேலே தரிக்கப்பட்டு அவற்றின் வெப்பத்தால் அவ்விடங்களிலே நீருயினும் அந்நீறு அவள்கிடை பொருந்தாது புரளும்போது சரீரமுழுதும்படிதலால் முலையின்வெப்பினீற தாகி முழுமெயும் புதைத்தலாவென்றார். பரமசிவன் முன்னொருகாலத்திலே மன்மதனை யெரித்தலால் தன் வடிவ முழுதுமுள்ள நீற்றைக்காணின் தன்னை அவனென்று அஞ்சுவானென்று அப்பரமசிவ னுருவெடுத்தாளாகக் கூறினாற் எடுத்த லென்னுந்தொழிற்பெயர் ஆகுபெயராய் வினைமுதலுக்காயிற்று. அக்காரணத்தினாலே தமயந்தியை ஈசனுருவெடுத்தாளாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கங)

வளைத்தடக்கைவெம்மைதீர வாரமேல்வளைத்ததிற்
றெளித்தவாசநீர்நிறைத்து முத்தணிந்தசெவ்வியான்
முளைத்ததிங்கடாரகைக் குலங்களோடுமொய்த்துமா
துளத்தவேளையார்வமோடு காணவந்ததொத்ததே.

(ப - ரை.) வளை-வளையல்களை யுடைய, தடம்-பெரிய, கை-கைகளையுடையவளது, வெம்மை-(காமசுர) வெப்பமானது தீர-நீங்க, ஆரம் - சந்தனத்தால், மேல்-(மார்பின்) மேல், வளைத்து-(கரை) கோலி, அதில்-அதனடுவில், தெளித்த-தெளிந்த, வாசநீர்-பனிநீரால், நிறைத்து-நிறைவித்து, முத்து-முத்துகளை, அணிந்தசெவ்வி-(சுற்றிலும்) அணிந்தமையா லுண்டாகிய அழகானது, மாது-தமயந்தியினது, உளத்து-நெஞ்சி லிருக்கின்ற,வேளை-மன்மதனை காண-பார்க்க, வான்-ஆகாசத்திலே, முளைத்த-தோன்றுகின்ற, திங்கள்-சந்திரனுனவன், தாரகைக் குலங்களோடு-உடுக் கூட்டங்களுடனே, மொய்த்து-நெருங்கி, வந்தது - (அங்கே) வந்திருத்தலா லுண்டாகிய அழகை, ஒத்தது-நிகர்த்தது. எ - று.

(பொ - ரை.) தெளிந்தவென்பது எதுகைநோக்கி வலித்தல் விகாரமாயிற்று. அப்பனி நீர் சந்திரன்போன்றும், அதனைச்சூழ்ந்த முத்துகள் சந்திரனைச்சூழ்ந்த வுடுக்கள் போன்றும், தோன்றினவென்க. சந்திரன் உடுக்களுக்குத் தலைவனாதலால் தாரகைக் குலங்களோடென்றார். "வீபத்துடுபதி யமுதகிரணன்" என்பதனாலுமறிக. சந்திரனுக்கு மன்மதனட்பாளனாதலால் ஆர்வமோடு காணவந்த தென்றார். அவ்வணிந்தவழகை அப்படி சந்திரன்வந்த வழகாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணியாம். (கச)

பூசுசாந்தமெய்யினிற் பொருக்கெழுந்துதீந்தன
வீசுமாலவட்டநெஞ்சில் விரகவெம்மைமூடின
வாசம்வீசுநெட்டுயிர்ப்பின் மாலைதீந்துவாடின
வாசைநோயின்வெம்மைதன்னை யாற்றலாகுமேகொலாம்.

(ப - ரை.) பூசும்-பூசப்பட்ட, சாந்தம்-சந்தனமானது, மெய்யினில் - உடம்பின்கண், பொருக்கு-பொருக்காக, எழுந்து-எழும்பி, தீந்தன-கரிந்தன வீசும்-வீசப்பட்ட,ஆலவட்டம்-விசிறிகளானவை,நெஞ்சில்-நெஞ்சிலுள்ள,விரகம்-விரகத்தாலாகிய,வெம்மை-நெருப்பை, மூட்டின-மூள்வித்தன, மாலை-மாலைகளானவை, வாசம்-வாசனையை, வீசம்-வீசுகின்ற, நெட்டுயிர்ப்பின்-பெரு

மூச்சினாலே, தீந்து-கருகி, வாடின-புலர்ந்தன, ஆசைநோயின்-காமநோயினது, வெம்மைதன்னை-வெப்பத்தை, ஆற்றலாகுமேகொல் - (ஒருவரா) லாற்றலாமோ. எ-று.

(போ - ரை.) வெம்மையென்னும் பண்புப்பெயர் பண்பியாகிய நெருப்பிற் காதலால் ஆகுபெயர். விசிறியின் காற்றுப்படுந்தோறும் நெருப்பு மூளுதல் போல் இவள் காமமூளுதலால் மூட்டினவென்றார். தமையந்தி பதுமினியாதலால் அவள் மூச்சிற்கு வாசனை சொல்லப்பட்டது. நெட்டுயிர்ப்பின் மாலை தீர்ந்து வாடினவெனவே அப்பெருமூச்சு மிகவும் வெப்பமுடைத் தென்றதாயிற்று. (கரு)

ஐயரிக்கண்மாதின்மெய் யழன்றவெம்மையாற்றலாத்
தொய்யில்வெம்முலைப்புதைத்த தோடவிழ்ந்ததாமரை
மையன்மாமதத்தயானை நளன்மணந்திவ்வாறுதன்
கையினாற்பிடிப்பனென்று காட்டுமாறுபோன்றதே.

(ப - ரை.) ஐயரி-பஞ்சவரிகளை யுடைய, கண்-கண்களையுடைய, மாதின்-மங்கையினது, மெய்-உடம்பின்கண், அழன்ற-சுடுகின்ற, வெம்மை-(காம) வெப்பத்தை, ஆற்றல்-பொறுக்கமாட்டாமல், தொய்யில்-சந்தனக்கோலத்தையுடைய, வெம்-விருப்பஞ்செய்கிற, முலை-முலைகளை, புதைத்த-சுருங்கிய மூக்குகின்றனவும், தோடு - இதழ்களானவை, அவிழ்ந்த - விரியப் பெற்றனவும் ஆகிய, தாமரை-தாமரை மலர்கள், மையல்-மயக்கத்தைத் தருகின்ற, மா-பெரிய, மதத்த-மதத்தையுடைய, யானை-யானையையுடைய, நளன்-நளராஜனானவன், மணந்து-(உன்னை) விவாகஞ்செய்து, இவ்வாறு-இவ்வண்ணமாக, தன்-தன்னுடைய, கையினால்-கைகளாலே, பிடிப்பனென்று - பற்றுவானென்று, காட்டுமாறு போன்ற-காட்டுந் தன்மையன போன்றன. எ-று,

(போ - ரை.) அத்தாமரை மலர்கள் நளன் கைகள்போன்றும், அம்மலர்களி னிதழ்கள் அக்கைகளின் விரல்கள்போன்றும், இருத்தலால் அவை காமசுர வெப்பத்தால் சுருங்கி முலைகளையமுத்துதல் கையினாற் பிடித்தல் போன்றதென்க. வெம்மையாற்றுவா னெனவும் பாடமுண்டு. அத்தாமரைகளை அப்படிக்காட்டுவனவாகக் குறித்தலால் பொருட்டற் குறிப்பணி (கசு)

குரவவிழ்ந்தகோதைவாண் முகங்குளிர்ந்ததிங்களென்
றுருகியிந்துகாந்தநீ ருகுப்பவெம்பியுரைசெய்வா
ளிரவுதிங்களென்றுபேர் மறைத்தெழுந்தவிரவியும்
வருதலின்றியிரவிகாந்த மழல்வதென்னவாறெனா.

(ப - ரை.) அவிந்த-மலர்ந்த, குரவு-குராமலர்களைக்கொண்ட, கோதை கூந்தலையுடையவளது, வாள்-காந்தி பொருந்திய, முகம்-முகத்தை, குளிர்ந்த சீதளம் பொருந்திய, திங்களென்று-சந்திரனென்று மயங்கி, இந்து காந்தம் (தனக்கிடமாகிய) சந்திரகாந்தமானது, உருகி-உருகி, நீர்-நீரை, உகுப்ப-பொழிய, வெம்பி-வெந்து, இரவு-இரவில், திங்களென்று-சந்திரனென்று சொல்

லப்பட்டு, பேர்மறைத்து - (சூரியனென்கிற தன்னியற்) பெயரைமறைத்து எழுந்த-உதயமாகிக் கொண்டிருந்த, இரவியும்-சூரியனும், வருதலின்று-வாராதிருக்க, இரவிகாந்தம்-இச்சூரிய காந்தமானது, அழல்வது - தீயைப் பொழிவது, என்னவாறெனு-என்னகாரணத்தா லென்று, உரைசெய்வாள்-சொல்லுவாளானால் எ-று.

(போ - ரை.) தனது தாபப்பிருதிக்குக் காரணமாதல்பற்றிச் சந்திரனைச் சூரியனென்றும், சந்திரகாந்தத்தைச் சூரியகாந்தமென்றும், நீர்பொழிதலைத் தீப்பொழித லென்றும், கூறினளென்க. [முகத்தைச் சந்திரனென்று மயங்குதலால் மயக்கவணி. பேரென்கிற சொல்லினாலே சந்திரன் சந்திரகாந்தம் இவற்றின் றன்மையை யொழித்தலாலே வஞ்சகவொழிப்பணி.] (கஎ)

[இதுமுத லிரண்டுபாட்டுகளால் மன்மதன்போர் சொல்லப்படுகின்றது.]

உருவிலானெதிர்ந்துவெய்ய கன்னல்விற்குனித்திட
னருணவொண்ணிறத்தசோக வனலவம்பிறைத்தலும்
புரிநரம்பிரங்குசொல்லி புருவவிற்குனித்துநேர்
வருணவாளிவிடுதல்போன் மழைக்கணம்பிறைக்குமே.

(ப - ரை.) உருவிலான்-மன்மதனானவன், எதிர்ந்து-முன்னுற்று, வெய்ய-கொடிய, கன்னல்வில்-கருப்புவில்லை, குனித்து-வளைத்து, உடன் - உடனே, அருணவொண்ணிறத்து - சிவப்பாகிய வொள்ளியநிறத்தையுடைய அசோகம்-அசோகமலர்களாகிய, அனலவம்பு-ஆக்கினேயாஸ்திரத்தை, இறைத்தலும்-செலுத்திய வளவில், புரி-கட்டையுடைய, நரம்பு-(வீணையினது) தந்தியானது, இரங்கு-இரங்கப்பெறுகின்ற, சொல்லி-சொல்லையுடையவள், புருவவில்-(தன்) புருவமாகிய வில்லை, குனித்து-வளைத்து, நேர்-(அவ்வாக்கினேயாஸ்திரத்துக்) கெதிராக, வருணவாளி-வருணாஸ்திரத்தை, விடுதல்போல்-செலுத்துதல்போல், மழை-குளிர்ச்சி பொருந்திய, கண்-கண்களால், அம்பு - நீரை, இறைக்கும்-பொழிவாளானாள். எ-று.

(போ - ரை.) ஆக்கினேயாஸ்திரம்-அக்கினியைத் தெய்வமாகக்கொண்டது. வருணாஸ்திரம் வாய்வாஸ்திரம் என்பவற்றுக்கும் அப்படியே பொருள் கொள்க. அனலையவிப்பது நீராதலாலே ஆக்கினேயாஸ்திரத்துக்கு எதிர் வருணாஸ்திரம் சொல்லப்பட்டது, [அசோகமலராகிய ஆக்கினேயாஸ்திரந் தாக்கப்பெறுத தமயந்தி கண்ணீர்பொழிதலை அதற்கு எதிர் வருணாஸ்திரஞ் செலுத்துதலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. [இதன்முதனூலிலே சந்திரன் ஆக்கினேயாஸ்திரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது இதிலே நிலாத்தோற்றம் பின் சொல்லப்படுதலால் அது பொருந்தாதாயிற்று. (கஅ)

தூபதிங்கள்வெண்குடைக் கருப்புவில்லிதொடுமலர்ச்
சேயதேறல்வருணவாளி முனிவினிற்சொலுத்தலும்
வேயைவென்றதோளினள் வெதும்பியுள்ளம்விம்முறு
வாயுவாளிபோலநெட் டுயிர்ப்பெறிந்துயாடுமே.

(ப - ரை.) தூய-பரிசுத்தமாகிய, திங்கள்-சந்திரனாகிய, வெண்குடை-வெள்ளைக்குடையையும்; கருப்புவில்லி-கருப்புவில்லையுமுடைய மன்மதனால், தொடு-தொடப்பட்ட, மலர்-மலர்களது, சேயதேறல்-செந்தேனாகிய, வருணவாளி-வருணாஸ்திரத்தை, முனிவினில் கோபத்தால், செலுத்தலும்-செலுத்தியவளவில், வேயை-மூங்கிலை, வென்ற-ஜயித்த, தோளினால்-தோள்களையுடையவள், வெதும்-வெம்பி, உள்ளம்-உள்ளத்தில், விம்முறு-வருந்தி, வாயுவாளிபோல்-வாயுவாஸ்திரத்தைச் (செலுத்துதல்) போல், நெட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சை, எறிந்து-விட்டு, வாடும்-சோர்வாளானாள், எ-று.

(பொ - ரை.) மழையைத் தரப்பது கற்றுதலால் வருணாஸ்திரத்துக்கு வாயுவாஸ்திரம்பகையாதலறிக [பூந்தேனாகிய வருணாஸ்திரம் பொறாமல் தமயந்தி பெருமூச்சுவிடுதலை அதற்கு எதிர் வாஸ்த்திரஞ் செலுத்துதலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி.] (சுக)

[இதுமுதல் இரண்டுபொட்டுகளாலே தமயந்திகாமநோயின் கொடுமையை மகளிர்க்குக் கூறுமாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

கூறுமங்கையீருளங் கொதித்துவெம்புகாமநோய்
தேறுகின்றிலீரிதென்கொ றேவியைப்பிரிந்ததா
லாறணிந்தும்விரகவெம்மை யழல்வெடித்ததன்றுகொ
னீறணிந்தகடவுளுக்கு நெற்றியிற்கணானதே,

(ப - ரை.) கூறு-(என்னிடத்தே குறைவைச்) சொல்லுகின்ற, மங்கையீர்-மாதரே! உளம்-(என்) உள்ளமானது, கொதித்து-கொதிப்புற்று; வெம்பு-வெம்புதற்குக்காரணமாகிய, காமநோய்-காமநோயின் (கொடுமையை), தேறுகின்றிலீர்-அறிகின்றீரில்லை; இது-இது, என்-என்னபேதமை, நீறு-விபூதியை, அணிந்த-பூசிய, கடவுளுக்கு-பரமசிவனுக்கு, நெற்றியில்-நெற்றியினிடத்து, கண்ணனது-(நெருப்புக்) கண்ணனது, தேவியை-(தன்) மனைவியை, பிரிந்ததால்-நீங்கியதால், ஆறு-கங்கையை, அணிந்தும்-(முடியின்மேலே) தரித்தும், வெடித்ததும்-(அந்நெற்றியைப்) பிளந்து தோன்றியதான, விரகம்-காமமாகிய, வெம்மை-வெப்பத்தையுடைய, அழலன்றுகொல்-நெருப்பன்றோ எ-று.

(பொ - ரை.) தேவியை யென்னுமையுருபு நீக்கப்பொருளில் வந்தது. தக்கன்கடவுளையிகழ்ந்து வேள்விசெய்தபோது அவன்மகளென்னு முறைப்பற்றிவந்த தாக்ஷாயணியென்கிற பேரை யொழித்துப்பார்வதியென்கிற பெயரைக்கொள்ள மலையரசனிடத்து வளர்ந்தபோது அவளைப்பிரிந்திருந்தமைகொள்க. தலைமேற்கங்கையிருக்கவும் காமத்தீயடங்காமல் உள்ளேபொங்கியெழுந்து நெற்றியளவுஞ்சென்று அக்கங்கைத் தடையா லுச்சியைப்பிளந்து செல்லமாட்டாமல் நெற்றியைப்பிளந்து வெளிப்பட்டதென்க, கடவுளுக்கே அப்

படி நேரிட்டதாயின் வொரு பெண்பாலாகிய எனக்கு எப்படியிராதென்ற தாயிற்று. கடவுள் காமத்தாற் படும்பாட்டைச் சொல்லித் தண்டாபூபிக நியாயத்தினலே தான்படும்பாடு தோன்றச் செய்தலாற் செய்யுட் பொருட் பேறணி. (உக)

பண்ணமைந்ததீஞ்சொலீர் பழிப்பதென்னைமாநிலத்
துண்ணயந்ததலைவர்வீயி னுயிரையன்னமாதரா
ரெண்ணுகின்றகாமமென்னு மெரியழற்குவெந்தழ
றண்ணிதென்றுமூழ்கியந்த வெம்மையைத்தணிப்பரால்.

(ப - ரை.) பண்-பாட்டிசைபோல், அமைந்த-நிறைந்த, தீ-மதுரம் பொருந்திய, சொலீர் - சொற்களையுடையவரே, பழிப்பது - பழிப்பதற்குக் காரணம், என்னை-யாது, மாநிலத்து-பெரிய பூமியின்கண், உள் - உள்ளத்தில், நயந்த - விரும்பப் பட்ட, தலைவர் - (தங்) கணவரானவர், வீயின் - இறந்து போனல், உயிரையன்ன-(அக்கணவர்) உயிர்போலும், மாதரார் மங்கையானவர், எண்ணுகின்ற-சிந்திக்கப்படுகின்ற, காமமென்னும்-காமமாகிய, எரியழற்கு-நெருப்புக்கு, வெந்தழல்-வெப்பம் பொருந்திய நெருப்பானது, தண்ணிதென்று-குளிர்ச்சியதாயிருக்கின்றதென்று நினைத்து, மூழ்கி-(இந்நெருப்பினுள்ளே) மூழ்கி, அந்தவெம்மையை-அக்காம நெருப்பின் வெப்பத்தை, தணிப்பர்-நீக்குவார்கள் எ-று.

(போ - ரை.) உயிரையன்ன மாதரெனவே கற்புடைமகளிரென்றதாயிற்று. வெந்தழறண்ணிதென்று மூழ்தல் உடன்கட்டை யேறல்-அல்லது தீப்பாய்தல், கணவருடனிறந்தவர் வானுலகத்திலே பழையபடியே அவருக்கு மனைவியரா யிருந்து காமசுகத்தை யனுபவிப்ப ரென்பது அறநூலிற் சொல்லப்படுதலாலே அவ்வெம்மையைத் தணிப்பதென்றாள். காமநோய் பொறுமை மகளிர்க்கெல்லாம் இயல்பாயிருக்க நீங்கள் பேதமையால் என்னைப் பழிக்கின்றீரென்றதாயிற்று. அப்படி மரணமடைதற்கு ஏதுவாகாத அத்தண்ணிதென்றுமுழுகலை யேதுவாகக் குறித்தலால் ஏதுத்தற் குறிப்பணி. (உக)

என்றுகூறிநுழைநுசுப் பிறுங்கொலென்னவினமணிக்
குன்றுபோலெழுந்துவீங்கு கொம்மைவெம்முலைத்தடம்
பொன்றயங்குபசலைபோர்ப்ப மம்மர்நோய்பொறுக்கலா
மன்றலோதியுருழந்து மதிமயங்குகாலையில்.

(ப - ரை.) என்றுகூறி - என்றுசொல்லி, நுழை-நுண்ணிய, நுசுப்பு-இடையானது, இறுமென்ன-ஒடியுமென, இனம்-இனமாகிய, மணி - மணிகளின் மயமாகிய குன்றுபோல்-மலைபோல், எழுந்து-உயர்ந்து, வீங்கு-பருத்திருக்கின்ற, கொம்மை-இளமை பொருந்திய, வெம் - விருப்பத்தைத் தரு

கின்ற, முலைத்தடம்-முலைகளினிடங்கள், பொன்-பொன்போல், தயங்கு-விள ங்காநின்ற, பசலை-பசப்புநிறத்தினால், போர்ப்ப-(தம்மை) மூடிக்கொள்ள, காமநோய்-காமநோயை, பொறுக்கலா-பொறாமல், மன்றல்-வாசனைபொருந்திய, ஓதி-கூந்தலையுடையவள், துயர்-துன்பத்தில், உழந்து-வருந்தி, மதிமயங்கு-அறிவு கலங்கப்பெறுகின்ற, காலையில்-காலத்திலே எ-று.

(போ - ரை) இப்பாடும் பின்பாட்டும் குளகம். (உஉ)

நையநுண்மருங்குங்காம வெம்மைபற்றுநாண்மலர்
கையிலங்குவாண்முகங் கருந்தடங்கண்மெல்லடித்
துய்யபங்கயந்தொடிற் சுடுங்கொலென்னவெண்ணியோ
வெய்யவன்கரஞ்சுருக்கி வேலைபுக்கொளித்ததே.

(ப - ரை.) நையும்-தேய்கின்ற, நுண்-நுண்ணிய, மருங்குல்-இடையையுடையவளது, காமம்-காமத்தீயினது, வெம்மை-வெப்பத்தை, பற்று-கொண்டிருக்கின்ற, கை-கைகளும், இலங்கு-விளங்காநின்ற, வாள்-ஒளிபொருந்திய, முகம்-முகமும், கரு-கரிய, தடம்-விசாலம் பொருந்திய, கண்-கண்களும், மெல்-மெல்லிய, அடி-அடிகளுமாகிய, நாண்மலர்-அன்றுபூத்த, துய்ய-பரிசுத்தம் பொருந்திய, பங்கயம்-தாமரை மலர்களை, தொடின்-தொட்டால், சுடுமென-சுடுமென்று, எண்ணியோ-நினைத்தோ, வெய்யவன்-சூரியனது, கரம்-(தன்) கிரணமாகிய கைகளை, சுருக்கி-சுருக்கிக்கொண்டு, வேலை-மேல்கடலுள்ளே, புக்கு-முழுகி, ஒளித்து-மறைந்தது எ-று.

(போ - ரை.) சூரியன் தாமரைக்கு நாயகனாதலால் அவற்றைத் தொடுதல் அவனுக்குரித்தாயிற்று. சூரயன் எல்லாவற்றிற்கும் வெப்பஞ் செய்பவனாயிருந்தும் தமயந்தியின் காமவெப்பத்திற்கு அஞ்சினானெனவே அவ்வெப்பத்தின் கொடுமை சொல்ல வேண்டாவாயிற்று. கரஞ்சுருங்குதற்கு ஏதுவாகாத அவ்வெண்ணத்தை யேதுவாகக் குறித்தலால் ஏதுத்தற் குறிப்பணி. (உ௩)

கைக்கிளைப்படலம் - முற்றும்.

ஆகூ செய்யுள் - ௩௱௭௧.

ഒ

கடவுள் துணை.

மாலைப்படலம்.

[இப்படலத்தால் முன்சொல்லப்பட்ட தமயந்தியின் காமநோய்மிகுத ற்குக் காரணமாகிய மாலையின்வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

(கலிநிலைத்துறை.)

ஒற்றையாழி யான்பட மெனவுறு பகற்சிறுவன்
கற்றைவார் கதிர்க்கயிற் றினால்விடுத லுங்கதித்து
முற்றுறுமுலை நெட்டுயிர்ப் பெறிதலான் மொத்துண்
டற்றுவீழ்ந்த போற்குட திசைக்கடலு ளாழ்ந்ததுவே.

(ப - ரை) ஒற்றையாழியான்-சூரியனது, படமென-(தனக்குக்) காற்றாடியாக, உறு-உறப்பெற்ற, பகல்-பகலாகிய, சிறுவன்-சிறியோனானவன், கற்றை - திரளாகிய, வார்-நெடிய, கதிர்-கிரணமாகிய, கயிற்றினால்-கயிற்றைக் கொண்டு, விடுதலும்-(ஆகாசத்தின்கண்) விட்டவளவில், கதித்து-பருத்து, முற்றுறு-முற்றுத, முலை-முலைகளையுடைய தமயந்தியானவள், நெட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சை, எறிதலான்-விடுதலினால், மொத்துண்டு-தாக்குண்டு, அற்று-(அக்கயிறு) அற்று, வீழ்ந்ததுபோல்-வீழ்ந்ததுபோல, குடதிசை-மேற்குதிசையிலுள்ள, கடலுள்-சமுத்திரத்தினுள், ஆழ்ந்து-(அது) மூழ்கிற்று எ-று.

(போ - ரை) வீழ்ந்தென்பது வீழ்ந்தவெனத் தொகுதி குறைந்துநின்றது-இதனால்மாலைப்பொழுது வருதற்குக்காரணமும் அப்பொழுதுஉளதாகுந் தமயந்திவருத்தமும் சொல்லப்பட்டன. பிரிந்தோரைமாலை வருத்தமென்பது "காதலரில்வழி மாலைகொலைக்களத், தேதிலர்போலவரும்" என்பதனாலுணர்க, [சூரியனிற் படமும் பகலிற் சிறுவனும் கதிரிற் கயிறும் ஆரோபித்ததால் உருவகணி. சூரியன்மேற்கடலுள் இயல்பாய் வீழ்தலைக் கதிர்க்கயிறற்று வீழ்வதாகக்குறித்தமையால் முன்னுருவகத்தை யுறுப்பாகக்கொண்ட பொருட்டற்குறிப்பணி.] (க)

புதைத்தகா ரிருட்பட மொழித்தித் துணைப்போது
முதித்தகீழ்த் திசைமகட் புணர்ந்தா யெனவூடிக்
கொதித்துமேற் றிசையணங் கலத்தகப் பதங்கொடுமே
லுதைத்த தாலெனச் சிவந்தது வெய்யவனுடலம்.

(ப - ரை.) புதைத்த-மறைத்த, காரிருள்-கரியவிருளாகிய, படம்-போர்வையை, ஒழித்து-களைந்து, இத்துணைப்போதும்-இவ்வளவுகாலமும், உதித்த-(நீ) உதயஞ்செய்யப்பெற்ற, கீழ்த்திசை-கிழக்குத்திக்காகிய, மகள்-மாதை, புணர்ந்தாயென-கூடிக்கொண்டிருந்தாயென்று, மேற்றிசை-மேற்குத்திக்காகிய, அணங்கு-மாதானவள், ஊடி-பிணங்கி, கொதித்து-வெப்பமுற்று, அலத்தகம் - செம்பஞ்சூடப்பெற்ற, பதங்கொடு-அடிகளைக்கொண்டு, மேல்-வடிவத்தின்மேல், உதைத்ததாமென் - உதைக்கப்பெற்றதுபோல், வெய்யவன்-சூரியனது, உடலம்-வடிவம், சிவந்தது-சிவப்பையடைந்தது எ-று.

(பொ-ரை.) சூரியனுக்குச் செந்நிறம் இயற்கையாயினும் காலையினு மாலையினும் மிகுந்து தோன்றுமென்க. மாலையிற்சிவத்தற்குக் காரணமேற்றிசைமாதினுடைய அலத்தகப் பதத்துதையெனவே காலையிற்சிவத்தற்குக் கீழ்த்திசைமாதுதையாமெனக் கொள்க. தலைவனோடூடுதற்குப் பலகாரணங்களுளவேனும் பிறமாதரை நயந்தானெனப் பிணங்குவதே மகளிர்க்கு இயல்பாமென்பது தோன்றக் கீழ்த்திசைமகட் புணர்ந்தாயென வூடியென்றார் தாயைப் புணர்ந்தோனென்பது தோன்ற உதித்தகீழ்த்திசை மகட்புணர்ந்தா யென்றார் அவனைக் கண்டுழி ஊடுதல்மாத்திரையடங்காது அழற்சின்மூமிகுமாதலால் ஊடியொன்றொழியாது கொதித்தென்றார். [திசைகளை மாதராகச்சொல்லியது உருவகம். சூரியன் அப்போதடைந்த சிவப்பை - அவ்வுதையின்சிவப்பாகக் குறித்தலால் பொருட்டற்குறிப்பணி.] (உ)

சகரர்தொட்டவெண்டிரையெறிதடங்கடற்புகுதும்
புகரில்வெங்கதிர்க்கடவுண்முன்போக்கியகதிர்க
ணிகரினித்திலங்குளிப்பவர்நீர்நிலையறிவா
னகனெடுங்கடல்விடுத்தபொற்கழையெனலாமால்.

(ப - ரை.) சகரர்-சகரனென்னப்பெட்டவரசர்களே, தொட்ட-தோண்டப்பட்டிருக்கிற,வெள்-வெள்ளிய, திரை-அலைகளை, எறி-வீசுகின்ற, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, கடல்-கடலின்கண், புகுதும்-புகுகின்ற, புகரில்-குற்றமில்லாத, வெங்கதிர்க்கடவுள்-சூரியதேவனாலே, முன்-முன்னே, போக்கிய-செலுத்தப்பட்ட, கதிர்கள்-கிரணங்களானவை, நிகரில்-ஒப்பில்லாத, நித்திலம்-முத்துகளைக்,(குறித்து), குளிப்பவன்-(அக்க டலிலே) மூழ்குவோன்,நீர்நிலை-நீராழத்தை, அறிவான்-அறியும்பொருட்டு, அகல் விரிந்த,நெடுங்கடல்-நெடிய கடலிலே, விடுத்த-விடப்பட்ட, பொற்கழையெனலாம்-பொன்மூங்கில்களென்று சொல்லலாம் எ-று.

(பொ - ரை.) சகரவரசனால் வேள்வியின் பொருட்டு விடப்பட்டகுதிரையை இந்திரன்பற்றிப் பாதாளலோகத்திற் றவஞ்செய்திருந்த கபிலமுனிவன் புறத்துக்கட்டுதல் செய்ய அதைத்தேடும்பொருட்டு அவனுடைய புதல்வராகிய சாகரர் அறுபதினாயிரவராலுந் தோண்டப்பட்டபடியால் சகரர்தொட்டகடலென்றார். கடலைச்சாகரமென்பதும் இதனாலெனவறிக. இரவியின் முன் செல்லுகின்ற கதிர்களில் நீராழம்பார்க்கும் மூங்கிலை ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. (௩)

மையுண்கண்ணியைமதிவரின்வருத்துமென்றிரங்கி
யையபோகலென்றும்பல்வாய்மலர்ந்தனவாவி
வெய்யவன்செழுங்கரங்களைவிழைவொடுந்தமது
கையினலுறப்பிடித்தெனக்குவிந்தனகமலம்.

(ப - ரை.) மையுண்கண்ணியை-அஞ்சனத்தைக் கொண்ட கண்களையுடையவளாகிய தமயந்தியை, மதி-சந்திரனானவன், வரில்-வந்தால், வருத்துமென்று-வருத்துவானென்று, இரங்கி-உள்ளிரங்கி, ஐய-சாமி, போகலென்று-(இவளைக்கைவிட்டுப்) போகாதே யென்று (சொல்வனபோல்), வாவி-குளங்களிலே, ஆம்பல்-அல்லிமுகைகள், வாய்மலர்ந்தன-முகமலர்ந்தன, வெய்யவன்-சூரியனது, செழு-செழிய, கரங்களை-(கிரணங்களாகிய) கைகளை, விழைவோடும்-ஆசையோடும், தமது-தம்முடைய, கையினல்-கைகளால், உற-பொருந்த, பிடித்தென-பிடித்தனபோல, கமலம்-தாமரைமலர்கள், குவிந்த-கூம்பின எ-று.

(பொ-ரை.) வாவியில் ஆம்பல் வாய்மலர்ந்தன தாமரை குவிந்தன வெனக் கூட்டுக.

சூரியனது இருத்தல் தன்னாயகன் வரவிற்குத் தடையாயினும் தமயந்தியின் வருத்தத்திற்கிரங்கியிருக்க வேண்டிக்கொண்டாளென்பதுதோன்ற ஆம்பல்வாய் மலர்ந்தனவென்றும், தன்னாயகனென்னுஞ் சுந்தரம்பற்றிக்கையினாற் பிடித்துத் தடுத்தாளென்பது தோன்றக் கமலம்பிடித்தன வென்றும், சொல்லினர். மாலைப்பொழுதின் அல்லிதாமரைகட்கு இயல்பாகிய மலர்தலையுங் குவிதலையும் சொல்லுதலும் பிடித்தலுமாகக் குறித்தமையால் பொருட்டற் குறிப்பணி. (ச)

பொருவிலாழியொன்றுருட்டியெப்புவனமும்விளக்கு
மிரவிமன்னவனிறத்தலுமெதிர்ந்தபுன்மாலை
பரவைமாநிலமுழுவதும்பரிப்பவனிறப்ப
விரவுவெந்தொழிற்குறுநிலவேந்துபோன்றுளதே.

(ப - ரை.) பொருவில்-ஒப்பில்லாத, ஒழியொன்று - ஒருசக்கரத்தை, உருட்டி-செலுத்தி, எப்புவனமும்-எல்லாவுலகங்களையும், விளக்கும்-ஒளிர்விக்கின்ற, இரவிமன்னவன் - சூரியனாகியஅரசன், இறத்தலும்-இறந்தவளவில் [அஸ்தமித்தவுடனே,] எதிர்ந்த தோன்றிய, புன்மாலை-புல்லியமாலைக்காலமானது, பரவை-கடலையுடைய, மாநிலமுழுவதும்-பெரியவுலக முழுவதையும், பரிப்பவன்-காப்பாற்றுகின்ற அரசன், இறப்ப-இறந்துபோக, விரவு-(அத்தருணத்திலே) வியாபிக்கின்ற, வெந்தொழில்-கொடிய செய்கையையுடைய, குறுநில வேந்துபோன்றுளது-சிறிய நிலத்தையாளுமரசன்போலிருந்தது.

(பொ - ரை) "இறப்பேசாமிகுதிபோக்காம்,, என்றதனால் ஈண்டு சூரியன் இறத்தல் போதலும் அரசனிறத்தில் சாதலுமாகப்பொருள். கொள்க. முழுவதும் புரத்தல்செய்த அரசனீங்கிய வளவிற்றேன்றி ஏழைகளை வருந்துதால் வெந்தொழிற் குறுநில வேந்தனென்றும் சூரியனீங்கிச் சந்திரன்

ரேன்றுதற்கிடையே தோன்றிச் சிறிதுபொழுது நின்றழிவதாதலிற் புன்மாலையென்றுஞ்சொல்லினர். [மாலைக்குக் குறுநிலமன்னரை ஒப்புமைசொல்லலால் உவமையணி.] (ரு)

காலமென்னுமோர்வணிகன்மேலகன்றவான்கல்லின்
ஞாலநீளிருள்சீப்பவனலங்கொள்பொன்னுக
வேலுமாறுரைத்தெனவொளிர்செக்கர்வானிருண்ட
நீலவார்குழலுயிர்சுடவெழுந்தசெந்நெருப்பே.

(ப - ரை.) காலமென்னுமோர்வணிகன்-காலமாகிய வொருவைசியனாவன், மேல்-மேலாக, அகன்ற-பரந்த, வான்கல்லின்-ஆகாசமாகிய (உரை) கல்லிலே, ஞாலம்-பூமியினிடத்து, நீளிருள்-மிக்கவிருளை, சீப்பவன்-கெடுப்பவனாகிய சூரியனை, நலங்கொள்-நற்குணத்தைக்கொண்ட, பொன்னுக-கனகமாக, ஏலுமாறு-பொருந்துமாறு, உரைத்தென-உரைத்ததுபோல், ஒளிர்-விளங்குகின்ற, செக்கர்வான்-செவ்வானமானது, இருண்ட-இருளுற்ற, நீலம்-நீலநிறம்பொருந்திய, வார்-நெடிய, குழல்-கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது,உயிர்-ஆவியை, சுட-சுடுதற்பொருட்டு, எழுந்த-தோன்றிய, செந்நெருப்பு-செந்தீயே (ஆம்) எ-று.

(பொ - ரை.) [காலத்தில் வணிகனையும் ஆகாயத்தில் உரைகல்லையும் சூரியனிற் பொன்னையும், ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. செவ்வானத்திற் பொன்னுரைத்தாலென்னுந் தற்குறிப்பணி. மேற்சொல்லிய உருவகவணியை உறுப்பாகக் கொள்ளுதலால் உறுப்புறுப்பிக் கலவையணி. செவ்வானத்திற் செந்தீக் குறிக்கப்பட்டமையால் பொருட்டற்குறிப்பணி. இதனுள் இரண்டணிகள் சேர்ந்து வருதலாற் சேர்வையணி.] (சு)

செய்யவெங்கதிரிறத்தலுமவனுழைச்சிறந்த
மொய்கொள்பேரொளிவனிதைக்கூட்டுசெந்தழலின்
வெய்யநீரதாய்ப்பரந்தெழுசெக்கர்வான்மெலிந்த
வையநுண்ணிடையணங்கினுக்கென்கொலாயமையும்.

(ப - ரை.) செய்ய-செந்நிறம்பொருந்திய, வெங்கதிர் - சூரியனுனவன், இறத்தலும்-இறந்தவளவில், அவனுழை-அவனிடத்தே, சிறந்த-சிறப்புற்றிருந்த, மொய்கொள்-மொய்த்தல்கொண்ட, பேர்-பெரிய, ஒளிவனிதைக்கு-சாயாதேவிக்கு, மூட்டு-மூட்டப்பட்ட, செந்தழலின்-செந்நெருப்புப்போல், வெய்யநீரதாய்-கொடியகுணத்ததாய், பரந்து-விரிந்து, ஒளிர்-விளங்காநின்ற, செக்கர்வான்-செவ்வானமானது, மெலிந்த-காமநோயா லிளைத்த, ஐயம்-ஐயத்துக்கிடமாகிய, நுண்ணிடை - நுண்ணிய விடையையுடைய, அணங்கினுக்கு-தமயந்திக்கு, என்கொலாயமையும்-எப்படிப்பட்டதாயிருக்கும் எ-று.

(பொ - ரை.) இருவகைப் புணர்ச்சியுள் உள்ளப்புணர்ச்சியின் வழித்தாகிய மெய்யுறுபுணர்ச்சி யுற்றோர்க்கு விருப்பின் திண்மை சிறிதொழிந்து நிற்குமாயினுந் தலைவனீங்கிய வளவிலிவர்களும் பொறுது சக்கமனஞ்செய்வரெ

ன்பது தோன்ற ஒளிவணிதைக்கு மூட்டுசெந்தழலிலென்றார்-மருவு காதலரா ருயிர்மாய்ந்திடி, லெரியின் மூழ்கியிறந்து படுவதற், கருநெறித்தலை வைக்கும டிக்கடி புரவிநன்மகப்பேறு பொருந்துவார்" [செக்கர்வானத்தை ஒளிவணி தைக்கு மூட்டுசெந்தழலாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. (எ)

தணத்தலெண்ணிமெய்தளர்வுறுநேமியம்பறவை
புணர்த்தவஞ்சிறைப்புல்லுவிட்டொழியநெட்டுயிர்ப்பாற்
றுணர்த்தமௌவல்வண்டூதநீள்கங்குன்முன்றோன்றிப்
பணைத்தவெம்முலைப்பாசிழையல்குலென்படுமே.

(ப - ரை.) தணத்தல்-பிரிவை, எண்ணி-நினைத்து, மெய்-உடம்பு, தளர் வுறு தளர்ச்சியடைகின்ற நேமியம்பறவை - சக்கரவாகப்பறவைகள், நெட்டு யிர்ப்பால்-பெருமூச்சோடு, புணர்த்த-கலந்த, அம்-அழகிய, சிறை-சிறைகளின் புல்லுதழுவுதலை, விட்டு - விடுத்து, ஒழிய-நீங்கவும், வண்டு-வண்டுகளானவை துணர்த்த-கொத்துகளாகப்பூத்தமௌவல்-முல்லைமலரிலே, ஊத-ஆரவாரிக் கவும் நீள்-நெடிய, கங்குல்முன்-மாலையானது, தோன்றின் - உதிக்குமாயின், பணைத்த-பருத்த, வெம்-விருப்பஞ்செய்கின்ற முலை-முலைகளையும், பாசிழை- பசியவாபரணத்தைக்கொண்ட, அல்குல் - அல்குலையுமுடைய தமயந்தியான வள், என்படும்-என்படுவாள். எ-று.

(பொ - ரை.) ஒழிய ஊதவென்னும் வினையெச்சங்கள் தோன்றி னென் னும் வினைகொண்டு முடிந்தன புணர்ந்த புணர்த்தவென எதுகைநோக்கி விகாரமாயிற்று. இடைவிடாமற் கூடுதலுற்ற பகுப்பரிவில்லாத சக்கரவாகப் பறவைகள் பிரியவும் மன்மதனது அம்பாய்ப் பிரிந்தவர்க்குக் கிடைகாட்டும் முல்லைமலரில் வண்டுகளாகிய வின்னுண்போர்க்குறியாகிய ஒலியைச் செய் யவும் மாலைப்பொழு துண்டாகுமளவில் இவள்படுந் துன்பம் அளவிறந்ததா கலின் என்படுமென்றார் மாலையிற்காமநோய் மிகுமென்பது காலையரும்பிப் பகலெல்லாம்போதாகி மாலைமலருமிந்நோய் என்பதனாற் காண்க. (அ)

அங்கண்வானகமுழுவதுமவிரொளிபரப்பிக்
கங்குல்வாயடர்தாரகையெழுந்தனகடலுட்
பொங்குவெங்கதிர்மணிவிழுந்தெனத்திசைபுரப்போ
ரெங்குநாடுதற்கெடுத்தவஞ்சுடரெனவியையும்.

(ப - ரை.) கங்குல்வாய்-இரவின்கண், அங்கண் - அழகியவிடத்தையு டைய, வானகமுழுவதும்-ஆகாயத்தினிடமெங்கும், அவிர்-விளங்காநின்ற, ஒளி- ஒளியை, பரப்பி-விரித்துக்கொண்டு, எழுந்தன-தோன்றினவையாகிய, அடர்- நெருங்கிய, தாரகை-உடுக்களானவை, கடலுள்-சமுத்திரத்தினுள், பொங்கு- விளங்காநின்ற, வெங்கதிர் - சூரியனாகிய, மணி-மணியானது, விழுந்தென- விழுந்ததென்று, திசைபுரப்போர்-திக்குப்பாலகர், எங்கும்-எவ்விடங்களிலும், நாடுதற்கு-தேடுதற்பொருட்டு, எடுத்த-எந்திய, அஞ்சுடரென - அழகியதீபங் கள்போல், இயையும்-பொருந்தும். எ - று.

(போ - ரை.) திக்குப்பாலகரது காப்புப் பெரும்பாலுஞ் சந்திரசூரியர் பொருட்டாதலால் அவருக்குத்தேடல் சொல்லப்பட்டது கங்குல்வாயடர் தாரகையெனலால் பகலிற் சூரியனொளியால் மழுங்கி நிற்குமென்க. வெங்கதிர் மணியென்பது உருவகவணி. தாரகைகளில் தீபங்களைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௯)

கருத்தினூடெழுகாமமென்கொடுங்கனல்கனற்ற
வருத்தியுற்றவராருயிர்க்குளகினையயில்வா
னுருத்திவெங்கதிர்ப்பாகெறிந்துடுப்புகர்முகத்த
விருட்கடாக்களிறிருநிலத்திறுத்ததையன்றே.

(ப - ரை.) உடுப்புகர்-தாரகைகளாகிய புள்ளிகளையுடைய, முகத்த-முகத்தினையுடைய, இருட்கடாக்களிறு-இருளாகிய மதயானை, உருத்து - கோபித்து, வெங்கதிர்ப்பாகு-சூரியனாகியபாகனை, எறிந்து-வீசி, கருத்தினூடு-நெஞ்சினுள், எழு-வளர்கின்ற, காமமென் -காமமென்கிற, கொடுங்கனல் கொடிய தீயானது, கனற்ற-கடாநிற்க, அருத்தி-ஆசையை, உற்றவர்-பொருந்தினவருடைய, ஆர் - நிறைந்த, உயிர்க்குளகினை - உயிராகியதழையை, அயில்வான்-உண்ண, இருநிலத்து-பெரியபூமியினிடத்து, இறுத்தது-தங்கியது. எ-று.

(போ - ரை.) ஆருயிர்க்குளகினை யயில்வானென்பதினால்-இருள் பிரிந்தவர்க்கு மரணவேதனையொத்த வேதனையை விளக்குமென்க. குளகுவிலங்குண்ணும் தழை "இலைநுகர்விலங்கி னுணவுகுளகென்ப" உயிரிற்குளகையும், வெங்கதிரிற் பாகனையும், உடுவிற்புகரையும், இருளிற் களிற்றையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. (௧0)

தோட்டுமென்மலர்ப் பூங்கணைதுரப்பமெல்லளிநாண்
பூட்டுபைங்கழைகுழைத்தெதிர்வேனிலான்புகழைத்
தீட்டுதாரகையெழுத்தொளிசிறந்திடவணிவான்
கூட்டுமையெனச்செறிந்ததுகூரிருட்பிழம்பே.

(ப - ரை.) தோட்டு-இதழ்களை யுடைய, மென்-மெல்லிய, மலர் - பூக்களாகிய, பூங்கணை-அழகிய வம்புகளை, துரப்ப-செலுத்த, மெல் - மெல்லிய, அளிநாண்-வண்டுகளாகிய நாரியை, பூட்டு-பூட்டிய, பைங்கழை-பசிய கருப்பு வில்லை, குழைத்து-வளைத்து, எதிர்-எதிர்கின்ற, வேனிலான் - மன்மதனது, புகழை-கீர்த்தியை, தீட்டு-எழுதப்பட்ட, தாரகை-உடுக்களாகிய, எழுத்து-எழுத்துக்களினது, ஒளிசிறந்திட-ஒளி விளங்குதற்கு, அணிவான்-அழகியவானமானது, கூட்டு-கூட்டிய, மையென-மைபோல்,கூர்-மிகுந்த, இருள்-இருளினது, பிழம்பு-திரட்சி, செறிந்தது-நெருங்கியது. எ - று.

(போ - ரை.) வேனிலானே எழுவாயாக்கி அவன் தனது புகழைத்தீட்டிய தாரகையாகிய எழுத்தொளி சிறந்திட அணிவதற்குக் கூட்டுமையெனப் பொருள் கொள்ளினுமமையும்.

[தாரகையிலெழுத்தை யாரோபித்தலா லுருவகவணி. இருளில்மையக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. இது முன்னுருவகத்தை யுறுப்பாகக் கொண்டமையால் கலவையணி.] (கக)

பட்டகாரிருட்கங்குல்போதரப்படர்திசைக
ளெட்டினுள்ளனபொருள்கவர்ந்தேகிலனென்று
விட்டிலங்கொளிவெய்யவன்றனதுமெல்விரலாற்
சுட்டியெங்கணுங்காட்டல்போற்சுடர்வனசுடர்கள்.

(ப - ரை.) பட்ட-உண்டாகிய, கார்-கரிய, இருள்-இருளை யுடைய, கங்குல்-இரவானது, போதர-வர, படர்-பரந்த, திசைகளெட்டின்-எட்டுத் திக்குகளிலும், உள்ளன இருக்கின்றன வாகிய, பொருள்-பொருள்களை, கவர்ந்து-அபகரித்துக் கொண்டு, ஏகிலனென்று-நான் போகவில்லை யென்று, ஒளி-காந்தியை, விட்டு-வீசி, இலங்கு-விளங்ாநின்ற, வெய்யவன்-சூரியனானவன், தனது-தன்னுடைய, மெல்விரலால்-மெல்லிய விரலினால், சுட்டி - குறித்து, எங்கணும்-எவ்விடங்களிலும், காட்டல்போல்-காட்டுதல்போல், சுடர்கள்-தீபங்கள், சுடர்வன-விளங்குவன. எ - று.

(போ - ரை.) பிறர் பொருளைப் பாதுகாப்போர் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கு மிடத்துப் பின்காப்பவர்க்குத் தங்காப்பினுள்ள பொருள்களை யொப்பித்தல் உலகவழக்க மாதலிற் பகலிற்காத்த சூரிய னீங்குமிடத்து இரவிற் காக்குஞ் சந்திரன் வருதற்குப் பொழுது நீட்டித்தலால் அவ்வுடைமையைக் காத்தற்குரிய அவன் மனைவியாகிய இராமடந்தைக்கு ஒப்பிக்குமிடத்துச் சொன்ன மாத்திரத்தாற் புலப்படா தென்பது தோன்ற வெய்யவன்றனது மெல்விரலாற் சுட்டிக்காட்டலென்றார். [அம்மாலைக்காலத்திலே உண்டாகிய தீபங்களில் சூரியன் விரலையாரோபித்தலால் தற்குறிப்பணி.

மாலைப்படல - முற்றும்.

ஆ செய்யுள் - ௩௧௩.

கடவுள் துணை.

நிலாத்தோற்றுபடலம்.

[இப்படலத்தால் அம்மாலைக்குப் பின்வரும் நிலவினது தோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலி நிலைத் துறை.

வெவ்வராவினை விண்டொடர் மந்தரம்பிணித்துக்
கௌவைமிக்கெழக் கடவுளர் கடைந்திடுங்காலைப்
பௌவவெண்டிரையுயிர்த்த செம்பதுமைவாண்முகம்போற்
றெய்வவொண்கதிர் பரப்பி மீதெழுந்தது திங்கள்.

(ப - ரை.) கடவுளர்-தேவர்கள், வெம்-வெவ்விய, அராவினை - வாசுகியென்னும் பாம்பை, விண்-ஆகாயமுகட்டை, தொடர்-அளாவிய, மந்தரம்-மந்தர மலையின்கண், பிணித்து-கயிறுகக் கட்டி, கவ்வை - ஒலியானது, மிக்கெழ-அதிகரிக்க, கடைந்திடுங்காலை-மதிக்குங் காலத்தில், வெண்டிரை-வெள்ளிய அலைகளை யுடைய, பவ்வம்-பாற்கடலானது, உயிர்த்த-ஈன்ற, செம்பதுமை-செந்தாமரையி லிருக்கின்ற இலக்குமியினது, வாள்-காந்தி பொருந்திய, முகம்போல்-முகத்தைப்போல், தெய்வம்-தெய்வத்தன்மையுள்ள, ஒண்கதிர்-ஒளிபொருந்திய கிரணங்களை, பரப்பி-விரித்து, திங்கள் - நிலவானது, மீது-ஆகாயத்தின்கண், எழுந்தது-உதித்தது. எ - று.

(போ - ரை.) கடவுளரு முடிவுகாலம் அடைந்ததென்று நடுநடுங்கிக் கொடிய கடுவைத் தந்ததென்பார் வெவ்வராவென்றும், பெரியமலையென்பார் விண்டொடர் மந்தரமென்றும், மற்றையராற் கடைதற் கரிதென்பார் கடவுளர் கடைந்திடுமென்றும், ஒருவர் கருப்பத்திற்றோன்றின ளல்லளென்பார் பௌவவெண்டிரை யுயிர்த்தவென்றும், மாதர் முகத்துக்கு உபமானமாகு மதி இவள் முகத்துக்கு உவமேயமாகும் மென்பார். பதுமை வாண்முகம்போலென்றும், நெடுந்தூரத்துற்றும் இருளையோட்டு மென்பார் தெய்வவொண்கதிர் பரப்பியென்றும், இவ்விடத்தி லுதித்ததென்பார் மீதெழுந்ததென்றும் சொல்லினர்.

[திருவின் முகத்தை உபமானமாகவும் சந்திரனை உபமேயமாகவும் சொல்லுதலால் உவமையணி.] (க)

செறிந்தவாழ்கடற்செல்வனு மவனுழைச்சிறந்தாங்
குறைந்தவாருயிர்த்துணைவியர் பலருமுள்ளுவந்து
நிறைந்ததெண்டிரைநீர்குடைந்தாடலினிகலி
யெறிந்தமென்மலர்ப்பந்தெனவெழுந்தது திங்கள்.

(ப - ரை.) செறிந்த-மிகுந்த, ஆழ்-ஆழ்ந்த, கடற்செல்வனும்-சமுத்திர ராஜனும், அவனுழை-அவனிடத்து, சிறந்து-சிறப்பையடைந்து, ஆங்கு-அச்சமுத்திரன்கண், உறைந்த-தங்கிய, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-உயிர்போன்ற, துணைவியர்பலரும்-மனைவியரனைவரும், உள்ளுவந்து-மனமகிழ்ந்து, நிறைந்த - நிறவையடைந்த, தெண்டிரை-தெளிந்த வலைகளையுடைய, நீர்-நீரில், குடைந்து-குளித்து, ஆடலின்-விளையாடற்கண், இகலி-பகைத்து, எறிந்த-வீசிய, மெல்-மெல்லிய, மலர்ப்பந்தென-பூச்செண்டுபோல, திங்கள்-நிலவானது, எழுந்தது-தோன்றிற்று எ - று. இகலியென்பதை வலிந்தெனினுமொக்கும்.

(பொ - ரை.) கடல்வேந்த னென்றமையால் அவனுயிர்த் துணைவியர் நதிமாதரெனக் கொள்க. [உதயமாகிய சந்திரனிடத்து மலர்ப்பந்தைக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி.] (உ)

கதிர்செய்நித்திலங்கறங்குதெண்டிரைக்கரத்தெறியு
முதிர்பனிக்கடன்முகட்டினுன்முளைத்தொளிர்திங்கள்
விதியின்மாலையாந்துணைவியைவீங்கிருட்டலைவன்
வதுவையாற்றுவான்வைத்தபொற்குடமெனவயங்கும்.

(ப - ரை.) கதிர்செய்-கிரணத்தைச்செய்கின்ற, நித்திலம்-முத்துகளை, கறங்கு-ஒலிக்கின்ற, தெண்டிரை-தெளிந்தவலைகளாகிய, கரத்து-கைகளால், எறியும்-வீசுகின்ற, முதிர்-முதிர்ந்த, பனிக்கடல்-குளிர்ச்சியையுடைய, கடலினது, முகட்டினில்-உச்சியில், முளைத்து-தோன்றி, ஒளிர்-விளங்காநின்ற, திங்கள்-நிலவானது, விதியின்-விதியினால், மாலையாம-மாலைக்காலமாகிய, துணைவியை-மனைவியை, வீங்கு-மிகுந்த இருள்-இருளாகிய, தலைவன்-நாயகன், வதுவையாற்றுவான்-மனஞ் செய்யும்பொருட்டு, வைத்த-வைக்கப்பெற்ற பொற்குடமென-பொன்னாலாகிய குடத்தைப்போல், வயங்கும்-விளங்கும், எ - று.

(பொ - ரை.) விவாகத்தில் கரணம் பிழைக்கின் மரணந் தருமென்பது அறநூலிற் சொல்லப்பட்டதாகலின் விதியின்வைத்த பொற்குடமென்றார். [மாலைப் பொழுதிற் றுணைவியையும் இருளிற் றலைவனையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி சந்திரனிடத்துப் பொற்குடத்தைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி இத்தற்குறிப்பு உருவகத்தை அங்கமாகவுடைமையின் உறப்புறுப்பிக் கலவையணி.] (ஙூ)

தெள்ளுதெண்டிரைக்கருங்கடலெழுந்தவெண்டிங்கள்
புள்ளவாங்கணைமதனனைப்பூம்புனலாட்ட
வள்ளிதழ்க்கருங்குவளைபெய்திரவெனுமடந்தை
வெள்ளிவெண்குடமேந்தினளாமெனவிளங்கும்.

(ப - ரை.) தெள்ளு-கொழிக்கின்ற, தெண்டிரை - தெளிந்தவலைகளையுடைய, கருங்கடல் - கரியகடற்கண், எழுந்து-தோன்றிய, வெண்டிங்கள்-வெள்ளிய சந்திரனனது, புள்-வண்டுகளானவை, அவாம் - விரும்புகின்ற,

கணை-மலர்க்கணைகளையுடைய, மதனனை-மன்மதனுக்கு, பூம்புனல் - அழகிய நீரினாலே, ஆட்ட-அபிடேகஞ்செய்ய, இரவெனுமடந்தை - இரவாகிய மடந்தையானவள், வள்ளிதழ்-கூரியவிதழ்களையுடைய, கருங்குவளை-நீலோற்பலப்பூவை, பெய்து-மேலேசூட்டி, வெள்ளி - வெள்ளினாலாகிய, வெண்குடம்-வெள்ளியகுடத்தை, ஏந்தினளாமென-ஏந்தினாளென்று சொல்லும்படியாக, விளங்கும்-(களங்கத்தோடு) விளங்கும். எ-று.

(போ - ரை.) புள்-வண்டு. "புள்ளுவண்டவிட்டம்புட்பேர்" என்பதனாலறிக. அவாவும் என்பது அவாமென உகரங்குறைந்தது. இரவு மன்மதனரசுக்குரிய காலமாதலால் பட்டாபிடேகமில்லாமல் அரசுசெய்யக்கூடாமையின், புனலாட்ட இரவெனுமடந்தை வெள்ளிவெண்குடமேந்தினளென்றார். மடந்தையர் அவன்றொழிற்குக் காரணமாகையால் இராமடந்தைக்கு அபிடேகஞ்செய்யும் உயர்வு சொல்லப்பட்டது. [இரவெனுமடந்தை யென்றது உருவகவணி. களங்கமென்னும் உவமேயத்தைவிட்டுக் கருங்குவளையென்னும் உவமானமாத்திரத்தைக் கூறுதல் உயர்வுநவிற்சியணி. சந்திரனிடத்திலே வெள்ளிக்குடத்தைக் குறித்தலாற்றற்குறிப்பணி.] (௪)

புலவுநாறுவெஞ்சுறவெறிபொருதிரைமுகட்டி
னிலவுகொப்புளித்துயரியநிகரில்வெண்மதிய
மலகிறாரகைமீன்பயிலாரிருட்கடலி
னுலகமாழ்தனுமெழுந்தபுற்புதமெனவொளிரும்.

(ப - ரை.) புலவுநாறி-புலானாற்றநாறுகின்ற, வெம் - வெவ்விய, சுறவு-சுறாமீன்களை, எறி-எறியும், பொரு-கரையின்மோதுகின்ற, திரை - அலைகளையுடைய கடலினது, முகட்டின்-உச்சியில், நிலவு - சந்திரிகையை கொப்புளித்து-உமிழ்ந்து, உயரிய-எழுந்த, நிகரில்-ஒப்பில்லாத, வெண்மதியம்-வெள்ளியசந்திரனானது, அலகில்-கணக்கில்லாத, தாரகை-உடுக்களாகிய, மீன்-மீன்களானவை, பயில்-சஞ்சரிக்கின்ற, ஆரிருள் - நிறைந்தவந்தகாரமாகிய, கடலில்-சமுத்திரத்தில், உலகமாழ்தலும்-உலகமுழுகிப்போதலும், எழுந்த-அதிலிருந்துமேலெழுந்த, புற்புதமென-குமிழியைப்போல ஒளிரும்-விளங்கும்.

(போ - ரை. [தான்மீனில் மீனையும் இருளிற் கடலையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி, சந்திரனில் நீர்க்குமிழியைக் குறித்தலால் பொருட்டற்குறிப்பணி. இத்தற்குறிப்பு உருவகத்தை அங்கமாக வுடைமையால் கலவையணி.] (௫)

திரைநெடுங்கடல்வயிறுளைந்தீன்றவெண்டிங்க
ணிரைசெழுங்கதிர்க்கரங்களாலம்பரநீவ
விரவுகின்றபுன்மாலையாந்தெரிவையுள்வெள்கி
யருணவெங்கதிர்ச்சுடரினையொளியறவவித்தாள்.

(ப - ரை.) திரை-அலைகளையுடைய, நெடுங்கடல் - நெடியகடலானது வயிறுளைந்து-வயிறுநொந்து, ஈன்ற-பெற்ற, வெண்டிங்கள்-வெள்ளிய சந்திரனவன், நிரை-வரிசையாகிய, செழுங்கதிர் - செழுமையுள்ள கிரணங்களா

கிய, கரங்களால்-கைகளால், அம்பரம்-ஆகாயமென்னுந் தனதாடையை,நெ-தடவ், விரவுகின்ற-கலக்கின்ற, புல்-புல்லிய, மாலையாம் - மாலைக்காலமாகிய, தெரிவை-பெண்ணானவள், உள்-உள்ளத்தில், வெள்கி-நாணி, அருணம்-சிவப்பாகிய, வெங்கதிர்-சூரியனாகிய, சுடரினை-தீபத்தை ஒளியற-ஒளிநீங்க, அவித்தாள்-அவித்தனள். எ-று.

(பொ - ரை.) அம்பரமென்பது ஆகாயமும் ஆடையும். "அம்பரங்கடல் விண்சோம்" என்பதனாற்காண்க. தினமுங்கலந்து நீங்குந் தன்புருடனாயினும் நாணிற்கெடாது என்றும் ஒருதன்மைத்தாய்ப் பழகுங்குணமுள்ள குலமடைந்தைபோல் சந்திரன் கதிர்க்கரங்களால் ஆகாயமாகிய தலையைத்தடவ மாலைமாது நாணந்தலைக்கொண்டு சூரியனாகிய தீபத்தை யவித்தாளென்றார். கதிரிற் கரங்களையும் மாலைப்பொழுதிற் றெறிவையையும் வெங்கதிரிற் சுடரினையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. அம்பரமென்றது முன்சொல்லப்பட்ட உருவகம் ஏதுவாகக்கொண்டு அம்பரமென்னும் அம்பரமெனப் பொருள் கொள்ளுதலிற் றொடர்புருவகவணி. (சு)

குறைவில்வெண்மதிதோன்றமென்குமுதநாண்முகையிற்
சிறகர்வண்டுபாண்முரலனும்முயிரினிற்சிறந்த
விறைவன்வார்திரைக்கடன்முகட்டெழுந்தனனென்று
வறையவந்ததூதர்கள்சொலிற்றோன்றியதன்றே.

(ப - ரை.) குறைவில்-கலைகணிரம்பிய, வெண்மதி-வெள்ளியசந்திரனானவன், தோன்ற-உதயமாக, மெல் - மெல்லிய, குமுதம் - அல்லிகளுடைய, நாள்-புதிய, முகையில்-அரும்புகளில், சிறகர்-இறகுகளையுடைய வண்டு-வண்டுகள், பாண்-இசைகளை, முரவல்-ஒலிசெய்தல், நும்-உம்முடைய, உயிரினில்-உயிரைக்காட்டிலும், சிறந்த-சிறந்திருக்கின்ற, இறைவன்-நாயகனானவன், வார்-நெடிய, திரை-அலைகளையுடைய, கடல்-கடலினது, முகட்டு - உச்சியில், எழுந்தனனென்று-புறப்பட்டானென்று,அறையவந்த-சொல்லவந்த, தூதர்-தூதர்களுடைய, சொலில்-சொல்லைப்போல் தோன்றியது-தோன்றியது.

(பொ - ரை.) ஒருவர்பால் நாடோறும் பயன்பெற்றுவருபவர் தம்மாலடுக்கப்பட்டவர் உயிரிற் சிறந்தபொரு ளடைவது தாமுன்னர்த்தெரிந்து அதை அவர்க்கு விரைந்து சொல்லி அவ்வின்பத்தைத் தாமுமடைவர். அதுபோல் என்றும் அல்லிமலரிற்றேனுண்டு வண்டினம்பாடல் அவற்றிற்குத் தலைவன் வரவுகூறுந் தூதர்சொல்லிற்றோன்றியதென்றார், எந்தத்தூதுகளினும் வண்டு தூதிற்குச் சிறந்ததென்பது வண்டுவிடு தூதிற்காண்க. வண்டினிசையிற் றூதர்கள் சொல்லைக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. (எ)

தெண்பனிக்கடற்றிரையினிதுபிர்த்தவெண்டிங்க
டண்புனற்றடத்தரம்பன்மெல்லிதழ்ந்துகிறைவந்
தொண்சரத்தினனெகிழ்க்தலுநாணமீதூரக்
கண்புதைத்தெனக்குவிந்தனகடிகமழ்கமலம்.

(ப - ரை.) தெள்-தெள்ளிய, பனி-குளிர்ச்சிபொருந்திய, திரை - அலைகளையுடைய, கடல்-கடலானது, இனிது-இனிதாக, உயிர்த்த-ஈன்ற, வெண்டிங்கள்-வெள்ளிய சந்திரன், தண்-தண்ணிய, புனல்-நீரையுடைய, தடத்து-தடாகத்திலுள்ள, ஆம்பல்-அல்லியினுடைய, மெல்-மெல்லிய, இதழ்-இதழ்களாகிய, துகில்-ஆடையை, ஒள்-ஒள்ளிய,கரத்திஞல்-கிரணமாகிய கையிஞல், தைவந்து-தடவி, நெகிழ்த்தலும்-அவிழ்த்தவளவிலே, கடி - வாசனை, கமழ்-மணக்கின்ற, கமலம்-தாமரை, நாணம்-(அச்செய்கையைக்கண் டுண்டாகிய) நாணம், மீதூர-அதிகரிக்க, கண்புதைத்தென - கண்களை மூடிக்கொண்டனபோல், குவிந்தன-முகிழ்த்தன, எ - று.

(போ - ரை.) புலவர் தொன்றுதொட்டுரைக்கு முறைப்படி சந்திரன் அல்லிமனைவியினது இதழ்த்துகிலை நெகிழ்த்தலுமென்றதற்கேற்பச்சூரியன் மனைவியாகிய தாமறைகுவிதலை நாணிக் கண்களை மூடிக்கொண்டனபோல் முகிழ்த்தன வெனக்கொள்க. இதழ்த்துகிலென்றது உருவகவணி கறத்திஞல் என்றலிற் கரமாகிய கரமென்று முன்னுருவக வேதுவாகப் பொருள் கொள்ளவேண்டலில் தொடர்புருவகவணி. கமலம் கண்புதைத்தனவென்றல் தற்குறிப்பணியாம். (அ)

களிசெய்காமநோய்விளைத்திடுமிரவெனுங்கன்னி
நளிகொள்வெண்மதிநலங்கிளர்வாண்முகமதனுற்
றெளிநிலாக்கதிர்த்தேறல்கொப்புளித்தலுஞ்சிறந்த
வொளிகொள்வான்மகிழ்பூத்தெனவிளங்கினவுடுக்கள்.

(ப - ரை.) களிசெய்-களிப்பினைச் செய்கின்ற, காமநோய்-காமமாகிய, நோயை, விளைத்திடும்-உண்டாக்கும், இரவெனுங் கன்னி - இரவென்னு மங்கையானவள், நளிகொள்-குளிர்ச்சியைக்கொண்ட, வெள்-வெள்ளிய, மதி-சந்திரனுகிய, நலங்கிளர்-நன்மைவிளங்காநின்ற, வாள்-காந்திபொருந்திய, முகமதனுல்-முகத்தைக்கொண்டு, தெளி-தெளிந்த, நிலா-ஒளி பொருந்திய,கதிர்-கிரணமாகிய, தேறல்-மதுவை, கொப்புளித்தலும்-உமிழ்தலும், சிறந்த-சிறக்கப்பெற்ற, ஒளிகொள்-ஒளியைக்கொண்ட, வான்-ஆகாயமாகிய, மகிழ்-மகிழமரமானது, பூத்தென-மலர்ந்ததுபோல, உடுக்கள்-தாரகைகள், விளங்கின-ஒளிசெய்வன, எ - று.

(போ - ரை.) மாதர் சுவைக்க மகிழமர மலர்வதென்பது பற்றி இரவென்னுங் கன்னிமதிமுகத்தாற் சுவைக்க வான்மகிழிற் ருரகைமலர் பூத்தன வென்ருர். உருவகத்தை அங்கமாகக் கொண்ட பொருட்டற் குறிப்பணி.

நள்ளிருட்குறும்பெறிந்தெழுநளிர்மதிச்செல்வன்
விள்ளுமாம்பல்வாய்க்கங்குலாந்தெரிவையைவேட்ப
வள்ளிவான்மகள்சிதறுவெண்பொரியெனவமைந்த
புள்ளிமீனினமகலிருவிசும்பினிற்பொடித்த

(ப - ரை.) அமைந்த-நிறைந்த, புள்ளி-பொறிகளாய, மீனினம்-தாரகைகளுடைய கூட்டங்களானவை, நள்-மிக்க, இருள்-இருளாகிய, குறும்பு - குறுநிலமன்னனை, எறிந்து-அழித்து, எழு-தோன்றிய, நளிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய மதி-சந்திரனாகிய, செல்வன்-அரசிளங் குமரனானவன், விள்ளும்-மலர்கின்ற, ஆம்பல்-செவ்வல்லிப் பூவாகிய, வாய்-வாயையுடைய, சங்குலாம்-இரவாகிய, தெரிவையை-மங்கையை, வேட்ப-மணஞ்செய்ய, வாண்-ஆகாயமாகிய, மகள்-மாதானவள், அள்ளி-கைகளாலள்ளி,சிதறு-இறைத்த,வெண்பொரியெண-வெள்ளிய பொரிகளைப்போல, அகல்-அகன்ற, இருவிசும்பினில்-பெரியவாகாயத்தின்கண், பொடித்த-தோன்றின. எ-று.

(போ - ரை.) மணமுதலிய செய்யும்போது பொரியிறைத்தல் விதியென்பது விவாககற்பத்திற் சொல்லப்பட்டது. இதுவும் அவ்வணி. (கo)

திங்கள்வேந்துவெண்டாரகைத்துணைவியர்செறிய
வங்கண்வானகத்தெழுதலுமாரமுதுகுக்கும்
பொங்குவெண்கதிர்வெள்ளியம்பிரம்புபார்போர்த்த
துங்கவல்லிருட்குறுநிலவேந்தினைத்துரந்த.

(ப - ரை.) திங்கள்-சந்திரனாகிய, வேந்து-அரசனானவன், வெண்டாரகை-வெள்ளிய வுடுக்களாகிய, துணைவியர்-மனைவியர், செறிய-தன்னோடு நெருங்கிவர, அங்கண்-அழகிய விடத்தை யுடைய, வானகத்து - ஆகாயத்தின்கண், எழுதலும்-தோன்றியவளவில், ஆர்-நிறைந்த, அமுது - அமிர்தத்தை, உகுக்கும்-சிந்துகின்ற, பொங்கு-மிகுந்த, வெள்-வெள்ளிய, கதிர்-கிரணங்களாகிய, வெள்ளியம் பிரம்பு - வெள்ளிப்பிரம்புகளானவை, பார் - பூமியை, போர்த்த-மூடிய, துங்கம்-உயர்வுள்ள, வல்-வலிய, இருள்-இருளாகிய, குறுநில் வேந்தினை -குறுநில மன்னனை, துரந்த-துரத்தின. எ-று. அம்சாரியை,

(போ - ரை.) திங்களெழ அவனதுகிரணத்தால் இருணீங்கின தென்பார் கதிர்வெள்ளிப்பிரம்பு இருளைத் துரந்தவென்றார். [சந்திரனில் வேந்தனையும் கிரணத்திற் பிரம்பினையும் இருளிற் குறுநில வேந்தனையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி.] (கக)

தாழும்வண்டிமிர்தண்மலர்த்தடஞ்சினைத்தருவி
னீழலெங்கணுந்துயல்வருகின்றனநெடுநீ
ராழிவெண்டிரைமுகட்டெழினவிர்மதிக்கதிர்வாள்
போழும்வல்லிருட்டுணிபலபதைப்பனபோலும்.

(ப - ரை.) வண்டிமிர் - வண்டுகளொலிக்கின்ற, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மலர்-மலர்களையுடைய, தாழும்-தாழ்ந்த, தடம்-விசாலம் பொருந்திய, சினை-கிளைகளையுடைய, தருவின்-மரத்தினுடைய, நீழல் - நிழல்களானவை, எங்கணும்-எவ்விடத்தும், துயல்வருகின்றன-அசைகின்றன, நெடுநீர்-நெடிய நீரையுடைய, ஆழி - கடலினது, வெண்டிரைமுகட்டு - வெள்ளியவலைகளி

னுடைய வுச்சியில், எழும்-தோன்றும், அவிர்-காந்திபொருந்திய, மதி-சந்திரனனவன், வல்-வலிய, இருள்-இருளினது, துணி - துண்டங்கள், பல-அனேகம், பதைப்பனபோலும்-பதைப்பனவற்றை யொக்கும், எ - று.

(பொ - ரை.) தாழுஞ் சினையெனமுடிக்க. [நிலவினிற் காற்றினலலைகின்ற மரத்தினீழல் நிலத்திலசைவதில் வெட்டுப்பட்டுயிரிறக்கும் இருளின் பதைப்பைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (௧௨)

செருவின்மாண்டவரரம்பையர்ச்சேர்குவரன்றே
பொருவில்வெண்மதிபொழிகதிர்வாளினற்போழ்ந்த
விருளுமின்னகிற்கொழும்புகையுருவெடுத்தெழில்சே
ரரமடந்தையர்கருங்குழற்கற்றைசென்றடைந்த.

(ப - ரை.) செருவில்-போரின்கண், மாண்டவர் - இறந்தவர், அரம்பையர்-அரம்பையரை, சேர்குவர்-அடைகுவர், அன்றே-அன்று, பொருவில்-ஒப்பில்லாத, வெண்மதி-வெள்ளிய சந்திரனனவன், பொழி-பொழிகின்ற,கதிர்-கிரணமாகிய, வாளினல் - கத்தியினல், போழ்ந்த -வெட்டப்பட்ட இருளும் அந்தகாரமும், இன்-இனிய, அகில் - அகிற்கட்டைகளினது, கொழும்புகை-கொழுவியதூமத்தினது, உருவெடுத்து-வடிவெடுத்து, எழில்சேர்-அழகுபொருந்திய, அரமடந்தையர்-தெய்வமங்கையருடைய,கரு-கரிய,குழற்கற்றை-மயிர்முடியை, சென்று-போய், அடைந்த-சேர்ந்தன. எ - று.

(பொ - ரை.) போர்க்களத்திற் பகைவரோடெதிர்த்து இறந்தவர்கள் தேவருபசரிக்கத் தமக்குரிய அரம்பையரோடுகூடி, வீரசுவர்க்கத்தில் மகிழ்ந்திருப்பாராகையால் அவ்வாறு மதியோடு எதிர்த்திறந்த விருளும் தனக்குரிய அவர் குழற்கற்றையை யடைந்ததென்க, [முற்கூறப்பட்ட பொதுப்பொருளாற் பிற்கூறப்பட்ட சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.] (௧௩)

களிகொள்வண்டினமாம்பல்சேர்ந்திசைபயில்காட்சி
யொளிரும்வெண்மதிதூரத்தலுமுடைந்தகாரிருள்போ
யளியின்மெல்லுருவெடுத்தவனருந்துணைவியர்பா
லெளிமையின்னுயிரையிரங்கிவீழ்ந்திசைப்பனவியையும்.

(ப - ரை.) களிகொள்-மகிழ்ச்சியைக்கொண்ட, வண்டினம் - வண்டுக்கூட்டங்கள், ஆம்பலசேர்ந்து-அல்லிமலர்களையடுத்து, இசைபயில் - இராகத்தைப்பாடுகின்ற, காட்சி-தோற்றமானது,ஒளிரும்-விளங்காநின்ற,வெண்மதி-வெள்ளியசந்திரனனவன், தூரத்தலும்-தூரத்தியவளவிலே, உடைந்த-சிதைந்த, காரிருள்-கரியவிருளானது, போய்-(தன்னுருவ) நீங்கி, அளியின்-வண்டுகளுடைய, மெல்லுருவெடுத்து-மெல்லிய வுருவங்கொண்டு, அவன் - அச்சந்திரனுடைய, அரு-அருமையாகிய, துணைவியர்பால்-மனைவியரிடத்து, எளிமை-எளிமையாகிய, இன்னுரை-இனியசொற்களை, இரங்கி-புலம்பி, வீழ்ந்து-அடிபணிந்து, இசைப்பனவியையும்-சொல்வனவற்றையொக்கும். எ-று.

(போ - ரை.) ஒருவரா லிடுக்கனுற்றவர் தங்குறை முடித்தற்கு நினைத்து அவன் நட்பாளர் முதலியோரினும் அவனுயிர்த் துணைவியரையடுத்து எளிதின் முடிப்பரென்பது தோன்ற அவனருந்துணைவியர்பா லெளிமையின் னுயிரை யிரங்கி வீழ்ந்திசைப்பன வியையுமென்றார் [வண்டினிசையும் இருவரின்வேண்டுகோளாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௧௪)

முள்ளரைச்செழுமுளரியுமுருகுகொப்புளிக்கு
மள்ளலங்கயத்தாம்பலுமுறவெனவறிந்தேந்
கள்ளுலாமலர்முகிழ்த்தவக்கடிமலர்க்கமலப்
பிள்ளைவண்டினுக்கூறுதேன்பெரிதளித்ததனல்.

(ப - ரை.) கள்ளுலாம்-தேனொழுகின்ற, மலர்-அல்லிப்பூவானது, முகிழ்த்த-குவிந்த, அக்கடிமலர்க்கமலம்-அப்படிப்பட்ட வாசனையுள்ள தாமரை மலரினது, பிள்ளைவண்டினுக்கு-பிள்ளையாகிய வண்டுக்கு, ஊறு-சுரக்கின்ற, தேன்-தேனை, பெரிது-மிகவும், அளித்ததனல்-கொடுத்ததனால், அள்ளல்-சேற்றையுடைய, அம்-அழகிய, கயத்து-தடாகத்திலுள்ள, முள்-முட்களையுடைய, அரை-தாளையுடைய, செழு-செழிய, முளரியும்-தாமரைப்பூவும், முருகு-தேனை, கொப்புளிக்கும்-உமிழ்கின்ற, ஆம்பலும்-அல்லிப்பூவும், உறவென-தம்முளுறவுடையன வென்று, (நாம்) அறிந்தேம்-அறிந்துக் கொண்டோம். எ - று.

(போ - ரை.) தாமரையின் பிள்ளையாகிய வண்டினுக்கு அல்லி தேனைக்கொடுத்தலால் மலர்கின்ற காலவேற்றுமைபற்றிப் புறத்தே பகையுடையன போலத் தோன்றினும் அகத்தே நட்புடையன வென்பார் உறவென வறிந்தேமென்றார். [முளரியும் ஆம்பலும் உறவென வறிந்தே மென்றது தற்குறிப்பணி. இவ்வாக்கியப் பொருள் கமலப்பிள்ளை வண்டினுக்கு அல்லி தேனளித்த தென்னும் பின்வாக்கியப் பொருளாற் சாதிக்கப் படுதலாற் செய்யுட்குறிப்பணி. (௧௫)

கங்குலெய்தியகாரிருட்கருங்கடறெளியத்
திங்களென்சுடர்த்தேற்றினுற்றேற்றலுஞ்சிறந்து
பொங்குவெண்ணிலாத்தெளிந்தநன்னீரெனப்பொலிந்த
பங்கமென்னநீடருநிழல்படியினிற்படிந்த.

(ப - ரை.) கங்குல்-இரவில், எய்திய-அடைந்த, கார்-கரிய, இருள்-இருளாகிய, கருங்கடல்-கரியகடலானது, தெளிய - கலக்கந்தீர, திங்களென்-சந்திரனென்னும், சுடர்-காந்தியை யுடைய, தேற்றினல்-தேற்றாம்வித்தினாலே, தேற்றலும்-உரைத்துத் தெளிவித்த வளவில், சிறந்து-சிறப்புப் பெற்று, பொங்கு-விளங்குகின்ற, வெண்ணிலா-வெள்ளிய சந்திரிகைகள், தெளிந்த-தெளிவையடைந்த, நன்னீரென-நல்லநீர்போல், பொலிந்த-பொலிவையடைந்தன. நீள்-நெடிய, தருநிழல்-மரங்களுடைய நிழல்களானவை, படியினில்-பூமியின்மேல், பங்கமென்ன-சேறுபோல், படிந்த-படிந்தன, எ-று.

(பொ - ரை.) [இருளில் கடலையும் திங்களில் தேற்றுவித்தையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. நிலா நன்னீரெனத் தருநிழல் பங்கமென்ன என்றலால் உவமையணி.] (கசு)

அகல்விசும்பெனுமாவின்மென்மடியெனத்தோன்றித்
திகழும்வெண்மதியுமிழ்தருசெழுங்கதிர்த்தீம்பான்
முகைநெகிழ்ந்துதேன்பிலிற்றியமுல்லையம்புறவி
னுகள்புனிற்றிளங்கன்றெனச்சகோரநின்றுண்ணும்.

(ப - ரை.) அகல்-அகன்ற, விசும்பெனும் - ஆகாய மென்கிற, ஆவின்-பசுவினது, மெல்-மெல்லிய, மடியென-மடியைப்போல்,தோன்றி-உண்டாகி, திகழும்-விளங்காநின்ற, வெண்மதி-வெள்ளிய சந்திரன், உமிழ்தரு - சொரிகின்ற, செழு-செழிய, கதிர்-நிலவாகிய,தீம்-மதுரம் பொருந்திய,பால்-பாலை, முகை-அரும்புகள், நெகிழ்ந்து-விரிந்து, தேன்-தேனை, பிலிற்றிய - துளித்த, முல்லை-முல்லைக்கொடியை யுடைய, அம்-அழகிய, புறவின்-முல்லைநிலத்தின் கண், சகோரம்-சகோரப் பறவையானது, உகள்-துள்ளுகின்ற,புனிற்றிளம்-மிகுந்த விளமையையுடைய, கன்றென - கன்றுபோல், நின்று-நிலைபெற்று, உண்ணும்-குடிக்கும் எ - று.

(பொ - ரை.) ஆகாயத்திற் பசுவினையும் சந்திரனில் மடியையும் நிலவினிற் பாலையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி சகோரங்கன்றென வென்றலால் உவமையணி. (கஎ)

நன்கமைந்தசாளரத்துறுநகைநிலாக்கொழுந்தை
யன்பினீடுகூர்வாயினுற்சகோரங்களருந்தன்
மின்செய்வெள்ளிவெண்கம்பியைவிளங்குநூலச்சிற்
பொன்செய்கம்மியர்குறட்டினுல்வாங்குதல்போலும்.

(ப - ரை.) நன்கமைந்த - அழகு பொருந்திய, சாளரத்து - பலகணியினுள், உறு-அடைகின்ற, நகை-ஒளிபொருந்திய,நிலாக் கொழுந்தை-சந்திரனுடைய விளங்கிரணங்களை, அன்பின்-ஆசையோடு, நீடு-நீண்ட,கூர்வாயினுல்-கூரியவாயினுல், சகோரங்கள்-சகோரப் பறவைகள், அருந்தல்-உண்ணுதல், மின்செய்-காந்தியைச் செய்கின்ற, வெள்ளி-வெள்ளியினுலாகிய, வெண்கம்பியை-வெள்ளிய கம்பியை (மாட்டி), விளங்கு-விளங்காநின்ற, நூலச்சில்-கம்பியச்சென்னுங் கருவியில், பொன்செய் கம்மியர்-பொன்வேலைசெய்யுங் கம்மாளர், குறட்டினுல்-குறட்டினுற்பற்றி, வாங்குதல்போலும்-இழுத்தலை யொக்கும். எ-று.

(பொ - ரை.) நூல்போல் வெள்ளிக் கம்பியைச் செய்தலாற் கம்பியச்சை நூலச்சென்றூர். [சாளரமிடமாகச் சகோரப்புள் சந்திரிகையையுண்ணல் அக்கம்மாளர் கம்பியைச்சில் வெள்ளிக்கம்பி யிழுப்பதுபோ லெனலால் உவமையணி.] (கஅ)

துலங்குவெண்மதித்தூநிலாக்கதிரினின் றிலங்கு
பொலங்கொண்மாடமேற்புதுநிலாமணிபுனல்பொழித
னலம்பெய்நேமியம்புட்குலப்பிரிவுளநலியப்
புலம்புமாறுகண்டுள்ளநெக்குருகுதல்போலும்.

(ப - ரை.) துலங்கு-விளங்குகின்ற, வெண்மதி-வெள்ளிய சந்திரனது, தூ-பரிசுத்தமாகிய, நிலாக்கதிரில்-சந்திரிகையில், நின்று-நிலைபெற்று, இலங்கு-ஒளிர்கின்ற, பொலங்கொள்-அழகினைக் கொண்ட, மாடமேல் - உப்பரிகை மேற்பதித்த, புது-புதிய, நிலாமணி-சந்திரகாந்தங்கள், புனல் - நீரை, பொழிதல்-சொரிதலானது, நலம்பெய்-சுகத்தைத் தருகின்ற, நேமியம்புள்-சக்கரவாகப் பறவைகளது, குலம்-கூட்டத்தினது, பிரிவு-ஆண்பெண்களின் பிரிவானது, உளம்-அவற்றின் மனத்தை, நலிய-வருத்த, புலம்புமாறு-அவை வருந்துந் தன்மையை, கண்டு-(அச்சந்திர காந்தங்கள்) கண்டு, உள்ளம்-தமதுள்ளம், நெக்குருகுதல்போலும்-கரைந்துருகுதல் போலும், எ - று.

(போ - ரை) [நிலாமணி புனல்சொரிதலின் உள்ள நெக்குருகுதலைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கக)

இன்னகாரிருட்கங்குலுக்கெல்லைகாண்கிலளாய்க்
கன்னலஞ்செழுங்கழனிசூழ்விதர்ப்பநாடளிக்கு
மன்னர்மன்னவனருந்தவப்பேற்றினால்வந்த
பொன்னவாஞ்சுணங்கணிமுலைப்பூங்கொடிபுலம்பும்.

(ப - ரை.) கன்னல்-கரும்புகளை யுடைய, அம்-அழகிய, செழு - செழுமையுள்ள, கழனிசூழ்-வயல்கள் சூழ்ந்த, விதர்ப்பநாடு-விதர்ப்ப தேசத்தை, அளிக்கும்-காக்கின்ற, மன்னர்மன்னவன்-அரசர்க்கரசனாகிய வீமனது, அருந்தவப் பேற்றினால்-அரிய தவப்பலத்தினால், வந்த - தோன்றிய, பொன்னவாம்-பொன் விரும்புகின்ற, சுணங்கணி-தேமலணிந்த, முலை - தனத்தினையுடைய, பூங்கொடி-மலர்க்கொடி போல்பவளாகிய தமயந்தி, இன்ன-இத்தன்மைத் தாகிய, காரிருள்-கரியவிருளையுடைய, கங்குலுக்கு-இரவிற்கு, எல்லை யெல்லை காண்கிலளாய்-அளவு காணாதவளாகி, புலம்பும்-புலம்புவாள். எ-று. (உ0)

நிலாத்தோற்றுபடலம்-முற்றும்.

ஆ செய்யுள்-௩௩௩.

உ

கடவுள் துணை.

சந்திரோபாலம்பனப் படலம்.

[இப்படலத்தால் மேலுதித்த சந்திரனை விரகநோய்கொண்ட தமயந்தியானவள் நிந்தித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

விரிதெண்டிரைநீர்க்கருங்கடல்வான்முகட்டிலெழுதவெண்டிங்காண்
மருவுதிரைநீர்ச்சுவற்றுசிகைவடவையிடத்தோமைவிளர்ப்பக்
கருகுங்கொடியவெவ்விடத்தின்கண்ணோதணந்தாருயிர்பருக
வெரிவெங்கதிரானுடல்வெதுப்பயாண்டுக்கற்றாயறியேமால்.

(ப - ரை.) விரி-விரிந்த, தெள்-தெள்ளிய, திரை-அலைகளையுடைய, நீர் நீரையுடைய, கருங்கடல் கரியகடலினது, வான்-உயர்ந்த, முகட்டில் - உச்சியில், எழுந்த - உதயஞ்செய்த, வெண்டிங்காள் - வெள்ளியசந்திரனே, தணந்தார்-பிரிந்தவர்களுடைய, உயிர்பருக-உயிரைக்குடிக்க, எரி-எரிகின்ற, வெங்கதிரால்-வெவ்வியகிரணத்தினால், உடல்வெதுப்ப-உடலைச்சுட, மருவு-பொருந்துகின்ற, திரைநீர்-அலையையுடைய நீரினை, சுவற்று - சுவறச்செய்கின்ற, சிகை-கொழுந்தினையுடைய, வடவையிடத்தோ-வடவைதீயிடத்தோ மைவிளர்ப்ப-அஞ்சனமும் வெள்ளிதாக, கருகும் - கருகிய, வெவ்விடத்தின் கண்ணோ-வெவ்விய விடத்தினிடத்தோ, யாண்டுகற்றாய்-(இவ்விரண்டினுள்) எதனிடத்துக் கற்றுக்கொண்டாய், அறியேம்-(யாம் அதனை) அறிந்திலேம்.

(போ - ரை.) ஆல்-அசை, திங்களென்பது உயர்திணைப்பெயராதலில் திங்காளென விளித்தற்கணீற்றயனீண்டது. மைவிளர்ப்பவென்பதில் உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கது கடலினிடத்து வடவைத்தீயும் விடமுந்தோன்றுதல்பற்றி அதிற்றோன்றிய சந்திரனுக்கு அவற்றினிடத்திற் கற்றுக்கொள்ளுதல் சொல்லப்பட்டது. அவனதுகதிர் தண்ணியவாயிருந்தும் பிரிந்தவரைச் சுடுதல்பற்றி எரிவெங்கதிரெனப்பட்டது. அறியேமென்பதுதன்போலியோரையுந் தன்னுடன் படுத்துக்கூறிய உளப்பாட்டுத்தன்மைப் பன்மைமுற்று. [வடவையிடத்தோ விடத்தின்கண்ணோ வென்றது ஐயவணி. அறியேமென்றது தற்குறிப்பணி.] (க)

செய்யகமலமலர்கூம்பச்சேர்ந்தகொடியவெண்டிங்காள்
வெய்யகதிர்வாள்வீசியுயிர்வீட்டியதனாற்புகழ்பெறுக
பொய்யிறவத்தினிற்பயந்தபுணரிவேந்தின்குலம்வாழ்க
மையல்கூரென்றனைநாளும்வருத்தாதொழிதல்வேண்டுமால்.

(ப - ரை.) செய்ய-சிவந்த, கமலமலர்-தாமரைப்பூக்களானவை,கூம்ப-குவிய, சேர்ந்த-அடைந்த, கொடிய-கொடுமைபொருந்திய, வெண்டிங்காள் - வெள்ளியசந்திரனே, மையல்கூர்-மயக்கமிகுந்த, என்றனை-என்னை, நாளும் - எந்நாளும்-வருத்தாது-வருத்தஞ்செய்யாமல், ஒழியல்வேண்டும்-தவிரல்வேண்டும், வெய்ய-வெவ்விய, கதிர்வாள்வீசி-கிரணமாகிய வாளைவீசி, உயிர்வீட்டி - என்னுயிரைக்கொன்று, அதனால்-அக்கொலைத்தொழிலினாலே, புகழ்-கீர்த்தியை, பெறுக-பெறக்கடவாய், பொய்யில்-பொய்தவிர்ந்த, தவத்தின்-தவத்தினால், நிற்பயந்த-உன்னைப்பெற்ற, புணரிவேந்தின்-கடலரசனுடைய, குலம்-மரபு, வாழ்க-வாழக்கடவது. எ - று.

(போ - ரை.) பலநாளுந் துன்பப்படுதலில் இறத்தல் ஒருநாளைத் துன்பமென்பாள் உயிர்வீட்டியதனாற் புகழ்பெறுகவென்றாள். "சாத லொருநா லொருபொழுதைத் துன்பமவைபோ, லருநவையாற்றுதலின்று" நீபுகழ்பெறுக நின்குலம் வாழ்க வென்றாளேனும் நீநிந்தையடைக-நின்குலங் கேடடைகவென்பது கருத்து, [வருத்தாது உயிர்வீட்டிப்புகழ்பெறுகவெனப் பொருள்படலால் வஞ்சப் புகழ்ச்சியணி.] (உ)

விரவுகரியகூரிருள்வாய்வெய்யோனென்னக்கதிர்பரப்பி
மருவுகொழுநர்ப்பிரிந்தாரைவருத்தாநிற்குமாமதியே
திரைசெய்கடல்பொன்னுருக்கியபோற்செங்கேழெய்தப்புலரியெழு
மிரவிகதிராற்சவிமழுங்கியிருத்தல்யானேகாண்குவனால்.

(ப - ரை.) விரவு-(உலகமெங்கணும்) கலந்த, கரிய - கறுத்த, கூரிருள்வாய்-மிக்கவிருளினிடத்தில்,வெய்யோனென்ன-சூரியனென்றுசொல்ல,கதிர்-கிரணங்களை, பரப்பி-விரித்து, மருவு-தம்மைமணந்த,கொழுநர்ப்பிரிந்தாரை-தலைவரைப்பிரிந்த மாதரை, வருத்தாநிற்கும்-வருத்துகின்ற, மாமதியே-பெரியசந்திரனே, திரைசெய் - அலைகளையுண்டாக்குகின்ற, கடல் - கடலானது, பொன்னுருக்கியபோல்-பொன்னை யுருக்கியதுபோல், செங்கேழெய்த-செந்நிறமடைய, புலரி-விடியற்காலத்தில், எழும்-எழுகின்ற, இரவிகதிரால்-சூரியகிரணத்தினால், சவிமழுங்கி-ஒளிகெட்டு, இருத்தல்-இருக்கையை, யானே-நானே, காண்குவன்-பார்ப்பேன். எ - று.

(போ - ரை.) உருக்கியது உருக்கியவெனக் கடைகுறைந்தது. ஒருவருக்குத் தீங்கிழைப்பவர் அவர் கண்முன்னே கேடுறுவரென்பதுகருத்து. [வெ

ய்யோ னென்னவென்றது உவமையணி. கடல்பொன்னுருகிய போலென்ற து தற்குறிப்பணி.] (௩)

கன்றுகுணிலாக்கனியுகுத்தோன்கடலினமுதங்கடைந்தெடுப்பக்
குன்றமிடலுங்கலையனைத்துந்தகர்ந்துள்ளாவிகுறைந்திலையே
துன்றுகதிர்வெண்கலைமதியேசுலவுதிரைநீர்க்கடல்குடித்த
வன்றுகலசமுனிவயிற்றிலற்றுயென்னிலழலாயே.

(ப - ரை.) துன்று-நெருங்கிய, கதிர்-கிரணங்களையுடைய, வெள்-வெள்ளிய, கலைமதியே - கலைகளையுடைய சந்திரனே, கன்று - பசுவின்கன்றை, குணிலா-குறுந்தடியாகக்கொண்டு, கனி-விளங்கனியை, உகுத்தோன்-உதிர்த்தநாரணனுனவன், கடலின்-பாற்கடலிலே, கடைந்து-மதித்து, அமுதம்-அமிர்தத்தை, எடுப்ப-எடுத்தல்வேண்டி, குன்றம்-மந்தரமலையை, இடலும்-இட்டவளவில், கலையனைத்தும்-பதினறுகலைகளும், தகர்ந்து-உடைந்து,உள்ளாவி உள்ளேயிருக்கின்றவுயிர், குறைந்திலை-நீகுறைந்தாயில்லை, கடல்-கடலினுடைய, சுலவு-சுழல்கின்ற, திரை-அலைகளையுடைய, நீர்-நீர்முழுவதையும்,குடித்த-பானம்பண்ணின, அன்று-அந்நாளில், கலசமுனி- அகத்தியமுனிவனுடைய, வயிற்றில்-வயிற்றினிடத்தில், அற்றுயென்னில்-நீசீரணித்தாயானல், அழலாய்-(இன்று) சுடமாட்டாய். எ-று.

(பொ - ரை.) கண்ணன் கன்று மேய்த்துக் கொண்டிருந்தபோது அவனை வஞ்சித்துக் கொல்லும்படி கன்றினுருக்கொண்டிருந்த தேனுகாசுரனென்பவனைக் குறுந்தடியாகக்கொண்டு விளவினுருவாயிருந்த அசுரனை விளங்கனியெறிதல்போலவடித்து அவ்விருவரையுங் கொன்றுனெனப்பாகவதத்திற் சொல்லப்பட்டது. உருமாறிவந்த பகைவரையுங் கொன்றசூழ்ச்சியுடைய நாரணன் கடலிலே மந்தரமலையிட்டுக் கடைந்தும்தனது உதாரக்கினியில் வாதாவியைச் சீரணிக்கச்செய்த அகத்தியமுனி கடனீரோடுண்டும் நீ நசியாமலிருப்பது எனது தவக்குறையென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (௬)

மட்டுவிரியுமலர்வாளிவருந்துந்தமியேனுயிர்சோரப்
பட்டபுழையிலழலுமிழுங்கதிர்கள்சுருக்கிப்பார்வேந்தி
னெட்டுவரையுமிகழ்ந்தபொலங்கிரியோடிகலுமிருதடந்தோ
டொட்டகதிர்மென்கரத்தாலென்னுடலந்தொடுவாய்சுடர்த்திங்காள்.

(ப - ரை.) சுடர்த்திங்காள்-ஒளியையுடைய சந்திரனே, (நீ) வருந்தும்-(விரகத்தினல்) வருந்துகின்ற, தமியேன் - தனியேனுகிய வென்னுடைய உயிர்சோர-ஆவிசோர, மட்டுவிரியும்-தேனெழுகின்ற, மலர்வாளி-மலர்ப்பாணங்கள், பட்ட-தைத்த, புழையில்-துவாரத்தில், அழலுமிழும்-அக்கினியையுமிழ்கின்ற,கதிர்கள்-கிரணங்களை, சுருக்கி-அடக்கிக்கொண்டு,பார்வேந்தின-புவிக்கரசனுகிய நளமகாராஜனுடைய, எட்டுவரையும்-அட்டகுலகிரிகளையும்,

இகழ்ந்து - இகழ்ச்சிசெய்து, பொலங்கிரியோடு - மேருமலையுடனே, இகலும் - பகைக்கின்ற, இரு - இரண்டாகிய, தடந்தோள் - பெரியபுயங்களை, தொட்ட-தீண்டிய, கதிர்-கிரணங்களாகிய, மென்கரத்தால்-மெல்லிய கரங்களால், என்னுடலம்-என்னுடைய தேகமுழுவதையும், தொடுவாய்-தீண்டுவாயாக. எ-று.

(பொ - ரை.) மேருமலை எல்லாமலைகளினும் பெரிதாயும் அட்டகுலவரைகள் அதனிற் சிறியவாயும் நிற்றலால் நளன்புயங்கள் இகலுமென்றும் இகழ்ந்தென்றுஞ் சொல்லப்பட்டன. அழலுமிழு நின்கதிர்கள் நளன்றோட்பரிசத்தால் தண்ணியவாகுமென்பாள் தொட்டகதிர் மென்கரத்தாலென் னுடலந்தொடுவாயென்றாள். [கதிர் மென்கரமென்றது உருவகவணி, இருதடந்தோள் தொட்டமென்கரத்தால் என்னுடலம் தொடுவாயென்பது அச்செய்கையால் குளிர்ச்சி பெறுமென்பது கருத்தாகலின் வல்லோர்நவிற்சியணி.] ()

அல்லினிருண்மாக்கடல்சுவற்றியளியன்முலைமேலழலூற்றிக்
கொல்லுங்கொடியவெண்டிங்காள்கொழிக்குநினதுகதிர்சிறிது
புல்லும்பொழுதிலொழியாதுபுனல்கான்றிந்துகாந்தமெனுங்
கல்லுமுருகுமெனிலுலகிலெவரேயாவிகரையாதார்.

(ப - ரை.) அல்லின்-இரவின்கண், இருள்-இருளாகிய, மா-பெரிய,கடல்-கடனீரை, சுவற்றி-சுவறச்செய்து, அளியன்-எளியளாகியவென்னுடைய, முலைமேல்-தனத்தின்கண், அழலூற்றி-அக்கினியைச்சொரிந்து, கொல்லும்-கொல்லாநின்ற, கொடிய-கொடுமைபொருந்திய, வெண்டிங்காள்-வெள்ளிய சந்திரனே, கொழிக்கும்-கொப்புளிக்கின்ற, நினதுகதிர்-உன்னுடைய கிரணங்கள், சிறிது-கொஞ்சம், புல்லும்பொருதில்-பொருந்தும்பொழுதில், ஒழியாது-ஓயாமல், இந்துகாந்தமென்னுங்கல்லும்-சந்திரகாந்தமென்னுங் கல்லும், புனல்கான்று-நீரைக்கக்கி, உருகுமெனில்-கரையுமேயானால், உலகில்-உலகத்தில், ஆவிகரையாதார்-(மென்மையாகிய) உயிர்கரையாதவர், எவர் - யாவர்.

(பொ - ரை.) உலகமுடிவி லாயிரங்கிரணங்களோடு தோன்றிக் கடனீரனைத்தையுஞ் சுவற்றி மலைகளையுருக்கிச் சீவகோடிகளையெல்லா மழிக்கின்ற சண்டபானுவின் விர்த்தாந்தந்தொனிக்கச் சந்திரனுக்கு இருட்கடலைச்சுவறச்செய்தலும் மலைக்கொப்பாகிய முலைமேலழலூற்றுதலும் காமிகளைக் கொல்லுதலுங்கூறப்பட்டன. நெருப்புமுதலிய வற்றா லுருகப்பெறாதவன்மைபொருந்திய கல்லுஞ் சந்திரகிரணத்தா லுருகுமெனில் மெல்லிய மக்களுயிருருகுதல் வியப்போவென்பாள் எவரேயாவி கரையாதாரென்றாள்.[வன்மையுள்ள கல்லே யுருகுமளவில் மென்மையுள்ள உயிருருகுமென்னும் பொருள் வினாவின்றிப் பெறப்படுதலால் தொடர்நிலைச்செய்யுட் பொருட்பேரணி.] (சு)

பணந்தாழரவுண்டுமிழ்மதியேயமிழ்தினேடும்பலதேவ
கணந்தாம்வெருவும்விடத்தொடும்வந்ததனலன்றேசணவர்புய
மணந்தாருள்ளங்குளிர்ப்பேறத்தண்ணென்கதிர்கள்வழங்குவதுந்
தணந்தாருள்ளமிகவெதும்பத்தழல்போலுருக்குந்தன்மையுமே.

(ப - ரை.) தாழ்-வளைந்த, பணம்-படத்தையுடைய, அரவு - சர்ப்பமானது, உண்டு-விழுங்கி, உமிழ்மதியே-உமிழ்கின்ற சந்திரனே, கணவர்புயம்-தலைவருடைய புயத்தை, மணந்தார்-சேர்ந்தவர்களுடைய, உள்ளம்-மனமானது, குளிர்ப்பெற-குளிர்ச்சியை யடைய, தண்ணென் கதிர்கள்-குளிர்ச்சியாயிருக்கின்ற கிரணங்களை, வழங்குவதும்-கொடுப்பதும், தணந்தார்-பிரிந்தவர்களுடைய, உள்ளம்-மனமானது, மிகவெதும்ப-மிகவும்வாட, தழல்போல்-அக்கினியைப் போல், உருக்கும்-உருக்குகின்ற, தன்மையும்-குணமும், அமிழ்தினேடும்-அமிர்தத்துடனேயும், பலதேவகணம்-பலவாகிய தேவ கூட்டங்கள், வெருவும்-பயப்படுகின்ற, விடத்தோடும் - நஞ்சுடனும், வந்ததனலன்றே-வந்ததனலன்றே. எ-று.

(போ - ரை.) மணந்தார்க்குந் தணந்தார்க்கும் ஒரு தன்மையவாகச் செய்யாமை நின்குற்றமன்று நீபழகுதற்கிடமாக நின்னுடன் வந்தவைகளுடைய குற்றமென்பது கருத்து. [அமிழ்தினேடும் விடத்தோடும் என்னுமுறையே குளிர்ப்பேற மிகவெதும்ப வென்றமையால் நிரனிறையணி.] (எ)

வடவானலத்தினுடன்பிறந்தாய்வளர்பூங்கலையொன்றெய்தியபின்
படர்வார்சடையோனழல்பரப்புநுதற்கண்ணேடுபயின்றிருந்தாய்
சுடர்கால்கலைகணிறைந்துமுழுமதியாங்காலைத்தொடரரவின்
விடவாயுறைந்தாய்மதியேநீவெம்மைகால்வதரிதேயோ.

(ப - ரை.) மதியே-சந்திரனே, வடவானலத்தினுடன்-வடவாமுகாக்கினியுடனே, பிறந்தாய்-உதித்தாய், வளர்-வளர்கின்ற, பூ-அழகிய,கலையொன்று-கலையொன்றனை, எய்தியபின்-அடைந்தபின்பு, படர்-படர்கின்ற,வார்-நெடிய, சடையோன்-சடையினையுடைய பரமசிவனது, அழல்-அக்கினியை, பரப்பும்-விரிக்கின்ற, நுதற்கண்ணேடு-நெற்றிக்கண்ணுடனே,பயின்றிருந்தாய்-பழகிக் கொண்டிருந்தாய், சுடர்-கிரணங்களை, கால்-உமிழ்கின்ற கலைகணிறைந்து-பதினறுகலையு நிறைந்து, முழுமதியாங் காலை-பூரணசந்திரனுனபொழுது, தொடர்-தொடருகின்ற, அரவின்-பாம்பினுடைய, விடவாய்-விடமுள்ளவாயிலே, உறைந்தாய்-தங்கினுய், (ஆகையால்) நீ-நீ, வெம்மை கால்வது-வெப்பத்தைத் தருவது, அரிதேயோ-அரிதாகுமோ. எ-று.

(போ - ரை.) ஒருவனுக்குப் பிறக்குமிடமும் பழகுமிடமும் உறையுமிடமும் நல்லிடமாயிருக்கில் நற்குணமும், தீயிடமாயிருக்கில் தீக்குணமு முண்டாகும், ஆதலால் இம்மூவிடமும் உனக்குத் தீயவாயிருத்தலினுல் பிறக்குத்

துன்பஞ் செய்கின்றா யென்றாள். பிறக்குமிடம் பழகுமிடம் உறையுமிடமென்னு மூன்றனுள் ஒன்றுகொடிதா யிருந்தாலும் அவன்செய்யுங் கொடுமையளவற்றதாயிருக்க அம்மூன்றிடமுங் கொடியனவாக வுடையநீசெய்யுந்தீமை கூறவேண்டா வென்பதுதோன்ற வெம்மைகால்வதரிதே யென்னப்பட்டது [சந்திரனுக்குப் பிறத்தல் பழதல் உறைதலென்பவைகள் முறையாகச்சொல்லப் பட்டமையால் முறையிற் படர்ச்சியணி.] (அ)

தொய்யின்முலைகள்பசப்பூரத் துணைவர்ப்பிரிந்துதுயிறுறந்த
மையன்மடவாருயிர்கவர்வான் கூற்றம்போலவருமதியே
யையமிலையுன் னுடற்களங்கமழலுங்கொடியவிடமன்றே
வெய்யபகுவாய்க்கரும்பாந்தள்விழுங்கியாற்றாதுமிழ்ந்ததுவே.

(ப - ரை.) துணைவர்ப் பிரிந்து-கணவரைப் பிரிதலினாலே, தொய்யில்-சந்தனக் கோலத்தை யெழுதப்பெற்ற, முலைகள்-தனங்களானவை, பசப்பூர-வேறுபட்ட நிறத்தையடைய, துயிறுறந்த-நித்திரையை யொழிந்த, மையல்-மயக்கத்தையுடைய, மடவார்-மங்கையாது, உயிர்-ஆவியை, கவர்வான்-கொள்ளையிடும் பொருட்டு, கூற்றம்போல-கூற்றுவனைப்போல, வருமதியே-வருகின்ற சந்திரனே, ஐயமிலை-(அதற்குச்) சந்தேகமில்லை, உன் உன்னுடைய, உடற்களங்கம்-உடலிலுள்ள கறையானது, அழலுள்-சுடாநின்ற, கொடிய-கொடுமை பொருந்திய, விடமன்றே-நஞ்சுமன்று, வெய்ய-வெவ்விய, பகுவாய்-பிளப்பாகிய வாயையுடைய, கரும்பாந்தள்-இராகுவென்னும்பாம்பானது, விழுங்கி-உண்டு, ஆற்றாது-தாங்கமாட்டாமல், உமிழ்ந்தது-கக்கியது. எ - று.

(பொ - ரை.) துணைவரைப் பிரிந்து ஊணுறக்கமற்ற மாதருக்கு மரணவேதனை யொத்த துன்பஞ் செய்தல்பற்றிச் சந்திரனுக்குக் கூற்றுவனை யுவமை கூறப்பட்டது. [சந்திரனுடைய களங்கத்தை விடமாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி.] (கூ)

சுடர்கான்றெழுந்தவெண்டிங்காளென்னேசுடுதியாரமுதத்
துடனீபிறந்தபாற்கடலின்றன்மையுணராயானுலு
மடலார்கமலப்பொருட்டுறையும்புத்தேள்காணுமறைக்கொழுந்தின்
படர்வார்சடையில்வீற்றிருக்கும்பான்மையேனுமறிந்திலையே.

(ப - ரை.) சுடர்-கதிர்களை, கான்று-வீசிக்கொண்டு, எழுந்த - உதித்த, வெண்டிங்காள்-வெள்ளிய சந்திரனே, சுடுதி-சுடுகின்றாய், என்னே - (இது) யாதாகவிருந்தது, ஆர்-நிறைந்த, அமுதத்துடன்-அமிர்தினுடனே, நீபிறந்த-நீ பிறக்கப்பெற்ற, பாற்கடலின்-பாற்கடலினுடைய, தன்மை - குணத்தை, உணராயானாலும்-அறியாயென்னினும், மடலார்-இதழ்கணிறைந்த, கமலப் பொருட்டு-தாமரைமலர்க் கொட்டையில், உறையும்-தங்குகின்ற, புத்தேள்-பிரமன், காணு-காணக்கூடாத, மறைக்கொழுந்தின்-வேதத்துச்சியிலிருக்கும்

பரமசிவனுடைய, படர்-படர்ந்த, வார் - நெடிய, சடையில்-சடாபாரத்தில், வீற்றிருக்கும்-வீறுடனேயிருக்கின்ற,பான்மையேனும்-தன்மையையானாலும், அறிந்திலெ-அறிந்தாயில்லை. எ- று.

(போ - ரை.) நற்குலத்தில் நல்லோருடன் பிறந்து பெரியோரைச் சேர்ந்து பெருமைபெற்றிருக்கின்றநீ யாதொரு பயனுமின்றி இத்தீச்செய்கை செய்வது தகாதென்பதுகருத்து. [பாற்கடலமுது பரமசிவன் இவைகளினுற வுண்டாகியுஞ் சந்திரனுக்கு அக்குணமுண்டாகாமை சொல்லப்பட்டமையால் இகழ்ச்சியணி.] (௧0)

தருவுமணியுமிருநிதியுந்தண்ணங்கமலமலர்த்தவிசிற்
றிருவுமுயிர்த்தபாற்கடலிற்றெள்ளாரமுதத்துடன்பிறந்தாய்
பெருவெண்மதியேநீயுறைதல்பெம்மான்மௌலிகதிரமிழ்தி
னுருவமனங்கனுறவொன்றும்விடுத்தியேன்மற்றுனைநிகரார்.

(ப - ரை.) பெரு-பெரிய, வெண்மதியே-வெள்ளிய சந்திரனே, தருவும்-ஐந்தருவையும், மணியும்-சிந்தாமணியையும்-இருநிதியும்-சங்கநிதிபதுமநிதியென்னுமிரண்டினையும், தண்-குளிர்ந்த, அம்-அழகிய, கமலமலர்-தாமரைமலர்களாகிய, தவிசில்-ஆசனத்திலிருக்கின்ற, திருவும்-திருமகளையும், உயிர்த்த பெற்ற, பாற்கடலிற்-பாற்கடலினிடத்தே, தெள்-தெள்ளிய, ஆர் - நிறைந்த, அமுதத்துடன்-அமிர்தத்துடனே, பிறந்தாய்-தோன்றினாய், நீயுறைதல் - நீ வாசம்பண்ணுமிடம், பெம்மான்-பரமசிவனுடைய, மௌலி-சடைமுடி,கதிர்-உன்னுடைய கிரணங்கள், அமிழ்தினுருவம் - அமிர்தத்தினுடைய வடிவம், (ஆகையால்) அனங்கன்-மன்மதனுடைய, உறவொன்றும்-சம்பந்தமொன்றனையும், விடுத்தியேல்-விடப்பெற்றாயானால், உனைநிகர் - உன்னை நிகராவார், ஆம்-யாவர். எ-று.

(போ - ரை.) நிகர்வாரென்னு முற்றுவிருதி நிகரெனத் தொக்குநின்றது. பிறப்பிடத்தினாலும் உறைவிடத்தினாலும் உனக்குண்டாயிருக்கின்ற மேன்மையை விரகிகளைத் துன்பஞ்செய்வதற்கேதுவாயிருக்கிற பழகுமிடமொன்றாலிழக்கின்றாயென்பாள் அனங்கனுறவொன்றும் விடுத்தியென்றாள் ஒருவனுக்குக் குடிப்பிறப்பு முதலியவற்றாலுளதாகுங் குணத்தினும் பழகுமினத்தாலுளதாகுங்குணமே பெரும்பாலென்பது, "நிலத்தியல்பானீர் திரிந்தற்றாகு மாந்தர்க், கினத்தியல்பதாகு" மறிவு, என்பதனாலறிக. [அனங்கனுறவொன்றினை விடுக்கையில் சந்திரனுக்குச் சிறப்புச் சொல்லப் படுகையால் இன்மைநவிற்சியணி. (௧௧)

திங்கட்புலியைவீழ்த்தியுயிர்செகுப்பமடவீரமியத்திற்
றங்கப்படிமக்கலஞ்சேர்மினதனுட்புகுதுந்தாழாமே
துங்கக்கருந்தாதுகப்புடைக்குந்தொழிலோர்க்கூவிக்கூடமெடுத்
தங்கைத்தலத்தாலறைதிரெனப்பணிப்பீராவியளிப்பீரே.

(ப - ரை.) மடவீர்-தோழியரே, திங்கட்புலியை-சந்திரனாகிய புலியை, வீழ்த்தி-வீழச்செய்து, உயிர்செகுப்ப-உயிரைநீக்க, அரமியத்தில்-நிலாமுற்றத்தில், தங்கப்படிமக்கலம்-தங்கத்தினால்வரம்பு செய்யப்பட்டகண்ணாடியை, சேர்மின்-வையுங்கள், அதனுள் - அக்கண்ணாடியினுள், புகுதும் - திங்கட்புலி நுழையும், தாழாமே-தாமசியாமல், துங்கம்-உயர்ச்சிபொருந்திய, கருந்தாது-இரும்பை, உக-உதிர, புடைக்கும்-அடியாநின்ற, தொழிலோர்-தொழில்செய்வோராகிய கொல்லரை, கூவி-அழைத்து, கூடமெடுத்து-சம்மட்டியெடுத்து, அங்கைத்தலத்தால்-அழகியகையினாலே, அறைதிரென - அடியுங்களென்று, பணிப்பீர்-சொல்லுவீர்களானால், ஆவி-எனதுயிரை, அளிப்பீர் - காப்பவராவீர். எ-று.

(பொ - ரை.) எதிர்நின்று கொல்லுதற்குக்கூடாத புலியைப் போனுட்படுத்திக் கொல்லுதல்போல. அம்புலியையும் செய்கவென்பாள். தங்கப் படிமக்கலஞ் சேர்மினென்றாள். கற்றுணர்ந்த தமயந்தியானவள் திங்களைக் கொல்லுதற்கு இவ்வளவுஉபாயஞ்சொல்லியது வண்டுமுதலியவற்றைத் தூது அனுப்புதல்போலக் காமமயக்கத்தாற்கூறியதெனக்கொள்க. [திங்களைப்புலியென்றும் உருவகஞ்செய்து கண்ணாடியைப்போனென உருவகஞ்செய்யாமையால் ஏகதேச உருவகவணி.] (கஉ)

சுடரும்வடவையுலகழலத்தோன்றுதமைத்ததிரையாழி
யடருமழன்மாமதியதனையாற்றாதரற்றிவிடுத்ததெனிற்
படருமிதழிப்புரிசடையெம்பரமனமரருயிர்புரப்பான்
கொடியவிடமுண்டதுபோலவுண்டாலதனாற்குறையுண்டோ.

(ப - ரை.) சுடரும்-பிரகாசியாநின்ற, வடவை-வடவைத்தீயானது, உலகு-உலகத்தை, அழல்-சுட, தோன்றாது-வெளிப்படாமல், அமைத்த-(அதைத்) தன்னுளடக்கிய, திரை-அலைகளையுடைய, ஆழி-கடலானது, அடரும்-நெருங்கிய, அழல்-சுடாநின்ற, மா-பெரிய, மதியதனை-சந்திரனை, ஆற்றாது-பொறுக்காமல்,அரற்றி-அழுது, விடுத்ததெனில்-விட்டதானால், படரும்-படராநின்ற, இதழி-கொன்றைமாலையையணிந்த, புரி-கட்டப்பட்ட, சடை - சடாபாரத்தையுடைய, எம்பரமன் - எம்முடையகடவுள், அமரர் - தேவர்களினுடைய, உயிர்-ஆவியை, புரப்பான்-காக்கும்பொருட்டு,கொடிய-கொடுமைபொருந்திய, விடம்-விடத்தை, உண்டதுபோல், புசித்ததுபோல் உண்டால் - இதனையும் புசித்தால், அதனால்-அச்செய்கையால், குறையுண்டோ-குறைபாடுளதோ.

(பொ-ரை.) அரற்றலாவது அழுதலும் ஒலித்தலுமாம் "அரற்றலே டழுகையோசையென்பதனாலறிக சந்திரனுதிக்குங் காலத்திற்கடல்மிகவொலித்தலின் அங்ஙனங்கூறப்பட்டது,வடவைதீயைத்தன்னுளடக்கியகடலானது திங்களை

விடேத்ததென்பதனல் அதனினுமிது பெருந்தீயெனக் கொள்க. தேவருயிரைப்புரக்கக் காளகூடத்தையுண்ட பேரருளையுடைய பரமசிவன் விரகிகளுடைய வுயிரைப்புரக்க இதனை யுண்ணாதது அவர்கள் தவக்குறையென்பது கருத்து. (கரு)

விரிந்ததிரைப்பாற்கடற்பிறந்தவிடமோரிரண்டிலோர்கடவுண்
மருந்தினுகர்ந்தகரியவிடமீட்டுமுலகில்வந்ததுவே
பரந்துகனலுமதிக்கலையா யவெள்ளைவிடத்தைத்தேவர்பல
ரருந்தவருந்தநாளுளும்வளர்வதெவன்கொலறியேமால்.

(ப - ரை.) விரிந்த-விரியப்பெற்ற, திரை-அலைகளையுடைய, பாற்கடல்-பாற்கடலிலே, பிறந்த-தோன்றிய, விடமோரிரண்டில் - விடமிரண்டில், ஓர் கடவுள்-ஒப்பற்ற பரமசிவனுனவன், மருந்தின்-அமிர்தத்தைப்போல், நுகந்த-புசித்தல், கரியவிடம்-கறுத்தவிடமானது, மீட்டும்-மீளவும், உலகில்-உலகத்திலே, வந்ததோ-தோன்றியதோ, பரந்து-பரவி, கனலும்-சுடாநின்ற, மதிக்கலையாம்-சந்திரனது கலையாகிய, வெள்ளைவிடத்தை - வெண்ணிறத்தையுடைய விடத்தை, தேவர்பலர்-தேவர்களனேகர், அருந்தவருந்த-புசிக்கப்பசிக்க, நாளுளும்-நாடோறும், வளர்வது-வளருகின்றது, எவன்கொல் - என்ன காரணமோ, (யாம்) அறியேம்-அறிகிலேம். எ-று.

(போ - ரை.) கடலிலுண்டாகிய இரண்டுவிடங்களுள் கரியவிடம் ஒருவனுண்ண நசிக்க இவ்வெள்ளைவிடம் தேவர் பலருண்ண நசித்தும் பின்னும் வளர்வதனல் அதனினுமிது கொடிதென்க. ஒருவன்செய்கை முற்றுப்பெறுதலும் பலர்செய்கை முற்றுப்பெறாமையும் ஆச்சரியத்திற் கேதுவாதலின்எவனெனப்பட்டது அறியேமெனக்கொள்க. [மதிக்கலையாம் வெள்ளைவிடமென்றது உருவகவணி வெள்ளைவிடத்திற்கு மீட்டுந்தோன்றுதல் அதிகமாகச்சொல்லப்பட்டமையால் வேற்றுமையணி. (கசு)

நிரைத்தண்டாளக்கோவையெனநிலவுகாலும்வெண்ணகையீர்
விரைத்தண்கலவைச்செழுஞ்சேறென்றழலையிறைத்துமெய்வெதுப்பிற்
றிருத்துமலர்ப்பூஞ்சேக்கையெனவில்வேள்பிரிந்தாருயிர்செருக்கு
மரத்தந்தோய்ந்தவாளியணைகிடத்தலென்மேலன்பேயோ.

(ப - ரை.) நிரை-வரிசையாகவிருக்கின்ற, தண்-தண்ணிய, தாளக்கோவையென-முத்துக்கோவையைப்போல, நிலவு-ஒளியை, காலும் - தருகின்ற, வெள்-வெள்ளிய, நகையீர்-பற்களையுடையமங்கையரே, விரை-வாசனைபொருந்திய, தண்-தண்ணிய, செழு-செழிய, கலவைச்சேறென்று-கூட்டுவருக்கஞ்சேர்ந்த சந்தனக் குழம்பென்று, அழலையிறைத்து-தீயைவீசி, மெய் - தேகத்தை, வெதுப்பி-சுட்டு, திருத்தும்-காம்புகளையப்பெற்ற, மலர்-மலரினாற்செய்யப்பட்ட, பூ-அழகிய, சேக்கையென-மெத்தையன்று, வில்வேள்-மன்மதனானவன், பிரிந்தார்-பிரிந்தவர்களுடைய, உயிர்-ஆவியை, செருக்கும்-போக்கு

கொங்குவிரியுமலர்க்குழலீர்கொழுநர்ப்பிரிந்தார்வருந்துறவா
னெங்குங்குருதியிறைத்தததுபோற்குடபாற்றிசையினெழுஞ்செக்கர்
பொங்குவடவைக்கொழுந்தீயேயதனலன்றேபூசுரர்க
ளங்கைநிறையப்புனல்வாரியிறைத்துநாளுமவிப்பதுவே.

(ப - ரை.) கொங்கு-வாசனையானது, விரியும்-விரியப்பெற்ற, மலர்-மலரையணிந்த, குழலீர்-கூந்தலையுடைய மங்கையரே, கொழுநர்-கணவரை, பிரிந்தார்-நீங்கினவர்கள், வருத்துற-வருத்தத்தையுடைய, வானெங்கும்-ஆகாயமுழுவதும், குருதி-உதிரத்தை, இறைத்ததுபோல் - வீசப்பெற்றதுபோல், குடபாற்றிசையின்-மேற்குத்திசையிலே, எழு-எழுகின்ற, செக்கர்-செவ்வானமானது, பொங்கு-மிகுந்த, வடவை - வடவையென்னும்பெயரையுடைய, கொழு-செழிய, தீயே-அக்கினியே, அதனலன்றே-அதனலன்றே, பூசுரர்கள் - பிராமணர்கள், அங்கைநிறைய - அழகியகைநிறைய, புனல்-சலத்தை, வாரி-அள்ளி, இறைத்து-சொரிந்து, நாளும்-நாடோறும், அவிப்பது-அத்தீயையணைப்பது, எ-று.

(போ - ரை.) பூமிக்குச் சுரர்களாகவிருப்பவர்கள் சீவகாருண்ணியமுடைய அந்தணராதலால் அவரே விரகிகளைச்சுட வெழுந்ததீயையும் அவிக்கவேண்டுதலின் பூசுரர்க்கு அத்தீயவிப்பது கூறப்பட்டது, நெருப்பை யவிப்பதற்குச்சாதனம் நீரின்றிப் பிறிதொன்றென்பதுதோன்றப் புனலைவாரியெனப்பட்டது. [குருதி யிறைத்தத்துபோ லெழுஞ்செக்கரென்றது தற்குறிப்பணி, செக்கரைத்தீயென்றது பூசுரர்கள் நீரிறைத்து அவிப்பதனல் சாதிக்கப்படுதலால் தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறிப்பணி] (கக)

புனைமென்கொடியீர்நிலவருந்தென்புள்ளின்பார்ப்பையருட்கலச
முனிவன்றன்பாலலைபுரட்டுமுந்நீர்குடிக்கும்விஞ்சையினை
யினிதினுணரவைத்திடுமின்வைத்தாற்குணபாலெழுந்துவெய்தாய்க்
கனலுங்கொடியவெண்டிங்கட்கதிர்வெங்கடலையருந்தாதோ.

(ப - ரை.) புனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட, மெல்-மெல்லிய, கொடியீர்-மலர்கொடிபோன்ற மங்கையரே, நிலவு-சந்திரிகையை, அருந்து-புசிக்கின்ற, என்-என்னுடைய, புள்ளின்பார்ப்பை-சகோரக்குஞ்சினை, அருள்-கிருபையுடைய, கலசமுனிவன்பால்-கும்பத்திற்பிறந்த அகத்திய முனிவனிடத்து, அலைபுரட்டும்-அலைகளைபுரட்டுகின்ற, முந்நீர்-கடற்சலத்தை, குடிக்கும்-பாணம்பண்ணுகின்ற, விஞ்சையினை-கல்வியை, இனிதின்-இனிதாக, உணர-அறிய, வைத்திடுமின்-வையுங்கள், வைத்தால்-வைக்கப்பெற்றால், குணபால்-கீழ்த்திசையில், எழுந்து-உதயமாகி, வெய்தாய்-வெவ்விதாய், கனலும்-சுடுகின்ற, கொடிய-கொடுமைபொருந்திய, வெண்டிங்கள்-வெள்ளியசந்திரனுடைய, கதிர்-கிரணமாகிய, வெம்-வெய்ய, கடலை-சமுத்திரத்தை, அருந்தாதோ - (அது) குடியாதோ எ - று,

(போ - ரை.) யாதொன்றைக் கற்கவேண்டுவது இளமைப்பருவத்தாதலால் புள்ளின் பார்ப்பெனப்பட்டது. காமந்தகமென்னும் பொருணூலில் விஷத்தைக்கண்டவளவிற் கண்சிவக்கு மியல்பினையுடைய சகோரத்தைவிஷசோதனையின் பொருட்டு அரசர் வளர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டபடி தன்வீட்டில் வளர்க்கப்பட்டதாதலின் என்புள்ளின் பார்ப்பெனப்பட்டது. கடனீரைக் குடிக்கக்கற்ற சகோரப்பறவைக்குத் தண்டா பூபிகநியாயத்தால் சந்திரகிரணத்தைக் குடிப்பது எளிதிற் சித்திப்பதாகச்சொல்லப்பட்டமையால் தொடர்நிலைச் செய்யுட்பொருட்பேறணி. (௨௦)

பதுமமலர்மெல்லணைகிடத்திப் பனிநீர்தெளித்துச்சாந்தணிந்து
முதிர்வெங்காமக்கனலவிப்பான் முயலாநின்றமொய்குழலீ
ரதிருங்கடல்வான்முகட்டிலெழுந் தழற்றுங்கொடியகதிர்பரப்பு
மதியங்குளிரமருந்தறிவீர் வடவைத்தழலுமவிப்பீரே.

(ப - ரை.) பதுமமலர்-தாமரை மலர்தழ்பரப்பிய, மெல்லணை-மெல்லியமெத்தையில், கிடத்தி-படுக்கவைத்து, பனிநீர்-பனிநீரை, தெளித்து-இறைத்து, சாந்து-சந்தனத்தை, அணிந்து-பூசி, முதிர்-முதிர்ந்திருக்கின்ற, வெம் - வெவ்விய, காமக்கனல்-காமத்தீயை, அவிப்பான்-தணிக்கும் பொருட்டு, முயலாநின்ற-முயலுகின்ற, மொய்குழலீர் - மங்கையரே, அதிரும் - ஒலிக்கின்ற, கடல்-கடலினது, வான்-வான் மேலாகிய, முகட்டில் - உச்சியிலே, எழுந்து-உதித்து, அழற்றும்-சுடுகின்ற, கொடிய-கொடுமை பொருந்திய, கதிர்-கிரணங்களை, பரப்பும்-விரிக்கின்ற, மதியம்-சந்திரன், குளிர-குளிர்ச்சிபெற, மருந்து மருந்தை, அறிவீர்-அறிவீர்கள். வடவைத்தழலும்-வடவாமுகாக்கினியையும், அவிப்பீர்-தணியச் செய்வீர். எ - று.

(போ - ரை.) ஒரு கரும முடித்தற்கேற்ற கருவி இறுவென்றும் இதுவன்றென்று முணராது செய்பவர்களைப்போல், விரகத்தீயை யவிப்பதற்கு ஏற்ற தலைவர்கூட்டத்தை விட்டு அதனை மிகுவிக்கின்ற மலர்ச்சேக்கை கிடத்தல் முதலிய ஏலாதவைகளைச் செய்கின்றீரென்பது தோன்ற காமக்கனலவிப்பான் முயலாநின்ற மொய்குழலீ ரென்றாள். யாவருமனுபவ சித்தமாயறியப்படுகின்ற மதியைக் குளிர்விக்கும் இறைவற் கூட்டமாகிய மருந்தை முன்னரறியீர்க ளென்பாள், அறிவீரென்றாள். இதனை முன்னரறிந்தால் பின்னர் வடவைத்தழலு மவிப்பீரென்றாள். [இவணுயைக் காமத்தினதாகவறியாது தணித்தற்கு முயலுமங்கையரை மதியங்குளிர மருந்தறிவீர் வடவைத்தீயுமவிப்பீரென்று வஞ்சகமாகப் புகழ்தலால் வஞ்சகப் புகழ்ச்சியணி.] (௨௧)

துணர்த்தாரளகமடநல்லீர் சுடுவேங்காமக்கொடுந்தீயைத்
தணிப்பானெண்ணிக்கொடுவந்த தண்ணென்கதிர்கால்வெண்டாள
மணித்தாழ்வடமும்வியன்சினைத்தே மாவின்றளிருமெஞ்ஞான்று
மணித்தாயிருந்தவடவையும்வெங் கானிற்றீயுமமைத்தனவே.

(ப - ரை.) துணர்-பூங்கொத்துகளையுடைய, தார்-மாலையை யணிந்த, அளகம்-கூந்தலையுடைய, மடம்-இளமை பொருந்திய, நல்லீர் - மங்கையரே, சுடு-சுடுகின்ற, வெம்-வெவ்விய, காமம்-ஆசையாகிய, கொடுந்தீயை-கொடிய தீயை, தணிப்பான்-தணிக்கும் பொருட்டு, எண்ணி-கருதி, கொடுவந்த-கொண்டுவந்த, தண்ணென்-குளிர்ச்சி பொருந்திய, கதிர்-கிரணங்களை, கால்-வீசுகின்ற, வெள்-வெள்ளிய, தரளமணி-முத்துக்களாகிய, தாழ்-தொங்கிய, வடமும்-கோவையும், வியன்-பருத்த, சினை-கிளைகளையுடைய, தேம் - வாசனை பொருந்திய, மாவின் றளிரும்-மாங்கொழுந்தும், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், அணித்தாயிருந்த-சமீபமா யிருக்கப்பெற்ற, வடவையும் - வடவாமுகாக்கினியாகவும், வெம்-வெவ்விய, கானிற்றீயும் - காட்டுத் தீயாகவும், அமைந்தன-ஆயின. எ-று.

(போ - ரை.) சைத்திய வுபசாரத்தின் பொருட்டு மேலே அணிவதற்குங் கீழே பரப்புதற்கு மானமணித் தாழ்வடமும் மாவின் றளிருஞ் சமீபத்திலே கொண்டு வரும்பொழுதே அவைகள் தமயந்திக்குப் பெருந்தீப்போன்றிருந்தனவென்க அவைகள் அப்போது கொண்டுவரப்பட்டன வாயினும் மிகுந்த துன்பத்தை விளைத்தலால் எஞ்ஞான்று மெனப்பட்டது. [தமயந்திவிரக வெப்பத்தைத் தணிக்க வெண்ணிக்கொண்டுவந்த தரளவடமும் மாவின் றளிரும் அதைச்செய்யாவிடினும் வீணாகாது வெப்பத்தை மிகச்செய்தலாகிய அனிட்டம் கிடைத்தலால் தகுதியின்மையணி.] (௨௨)

மழலைத்தீஞ்சொன்மதர்நெடுங்கண்மடவீர்கொடுந்தீக்கடவுளும்வெஞ்
சுழல்கட்பகுவாய்நிருதியுங்கா ரிருள்போனிறத்தசுடர்க்குஞ்சி
யழல்கட்கூற்றுமுவந்துறையுந்தென்பாற்றிசைநின்றசைந்துவருங்
குழவித்தென்றலாருயிரைக் குடியாதன்புகூராதே.

(ப - ரை.) தீ-மதுரம் பொருந்திய, மழலைச்சொல் - குதலைச் சொல்லையும், மதர்-களிப்புப் பொருந்திய, நெடுங்கண்-நெடியகண்களையுமுடைய, மடவீர்-மங்கையரே, கொடுந்தீக்கடவுளும்-கொடிய அக்கினி தேவனும், வெம் - வெவ்விய, சுழல்கண்-சுழல்கின்ற கண்களையும், பகுவாய்-பிளப்பாகிய, வாயினையுமுடைய, நிருதியும்-நிருதியென்னு மரக்கனும், கார்-கரிய, இருள்போல்-இருளைப் போன்ற, நிறத்த-நிறத்தினையும், சுடர்க்குஞ்சி - செந்நிறச்சிகையையும், அழல்-அழலைச் செய்கின்ற, கண்-கண்களையுமுடைய, கூற்றும்-யமனும் உவந்து-மகிழ்ந்து, உறையும்-வசிக்கின்ற, தென்பாற்றிசை நின்று-தென்றிசையிலிருந்து, அசைந்துவரும்-உலாவி வருகின்ற, குழவித்தென்றல்-இளந்தென்றலானது, ஆர்-நிறைந்த, உயிரை-விரகிகளுடையவுயிரை, குடியாது - பானம் பண்ணுமல், அன்புகூராது-அன்புமிகாது. எ-று.

(போ - ரை.) தன்னைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொல்லுதல்பற்றித் தீக்கடவுட்குக் கொடியதீயென்றும், தன்னைக்கண்டோர்கள் கலங்கியஞ்சும்படி அரக்கனு யிருத்தல்பற்றிச் சுழல்கட் பகுவாயென்றும். எவ்வளவு மனவலிமையை யுடையோர்களையும் உயிரைப்பிரிக்குங்காலத்து நடுங்கச்செய்யும் உருவி

னுயிர்ப்பனென்பதுபற்றிக் கூற்றுவனுக்குச் சுடர்க்குஞ்சி யழல்கண்ணெ ண்றும் அடைகொடுத்தார். பாம்புகுட்டியாயிருப்பினுங் கொல்லுதல்போலக் காற்றுக்குழவி தென்றலாயிருப்பினும் கொல்லுமென்பதுபட ஆருயிரைக்குடி யாதன்புகூராதெனப்பட்டது. [தணந்தாரைவருத்துந் தென்றலின் கொடு மைக்கேதுவாகாத தீகூற்றுநிருதி யுறைக்கின்ற தென்றிசையை யேதுவாக் கிக் கூறுதலால் கற்றோர் நவிற்சியணி.] (உரு)

விளரிச்சுரும்பர்பாண்முரல விரிதண்படலைத்துழாய்மார்ப
ளொளிருந்திகிரிச்சுடர்ப்படையென் ருேராதுள்ளம்வெருவியதோ
குளிர்வெண்மதியைநஞ்சுயிர்க்குங் கூர்முள்ளெயிற்றுக்கரும்பாந்த
ளெளிதிற்கவர்ந்தும்விழுங்காம லென்னேவாளாவுமிழ்ந்ததுவே.

(ப - ரை.) விளரி-விளரிராகத்தைப் பாடுகின்ற, சுரும்பர்-வண்டுகளா னவை, பாண்முரல-இசையைப்பாட, விரி-விரிந்த, தண்-தண்ணிய, துழாய்ப்படலை-துளபமாலை யணிந்த மார்பன்-மார்பினையுடைய நாரணனது, ஒளிரும்-பிரகாசியா நின்ற, திகிரி-சக்கரமாகிய, சுடர்-காந்தி பொருந்திய, படையென்று-ஆயுதமென்றெண்ணி ஓராது-இன்னதென்றறியாமல், உள்ளம் - மனம், வெருவியதோ-பயந்ததோ, குளிர் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, வெண்மதியை-வெள்ளிய சந்திரனை, நஞ்சுயிர்க்கும்-விடத்தைத் தருகின்ற, கூர்முள்-கூரிய முட்கள்போன்ற, எயிற்று-பற்களையுடைய, கரும்பாந்தள்-இராகுவென் னும் பாம்பானது, எளிதில்-இலேசாக, கவர்ந்தும்-பற்றியும், விழுங்காமல்-உட்கொள்ளாமல், என்ன-என்னகாரணம், வாளா-வீணு, உமிழ்ந்தது-உமிழ்ந்து விட்டது. எ-று.

(போ - ரை.) இராகுவானது தனது பகைவனுகிய திருமாலுடைய சக்காப் படையானது விடுக்கப்பட்டவர்களைச் சேதியாமல் விடாதென்பதை யனுபவத்தாலறிந்துள தாதலின் வெருவியென்றும், சந்திரன் அதன்வடிவா யிருப்பினுந் தன் வாய்க்குட் பட்டபின்பு சந்திரனென்னு முணர்ச்சி யுண்டாகவேண்டியிருக்கவும் பண்டைபயத்தா லுண்மையுணராது உமிழ்ந்தபடியால் வாளாவெனப்பட்டது. [திங்களைத் திகிரிப்படையாக மயங்குதலின் மயக்கவணி.] (உச)

முழைவாய்திறந்துதெழித்தடரு மூரியெருமைப்பெரும்பகடூர்ந்
தொழியாதுவரிசூழ்கிடந்த வுலகில்வாழ்பல் லுயிர்கவர்ந்து
பழிகூர்வெய்யகருங்கூற்றைத் தருவனெனப்பேர்பகர்ந்திடுவோர்க்
கழன்மாமதியைத்தண்மதியென் றுரைக்குமாற்றமரிதாயோ.

(ப - ரை.) முழை-குகையை யொத்த, வாய்திறந்து-வாயைத்திறந்து, தெழித்து-பேரொலி செய்து, அடரும்-போர்செய்கின்ற, மூரி-வலிமைபொருந்திய, பேரு-பெரிய, எருமைப்பகடு-எருமைக் கடாவை, ஊர்ந்து-செலுத்தி. ஒழியாது நீங்காமல், உவரி-கடலானது, சூழ்கிடந்த-சூழப்பெற்றிருக்கின்ற, உலகில்-உலகத்திலே, வாழ்-வாழ்கின்ற, பல்லுயிர்-பலவாகிய உயிர்களை, கவர்ந்து-வௌவி, பழிகூர்-நிந்தைமிகுந்த, வெய்ய வெவ்விய, கருங்கூற்றை-

கரிய யமனை, தருமனென-தருமராச னென்று, பேர்பகர்ந்திடுவோர்க்கு-பேர் சொல்லுவோர்க்கு, அழல்-வெம்மையைச் செய்கின்ற, மாமதியை-பெரியசந்திரனை, தண்மதியென்று-குளிர்ந்த சந்திரனென்று, உரைக்கும் - சொல்லுகின்ற, மாற்றம்-சொல்லானது, அரிதோ-அரிதோ. எ-று.

(போ - ரை.) மூழைவாய மற்றவாய்களிலும் பெருவாயாம். மூழைவாய்திறந்து தெழித்தடரு மூரியெருமை யென்றதனால் தன்னொளியினாலும் பகைவரைக் கொல்லுகின்ற கொடிய தென்றதாயிற்று. வாழ்யல்லுயிர் கவர்ந்துபழிகூர் வெய்யகருங்கூற் றென்றதனால் எத்துணையுங் கண்ணோட்டமின்றி யாவரையுங் கொல்லுங் கொடியோனென்றதாயிற்று. பிராரத்தானுபவஅந்தத்தி லுயிரைப்பிரிப்பவனும் அவரவர்கள்செய்த புண்ணியபாவங்கட்கீடாக நீதிக்கியையத் தண்டிப்பவனுமா யிருப்பினுங் கொல்லுந்தொழிலே தன்றொழிலாக வுடையனாதலால் அவனுக்கு அப்பெயர்கூறலாகாதென்பாள் கூற்றைத் தருமனெனப்பேர் பகர்ந்திடுவோரென்றாள். [எவ்விடத்திலுள்ள வெல்லாவுயிரையுங் கொல்லுகின்ற யமனைத் தருமனென்று சொல்லுவோர்க்குத்தண்டாபூபிகா நியாயத்தால் தனக்கெதிர்ப்பட்டவைகளை மாத்திரங்கொல்லுகின்ற அழன்மதியைத்தண்மதியெனல் எளிதென்பது தோன்றுதலால் தொடர்நிலைச் செய்யுட்பொருட்பேறணி.] (உ௫)

அறுகான்முரலுநறுங்கூந்தற் சீதையொருத்தியாவியுய்யப்
பெறுவான்வரைகளனைத்துநெடுங் கடல்வாய்ப்பெய்தபெருங்கவிகள்
சிறுகாலுயிர்க்குந்தமிழ்வரையை முந்நீரகத்திற்சேர்த்தியவே
லுறுகாதலரைத்தணந்துறைபு மடவார்பலருமுய்வாரே.

(ப - ரை.) அறுகால்-வண்டுகளானவை, முரலும்-ஒலிக்கப்பெற்ற, நறு-வாசனைபொருந்திய, கூந்தல்-அளகத்தையுடைய, சீதையொருத்தி-சீதையென்னுமொரு மங்கையானவள், ஆவியுய்யப்பெறுவான்-உயிர்பிழைக்கப் பெறும்பொருட்டு, வரைகளனைத்தும்-மலைகள்யாவும், நெடுங்கடல்வாய்-நெடியகடலினிடத்தே, பெய்த-இட்ட, பெருங்கவிகள்-பெரியவானரங்கள், சிறுகால் - தென்றற்காற்றை, உயிர்க்கும் பெறுகின்ற, தமிழ்வரையை-பொதியமலையை முந்நீரகத்தில்-அக்கடலினிடத்து, சேர்த்தியவேல் - சேர்த்தனவாகில், உறு-பொறுந்தப்பெற்ற, காதலரை-துணைவரை. தணந்து நீங்கி, உறையும்-வசிக்கின்ற, மடவார்பலரும்-பலராயுள்ளமாதர்களும், உய்வார் பிழைப்பாகள்.

(போ - ரை.) வரைகளனைத்தும் நெடுங்கடல்வாய்ப்பெய்தபெருங்கவிகளென்றதனால் இவ்வுலகில் வாழும் வானரங்களைப்போல்வனவல்ல தெய்வத்தன்மையுள்ள வானரங்களென்றதாயிற்று. அவை யெவ்வளவு உயர்ந்தவைகளாயினும் குரங்கினமாதலால் ஒருத்தியுயிர்பிழைத்தற்பொருட்டு அனேகமலைகளைக் கடலிடத்தேபோட்டு அனேகருயிர்பிழைத்தற்பொருட்டு இவ்வொரு மலையை அதனிடத்திற்போடாது விட்டவென்க. [வானரங்கள் சிறுகாலுயி

ர்க்குந் தமிழ்வரையுங்கடலினிடத்துப் போட்டால் மடர்வார்பலர்க்கும் உய்தல் கூடுமென யூகித்தலால் உய்த்துணர்வணி. (உசு)

சீதையொருத்திகாதலரைத் தணந்துளாரிற்சிறப்புடைய
ளாதலுணர்ந்தேமருகிருந்தோ ராக்கமாதராதலினாற்
காதலுளர்போற்றோழியர்சூழ்ந் திவ்வாறியற்றிற்கழிதுயரா
லேதமுழந்துள்ளுயிர்சோரு மென்போலயர்வுற்றிருப்பாளே.

(ப - ரை.) சீதையொருத்தி-சீதையென்னு மொருத்திமாத்திரம், காதலரை-கணவரை, தணந்துளாரில்-நீங்கினவர்களில், சிறப்புடையளாதல்-சிறப்புடையளாதலை, உணர்ந்தேம்-அறிந்தேம், அருகிருந்தோர் - பக்கத்திலிருந்தவர்கள், அரக்கமாதராதலினால்-இராக்கத மங்கையராகையினாலே, தோழியர்-தாதியர்கள், காதலுளர்போல்-ஆசையையுடையவர்களைப்போல், சூழ்ந்து-சுற்றிக்கொண்டு, இவ்வாறு-இந்தப்பிரகாரம், இயற்றில்-செய்தால், கழி மிகுந்த, துயரால்-துன்பத்தினாலே, ஏதமுழந்து-வருத்தமிகப்பொருந்தி, உள்-உள்ளேயிருக்கின்ற, உயிர்-ஆ , சோரும்-சோர்வையடைந்திருக்கின்ற, என்போல்-என்னைப்போல், அயர்வுற்று-துன்பத்தைப்பொருந்தி, இருப்பாள்-இருப்பாள்.

(போ - ரை.) விரகிகளுக்குச் செய்யப்படுஞ் சைத்திய வுபசாரங்கள் நெருப்பிற்பெய்த நெய்போல் அவர்களுற்றநோயை மேன்மேலும் வளரச் செய்வனவாதலின் அவ்வாறுசெய்யு மியல்பிலராகிய அரக்கமாதராற் சூழப்பட்டிருந்த சீதைக்கு அத்துயர முள்ளவளவின் அதிகரியாதிருத்தலாற் சீதையொருத்தி காதலரைத் தணந்துளாரிற் சிறப்புடையளென்றாள். அரக்கர்தேவரை மானிடரைக்கொன்று தின்னவிரும்புவதன்றி அவர்களுக் குபசாரஞ் செய்யாரென்பது கருத்து. [கொடுஞ்செயலையுடைய அரக்கமாதர் சூழ்தலாலுண்டாகிய சீதையின் வருத்தத்தைக் குற்றமாகவுஞ் சொல்லுதலால் இலேசவணி.] (உஎ)

கொங்கிற்பொலிந்துநறவுயிர்க்குங் கொன்றைத்தொடையலணிகுழகன்
றிங்கட்கலைகளனைத்துமொளிர் செம்பொற்சடையிற்கரந்தனனே
வெங்கட்டுளைவாளெயிற்றரவம் விழுங்கியுமிழாதிருந்ததோ
கங்குற்பொழுதுந்தனியாழ செலுத்தாநிற்குங்கதிரோனே.

(ப - ரை.) கொங்கில்-வாசனையினாலே, பொலிந்து-பிரகாசித்து; நறவு-தேனை, உயிர்க்கும்-துளிக்கின்ற, கொன்றைத்தொடையல்-கொன்றை மலராற்செய்த மாலையை, அணி-தரிக்கப்பெற்ற, குழகன்-பரமசிவன், திங்கட்கலைகளனைத்தும-சந்திரனுடைய பதினாறுகலையையும், ஒளிர்-பிரகாசியாநின்ற, செம்பொன்-சிவந்த பொன்வடிவமா யிருக்கின்ற, சடையில்-சடாபாரத்தில், கரந்தனனே-ஒளித்துவைத்தானே, வெங்கண்-வெவ்விய கண்களையும், வாள்-ஒளிபொருந்திய, துளை-துளையையுடைய, எயிறு-பற்களையுமுடைய, அரவம்-

பாம்பானது, விழுங்கி-உட்கொண்டு, உமிழாதிருந்ததோ - கக்காம லிருந்து விட்டதோ, கங்குற்பொழுதும்-இராத்திரிகாலத்திலும், தனி-ஒப்பற்ற, ஆழி-சக்கரத்தை, கதிரோன்-சூரியனுனவன், செலுத்தாநிற்கும் - செலுத்துகின்ருன், எ - று.

(போ - ரை.) [இரவிற்றேன்றி வெப்பத்தைச்செய்கின்ற சந்திரனிடத்தில் சடையிற் காந்தனனே உமிழாதிருந்ததோவென எதுவைக்கூறி அவன்றன்மையையொழித்து இரவியின்றன்மை கூறுதலால் ஒழிப்பணி.] (உ௰)

வடுக்கண்டுயிலாதறவருந்து மடவார்தமையும்படைத்தவரைத்
துடைக்கும்படிவெவ்விடங்காலுஞ் சுடர்மாமதியுமமைத்தழலின்
விடுக்குங்கதிர்கடொடிற்கனற்றும் வெம்மைக்காற்ருதிதழ்க்கதவ
மடைக்குங்கமலத்திடையொளிக்கு மருமாமறையோன்வாழியவே.

(ப - ரை.) வடு-மாவடுபோன்ற, கண்-கண்கள், துயிலாவது-நித்திரை செய்யாமல், அற-மிகவும், வருந்தும்-வருந்தப்பெற்ற, மடவார்தமையும்-மகளிரையும், படைத்து-உண்டாக்கி, அவரைத்துடைக்கும்படி-அம்மகளிரையழிக்கும்படி, வெவ்விடம்-வெவ்விய விடத்தை, காலும்-கக்கப்பெற்ற,சுடர்-காந்திபொருந்திய, மாமதியுமமைத்து-பெரியசந்திரனும் படைத்து, அழலின்-தீயைப்போல், விடுக்கும்-(அவனுல்) விடப்பட்ட,கதிர்கள்-கிரணங்களை,தொடில்-தொட்டால்,கனற்றும்-சுடுகின்ற,வெம்மைக்கு-வெப்பத்திற்கு, ஆற்ருது-தரிக்காமல், இதழ்க்கதவம்-இதழாகியகதவுகளை, அடைக்கும்-அடைக்கப்பெற்ற, கமலத்திடை-தாமரைவீட்டில், ஒளிக்கும் - ஒளித்துக்கொள்ளும், அரு-அரிய, மா-பெரிய, மறையோன்-வேதநூற்குரியபிரமன், வாழிய - வாழக்கடவன், எ - று.

(போ - ரை) நான்முகனுனவன் மடவாரையும் படைத்து அவரை வருந்தும்படிச் சந்திரனையும் படைத்து அச்சந்திரன் தன்னையும் வருத்துமென்று கமலத்திடை யொளித்தானென்றதனுல் பிறருக்குக் கேடுவிளைப்பவைகளையமைத்தவன் அவைகளே தனக்குக்கேட்டை விளைக்குமென்று அஞ்சுவனென்பதும் இன்னது செய்யி னின்னது பயக்குமென்னும் அறிவிலியென்பதும் பெறப்பட்டன. [இப்படிச்செய்தோ ஞசமடைகவென்பாள் மறையோன் வாழியவென்றதனுல் வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி. (உக)

தண்ணங்கதிர்வெண்மதியென்பார் தழலாய்முடிந்ததென்னளவும்
வண்ணவரிவின்மதன்பகழி மலராமென்பாரவையுமுயி
ருண்ணிமரவக்கணைபோல வடற்றுகின்றவொருபாவிப்
பெண்ணென்றயறாற்றிடப்பிறந்தேற கின்னுமேகாம்பேருலகே.

(ப - ரை.) (சந்திரனை) தண்-தண்ணிய, அம் அழகிய, கதிர்-கிரணங்களையுடைய, வெண்மதியென்பார் - வெள்ளியசந்திரனென்று சொல்லுவார், தழலாய்முடிந்தது-அது அக்கினியாய்விட்டது, என்னளவும் - என்மட்டும்,

வண்ணம்-அழகிய, வரி-நெடிய, வில் - கருப்புவில்லையுடைய, மதன்பகழி-மன்மதனுடைய பாணங்கள், மலரமென்பார்-மலரென்றுசொல்லுவார்கள், அவையும்-அம்மலர்களும், உயிருண்ணும் - உயிரையுண்கின்ற, அறவக்கணை போல-சர்ப்பபாணங்கள்போல, உடற்றுகின்ற-கொல்லுகின்றன, ஒரு-ஒப்ப ற்ற, பாவிப்பெண்ணென்று-பாவியாகியபெண்ணென்று, அயறுற்றிட - அய லார்த்தூற்ற, பிறந்தேற்கு-பிறந்தவெனக்கு, பேருலகு - பெரியவிவ்வுலகிலுள் ளவைகளில், இன்னுமேதாம்-இனி எதுவெதுவாமோ (யான்) அறியேன்.

(போ - ரை.) அறியேனென்பது சொல்லெச்சம் மனிதர்பிறவியிற்பெ ண்பிறப்பிழிந்ததென்பாள், பாவிப்பெண்ணென்ற பிறந்தேற்கொன்றும் இவ்வுலகோர் தண்ணியவென்பவைகள் வெச்செனவாயிருக்கின் வெச்சென வாயிருப்பவைகள் எப்படியிருக்குமோவென்பாள் இன்னுமேதாம் பேருல கென்றுஞ் சொல்லினாள். (கூ0)

திரைசெய்கரியகடற்பிறந்த திங்கட்கொழுந்துந்தமிழ்ப்பொதிய
வரையில்வளர்ந்தநறுஞ்சாந்தும் வயவாள்வேந்தர்மார்பேற்குந்
தரளவடமுமுருகுயிர்க்குந் தண்ணெனமலரும்பைந்தொடிதன்
விரகவனலைமேன்மேலு மூட்டும்விறகுபோன்றனவே.

(ப - ரை.) திரைசெய்-அலைகளைச்செய்கின்ற, கரிய - கருமைபொருந் திய, கடற்பிறந்த-கடலினிடத்தே தோன்றிய, திங்கட்கொழுந்தும்-பாலசந் திரனும், தமிழ்-தமிழ்தோன்றிய, பொதியவரையில்-பொதியமலையில், வளர் ந்த-வளரப்பெற்ற, நறுஞ்சாந்தும்-நறியசந்தனமும், வயம் - வலிமைபொருந் திய, வாள்-வாட்படையையுடைய, வேந்தர்-அரசர்களுடைய, மார்பு - மார்பு கள், எற்கும்-எற்றற்குரிய, தரளவடமும்-முத்துமாலையும், முருகுயிர்க்கும்-வாசனையைத் தருகின்ற, தண்ணெனமலரும்-குளிர்ச்சியாயிருக்கினறமலரும், பைந்தொடிதன்-பசியவளையலணிந்த தமயந்தியுடைய, விரகவனலை-விரகத் தாலாகியதீயை, மேன்மேலும்-மேலுமேலும், மூட்டும்-மூளச்செய்கின்ற,விற குபோன்றன-விறகுகளைப்போலிருந்தன எ - று.

(போ-ரை.) சந்திரன் சந்தனம் தாளவடம் மலர் அடைமொழிகளோடு கூறப்பட்டமையால் மிகவும் குளிர்ச்சி செய்வனவெனக் காட்டுகின்றன. இப் படிப்பட்டவைகளாயினும் விறகுகள் நெருப்பை விர்த்திசெய்வனபோல இவைகள் விரகத்துன்பத்தை விர்த்திசெய்வனவெனக் கொள்க. எப்படியெ ன்னில் தலைவனைக்கூடுமின்பத்திற்குத் துணையாயுள்ள இந்நான்குமிருக்கின் றனவே அவனில்லையேயென்ன நினைப்பையுண்டாக்கி அத்துயரத்தை மிகு வித்தலாம் [சந்திரன் முதலியவற்றில் விரகாக்கினியை விர்த்திசெய்யும் விற கினைக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி.] (கூக)

நறைகொப்புளிக்குமலர்வாளி நலியவாற்றுதுயிர்ப்பொறைகொண்
டுறைதற்கரிதன்றிகல்வேழ முண்டகனிபோலுள்ளுடைந்து
மறுவற்றொளிருமதிமுகத்து மானேர்நோக்கிவிடுத்திடவும்
பெறுதற்கரியவுருவிதெனப் பிரியாதிருந்ததின்னுயிரே.

(ப - ரை.) நறை-தேனை, கொப்புளிக்கும்-உமிழ்கின்ற, மலர்வாளி-மலர்க்கணைகளானவை, நலிய-வருத்துதல்செய்ய, ஆற்றுது-பொறுதவளாகி, உயிர்ப்பொறைகொண்டு-உயிர்ப்பாரஞ் சுமந்து, உறைதற்கு-தங்குதற்கு, அரிதென்று-அருமையதென்று, இகல்-பகைமை பொருந்திய, வேழமுண்டகனிபோல் - யானையுண்ட விளங்கனிபோல், உள்ளுடைந்து-மனந்தளர்ந்து, மறுவற்று-களங்கமற்று, ஒளிரும்-விளங்காநின்ற, மதி-சந்திரன்போன்ற, முகத்து-முகத்தையுடைய, மானேர்-மானையொத்த, நோக்கி - பார்வையை யுடைய, தமயந்தி, விடுத்திடவும்-தன்னை விட்டுவிடவும், பெறுதற்கு-பெற்றிவெதற்கு, அரியவுருவிதென-இஃதரியவடிவமென்று, இன்னுயிர்-அவளினியவுயிரானது, பிரியாதிருந்தது-விட்டுநீங்காம லிருந்தது, எ-று.

(பொ-ரை.) உள்ளுடைந்தும் விடுத்திடவும் என்னும் உம்மைகள் கீழ்ப்போனவேட்கை முதலிய எட்டவத்தைகளையுந் தழுவிநின்றன. உள்ளுதல்-மூர்ச்சித்தலாம், விடுத்திடல்-சாக்காடாம், இவ்வவத்தைகள் பத்தும்இவளடைதலால் இனி மெய்யுரு புணர்ச்சி நிகழாவிட்டால் இவளுயிர் பிரியாதிரா தென்பார். பெறுதற்கரிய வுருவிதெனப் பிரியா திருந்ததின்னுயிரென்றார். தமிழ்நூலிற் பத்தவத்தைகளில் தலைமகட்குச் சிலவவத்தை மாத்திரம் சொல்லியிருக்கின்றன வென்னில் இந்நூல் வடநூலினின்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டதாதலின் அந்நயம் பற்றிக் கூறினரென்க. (௬உ)

தார்வாய்முரலுமினவண்டின் சிறைமெல்வளியாலிடைதளர்ந்து
சோர்வாடிதலைபரந்தமூலைத் துணையினுப்பண்மைதோய்ந்த
கூர்வாளெடுங்கணீர்வார்தல் கொற்றமாரன்விரகமெனு
மீர்வாள்கைக்கொண்டுயிர்போழ்தற் கெற்றுநூல்போன்றிருந்ததுவே

(ப - ரை.) தார்வாய்- மலர்மாலையினிடத்தில், முரலும் - ஒலிக்கின்ற, இனம்-கூட்டமாயுள்ள, வண்டின்-வண்டுகளுடைய, சிறை - இறகினுடைய, மெல்வளியால்-மெல்லியகாற்றுல், இடைதளர்ந்து-இடைவருந்தி, சோர்வாள்-சோர்பவளாகிய தமயந்தியானவள், திதலைபரந்த-வேறுபட்ட நிறத்தையடைந்த, முலைத்துணையின்-இரண்டுத்தனங்களின், நாப்பண்-நடுவே, மை - அஞ்சனமானது, தோய்ந்த-கலந்த, கூர்வாள்-கூரியவாட்படையையொத்த, நெடுங்கண்-நெடிய கண்களினின்றும், நீர்வார்தல்-நீரொழுகுதல், கொற்றம்-வெற்றி பொருந்திய, மாரன்-மன்மதனானவன், விரகமெனும் - பிரிவென்கின்ற, ஈர்வாள்-அரிவாளை, கைக்கொண்டு-கையிற்கொண்டு, உயிர்-உயிரை, போழ்தற்கு-பிளத்தற்கு, எற்றுநூல்போன்று-எற்றியநூலையொத்து, இருந்தது-இருந்தது.

(போ-ரை) சிறைமெல்வளியா விடைதளர்ந்து சோர்வாளென்றதனால். மிகவுமெல்லிய விடையினளென்றாயிற்று, எற்றுநூலாவது - மரமறுப்போர் கோணுதலின்றிச் செவ்விதாயறுத்தற்பொருட்டுச் செய்யப்பட்ட கரிக்கோடாம். [மைதோய்ந்தொழுகிய கண்ணீரில் மன்மதனது எற்றுநூல் குறிக்கப்பட்டமையால் தற்குறிப்பணி.] (௩௩)

புலவுத்திரைசூழ்நிலவலயம் புரக்கும்வேந்தைப்பிறப்பி
னலமுற்றுறவீண்டணைவதற்கு நவைதீர்தவமுன்னியற்றாதே
னிலவத்துவர்வாய்மடநல்லீ ரின்னும்பிறந்துபுணர்வனென
நிலவுத்தழலிற்புகுந்திறப்ப நினையாநிற்குநேரிழையே.

(ப - ரை.) புலவு-புலால்நாற்றத்தையுடைய, திரைசூழ் - கடல்சூழ்ந்த, நிலவலயம்-பூமண்டலத்தை, புரக்கும்-காக்கின்ற, வேந்தை-நளராசனை, இப்பிறப்பில்-இந்தபிறப்பில், நலம்-இன்பமானது, முற்றுற-நிறைவுபெற,ஈண்டு-இவ்விடத்தில், அணைவதற்கு-தழுவுதற்கு, நவைதீர்-குற்றநீங்கிய, தவம்-தவத்தை, முன்-முற்பிறப்பில், இயற்றாதேன்-செய்யாதயான், இலவு - இலவிதழ்போன்ற, துவர்-சிவந்த,வாய்-வாயையுடைய, மடம்-இளமைபொருந்திய, நல்லீர்-மடவீர், இன்னும்-இன்னமும், பிறந்து-உதித்தாவது,புணர்வனென-கூடுவேனென்று, நிலவு-சந்திரிகையாகிய, தழலிற்புகுந்து-தீயின்மூழ்கி, இறப்ப-உயிரை நீக்க, நேரிழை-தமயந்தியானவள், நினையாநிற்கும் - நினைக்கின்றாள்.

(போ - ரை.) நெருப்புமுதலியவற்றில் தாமாயிறப்பவர்கள் அப்பொழுது கருதியபடி மறுமையி லடைவரென்பது புராணசித்தமாதலின் இன்னும் பிறந்து புணர்வனென நிலவுத்தழலிற் புகுந்திறப்ப நினையாநிற்கு நேரிழையென்றார். (௩௪)

மன்றற்குழலார்வளிவிலக்கி வயங்குசுடர்காத்தெனமாரன்
வென்றிக்கொடியினுருவமைந்த மடமான்மூலையில்வீசாமற்
குன்றிற்பிறந்துதாதளைந்து குளிர்ந்தூங்குருவிதோய்ந்துநறுந்
தென்றற்குழவிநுழைந்துவருஞ் சிறுசாளரங்கடாள்செறித்தார்.

(ப - ரை.) மன்றல்-பரிமளம்பொருந்திய, குழலார்-கூந்தலையுடையமகளிர், வளிவிலக்கி-காற்றினாலுண்டாகு மிடையூற்றைநீக்கி, வயங்கு-பிரகாசியாநின்ற, சுடர்-விளக்கை, காத்தென-காத்ததுபோல, மாரன்-மன்மதனுடைய, வென்றி-வெற்றிபொருந்திய, கொடியின்-கொடியைப்போல, உருவு-வடிவமானது, அமைந்த-அமையப்பெற்ற, மடமான்-தமயந்தியுடைய, மூலையில்-தனத்தில், வீசாமல்-மோதாமல், குன்றில்-பொதியமலையில், பிறந்து - தோன்றி, தாது-மலர்ப்பொடியை,அளைந்து-பூசிக்கொண்டு,குளிர்ந்தூங்கு-குளிர்ச்சிபொ

ருந்திய, அருவி-அருவிநீரில், தோய்ந்து-முழுகி, நறு-நறிய, தென்றற்குழவி-இளந்தென்றல், நுழைத்து-புகுந்து, வரும்-வருகின்ற, சிறு-சிறிய, சாளரங்கள்-பலகணிகளினுடைய, தாள்-தாழை, செறித்தார்-பதிந்தார்கள் எ-று.

(போ - ரை.) வளிவிலக்கிச் சுடர்காத்தலாவது-விளக்கு நிலைபெறும்படித்திரை முதலிய செய்தலாம். இவளுருவைக் கண்டளவில் துறவியர்முதலிய பகைவரும் மன்மதனுக்கிணங்கலின் மாரன் வெற்றிக்கொடியினுருவமைந்த மடமானென்றார். (ஙரு)

வெந்தீயதனிற்பெய்தளிர்போன் மெலிந்துவிளையாட்டயர்செழும்பூம்
பந்தோடரியகழங்கணிகள் பலவுந்துறந்துமலர்மகளை
யந்தாரகலத்திருத்தியபோர் வேந்தன்பெயரேயறைகுதலாற்
செந்தார்ப்பசியகிள்ளையொன்றுந் துறவாதிருந்தாள்சேயிழையே.

(ப - ரை.) வெந்தீயதனில்-வெவ்விய நெருப்பினில், பெய்-போடப்பட்ட, தளிர்போல்-தளிரைப்போல, மெலிந்து-விரகாக்கினியால் வாடி, விளையாட்டயர்-விளையாடுவதற்குரிய, செழு-செழிய, பூ-அழகிய, பந்தோடு-பந்துடனே, அரிய-அறியவாகிய, கழங்கு-அம்மனைகளையும், அணிகள் பலவும்-பலவாபரணங்களையும், துறந்து-நீக்கி, மலர்மகளை-திருமாதை, அம்-அழகிய, தார்-மாலையணிந்த, அகலத்து - மார்பினிடத்திலே, இருத்திய - இருக்கச்செய்த, போர்-போரைவிரும்பிய, வேந்தன்-நளராசனது, பெயரே - பெயரினையே, அறைகுதலால்-சொல்லுதலால், செம்-சிவந்த, தார் - இரேகையையுடைய, பசிய-பசுமைநிறத்தைப்பொருந்திய, கிள்ளையொன்றும்-கிளியொன்றனையும், சேயிழை-தமயந்தியானவள், துறவாது-நீக்காமல், இருந்தாள் - இருந்தனள்.

(போ - ரை.) தீயதனிற் பெய்தளிரென்றமையால் மெலிதற்கு விரகாக்கினியும், மெலிந்தென்றமையால் தளிருக்கு வாடுதலும், வருவிக்கப்பட்டன, மலர்மகளை யந்தாரகலத் திருத்தியபோர் வேந்த னென்றமையால் பெருஞ்செல்வத்தையும் பெருவிறலையு முடையோ னென்றதாயிற்று. (ஙசு)

அலைவாய்விடத்தினுடன்றோன்றி யாவிகவரும்வெண்ணெருப்பே
யுலையாய்புவனமனைத்துமழ லொருங்குகொளுத்துநுதற்கண்ணன்
றலைமேலுனதுகலையொன்றே தரித்தானென்றான்மிகவுமுயிர்க்
கொலைசூழ்ந்துனரினின்போலுங் கொடியாருளரோகூறென்றாள்.

(ப - ரை.) அலைவாய்-கடலினிடத்தே, விடத்தினுடன்றேன்றி-விடத்தினுடனேபிறந்து, ஆவி-உயிரை, கவரும்-வெளவுகின்ற, வெண்ணெருப்பே-(சந்திரனென்னப்பட்ட) வெள்ளியநெருப்பே, உலையா-கெடாத, புவனமனைத்தும்-உலகம்யாவையும், அழல்-தீயால், ஒழுங்கு-ஒன்றாய்,கொளுத்தும்-கொளுத்துகின்ற, நுதற்கண்ணன்-நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன், தலைமேல்-தலைமீது, உன துகலையொன்றே - உன்னுடையபங்கொன்றனையே, தரித்தானென்றால்-தரிக்கப்பெற்றானேயாகில், மிகவும்-அதிகமாக, உயிர் - உயிரை, கொலைசூழ்குனரில்-கொல்லக்கருதுவோர்களில், நின்போலும்-உன்னைப்போலும், கொடியார்-கொடுமையையுடையவர்கள், உளரோ-இருக்கின்றார்களோ, கூறென்றாள்-சொல்லென்றாள். எ - று.

(போ-ரை.) உலகமனைத்தையு மொருங்கு கொளுத்தும் ஊழித்தீயைத் தன் கண்ணிற்றரித்த பரமசிவனுக்கு உடலல்லாததலையினிடத்தில் உன்பதினாறுபங்கி லொருபங்கன்றி அதிகமாகத் தரிக்கக்கூடாதாயின் உன்முன் மெல்லியராகிய மாதருயிர் வாழ்தல் கூடா தென்பதுகருத்து. (௩எ)

சந்திரோபாலம்பனப்படல-முற்றும்.

ஆ செய்யுள்-௩எ௰.

௵ தென்றல் செக்கர்முதலியவற்றை வெறுப்பனவாகச் சிலசெய்யுளிருப்பினும் சந்திரனைநிந்தித்தல் பெரும்பான்மைபற்றி கமுகத்தோட்ட மென்றாற்போல இப்படலத்திற்கு அப்பெய ரிடப்பட்டது.

உ

கடவுள் துணை.

மன்மதோபாலம்பனப் படலம்.

[முன்னே சந்திரனை நிந்தித்த தமயந்தியானவள் இப்படலத்தால் மன்மதனை நிந்தித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

மங்குலூடு மறைந்துயிர்வாட்டுமித்
திங்கடன்னை வெறுத்தது தீங்கெனு
வங்கமூடொளித் தாருயிர்கூட்டுணுந்
துங்கவேளை வெறுக்கத்தொடங்கினுள்.

(ப - ரை.) (தமயந்தியானவள்) மங்குலூடு-மேகத்தினிடத்திலே, மறைந்து-ஒளித்திருந்து, உயிா-ஆவியை, வாட்டும்-வாட்டுகின்ற, இத்திங்கடன்னை-இந்தச் சந்திரனை, வெறுத்தது-வெறுத்துப் பேசினது, தீங்கெனு - குற்றமென்று நினைத்து, அங்கமூடு-தேகத்தினுள்ளே, ஒளித்து-மறைந்துநின்று, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-ஆவியை, கூட்டுணும்-கொள்ளை கொள்கின்ற, துங்கம்-உயர்வு பொருந்திய, வேளை-மன்மதனை, வெறுக்க-வெறுத்தல்செய்ய, தொடங்கினுள்-ஆரம்பித்தாள். எ-று.

(பொ - ரை.) மங்குலூடு மறைந்துயிர் வாட்டுமித் திங்கடன்னை வெறுத்தது தீங்கென்றது-அூரத்தி லிருந்து துன்பஞ் செய்கின்றவனை வெறுப்பது காட்டிலழுவது போலப் பயனின்றென்றும், புறப்பகைக்கு மிகவும் அஞ்ச வேண்டுவதின் றென்றுமாயிற்றும். அங்கமூடொளித் தாருயிர் கூட்டுணுந் துங்கவேளை வெறுக்க வென்றதனுல்-அகத்திலிருந்து துன்பஞ்செய்கிறவனை வெறுப்பதினுலே சிறிது பயனுண்டென்றும்-உட்பகைக்கே அஞ்சவேண்டு மென்று மாயிற்று. "வாள்போற் பகைவரை யஞ்சற்கவஞ்சுக, கேள்போற் பகைவர் தொடர்பு." என்பதனுலறிக. (க)

நையுமென்னுயிர் நாமறப்பூங்கணை
யெய்யும்வேளொன் றியம்புவல்கேட்டியால்
வெய்யசெந்தழ லேந்திவெண்ணீரணி
யையன்முன்னுறி லாண்டொழில்காண்பனுல்.

(ப - ரை.) நையும்-வாடுகின்ற, என்னுயிர்-என்னுடைய வுயிரினது, நாமற-பேரற, பூங்கணையெய்யும்-பூவம்பை யெய்கின்ற, வேள்-மன்மதனே, ஒன்றியம்புவல்-ஒன்று சொல்லுவேன், கேட்டி-கேட்பாயாக, வெய்ய-வெவ்விய, செந்தழல்-சிவந்த தீயை, ஏந்தி-தாங்கி, வெள்-வெள்ளிய, நீறணி-விபூதியைத் தரித்திருக்கின்ற, ஐயன்முன்-பரமசிவனெதிரே, உறில்-அம்பெய்யப் பொருந்துவை யானால், ஆண்டொழில்-நின்னாண்மைச் சேவகத்தை, காண்பன்-காணுவேன். எ - று.

(போ - ரை.) "குடிசையிற் குதிரை நடத்துவோனைப் போலத்" தன் கீழ்வாழும் விரகிகளிடத்தே தன்னாண்மையைக் காட்டுகின்றவ னென்பது தோன்ற, நையுமென்னுயிர்-நாமறப் பூங்கணை யெய்யும் வேளென்றாள். தன் பகைவர்முன்னே நிற்க வஞ்சுகின்றவ னென்பதுதோன்ற ஐயன்முன்னுறிலாண்டொழில் காண்பனென்றாள். ஆண்டொழில்-அஞ்சாமை, வீரம், ஊக்கமுதலியவாம் அவர்முன்-ஆண்மைசெல்லா தென்பதாம் அக்கடவுளை யொழிந்தவர்முன் செல்லுமென்பதுங் கருத்து. நாமமென்பது நாம் எனக்கடைகுறைந்தது. (உ)

அலரிமீதுறை யந்தணனெய்திட
மலரையன்றி வடக்கணைநல்குமேற்
சிலையெனக்கழை கொண்டதிறலினோ
யுலகில்யாவ ருயிர்கொண்டிருப்பரே.

(ப - ரை.) அலரின்மீது-தாமரை மலரின்மேல், உறை-வசிக்கின்ற,அந்தணன்-பிரமனானவன், எய்திட-எய்யும்படி, மலரையன்றி-பூங்கணை யல்லாமல், வடி-வடிக்கப் பெற்ற, கணை-(இரும்பு முதலியவற்றாலாகிய) பாணங்களை நல்குமேல்-கொடுப்பானேயானால், கழை-கரும்பினை, சிலையெனக்கொண்ட-வில்லாகக்கொண்ட, திறலினோய்-வலிமை பொருந்தியமன்மதனே, உலகில்-உலகத்தில், யாவர்-எவர்கள், உயிர்கொண்டு-ஆவியைக்கொண்டு, இருப்பார்-இருப்பார்கள். எ - று.

(போ - ரை.) உனது துன்மார்க்கத்தை யறிந்து நான்முகன் இப்படி செய்தானென்பது கருத்து. (ங)

அருவமாயணு வாயமனத்தையும்
விரைகொள்வாளி விடுத்துப்பிளத்தலாற்
பொருவில்வேள்கட் புலனிற்புலப்படு
முருவுபோழ்த லுனக்கரிதன்றரோ.

(ப - ரை.) அருவமாய்-அரூபமாகியும், அணுவாய்-அணுவடிவாயுமிருக்கின்ற, மனத்தையும்-மனத்தினையும், விரைகொள் - வாசனையைக்கொண்ட, வாளி-மலரம்புகளை, விடுத்து-எய்து, பிளத்தலால்-பிளக்கின்றபடியால், பொருவில்-ஒப்பில்லாத, வேள்-மன்மதனே, கட்புலனில்-நேத்திரேந்திரியத்திற்கு, புலப்படும்-விடயப்படுகின்ற, உருவு-வடிவங்களை, போழ்தல் - பிளத்தல், உனக்கரிதன்று-உனக்கெளிதாம். எ-று.

(பொ - ரை.) மனத்தையுமென்றது உயர்வு சிறப்பும்மை கட்புலனுக்கு விடயப்படாத மனத்தையும் பிளத்தலால் என்னுடலைப் பிளத்தலெளிதென்பாள்-கட்புலனிற் புலப்படு முருவுபோழ்த லுனக்கரிதன் றென்றாள். [உருவைப்பிளத்தல் மனத்தைப் பிளத்தலா லெனச் சாதிக்கப் படுதலால் செய்யுட் குறிப்பணி. (ச)

மன்றனாறு மதுமலர்வாளிகொண்
டின்றனாருயி ரீருந்தகைமையாற்
குன்றவில்லி கொடுந்தழற்கண்ணில்வேள்
பொன்றினானெனல் பொய்யெனவேண்டுமால்.

(ப - ரை.) மன்றல்-வாசனையானது, நாறும்-மணக்கின்ற, மது-தேனையுடைய, மலர்வாளிகொண்டு-மலரம்புகளைக்கொண்டு, இன்று - இப்பொழுது என்-என்னுடைய, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-ஆவியை, ஈருந்தகைமையால்-அறுக்கின்ற முறைமையினாலே, குன்றவில்லி-மேருவில்லேந்திய பரமசிவனுடைய, கொடு-கொடிய, தழற்கண்ணில்-தீவிழியில், வேள்-மன்மதனானவன், பொன்றினானெனல்-இறந்தானென்றுசொல்வது, பொய்யெனவேண்டும்-பொய்யென்று சொல்லவேண்டும். எ - று.

(பொ - ரை.) பொய்யென் றொழியாது எனவேண்டு மென்றதனால் இதிகாச புராணங்கள் பொன்றினானெனக் கூறுதலால்பொய்யென லாகாது மெய்யென வேண்டுமென்றும், ஆயின் அவமிர்த்துவை யடைந்தபடியால் பிசாசனாகி யென்னை வருத்துகின்றானென வேண்டுமென்றும் சகத்துற்பத்திக்கிக் காரணனாகிய காமதேவ னாதலால் பிசாசனாதல் கூடாதென்றும், பரமசிவனது தழற்கண்ணால் மடிந்தவன் மறுபடியும் பிழைத்தானெனல் அசம்பவமென்றும், அவன்பிழைத்து என்னை வருத்துவது அவருடைய ஆற்றல் குறைவாலன்று விரகிகளுடைய பாவத்தினாலாதலின் அசம்பவமன்றென வேண்டுமென்றும் பொருள்படுதல் காண்க. [வேளிறவாமையை யிருந்தகைமையாற் சாதித்தலால் செய்யுட்குறியணி.] (ரு)

கூற்றமென்னக் கொலைபுரிவேனிலா
னூற்றிதழ்க்கம லத்திறைநோன்மைய
வாற்றல்சான்ற மலர்க்கணையைந்தல
தேற்றநல்கி னுலகினையென்செயான்.

(ப - ரை.) கூற்றமென்ன-யமனென்னும்படி, கொலைபுரி-கொலைத்தொழிலைச்செய்கின்ற, வேனிலான்-வசந்தகாலத்திற்குரிய மன்மதன், நூற்றிதழ்கமலத்திறை-நூறிதழ்களையுடைய தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமனானவன், நோன்மைய-நுட்பமாகிய, ஆற்றல்சான்ற-வலிமையுள்ள, மலர்க்கணை-பூவம்புகளை, ஐந்தலது-ஐந்தன்றி, எற்றம்-அதிகமாக, நல்கின்-கொடுத்தால், உலகினை-உலகத்தை, என்செய்வான்-என்ன துன்பஞ் செய்யமாட்டான். எ-று.

(பொ - ரை.) எல்லாவற்றையுஞ் சிருஷ்டிசெய்கின்ற பிரமனானவன் மன்மதன் கொடுமையைக் கண்டு உலகத்திற் கிரங்கி மெல்லிய பூவைக் கணையாகச் செய்து அவையும் ஐந்தன்றி அதிகமாகக் கொடுத்திலனென்பது கருத்து.

அருவமாயுமென் னாவிபதைத்துளம்
வெருவுமாறு வினைசெயும்வேனிலான்
கருமிடற்றிறை கண்ணிலெரிந்திடா
துருவமெய்தி னுலகமுமுய்யுமே.

(ப - ரை.) அருவமாயும்-அருவமடைந்தும், என்-என்னுடைய, ஆவிபதைத்து-உயிர் பதைத்து, உளம்-மனம், வெருவுமாறு - பயங் கொள்ளும்படி, வினைசெயும்-மலர்க்கணைகளைத் தொடுக்கின்ற, வேனிலான்-வசந்தகாலத்திற்குரிய மன்மதனானவன், கருமிடற்றிறை-நீலகண்டத்தையுடைய பரமசிவனது, கண்ணில்-நெற்றிக்கண்ணில், எரிந்திடாது-எரிந்திடாமல், உருவமெய்தில்-வடிவத்தைப் பெற்றிருப்பானானல், உலகமும்-உலகமும், உய்யுமே-பிழைக்குமா. எ-று.

(பொ - ரை.) உலகமென்ப துயர்ந்தோர் மாட்டே யென்பவாகலின், இங்கே உலகமென்றது சிதேந்திரியராகிய முனிவரையெனக் கொள்க. சரீரமில்லாதிருக்கும்போது இவ்வளவு துன்பஞ் செய்கின்றவன் மற்ற வீரர்கள் போலச் சரீரமுண்டா யிருக்குமாயின் சிதேந்திரிய ரென்பதில்லாமற் போய்விடு மென்பாள் உருவமெய்தி னுலகமு முய்யுமே யென்றாள். (எ)

விரிந்தவேணி விமலன்வெகுளியா
லெரிந்துளாரிற் பிழைத்தவர்யாவரே
கரிந்தவேள்பிழைத் தெய்வதுகன்னியர்
புரிந்ததீவினை யின்புணப்பாகுமே.

(ப - ரை.) விரிந்த-விரியப்பெற்ற, வேணி-சடையையுடைய, விமலன் பரமசிவனுடைய, வெகுளியால்-கோபத்தினுல், எரிந்துளாரில்-எரிக்கப்பட்டவர்களிலே, பிழைத்தவர்-பின்னும் பிழைத்தவர்கள், யாவர்-எவர், கரிந்தவேள்-கரிந்துபோனமன்மதன், பிழைத்து-பின்னும்பிழைத்து, எய்வது-பாணங்களையெய்வது, கன்னியர்-மாதர்கள், புரிந்த-செய்த, தீவினையின்-பாவத்தினுடைய, புணர்ப்பாகும்-சம்பந்தமாகும். எ-று.

(போ - ரை.) பரமசிவனுடைய வெகுளியால் எரிந்த திரிபுரர் முதலி யோர் பின்னும் பிழைத்திலரென்க. [கன்னியர்புரிந்த தீவினையின் புணர்ப் பென்று தாமரைப்பழித்தலில் மிகவுங்கொடியனென, மன்மதன் பழிப்புத் தோன்றுதலால் வஞ்சப்பழிப்பணி;) (அ)

சடிலமன்றுபைந் தாழ்குழற்பின்னல்கார்
மிடறுதோன்றல் விடமன்றுநானமே
யுடர்விளர்ப்பு வெணீறன்றுருவிலா
யடர்வதென்னை யரனலன்காண்டியால்.

(ப - ரை.) உருவிலாய்-வடிவமில்லாத மன்மதனே, அடர்வதென்னை-என்னுடன் போர்செய்வதென்ன, சடிலமன்று-சடையென்று, பயந்தார்-பசியபூமாலையையணிந்த, குழல்-கூந்தலினது, பின்னல்-வேணி, கார்-கருமை, மிடறு-கழுத்தினிடத்தில், தோன்றல்-தோன்றுதல், விடமன்று-நஞ்சமன்று, நானமே-கத்தூரியாம், வெள்-வெள்ளிய, நீறன்று-விபூதியன்று, உடல்விளர்ப்பு-சரீரத்தினது வெண்ணிறமாம், அரனலன்-(ஆதலால்) பரமசிவனல்லன், காண்டி-(நீ) காண்பாயாக, எ-று.

(போ - ரை.) மன்மதனுக்கும் தனக்கும்பகையின்மையாலவன், தன்னை வருத்துதற்குக்காரணம் தன்னுடற்குறியால் அவன்பகைவனாகியபரமசிவனென் று நினைப்பே யாகுமென்றெண்ணி அதனைச்சொல்லி யொழிந்தாளென்க (கூந்தல் முதலியவற்றிற் சடிலமுதலிய பிராந்தியைக் கற்பித்தொழித்த, லால் மயக்க வொழிப்பணி.) (கூ)

கொன்செய்வாளி குளித்தசெம்புண்ணிடைத்
துன்பமெய்தத் தழல்சொரிந்தாலென
வன்பர்போலநின் றாரமிறைப்பரா
லென்செயாருயிர்த் தோழியரின்னுமே.

(ப - ரை.) உயிர்த்தோழியர்-உயிரையன்ன தோழியராயிருந்தவர்கள், அன்பர்போல்-இப்பொழுதென்னிடத் தன்புடையவர்போல நின்று-என்னைச்சூழ்ந்துநின்று, கொன்செய்-அச்சத்தைச்செய்கின்ற, வாளி-மன்மதபாணங்கள், குளித்த-தைத்த, செம்-சிவந்த, புண்ணிடை-புண்ணினிடத்திலே, துன்பமெய்த-யான்றுன்பத்தையடைய, தழல்சொரிந்தாலென-நெருப்பைச்சொரிந்ததுபோல ஆரம்-சந்தனக்குழம்பை, இறைப்பார்-வீசுவார்கள், இன்னும்-இன்னமும், என்செயார்-யாதுசெய்யார்கள், எ-று.

(போ - ரை.) இருந்தவரென்றும் இப்பொழுதென்றும் பொருளுக்கேற் பக்கூட்டப்பட்டன், (தோழியர் செய்யு முபசாரமாகிய குணத்தைக்குற்றமாகக் கூறலால் இலேசவணி:) (கo)

தோற்றுவார்சிலர்தேங்கமழ்வாசநீர்
தூற்றுவார்சிலர்தொல்குலதெய்வதம்
போற்றுவார்சிலர்பூண்முலைச்சாந்தினு
லாற்றுவாரினமுற்றுகின்றூர்சிலர்,

(ப - ரை.) சிலர்-தோழிகளிற் சிலரானவர், தேற்றுவார்-தேற்றச்சொல்லுவார்கள், சிலர்-சிலரானவர், தேம்-வாசனையானது, கமழ் - மணக்கின்ற, வாசநீர்-பனிநீரை, தூற்றுவர்-வீசுவார்கள், சிலர்-சிலரானவர், தொல்-தொன்றுதொட்டாராதித்து வருகின்ற, குலதெய்வதம்-குலதெய்வத்தை, போற்றுவார்-பிரார்த்தனை செய்வார்கள், சிலர்-சிலரானவர், பூண் - ஆபரணத்தையணிந்த, முலை-தனத்தின் வெப்பத்தை, சாந்தினல் - சந்தனக்குழம்பினுல், ஆற்றுவாரின்-தணிப்பவர்களைப் போல, அழற்றுகின்றூர்-வெப்பமிகச் செய்வார்கள், எ - று.

(பொ-ரை.) தேற்றுதலாவது நின்னுய் விரும்பப்பட்ட நாயகனை நீபெறுவை, உன்றந்தையும் உன் விருப்பிற்கு மாருகச் செய்யான் என்பனசொல்லி அவளுள்ள வருத்தத்தைப்போக்கல் தெய்வதம் போற்றுதலாவது தாம் வழிபடுங் கடவுளைநோக்கி இவளுக்கிஷ்டஞ் சித்தியாகவும் துன்பம் நீங்கவும் அருள் செய்கவென்று வேண்டிக்கோடல். (கக)

இன்னவாறுமகளிரியற்றவுங்
கன்னன்மாரன்கணையுயிரீரவும்
பொன்னின்வார்முலைமுத்தம்பொரிந்திடத்
தன்னையும்மறந்தாடமயந்தியே.

(ப - ரை.) இன்னவாறு-இவ்விதமாய், மகளிர்-தோழிகள், இயற்றவும்-உபசாரஞ் செய்யவும், கன்னல் -கருப்புவில்லேந்திய, மாரன்-மன்மதனுடைய, கணை-பாணங்கள், உயிர்-ஆவியை, ஈரவும்-பிளக்கவும், பொன்னின்-பொன்னினுற்செய்த, வார்-கச்சையணிந்த, முலை-தனங்களின் மீதணிந்த, முத்தம்-முத்துக்கள், பொரிந்திட-நீருகவும், தமயந்தி-தமயந்தியானவள், தன்னையு மறந்தாள்-தன்னையு மறந்து விட்டாள், எ - று.

(பொ - ரை.) மன்மதபாணஞ் செய்கின்ற வெம்மையானது தோழியர்கள் செய்கின்ற சைத்திய வுபசாரத்தினுலுந் தணியாமல் மூர்ச்சித்தாளென்க. இயற்றவும் ஈரவும் பொரியவும் என்னுமெச்சங்கள் மறந்தாளென்னும் வினைகொண்டன. (சஉ)

நாவிமென்குழனன்னுதற்றேழியற்
காவியங்கட்கதிர்முலைக்கன்னியைப்
பூவின்மெல்லணைசேர்த்திப்புடையிருந்
தாவியுண்டுகொலோவென்றழுங்குவார்.

(ப - ரை.) நாவி-கத்தூரியணிந்த, மெல்-மெல்லிய, குழல்-கூந்தலையும், நன்னுதல்-நல்ல நெற்றியையு முடைய. தோழியர்-தோழிகள், காவி - கருங் குவளை போன்ற, அம்-அழகிய, கதிர்-காந்தி பொருந்திய, முலை-தனங்களை யுடைய, கன்னியை-தமயந்தியை, பூவின் - மலரினாற்செய்யப்பட்ட, மெல்-மெல்லிய, அணை-மெத்தையின்மேல், சேர்த்தி-சேர்ந்து, புடையிருந்து-பக்கத்திலிருந்து, ஆவி-உயிரானது,உண்டுகொலோவென்று-உண்டோயில்லையோ வென்று, அழுங்குவார்-வருந்துவார் எ-று:

(போ - ரை.) மூர்ச்சையுஞ் சாக்காடோடொக்குமாதலின் அவளுயிரைக்குறித்துச் சந்தேகித்தற் கிடமுண்டாயிற் றென்க. கைக்கிளைப் படலத்திலே மதுப்பிலிற்றென்னுஞ் செய்யுளில் மெல்லணைக் கிடத்தினரென்றும், சந்திரோபாலம்பனப் படலத்திலே பதுமமலர் மெல்லணைக் கிடத்தியென்றுங் கூறியீண்டுப் பூவின் மெல்லணை சேர்த்தி யென்றுங்கூறல் கூறியது கூறலர் மெனின் பெருஞ்செல்வர்க்குப் பலவணைகள் பரப்பப் பட்டிருத்தலும் ஒவ்வொன்றும் சிறிது சிறிதுகாலம் படுத்தலால் வாடிகழிபடுதலு மியல்பாதலால் கூறியது கூறலாகாது. அன்றியும் முன்னுள்ள வணையினும் மெல்லிய வணையிற் கிடத்தினரென்றுமாம். ஆவியுண்டுகொலோ வென்றதனால் இல்லையோ வென்பது வருவிக்கப் பட்டது. (கூ)

எண்ணியெண்ணியிரங்குவதென்னுயிர்ப்
புண்ணிகழ்ந்ததுயிர் துறந்தாளலள்
வண்ணமென்றுவர்வாய்துடிக்கின்றது
கண்ணிமைத்தனகாணுமென்பார்சிலர்.

(ப - ரை.) சிலர்-அத்தோழிகளிற் சிலர், எண்ணிஎண்ணி - நினைத்து நினைத்து, இரங்குவதென-புலம்புவதென, உள்-உள்ளே, உயிர்ப்பு-மூச்சு, நிகழ்ந்த்து-அசைந்தது, உயிர்-ஆவி, துறந்தாளலம்-நீங்கினவளல்லல்,வண்ணம்-அழகிய, மெல்-மெல்லிய, துவர்-பவளம்போன்ற, வாய்-வாயானது, துடிக்கின்றது-துடியா நின்றது, கண்-கண்களானவை, இமைத்தன-இமைத்தல் செய்கின்றன, காணுமென்பார்-பாருமென்பார்கள். எ - று.

(போ - ரை.) இந்நிகழ்ச்சிகளால் அம்மூர்ச்சை தெளிந்தனவென வறிதல் இதனாற் கூறப்பட்டது. [எண்ணியெண்ணி யிரங்கலாவது இவள் சாக்காடுறின் இவளாற் செய்யப்பெற்ற சிறப்பு முதலிய வெல்லாம் இழக்கப்படுவோ மென்றிரங்கலால் தன்மை நவிற்சியணி.] (கசு)

மைத்தடங்கணிர்மாற்றுமின்சேர்ந்துவீ
ழுத்தரீயமுயர்முலைசேர்த்துமின்
கொத்துநாண்மலரோடுகுலைந்துசேர்
மொய்த்தகூந்தன்முடிமினென்பார்சிலர்.

(ப - ரை.) சிலர்-தோழிகளிற் சிலரானவர், மை - அஞ்சனந்தீட்டிய, தடம்-விசாலம் பொருந்திய, கண்ணீர்-கண்களினீரை, மாற்றுமின்-மாற்றுங்கள், சோர்ந்து-சோர்வை யடைந்து, வீழ்-வீழ்கின்ற, உத்தரீகம்-மேற்போர்வையை, உயர்-உயர்ந்த, முலை-தனத்தின்மேல், சேர்த்துமின் - சேருங்கள், கொத்து-கொத்தாகிய நாள்-அன்றலர்ந்த, மலரோடும்-பூக்களுடனே, குலைந்து-அவிழ்ந்து, சோர்-சோர்கின்ற, மொய்த்த-நெருங்கிய, கூந்தல் - குழலை, முடிமினென்பார்-முடியுங்க ளென்று சொல்லுவார், எ - று.

(போ - ரை.) இனி எற்பாடு அணித்தாகலின் இவளுடைய தந்தைமுதலியோர்வருதற்கு முன்னமே முன்போல ஆடையணி முதலியவற்றைத் திருத்த முயல்கின்றா ரென்பது கருத்து. [இதுவும் அவ்வணி.] (கரு)

சுடரும்வெண்மதிதூற்றுந்தழல்சுட
விடரின்மூழ்கியிறந்துபடுமுன
மடவரற்கிடற்மாற்றுவன்யானெனக்
கடன்முகட்டிற்கதிரவன்றோன்றினான்.

(ப - ரை.) சுடரும்-பிரகாசியா நின்ற, வெள்-வெள்ளிய, மதி-சந்திரனானவன், தூற்றும்-தூற்றுகின்ற, அழல்-தீயானது, சுட-சுடுதல் செய்ய, இடரில்-துன்பத்தில், மூழ்கி-முழுகி, இறந்துபடுமுனம் - உயிர்நீங்கு முன்னே, மடவாற்கு-தமயந்திக்கு, இடர்-துன்பத்தை, யான்-நானே, மாற்றுவன் - நீக்குவன், என-என்பவன்போல், கடன்முகட்டில்-கடலினதுச்சியில்,கதிரவன்-சூரியன், தோன்றினான்-உதயமானான். எ - று.

(போ - ரை.) சந்திரனாலும் மன்மதனாலும் இரவின் மிகுகின்ற தமயந்தியின் றுயரம் பகல்வர வொருபுடை நீங்கு மென்பார் இடர் மாற்றுவன் யானெனக் கடன்முகட்டிற் கதிரவன் றோன்றினானென்றார். இரவியுதயத்தில் தமயந்தி வருத்த நீக்குவிப் போன் றன்மையைக் குறித்தலால்தற்குறிப்பணி.

மன்மதோபாலம்பனப்படல முற்றும்.

ஆ செய்யுள் - ருஅசு

கடவுள் துணை.

இந்திரப்படலம்.

இப்படலத்தால் தமயந்தியின் சுயம்வரத்திற்கு இந்திரன் முதலிய தேவர்வரவு சொல்லப்படுகின்றது.

கலி விருத்தம்.

இடுக்கணெய்தவிகந்துகளித்துளார்
நடுக்கமெய்தநலிதருவேந்தரின்
விடுத்ததண்கதிர்த்திங்கள்விளங்கொளி
கெடுத்துவெய்யவன்கீழ்த்திசைத்தோன்றினான்.

(ப - ரை.) இடுக்கண்-துன்பத்தை, எய்த-(அந்நாட்டிலுள்ளோர்) அடைய, இகந்து-அதிக்கிரமித்து, களித்துளார் - செருக்கடைந்த குறுநிலமன்னர், நடுக்கம்-நடுக்கத்தை, எய்த-அடைய, நலிதரு-வருத்துகின்ற, வேந்தரின்-அரசரைப்போல, விடுத்த-(தமயந்திவருந்தும்படி) விடுக்கப்பெற்ற, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, கதிர்-கிரணங்களையுடைய, திங்கள்-சந்திரனுடைய, விளங்கு-விளங்குகின்ற, ஒளி-காந்தியை, கெடுத்து-அழித்து, வெய்யவன்-சூரியனானவன், கீழ்த்திசையில், தோன்றினான்-உதித்தான். எ-று.

(போ - ரை.) ஏழையரை வருத்தியவர்க்குக் கேடுதாமே வருமாதலில் தமயந்தியை வருத்திய சந்திரனும் ஒளியிழந்தானென்க. கேடுதாமேவருதல் "பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற்றமக்கின்னா பிற்பகற்றாமேவரும்" இதனாலறிக. வேந்தரைப்போல வெய்யவன் கீழ்த்திசைத் தோன்றினானென்றமையால் உவமையணி. (க)

வையமேழுடைமன்னனிறுத்தலும்
வெய்யபாசறைவிட்டகல்வேளிரி
னையசெங்கதிராதவன்றோன்றமுன்
செய்யவான்விட்டகன்றதுதிங்களே.

(ப - ரை.) வையமேழுடை-எழுதீபங்களையுமுடைய, மன்னன் - அரசனானவன், இறுத்தலும்-வந்துதங்கினமாத்திரத்தில், வெய்ய-வெவ்விய, பாசறைவிட்டு-படைவீட்டைவிட்டு, அகல்-நீங்குகின்ற, வேளிரின்-குறுநில வேந்தரைப்போல், ஐய-அழகிய, செங்கதிர் - சிவந்த கிரணங்களையுடைய, ஆத

வன்-சூரியனுனவன், தோன்றுமுன்-உதிக்குமுன்னே, செய்ய-சிவந்த, வான் விட்டு-ஆகாயத்தைவிட்டு, திங்கள்-சந்திரனுனது, அகன்றது-நீங்கியது எ-று. இதுவும் உவமையணி. (உ)

அன்னகாலேயிலாய்வளைத்தோழியர்
னென்னல்வாட்டுநிலவுக்கதிர்மதி
யின்னுமெய்திலிறந்துபடுமென
வுன்னியன்னையொடுற்றவைகூறினர்.

(ப - ரை.) அன்னகாலையில்-அப்பொழுதில், ஆய் - ஆராய்ந்தெடுக்கப் பட்ட, வளை-வளையலையணிந்த, தோழியர்-தோழிகள், னென்னல்- நேற்றைப் பொழுதில், வாட்டு-வாட்டிய, நிலவு-பிரகாசம்பொருந்திய,கதிர்-கிரணங்களை யுடைய, மதி-சந்திரனுனவன், இன்னும்-இன்னமும், எய்தில்-வந்தால், இற ந்துபடுமென-தமயந்தி மரணத்தையடைவாளென்று, உன்னி-நினைத்து, அன் னையொடு-தாயுடனே, உற்றவை-அடைந்த காரியங்களை, கூறினர்-சொல்லி னர்கள், எ - று.

(போ - ரை.) தோழியரென்றது உயிர்த்தோழியரை, செவிலியும் நற் ருயும் அன்னையராதலின் ஈண்டு அன்னையென்றது செவிலியையெனக்கொ ள்க. தலைவி பாங்கிக்கரத்தொடு நிற்றலும் பாங்கி செவிலிக்கறத்தொடு நிற்ற லுஞ் செவிலிற்ருய்க் கறத்தொடுநிற்றலும் நன்ருய்தந்தை தன்னையர்க்கறத் தொடு நிற்றலும் விதியென்க? நெறியுணர்ந்தோரே, (௩)

அத்திறந்தெரிந்தாய்மலர்க்கோதைவெண்
முத்தமூரன்முதுக்குறைந்தாளென
வுய்த்துரைத்தனளோடைப்புகர்முக
மத்தமால்கரிமன்னவர்மன்னற்கே.

(ப - ரை.) அத்திறந்தெரிந்து-அச்செவிலிசொல்லிய திறத்தைத் தெரி ந்துகொண்டு, ஆய்-ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட, மலர் - மலர்களை யணிந்த, கோ தை-கூந்தலையுடைய நற்ருயானவள், வெள்-வெள்ளிய, முத்தம்-முத்துகளை யொத்த, மூரல்-பற்களையுடைய தமயந்தியானவள், முதுக்குறைந்தாளென- பேரறிவடைந்தாளென்று, ஓடை-பட்டமணிந்த,புகர்முகம்-புள்ளிபெற்றமுக த்தையுடைய, மத்தம்-மதங்கொண்ட, மால்-பெரிய, கரி-யானையையொத்த மன்னவர்-மன்னற்கு [வீமராசனுக்கு] உய்த்து-அவ்விடத்திற் கருத்தைச்செ லுத்தி, உரைத்தனள்-சொல்லினுள், எ - று. (௪)

தடங்கொள்வெம்முலைசாற்றியமாற்றமு
நுணங்குசிற்றிடையாக்கமுநோக்கிய
மடங்கலேறனையான்மணநாட்டிய
முடங்கல்போக்கினன்மொய்கழல்வேந்தர்க்கே.

(ப் - ரை.) தடங்கொள் பருமையைக்கொண்ட, வெம்-விருப்பத்தைத் தருகின்ற, முலை-தனத்தையுடைய துணைவியானவள், சாற்றிய - சொல்லிய மாற்றமும்-சொல்லையும், நுடங்கு-வளையாநின்ற,சிற்றிடை-சிறியவிடையையுடையதமயந்தியினது,ஆக்கமும்-பருவத்தையும், நோக்கிய-கண்ட,மடங்கலேறனையான்-ஆண்சிங்கத்தையொத்த வீமராசனானவன், மணம்-விவாகநாளை, நாட்டிய-குறிக்கப்பெற்ற, முடங்கல்-ஓலையை, மொய்-நெருங்கிய, கழல்-வீரக்கழலினையுடைய, வேந்தற்கு-அரசர்க்கு,போக்கினன் செலுத்தினான்.எ-று.

(பொ - ரை.) தலைவியின்சொற்குறியாலும் தமயந்தியின் மெய்க்குறியாலும், அந்தப்புரத்தி னிகழ்ந்த ஆரவாரத்தினாலும் இந்நோய்க்குக் காரணங் கண்ட வீமராசன், வடிவும் அழகும்-நற்குணமும், நற்செய்கையும் நிறைந்த தன்மைகளின் கருத்துக்கிசைந்த அரசன் இன்னானென்பது தெளியக்கூடாமையால் சுயம்வரம்நாட்டிய விவாகவோலையை அரசர் யாவருக்கும் விடுத்தானென்க. (௫)

வேலைசூழ்புவிமன்னர்க்குவேந்தர்கோ
னோலைபோக்கியதோர்ந்துயர்கற்பக
மாலைதாழ்முடிவாசவற்கோதுவான்
ஞாலமேத்திசைநாரதன்போயினான்.

(ப் - ரை.) வேந்தர்கோன்-வீமராசனானவன், வேலைசூழ்-கடல்சூழ்ந்த புவிமன்னர்க்கு-பூமண்டலத்தையாளுகின்ற வரசர்க்கு, ஓலை-ஓலையை, போக்கியது-செலுத்தியதை, ஓர்ந்து-அறிந்து, உயர்-உயர்ந்த, கற்பகமாலை-கற்பகத்தினுடைய மலர்மாலை, தாழ்-தாழ்கின்ற, முடி - மகுடமணிந்த, வாசவற்கு-இந்திரனுக்கு, ஓதுவான்-சொல்லும்பொருட்டு, ஞாலம்-உலகத்தார், ஏத்து-துதிக்கின்ற, இசை-புகழையுடைய, நாரதன்-நாரதமுனிவன், போயினான்-போனான். எ - று.

(பொ - ரை.) திரிலோக சஞ்சாரியாகிய நாரதமுனிவன், இச்சுயம்வர அதிசயத்தை இந்திரனுக்குச்சொல்லி அவனையும் இதற்கு வருவித்தல் சிறப்பென்று நினைத்துப் பொன்னுலகத்திற்குச் சென்றானென்க. (௬)

இதுமுதலைந்துபாட்டுகள் ஒருதொடர் இவ்வைந்துபாட்டுகளாலும் இந்திரலோகத்தின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

வானவரொண்சுடரெறிக்குமுடிதாழ்த்துவனை கழற்கால்வணங்கியேத்
தேனிமிருங்கற்பகநாண்முகையுடைந்துபசியநறுந்தேறலூற்ற [த்
மேனகைசாமரையிரட்டவுருப்பசிவெள்ளடையுதவவிளரித்தீஞ்சொற்
பானலங்கட்டிலோத்தமைமென்சதிமுறையிற்பதம்பெயர்க்கும்பாணிதூங்க.

(ப - ரை.) வானவர்-தேவர்களுடைய, ஒள்-ஒள்ளிய, சுடர்-காந்தியை, எறிக்கும்-வீசுகின்ற, முடி-மகுடங்களை, தாழ்த்து-தாழச்செய்து, வினைகழற் கால்-வீரக்கழலையணிந்த பாதத்தை, வணங்கி-தாழ்ந்து, ஏத்த - புகழவும், தேன்-வண்டுகளானவை, இமிரும்-ஒலிக்கின்ற கற்பகம்-கற்பகத்தினுடைய, நாள்-அன்றலர்ந்த, முகை-அரும்புகள், உடைந்து-உடைபட்டு, பசிய-பசுமை பொருந்திய, நறும்-நறிய, தேறல்-தேனை, ஊற்ற-சொரியவும், மேனகை-மேனகையானவள், சாமரை-கவரிகளை, இரட்ட-அசைக்கவும், உருப்பசி-உருப்பசியானவள், வெள்ளடை-தாம்பூலத்தை, உதவ-கொடுக்கவும், விளரி-விளரியென்னுமிசையொத்த, தீ-மதுரம்பொருந்திய, சொல்-சொல்லையும், பானல்-நீலோற்பலம்போன்ற,அம்-அழகிய,கண்-கண்களையுமுடைய, திலோத்தமை-திலோத்தமையானவள், மெல்-மெல்லிய, சதிமுறையில் - தாளவொத்தின் முறைப்படி, பதம்பெயர்க்கும்-பதம்பெயர்த்தற்குறிய, பாணிஅங்க-அஸ்தாபிநயஞ்செய்யவும், எ - று. (எ)

தண்டாளமணிமுறுவலயிராணிவரிபரந்ததடங்கட்காமர்
வண்டுபகட்டெழின்மார்பின்மந்தாரநறுந்தெரியன்மலரின்வீழப்
புண்டரிகச்செழுங்காடுபூத்ததெனவிழிமலர்கள்பொலிந்துதோன்றத்
தெண்டிரைவாயமிழ்தமெனத்தெள்விளித்தேனரமகளிர்செவியினூற்ற.

(ப - ரை.) தண்-குளிர்ந்த, தாளம்-முத்துக்கள்போன்ற,மணி-அழகிய, முறுவல்-பற்களையுடைய, அயிராணி-இந்திராணியினுடைய, வரி - இரேகைகளானவை, பரந்த-பரவப்பெற்ற, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, கண்-கண்களென்னும், காமர்-அழகிய, வண்டு-வண்டுகளானவை, பகடு-பெருமை பொருந்திய, எழில்-அழகிய, மார்பின்-மார்பிலணிந்த, மந்தாரம்-மந்தாரத்தினுடைய, நறும்-நல்ல, தெரியல்-மாலையினுடைய, மலரில்-பூவில், வீழ-மொய்க்கவும், புண்டரிகம்-தாமரையின், செழுங்காடு-செழுமையுள்ளவனம்,பூத்ததென-பூத்ததென்னும்படி, விழிமலர்கள்-நேத்திரகமலங்கள், பொலிந்து-பிரகாசித்து, தோன்ற-விளங்கவும், தெள்-தெள்ளிய, திரைவாய் - கடலிடத்துண்டாகிய, அமிழ்தமென-அமிழ்தமென்று சொல்ல, தெள்விளித்தேன் - தெள்விளியென்னு மிசைத்தேனை, அரமகளிர்-அரம்பையரானவர்கள்,செவியின்-காதினிடத்திலே, ஊற்ற-சொரியவும், எ-று. (அ)

மறுவுயிர்க்குநறுந்துணர்மென்மலர்பொதுளும்பொலந்தருவுமணியுமானு
மிருநிதியும்விழிக்கடையினருளுேக்கி முறைமுறைநின்றேவல்கேட்பக்
கருதினர்கண்கவர்வனப்பிற்கந்தருவமடமகளிர்களிந்தபாடற்
சுருதிமுறைபிறழாமன்மாடகயாழ்நரம்புளருந்துழனியார்ப்ப.

(ப - ரை.) மரு-வாசனையை, உயிர்க்கும்-வீசுகின்ற,நறும்-நறிய,துணர்-கொத்தாகிய, மெல்-மெல்லிய, மலர்-மலர்களானவை,பொதுளும்-நெருங்கிய, பொலம்-பொன்மயமாகிய,தருவும்-ஐந்தருவும்,மணியும்-சிந்தாமணியும்,ஆனும்-காமதேனுவும், இருநிதியும்-சங்கநிதி பதுமநிதியென்னு நிதிகளிரண்டும், விழிக்கடையின்-கடைக்கண்களினுடைய, அருள் - அருளை, நோக்கி - பார்த்து, முறைமுறைநின்று-வரிசைவரிசையாகநின்று, ஏவல்-ஏவலை, கேட்ப-கேட்கவும், கருதினர்-நினைத்தவர்களுடைய,கண்-கண்களை,கவர்-பற்றிகொள்கின்ற, வனப்பின்-அழகினையுடைய, கந்தருவர்-கந்தருவருடைய, மடம் இளமைபொருந்திய, மகளிர்-மாதர்கள், கனிந்த-முதிர்ந்த, பாடல்-பாடல்களாலே,சுருதி-ஒலியினுடைய, முறை-வரிசைகள், பிறழாமல்-வேறுபடாமல், மாடகம்- முறுக்காணியோடுங்கூடிய, யாழ்-வீணையினுடைய, நரம்பு-நரம்பினை, உளரும்-தடவுகின்ற, துழனி-ஒலியானது, ஆர்ப்ப-ஒலிக்கவும், எ - று. (கூ)

மருங்கிடுைருபுடைவிசித்தகுற்றுடைவாள்வட்டுடையின்வயங்கவோர்பால்
பொருங்குலிசப்படைகமஞ்சூன்முகிலினிடை விளங்குமின்னிற்பொலிவுகாட்
சுரும்பிமிரஞ்சில்லோதிப்புலோமசைசெம்பஞ்சடிமென்சுவடுதோய்ந்து [டச்
விரிந்ததடம்புயம்பவளக்கொடிபடர்ந்தகுலவரையின்விளங்கித்தோன்ற.

(ப - ரை.) மருங்கின்-இடையில், ஒருபுடை - ஒருபக்கத்தில், விசித்த-கட்டிய, குற்றுடைவாள்-குறியவாளானது, வட்டுடையின்-அரைக் கவசத்தின் மீது, வயங்க-பிரகாசிக்கவும், ஓர்பால்-ஒருபக்கத்தில், பொரு-போர்செய்கின்ற, குலிசப்படை-வச்சிராயுத மானது, கமம்-நிறைவு மொருந்திய, சூல்-கருப்பத்தை யுடைய, முகிலினிடை-மேகத்தினிடத்திலே, விளங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, மின்னில்-மின்னலைப்போல், பொலிவு-காந்தியை, காட்ட-காண்பிக்கவும், சுரும்பு-வண்டுகளானவை, இமிர்-ஒலிக்கின்ற, அம-அழகிய, சில்-பொன்வட்டத் தகட்டினை யணிந்த, ஓதி-கூந்தலை யுடைய, புலோமிசை - இந்ராணியி னுடைய, செம்பஞ்சு-செம்பஞ்சுக் குழம்பணிந்த, அடி - பாதங்களினுடைய, மெல்-மெல்லிய, சுவடு-தழும்பு, தோய்ந்து-பொருந்தி, விரிந்த-விரியபெற்ற, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, புயம்-தோள்களானவை,பவளக்கொடி-பவளக் கொடிகள், படர்ந்த - படரப்பெற்ற, குலவரையின் - குலகிரிகளைப்போல, விளங்கித் தோன்ற-பிரகாசித்துத் தோன்றவும். எ - று.

விஞ்சையர்கின்னரருவணருரகர்புவிமுழுதாளும்வேந்தர்யாரு
மஞ்சலிசெய்திருமருங்கும்புடைசூழமுனிவர்குழாமாசிகூற
வெஞ்சலிற்பல்வளஞ் றப்பவரியணையில்வீற்றிருக்குமிமையோர்வேந்
கஞ்சமலரயனளித்தமறைபயினாதனிருகண்களிப்பக்கண்டான்.[தைக்

(ப - ரை.) விஞ்சையர்-விச்சாதரர்களும், கின்னரர்-கின்னரர் களும், அவுணர்-அசுரரும், உரகர்-நாகரும், புவிமுழுதாளும்-பூலோக முழுதையு மா ட்சி செய்கின்ற, வேந்தர்யாரும்-அரசர்கள் யாவரும், அஞ்சலிசெய்து-வணக் கஞ் செய்து, இருமருங்கும்-இரண்டு பக்கத்திலும், புடைசூழ-நெருங்கிச் சூழ வும், முனிவர்குழாம்-முனிவர் கூட்டங்கள், ஆசிகூற-ஆசீர்வதிக்கவும், எஞ்ச லில்-குறைவில்லாத, பல்-பலவாகிய, வளஞ் சிறப்ப - வளங்களானவைமிக, அடியணையில்-சிங்க வாசனத்தில், வீற்றிருக்கும்-வீற்றிருக்கின்ற,இமையோர் வேந்தை-இந்திரனை, கஞ்சமலர்-தாமரைமலரி லிருக்கின்ற, அயன்-பிரமனான வன், அளித்த-பெற்ற, மறை-வேதத்தை, பயில்-பயிற்சி செய்கின்ற,நாரதன் நாரதமுனிவன், இருக்கண்-தன்னிருகண்களும், களிப்ப-களிப்பை யடைய, கண்டான்-பார்த்தான். எ-று.

(பொ - ரை.) வானவரென்னும் பாட்டுமுத லந்துபாட்டினும் வந்த எத்த வென்பது முதலிய வினையெச்சங்கள் வீற்றிருக்கு மென்னும் பெயரெ ச்ச வினையும் அது இமையோர் வேந்தென்னும் பெயரையுங் கொண்டு முடி ந்தன. (கக)

பொன்னகரந்தனிபுரக்கும்புரந்தரனாரதமுனிவன்புகுதலோடு
முன்னரியற்றியதவத்தினெய்துபயனிப்பிறப்பின்முடிந்ததாமென்
றன்னமுனிவரனுவப்பவருக்கியபாத்தியமுதலாவனைத்துநல்கி
யின்னமுதமுகுவன்போலினிதுரைக்குமுகமனொடுமிருக்கையீந்தான்.

(ப - ரை). பொன்னகரம்-அமராவதியை, தனி-ஒப்பற, புறக்கும்-அளி க்கப் பெற்ற, புரந்தரன்-இந்திரனானவன், நாரதமுனிவன் - நாரதமுனிவன், புகுதலோடும்-அடைந்த மாத்திரத்தில், முன்னர் - முற்பிறப்பில், இயற்றிய- யான்செய்த, தவத்தின்-தவத்தினாலே, எய்து-அடையவேண்டிய, பயன்-பிர யோசனம், இப்பிறப்பில்-இந்தப்பிறப்பில், முடிந்ததாமென்று-முற்றுப் பெற் றதாமென்று, அன்னமுனிவரன்-அந்தநாரத முனிவன், உவப்ப - மகிழ்ச்சி யடைய, அருக்கியபாத்தியமுதலா-அருக்கியபாத்திய முதலாக, அனைத்தும்- யாவையும், நல்கி - கொடுத்து, இன்னமுதம்-இனியவமிர்த மானவை, உகுவ னபோல்-சொரிவனபோல, இனிது-இனிதாக, உரைக்கும்-சொல்லுகின்ற, முகமனொடும்-உபசாரத்துடன்,இருக்கை-ஆசனத்தை,ஈந்தான் கொடுத்தான்.

உருகியுளங்களிசிறப்பவாயிரங்கண்மலராலுமொருங்குநோக்கி
யருமறையோயிவணீங்கிநெடுங்காலமெவ்வுலகிலடைந்தாயென்னப்
பொருவரியதவமுனிவன்வானவர்கோன்முகநோக்கிப்புணரிசூழ்ந்த
விருநிலத்திற்கடவுணதிப்புனலாடியித்துணைநாளிருந்ததென்றான்.

(ப - ரை.) உருகியுளம்-மனமுருகி, களிசிறப்ப-களிப்புமிக, ஆயிரங்கண் மலராலும்-ஆயிரங் கண்களாகிய தாமரை மலராலும், ஒருங்கு-ஒருமிக்க, நோக்கி-பார்த்து, அருமறையோய்-நாரத முனியே, இவணீங்கி-இவ்விடம் விட்டு, நெடுங்காலம்- நெடுநாளாக, எவ்வுலகில்-எந்தவுலகத்தில், அடைந்தாயென்ன-போயினுயென்று கேட்க, பொருவரிய-ஒப்பில்லாத, தவமுனிவன்-தவத்தையுடைய நாரதமுனிவன், வானவர்கோன்-இந்திரனுடைய, முகநோக்கி-முகத்தைப் பார்த்து, புணரிசூழ்ந்த-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, இருநிலத்தில்-பெரியபூமியினிடத்தில், கடவுள்-தெய்வத்தன்மையுள்ள, நதிப்புனலாடி-நதி தீர்த்தங்களிலே, ஸ்நானஞ்செய்து, இத்துணைநாள்-இவ்வளவுநாள், இறந்ததென்றான்-கழிந்ததென்றான். எ-று. (கங)

என்றுமுனிவரனுரைப்பக்கடல்புடைசூழ்நிலவலயத்திகல்வேன்மன்னர்
துன்றுசமர்துறந்தனர்கொல்சுடர்க்கதிர்போழ்ந்தரமகளிர்துணைமென்கொங்
கை,மன்றல்விழைந்திங்கெமக்கோர்நல்விருந்தாய் வரலொழிந்தவாறேதென்
றான், குன்றினிருஞ்சிறையரிந்தசுடர்வயிரப்படைசுமந்தகுவவுத்தோளான்.

(ப - ரை.) என்று-இப்படியென்று, முனிவரன்-நாரதமுனிவன், உரைப்ப-சொல்ல, குன்றின்-பர்வதங்களுடைய. இரும்-பெரிய, சிறை-இறகுகளை, அரிந்த-அறுத்த, சுடர்-பிரகாசம் பொருந்திய, வயிரப்படை - வச்சிராயுதத்தை, சுமந்த-தாங்கிய, குவவு-திரட்சி பொருந்திய, தோளான்-புயங்களையுடையவனுகிய விந்திரன், கடல்புடைசூழ்-கடலாற்புடை சூழப்பட்ட, நிலவலயத்து-பூமண்டலத்தில், இகல்-போர்செய்கின்ற, வேல்-வேற்படையேந்திய, மன்னர்-அரசரானவர், துன்று-நெருங்கிய, சமர்-போரை, துறந்தனர்கொல்-விடுத்தனரோ, சுடர்க்கதிர் போழ்ந்து-சூரிய மண்டலத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு, அரமகளிர்-அரமங்கையருடைய, துணை-இரண்டாகிய, மெல்-மெல்லிய, கொங்கை-தனத்தினுடைய, மன்றல்-மணத்தை, விழைந்து-விரும்பி, இங்கு-இவ்விடத்தில், எமக்கு-எமக்கு, ஓர்-ஒப்பற்ற, நல்விருந்தாய்-நல்ல விருந்தாகி, வரல்-வருதலை, ஒழிந்தவாறு-நீங்கியவிதம், ஏதென்றான்-என்னகாரண மென்றான். எ-று.

(போ - ரை.) புண்ணியத்தினுற் கிடைத்த சம்பத்துக் குறைவுபடாது சற்பாத்திரமாயிருந்து வளர்ப்பவ ராதலால் விருந்தென் றொழியாது நல்விருந் தென்றார். பொய்சொல்வோனை யொருவருஞ் சேராததுபோல் பூலோகத்தில் அரசர்கள் போர்செய்து மனிததேகம் விடுத்துத் திவ்வியதேகம்பெற்று விருந்தாய் வாராமல் தன்னுடைய சம்பத்தைத் தானேயனுபவித் தழிக்கும்படி நிற்றலால் வரலொழிந்தவாறே தென்றான். தானேயனுபவித்தல் இன்னுதென்பது "இரத்தலின்னுது மன்றநிரப்பிய தாமே தமியருணல்" இதனாலறிக. (கச)

கன்னல்கமுகெழில்காட்டுந்தண்பணைசூழ்விதர்ப்பநகர்காவல்பூண்ட
மன்னனருந்தவப்பேற்றாலுலகில்வனப்பனைத்துமொருவடிவமாகி
யன்னநடைவாய்ந்துமதர்விழியெனவாண்முகத்தினிரண்டயில்வேறாங்கிப்
பொன்னவிர்பூண்முலையென்னப்பொருப்பேந்திபெருநிலத்திற்பொலிந்ததன்
[றே.

(ப - ரை.) கன்னல்-கரும்புக ளானவை, கமுகு - கமுகைப் போலும், எழில்காட்டும்-அழகுடையதாய்-வளர்ந்து காட்டுகின்ற, தண் - தண்ணிய, பணைசூழ்-வயல்களாற் சூழப்பட்ட, விதர்ப்பநகர்-விதர்ப்பதேசத்தை, காவல் பூண்ட- காக்குந்தொழிலை யடைந்த, மன்னன்-வீமராசனுடைய, அருந்தவப் பேற்றால்-அறிய தவப்பேறினாலே, உலகில்-உலகத்தி லிருக்கின்ற, வனப்ப னைத்தும்-அழகெல்லாம், ஒருவடிவமாகி-ஓருருவாகி, அன்னநடை-அன்னத்தி னடையை, வாய்ந்து-பொருந்தி, மதர்-மதர்த்த, விழியென - கண்களென்று சொல்லும்படி, வாள்-ஒளிபொருந்திய, முகத்தின்-முகத்தினிடத்திலே, இர ண்டயில்வேல்-கூரியவிரண்டு வேற்படைகளை, தாங்கி - தாங்கிக்கொண்டு, பொன்-பொன்னினாற் செய்யப்பட்டு, அவிர-பிரகாசிக்கின்ற, பூண்-ஆபரண ங்களை யணிந்த, முலையென்ன-தனங்களென்று சொல்லும்படி பொருப்பு-இ ரண்டுமலைகளை, ஏந்தி-தாங்கிய, இருநிலத்தில் - பெரிய பூவுலகில், பொலிந்த து-பிரகாசித்தது. எ-று. (௧௫)

ஆங்கவண்மேல்விழைவினராய்நின்னுலகிற்போகமுமின்னமிர்தும
ன்னாண், மாங்குயிலின்றீங்குதலைமொழிக்கிணையாச்சிறிதேனுமதிக்க
கில்லார், பூங்கமலமுகையனையபொறிசுணங்காரிளமுலையின்பூசல்வேட்
டு,வீங்குதடம்புயமெலியவிளைத்திடும்வாளமர்துறந்தார்வேந்தரெல்லாம்

(ப - ரை.) ஆங்கு-அவ்விடத்தில், அவண்மேல் - அத்தமயந்தியென்னு மாதின்மேல், விழைவினராம்-விருப்பை யுடையவராகி, நின்னுலகில்-உன்னு டைய வுலகத்தில், போகமும்-போகத்தையும், இன்னமிர்தும்-இனியவமிர்த த்தையும், அன்னாள்-அவளுடைய, மாங்குயிலின்-மாமரத்திலுள்ள குயின்மொ ழியையொத்த, தீ-மதுரம்பொருந்திய, குதலைமொழிக்கு-மதலைச்சொல்லுக்கு இணையா-ஒப்பாக, சிறிதேனும்-அற்பமாயினும், மதிக்ககில்லார்-மதியாதவர்க ளாய், பூ-அழகிய, கமலமுகையனைய-தாமரையரும்பை யொத்த, பொறி-புள் ளிகள்போன்ற, சுணங்கு-தேமல், ஆர்-நிறைந்த, இளமுலையின்-இளமைபொ ருந்திய தனங்களினுடைய, பூசல்-போரை, வேட்டு-விரும்பி, வீங்கு-பருத்த, தடம்-விசாலம் பொருந்திய, புயம்-தோள்கள், மெலிய - வாட, விளைத்திடும்- செய்கின்ற, வாளமர்-வாட்படையாற் செய்யும் போரை, வேந்தரெல்லாம்- அரசர்யாவரும், துறந்தார்-விட்டனர்கள். எ-று.

அத்தகைய மடவரலோராண்டகையையுளத்தமைத்தாளவளையீன்ற
முத்தநெடுங்குடைவேந்தனிலவலயமினிதளிக்குமுதல்வர்க்கெல்லா
முய்த்துணரச்சுயம்வரமென்றோலைபோக்கினனதனையுரைப்பானெண்ணி
யித்தலையெய்தினனென்றானின்னிசைநூன்முழுதுணர்ந்தயாழ்வல்லோனே.

(ப - ரை.) அத்தகைய-அப்படிப்பட்டகுணத்தையுடைய, மடவரல்-த மயந்தியானவள், ஓர்-ஒரு, ஆண்டகையை-ஆண்மகனிற்சிறந்தவனை, உளத்து-மனத்தின்கண், அமைத்தாள்-வைத்தாள், அவளையீன்ற-அவளைப்பெற்ற, முத்தம்-முத்தினாற்செய்த, நெடுங்குடை-நெடியகுடையையுடைய, வேந்தன்-வீமராசனானவன், நிலவலயம்-பூமண்டலத்தை, இனிது-இனிதாக, அளிக்கும்-புரக்கின்ற, முதல்வர்க்கெல்லாம்-தலைமைபூண்டவரசரனைவர்க்கும், உய்த்து-கருத்தைச்செலுத்தி, உணர்-அறிய, சுயம்வரமென்று - சுயம்வரநாளிந்நாளென்று, ஓலைபோக்கினன் - எழுதப்பட்டவோலையைச்செலுத்தினான், அதனை - அச்செய்தியை, உரைப்பான்-உறைக்கும்படிக்கு, எண்ணி - நினைந்து, இத்தலை-இவ்விடத்தில், எய்தினனென்றான்-வந்தேனென்று சொன்னான், இன்னிசை நூல்-இனியவிசைநூல், முழுது-முழுவதையும், உணர்ந்த - அறிந்த, யாழ்வல்லோன்-யாழில்வல்லநாரதமுனிவன். எ-று.

(போ - ரை.) மனம் பரமாணுரூபமாகையால் அதனுளடக்கியபுருஷனை நாணால் அவளே வெளியிற்சொல்லாமையால் ஓராண்டகையென்றும், யோகியரும் அணுமாத்திரமன்றி அதனுள்ளீடறியாராதலால் அவராலும் அறியக்கூடாமையால் சந்தேகித்து வீமராசன் சுயம்வர நாட்டியவோலைபோக்கினனென்றும் சொல்லினர். யாவராலும் அறியக்கூடாமை "அத்தி மலரு மருங்காக்கை வெண்ணிறமுங், கத்துபுனன் மீன்பதமுங் கண்டாலும்-பித்தரே, கானார் தெரியற் கடவுளருங்காண்பரோ, மானார்விழியார் மனம்" இதனாற்காண்க.

விண்ணகத்தும்பெறற்கரியவிழுப்பொருணீபெறவேண்டில் விரிநீ
ர்சூழ்ந்த, மண்ணகத்துவருதியெனமகபதிவாண்முகநோக்கிமகிழ்ந்து
கூறிப், பண்ணமைந்ததீங்குதலைத் தமயந்திசுயம்வரத்திற் பாரில்வேந்
தர்,நண்ணியமர் விளைப்பரதுகாண்குவலென்றுசிபலநவின்றுபோனான்.

(ப - ரை.) விண்ணகத்தும்-தேவருலகத்தும், பெறற்கரிய-பெறுதற்கருமையாகிய, விழுப்பொருள்-சிறப்புப்பொருளை, நீபெறவேண்டில்-நீபெற விரும்பினையாயின், விரிநீர்சூழ்ந்த-கடலாற் சூழப்பட்ட, மண்ணகத்து-பூவுலகத்தில், வருதியென-வருவாயென்று, மகபதி-இந்திரனுடைய, வாள்-ஒளிபொருந்திய, முகநோக்கி-முகத்தைப்பார்த்து, மகிழ்ந்து-மகிழ்ச்சியடைந்து, கூறி-

சொல்லி, பண்ணமைந்த-பண்பொருந்திய, தீ-தித்திப்புள்ள, குதலை-மழலைச் சொல்லையுடைய, தமயந்தி தமயந்தியினது, சுயம்வரத்தில்-சுயம்வரநாளில், பாரில்-பூமியிலிருக்கின்ற, வேந்தர்-அரசரானவர்கள், நண்ணி - அடைந்து, அமர்-போர்த்தொழிலை, விளைப்பர்-செய்வார்கள், அது-அப்போரை, காண்கு வலென்ற-பார்ப்பேனென்ற, ஆசிபல - அனேக ஆசீர்வாதங்களை, நவின்று-சொல்லி, போனான்-நாரதமுனிவன்போயினான். எ-று. அன்-ஏ-அசைகள்.

அருந்தவனேகலுமிறைவ னடன்மாரன் பகழிப்பொரவாற்றாது சிக், கருந்தடங்கட் டமயந்தி கதிர்முலையும் வார்காதுங் கழைமென் றோளு, முருந்தினிளமுறுவலும்வாண்முகமதியுமுருவெளியாய் முன் னாத்தோன்ற,வருந்தியயிராணிமுதலரம்பையர்பாலுறுநலனுமறந்தா னன்றே.

(ப - ரை.) அருந்தவன்-நாரதமுனிவன், ஏகலும்-போனவளவில்,இறை வன்-இந்திரனானவன், அடல்-வலிமைபொருந்திய, மாரன் - மன்மதனுடைய, பகழி-பாணங்கள், பொர-போர்செய்ய, ஆற்றாது-பொறுக்கமாட்டாதவனா ய், கரு-கரிய, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, கண் - கண்ணையுடைய, தமயந்தி-தமயந்தியினுடைய, கதிர்முலையும்-காந்திபொருந்தியதனங்களும்,வார்காதும்-நெடிய செவிகளும், கழை-மூங்கில்போன்ற, மென்றோளும் - மெல்லியதோ ளும், முருந்தின்-மயிலிறகின் முதல்முன்போன்ற, இளமுறுவலும்-சிறியபற் களும், வாள்-ஒளிபொருந்திய, முகமதியும்-முகமாகியசந்திரனும், உருவெளி யாய்-உருவெளித்தோற்றமும், முன்னர்-எதிரே, தோன்ற-தெரிய, வருந்தி-வருத்தப்பட்டு, அயிராணிமுதல்-இந்திராணிமுதலாகிய, அரம்பையர்பால்-அரமகளிரிடத்தில், உறு-மிகுந்த, நலனும்-நலத்தையும், மறந்தான்-மறந்துவி ட்டான். எ-று. (கக)

மண்ணுலகின்மடவரலை விழைந்தனனம் மிறைவனென வருந்தி மாழாந், தெண்ணினமதெழினலனு மிளமையுநன்றாயவெனவிகந்து ற்றி, வெண்ணிலவுபொழிதாளமுறுவலயிராணிமுதல்விண்ணல்வாழு, மொண்ணுதன்மங் கையர்மடநாண் மீதூரவோவியம்போன் றுணர்வு தீர்ந்தான்,

(ப - ரை.) மண்ணுலகின்-பூவுலகத்திலிருக்கின்ற, மடவரலை-ஒருபெண் ணாகிய தமயந்தியை, விழைந்தனன்-விரும்பினான், நம்மிறைவனென-நம்மு டைய வரசனென்று, வருந்தி-வருத்தப்பட்டு, மாழாந்து - மயக்கமடைந்து, எண்ணின்-எண்ணுமிடத்தில், நமது-நம்முடைய, எழினலனும்-அழகினுடை நன்மையும், இளமையும்-இளமைப்பருவமும், நன்றாயவென-நல்லதாயவெ

ன்று, இகழ்ந்துகூறி-பழித்துச் சொல்லி, வெள்-வெள்ளிய, நிலவு - பிரகாசத்தை, பொழி-பொழிகின்ற, தரளம்-முத்தினையொத்த, முறுவல் - பற்களையுடைய, அயிராணிமுதல்-இந்திராணிமுதலாகிய, விண்ணின்வாழும் - தெய்வலோகத்தில் வாழ்கின்ற, ஒள்-ஒள்ளிய, நுதல்-நெற்றியையுடைய, மங்கையர்-மாதர்கள், மடம்-அறியாமையும், நாண் நாணும், மீதூர அதிகரிக்க, ஓவியம் போன்று-சித்திரத்தையொத்து, உணர்வுநீர்ந்தார்-அறிவுநீங்கினார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) அயிராணிமுதல் விண்மாதரென்றமையால் அச்சபையில் இருந்தமேனகை உருப்பசி திலோத்தமை அரம்பை முதலிய தெய்வமங்கையராம் இவர்கள் அழகுமுதலியவற்றில் மிக்கவரென்று மதித்திருந்த தம்மைத் தாமே வெறுத்துக்கொண்டு மானமுடையவ ராகையால் புறத்திற்சொல்லாமல் சித்திரம்போல அசைவற்றிருந்தன ரென்க ஓவியம்போலென்றமையால் உவமையணி.

மதர்நெடுங்க ணரமகளி ரிவ்வாறு துயருழப்ப மனத்தினோராத் தனைமலர்க்கற் பகநறுந்தார் மணிமார்பன் றுயர்கூர்ந்துதருமன்வெய்ய, கதழெரிப்புத்தேள் வருணனுடனேகக் கொடிஞ்சியந்தேர் கடிதிற்றூண்டி, யதிருநெடுந்திரையாழி சூழ்புவியினொல்லையில் வந்தடைந்தான்மன்னோ.

(ப - ரை.) மதர்-மதர்த்த, நெடுங்கண்-நெடியகண்களையுடைய, அரமகளிர்-அரம்பையரானவர்கள், இவ்வாறு-இந்தப்பிரகாரம், துயருழப்ப-துன்பப்பட, வனத்தின் - மனத்தினிடத்திலே, ஓரா-எண்ணாமல், தனை -நெருங்கிய மலர்-மலரையுடைய, கற்பகநறுந்தார் - நறிய கற்பகமாலையணிந்த, மணிமார்பன்-அழகியமார்பையுடைய இந்திரன், துயர்கூர்ந்து-துயரமிகுந்து, தருமன் யமனும், வெய்ய-வெவ்விய, கதழ்-வேகம்பொருந்திய, எரிபுத்தேள் அக்கினிதேவனும், வருணன்-வருணனும் உடனேக - உடனாகவர, கொடிஞ்சிமேன்மோட்டையுடைய, அம்-அழகிய, தேர்-இரதத்தை, கடிதில்-சீக்கிரத்திலே தூண்டி-செலுத்தி, அதிரும் - அதிர்கின்ற, நெடுந்திரை - நெடிய அலைகளையுடைய, ஆழிசூழ்-கடலாற்சூழப்பட்ட, புவியின்-பூவுலகில், ஒல்லையில்-விரைவில், வந்தடைந்தான் வந்துசேர்ந்தான். எ-று. மன்-ஓ-அசை.

இந்திரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ பாடல்-௬௱௪

உ

கடவுள் துணை.

நளன் றூதுப் படலம்.

[இப்படலத்தால் இந்திரன்முதலிய நால்வர் பொருட்டுத் தமயந்தியினிடத்து நளன் றூதுசென்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

அண்டருலகத்திறைவ னவ்வழியிருப்ப
மண்டுபுனல்வாளைவளர் பூகமடல்கீறுந்
தண்டலையுடுத்தநிட தந்தனிபுரக்கு
மொண்டிறலுடைக்குரிசல் செய்திரமுரைப்பாம்.

(ப - ரை.) அண்டருலகத்து-தேவருலகத்தையாளுகின்ற, இறைவன்-ந்திரன், அவ்வழி-அவ்விடத்தில், இருப்ப-தங்க, மண்டு-நெருங்கிய, புனல்-ரிலிருக்கின்ற, வாளை-வாளைமீன்களானவை, வளர்-வளர்கின்ற,பூகம்-கமுகி வுடைய, மடல்-பாளைகளை, கீறும்-கிழிக்கின்ற, தண்டலை-சோலைகளை, உடு த-உடுக்கப்பெற்ற, நிடதம்-நிடததேசத்தை, தனி-ஒப்பற, புறக்கும்-காக்கி ற, ஒள்-ஒள்ளிய, திறலுடை-வலிமையையுடைய, குரிசில்-நளமகாராஜன், செய்திறம் - செய்யகாரியத்தை, உரைப்பாம்-(யாம்) சொல்லுவோம். எ-று.

அன்னமுரைசெய்தவெழி லாயிழையைநெஞ்சத்
துன்னியயர்வோடுமுயி ருண்டிலைகொலென்னக்
கன்னன்மதனைங்கணை கருத்திடைபகுளிப்ப
மன்னவர்கண்மன்னன்மதி மாழ்கியயர்காலை.

(ப - ரை.) அன்னம்-அன்னப்புள்ளானது, உரைசெய்த - சொல்லிய, ழில்-அழகிய, ஆயிழையை-தமயந்தியை, நெஞ்சத்து-மனத்தினிடத்து, உ னி-நினைந்து, அயர்வோடும்-சோர்வுடனே, உயிர் - உயிரானது, உண்டிலை காலென்ன-உண்டோ வில்லையோ வென்றுசொல்ல, கன்னல்-கருப்புவில் லந்திய, மதன்-மன்மதனுடைய, ஐங்கனை-பஞ்சபாணங்களும், கருத்திடை-ருத்தினிடத்து, குளிப்ப-தைக்க, மன்னவர்கண்மன்னன்-நளனுனவன்,மதி ாழ்கி-அறிவுமயங்கி, அயர்காலை-துன்பப்படுஞ்சமயத்தில் எ - று.

(போ - ரை.) மன்மதபாணம் பிரயோகிக்குமிடம் வெவ்வேறு புளதேனும் துன்பப்படுவது கருத்தொன்றேயாதலால் கருத்திடை குளிப்பவென்றார் "நெஞ்சிலாவிந்த நீள்சூதங் கொங்கையின்மே, லஞ்சும்விழியிலசோகமாம்-வஞ்சியரே சென்னிமிசைமுல்லைத் திகழ்நீலமல்குலிலே, யின்னிலவேயெய் வாணிவை" இதனால் அவ்விடங்கள் காண்க. (உ)

பூகமடல்கீறியிள வாளைபுனல்காலு
மேகமிசைதாவிடும் விதர்ப்பநகர்மன்ன
னோகையொடளித்தவுயி ரோவியநிகர்க்குந்
தோகைமணவோலைகொடு தூதுவரடைந்தார்.

(ப - ரை.) பூகமடல்-கமுகம்பாளையை, கீறி-கிழித்து, இளவாளை-இளமைபொருந்திய வாளைமீன்களானவை, புனல்காலும்-நீரைச்சொரிகின்ற,மேகமிசை-மேகத்தின்மீது, தாவிடும்-தாவுகின்ற, விதர்ப்பநகர்-விதர்ப்பதேசத்தையாளுகின்ற, மன்னன்-வீமராசனானவன், ஓகையொடு-மகிழ்ச்சியுடனே, அளித்த-பெற்ற, உயிர்-உயிரையுடைய, ஓவியம்-சித்திரத்தை, நிகர்க்கும்-ஒப்பாயிருக்கின்ற, தோகை-தமயந்தியினுடைய, மணவோலைகொடு-கலியாணவோலையைக்கொண்டு, தூதுவர்-தூதர்கள் அடைந்தார்-சேர்ந்தார்கள்,எ-று.

முடங்களின்வரைந்தவுரை முற்றுமுணராமுன்
றடம்புயம்வளர்ந்தன வரக்குவமைசாலக்
குடங்கையினகன்றவிழி கோநகரிசெல்வான்
மடங்கலனையானுள மகிழ்ச்சியொடெழுந்தான்.

(ப - ரை.) முடங்கலின்-ஓலைச்சுருளில், வரைந்த-எழுதப்பட்ட, உரை-சொல்லுகளை, முற்றும்-முழுவதும், உணராமுன்-அறியாமுன்னே,தடம்-பெரிய, புயம்-தோள்களானவை, வரைக்கு-பர்வதங்களுக்கு, உவமைசால - உவமை பொருந்த, வளர்ந்தன-பருத்தன, குடங்கையின் - உள்ளங்கைபோல அகன்ற-பரந்த, விழி-கண்களையுடைய தமயந்தியினது, கோநகரி-குண்டினபுரத்துக்கு, செல்வான்-செல்லும் பொருட்டு,மடங்கலையான்-சிங்கவேற்றினையொத்த நளமகாராஜன், உள மகிழ்ச்சியொடு-மணக்களிப்புடனே, எழுந்தான்-எழுந்தனன். எ - று.

கொய்யுளைவயப்புரவி கோடியுழைபோத
மையன்மதவாரண மருங்குறநெருங்க
வைய்யதிறல்வாளுழவர் வேலைபுடைசூழ
மொய்திரையளக்கரி னியம்பலமுழங்க.

(ப - ரை.) கொய்-கொய்துகட்டிய, உளை - புறமயிரையுடைய, வயம்-வலிமைபொருந்திய, புரவிகோடி-கோடிகுதிரைகள், உழைபோத-பக்கங்களிலேவரவும், மையல்-மயக்கம் பொருந்திய, மதவாரணம்-மதயானைகள், மருங்

குற-பக்கத்திலே, நெருங்க-நெருங்கி வரவும், வெய்ய-வெவ்விய, திறல்-வலிமைபொருந்திய, வாள்-வாட்படையை யுடைய, உழவர் வேலே-காலாள்களாகிய கடலானது, புடைசூழ - பக்கங்களிலே சூழ்ந்துவரவும், மொய்-மொய்க்கப் பெற்ற, திரை-அலேகளை யுடைய, அளக்கரின்-கடல்போல, இயம்பல-பலவாத்தியங்கள், முழங்க-ஒலிக்கவும். எ - று.

(போ - ரை.) இப்பாட்டில் போதவென்பது முதலிய வினை யெச்சங்கள் பின்பாட்டில் போனனென்னு முற்றுவினையைக் கொண்டு முடிந்தன.

விரிகதிரெறிக்குமதி வெண்குடைநிழற்றத்
தரளநகைமாதர்பலர் சாமரையிரட்ட
வெரிமணிபிமைக்குமுடிமன்னவரிறைஞ்சத்
திருவளருமார்பனுயர் தேரின்மிசைபோனன்.

(ப - ரை.) விரி-விரியப்பெற்ற, கதிர்-கிரணங்களை,எறிக்கும்-வீசுகின்ற, மதி-சந்திரனை யொத்த, வெண்குடை-வெள்ளிய குடைகள், நிழற்ற-நிழலைச் செய்யவும், தரளம்-முத்தினை யொத்த, நகை-பற்களையுடைய, மாதர் பலர்-அனேக மகளிர்கள், சாமரையிரட்ட-கவரிகள் வீசவும், எரிமணி-காந்தியை யுடைய மணிகள், இமைக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற, முடி-மகுடத்தையுடைய,மன்னவர்-அரசர்கள், இறைஞ்ச-வணங்கவும், திரு-திருமாதானவள்,வளரும்-வளர்கின்ற, மார்பன்-மார்பையுடையவனுகிய நளமகாராஜன், உயர் - உயர்ந்த, தேரின்மிசை-தேரின்மேல், போனன்-போயினன். எ-று. (௬)

தேர்நடவுகம்பலே செவிப்புகுதலோடும்
வார்கடன்முழக்கொலி கொலோமழைமுழக்கோ
சார்வதெனவையமுறும் வானவர்கண்முன்
னேர்கெழுமுமாட நிடத்திறையெதிர்ந்தான்.

(ப - ரை.) தேர்-தேரை, நடவு-செலுத்துகின்ற, கம்பலே-ஒலியானது, செவி-காதினிடத்து, புகுதலோடும்-நுழைந்த மாத்திரத்தில், வார் - நெடிய, கடன்முழக்கொலி கொலோ-கடலொலியோ, மழை முழக்கோ - மேகத்தினெலியோ, சார்வதென-அடைவதென்று, ஐயமுறும்-ஐயமடைகின்ற,வானவர் கண்முன்-தேவர்களுக்கு முன்னே, ஏர்-அழகானது, கெழுமு - பொருந்திய, மாடம்-மாளிகைகளை யுடைய, நிடதத்திறை-நிடததேசத் தரசன்,எதிர்ந்தான்-எதிர்ப்பட்டான். எ-று. கொல்-ஐயப்பொருள். (எ)

பொற்றடந்தேர்மிசைப் பொலிந்துதோன்றிய
மற்றடந்தோளினன் வனப்புநோக்கின
ருற்றதோர்வியப்பினுக் குள்ளமீந்துதாம்
வெற்றுடம்பாயினர் விண்ணுளோரெலாம்.

(ப - ரை.) பொன்-அழகிய, தடம்-பெரிய, தேர்மிசை - தேரின்மீது, பொலிந்து-பிரகாசித்து, தோன்றிய-வந்த, மல்-மற்போர் செய்கின்ற, தடம்-பெரிய, தோளினன்-தோள்களை யுடைய நளமகா ராஜனது, வனப்பு - அழகை, நோக்கினர்-பார்த்தார், உற்றது-அதனாலடைந்த தாகிய, ஓர்-ஒப்பற்ற, வியப்பினுக்கு-ஆச்சரியத்துக்கு, உள்ளமீந்து-மனத்தைக் கொடுத்து, விண்ணுளோ ரெலாம்-இந்திரன் முதலிய நால்வரும், வெற்றுடம் பாயினர்-உயிர் நீங்கிய வுடம்புபோ லானர், எ-று.

(போ - ரை.) ஆச்சரியத்தால் அபகரிக்கப்பட்ட மனத்தை யுடையவ ராயின ரென்பது கருத்து. (அ)

மாயிருஞாலத்து வந்துமன்னர்கோ
னேயபேரழகுகண் டிமைப்பினாட்டமோ
ராயிரம்பெற்றபே றடைந்துளேனெனச்
சேயுயிர்விசும்பினுக் கிறைவன்செப்பினான்.

(ப - ரை.) மா-மகத்தாகிய, இரு-பெரிய, ஞாலத்துவந்து-பூமியில்வந்து மன்னர்கோன்-நளனுடைய, ஏய-பொருந்திய, பேரழகு-பெரிய அழகினை, கண்டு-பார்த்து, இமைப்பில்-இமைத்தலில்லாத, நாட்டமோராயிரம்-ஆயிரங் கண்களை, பெற்றபேறு-பெற்ற பேற்றினை, அடைந்துளேனென - இன்று அடைய பெற்றேனென்று, சேய்-தூரமாக, உயர்-உயர்ந்த, விசும்பினுக்கிறைவன்-சுவர்க்கத்துக்கரசனாகியஇந்திரன்,செப்பினான்-சொல்லினான். எ-று.

(போ - ரை.) இப்படிப்பட்ட அழகுள்ள புருஷனைக் கண்டதில்லை யென்பது கருத்து.

மண்டமர்கடந்தவேன் மன்னர்மன்னனைக்
கண்டுமற்றொருவர்தோள் காமுற்றீர்ந்தொடை
தொண்டைவாய்மடமயில் சூட்டுமோவெனாத்
தொண்டிரைக்கனைகடற் செல்வன்கூறினான்.

(ப - ரை.) மண்டு-நெருங்கிய, அமர்-போரை, கடந்த-செயித்த, வேல்-வேற்படையை யுடைய, மன்னர்மன்னனை-நளனை, கண்டு-பார்த்து, மற்றொருவர் தோள்-வேறொருத்தர் புயங்களை, காமுற்று-ஆசைப்பட்டு,தொண்டை-கோவைக் கனிபோன்ற, வாய்-வாயை யுடைய, மடமயில் - தமயந்தியானவள், ஈர்ந்தொடை-குளிர்ச்சி பொருந்திய, மாலையை-சூட்டுமோவெனாதரிப்பாளோ வென்று, தெள்-தெள்ளிய, திரை-அலைகளை யுடைய, கனை-ஒலிக்கின்ற, கடற்செல்வன்-கடலுக் கரசனாகிய வருணன், கூறினான்சொல்லினான்.

பாந்தண்மேற்கிடந்தபார் பரிக்குந்திண்டிறல்
வேந்தனுக்கேதொடை வேய்ந்திலாளெனி
லேந்திழையொழினல மென்கொலாமெனக்
காந்துவெங்கதழெரிக் கடவுள்சாற்றினான்.

(ப - ரை.) பார்தண்மேல்-ஆதிசேடன்மீது, கிடந்த-இருந்த, பார்-பூமியை, பரிக்கும்-சுமக்கின்ற, திண்-திண்ணிய, திறல்-சௌரியத்தை யுடைய, வேந்தனுக்கே-நளமகாராஜனுக்கே, தொடை-மாலையை, வேய்ந்திலாளெனில்-சூட்டாளேயானல், எந்திழை-தமயந்தியி னுடைய, எழில்-அழகினது, நலம்-நன்மை, என்கொலாமென-என்ன பிரயோசன மாகுமென்று, காந்து-காந்துகின்ற, வெம்-வெவ்விய, கதழ்-வேகத்தையுடைய, எரிக்கடவுள்-அக்கினிதேவன், சாற்றினன்-சொல்லினன். எ-று. கொல்-அசைநிலை. (கக)

கழைசுளிபுகர்முகக் களிநல்யானையா
னிழைசுடரெறிப்பவன் திறுத்ததேந்திழை
விழவினுக்காயின்யா மீண்டுபோதலே
யழகிதென்றந்தக னறைந்திட்டானரோ.

(ப - ரை.) கழை-கரும்புகளை, சுளி-முறிக்கின்ற, புகர்முகம்-புள்ளிபெற்றமுகத்தை யுடைய, களி-களிப்புப் பொருந்திய, நல்-நல்ல, யானையான்-யானையை யுடைய நளமகாராஜன், இழை-ஆபரணங்கள், சுடர்-காந்தியை, எறிப்ப-வீச, வந்திறுத்தது-வந்து தங்கியது, எந்திழை-தமயந்தியி னுடைய, விழவினுக்காயின்-விவாகத்துக் கானல், யாம்-நாம், மீண்டு போதலே-திரும்பிச் செல்லுதலே, அழகிதென்று-அழகை யுடையதென்று, அந்தகன் - யமனானவன், அறைந்திட்டான்-சொல்லினன். எ - று. (கஉ)

போர்த்தொழில்வைரவாட் பொருவிலண்ணல்செந்
தார்ப்பசுங்கிளியனா டார்பெறாதுபோய்க்
கார்க்குழலரம்பையர் கமலவாண்முகம்
பார்ப்பதெவ்வாறெனப் பரிவிற்கூறினன்.

(ப - ரை.) போர்-போர் செய்கின்ற, தொழில்-தொழிலை யுடைய, வயிரவாள்-வச்சிராயுத மேந்திய, பொருவில்-ஒப்பில்லாத, அண்ணல்-இந்திரனானவன், செம்-சிவந்த, தார்-ரேகையை யுடைய, பசும்-பசுமை பொருந்திய, கிளியனாள்-கிளியை நிகர்த்தவளாகிய தமயந்தியி னுடைய, தார் - மாலையை, பெறாது-பெற்றுக் கொள்ளாமல், போய்-சென்று, கார்-கரிய, குழல்-கூந்தலை யுடைய, அரம்பையர்-அரமாதருடைய, கமலம்-தாமரை மலர்போன்ற, வாள்-ஒளி பொருந்திய, முகம்-முகத்தை, பார்ப்பது - நோக்குவது, எவ்வாறென-எவ்வாறென்று, பரிவில்-துன்பத்தினல், கூறினன்-சொல்லினன். எ-று.

(போ-ரை.) சந்தேகத்தா லிந்திரனிவ்வாறு கூறினன்.

அரத்தமுண்டெ௳ளிரும்வா ணவுணர்ச்செற்றுநந்
திருத்தகுசெல்வமுஞ் சிறப்புநல்கிய
விரைத்துணரலங்கலான் வீரசேனன்போன்
றிருத்தலாலிவனள னென்னவேண்டுமால்.

(ப - ரை.) அரத்தம்-உதிரத்தை, உண்டு-யானம்பண்ணி, ஒளிரும்-பிரகாசிக்கின்ற, வாள்-வாட்படையையுடைய, அவுணர் - அசுரர்களை, செற்று-கொன்று, நம்-நம்முடைய, திருத்தகு-திருவிற்குத்தக்க, செல்வமும்-செல்வத்தையும், சிறப்பும்-சிறப்பையும், நல்கிய-கொடுத்த,விரை-வாசனைபொருந்திய, துணர்-பூங்கொத்துகளையுடைய, அலங்கலான் - மாலையையுடையவனாகிய, வீரசேனன்போன்று-வீரசேனராஜனையொத்தவனாகி, இருத்தலால்-இருந்திடலால், இவன்-இவனை, நளனென்னவேண்டும்-நளமகாராஜனென்று சொல்லவேண்டும். எ - று.

(போ - ரை.) பிகுந்த வலிமையுடையரென்பது தோன்ற அரத்தமுண்டொளிரும் வாளவுணரென்றும், அவர்களால் முழுவதுமிழந்தமை தோன்றத் திருத்தகு செல்வமுஞ் சிறப்புநல்கியவென்றும், வெற்றிமாலை யணிந்தோனென்பது தோன்ற விரைத்துண ரலங்கலா னென்றும் சொல்லினர், முன்னொருகாலத்திலே தன்னைப்புறங்கண்ட அசுரர்களைவென்று தெய்வலோகத்தை நிலைநிறுத்தி இழந்த செல்வத்தையுஞ் சிறப்பையுந்தந்த வீரசேனனைப்போலுதலால் அவன் குமாரனாகிய நளனென்று இந்திரன் நிச்சயித்தான் தந்தைபோலும் புதல்வரென்பது. "செந்நெலாலாயசெழுமுளை மற்றுமச், செந்நெலேயாகிவிளைதலா-லந்நெல், வயனிறையக்காய்க்கும் வளவயலூர, மகனறிவுதந்தையறிவு.—இதனாற்காண்க. (கச)

சேற்றிதழ்த்தாமரை மலரத்தெண்கட
றேற்றுசெங்கதிரெனத் தோன்றுநின்னையா
மேற்றநல்லோரையி லெழுந்ததாலன்றே
வாற்றெதிர்ப்பட்டன மலங்கல்வேலினாய்.

(ப - ரை.) அலங்கல்-வெற்றிமாலையணிந்த,வேலினாய்-வேற்படையேந்திய நளமகாராசனே! சேறு-சேற்றிலிருக்கின்ற, இதழ் - இதழ்களையுடைய, தாமரை-தாமரைகள், மலர-விகசிக்க, தெள்-தெள்ளிய, கடல் - கடலினது, தோற்று-தோற்றுகின்ற, செங்கதிரென-சூரியனைப்போல,தோன்றுநின்னை-வந்தவுன்னை, யாம்-யாங்கள், ஏற்ற-தக்க, நல்-நல்ல, ஓரையில்-இராசியில்,எழுந்ததாலன்றே-புறப்பட்டபடியாலல்லவா, ஆறு-வழியில், எதிர்ப்பட்டனம்-எதிர்ப்பட்டோம். எ - று.

(போ - ரை.) ஓரை-இராசி "ஓரையேமாதர்கூடி விளையாட லுடனிராசி உவமையணி. (கரு)

இவனழற்கடவுண்மற் றிவன்வெங்கூற்றுவ
னுவனெறிகடற்கிறை யொழிந் தநின்றயான்
கவனவாம்பரியுள முணருங்காவல
வயிரொளிமணிமுடி யமரர்வேந்தனே.

(ப - ரை.) கவனம்-வேகத்தையுடைய, வாம்-தாவுகின்ற,பரியுளம்-குதிரையினுடைய கருத்தை, உணருங்காவல்-அறியும் நளமகாராஜனேஇவனழற்கடவுள்-இவனக்கினிதேவன், இவன்வெங்கூற்றுவன்-இவன்வெப்பம்பொருந்திய யமன், உவன்-அவன், எறிகடற்சிறை-அலையைவீசுகின்ற கடற்கரசனாகிய வருணன்,ஒழிந்துநின்ற-இவரொழியநின்ற,யான்-யானேவெனில்,அவிர்-பிரகாசிக்கின்ற, ஒளி-காந்தியையுடைய, மணி - மணிகளாலிழைக்கப்பட்ட, முடி-கிரீடத்தை யுடைய, அமரர்வேந்தன்-தேவர்க் கரசனாகிய விந்திரன்.

(பொ - ரை.) ஒழியவென்னுஞ் செய்வனெச்சம் செய்தெனெச்சப்பொருளில்வந்தது.

உன்னுழைவேண்டுவ தொன்றுண்டாங்கது
பின்னர்யாங்கூறுது வென்றுபெட்புறும்
பொன்னகர்க்கிறையவ னிருந்தபோதினின்
மன்னவரவரடி வணங்கினனரோ.

(ப - ரை.) உன்னுழை-உன்னிடத்தில்,வேண்டுவது-யாம் விரும்புவது, ஒன்றுண்டு-ஒருகாரியமுண்டு, அது-அதனை, பின்னர்-பின்பு, யாங்கூறுதுமென்று-யாம் சொல்லுவேமென்று, பெட்புறும்-விருப்பமடைந்த பொன்னகர்க்கிறைவன்-இந்திரனனவன், இருந்தபோதினில்-இருந்தபொழுதில், மன்னவன்-நளமகாராஜன்,அவரடி-இந்திரன்முதலிய அந்நால்வர் பாதங்களையும், வணங்கினன்-வணங்குதல்செய்தான். எ - று. (கஎ)

இனி ஆறுபாட்டால் நளனுடைய சிந்திப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.

உண்ணெகிழ்ந்திறைஞ்சிய வுலங்கொடோளினன்
விண்ணுலகாள்பவர்க் கரியமேன்பொருண்
மண்ணுலகாள்பவர் மாட்டுவைகுமோ
வெண்ணின்மற்றிவருளம் யாவதாங்கொலோ.

(ப - ரை.) உள்-உள்ளம், நெகிழ்ந்து-குழைந்து, இறைஞ்சிய - வணங்கிய, உலங்கொள்-திரள் கல்லினுடையவலிமையைக் கொண்ட,தோளினன்-தோள்களையுடைய நளமகாராஜன், விண்ணுல காள்பவர்க்கு-தெய்வலோகத்தை யாள்கின்றவர்க்கு, அரிய-அருமையாகிய, மேம்பொருள்-மேன்மைப்பட்டபொருள், மண்ணுலகாள்பவர்மாட்டு-மண்ணுலகாள்பவரிடத்து, வைகுமோ-இருக்குமோ, எண்ணில்-எண்ணுமிடத்தில், இவருளம்-இவருடையமானம், யாவதாங்கொலோ-யாதாகுமோ, எ-று, கொல்-ஐயம்.

(பொ - ரை.) மண்ணுலகத்தோர் வருந்தித்தவஞ்செய்து பெறற்குறியது பொன்னுலகம்; அதனையாளுகின்ற தலைமைபெற்ற இந்திரனுக்கும் அரி

யபொருளுண்டோ, ஆயின் அது நம்பாலுளதாகுமோ ஆதலின் இஃதியா தோவென ஐயுற்றனனென்க. மண்ணுலகென்றதனால் விண்ணுலகைப் பொன்னுலகெனக் கொள்ளப்பட்டது. (கச)

குறிப்பறிந்தீதலே கொடைமற்றின்றென
மறுத்தலேகேட்டபின் வழங்கலாதலிற்
பெறற்கருமாவியும் பெட்பினீகுவன்
றிறப்படவிவருளந் தெரிந்ததில்லையால்.

(ப - ரை.) குறிப்பறிந்து - ஒருவர் குறிப்பினைத்தெரிந்து, ஈதலே-கொடுத்தலே, கொடை - கொடுத்தலாகும், கேட்டபின்-கேட்டபின்பு,வழங்கல்-கொடுத்தல், இன்றென - இல்லையென்று, மறுத்தலே-தடுத்தலேயாகும், ஆதலின்-ஆகையினாலே, பெறற்கரு-பெறுதற்கரிய, ஆவியும் - உயிரையும், பெட்பின்-அன்பினாலே, ஈகுவன்-கொடுப்பேன், திறப்பட-நிச்சயமாக,இவருளம்-இவருடையமனம், தெரிந்ததில்லை-தெரியவில்லை எ-று.

(போ - ரை.) உம்மை - உயர்வுசிறப்பு குறிப்பறிதலாவது தன்னிடத்தொன்றை விரும்பிவருபவனது முகக்குறிகளா லவன்கருத்தையறிதல். அது "உயிர்க்கொலை புரிந்தவர் முகக்குறி யுரைக்கும்" என்பதனாலறிக. அஃதறிந்தீதலாவது "இலனென்னுமெவ்வ முரையாமை, யீதல்குலனுடையான்கண்ணேயுள" இதனாலறிக. கேட்குமிடத்துண்டாம் மானமிழத்தல் அச்சப்படுதல் முதலிய வருத்தம் இல்லையென்னும்போதுண்டாகும் வருத்தத்தொடப்பாதலின் இன்றென மறுத்தலே கேட்டபின் வழங்கலென்றார். கொடுக்கும் பொருளின் முடிவாகிய ஆவியெனினும் அன்போடுகொடுப்பேனென்றதாம்.

ஒளிமுகமிழப்பவந் துற்றநாணமீக்
கிளர்தரவில்லெனக் கிளக்குமூர்ச்சனை
தெளிதரமுகத்தினிற் றெளித்தற்கன்றுகொல்
நளிபுனல்பொருளொடு நல்குகின்றதே.

(ப - ரை.) முகம்-முகமானது, ஒளியிழப்ப - ஒளிநீங்க, வந்து - வந்து, உற்ற-மிகுந்த, நாணம்-நாணமானது, மீக்கிளர்தர-அதிகரிக்க, இல்லெனகிளக்கும்-இல்லையென்றுசொல்லும், மூர்ச்சனை-மூர்ச்சையானது, தெளிதர - தெளியும்படி, முகத்தினில்-முகத்தினிடத்தில, தெளித்தற்கன்றுகொல்-தெளித்தற்கல்லவா, நளி-குளிர்ந்த, புனல்-நீரை, பொருளொடு - திரவியத்துடனே, நல்குகின்றது கொடுக்கின்றது. எ-று.

(போ - ரை.) நாணந்தலைக்கொண்டு எனக்கில்லையென்று சொல்லும் பொழுதுண்டாகு மூர்ச்சை தெளிதற்கு முகத்திற்றெளிப்பத் தண்ணீரைப் பொருளொடு கொடுப்பதென்க. விதிப்படிகொடுக்கு நீரில் மூர்ச்சைதெளிதற் பொருட்டெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (உ0)

ஐந்தருநீழலினரசுவைகிய
விந்திரன்முதலினோரீகென்றென்னுழை
வந்துயர்பெரும்புகழ்வழங்கினரிவர்
சிந்தனைமகிழ்வுறவென்கொல்செய்வதே.

(ப - ரை.) ஐந்தருநிழலின்-பஞ்சதருவினிழலிடத்து, அரசுவைகிய-அரசிருக்கின்ற இந்திரன், முதலினோர்-இந்திரனாதியோராகியநால்வரும், ஈகென்று-தருவாயென்று, என்னுழைவந்து-என்னிடத்தில்வந்து, உயர்-உயர்ந்த, பெரும்புகழ்-பெரியகீர்த்தியை, வாங்கினா-கொடுத்தார்கள், இவர்-இவர்களுடைய, சிந்தனை-மனங்கள், மகிழ்வுற-மகிழ்ச்சிபொருந்த, என்செய்வது-யாது செய்வது, எ-று.

(போ - ரை.) யாதுவிரும்பினும் இந்திரனுக் கொருகுறை யில்லையென்பதுதோன்ற, ஐந்தருநிழலி னரசுவைகியவென்றார். யாசகர்கள் எதைக்கேட்க நினைத்தார்களோ அதைகொடுத்தாலல்லாமல் அவராற்றரப்பட்ட புகழ் நில்லா தென்பது கருத்து. (உக)

உரவுநீர்க்கருங்கடலுடுத்தமாநிலத்
தருளுடனிம்மையினளித்தவான்பொருண்
மருவியமறுமையில்வழங்குபான்மையா
லிரவலர்தமரினுமினியராவரே.

(ப - ரை.) உரவு-ஒலிக்கின்ற- நீர்-நீரையுடைய, கருங்கடல்-கரியகடலை, உடுத்த - ஆடையாகத்தரித்த, மாநிலத்து-மகத்தாகியபூமியில், அருளுடன்-கருணையுடனே, இம்மையில்-இப்பிரப்பில், அளித்த-கொடுத்த, வான்பொருள்-மேலாகியபொருளை, மருவிய-பொருந்திய, மறுமையில்-மறுபிறப்பில், வழங்குபான்மையால் - கொடுக்கின்றதன்மையால், இரவலர்-யாசகர்கள், தமரினும்-தம்மவரினும், இனியராவர்-இனிமையுடையராவர், எ- று.

(போ-ரை.) தம்மவர்-உறவோர், இப்பிறப்பிற் கொடுப்பதை மறுபிரப்பிலவரிருக்குமிடத்திற்குச்சென்று தருபவராதலால் யாசகரைத் தம்மவரினும் இனியரென்றார். "அற்றா ரழிபசிதீர்த்த லஃதொருவன், பெற்றான்பொருள் வைப்புழி" அதுகொடுப்பவருக்கு ஆஸ்தியென்பது இதனாலறிக. (உஉ)

உடைப்பெரும்பொருளினை யுலகிலூதியங்
கிடைப்பதற்களித்தலிற்கிளர்நிரப்பினா
லடுத்துவந்தேற்குநர்க்கார்வமீதுறக்
கொடுக்கிலொன்றேபலகோடியாகுமால்.

(ப - ரை.) உடை-தமதாகவுடைய, பெரும்பொருளினை-பெரியதிரவியத்தை, உலகில்-உலகத்தில், ஊதியம்-இலாபம், கிடைப்பதற்கு-கிடைக்கும் பொருட்டு, அளித்தலில்-கொடுப்பதிலும், கிளர்-மிகுந்த, நிரம்பினால்-வறுமை

யினுல், அடுத்துவந்து-அனுசரித்துவந்து, ஏற்குணர்க்கு-யாசிப்பவர்க்கு, ஆர்வம்-ஆசை, மீதுற-அதிகரிக்க, கொடுக்கில்-கொடுத்தால் ஒன்றே-ஒருபொருளே, பலகோடியாகும்-பலகோடிப் பொருளாகும், எ-று.

(போ - ரை.) உலகத்திலே ஒருவருக்கு இலாபத்திற்குக்கொடுப்பதைக் காட்டிலும் யாசகர்க்குக் கொடுப்பதில் அனேகங்கோடி இலாபம் உண்டென்பதாம். (உ௩)

நளன் சொல்லுதல்.

என்றுமற்றினையனவெண்ணிவண்ணவான்
குன்றெனப்பணைத்துயர்குலவுத்தோளினுன்
வன்றிறல்வாசவன்வதனநோக்கிமற்
றொன்றுநீகேட்டியென்றுரைத்தன்மேயினுன்.

(ப - ரை.) என்று-இப்படியென்று, இனையன-இத்தன்மையவாக எண்ணி-நினைந்து, வண்ணம்-அழகிய, வான் மேலாகிய, குன்றென-மலையைப்போல, பணைத்து-பருத்து, உயர்-உயர்ந்த, குலவு-திரட்சிபொருந்திய,தோளினுன்-தோளையுடைய நளமகாராசன், வன்திரல்-மிகுந்தவலிமைபடைத்த, வாசவன்-இந்திரனுடைய, வதனநோக்கி-முகத்தைப்பார்த்து,ஒன்று-ஒருசெய்தி, நீகேட்டியென்று-நீகேட்பாகவென்று, உரைத்தன்மேயினுன்-சொல்லத்தொடங்கினுன், எ-று. மற்றிரண்டும் அசைநிலைகள், (உச)

என்னருந்தவத்தினன்றெனதுதொல்குல
முன்னையோரருந்தவமுயன்றபான்மையாற்
பொன்னகர்துறந்துநீர்போதப்பெற்றனன்
சொன்னவைமறுக்கிலன் சொல்கவென்றனன்.

(ப - ரை.) என்-என்னுற்செய்யப்பட்ட, அருந்தவத்தின்-அரியதவத்தினுலே, அன்று-அன்ருகும், எனது-என்னுடைய, தொல்குலம்-பழயகுலத்திற்ருேன்றிய, முன்னையோர்-பெரியோர்கள்,அருந்தவம்-அரியதவத்தை, முயன்றபான்மையால் - முயன்றுசெய்தபடியினுலே, பொன்னகர்-தெய்வலோகத்தை, துறந்து-நீங்கி, நீர்போதப்பெற்றனன்- நீவிர் இங்கேவரப்பெற்றேன், சொன்னவைமறுக்கிலன்-சொல்லிய செய்திகளைமறுக்கமாட்டேன், சொல்கவென்றனன் சொல்லக்கடவீரென்ருன், எ-று.

(போ - ரை.) மேன்மையுள்ள நீவிர் வருதற்கு ஏற்றதவம் யானொருவன் செய்தது போதாதாதலால் எனக்கு முற்பட்டவர் செய்த தவமாகுமென்ருன். (உரு)

ஆங்கதுகேட்டவா னரசன்பொற்பினுல்
வீங்குதோண்மாரணவென்றநீயலால்
யாங்குளரவன்ருெடுத்தெய்யுமின்னருப்
பூங்கணையால்வருந்துயரம்போக்குவார்.

நளனுக்கு இந்திரன் சொல்லுதல்.

(ப - ரை.) ஆங்கு-அவ்விடத்தில், அது-அம்மொழியை, கேட்ட-கேள்விப்பட்ட, வானரசன் - இந்திரனானவன், பொற்பினால்-அழகினால், வீங்கு-மிகுந்த, தோள் - தோள்களையுடைய, மாரனை-மன்மதனை, வென்ற-வெற்றி கொண்ட, நீயலால்-நீயொருவ னல்லாமல், அவன்-அம்மன்மத னானவன், தொடுத்து-நாரியிற் றொடுத்து, எய்யும்-பிரயோகஞ் செய்கின்ற, இன்-இனிய, நறு-தேனொழுகுகின்ற, பூங்கணையால்-மலரம்பால், வரும் - வருகின்ற, துயரம்-துயரத்தை, போக்குவார் - நீக்குவார், யாங்குளர்-எவ்விடத்திலுளர்.

(பொ - ரை.) அழகினால் மிகுந்த தோளையுடைய மன்மதனைச் செயித்த நீயல்லாமல் அவன்வாளியால் வருந்துன்பத்தை நீக்குவோர் பிறர்யார். அழகினா லென்றதை வீங்குதலோடுங் கூட்டுக. அன்றி வென்றவென்ப தோடுங் கூட்டிப்பொருள்கொளின் மிகுந்த வழகுள்ளவனென்னும் பொருள் படுதலால் துன்பம் நீக்குதற்கு வல்ல எதுவில்லையாயிற்று. முற்படியா லென் காமனை வென்றவ னென்றவில் சிதேந்திரியன் என்னும்பொருள் படலால் அத்துன்பம் நீங்கியவன் பிறர்க்கும் அத்துன்பத்தை நீக்குவானென்பது பெற்றும். (உசு)

வெயில்விரி மணிமுடி வீமனல்கிய
மயிலியன் மதர்விழிவளைக்கைமங்கைபாற்
செயிரறு தூதுநீசெல்லவேண்டுமென்
றுயிரிரப்போரினுமுளையக்கூறினான்.

(ப - ரை.) வெயில்-பிரகாசம், விரி-விரிகின்ற, மணி-மணிகள்பதித்த முடி-முடியையுடைய, வீமனல்கிய-வீமராசன் பெற்ற, மயில்-மயிலையொத்த இயல்-சாயலும், மதர்-களிப்புமிக்க, விழி-கண்களும், வளைக்கை - வளையலை யணிந்த கைகளையுமுடைய, மங்கைபால்-தமயந்தியினிடத்தில், செயிரறு-குற்றமற்ற, தூதுநீ செல்லவேண்டுமென்று - நீதூதுபோகவேண்டுமென்று, உயிரிரப்போரினும்-உயிரைக்கொடுவென் றிரப்பவரைப் பார்க்கிலும், உளைய-வருந்த, கூறினான்-சொல்லினான். எ-று.

(பொ - ரை.) நளனால் விரும்பப்பட்ட உயிரினுஞ்சிறந்த தமயந்தியினிடத்து அவனே தூதுசெல்லுதலில் ஒருவருயிரிரத்தற்கனுளதாந் துன்பத்தினும் அதிகவருத்தமில்லாதலால் "உயிரிரப்போரினு முளையக் கூறினா" னென்றார்.

நளன் வருத்தமடைதல்.

திருத்தகுசெவியிடைச்சிலையுனாடுற
வருக்கியசெம்பினையூற்றினலென
மருத்துவன்றிமொழிகேட்டுமன்னர்கோன்
கருத்தழிந்தாருயிர்கலங்கினனரோ.

(ப - ரை.) திருத்தகு-அழகு பொருந்திய, செவியிடை-காதினிடத்திலே, சிலையினூடு-உலை மூக்கில், உற-பொருந்த, உருக்கிய-உருக்கப்பெற்ற செம்பினை-செம்பை, ஊற்றினுலென-ஊற்றியதுபோல, மருத்துவன்-இந்திரனுடைய, தீமொழி-தீயையொத்த சொல்லை, கேட்டு - கேள்விப்பட்டு, மன்னர்கோன்-நளனுனவன், கருத்தழிந்து-நினைவு மறந்து, ஆர் - நிறைந்த, உயிர்-ஆவி, கலங்கினுன்-கலக்கமுற்றுன். எ - று.

(போ - ரை.) தான் விரும்பிய தமயந்தியை யபகரிக்கத் தன்னையே தூதுசெல்லச் சொன்னதாதலால் நளனுக்கு இந்திரன் சொல்லியதுதீமொழியாயிற்று. செம்பை யூற்றினுலென வெனலால் உவமையணி. (உஅ)

குருமணிமேகலைக்குவளைக்கண்கொலோ
பொருமதன்பகழியோபொய்ம்மைதீதெனுந்
தருமமோவுயிர்நிலைதளர்ந்துவாடுமென்
மருமமீதூன்றியவாளிற்போழ்வதே.

(ப - ரை.) குரு-நிறம் பொருந்திய, மணி-இரத்திநங்கள்பதிக்கப்பெற்ற மேகலை-மேகலாபரண மணிந்த தமயந்தியினது, குவளை - நீலோற் பலம் போன்ற, கண்கொலோ-கண்ணோ, பொரு-போர் செய்கின்ற, மதன்-மன் மதனுடைய, பகழியோ-பாணமோ, பொய்ம்மை-பொய்யுரை, தீதெனும்-குற்றமென்று சொல்லும், தருமமோ-அறமோ, உயிர்நிலை-சீவ நிலையானது, தளர்ந்து-தளர்ச்சி யடைந்து, வாடுமென்-மெலிவேனுகிய வென்னுடைய, மருமமீது-மார்பினிடத்தில், ஊன்றிய-தைக்கச்செய்த, வாளில்-வாளாயுதத்தைப்போல், போழ்வது-பிளக்கின்றது. எ-று.

(போ - ரை.) மேகலை-எட்டுச்சரமுள்ளது. தமயந்தி கண்ணோ மன்மத பாணமோ பொய்யுரை தீதென்னுந் தருமமோ என்மார்பினிடத்தில் வாட்பட்ட போலும் பிளப்பதெனக் கூட்டுக. கண்கொலோ பகழியாதருமமோ வெனலால் ஐயவணி. வாளிற்போழ்வதே யெனலால் உவமையணி இவ்விரண்டுங் கலந்து வருதலால் கலவையணி. (உகூ)

என்னும்விள்ளாதயர்ந்திருக்குமேமுறுந்
தன்னையுமறக்குமெய்த்தருமநன்றெனுப்
புன்னகைகோட்டுமெய்புழுங்கும்வெய்துயிர்த்
தன்னமுன்னுரைத்தவையனைத்துமெண்ணுமால்.

(ப - ரை.) என்னும்-இப்படி யென்று சொல்லுவான், விள்ளாது-பேசாமல், அயர்ந்திருக்கும்-துன்பப்படுவான், ஏமுறும்-மயங்குவான், தன்னையுமறக்குமம்-தன்னையு மறப்பான், மெய்-உண்மை பொருந்திய, தருமம்-அறம்

நன்றெனு-நல்லதென்று, புன்னகைகோட்டும்-புன்சிரிப்புக் கொள்ளுவான், மெய்புழுங்கும்-உடல் வெதும்புவான், வெய்துயிர்த்து-அச்சமடைந்து, அன்னம்-அன்னப் புள்ளானது, முன்னுரைத்தவை யனைத்தும் -(தூதுபோய்வந்து) முன்சொல்லிய செய்தி யாவையும், எண்ணும்-நினைப்பான். எ-று.

(போ - ரை.) காம்பீர நடையுடையவ னாதலால் விள்ளா தயர்ந்திருக்கு மென்றும். செய்வதுந் தவிர்வதுந் தோன்றாமையால் ஏழுறுமென்றும், இப்படிப்பட்ட சிந்தையுடையவ னாதலின் தன்னையு மறக்கு மென்றும் சத்தியமிவ்வாறு வருத்துவ தாதலின் வஞ்சப் புகழ்ச்சியாத் தருமநன்றெனுப் புன்னகை கோட்டுமென்றும், இதனால் அகத்தில் அதிக தாபமுண்டாகையால் மெய்புழுங்கு மென்றும், தருமத்திற் குடன்பட்டவ னாகையால் இனி தனக்குக் கிடையாளென்னு நிச்சயத்தால் வெய்துயிர்த் தென்றும், பெறாத பொருளின்மேல் விருப்பம் அதிகரித்தலால் "அன்ன முன்னுரைத்தவை யனைத்துமெண்ணு" மென்றுஞ் சொல்லினர். வருத்தமிகுதியின் நகைசெய்வது, "இடுக்கண் வருங்கால நகுகவதனை யடுத்தூர்வ தஃதொப்பதில்லை" இதனாலறிக. பகையில்லாமல் ஒருகாலத்திலே கூடத்தக்க என்னும் அயர்திருக்கு முதலிய பலவற்றிற்குக் கூட்டத்தைச் சொல்லுதலினாலே கூட்டவணி. (௬0)

முற்றிழை வனமுலை முயங்குநன்னலம்
பெற்றிலனெனினும்வேள் பெய்யும்வாளியான்
மற்றுயிரிறப்பினும் வானவேந்தொடு
சொற்றது மறுக்கில னென்றுசொல்லுவான்.

(ப - ரை.) முற்று-முற்றிய, இழை-ஆபரணங்களையணிந்த தமயந்தியினது, வனம்-அழகிய, முலை-தனங்களை, முயங்கும்-தழுவுகின்ற, நன்னலம் நல்லசுகத்தை, பெற்றில னெனினும் - பெறுமற்போனேனாயினும், வேள்-மன்மதனானவன், பெய்யும்-சொரிகின்ற, வாளியால்-பாணங்களினாலே, உயிரிறப்பினும்-ஆவிமாயினும், வானவேந்தொடு - இந்திரனுடன், சொற்றது சொல்லியதை, மறுக்கிலன்-தடுக்கமாட்டேனென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு, சொல்லுவான்-சொல்லுவான். எ-று.

(போ - ரை.) முற்றுதல்-விளைத்தல் மற்று - அசைநிலை இம்மைப்பயனைத்தரும்பென நினைத்து மறுமைப்பயனை விரும்பிய காம்பீரநடையையுடைய சத்தியசந்தனாகையால் இவ்வாறு கூறினாரென்க. (௬௧)

தூதுபோகச்சொல்லிய இந்திரனைக் குறித்து நளன்சொல்லல்.

எப்பொருளாயினும் யாவருள்ளமுங்
கைப்படுநெல்லியங் கனியிற்காணுநீர்
துப்பிகழ்மடந்தைபாற் றூதுபோகெனச்
செப்பியதெவன்கொளெஞ் சிந்தையோர்ந்துமே,

(ப - ரை.) எப்பொருளாயினும் - எந்தப்பொருளானாலும், யாவருள்ளமும்-எவர்களுடைய மனமும், கைப்படு-உள்ளங்கையிற்பட்ட, நெல்லியங்கனியில்-நெல்லிப்பழத்தைப்போல, காணும்-அறிகின்ற, நீர்-நீவிர், துப்பு-பவளம்போன்ற, இதழ்-அதரத்தையுடைய, மடந்தைபால் - தமயந்தியினிடத்து தூதுபோகென-தூதுபோவென்று, எம் - எங்களுடைய, சிந்தை - மனதை, ஓர்ந்தும்-தெரிந்தும், செப்பியது - சொல்லியது, எவன்கொல் - என்கொல்.

(போ - ரை.) என்னுள்ளம் அவளிடத்தும் அவளுள்ளம் என்னிடத்தும் ஒருமித்து நின்றதென்பது தோன்ற எஞ்சிந்தை யோர்ந்துமெனத்தன்மைப் பன்மையாகச் சொல்லினார். "ஒருதலையானின்னாது காமங்காப்போல, விருதலையானு மினிது" எனவிருத்தலால் ஒத்தகாமமுள்ளவெனக்கன்றி ஒருதலைக்காமமுள்ள வுனக்குச் சந்துபொருந்தாதென்பது கருத்து, நெல்லியங்கனியி லென்றமையால் உவமையணி. (௩௨)

நீயேசெல்கின்ற இந்திரனுக்கு நளன் சொல்லல்.

வழங்கியநும்முரை மறுதுசென்றியான்
மொழிந்தனனாயினு முன்னரேயெனை
விழைந்தவத்தளிரியல் வெள்குறுதுளங்
குழைந்துநும்பான்மணம் பொருந்தல்கூடுமோ.

(ப - ரை.) வழங்கிய-சொல்லிய, நும்முரை - உம்முடைய சொல்லை, மறுது-மறுக்காமல், யான்சென்று-யான்போய், மொழிந்தனனாயினும் - சொன்னேனானாலும், முன்னரே - முன்னமே, எனைவிழைந்த என்னைவிரும்பிய, அத்தளிரியல் - அத்தமயந்தி, வெள்குறுது-நாணமல், உளங்குழைந்து-மனங்கரைந்து, நும்பால்-உம்மிடத்தில், மணம் - விவாகத்திற்கு, பொருந்தல்கூடுமோ-சம்மதிப்பாளோ. எ - று.

(பெ - ரை.) யான்விழைந்த வென்னில் தன்னறிவுக் கேலாதென்பது பற்றி எனைவிழைந்தவென்றான். விறைந்தவளாதலால் யான்சொல்லுவதற்கு எதிர்மொழி கொடுத்தற்கேநாணும் அங்ஙனம்நாணுபவள் எவ்வாறு நின்விவாகத்திற்குச் சம்மதிப்பாளென்பது கருத்து. (௩௩)

என்னல் முற்றுமோவென்ற நளனுக்கு இந்திரன் சொல்லியது.

என்னவேந்துரைத்தலு மிசைத்தசொன்மறு
நின்னைமெய்ப்பரதனை நிகரில்பார்த்தனை
முன்னினுநினைத்தவை யனைத்துமுற்றுமா
லென்னநீயேகிலே தரியதாகுமே.

(ப - ரை.) என்ன - இப்படியென்று, வேந்து - நளமகாராசனானவன், உரைத்தலும்-சொல்லலும், இசைத்த-சொல்லிய, சொல்-சொல்லினை, மறு-மறுக்காத, நின்னை-உன்னையும், மெய்-உண்மையையுடைய, பரதனை - பரதனையும், நிகரில்-ஒப்பிலாத, பார்த்தனை-அர்ச்சுனனையும், முன்னினும் - நினைத்தாலும், நினைத்தவையனைத்தும்-நினைத்தகாரியங்களியாவும்,முற்றும் - முடியும், அன்ன-அத்தன்மையையுடைய, நீ-நீயே, எகில்-போனால், ஏது - எந்தக் காரியம், அரியதாகும்-அருமையை யுடையதாகும். எ - று. ஆல் அசைநிலை.

(போ-ரை.) பரதன் அர்ச்சுனன் எனப் பொதுப்படக்கூறினும் சகுந்தலைபுத்திரனாகிய பரதனும் ஏகையபுத்திரனாகிய கார்த்தவீரிய அர்ச்சுனனுமெனக்கொள்க. பரதனை இராமற்கிளவலென்றும், பார்த்தனை வீமற்கிளவலென்றும், பொருள் கொள்வாருமுண்டு. அவ்வாறுகொள்ளிற் காலவேற்றுமைப்படலானும் வடநூலுரையுடன் மாறுபடலானும் சான்றோராட்சியல்லாமையானும் மரபுவழுவாதலானும் இழுக்காமென்க.

தரைதிருத் தியசீர் வைணியனென்னுந் தனிக்குடைப்பிருதுவேந்தினையும், விரைமலர்த்தொடையே கையன்றரு கார்த்த வீரியவருச்சுனன்றனையும், உரைசகுந்தலை புத்திரனெனும் பரதனொடு நளனையுமொருசெயற்குப், புரையறச்செல்லும்பொழுது முன்னினரப்பொருள் பெறீஇ விரைந்து மீள்குவரால்.

இச்செய்யுள் வடநூலுரை மேற்கோளின்படி இவ்வுரைகாரரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது பிறர்க்கும் உன்னினைப்பால் முடியுங்காரியம் நீயேசென்றால் முடிதற்குச்சந்தேக மில்லையென்றலால் செய்யுட்பொருட்பேறணி.

நளன்றூது செல்லச் சம்மதித்தது.

இனையனவாசவ னியம்புமெல்லையின்
வனைமலர்க்கோதைதன் வயத்தனாகியுந்
தனியறனிழுக்குறாத் தகையனாதலி
னனையதற்கிசைந்தன னலங்கல்வேலினான்,

(ப - ரை.) வாசவன்-இந்திரனானவன், இனையன - இத்தன்மையவாகியசொற்களை, இயம்புமெல்லையின்-சொல்லுகின்றபொழுதில், வனை - கட்டுகின்ற, மலர்க்கோதைதன் - மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, வயத்தனாகியும்-வசப்பட்டவனாயிருந்தும், தனி - ஒப்பற்ற, அறன்-தருமத்தினின்றும், இழுக்குறா-கெடுதலடையாத,தகையனாதலின் - குணத்தையுடையவனாதலால், அனையதற்கு, அவ்விந்திரன் சொன்னதற்கு, அலங்கல் - வெற்றிமாலையைத்தரித்த, வேலினான் - வேற்படையேந்திய நளமகாராசன், இசைந்தனன்-உடன்பட்டான். எ - று. (௩௫)

நீசெல்லத் தடையுளதோவென்ற இந்திரனுக்கு
நளன்சொல்லியது.

பொருந்தியமன்னர்கோன் பொம்மல்வெம்முலைத்
திருந்திழைகடிநகர்ச் சேமமாகிய
வருந்தில்வாயிலோ ரறிவுறு துபோய்
வருந்திறன்யாதென மறித்துங்கூறினன்.

(ப - ரை.) பொருந்திய-சம்மதிப்பட்ட, மன்னர்கோன்-நளன், பொம்மல்-பொலிவு பொருந்திய. வெம்-விருப்பத்தைத் தருகின்ற, முலை - தனங்களையும், திருந்திழை - திருத்தமாகிய ஆபரணங்களையுமணிந்த தமயந்தியினுடைய,கடிநகர் - புதுமைபெற்ற நகர்க்கு, சேமமாகிய - காவலாகிய, அருந்திறல்-அரியவல்லமையையுடைய, வாயிலோர் - வாயில்காப்பவர், அறிவுறுது போய்-அறியாமற் புகுந்து, வருந்திறன் - வருகின்றவிதம், யாதென-எப்படியென்றுமறித்தும்-மறுபடியும், கூறினன்-சொல்லினன். எ-று. (௩௬)

மறைந்து சொல்வதற்கு உபாயமுளதோ வென்ற
நளனுக்கு இந்திர னருளியது.

விட்புலந்தனிபுரந் தருளும்வேந்தர்கோ
னட்பொடுமினியன நவின்றியாவர்க்குங்
கட்புலனலுருக் காண்கிலாததோர்
நுட்பநூல்விஞ்சையை நுவன்றிட்டானரோ.

(ப - ரை.) விட்புலம் - விண்ணுலகத்தை, தனி-ஒப்புற்ற, புரந்தருளும் காக்கின்ற, வேந்தர்கோன்-இந்திரனனவன், நட்பொடும்-சினேகத்துடனே இனியன-இன்சொற்களை, நவின்று-சொல்லி, யாவர்க்கும் - எவர்களுக்கும், கட்புலனல்-கண்ணறிவினல், உரு-வடிவத்தை, காண்கிலாது - அறியப்படாததாகிய. ஓர்-ஒரு, நுட்பநூல் - நுண்ணிய நூலிற்சொல்லும், விஞ்சையை-மந்திரத்தை, நுவன்றிட்டான்-சொல்லினன், எ - று. விஞ்சை மந்திரத்துக் காதலால் ஆகுபெயர். (௩௭)

பெறலரும்விஞ்சையும் பெற்றுவானவர்க்
கிறையவனிணையடி யிறைஞ்சிவண்டிமிர்
நறைமலர்க்கூந்தலா ளகரிநண்ணுவா
னறைகழலிலங்குதா ளரசனேகினன்.

(ப - ரை.) பெறலரும்-பெறுதற்கரிய, விஞ்சையும் - மந்திரத்தையும், பெற்று-பெற்றுக்கொண்டு, வானவர்க்கிறையவன் - இந்திரனுடைய, இணையடி இரண்டுபாதங்களையும், இறைஞ்சி - வணங்கி, வண்டு-வண்டுகள், இமிர்-ஒலிக்கின்ற, நறை-தேனொழுகுகின்ற, மலர்-மலரையணிந்த, கூந்தலாள்-அள

கபாரத்தையுடைய தமயந்தியினது, நகரி - குண்டினபுரத்திலே, நண்ணுவான் சேரும்பொருட்டு, அறை ஒலிக்கின்ற கழல் - வீரக்கழலானது இலங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, தாள்-பாதத்தையுடைய, அரசன்-நளன், ஏகினான் - போயினான். எ - று.

(போ - ரை.) நெடுநாள் தவஞ்செய்து யோகிகளும் அடைதற்கரிதாதலிற் பெறலரும் விஞ்ஞையெனப்பட்டது. எடுத்தகருமம் இடையூறின்றியினிதுமுடியும் பொருட்டு உலகவழக்கப்படி கடவுளரை வணங்குவது முறைமையாதலின் 'வானவர்க்கிறையவ னிணையடியிறைஞ்சி' யெனப்பட்டது. இதுமுதல்-௬-பாட்டுகளால் குண்டினபுரத்துக்குச் செல்லுதல் சொல்லப்படுகின்றன. (௬௮)

பண்ணமைகூந்தன்மான்றேரிற்பார்புக
ழண்ணலுமிமையவ ரார்வம்பின்செல
மண்ணிடைவானவர் மகளிர்தம்மொடும்
விண்ணிழிந்திருந்தன நகரமேயினான்.

(ப - ரை.) பண்ணமை-நல்லணை யமைந்த, கூந்தல் - புறமயிரையுடைய மான்-குதிரைகட்டிய, தேரில்-இரதத்தில், பார் - பூமியினுள்ளார், புகழ்-புகழ்கின்ற, அண்ணலும் - நளமகாராஜனும், இமையவர் - தேவர்களுடைய, ஆர்வம்-ஆசையானது, பின்செல்-பின்னேதொடர, மண்ணிடை - மண்ணுலகத்தில், வானவர் மகளிரொடும்-அரம்பையருடன், விண் - சுவர்க்கமானது, இழிந்திருந்தன-இழிந்திருந்ததையொத்த, நகரம் - குண்டின புரத்தை, மேயினான்-பொருந்தினான். எ - று.

(போ - ரை.) இது குண்டினபுரமென்னும் பெயரினாலே மாத்திரம் வேற்றுநகராகத் தோன்றுவதன்றிச் சகலசம்பத்து நிறைந்திருக்கின்றபடியால் அமராவதி யென்பதற்குச் சந்தேகமில்லையென்பது கருத்து. ஆர்வம் பின் செலவென்றது உடனிகழ்ச்சியணி. மண்ணுலகத்துள்ள இந்நகரைவானவர் மகளிரொடு மண்ணினிழிந்த விண்ணெனக்குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. (௬௯)

வாம்பரித்தேரினின் றிழிந்துவண்டுளர்
தேம்பொதிநறுமலர்த் தெரியன்மார்பினன்
காம்புறழ்தோளினாள் செவ்விகாண்குறி
மேம்பலிற்கோநக ரெய்தினனரோ.

(ப - ரை.) வாம்-தாவுகின்ற, பரி - குதிரையையுடைய, தேரினின்றிழிந்து-தேரினின்று மிறங்கி, வண்டு - வண்டுகளானவை, உளர்-ஒலிக்கின்ற, தேம்-வாசனை, பொதி-நெருங்கிய, நறும் - பரிமளம் பொருந்திய, மலர்-மலராற்றொடுத்த, தெரியல் - மாலையணிந்த, மார்பினன் - மார்பை யுடையவனாகிய நளமகாராஜன், காம்பு-மூங்கிலை, உறழ்-ஒத்த, தோளினாள்-தோளினையுடையவளாகிய தமயந்தியினது, செவ்வி-அழகை, காண்குறும் - காணவேண்டுமென்கிற, எம்பலின்-ஆசையினாலே, கோநகர்-குண்டினபுரத்தை, எய்தினன்-அடைந்தான். எ-று. (௭0)

இதுமுதல்-உ0-பாட்டுகளால் இவன் செல்லுகையி னிகழ்ந்தவை சொல்லப்படுகின்றன.

உருகுதங்கொழுநர்பா லூடிநீத்தநல்
விரைகமழ்தெரியலு மின்செயாரமுங்
குருமணிக்கலன்களுங் குலவுவீதிவா
யெரிமணிப்பூணினு னிடறியேகினான்.

(ப - ரை.) உருகு-விருப்பத்தால் தளர்கிற, தம் - தம்முடைய, கொழுநர்பால்-கணவரிடத்து, ஊடி-பிணங்கி, நீத்த-நீக்கிய, நல் - நல்ல, விரை-வாசனை, கமழ்-வீசுகின்ற, தெரியலும்-மாலையும், மின்செய் - பிரகாசத்தைச் செய்கின்ற, ஆரமும்-பதக்கமும், குரு - நிறம்பொருந்திய, மணிக்கலன்களும்-ரத்தினாபரணமும், குலவு-பிரகாசிக்கின்ற, வீதிவாய்-வீதியினிடத்தில், எரி-ஒளியையுடைய, மணி-மணிகள்பதித்த, பூணினான் - ஆபரணத்தையுடைய நளமகாராஜன், இடறி - காலினாலிடறிக்கொண்டு, ஏகினான் - போனான். எ - று.

(போ - ரை.) மிகுந்த அன்புடையோரென்றதற்கு உருகுதங் கொழுநரென்றும், அவரிடத்தும் ஊடினாலன்றி இன்பம் பயவாமையால் ஊடியென்றும், ஊடலில் தம்மெய்யி லணிவனவற்றில் வெறுப்புண்டாதலில் நீத்தவென்றும், செல்வச் செருக்கினால் நாடோறுங் கழித்தெறிவலாதலில் குலவு வீதிவாயென்றும், காலால் நடந்து செல்வோனாதலில் இடறி யேகினானென்றும், சொல்லினார். செல்வ மிகுதியைச் சொல்லுதலால் வீறுகோளணி. (சுக)

மனங்கவர்வனப்பமை வடிவினன்றியுங்
கனம்பயில்வாயிலோர் காண்குறுவகை
சினங்கொள்கூரிலையவேர் செம்மல்போதலா
லனங்கனென்றுரைப்பதர் கையமில்லையே.

(ப - ரை.) மனம்-மனத்தை, கவர் - கவர்ந்துகொள்ளுகின்ற, வனப்பு-அழகு, அமை-அமைந்த, வடிவின்-வடிவினாலும், அன்றியும் - அல்லாமலும், கனம்-மேகங்கள், பயில்-சஞ்சரிக்கின்ற, வாயிலோர் - வழியிலிருக்குங் காவலாளர்கள், காண்குறுவகை - காணாதவிதம், சினங்கொள்-கோபங்கொண்ட, கூர்-கூர்மைபொருந்திய, இலைய - இலையையுடைய, வேல் - வேற்படையேந்திய, செம்மல்-களமகாராசன், போதலால் - செல்கிறபடியால், அனங்கனென்று-அருவத்தை யுடையவனாகிய மன்மதனென்று,உரைப்பதற்கு - சொல்வதற்கு, ஐயம்-சந்தேகம், இல்லை-இல்லை. எ-று. இது தற்குறிப்பணி. ()

கண்ணகன்மணிக்கடைக் காவலாளர்தா
நண்ணினரெவரென வெவ்வாநாடினுந்
தண்ணறுந்தெரியலான் றன்னையாமென
வெண்ணிவெம்மடங்கலி னெருத்தங்கோட்டுமால்.

(ப - ரை.) கண்ணகல்-இடமகன்ற, மணி-அழகிய, கடை-வாயிலிருக்கின்ற, காவலாளர்தாம்-காவல்செய்வோர், நண்ணினர்-வந்தவர்கள், எவரென-யாவரென்று, எவரைநாடினும்-யாரைநாடிப்பார்க்கினும், தண் - தண்ணிய, நறும்-பரிமளம்பொருந்திய, தெரியலான்-மாலையை யுடையவனாகிய நளமகாராசன், தன்னையாமென-தன்னையாருமென்று, எண்ணி-நினைத்து, வெம்-வெவ்விய, மடங்கலின்-சிங்கத்தைப்போல, எருத்தங்கோட்டும் - திரும்பிப்பார்ப்பன். எ - று.

(போ - ரை.) இவர்கள் நம்மை எவ்வாறு பார்த்தார்களென்கிற ஆச்சரியத்தினாலே திரும்பிப் பார்த்தானென்க. சிங்கத்துக்குத்தான்வந்தவழியைத் திரும்பிப் பார்த்த லியற்கையென்க. மடங்கலி னென்றமையால் உவமையணி. மறைந்துசெல்லு மவனியல்பு கூறுதலால் தன்மை நவிற்சியணி. இவ்விரண்டுங் கலத்தலால் கலவையணி. (௪௩)

மலர்பயில்வாவிதோய் மாதர்நுண்டுகி
லலைபுனனனைதலு மல்குறோன்றலாற்
கலைவலான்கண்முகிழ்த் தேகக்காண்குறூண்
முலைமுகடழுந்தற வொருத்திமுட்டினாள்.

(ப - ரை.) மலர்பயில்-மலர்கள் நெருங்கிய, வாவி-தடாகத்தில், தோய்-மூழ்கிய, மாதர்-மடவாருடைய, நுண்-நுண்ணிய, துகில் - ஆடையானது, அலை-அலை வீசுகின்ற, புனல்-நீரிலே, நனைதலும்-நனைந்த வளவில், அல்குல்-நிதம்பமானது, தோன்றலால்-தெரிதலால், கலைவலான் - அறநூலில் வல்லவனாகிய நளமகாராஜன், கண்முகிழ்த்தேக-கண்களை மூடிக்கொண்டு போக, காண்குறூள்-காணாளாகி, முலை-தனங்களினுடைய, முகடு-உச்சி, அழுந்தற-அழுந்தும்படி, ஒருத்தி-எதிர்ப்பட்டவொருமங்கை, முட்டினாள்-முட்டினாள்.

(போ - ரை.) அறத்தின்வழி நிற்போனாதலால் பிறர் மாதர்களுடைய மறைத்தற்குரிய உறுப்புகளை நோக்குதலிற் பாவமுண்டாகு மென்றஞ்சிக் கண்களை மூடிக்கொண்டான் பின்பு எதிர்ப்பட்டவளுக்கு இவனுருத் தெரியாமையாலும் இவன்கண்களை மூடிக் கொள்ளுதலாலும் அவள்வருவது தெரியாமல் முட்டிக் கொண்டனளென்க. (௪௪)

காமுறுமொருத்திதன் வதனங்கண்டகண்
சோமகன்முகிழ்த்தலாற் கோதைமார்முக
மாமதியென்பது மன்னன்செய்யகண்
டாமரையென்பதுந் தக்கவாயவே.

(ப - ரை.) காமுறு-விரும்புதற்குரிய, ஒருத்தி-ஒருமங்கையினுடைய, வதனம்-முகத்தை, கண்டகண்-பார்த்தகண்களை, சோமகன்-நளமகாராஜன், முகிழ்த்தலால்-மூடிக்கொள்ளுதலால், கோதைமார் முகம்-மாதருடையமுகம்,

மா-பெரிய, மதியென்பதும்-சந்திரனென்று சொல்வதும், மன்னன் - இந்த நளமகாராஜனுடைய, செய்ய-சிவந்த, கண்-கண்கள், தாமரை யென்பதும்-தாமரைமலரென்று சொல்வதும்,தக்கவாய-தகுதியாயின. எ-று. தன்-அசை.

(போ - ரை.) இவன் விரகமுடையோ னாதலால் அந்த மங்கையர்முகத்தைக் கண்டு மனமயங்கிற் பாவமுண்டென்று மூடிக்கொண்டான். அது அவர்முகத்தைச் சந்திரனென்பதையும் இவன் கண்களைத் தாமரை யென்பதையும் நிச்சயப் படுத்தியது. தக்கதாய வெனலால் தகுதியணி. (௬௫)

செய்யகண்முகிழ்த்திடல் விழித்தறீதென
வையனுங்கடைக்கணா னோக்கவன்பிதென்
றெய்யும்வேள்கணைமல ரிதயமோர்ந்துமால்
பொய்யெனவருச்சனை புரிதல்போன்றதே.

(ப - ரை.) செய்ய-சிவந்த, கண்-கண்களை, முகிழ்த்திடல்-மூடிக் கொள்வதும், விழித்தல்-விழிப்பதும், தீதென-குற்றமென்று நினைத்து, ஐயனும்-நளமகாராஜனும், கடைக்கணானோக்க-கடைக்கண்ணினாலே பார்க்க, அன்பிதென்று-இது ஆசையினாலே பார்ப்பதென்று, எய்யும்-பிரயோகஞ் செய்கின்ற, வேள்-மன்மதனுடைய, கணைமலர்-பாணமலர்கள், இதயம் - கருத்தை, ஓர்ந்து-அறிந்து, மால்-மயக்கமானது, பொய்யென - பொய்யென்று, அருச்சனை-பூசை, புரிதல் போன்றது-செய்வதுபோலு மாயிற்று. எ-று.

(போ - ரை.) கண்களைமூடில் எதிர்ப்படுமாதர் தெரியாமல் முட்டிக் கொள்வ தாலும் திறக்கில் அவர்களது அழகிய வடிவ நோக்குதலிற் பாவமுண்டாத லானும் இப்படியன்றிக் கடைக்கண்ணால் நோக்கினான். அங்ஙன நோக்குவதை அன்புநோக்கென்று நினைத்து மன்மதன்றொடுத்த மலரம்புகள் அவன் மனத்தை யறிந்து மயக்கமில்லாமையால் வீணாகாது அர்ச்சனை செல்வதாயிற் றென்க. (௬௬)

தெரிவையென்றுருவெளி யோடுசெப்பிய
வரசனதுரையசரீரியாமென
வெருவியமாதர்சொற் கேட்டுவெள்குறு
வுருவெளியிதுவென வுள்ளந்தேறினான்.

(ப - ரை.) தெரிவையென்று-தமயந்தி யென்று, உருவெளியோடு-உருவெளித் தோற்றத்துடனே, செப்பிய-சொல்லிய, அரசனது-நளமகாராஜனுடைய, உரை-சொல்லை, அசரீரியாமென-ஆகாயவாணி வாக்கென்று, வெருவிய-பயந்த, மாதர்-மாதருடைய, சொற்கேட்டு-சொல்லைக்கேட்டு, (அந்நளனவன்) வெள்குறு-நாணி, உருவெளி யிதுவென - உருவெளித் தோற்றமிதுவென்று, உள்ளம்-மனம், தேறினான்-தெளிவை யடைந்தான். எ-று.

(போ - ரை.) உருவெளித் தோற்றமாவது தன்னால் விரும்பப்பட்ட பொருள்போல் எதிரே தோன்றுதல் செப்பிய வுரையென்பது இந்திராதிகள் தமயந்திக்குச் சொல்லும்படி தன்னோடு சொல்லிய செய்திகளாம். அவனைக் கண்டுந் தன்விருப்புக் குரியவற்றைப் பேசாமல் இவ்வாறு சொன்னானென்று பொருள் கொள்வா னெனில் அறத்தின்வழி தூது செல்வோர்க்கு வழுவாதலானும் இதற்கு முன்னூலாகிய வடமொழியு ளிருத்தலானு மெனக் கொள்க. மாதர்க்கு அச்சமியற்கை யாதலின் இதுதெய்வமோமாயமோவென அசரீரிக்குவெருவினாளென்க. அவர்களுரையால் உருவெளித் தோற்றத்தோடு சொன்ன ரகசியமான தன்சொல் வெளிப்பட்டதென்று தெளிந்து நாணுற்றானென்க. (சஎ)

விழைவெனும்பாகெறிந் தமரர்விஞ்சையாந்
தழைமுகபடாத்தமை தறுகண்வாரணங்
கழைமதனியற்றிய கருங்கண்மங்கைய
ரழகெனும்படுகுழி யாழ்ந்ததில்லையால்.

(ப - ரை.) விழைவெனும் - ஆசையென்கிற, பாகு-பாகனை, எறிந்து-தள்ளி, அமரர்-தேவர்களுடைய, விஞ்சையாம்-மந்திரமாகிய,தழை-தழைந்த, முகபடாத்து-முகப்போர்வையினாலே, அமை பொருந்திய, தறுகண்-அஞ்சாமையையுடைய, வாரணம்-யானையானது, கழைமதன் - கருப்புவில்லேந்திய மன்மதன், இயற்றிய-செய்த, கருங்கண்-கரியகண்களையுடைய, மங்கையர்-மாதருடைய, அழகெனும்-அழகென்றுசொல்லும், படுகுழி-பள்ளத்தில், ஆழ்ந்ததில்லை-அழுந்தியதில்லை. எ-று. ஆல்-அசை.

(போ - ரை.) நளனை யானையாகவும், விழைவைப்பாகனாகவும், விஞ்சையை முகபடா மாகவும், ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. தூதுசெல்லுமிடத்து அறத்தின் வழி மகளிர்விழைவை நீக்கியோனாதலின் அவர்கள் அழகில் மயங்கவில்லை யென்பது கருத்து. (சஅ)

அங்கலுழ்மேனிய வணங்கைநாடொறு
மெங்கணுங்காண்குறு மயக்கமேனைய
பங்கயவாண்முகப் பாவைமாரையும்
மங்கையென்றெண்ணுறு மயக்கந்தீர்த்ததே.

(ப - ரை.) அம்-அழகான்து, கலுழ்-ஒழுகுகின்ற, மேனிய - மேனியையுடை, அணங்கை-தமயந்தியை, நாடோறும்-எந்நாளும், எங்கணும்-எவ்விடத்திலும், காண்குறும்-உருவெளித்தோற்றமாகக்காணுகின்ற, மயக்கம்-மயக்கமானது, ஏனைய-மற்றைய, பங்கயம்-தாமரையலர்போன்ற, வாள்-ஒளிபொருந்திய,முகம்-முகத்தையுடைய,பாவைமாரை-மகளிரை, அம்மங்கையென்று-அந்தத்தமயந்தியென்று, எண்ணுறும்-நினைக்கின்ற, மயக்கம் - மயக்கத்தை, தீர்த்தது-நீக்கியது, எ - று.

(பொ - ரை.) அழகுமிகுதிபற்றிக் கலுழெனப்பட்டது. உருவெளித் தோற்றத்துக்கு நிகராகிய அந்தப்புரத்து மங்கையர் வடிவங்களில் களனுக்குத் தமயந்தியென்னும் மயக்கம் ஏனுண்டாகவில்லையெனில் அதனுறுதியாலென்க. (சுகூ)

கணங்குழைமுகத்தியர் கதிர்த்தவிம்மிய
சுணங்கவிரிளமுலைச் சுவடுதாக்கியு
மணிந்தகுங்கும மெழிலகலமூழ்கியு
மணந்தனர்போன்றனன் மன்னரேறனன்.

(ப - ரை.) மன்னர்-அரசர்களுக்கு, ஏறனன்-ஆண்சிங்கத்தையொத்த நளன், கணம்-கூட்டமாகிய மணிபதித்த, குழை-குண்டலந்தரித்த, முகத்தியர்-முகத்தையுடையவராகிய மாதர், கதிர்த்து-காந்திபொருந்தி,விம்மிய-பருத்த, சுணங்கு-தேமலானது, அவிர்-பிரகாசியாநின்ற, இளமுலை-இளமைபொருந்திய தனங்களுடைய, சுவடு-தழும்புகள்,தாக்கியும்-மோதப்பெற்றும்,அணிந்த-தரித்த, குங்குமம்-குங்குமக்குழம்புகள், எழில்-அழகிய, அகலம் - மார்பினிடத்து, மூழ்கியும்-மூழ்கப்பெற்றும், மணந்தனர்-கூடினவர்களை, போன்றனன்-ஒத்தனன். எ-று.

(பொ - ரை.) கூடினவர்க்குள்ளகுணம இவனிடத் துண்டாதலின் மணந்தனர் போன்றனனென்றார். இது உவமையணி. (கூ0)

விளங்கிழையொருத்திபே ரணியில்வேந்தெழி
றுளங்கலுமதிசயந் தோன்றநோக்கினள்
வளங்கெழுபுகழினன் மறையக்காண்கிலா
ளுளம்புகுந்தொளித்ததவ் வுருவென்றெண்ணினள்.

(ப - ரை.) விளங்கு-பிரகாசியாநின்ற, இழை - ஆபரணத்தையணிந்த, ஒருத்தி-ஒருமாதானவள், பேர்-பெரிய, அணியில் - தன்னாபரணத்தில், வேந்து-அரசனுடைய, எழில்-அழகானது, துளங்கலும் - பிரகாசித்தலும், அதிசயம்-ஆச்சரியம், தோன்ற-உண்டாக, நோக்கினள்-பார்த்தாள், வளங்கெழு-வளம்பொருந்திய, புகழினன்-கீர்த்தியையுடைய நளன், மறைய - மறைந்துபோக, காண்கிலாள்-காணுதவளாகி, உளம்-மனத்தினிடத்து,புகுந்து-நுழைந்து, ஒளித்தது-ஒளித்துக்கொண்டது, அவ்வுருவென்று - அவ்வடிவமென்று, எண்ணினள்-நினைத்தாள் எ-று.

(பொ - ரை.) உளம்புகுந்தொளித்ததெனலால் நளனுடைய நிழன்மாத்திரம் அவளுடைய அணியினின்றும் நீங்கியதல்லது அந்நளன் அவள் மனத்தைவிட்டு நீங்கவில்லையென்பது கருத்து. மறைதலில் உளம் புகுதலைக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கூக)

வாட்டிறன்மன்னவன் வனிதைபேரெழி
றீட்டியொண்கதிருமிழ் செய்யவார்வடஞ்
சூட்டினனகலவிவ் வுருவுதோன்றயார்
கோட்டினரெனச்சிலர் குறிப்பினாடுவார்.

(ப - ரை.) வாள்-வாளாயுதத்திலே, திறல்-வல்லமைபெற்ற, மன்னவன் நளமகாராஜனானவன், வனிதை-தமயந்தினுடைய, பேர்-பெரிய, எழில் அழகை, தீட்டி-யெழுதி, ஒள்-ஒள்ளிய, கதிர்-கிரணங்களை, உமிழ் - உமிழ்கின்ற, செய்ய-சிவந்த, வார்-நெடிய, வடம்-ரத்நமாலைகளை, சூட்டினன்-தரித்தனனாகி, அகல-நீங்க, இவ்வுருவுதோன்ற-இந்தவடிவந்தெரிய, யார்-எவர்கள், கொட்டினரென-செய்தாரென்று, சிலர்-சிலர்கள், குறிப்பின்-குறிப்பினாலே, நாடுவார்-தேடுவார்கள். எ-று.

(பொ - ரை.) விஞ்சையைவிட்டு உருதெரிய நிற்பினும் ஒருவராலும் வெல்லக்கூடாமைதோன்ற வாட்டிறன் மன்னவனென்றும், உருவெழுதுவதிலுங் கைபோயவனென்பதுதோன்ற வனிதைபேரெழிறீட்டி யென்றும், அவளிடத்தில் மிகுந்த அன்புள்ளவனென்பதுதோன்ற வடஞ்சூட்டினனென்றும், அறிவினால் அவ்வன்மையும் நீக்கினானென்பதுதோன்ற அகலவென்றும், இப்படிப்பட்ட உருவமெழுதினரைக் காணவேண்டுமென்கிற அவாவினாலும் இவனுருத் தெரியாமையினாலுஞ் சிலர் குறிப்பினாடுவாரென்றுஞ்சொல்லினார். ஒருநாளுங் காணாதவடிவை இவன் எவ்வாறெழுதினனெனில் முன்னே வெண்ணகைத் துவர்வாயணங்கெழில் பலரும்விளம்பினர் நின்வொழியவளென் கண்ணெதிர்ப்பட்டாளென்றிருப்பதாலும், அன்னப்புள்ளானது தாமரையிலையி லெழுதிக்காட்டியதென்று வடநூலி லிருத்தலாலுமென்க. ()

பூந்துகள்செறிந்தகோ மறுகிற்போகிய
வேந்தலுளழுந் துமல் விடங்கணோக்குறு
மாந்தளிர்மேனியர் வையங்காவல்செய்
வேந்தர்தாளிலக்கண மேயதென்னென்பார்.

(ப - ரை.) பூந்துகள்-மகரந்தப்பொடிகள், செறிந்த-நெருங்கிய, கோமறுகில்-அரசவீதியில், போகிய-சென்ற, ஏந்தல்-நளமகாராசனுடைய, தாள்-பாதங்கள், அழுந்தும்-அழுந்துகின்ற,அவ்விடங்கள் - அந்தவிடங்களை,நோக்குறு-பார்த்து, மாந்தளிர்-மாந்தளிர்போன்ற, மேனியர் - வடிவத்தையுடைய மங்கையர், வையம்-உலகத்தை, காவல்செய்-காத்தல்செய்கின்ற,வேந்தர்-அரசருடைய, தாள்-பாதங்களிலிருக்கும், இலக்கணம்-இலக்கணங்கள், மேயது-இவ்வடிச்சுவட்டிற் பொருந்தியது, என்னென்பார் - என்ன ஆச்சரியமென்பார்கள், எ-று.

(போ - ரை.) வேந்தர்தா ளிலக்கணமென்பது சக்கிரரேகை முதலிய வாம், அம்மாதர் சாமுத்திரிக நூலிலும் வல்லவராகையால் இது அறிந்தன ரென்க. (ருக)

கள்ளவிழ்கோதைய ரெறிந்தகந்துகம்
வள்ளன்மார்புற்றெதிர் மறிந்துவீழ்தலுந்
தள்ளருமதிசய மெய்தித்தத்தமில்
வெள்ளிடைப்பட்டிவண் மீண்டதென்னென்பார்.

(ப - ரை.) கள்ளவிழ்-தேனொழுகுகின்ற, கோதையர்-மாலையையணிந் தமாதர், எறிந்த-வீசிய, கந்துகம்-பந்துகள், வள்ளல் - நளமகாராசனுடைய, மார்பு-மார்பினிடத்திலே, உற்று-பொருந்தி, எதிர்-எதிராக, மறிந்து-மறிபட்டு, வீழ்தலும்-வீழ்ந்தவளவில், தள்ளரும்-தள்ளுதற்கரிய, அதிசயம் - ஆச்சரியத்தை, எய்தி-அடைந்து, தத்தமில்-தங்கள் தங்களுக்குள்ளே, வெள்ளிடைப்பட்டு - வெளியிடத்திற்பட்டு, இவண்-இவ்விடத்தில், மீண்டது-திரும்பியது, என்னென்பார்-என்னவென்று சொல்லுவார்கள், எ-று.

எதிர்முகமாயிருந் திருவர்பைந்துணர்ப்
புதுமலர்தொடுத்தலு நடுவட்புக்கவன்
கதுமெனவேகலு மறைப்பக்கன்னியர்
மதிமயக்குறமுக மறைத்ததென்னென்பார்.

(ப - ரை.) எதிர்முகமாயிருந்து-அபிமுகமாகவிருந்து, இருவர்-இரண்டுபேர், பைந்துணர்-பசிய பூங்கொத்துகளிலிருக்கின்ற, புதுமலர்-அன்றலர்ந்த மலரை, தொடுத்தலும்-கட்டலும், நடுவண்-அவருக்கிடையில், புக்கவன்-புகுந்தநளன், கதுமென-விரைந்து, ஏகலும்-போனவளவில், மறைப்ப-மறைக்க, கன்னியர்-அம்மாலைதொடுத்தமாதர்கள், மதி-புத்தி, மயக்குற-மயக்கத்தைப் பொருந்த, முகமறைத்தது-முகத்தைமறைத்துவிட்டது, என்னென்பார்-என்னஆச்சரியமென்று சொல்லுவார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) மறைத்தற்குக் காரணமில்லாதிருக்க மறைப்பைச் சொல்லுதலால் பிறிதாராய்ச்சியணி. (ருரு)

அண்ணறன்மார்பகத் தணிந்தபேரணி
மண்ணியமணிவயின் வடிவுதோன்றலும்
கண்ணுறநோக்குவாள் கன்னிமாரொடும்
விண்ணிடையெனதுரு விளங்கலென்னென்பாள்.

(ப - ரை.) அண்ணறன் நளமகாராசனுடைய - மார்பகத்து, அணிந்த-தரித்த, பேர்-பெரிய, அணி-ஆபரணங்களிலுள்ள, மண்ணிய-தெளிந்த, மணிவயின்-மணியினிடத்தில், வடிவு-உருவமானது, தோன்றலும் - தெரிதலும்,

கண்ணுற-கண்ணினுற்பொருந்த, நோக்குவாள்-பார்ப்பாளாகிய வொருத்தி, கன்னிமாரொடும் மாதர்களுடன், விண்ணிடை-ஆகாயத்தினிடத்து, எனது-எனதுவடிவம், விளங்கல்-பிரகாசித்தால், என்னென்பாள்-என்ன ஆச்சரியமென்று சொல்லுவாள். எ-று.

(போ - ரை.) வடிவுதோன்றற்கு உரிய கண்ணுடி முதலியவையின்றி நிழலின் றோற்றஞ் சொல்லப்படுதலால் சிறப்பு நிலையணி. (௰௬)

வெற்பினதெழில்கெட விளங்குதோளினன்
பொற்பொளிர்பித்திகைப் புறத்திற்றோன்றலு
மற்புதமிதுவென நோக்கியன்பினுற்
கற்புடைமகளிரு நிலைகலங்கினர்.

(ப - ரை.) வெற்பினது-மலையினது, எழில்-அழகு, கெட - கெடும்படி, விளங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, தோளினன்-தோளினையுடைய நளமகாராஜனது, பொற்பு-அழகானது, ஒளிர்-பிரகாசிக்கின்ற, பித்திகைப்புறத்தில்-சுவர்த்தலத்தினிடத்து, தோன்றலும்-தோன்றலும், அற்புதமிதுவென - ஆச்சரியமிதுவென்று, நோக்கி-பார்த்து, அன்பினுல்-ஆசையினுல், கற்புடைமகளிரும்-கற்புடையமாதர்களும், நிலைகலங்கினர்-மயங்கினர்கள். எ-று.

(போ - ரை.) உம்மை-உயர்வுசிறப்பு, கற்புடைமகளிர் நிலைகலங்க லுண்டோவெனின் அழகிற்சிவந்த, ஆண்மக்களைக் காணின் உண்டாம். அது "தந்தையாயினும் விழைவிற்றன்னுடனே யொருவயிற்றிற் சார்ந்தாரேனு, மைந்தராயினு மிகவும் வனப்புடைய ரெனிலவர்மேன் மடநல்லார்தஞ், சிந்தைநடைந்திடுமெதனுற் சாம்பன்மலர்க்கணைவேளிற் செவ்விவாய்ந்தோன், பைந்தொடியாரினிதமரு மூவளகத்திற் றனிவருதல் பான்மையன்றே" இதனுலறிக. (௰எ)

இழைவளர்முலையினு ரொருவனேர்பெறு
நிழலிவணோக்கின னெனவுநீளிடை
மொழிவனகேட்டன னெனவுமொய்ம்புறத்
தழுவினனென்னவுந் தம்மிற்கூறுவார்.

(ப - ரை.) இழை-ஆபரணத்தோடுகூடி, வளர்-வளர்கின்ற, முலையினர் முலையை யுடைய மாதர்கள், ஒருவன்-ஒரு ஆண்மகனுடைய, ஏர்பெறு அழகைப்பெற்ற, நிழல்-நிழலை, இவண்-இவ்விடத்தில், நோக்கினனெனவும் பார்த்தேனென்றும், நீளிடை-இந்நீண்ட விடத்தில்,மொழிவன-பேசுவனவற்றை, கேட்டனனெனவும் - கேட்டேனென்றும், மொய்ம்புற-தோள்கள்பொருந்த, தழுவினனென்னவும்-தழுவினே னென்றும், தம்மில்-தங்களுக்குள்ளே, கூறுவார்-பேசிக் கொள்ளுவார்கள். எ-று.

[இதுமுதல் ஐந்துபாட்டால் வழியில்கண்ட தமயந்தியோடு நளனுக்குண்டாகிய செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

இன்னிசையளிபயில்பொழிலினேந்தன்முன்
பொன்னவிர்முலைத்தம யந்திபோதலு
மன்னமுன் கூறிய வற்றைநாண்முதன்
முன்னுறுமுருவென முன்னினனரோ.

(ப - ரை.) இன்-இனிய, இசை-இசையைப்பாடும், அளி - வண்டுகள், பயில்-சஞ்சரிக்கின்ற, பொழிலின்-சோலையிடத்தில், ஏந்தல்-நளமகாராசன், முன்-தன்னெதிரே, பொன்-பொன்னையொத்த, அவிர் - பிரகாசியாநின்ற, முலை-முலையையுடைய, தமயந்தி-தமயந்தியானவள். போதலும்-வருத்தலும் அன்னம்-அன்னப்புள்ளானது, முன்கூறிய - முன்சொல்லிய, அற்றைநாண் முதல்-அன்றையநாள்முதலாக, முன்னுறும்-எதிரேதோன்றுகிற, உருவென உருவெளித்தோற்றமென்று, முன்னினன்-நினைத்தான். எ-று.

(பெ - ரை.) அன்னத்தின்சொல்லால் நாடோறுங்காண்கின்ற தமயந்தியினுருவெளித்தோற்றத்திற்கும், மெய்யாகக்கண்ட தமயந்திக்கும் அங்ஙனம்வேற்றுமை தோற்றுமை கூறப்படுதலால் மறைவணி. நாடோறுங்கண்டது பொய்யாகவே யிக்காட்சியிலு மிவ்வாறு மதியுண்டாயிற்றென்க. (௩௯)

மடவரலுருவெளி மன்னன்றோண்மிசை
யிடையறுவிழைவுட னென்றுஞ்சூட்டல்போல்
மிடைமலர்ப்பூந்தொடை சூட்டமேவிய
சுடரிலைவேலினன் றோளில்வீழ்ந்ததே.

(ப - ரை.) மடவரல்-தமயந்தியானவள், உருவெளி - உருவெளியாய்த் தோன்றிய, மன்னன்-நளமகாராசனுடைய, தோண்மிசை - தோளின்மேல், இடையறு-இடைவிடாத, விழைவுடன்-ஆசையுடனே, என்றும் - என்றைக்கும், பூந்தொடை-பூமாலையை, சூட்ட-தரிக்க, மேவிய-அங்கிருக்கின்ற, சுடர் காந்திபொருந்திய, இலைவேலினன்-இலைபோன்ற, வேற்பட்டையையுடைய நளமகாராசனுடைய, தோளில்-புயங்களில், வீழ்ந்தது-விழுந்தது எ-று. (௪௰)

உருவெளியாகயான் கண்டவொண்ணுநன்
மருமலர்மாளிகை வந்ததென்னென
வரசனுமெண்ணின னவளுஞ்சூட்டிய
தெரியல்காண்கிலனெனத் தெருமந்தாளரோ.

(ப - ரை.) உருவெளியாக-உருவெளித் தோற்றமாக, யான் கண்ட-என்னாற் காணப்பட்ட, ஒண்ணுதல்-ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய தமயந்தி யானவள், மருமலர்மாலிகை-வாசனை பொருந்திய பூமாலையை, வனைந்ததென்னை-சூட்டிய தென்ன காரணமென்று, அரசனும்-நளமகாராஜனும், எண்ணினன்-நினைத்தான், அவளும்-அத்தமயந்தியும், சூட்டிய-தரித்த, தெரியல்-பூமாலையை, காண்கிலனென-கண்டிலேனென்று, தெருமந்தாள்-மனஞ்சுழன்றாள்.

(போ - ரை.) நளன் நாள்தோறும் கண்டவிடத்தில்லாம லில்போது சூடியது புதுமையாதலால் இது என்னவென வியந்தான். தமயந்தியும் நாடோறுஞ் சூடியமாலைதெரிய இதுமாத்திர மறைதலால் என்ன மாயமென்று திடுக்கிட்டாளென்க. (கூக)

முருகவிழ்குழலினு டனையுமுன்னுறி
முருவெளியெனவிறை யுவந்துபுல்லினு
னரிவையுமன்னவா றெண்ணியாங்கெதிர்
புரவலன்மார்புறப் புல்லினளரோ.

(ப - ரை.) முருகவிழ்-வாசனை வீசுகின்ற, குழலினுடனையும் - கூந்தலையுடைய தமயந்தியையும், முன்னுறும்-முன்னே தோன்றுகின்ற, உருவெளியெண-உருவெளித் தோற்றமென்று, இறை-நளமகாராஜன், உவந்து-மகிழ்ச்சியை யடைந்து, புல்லினன்-தழுவினன், அரிவையும் - தமயந்தியுந், அன்னவாறு-அந்தப்பிரகாரம், எண்ணி-நினைத்து, ஆங்கு-அவ்விடத்திலே,எதிர்-எதிரேவந்த, புரவலன்-அரசனுடைய, மார்புற-மார்பு பொருந்த, புலலினன்-தழுவினன். எ-று.

(போ - ரை.) தமயந்தியை யுண்மையாகக் கண்ட நளன் உருவெளியென மயங்கினனென்றும் அவ்வாறின்றி உருவெளியாகக் கண்ட தமயந்தியானவள் நளனை உண்மையென்றுன்னி புல்லினளென்றுங்கொள்க. தெய்வவரத்தினு லிவனுருவை யறியாளாகலின் ஒருவர்க்கொருவர் மயக்கஞ் சொல்லப் பட்டமையால் மயக்கவணி. (கூஉ)

சொல்லருமின்பமீ தூரத்தோன்றலும்
புல்லுவிட்டவ்வுருப் பொலியுநோக்கினன்
மெல்லியலவ்வுரு விழியிற்காண்குறு
தல்லுற்றணிவளை யங்கைநீக்கினள்.

(ப - ரை.) சொல்லரும் – சொல்லுதற்கரிய, இன்பம் - இன்பமானது, மீதூர-அதிகரிக்க, தோன்றலும்-நளனும், புல்லுவிட்டு-தழுவுதலை நீக்கி, அவ்வுரு- அந்தவடிவினுடைய, பொலிவு - காந்தியை, நோக்கினன் - பார்த்தான், மெல்லியல்-தமயந்தியானவள், அவ்வுரு- அந்த வடிவத்தை, விழியில்-கண்ணி

றால், காண்குறாது-காணாதவளாகி, அல்லலுற்ற-பயத்தையடைந்து, அணிவளை-அழகிய வளையலை யணிந்த, அங்கை-அழகையை, நீக்கினாள் விடுத்தாள்.

(போ - ரை.) மாதர்கட்கு அச்சம் உரிய குணமாகலின் உருவு கண்ணிற்றோன்றாது கையிலகப்படலா லிவ்வாறு வெருவி விடுத்தனளென்க. (௬௩)

[இனி ஒவ்வொரு பாட்டா லவ்விருவர் செய்கையும்
வெவ்வேறு சொல்லல்.]

பொன்னடிப்பூஞ்சிலம் பொலிப்பமேகலை
யின்னரிக்கிண்கிணி யிகலியார்ப்பெழ
மின்னடைகற்பது போன்றுமெல்லெனத்
தன்னமர்கோயிலுட் டையலெய்தினாள்.

(ப - ரை.) பொன்-பொன்னினாற் செய்த, அடிப்பூஞ் சிலம்பு-பாதத்திலணிந்த அழகிய சிலம்புகள், ஒலிப்ப-ஒலித்தலைச் செய்ய, மேகலை-மேகலையிலிருக்கின்ற, இன்-இனிய, அரி-பருக்கைக் கல்லையுடைய, கிண்கிணி - சதங்கைகள், இகலி-ஒன்றோடொன்று தாக்கப்பட்டு, ஆர்ப்பெழ - ஒலியெழும்ப, மின்-மின்னல், நடைகற்பது போன்று-நடத்தலைக் கற்பதொத்து மெல்லென-மிருதுவாக, தன்-தன்னுடைய, அமர்-அமர்கின்ற, கோயிலுள்-கன்னிமாடத்தில், தையல்-தமயந்தியானவள், எய்தினாள்-அடைந்தாள். எ-று. தற்குறிப்பணி. (௬௪)

கருந்தடங்கண்ணியைக் கையிற்புல்லியும்
பொருந்தியவுருவெளி யென்றுபோக்கிநல்
லருந்தனம்பெற்றிழந் தாரிலையனும்
வருந்திவெந்துயரொடு மதிமயங்கினான்.

(ப - ரை.) கரும்-கரிய, தடம்-விசாலம் பொருந்திய,கண்ணியை-கண்களையுடைய தமயந்தியை, கையிற்புல்லியும்-கையினாலே தழுவியும், பொருந்திய-பொருந்தப் பெற்ற, உருவெளியென்று - உருவெளித் தோற்றமென்று, போக்கி-விட்டு, நல்-நல்ல, அருந்தனம்-அரியதிரவியத்தை, பெற்று-எளிதிற்பெற்று, இழந்தாரில்-இழந்தவர்களைப்போல, ஐயனும்-நளமகாராஜனும்,வருந்தி-வருத்தமடைந்து, வெந்துயரொடு-வெவ்விய துன்பத்துடன், மதிமயங்கினான்-புத்திமயங்கினான். எ-று.

(போ - ரை.) பின் நடக்கைகளால் நளன் மெய்த்தமயந்தி யென்றறிந்து வருந்தினனென்க. அருந்தனம் பெற்றிழந்தாரில் என்றமையால் உவமையணி. (௬௫)

[நளன்கன்னிமாடத்தடைதல்.]

பாணிகர்வண்டினம் பாடுஞ்சோலையுஞ்
சேணுறநிவந்தசெய் குன்றுந்தேடியும்
காணலனாகிய களிநல்யானையான்
மாணிழையுறைதரு மாடமெய்தினான்.

(ப - ரை.) பாண்-இசைப்பாட்டுக்கு, நிகர்-நிகராக, வண்டினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள், பாடும்-பாடுகின்ற, சோலையும்-சோலையிடத்திலும், சேண்-ஆகாயத்தில், உற-பொருந்த, நிவந்த-உயர்ந்த, செய்குன்றும்-கட்டுமலையினிடத்திலும், தேடியும்-தேடுதல் செய்தும், காணலனாகிய-காணாதவனாகிய, களிநல்யானையான்-நளமகாராஜனானவன், மாணிழை-தமயந்தி, உறைதரும்-வசிக்கின்ற, மாடம்-கன்னிமாடத்தை, எய்தினான்-அடைந்தான். எ - று.

(போ - ரை.) இவ்வளவுகால மிவ்விடந்தோறும் தேடியறியாத நளன் தமயந்திசென்ற நெறிபற்றி யவளுறையுமிடத்துச் சென்றானென்க. மாணிழை-ஆகுபெயர். (௯௯)

[தமயந்திக்காட்சி]

மின்னிடையரம்பையர் குழாத்துண்மேவிய
வன்னமென்னடையயி ராணியாமென
நன்னுதன்மடந்தையர் நாப்பணின்னகைக்
கன்னிவீற்றிருத்தல்கண் களிப்பநோக்கினான்.

(ப - ரை.) மின்-மின்னலையொத்த, இடை-இடையையுடைய, அரம்பையர்குழாத்துள்-தெய்வமாதருடைய கூட்டத்துள், மேவிய - பொருந்திய அன்னம்-அன்னநடைபோன்ற, மெல்-மெல்லிய, நடை - நடையையுடைய, அயிராணியாமென-இந்திராணியாமென்று சொல்லும்படி, நல்-நல்ல, நுதல்-புருவத்தையுடைய, மடந்தையர்-மாதர்களுடைய, நாப்பண்-நடுவே, இன்-இனிய, நகை-புன்சிரிப்பையுடைய, கன்னி - தமயந்தியானவள், வீற்றிருத்தல்-வீறுடனிருத்தலை, கண்களிப்ப-கண்களிக்க, நோக்கினான்-பார்த்தான். எ-று.

(போ - ரை.) அயிராணியாமென வென்றமையால் உவமையணி.

[தன்னுளத்தை யுறல்.]

மண்டமர்கடந்தவே னளன்வந்தானெனத்
தொண்டைவாய்மடந்தையர் நாளுஞ்சொல்வன
பண்டருமொழிக்கிளி பயின்றுகூறலுங்
கண்டதோவிஃதெனக் காளையெண்ணினான்.

(ப - ரை.) மண்டு-நெருங்கிய, அமர்-போரை, கடந்த-வென்ற, வேல்-வேற்படையையுடைய, நளன் வந்தானென-நளமகாராசன் வந்தானென்று, தொண்டைவாய்-கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையுடைய, மடந்தையர்-மாதர்கள், நாளும்-நாடோறும், சொல்வன-சொல்வனவற்றை, பண்தருமொழி-இசையோடுபொருந்திய மொழிகளைப்பேசுகின்ற, கிளி-கிளிப்பிள்ளை, பயின்று-பழகி, கூறலும்-சொன்னவளவில், இஃது - இந்தக்கிளிப்பிள்ளை, கண்டதோவென-பார்த்ததோவென்று, காளை-நளமகாராசன், எண்ணினான்-நினைத்தான். எ-று.

(பொ - ரை) தமயந்தி வருத்துங்காலத்து அதுதீர்ந்து மனங்களிக்க நளன்வந்தானென்று தோழிகள் சொல்லுஞ்சொல்லைக்கேட்டு அவள் கையிலிருக்குங் கிளிப்பிள்ளை சொல்லுவதாகலி னிவ்வாறுகூறிற்று. தெய்வவரத்தால் மறைந்துவந்த நம்மையிது எவ்வாறு கண்டதென்று சிந்தித்தானென்க. யார் எதையுரைப்பினும் குற்றமுடையோர் தம்மையாமென்று எண்ணுவரென்பது. கருத்து. தன்மைநவிற்சியணி. (சுஅ)

[இனி இரண்டுபொட்டால் நளன்மகிழ்ச்சியடைதல் சொல்லப்படுகின்றன.]

ஒருத்தியனளனென விருப்பவுள்ளுறும்
விருப்பினாலொருத்தியான் வீமன்மாதெனா
மருக்கமழ்பூந்தொடை சூட்டமன்னவன்
பொருப்புறழ்தடம்புயம் புளகம்பூத்தவே.

(ப - ரை.) உள்ளுறும்-உள்ளேயிருக்கின்ற, விருப்பினால்-ஆசையினால் யானளனென-நான் நளமகாராசனென்று, ஒருத்தி இருப்ப-ஒருமங்கையிருக்க ஒருத்தி-ஒருமங்கையானவள், யான்-நான், வீமன்மாதென - தமயந்தியென்று சொல்லி, மருக்கமழ்-வாசனைகமழ்கின்ற, பூந்தொடை-மலர்மாலையை, சூட்ட தரிக்க, மன்னவன்-நளமகாராசனுடைய, பொருப்புறழ்-மலையையொத்த, தடம்-பருத்த, புயம்-தோள்களானவை, புளகம்பூத்த-மயிர்க்குச்செறிந்தன.

(பொ - ரை.) நளனுக்கே தமயந்தி மாலைசூடுதற்குச் சந்தேகமில்லையென்னுந்தெளிவாலும் அவனுக்கே சூட்டவேண்டுமென்கிற ஆர்வத்தாலும் அவ்வார்வ மூற்றுப்பெறுந்துணையும் பொறுக்கமாட்டாத மங்கையர் தமக்குள்ளே அவ்வாறு செய்தேனு நோக்குவோமெனு மன்பால் நாடோறுஞ்செய்துவருகையில் அன்றுஞ்செய்தனராக அதுகண்ட அவனுக்குத் தன்னிடத்து ஆர்வம்வைத்தமைதெரிந்து தனக்கே மாலைசூட்டுவாளென்னுந் தேற்றத்தால் தோள்கள் புளகம் பூத்தனவென்க. (சுகூ)

மலர்ந்தசெந்தாமரைமென் மடலின்மேற்றனக்
கிலங்கிழையுகிரினா லெழுதுபாசுர
நலம்பெறக்காண்டலு நண்ணலார்புக
ழுலம்பொருதோளினா னுவகையெய்தினான்.

(ப - ரை.) மலர்ந்த-விரிந்த, செந்தாமரைமென் மடலின்மேல்-சிவந்ததாமரையினுடைய மெல்லிய விதழின்மேல், தனக்கு-தனக்கு, இலங்கிழை-தமயந்தியானவள், உகிரினால்-நகத்தினாலே, எழுது-எழுதப்பட்ட, பாசுரம்-செய்யுளை, நலம்பெற-நன்மைபெற, காண்டலும் - பார்த்தவளவில், நண்ணலார்-பகைவரால், புகழ்-புகழப்பட்ட, உலம்-கிரள்கல்லை, பொரு - ஒத்த, தோளினான்-தோள்களையுடைய நளமகாராசன், உவகை - சந்தோஷத்தை, எய்தினான்-அடைந்தான். எ-று.

(போ - ரை.) தமயந்தி நாடோறுந் தன்னுடையவருத்தத்தை எழுதிக்கொள்ளவேண்டுமென்கிற அன்புடையவளாயிருந்துஞ் சில இடையூறுகளால் ஒத்துக்கொள்ளாமையால் அவ்வன்பை யொருவாறு நிறைவேற்றற்பொருட்டுத் தாழைமடலிலே தனக்கெழுதிக்கிடந்த செய்யுளைக்கண்டுநளன் மகிழ்ச்சியடைந்தனனென்க. (எ0)

[நளனிழல்வடிவால் மாதர்மனம் பேதியாமை.]

செழுமணிப்பித்திகைக் கலத்திற்றீதறு
மழவிடையனையவன் வடிவந்தோன்றலுங்
கழையமைதோளினர் காளைபேரெழி
லெழுதியவுருவிலொன் றென்னவெண்ணினர்.

(ப - ரை) செழுமணி-செழுமையுள்ள மணிகள்பதித்த, பித்திகைத்தலத்தில்-சுவர்த்தலத்தில், தீதறு-குற்றமற்ற, மழ-இளமைபொருந்திய, விடையனையவன்-இடபத்தையொத்த நளமகாராஜனுடைய வடிவம்-உருவம், தோன்றலும்-தெரிந்தவளவில், கழைமூங்கில்போல, அமை-பொருந்திய, தோளினர்-தோளையுடைய மாதர்கள், காளை-நளமகாராஜனுடைய, பேர் - பெரிய, எழில்-அழகை, எழுதிய-தம்மாலெழுதப்பட்ட, உருவில் - வடிவத்தில், ஒன்றென்ன-ஒருவடிவென்று, எண்ணினர்-நினைத்தார்கள். எ - று.

(போ - ரை.) மந்திரத்தால் நளன் மறைந்திருப்பினும் அவன் வடிவந்தோன்றுமாகையால் அதைச் சுவர்த்தலத்திற்கண்ட மங்கையர் அந்தப்புரத்தில் ஒருவன் வந்தனனென்னு நினைப்பு அணுத்துணையுமின்றித் தமயந்திமுதலிய தாங்கள் பார்க்கும்பொருட்டுச் சித்திரித்திருக்கும் நளவடிவங்களிலே இவனையும் ஒன்றெனமதித்திருந்தனரென்க. ஆதலால் நளன்வடிவு கட்டழகுள்ளதன்றி அவ்வாறு சித்திரித்தலும் அருமையென்பது கருத்து. அவ்விடத்துச் சித்திரத்தோடு நளனுடைய நிழலுக்கு வேற்றுமையின்மை கூறப்பட்டமையால் பொதுமையணி. (எக)

[அழகினாற் றமயந்திதன்னைத் தெரித்தல்.]

நாமவேல்வலனுயர் நளனுக்காங்கமர்
வாமமேகலையினர் நடுவண்வைகுவா
டாமமார்குழற்றம யந்தியென்றவள்
காமருபேரெழில் காட்டுகின்றதே.

(ப - ரை.) நாமம்-அச்சத்தைத்தருகின்ற, வேல்-வேற்படையால், வலனுயர்-வெற்றிமிகுந்த, நளனுக்கு-நளமகாராசனுக்கு, ஆங்கு - அவ்விடத்தில் அமர்-வமர்ந்த. வாமம்-அழகிய, மேகலையினர் - மேகலாபரணத்தையுடைய மகளிருடைய, நடுவண்-நடுவே, வைகுவாள்-இருப்பவள், தாமம் - மாலைகள் ஆர்-நிறைந்த, குழல்-கூந்தலையுடைய, தமயந்தியென்று - தமயந்தியென்னும் பெயரையுடையவளென்று. அவள்-அவளுடைய, காமர்-ஒளிபொருந்திய, பேர்-பெரிய, எழில்-அழகானது, காட்டுகின்றது-காண்பிக்கின்றது எ - று.

[இதுகவிக்கூற்று.]

ஏதமில்குணத்தின னினையநாகநுண்
டாதவிழ்பூங்குழற் றையல்பாற்றம
தாதரம்பெருகிய வமரரேவிய
தூதியர்செய்திறஞ் சொல்லுவாமரோ.

(ப - ரை.) ஏதமில்-குற்றமற்ற-குணத்தினன்-குணத்தைபுடைய நளமகாராசன், இனையனாக-இத்தன்மையை யுடையவனாக, நுண் - நுட்பமாகிய தாது-மகரந்தப்பொடிகள், அவிழ்-உதிர்கின்ற, பூ-மலரையணிந்த, குழல்-கூந்தலையுடைய, தையல்பால்-தமயந்தியிடத்தில், தமது - தம்முடைய, ஆதரம்-ஆசையானது. பெருகிய-மிகுந்த, அமரர்-தேவர்களால், ஏவிய ஏவப்பட்ட, தூதியர்-தூதிகள், செய்திறம்-செய்தவகையை, சொல்லுவாம் - சொல்லுவாம், எ-று. அரோ-அசை. (எஙு)

[இனிப்பதினெருபாட்டால் இந்திரன்முதலிய நால்வராலேவப்பட்ட தூதிகள் தமயந்தியோடுபேசி மீளுதல் சொல்லப்படுகின்றன.]

[அறுசீர்க்கழி னெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கானமரலங்கன்மாலைக் கடவுளர்விடுப்பவந்த
பானலங்கடந்ததீஞ்சொற் பணைமுலைப்பாவைநல்லா
ரூனொடுபழகிநெய்த்தோ ருமிழ்ந்துவெம்புலவுநாறு
மானவேல்வீமனீன்ற வனிதையையினிதுகண்டார்.

(ப - ரை.) கான்-வாசனை, அமர்-பொருந்திய, அலங்கல்-அசையாநின்றமாலை-மாலையையுடைய, கடவுளர்-தேவர்களால், விடுப்ப - அனுப்பப்பட்டுவந்த-வந்த, பால்-பாலினுடைய, நலம்-நன்மையை, கடந்த-வென்ற தீ - தித்திப்புபொருந்திய, சொல்-சொல்லையும், பணை-பருத்த, முலை - முலையையுமுடைய, பாவைநல்லார்-பாவைபோலுமிருக்கின்றமாதர், ஊனொடு - மாமிசத்துடன், பழகி-பழகுதல்செய்து, நெய்த்தோருமிழ்ந்து, வுதிரத்தையுமிழ்ந்து வெம்-வெம்மைபொருந்திய, புலவு-புலானாற்றம், நாறு-நாறுகின்ற, மான-ஒப்பற்ற, வேல் வேற்படையை யுடைய, வீமனீன்ற-வீமராசன் பெற்ற, வனிதையை-தமயந்தியை, இனிது-இனிதாக, கண்டார்-கண்டார்கள். எ-று.

பொருவருவனப்பின்மிக்க புலோமசைமுதல்வராய
விரிவிழிக்குமுதஞ்செவ்வாய் வானவர்மகளிர்தாமித்
தெரியிழைசெவ்விநோக்கிற் சேணிடைப்பொலிந்துதோன்று
மிரவிமுன்மதியமாவ ரெனவுளத்தெண்ணினூரால்.

(ப - ரை.) பொருவரு-ஒப்புச் சொல்லுதற்கரிய, வனப்பின் - அழகினாலே, மிக்க-மிகுந்த, புலோமசை-முதல்வராய், இந்திராணிமுதலியராகிய,வரி இரேகைகளையுடைய, விழி-கண்களையும், குமுதச்செவ்வாய்-அல்லிமலர்போன்ற சிவந்தவாயினையுமுடைய, வானவர்மகளிர்-தெய்வமாதர், இத்தெரியிழை இந்தத்தமயந்தியினுடைய, செவ்வி-அழகை, நோக்கில் - பார்த்தால், சேணிடை-ஆகாயத்தினிடத்து, பொலிந்து-பிரகாசித்து, தோன்றும்-தோன்றுகின்ற. இரவிமுன்-சூரியன்முன்னே, மதியமாவரென்று - சந்திரன்போலாவரென்றும், உளத்து-மனத்திலே, எண்ணினர் - (ஆதியர்) சிந்தித்தார்கள். எ-று. தாம்-ஆல்-அசைகள்.

(போ - ரை.) தெய்வமாதரிற் சிறந்த இந்திராணிமுதலான மங்கையரும் இவளழகை நோக்கில் தாமழகுடையோமென்னுஞ் செருக்கை யொழிவார்களென்பது கருத்து. (எ௫)

எய்தியமகளிர்தம்மி லிமையவர்தலைவன்றாதி
யையரிநெடுங்கட்செவ்வா யணங்கிற்குமணங்குபோல்வாய்
கொய்துணர்த்தருவினீழற் கோமகன்பணியாற்போந்த
செய்திநீகேட்டியென்று சீரடிவணங்கிச்சொல்வாள்.

(ப - ரை.) எய்திய - அடைந்த, மகளிர் தம்மில் - தூதியர் நால்வருள், இமையர் தலைவன்-இந்திரனுடைய, தூதி-தூதியானவள், ஐ-அழகிய, அரி இரேகைகளையுடைய, நெடுங்கண்-நெடியகண்களையும், செவ்வாய்-சிவந்த வாயினையுமுடைய, அணங்கிற்கும்-தெய்வமங்கைக்கும்,அணங்குபோல்வாய்-தெய்வமாதையொத்த தமயந்தியே, கொய்-கொய்கின்ற, துணர்-பூங்கொத்துகளையுடைய, தருவினீழல்-ஐந்தருவி னிழலிலிருக்கின்ற, கோமகன் - இந்திரனுடைய, பணியால்-ஏவலினாலே, போந்த-வந்த, செய்தி-செய்தியை நீகேட்டியென்று-நீகேட்பாயாகவென்று, சீறடி-சிறியபாதங்களை, வணங்கி - வணங்குதல்செய்து. சொல்வாள்-சொல்வாள். எ-று.

(போ - ரை.) தான் தெய்வமங்கையாயினும் தன்னிறைவனுக்குத் தலைவியாக்குவிக்கத்தூதியாக வந்தமையால் தமயந்தியினிடத்து அவளுக்குவணக்கஞ் சொல்லப்பட்டது. (எ௬)

இருவிசும்பொருகோலோச்சி யெதிலர்க்கடந்துதேவர்
பரவிநின்றிறைஞ்சநாளும் பனிமலர்த்தருவினீழ
லரியணைப்புறத்துவைகு மண்ணலுக்கயிர்தமன்று
யுருவிலானொருவன்செய்யுமுறுபகைகாத்தல்வேண்டும்.

(ப - ரை.) இரு-பெரிய, விசும்பு-வானுலகை, ஒருகோலோச்சி-ஒருசெங்கோல்செலுத்தி, எதிலர்-சத்துருக்களை, கடந்து-வென்று, தேவர் - தேவர்கள், பறவிநின்று-துதிசெய்துநின்று, இறைஞ்ச-வணங்க, நாளும் நாடோறும்

ரனி-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மலர்-மலரானிறைந்த, தருவினீழல்-ஐந்தருவினிழலில், அரியணைப்புறத்து-சிங்காதனத்தினிடத்து, வைகும்-தங்கிய, அண்ணலுக்கு-இந்திரனுக்கு, அமிர்தமன்னாய்-அமிர்தத்துக் கொப்பானவளே! உருவிலான்-வடிவமில்லாதவனாகிய, ஒருவன்-மன்மதனானவன், செய்யும்-செய்கின்ற, உறு-மிகுந்த, பகை-பகையைநீக்கி, காத்தல் வேண்டும் - (நீ) காக்கவேண்டும். எ - று.

(போ - ரை.) இதுமுதலைந்துபாட்டால் தூதி தமயந்தியை வேண்டிக் கொடல். இருவிசும் பென்றதனால் பொன்னுலகென்பதும், ஒருகோலோச்சியென்றதனால் பொதுவறப் புரப்பவனென்பதும், எதிலர்க்கடந்தென்றதனால் வீரனென்பதும், தேவரிறைஞ்ச வென்றதனால் அவரிலுஞ் சிறந்தோனென்பதும், தருவினீழலென்றதனால் மிகுந்த செல்வமுடையோனென்பதும், அரியணைப்புறத்தென்றதனால் அரசு செய்பவனென்பதும், அண்ணலென்றதனால் பெருமையிற் சிறந்தோனென்பதும் கருத்தாகப்பெற்றாம்:— இந்திரனை மணம் புரிவாயென்பது உருவிலான்செய்யும் பகை யொழித்தல் வேண்டும் என்னும் வாக்கியத்தாற் பெறப்படுதலால் பிறிதுநவிற்சியணி.

எம்மிறையிளவற்காக விருங்கடல்கடந்துவாசச்
செம்மலர்த்திருவையீந்த தேவர்வாசவற்குமின்னுங்
கைம்மலர்வருந்தவிக்குக் கடல்கடந்துழலாவண்ணம்
பொம்மல்வெம்முலையாயன்னோற் கின்னருள் புரிதல்வேண்டும்.

(ப - ரை.) எம்மிறை-எங்களரசனுடைய, இளவற்காக-உபேந்திரனுக்காக, இரும்-பெரிய, கடல்கடைந்து-பாற்கடலைக் கடைந்து, வாசம்-வாசனை பொருந்திய, செம்மலர்த்திருவை - செந்தாமரைமலரிலிருக்கின்ற திருமகளை ஈந்த-தந்த தேவர்-தேவதைகள், வாசவற்கும்-இந்திரனுக்கும், இன்னும்-இன்னமும், கைம்மலர்வருந்த-கைகளாகிய மலர்கள்வருந்த, இக்குக்கடல்கடைந்து-கருப்பிரதக்கடலைக்கடைந்து, உழலாவண்ணம்-அலையாதவிதம்பொம்மல் பொலிவினையுடைய, வெம்-விருப்பத்தக்கவாகிய, முலையாய்-முலைகளையுடைய தமயந்தியே! அன்னோற்கு-அவ்விந்திரனுக்கு, இன்னருள்-இனியவருளை, புரிதல்வேண்டும்- (நீ) செய்தல் வேண்டும். எ-று.

(போ - ரை.) இக்கு இளவலென்பது இந்திரனுக்குச்சயந்தருவதற்காக அவன் தம்பியாயவதரித்து உபேந்திரனாகியுடனிருக்கின்ற திருமாலையெனக் கொள்க தேவர்க்கு இம்முயர்ச்சியில்லாதிருக்கவும் அவர்க்குளதாகக்கூறலால் உயர்வு நவிற்சியணி. (எஅ)

மாபிறுஞாலந்தன்னின் மகபலவியற்றிப்பெற்ற
மீபுயர்பசும்பொன்னாட்டின் மேதருசெல்வமெல்லா
மேயினநின்பாலன்றே விமையவர்க்கிறைவன்பானின்
சேயரிக்கடைக்கநோக்கஞ் சிறிதருள் புரியின்மாதோ.

(ப - ரை.) மா-மகத்தாகிய, இரு-பெரிய, ஞாலந்தன்னின் - பூமியிலே, மகம்பலவியற்றி-நூறுவேள்வி செய்து, பெற்ற-பெற்றுக்கொண்ட, மீ - மேலாக, உயர்-உயர்ந்த, பசு-பசுமை பொருந்திய, பொன்னாட்டின்-பொன்னுலகத்தில், மேதகு-மேன்மை பொருந்திய,செல்வமெல்லாம்-பாக்கியமெல்லாம், நின்பால்-உன்னிடத்தில், எயினவன்றே-பொருந்தியனவல்லவா, இமையவர்க் கிறைவன்பால்-இந்திர னிடத்தில், நின்-உன்னுடைய, சேயரி-செவ்வரி பரந்த, கடைக்கணோக்கம்-கடைக்கண் பார்வையானது, சிறிது - கொஞ்சம், அருள்புரியின்-அருள் செய்தால். எ-று.

(போ - ரை.) செல்வமான மூவுலகாட்சி கற்பகமுதலிய ஐந்தருக்கள் காமதேனு சிந்தாமணி சங்கநிதி பதுமநிதி பொன்னுலகம் அமராவதியை சயந்தமாளிகை ஐராவதயானை உச்சைச் சிரவக்குதிரை சுதர்மசபைநந்தனவனம் அமிர்தம் தேவர் அரம்பையர் இவை முதலியனவாம் செல்வத்திற்கும் அருட்கும்மாற்றிக் கோடல் சொல்லப் பட்டமையால் மாற்றுநிலையணி. (௭௯)

மண்ணினிற்சிறந்துவாழு மன்படைத்தொகுதிதன்னி
லெண்ணிடிற்சிறந்தாரன்றே வியக்கரவ்வியக்கர்தம்மில்
விண்ணவர்சிறந்தாரன்றே விண்ணவர்தமையுமாளு
மண்ணனின்னேவல்கேட்பி னதனினுஞ்சிறந்ததுண்டோ.

(ப - ரை.) மண்ணினில்-பூவுலகத்தில், சிறந்து-சிறப்பைப் பொருந்தி, வாழும்-வாழ்கின்ற, மன்படைத் தொகுதிதன்னில்-மக்கட் கூட்டத்துக்குள் எண்ணிடில்-நினைக்குமிடத்தில், இயக்கர் - இயக்கரானவர்கள், சிறந்தாரன்றே-சிறந்தவர்களல்லவா, அவ்வியக்கர் தம்மில் - அந்த வியக்கருக் குள்ளே, விண்ணவர்-தேவர்கள், சிறந்தாரன்றே-சிறப்பைப் பொருந்தினவர்க ளல்லவா, விண்ணவர் தமையுமாளும் - அத்தேவர்களையு மாட்சிசெய்கின்ற, அண்ணல்-இந்திரனானவன், நின்னேவல் கேட்பின்-உன்னுடைய, ஏவற்றொழிலைக் கேட்பானாயின், அதனினும-அதைக் காட்டிலும், சிறந்தது - சிறப்பையுடையது, உண்டோ-ஒருபொருளுண்டோ, (இல்லை.) எ-று.

(போ - ரை.) மேன்மேலும் சிறப்பைச்சொல்லுதலால் மேன்மேலுயர்ச்சியணி. (௮0)

தாதொடுநறவுதூற்றுந் தருநிழலினிதுவைகு
மேதகுநிதியுமானும் வேட்டனவுவந்துநல்க
வேதமிலரம்பைமாதர் முறைமுறையேவல்கேட்ப
நீதொழுமமரர்யாரு நிற்றொழப்பணித்தியென்றாள்.

(ப - ரை.) தாதொடு-மகரந்தப் பொடியோடு, நறவு - தேனையும், தூற்றும்-தூற்றுகின்ற, தருநிழல்-ஐந்தருநிழலில், இனிது-இனிதாக, வைகும்-தங்கிய, மேதகு-மேன்மை பொருந்திய,நிதியும்-சங்கநிதி-பதுமநிதிகளும்,ஆனும்-

காமதேனுவும், வேட்டன-விரும்பியவைகளை, உவந்து-மகிழ்ந்து, நல்க-கொடுக்க, ஏதமில்-குற்றமில்லாத, அரம்பைமாதர்-தெய்வமடவார்கள், முறைமுறை-வரிசைவரிசையாக, ஏவற்கேட்ப-ஏவற்றொழிலைக் கேட்க, நீதொழும்-நீவணங்குகின்ற, அமரர்யாரும்-தேவர்கள்யாருமே, நிற்றொழ-நின்னை வணங்க, பணித்தியென்றாள்-சொல்லென்றாள். எ - று.

[இனியிரண்டு பாட்டால் தமயந்தி இந்திரன் தூதுக்கு விடைகொடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இனையனவுரைத்தலோடும் யாவர்தமுளமுந்தேரும்
பனியிருவிசும்பிற்றேவர் பரவவீற்றிருக்கும்வேந்தென்
மனநிலையுணரான்போலு மழைமதர்நெடுங்கணல்லா
யுனைவிரைந்திங்ஙன்றூது விடுத்ததென்னுரைத்தியென்று.

(ப-ரை.) இனையன-இத்தன்மையவாகிய சொற்களை, உரைத்தலோடும்-சொன்னமாத்திரத்தில், யாவர்தம்-எவர்களுடைய, உளமும் - மனமும், தேரும்-தெரியாநின்ற, பனி-குளிர்ச்சிபொருந்திய, இரு-பெரிய, விசும்பில் - தெய்வலோகத்திலிருக்கின்ற, தேவர்-தேவர்கள், பரவ-வணங்க, வீற்றிருக்கும்-அரசிருக்கின்ற, வேந்து-இந்திரனானவன், என் மனநிலை-என் மனத்தினிலையை, உணரான்போலும்-தெரியாதவன்போல, மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர்-மதர்த்த, நெடுங்கண் - நெடியகண்களையுடைய, நல்லாய் - மாதியே! உனை-உன்னை, விரைந்து-சீக்கிரமாக, இங்ஙன்-இவ்விடத்தில், தூதுவிடுத்தது-தூதாகவனுப்பியது, என்-யாதுகாரணமாக, உரைத்தியென்று-சொல்லென்று.

(பொ - ரை.) அறியான்போலுமென்றமையால் தற்குறிப்பணி. (அஉ)

என்னுளத்தென்றுநீங்கா திருப்பவனளனேயாகும்
பொன்னகர்க்கிறைவன்றன்பாற்பொருந்துதியென்னுந்தூதுக்
கன்னவனியையுங்கொல்லோ வெனமறைந்தயலேநிற்கு
மன்னவன்மகிழ்ச்சிகூர மடவரலினிதுசொன்னாள்:

(ப - ரை.) என்னுளத்து-என்னுடையமனத்தில், என்றும் - எந்நாளும், நீங்காதிருப்பவன்-பிரியாமனிலைநிற்பவன், நளனேயாகும் - நளமகாராசனேயாகும், பொன்னகர்க்கிறைவன்றன்பால் - இந்திரனிடத்து, பொருந்துதி-நீ பொருந்தக்கடவாய், என்னுந் தூதுக்கு-என்று சொல்லுந்தூதுக்கு, அன்னவன்-அந்த நளமகாராசன். இயையுங் கொல்லோவென-சம்மதிப்பானோவென்று, மறைந்து-ஒலித்து, அயலேநிற்கும்-பக்கத்திலேநிற்கின்ற, மன்னவன்-அரசன், மகிழ்ச்சிகூற-மகிழ்ச்சிமிக, மடவரல்-தமயந்தி, இனிது - இனிதாக, சொன்னாள்-சொல்லினாள். எ-று.

(போ - ரை.) அன்னவனியைதலாவது-தான் காணியாகக் கொண்ட மனத்தைவிட்டு நீங்குதல். அவ்வரசனாவது என்னிடத்து வெறுத்துநீங்கல்வே ண்டும் யானாவது அவனை வெறுத்து நீக்கல்வேண்டும், இருவரும்ஒத்திருக்கும் போது அவ்விடத்தை விரும்பத்தகாதென்றதாயிற்று ஆயின் ஓரிடத்தில் இருவர் எப்படி யிருக்கலாமென்பது கருத்து. சுபாவத்திற் சொல்லுந் தமயந் தியினுரையைக் கேட்டமையால்நளனுக்கு மிகவுமகிழ்ச்சியுண்டாயிற்றென்க.

கோற்றொடிநளன்மேலுற்ற காதலைக்குறித்துநோக்கி
மாற்றுதலரிதென்றெண்ணி வாசவன் றூதேக
வாற்றல்வாசவற்குநேரா வணங்கெவர்க்கிசையுமென்னுந்
தேற்றமோடுரையார்மற்றைத் தேவர்தூதியரும்போனார்.

(ப - ரை.) கோற்றொடி-தமயந்தியானவள்,நளன்மேல்-நளனிடத்தில் உற்ற-வைத்த, காதலை-ஆசையை, குறித்துநோக்கி-குறித்துப்பார்த்து, மாற் றுதல்-அதனை நீக்குதல், அறிதென்று-அரிதாகுமென்று, எண்ணி - நினைத்து, வாசவன்றூதி-இந்திரனுடையதூதி, ஏக-தன்னிடத்துக்குச்செல்ல, ஆற்றல்- வலிமைபெற்ற, வாசவற்கும்-இந்திரனுக்கும், நேரா-உடன்படாத அணங்கு தமயந்தி, எவர்க்கு-யாவற்கட்கு, இசையுமென்னும்-சம்மதிப்பா(ளொருவருக் குஞ் சம்மதியா) ளென்கின்ற, தேற்றமோடு-தெளிவுடனே,உரையார்-பேசா தவர்களாய் மற்றைத்தேவர் தூதியரும் - மற்றைத்தேவர்கள் விடுத்ததூதிக ளும், போனார்-சென்றார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சம்.தமயந்தி பூவுலகமடை ந்தையாயினும் நம்மினுமிக்க கலைகளின் பயிற்சியுடையவளாகையால் அவளை நமது சொல்லால் மடக்கி இந்திரனுக்குத் துணைவியாக்குவது அசாத்தியமெ ன்று இந்திரன்தூதி நீக்கினாளென்க. அப்படிப்பட்ட சம்பத்துக்களையும் பேர கத்தையும் வலிமையையும் சிறப்பையுமுடைய இந்திரனுக்குச் சம்மதியாத வள் நம்மிறைவர்க்குச் சம்மதிப்படா ளென்பது காதலா மலகம்போற்றெரி தலால் மற்றைத் தூதிகளவளுடன் உரையாடி அவமான மடையாமையேநம க்கு மேன்மையென் றொழிந்தனரென்க. (௮௪)

தூதியரேகக்கண்டதோன்றல்செங்கமலக்கண்கண்
மேதகுசெல்வமிக்க விதர்ப்பர்கோன்றவத்திற்றோன்று
மாதர்மென்றோக்கினுடன் வடிவினின்மூழ்கிப்பின்னு
மாதரம்பெருகிப்பின்ப வாரியினாழ்ந்தவன்றே.

(ப - ரை..) தூதியர் - தேவதூதிகள், ஏக - தம்மிடத்துக்குப்போதலை, கண்ட-பார்த்த, தோன்றல்-நளமகாராஜனுடைய, செங்கமலக்கண்-செந்தா மரைமலர்போன்ற நேத்திரங்கள், மேதகு-மேம்பட்ட, செல்வம்-செல்வத்தி

ஞலே, மிக்க-மிகுந்த, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசனுடைய, தவத்திற்ரேன்றும்-தவத்தினுலவதரித்த, மாதர்-அழகிய, மெல்-மெல்லிய, நோக்கினுடன்-பார்வையையுடைய தமயந்தியினது, வடிவினில்-உருவத்தில், அழுந்தி - ஆழ்ந்து, பின்னும்-பின்னும், ஆதரம்பெருகி-ஆசைமிகுந்து, இன்பவாரியின்-இன்பக்கடலிலே,ஆழ்ந்த-அழுந்தின. எ - று.

(போ - ரை.) சுரவினி லொருமங்கையின் அழகை நோக்கும் ஆடவர்க்கு மற்ெறுருவர் அங்கில்லாதிருந்தால்மாத்திரஞ் சகிக்குமாதலால் றாதியரேகக்கண்டு தோன்றலென்றார். அங்குள்ள தோழிகளோவெனில் அவர்களுக்கிவனிருப்பது தெரியாதென்க. அவளவ்யங்களைத் தனித்தனிநோக்கின் அந்நோக்குதற் கிடையூறடையின் மற்றவைக ளெப்படியுளவோவென்று கருத்தலையு மாதலால் முழுவதுந் தன்சத்தியாலொருங்கு நோக்குதலால் வடிவினிலழுந்தி யென்றும் அதில் ஆசைமிகுதலா லின்பசாகரத்தி லழுந்தினுனென்றுஞ் சொல்லினுர். (அ௫)

பாசிழைபரந்தவல்குற் பனிமொழிக்குமுதச்செவ்வாய்
மாசறுமதியமன்ன வாண்முகத்தணங்கைநோக்கி
யாசையங்கடலுளாழ்ந்த கரைபெருவரசனேக்க
மேசுவதொன்றுமில்லா முலைவரையிவர்ந்தவன்றே.

(ப - ரை.) பாசிழை-பசும்பொன்னுற்செய்த வாபரணங்கள், பரந்த-பரவப்பெற்ற, அல்குல்-அல்குலையும், பனிமொழி-குளிர்ச்சிபொருந்தியசொற்களையும், குமுதம்-அல்லிமலர்போன்ற,செவ்வாய்-சிவந்தவாயினையும்,மாசறு-குற்றமற்ற, மதியமன்ன-சந்திரனையொத்த, வாள்-ஒளிபொருந்திய, முகத்து-முகத்தையுமுடைய, அணங்கை-தமயந்தியை, நோக்கி-பார்த்து, ஆசையடங்கலுள்-ஆசையாகிய கடலினிடத்து, ஆழ்ந்து-முழுகி, கரைபெரு-கரையைப்பெருத, அரசனேக்கம்-நளனுடையபார்வை, ஏசுவதொன்றுமில்லா-பழிப்பதொன்றுமில்லாத, முலைவரை-முலைகளாகிய மலையின்மேல்,இவர்ந்த-ஏறின.

(ப - ரை.) அல்குற் பாம்பையும் வாய்க்குமுதத்தையும் முகமதியத்தையுமுடைய மங்கையினது ஆசைக்கடலில் வீழ்ந்து அவைகளூறுபடுத்தவருந்தி ஒருதுறையுங் காணுது தமோறும் அரசனேக்கங்கள் அங்கு முலைகளென்னு மலைகளைக் கண்டேறின வென்க. கச்சறுத்தல், களபச்சேறணிதல், முத்துவடமணிதல், இறுமாந்து மேனேக்கல், கண்கறுத்தல், அடிகனத்தல், திதலைபூத்தல், பூரித்தல், புளகித்தல், இழைநுழையாது நெருங்கல், வெச்செனல் தண்ணெனல், இடையைவாட்டல் முதலிய நற்குணங்களிற் குறைவின்றியிருத்தலாம் ஏசுவதொன்றுமில்லா முலையென்றார் மிகுந்த வாசையோடும் ஸ்தனங்களை நோக்கினு னென்பது கருத்து ஆசையங்கடலென்றதும்முலை

வரையென்றதும் உருவங்கள், தமயந்தியைக்கண்டகண்கள் மிகுந்தஆசை புடையதாய் முலையைப்பார்த்தன என்னும் பொருள்பெறச் சொல்லியநோக்கம் கடலுளாழ்ந்து மலையிலிவர்ந்த தென்றலிற்கடலில்மூழ்கினோர் கரையிலேறுவதாகிய உலகர்செய்கை தோன்றுதலால் முன்னுருவகத்தை யங்கமாகக்கொண்ட சுருங்கச்சொல்லணி. (அசு)

போர்க்களிறனையவீமன் புரிந்தமெய்த்தவத்திற்றோன்றுங்
கார்க்கருங்கூந்தலாண்மைக் கண்வலையதனுட்பட்டோ
வீர்க்கிடைபுகாதபொம்ம லிளமுலைநெருக்கிற்புக்கோ
பார்த்தசெங்கமலக்கண்கள் பறிப்பரியனவாய்நின்ற.

(ப - ரை.) போர்-போர் செய்கின்ற, களிறனைய-யானையை யொத்த, வீமன்-வீமராசன், புரிந்த-செய்த, மெய்த்தவத்தில் - உண்மையான தவத்தினாலே, தோன்றும்-அவதரித்த, கார்-மேகம்போன்ற, கருங்கூந்தலாள்-கரியவளகபர்ரத்தை புடைய தமயந்தியினது, மை-மையை யணிந்த, கண்வலையதனுட்பட்டோ - கண்ணாகிய வலையிலகப்பட்டோ, ஈர்க்கு - ஈர்க்கானது, இடை-மத்தியத்திலே, புகாத-நுழையாத, பொம்மல்-பொலிவுபெற்ற, இளமுலை-இளமை பொருந்திய, ஸ்தனபாரங்களி னுடைய, நெருக்கில்-நெருக்கத்தில், புக்கோ-புகுந்தோ, பார்த்த-நோக்கிய, செங்கமலக்கண்கள்-செந்தாமரைமலர் போன்ற, நேத்திரங்கள்,பறிப்பரியனவாய்-பறிப்பதற் கரியவாகி, நின்ற-நின்றன. எ - று.

(பொ - ரை.) குழூஉ உப்புறந்தருதல் குஞ்சரத்தியல்பே யென்றலின் அவ்வா றுலகினரைக் காப்பவனுகையால் போர்க்களிறனைய வீமனென்றும் பொய்த்தவத்திற்றோன்றினு ளன்றென்பதற்கு மெய்த்தவத்திற் றோன்றினுளென்றுங் கொள்க. ஈர்க்கிடைப்புகாமல் விம்முதலால் மூத்தனவோ வென்னும் ஐயநிகழாமைக்கு இளமுலையென்றார். கண்கள் அழகுமுழுவது நோக்கிமுற்றாமையால் பறிப்பரியனவாய் நின்றனவென்க இதுஐயவணி. (அஎ)

விண்ணவர்மகளிர்யாரும் வெள்குறவனப்புவாய்ந்து
பெண்ணலங்கனியநின்ற பேதைபேரழகுமுற்றுங்
கண்ணொடுபிணித்தாலென்ன வியப்புறக்களித்துநோக்கும்
புண்ணுறுபுலவுவேலா னுளத்தொடுபுகலலுற்றான்.

(ப - ரை.) விண்ணவர்-தேவர்களுடைய, மகளிர்யாரும்-மங்கையரெல்லாம், வெள்குற-நாணமடைய, வனப்புவாய்ந்து-அழகைப் பெற்று, பெண்-பெண்களுக்குரிய, நலம்-நற்குணங்கள், கனிய-முதிர, நின்ற-நிற்கப்பெற்ற, பேதை-தமயந்தியினது, பேர்-பெரிய, அழகுமுற்றும்-அழகு முழுவதும், கண்ணொடு-கண்களுடனே, பிணித்தாலென்ன - கட்டினதை யொப்ப,விய

ப்புற-ஆச்சரியமிக, களித்து-களிப் படைந்து, நோக்கும்-பார்க்கின்ற, புண்ணுறு-மாமிசத்தை யுற்ற, புலவு-நாற்றத்தை யுடைய, வேலான்-வேற்படையேந்திய நளமகாராஜன், உளத்தொடு-மனத்துடனே, புகலலுற்றான்-சொல்லத் தொடங்கினான். எ - று, உளத்தோடு புகலல்-சிந்தித்தல்.

(போ - ரை.) பெண்ணலமாவன நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு முதலிய குணங்களும் பிறவுமெனக் கொள்க. அவ்வழகின் கடலை யொருவரும் கடந்த நளன் தன்மனத்துக் கிசைந்தவர் வேறொருவரும் அங்கில்லாமையால் தான்கண்ட வியப்பை மனத்துடன் சொல்லத்தொடங்கின னென்க. பிணித்தானென்றமையால் தற்குறிப்பணி. (அஅ)

[இதுமுதல் பத்துபாட்டால் நளனது சிந்திப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

வடிவமைநூலிற்சொல்லும் வனப்பெலாமமைத்துவேதன்
கடிமலர்ச்செங்கைவண்ணங் காட்டியவுருவுகொல்லோ
வடுகணைவேனிலானின் னமுதுகோறோய்த்துத்தீட்டும்
படிவமோவுயிரைவாட்டும் பாவைதன்வடிவந்தானே,

(ப - ரை.) உயிரை வாட்டும்-என்னுயிரை வாட்டுகின்ற, பாவை-இப்பாவைபோல்வாளுடைய, வடிவம்-உருவமானது, வேதன் - பிரமனானவன், வடிவமைநூலில் - சாமுத்திரிகநூலிலே, சொல்லும்-சொல்லாநின்ற, வனப்பெலாம்-அழகனைத்தும், அமைத்து - அமையச் செய்து, கடி - புதுமைபெற்ற, மலர்-தாமரைமலர் போன்ற, செங்கைவண்ணம்-தனது சிவந்தகைகளின் குணத்தை, காட்டிய-காண்பித்த, உருவுகொல்லோ-உருவமோ, அடு-கொல்லாநின்ற, கணை-பூங்கணைகளையுடைய, வேனிலான்-மன்மதனானவன், இன்-இனிய, அமுது-அமிர்தத்தில் கோல்-தூரியக்கோலை, தோய்த்து-நனைத்து,தீட்டும்-எழுதப்பட்ட, படிவமோ-உருவமோ. எ - று.

(போ - ரை.) வேதன் செங்கைவண்ணங் கொல்லோவென்றவன்பின் வேனிலான்றீட்டும் படிவமோவெனக் கூறியது. அவன்படைப்பி லிவ்வழகு கண்டிலேம் அழகினால் உலகத்தைமயக்குங்காமனே படைக்கிலிவ்வழகுண்டாகலாமெனுங் கருத்தாலெனக்கொள்க. வேதன் கைவண்ணங்காட்டியவுருவோ வேனிலான்றீட்டும் படிவமோ வெனக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி ()

குழையெதிர்நடந்துபைம்பொற் குமிழ்மிசைமறிந்தநீண்ட
வுழைபொருநெடுங்கணுடனுறுப்பினுக்குவமையாகச்
செழுமலர்முதலவாய பொருள்களைத்தெரிந்துகூறி
னழகினுக்குவமைதீர்ந்த வவற்றினுக்கிகழ்ச்சியாமே.

(ப - ரை.) குழை-குழையென்னுங்காதணிக்கு, எதிர்நடந்து முன்பாகச் சென்று, பைம்பொன்-பசியபொன்போன்ற, குமிள்-குமிழம்பூவினது,மிசை மேற்பக்கத்தில், மறிந்து-மறிபட்டு, நீண்ட-நீட்சியையடைந்த, உழைபொரு மான்போன்ற, நெடுங்கணுடன்-நெடியகண்களையுடைய தமயந்தியினது உறு ப்பினுக்கு-அவையவத்துக்கு, உவமையாக-உவமானமாக, செழும் - செழுமை பெற்ற,மலர்முதலவாய-தாமரைமலர்முதலாகிய, பொருள்களை-வஸ்துக்களை, தெரிந்துகூறின்-தெரிந்துசொல்லின், அழகினுக்கு-அழகுக்கு, உவமைதீர்ந்த-உவமைநீங்கிய, அவற்றினுக்கு-அவ்வுறுப்புக்களுக்கு, இகட்சியாம் - பழிப்பாகும். எ-று. குமிழென்பது அதுபோன்ற மூக்கெனக்கொள்க.

(பொ - ரை.) மலர்முதலவாயபொருள்களாவண-மேகம் நாகம் பிறை நறைகுவளை குமிழ் குமுதம் அமிர்தம் காந்தள்பாந்தள் அரும்புகரும்பு சுரும்பு முதலியவாம் உவமையில்லாத அவயவங்கட்கு அவகளைச் சொல்லுவது இகழ்வாமென்க உயர்ந்தவைகட்கு இழிந்தவைகளை யுவமித்துக் கூறுதலின் மிக்க அவமான மில்லையென்பது கருத்து, உவமானமாகிய தாமரைமலர் முதலியவற்றை இவளுறுப்புக்கு உவமையாகக் கூறின் இழிவெனஉவமேயத்தைச் சிறப்பித்தலால் எதிர்நிலையணி. (கூ0)

குடைந்துவண்டிமிருஞ்செய்ய கொழுமலர்த்திருவினோடுந்
தடஞ்சினைபொதுளுமென்பூந் தருநிழலுறையுந்தெய்வ
மடந்தையர்தம்மையெல்லாம் வைகலும்படைத்துச்செங்கை
படிந்தபினிந்தமாதைப் படைத்தனன்கமலத்தோனே.

(ப - ரை.) வண்டு-வண்டுகளானவை, குடைந்து-மூக்கினாலே கிண்டி, இமிரும்-ஒலிக்கின்ற, செய்ய-சிவந்த, கொழு-செழுமைப்பெற்ற, மலர் - தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, திருவினோடும்-இலக்குமியுடனே, தடம்-பருத்த, சினை-கிளைகள், பொதுளும்-நெருங்கிய, மெல்-மெல்லிய, பூ-மலர்களையுடைய, தருநிழல்-ஐந்தருநிழலில், உறையும்-வசிக்கின்ற, தெய்வமடந்தையர், தம்மையெல்லாம்-தெய்வமங்கையரனைவரையும், வைகலும்-நாள்தோறும்,படைத்து-சிருட்டித்து, செங்கைபடிந்தபின்-தன்னுடைய சிவந்தகைகள் பழகியபின்பு, இந்தமாதை-இந்தத்தமயந்தியை, கமலத்தோன்-பிரமனானவன், படைத்தனன்-சிருட்டித்தான் எ-று. ஏ அசைநிலை.

(பொ - ரை.) அழகிற்சிறந்த இலக்குமி இந்திராணிமுதலிய தெய்வமங்கையராலும் விரும்பத்தக்க அழகுடையவளாயிருத்தலா லிவ்வாறு சொல்லினான். இப்படிப்பட்ட படைப்பின்முயற்சி பிரமனுக்கு இல்லாதிருந்தும் உள்ளதாகக்கூறலின் உயர்வு நவிற்சியணி. (கூக)

விரிந்தசெங்கமழைத்தண்பூம் பொகுட்டில்வீற்றிருக்குமேலோன்
முருந்திளமுறிவற்செவ்வாய் முகிழ்முலைக்கரியகூந்தற்
றிருந்திழை யழகுவாய்ந்த திருமுகந்திங்களாகப்
புரிந்தனன்களங்கமன்றோ புருவமாவியற்றினனே.

(ப-ரை.) விரிந்த-விரியப்பெற்ற, செங்கமலம்-செந்தாமரையினுடைய, கண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, பூம்பொகுட்டில்-மலர்ச்சொட்டையின்மேல், வீற்றிருக்கும்-அரசிருக்கின்ற, மேலோன்-பிரமனனவன், முருந்து - மயிலிறகின் முதன்முள்போன்ற, இள-இளமை பொருந்திய, முறுவல்-தந்தங்களையும், செவ்வாய்-சிவந்த வாயினையும், முகிழ்-அரும்பையொத்த, முலை - முலைகளையும், கரிய-கறுத்து, கூந்தல்-அளகபாரத்தையுமுடைய, திருந்திழை - தமயந்தியினது, அழகுவாய்ந்த-அழகுபொருந்திய, திருமுகமாக-திருமுகமாக, திங்கள்-சந்திரனை, புரிந்தனன்-செய்தான், களங்கமன்றோ - அதன்களங்கத்தை யல்லவா, புருவமா-புருவமாக, இயற்றினன்-செய்தான். எ-று.

(பொ-ரை.) இவள்முகம் சந்திரனென்பதற்குச் சந்தேகமில்லையென்பது கருத்து. இது உயர்வு நவிற்சியணி. (கூஉ)

மணிமுடியதனைக்கொம்மை முலையெனவமைத்துமார
னணிமலர்க்கணைகளைந்தி லான்றமூவுலகுமூன்று
கணைகளால்வென்றுமற்றைக் கணைகளுக்கெதிரில்லாமை
யிணைவிழியென்றுபேரிட் டிவண்முகத்திருத்தினனே.

(ப-ரை.) மாரன்-மன்மதனனவன், மணிமுடியதனை-தன்னுடையமணிகள்பதித்தகிரீடத்தை, கொம்மை-இளமைபொருந்திய, முலையென-ஸ்தனங்களென்றுசொல்ல, அமைத்து-பொருந்தி, அணி-அழகிய, மலர்க்கணைகளைந்தில்-பூவம்புகளைந்தனுள், ஆன்ற-நிறைந்த, மூவுலகும் - திரிலோகங்களையும், மூன்று கணைகளால்-மூன்றுபாணங்களால், வென்று-வெற்றிக்கொண்டு, மற்றைக்கணைகளுக்கு-மற்றையிரண்டு பாணங்களுக்கு, எதிரில்லா-எதிரில்லாத, மை-அஞ்சனந்தீட்டிய, இணைவிழியென்று-இரண்டுகண்களென்று, பேரிட்டு-பேர்வைத்து, இவண்முகத்து-இந்தத் தமயந்தியினுடைய முகத்தில், இருத்தினன்-இருத்திவைத்தான். எ - று.

(பொ-ரை.) இவளுடைய கண்கள் மாரன்கணைகளாயினவாற்றால் ஆடவரைமயக்கின அல்லவாயின் எவ்வாறு மயக்குமென்பதுகருத்து. தமயந்தியின் விழிக்கண் மாரன்கணையை ஆரோபித்தற்பொருட்டு விழியின் பேரிட்டென்று அத்தன்மையை யொழித்தலால் ஒழிப்பணி. (கூங)

வெதிர்புரைபசியமென்றோள்வேனெடுங்கண்ணிடன்
றிதலைவெம்முலைபோன்முத்தந்தெரிதரவணிந்திடாமன்
மதமழைகொழிக்கும்வேழமருப்பிணைவெருவியன்றே
கதிர்மணிமுத்தமுள்ளேகரந்துவைத்திருக்குமாறே.

(ப - ரை.) வெதிர்புரை-மூங்கிலையொத்த பசிய - பசுமை பொருந்திய, மெல்-மெல்லிய, தோள்-தோளையும், வேல்-வேற்படைபோன்ற, நெடு-நெடிய. கண்ணினுடன்-கண்களையுடைய தமயந்தியினது, திதலை-தேமலையுடைய வெம்-விருப்பத்தைத் தருகின்ற, முலைபோல்-ஸ்தனங்களைப்போல்,முத்தம்-முத்துக்களை, தெரிதர-தெரியும்படி, அணிந்திடாமல்-தரித்துக்கொள்ளாமல் மதமழை-மதமாகிய மழையை, கொழிக்கும்-கொழிக்கின்ற, வேழம்-யானையினுடைய, மருப்பிணை-கொம்பிரண்டும், வெருவியன்றே-பயந்தல்லவா,கதிர்-கிரணங்களையுடைய, மணி-அழகிய, முத்தம்-முத்துக்களை, உள்ளே-தமக்குள்ளே, கரந்து-ஒளித்து, வைத்திருக்குமாறு-வைத்திருக்கும் விதம், எ-று கொழித்தல்-பெருக்குதல்.

(பெ்ா - ரை.) முத்துக்கள் தம்மிடத்திற் பிறந்தனவாயிருந்தும் தனங்களால் வெல்லப் பட்டபடியால் அவ்வெற்றிதோன்ற அம்முத்துகளை யணிந்த அத்தனங்கள்போல் தந்தங்கள் வெளிப்படவணிதற்கு வெருவினமையால் கரந்துவைத்தனவென்க. அரசனல் அபகரிக்கப்பட்ட பொருளையுடையவன் தப்பிநின்ற திரவியத்தைத் தனக்குள்ளடக்கி வைப்பனென்பதுகருத்து. தந்தங்கள் தமக்குளிபற்கையின் முத்துக்களுடைமையில் வெருவி கரந்துவைத்ததெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. இவ்வாறுகூறலால் வர்ணியமாகிய தமயந்தியின் தனச்சிறப்புத் தோற்றுகின்றமையால் புனைவிலி புகழ்ச்சியணி.

மடலவிழ்கமலப்புத்தேன்வடிவினையமைத்துவெய்ய
தடமுலையமைப்பமாதினுறுப்பலாற்றமின்றென்று
விடையினுக்கமைத்தகூற்றை யெடுத்தெடுத்தமைத்தலாலோ
கொடியெனத்தேய்ந்துதேய்ந்தகுறைத்ததுமருங்குருனே.

(ப - ரை.) மடல்-இதழ்களானவை, அவிழ் - விரிந்த, கமலப்புத்தேள்-தாமரைமலரி லிருக்கும் பிரமனனவன், வடிவினை - உருவத்தை, அமைத்து-முன்புசெய்து, வெய்ய-வெவ்விய, தடம்-பருத்த, முலை-ஸ்தனங்களை, அமைப்ப-பின்புசெய்ய, மாதின்-தமயந்தினுடைய, உறுப்பலால் - அவயவமல்லாமல், தரமின்றென்று-தகுந்தபொரு ளில்லையென்று, இடையினுக்கு-மருங்கிற்கு, அமைத்தகூற்றை-வைத்த பங்கை, எடுத்தெடுத்து - கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வெடுத்துக்கொண்டு, அமைத்தலாலோ -செய்தபடியாலோ, கொடியென-கொடியென்றுசொல்ல, தேய்ந்துதேய்ந்து-தேய்பட்டுத் தேய்பட்டு, மருங்குல்-இடையானது, குறைந்தது-குறைப்பட்டது. எ-று.

(பொ - ரை) தமயந்தியின் தனங்கள் நாடோறும் பருத்து இடைசிறுக்கையால் அவைகளைக்கண்ட வரசன் மற்றைமாதரைப் போலாது முன்பு இவளைப் படைத்த பிரமன் வேறொரு கருவிக்கூறு தாமன்றென்று கருதி இவளுறுப்புக்களுள் இடையில் வைத்தகூற்றைத் தனத்திற்சமைத் திருக்கலாகுமெனக் கருதினனென்க. இயல்பிற் குறைந்த இடையினைத்தனத்திற்கமைத்தலாற் குறைந்ததெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கூரு)

மௌவலங்டெரியல்வேய்ந்துமணங்கமழ்கரியகூந்தற்
கொவ்வையங்கனிவாய்ப்பேதைகுவிமுலைக்களிநல்யானை
செவ்விதிற்பிணித்தநீலச்செழுமணிவல்லிபோலு
மவ்வயிறணிந்தகோலவணிமயிரொழுக்கந்தானே.

(ப - ரை.) மௌவல்-முல்லையினுடைய, அம்-அழகிய, தெரியல்வேய்ந்து-மாலையைத் தரித்து, மணம்-வாசனை, கமழ்-கமழ்கின்ற, கரிய - கறுத்த, கூந்தல்-அளகபாரத்தையும், கொவ்வையங் கனிவாய்ப்பேதை-கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையுமுடைய தமயந்தியினது, குவி-குவிந்த, முலை-ஸ்தனங்களாகிய, களி-களிப்பையுடைய, நல்யானை - நல்லயானையை, செவ்விதின்-நேராக, பிணித்த-கட்டிய, நீலச்செழுமணி வல்லிபோலும் - செழுமையுள்ள நிலரத்னக்கொடிபோலும், அவ்வயிறு-அந்தவயிறுனது, அணிந்த - தரித்த, கோலம்-ஒப்பனையமைந்த, அணி-அழகிய, மயிரொழுக்கம் - மயிரொழுங்கு, எ-று. தான்-ஏ-அசைகள்.

(பொ-ரை.) தமயந்தியினுடைய தனங்களென்னும் யானைகள் கட்டாவிட்டால் எதிர்ப்பட்ட ஆடவரைக் கொல்லுமென்பது கருத்து. மயிரொழுக்கத்தை நீலச்செழுமணி வல்லிபோலு மெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.

ஐங்கணைக்கிழவன்வைகுமணியாசிருக்கைப்பாங்கர்
தங்குறவமைத்தவாழைத்தண்டுகொறுகட்சீற்றத்
துங்கவெம்பருமயானைத்தடக்கைகொறுணிதறேற்றுஞ்
செங்கயற்கருங்கட்செவ்வாய்த்திருந்திழைகுறங்குதாமே.

(ப - ரை.) செங்கயல்-சிவந்த-கயல்போன்ற, கருங்கண்-கரியகண்களையும், செவ்வாய்-சிவந்தவாயினையும், திருந்திழை-திருத்தமாகிய ஆபரணத்தையுமுடைய தமயந்தியினது, குறங்கு-துடைகள், ஐங்கணைக் கிழவன்-மன்மதன், வைகும்-தங்குகின்ற, அணி-அழகிய, அரசிருக்கை-அத்தாணியிடத்தின், பாங்கர்-பக்கத்தில், தங்குற-தங்கும்படி, அமைத்த - செய்த, வாழைத்தண்டு கொல்-வாழைத்தண்டோ, தறுகண்-அஞ்சாத, சீற்றம்-கோபத்தையுடைய, துங்கம்-உயர்ச்சி பொருந்திய, வெம்-வெவ்விய, பருமம் - ஒப்பனையமைந்த, யானை-யானையினுடைய, தடம்-பருத்த, கைகொல்-துதிக்கையோ, துணிதல்-இன்னதென்று துணிதலை, தேற்றும்-(யாம்) தேறும். எ-று.

(போ - ரை.) மாதரது அல்குல் மாரனுக்கு அரசிருக்கை மண்டபமா கையால் அதற்கு அலங்கரித்தவாழைத்தண்டோவென்ருர்.—தேற்றும் என த்தன்வினைப்பொருள் பிறவினையில்வந்தது குறங்கை-வாழைத்தண்டு கொ ல்யானைத தடக்கைகொலென ஐயுறலால் ஐயவணி. (௬௭)

பைந்தருநீழல்வைகும்பாவையர்பதுமபீடத்
திந்திரைக்கணங்குசெய்யுமேந்திழையெழிற்குத்தோற்று
வந்தடிபணியுந்தோறும்வாணுதல்கவினத்தீட்டுஞ்
சிந்துரத்திலகந்தோய்ந்தோசீறடிசிவந்தவாறே.

(ப - ரை.) பைந்தருநீழல்-பசியவைந்தருநீழலில், வைகும்-தங்கிய, பா வையர்-அரம்பையர்கள், பதுமபீடத்து தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, இந்திரைக் கு-திருமாதுக்கு, அணங்குசெய்யும்-வருத்தத்தைச்செய்கின்ற, ஏந்திழை-தம யந்தியினது, எழிற்கு-அழகிற்கு, தோற்றுவந்து-தோல்விபெற்றுவந்து, அடி பணியும்தோறும்-அடிகளில் வணங்குந்தோறும், வாள்-ஒளிபொருந்திய, நுத ல்-நெற்றியானது, கவின-அழகுபெற, தீட்டும் - எழுதப்பட்ட, சிந்துரத்தில கம்-சிந்தூரப்பொட்டு, தோய்ந்தோ-தோயப்பெற்றோ, சீறடி-சிறியபாதங்கள், சிவந்தவாறு-சிவந்தவிதம். எ - று.

(போ - ரை.) அரம்பையர் மேற்பிறப்பிலாவது நின்போலழகுபெற விரும்பினம். நீ முற்பிறப்பிலே யாதுசெய்து இவ்வழகு பெற்றனை அதைச சொல்லுவாயாகில் யாமும் அவ்வாறுசெய்து மெனப்போற்றுதலால், வந்த டிபணியுந்தோறுமென்ருர். பாதத்தினியற்கைச் சிவப்பினில் அடிபணியுந் தேவமாதர் சிந்தூரத்திலதத்தோய்வைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.

இன்னவாறுளத்தினெண்ணியெறுழ்வலிமடங்கலன்னான்
மின்னவிர்குலிசவேந்தன்விஞ்சையின்புணர்ப்பினீங்கி
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்தபொம்மல்வெம்முலையினுண்முன்
கன்னலஞ்சிலைவேளென்னக்கட்புலன்கதுவநின்ருன்.

(ப - ரை.) இன்னவாறு-இந்தப்பிரகாரம், உளத்தில்-மனதிலே, எண் ணி-சிந்தித்து, எறுழ்வலி-மிகுந்தவலிமைபெற்ற, மடங்கலன்னான்-சிங்கத்தை யொத்தநளன், மின்னவிர்-ஒளிவிளங்குகின்ற, குலிசவேந்தன்-வச்சிரப்படை யையுடைய இந்திரனது, விஞ்சையின்-வித்தையினுடைய, புணர்ப்பினீங்கி- சம்பந்தத்தினின்றுநீங்கி, பொன்-பொன்போலும், அவிர்-பிரகாசிக்கின்ற, சுணங்கு-தேமல் பூத்த உண்டாகிய, பொம்மல்-பொலிவினையுடைய, வெம்- விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலையினுண்முன்-தணங்களையுடைய தமயந்திக்கு முன்னாக, கன்னலஞ்சிலைவேளென்ன-கருப்புவில்லேந்திய மன்மதன்போல, கட்புலன்-கண்ணறிவு, கதுவ-பற்றும்படி, நின்ருன்-நின்றனன். எ-று.

(போ - ரை.) நளன் இவ்வாறு சிந்தித்துப் பின்பு தான் வந்தகாரிய முடித்தற்காக உருவின்றி யுரைக்கின் வெருவுவரென ஒளித்தலைவிட்டு வெளிப்பட நின்றனனென்க. சிலேவேளென்னவெனலால் உவமையணி. (௯௬)

விரைகமழ்நறியதண்டார் விதர்ப்பர்கோனளித்தபாவை
யரசிளங்குமரன்றன்னை யார்வமோடினிதுகண்டா
ளுருவெளிகண்டுநாளு முவந்துளமயர்வாண்முன்னந்
தெருளுறக்காணிலெய்து முவகையார்தெரிக்கற்பாலார்.

(ப - ரை.) விரை-வாசனை, கமழ்-கமழ்கின்ற, நறிய-நல்ல, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, தார்-மாலையணிந்த, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசன், அளித்த-பெற்ற, பாவை தமயந்தியானவள், அரசிளங்குமரன்றன்னை-நளமகாராசனை ஆர்வமோடு-ஆசையுடன், இனிது-இனிதாக, கண்டாள்-பார்த்தாள், உருவெளிகண்டு-உருவெளித் தோற்றத்தைக்கண்டு, நாளும்-நாடோறும், உவந்து-உவப்படைந்து. உளம்-மனம், அயர்வாள்-வருந்துகின்றவள், முன்னம்-முன்னாக, தெருளுற-தெளிவுபொருந்த, காணில் - கண்டால், எய்தும் - அப்போதடைகின்ற, உவகை-மகிழ்ச்சியை, யார்-எவர்கள், தெரிக்கற்பாலார்-தெரியப்படுத்த வல்லவர்கள் (ஒருவருமில்லை.) எ-று.

(போ - ரை.) அந்தப்புரத்திலேவந்த புருடனைநோக்குந் தமயந்தி வெருட்சி-வெகுட்சிகளின்றி மகிழ்ந்தனளென்பது நாடோறும் பொய்வ்டிவங்கண்டு மகிழ்பவளுக்கு மெய்வடிவங்காணப்பெறில் உண்டாமின்பம் சொல்லிமுடியாதென்னும்வாக்கியப்பொருளால்நிறுத்தப்படலால்செய்யுட்குறியணி.

அங்கண்மாஞாலங்காக்கு மண்ணன்மேலணங்கனுடன்
செங்கயற்கருங்கண்வாளி சிறிதுசென்றழுந்தாமுன்னம்
பைங்கழைதாங்கியாவம்பரித்திடம்பார்த்துநின்ற
துங்கவேள்விடுத்தவாளிதூவன்மட்டாழ்ந்தவன்றே.

(ப - ரை.) அம்- அழகிய, கண்-இடமகன்ற, மா-மகத்தாகிய, ஞாலம்-பூமியை, காக்கும்-அளிக்கின்ற, அண்ணன்மேல்-நளமகாராசன்மேல், அணங்கனுடன்-தமயந்தியினுடைய, செங்கயல் - சிவந்தகல்போன்ற, கருங்கண்-கரியகண்ணாகிய, வாளி-பாணங்கள், சிறிதுசென்று-கொஞ்சம்போய், அழுந்தாமுன்னம் - அழுந்துவதற்கு முன்னமே, பைங்கழை - பசியகருப்புவில்லை. தாங்கி-சுமந்துகொண்டு, ஆவம்பரித்து-அம்புறாத்தூணியைத் தாங்கிக்கொண்டு, இடம்பார்த்துநின்ற-இடநோக்கியிருந்த, துங்கம்-உயற்சிபொருந்திய, வேள்-மன்மதனானவன், விடுத்த-பிரயோகம்பண்ண, வாளி - பாணம், தூவன்மட்டு-குதைவரையும், ஆழ்ந்த-அழுந்தின. எ-று.

(போ - ரை.) தம்மரசன் ஒருதொழில் செய்யத்தொடங்குதனோக்கிய ஏவலர் அவன் றொடங்குமுன்னமே விரைந்துசெய்து முடித்தல்போல தமயந்தியின் கண்களாகிய பாணங்கள் சிறிதுபோய் நளன்மேலழுந்துமுன்னமே மன்மதபாணங்குதைவரையும் அழுந்தின. ஆயின் அக்காமன் இவள் கண்குறிப்பினிற்கும் ஏவலனாகினனென்க. இவள் நோக்கியபின் செல்லுங் காமபாணத்திற்கு நோக்கின் முற்காலஞ் சொல்லப்பட்டமையால் உயர்வுநவிற்சியணி. (௪௦௧)

கழிபெருங்காதலாள்கட் கருவிளைமலர்கள்வெய்ய
மழவிடையனையான்செய்ய மணிப்புயவரையிற்பூத்த
விழைவொடுமகிழ்ச்சிகூரும் வேனில்வேளனையான்செங்கண்
முழுநெறிக்கமலமன்னாண் முலைத்தடத்தலர்ந்தமாதோ.

(ப - ரை) கழி-மிகுந்த, பெருங்காதலாள்-பேராசையுடைய தமயந்தியினது, கண்-கண்ணாகிய, கருவிளைமலர்கள்-காக்கணம்பூக்கள், வெய்ய-வெவ்விய, மழவிடையனையான்-இளவேற்றையொத்த நளமகாராசனது, செய்ய-சிவந்த, மணி-அழகிய, புயவரையில்-தோளாகியமலையில், பூத்த - மலர்ந்தன, விழைவொடும்-அன்புடனே, மகிழ்ச்சிகூரும்-மகிழ்ச்சியடைகின்ற, வேனில்வேளனையான்-நளமகாராசனுடைய, செங்கண்-சிவந்தகண்ணாகிய, முழுநெரி-முழுநெருப்பையுடைய, கமலம்-தாமரைகள், அன்னாள்-அத்தமயந்தியினுடைய, முலைத்தடத்து-தனத்தடமாகிய குளத்தினிடத்து, அலர்ந்த-பூத்தன, எ-று. தடமென்பது மலையும், குளமும், மாது. ஓ-அசைகள்.

(போ - ரை.) தமயந்தியின் கண்கள் நளன்புயங்களிலும் அவன் கண்கள் அவள் தனங்களிலும் பூத்தவென்றமையால் மாதர்க்கு ஆடவர் புயங்கள் போலும் ஆடவர்க்குமாதர் முலைகள்போலும் காட்சிபிரமாணத்தின் முற்பட்டு விரைந்தின்பஞ்செய்யும் அவயவங்கள் வேறொன்றில்லை யென்க. இவர்கள் எல்லையற்ற ஆசையுடையவரென்பதற்குப் பெருங்காதலென்றொழியாதுகழியென்றும், மகிழ்ச்சியென்றொழியாது விழைவோடென்றும் கூட்டிச் சொல்லப்பட்டன. கட்கருவிளைமலர்கள் புயவரை என்றதும், செங்கண்முழுநெறிக்கமலம்-முலைத்தடம் என்றதும் உருவகவணிகள், முலைத்தடமென்றவில்-முலைத்தடமாகிய தடம் எனப்படலால் உருவகம். (௪௦௨)

படவரவல்குற்செவ்வாய்ப் பனிமொழிக்கொடியன்னாளை
மடலவிழ்கமலப்போதின் மடந்தையென்பதற்குவெற்றிக்
கடகளிறென்னநின்ற காமருகாளைதன்னை
யிடையறுதினிதுநோக்கி யிமைப்புறுகுறையுந்தீர்ந்தாள்.

(ப - ரை.) படவரவல்குல்-அராப்படம்போன்றவல்குலையும், செவ்வாய்-சிவந்த வாயையும், பனிமொழி-குளிர்ந்தசொல்லையுமுடைய, கொடியன்னாளை-

தமயந்தியை, மடலவிழ்-இதழ்விரிந்த, கமலப்போதின்-தாமரை மலரிலிருக்கின்ற, மடந்தையென்பதற்கு-இலக்குமியென்று சொல்வதற்கு, வெற்றி-சயயதைப்பெற்ற, கடகளிறென்ன-மதயானையைப்போல, நின்ற-அருகிலிருந்த, காமர்-அழகிய, காளைதன்னை-நளமகாராசனை, இடையறுது-இடைவிடாமல், இனிதுநோக்கி-இனிதாகப்பார்த்து,இமைப்புறு-(இதுவரையும்) இமைப்பினையடைந்த, குறையும்-குறையையும், தீர்ந்தாள்-நீங்கினள். எ-று.

(போ-ரை.) தமயந்தி கண்ணிமைப்பினாலன்றி மற்றைக்குணங்களால் இலக்குமியை யொத்தவளென்க. (௧0௩)

உண்ணிறைவுடையகாம முருவெடுத்தென்னநின்ற
வண்ணலுமணங்கனாளு மழகெனு மினியதேற
லெண்ணருங்காதல்கூர வினிதினின்மாறிமாறிக்
கண்ணினாற்பருகியின்பக் களிப்பெனுங்கடலுளாழ்ந்தார்.

(ப-ரை.) உள்-உள்ளே, நிறைவுடைய-நிறைவினையுடைய,காமம்-ஆசையானது, உருவெடுத்தென்ன - ஒருவடிவுகொண்டதுபோல, நின்ற அண்ணலும்-நின்ற நளனும், அணங்கனாளும்-தமயந்தியும், அழகெனும்-அழகென்றசொல்லும், இனியதேறல்-இனிப்பையுடையதேனை, எண்ணரும் - எண்ணுதற்கரிய, காதலகூர-ஆசைமிக,இனிதினின்-இனிமையினாலே, மாறிமாறி-ஒருவர்க்கொருவ ரடிக்கடிமாறிக்கொண்டு, கண்ணினால்-நேத்திரேந்திரியங்களினால், பருகி-உண்டு, இன்பம்-இன்பத்தைத்தரும், களிப்பெனும்-களிப்பென்கிற, கடலுள்-கடலின்கண், ஆழ்ந்தார்-அழுந்தினார்கள்.

(போ-ரை.) மாறிமாறியென்றது ஒத்தகாமமுள்ளவர் நாணத்தால் ஒருவர் நோக்குங்காலத்தொருவர் நோக்காமையாமென்க. அது "யானோக்குங்காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற், றானோக்கி மெல்ல நகும்" இதனாலறிக, காமமுருவெடுத்தென்ன வெனலால் தற்குறிப்பணி. இன்பக்கடலென்றது உருவகவணி. (௧0௪)

இருதடம்புயமுமந்தா ரகலமுமியைந்ததாலென்
றெரிவருமாவியென்று டெரிவையுமண்ணறுனு
முருகவிழ்குழலும்வெய்ய முகிழ்முலைத்துணையுந்தாங்கு
முருவடைத்தாங்கொலென்ற னுயிரெனவியந்துநின்றான்.

(ப-ரை.) தெரிவையும்-தமயந்தியும், என்-என்னுடைய, தெரிவரும்-தெரிதற்கரிய,ஆவி-உயிரானது,இருதடம்புயமும்- பருத்ததோள்களிரண்டையும், அம்-அழகிய, தார்-மாலையணிந்த, அகலமும்-மார்பையும், இயைந்ததென்றாள்-பொருந்தியதென்றாள், அண்ணறுனும்-நளனும், என்றனுயிர் - என்னு

டைய உயிரானது, முருகவிழ்-தேனெழுகப்பெற்ற, குழலும் - கூந்தலையும், வெய்ய-வெவ்விய, முகிழ்-அரும்பையொத்த, முலைத்துணையும்-இரண்டு ஸ்தனங்களையும், தாங்கு-சுமக்கப்பெற்ற, உருவுடைத்தாமென-உருவுடைத்தாமென்று, வியந்து-அதிசயித்து, நின்றான்-நின்றான். எ-று.

(போ - ரை.) முன்பு நளன்புயங்களைக்கண்ட தமயந்திக்கு இப்பொழுது அப்புயங்களுடன் மார்புந்தோன்றியது. அப்பொழுது தமயந்தி தனங்களைக்கண்ட நளனுக்கு இப்பொழுது அத்தனங்களுடன் கூந்தலுந்தோன்றியதென்க. நளனிடத்து "இருதடம்புயமு மந்தாரகலமுமியைந்ததாவி" யெனக்குறித்தலாலும், தமயந்தியினிடத்துக் "குழலும்முலைத்துணையுந்தாங்குமுயி" ரெனக் குறித்தலாலும், தற்குறிப்பணிகள். (௧0௫)

மாதுபால்விழைவினேகு மனத்தினையல்லசெய்த
றாதினுக்கியல்பன்றென்னுத் தோன்றல்பேரறிவின்மீட்பக்
காதலினவன்பாற்செல்லுங் கருத்தினைக்கமலத்தண்பூம்
போதுறைமடந்தையன்னுட் பொருந்துநாண்டடுத்ததன்றே.

(ப - ரை.) அல்லசெய்தல்-தூதுக்குரிய வல்லவைகளைச்செய்தல் தூதினுக்கு-தூதுக்கு, இயல்பன்றென்னு-இயற்கையன்றென்று, தோன்றல் - நளமகாராசனனவன், மாதுபால்-தமயந்தினிடத்து, விழைவின்-ஆசையினாலே, ஏகும்-செல்லுகின்ற,மனத்தினை-மனத்தை,பேரறிவின்-பேரறிவினால்,மீட்ப-மீட்க, கமலத்தண்பூம்போதுறை-குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைமலரிலிருக்கின்ற,மடந்தையன்னுள்-இலக்குமியையொத்த தமயந்தியை,பொருந்துநாண்-பொருந்திய நாணமானது, காதலின் - ஆசையினால், அவன்பாற் செல்லுங்கருத்தினை - அந்நளமகாராஜனிடத்திற் சென்றமனத்தை, தடுத்தது-தடுத்துவிட்டது. எ-று.

(போ - ரை.) அல்லசெய்தவென்பதற்கு அல்லவைதேய வென்பதற்குப்போல் எதிர்மறைப் பொருளாகக்கொள்க. ஆடவர்க்குப் பேரறிவுபோலும் மாதர்க்கு நாணம்போலும் தருணத்தில் நன்மைவிளைப்பதொன்றில்லையென்பது கருத்து.

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுக்களால் நளனைக்கண்ட தமயந்தியுந் தோழிமார்களுஞ் சிந்தித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

நாணமீதூரநின்ற நகைமதிமுகத்தினாளும்
பூணினுக்கழகுசெய்யும் பிணர்முலைத்தோழிமாரு
நீணகர்க்கடிகொள்வாயி னீங்கிவந்தருகுநின்றான்
சேணுறையமரன்கொல்லோ திருந்தெழிலியக்கனேயோ,

(ப-ரை.) நாணம்-நாணமானது, மீதூரநின்ற- அதிகரிக்கவிருந்த,நகை-ஒளிபொருந்திய, மதி-திங்கள்போன்ற, முகத்தினாலும்-முகத்தையுடைய தமயந்தியும், பூணினுக்கு-ஆபரணங்களுக்கு, அழகுசெய்யும்-அழகைசெய்கின்ற, புணர்-நெருங்கிய, முலை-ஸ்தனங்களையுடைய, தோழிமாரும் - சோழிகளும், நீள்-நீண்ட, நகர்-இந்நகரத்தினது, கடிகொள் - காவலைக்கொண்ட, வாயில்-வாயிலை, நீங்கிவந்து-கடந்துவந்து, அருகுநின்றான்-நம்மருகிநின்றவன், சேணுறை-ஆகாயத்திலிருக்கின்ற, அமரன்கொல்லோ-தேவனோ, திருந்து-திருந்தப்பெற்ற, எழில்-அழகையுடைய, இயக்கனேயோ-இயக்கனோ. எ-று.

(போ - ரை.) இப்பாட்டில் மதிமுகத்தினாரும் தோழிமாருமென்னும் எழுவாய்கள் யாவனோவென்னும் பாட்டில் உரைக்கலுற்றாரென்னும் பயனிலைகொண்டு முடிந்தன. (௧0௭)

கடிகமழ்கமலச்செல்வி கண்கவர்வனப்புவாய்ந்த
வடிவுறுகுவவுத்திண்டோள் வண்டுழாய்மாயன்கொல்லோ
மிடல்கெழுவெள்ளிவெற்பின் விஞ்சையர்க்கிறைவன்கொல்லோ
முடியுடையமரர்போற்று மொய்கழற்குமரன்கொல்லோ.

(ப - ரை.) கடி-வாசனை, கமழ்-கமழ்கின்ற, கமலச்செல்வி-தாமரைமலரிலிருக்கின்ற திருமாதினுடைய. கண்-கண்களை, கவர்-கவர்கின்ற, வனப்புவாய்ந்த-அழகுபெற்ற, தடிவுறு - வடிவின்மிக்க, குவவு - திரட்சிபொருந்திய திண்டோள்-திண்ணிய புயங்களையுடைய, வண்-அழகிய, துழாய்-துளபமாலையணிந்த,மாயன்கொல்லோ-திருமாலோ, மிடல்கெழு-வலிமைபொருந்திய, வெள்ளிவெற்பின் - வெள்ளிமலைக்கணுற்ற (விஞ்சையர்க் கிறைவன்,) கொல்லோ-விஞ்சையர்க்கரசனோ, முடியுடை - மகுடத்தையுடைய, அமரர்போற்றும்-தேவர்களால் வணங்கப்பட்ட, மொய்-நெருங்கிய, கழல் - வீரக்கழலையணிந்த, குமரன்கொல்லோ-குமாரக்கடவுளோ. எ - று.

(போ - ரை.) பகைவரைத்தூரத்தல், மாதரால் விரும்பப்படல், சராசரங்களைப்பாதுகாத்தல், வீரமிகுதி முதலியகுணத்தால் மாயனோவென்றும், இசைநூல் வல்லமை, இங்கிதநீர்மை, இறுமாப்புடைமை முதலியகுணத்தால் விஞ்சையர்க் கிறைவனோ வென்றும், அபயந்தருதல், அசுரரைமாட்டால், அருளுடைமை, அனங்கனும் விரும்புங்கட்டழகுடைமை, ஆற்றலுடைமை, கட்டிளமை முதலிய குணத்தால் குமரனோவென்றும் சொல்லினர்

சூரன் முதலிய அசுரரைக் கொன்று இந்திரன் முதலியதேவரைக் காத்த லால் அமரர் போற்றுங் குமரனெனப் பட்டது. (௧௦௮)

விரும்பியவனைத்துநல்கு மேதகுதவத்தின்மாய்ந்தோர்
திருந்தெழில்யாக்கைபெற்றுத் திகழ்வரென்றுரைக்குநீராற்
கரும்புரழ்கிளவிபாகன் கட்டழற்பாய்ந்துதுஞ்சி
யரும்பெறல்யாக்கைபெற்ற காமனோவறிகிலேமால்.

(ப - ரை.) விரும்பியவனைத்தும்-இச்சித்தவகை யெல்லாம்,நல்கும்-தரு கின்ற, மேதகு-மேம்பட்ட, தவத்தின்-தவத்தினால், மாய்ந்தோர்-இறந்தவர் கள், திருந்து-திருத்தமாகிய, எழில்-அழகு பொருந்திய, யாக்கைப்பெற்று- தேகத்தைப் பெற்று, திகழ்வரென்று-விளங்குவர்க ளென்று,உரைக்குநீரால்- சொல்லுகின்ற தன்மையால், கரும்புரழ்- கரும்பி ரசத்தையொத்த, கிளவி- சொல்லையுடைய வுமாதேவியை, பாகன்-தனதிடப்பாகத்தில் வைத்த கடவு ளது, கண்-நெற்றிக்கண்ணினுடைய, தழல்-நெருப்பிலே, பாய்ந்து-புகுந்து துஞ்சி-இறந்து, அரும்பெறல்-பெருதற்கரிய, யாக்கைப்பெற்ற-(அழகுள்ள) தேகத்தைப் பெற்ற, காமனோ-மன்மதனோ, அறிகிலேம் - (யாம்) அறியேம்.

(போ - ரை.) முற்பிறப்பிலே ஒன்றைவிரும்பி அதன்பொருட்டு அக்கி னிப் பிரவேசம்வரை பாய்தல் புண்ணிய தீர்த்தங்களில் விழுதல் முதலியவ ற்று லுடலைநீத்தவர்கள் மறுபிறப்பிலே அதனைப்பெறுவர்க ளென்பது "முற் பவ முச்சியினின்று மிழிந்துயிர் முற்றுற்றோர் பிற்பவமெண்ணிய வாறுபெற த்தருமேரோங்கல்" இதனாற்காண்க. இங்ஙனம் நளனை உவமித்தற்கரிய வடி வம் வேண்டி ஈசுரன்விழி நெருப்பிலுடலை நீத்து இவ்வடிவைப் பெற்ற மன் மதனோவெனக் கருதினர்கள் நாணமீதூர வென்னும் பாட்டுமுதல் மூன்று பாட்டாலும் நளனை அமரனோ இயக்கனோ மாயனோ விஞ்சையர்க் கிறைவ னோ குமரனோ காமனோவென ஐயுறலால் ஐயவணி. (௧௦௯)

மங்கையர்நிறையுநாணுங் கவர்ந்திடவனப்புவாய்ந்த
விங்கிவன்றன்னைஞால மின்புறப்படைத்திலானேற்
றிங்களங்கண்ணிவேய்ந்த செஞ்சடைக்கடவுளொங்ஙன்
பைங்கழையதனைக்கொன்ற படுபழிதீருமாறே,

(ப - ரை.) மங்கையர்-மாதருடைய, நிறையும்-கற்பையும், நாணும்-நா ணையும், கவர்ந்திட-கொள்ளை யிடத்தக்க, வனப்புவாய்ந்த - அழகுபெற்ற, இங்கு-இவ்விடத்து, இவன்றன்னை-இப்புருடனை, ஞாலம் - உலகம்,இன்புற- இன்பத்தை யுடைய, படைத்திலானேல்-சிருட்டியா திருப்பானேல், திங்க ளங்கண்ணி வேய்ந்த-மூன்றாம்பிறையைத் தரித்த, செஞ்சடைக்கடவுள்-சிவ

ந்த சடாபாரத்தையுடைய பரமசிவன்,பைங்கழை-பசிய கருப்புவில்லேந்திய, மதனைக்கொன்ற-மன்மதனைக் கொன்ற, படுபழி-கொலைப்பழி, தீருமாறு-தீரும்விதம், எங்ஙன்-எப்படி, எ-று. உலகமென்பது-அதிலிருக்கும் உயிருக்காதலால் ஆகுபெயர்.

(போ - ரை.) ஈசுரரும் இவனது படைப்பால் காமனை எரித்த பழியைத் தீர்ந்தாரெனலால் அக்காமனினு மிக்க அழகுள்ளவனென்பது பெறப்பட்டது. நல்லோ ரொருவருக்குந் தீங்கு செய்யார் ஒருகாரணம் பற்றிச்செய்யினும் அதனினு மிக்க நன்மைசெய்து அத்தீங்கை யொழிப்பன ரென்பது கருத்து பழிதீரானென்பது இவன்றனை படைத்திலானேலென யூகித்தலால் உய்த்துணர்வணி. (௧௧௦)

மாயிருஞாலத்தானேன் மண்ணினிற்பொலிந்ததில்லை
மீயுயர்விசும்புளானேல் விசும்பினிற்சிறந்ததுண்டோ
பாயொளிப்பரிதிவேலான் பாதலத்துள்ளானயின்
மேயகீழுலகேயெல்லா வுலகினுமேலதாமால்.

(ப - ரை.) பாய்-தாவுகின்ற, ஒளி-காந்தியை யுடைய, பரிதி-சூரியனை யொத்த,வேலான்-வேற்படையை யுடைய இப்புருடன்,மா-மகத்தாகிய.இரு-பெரிய, ஞாலத்தானேல்-பூவுலகி லிருப்பவனால், மண்ணினில்- அப்பூவுலகை விட, பொலிந்தது-பிரகாசமுள்ளதாகிய வுலகம், இல்லை-இல்லை, மீ-மேலாக. உயர்-உயர்ந்த, விசும்புளானேல்-தெய்வலோகத்தானாகில், விசும்பினில்-அத்தெய்வ லோகத்தைக் காட்டிலும், சிறந்தது-சிறப்புடையதாகிய வுலகம்,உண்டோ-இல்லை, பாதலத் துள்ளானயில்-கீழுலகத் திருப்பவனாகில், மேய-பொருந்திய, கீழுலகே-பாதாள வுலகமே, எல்லா வுலகினும்-உலகங்களனைத்திலுக்கும், மேலதாம்-மேற்பட்டதாகும். எ-று.

(போ - ரை.) இவனிருக்கு முலகம் எதுவோ அதுவே எவ்வுலகினுஞ் சிறந்ததென்பது கருத்து இதுவும் அவ்வணி. (௧௧௧)

யாவனோவிவனென்றெண்ணி யிருநிலத்திலங்குபைம்பொற்
சேவடிபொருந்துநீராற் றேவரினொருவனல்லன்
றாவியஞ்சிறையவன்னஞ் சொல்லியவனப்புவாய்ந்த
காவலனுங்கொலென்னக் கருதியொன்றுரைக்கலுற்றாள்,

(ப - ரை.) யாவனோ விவனென்று-இவனெவனோ வென்று, எண்ணி-சிந்தித்து, இருநிலத்து-பெரிய பூமியினிடத்து, இலங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன்-பசியபொற் கழலணிந்த, சேவடி - சிவந்த பாதங்கள், பொருந்துநீரால்-பொருந்துகின்ற தன்மையால், தேவரின்-தேவர் கூட்டத்துள், ஒரு

வனல்லன்-ஒருத்தனல்லனுகும், தூவி-தூவியென்னும் பெயரை யுடைய, அம்-அழகிய, சிறைய-சிறகினை யுடைய, அன்னம்-அன்னப்புள்ளானது, சொல்லிய-முன்பு சொல்லிய, வனப்புவாய்ந்த - அழகுபெற்ற, காவலனுங்கொலென்ன-அரசனுகுமென்று, கருதி நினைத்து, ஒன்று-ஒருவார்த்தை,உரைக்கலுற்றார்-(தோழிகள்) சொல்லத் தொடங்கினுர்கள். எ-று.

(போ - ரை.) பூமியிற் பாதம்பொருந்தலாலே தேவரினுருவனல்லனென்று நிச்சயித்த மாதர்க்குக் கீழுலகத்தானே வென்னும் ஐயநிகழவில்லை, அன்னஞ் சொல்லிய அழகுள்ள நளமகாராசனெனக் குறித்ததாலென்க. ()

கலைநிலாத்தவழுமாடக் கடிநகர்கடந்துபோந்த
சிலைவலாய்நீயிங்கெய்தச் சிறப்புடைப்புவனந்தம்மிற்
பொலிவிழந்திருந்ததெந்தப் புவனநீபொருளதாக
நலனுறுபுனிதமாய தெப்பெயர்நவிற்றுகென்றார்.

(ப - ரை.) கலைநிலா-கலைகணிறைந்த சந்திரன், தவழும் - தவழ்கின்ற, மாடம்-உப்பரிகைகளுடைய, கடிநகர்-காவலைப் பெற்ற நகரத்தை கடந்து போந்த-கடந்துவந்த, சிலைவலாய்-விற்றொழிலில் வல்லவனே, நீயிங்கெய்த-நீயிங்கேவர (அதனாலே,) சிறப்புடை - சிறப்பினையுடைய, புவனந்தம்மில்-தேசங்களுக்குள்ளே, பொலிவிழந்து-அழகிழந்து, இருந்தது - இருக்கப்பெற்றது, எந்தப்புவனம்-எந்ததேசம், நீ பொருளதாக-நின்னைப்பொருள தாகவுடைய, நலனூறு-நன்மைபொருந்திய, புனிதமாயது-பரிசுத்தமானது,எப்பெயர்-எந்தப்பெயர், நவிற்றுகென்றார்-(தோழிகள்) சொல்லென்றார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) உன்பேர்யாது உன்தேசம் யாதென்னும் வினுக்கள் நீபோதலால் பொலிவிழந்திருந்த தெப்புவனமெனலாலும் நீ பொருளாக நலனுறு புனிதமாய தெப்பெயரெனலாலும் பெறப்படுதலால் பிறிதினவிற்சியணிகள். இவ்விரண்டுஞ் சேர்தலாற் சேர்வையணி. (கககூ)

கானமர்கரியகூந்தற் கன்னியரிவ்வாறோதத்
தேனிமிர்தெரியல்வேய்ந்து சிலைத்தழும்பிருந்ததோளான்
பானலங்கடந்ததீஞ்சொற் பைந்தொடிவதுவைவேட்டு
வானவர்விடுத்ததூதன் யானெனவழங்கலுற்றான்.

(ப - ரை.) கானமர்-வாசனைபொருந்திய, கரியகூந்தல் - கறுத்தகுழலையுடைய, கன்னியர்-மாதர்கள், இவ்வாறோத-இப்படி சொல்ல, தேன்-வண்டுகள்,இமிர்-ஒலிக்கின்ற, தெரியல்-மாலையை, வேய்ந்து-தரித்து, சிலைத்தழும்பு-விற்றழும்பு, இருந்த- தங்கிய, தோளான்-தோள்களையுடையநளன், பால்-பா

வினது, நலங்கடந்த - நலத்தைச்செயித்த, சீஞ்சொல்-இனியசொல்லையுடைய, பைந்தொடி-தமயந்தி! வதுவேட்டு-நின்விவாகத்தையிச்சித்து, வானவர்-தேவர்களால், விடுத்த-விடுக்கப்பட்ட, தூதன்யானென - தூதுவன்யானென்று, வழங்கலுற்றான்-சொல்லத்தொடங்கினன். எ- று.

(பொ - ரை) ஊர் பேர் முதலியவற்றையுரைக்கில் முன்னரே விழைந்த தமயந்தியால் நன்றூதிற்கு வழுவுண்டாமென்றெண்ணி அவையுரையாது தனது தொழிற்குரிய பெயரால் கூறினனென்க, (௧௧௪)

இதுமுதல் ஆறுபாட்டுகளால் நளன்பேசுதல் சொல்லப்படுகின்றது.

ஐந்தருநீழல்வேந்த னார்கலிக்கிறைவன்வெய்ய
செந்தழற்கடவுடென்பாற் றிசையுறைதருமனின்னோர்
பைந்தொடிநின்னைவேட்டுப் படைமதன்பகழிபாயச்
சிந்தனைபிறிதாய்மாழ்கித் தெருமரலெய்துகின்றார்.

(ப - ரை.) ஐந்தருநீழல்வேந்தன்-இந்திரன், ஆர்கலிக்கிறைவன் - வருணன், வெய்ய-கொடிய, செந்தழற்கடவுள்-அக்கினிபகவான், தென்பாற்றிசையுறை-தெற்குத்திக்கிலிருக்கின்ற, தருமன்-யமன், இன்னோர்-ஆகியஇந்நால்வரும், பைந்தொடி-தமயந்தி! நின்னைவேட்டு-உன்மேல் விருப்புற்று, படை-சேனைகளையுடைய, மதன்பகழி-மன்மதன்பாணங்கள், பாய-தங்கண்மேற்றைக்க, (அதனால்) சிந்தனை-மனம், பிறிதாய்-வேறுபட்டு, மாழ்கி-மயங்கி, தெருமரல்-சுழற்சியை, எய்துகின்றார்-அடைகின்றார்கள். எ-று. (௧௧௫)

இங்கிவர்தம்மையாசைக் கிறைவரென்றறைவதெல்லாந்
தங்கியதிசையின்பேராற் சாற்றியமாற்றமன்றே
கொங்கவிழ்குழைபிற்றாவிக் குமிழ்மிசைமறியும்வேற்க
ணங்கலுழ்மேனியாய்நின் னாசைபால்வந்ததாமால்.

(ப - ரை.) இங்கு-இவ்விடத்தில், இவர்தம்மை-இந்நால்வரையும், ஆசைக்கிறைவ ரென்று-ஆசைக்கரசரென்று, அறைவதெல்லாம்-சொல்லுவதனைத்தும், தங்கிய-இவர்களிருக்கின்ற, திசையின்பேரால்-திக்கினதுபெயரினாலே, சாற்றிய-சொல்லப்பட்ட, மாற்றமன்று-சொல்லன்றாகும், கொங்கு-வாசனை, அவிழ்-விரிகின்ற, குழையில்-காதணியில், தாவி-பாய்ந்து, குமிழ்-குமிழம்பூவினது, மிசை-மேற்பக்கத்தில், மறியும்-மீளுகின்ற, வேற்கண்-வேல்போன்ற கண்களையுடைய, அம்-அழகானது, கலுழ்-ஒழுகுகின்ற, மேனியாய்-வடிவையுடைய தமயந்தியே! நின்-உன்மேல்வைத்த, ஆசையால்-ஆசையினால், வந்தது ஆம்-வந்ததாகும். எ - று.

(பொ - ரை.) ஆசையென்பது-திசைக்கு, அன்புக்கும்பெயர். அது "ஆசையேதிசை பொன்னன்பாம்" என்பதாற்காண்க. திசைக்கிறமையால்வந்த ஆசைக்கிறைவரென்னும் பெயர்க்கு அன்பினால்வந்ததெனப்பொருள் கூறுதலால் பிறிதிலைநவிற்சியணி. (௧௧௬)

[இதனால் இந்திரனது வருத்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

பற்றியகாமந்தீயாற் பைம்பொனாட்டமரர்க்கெல்லாங்
கொற்றவன்வருந்தாவண்ணங் கொய்துகொய்தணையிற்சேர்த்தே
யுற்றவர்வறுமைதீர்க்கு முயர்சினைத்தருக்களைந்து
நற்றளிரின்மையாகி நல்குரவடைந்தமாதோ.

(ப - ரை.) பை-பசிய, பொன்னாடு-பொன்னுலகத்திருக்கின்ற, அமரர்க்கெல்லாம்-தேவரனைவர்க்கும், கொற்றவன்-அரசனாகிய இந்திரன், பற்றிய-தன்னைப்பற்றிய, காமத்தீயால்-காமாக்கினியால், வருந்தாவண்ணம்-வருத்தப்படாதவிதம், உற்றவர்-தம்மையடைந்தவர்களுடைய, வறுமை-இல்லாமையை, தீர்க்கும்-நீக்கும், உயர்-உயர்ந்த, சினை - கிளைகளையுடைய, தருக்களைந்தும்-பஞ்சதருக்களும், கொய்துகொய்து - பறித்துப்பறித்து, அணையிற்சேர்த்து-படுக்குமெத்தையிற்சேர்த்து, (அதனால்) நல்-நல்ல, தளிர்-தளிர்களை இன்மையாகிய-இல்லாமையால், நல்குரவு-வறுமையை, அடைந்த-சேர்ந்தன எ-று.

(போ - ரை.) இந்திரன் உன்னிடத்துற்ற ஆசையினாலே அளவற்றதாபத்தையடைந்தானென்பது கருத்து, கற்பகத்தருவுக்கு இதனால் நல்குரவில்லாதிருந்தும் உளதாகக்கூறலின் உயர்வுநவிற்சியணி. (௧௧௭)

[இதனால் மற்றைமூவர் வருத்தமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கடிமலர்க்கூந்தனின்மேற் காதன்மீதூரநின்ற
விடுதொழிற்கூற்றுமஞ்ச வடர்கின்றானனங்கன்வெய்ய
வடவையோடிகலுமுந்நீர்க் கிறையையும்வருத்தியாவுஞ்
சுடுதழற்கடவுண்மீதுஞ் சுட்டதுகாமத்தீயே.

(ப - ரை) கடி-வாசனைபொருந்திய, மலர்-மலரையணிந்த, கூந்தல்-அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தி! நின்மேல்-உன்னிடத்தில், காதல்-ஆசைமீதூரநின்ற-அதிகரிக்கவிருந்த, அடுதொழில் - கொல்லுந்தொழிலையுடைய, கூற்றும்-யமனும், அஞ்ச-பயங்கொள்ள, அனங்கன்-மன்மதனானவன், அடர்கின்றான்-நெருங்குகின்றான், வெய்ய-கொடிய,வடவையோடு-வடவைத்தீயுடனே, இகலும்-பகைகொள்ளும், முந்நீர்க்கிறையையும்-கடற்கரசனாகியவருணனையும்,வருத்தி-வருத்தப்படுத்தி, யாவும்-எவற்றையும்,சுடு-சுடுகின்ற,தழற்கடவுண்மீதும்-அக்கினிபகவான்மேலும், காமத்தீ-காமாக்கினி, சுட்டது-சுட்டது.

(போ - ரை.) கொல்லுந்தொழிலையுடைய கூற்றையும் அஞ்சச்செய்து வடவத்தீயையும் அடக்குங் கடலரசனையும்வருத்தி எல்லாவற்றையுஞ் சுடுகின்ற தீக்கடவுளையுஞ்சுடுதலாற் காமத்தீயை ஒருவராலும் வெல்லக்கூடாதென்

றதாயிற்று ஊருளெழுந்த வுருகெழுசெந்தீக்கு நீருட்குளித்துமுயலாகு-நீருட் குளிப்பினுங் காமஞ்சுடுமே குன்றேறி யொளிப்பினுங் காமஞ்சுடும் இதனால் அமத்தீயினுங்காமத்தீகொடிதென்பதுணர்க. (௧௧அ)

முருக்கிதழணங்கனாய்நின் முகிழ்முலைவேட்டைஞான்றே
செருக்கிளரனங்கன்வாளிச் செழுமலர்வருத்தவாடி
யிருக்தலாற்பழிச்சுகின்றோரேடவிழ்நறியபோதா
லருச்சனைபுரியுந்தோறு மஞ்சுவரமரர்மாதோ.

(ப - ரை.) முருக்கு-முருக்கலரையொத்த, இதழ் - அதரத்தையுடைய, அணங்கனாய்-தமயந்தி! நின்-உன்னுடைய, முகிழ்-அரும்பையொத்த, முலை-ஸ்தனங்களை, வேட்டஞான்றே-விரும்பியபொழுதே, செரு-போர்த்தொழிலில், கிளர்-கிளர்ச்சியையுடைய, அனங்கன்-மன்மதனுடைய, வாளி-பாணங்களாகிய, செழுமலர்-செழுமையுள்ளமலர்கள், வருத்த-வருத்தஞ்செய்ய,வாடி-அவைகளால்வாட்டமுற்று, இருத்தலால்-இருக்கையினால், பழிச்சுகின்றோர்-பரவுகின்றவர்கள், ஏடவிழ்-இதழ்கள்விரிந்த, நறியபோதால்-நல்லமணமுள்ளமலரால், அருச்சனை புரியுந்தோறும்-பூசைசெய்யுந்தோறும் அமரர்-(அருகிலிருக்கும்) தேவர்கள், அஞ்சுவர்-பயங்கொள்ளுவார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) இந்திரன் தமயந்தியை விரும்பியநாள்முதலாக இன்றளவும் மன்மதபாணங்கள் வருத்தஞ்செய்ய வாடியிருத்தலால் காணவருபவர் முறைமைப்படி நறியமலர்களைக்கொண்டு அவனை அருச்சிக்குந்தோறுந் தேவர்கள் இவையும் அப்பாணங்களென் றஞ்சுதலாலே அஞ்சுவரமரரென்றார்.

இன்னணந்தேவர்மாழாந் திருநிலவரைப்பிற்போந்துன்
பொன்னவிர்திதலையார்ந்த புணர்முலைப்போகம்வேட்ப
முன்னமெத்தவஞ்செய்தாய்கொலியைவதேமுறைமையென்றான்
கன்னல்வில்லொளித்துநின்ற காமனேயனையநீரான்.

(ப - ரை.) இன்னணம்-இவ்விதம், தேவர்-தேவர்கள், மாழாந்து-மயங்கி,இரு-பெரிய, நிலவரைப்பிற்போந்து-பூவுலகில்வந்து, உன் - உன்னுடைய பொன்-பொன்போலும், அவிர்-விளங்குகின்ற, திதலையார்ந்த - தேமலாநிறையப்பெற்ற, புணர்-ஒன்றோடொன்றுநெருங்கிய, முலை - ஸ்தனங்களினுடைய, போகம்-போகத்தை, வேட்ப-விரும்ப, முன்னம்-முற்பிறப்பில், எத்தவஞ்செய்தாய்கொல்-என்னதவஞ்செய்தனையோ, இயைவதே-சம்மதிப்பதுவே, முறைமையென்றான்-கிரமமென்றான், கன்னல்வில்-கருப்புவில்லை ஒளித்துநின்ற மறைத்துவைத்து நின்ற, காமனேயனைய-மன்மதனையேயொத்த, நீரான்-தன்மையையுடைய நளமகாராசன், எ - று.

(பொ - ரை.) தேவரிற்சிறந்த இந்திரன் முதலியோரைத் தலைவராகப் பெறுவதுமுற்பிறப்பிலே அருந்தவஞ் செய்தவர்க்கன்றி மறையோர்க்கு எளி தன்றென்பது கருத்து. (௧௨௦)

என்றிவன்மொழிதலோடு மினையனேநளனென்றெண்ணி
மன்றலங்குழலாணணி வருத்தமோடெருத்தங்கோட்டி
நின்றனண்மருங்குசூழ்ந்த தோழியர்நிடதங்கோட்டி
வென்றிகொள்சுடர்வேல்வேந்தற் கெதிர்மொழிவிளம்பலுற்றார்.

(ப - ரை.) என்று-இப்படியென்று, இவன்-இந்தநளன், மொழிதலோடும்-சொல்லியவளவில், இனையனே-இவனே, நளனெனஎண்ணி - நளனென்று நினைத்து, மன்றலங்குழலாள்-தமயந்தி, நாணி-நாணமடைந்து, வருத்தமோடு-வருத்தத்துடனே, எருத்தங்கோட்டி - தலையைவளைத்துக்கொண்டு, நின்றனள்-நின்றாள், மருங்கு-பக்கத்தில், சூழ்ந்த-சுற்றியிருக்கின்ற தோழியர்-தோழிகள், நிடதங்காக்கும் - நிடதேசத்தைப்புரக்கின்ற, வென்றிகொள்-வெற்றியைக்கொண்ட, சுடர்-கிரணங்களையுடைய, வேல்-வேற்படையையேந்திய, வேந்தற்கு-நளமகாராசனுக்கு, எதிர்மொழி-எதிருத்தரத்தை, விளம்பலுற்றார்-சொல்லத்தொடங்கினார்கள். எ - று.

(பொ - ரை.) நளன் இவனேயென்று நிச்சயித்த தமயந்திக்கு இனிநமக்குத்தலைவனா வருபவனென்னுந் துணிவினாலே நாணமும் நாம் இவனைவிரும்பியிருக்க இவன்தேவர்பொருட்டுத் தூது வந்தானென்பதால் வருத்தமும், உண்டாயினவாற்றால் வாளாவிருந்தனள், உயிர்த்தோழிகள் அவள் கருத்து முழுவதும் அறிந்தவராதலால் அவ்விறைக்கு இறைகொடுக்கத் தொடங்கினரென்க. (௧௨௧)

[இதுமுதலிரண்டுபாடல் நளனுக்குத்தூதியர் விடைகொடுக்கின்றனர்.

ஆற்றல்சானளனேயன்றி யாருயிர்பிறிதின்றென்னும்
வேற்றடங்கண்ணினுடன் மெய்பதைத்தாவிசோரச்
சாற்றியமாற்றந்தன்னாற் றழலுமிழ்தறுகட்பேழ்வாய்க்
கூற்றுவன்றாதனென்று கூறியதியற்கையாமே.

(ப - ரை.) ஆற்றல்சால்-வலிமைமிக்க, நளனேயன்றி-நளமகாராஜனையல்லாமல், ஆருயிர்-நிறைந்த ஆவியானது, பிறிதின்றென்னும்-வேறொன்றில்லை யென்கின்ற, வேற்றடங் கண்ணினுடன் - தமயந்தியினுடைய, மெய்பதைத்து-தேகநடுங்கி, ஆவி-உயிரானது, சோர-சோர்வையடைய, சாற்றிய - சொல்லிய, மாற்றந்தன்னால்-சொல்லினால், தழலுமிழ்-நெருப்பையுமிழ்கின்ற, தறுகண்-கொடியகண்களையும், பேழ்வாய்-பெருவாயையுமுடைய, கூற்றுவன்றாதனென்று-யமதூதனென்று. கூறியது-(முன்) சொல்லியதுஇயற்கையாம்-(உனக்குத்) தகுதியாகும். எ-று.

(போ - ரை.) நளனையே உயிரென்று நிச்சயித்திருக்குந் தமயந்தியது அபிப்பிராயத்திற்கு விரோதமாகிய செய்தியைச்சொல்லி அவளுயிர் பிரிதற்கு நீயேதுவாகையால் முன்பு யமதூதனென்று சொல்லியது உனக்குத்தகுமென்றூர்கள் தழலுமிழ்தற்கட் பேழ்வா யென்னும் அடைமொழிகள் கூற்றுவனது கொடுமையை விளக்கின்றன. கூற்றுவன் றூதனென விதித்தலால்விதியணி. (கஉஉ)

வையகமொருகோலோச்சி வான்புகழ்நிடதங்காக்கு
மையனைமணப்பதன்றி யரிமதர்நெடுங்கட்செவ்வாய்த்
தையல்வேறொருவர்நாமஞ் சாற்றினுமாற்றளாகி
வெய்யசெந்தழலின்மூழ்கி விளிவதற்கையமின்றே.

(ப - ரை.) வையகம்-பூவுலகத்தை, ஒருகோலோச்சி-தனிச்செங்கோல் செலுத்தி, வான்புகழ்-மிகுந்தபுகழையுடைய, நிடதங்காக்கும் - நிடததேசத்தைப்புரக்கும், ஐயனை-நளமகாராசனை, மணப்பதன்றி-விவாகஞ்செய்துகொள்வதல்லாமல், அரி-செவ்வரிபரந்த, மதர்-களிப்பையுடைய, நெடுங்கண் நெடியகண்களையும், செவ்வாய்-சிவந்தவாயினையுமுடைய, தையல் - தமயந்தியானவள், வேறொருவர்நாமம்-வேறொருவர்பெயரை, சாற்றினும்-சொல்லினாலும், ஆற்றளாகி-பொருக்கமாட்டாதவளாய் வெய்ய - கொடிய, செந்தழலில்-நெருப்பினில்,மூழ்கி-முழுகி,விளிவதற்கு-இறப்பதற்கு,ஐயமின்று ஐயமில்லை.

(போ - ரை.) நளனை மணப்பதற்கு முன்புசெய்த தவம்போதாமையால் இப்படியாயிற்று. இப்பொழுதாவது விதிப்படிதீவளர்த்து அதில்விழுந்துநினைத்தனைத மறுபிறப்பில் முடிப்பாளென்னுங் கருத்து தோன்றவெய்ய செந்தழலின் மூழ்கி விளிவதற்கையமின்றென்றூர். (கஉ௩)

[இதுமுதல் நாலுபாட்டால் நளன்தமயந்தியைவற்புறுத்திகூறல்.]

என்றவர்மொழியவேந்த னியம்புவானெரியின்வீழ்ந்து
பொன்றில்வெங்கனலிதன்னைப்புணர்ந்ததாம்புகன்றசெந்தீ
யன்றிவார்புனலின்வீழ்ந்துள் ளாருயிர்விடுத்தாளேனுந்
துன்றுசீர்வருணன்றன்னைத் தோய்ந்ததாய்விளையுமன்றே.

(ப - ரை) என்று-இப்படியென்று, அவர்மொழிய-அந்தத்தோழிகள் சொல்ல, வேந்தன்-நளமகாராசன். இயம்புவான் - சொல்லுவான்,எரியின் வீழ்ந்துபொன்றில்-நெருப்பில்வீழ்ந்திருந்தால், வெங்கனலிதன்னை-அக்கினி பகவானை. புணர்ந்ததாம்-கூடியதாகும், புகன்ற - (இப்பொழுது) சொல்லிய செந்தீயன்றி- அக்கினியல்லாமல், வார் நெடிய, புனலின்வீழ்ந்து-நீரிலே

விழுந்து, உள்-உள்ளே, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்விடுத்தாளேனும்-உயிரைவிட்டாளானாலும், துன்று-நெருங்கிய, சீர்-சிறப்பையுடைய. வருணன் தன்னை-கடலரசனை, தோய்ந்ததாய் விளையும்-கலந்ததாகிவிளையும். எ-று.

(போ - ரை.) நெருப்பில் வீழினும் நீரில் வீழினும் தீக்கடவுளையும் கடற்கரசனையும் புணர்ந்ததாக முடிதலாலும், இவள் நினைப்பு இப்பிறப்பில்முற்றுமையாலும் மறுமைப்பயனிம்மையிற் பயவாமையாலும் அவர்களேவந்து பிரார்த்திக்கும்போது இசைந்தால் மிக்க நன்மையுண்டாமென்பது கருத்து.

அன்றியுங்கனலிசான்றா யல்லதுவதுவையாற்றற்
கொன்றுமேவருணனொவ்வா துதகமோடளிக்குந்தூய
மன்றலெவ்வாறுமுற்றும் வானவரருளில்லாமற்
றுன்றுநீர்ப்புவியில்யார்க்குஞ் சூழ்வினைமுடிக்கலாமே.

(ப - ரை.) அன்றியும்-அப்படியல்லாமலும், கனலிசான்றாயல்லது-அக்கினி சாக்ஷியாயல்லாமல்,வதுவையாற்றற்கு-விவாகஞ்செய்தற்கு,ஒன்றுமோ-பொருந்துமோ, வருணன்-கடலரசன், ஒவ்வாது-சம்மதியாமல், உதகமோடளிக்கும்-நீரோடுகொடுப்பதாகிய, தூய-சுத்தமாகிய, மன்றல் - விவாகம், எவ்வாறுமுற்றும்-எவ்வழிமுடியும், (ஆதலால்) வானவர்-தேவர்களுடைய, அருளில்லாமல்-கிருபையில்லாமல், துன்றுநீர்-கடல்சூழ்ந்த புவியில் - பூமியிலே, யார்க்கும்-எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும், சூழ்வினை-நினைக்கப்பட்டகருமங்களை முடிக்கலாமே-முடிக்கக்கூடுமோ, எ-று.

(போ - ரை.) பூமியிலே எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் தீயும் நீருமன்றி விவாகமுற்றாதலால் அதற்கு அதிதேவதைகளாகிய இவர்கள் அருள்வேண்டுமென்பது கருத்து. (௧௨௫)

வேயினைப்பழித்தமென்றோள்வேற்றடங்கண்ணினுட
னேயபேரழகுமாந்தரிருகணானோக்கவற்றோ
தீயுமிழ்வைரவொள்வாளேந்தியதேவர்கோமா
னாயிரங்கண்களாலுநோக்குதற்கமைந்ததன்றே.

(ப - ரை.) வேயினை-மூங்கிலை, பழித்த - நிந்தித்த, மெல் - மெல்லிய-தோள்-தோளையுடைய, வேற்றடங்கண்ணினுடன் - தமயந்தியிடத்து, ஏய-பொருந்திய, பேரழகுமிகுந்த-அழகானது,மாந்தர்-மனிதருடைய,இருகணால், இரண்டு விழிகளால், நோக்கவற்றோ-பார்க்கவல்லதோ, தீயுமிழ்-நெருப்பை யுமிழ்கின்ற, வயிரவொள்வாள்-வச்சிராயுதத்தை, எந்திய - தாங்கிய, தேவர்கோமான் இந்திரனானவன், ஆயிரங் கண்களாலும் - ஆயிரம் விழிகளாலும், நோக்குதற்கு-பார்க்கும்பொருட்டு, அமைந்தது-பொருந்தியதாகும். எ-று.

(போ - ரை.) உயர்பிறப்பையுடையை தேவர்க்கரசனாகிய இந்திரன் ஆயிரங்கண்களாலும் பார்த்தற்கமைந்த தமயந்தியி னழகை இழிப்பிறப்புடையமனிதர் இரண்டுகண்களாற் பார்க்கும்படி விரும்புவதில் அவ்வழகு பயன்படாதென்பதாம். (௧௨௬)

வெந்திறற்களிநல்யானைவிதர்ப்பர்கோனளித்தமாதைத்
தந்துயிரளித்தியென்னத்தனியிருவிசும்புகாக்கு
மிந்திரன்கேட்டபோதிலெண்ணியவனைத்துநல்கு
மைந்தருவழங்கினும்மாலன்றெனமறுக்கலாமோ.

(ப - ரை.) தனி-ஒப்பற்ற, இருவிசும்பு-பெரியவிண்ணுலகத்தை, காக்கும்-காக்கின்ற, இந்திரன்-இந்திரனுனவன், வெந்திறல் - வெவ்விய வலிமைபெற்ற, களி-களிப்பையுடைய, நல்-நல்ல, யானை-யானையையுடைய, விதர்ப்பர்கோன்-வீமனுனவன், அளித்த-பெற்ற, மாதை-தமயந்தியை, தந்து-கொடுத்து,உயிர்-என்னுயிரை,அளித்தியென்ன-காப்பாற்றென்று, கேட்டபோதில்-கேட்டாலப்பொழுது, எண்ணியவனைத்தும் - நினைத்தவைகளை யெல்லாம், நல்கும்-தருகின்ற, ஐந்தரு-பஞ்சதருக்கள், வழங்கின்-கொடுத்தால், நும்மால்-உங்களால் அன்றெண-அன்றென்று, மறுக்கலாமோ-மறுக்கக்கூடுமோ.

(போ - ரை.) இந்திரன் தருமநினைப்பை யுடையவனுதலால் தன்னுயிர் போகவந்தவிடத்தும் அவ்வாறு செய்யாது சம்மதிப்படுத்த நினைத்தனனென்க. தனியிருவிசும்பு காக்குமென்றலால் அவனுடைய ஆணைசொல்லப்பட்டது பிறர்எண்ணியவனைத்துங் குறிப்பறிந்துகொடுக்கும் பஞ்சதருக்கள் தமக்கரசனுகிய இந்திரன் வாய்திறந்துகேட்கில் அதுஎப்படி இல்லையென்று சொல்லும். 'எல்லா மொறுக்குமதுகையுரனுடையாளன் பொறுக்கும் பொறையேபொறை'' என்றிருத்தலால் இந்திரன் பொறுமையுள்ளவனென்பது பெறப்பட்டது ஐந்தரு சிருட்டித்துக்கொடுக்கினெனப் பொருள்கொள்ளில் உலகத்தில் உவமையற்ற இவள்போற் பலருண்டாயின் இவளுக்குச் சிறப்பில்லையென்பது கருத்து. (௧௨௭)

என்றிவன்புகன்றமாற்றமிருசெவிவெதுப்பக்கேட்டு
நின்றுளம்பதைப்பவாடிநெட்டுயிர்ப்போடுஞ்சோரு
மன்றலங்குழலினுடன்மதர்நெடுங்கயற்கணுலி
குன்றெனப்பணைத்துவீங்குங்குவிமுலைவார்ந்தவன்றே.

(ப-ரை.) என்று - இப்படியென்று, இவன் - இந்நளனுனவன், புகன்ற மாற்றம்-சொன்னசொற்கள், இருசெவி - இரண்டுகாதுகளையும், வெதுப்ப-சுடுதலைச்செய்ய. கேட்டு - அதுகளைக் கேள்விப்பட்டு, நின்று-நின்று, உளம்-மனமானது, பதைப்ப-பதைப்படைய, வாடி-வாற்றமுற்று, நெட்டுயிர்ப்போடும்-பெருமூச்சுடனே, சோரும் - சோர்வைபடைகின்ற, மன்றலங்குழலினுடன்-தமயந்தினுடைய, மதர்-களிப்பையுடைய, நெடுங்கயற்கண் - நெடியகயல்போன்ற கண்களினின்றும், ஆலி-நீர்த்துளிகள், குன்றென-மலையொன்றுசொல்ல, பணைத்து-பருத்து, வீங்கும்-வீங்கிய, குவிமுலை-குவிந்தஸ்தனங்களின்மேல், வார்ந்த - ஒழுகின. எ - று.

(போ - ரை.) ஆடவர் பொருளைக் குறித்து வினவும் பொழுது அதற்கு விடைகூறத் தடைபடின் அழுவது மாதர்க்குச் சுபாவமாதலால் தமயந்திக்குக்கயற்கணுகு குவிமுலை வார்ந்தவென்றார். மிக்க கல்விப்பயிற்சியுள்ள விவட்குத்தடைபடுவதேனென்னில் தான்பேசுவதற்குக் கூடாமையாலும், இவன் பேசுவதில் தோழிகட்கும் வருத்த மிகுதலானு மென்க. எப்படிப்பட்டவர்க்கும் மனவருத்த மேலிடில் ஒன்றுந்தோன்றாதென்பதாம். (௧௨௮)

மாதுகண்பனிப்பநோக்கித்தோழியர்மாழாந்துள்ளம்
பேதுறவெய்திநின்றபெய்வளைத்துயரமெல்லாந்
தூதுநாம்விடுத்தவன்னஞ்சொல்லியதென்னிற்சற்று
மாதரமின்றியிவ்வாறுரைக்குமோவரசனென்றார்.

(ப - ரை.) மாது-தமயந்தியி னுடைய, கண்-கண்கள், பனிப்ப-நீரைச் சொரிய, நோக்கி-பார்த்து, தோழியர்-தோழிகள், மாழாந்து - மயங்கி, உள்ளம்-மனமானது, பேதுறவெய்தி-கவலையடைந்து, நின்றபெய்வளை-நிற்கின்றதமயந்தியி னுடைய, துயரமெல்லாம்-துன்பமனைத்தையும், தூது-தூதாக, நாம்விடுத்த - நம்மால் விடுக்கப்பட்ட, அன்னம் - அன்னப் பறவையானது, சொல்லியதென்னில் - சொல்லியிருந்த தானல், சற்றும்-கொஞ்சமும், ஆதரமின்றி-ஆசை யில்லாமல், இவ்வாறு-இப்படி, அரசன்-நளனுனவன், உரைக்குமோ வென்றார்-சொல்லுவானே வென்றார்கள். எ-று.

(பெ - ரை.) இவன்நளனே அல்லனே நளனேயாயினும் நாம் முன்னர்த் தூதாக விடுத்த அன்னம் நமது குறைகளைச் சொல்ல வில்லையோ சொசொன்னதாயின்; தமயந்தியிடத்து முன்னரேவிழைந்துள்ள அரசன் அவளை எதிரிலேகண்டும் நம்முரைகேட்டும் சிறிதேனும் அன்பின்றி இவ்வாறு கூறுதலின்யாவனேவென விடைகொடுத்தற்கு ஐயுற்றுந்தோழிகள்வருத்தமுற்றிருந்தனரென்க. (௧௨௯)

இன்னணமணங்கனுமாயமுமிரங்கநோக்கி
மன்னனுமறிவுதீர்ந்துமனஞ்சிறிதயரும்வேலைப்
பொன்னிறப்பவளச்செவ்வாய்ப்பொற்புறுபசியமென்கூட்
டன்னமும்விசும்பினீங்கியவ்வுழியடைந்ததன்றே.

(ப - ரை.) இன்னணம்-இப்படி, அணங்கனும்-தமயந்தியும்,ஆயமும்-தோழிகளும், இரங்கநோக்கி-வருந்துவதைப் பார்த்து, மன்னனும்-நளனும், அறிவுதீர்ந்து-மதிமயங்கி, மனம் - மனமானது, சிறிது - கொஞ்சம், அயரும் வேலை-தளர்வடையும் போது, பொன்னிறம்-பொன் போன்ற நிறத்தையும், பவளம்-பவளம் போன்ற, செவ்வாய்-சிவந்த வாயையும், பொற்புறு-அழகான

யிருந்த, பசிய-பசுமை பொருந்திய, மென்சூட்டு - மெல்லிய வுச்சிக்கொண்டையையு முடைய, அன்னமும்-அன்னப் பறவையும், விசும்பினீங்கி-ஆகாயத்தி னின்றும் நீங்கி, அவ்வழி-அந்த விடத்தில், அடைந்தது வந்தது எ-று.

(போ - ரை.) தூதுவந்த நளனை இன்னானென்று தெளியக் கூடாமையால் தமயந்தியும் தோழிகளும் வருந்தினார்கள்: நளனும் அறவழியிற் செல்பவனாதலால் தன்னுடைய வேட்கையை அவர்கள் முன்பு வெளிப்படுத்தக் கூடாமையால் வருந்தினனென்க (௧௩௦)

எய்தியதூவியன்னமின்னகைப்பவளச்செவ்வாய்
மையவாங்கரியகூந்தல்வாண்முகமினிதுநோக்கி
நெய்தவழ்புலவுவைவேனிடதர்கோனிவனேயுள்ளத்
தையுறேல்கமலப்போதிலணங்கிற்குமணங்குபோல்வாய்.

(ப - ரை.) எய்திய-அங்குவந்த, தூவி-இறகையுடைய, அன்னம் - அன்னப்பறவை, இன்னகை - இனிய நகையையும், பவளச்செவ்வாய் - பவளம் போன்ற செவ்வாயையும், மை-மேகங்கள், அவாம்-விரும்புகின்ற, கரியகூந்தல்-கறுத்த குழலையுமுடைய தமயந்தியினது, வாள்-ஒளிபொருந்திய,முகம்-திருமுகத்தை, இனிதுநோக்கி - இனிதாகப் பார்த்து, கமலப்போதி லணங்கிற்கும்-தாமரை மலரிலிருக்குந் திருமாதுக்கும், அணங்குபோல்வாய் - திருமாதுபோன்ற தமயந்தியே! நெய்தவழ்-நிணந்தவழ்கின்ற, புலவு-புலநாற்றம் பொருந்திய, வைவேல்-கூரியவேலை யுடைய, நிடதர்கோனிவனே - இவனே நளமகராஜன், உள்ளத்து-மனத்தில், ஐயுறேல்-ஐயப்பட வேண்டாம். எ-று.

(போ - ரை.) தெய்வத் தன்மையுள்ள அன்னமாதலால் தான் எடுத்த கருமத்திற்கு இடையூறு வாராது நளன் தூது வந்தது தெரிந்து இவனே நளனென்று தமயந்திக்குச் சொல்லியதென்க. (௧௩௧)

மழைமதர்நெடுங்கட்செவ்வாய்வளர்முலைமடந்தாய்நின்மேல்
விழைவிகந்துரைத்தானல்லன்விண்ணவர்க்கியைந்தமாற்றம்
பழுதுறுமென்னுமாற்றாற்பகர்ந்தனன்பரிதிவேலா
னழுதகங்குழைந்திடேலென்றன்பினாலறைந்ததன்றே.

(ப - ரை.) மழை-குளிர்ச்சி பொருந்திய, மதர்-களிப்பை யுடைய, நெடுங்கண் - நெடிய கண்களையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயையும், வளர்முலை-வளர்கின்ற ஸ்தனங்களையுமுடைய, மடந்தாய்-தமயந்தியே! பரிதிவேலான்-நளமகாராசன், நின்மேல்-உன்னிடத்தில், விழைவிகந்து-ஆசை நீங்கி, உரைத்தானல்லான் - சொன்னவனல்ல னாகும்' விண்ணவர்க்கு - தேவர்களுக்கு, இயைந்த-தூதின்பொருட்டுச் சம்மதித்த, மாற்றம்-சொல், பழுதுறுமென்னு மாற்றால் - பழுதாகு மென்கின்ற படியால், பகர்ந்தனன் - (இவ்வாறு) பேசி

னுன், (அதனுல்) அழுது - நீயழுது, அகங்குழைந் திடேலென்று - மனங்குழைய வேண்டாமென்று, அன்பினுல்-விருப்பத்தினுல், (அன்னம்) அறைந்தது-சொல்லியது. எ - று.

(போ - ரை.) நளமகாராசனுனவன் தேவர்பொருட்டுச் சம்மதித்த கருமத்துக்ககார் பழுதடையின் இம்மைக்குப் பழியன்றி மறுமைக்குப்பாவமும் உண்டாம் ஆதலின் இவ்வாறுபேசினுன். அதனுல் நீவருத்தப்பட வேண்டாமென்று அன்னஞ்சொல்லியதென்க. (௩௯௨)

வடுவகிரனையவுண்கண்மடந்தையோடிவ்வாறோதிக்
கடகளிறென்னநின்றகாளைதன்முகத்தைநோக்கா
வுடையபேரறிவாற்காமமுள்ளமைத்தின்னகூறிற்
கொடிநெடுந்தானைவேந்தேகோற்றொடியாற்றுங்கொல்லோ.

(ப - ரை.) வடு-மாவடுவினுடைய, வகிரனைய-பிளப்பையொத்த, உண்கண்-மையுண்ட கண்களையுடைய, மடந்தையோடு—, இவ்வாறோதி - இவ்விதமாகச்சொல்லி, கடகளிறென்னநின்ற - மதயானையென்னும்படிநின்ற, காளைதன்முகத்தை - அரசனதுமுகத்தை, நோக்கா - பார்த்து, கொடிநெடுந்தானைவேந்தே-நளமகாராசனே! உடையபேரறிவால்-பேரறிவுடைமையால், காமம்-ஆசையை, உள்ளமைத்து-உள்ளேயடக்கி, இன்னகூறில்-இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைப்பேசினுல், கொற்றொடி-தமயந்தி, ஆற்றுங்கொல்லோ பொறுப்பாளோ. எ - று.

(போ - ரை.) நின்போல்வார்க்கன்றிக் காமத்தைப் பேரறிவாலுள்ளடக்கிப்பேசுதல் மற்றையோர்க்கரிதென்றதாயிற்று. நின்னைவிழைந்தவளாதலால் நீயேபேசில் தமயந்தி யாற்றுவதரிதென்றதென்க. (௩௯௩)

மாங்குயிற்குதலைப்பேதைமனமுநீயியைந்தவண்ணந்
தீங்கறவுரைத்தவாறுந்தேவர்மற்றுணராரல்ல
ரீங்கினியுரைப்பதென்னையிவ்வயினிகழ்ந்தவெல்லா
மாங்கவர்தம்பாலேகியறைதியென்றறைந்ததன்னம்.

(ப - ரை.) மாங்குயில் - மாமரத்திலிருக்குங் குயிற்சொல்லையொத்த, குதலை-மழலைச்சொல்லையுடைய, பேதைமனமும் - தமயந்தியினதுமனமும், நீயியைந்தவண்ணம் - நீசம்மதித்துவந்தபடி, தீங்கற - தீங்குநீங்க, உரைத்தவாறும்-சொல்லியவிதமும், தேவர்-தேவர்கள், உணராரல்லர்-அறியாதவர்களல்லர்; ஈங்கு-இவ்விடத்தில், இனியுரைப்பதென்னை-இனிபேசவேண்டுவதென்ன, இவ்வயின்-இவ்விடத்திலே, நிகழ்ந்தவெல்லாம்-நடந்தவையனைத்தும், ஆங்கவர்தம்பால்-அத்தேவரிடத்துக்கு, ஏகி-போய், அறைதியென்று - நீசொல்லுவாயாகவென்று, அன்ன-அன்னப்பறவை, அறைந்து - சொல்லியது. எ - று.

(போ - ரை.) தமயந்தியினது கருத்தும் நீதூதுக்குச்சம்மதித்து வந்தபடி பேசியதும் சர்வக்கியத்துவமுள்ள தேவர்களுக்கு நீபோய்சொல்லுமுன்னமே தெரியுமென்க. (சருச)

அவ்வுரைகேட்டலோடுமடையலர்ச்செகுக்கும்வேலான்
மவ்வலங்குழலினுடன்மனவலியினிதிஞோர்ந்து
செவ்விதின்மனமுங்கண்ணுந்தெரிவைமேற்கிடப்பமாருக்
கவ்வைகொள்வாயினீங்கிவிஞ்சையிற்கரந்துபோனுன்.

(ப - ரை.) அவ்வுரை-அந்தவார்த்தையை, கேட்டலோடும்-கேட்டவளவில், அடையலர்-சத்துருக்களை, செகுக்கும்-கொல்லுகின்ற, வேலான்-வேற்படையையுடையநளன், மவ்வலங்குழலினுடன் - தமயந்தியினது, மனவலி-நெஞ்சினது வலிமையை, இனிதிஞோர்ந்து - இனிதினறிந்து, செவ்விதின்-செம்மையையுடைய, மனமும்-தன்மனத்தையும், கண்ணும்-கண்களையும்,தெரிவைமேற்கிடப்ப-அத்தமயந்தியின்மே லிருக்கவைத்து, மாரு-நீங்காத, கவ்வைகொள்-ஒலித்தலைக்கொண்ட, வாயினீங்கி-வாயிலைக்கடந்து, விஞ்சை-மந்திரத்திஞல், கரந்துபோனுன்-ஒளித்துச்சென்ருன். எ - று.

(போ - ரை.) இந்திரன்மேல் தமயந்திக்குக் காதலில்லாமையை யறிந்தவனுதலால் தன்மனமுங் கண்ணும் அவள்மேற் கிடப்ப-விஞ்சையிற்கரந்து நீங்கினனென்ருர். (சருடு)

காரிகையுளமுநாணுங்கவர்ந்தனன்கரந்துபோய
மூரிவெஞ்சிலைக்கைவீரன்கடவுளர்முன்னரேகி
நேரிழைதன்பாற்றூதுபோயபினிகழ்ந்தவெல்லாஞ்
சோர்வுறுதுரைத்தான்றேவர்தோன்றல்பான்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தார்.

(ப - ரை.) காரிகை-தமயந்தியினுடைய, உளமும் - மனத்தையும், நாணும்-நாணையும், கவர்ந்தனன் - கொள்ளை கொண்டனனுகி, கரைந்துபோய-மறைந்துசென்ற, மூரி-வலிமைபெற்ற, வெஞ்சிலைக்கை வீரன் - நளமகாராஜன், கடவுளர் முன்னர் - தேவர்களெதிரே, ஏகி - சென்று, நேரிழைதன்பால் - தமயந்தியி னிடத்து, தூதுபோயபின் - தூதுபோனபின்பு, நிகழ்ந்தவெல்லாம் நடந்தவைக ளனைத்தையும், சோர்வுறுது - குறைவு படாமல், உரைத்தான்-சொல்லினுன், தேவர்-தேவர்கள்,தோன்றல்பால்-அந்தநளமகாராஜனிடத்தில், மகிழ்ச்சி கூர்ந்தார்-உவகை யடைந்தார்கள். எ - று.

(போ - ரை.) தான் விரும்பிய மாதிடத்தில் நம்முறைதவருது தூதுசென்றுஉள்ளபடி பேசிவந்தானென்று நளனிடத்தில் இந்திரன் முதலிய நால்வரும் மகிழ் கூர்ந்தனரென்க. (சருசு)

நளன்றூதுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-ருஎ0:

உ

கடவுள் துணை.

சுயம்வரப் படலம்.

சுயம்வரமாவது அரசமங்கையானவள் தனக்கு மூத்தோர்கள் தனைவிழைந்துவந்த அனேக அரசர்களை ஏககாலத்தில் வருவிக்க அவரிற்றனக்கிசைந்த ஒருவனுக்குத் தானே மாலையிட்டுத் தலைவனாகக்கொள்ளுதலாம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்,

இன்னவைநிகழும்வேலை யெழுகடல்வரப்பின்மேவு
மன்னவர்குழாமும்விண்ணோர் தொகுதியுமணிச்செஞ்சூட்டும்
பன்னகனாட்டுவேந்தர் வெள்ளமும்பரித்தேர்வீமன்
கன்னியம்புரிசைசூழ்ந்த கடிநகர்க்கெழுந்தவன்றே.

இப்படலத்தால் தமயந்தியானவள் நளமகாராஜனைத் தலைவனாகத் தானே வரித்தாளென்றுசொல்லத்தொடங்கி இப்பாட்டால் தமயந்தியின் சுயம்வரத்திற்குத் திரிலோகத்திலு முள்ளவர் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.

(ப-ரை.) இன்னவை-இப்படிப்பட்டவைகள், நிகழும்வேலை-நடக்கின்ற பொழுது, எழுகடல் வரைப்பின்மேவும்-எழுகடல்சூழ்ந்த தீவுகளிலிருக்கின்ற மன்னவர்குழாமும் - அரசர்கூட்டமும், விண்ணோர்தொகுதியும் தேவர்கூட்டமும், மணி-ரத்நங்களாகிய, செஞ்சூட்டி-சிவந்தசூட்டையுடைய பன்னகனாட்டு நாகலோகத்துள்ள, வேந்தர்வெள்ளமும்-அரசர்கள் கூட்டமும், பரித்தேர்-குதிரை கட்டியதேரையுடைய வீமன்-வீமராசனது, கன்னி அழிவில்லாமையை யுடைய, அம் - அழகிய, புரிசைசூழ்ந்த - மதிலாற்சூழப்பட்ட, கடிநகர்க்கு - காவலையுடைய குண்டினபுரத்துக்கு, எழுந்த - எழுந்தன. எ-று.

(போ - ரை.) வீமன் பூமியிலுள்ள அரசர்க்குமாத்திரம் சுயம்வரவோலை செலுத்தியிருக்க மற்றையுலகத்தாரு மெழுந்தனரென இப்பொழுது சொல்லியதற்குக் காரணமென்னெனில் முன்புநாரதமுனி இந்திரனுக்குத் தமயந்தியின் செய்தி சொல்லும்போது விஞ்சையர் கின்னர ரவுணருரகர் புவிமுழுதாளும் வேந்தர்யாரு மஞ்சலி செய்திருமருங்கும் புடைசூழ முனிவர்குழா மாகூற வென்னும் பாட்டில் அங்கிருந்தா ரெனச்சொல்லிய மேலுலகத்தாருங் கீழுலகத்தாருந் தீவிலுள்ளவரும் அவாவின் மிக்கவராய் அதைத் தமக்

கும் வந்தசெய்தியாகக் கொண்டு நல்லூழிருக்குமாயின் அம்மாதருட்டு மாலை நமக்குக் கிடைப்பினுங் கிடைக்குமென வெழுந்தன ரெனக்கொள்ளல் வேண்டுமென்க.

இதனால் மேற்சொல்லிய அரசர்களுடைய நால்வகைச் சேனைகளின்வரவு சொல்லப்படுகின்றது.

பண்ணமைகலினப்பாய்மா பசியபொற்கொடிஞ்சித்திண்டேர்
கண்ணழசீற்றத்துப்பிற் கடாம்பொழிகளிநல்யானை
பண்ணமைமுழவுத்திண்டோள் வாகைவேலுழவரீட்ட
மெண்ணிடவிடமொன்றின்றி யெங்கணும்பரந்தவன்றே.

(ப - ரை.) பண்ணமை-கல்லணையமைந்த, கலினம்-கடிவாளத்தையுடையபாய்-தாவுகின்ற, மா-குதிரைகளும். பசியபொன்-பசியபொன்னாற் செய்த கொடிஞ்சி-மேனமொட்டையுடைய, திண் வலிமைபெற்ற, தேர்-தேர்களும் கண்-கண்களில், அழல் - தீயையும், சீற்றதுப்பின்-மிகுந்தகோபத்தையுமுடைய, கடாம்பொழி - மதம்பொழிகின்ற, களிநல்யானை - களிப்பையுடைய நல்லயானைகளும், மண்ணமை - ஒப்பனையமைந்த, முழவு-மத்தளம்போன்ற திண்டோள்-வலிமைபெற்ற புயங்களையும், வாகைவேல்-வெற்றிபெற்ற, வேலையுமுடைய, உழவரீட்டம்-காலாள்கள் கூட்டமும், எண்ணிட - எள்ளையிடுதற்கு, இடமொன்றின்றி - வெற்றிடமொன்று மில்லாமல், எங்கணும் - எவ்விடங்களிலும், பரந்த-பரவின எ - று.

(போ - ரை.) ஒவ்வொருதேசத்தரசர்கள் சேனைகளே அனேகமாயிருப்பின் அனேக தேசத்தரசர் நால்வகைச்சேனைகளும் ஏககாலத்தில் ஓரிடத்துச்குவருமாயின் இவ்வளவென்றுகுறிக்கக் கூடாதென்பார் எண்ணிடவிடமொன்றின்றியெங்கணும்பரந்த வென்றாரென்க, எண்-எள், அது "எண்ணுந்திலதமு மெள்ளெனவிசைப்பர்" என்பதாலறிக.

இதனால் குதிரைக்குளம்புகளி னெழுந்த புழுதியின் தோற்றஞ்சொல்லப்படுகின்றது.

கொய்யுளைக்கலினமாவின் குரத்துகளெழுந்துவிம்மி
வையகமுழுதுஞ்சூழ்போய் மறிகடற்கிடங்குதூர்த்து
மொய்பெறுதசலத்தோடு முரணியெண்டிசையுங்காக்குந்
தொய்யின்மாமுகத்தயானைக் கவுட்குழிதூர்த்தவன்றே.

(ப - ரை.) கொய்-கொய்யப்பட்ட, உளை-புறமயிரையிடைய. கலினமாவின்-கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகளுடைய, குரத்துகள் - குளம்புபட்டுண்டாகும்புழுதிகள், எழுந்த - எழும்பி, விம்மி-பரவி, வையகமுழுதும் - பூவுலக

முழுவதும், சூழ்போய்-வளைத்துக் கொண்டு, மறிகடல்-மடங்குகின்ற, அலைகளையுடைய கடலாகிய, கிடங்கு-அகழை, தூர்த்து - தூர்த்துவிட்டு, மொய் பெறுது-போர்பெறுமல், அசலத்தோடு முரணி - குலகிரியுடன் மாறுகொண்டு, எண்டிசையுங் காக்கும் - திசைகளெட்டையும் புரக்கின்ற, தொய்யில்-சிந்தூர மெழுதப்பெற்ற, மா-மகத்தாகிய, முகத்தயானை - முகத்தை யுடைய யானைகளின், கவுட்குழி-கன்னத்துளைகளை, தூர்த்த-தூர்த்தன. எ - று.

(போ - ரை.) பூவுலக முழுவதுஞ் சூழ்ந்து கடல்களைத்தூர்த்துத் திக்கயங்களினுடைய கன்னத்துளைகளையுந் தூர்த்தபுழுதி அப்புறம்போதற் கிடமில்லாமையாற் றங்கிடபட்டதன்றி அதற்களவில்லையென்க. புழுதி யிப்படிப்பட்டதாயின் அக்குதிரைகளின் ஆரவாரஞ்சொல்ல வேண்டுவ தில்லையாயிற்று. இது உயர்வு நவிற்சியணி. (௫)

[இதனுல் தேவர்கட்கும் அரசர்களுக்கு மிருக்குங் கலப்பு
சொல்லப்படுகின்றது.]

மண்ணகவரைப்பின்வேந்தர் வரைப்புயத்தெழுதுசாந்தம்
விண்ணகத்தமரர்மார்பங் கமழ்ந்தனவிண்ணோர்வேய்ந்த
தண்ணறவொழுகுமன்றற் றருமலர்ப்பசும்பொற்றுது
கண்ணகன்ஞாலங்காக்கும் வேந்தர்மெய்கமழ்ந்தமாதோ.

(ப - ரை.) மண்ணகவரைப்பின்-பூவுலகத்திடத் திருக்கின்ற, வேந்தர்-அரசர்களுடைய, வரைப்புயத்து-மலைகளையொத்த தோள்களில், எழுது-தூரியக்கோலா றீட்டிய, சாந்தம்-சந்தனமானது, விண்ணகத்து - ஆகாசத்திடத் திருக்கின்ற, அமரர்-தேவர்களுடைய, மார்பம்-மார்பிலே, கமழ்ந்தன - மணந்தன, விண்ணோர்-தேவர்கள், வேய்ந்த-தரித்த, தண்-குளிர்ச்சி பொருந்திய, நறவொழுகு-தேனொழுகுகின்ற, மன்றல்-வாசனையை யுடைய, தருமலர்-பஞ்சதருவி னுடைய மலர்களின், பசும்பொன்தாது-பசும்பொன்போன்றமகரந்தப் பொடிகள், கண்ணகல்-இடமகன்ற, ஞாலங்காக்கும் - பூமியைப் புரக்கின்ற, வேந்தர்மெய்-அரசர்களுடைய தேகத்தில், கமழ்ந்த-மணந்தன, எ-று.

(போ - ரை.) ஒருவர்க்கொருவர் நெருங்கி யிருத்தலால் மனிதர்புயங்களிற் பூசியசாந்தந் தேவர்கள் மார்பினும் தேவர்களணிந்த, மாலைமலரின் மகரந்தம் அரசர் தேகங்களினுங் கமழ்ந்தனவென்க. ஆயின் தேவர்களை மனிதர்கள் அப்படி நெருங்கலாமோ வென்னில் அரசரால் விரும்பப்படுந் தமயந்தியையே அவர்களும் விரும்பி வருதலாலும் அதிக நெருக்கமுள்ள விடத்தில் எவர்களும் அதிக மரியாதையை விரும்பாமையாலும் ஆகுமென்க. (௬)

இதனால் மதநீர் முதலியவற்றின் பெருக்கஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.

காந்தெரிக துவுஞ்செங்கட் கரிமதக்கலுழியாறுங்
கூந்தன்மாவுமிழ்விலாழிப் பெருக்கும்வேற்குமரனன்ன
வேந்தர்திண்புயத்தில்வார்ந்த விரைகமழ்நானச்சேறும்
பாந்தண்மேற்கிடந்தஞால மெங்கணும்பரந்தவன்றே.

(ப - ரை.) காந்து-முதிர்கின்ற, எரி-தீயானது, கதுவும் - பற்றுகின்ற, செங்கண்-சிவந்தகண்களை யுடைய, கரி-யானையினுடைய, மதம்-மதநீராகிய, கலுழியாறும்-காறுறும், கூந்தல்-புறமயிரினை யுடைய,மா-குதிரைகள், உமிழ்-சொரிகின்ற, விலாழிப்பெருக்கும்-நீர்ப்பெருக்கும், வேல் - வேற்படையையுடைய, குமரனன்ன-குமாரக் கடவுளை யொத்த, வேந்தர் - அரசர்களுடைய, திண்புயத்தில்-வலிமையுள்ள தோள்களில், வார்ந்த-ஒழுகிய, விரைகமழ்-வாசனை வீசுகின்ற, நானச்சேறும்-கஸ்தூரிச்சேறும்,பாந்தண்மேல்-ஆதிசேடன்மேல், கிடந்த-இருந்த, ஞாலமெங்கணும்-பூமியெங்கும், பரந்த-பரவின.எ-று.

(பொ - ரை.) மதநதியும் விலாழிப் பெருக்கும் கஸ்தூரிச்சேறும் பூமிமுழுவதும் பரந்தவெனலால் அவைகளையுடைய யானைகளும் குதிரைகளும் அரசர்களும் அளவில்லையென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (கு)

இதனால் தேவராதியர் ஊர்திகளின் பெருக்கஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.

வெள்ளியங்கிரியின்மேய விஞ்சையரியக்கர்விண்ணோ
ரொள்ளொளியெறிக்கும்பைம்பொன்விமானமுமுலகில்வேந்தர்
நள்ளிருள்சீக்குஞ்செய்ய நகைமணிக்கொடிஞ்சித்தேருந்
தெள்ளிதினுணர்ந்துளோர்க்குந் தெரிவிலமயங்குமன்றே.

(ப - ரை.) வெள்ளியங்கிரியின்-கயிலாசமலையில், மேய - பொருந்திய, விஞ்சையர்-விச்சாதரரும், இயக்கர்-இயக்கர்களும், விண்ணோர்-தேவர்களும் ஆகிய இவர்களுடைய, ஒள்ளொளி-மிகுந்த வொளியை, எறிக்கும்-வீசுகின்ற பைம்பொன்-பசும்பொன்னாற் செய்த, விமானமும்-விமானங்களும், உலகில்-பூவுலகிலிருக்கும், வேந்தர்-அரசர்களுடைய, நள்ளிருள்சீக்கும் - மிகுந்த இருளினை யோட்டுகின்ற, செய்ய-சிவந்த, நகை-ஒளியை யுடைய, மணி-ரத்நங்கள் பதித்த, கொடிஞ்சி-மேன்மொட்டை யுடைய, தேரும்-தேர்களும், தெள்ளிதின்-தெளிவாக, உணர்ந்துளோர்க்கும்-அறிந்தவர்களுக்கும், தெரிவில்-தெரிந்துகொள்ளக் கூடாதனவாகி, மயங்கும்-ஒன்றோடொன்று மயங்கும்.எ - று.

(போ - ரை.) ஒவ்வொருவிதத்தில் அனேகம் விமானங்களும் அனேகந் தேர்களுமாதலால் நுண்ணறிவுடையராயினுந் தேவர்களுக்கும் அரசர்களுக்கும் நமது அதுவோ இதுவோ வென்னத் தலைமயங்கிக் கிடக்குமென்க,

[இதனு லரசரனைவருங் கலந்துபேசல் சொல்லப்படுகின்றது.

சிற்பநூல்கழியக்கற்றோர் சித்திரித்தென்னவாய்ந்த
பொற்புறுநெடியவேற்கட் பூங்கொடிவதுவைவேட்டுப்
பற்பலதேயவேந்தர் தொகுதலிற்பாடைதேர்வா
ளற்புடனெவருந்தேவ மாடையினறைவர்மாதோ.

(ப - ரை.) சிற்பநூல்-சிற்பசாத்திரத்தை, கழிய-மிகவும், கற்றோர்-படித்தவர்கள், சித்திரித்தென்ன-சித்திரித்ததுபோல, வாய்ந்த-பொருந்திய,பொற்புற-அழகான்மிக்க, நெடிய-நீட்சியையுடைய, வேற்கண் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய, பூங்கொடி-தமயந்தியினது, வதுவைவேட்டு - விவாகத்தை விரும்பி, பற்பல-அனேகமாகிய, தேயவேந்தர்-தேசங்களிலிருக்கும் அரசர்கள், தொகுதலில் - கூட்டங்கொண்டிருத்தலால், பாடைதேர்வான் - (எல்லோருக்குஞ்) சொற்பொருள்தெரியும்பொருட்டு, அற்புடன் - அன்புடனே, எவரும்-எவர்களும், தேவபாடையின்-கீர்வாணபாஷையால், அறைவர்-பேசிக்கொள்வார்கள். எ-று. மாதோ-அசை.

(போ - ரை.) அதிகசவுந்தரியமுள்ள தமயந்தியினது விவாகத்தைவிரும்பி அனேகதேசத்து அரசர்கள் கூடியபடியால் தேசங்கள்தோறும் பாஷைகள்வேறுதலின் அவைகளாற்பேசினுல் ஒருவர்க்கொருவர் உரைக்கும் வார்த்தைகட்குப் பொருளறியக்கூடாதென்று கீர்வாண பாஷையில் பேசினரென்க. ஆதலாலே அதுவே பாஷைகளுக்கு மூலமும் எந்தத்தேசங்களுக்கும் பொதுவுமென்பதுபெற்றும். அன்பு-அற்பெனத்திரிந்தது. (எ)

[இதனுல் அங்குண்டாகிய ஒலியின்றேற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

கழைசுளிகளிநல்யானை பிளிறொலிகமஞ்சூல்வான
மழையொலியவியப்பம்பும் வார்முரசோதைதேவர்
முழவொலிதடந்தேர்சில்லி முழக்கொலிபுடவிபோர்த்த
வெழுகடலொலியுமெஞ்ச வெங்கணுமொலித்தவன்றே.

(ப - ரை.) கழை-கரும்புகளை, சுளி-முறிக்கின்ற, களி-களிப்பையுடைய, நல்-நல்ல, யானை-யானைகளினது, பிளிறு-ஆரவாரமாகிய,ஒலி-சத்தமும்,கமம்-மறைந்த, சூல்-கருப்பத்தையுடைய,வானம்-ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும், மழை-

மேகத்தினுடைய, ஒலி-சத்தமானது, அவிய-கெடும்படி, பம்பும்-நெருங்கிய, வார்-வாரையுடைய,முரசோதை-பேரிகைகளின்சத்தமும்,தேவர்முழவொலி-தேவதுந்துமிகளின் சத்தமும், தடம்-பருத்த, தேர்-தேரினுடைய,சில்லி-உருளைகள், முழக்கொலி-முழக்குகின்ற சத்தமும், புடவிபோர்த்த-பூமியைச்சூழ்ந்த, எழுகடலொலியும்-எழுகடலினோசையும், எஞ்ச-குறையும்படி,எங்கணும்-எவ்விடத்தும்,ஒலித்த-சத்தித்தன. எ-று.

(போ - ரை.) யானைமுதலியவற்றின் பேரொலியைச்சொல்லவே "ஒருமொழியொழி தன்னினங்கொளற்குரித்தே" யென்பதனால் அளவற்றமற்றைச்சிற்றொலிகளுங்கொள்க. இவ்வொலி எவ்விடத்து மிருத்தலால் கரையருகின் மாத்திரம் ஒலிக்கும் எழுகடலொலிகள் எஞ்சவென்றார். (அ)

இதனால் அங்குண்டான இருளும் ஒளியுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

அகலிருவிசும்புபோர்த்த வணிமதிக்கவிகையீட்டம்
பகலொளிகரப்பவெங்கும் பாயிருள்பரப்புமன்னர்
நகைமணிமகுடகோடி நள்ளிருட்பிழம்பைநக்கி
யிகலிவானிரவியோட விளவெயிலெறிக்குமாதோ.

(ப - ரை.) அகல்-அகன்ற, இரு-பெரிய, விசும்பு-ஆகாயத்தை, போர்த்த-மூடிய, அணி-அழகிய, மதிக்கவிகை - சந்திரவட்டக்குடைகளினுடைய, ஈட்டம்-கூட்டங்கள், பகலொளி-சூரியப்பிரகாசம், கரப்ப-மறைய, எங்கும்-எவ்விடத்தும், பாய்-பரவிய, இருள்-இருளை, பரப்பும் - பரவச்செய்யும், மன்னர்-அரசர்களுடைய, நகை-ஒளியையுடைய, மணி-ரத்நங்கள்பதித்த, மகுடகோடி-அநேகமகுடங்கள்,நள்ளிருட்பிழம்பை-மிகுந்த விருட்பிழம்பை, நக்கி-உண்டு, இகலி-பகைத்து, வான்-ஆகாயத்திலிருக்கும்,இரவியோட-சூரியனை வனோடும்படி, இளவெயில் இளங்கதிரை, எறிக்கும்-வீசும்.

(போ - ரை.) அகல், இரு என்னும் அடைமொழிகளால் விசும்பின் அகற்சியும் பெருமையுந்தோன்றின. அப்படிப்பட்ட விசும்பையுங் குடைகள் மறைக்க அதனாலுளதாம் இருளையோட்டற்கு அரசர் மகுடங்களிற்பதித்த மணிகளில் ஒவ்வொன்றே போதுமானதாயிருக்க அப்படிப்பட்ட மணிகள் பலவற்றையுடைய அனேக மகுடகோடிகளுக்கு இவ்விருள் போதாதென்பதுதோன்ற, விழுங்கியென்னாது நக்கியென்றார்.

இதனால் கொடிகளுங்குடைகளுஞ் சொல்லப்பட்டது.

வெங்கதிர்நெற்றிதோய்ந்து விளங்குபொற்கொடியினீட்ட
மங்குல்வானிழியுந்தெய்வ மடந்தையர்வடிவுகாட்டக்
கொங்கலர்தெரியல்வேந்தர் கொற்றவெண்கவிகையீட்டந்
திங்களினழகுகாட்டத் திருநகர்பொலிந்ததன்றே.

(ப - ரை.) வெங்கதிர்-சூரியனுடைய, நெற்றி தோய்ந்து-நெற்றியிற்படிந்து, விளங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, பொற்கொடியின்-பொன்னாற்செய்த கொடிகளினுடைய, ஈட்டம்-கூட்டங்கள், மங்குல்-மேகங்களையுடைய, வானிழியும்-ஆகாயத்தினின்றிழிகின்ற, தெய்வமடந்தையர் - தெய்வமாதருடைய, வடிவு காட்ட-வடிவினைத்தெரிவிக்க, கொக்கு-வாசமிகுந்த, அலர்த்தெரியல்-மலர்மாலையணிந்த, வேந்தர்-அரசர்களது, கொற்றம்-வெற்றியையுடைய, வெண்கவிகை-வெள்ளிய குடைகளினுடைய, ஈட்டம்-கூட்டங்கள், திங்களின் - சந்திரனது, அழகுகாட்ட-அழகைத்தெரிக்க, திருநகர் - குண்டினபுரமானது, பொலிந்தது-பொலிவையடைந்தது எ-று, அன்று-ஏ-அசைகள்.

(போ - ரை.) கொடிகள் அனேக அரம்பையர் வடிவங்களையும் குடைகள் அனேகசந்திரர் வடிவங்களையும் காட்டுதலால் விவாகத்திற்குச் சிறப்பு மங்கையராலன்றி வேறில்லை யாதலாலும், ஒரு சந்திரனுலகம் மகிழ்ச்சியடையும்போது அனேகசந்திரர் ஏககாலத்தில் ஒரு நகரிற்றோன்றினலெவ்வளவு சிறப்புண்டாகலா மாதலாலும் திருநகர்ப் பொலிந்த தென்றார். (௧௦)

இதனால் அரசர்க்குந் தேவர்க்கும் வேற்றுமை தோன்றாமை
சொல்லப்படுகின்றது.

குருமணியிமைக்கும்பைம்பொற் குடைநிழல்வெயிலையோட்ட
மருமலிநறியமென்பூ மாலைவாடாமையானுந்
திருநகர்ச்செவ்விநோக்கி யிமைப்பிலர்திரிதலானு
மரசரோடமரர்தம்மை யறிவரிதாயதன்றே.

(ப - ரை.) குரு-நிறம்பொருந்திய, மணி-ரத்நங்கள், இமைக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த, குடைநிழல் - குடைகளினுடைய நிழல்கள், வெயிலையோட்ட - வெய்யிலைத்துரத்த, (அதனால்) மருமலி வாசம்பொருந்திய, நறிய-நறியவாகிய, மென்பூமாலை-மெல்லியபூமாலைகள், வாடாமையானும்-வாடாமையாலும், திருநகர் - குண்டினபுரத்தினுடைய, செவ்விநோக்கி-அழகைப்பார்த்து, இமைப்பிலர்-கண்களிமையாதவர்களாய், திரிதலானும்-திரிகின்ற படியாலும், அரசரோடு-அரசர்களுடனே, அமரர்தம்மை-தேவர்களை, அறிவரிதாயது-பகுத்தறிதலரிதாயது. எ-று.

(போ - ரை.) மாலைவாடுதல், கண்ணிமைத்தல்ஆகிய இரண்டுசெய்கையால் தேவர்க்கு வேற்றுமைப்பட்டிருந்த அரசர் இப்பொழுது அவ்விரண்டுமில்லாமையால் வேற்றுமைதோன்றில வென்க, அரசர்க்கு மமரர்க்கும் வேற்றுமை தோன்றாமையால் மறைவணி. (௧௧)

[இதனால் மற்றைத்தேயங்களின் பொறை யொழிவு சொல்லப்படுகின்றது.]

மாங்குயிலனையதீஞ்சொல் வடுவகிர்பொருவும்வேற்கட்
பூங்கொடிவதுவைகேட்டுப் புவியினில்வேந்தரெல்லாந்
தேங்கமழ்தெரியல்வீமன் றிருநகரிறுத்தறன்று
லாங்கவர்தேயம்யாவு மரும்பொறையுயிர்த்தவன்றே.

(ப - ரை.) மாங்குயிலனைய-மாங்குயிற்சொல்லை யொத்த, தீஞ்சொல்-தித்திக்கின்றசொல்லையும், வடுவகிர்பொருவும்-மாவடுவின்பிளப்பையொத்த, வேற்கண்-வேல்போன்ற கண்களையுமுடைய, பூங்கொடி - தமயந்தியினது, வதுவைவேட்டு-விவாகத்தை விரும்பி, புவியினில் வேந்தரெல்லாம்-பூவுலகத்திருக்கும் அரசர்களெல்லாரும், தேங்கமழ்-வாசங்கமழ்கின்ற,தெரியல்—மலர் மாலையை யணிந்த, வீமன்-வீமராசனது, திருநகர்-குண்டினபுரத்தில், இறுத்தறன்றால்-வந்து தங்கியபடியால், அவர் தேயம்யாவும்-அவர்கள் தேசமெல்லாம், அரும்பொறை-பொருத்தற்கரிய சுமையை, உயிர்த்த-நீங்கின. எ - று.

(போ - ரை.) வீமன் அனேகர்வருத்தங்களுக்கு இடங்கொடுத்து அவர்களை மகிழ்வுறச்செய்வதுபோல் அவன்தேசமும் அனேகதேசத்திலுமுள்ளவர்க்கு இடங்கொடுத்து அவைகள் இளைப்பாறி மகிழ்வுறச்செய்ததென்பது கருத்து. (௧௨)

[இதுமுதல் நாலுபாட்டுகளால் தமயந்தி சுயம்வரத்திற்கு வாயு முதலிய நால்வரும் வாருமைக்குக் காரணஞ் சொல்லத்தொடங்கி இப்பாட்டால்வாயுவாருமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இழைபரந்திமைக்குமல்கு லின்கனித்துவர்வாயேழை
மழைமதர்நோக்கிற்கஞ்சி மறியுமானேறுமாதின்
விழைதருநகரிற்றாண்ட வெருவிமீண்டேகுமாற்றாற்
கழிபெருங்காதல்கூர்ந்துங்காற்றிறைவரவுதீர்ந்தான்.

(ப - ரை.) இழை-ஆபரணங்கள், பரந்து-பரவி, இமைக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற, அல்குல்-அல்குலையும், இன்-இனிய,கனி-(கொவ்வைக்) கனிபோன்ற, துவர்வாயேழை-செவ்வாயையுமுடைய தமயந்தியது, மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர்-களிப்பை யுடைய, நோக்கிற்கஞ்சி-பார்வைக்குப்பயந்து, மறியும்-மடங்குகின்ற, மானேறும்-ஆண்மானும், மாதின்-அம்மங்கையினது, விழை

கரு-விரும்புகின்ற, நகரிற்றாண்ட-குண்டினபுரத்திற் செலுத்த, வெருவி-பய ந்து, மீண்டு-திரும்பி, ஏகுமாற்றால்-போகின்ற படியால், கழி-மிகுந்த, பெரு ங்காதல் கூர்ந்தும்-பேராசையை யடைந்தும், காற்றிறை - வாயுவானவன், வரவு-வருதலை, தீர்ந்தான்-நீங்கினன். எ-று.

(பொ - ரை.) நாம் விவாகத்திற்குச்செல்ல வெழுந்ததற்கு அமங்கள மாக நமதார்தியே தடைசெய்தலால் நமக்கு அத்தமயந்தி மாலையிடுவதும் அவ் வாறுமென்று வாயுவானவ னின்றனனென்க. (௧௩)

இப்பாட்டால் ஈசன் வாராமைக்குக்காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

ஐயரிபரந்துமைதோய்ந் தம்பலைத்திகலும்வேற்கட்
டையலோர்பாதியாய தன்மையாற்றனதுபைம்பொற்
செய்யதாள்பெயர்ப்பவன்னாள் சீறடியெழாமையாலே
மையணிகண்டத்தோனு மன்றலுக்கெழுந்திலானே.

(ப - ரை.) ஐ-அழகிய, அரிபரந்து-செவ்வரிபரந்து,மைதோய்ந்து-அஞ் சனமணிந்து, அம்பலைத்து-அம்புகளை யளவுசெய்து, இகலும்-பொருவுகின்ற, வேற்கண்-வேல்போன்ற கண்களையுடைய, தையல்-உமைமாதானவள், ஓர் பாதியாயதன்மையால்-வாமபாகத்தி லிருக்கின்றபடியால், தனது - தன்னு டைய, பைம்பொன்-பசியபொன்போன்ற, செய்யதாள் - சிவந்தபாதங்களை, பெயர்ப்ப-தூக்க, அன்னாள்-அவ்வுமாதேவியினது, சீறடி - சிறியபாதங்கள், எழாமையாலே-எழுதலில்லாமையால், மையணிகண்டத்தோனும்-ஈசுரனும், மன்றலுக்கு-(தமயந்தியின்) விவாகத்திற்கு, எழுந்திலான்-புறப்பட்டிலன்.

(பொ - ரை.) சிவன் மன்மதனையெரிப்பினும் காமமுள்ளவனென்பது தோன்றத் தையலோர்பாதியாய் தன்மையலென்றும், உமாதேவியைத் தம பந்தி விவாகத்திற்குச் செல்லல்வேண்டும் நீயும்வாவென வாய்திறந்துரைக் கின் முனியுமென்று குறிப்பித்தமைத்தோன்றத் தனதுதாள்பெயர்ப்பவென் றும், மாற்றவள் வருதற்கொருவரு முடன்படாரென்பதுதோன்ற அன்னாள் சீறடி யெழாமையாலென்றும், விடத்தையுண்டு தேவரைப்புரந்தவல்லமை யுற்றோனாயினுந் தன்மனைவிக்குச் சமாதானஞ் சொல்லிப்போதற் கரிதாய் நின்றனனென்பது தோன்ற "மையணிகண்டத்தோனு மன்றலுக்கெழுந்தி லா" னென்றும் சொல்லினர். உத்தமநாயகனானவன் தனக்கொரு பொரு ளில் அதிக விழைவிருந்ததாயினும் தலைவிக்கு அதிலே வெறுப்புள்ளதாகத் தோன்றுமாயின் விடுப்பனென்பது கருத்து. (௧௪)

[இப்பாட்டால் குபேரன்வாராமைக்குக் காரணஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

உருவுகண்டுவப்பதன்றியோடரித்தடங்கணல்லார்
திருவினுங்குலத்தினானுஞ் செய்கிலரார்வமென்ன
மருவுதன்வடிவின்குற்ற மனக்கொளாவயங்குபைம்பொற்
குரைகழலிலங்குநோன்றாட் குபேரனும்வந்திலானே.

(ப - ரை.) உருவுகண்டு-அழகுள்ள வடிவைப்பார்த்து, உவப்பதன்றி-மகிழ்வதல்லாமல், ஓடு-ஓடுகின்ற, அரி-செவ்வரிபரந்த, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, கண்-கண்களையுடைய, நல்லார்-மங்கையர்கள், திருவினும்-செல்வத்தினாலும், குலத்தினானும்-உயர்ந்தகுலத்தினானும், ஆர்வஞ்செய்கிலரென்ன-ஆசைசெய்யமாட்டார்களென்று,தன்வடிவின்-தன்னுடையதேகத்தில்,மருவு-பொருந்திய, குற்றம்-குற்றத்தை, மனக்கொளா - மனத்திலேகொண்டு, வயங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன்-பசும்பொன்னாற்செய்த, குரை-சத்தத்தையுடைய, கழல்-வீரக்கழல்கள், இலங்கு-விளங்குகின்ற, நோன்-பெருமைபொருந்திய, தாள்-பாதங்களையுடைய, குபேரனும் குபேரனும், வந்திலான் - வந்திலன். எ-று.

(போ - ரை) தான் செல்வத்திலுங் குலத்திலுமிக்கவனாயிருப்பினும் மங்கையர் அழகுள்ளவரை விரும்புவதன்றி மற்றையரை விரும்பாராகையால் தன்வடிவின் குற்றமாகிய கண்தெரியாமை மறைக்கக்கூடாத குற்றமாகையால் அதுகண்டு நம்மை விழையா ளென்று குபேரன் தமயந்தி சுயம்வரத்திற்கு வந்திலனென்க. (கரு)

[இப்பாட்டால் நிருதிவாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

விரைகமழ்தருவினீழல் விண்ணவரிடத்துமாவம்
புரிகிலணளன்மேலன்பு பூண்டனள்புலம்புகொண்ட
முருகவிழ்நறுமென்கூந்தன் முகிழ்முலைத்துவர்வாய்ப்பேதை
நிருதரைவிழையாளென்ன நிருதியும்போந்திலானே.

(ப - ரை.) விரைகமழ்-வாசங்கமழ்கின்ற,தருவினீழல்-ஐந்தருவினிழலிலிருக்கின்ற, விண்ணவரிடத்தும் - தேவர்களிடத்தினும், ஆர்வம்புரிகிலள்-ஆசைசெய்கிலள், நளன்மேல்-நளனிடத்தில், அன்புபூண்டனள்-அன்புவைத்தவளாகி, புலம்புகொண்ட-இரங்குதலைக்கொண்ட, முருகவிழ் - தேனொழுகின்ற, நறு-நறிய, மென்கூந்தல்-மெல்லியகுழலையும், முகிழ்முலை - அரும்பையொத்தமுலையையும், துவர்வாய்-செவ்வாயையுமுடைய, பேதை - தமயந்தியானவள், நிருதரை-இராக்கதரை, விழையாளென்ன - இச்சிக்கமாட்டாளென்று, நிருதியும்-நிருதியென்பவனும்,போந்திலான்-வந்திலன். எ-று.

(போ - ரை.) முன்சொல்லப்பட்ட மூவருக்கு முண்டாகிய தடைஇவ னுக்கில்லாதிருந்தும் இவன் வாராதது அகத்துக்குணம் பலவிருப்பினும் மாதர்முதற்கண் வடிவழகையே விரும்புவராதலின் அவ்வழகுள்ள இந்திரன் முதலியோரை யிகழ்ந்து நளனை விழைந்துள்ள தமயந்தி அரக்கரென்னுங் குலம்பற்றி மாலைசூட்டாள் ஆயின் அது பெறுதுவரின் அதின்மிக்க அவமானமில்லையென்று தன்பேரறிவாற் குறித்து நிருதிவந்திலனென்க விவேகிகள் சிறந்த தாயினும் அவமானப்படுங் காரியத்தைக் குறித்துச் சொல்லாரென்பது கருத்து. (௧௬)

[இதனல் இந்திரன் முதலிய நால்வரும் வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொன்னகர்புரக்கும்வேந்தும் பொங்கழற்கிறையுமுந்நீர்
மன்னனுந்தறுகட்பேழ்வாய் மறலியுமடமானேக்கி
னன்னுதனளனுக்கன்றி நறுந்தொடைசூட்டாளென்ன
வன்னவனுருவுதாங்கி யணிநகர்மேவினரே.

(ப - ரை.) பொன்னகர் புரக்கும்வேந்தும்-இந்திரனும், பொங்கழற்கிறையும்-அக்கினி பகவானும்,முந்நீர்மன்னனும்-வருணனும், தறுகட்பேழ்வாய் மறலியும்-யமனும், மடமானேக்கின்-இளமான் பார்வையை யொத்த பார்வையையுடைய, நன்னுதல்-தமயந்தியானவள், நளனுக்கன்றி-நளனுக்கல்லாமல், நறுந்தொடை-நறியமலர்மாலையை,சூட்டாளென்ன-தரிக்க மாட்டாளென்று, அன்னவன்-அந்த நளனுடைய, உருவுதாங்கி - (வடிவையொத்த) வடிவத்தைக் கொண்டு, அணிநகர்-அழகிய நகரத்தில், மேயினர்-பொருந்தினர்.

தறுகண்-அஞ்சாமை, பேழ்வாய்-பெரியவாய்.

(போ - ரை.) நியாயமாகத் தம்முடைய பெருமைகளைத் தூதர்கள்மூலத்தில் விரும்பாத தமயந்தியை வஞ்சித்தாவது பெறல் வேண்டுமென்னுங்கருத்தால் மனிதவடிவங் கொள்ளல் தமக்கிழிவேனும் இந்திரன் முதலிய நால்வரும் நன்வடிவு கொண்டு வந்தனரென்க. காமமுள்ளவர்கள் அதன் விஷயத்தில் எதையுஞ் செய்வார்களென்பது கருத்து. (௧௭)

[இதனல் நளன்வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கூற்றெனக்கொல்லும்வேழங் கொடியணிகொடிஞ்சித்திண்டேர்
பாற்றிரைக்கவரிநெற்றிப் பண்ணமைகலினப்பாய்மா
மாற்றருஞ்சீற்றத்துப்பின் வரிசிலையுழவரீட்ட
நாற்றிசைப்பரப்பும்போர்ப்ப நாமவேனளனும்வந்தான்.

(ப-ரை.) கூற்றென-யமனென்று சொல்லும்படியாக,கொல்லும்-கொலைசெய்கின்ற, வேழம்-யானைகளும், கொடியணி-கொடிகளணிந்த, கொடிஞ்சி-தேர்மொட்டையை யுடைய, திண்-வலிமை பெற்ற, தேர்-தேர்களும்,பால்-

பாலினுடைய, திரை-அலைகள் போன்ற, கவரி-சாமரைகள் கட்டிய, நெற்றி-நெற்றியையுடைய, பண்ணமை-கல்லணையமைந்த, கலினம்-கடிவாளம்பூண்ட, பாய்-தாவுகின்ற, மா-குதிரைகளும், மாற்றரும்-நீக்குதற்கரிய, சீற்றத்துப்பின்-கோபமிகுந்த, வரிசிலை-நெடிய வில்லையுடைய, உழவீட்டம்-காலாள்கள்கூட்டமும், (ஆகிய இந்நால்வகைச் சேனைகளும்) நாற்றிசைப் பரப்பும்-நாலுதிசைகளின் பரப்பெல்லாம், போர்ப்ப-மூடிக்கொண்டுவர, நாமம்-அச்சத்தைத்தருகின்ற, வேல்-வேற்படையையுடைய, நளனும் - நளமகாராசனும், வந்தான்-வந்தனன். எ-று.

(ப - ரை.) இந்திரன் முதலிய தேவர்களே தமயந்தியை விரும்பியதன்னைத் தூதாக விடுத்தும் வேறு தூதிகளையனுப்பியும் தடைசெய்ததுமன்றிப் பின்னுந் தனதுருவங் கொண்டு வஞ்சிப்பதற்கு வருவதை யறிந்தும்நளனுனவன் "ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித், தாழாது ஞாற்றுபவர்" என்பதால் தாழாது செல்லுந் திறத்தின ஞதலின் நளனுமென உயர்வு சிறப்பும்மை கொடுக்கப்பட்டது. (௧௮)

இதனுல் சுயம்வரத்திற்குவந்தவரை வீமன் எதிர்கொள்ளல் சொல்லப்படுகின்றது.]

உலகொருமூன்றினுள்ள வொளிமுடிமன்னரெல்லா
மிலகுபொற்குடுமிவான்றோ யெயிற்புறத்திறுத்தாராக
வலகில்வெஞ்சேனைசூழ வரும்பெறற்சுற்றத்தோடும்
விலகிவில்லுமிழும்பைம்பூண் விதர்ப்பர்கோனெதிர்கொண்டானே.

(ப - ரை.) உலகொரு மூன்றினுள்ள-திரிலோகங்களிலு முள்ள, ஒளி-காந்தியை யுடைய, முடிமன்னரெல்லாம்-மகுடத்தையணிந்த அரசர்களெல்லாரும், இலகு-பிரகாசிக்கின்ற, பொற்குடுமி-பொன்னலாகிய சிகரம், வான்றோய்-ஆகாசமளாவிய, எயிற்புறத்து-மதிற் புறத்திலே, இருத்தாராக- தங்கினராக, (அதுகேட்டு) அலகில்-அளவற்ற, வெம்-வெவ்விய, சேனைசூழ-சேனைகள் சூழ்ந்துவர, அரும்பெறல்-பெறுதற்கரிய, சுற்றத்தோடும்-கிளைஞருடன், விலகி-வீசி, வில்-ஒளியை, உமிழும்-உமிழ்கின்ற, பைம்பூண்-பசிய ஆபரணத்தையுடைய, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராஜன், எதிர்கொண்டான் - எதிர்கொண்டனன். எ - று.

(போ - ரை.) பலவித உபசாரங்களினும் எதிர்கொள்ளுதல் முற்பட்டதாதலின் அங்குவந்த அரசர்களுக்கு வீமராஜன் அதனைச் செய்தனனென்க.

[இதனுல் வீமன் அவர்களுக்குச் சிறப்புச்செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விரைசெறியலங்கன்மாலை விண்ணவர்விஞ்சைமன்ன
ருருகெழுமுரகவேந்த ரோங்குநீருடுத்தஞாலத்
தரசிளங்குமரரோடு மளவளாய்முகமன்கூறி
வரிசைபின்வழாமைநோக்கி வான்சிறப்பியற்றினனே.

(ப - ரை.) விரைசெறி-வாசமிகுந்த, அலங்கன்மாலை - மலர்மாலையையு ணிந்த, விண்ணவர்-தேவர்கள், விஞ்சைமன்னர்-வித்தியாதரவேந்தர், உருகெழும்-வடிவுள்ள, உரகவேந்தர்-நாகவேந்தர், ஓங்கு-உயர்ந்த, நீருடுத்தஞாலத்து-கடலாற்சூழப்பட்ட பூமியிலுள்ள, அரசிளங்குமரரோடும் - இராஜகுமாரரோடும், அளவலாய்-கலந்து, முகமன்கூறி-உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி, வரிசையின்-கிரமத்தினில், வழாமை-தப்பாமல், நோக்கி - ஆலோசித்து, வான்-மேலாகிய, சிறப்பு-சிறப்பை, இயற்றினன்-செய்தான். எ-று.

(போ - ரை.) தன்னின் மிக்கோர்க்குச் செய்யும் எழுவகை மரியாதைகளுள் பிரியினுடங்கு சேறலொழித்து, இருப்பெழுகை, விரைந்துபோதல், எதிர்கொள்கை யென்னு மூன்றும் மூற்பாட்டிலும், தவிசினிடையிருத்தல், பூசைசெய்தல், இன்சொலாதியா லுவப்புச்செயல் என்னுமூன்றும் இப்பாட்டிலும் அடங்குதல் காண்க. (௨0)

[இதனால் அரசர்கள் பகற்பொழுதுபோக்கல் சொல்லப்படுகின்றது.]

தோட்டலர்மாலைநாற்றித் துறக்கமோடுறழச்செய்த
வீட்டகந்தோறும்பைம்பொன் விளங்கிழைசெவ்விவாய்ப்பத்
தீட்டியவுருவுநோக்கித் தேறல்கொப்புளித்துமாந்தும்
பாட்டளித்தாமவேந்தர் பகற்பொழுதாற்றினாரே.

(ப - ரை.) தோடு-இதழ்களையுடைய, அலர்-மலராற்றொடுத்த, மாலை-மாலைகளை, நாற்றி-தொங்கக்கட்டி, துறக்கமோடு - தெய்வலோகத்துடனே, உறழ-ஒக்கும்படி, செய்த-செய்யப்பெற்ற, வீட்டகந்தோறும்-வீடுகளினிடந்தோறும், பைம்பொன்-பசியபொன்னினால், விளங்கிழை - தமயந்தியினது, செவ்விவாய்ப்ப-அழகுபொருந்த, தீட்டிய-எழுதிய, உருவுநோக்கி - பதுமைகளின் வடிவங்களைப்பார்த்து, தேறல்-தேனை, கொப்புளித்து-கொப்புளித்து, மாந்தும்-உண்ணுகின்ற, பாட்டு-இசைகளைப் பாடுகின்ற, அளி - வண்டுகள் மொய்த்த, தாமவேந்தர்-மாலையையணிந்த வரசர்கள், பகற்பொழுது-பகற்காலத்தில், ஆற்றினார்-காமநோயைப் பொறுத்திருந்தார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) இவ்வரசர்கள் காமந் தலைக்கொண்டவர்க ளாதலால்அழகினால் தாம்விழைந்த தமயந்திக்கொப்பாகிய பதுமைகளைப் பார்த்துப் பகற்பொழுதில் தமது காமநோயைச் சகித்துக்கொண்டிருந்தன ரென்க. ஒப்புமை நோக்கல், சித்திரந்தீட்டல், கனவிற்காண்டல் அவர் மெய்யுற்றதைத் தீண்டல் இந்நான்கும் காமநோய்க்குப் பரிகாரமாம், கூடும்பிரிவினிலுங் கூடாப்பிரிவினிலு மோடு மன்பர் நேர்காட்சியோவியத்தி-னூடல் - கனவுவர்மெய்ப்

பூண்டவற்றைத்தீண்ட லென்பர் காமத்தினையுமவர்க் குற்றமருந்தே" இதனு லறிக. கூடும்பிரிவு ஒரு நிமித்தம்பற்றிப் பிரிதல் கூடாப்பிரிவு இறத்தல் இது வடநூலிற்கண்டு மொழிபெயர்க்கப் பட்டது. விளங்கிழை செவ்வி வாய்ப் பத் தீட்டிய வுருவென்பதற்குப் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்கள் அழகுபொரு ந்த எழுதப்பட்ட சித்திரமென்பாரு முளர். [விளங்கிழை செவ்விவாய்ப்ப வென உவமானமாகிய தீட்டிய வுருவங்களை உவமேயமாகக் கூறலால் எதிர் நிலையணி.] (உக)

இதனால் சூரியாஸ்தமயஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

சேயுயர்விசும்பிற்றேவர் தெண்டிரைப்பரவைசூழ்ந்த
மாயிருஞாலங்காக்கு மன்னவருரகருற்ற
காயழற்காமவெந்தீக் கனற்றுமென்றஞ்சினான்போற்
பாயிருளுலகம்போர்ப்பப் பகல்செய்வான்கடலுளாழ்ந்தான்.

(ப - ரை.) சேயுயர்-மிகவு முயர்ந்த, விசும்பில்-தெய்வலோகத்தி லிருக் கும், தேவர்-தேவர்களும், தெண்டிரைப்பரவை சூழ்ந்த-தெள்ளிய அலைகளை யுடைய கடலாற் சூழப்பெற்ற, மாயிருஞாலங் காக்கும்-மகத்தாகிய பெரிய பூமியை புரக்கின்ற, மன்னவர்-அரசர்களும், உரகர்-நாகவேந்தர்களும்,உற்ற- (ஆகிய இவர்க) ளடைந்த, காய்-சுடுகின்ற, அழல்-வெப்பம் பொருந்திய, கா மவெந்தீ-காமாக்கினி, கனற்றுமென்று - தன்னைச் சுடுமென்று, அஞ்சினான் போல்-பயந்தவன்போல், பாய்-பரவிய,இருள்-இருளானது,உலகம்போர்ப்ப- உலகத்தை மூடிக்கொள்ள, பகல்செய்வான்-சூரியனானவன், கடலுள்-மேற் றிசைக்கடலுள், ஆழ்ந்தான்-அழுந்தினான். எ - று.

(போ - ரை.) வெப்பத்தை யுடைய சூரியனையும் அஞ்சச் செய்தலால். காமத்தீ அவனிலும் மிக்கதென்பது கருத்து [அஞ்சினான் போலெனக் குறி த்தலால் தற்குறிப்பணி.] (உஉ)

[இதனால் இருள்பரவாமைக்குக் காரணஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

விரிகதிர்மௌலிவிண்ணோர் மெய்யொளிபரத்தலானு
மரசிளங்குமரர்மார்பி லணிவெயிலுமிழ்தலானு
முரகர்தஞ்சுடிகையுச்சி யொளிர்மணியிமைத்தலானும்
பரிதிமேற்கடலுளாழ்ந்தும் பாயிருள்பரந்ததின்றே.

(ப - ரை.) விரி-விரியப்பெற்ற, கதிர்-கிரணங்களை யுடைய, மௌலி- மகுடங்களைத் தரித்த, விண்ணோர்-தேவர்களுடைய, மெய்யொளி-தேககாந் திகள், பரத்தலானும்-பரவுதலாலும், அரசிளங் குமரர் மார்பில்-இராஜகுமார ர்கள் மார்பிலிருக்கும், அணி - ஆபரணங்கள், வெயில் - ஒளியை, உமிழ்தலா

னும்-கொப்புளித்தலாலும், உரகர்-நாகவரசர்களுடைய, கடிகையுச்சி - முடியின்மேல், ஒளிர்-விளங்குகின்ற, மணி-ரத்நங்கள், இமைத்தலானும்-பிரகாசித்தலாலும், பரிதி-சூரியனானவன், மேற்கடலுளாழ்ந்தும் - மேற்கடலுளழுந்தியும், பாய்-பாய்கின்ற,இருள்-இருளானது,பரந்ததின்று-பரந்ததில்லை. எ-று.

(பொ - ரை.) மெய்யொளி பரத்தல் அணிவெயிலுமிழ்தல் ஒளிர்மணியிமைத்தல் ஆகிய பிரகாசங்கள் சூரியன் பிரகாசித்தல்போ லிருந்தனவென்பதுகருத்து. [மெய்யணி மணிகளை இருள்பரவாமைக்குக் காரணமாகச் சொல்லப்பட்டமையால் கூட்டவணி. (உ௩)

இதனால் இரவுபகல் தோன்றாமை சொல்லப்படுகின்றது.

மையவாங்கரியகூந்தல் வாள்கிடந்தனையவுண்கட்
பையரவல்குற்செவ்வாய்ப் பனிமொழிவதுவைவேட்டு
வெய்யசெங்கதிரினோடும் வெண்மதியுறைதறன்னா
லெய்துமிக்காலந்தன்னை யிரவென்கோபகலென்கேனோ.

(ப - ரை.) மை-அஞ்சனமானது, அவாம்-விரும்புகின்ற, கரியகூந்தல்-கருமையுள்ள கூந்தலையும், வாள்கிடந்தனைய-வாளாயுதங்கிடந்ததையொத்த, உண்கண்-மையுண்டகண்களையும், பையரவல்குல் - அராப்படம்போன்றவல்குலையும், செவ்வாய்-சிவந்தவாயையும், பனிமொழி-குளிர்ச்சிபொருந்திய சொல்லையுமுடைய தமயந்தியினது,வதுவைவேட்டு-விவாகத்தைவிரும்பி,வெய்ய-வெவ்விய, செங்கதிரினோடும்-சூரியனோடும், வெண்மதி-சந்திரன், உறைதறன்னால்-(அந்நகரத்தில்) தங்குகின்றபடியால், எய்தும்-பொருந்திய, இக்காலந்தன்னை-இக்காலத்தை,இரவென்கோ-இரவென்றுசொல்லுவேனோ,பகலென்கேனோ-பகலென்றுசொல்லுவேனோ, (இன்னதென்று சொல்லேன்.) எ-று.

[இப்பாட்டால் மாலைப்பொழுதின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

ததைமலர்த்தெரியல்வேந்தர் தளர்ந்துமெய்பதைத்துவாடப்
புதையிருட்போர்வைமெய்யிற் பொலிவுறப்போர்த்துவெய்ய
கதமெழுரிச்செக்கர்ப்பேழ்வாய் திறந்துவெண்கதிர்குலாய
மதிவகிரெயிறுதோன்ற வந்ததுமாலைக்கூற்றம்.

(ப - ரை.) ததை-நெருங்கிய, மலர்த்தெரியல்-மலர்மாலையை யணிந்த, வேந்தர்-அரசர்கள், தளர்ந்து-தளர்ச்சியடைந்து, மெய்பதைத்து - தேகம்பதைத்து, வாட-வாடும்படி, புதை-(உலகத்தை) மூடுகின்ற, இருட்போர்வை-இருளாகிய போர்வையை, மெய்யில்-(தன)துடம்பில்,பொலிவுற-விளக்கமிக, போர்த்து-போர்த்துக் கொண்டு, வெய்ய-கொடிய, கதழ்-வேகத்தையுடைய,

எரி-நெருப்பை யொத்த, செக்கர்-செவ்வானமாகிய, பேழ்வாய்திறந்து-பெரியவாயைத் திறந்து, வெண்கதிர்-வெள்ளிய கிரணங்கள், குலாய-விளங்கப்பெற்ற மதி-சந்திரனாகிய, வகிர்-பிளப்பை யுடைய, எயிறு - கோரப்பல்லானது, தோன்ற-தோன்றும்படி, மாலை-மாலைப் பொழுதாகிய, கூற்றம்-யமனானவன், வந்து-தோன்றிற்று. எ-று.

(போ - ரை.) மாலைப்பொழுதானது விரகிகளைக் கொல்லப்பட்ட தாதலின் அதற்கேற்க அதைக்கூற்றுவ னாகவும், இருளை மறைக்கும் போர்வையாகவும் செவ்வானத்தைப் பேழ்வாயாகவும், பிறையைப் பல்லாகவும் உருவகஞ்செய்தார். ஆதலால் அக்கூற்றுவன் தான் கொல்வதே யன்றித் தன் போர்வையால் மறைத்தும் வாயால் விழுங்கியும் பல்லாற்கறித்தும் கொல்லா னென்பதாயிற்று. (உறுப்புடை யுருவகவணி.) (௨௫)

இதுமுதல் எழுபாட்டால் வளர்பிறையின்றோற்றஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.

விரிகதிர்பரப்பிவான மீதெழுகுழவித்திங்க
ளெரிமணிப்பூண்செய்திண்டோ ளெழுபுவிவேந்தர்மேலும்
வரிசிலைகுழையவாங்கி மண்டமர்தொடங்குமாரன்
குரைகடன்முரசமெற்றுங் குணிலெனச்சிறந்ததன்றே.

(ப - ரை.) விரிகதிர்-விரிந்தகிரணங்களை, பரப்பி-பரவச்செய்து, வான்மீது-ஆகாயத்தில், எழு-எழுந்த, குழவித்திங்கள்-இளம்பிறை, எரி - விளங்குகின்ற, மணி - ரத்நங்கள்பதித்த, பூண்செய் - ஆபரணங்களையணிந்த, திண்டோள் - வலிமையுள்ளதோளையுடைய, எழுபுவிவேந்தர்மேலும் - ஏழுதீவிலுள்ள அரசர்கள்மேலும், வரி-நெடிய, சிலை-வில்லை, குழையவாங்கி-வளையவளைத்து, மண்டு-நெருங்கிய, அமர்-போரை,தொடங்குமாரன்-ஆரம்பிக்கு மன்மதனது, குரை-ஒலிக்கின்ற, கடன்முரசம்-கடலாகிய பேரிகையை, எற்றும்-அடிக்கின்ற, குணிலென-குறுந்தடிபோல், சிறந்தது-சிறந்திருந்தது. எ-று.

(போ - ரை.) அழகிற் சிறந்த தமயந்தியை விழைந்துவந்த அரசர்களனைவரும் அவ்விரவில் அளவற்றகாமவருத்தத்தை அடைவதற்கு மன்மதன் காரணமாதலால் இதுகாறும் போலன்றி அதிக முயற்சியோடு படையெடுத்து வருவதற்குக் குறியாக அக்காலத்தில் ஒலிக்குங்கடலை முரசமாக்கி அங்கனுண்டாகிய பிறையை அதை எற்றுங் குணிலாகக் கூறினாரென்க. (௨௬)

ஏர்குடியிருந்தநங்கை யிளமுலைப்போகம்வேட்ட
நீர்மலிகடலந்தானை நெடுநிலவேந்தர்தம்மேல்
வார்சிலைத்தடக்கைமாரன் மண்டமர்புரியத்தூண்டுங்
கூரிருள்வேழக்கோட்டி னெழுந்ததுகுழவித்திங்கள்.

(ப - ரை.) குழவித்திங்கள்-இளம்பிறையானது,எர்-அழகுகளானவை, குடியிருந்த-ஒருங்குபடத்தங்கியிருக்கப்பெற்ற, நங்கை-தமயந்தியினது, இள-இளமையாகிய, முலை-ஸ்தனங்களினது, போகம்-அணைதலை, வேட்ட-விரும்பிய, நீர்மலி-நீர்மிகுந்த, கடல்-கடலாகிய, அம்-அழகிய, தானை - ஆடையையுடைய, நெடுநிலம்-நெடிய பூமியிலுள்ள,வேந்தர்தம்மேல்-அரசர்கள்மீது,வார்சிலை-நீண்டவில்லையேந்திய, தடக்கை-விசாலமாகிய கையையுடைய, மாரன்-மன்மதன், மண்டமர்புரிய-நெருங்கிய யுத்தத்தைச்செய்ய, தூண்டும்-நடத்தப்பட்ட, கூரிருள்-மிகுந்தவிருளாகிய, வேழம்-யானையினது, கோட்டின்-கொம்புபோல், எழுந்தது-உதித்தது. எ-று.

(போ - ரை.) கீழ்த்திசைத் தோன்றிவரும் இருளை அக்காலத்தில் வருமன்மதனது யானையாகக்கூறி மேற்றிசைத்தோன்றிய பிறையையும் அதற்குக் கொம்பாகச் சொல்லப்பட்டது. இதனால் இவ்விரண்டும் காமனைப்போலும் விரகிகளுக்குக் காமத்தை விளைத்து வருத்துமென்பதுகருத்து (இருள் வேழமென்பது உருவகம். கோட்டினெழுந்த தென்பது தற்குறிப்பணி. இது முன்னுருவகத்தை அங்கமாகக் கொண்டது.) (௨௭)

கள்ளுயிர்த்தினவண்டார்க்குங் கமலம்வாய்முகிழ்ப்பச்செய்ய
வள்ளலங்கயத்துளாம்ப லலர்த்தியகுழவித்திங்க
டெள்ளுசெங்கதிரோன்மாலைத் தெரிவைவெம்முலையிற்கோட்டும்
வள்ளுகிர்க்குறியிற்றோன்றிப் பொலிவுறவயங்கிற்றன்றே.

(ப-ரை.) கள்-தேனை, உயிர்த்து-தத்து, இனம் - கூட்டமாகிய, வண்டு-வண்டுகள், ஆர்க்கும்-ஒலிக்கின்ற. கமலம்-தாமரைமலர்கள், வாய்முகிழ்ப்ப-குவிய, செய்ய-சிவந்த, அள்ளல்-குழைசேற்றையுடைய, அம்-அழகிய, கயத்துள்-தடாகத்துள், ஆம்பல்-அல்லிகளை, அலர்த்திய-மலரச்செய்த, குழவித்திங்கள்-இளம்பிறையானது, தெள்ளு-தெளிந்த, செங்கதிரோன்-சிவந்தகதிரையுடைய சூரியனுனவன், மாலை-மாலைப்பொழுதாகிய, தெரிவை-மங்கையினுடைய, வெம்முலையில்-விருப்பத்தைச்செய்யுங் கொங்கைகளில், கோட்டும்-ஊன்றிய, வள்-கூரிய, உகிர்க்குறியின் நகக்குறியைப்போல், தோன்றி-உண்டால், பொலிவுற-அழகுபொருந்த, வயங்கிற்று-விளங்கிற்று. எ-று.

(போ - ரை.) சூரியனோடுகூடிப் பிரிந்து நின்ற மாலைப்பொழுதில் காணப்படுகின்ற பிறையினை அவன்செய்த நகக்குறியாகக்கூறினர், புணருமிடத்து நகக்குறி யுண்டாதல், "பற்குறி நகக்குறிகள் பாணிகொடுத் தட்ட,னற்கமிழ்து துய்த்தல்களி நன்றெழவணைத்த, லற்குகரணங்களறியாருமெளிதாகக், கற்கும் வகை நின்றன கதிர்த்தமணியோவம்" இதனாலறிக. (மாலைப்பொழுதிலுண்டாகிய பிறையினைச் சூரியனோடு கூடிப்பிரிந்தமாலைப்பெண் முலைக்குறியாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.) (௨௮)

சேட்டிளம்பரிதிமார்பி னளனுக்குத்தெரியனுளைச்
சூட்டுவடெரிவையென்னத் துலங்குகீழ்த்திசைமாதன்பிற்
காட்டியநிருத்தக்கையிற் கதிர்நிலவுமிழுந்தண்ணேல்
கோட்டிளங்குழவித்திங்கள் குடபுலத்தெழுந்ததன்றே.

(ப-ரை.) சேட்டிளம்-மிகுந்த விளமையையுடைய, பரிதி-சூரியன்போன்ற, மார்பின்-மார்பினிடத்தில், நளனுக்கு-நளமகாராசனுக்கு,நாளை-நாளைப்பொழுதில், தெரிவை-தமயந்தியானவள், தெரியல்சூட்டுவளென்ன - மாலையைத்தரிப்பாளென்று, துலங்கு-விளங்குகின்ற, கீட்டிசைமாது-கிழக்குத்திக்காகியமங்கையானவள், அன்பின்-அன்பினுலே, காட்டிய - காட்டப்பட்ட, நிருத்தக்கையில், அபினயக்கைபோல், கதிர்-கதிர்களாகிய, நிலவுமிழும்-ஒளியைக் கொப்புளிக்கின்ற, தண்ணென்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, கோடு-வளைந்த, இளங்குழவித்திங்கள் - மிகுந்த விளமைபொருந்திய பிறையானது, குடபுலத்து-மேற்குத்திசையில், எழுந்தது-உதயமாயிற்று. எ-று.

(போ - ரை.) நாடகக்கணிகையர் தமது கருத்தினுள்ளதை அபினயத்தால் அபிமுகத்தில் காட்டுதே லியல்பாதலின் அவ்வாறு கீழ்த்திசைமாது தமயந்தி நளனுக்கு மாலைசூட்டலைக் காட்டிய நிருத்தக்கைபோல்இளம்பிறையெழுந்ததென்ருர். (பிறையில் நிருத்தக்கையைக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. (உக)

கூன்பயில்குழவித்திங்கள் கொள்ளைவண்டிருந்துபாடக்
கான்பயின்மலரம்பேந்துங் கன்னலஞ்சிலைக்கைவேட
னூன்பயில்குருதிவேற்க ணொண்ணுதன்மடவாருள்ள
மீன்கவர்தூண்டிலென்ன விசும்பிடைவிளங்கிற்றன்றே.

(ப - ரை.) கூன்பயில்-வளைவுபொருந்திய, குழவித்திங்கள்-இளம்பிறையானது, கொள்ளை-மிகுதியாக, வண்டிருந்து-வண்டுகளிருந்து, பாட - பாடலைச்செய்ய, கான்பயில்-வாசம்பொருந்திய, மலரம்பேந்தும்-மலர்க்கணைகளையேந்திய, கன்னலஞ்சிலைக்கைவேடன்-மன்மதனது, ஊன்பயில் - தசைபொருந்திய, குருதி-உதிரத்தையுடைய, வேற்கண்-வேல்போன்ற கண்களையும், ஒண்ணுதல்-ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுமுடைய, மடவார் - மாதரது, உள்ளம்-மனமாகிய, மீன்-மீனை, கவர்-கிரிகிப்பதற்குப் போடப்பட்ட, தூண்டலென்ன-தூண்டிலைப்போல், விசும்பிடை-ஆகாயத்தினிடத்து, விளங்கிற்று-பிரகாசித்தது. எ-று.

(பொ - ரை.) மாமிசத்தை விரும்பிப் பற்றிய மீன்களைத் தூண்டில்இறக்கும்படி செய்வதுபோல், இப்பிறையும் காமவிடாய் தீரத் தன்னைப் பார்க்கின்ற பிரிந்தவரை வருத்துவதாதலின் இவ்வாறு கூறினர். (பிறையைத்தூண்டின் முள்ளாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி.) (௩௦)

நீனிறத்தங்கண்வான நீள்கடற்பரப்பிற்றாய
வானிலாக்கதிர்கள்வீசி வயின்வயின்விளங்குகின்ற
மீனெனுங்கதிர்கொண்முத்த வெண்மணியுயிர்த்துத்தோன்றுங்
கூன்முதுகிப்பியென்ன வெழுந்தது குழவித்திங்கள்.

(ப - ரை.) குழவித்திங்கள்-இளம்பிறையானது, நீனிறந்து-நீலநிறத்தையுடைய, அங்கண் - அழகிய இடத்தையுடைய, வானம் - ஆகாயமாகிய, நீள்-நீண்ட, கடற்பரப்பில்-கடலினது பரப்பிலே, தூய-பரிசுத்தமாகிய,வால்-வெள்ளிய,நிலாக்கதிர்கள்-பிரகாசத்தையுடைய கிரணங்களை,வீசி-எறிந்து, வயின்வயின்-இடங்கள்தோறும்,விளங்குகின்ற-பிரகாசிக்கின்ற,மீனெனும்-மீனென்கின்ற, கதிர்கொள்-கிரணங்களைக்கொண்ட, முத்தவெண்மணி - வெள்ளியமுத்தங்களை, உயிர்த்து-ஈன்று, தோன்றும்-விளங்கும், கூன்முதுகிப்பியென்ன-வளைந்தமுதுகையுடைய இப்பியைப்போல், எழுந்தது-எழுந்தது. எ-று.

(பொ - ரை.) மீனெனு முத்தமென்றது-உருவகம்.கூன்முதுகிப்பி யென்ன வெனக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.) (௩௧)

ஓங்குயர்விசும்புபூத்த வுடுப்புகர்முகத்ததாய
வாங்குவிற்றடக்கைமாரன் மலர்தலையுலகிற்றாண்டுந்
தூங்கிருட்களிநல்யானை துரத்திடுந்தோட்டிபோலத்
தீங்கதிர்க்குழவித்திங்கள் சேணிடைத்திகழ்ந்ததன்றே.

(ப - ரை.) தீங்கதிர்-தித்திப்புப்பொருந்திய கிரணங்களையுடைய, குழவித்திங்கள்-இளம்பிறையானது, வாங்கு-வளைக்கப்பட்ட, வில் - கருப்புவில்லேந்திய, தடக்கை-விசாலம் பொருந்திய கையையுடைய, மாரன்-மன்மதனானவன், மலர்தலையுலகில்-பரந்த இடத்தையுடைய வுலகத்தில், தூண்டும்-செலுத்துகின்ற, ஓங்குயர்-மிகவுமுயர்ந்த, விசும்பு-ஆகாயத்தில், பூத்த - உண்டாகிய, உடு-தாரகைகளாகிய, புகர்முகத்ததாய்-புள்ளிபெற்ற முகத்தையுடையதாகிய, தூங்கு-தங்கிய, இருள்-இருளாகிய, களிநல்யானை - களிப்பையுடைய நல்லயானையை, துரத்திடும்-ஓட்டும், தோட்டிபோல்-அங்குசம்போல், சேணிடை-ஆகாயத்தினிடத்து,திகழ்ந்தது-பிரகாசித்தது. எ-று. இதுவும் அவ்வணி.

பிள்ளைமாமதியங்கான்ற நிலவழற்பிழம்புபற்ற
வுள்ளநெக்குருகிமாழாந் துலம்பொருவயிரத்திண்டோ

ள்ளிலைவடிவேலேந்து மரசிளங்குமரர்பூண்ட
தள்ளருங்காதலெம்மாற் சாற்றலாந்தகைமைத்தன்றே.

(ப - ரை.) பிள்ளைமாமதியம்-இளம்பிறையானது, கான்ற-வீசிய,நிலவு-சந்திரிகையாகிய, அழற்பிழம்பு-அக்கினித்திரட்சியானது,பற்ற-பிடிக்க,(அதனால்) உள்ளம்-மனமானது, நெக்குருகி-மிகவுமுருகி, மாழாந்து-மயங்கி,உலம்பொரு-திரள்கல்லையொத்த, வயிரத்திண்டோள்-வச்சிரம்போன்ற திண்ணிய தோளையுடைய,அள்ளிலை-தசையை யள்ளிக்கொள்ளுகின்ற இலையையுடைய, வடிவேலேந்தும்-வடித்த வேலையேந்துகின்ற, அரசிளங்குமரர்-இராஜகுமாரர்கள், பூண்ட-அடைந்த, தள்ளருங்காதல்-தள்ளுதற்கரிய ஆசை, எம்மால்-எம்மால், சாற்றலாம்-சொல்லலாமாகிய, தகைமைத்தன்று-தகைமையை யுடையதன்று. எ - று.

(போ - ரை) காமமானது எப்படிப் பட்டவர்களாலும் விலக்குதற் கரிதாகையால் தள்ளருங் காதலென்றார். (இதுவும்வரும்பாட்டும் கவிக்கூற்றெனக்கொள்க.) (௩௩)

எற்றுரிமுரசந்துஞ்சா விதர்ப்பர்கோனினிதினீன்ற
கோற்றொடிவதுவைவேட்டுக் கூரிருட்கங்குற்போதிற்
றுற்றிளம்பூகவேலித் தண்பணைநிடதங்காக்கு
மாற்றல்சானளனுக்குற்ற வருந்துயருரைக்கலுற்றும்.

(ப - ரை.) எற்றுரி-இடபத்தின் றோலாற்செய்த, முரசம்-பேரிகையானது, துஞ்சா-உறங்காத வாயிலையுடைய, விதர்ப்பர்கோன் - வீமன், இனிதினீன்ற-இனிமையினாற்பெற்ற, கோற்றொடி-தமயந்தியினது,வதுவைவேட்டு-விவாகத்தைவிரும்பி, கூரிருள்-மிகுந்தவிருளையுடைய, கங்குற்போதில்-இராப்பொழுதில், தாறு-குலைகளையுடைய, இளம்பூகவேலி - இளமைபொருந்திய கமுகவேலிசூழ்ந்த, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, பணை-வயல்களையுடைய, நிடதங்காக்கும்-நிடதேசத்தைப் புரக்கின்ற; ஆற்றல்சால்-பொருமைமிக்க, நளனுக்கு-நளமகாராஜனுக்கு, உற்ற-பொருந்திய, அருந்துயர்-பொருத்தற்கரிய துயரை, உரைக்கலுற்றும்-சொல்லத்தொடங்கினும். எ-று.

(போ - ரை.) பொறுமைமிக்க நளனுலும் பொருத்தற்கரிய துயரென்றது அதன் அருமையைக் குறிப்பித்து நின்றது. (௩௪)

[இதனால் நளன் பிறையைவெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலி விருத்தம்.

பனிமைக்கடலிற் படுமாரமிர்தோ
டினிதிற்றிருவோடு மெழுந்தனையென்
மனனுற்றவள் வாணுதல்போலுதியாற்
கனலத்தகுமோ கலைவெண்மதியே.

(ப - ரை.) கலை-கலையையுடைய, வெண்மதியே-வெள்ளியசந்திரனே, பனி-குளிர்ச்சி பொருந்திய, மை-கரிய, கடலிற்படும்-கடலிற்றோன்றிய, ஆர்-நிறைந்த, அமிர்தோடு-அமிர்தத்துடன், இனிதின்-இனிமையுடைய, திருவோடும்-இலக்குமியுடன், எழுந்தனை-தோன்றினாய், என்மனனுற்றவள்-என்மனத்திலிருப்பவளாகிய தமயந்தியினது, வாள் - ஒளிபொருந்திய, நுதல்போலுதியால்-நெற்றிபோலிருக்கின்றாய், கனலத்தகுமோ-(நீ) (என்னைச்) சுடத்தகுமா.

(போ - ரை.) நீதோன்றிய இடத்தின்குணத்தையும் உடன்பிறந்தோர் தன்மையையும் உணராவிடினும் தமயந்தியினது நிகரில்லாத நெற்றிக்கு நிகரானாய், இப்பொழுது அதற்குரியமகிழ்ச்சி செய்வதைவிட்டு வெப்பஞ்செய்யின் அப்பெருமை உனக்குத் தகாதென்பது கருத்து. (௩௫)

[இதனால் தென்றலைவெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொந்தார்குவளைக் குளிர்மென்மலரிற்
பைந்தாதுதைந்து படிந்துநறுஞ்
சந்தாடவியூடு தவழ்ந்துவரு
மந்தானிலமே யுயிர்வௌவுதியோ.

(ப - ரை.) கொந்தார்-திரளாக நிறையப்பெற்ற, குவளை - உற்பலத்தினது, குளிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மென்மலரில்-மெல்லியமலர்களிலிருக்கும், பைந்தாது-பசிய மகரந்தங்களில், துதைந்து-நெருங்கி, படிந்து-முழுகி, நறும்-நறிய, சந்தாடவியூடு-சந்தனக்காட்டினிடத்தில், தவழ்ந்துவரும்-தவழ்ந்துவருகின்ற, மந்தானிலமே-இளந்தென்றலே, (நீ) உயிர்-என்னுயிரை, வௌவுதியோ-அபகரிக்கின்றனையோ, எ-று.

(போ - ரை.) தென்றலுக்குக் குளிர்ச்சியும் மணமும் மேன்மையும் சிறந்தனவாயினும் பிரிந்தவரை வருத்துதலால் இவ்வாறுகூறினான். (இக்கருத்தைக் கொண்டமையால் கருத்துடையடை கொளியணி. (௩௬)

[இதனால் குயிலைவெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அயில்வாளிதுரந் தடல்வேள்பொரலாற்
செயலேதுமிலாது திகைத்தயர்வே
னுயிர்போல்பவளின்சொலுணர்த்திவரிக்
குயிலேயெனதாருயிர் கொல்லுதியோ.

(ப - ரை.) அடல்-கொலைசெய்கின்ற, வேள்-மன்மதனானவன், அயில்-கூர்மைபொருந்திய, வாளி-அம்புகளை, துரந்து-செலுத்தி, பொரலால்-பொருதலால், செயலேதுமிலாது-ஒருசெய்கையுமில்லாமல், திகைத்து-மயங்கி, அயர்வேன்-வருந்துவேனாகிய எனது, உயிர்போல்பவள்-உயிரையொப்பவளாகிய தமயந்தியினது, இன்சொல்-இனியமொழியை, உணர்த்தி-அறிவித்து, வரிக்

குயிலே-இசையையுடையகுயிலே, எனது-என்னுடைய, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-உயிரை, கொல்லுதியோ-கொல்லுகின்றனையோ, எ-று.

(போ - ரை.) ஒருவரோடு பொருது இளைத்தவரை வேறொருவன் வெல்லவருவது தகாதென்பது கருத்து. இவ்விரண்டுபாட்டாலும் சுயம்வரம் வேனிற்காலத்திலென்பது பெற்றாம், (௩௭)

[இது உருவெளித்தோற்றத்தமயந்தியைக்குறித்துச் சொல்லியது]

விண்ணோர்விடு தூதுவிளம்புதலாற்
பெண்ணாரமிர்தே பிழைசெய்தனனோ
வெண்ணாதுறு மிந்திரசாலமெனக்
கண்ணூடுபுகுந்து கரந்தனையே.

(ப - ரை.) விண்ணோர்-தேவர்களால், விடு-விடுக்கப்பட்ட, தூது-தூதினை, விளம்புதலால்-சொல்லுதலால், பெண்ணாரமிர்தே- தமயந்தியே! பிழை செய்தனனோ-குற்றஞ்செய்தேனோ, எண்ணாது-நினைக்கப்படாத,(அனைத்தும்) உறும்-பொருந்துகின்ற, இந்திரசாலமென - இந்திரசாலவித்தைபோல், கண்ணூடு-என் கண்ணிடத்தில், புகுந்து-நுழைந்து, கரந்தனை-ஒளித்தாய். எ-று.

(போ-ரை.) தூதாக வந்தவிடத்து யான்சொல்லியது குற்றமாகக்கொள்ளின் அது எனதன்று,தேவர்கள் செய்தது,ஆதலின் நீஎன்கண்ணெதிர்வந்தது நில்லாது மறைவதற்கு யானொரு குற்றமுஞ் செய்திலனென்பதாம். ()

[இது தன்னெஞ்சைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

துஞ்சாதயர்வோ டுயிர்சோர்தரவெந்
நஞ்சார்விழிவே லெறிநன்னுதலாம்
பஞ்சேரடியா யிழைபாலுறையு
நெஞ்சேயெனை நீயுநினைந்திலையே.

(ப - ரை.) துஞ்சாது-உறங்காமல், அயர்வோடு-துன்பத்தோடு, உயிர்-ஆவியானது, சோர்தர-தளர்ச்சியடைய,வெம்-வெப்பம்பொருந்திய,நஞ்சார்-விடநிறைந்த, விழிவேல்-கண்ணாகியவேலை, எறி - எறிகின்ற, நன்னுதலாம்-நல்ல புருவத்தையுடையவளாகிய, பஞ்சு-செம்பஞ்சுக்குழம்பணிந்த, ஏர்-அழகிய, அடி-பாதங்களையுடைய, ஆயிழைபால்-தமயந்தியிடத்து, உறையும் தங்குகின்ற, நெஞ்சே-என் மனமே, எனை-என்னை, நீயும்-நீயும், நினைந்திலை-நினைக்தாயில்லை. எ-று.

(போ - ரை.) இடுக்கண்வரும்போது தனக்கு உயிர்போலிருப்பவரும் உதவாரென்பது கருத்து. (௩௯)

[இது கலிக்கூற்றால் நிகழ்ந்தவைகூறல்.]

என்றார்வமொ டின்னபுலம்பிமணிக்
குன்றார்புயன்மெய்த் துயர்கூர்தலும்

பொன்றாழ்பிதிர்சிந்திய பொம்மன்முலைப்
பின்றாழ்குழலுற் றதுபேசிடுவாம்.

(ப - ரை.) என்று-இப்படியென்று, ஆர்வமொடு-ஆசையோடு, இன்ன-இத்தன்மையவாக, புலம்பி-இரங்கி, மணி-அழகிய, குன்றார்புயன்-நளமகாராஜன், மெய்-உண்மையாகிய, துயர்கூர்தரலும்-அதிக துன்பங்கொண்டவளவில், பொன்-பொன்னூது, தாழ்-தாழும்படி, பிதிர்-தேமல், சிந்திய-சிதறிய, பொம்மல்-பொலிவுபெற்ற, முலை-முலைகளையும், பின் - பிற்பக்கத்தில், தாழ்-தாழ்கின்ற குழல்-கூந்தலையுமுடையதமயந்தி,உற்றது-அடைந்த துயரத்தை, பேசிடுவாம்-சொல்லுவாம். எ-று. (௪0)

[இது தமயந்தி தன்கொங்கைகளைப் பார்த்துச் சொல்லியது]

கணைவேணிகர்கா மருகாளைபுயத்
தணையாமலென் மார்பகலங்கவரா
விணைமால்வரை யென்னவளர்ந்தனிராற்
பணைமாமுலைகாள் பயனென்னைகொலாம்.

(ப - ரை.) கணை-மலர்க்கணைகளையுடைய, வேணிசர் - மன்மதனையொத்த, காமர்-அழகிய, காளைபுயத்து-நளமகாராசனுடையதோள்களில், அணையாமல்-அழுந்தாமல், என்-என்னுடைய, மார்பகலம் - மார்பினிடமெல்லாம், கவரா-கவர்ந்துகொண்டு, இணை-இரண்டாகிய, மால்-பெரிய, வரையென்ன-பர்வதங்களென்று சொல்லும்படி, வளர்ந்தனிர்-வளர்வுற்றீர்கள், பணை - பருத்த,மா-மகத்தாகிய,முலைகாள்-ஸ்தனங்களே, பயன்-(உமக்குநமக்கும்) பயன், என்னைகொல்-யாது, எ-று.

(போ - ரை.) பணைமாமுலைகாள் எனவிளித்துப் பொதுப்படப் பயனென்னைகொல் எனலால் மலைபோல் வளர்ந்து பெரியமார்பகலங்கவர்ந்து நும்மைச்சுமந்த எனக்கு நன்மைசெய்ய நினைத்து நளன் மார்பகத்துப்புல்லாவிடினும் நீர் பிறந்ததற்காவது பயன்கருதி யணைந்தீரில்லை, ஆதலால் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாத நும்போலும் வீணரில்லை யென்பதாம். (௪௧)

[இது மனதைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

முனம்வானவர்தூது மொழிந்திடுநாட்
புனைதாரவன்மார் பிடைபுல்லியுநீ
நினையாதுவிடுத்தனை நின்றுருகு
மனனேயினியென்கொல் வருந்துவதே.

(ப - ரை.) முனம்-முன்னே, வானவர்-தேவர்களுடைய, தூது-தூதை, மொழிந்திடுநாள்-சொல்லிய நாளில்,புனைதாரவன்-நளமகாராஜனுடைய, மார்பிடை-மார்பினிடத்திலே, புல்லியும்-தழுவியும், நீநினையாது - நீஎவ்வளவுஞ்

சிந்தியாமல், விடுத்தனை-அவனைவிட்டு, நின்று-திகைத்துநின்று, உருகும்-கரைகின்ற, மனனே-நெஞ்சமே, இனியென்கொல் - இப்போது என்னகாரணமாக, வருந்துவது-வருத்தமடைவது, எ-று.

(போ - ரை.) சமயம் வந்தகாலத்திற்கு பெறவேண்டுவதைப் பெறாமல் விடுத்துப் பின் வருந்துவதிற் பயனில்லையாயினும் பிறர் நகைப்படுவாயென்பது கருத்து. (௬௨)

[இது கண்களைக்குறித்துச் சொல்லியது,]

நண்ணார்தொழுவே னளன்மார்பகலந்
தண்ணாரணைபிற் றழுவுங்கனவி
லெண்ணாதுவிழித்து விழித்திடுமென்
கண்ணேயிஃதென்கொல் கலுழ்வதுவே.

(ப - ரை.) நண்ணார்-பகைவர், தொழு-துதிக்கின்ற, வேல்-வேலையேந்திய, நளன்-நளமகாராசனுடைய, மார்பகலம்-மார்பினை, தண்ணார்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, அணையில்-மெத்தையில், தழுவுகின்ற, கனவில்-சுவப்பனத்தில், எண்ணாது-ஆலோசியாமல், விழித்து-விழித்துக்கொண்டு, விடுத்திடும்-விட்டுவிடுகின்ற, என்கண்ணே-என்கண்களே, இஃதென்கொல்-இதுஎன்னகாரணமாக, கலுழ்வது-கலங்குவது. எ-று.

(போ - ரை.) பிறராலன்றி நின்னாற்செய்யப்பட்ட குற்றத்துக்கு நீயே வருந்துவது பேதமை யென்பது கருத்து. (௬௩)

[இதனால் சந்திரனைவெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

துதைநாண்மலர்வாளி துரந்துதுரந்
தெதிர்வேளுயிர் கொல்லுதலெண்ணிலைநீள்
கதிர்வாணிலவா ரழல்கான்றெழுவெண்
மதியேயெனைநீயும் வருத்துதியோ.

(ப - ரை.) துதை-நெருங்கிய, நாண்மலர்-புதியமலராகிய, வாளி-பாணங்களை, துரந்து துரந்து-விடுத்து விடுத்து, எதிர்க்கின்ற, வேள்-மன்மதனானவன், உயிர்கொல்லுதல்-உயிரைக்கொல்லுதலை, எண்ணிலை-நினைத்தாயில்லை, நீள்-நீண்ட, கதிர்-கிரணங்களினுடைய, வாள்-ஒளியை, நிலவு-பிரகாசமாகிய, ஆரழல்-மிகுந்ததீயை, கான்று-வீசிக்கொண்டு, எழு-தோன்றுகின்ற, வெண்மதியே-வெள்ளியசந்திரனே, எனை-என்னை, நீயும்-நீயும், வருத்துதியோ-வருத்துகின்றனையோ, எ-று.

(போ - ரை.) என்னுயிரை வருத்துவதற்கு மன்மதனொருவனே போதும், அப்படியிருக்க நீயும் அத்தொழிலின் முயல்வது அரைக்கப்பட்டதை அரைப்பதுபோற் பயனில்லையென்பது கருத்து. (௬௪)

[இது நளனைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

வேளாண்மைசெலுத்தல் விலக்கிலையாய்
வாளாவுறைகின் றதுமன்னறமோ

தோளாண்மையின் மன்னர் தொழுஞ்சுடர்வேற்
காளாயெனதாருயிர் காவலனே.

(ப - ரை.) தோளாண்மையின்-புயவலிமையினால்,மன்னர்தொழும்-அரசர்களால் வணங்கப்பட்ட, சுடர்வேற்காளாய்-ஒளிபொருந்திய வேலைத்தரித்த காளையை யொத்தவனே, எனது-என்னுடைய, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-உயிருக்கு, காவலனே-அரசனாகிய நளமகாராசனே! வேள்-மன்மதனானவன், ஆண்மைசெலுத்தல்-(உனைவிழந்த என்னிடத்துப்) பராக்கிரமஞ் செலுத்துவதை, விலக்கிலையாய்-ஒழிக்காதவனாய், வாளாவுறைகின்றது - சும்மாவிருக்கின்றது, மன்னறமோ-அரசாது தருமமோ. எ-று.

(பொ - ரை.) தன் தேயத்திலுள்ளவர் தீங்குசெய்யின் அதைவிலக்கிக் காப்பது அரசர் தருமமாகும், அங்ஙனமாதலின் நின்னையே யடைக்கலமாயுள்ள என்னிடத்து வேளானவன் தனது ஆண்மையைச்செலுத்தினால்அதை நீவிலக்கி அருள்செய்யாயாயின் நின்னறமிழுக்குற்றதுமன்றி நினக்கும் பழிப்புண்டாகும் என்றதாம். (சஙு)

[இது இரங்குதல் நெய்தற்றிணைக்குறிப்பொருளாதலால்
அங்குள்ள பொருள்களைக் குறித்துச்சொல்லுதல்.]

இடரோதவிரா திரவோவிடியா
தடல்வேலவர்தா மருளோபுரியார்
குடவால்வளையே குருகேதிரையே
கடலேகழியே யிதுவோகடனே.

(ப - ரை.) குடவால்வளையே-குடம்போன்றவெள்ளியசங்கே, குருகே-நாரையே, திரையே-அலையே, கடலே-சமுத்திரமே, கழியே-கழிநிலமே, இடரோ-துன்பமோ, தவிராது-நீங்காது, இரவோ-இராத்திரியோ, விடியாது-விடியமாட்டாது, அடல்-கொலைசெய்கின்ற, வேலவர்தாம்-வேற்படையையுடைய நளமகாராசர், அருளோபுரியார்-கருணைசெய்யார், (ஆதலால்) இதுவோ-இப்படி வருந்துவதோ, கடன்-என்கடன். எ-று.

[ஓ-இரக்கப்பொருளிலும், ஏ-எண்ணிலும் வந்தன.]

(பொ - ரை.) இவ்வுலகில் அனேக அரசர் அனேக மங்கையர்வருத்தத்தை நீக்கி அளித்தனரெனக் கேட்டதுண்டு, இவர் கொலைசெய்கின்றவேலையுடைய ராகையால் அங்ஙனஞ் செய்திலர்போலும், ஆதலின் எனதிடர் நீங்கிற்றில்லை, அதனோடு போக்குதலின் இரவும் நெடுங்காலம்போல விடிந்ததில்லை, நீவிர் இங்ஙனமுற்றுப் பிரிந்து வருந்துபவர்க்கு ஒப்புரவுசெய்யுங் கடப்பாடு பெற்றுடையீ ராகலின் இவ்வரசர்க்குஞ் சொல்லுவீராக வென்றபடி. நீரால் எதிர்ப்புற்ற எரியைக்காக்கும் பொருட்டுப் போக்கு விடுவதுபோல் மிக்க துன்பமுற்றவர்கள் பிறரோடு அதனை உரையாவிடின் ஆற்றாராதலின் இவளுந் தன்றுன்பத்தை இங்ஙனஞ் சொல்லினாளென்க. (சசு)

கழலாவளையுங் கனலாமதியு
முழலாமனனும் பெறுநாளுளதோ
மழவேறனையான மருவாவிரகத்
தழலாலுருகுந் தமியேனினியே.

(ப - ரை.) மழவேறனையான்-இளவேற்றையொத்த நளமகாராசன், மருவா-பொருந்தப்பெறாத, விரகத்தழலால்-விரகாக்கினியால், உருகும் - கரைகின்ற, தமியேன்-தனியேனாகிய நான், இனி-இனி, கழலாவளையும்-கழலாத வளையல்களையும், கனலாமதியும்-சுடாதசந்திரனையும், உழலாமனனும்-கலைப்படாதமனதினையும், பெறுநாள்-பெற்றுக்கொள்ளுநாள், உளதோ - உண்டாகுமோ, எ-று.

(போ - ரை.) ஒரு ஆடவர்மாட்டு விருப்புவைத்த மடவார்க்கு அந்நினைப்பு முற்றுவிடின் அன்னநீர் முதலியவற்றின் விருப்பில்லாமையால் தேகம் வாடும், அவ்வாட்டத்தாற் கைவளை முதலியவுங் கழலும், மதியுங்குளிர்ச்சிசெய்து புணர்ச்சி நினைப்பை யுண்டாக்கி அது கிடைக்கப்பெறாமையாற் சுடும், இங்ஙனமாதலின் மனம் விரும்பியதை யடையப் பெறாமையாற் பல நெறிகளிலுஞ் சென்று புகுந்து சுழன்றுழலும், இவ்வாறாதலின் நளனைப்பெறாததமயந்தியும் கழலாவளையுங் கனலாமதியு முழலா மனனும் பெறுநாளுளதோ வென்றாள். நளனைப்பெற்றநாளில் அவ்வாறாமென்பது கருத்து. ஓ இரக்கப் பொருளில் வந்தது, (௩௭)

அள்ளிக்கொளலா மிருளூடடர்வேள்
கள்ளத்தெனதா ருயிரோகவர்வான்
விள்ளற்கரிதாம் விரகந்தமியே
னுள்ளத்துறைவா யுணர்கிற்றிலையோ.

(ப - ரை.) விள்ளற்கரிதாம்-சொல்லுதற்கரிதாகிய, விரகம்-விரகத்தையுடைய, தமியேன்-தனியேனாகிய என்னுடைய, உள்ளத்துறைவாய்- மனத்திலிருக்கின்றநளனே, (நீ) அள்ளிக்கொளலாம்-(கையால்) அள்ளிக்கொளலாம்படி யிருந்த, இருளூடு-இருளினிடத்தில், அடர்வேள் - அடர்கின்ற மன்மதனனவன், கள்ளத்து-களவினால், எனது-என்னுடைய, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-ஆவியை, கவர்வான்-அபகரிப்பான், உணர்கிற்றிலையோ - (அக்களவினை)யறிகின்றாயில்லையோ, எ-று.

(போ - ரை.) இருளிற்களவு செய்பவர் போல் காமனும் என்னுயிரைக் கொள்ளையிட நினைத்திருக்கின்றனன். காமநோயால் இன்றிரவில் எனதாவி தரிக்கப்பெறாது, அது உனது பொருளாதலால் அதற்கொரு தீங்கு வாராமற் காக்கக்கடவை, காவாவிடில் அதனால் பின்னர் வருந்துன்பம் உனதாம் என வேறிற் சொல்வதற்குப்பெறாத தமயந்தி தன்னுளத்திருக்கு நளனை விளித்து மடமையாலிவ்வாறு கூறினளென்க. (௩௮)

[இதனால் சூரியவுதயஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

என்றுவெந்துயருற்றிருகணீர்வாரவிளமுலைத்துணைபசப்பூர, மி ன்றிகழ்மருங்குற்செய்யவாய்ப்பேதைமெலிவொடுவருந்துமெல்லையி னின், மன்றலங்கமலமுகைமுறுக்கவிழ்த்து வரிச்சிறைத் தும்பிபாட் டயரத், துன்றிருள்பருகும்விரிகதிர்பரப்பிச் சுடரவன்குணபுலத்தெ ழுந்தான்.

(ப - ரை.) என்று-எப்படியென்று, வெந்துயருற்று-வெவ்விய துன்பத் தையடைந்து, இருகணீர்வார-இரண்டு கண்களினின்றும், நீரொழுக இளமு லைத்துணை-இளமைபொருந்திய இரண்டுஸ்தனங்களும், பசப்பூர-வேறுபட்ட நிறத்தையடைய, மின்-மின்னல்போல், திகழ் - பிரகாசிக்கின்ற, மருங்குல்-இடையினையும், செவ்வாய்-சிவந்தவாயினையுமுடைய பேதை-தமயந்தியான வள், மெலிவொடு - இளைப்போடு, வழிந்தும் - வருத்தப்படுகின்ற, எல்லையி னில்-காலத்தில், மன்றல்-வாசனை பொருந்திய, அம் - அழகிய, கமலமுகை-தாமரையரும்பினுடைய, முறுக்கவிழ்த்து-முறுக்கவிழச்செய்து, வரி - இரே கைகள் பொருந்திய, சிறை-சிறகையுடைய, தும்பி-வண்டுகள், பாட்டயர-பா ட்டைப்பாட, துன்று-நெருங்கிய, இருள்பருகும்-இருளையுண்ணும், விரிகதிர் பரப்பி-விரிகின்ற கிரணங்களைப் பரவச்செய்து, சுடரவன் - சூரியனானவன், குணபுலத்து-கிழக்குத்திசையில்,எழுந்தான்-உதித்தான். எ-று.

(போ - ரை.) இப்படி வருத்தமுற்ற தமயந்தி பின்பு அவ்வருத்தங்களை யெல்லாம் நீங்கி மகிழ்வுறுதற்கு நிகழ்வதாகிய சுயம்வரச் சிறப்பைச் சொல் லுதற்கு உரியநாளெய்திய தென்பார், பேதைவருந்து மெல்லையினிற் சுடர வன் குணபுலத்தெழுந்தா னென்றார். (௪௧)

[இதனால் விவாகமுரசறைதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

தணிவருந்துயரிற் கண்படைபெறாது தளர்வொடு வருந்திவெய் துயிர்க்கு, மணியெழுவனைய பொற்றடந்திணிதோண் மன்னவர்மனம கிழ்சிறப்பப், பணியரவல்குற் கதிர்முலைத்துவர்வாய்ப் பைந்தொடிவ துவையின்றென்று, வணிநகரணிகென் றரசர்கோன்பணியா லதிர்கு ரற்கடிமுரசறைந்தார்.

(ப - ரை.) தணிவருந்துயரின்-ஆறுதற்கரிய துன்பத்தினால்,கண்படை பெறாது-நித்திரைசெய்யாமல், தளர்வொடு-தளர்ச்சியுடன், வருந்தி-வருத்தப் பட்டு, வெய்துயிர்க்கும்-பெருமூச்சுவிடுகின்ற, மணியெழுவனைய - மணித்தூ ண்போன்ற, பொன்-அழகிய, தடம்-பருத்த,திணி-வலிமைபொருந்திய,தோ ள்-தோளையுடைய, மன்னவர்-அரசர்கள், மனமகிழ்சிறப்ப-மனமகிழ்ச்சிமிக, பணியரவல்குல்-அராப்படம்போன்றவல்குலையும், கதிமுலை - காந்திபொருந் திய ஸ்தனங்களையும், துவர்வாய்-செவ்வாயையும், பைந்தொடி - பசியவளைய லையுமுடைய தமயந்தியினது, வதுவை-விவாகம், இன்றென்று-இன்றென்று

சொல்லி, அணி-அழகிய, நகரணிசென்று-நகரை யலங்கரிக்கவென்று, அரசர்கோன்பணியால்-வீமராசனேவலினால், அதிர்குரல்-அதிர்கின்ற வோசையையுடைய, கடி-பெருமைபெற்ற, முரசு-பேரிகையை, அறைந்தார் - (வள்ளுவ) ரடித்தார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) இராமுழுவதும்-நித்திரையின்றி வருந்திய அரசர்-மனமகிழ்ச்சியடைய வீமராசன் ஏவலின்படி வள்ளுவர்-முரசறைந்தார். முரசறைதல் பார்க்கவபுராணத்தில் "தெள்ளிய வேவலாளர் செப்பலு மகிழ்ந்துபோற்றி வள்ளுவ னுண்டுபூசி வாலியவணிந்துவீர" வெள்ளிய வேற்றுப்போர்வை விதிமுர செடுத்துவல்லே, கள்ளிவர்-மாலைநாற்றிக் களிற்றினிட்டேறிச்சொல்வான் இந்தப்பாட்டுமுதல் "இனியன னுகர்ந்துபூசி பெழில்கொள-வணிந்துமென்றீங், கனியென மொழிந்துளின்பங் கனிதரவளவளாவிப், புனித விண்ணவர்க்கும்பூசைப் போற்றுக போற்றுகென்ன, நனிபலபொருளுஞ்சொல்லி நனிமுர செருக்கினானே" யென்னும் இந்தப்பாட்டீறாக வந்த ஐந்துபாட்டாலும் அறிக. (௩0)

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டால் நகரலங்கரித்தல்
[சொல்லப்படுகின்றது.

இமிழ்கடிமுரசங்கறங்குபேரோதை யெழினகர்மாந்தர்தஞ்செவியி, னமிழ்துகுத்தென்னத் தவழ்தலுமகிழ்வுற் றணுவிழவறாதகோமறுகிற், கமழ்நறுந்தாற்றுப் பாளைவாய்க்கமுகுங்கன்னலுங்கதலியுநடுவர், குமிழ்கதிரெறிக்குமணிநெடுங்கொடிகளுயர்விசும்பகடுறநிரைப்பார்.

(ப - ரை.) இமிழ்-இனிமையையுடைய, கடி - புதுமைபெற்ற, முரசம்-பேரிகையானது, கறங்கு-ஒலிக்கும், பேரோதை-பேரொலியானது, எழினகர்-அழகிய நகரத்திலிருக்கும், மாந்தர்தன்செவியின்-மனிதர்செவியில், அமிழ்துகுத்தென்ன-அமிர்தத்தையுகுத்ததுபோல், தவழ்தலும்-தவழ்ந்தவளவில், மகிழ்வுற்று-மகிழ்ச்சியடைந்து, அணி- அழகிய, விழவறாத-திருவிழாநீங்காத, கோமறுகில்-இராஜவீதியில், கமழ்-பரிமளிக்கின்ற, நறு-நறிய, தாறு - குலைகளையுடைய, பாளைவாய்-பாளைகள்வாய்ந்த, கமுகும்-கமுகமரமும், கன்னலும்-கருப்பங்கழியும், கதலியும்-வாழைமரமும், நடுவார்-நடுவார்கள், உமிழ்-கொப்புளிக்கின்ற, கதிரெறிக்கும்-கிரணத்தை வீசுகின்ற, மணி-இரத்நங்கள்பதித்த நெடுங்கொடிகள் - நெடியகொடிகளை, வீசும்பகடுற - ஆகாசமுழுவதுநிறைய, நிரைப்பார்-வரிசையாகக் கட்டுவோர்கள் எ-று.

(போ - ரை.) அரசன்மகட்குச் சுயம்வரமென்றடித்த முரசோதையை அவரவருந் தம்முடைய மகட்கு விவாகமென்று அடித்த ஓசையைக் கேட்டதுபோல் மகிழ்ச்சியடைந்தன ரென்பது தோன்றச் செவியிலமிழ்து குத்தென்னத் தவழ்தலுமென்றார். எப்பொழுதும் அலங்கரித்திருக்கின்ற வீதியென்பதுதோன்ற அணிவிழவறாத கோமறுகிலென்றார். இப்பாட்டில் மாந்

தரென்னும் எழுவாய் இதுமுதல் பன்னிரண்டுபாட்டுவரையும் நடுவார்நிரைப் பார் முதலிய வெவ்வேறு பயனிலைகளைக்கொண்டு முடிந்தது. (நிக)

சேணுயர்பரிதி தழும்புறநிவந்த செழுமணித்தோரண நடுவார், வாணிலவொழுகு மணிவடம்புனைந்து வயங்குபொற் றசும்புகணிரைப்பார், பாணிகர்வரிவண் டுளர்ந்துதேனருகும் பனிமலர்த் தாமநாற் றிடுவார், தூணுறைகழித்து விரிகதிரெறிக்குஞ் சுடர்மணிச் செறிதுக டுடைப்பார்.

(ப - ரை.) சேணுயர்-மிகவுமுயர்ந்த, பரிதி-சூரியனனவன், தழும்புற-தழும்புபொருந்த, நிவந்த-உயர்ந்த, செழுமணி-செழுமையுள்ள மணிகள்பதித்த, தோரணம்-தோரணங்களை, நடுவார்-நடுவார்கள்,வாள்-ஒளிபொருந்திய, நிலவு-சந்திரிகை, ஒழுகும்-வீசுகின்ற, மணிவடம்-முத்துமாலைகள், புனைந்து-தரித்து, வயங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, பொற்றசும்புகள்-பொற்குடங்களை, நிரைப்பார்-வைப்பார்கள், பாணிகர் - பண்ணையொத்த, வரி - பாட்டுகளையுடைய, வண்டு-வண்டுகள், உளர்ந்து-தடவி, தேனுகரும்-தேனுண்ணும், பனிமலர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய மலராற்றொடுத்த, தாமம்-மாலைகளை, நாற்றிடுவார்-தொங்கக்கட்டுவார்கள், தூண்-தூண்களில், உறைகழித்து-உறையைநீக்கி, விரிகதிரெரிக்கும்-விரியும் கிரணங்களை வீசுகின்ற, சுடர்-பிரகாசிக்கின்ற, மணி-ரத்நங்களில், செறி-படிந்த, துகள்-புழுதியை, துடைப்பார்-துடைப்பார்கள்.

(பொ - ரை.) பலகாலெறும்பூரக் கற்குழியுமென் றிருப்பதால் அநேகந் தோரணங்கள் அந்நகரைக் கடக்கும்வரையும் படுதலாற் பரிதிதழும்புற வென்றார். (நிஉ)

மைந்தரோடூடி யந்நலார்பரிந்த மணிவடக் குப்பைகளகற்றிச், சந்தமென்குழம்பா னன்னிலமெழுகித் தண்முளைப்பாலிகையமைப்பா, ரிந்திரதனுவிற் றிகழ்தரச்சாந்து மெரிமணிச்சுண்ணமுமிறைப்பார், நந்தலில்விளக்க மணிசெய்பொற்றகளி நறுநெய்பெய்தொளியுற வெடுப்பார்.

(ப - ரை.) மைந்தரோடு-புருடருடன், ஊடி-பிணங்கி, அந்நலார்-அந்த மகளிர்கள், பரிந்த-நீக்கிய, மணிவடக் குப்பைகள் - முத்துமாலைகளின் குவியல்களை, அகற்றி-நீக்கி, சந்தமென்குழம்பால்-சந்தனத்தினுடைய மெல்லிய குழம்பினால், நன்னிலமெழுகி-நல்லபூமியைமெழுகி, தண்முளை-குளிர்ச்சிபொருந்திய முளைகளையுடைய, பாலிகை-பாலிகைகளை, அமைப்பார் - வைப்பார்கள், இந்திரதனுவில்-இந்திரவில்லைப்போல், திகழ்தர-பிரகாசிக்க, சாந்தம்-சந்தனத்தையும், எரி-காந்தியையுடைய, மணிச்சுண்ணமும் - (அதன்மேல்) ரத்நப் பொடிகளையும், இறைப்பார்-இறைப்பார்கள்,நந்தலில்-கெடுதலில்லாத, விளக்கம்-தீபங்களை, மணிசெய்பொற்றகளி-ரத்நங்களிழைத்த பொன்னகல்களில், நறுநெய்பெய்து-நல்லநெய்விட்டு, ஒளியுற-ஒளிபொருந்த,எடுப்பார்-எற்றுவார்கள். எ-று,

(பேர் - ரை.) ஊடுதல் காமத்திற்கின்பமாதலின், மைந்தரோடேயென்றூர் இந்திரதனுவிலெனப் பலநிறமுள்ளவை உவமானமாகக்கூறலால் அங்ஙனமணியென்றதற்கு வெவ்வேறு நிறமுள்ள நவமணியையும் பொருளாகக் கொள்க. அவை வச்சிரம், வைடூரியம், கோமேதகம், புட்பராகம், மரகதம், மாணிக்கம், நீலம், பவளம், முத்து என்பனவாம். (ருரு)

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டால் மாதர்தங்களை அலங்கரித்தல்]
[சொல்லப்படுகின்றது.]

ஐயரிசிதறுமழைமதர்நெடுங்க ணஞ்சனமெழுதுவார் சாந்தத், தொய்யில்வெம்முலையி னிலவுகொப்புளிக்குந் தூமணிப்பிறைவட்டமணிவார், மையிருங்கூந்தல்வகிர்ந்துதேன்முரலு மட்டுவார் பூந்தொடைபுனைவார், நையுநுண்மருங்கிற்கதிரொளிபரப்பு நகைமணிமேகலை புனைவார்.

(ப - ரை.) ஐயரிசிதறும்-அழகியசெவ்வரிபரந்த, மழை-குளிர்ச்சி பொருந்திய, மதர்-களிப்பையுடைய, நெடுங்கண்-நெடியகண்களில், அஞ்சனமெழுதுவார்-மையெழுதுவார்கள், சாந்தத்தொய்யில் - சந்தனக்கோலம் எழுதப்பெற்ற, வெம்முலையின்-விருப்பத்தைச்செய்யும் தனங்களில், நிலவு - சந்திரிகையை, கொப்புளிக்கும்-உமிழ்கின்ற, தூ-பரிசுத்தமாகியமணிரத்நங்களிழைத்த, பிறைவடம்-சந்திரஹாரத்தை, அணிவார்-அணிவார்கள், மை-கரிய, இரு-பெரிய, கூந்தல்-அளகபாரத்தை, வகிர்ந்து-சோதி, தேன்முரலும் - வண்டுகளொலிக்கின்ற, மட்டுவார்-தேனொழுகுகின்ற, பூந்தொடை-பூமாலைகளை, புனைவார்-சூடுவார்கள், நையும்-நைகின்ற, நுண்-நுண்ணிய, மருங்கில்-இடையில், கதிர்-கிரணங்களினது, ஒளிபரப்பும்-ஒளியைவிரிக்கின்ற, நகை-காந்தியையுடைய, மணி-மணிகளிழைத்த, மேகலை-மேகலாபரணத்தை, அணிவார்-அணிவார்கள். எ-று. (ருச)

சில்லரிச்சிலம்பு பஞ்சிமேற்பனிக்குஞ் சீறடிகவின்செயப்புனைவா, ரெல்வளைதிருத்தி யாடமைபணைத்தேளெழில்பெறத்தொயில்வரைந்திடுவா, ரல்லியங்கமல மென்மலர்க்கவற்று மடியினிலத்தகமணிவார், வில்லுமிழொருகாழ் முத்தணியணிவார் விரைகமழ்தெரியல்கை புனைவார்.

(ப - ரை.) சில்-ஆரவாரிக்கின்ற, அரி-பருக்கைக்கல்லையுடைய, சிலம்பு-சிலம்புகளை, பஞ்சிமேல்-பஞ்சின்மேல் மிதிப்பினும், பனிக்கும் - வாடுகின்ற, சீறடி-சிறியபாதங்களில், கவின்செய-அழகுபொருந்த, புனைவார் - தரிப்பார்கள், எல்-பிரகாசத்தையுடைய, வளை-வளையல்களை, திருத்தி- அணிந்து, ஆடமை-வெற்றியமைந்த, பணைத்தோள்-பருத்ததோள்களில், எழில்பெற-அழகுபெறும்படி, தொயில்-சந்தனக்கோலத்தை, வரைந்திடுவார் - எழுதுவார்கள், அல்லி-அகவிதழையுடைய, அம்-அழகிய, கமலமென்மலர் - தாமரையினது-மெல்லியமலரை, கவற்றும்-கவலைப்படுத்தும், அடியினில்-பாதங்களில், அலத்

தகம்-செம்பஞ்சுக்குழம்பை, அணிவார்-பூசுவார்கள், வில்-ஒளியை, உமிழ்-கொப்பளிக்கின்ற, ஒரு-ஒப்பற்ற, காழ்-தேறிய, முத்தணி-முத்துமாலைகளை, அணிவார்-அணிவார்கள், விரைகமழ்-வாசனைகமழ்கின்ற, தெரியல்-மலர்மாலைகளை, கைபுனைவார்-அலங்கரிப்பார்கள். (௫௫)

[இது முதல் ஆறுபாட்டுக்களால் அங்நகரிலுள்ளவர்]
[செய்யும் பலவிதச் செய்கைகளுஞ்]
[சொல்லப்படுகின்றன.]

கதிர்மதிதவழு மாடநீண்முகப்பிற் காழகிற்றீம்புகையிடுவார், முதுமறைவாணர்க்கின்னமுதடுவார் மொய்கதிர்வெயில்கரந்தொழிய, மதிநிலவொழுகு நித்திலப்பந்தர் மாணுறவயின்வயினிரைப்பார், சதிமுறைதவறுத் தண்ணுமைகறங்கக் கூத்தியர்தனித்தனி நடிப்பார்.

(ப - ரை.) கதிர்-கிரணங்களையுடைய, மதிதவழும்-சந்திரன் தவழ்கின்ற, மாடம்-உப்பரிகையினுடைய, நீண்முகப்பில்-நீண்டமுகப்பினில், காழ்-வயிரம்பொருந்திய, அகிற்றீம்புகை-அகிலினதினியபுகையை, இடுவார்-இடுவார்கள், முதுமறைவாணர்க்கு-பிராமணர்களுக்கு, இன்னமுதடுவார்-இனியஅமுதுசமைப்பார்கள், மொய்-மொய்க்கப்பெற்ற, கதிர்வெயில்-சூரியனதுவெப்பமானது, கரந்தொழிய-ஒளித்துநீங்க, மதிநிலவொழுகும்-சந்திரப்பிரகாசம்வீசுகின்ற, நித்திலப்பந்தர்-முத்துப்பந்தல்கள், மாணுற - பெருமை பொருந்த, வயின்வயின்-இடங்கடோறும், நிரைப்பார்-செய்வார்கள், சதிமுறை - தாளவொத்தின் முறைப்படி, தவறு-தப்பாமல், தண்ணுமை-மத்தளம், கறங்க-ஒலிக்க, கூத்தியர்-நாடகக்கணிகையர், தனித்தனி-வேறுவேறாக, நடிப்பார்-கூத்தாடுவார்கள். எ-று.

(பொ - ரை.) மறைவாணர்க் கின்னமுதடுவாரெனப் பொதுப்படக் கூறினும் உரிமையால் அங்நகரத்திலுள்ள அந்தணரெனக்கொள்க. தண்ணுமை கறங்கவென்றாரேனும் அவ்வவ்நாட்டியங்கட்குரிய உறுப்புகள் பலவங் கொள்க. தனித்தனி நடிப்பாரென்றதனால் பலவிடங்களினும் பலவிதக்கூத்தும், ஆடுகின்றாரென்பது பெற்றாம், அக்கூத்தாவது, சாந்திவிநோதம், என இருவகைத்து. சாந்தியாவது, சொக்கம், மெய் அவினயம், நாடகம், என-௪. அவற்றுள் சொக்கமாவது சுத்தநிருத்தம், அது நூற்றெட்டுக் கரணமுடைத்து. மெய்க்கூத்தாவது, தேசி, வடுகு, சிங்களம், இவை அகற்சுவையாகிய முக்குணம்பற்றி எடுத்தலின்-அகமார்க்கமெனப்படும். அவினயமாவது, கதைதழுவாது, பாட்டுக்களின் பொருள் தோன்றக் கைகாட்டி வல்லபஞ்செய்யுங் கூத்து, நாடகமாவது, கதைதழுவிவருங்கூத்து, இனி விநோதமாவது, குரவை, கலிநடம், குடக்கூத்து, கரணம், நோக்கு, தோற்பாவை, என-௬. குரவை கைகோத்தாடுவது, கலிநடம், கழாய்க்கூத்து, குடக்கூத்து, மாயனாடல், கரணம், பணிந்தவாடல், நோக்கு, பாரமும் நுண்மையும் ஆயமுமுதலாயின. தோற்பாவை, தோலாற் பாவைசெய்தாட்டுவது இன்னும்,வசைக்கூத்தோடு

எழென்பாருமுண்டு. இவ்வேழும் இழிகுலத்தோராடற் குரியன, இவற்றின் விகற்பமனைத்தும், இங்ஙனம் விரிக்கிற்பெருகுமாதலிற் சுருக்கிக்கூறினும். ()

எழிறிகழ்கன்னிக் கமுகவென்மிடற்றி னிசையெழீஇ யினிது பாட்டயர்வார், செழுமலர்க்காந்தன் முகிழ்விரல்சேப்பத்திவவியாழி ன்னரம்புளர்வார், முழுநெறிக்குமுதமுகைநெரித்தெனவாய் முகிழ்த்த ருங் குரவைகள் புரிவார், கொழுமலர் வளைக்கை கொட்டிவேனெடுங் கட் கோதையர்குரவையாட்டயர்வார்.

(ப - ரை.) எழில்-அழகானது, திகழ்-பிரகாசிக்கின்ற, கன்னி-இளமை பொருந்திய, கமுகமென மிடற்றில்-கமுகையொத்த மெல்லிய கண்டத்தில், இசையெழீஇ-இசையையெழுப்பி,இனிது-இனிமையாக,பாட்டயர்வார்-பாட்டைப்பாடுவார்கள், செழு-வளம்பொருந்திய, மலர்-மலரையுடைய, காந்தண் முகிழ்விரல் - காந்தளரும்பையொத்தவிரல்கள், சேப்ப-சிவக்க, திவவு-வலிக் கட்டையுடைய, யாழ்-வீணையினுடைய, இன்னரம்பு - இனியநரம்பை, உடர் வார் - தடவுவார்கள், முழுநெறி-முழுநெறிப்பையுடைய, குமுதமுகை-செவ் வல்லியரும்பைநெறித்தென-நெரித்ததுபோல, வாய்குமிழ்த்து-வாயைக்குவித்துக்கொண்டு,அரு-அரிய, குரவைகள்புரிவார் - குரவைப்பாடலைப்பாடுவார்கள், கொழுமலர்-செழுமையுள்ள தாமரைமலர்போன்ற, வளக்கைகொட்டி-வளையலையணிந்தகைகளைக்கொட்டி, வேனெடுங்கண்-வேல்போன்ற நெடிய கண்களையுடைய, கோதையர் - மாதர்கள், குரவையாட்டயர்வார் - குரவைக் கூத்தாடுவார்கள், எ-று.

(போ - ரை.) குரவையாவது காமமும் வென்றியும் பொருளாகக்கொண்டபாடலைப் பாடிக்கொண்டு எழுவரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் மாதர்கை பிணைத்தாடுவதாம். (௩௭)

வெண்மதிக்கதிர்நூற் றனையவான்கவரி நெற்றிவெங்கலினவாம்பு ரவி, பண்ணுறுத்திடுவார் குருதிதோய்கோட்டுப் படுமதக்கலுழி வெஞ்சினத்த,வண்ணன்மால்யானை கவினுறப்பருமித்தணிவிழாமறுகிடைக்கொணர்வார், மண்ணமைகொடிஞ்சிக் கூந்தன்மான்றடந்தேர்வான வரூர்தியிற்றருவார்.

(ப - ரை.) வெண்மதி-வெள்ளிய சந்திரனுடைய, கதிர்-கிரணங்களை நூற்றனைய - நூற்றதையொத்த, வான்-மேலாகிய, கவரி - சாமரையணிந்த நெற்றி-நெற்றியையுடைய, வெம்-வெய்ய, கலினம்-கடிவாளம்பூண்ட, வாம்-தாவுகின்ற, புரவி-குதிரைகளுக்கு, பண்ணுறுத்திடுவார்-கல்லணைசேர்ப்பார்கள், குருதிதோய்-உதிரந்தோய்ந்த, கோட்டு-கொம்பையுடைய,படு-உண்டாகின்ற, மதக்கலுழி-மதப்பெருக்கையும், வெஞ்சினத்த-வெவ்வியகோபத்தையும், அண்ணல்-பெருமையினையும், மால்-மயக்கத்தினையுமுடைய, யானை-யா

ணயை, கவினுற-அழகுபொருந்த, பருமித்து-அலங்கரித்து, அணி - அழகிய, விழா-திருவிழாவையுடைய, மறுகிட-வீதியிலே, கொணர்வார்-கொண்டுவருவார்கள், மண்ணமை-ஒப்பனையமைந்த, கொடிஞ்சி-மேன்மொட்டையும்,கூந்தன்மான்-புறமயிரினையுடைய குதிரைகளையுமுடைய, தடந்தேர் - விசாலம் பொருந்தியதேர்களை, வானவரூர்தியில்-தேவர் விமானங்கள்போல்,தருவார்-கொண்டுவருவார்கள், எ-று,

இருங்கடற்றோன்றுமழகதிரேய்க்கு மெரிமணிச்சிவிகையின்வருவார், சுரும்புவீழ்ந்தரற்றமும்மதம்பொழியுஞ்சூழிமால்யானையிற்புகுவார், திருந்துமொண்சுழிய கூந்தன்மான்றேறிற் சேட்டிளம்பரிதியிற் செல்வார், பொருந்தமண்டோயா தகல்விசும்பகவும் பொங்குளைப்புரவியிற்போவார்.

(ப - ரை.) இருங்கடற்றோன்றும்-பெரியகடலிலுதிக்கின்ற, மழகதிரேய்க்கும்-இளஞ்சூரியனையொக்கும், எரிமணி-பிரகாசிக்கின்றரத்நங்கள்பதித்த, சிவிகையின்-தண்டிகையில், வருவார்-வருவார்கள், சுரும்பு-வண்டுகள், வீழ்ந்து-விரும்பி, அரற்ற-ஒலிக்க, மும்மதம் பொழியும்-மும்மதங்களையும் பொழிகின்ற, சூழி-முகபடாத்தையுடைய, மால்-பெரிய, யானையிற்புகுவார்-யானையின்மேல்வருவார்கள், திருந்தும்-திருத்தப்பெற்ற, ஒள்-விளங்குகின்ற,சுழிய-சுழிகளையுடைய, கூந்தன்மான்-புறமயிரினையுடைய குதிரைகட்டிய, தேரில்-இரதத்தில், சேட்டிளம்பரிதியில் - மிகுந்த இளமையையுடைய சூரியனைப் போல், செல்வார்-செல்வார்கள், பொருந்த-பொருந்தும்படி, மண்-பூமியிலே, தோயாது-தோயாமல், அகல்விசும்பு-அகன்றஆகாயத்தில்,அகவும்-ஆடுகின்ற, பொங்கு-மிகுந்த, உளை - புறமயிரினையுடைய, புரவியில் - குதிரையின்மேல், போவார்-போவார்கள். எ-று.

(போ-ரை.) திருந்துமொண்சுழிகளாவன கழுத்தி னடுவிலேனும் கணைக்காலிலேனும், மேலுதடு, முன்னங்கால், கன்னம், முழங்கால் ஆகிய இவைகளிலேனும் இரட்டைச் சுழிகளிருக்கின் ஆகாதனவாம், இவைகளின்றிக் கழுத்தில் வலஞ்சுழித்திருப்பது தேவமணியாம். முகம், தலை, மூக்கு, மார்புஇந் நான்கிடத்திலும் இரண்டிரண்டு சுழிகளும் நடுநெற்றி,பிற்பக்கம் இவைகளில் ஒவ்வொருசுழியும் இருக்கின் நல்லனவாம். ஸ்ரீவற்ச மென்னுங் குதிரைக்கு மார்பிலேந்து சுழியிருக்கும். நெற்றியில் இருசுழியேனும் முச்சுழியேனு மிருக்கினும் நான்குசுழி வலம்புரியாயிருக்கினும் இரண்டுசுழி முன்னங்காலடியிலிருக்கினும் நல்லனவாம். (இவற்றின் விகற்பமெல்லாம் அயலீலாவதி யென்னும் வடநூலிற்காண்க.) (௫௧)

நளிர்மதிதவழுமலையவெற்புயிர்த்தநறுங்குறடுரிஞ்சுபூந்தேய்வை, தளர்கொடிமருங்கு லலமரப்பணைத்த தரளமென்முலைமுகட்டணிவா,

ரளியினமோச்சிவள்ளவாய்த்தேறலமிர்தெனநுகர்ந்துளங் களிப்பார்,
துளிமதுப்பிலிற்றிக்காவதங்கமழுந் தூமலர்ச்சிகழிகைபுனைவார்.

(ப - ரை.) நளிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதிதவழும்-சந்திரன்றவழ்கின்ற, மலையவெற்பு-பொதியமலை, உயிர்த்த-பெற்ற, நறுங்குறடு-நறிய சந்தனக்கட்டைகளால், உரிஞ்சு-தேய்த்த, பூந்தேய்வை - அழகியகுழம்பினை, தளர்-தளரப்பெற்ற, கொடி-வல்லிபோன்ற, மருங்குல்-இடையானது, அலமர-சுழற்சியடைய, பணைத்த-பருத்த, தரளம்-முத்துவடமணிந்த, மென்முலைமுகட்டு-மெல்லியமுலைகளின்மேல், அணிவார்-பூசுவார்கள், அளியினமோச்சி-வண்டுக் கூட்டங்களையோட்டி, வள்ளவாய்த்தேறல்-கிண்ணத்திலிருக்குந் தேனை, அமிர்தெனநுகர்ந்து-அமிர்தம்போலுண்டு, உளங்களிப்பார் - மனமகிழ்வார்கள், துளி-துளிகளையுடைய, மதுப்பிலிற்றி-தேனையொழுக்கி, காவதம்-காததூரமளவும், கமழும்-மணக்கும், தூ-பரிசுத்தமாகிய, மலர்-மலராற்றொடுக்கப்பெற்ற, சிகழிகை-மாலைகளை, புனைவார்-தரிப்பார்கள். எ-று. (௬0)

நிழலொடுகறுவிப் பாகெறிந்தூன்பெய் கிணத்தொடு பழகுகூன்பிறைக்கோட், டழிகவுட்கடாத்த தறுகண்மால்யானை யகற்றுமினெயிற்புறத்தென்பார், மதைமதர்நோக்கி மன்றல் செய்காலை வல்லவர் கன்னலிற்றெரிவார், விழைவொடுமகிழ்வுற் றளவளாய்ப்புகுந்தோர் வியப்புரவிருந்தெதிர்கொள்வார்.

(ப - ரை.) நிழலொடு-தங்கணிழலோடு, கறுவி-கோபித்து, பாகெறிந்து-பாகனைவீசி, ஊன்பெய்-தசையைப்பெய்கின்ற, கிணத்தொடு-கிணத்தோடு, பழகு-பழகாநின்ற, கூன்பிறைக்கோட்டு-வளைவு பொருந்திய பிறைபோலுங் கொம்பினையும், அழி - அழிகின்ற, கவுள் - கதுப்பினின்றி லொழுகுகின்ற, கடாத்த-மதத்தினையுமுடைய, தறுகண்-அஞ்சாத, மால்யானை-பெரியயானையை, எயிற்புறத்து-மதிற்புறத்தில், அகற்றுமினென்பார் - நீக்குங்களென்பார்கள், மதைமதர்நோக்கி-தமயந்தியினது, மன்றல்செய்காலை - விவாகஞ்செய்யும்பொழுதை, வல்லவர்-(கணிதநூலில்) வல்லமையுடையவர்கள், கன்னலில்-நாழிகைவட்டிலால், தெரிவார்-தெரிந்துகொள்வார்கள், விழைவொடு-விருப்பொடு, மகிழ்வுற்று - மகிழ்ச்சியையடைந்து, அளவளாய் - கலந்து, புகுந்தோர் - அடைந்தவர்கள், வியப்புற - அதிசயிக்க, விருந்து-விருந்தாக, எதிர்கொள்வார்-எதிர்கொள்வார்கள். எ-று.

(பொ - ரை.) நாழிகை வட்டிலாவது ஆழமுள்ள ஒருபாத்திரத்திலே நீரைநிறைத்து அதிற் பிரமாணப்படிசெய்து அடியிற்றுளையிட்டிருக்கும் வெண்கல வட்டிலைவிடுக்கில் அத்துளைவழியே நீர் உள்ளேநிரம்பி அமிழ்வது ஒரு நாழிகை யெனக்கொண்டு காலத்தை யளவிடுதற்குரிய கருவியெனக்கொள்க மகிழ்ச்சி-விருப்பினது காரியமாம். கிணம்-கொழுப்பு, (௬௧)

[இதனால் அன்னந்தருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விரைகமழ்முல்லை முகைநிகரடிசில் வெள்ளியங்கிரியெனக்குவிப்பார், கருணையுங்கன்னற்கட்டியுந்தேமாங் கனிகளும் வயின்வயினிரைப்பார், திரைபொருகடலி னறுநெயும்பாலுந் தெருத்தொறும் பெருக்கெடுத்தோட, வெரிபசும்பொன்னங் கலம்பலபரப்பி யிரவலர்க்கின்னமுதளிப்பார்.

(ப - ரை.) விரை-வாசம், கமழ்-மணக்கின்ற, முல்லை முகைநிகர் - முல்லையரும்பையொத்த, அடிசில்-சோற்றை, வெள்ளியங்கிரியென-வெள்ளிமலைபோல், குவிப்பார்-குவிப்பார்கள், கருணையும்-பொரிக்கறியும், கன்னற்கட்டியும்-சருக்கரைக் கட்டியும், தேமாங்கனிகளும்-தித்திப்பு மாம்பழங்களும், வயின்வயின்-இடங்கள்தோறும், நிரைப்பார் - ஒழுங்குபட வைப்பார்கள், திரைபொரு-அலைகள்மோதுகின்ற, கடலின்-கடல்போல், நறுநெயும் - நறியநெய்யும், பாலும்-பாலும், தெருத்தொறும்-தெருக்கடோறும், பெருக்கெடுத்தோட - அதிகரித்தோட, எரி-பிரகாசிக்கின்ற, பசும்பொன்னங்கலம்-பசிய பொற்கலங்களை, பல-அனேகமாக, பரப்பி - வைத்து, இரவலர்க்கு - யாசகர்க்கு, இன்னமுது-இனியசுவையுள்ள அமுதை, அளிப்பார்-கொடுப்பார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) அமுதுக்கினிமையாவது தகுதியாகக் கலந்து கூட்டிய அறுசுவைகளாம். அவை தித்திப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, கசப்பு, துவர்ப்பு,உறைப்பு, என-௬. இவை செயற்கையால் பலவகைப்படும். அவை "நெய்விரவன்னஞ் சுத்தவெண்சொன்றி நிகழ்ததியோதனம் பாற்சோ, றைவளர் மிளகின் வல்சிமென்கடுகி னமலைதண் ணிலவங்கப்பொம்மல் செய்வள ரெள்ளுப்போனகங்கட்டிச் செழும்பத மாதிமூரல்களும்" இதனாற் காண்க. (௬௨)

[இதனால் தேவர் மனிதர் நாகர்செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

வெள்ளியங்கிரியில்விஞ்சையர்தொகுவார் விண்ணவரெண்ணிலர்புகுவார், ரள்ளிலைநெடுவேலரசர்வந்திருப்பாரந்தணரளப்பிலர்திரிவா, ரொள்ளொளிவிரிக்கும் பருமணிசெஞ்சூட்டுரகர்வெளிடையறச்செறிவார், பள்ளநீர்க்கடல்சூழேழுபெருந்தீவி லுறையுநர்பரிவினிற்றெருகுவார்.

(ப - ரை.) வெள்ளியங்கிரியில் - கைலாசத்திலிருக்கின்ற, விஞ்சையர்-வித்தியாதரர்கள், தொகுவார்-கூடுவார்கள், விண்ணவர்-தேவர்கள், எண்ணிலர்-அளவில்லாதவர், புகுவார்-நுழைவார்கள், அள்ளிலை-(மாமிசத்தை) அள்ளிக்கொள்கின்ற இலையையுடைய, நெடுவேல்-நெடிய வேலையேந்திய, அரசர்-அரசர்கள், வந்திருப்பார்-வந்துதங்குவார்கள், அந்தணர்-பிராமணர்கள், அளப்பிலர்-அளவற்றவர்கள், திரிவார்-உலாவுவார்கள், ஒள்ளொளி -மிகுந்தவொளியை, விரிக்கும்-விரிக்கின்ற, பருமணி-பரியமணியினையுடைய,செஞ்சூட்டு-

சிவந்த சூட்டினுடைய, உரகர்-நாகர்கள், வெள்ளிடைமற - (எங்கும்) வெளியிடமில்லாமல், செறிவார்-நெருங்குவார்கள், பள்ளம் - ஆழம்பொருந்திய, நீர்-நீரையுடைய, கடல்சூழ்-கடலாற் சூழப்பெற்ற, எழுபெருந்தீவில்-சத்ததீவில், உறையுநர்-வசிப்பவர்கள், பருவினில்-அன்பினால், தொகுவார்-கூடுவார்கள்.

[இதனால் மாதரிசைப்பாட்டின் சிறப்புச்
சொல்லப் படுகின்றது.]

பொன்னவிர்திதலைப் பொம்மல்வெம்முலையார் புனைமணிமாடகமுறுக்கி, யின்னரம்புளரும்பாடல்கேட்டுருகி யேழிசைமகரயாழ் பண்ணிக், கின்னரமிதுனம் பாடலுக்குடைந்து கீழ்ப்படுமிளிவரனோக்கி, மின்னகுசுடர்வேல்விஞ்சையிர்மகளிர்வியப்பொடுதலைபணித்திடுவார்.

(ப - ரை.) பொன்-பொன்போல், அவிர்-பிரகாசிக்கின்ற, திதலை - தேமல்பரந்த, பொம்மல்-பொலிவினையுடைய, வெம்-விருப்பத்தைச்செய்கின்ற, முலையார்-ஸ்தனங்களையுடைய மாதர்கள், புனைமணி-ரத்நங்கள்பதித்த, மாடகம்-முறுக்காணிகளை, முறுக்கி-திருகி, இன்னரம்பு-இனியனரம்பை, உளரும்-தடவுகின்ற, பாடல்கேட்டு-பாடலைக்கேட்டு, உருகி-மனங்கரைந்து, ஏழிசை-ஏழிசைகளையுடைய, மகரயாழ்-மகரயாழை, பண்ணி - செய்து, கின்னரமிதுனம்-கின்னரமிதுனங்கள், பாடலுக்குடைந்து-அப்பாட்டுக்குத்தோற்று, கீழ்ப்படும்-தாழ்வுபடுகின்ற, இளிவரல்-இழிவை, நோக்கி - பார்த்து, மின்னகு - ஒளியைவீசுகின்ற, சுடர்வேல்-காந்திபொருந்திய வேலையேந்திய, விஞ்சையர் மகளிர்-விஞ்சையர்மாதர்கள், வியப்பொடு-ஆச்சரியத்தோடு, தலை - தலையை, பணித்திடுவார்-சாய்ப்பார்கள், எ - று.

(போ - ரை.) கின்னரமிதுனம் முலையார் பாடல்கேட்டுருகி யாழ்பண்ணி உடைந்து கீழ்ப்பட்டு மிளிவரனோக்கியெனக்கூட்டுக. ஏழிசையாவன—குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்பவனவாம் இவை பிறக்குமிடம் கண்டம், நா, அண்ணம், தலை, நெற்றி, மார்பு, மூக்கு என - எ. இவையே ஏழ்சுரமெனவும் வீணையி லேழ் நரம்பெனவுஞ் சொல்லுவர். இவற்றினிசையுவமை மயில், இடபம், ஆடு, கொக்கு, குயில், குதிரை, யானையென எ. அதிதேவதைகள் விசுவாமித்திரன், சமதக்கினி, சந்திரன், சூரியன், கௌதமன், காசிபன், ஈசன் என-எ. யாழாவது பேரியாழ், மகரயாழ்,செங்கோட்டியாழ், சகோடயாழ் என-ச. இவற்றுள் பேரியாழிற்குநரம்பு - உக மகரயாழிற்கு-கக, சகோடயாழிற்கு-கசு, செங்கோட்டியாழிற்கு-எ. அவற்றுளிது தண்டு, பத்தர், நரம்பு, முறுக்காணி, கொழுவாணிமுதலிய வுறுப்பமைந்த மகரயாழெனக்கொள்க. பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு என்னுங்கலைத் தொழில்களெட்டனுள் பண்ணலாவதுபாட நினைக்கப்பட்ட பண்ணுக்கு இணை, கிளை

பகை, நட்பானநரம்புகள் பெருந்தன்மை மாத்திரையறிந்து கட்டுதல், அவ்வாறு செய்தலின் மகரயாழ் பண்ணியென்றார். "பருந்துமதனிழலும் பாட்டொழாலுந், திருந்துதார்ச்சீவகற்கே சேர்ந்தன வென்றெண்ணி, விருந்தாகயாழ்பண்ணி வீணைதான்றோற்பா, ளிருந்தாளிளமயில்போலேந்திலை வேற்கண்ணாள்" எனப்பிறரும் யாழ்பண்ணியென்றார்." கின்னரமிதுனமென்பது ஒருதேவதாசி, அது "முன்னரசிங்கமதாகியவுணன்முக்கியத்தை முடிப்பான்மூவுலகின், மன்னரஞ்சு மதுசூதனன்வாயிற் குழலினோசை செவியைப்பற்றிவாங்க, நன்னரம்புடைய தும்புருவோடு நாரதனுந்தந்தம் வீணைமறந்து, கின்னரமிதுனங்களுந்தந்தங் கின்னரந் தொடுகிலோ மென்றனரே" இதனாலறிக இசைக்குத்தோற்று நாணமடைதலால் தலைபணித்திடுவாரென்றார். விஞ்சையரும் பாடலில் வல்லவரேனும் ஈண்டு நகரமாதருக்கு அம்மாதரைக்கூறினார். ஆடவரிசையினும் மாதரிசை விசேடமெனக் கூறுதலுமொன்று. அன்றி விஞ்சையரு மகளிருமெனக் கொள்ளினும் அமையும். (௬௪)

[இதனாற் கொடிகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

முகிறவழ்குடுமி மாடநீள்கொடிகண் மொய்மணிக்கதிர் பரப்புதலா, னகர்வயிற்றுவர்வா யரிமதர் மழைக்கணன்னுதல்வதுவைவேட்டடைந்த,வகலிருவிசும்பிற் பாயிருள்பருகு மருக்கர் பன்னிருவருந்தமது, பகலிடைப்பறந்துதிரியுமின் மினியிற்படரொளிமழுங்கினர் திரிவார்.

(ப - ரை.) முகில்-மேகங்கள், தவழ்-தவழ்கின்ற, குடுமி - சிகரத்தையுடைய, மாடம்-உப்பரிகைகளின், நீள்கொடிகள் - நீண்டகொடிகள், மொய்ம்மணி-நெருங்கிய ரத்னங்களினது, கதிர்பரப்புதலால்-கதிர்களை விரித்தலால், நகர்வயின்-அந்நகரத்தில், துவர்வாய்-செவ்வாயையும், அரி -செவ்வரிபரந்த, மதர்-களிப்பையுடைய, மழை-குளிர்ச்சி பொருந்திய கண்களையுடைய, நன்னுதல்-தமயந்தியினது, வதுவை-விவாகத்தை, வேட்டடைந்த-விரும்பிவந்த, அகல்-அகன்ற, இரு-பெரிய, விசும்பில்-ஆகாயத்தில், பாய்-பரவிய, இருள்பருகும்-இருளையுண்ணும், அருக்கர் பன்னிருவரும்-சூரியர்கள் பன்னிரண்டுபேரும், தமது-தம்முடைய, பகலிடை-பகற்பொழுதில், பறந்துதிரியும் - பறந்து திரிகின்ற, மின்மினியில்-மின்மினிப்பூச்சிகள் போல், படரொளி-படர்கின்ற காந்தியை, மழுங்கினர்-ஒழிந்தவராகி, திரிவார்-திரிவார்கள். எ-று.

(பொ - ரை.) அருக்கர் பன்னிருவராவர் தாத்துரு, சுக்கிரன், அரியமன், மித்திரன், வருணன், அஞ்சுமான், இரணியன், பகவான், திவேசுரன், பூடன், சவித்திரு, துவட்டன எனக்கொள்க. இவர்கள் ஒவ்வொருவரே அதிகப்பிரகாசமுள்ளவர் அப்படியிருக்க ஏககாலத்திற் பன்னிருவரும் பகலிற்பறக்கு மின்மினிபோல மழுங்கினரெனில் அந்நகரிற்கட்டிய கொடிகளின்

மணிப்பிரகாசஞ் சொல்ல வேண்டுவதில்லையாயிற்று (அருக்கர் மின்மினியிற் றிரிவாரெனலால் உவமையணி.) (சுரு)

விண்ணகத்தமர ரளப்பிலரென்கோ விஞ்சையரளப்பில ரென்கோ, மண்ணகத்தரச ரளப்பிலரென்கோ வனிதையரளப்பிலரென்கோ, பண்ணமைகளிறு கூந்தன்மான்றடந்தேர் பதாதிமற்றளப்பில வென்கோ, வெண்ணிமற்றுரைக்கினித்துணை யென்னவெம்மனோர்க்கி யம்புமாறரிதே.

(ப - ரை.) விண்ணகத்தமரர் - விண்ணுலகத்திருந்து வந்ததேவர்கள், அளப்பிலரென்கோ-அளவிலரென்று சொல்லுவேனோ, விஞ்சையர் - வித்தியாதரர்கள், அளப்பிலரென்கோ-அளவிலரென்று சொல்லுவேனோ, மண்ணகத்தரசர்-மண்ணுலகத் திருந்துவந்த அரசர்கள், அளப்பிலரென்கோ-அளவிலரென்று செர்ல்லுவேனோ, வனிதையர்-மங்கையர்கள், அளப்பிலரென்கோ அளவிலரென்று சொல்லுவேனோ, பண்ணமை-ஒப்பனையமைந்த, களிறு-யானைகள், கூந்தன்மான்-புறமயிரினையுடைய குதிரைகள், தடந்தேர் - விசாலம் பொருந்தியதேர்கள், பதாதி-சேனைகள், (ஆகிய இவைகள்) அளப்பிலரென்கோ-அளவில்லையென்று சொல்வேனோ, எண்ணி - சிந்தித்து, உரைக்கின்-சொன்னால், இத்துணையென்ன இவ்வளவென்று, எம்மனோர்க்கு-எம்போலியோர்க்கு, இயம்புமாறு-சொல்லுமாறு, அரிது-அரிதாகும், எ-று.

(போ - ரை) ஏழைமை யுடையவரும் விவாகத்திற்குச்செல்லும்போது அனேகருடன் செல்வது வழக்கமாதலின் கிடைத்தற்கரிய பொருளாகிய தமயந்தியை விரும்பிவந்த செல்வங்களில் ஒரு குறைவுமின்றிய தேவர்கள், விஞ்சையர் நாகர் அரசர்முதலிய தலைவர்களையே இத்துணையெனக் குறிக்கக் கூடாதெனின் அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கே அனேகபரிவார மிருக்குமாதலின் அப்படி அனேகருக் கிருத்தலால் அவற்றையு மளவுபடுத்தல் மற்றைப் பலவர்க்கு மரிதென்பார், எம்மனோர்க்கியம்புமா றரிதென்றார் மற்று அஞ்சைகள். (சுசு)

[இதனால் வீமன் சுயம்வர மண்டபத்துக்கு வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.

எரிகதிர்ப்பசும்பொன் முகடுவேய்ந்தோங்கியேழிருகாவதமகன்ற, நிறைமணிகுயிற்றி மணவினைக்கமைத்த நிலத்திலவிதானமண்டபத்திற், புரிமுறுக்கவிழ வண்டுவாண்முரன்று பூந்துகள் குடைந்துதேனுகரும், விரைகமழ்நறுந்தார் தியல்வருதடந்தோள் விதர்ப்பர்கோனினிதுவந்தடைந்தான்.

(ப - ரை.) எரி-ஒளிவிடுகின்ற, கதிர்-கிரணங்களையுடைய, பசும்பொன்-பசிய பொன்னால், முகடுவேய்ந்து-சிகரங்கூட்டி, ஓங்கி-உயர்ந்து, எழிரு

காவதம்-பதினாலு காதவழி, அகன்ற-பரந்த, நிறை-ஒழுங்காக, மணிகுயிற்றி-இரத்நங்கள் பதித்து, மணவினைக் கமைத்த - விவாகக்கிரியைக்குச் செய்த, நித்திலவிதானம் - முத்தினாற்செய்த மேற்கட்டியையுடைய, மண்டபத்தில்-மண்டபத்தின்கண், புரிமுறுக்கவிழ-கட்டினது முறுக்குவிரிய, வண்டு-வண்டுகள், பாண்முரன்று-இராகங்களை யிசைத்து, பூந்துகள்குடைந்து-மகரந்தங்களைக்குடைந்து, தேனுகரும்-தேனையுண்ணும், விரைகமழ்-வாசனைகமழ்கின்ற, நறுந்தார்-நறியமலர்மாலையானது, துயல்வரு-அசைகின்ற, தடந்தோள் - பருத்ததோளையுடைய, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராஜன், இனிதுவந்து-இனிதான மகிழ்ச்சிகொண்டு அடைந்தான்-வந்தனன். எ-று.

(போ - ரை.) இனிதுவத்தல் மிகமகிழ்தல். இச்சுயம்வரத்திற்குத்தலைவன் வீமராஜனாதலால் இதைக்குறித்துவந்த தேவர், விஞ்சையர், நாகர், அரசர் முதலியவர்களுக்கு மரியாதை செய்யும்பொருட்டு மனமகிட்சியுடன் விதிப்படிசெய்து அலங்கரித்திருக்கும் விவாக மண்டபத்திற்குத் தான் முன்னே வந்தனனென்க. (௬௭)

[இதனால் திரிலோகத்தரசரும் வருதல்
சொல்லப் படுகின்றது.]

குழவிவெண்டிங்கண் மணிவடங்கிடந்தகுங்குமக் குலவரைத்தடந்தோண், மழகளிறனைய விதர்ப்பர்கோன் பணியால் வானகத்தமரர் தங்குழுவு, மொழுகொளிமணிச்சூட்டுரகருஞ்சேடியுறைதரு விஞ்சையர்கணமு, மெழுகடல்வரைப்பின் மன்னருந்தேன்வேட்டிரைத்தெழு சுரும்பின்வந்தடைந்தார்.

(ப - ரை.) குழவி-இளமையாகிய, வெண்டிங்கள் - வெள்ளியதிங்கள் போன்ற, மணிவடம்-சந்திரஹாரம், கிடந்த-இருந்த, குங்குமம்-குங்குமமணிந்த, குலவரை-குலாசலம்போன்ற, தடந்தோள்-பருத்ததோளையுடைய, மழகளிறனைய-இளங்களிற்றையொத்த, விதர்ப்பர்கோன் பணியால் - வீமராஜனேவலினால், வானகத்தமரர்தங்குழுவும்-விண்ணுலகத்தவர்கள் கூட்டமும், ஒழுகொளி-ஒளிவீசுகின்ற, மணிச்சூட்டு-உச்சிமணியையுடைய, உரகரும் நாகவேந்தரும், சேடியுறைதரு-விஞ்சையருலகத்திலிருக்கும், விஞ்சையர்கணமும் வித்தியாதரர்கூட்டமும், எழுகடல்வரைப்பின்-சத்ததீவிலுள்ள, மன்னரும்-அரசரும், தேன்வேட்டு-தேனைவிரும்பி, இரைந்து-சத்தித்து, எழு - எழுகின்ற, சுரும்பின்-வண்டுகள்போல், வந்தடைந்தார் - வந்துசேர்ந்தார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) தேனைவிட வண்டிற்கு இனிமைசெய்துயிர்காப்பது வேறொருபொருளில்லாமையால், தேன்வேட்டிரைத்தெழு சுரும்பி னென்றார். உவமிக்கப்படும் பொருட்கும் இவ்வுரைகொள்க. விதர்ப்பர்கோன் பணியால் அடைந்தாரெனக்கூட்டுக. சேடி-விஞ்சையருலகம். அது "சேணியுஞ் சேடியும் விஞ்சையர்சேர்விடம்" இதனாலறிக. அமரர்குழுவும், உரகரும், விஞ்சை

யர்கணமும், மன்னரும், என்னு மெழுவாய்கள் அடைந்தார் என்னும் வினை முற்றுப் பயனிலைகொண்டன. (சுரும்பின்வந்தடைந்தா ரெனலால் உவமை யணி.) (௬௮)

[இதனல் இந்திரன்முதலிய நால்வரும் வருதல்
சொல்லப் படுகின்றது]

கொய்துணர்த்தருவி னறுநிழலமர்ந்த குரைகழல் விண்ணவர்க் கரசுஞ், செய்யகட்கயவா யெருமையேறுகைக்குந் தென்றிசைக்கடவு ளுங்கனலும், வெய்யவான்சிகைய செந்தழற்கிறையும் விரிதிரைக்க ளைகடல்வேந்து, நெய்துடைத்தொளிரு மள்ளிலைநெடுவே னிடதர்கோ னுருவொடுமடைந்தார்.

(ப - ரை.) கொய்-பறிக்கின்ற, துணர்-பூங்கொத்துக்களையுடைய, தரு வின்-ஐந்தருவினுடைய, நறுநிழல்-நறியநிழலின்கண்ணே, அமர்ந்த-தங்கிய, குரை-ஒலிக்கின்ற, கழல் - வீரக்கழலையணிந்த, விண்ணவர்க்கரசும் - இந்திர னும், செய்யகண்-சிவந்தகண்களையும், கயவாய்-பெரியவாயையுமுடைய, எரு மையேறு-எருமைக்கடாவை, உகைக்கும்-செலுத்துகின்ற, தென்றிசைக்கட வுளும்-யமனும், கனலும்-சுடுகின்ற, செந்தழற்கிறையும் - அக்கினிபகவானும், விரிதிரை-விரிகின்ற அலைகளையும், கலை-ஒலியையுமுடைய, கடல்வேந்தும்- சமுத்திர ராஜனாகிய வருணனும், நெய்துடைத்து - உதிரத்தைத்துடைத்து, ஒளிரும்-விளங்குகின்ற, அள்ளிலை - (மாமிசத்தை) யள்ளுகின்ற இலையையு டைய, நெடுவேல் - நெடிய வேலையுடைய, நிடதர்கோனுருவோடும் - (தாங் கொண்ட) நளனது வேடத்துடன், அடைந்தார்-வந்தார்கள். எ-று.

(பொ - ரை.) உருவங்கொண் டடைந்தாரெனப் பாடங்கொள்ளின் முன்னே அன்னவ னுருவுதாங்கி யணிநகர் மேயினாரென் றிருப்பதால் கூறி யது கூறலென்னுங் குற்றமாதலின் உருவொடு மடைந்தாரெனப்பாடங்கொ ண்டு முன்கொண்ட வுருவோடும் இப்பொழு தடைந்தாரெனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. நெய்-நிணமெனினுமமையும். (௬௯)

[இதுமுதலைந்துபாட்டால் நளன் சுயம்வரமண்டபத்
துக்குப் புறப்படுஞ்சிறப்புச் சொல்லப்
படுகின்றது.

மோட்டிளங் கயவாய் நெறிமருப்பொருமை முலைவழியொழுகி யதீம்பால், சேட்டிளங்குருகின்பார்ப்பின மருந்துஞ் செழுவயனிட தர்கோன்மருமான், பாட்டிளஞ் சுரும்பர் பேட்டொடுமுரன்று பரு முகைவிரிக்கு நாண்முல்லைச், சூட்டணிந்தம்பொற்சுடர் முடிகவித்துத் தொடுகழனரலவீக்கினனால்.

(ப - ரை.) மோடு-உயர்வும், இளமை-இளமைபொருந்திய, கயவாய்-பெ ரியவாயையும், நெறிமருப்பு-நெறித்த கொம்புகளையுமுடைய, எருமை-எருமை

களினுடைய, முலைவழி-முலைவழியாக,ஒழுகிய-வந்த,தீம்பால்-தித்திப்புபாலை, சேட்டிளம்-மிகுந்த இளமைபொருந்திய, குருகின்-நாரைகளினுடைய, பார்ப்பினம்-குஞ்சுக்கூட்டங்கள், அருந்தும் - உண்ணுகின்ற, செழுவயல் - செழுமைபொருந்திய வயல்கள்சூழ்ந்த, நிடதர்கோன் மருமான் - நிடததேசத்தையாளுகின்ற நளமகாராஜன், பாட்டு-பாட்டுக்களை இளஞ்சுரும்பர்-இளவண்டுகள், பேட்டொடும்-பெட்டைகளுடன், மூரன்று-பாடி, பருமுகை-பரிய அரும்புகளை, விரிக்கும்-மலர்த்துகின்ற, நாள்-புதிய, முல்லைச்சூட்டணிந்து-முல்லைமாலையையணிந்து, அம்-அழகிய, பொன் - பொன்னாற்செய்த, சுடர்முடி-கிரணங்களையுடைய, மகுடத்தை, கவித்து-கவித்துக்கொண்டு, தொடு-தொடுக்கின்ற, கழல்-வீரக்கழலை, நரல-ஒலிக்க, வீக்கினன்-கட்டினான். எ-று.

(போ - ரை.) புல்லுகளை வயிறாரமேய்ந்து நீருண்டு உடையவரார்க்காக் கப்படுதலால் முலைவழிதீம்பாலொழுகிய வெருமையென்றார். பால்பரவிய வயலெனக் கொள்க, மருமான் வழித்தோன்றல். அது "மருமான் பிறங்கடையும்பல் வழித்தோன்றல்" இதனாலறிக, நிடததேசத்தரசன் வழியிற்றோன்றிய நளனெனக்கொள்க. (எ0)

கூற்றினுவென்னக் குருதிகொப்புளிக்குங்குற்றுடைவாண்மருங்கசைத்துப், பாற்றினஞ்சுழல நிணப்புலால்கமழும்பாயொளிபரிதிவேலேந்தி, நூற்றிதழ்க்கமலமுகைமுறுக்கவிழ நொறில்பரித்தேரிளங்கதிரோன், றோற்றினுனென்ன நிழலுமிழ்கொடிஞ்சிச் சுடர்மணித்தேர்மிசைப்பொலிந்தான்.

(ப-ரை.) கூற்றினுவென்ன-யமனுடைய நாவைப்போல், குருதிகொப்புளிக்கும்-உதிரத்தையுமிழ்கின்ற, குற்றுடைவாள்-குறுகிய சுரிகையை, மருங்கசைத்து-பக்கத்திற்செருகி, பாற்றினம்-பருந்துக்கூட்டங்கள், சுழல-வட்டமிட, நிணப்புலால்-உதிரநாற்றம், கமழும்-நாறுகின்ற, பாய் - பரவப்பெற்ற, ஒளி-காந்தியையுடைய, பருதி-சூரியன்போன்ற, வேலேந்தி-வேற்படையைத்தாங்கி, நூற்றிதழ்-நூரிதழ்களையுடைய, கமலமுகை - தாமரையரும்புகள், முறுக்கவிழ-கட்டவிழ, நொறில்-வேகத்தையுடைய, பரி - குதிரைகட்டிய, தேர்-தேரையுடைய, இளங்கதிரோன் - பாலசூரியன், தோற்றினனென்ன-உதயமானானென்றுசொல்ல, நிழலுமிழ் - நிழலைக் கொப்புளிக்கின்ற, கொடிஞ்சி-மேன் மொட்டையுடைய, சுடர்-கிரணங்களையுடைய, மணி - இரத்நங்கள் பதித்த, தேர்மிசை-தேரின்மேல் (நளமகாராஜன்) பொலிந்தான் - தோன்றினான். எ-று.

(போ - ரை.) யமன் நாவினுல் அனேகரைக்கொல்லும்படி சொல்லுதலால் அக்கொலைத்தொழிலா லுண்டாகிய உதிரத்துக்கு அவனது நாவானது காரணமாதல் பற்றி அதுபோல குருதிகொப்புளிக்கும் உடைவாளென்றார்.

நாவைப்போற்சிவந்து அடிபரந்து முனைகூறியதெனினும் அமையும், அன்றிக்குருதி கொப்புளித்தலை உடை, வாளுக்கு விசேடணமாக்கி நாவென்னக் குற்றுடைவாளெனக் கூட்டின் அத்துணைச் சிறப்பின்றாம் உணவளிப்பவரை உண்பவரெப்போதுஞ் சூழ்வாராதலால், அதுபோல் தமக்கு விருந்துசெய்யும் வேற்படையைப் பருந்துகள் நீங்காமையால், பாற்றினஞ்சுழல நிணப்புலால் கமழும் வேலென்றார், சூரியனைக்கண்டு தாமரை மலர்தல்போல், நளனைக் கண்டு மாதர்முகம் மலர்ச்சிபெறுதல்கொள்க. நளன் றேறிற் பொலிதலால் தேரிளங்கதிரோன் தோற்றினனென்னவெனச் சூரியனை அவனுக்கு உவமையாக்கினர், (இது உவமையணி.) (௭௧)

இன்னகைத்துவர்வா யிளமுலைமகளிரெரிமணிப்படியகமேந்தப், பொன்னவிர்திதலைப் பொம்மல்வெம்முலையார் பொதிர்கதிர்ச்சாமரையிரட்ட, மின்னென நுடங்கு மருங்குலார்மருங்கின் வெள்ளிடையுதவினர்செல்லத், தென்வரைச்சார்ந்து நானமென்சேறுந்திசைதிசைகாவதங்கமழ.

(ப - ரை.) இன்னகை-இனியநகையையும், துவர்வாய்-செவ்வாயையும் இளமுலை-இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்களையுமுடைய, மகளிர் - மாதர்கள், எரிமணி - ஒளிவிளங்குகின்ற மணிகளிழைத்த, படியகமேந்த - (தம்பலப்) படிகமேந்திவர, பொன்னவிர்-பொன்போலும் விளங்குகின்ற, திதலை - தேமலையுடைய, பொம்மல்-பொலிவுபெற்ற, வெம்முலையார்-விருப்பத்தைத் தருகின்ற முலைகளையுடையமாதர்கள். பொழிகதிர் - கிரணங்களை வீசுகின்ற, சாமரையிரட்ட-சாமரைவீசிவர, மின்னென்ன-மின்னல்போல், நுடங்கும் - அசைகின்ற, மருங்குலார்-இடையையுடையமாதர், மருங்கின்-அருகிலிருந்து, வெள்ளடை-தாம்பூலத்தை, உதவினர்செல்ல-கொடுத்துக்கொண்டுவர, தென்வரைச்சாந்தும்-பொதியமலையிற்பிறந்த, சந்தனக் கட்டையாற் சேர்க்கப்பட்ட சந்தனமும், நானமென்சேறும் - கத்தூரியினது மெல்லிய குழம்பும், திசைதிசை-எட்டுத்திக்குகளிலும்,காவதம்-காததூரமளவும்,கமழ்-பரிமளிக்க.

(போ - ரை.) நகை-பல், புன்சிரிப்பெனினுமொக்கும், துவர்-பவளமுமாம்மகளிர், முலையார், மருங்குவார் எனப் பன்மையாகக் கூறினமையால் நளன் சக்ரவர்த்தியாதலாலும் செல்வமிகுதியாலும் ஒரு தொழிலைப்பலர்செய்தனரென்க. "ஒருமொழியொழிதன்னினங்கொளற்குரித்தே" என்பதனால் வெள்ளிலையென வெதுவர்க்காய், சுண்ணம், வாசந்தரு பண்டமுதலியவுங்கொள்க. அவை "தகரந் தக்கோலங் கோட்டஞ்சாதிக்கா. யிலவங்கமேலங்கச்சொல மாஞ்சிப் பகரும் வாசந்தரு பண்டப்பெயரே" இதனாலறிக. இப்பாட்டுமுதல் மூன்றுபாட்டும் குளகமாய் நளனென்னுந் தோன்றாயெழுவாய் மூன்றாம் பாட்டிற் புகுந்தானென்னும் வினைமுற்றுப்பயனிலைகொண்டு முடிந்தது. எ-று. (௭௨)

குளிர்மதிபொருவ நிலவுகொப்புளிக்குங் கொற்றவெண்கவிகை மேனிழற்ற, வளிபினம்புடைக்குந் தழைசெவிப்பருஉத் தாளரசுவா விருபுடை நெருங்க,முளரிமென்மலர்த்தா டொழப்புகுமரசர்முடி யொடு முடிபொருதுகுத்த,வொளிகிளர்பசும்பொற்றுகள்பரந்தவனி யும்பர்தம்பதியினிற்சிறப்ப.

(ப - ரை.) குளிர்மதிபொருவ-குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனையொப்ப, நிலவுகொப்புளிக்கும்-பிரகாசத்தையுமிழ்கின்ற, கொற்றவெண்கவிகை - வெண்கொற்றக்குடை, மேல்-மேலே, நிழற்ற-நிழலைச்செய்ய, அளியினம்-வண்டினங்களை, புடைக்கும்-ஓட்டுகின்ற, தாழுசெவி-தழைந்த காதுகளையும், பருஉத்தாள்-பருத்த கால்களையுமுடைய, அரசுவா-உத்தமயானைகள், இருபுடை நெருங்க-இரண்டுபக்கத்திலு நெருங்கிவர, முளரிமென்மலர்த்தாள்-தாமரையின் மெல்லியமலர்போன்ற பாதங்களை, தொழப்புகும்-வணங்குதற்கு வருகின்ற, அரசர்-அரசர்களுடைய, முடியொடு முடிபொருது - மகுடங்களோடு மகுடங்கள்தாக்கி, உகுத்த - உதிர்த்த, ஒளிகிளர் - ஒளிவிளங்குகின்ற, பசும்பொன்-பசியபொன்னாலாகிய, துகள்பரந்து-தூளிகள்பரவி, அவனி - பூமியானது, உம்பர் தம்பதியினில்-பொன்னகர்போல், சிறப்ப-சிறப்பையடைய.

(பொ - ரை.) அரசுவாவென்றது எழுறுப்பு நிலந்தோய்ந்து வெள்ளிய நகத்ததாய்க் காலாலுங், கையாலும், வாலாலும், கோட்டாலும் பகையைக் கொல்லவல்லதாய் ஏழுமுழ முயர்ந்து ஒன்பது முழ நீண்டு பதின்மூன்றுமுழஞ் சுற்றளவுடையதாய்த் தீயுமிழ் சிறுகணுஞ் செம்புகருமுடைத்தாய் முன்புயர்ந்து பின் பணிந்திருப்பதாம். அது "காலொருநான்குந் துதிக்கையுங் கோசமும், வாலுறுப்போ டேழு மாநிலந்தோய்ந்து, பாலுஞ் சங்கும்போல்க் காலுகிர், காலினுநான்ற வொருதனிக்கையினும், வாலினுமருப்பினுங் கோறல் வல்லதாய்ப், பதின்மூன்று முழச்சுற்றுடையதாகி, யெழுமுழ முயர்ந்தொன்பதுமுழ நீண்டு, தீயுமிழ் சிறுகணுஞ் செம்புகருமுடைத்தாய், முன்புயர்ந்து பின்பணிந்ததாயி னவ்யானை, அரசுவாவென்ன வறையவும் படுமே" இதனாலறிக. (எ௬)

உரவுநீர்த்தரங்கக் கடலுடைந்தென்ன வொலிகெழு பல்லியந்துவைப்ப, மருவலர்க்கடந்த வொளிறுவாள்விசய மாகதரினிதினேத்தெடுப்பத், திருகுவெஞ்சினத்தவரிசிலையுழவர்சேட்டிளம்புலியென்ச்சூழ, வெரிபசும்பொன்செய் மாடநீண்மறுகினிந்திரகுமரனிற் புகுந்தான்.

(ப - ரை.) உரவு-ஒலியையுடைய, நீர்-நீர்நிறைந்த, தரங்கம் - அலைவீசுகின்ற, கடலுடைந்தென்ன-சமுத்திரமுடைந்ததுபோல், ஒலிகெழு-சத்தமிகுந்த, பல்லியந்துவைப்ப-நானாவித வாத்தியங்களை முழக்க, மருவலர்-சத்துருக்களை, கடந்த-வென்ற, ஒளிறு-பிரகாசிக்கின்ற, வாள் - வாட்படையினது,

விசயம் - (வீரமுதலிய) வெற்றியை, மாகதர்-வந்தியர்கள், இனிதின் - இனிமையினால், ஏத்தெடுப்ப-துதிசெய்ய, திருகு - மாறுபடுகின்ற, வெஞ்சினத்த-வெவ்வியகோபத்தையுடைய, வரிசிலை - நெடிய வில்லேந்திய, உழவர் - காலாள்கள், சேட்டிளம்புலியெனவிருந்த இ மைபொருந்திய புலிப்போத்துப்போல், சூழ-சூழ்ந்துவர, எரி-ஒளிவிடுகின்ற, பசும்பொன்செய்-பசியபொன்னாற்செய்த, மாடம்-உப்பரிகைகளையுடைய, நீண்மறுகில்-நெடியவீதியில், இந்திரகுமரனில்-இந்திரகுமரன்போல், (நளமகாராஜன்) புகுந்தான்-போயினான்.

(பொ - ரை.) கடலுடைதலின் மிக்க வொலியின்றாதலால் அதைப்பல்லியத்துக் குவமையாக்கினார். பகைவரைக்கடத்தலின் மிக்க வென்றியின்றென்பதற்கு மருவலர்க்கடந்தவாள் விசயமெனப்பட்டது. வீரத்தோடுபாய்தல் பற்றிச் சிலையுழவர்க்குப் புலி யுவமையாயின. இந்திரகுமரன் இந்திரனாகிய குமரனும். அரசாட்சி, செல்வம், போகம் முதலியவற்றிற் குறைவில்லாமையால் இந்திர குமரனை யுவமிக்கப்பட்டது. (இது உவமையணி.) (எச)

[இதுமுதற்பதினொருபாட்டால் சுயம்வரமண்டபத்திற்குச்
செல்கின்ற நளனைக்கண்டமங்கையர்கள் தாங்
கொண்டவிரகத்தால் வேறுவேறாகக் கூறு
தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அலங்குளைப்புரவித்தேர்மிசைப்பொலிந்த வரசிளங்குமரனைநோக்கி, நலங்குடியிருந்தநாகிளவேய்த்தோணங்கையர்பலரும்வந்தீண்டி, விலங்கிவில்லுமிழுமொருபெருஞ்சேடி விஞ்சையர் குமரனோ வென்பார், பொலங்குழைமடவாருளம்புகுந்துருக்கும்பூங்கணைக்குமரனோ வென்பார்.

(ப - ரை.) அலங்கு-அசைகின்ற, உளை-புறமயிரினையுடைய, புரவி-குதிரைகட்டிய, தேர்மிசை-தேரின்மேல், பொலிந்த - விளங்கிய, அரசிளங்குமரனை-நளமகாராஜனை, நோக்கி-பார்த்து, நலங்குடியிருந்த-நன்மைதங்கிய, நாகிளவேய்த்தோள்-மிகுந்த இளமையுள்ள மூங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய, நங்கையர் பலரும்-மாதர்களனைவரும், வந்தீண்டி-வந்துசேர்ந்து, விலங்கி-தனித்தனியாக, வில்லிமிழும்-ஒளியைவீசுகின்ற, ஒரு-ஒப்பற்ற, பெரு-பெரிய, சேடி-விஞ்சையருலகத்திருக்கின்ற, விஞ்சையர் குமரனோவென்பார்-விஞ்சையர் குமரனோ வென்பார்கள், பொலங்குழை-பொற்குழைகளையணிந்த செவிகளையுடைய, மடவார்-மங்கையர்களுடைய, உளம்புகுந்து-உள்ளத்தினுழைந்து, உருக்கும்-அதைக்கரைக்கின்ற, பூங்கணைக்குமரனோ வென்பார் - மலரம்புகளையுடைய மன்மதனோ வென்பார்கள். எ-று.

(பொ-ரை.) பெண்களுக்கு வேண்டும் நற்குணமனைத்தும் எப்பொழுதும் நீங்காதிருத்தலால் நலங்குடியிருந்தவென்றார். நங்கையர் பலரும் இவன்

செல்லுதல் ஆரவாரத்தாற்றெரிந்தன ரெனக்கொள்க. விஞ்சையர்குமரன் -விஞ்சையர்க்கரசன், மடவாருளத்தை யுருக்குதலால் பூங்கணைக்குமரனேவென்றார் விலங்கியென்பதற்கு-இருளைவிலக்கியென விகாரமாக்கினு மமையும். (இது ஐயவணி.) (எரு)

வண்டுழாயலங்க லுயல்வருதடந்தோண் மணிநிறவண்ணனே வென்பார், தெண்டிரைக்கடல்வாய்ச் சூர்முதறடிந்த சினவுவேற்குமரனேவென்பார், விண்டலத்தியங்கு மந்திரமறந்து வீழ்ந்தியலியக்கனேவென்பார், கொண்டையந்தடங்கண் பெற்றபேறின்றே கிடைத்தனம்யாமெனக்கிளப்பார்.

(ப - ரை.) வண்டுழாயலங்கல்-வளம்பெற்றதுளபமாலை, துயல்வரு-அசைகின்ற, தடந்தோள்-பருத்ததோள்களையுடைய, மணிநிறவண்ணனே வென்பார்-நீலரத்ந நிறத்தையொத்த-நிறத்தையுடைய நாரணனேவென்பார்கள், தெண்டிரைக்கடல்வாய்-தெளிந்த அலைமோதுகின்ற கடலிடத்தே, சூர்முதறடிந்த-சூரபன்மனாகிய முதல்வனைக்கொன்ற, சினவுவேல்-கோபஞ்செய்கின்ற வேற்படையையுடைய, குமரனே வென்பார் - குமாரக்கடவுளே வென்பார்கள், விண்டலத்தியங்கும்-ஆகாயத்திற் சஞ்சரித்தற்குரிய, மந்திரம்-மந்தரத்தை, மறந்து-மறந்துவிட்டு, வீழ்ந்து - பூமியில் வீழ்ந்து, இயல் - பொருந்திய, இயக்கனேவென்பார் - இயக்கனேவென்பார்கள், கெண்டையந்தடங்கண் - சேலையொத்த அழகிய விசாலம்பொருந்தியகண்களை, பெற்றபேறு-பெற்றுக்கொண்டபேற்றை, இன்றே-இப்பொழுதே, யாம்-நாம், கிடைத்தனமென-பெற்றனமென்று, கிளப்பார்-சொல்லுவார்கள். எ-று.

(பொ - ரை.) இங்ஙனஞ்சொல்லிய தேவர்களழகையொத்த அழகும் அவர்செய்கையையொத்த செய்கையும் நளனுக்கிருத்தலால் மாதர்கள் இவ்வாறுகூறினர். கண்களுக்குப் பேறுவது அழகுள்ள ஒருபொருளைக் காண்டலாம். (இதுவு மவ்வணி.) (எசு)

ஈர்க்கிடைபுகாமலடிபரந்தோங்குமேரிளவனமுலைத்துவர்வாய்த், தாக்கணங்கனையார் நாணுமடனுஞ் சங்கமுங்கலையுமுண்ணிறையும், போக்கினர் புலம்பிக்கண்கவர்வனப்பிற்புரவலன் றடம்புயம்புல்லு, மேக்கறவதனுளுள்ளம்விட்டகலு மின்னுயிர்தாங்கினர்மெலிவார்.

(ப - ரை.) ஈர்க்கிடைபுகாமல் - இடையிலீர்க்கு நுழைதற் கிடமில்லாமல், அடிபரந்தோங்கும்-அடிபரந்தோங்கிய, ஏரிளவனமுலை - அழகும் இளமையும் சந்தனக்கோலமும் பொருந்திய ஸ்தனங்களையும், துவர்வாய் - செவ்வாயையுமுடைய, தாக்கணங்கனையார் - இலக்குமியையொத்த மடவார்கள், நாணமும்-நாணத்தையும், மடனும்-மடமையையும், சங்கமும் - வளையையும்

கலையும்-ஆடையையும், உண்ணிறையும்-உள்ளே யிருக்கின்ற கற்பையும், போக்கினர்-ஒழித்தவராகி, புலம்பி-இரங்கி, கண் - கண்களின் பார்வையை, கவர்-தன்னிடத்தேயிருத்துக்கொள்கின்ற, வனப்பின்-அழகையுடைய, புரவலன்-நளமகாராஜனுடைய, தடம்-பருத்த, புயம்-தோள்களை, புல்லும் - தழுவவேண்டுமென்னும், எக்கறவதனல்-ஏக்கத்தினல், உள்ளம்விட்டகலும்-உள்ளத்தைவிட்டு நீங்கும், இன்னுயிர்-இனியவுயிரை, தாங்கினர்-சுமந்தவராகி, மெலிவார்-வாடுவார்கள், எ-று.

(போ - ரை.) நாணமுதலிய வைந்தையும் போக்கினமாதர் நளனைத் தழுவல்வேண்டுமென்ற ஆசையினல் அகத்தைவிட்டு நீங்குமுயிரைத்தாங்கி வருந்தி யிருந்தனரென்க. (எஎ)

(இது நாகமங்கையர் சொல்லியது.)

பாட்டளிதுதைந்து பருமுகையவிழ்க்கும் பைந்துணர்த்தெரியல் சூழ்கூந்தற், சூட்டுடையுச்சிநாகமஙகையர்தந் துணைமுலைபசப்பவந்தெய்தி, வாட்டிறற்குரிசில்செயிரறவிளங்கும்வனப்பெலாம்வந்தியருரைப்பக், கேட்டகண்கண்டு களிப்புறநோக்கக்கிடைத்ததெத்தவமெனக்கிளப்பார்.

(ப - ரை.) பாட்டாளி - இசையைப்பாடுகின்ற வண்டுகள், துதைந்து-நெருங்கி, பருமுகை-பரிய அரும்புகளை, அவிழ்க்கும் - விரிக்கின்ற, பைந்துணர்-பசியபூங்கொத்துகளாற்செய்த, தெரியல்சூழ் - மாலைசுற்றிய, கூந்தல்-அளகபாரத்தையும், சூட்டையுச்சி-உச்சுக்கொண்டையையுமுடைய, நாகமங்கையர்-நாகலோகத்துமாதர், தம்-தம்முடைய, துணைமுலை-இரண்டுஸ்தனங்களும், பசப்ப-வேறுபட்ட நிறத்தையடைய, வந்தெய்தி-வந்துசேர்ந்து, வாட்டிறற்குரிசில்-நளமகாராசனது, செயிரற-குற்றமில்லாமல், விளங்கும்-பிரகாசிக்கின்ற, வனப்பெலாம்-அழகனைத்தையும், வந்தியருரைப்ப-புகழ்வோர்கள் சொல்ல, கேட்ட-கேள்வியுற்ற, கண்-கண்களானவை, கண்டு-பார்த்து, களிப்புற-களிப்பையடைய, நோக்கக்கிடைத்தது-பார்க்கக்கிடைத்தது, எத்தவமென்-எப்பொழுதுசெய்த தவமென்று, கிளப்பார்-சொல்லுவார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) நளனுடைய அழகை வந்தியராற்கேள்விப்பட்ட கண்களே இப்பொழுது காணக்கிடைத்தது எப்பொழுது செய்ததவமென நாகமங்கையர் கண்ணையே செவியாகக்கொண்டமையால் இருவகையின்பமும் ஒருகாலத்து ஒன்றனல் பெற்றமையால் வியந்து இவ்வாறு கூறினரென்க நாகமங்கையருக்குக் கண்ணே செவியென்பது. 'பணியேகட்செவிபாம்பெனப்படுமே' பரிச முருக்காண்டல் பகர்கேள்வி யோர்பான் மருவுமணிப்பூவினன் வந்தான்" இவற்றாலறிக. (எஅ)

[இது அரமங்கையர்சொல்லியது]

அமைத்தடமென்றோ ளரம்பையர்திதலை யணிந்தபொற்றடமுலைப்பாரஞ், சுமக்கலாதொல்கி நுழைமரு கொசியத் துகிற்கொடிமறுகின்வந்தெய்திச், சமர்த்தலையுடன்றோ ராருயிர்பருகுந் தாமவேற்குரிசிலைநோக்கி, யிமைப்பிலாநாட்டம் பெற்றபேறின்றேயெய்தினமென மகிழ்ந்திசைப்பார்.

(ப - ரை.) அமை - மூங்கிலையொத்த, தடம்-பருத்த, மென்றோ ளரம்பையர்-மெல்லியதோள்களையுடைய அரமங்கையர்கள், திதலையணிந்த-தேமலையணிந்த, பொன்-அழகிய, தடம்-பருத்த, முலைப்பாரம்-முலைகளினுடைய சுமையை, சுமக்கலாது-பொறுக்கமாட்டாமல், ஒல்கி-துவண்டு நுழை-நுட்பமாகிய, மருங்கு-இடையானது, ஒசிய-வருந்த, துகிற்கொடி-வஸ்திரக்கொடிகளையுடைய, மறுகின்-வீதியிலே, வந்தெய்தி - வந்துசேர்ந்து, சமர்த்தலை-யுத்தகளத்தில், உடன்றோர்-பொருதவர்களுடைய, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-ஆவியை, பருகும்-உண்கின்ற, தாமம்-வெற்றிமாலைதரித்த, வேல்-வேற்படையையுடைய, குரிசிலை-நளமகாராசனை நோக்கி - பார்த்து, இமைப்பிலாநாட்டம்-இமையாவிழிகளை, பெற்றபேறு-அடைந்தபேற்றை, இன்றே-இப்பொழுதே, எய்தினமென-அடைந்தனமென்று, மகிழ்ந்து - மகிழ்ச்சியடைந்து, இசைப்பார்-சொல்லுவார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) முலைப்பாரஞ்சுமக்கக்கூடாதிருந்தும் நுண்ணிய இடைவருந்த அரம்பையரெய்தியது தாம் எப்பொழுதுங் கேள்விப்பட்டும் அறியாத அழகு இவனிடத்திருத்தலாலென்க. இந்திரன்முதலிய தேவரிடத்துமில்லாது இவனிடத்துள்ள அழகைக்கண்டு இமையாவிழிகள் பெற்ற பேற்றை யடைந்தனமென்றாரென்க. (எ௬)

கலைவலானெஞ்சிற் காதன்மீதூர்ந்து கடிமணங்குறித்திவண்புகுதப், புலவுநாறழல்வேல்விதர்ப்பர்கோன்மடந்தைபுரிந்ததெத்தவமெனப்புகல்வா, ரிலைகுலாம்பைம்பூ ணரசிளங்குமரரெண்ணிலர் விரும்பிமேவிடினுஞ், சிலைவலாற்கன்றிச்செழுமலர்த்தெரியல் சேயிழைபுனையுமோவென்பார்.

(ப - ரை.) கலைவல்லான்-நளமகாராஜனானவன், நெஞ்சில்-மனதில், காதல்-ஆசை, மீதூர்ந்து-அதிகரித்து, கடிமணங்குறித்து-விவாகத்தைக்குறித்து இவண்-இந்நகரில், புகுத-வருதற்கு, புலவுநாறு-புலானாற்ற நாறுகின்ற, அழல்வேல்-தீயையொத்த வேற்படையையுடைய, விதர்ப்பர்கோன் - வீமராஜன் பெற்ற, மடந்தை-தமயந்தியானவள், புரிந்தது-செய்தது, எத்தவமென-என்னதவமென்று, புகல்வார்-சொல்லுவார்கள், இலைகுலாம்-இலைவிளங்குகின்ற, பைம்பூண்-பசிய ஆபரணங்களையுடைய, அரசிளங்குமரர் - இராஜகுமாரர்கள், எண்ணிலர்-அளவற்றபேர், விரும்பி-இச்சித்து, மேவிடினும்-வந்தாலும், சிலை

வலாற்கன்றி-இவ்வரசனுக்கல்லாமல், செழுமலர்தெரியல்-செழுமைபொருந்திய மலர்மாலையை, சேயிலழ-தமயந்தியானவள், புனையுமோவென்பார்-தரிப்பாளோ வென்பார்கள். எ-று.

(போ-ரை.) விதர்ப்பர்கோன்மடந்தை புரிந்ததெத் தவமெனலால், இப்படிப்பட்ட அழகுள்ள புருடனை மாலையிடத்தாமும் அத்தவஞ் செய்யலாமென்பது கருத்து. இந்நளன்குணம் மற்ற அரசர்களுக் கில்லாமையால் தமயந்தி மாலைசூட்ட மாட்டாளென்றார். (அ0)

திரைக்கடலுடுத்த மாநிலநிழற்றுந் திங்களங் கவிகைமன்னவரு, மருக்கமழ்தருவி னீழல்வீற்றிருக்கும்வானவர்தொகுதியும்வருகென், றரத்தமுண்டொளிரு மள்ளிலைநெடுவேலரசர்கோனழைத்ததுகுழைக்குங், கருப்புவில்லொழித்தகாமனேயனையான் கவினலங்காட்டுதற்கென்பார்.

(ப-ரை.) திரை-அலைமோதுகின்ற, கடல்-கடலை, உடுத்த-ஆடையாகத்தரித்த, மா-பெரிய, நிலம்-பூமிக்கு, நிழற்றும்-நிழலைச்செய்கின்ற, திங்களங்கவிகை மன்னவரும்-சந்திரவட்டக்குடையை யுடைய அரசர்களும், மருக்கமழ்-வாசங்கமழ்கின்ற, தருவினீழல்-ஐந்தருவு நீழலில், வீற்றிருக்கும்-அரசிருக்கின்ற, வானவர்தொகுதியும்-தேவர்கூட்டமும், வருகென்று-வரக்கடவீரென்று, அரத்தமுண்டு-உதிரத்தைப்புசித்து, ஒளிரும்-விளங்குகின்ற, அள்ளிலை-மாமிசத்தை அள்ளிக்கொள்கின்ற இலையையுடைய, நெடுவேல்-நெடியவேற்படையையுடைய, அரசர்கோன்-வீமராசன், அழைத்தது - அழைப்பித்தது, குழைக்கும்-வளைக்கப்பெற்ற, கருப்புவில்லொழித்த - கருப்புவில்லை நீக்கிய, காமனே யனையான்-மன்மதனையொத்த நளனுடைய, கவினலம்-அழகினலத்தை, காட்டுதற்கென்பார்-காண்பித்தற்கென்று சொல்வார்கள். எ-று.

(போ-ரை.) சுயம்வரமென்று குறித்து வீமன் தேவர் முதலியவரைத் தன்னகரில் அழைப்பித்தது, நளமகாராசனது மிகுந்த அழகைக்காட்டற்காம். அதிலே அவனுக்கு அவசியமென்னெனில் அப்படிப்பட்டவன் தன் மருகனுதல் பற்றிப்போலும். (அக)

மண்ணளவன்றிம்மன்னவன்றிணிதோண் மணிவரைப்பணைப்பெனமகிழ்வார், கண்ணளவன்றுகாவலனகலங்காண் பதற்கெனமனங்கலுழ்வார், பண்ணளவன்றே யமிர்தினிற்றேனிற்பாகினிற்பழுத்தவந்தீஞ்சொல், பெண்ணளவன்றேயாணவாவுறுமிப்பேரெழிலென்றுபேதுறுவார்.

(ப-ரை.) மண்ணளவன்று-பூமியைமாத்திரம் ஆளும் அளவுடையதன்றுகும், இம்மன்னவன்-இவ்வரசனுடைய, திணிதோள் - வலிமைபொருந்திய

தோளாகிய, மணி-அழகிய, வரைப்பணைப்பென-மலையினுடைய பருமனென்று, மகிழ்வார்-மகிட்சியடைவார்கள், கண்ணளவன்று-கண்களாலெட்டும் அளவன்ருகும், காவலன்-அரசனுடைய, அகலம்-மார்பு, காண்பதற்கென-பார்ப்பதற்கென்று, மனம்-மனமானது, கலுழ்வார்-கலங்குவார்கள், பண்ணளவன்று-பண்களினுடைய அளவன்ருகும், அமிர்தினில்-அமிர்தம்போலும், தேனில்-தேன்போலும், பாகினில்-பாகுபோலும், பழுத்த-(சுவை) முதிர்ந்த, அம்-அழகிய, தீஞ்சொல்-மதுரம்பொருந்திய சொல்லென்பார்கள், பெண்ணளவன்று - பெண்கள்மாத்திரம்மயக்கும் அளவினதன்ருகும், ஆணவாவுறும்-ஆண்மக்களும் விரும்பும், இப்போரெழிலென்று - இப்பெரிய அழகென்று, பேதுறுவார்-அறிவு மயங்குவார்கள். எ-று.

(போ-ரை.) திரிலோகத்தையும் ஆளத்தக்கபுயவலிமை இவனுக்கிருத்தலால்தோளுக்குத் திணியென்னும் அடைகொடுக்கப்பட்டது. இவன்மார்புபார்த்தற்கெட்டாமற் கண்ணளவினும் பரந்திருந்ததென்க. மண்ணென்பது பாலை, குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழிஎனநான்குவகைப்படும், இவன்மொழி அவற்றினுமிக்கிருத்தலால் அமிர்தினிற்றேனிற்பாகினிற்பழுத்தவந் தீஞ்சொலென்ருர் ஆணவாவுதல் யாமும் பெண்பிறப்பெடுத்திருந்தோமானல் இப்படிப்பட்ட அழகுள்ள புருடனைச் சேரலாமென்று விரும்புதலாம். (அஉ)

கருணையங்கடல்வாய் மடைதிறந்தொழுகுங் கண்களுங்கதிர்மதிமுகமு, முருகுகொப்புளிக்குஞ்செழுமலர்த்தொடைதாழ்முழவுறழ் திணிதடந்தோளும், பருகுவபோல நோக்குவானேற்ற படைநெடுங் கண்கள்போன்முலைகா, ளருவரையகலமின்புறத்தினைப்ப வருந்தவம் புரித்திலீரென்பார்.

(ப-ரை.) கருணையங்கடல்வாய்-அருளாகிய அழகிய கடலிலுள்ள,மடைதிறந்தொழுகும்- மடைதிறந்து வருகின்ற, கண்களும்-நேத்திரங்களையும், கதிர்மதிமுகமும் - கிரணங்களையுடைய சந்திரன்போன்றமுகத்தையும், முருகுகொப்புளிக்கும்-தேனை யுமிழ்கின்ற, செழுமலர்த்தொடைதாழ் - செழுமையுள்ள மலர்மாலைதாழ்கின்ற, முழவுறழ்-மத்தளத்தையொத்த, திணி-வலிமைபொருந்திய, தடந்தோளும்-பருத்தபுயங்களையும், பருகுவபோல - உண்பனபோல, நோக்குவான் - பார்க்கும்படி, நோற்ற-தவஞ்செய்த, படை - வாட்படையையொத்த, நெடுங்கண்கள்போல - நெடியகண்களைப்போல, முலைகாள் - தனங்களே! அருவரை - அரியமலையையொத்த, அகலம்(இந்நளன்) மார்பை, இன்புற - இன்பமிக, திளைப்ப - அழுந்தத் தழுவதற்கு, அருந்தவம் செய்தற்கரிய தவத்தை, புரிந்திலீர் - செய்தீரில்லை, என்பார் - என்பார்கள்-

(போ-ரை.) முலைகாள் அரசனுடையபல அவயவங்களை நோக்கிக்களிக்குந் தவஞ்செய்யப்பெற்ற கண்கள்போல் அவன்மார்பை மாத்திரமேனும்

பொருந்தும்படியான அருந்தவம் நீங்கள்செய்திலீரென்றார். இதனால் தவஞ் செய்தவர் வேண்டியவை யடைவரென்பது கருத்து. அது "வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ, மீண்டுமுயலப்படும்,, அதனாற்காண்க.()

பணிமுடிக்கிடந்த பார்பொது நீக்கிப் பரித்திடுமரசிளங் குமரன், மணியெழுவனையமல்லலந்திணிதோள் வனப்பெலாங்கண்டுகண்டுவப்ப, விணர்விரிபசுந்தார் துயல்வரத்தொடுத்த வெரிமணிக்கொடிஞ்சியந்தேர்கொண், டணிகெழுமறுகின்மெல்லெனச்செல்கென் றலங்குளைப்புரவியைத்தொழுவார்.

(ப - ரை.) பணிமுடிக்கிடந்த - ஆதிசேடன் றலைமேலிருந்த, பார் - பூமியை, பொதுநீக்கி - பலவரசர்க்கும் பொதுமையாயிருப்பதை நீக்கி, பரித்திடும் - (முழுவதுந் தானொருவனே) சுமக்கின்ற, அரசிளங்குமரன் - நளனுடைய, மணியெழுவனைய - மணித்தூணையொத்த, மல்லல் - வளம்பொருந்திய, அம் - அழகிய, திணிதோள் - வலிமைபெற்ற தோள்களினுடைய, வனப்பெலாம் - அழகனைத்தையும், கண்டுகண்டு - நோக்கிநோக்கி, உளப்ப- மகிழ்ச்சியடைய, இணர்விரி - பூங்கொத்துகள் விரிந்த, பசுந்தார் - பசிய மலர்மாலை, துயல்வர - அசைய, தொடுத்த - கட்டப்பெற்ற, எரிமணி - ஒளியையுடைய மணிகள்பதித்த, கொடிஞ்சியந்தேர்கொண்டு - மேன்மொட்டையுடைய தேரைக்கொண்டு, அணிகெழுமறுகின் - அழகுபொருந்தியவீதியில், மெல்லெனச்செல்கென்று - மெள்ளப்போகென்று, அலங்கு - அசைகின்ற, உளை - புறமயிர்களையுடைய, புரவியை - குதிரையை, தொழுவார் - வணங்குவார்கள் எ-று.

(போ - ரை.) கிடையாதுகிடைத்த நளமகாராசனுடைய அழகைப்பார்த்த மங்கையர் இன்னுஞ் சிறிதுபொழுது பார்த்தற்கு இடையூறாகத் தேரைவிரைவிற் கொண்டுபோதலாலே, தம்மாற் றொழப்படுதற் குரியதல்ல தாகிய விலங்கின் பிறப்புடைய குதிரையையும் வணங்கினார்களென்பதாம். இதனால் ஒருவருக்குத் தன்னன்பு தெரிவித்தற்கு வணக்கம்போல மற்றொன்றில்லையென்பது கருத்து. (அச)

வேலெனமிளிர்ந்து குமிழ்மிசைமறிந்து வேனிலாற்கரசியலளித்துச், சேலெனப்பிறழ்ந்து குழையெதிர்நடந்து செவ்வரி பரந்துமைதோய்ந்து,காலனிற்சினவிக்கொலைத்தொழில்புரியுங்கருந்தடங்கண்ணினார்தமது, மானுறவிடுத்தமனத்தினுங்கடிதோ வாவுமான்றேரெனத்தொடர்வார்.

(ப - ரை.) வேலென - வேற்படைபோல், மிளிர்ந்து-விளங்கி, குமிழ்மிசை - குமிழம் பூவினையொத்த மூக்கின்மேற்பக்கத்தில், மறிந்து - தடைப்பட்டு, வேனிலாற்கு - மன்மதனுக்கு, அரசியலளித்து - அரசாட்சியைக்கொடுத்து, சேலென - கொண்டைபோல், பிறழ்ந்து - ஒளிசெய்து, குழை-

குழையெனப்படுகின்ற காதணிக்கு, எதிர்-முன்பாக, நடந்து-சென்று, செவ்வரி-சிவந்தரேகைகள், பரந்து-பரவப்பெற்று,மை - அஞ்சனத்திலே, தோய்ந்து-அமிழ்ந்தி, காலனில்-யமன்போல், சினவி-கோபித்து, கொலைத்தொழில் - கொல்லுந்தொழிலை, புரியும்-செய்கின்ற, கருந்தடங் கண்ணினர் - கரிய விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய மாதர்கள்,தமது-தம்முடைய, மாலுற-மயக்கம்பொருந்த, விடுத்த-அனுப்பப்பட்ட, மனத்தினும்-மனத்தைக்காட்டிலும், கடிதோ-கடுமையை யுடையதோ, வாவும்-தாவுகின்ற, மான் - குதிரை கட்டிய, தேரென-தேரென்று, தொடர்வார்-அத்தேரின்பின்செல்லுவார்கள்.

(போ - ரை.) வேனிலாற்கரசிய லளித்தலாவது - இவள் கடைக்கண் பார்வைகளானவை திரிலோகத் தாசரையும் விரகங்கொண்டு வருந்தச்செய்து மன்மதனுடைய தொழிலை விர்த்தியாக்குதலாம், மனோவேகத்தினுங்குதிரை வேகஞ் சிறிதாதலால் மாதர்கள் தமது மனத்தினுங் கடிதோவாவு மான் றேரென்றார். (அ௫)

கண்டுகண்டுருகி யினையராய்மனனுங் கருந்தடங்கண்களுங்களிக்கும், வண்டிமிர்கூந்தல் வனிதையர்வருந்த மணிநெடுவீதிவாயகன்று, கொண்டல்கண்படுக்கும் வரையினின்றிழியுங் கோளரியேறென நிவந்த, விண்டொடு கொடிஞ்சித்தேரினின் றிழிந்துமேவரும்வேத்தவை புகுந்தான்.

(ப - ரை.) இனையராய்-இத்தன்மை யுடையவராய், கண்டுகண்டு-பார்த்துப்பார்த்து, மனனும்-மனமும், கருத்தடங்கண்களும் - கரியபெரிய கண்களும், களிக்கும் களிக்கின்ற, வண்டு-வண்டுகள், இமிர் - ஒலிக்கின்ற, கூந்தல்-அளகத்தையுமுடைய, வனிதையர்-மங்கையர்கள், உருகி-கரைந்து, வருந்த-துன்பமுற, மணி-அழகிய, நெடுவீதிவாய்-நெடியதெருவின்கணின்றும், அகன்று-நீங்கி, கொண்டல்-மேகங்கள், கண்படுக்கும்-நித்திரைசெய்கின்ற, வரையினின்றிழியும்-மலையினின்று மிரங்குகின்ற, கோளரியேறென - சிங்கவேற்றைப்போல், நிவந்த-உயர்ந்த, விண்டொடு-ஆகாயத்தை யளாவிய, கொடிஞ்சி-மேன்மொட்டையுடைய, தேரினின்றிழிந்து-இரதத்தினின்றுமிறங்கி, மேவரும் (ஒப்பனை) பொருந்திய, வேத்தவை - இராஜசபையில், (நளனானவன்) புகுந்தான்-புகுந்தனன். எ - று. கோள்-வலிமை.

(போ - ரை.) நளன் மாதர்கள் வருந்த வீதியினீங்கித் தேரினின்றிழிந்து அவையிற் புகுந்தானென்க. வேந்தவை-வேத்தவையெனச் சந்தவின்ப நோக்கி விகாரமாயிற்று. (வரையினின்றிழியுங் கோளரியேறென்னென்றமையால்-உவமையணி.) (அ௬)

இதனால் சபையிலிருந்த அரசர்களுடைய தன்மை கூறப்படுகின்றது.

[அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.]

தெரியல்சூழ்துவவுத்திண்டோட் சிலைவலானினிதினெய்த
வரசவையிருந்தசெவ்வி யரசிளங்குமரரெல்லாங்
குரைகடன்முகட்டிற்றேன்றுங் குளிர்மதிகாண்டலோடும்
விரிகதிர்மழுங்குவானின் மீனினமென்னலானார்.

(ப - ரை.) தெரியல்சூழ்-மாலைகள்சூழ்ந்த, குவவு-திரட்சிபொருந்திய, திண்-வலிமைபெற்ற, தோள்-புயத்தையுடைய, சிலைவலான்-நளமகாராஜன், இனிதின்-இனிமையால், எய்த-அடைய, அரசவையிருந்த - (அப்பொழுது) இராஜசபையிலிருந்த, செவ்வி-அழகிய, அரசிளங்குமரரெல்லாம்-இராஜகுமாரர்களனைவரும், குறை-ஒலியையுடைய, கடன்முகட்டிற்றோன்றும்-கடலுச்சியிலுதிக்கின்ற, குளிர்மதி-குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரனை, காண்டலோடும்-கண்டவளவில், விரிகதிர்மழுங்கும்-விரிந்தகிரணங்களி னொளிகெடப்பெற்ற, வானில்-ஆகாயத்திலிருக்கின்ற, மீனினமென்னலானார் - உடுக்கணமென்று சொல்லும்படியாயினார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) கதிர்மழுங்கினும் உடுக்கணத்திற்குச் சந்திரனிடத்து வெறுப்பின்றி விருப்புமிகுதல்போல், அழகிற்குறைந்த அரசர்களுக்கு நளனிடத்து விருப்புமிகுதல் கொள்க. உடுக்கணத்திற்குச் சந்திரனிடத்து மகிழ்ச்சியுண்டாதல் அவன் உடுபதியாதலாலும் சிலவற்றிற்குத் துணைவனாதலாலுமென்க. வடிவினால் மாத்திர மின்றி விற்போர்முதலிய வற்றினு மிக்கவனென்பது தோன்றக் குவவுத்திண்டோட் சிலைவலானென்றார். (௮எ)

[இதுவுமது.]

குருமணியிமைக்கும்பைம்பொற் கோடுயர்குடுமிக்குன்றம்
பொருவுமண்டபத்தினூடு பூண்சுடர்தவழப்புக்க
செருமலிதானைவேந்தன் றிருமுகந்திங்களாக
வரசர்வாண்முகங்களெல்லா மம்புயம்போன்றவன்றே.

(ப - ரை.) குரு-நிறம்பொருந்திய, மணி-ரத்நங்கள், இமைக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த, கோடுயர்-உச்சியுயர்ந்த, குடுமி-சிகரங்களையுடைய, குன்றம்பொருவும்-மலையையொத்த, மண்டபத்தினூடு-விவாகமண்டபத்தில், பூண்-ஆபரணங்களின், சுடர்தவழ-ஒளிவிளங்க, புக்க-புகுந்த, செருமலிதானைவேந்தன்-நளமகாராஜனுடைய, திருமுகம் - திருமுகமானது, திங்களாக-சந்திரனாக, அரசர்-அரசர்களுடைய, வாள்-ஒளிபொருந்திய, முகங்களெல்லாம்-முகங்களனைத்தும், அம்புயம்போன்ற - தாமரைமலரை யொத்தன. எ-று. அன்று ஏ-இவ்விரண்டும் அசைகள்.

(போ - ரை.) திங்களைக் கண்டவளவிலே தாமரைமலர்கள் குவிதல்போல், நளனைக் கண்டவளவில் அரசர்முகங்கள் வாடினவென்க. இதனால் அரசர்களழகினும் இவனழகு மேற்பட்டிருந்த தென்பது கருத்து. (திங்களென்னும் உருவகம் அம்புயம்போன்றவென்னும் உவமையொடுகலத்தலாற் கலவையணி. (௮௮)

[இதனால் தேவர்கள் பொறாமை சொல்லப்படுகின்றது.]

கடிமலர்ப்பகழியேந்துங் காமனுநாணும்பொற்பி
னடல்செழுபரிதிவைவே லையனையினிதினோக்கித்
தொடுகழலமரர்யாருந் துயரொடுமழுக்காறெய்தி
வடிவினிற்சிறந்தானேனு மானிடனலனோவென்றார்.

(ப - ரை.) கடி-வாசனைபொருந்திய, மலர்ப்பகழியேந்தும்-பூங்கணைகளையேந்திய, காமனும்-மன்மதனும், நாணும்-நாணத்தக்க, பொற்பின்-அழகையுடைய, அடல்செழு-வெற்றிமிகுந்த, பரிதி-சூரியன்போன்ற, வைவேல்-கூறியவேலையுடைய, ஐயனை-நளமகாராஜனை, இனிதின்-இனிமையினால், நோக்கி-பார்த்து, தொடுகழல்-கட்டப்பட்ட வீரக்கழலையுடைய, அமரர்யாரும் - தேவர்களனைவரும், துயரொடும்-துன்பத்துடன், அழுக்காறெய்தி - பொறாமைகொண்டு, வடிவினில்-உருவத்தில், சிறந்தானேனும் - (இந்நளன்) சிறந்திருந்தானேனும், மானிடனலனோவென்றார்-மனிதப்பிறப்பையுடையவனல்லனோவென்றார்கள்.

(போ - ரை.) அழகிற்சிறந்த நளனைத் தேவர்கள் மற்றொன்றிலுங் குறைவுபடுத்தக்கூடாமல் வடிவினிற்சிறந்தானேனு மானிடனலனோவென்று பிறப்பிற் குறைவுசொல்லுதலால், அப்பொறாமை வார்த்தை அவனுக்குக் கல்வி, செல்வம், வீரம், தீரம், போகம், அரசு, வெற்றி, நற்குணம், நற்செய்கை முதலியவற்றொன்றிலும் ஒருகுறைவுமில்லை யென்பதனைப் புலப்படுத்திநின்றது. அவர்களுக்கு நாம் மானிடரும் புண்ணியப்பேற்றாற் பெருவதாகிய தெய்வப்பிறப்பினால் உயர்ந்திருக்கின்றோ மென்பது கருத்து. (அகூ)

[இதனால் நளனைக்கண்ட தேவர்முதலானவர்
நாணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஓவியரெழுதவொண்ணு வுலம்பொருவயிரத்திண்டோள்
வாவுமான்றடந்தேரண்ணல் வனப்பினைநேரராகித்
தேவரில்வையங்காக்கு மரசரிற்செவ்விவாய்ந்த
காவலர்திருந்தநோக்கார் கடைக்கணானோக்கினரால்.

(ப - ரை.) ஓவியர்-சித்திரக்காரராலும், எழுதவொண்ணு-எழுதக்கூடாத, உலம்பொரு-திரள்கல்லையொத்த, வயிரம்-வச்சிரம்போன்ற, திண்டோள்-வலிமைபெற்றதோளையும், வாவும்-தாவுகின்ற, மான்-குதிரைகட்டிய, தடம்-பருத்த, தேர்-தேரையுமுடைய, அண்ணல் - நளமகாராசனது, வனப்பினை-அழகை, நேரராகி-ஒவ்வாதவர்களாய், தேவரில்-தேவருக்குள்ளேயும், வையங்காக்கும்-பூமியைப்புரக்கின்ற, அரசரில்-அரசருக்குள்ளேயும், செவ்விவாய்ந்த-அழகுபொருந்திய, காவலர்-அரசர்கள், திருந்த-நேராக, நோக்கார்-பாராராகி, கடைக்கணால்-கடைக்கண்ணினால், நோக்கினர்-பார்த்தார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) அழகிற்சிறந்தவனை அது குறைந்தவன் நேராகப்பார்த்தால் நம்மழகிடத்தில் இவன் மிக்கவிருப்புள்ளவனாய் நோக்குகின்றனனென்று எண்ணங்கொள்வா னென்னு நாணத்தால் கடைக்கண்ணாற்பார்த்தல் உலகத்திற் சுபாவமென்க. (கூ0)

[இதனால் நளனிருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விரிகதிரெறிக்கும்பைம்பூண் விதர்ப்பகோனினிதினிட்ட
வரியினஞ்சுமந்தபைம்பொ னணிமணித்தவிசின்மீது
குருதிகொப்பளிக்கும்வைவேற் குமரனிலிருந்தான்வெய்ய
செருமலிகடலந்தானைத் தீயுமிழ்வேலினானே.

(ப - ரை.) விரிகதிர்-விரியப்பெற்ற கிரணங்களை, எறிக்கும்-வீசுகின்ற பைம்பூண்-பசும்பொன்னாற்செய்த ஆபரணங்களை யணிந்த, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராஜனால், இனிதினிட்ட-இனிமையினாலிடப்பட்ட அரியினம்-சிங்கக்கூட்டங்கள், சுமந்த-தாங்கிய, பைம்பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த, அணி-அழகிய, மணித்தவிசின்மீது-ரத்நாசனத்தின்மேல், வெய்ய-வெவ்விய, செருமலி-போர்மலிந்த, கடலந்தானை-சேனாசமுத்திரத்தையும், தீயுமிழ்-தீயையுமிழ்கின்ற, வேலினான்-வேற்படையையு முடைய நளமகாராஜன், குருதி-உதிரத்தை, கொப்புளிக்கும்-உமிழ்கின்ற, வைவேல்-கூரிய வேலையுடைய, குமரனில்-குமாரக்கடவுள்போல், இருந்தான் இருந்தனன். எ-று.

ஏகாரம்-ஏற்றசைக்கண்வந்தது.

(பொ - ரை.) விதர்ப்பர்கோனிட்ட மணித்தவிசி லிருந்தனனெனக் கூட்டுக. விவாகமண்டபத்திற்கு வந்ததும் வீமன்மரியாதைசெய்ததும் தேவராதியர்க்குப் பொதுப்படச்சொல்லி நளமகாராசனுக்கு மாத்திரம் வேறுபிரித்துச்சொல்லியதும் அவனுக்கு அவ்வளவு சிறப்பிருத்தலாலும் தமயந்தி விரும்பிமாலையிடலாலுமென்க. (௬௧)

[இதனால் மன்மதன் வியத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொங்கவிழுருவப்பைந்தார்க் குமரனையினிதுநோக்கி
யிங்கிவன்வனப்புக்கொவ்வா திழிவரலெய்திடாம
லைங்கணைக்கிழவன்வெய்ய வழற்கணாலருவமாக்குந்
திங்களங்கண்ணிமுக்கட் டேவினைவியக்குமன்றே.

(ப - ரை.) கொங்கு-வாசனை, அவிழ்-விரிகின்ற, உருவம்-உருவத்தையுடைய, பைந்தார்-பசியமாலையையணிந்த, குமரனை-நளனை, இனிது - இனிமையால், நோக்கி-பார்த்து, இங்கு-இவ்விடத்தில், இவன்-இவ்வரசனுடைய, வனப்புக்கு-அழகிற்கு, ஒவ்வாது-நிகராது, இழிவரல் - இழிதகவை, எய்திடாமல்-அடையாமல், ஐங்கணைக்கிழவன்-மன்மதனானவன், வெய்ய - வெவ்விய, அழற்கணால்-தீவிழியால், அருவமாக்கும் (தன்னை) அருவமாக்கிய, திங்களங்கண்ணி, மூன்றாம்பிறையைத் தரித்த, முக்கட்டேவினை-பரமசிவனை, வியக்கும்-அதிசயிப்பான். எ-று. அன்று ஏ-அசைதல்,

(போ - ரை.) ஐங்கணைக்கிழவன் மூக்கட்டேவினை வியத்தலாவது-நாம் எல்லாரும் அழகில் உவமிக்கப்பட்டிருந்தோம். இதுபொழுது நம்மை அழகால் வென்ற நளனால் இவ்வரசர் முன்னே அவமானப்படாமல் ஈசன் அருவமாக்கியது நமக்கு நன்மையாயிற்றென்று நினைந்து மகிழ்தலாம் (அருவமாக்கிய குற்றத்தைக் குணமாக்கிக் கொள்ளுதலால் இலேசவணி.) (கூஉ)

[இதனால் விவாகமண்டபத்திற்கு உவமை சொல்லப்படுகின்றது.]

ஏழ்நிலவரைப்பில்வானிற் பாதலத்தினிதுவைகும்
பாழியந்தடந்தோள்வேந்தர் பலரும்வந்தமர்ந்தவாற்றாற்
கேழ்கிளர்மணிசெய்மாடங் கிளர்வெயிலெறிக்குஞ்செய்ய
வாழியந்தடக்கைமாய னகடுபோன்றிருந்ததம்மா.

(ப - ரை.) ஏழ்நிலவரைப்பில்-சத்ததீவுகளினும், வானில்-தேவருலகத்திலும், பாதலத்து-நாகருலகத்திலும், இனிதுவைகும்-இனிமையொடுதங்கிய, பாழி-அகலமாகிய, அம்-அழகிய, தடம் - பருத்த, தோள் - தோளையுடைய, வேந்தர்பலரும்-அரசரனைவரும், வந்தமர்ந்தவாற்றால்-வந்து தங்கியபடியால், கேழ்கிளர்-ஒளிமிகுந்த, மணிசெய்-ரத்நங்கள் பதித்த, மாடம்-விவாகமண்டபமானது, கிளர்-பிரகாசிக்கின்ற, வெயிலெறிக்கும்-வெயிலைவீசப்பெற்ற, செய்ய-சிவந்த, ஆழி-சக்கரமேந்திய, அம்-அழகிய, தடக்கை-விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, மாயன்-திருமாலினது, அகடுபோன்று - வயிற்றையொத்து, இருந்து-இருந்தது. எ-று.

(போ - ரை.) சத்ததீவுகளாவன. நாவலந்தீவு, சாகத்தீவு, குசைத்தீவு, கிரவுஞ்சத்தீவு, சான்மலித்தீவு, கோமேதத்தீவு, புட்கரணித்தீவு, என்பனவாம் பிரளயகாலத்திற் சராசரங்களெல்லாம் நாரணக்கடவுளது வயிற்றில் அடங்கி யிருத்தல்போல் இந்த விவாகமண்டபத்திலுந் திரிலோகத்தரசரும் அவர்கள் பரிவாரங்களும் அடங்கியிருத்தலால் அவ்வயிறு உவமையாயிற்று. (இது உவமையணி.) (கூ௩)

[இதனால் நளனழகு சொல்லப்படுகின்றது.]

மாங்குயிற்குதலைச்செவ்வாய் வனமுலைப்போகம்வேண்டித்
தேங்கமழ்தருவினீழற் றேவருநிடதங்காக்கு
மோங்கெழுவனையதோளா னுருவுகொண்டடைந்தாரென்னி
லாங்கவன்வனப்புநம்மா லறையலாந்தகைமைத்தன்றே.

(ப - ரை.) மாங்குயில்-மாமரத்திலிருக்குங் குயிற்சொல்லையொத்த, குதலை-மழலைச்சொல்லையும், செவ்வாய் - செவ்வாயையுமுடைய தமயந்தியினது, வனமுலை-அழகியஸ்தனங்களினுடைய, போகம்வேண்டி-போகத்தைவிரும்பி தேங்கமழ்-வாசனைகமழ்கின்ற, தருவினீழல்-ஐந்தருவி னிழலிலிருக்கும், தேவரும்-இந்திரன்முதலிய தேவர்களும், நிடதங்காக்கும்-நிடததேசத்தை யளிக்கின்ற, ஓங்கெழுவனையதோளான் - உயர்ந்த எழுத்தூணையொத்த தோளையு

டைய நளமகாராஜனது, உருவுகொண்டு-வடிவைக்கொண்டு, அடைந்தாரென்னில்-வந்தாரேயானால், ஆங்கவன்-அவ்வரசனுடைய, வனப்பு-அழகு, நம்மால்-நம்மால், அறையலாம்-சொல்லலாம், தகைமைத்தன்று-தகைமையுடையதன்று. எ-று.

(போ - ரை.) ஏ-அசை. யாவரும்விரும்பித்தவஞ்செய் தடைதற்குரிய பொன்னுலகத்தையாளும் இந்திரன் முதலிய நால்வரும் தம்முருவோடிருந்தால், தமயந்தி மாலைதரிக்க மாட்டாளென்று அழகிற்சிறந்த நளமகாராஜனுடைய உருவைக் கொள்வாரென்னில், அவனழகை ஒருவராலுஞ் சொல்லக் கூடாதென்க. (௬௪)

[இதனால் விவாகத்திற்குவந்த அரசர் கூட்டத்துக்கு உவமை சொல்லப்படுகின்றது.]

வடுநெடுங்கண்ணிகொம்மை வருமுலைதிளைப்பவேண்டித்
தொடுகழலரசர்வெள்ளந் தொக்கொருங்கிருந்ததோற்ற
முடல்சினத்திகிரிமாய னுந்தியங்கமலம்பூத்த
கடவுடன்படைப்பின்வீக்கங் காட்டுதல்போன்றதன்றே.

(ப - ரை.) வடு-மாவடுவையொத்த, நெடுங்கண்ணி - நெடியகண்ணையுடைய தமயந்தியினது, கொம்மை-இளமையையுடைய, வரு - வளரப்பெற்ற, முலை-ஸ்தனங்களில், திளைப்ப-அணைய, வேண்டி-விரும்பி, தொடு - கட்டப்பட்ட, கழல்-வீரக்கழலையுடைய, அரசர்வெள்ளம்-அரசர்கூட்டங்கள், தொக்கு-கூடி, ஒருங்கிருந்ததோற்றம் - ஒருசேரவிருந்த தோற்றமானது, உடல் - பொருகின்ற, சினம்-கோபத்தையுடைய, திகிரி - சக்கரப்படையையேந்திய, மாயன்-நாரணனுடைய, உந்தியங்கமலம்பூத்த-நாபிக்கமலமானது தந்த, கடவுள்-பிரமதேவன், தன்படைப்பின் வீக்கம் - தனது சிருட்டியினுடைய விரிவை, காட்டுதல்-காண்பித்தலை, போன்றது-ஒத்திருந்தது. எ-று.

(போ - ரை.) இங்ஙனஞ் சொல்லுதலால், திரிலோகத்திலுமுள்ள பிரமசிருட்டியிலடங்கிய அனைவரும் வந்திருக்கின்றனரென்பது கருத்து. (இங்ஙனம்கூடிய வரச்சபையில் பிரமன் படைப்பின் வீக்கங் காட்டுதல் போன்றதெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.) (௬௫)

[இதனால் அரசர் ஒருங்குசேரக் கூடுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

தனியுருத்தாங்கியீசன் றழல்விழிப்பட்டோமென்று
பனிமலர்ப்பகழிமாரன் பலவுருவெடுத்தல்போலக்
கனிபடுகிளவியாடன் கதிரிளமுலையிற்றோய்வான்
குனிசிலைத்தடக்கைவேந்த ரொருவழிக்குழுமினரே.

(ப - ரை.) பனி-குளிர்ச்சி பொருந்திய, மலர்ப்பகழி - பூங்கணைகளையுடைய, மாரன் - மன்மதனானவன், தனியுருத்தாங்கி - ஒருவடிவங்கொண்டு, ஈசன்-பரமசிவனுடைய, தழல்விழி - நெருப்புக்கண்ணினால், பட்டோமென்று-இறந்தோமென்று, பலவுருவெடுத்தல்போல-பலவுருவங் கொண்டதுபோ

ல், கனிபடுகிளவியாடன்-தமயந்தியினது, கதிர்-காந்திபொருந்திய, இளமுலையில்-இளமை பொருந்திய ஸ்தனத்தில், தோய்வான்-கலக்கும்படி, குனிசிலை-வளைந்தவில்லையேந்திய, தடக்கை-விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, வேந்தர்-அரசரானவர்கள், ஒருவழி-ஓரிடத்தில், குழுமினூர்-கூடினூர்கள். எ-று.

ஏகாரம்-ஈற்றசைக்கண்வந்தது.

(போ - ரை.) இங்ஙனஞ்சொல்லுதலால்விவாகத்திற்குவந்த அரசரனைவரும் அழகினால் மன்மதனை யொத்திருந்தனரென்பது கருத்து. (இதுவுமுற்கூறியவணி.) (௬௬)

[இதனால் பிரமவிஷ்ணுக்களின் வரவு
சொல்லப் படுகின்றது.]

வேனிலானுயர்த்தவெற்றிக் கயலையும்வெருட்டிநீண்ட
மானினமருளுநோக்கின் மடவரல்வதுவைகாண்பான்
பானிறவன்னமூர்ந்த பழமறைக்கிழவனோடு
நீனிறச்செங்கண்மாய னெடுவிசும்படைந்தான்மன்னோ.

(ப - ரை.) வேனிலான்-மன்மதனானவன், உயர்த்த - பிடித்த, வெற்றி-வெற்றிபொருந்திய, கயலையும்-கொடியாகிய மீனையும், வெருட்டி-அச்சமுறுத்தி, நீண்ட-நீண்ட, மானினம்-மான்கூட்டங்கள், மருளும் மயங்குகின்ற, நோக்கின்-பார்வையையுடைய, மடவரல்-தமயந்தியினது, வதுவை-விவாகத்தை, காண்பான்-காணும்பொருட்டு, பால்-வெள்ளிய, நிறம்-வண்ணத்தையுடைய, அன்னமூர்ந்த - அன்னப்பறவையைச்செலுத்திய, பழமறைக்கிழவனோடும்-பிரமதேவனோடும், நீனிற-கரியவண்ணத்தையும், செங்கண்-செய்யகண்ணையுமுடைய, மாயன்-நாரணனானவன், நெடுவிசும்பு - நெடிய ஆகாயத்தின்கண், அடைந்தான்-வந்தான். எ-று.

(போ - ரை.) தமயந்தியினுடைய கடைக்கண் பார்வையைக் குறித்துத் திரிலோகத்தரசரும் வந்திருக்கிறபடியால் அவள் பார்வைக்கு அவ்வளவுசிறப்புச் சொல்லினூர். (௬எ)

[இதனால் வீமன்செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

அவ்வழிநிணம்வாய்ப்பில்கி யழலுமிழ்ந்தரத்தந்தோயு
நெய்வழிபரிதிவைவேல் விதர்ப்பர்கோனீலவுண்கட்
செவ்வழியனையதீஞ்சொற் றெரிவையர்தம்மைநோக்கி
மைவழிகரியகூந்தன் மங்கையைக்கொணர்மினென்றான்.

(ப - ரை.) அவ்வழி-அப்பொழுது, நிணம்-நிணத்தை, வாய்ப்பில்கி-வாயாற்கொப்புளித்து, அழலுமிழ்ந்து-நெருப்பைக்கக்கி, அரத்தந்தோயும் - உதி

ரம்படிகின்ற, நெய்வழி-நெய்யொழுகுகின்ற, பரிதி - சூரியனையொத்த, வை வேல்-கூரியவேலையுடைய, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசனானவன், நீலம்-கருங் குவளை மலர்போன்ற, உண்கண்-மையுண்டகண்களையுடைய, செவ்வழியனை ய-செவ்வழிப்பண்ணையொத்த, தீஞ்சொல்-மதுரம்பொருந் திய சொல்லையுடைய, தெரிவையர் தம்மைநோக்கி-மாதரைப்பார்த்து, மை வழி-மயிர்ச்சாந்தொழுகிய, கரியகூந்தல்-கரியகுழலையுடைய, மங்கையை-தம யந்தியை, கொணர்மினென்றான்-அழைத்துக் கொண்டுவாருங்களென்றான்.

நிணம்-கொழுப்பு. நெய்-எண்ணெய்.

(போ - ரை.) இப்பொழுது நற்பொழுதா யிருக்கின்றபடியால் கன்னி யை யழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னார்களென்று மங்களவார்த்தை சொல் லச்செல்கின்றவராகையால், அத்தன்மைதோன்றத் தீஞ்சொற்றெரிவைய ரென்றமாத்திரத் தொழியாது செவ்வழி யனையவென்றார். (௬அ)

[இனிப் பதிமூன்றுபாட்டால் தமயந்தியதுசெய்கை சொல்லத்தொடங்கி இதனால் மாதர் சென்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]

உரையதுகேட்டலோடு மோடரித்தடங்கணல்லா
ரெரிபரந்திமைக்கும்பைம்பூ ணின்னரிச்சிலம்போடேங்கப்
புரிகுழன்மாலைசோரப் பூசல்வண்டார்த்துப்பொங்க
விரைவினரேகிப்பைம்பொன் விளங்கிழைகோயில்புக்கார்.

(ப - ரை.) உரையது-அச்சொல்லை, கேட்டலோடும் - கேட்டவளவில், ஓடரி - செவ்வரிபரிந்த, தடங்கணல்லார் - விசாலம் பொருந்திய கண்ணை யுடைய மாதர்கள், எரிபரந்து-ஒளிபரவி, இமைக்கும் - விளங்குகின்ற, பைம் பூண்-பசிய ஆபரணங்கள், இன்னரிச்சிலம்பொடு-இனிய கிண்கிணியையுடை ய பாதசாலத்தோடு, ஏங்க-ஒலிக்க, புரி-கட்டுப்பட்ட, குழல்-கூந்தலிலிருக்கி ன்ற, மாலைசோர - மலர்மாலை சோர்வையடைய, பூசல் - மிகுந்தவொலியை யுடைய, வண்டு-வண்டுகள், ஆர்த்து-ஒலித்து, பொங்க-எழும்ப, விரைவினர்- விரைவுகொண்டவராகி, ஏகி-போய், பைம்பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த, விளங்கிழை-ஒளிசெய்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய தமயந்தியினது, கோயில்- கன்னிமாடத்தில், புக்கார்-புகுந்தார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) நல்லார் உரைகேட்ட வளவில் பூணுஞ்சிலம்பு ஏங்க மா லைசோரவண்டார்த்துப் பொங்கவிரைந்தேகிக் கோயில்புக்காரெனக்கூட்டுக. (விரைந்து செல்வோர் தன்மை கூறப்பட்டமையால் தன்மை நவிற்சியணி.)

வாங்குவிற் றடக்கைவேந்தன் வதுவைமண்டபத்தின்வல்லே
கோங்கிளமுலையினாளைக் கொணர்கவென் றுரைத்தானென்னத்
தீங்கதிர்க்குழவித்திங்கள் சிறைகிடந்தனையநெற்றிப்
பூங்கொடிதன்னையின்ற பொற்றொடிக்குரைத்தாரன்றே,

[இது வீமன்மனைவிக்குச் சொல்லியது.]

(ப - ரை.) வாங்கு - வளைக்கப்பட்ட, வில்-வில்லையுடைய, தடக்கை - விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, வேந்தன்-வீமராஜனானவன், வதுவை மண்டபத்தின்-விவாகமண்டபத்தில், வல்லே-விரைவிலே, கோங்கிள முலையினாளை - தமயந்தியை, கொணர்கவென்று - அழைத்துக்கொண்டு வாருங்களென்று, உரைத்தானென்ன-சொன்னானென்று, தீங்கதிர் - மதுரம்பொருந்திய கிரணங்களையுடைய, குழவித்திங்கள்-இளம்பிரையானது, சிறைகிடந்தனைய-சிறையிருந்ததையொத்த, நெற்றி-நெற்றியையுடைய, பூங்கொடிதன்னையீன்ற-தமயந்தியைப்பெற்ற, பொற்றொடிக்கு - நற்றாயாகிய சாருகாசினிக்கு, உரைத்தார்-சொல்லினர். எ-று.

(பொ - ரை.) தோற்றவனை வென்றவன் சிறையிடுத லியற்கையாதலால் நெற்றியால் வெல்லப்பட்ட பிறையைத் தீங்கதிர்க் குழவித்திங்கள் சிறைகிடந்தனைய நெற்றியென்றார். அங்ஙனஞ்சென்ற மாதர் அரசன் தமயந்தியை அழைத்து வரச்சொல்லினானென்று அவள் நற்றாயாகிய சாருகாசினிக்குச் சொல்லினரென்க. வீமன் மனைவிக்குப்பெயர் சாருகாசினி யென்பது "வீரவேன் மன்னவன் விழையுங்கற்பினான், மூரன்றேன்றவகை முறுவல் செய்தலால், சாருகாசினியெனச் சாற்றுநாமத்தா, ளோருமா நலமெலாந்திரண்ட வுள்ளத்தாள்" இதனாலறிக. (௧00)

[இதனால் தமயந்திக்கு நீராட்டல்
சொல்லப்படுகின்றது.

களிமகிழ்வெய்தியாங்கட் கனைத்துவண்டிமிரும்பைந்தார்த்
துளிமதுக்கோதைதன்னைத் துவரினும்விரையினானு
மொளிமணிகழீஇயதொப்ப வுவப்பொடுந்திமிர்ந்துபொங்குந்
தெளிதிரைசுருட்டுங்கங்கைத் தீம்புனலாட்டினாரே.

(ப - ரை.) களிமகிழ்வெய்தி-மிகுந்த மகிழ்ச்சியை யடைந்து, ஆங்கண்-அவ்விடத்தில், கனைத்து - ஆரவாரித்து, வண்டிமிரும் - வண்டுகளொலிக்கின்ற, பைந்தார் - பசியமலர்மாலையையணிந்த, துளிமது - தேன்றுளிக்கின்ற, கோதைதன்னை-கூந்தலையுடைய தமயந்தியை, துவரினும்-பத்துத்துவராலும், விரையினானும்-இருவகை வாசனைத்திரவியத்தாலும், ஒளி - ஒளியையுடைய, மணிகழீஇயதொப்ப-மணியையொப்பமிட்டதை யொப்ப, உவப்பொடும்-மகிழ்ச்சியுடன், திமிர்ந்து-பூசி, பொங்கும்-பொங்குகின்ற, தெளிதிரை-தெளிந்த அலைகளை, சுருட்டும்-மடங்குகின்ற, கங்கை-கங்காநதியி லிருந்துகொண்டுவந்த, தீம்புனல்-இனியநீரைக்கொண்டு, (மாதர்கள்) ஆட்டினார் - முழுகப்படுத்தினார்கள். எ-று. ஏ-அசை.

(போ - ரை.) "கங்கையின் களிற்றினுச்சிக் கதிர்மணிக்குடத்திற்றந்த, மங்கலவாச நன்னீர் மணிநிறங் கழீஇயதொப்ப, நங்கையை நயப்பவெல்லா விரையொடு துவருஞ்சேர்த்தி, யங்கரவல்குலாளை யாட்டினாரம்பையன்னார்" எனப் பிறரும் இவ்வாறுகூறுதல்காண்க. இருவகை வாசனைத்திரவியங்கள் - ஓமாலிகையெனவும் பஞ்சவவாச மெனவுஞ்சொல்வர் அவற்றுள் முப்பத்திரண்டுவகைசேர்ந்த ஓமாலிகையும் பஞ்சவாசமும் பத்துத் துவரும் முறையே இவ்விரண்டுபாட்டாலுங் காண்க "புழுகுசட்டங் கேட்ட மாரியக்கோட்ட நாகப்பூமுத்தக்காசு சயிலேகம் விலாமிச்சம், பழுதிலிருவேரிமலை யிருவேரி மாஞ்சில் பச்சிலை கச்சோலமதி மதுரந்தக்கோலம், வழைமலர்நன்னாரிதீம்பூ வெண்ணெய் கண்டில் வகுளப்பூத்தாவரிசி யேலஞ் சாதிக்காய், தழைசரள மிலவங்க நாகணமஞ்சட்டி சண்பகமொட்டரத்தை நறும்பிசின்றகரங்குக்குல் கூறியவோ மாலிகையெண்ணான்கொடு கத்தூரி குங்குமங் கர்ப்பூரமகில் சந்தனமைவிரையும், வீறியபான்மரநான் குதிரிபலைமாநாவன் மிக்கருங்காலியெனுந் துவர்பத்து நல்லோர், தேறுவெள்ளி லோத்திரப்பூம் பொருக்கரைத்த சாந்துஞ்சேர்த்து நறுநெய்பூசித்திமிர்ந்தருவிபோல, ஆறியமா மதக்களிற்றுப் பிடரின் வருகங்கை யுவந்தாட்டித்திருமேனி யொற்றுடை புரிந்தார்" மரநான்காவன-ஆல்அரசு அத்தி இத்தி என்பனவாம். மணப்பெண்களுக்கு இவ்விரண்டுவகைத் திரவியங்களையும் வெவ்வேறுசேர்த் தரைத்துப் பூசி முழுக்காட்டல் விவாகநூலிற் சொல்லுநியதியாம். (மணிகழீஇய தொப்பவெனலா லுவமையணி.) (கoக)

[இதனால் அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

புரிகுழல்புலரவாசப் பூம்புகையூட்டிவிண்டு
முருகுயிர்த்தினவண்டார்க்கு முல்லையஞ்சூட்டுவேய்ந்து
வருமுலைமுகட்டிற்றெய்வ மலயச்செஞ்சாந்துபூசி
யெரிமணிக்கலாபம்வீக்கி யிழைபலதிருத்தினரே.

(ப - ரை.) புரி-கட்டப்பட்ட, குழல்-கூந்தலானது, புலர - ஈரம்வாட, வாசப்பூம்புகை-வாசனையுள்ள புகையை, ஊட்டி-ஊட்டுவித்து, விண்டு-விரிந்து, முருகுயிர்த்து-தேனைத்தந்து, இனவண்டு-வண்டுகூட்டங்கள், ஆர்க்கும்-ஒலிக்கப்பெற்ற, முல்லையஞ்சூட்டு-முல்லைமாலையை, வேய்ந்து-சூடி, வருமுலைமுகட்டில்-வளர்கின்றஸ்தனங்களினுச்சியில், தெய்வம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, மலயம்-பொதியமலையிற்றோன்றிய, செஞ்சாந்து-செந்நிறமுள்ள சந்தனக்குழம்பை பூசி-தடவி, எரிமணி - ஒளியையுடைய மணிகளணிந்த, கலாபம்-கலாபத்தை, வீக்கி - தரித்து, இழைபல - இன்னும் அநேக ஆபரணங்களை, திருத்தினார்கள்-அணிந்தார்கள். எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை.

(போ - ரை.) கலாபம் - பதினாறுகோவையுள்ளமணி. இழைதிருத்தலாவது உரியவிடங்களில் தக்கவாறணிதல் ஆபரணங்களும் அனேகம்-அணிந்தவரும் அனேகரென்பது தோன்ற இழைபலதிருத்தினாரென்றார். (௪0௨)

[இதுவுமது.]

வேற்றுருக்கொண்டுமாதின் விளங்குவாண்முகத்திற்சேர்ந்த
கூற்றினைத்தடங்கணென்ன வஞ்சனங்குலவத்தீட்டிக்
கீற்றிளந்திங்களன்று கிளரொளிநுதலேயென்று
தேற்றுவார்போலச்செய்ய திலகமுமெழுதினாரே.

(ப - ரை.) வேற்றுருக்கொண்டு-வேற்றுவடிவங்கொண்டு, மாதின்-தமயந்தியினது, விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, வாள் - ஒளிபொருந்திய, முகத்திற்சேர்ந்த-முகத்திலடைந்த, கூற்றினை-யமனை, தடங்கணென்ன-விசாலம்பொருந்திய கண்களென்று, அஞ்சனம்-மையை, குலவத்தீட்டி-விளங்கவெழுதி, கீற்று-கீற்றாகிய, இளந்திங்களன்று-இளம்பிறையன்று, கிளரொளி - மிகுந்த ஒளியையுடைய, நுதலேயென்று-நெற்றியேயென்று, தேற்றுவார்போல-தெளிவிப்பாரைப்போல, செய்ய-சிவந்த, திலகமும் - திலகப்பொட்டும், எழுதினார்-எழுதினார்கள். எ-று.

ஏ இரண்டில்-முன்னையது தேற்றம், பின்னையது ஈற்றசை.

(போ - ரை.) கூற்றுவன் விழி வடிவங்கொண்டு இவன் முகத்திருப்பது எற்றுக்கெனின், தன்வடிவோடு மிருந்துகொண்டு உலகத்தார் நாடோறும் நிந்திக்கத்தானொருவனே கொலைப்பழியைச் சுமத்தல்பற்றிப்போலும். இங்ஙனஞ் சொல்லுதலால் யமன்போலும் விழிகள் ஆடவரைக் கொல்கின்றனவென்பது கருத்து, இளந்திங்களன்று நுதலேயென்று தேற்றுவார்போலென்றதனால். நுதலே இளந்திங்களென்றிருந்தாற் படுமிழுக் கென்னெனின்? அதனை விரகிகள் நிந்தித்தலுண்டு, அந்நிந்தை இதற் கேறுமென்றுகருதி அடையாளமாகத் திலகமுமெழுதினாரெனக்கொள்க. (கூற்றினைத் தடங்கணென்னும் திங்களன்று நுதலேயென்னும் ஒழிப்பணிகள் தேற்றுவார்போல வென்ற தற்குறிப்போடு கலந்துவருதலால் கலவையணி.) (௪0௩)

(இதுவுமது.)

வணங்கிடையிறுவதோரா வனமுலைகவர்ந்துகொண்ட
சுணங்கணியாகமுற்றுஞ் சுந்தரச்சுண்ணமாட்டிக்
கணங்குழைமுகத்துச்செவ்வாய்க் கன்னன்மென்றனையதீஞ்சொ
லணங்கினுக்கிணிசெய்வார்போ லணியினுக்கழகுசெயதார்.

(ப - ரை.) வணங்கு-வளைகின்ற, இடை-இடையானது, இறுவது-ஒடிவதை, ஓரா-எண்ணாது, வனமுலை - அழகிய முலைகளானவை, கவர்ந்துகொ

ண்ட-கிரிகித்துக்கொண்ட, சுணங்கு-தேமலையுடைய, அணி - அழகிய, ஆக மூற்றும்-மார்புமுழுவதும், சுந்தரச்சுண்ணமாட்டி-அழகியபொற்றூளைத்தூவி கணக்குழைமுகத்து - கூட்டமாகிய மணிகள் பதித்த குழையையணிந்த முகத்தையும், செவ்வாய்-சிவந்தவாயையும், கன்னன் மென்றனைய - கரும்பு மென்றதையொத்த, தீஞ்சொல்-மதுரவார்த்தையையுமுடைய, அணங்கினுக்கு, அணிசெய்வார்போல்-அழகுசெய்பவர்போல், அணியினுக்கு-ஆபரணங்களுக்கு, அழகுசெய்தார்-அழகைச் செய்தார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) ஆபரணங்கள் தமயந்தியின் அவயவங்களிலே தரிக்கப் பெற்றுச் சிறப்புப் பெறுதலால், அணியினுக்கழகு செய்தாரென்றார். இதனால் ஆபரணந்தரியாவிடினும் அவளுக்கு இயற்கையழகேபோதுமென்பது கருத்து. (௧௦௪)

[இதனால் உபசரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அயினிநீர்விளக்கமேந்தி யையவிசிதறிமுத்தந்
துயல்வருமுலையினர்தந் தொல்குலத்தெய்வம்போற்றி
முயலறுமுழுவெண்டிங்கண் முகத்துவெண்முத்தமூரன்
மயிலியற்றிருவனுளைவலஞ்செய்து காப்புமிட்டார்.

(ப - ரை.) அயினிநீர்விளக்கம் - ஆலாத்தியை, ஏந்தி - எதிரேயேந்தி, ஐயவி - ஐயவியை, சிதறி-வீசி, முத்தந்துயல்வரும் - முத்துவடமசைகின்ற, முலையினர்-ஸ்தனங்களையுடைய மாதர்கள், தம் - தம்முடைய, தொல்குலத் தெய்வம்போற்றி-தொன்றுதொட்டு வணங்குகின்ற தெய்வத்தைத்துதித்து, முயலறு-முயற்களைநீங்கிய, முழுவெண்டிங்கள் - வெள்ளியபூரண சந்திரனை யொத்த, முகத்து - முகத்திடத்தில், வெண்முத்தமூரல் - வெள்ளியமுத்தை யொத்த பற்களையும், மயிலியல் - மயில்போன்ற சாயலையுமுடைய, திருவனுளை-தமயந்தியை, வலஞ்செய்து-வலமாகச்சுற்றி, காப்புமிட்டார் - திருநீறுந் தரித்தார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) அயினிநீர் விளக்கமென்பது-மஞ்சணீர்க்கலத்திலே செஞ்சோற்றுத் திரளையை வைத்து அதன்மேலேற்றும் விளக்காம். ஐயவிசிதறி யென்பது-வெண்கடுகிறைத்தல், அது அலகை நீக்கும்பொருட்டுச் செய்வது, கடுகிற்குக் கடிப்பகையென்னும் பெயர்வந்தது இதனாலெனக்கொள்க. கடி அலகை. இனி இரட்டுறமொழிதலென்னு முத்தியால் வெண்மை, செம்மை கருமை, பொன்மை, பசுமையென்னும் ஐவகை வண்ணமுள்ள சோற்றை வெவ்வேறு ஐந்துருண்டைசெய்து பலியிடுவதெனினும் அமையும். காப்புமிட்டாரென்னும் எச்சவும்மை இன்னும் செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்தாரென்பதைக் காட்டி நின்றது. (௧௦௫)

[இதுமுதல் நாலுபாட்டால் தமயந்தி சுயம்வர மண்டபத்திற்குப் புறப்படல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பந்தொடுகழங்கும்பொன்னம் பாவையுங்கிளியும்யாழுஞ்
சிந்துரத்திலகநெற்றித்தெரிவையருடன்கொண்டேக
விந்திரகுமரனன்னா னெழின்மணியகலம்பூட்டக்
கொந்தவிழலங்கன்மாலை கொண்டனர்மருங்குசெல்ல.

(ப - ரை.) பந்தொடு - பந்தையும், கழங்கும் - அம்மனையையும், பொன்னம்பாவையும் - சொர்ணபதுமைகளையும், கிளியும்-கிளிப்பிள்ளைகளையும், யாழும் - யாழையும், சிந்துரத்திலகநெற்றி - சிந்துரப்பொட்டணிந்த நெற்றியையுடைய, தெரிவையர் - மங்கையர்கள், உடன்கொண்டேக - உடன்கொண்டுசெல்ல, இந்திரகுமரனன்னான்-நளமகாராஜனுடைய, எழில் - அழகிய, மணி - ரத்நாபரணமபூண்ட, அகலம் - மார்பினிடத்தில், பூட்ட - தரிக்க, கொந்தவிழ் - கொத்துவிரிகின்ற, அலங்கன்மாலை - மலர்மாலையை, கொண்டனர் - (ஏந்திக்) கொண்டவர்கள், மருங்குசெல்ல - அருகே வர. எ-று.

ஒடு - எண்ணொடு.

(பொ - ரை.) தமயந்தி அரசமாதாதலால், தனதுசெல்வமிகுதிக்கேற்ப இதுவரையும் பொழுது போக்கற்குச் சகாயமாயிருந்த பந்து முதலியவற்றையும் ஏவன்மாதர் உடன்கொண்டு சென்றனரென்க. தாமொரு கருமத்தின் பொருட்டுச் செல்லுபவர் இவைபோல்வனவற்றை உடன்கொண்டு சென்றதுண்டோவெனின், உண்டு. அது "கைக்கடாக்குரங்கு கோழிசிவல் கவுதாரி பற்றிப்' பக்கமுன் போதுவார்கள் பயின்மொழி பயிற்றிச்செல்ல, மிக்க பூம் பிடகைகொள்வார் விரையடப்பையோர்சூழ, மைக்கருங் கண்ணினார்கண் மறுகநீண் மறுகில்வந்தார்" இதனாலறிக. இவள் நளனுக்கே மாலைசூட்ட வேண்டுமென்றிருக்குந் துணிவாலும், இச்செய்யுள் பின்பு செய்யப்படாமையாலும், மாலையை இந்திர குமரனன்னா னெழின்மணி யகலஞ் சூட்டவென்றார்.

விரியிருள்சீக்குங்கற்றை வெண்ணிறக்கவரிவீச
வெரிமணியடைப்பைதாங்கி யின்னகைமகளிர்போத
பரிசிலைதுணியொள்வாள் கேடகம்வளைக்கைபற்றிப்
புரிநரம்பிரங்குதீஞ்சொற் பொன்னனார்முன்னரேக.

(ப - ரை.) விரிவிருள் - விரிந்தயிருளை, சீக்கும் - ஓட்டுகின்ற, கற்றை-மயிர்த்தொகுதியாகிய, வெண்ணிறக்கவரி - வெண்ணிறத்தையுடைய சாமரங்களை, வீச - (மாதர்க ளிருபாலும்) வீசிவர, எரி - ஒளிவிடுகின்ற, மணி-மணிகள்பதித்த, அடப்பைதாங்கி-அடப்பையைச்சுமந்து, இன்னகை-இனிய

நகையையுடைய, மகளிர் - மாதர்கள், போத - செல்ல, வரிசிலை - நெடிய வில்லையும், தூணி - அம்புக்கூட்டையும், ஒள்வாள் - ஒளியையுடைய வாளையும், கேடகம் - கேடகத்தையும், வளைக்கை - வளையலையணிந்தகையில், பற்றி - எந்திக்கொண்டு, புரிநரம்பு - (யாழிற்கட்டிய) நரம்புகள், இரங்கு-வருந்தும்படியாகிய, தீஞ்சொல் - மதுரவார்த்தையுடைய, பொன்னனார் - மங்கையர்கள், முன்னரேக - முன்னேசெல்ல எ-று.

(போ - ரை.) மற்றைத் தொழிற் கேற்பக்கவரி வீசுதற்கும் மாதரென்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. அடைப்பை - தாம்பூலம் வைக்கும் ஒருபாத்திர விசேடமாம். விற்படைமுதலியவற்றை மாதரேந்தி வந்தனரெனலால் அலங்காரப்பொருட்டன்றி ஒருவரெதிர்ப்பில் வெற்றிகொள்வாரோவெனில் துர்க்கை காளி முதலியவரும் அசுரரைக்கொன்று வென்றி பெற்றனரென்றும், கைகேசி முதலிய அரசமாதரும் விசயங்கொண்டனரென்றும் சரித்திரமிருத்தலால், இவருங் கொள்வாரென்க. (௧0௭)

தொல்குலமரபிற்றோன்றிச் சூழ்புலநெறியிற்காத்துக்
கல்வியின்றுறைகைபோய விருத்தர்கஞ்சுகத்தின்மெய்யர்
வில்லுமிழ்மணியிற்செய்த வேத்திரக்கரத்தர்வேந்திர்
நில்லுமினின்மினென்னா நீக்கினர்தொடர்ந்துசெல்ல.

(ப - ரை.) தொல்குல மரபிற்றோன்றி - தொன்றுதொட்டு வருகின்ற நல்ல மரபிற்பிறந்து, சூழ்புலம் - ஒன்றைப்பற்றுகின்ற புலனைந்தையும், நெறியிற்காத்து - புறம்போகவொட்டாம லடக்கி, கல்வியின்றுறை - கல்வியின் வழியில், கைபோய - வல்லவராகிய, விருத்தர் - விருத்தரும், கஞ்சுகத்தின் மெய்யர் - கவசம்பூண்ட தேகத்தை யுடையவரும், வில்லுமிழ் - ஒளியைக் கொப்புளிக்கின்ற, மணியிற்செய்த - மணியினாற்செய்த, வேத்திரக்கரத்தர் - பிரம்பைக் கையிலுடையவரும் (ஆகிய சேவகர்கள்) வேந்திர் - அரசர்களே, நில்லுமினின்மினென்னா - நில்லுங்கள் நில்லுங்களென்று, நீக்கினர்-அவரை விலக்கினராகி, தொடர்ந்துசெல் - தொடர்ந்துடன்செல்ல. எ-று.

(போ - ரை.) தமயந்தி பெண்பாலாகையால், அதற்கேற்ப அவளருகேநின்று உபசரிக்க மாதரையும் பின்பு அம்மாதரைக் சூழ்ந்துவர நற்குணநற்செய்கையுள்ள விருத்தராகிய சேவகரையுங் கூறினாரென்க. (௧0அ)

பாயிருண்மேயும்பைம்பொ னிலத்திடைப்பராரைச்சாந்தத்
தேய்வையின்மெழுகிநுண்டூ சுடுத்துமேற்றேங்கொள்வாசத்
தாய்மலரணிச்சப்போது பரப்பியவணிகொள்வீதி
வேயுறழ்பசியதோளி மெல்லடிபெயர்த்திட்டாளே.

(ப - ரை.) பாயிருள் - பரவியவிருளை, மேயும்-மேய்கின்ற, பைம்பொன்னிலத்திடை - பசியபொன்படுத்த பூமியிலே, பராரை - பரிய அடியையு

டைய, சாந்தம் - சந்தனமரத்திற்கொண்ட கட்டையாற் சேர்த்த, தேய்வையின் - குழம்பினுல், மெழுகி - மெழுகி, நுண்டேசு - மெல்லிய வஸ்திரத்தை, உடுத்து - பரப்பி, மேல் - மேலே, தேங்கொள் - தேனைக்கொண்ட, வாசத்து - வாசனையோடு கூடிய, ஆய் - ஆய்ந்தெடுக்கப்பட்ட, மலர் - விரிந்த, அனிச்சப்போது - அனிச்சமலரை, பரப்பிய - பரப்பியிருக்கின்ற, அணிகொள் - அழகைக்கொண்ட, வீதி - வீதியிலே, வேயுறழ் - மூங்கிலையொத்த, பசியதோளி - பசியதோள்களையுடைய தமயந்தியானவள், மெல்லடி - மெல்லிய பாதத்தை, பெயர்த்திட்டாள் - தூக்கிவைத்து நடந்தாள். எ-று.

ஏ - ஈற்றசைக்கண் வந்தது.

(போ-ரை.) பொன் நான்கில் மாற்றுயர்ந்த சாம்பூநதப் பொன்னென்பதற்குப் பாயிருண்மேயும் பைம்பொன்னென்ருர். மெல்லியபாத மாகையால் அதற்கேற்பப் பொன்னிலத்தில் சந்தனக்குழம்பால் மெழுகி நுண்டேசுடுத்து அனிச்சப்போது பரப்பிய வீதியென்ருர். பங்தொடு என்னும் பாட்டுமுதல் இந்தப் பாட்டுவரையுங் குளகமாய்ப் பசிய தோளியென்னும் எழுவாய் பெயர்த்திட்டாளென்னும் பயனிலையைக்கொண்டு முடிந்தது. (௧0௩)

[இதனுல் சிலம்பொலியின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலத்தொடுபழகுஞ்செம்பொற் கதிர்முலைக்களிநல்யானை
புலப்பரும்மதத்தகாணி னுயிர்குடித்தன்றிநில்லா
நிலத்தலைகாக்கும்வேந்திர் நீங்குகநீங்குகென்ன
வலத்தகமூட்டுஞ்செம்பொ னடிச்சிலம்பரற்றச்சென்ருள்.

(ப - ரை.) கலத்தொடு - ஆபரணத்தோடு, பழகும் - பழகுகின்ற, செம்பொன் - சிவந்த பொற்பிரகாசம் பொருந்திய, கதிர் - கிரணங்களையுடைய முலை - ஸ்தனங்களாகிய, களி - களிப்பையுடைய, நல்யானை - நல்யானைகளானவை, உலப்பரும் - கெடுத்தற்கரிய, மதத்த - மதத்தையுடைய, காணில் - நும்மைக்கண்டால், உயிர் குடித்தன்றி - உயிரைக் குடித்தா லல்லாமல், நில்லா - நிற்றலைப்பெறமாட்டா, (ஆதலால்) நிலத்தலை - பூமியினிடத்து, காக்கும் - புரக்கின்ற, வேந்திர் - அரசர்காள், நீங்குக நீங்குகென்ன - நீங்கக்கடவீர் நீங்கக் கடவீரென்று, அலத்தகமூட்டும் - செம்பஞ்சுக்குழம்பூட்டிய, செம்பொன் - சிவந்த பொன்னுற்செய்த, அடி - பாதத்திலிருக்கின்ற, சிலம்பு - சிலம்புகள், அரற்ற - சத்திக்க, சென்ருள் - போனுள். எ-று.

(போ - ரை.) தம்மை மேற்கொண்ட பாதங்கள் மற்ற அவயவங்களைச் சுமந்து காத்தல்போல் பூமியைச் சுமந்துகாக்கும் அரசராகையால், அவ்விஷயபுபற்றி அவரிறவாதபடி ஒரு தீங்குவருமுன்னர்த் தெரிப்பவர்போல் நில

த்தலைகாக்கும் வேந்திர் முலைக்களிநல்யானை யுலப்பருமதத்தசாணி னுயிர்குடித்தன்றி யில்லாநீங்குக நீங்குகென்னு அடிச்சிலம் பரற்றவென்றார். நீங்குக நீங்குகவென்றது, வந்தது வந்தது. கூற்றென்றதுபோல், விரைவு பற்றிவந்த அடுக்கு முலைகளுக்கு யானையை உவமை சொல்லுதல் "கடா அக்களிற்றின் மேற் கட்படா மாதர், படா அமுலைமேற்றுகில்" இதனாலறிக. (சிலம்பொலித்தலில் நீக்குதற்குரியோர் சொல்லைக்குறித்தலால், தற்குறிப்பணி. (௧௧௦)

[இதனால் தமயந்தி சுயம்வரமண்டபஞ் சேர்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வரிவளைக் குலமும் வள்வார் மங்கல முரசுங்கன்னற்
பொருசிலை மதனன்வின்னாண் புடைபொடும்பொங்கி யார்ப்ப
விரிதிரைப் பரவையீன்ற விளங்கிழை யனையநங்கை
திருமணி யிமைக்குஞ் செம்பொன் மண்டபஞ்சென்று சேர்ந்தாள்.

(ப - ரை.) வரி - இரேகைகளையுடைய, வளைக்குலமும் - சங்குக்கூட்டமும், வள்வார்-இறுக்கியவாரையுடைய, மங்கலமுரசும் - விவாகபேரிகையுங், கன்னற்பொருசிலை-பொருகின்ற கருப்பம் வில்லேந்திய, மகனன் - மன்மதனுடைய, வின்னாண்புடைப்பொடும் - வில்லினது குணத்தொனியோடும், பொங்கி-மிகுந்து, ஆர்ப்ப-சத்திக்க. விரி-விரிந்த, திரை - அலைகளையுடைய, பரவையீன்ற-பாற்கடல்பெற்ற, விளங்கிழையனைய-திருமாதையொத்த, நங்கை-தமயந்தி, திருமணி-உயர்ந்த ரத்நங்கள் பதித்த, இமைக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற, செம்பொன்மண்டபம் - சிவந்த பொன்னாற்செய்த மண்டபத்தில், சென்று-போய், சேர்ந்தாள்-சேர்ந்தனள். எ-று.

(போ - ரை.) தமயந்திமேல் விருப்புற்று விவாகஞ் செய்துகொள்ள வந்திருக்கின்ற அனேக அரசரும் இப்போழுது அவளைக்கண்டசமயமாகையால், காலம்பார்த்திருந்த மன்மதன் ஏககாலத்தில் இடைவிடாமல் அவர்மேல் பூங்கணையெய்தல்பற்றிச் சங்கபேரிகையொலி வின்னாண் புடைப்பொடும் பொங்கி யார்ப்பவென்றார். (௧௧௧)

[இதனால் தமயந்தியைக்கண்ட அரசர்செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

இழைசுடரெறித்தலானு மிருவிசும்புறையும்வானோர்
பொழிமலர்மிடைதலானு பூசல்வண்டிவர்தலானு
முழைபொருதடங்கட்பேதை யுருவினைத்தெரியக்காணார்
விழைவொடுநோக்கும்வேந்தர் விழிநெருக்குற்றமாதோ.

(ப - ரை.) இழை - ஆபரணங்கள், சுடர் - ஒளியை, எறித்தலானும் - வீசுதலாலும், இருவிசும்பு - பெரிய சுவர்க்கத்தில், உறையும் - வசிக்கப்பெற்ற, வானோர் - தேவர்கள், பொழி - பொழிகின்ற, மலர் - பூக்கள்,

மிடைதலானும் - நெருங்குதலாலும், பூசல்-பூசலையுடைய, வண்டு-வண்டுகள், இவர்தலானும்-மொய்ப்பதனுலும், உழைபொரு-மானையொத்த, தடங்கட்பேதை-விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய தமயந்தியினது, உருவினை - வடிவை, தெரியக்காணுர்-தெரியும்படி பாராராகி, விழைவொடு - விருப்பொடு, நோக்கும்-பார்க்கின்ற, வேந்தர்-அரசருடைய, விழி-விழிகளானவை, நெருக்குற்ற-நெருக்கமடைந்தன. எ-று.

(போ - ரை.) இழைசுட ரெறித்தல்முதலிய காரணங்கள் மூன்றும் பொதுப்படக்கூறினும், இழைசுடரெறித்தலாற் பார்த்தற்குக் கண்கூசி விழி நெருக்குற்றவென்றும், மலர்மிடைதலானும் வண்டிவர்தலானும் உருவினைத் தெரியக்காணுரென்றும் கொள்க, உருவினைத் தெரியக்காணுராயினும், வெறுப்பின்றி விழைவினுல் அனேகர் நோக்குதலால். அவர் விழிகள் நெருக்கமுற்றனவெனினும் அமையும். உழைபொருதடங்கணென்றதனுல் மானபார்வையை மாதர்கண் பார்வைக்கு உவமை சொல்லுதலன்றி மானையே அவர்கண்ணிற்கு உவமை சொல்லுதலுமுண்டு. அது "கற்றைவார்குழ லாச்சியர்கயல்விழி முகத்தின், பெற்றியொப்புறப் பெருங்குருந்துச்சிமேற்ருவி, யொற்றை மானுடைக் கலைமதி யதனிழலுறங்கு, மற்றைமானையும் பற்றுவான்கதிர்க்கையால் வருகும் இதனுலறிக. (ககஉ)

[இதனுல் தமயந்தி ஆபரணங்களில் நீலரத்நத்தின்
விளக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

அறற்கருங்கூந்தற்பேதை யணிகளிற்கரியசோதி
யெறிக்குநன்மணியின்றோற்ற மெறிதிரைக்கடலின்மொய்த்த
விறற்கதிர்வடிவேல்வேந்தர் விழைவொடுநோக்குங்கண்கள்
பறிப்பரியனவாய்மெய்பிற் பதிந்தனபோலுமாதோ.

(ப - ரை.) அறல் - கருமணலையொத்த, கருங்கூந்தல் - கரிய குழலையுடைய, பேதை-தமயந்தியினது, அணிகளில்-ஆபரணங்களுக்குள்ளே, கரிய சோதி-நீலவொளியை, எறிக்கும்-வீசுகின்ற, நன்மணியின்றோற்றம்-நல்லநீலரத்நத்தின் காட்சியானவை, எறிதிரை - அலையெறிகின்ற, கடலின் - கடல்போல், மொய்த்த-நெருங்கப்பெற்ற, விறல்-பெருமை பொருந்திய, கதிர்-கிரணங்களையுடைய, வடிவேல் - வடித்தவேலையுடைய, வேந்தர் - அரசர்கள், விழைவொடு-விருப்பத்தோடு, நோக்கும்-பார்க்கும், கண்கள் - கண்களானவை, பறிப்பரியனவாய்-வாங்குதற்கரியவாகி, மெய்யில்-தேகத்திலே, பதிந்தனபோலும்-அழுந்தனபோலுமிருந்தன. எ-று மாது ஓ-ஆசைகள்.

(போ - ரை.) அணிகளிலே நவமணிகளும் அழுத்தியிருக்க நீலமணித்தோற்றத்தைச் சொல்லியது தமயந்தியைப்பார்க்கும் அரசர் கண்களை யுவமையாக்குதற்கென்க. (தமயந்தியி னணிகளிற்பதித்த நீலமணிகளில் அரசர் பார்வையைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.) (ககந)

[இதனால் அரசர்கூறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வஞ்சமொன்றின்றிவேற வரிதெனவதுவைநாட்டி
விஞ்சையின்புணர்ப்பாற்கூற்றை விளங்கிழைவடிவமாக்கி
யெஞ்சலிலுலகமன்னர் யாரையுமொருங்குகொல்வான்
செஞ்சுடர்வயவாள்வேந்தன் றீவினையிழைத்ததென்பார்.

(ப - ரை.) வஞ்சமொன்றின்றி - வஞ்சனையொன்றில்லாமல், வேரலரிதென-நம்மால் வெல்லப்படுதலரிதென்றெண்ணி, வதுவைநாட்டி-சுயம்வரமென்று நாட்டி, விஞ்சையின் புணர்ப்பால்-மந்திரவித்தையினுடைய சம்பந்தத்தால், கூற்றை-யமனை, விளங்கிழைவடிவமாக்கி - தமயந்தியினுருவமாகச் செய்து, எஞ்சலில்-குறைவில்லாத, உலகமன்னர் யாரையும்-திரிலோகத்திலுமுள்ள அரசரனைவரையும், ஒருங்கு கொல்வான் - ஒருசேரக் கொல்லும்படி, செஞ்சுடர்-செய்யகிரணத்தையுடைய, வயவாள்-வெற்றி பொருந்திய வாட்படையையுடைய, வேந்தன்-வீமனானவன், இழைத்தது - செய்தது, தீவினையென்பார்-தீவினையாகுமென்பார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) வீமன் வஞ்சகஞ்செய்துகொல்ல நினைத்தது யாதன்பொருட்டெனில் தனக்கு வலிமை மிக்கிருப்பினும் படையெடுத்து நம்மைத் தனித்தனி வெல்வதற்கு நெடுங்காலஞ் செல்லுமென்று அங்ஙனஞ் செல்லினுந் தன்னின் மிக்கவரு மிருப்பாரென்னுங்கருத்தால் வெற்றியாகுமோ ஆகாதோவென்றுங் கருதியென்க இதுமுதல் நாலுபாட்டுகள் தமயந்தியை கண்ட அரசர்கள் சொல்லியனவென்க. (கககச)

[இதுவுமது.]

தொண்டைவாய்முத்தமூரற் றுடியிடையறன்மென்கூந்த
லொண்டொடிவனப்புவாய்ந்த வுருவுநங்கண்களாரக்
கண்டுழிவியந்துநெஞ்சங் களிப்புறவொற்றர்கூறப்
பண்டுநாங்கேட்டவாற்றிற் பதின்மடங்காயிற்றென்பார்.

(ப - ரை.) தொண்டைவாய் - கொவ்வைக் கனிபோன்ற வாயையும், முத்தமூரல் - முத்தையொத்த பல்லையும், துடியிடை - உடுக்கையையொத்த இடையையும், அறன்மென் கூந்தல் - கருமணலையொத்த மெல்லிய கூந்தலையுமுடைய, ஒண்டொடி-தமயந்தியினது, வனப்புவாய்ந்த - அழகுபொருந்திய, உருவு-வடிவை, நம்-நம்முடைய, கண்களார-கண்கள்திருத்திபெற, கண்டுழி-கண்டவிடத்தில், வியந்து-அதிசயித்து, நெஞ்சம்-மனமானது, களிப்புற-களிப்பையுடைய, ஒற்றர்கூற-ஒற்றர்சொல்ல, பண்டு-முன்னே, நாம்-நாம், கேட்டவாற்றில்-கேட்டவகையில், பதின்மடங்கு-பத்துமடங்கு, ஆயிற்றென்பார்-மேலாயினதென்பார்கள். எ-று.

வியந்து பதின்மடங்காயிற் றென்பாரென்க.

(போ - ரை.) தமயந்திக்குத் தம்மோடு ஒற்றர்கூறிய அழகினும் இப்பொழுது பதின்மடங்கு அதிகரித்திருக்கக்கண்டலால் அரசர்க்கு மோகமும் அவ்வளவாயிற் றென்பது கருத்து. (ககரு)

[இதுவுமது.]

வள்ளுறைகழித்தவொள்வாண் மாறிவைத்தனையவுண்க
ணள்ளிக்கொண்டுயிரையின்னே யருந்திடாதொழியினன்றே
தெள்ளமிர்தனையதீஞ்சொற் சேயிழையுத்தரீயத்
துள்ளுறைகொடியகூற்ற முயிர்குடித்திடுவதென்பார்.

(ப - ரை.) வள் - கூர்மைபொருந்திய, உறைகழித்த - உறையினின்று நீங்கிய, ஒள்வாள்-ஒளிபொருந்தியவாளை, மாறிவைத்தனைய - மாறிவைத்தால் (அதையொத்த,) உண்கண்-மையுண்ட கண்களானவை, உயிரை - ஆவியை, அள்ளிக்கொண்டு-கையிலள்ளிக்கொண்டு, இன்னே-இப்பொழுதே, அருந்திடாது-உண்ணாமல், ஒழியினன்றே-நீக்கினாலன்றே, தெள்ளமிர்தனைய - தெளிவுபொருந்திய அமிர்தத்தையொத்த, தீஞ்சொல்-மதுரம்பொருந்திய சொல்லையுடைய, சேயிழை-தமயந்தியினது உத்தரீகத்துள்ளுறை-மேற்போர்வைக்குள்ளேயிருக்கும், கொடியகூற்றம் - முலைகளாகிய கொடியகூற்றம், உயிர்-ஆவியை, குடித்திடுவதென்பார்-பருகுவதென்பார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) அள்ளிக்கொண்டு உயிரை யருந்துதல்பற்றிக் கண்களுக்கு வாளை யுவமையாக்கினார். கொல்பவன் மறைந்து வருவனென்பது தோன்ற ஸ்தனங்களை உத்தரீகத் துள்ளுறை கொடிய கூற்றமென்றார். தமயந்தி கண்களுக்கே உயிர் தப்பாதென்பது கருத்து. (௧௧௬)

[இதுவுமது.]

முருந்துறழினியமூரன் முகிழ்முலைப்பசியவேய்த்தோட்
கருந்தடங்கண்ணிசெவ்வாய் கமழ்திரையமிழ்தமாந்த
வருந்தவம்புரிந்தோர்மண்ணி லரசரோவமரரேயோ
தெரிந்திலமென்னமாழ்கித் தெருமரலெய்திநிற்பார்.

(ப - ரை.) முருந்து-மயிலிறகினடியை, உறழ்-ஒத்த, இனிய-இனிமையையுடைய, மூரல்-பற்களையும், முகிழ்-அரும்பையொத்த, முலை - ஸ்தனங்களையும், பசியவேய்-பசிய மூங்கிலையொத்த, தோள்-தோள்களையும், கருந்தடங்கண்ணி-கரிய பெரிய கண்களையுமுடைய தமயந்தியினுடைய, செவ்வாய் - சிவந்தவாயாகிய, கமழ்-வாசிக்கின்ற, திரை - பாற்கடலிற்றோன்றிய, அமிழ்தம்-அமிர்தத்தை, மாந்த-புசிப்பதற்கு, அருந்தவம்புரிந்தோர்-அரியதவத்தைச்செய்தவர், மண்ணில்-பூமியிலிருக்கின்ற, அரசரோ - அரசருக்கு ளொருவரோ, அமரரேயோ-தேவர்க்கு ளொருவரோ, தெரிந்திலமென்ன-யாம் அறிந்திலமென்று, மாழ்கி-மயங்கி, தெருமரலெய்தி-சுழற்சியடைந்து, நிற்பார் - நிற்பார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) ஒருவராயினும் அருந்தவம் புரிந்தோராகையால் அவ்வுயர்வுபற்றி அவரைப் பன்மைவிகுதியாற் கூறினார், தவம்புரிந்தவர் இன்னா

ரென்று தெரிந்தால் மற்றையவர் மாலைதரிக்கும்போது இங்ஙனமிருந்து அவமானப்படாமல் தம்மிடங்களிற் சேரலாமென்பது கருத்து. (அது முன்னே தெரியாமையால் மாழ்கித் தெருமரலெய்தி நிற்பாரென்றார்.) (௧௧எ)

[இதுவுமது.]

அளியசீறடிகணோவவனிச்சமேலொதுங்கச்செய்த
விளைமதுத்துளிக்குந் தண்டார் வேந்தனேகொடியனென்பார்
வளர்முலைப்பாரங்கண்டும் வண்டிமிர்தெரியல்சூட்டித்
தளரிடைக்கிடுக்கண்செய்த தாயரேகொடியரென்பார்.

(ப - ரை.) அளிய-அளிதலையுடையவாகிய, சீறடிகள்-சிறியபாதங்கள், நோவ-நோவையடைய, அனிச்சமேல்-அனிச்சமலரின்மேல், ஒதுங்கச்செய்த-நடக்கச்செய்த, விளை - விளைகின்ற, மதுத்துளிக்கும் - தேன்றுளிக்கின்ற, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, தார்-மாலையையுடைய, வேந்தனே-வீமராசனே, கொடியனென்பார்-கொடியவனென்பார்கள், வளர் - வளறப்பெற்ற, முலை-ஸ்தனங்களினுடைய, பாரங்கண்டும்-சுமையைக்கண்டும், வண்டு - வண்டுகள், இமிர்-ஒலிக்கப்பெற்ற, தெரியல்சூட்டி-மாலையைச்சூட்டி, தளர்-தளரப்பெற்ற, இடைக்கு-மருங்குலுக்கு, இடுக்கண் செய்த-வருத்தத்தைச் செய்த, தாயரே-தாய்மார்களே, கொடியரென்பார்-கொடிய ரென்பார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) அனிச்சமலர் மென்மையவா யிருப்பினும் மாதரடிக்கு வருத்தஞ்செய்யுமென்பதுபற்றி அனிச்சமே லொதுங்கச்செய்த வேந்தனே கொடியனென்றார். அது "அனிச்சமுமன்னத்தின் றூவியுமாத, ரடிக்குநெருஞ்சிப்பழம், இதனுலுணர்க, தந்தைக்குப்பெண்கள் வருத்தந் தெரியாவிடினும் தாயாருக்குந் தெரியாதென்பார், முலைப்பாரங்கண்டுந் தெரியல் சூட்டித்தளரிடைக் கிடுக்கண்செய்த தாயரேகொடியரென்றார். தாயரெனப் பன்மையாகக் கூறுதலால் பாராட்டுந்தாய், ஊட்டுந்தாய், முலைத்தாய், கைத்தாய், செவிலித்தாய் என்னும் ஐவரையுங் கொள்க. (௧௧அ)

எமுறுமன்னர்யாரு மினையனகூறப்பைம்பொன்
வாமமேகலைகளார்ப்ப மணிச்சிலம்பொலிப்பச்செய்ய
காமர்வாண்முகையசெவ்விக் காந்தளஞ்செங்கைகூப்பித்
தாமவேற்றடங்கணல்லா டாதையைத்தொழுதுநின்றாள்.

(ப - ரை.) எமுறும்-இன்பமடைகின்ற, மன்னர்யாரும்-அரசரனைவரும் இனையன - இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை, கூற-சொல்ல, பைம்பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த, வாமம்-அழகுபொருந்திய, மேகலைகள்-மேகலாபரணங்கள், ஆர்ப்ப-சத்திக்க, மணி-நவமணிகளிழைக்கப்பெற்ற, சிலம்பு - பாதசாலங்கள், ஒலிப்ப-ஒலிக்க, செய்ய-சிவந்த, காமர்-அழகுபொருந்திய, வாள்-ஒளி

யையுடைய, முகைய-அரும்பையுடையனவாகிய, செவ்வி-செவ்வியையுடைய, காந்தளஞ்செங்கை கூப்பி-காந்தண்மலரையொத்த சிவந்தகைகளைக் குவித்து, தாமம்-வெற்றிமாலையைத்தரித்த, வேல் வேலையொத்த, தடங்கண் - விசாலம் பொருந்திய கண்களையுடைய, நல்லாள் - தமயந்தியானவள், தாதையை-தந்தையை, தொழுதுநின்றாள்-வணக்கஞ்செய்து நின்றனள். எ-று.

(போ - ரை.) எமமென்பது-எம் எனக் கடைகுறைந்து நின்றது, மன்னரெனப் பொதுப்படக் கூறலால் திரிலோகத்தரசரையுங் கொள்க வீமனுடைய ஆணைப்படி நடக்க வேண்டியவைகளாகையால் அக்குறிப்புத் தோன்ற அவனைத் தமயந்தி வணங்கினளென்க. (கககூ)

[இதனால் வீமராஜன் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

சேவடிதொழுதுநின்ற தெரிவையைமகிழ்ந்துநோக்கி
மூவுலகாளும்வேந்த ரொருவழிதிரண்டுமொய்த்தார்
யாவரேயிவரையெண்ணி யினையரென் றுரைப்பாரென்னப்
பூவைபோன்மேனியானை நினைந்தனன்புலவுவேலான்.

(ப - ரை.) சேவடி - தன்னுடையசிவந்த பாதங்களை, தொழுதுநின்ற-வணங்கிநின்ற, தெரிவையை தமயந்தியை, மகிழ்ந்து-மகிழ்ந்து, நோக்கி-பார்த்து, மூவுலகாளும் வேந்தர் - திரிலோகத்திலுமுள்ள அரசர்களும், ஒருவழி-ஓரிடத்திலே, திரண்டு-கூடி, மொய்த்தார்-நெருங்கினார்கள், யாவர்-எவர்கள், இவரை-இவ்வரசரை, எண்ணி-நினைத்து, இனையரென்று-இத்தன்மையரென்று, உரைப்பாரென்ன-சொல்லுவாரென்று, பூவைபோன்மேனியானை-காயமலரையொத்த வண்ணத்தையுடைய நாரணனை, புலவுவேலான்-வீமராஜன், நினைத்தனன்-நினைந்தான். எ-று.

(போ - ரை.) எ - வினு. திரிலோகத்தரசரு நெருங்கி யிருக்கின்றபடியால் இவன் இன்னாரென்று தெரிந்து சொல்லுதற்குத் தேவராலன்றி மனிதராலாகா தென்பதைக்கருதி வீமன் திருமாலை நினைந்தனனென்க. வீமன் தெரிவையை நோக்கி நினைந்தனனெனக்கூட்டுக. (கஉ0)

[இதனால் திருமாலினது செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

மன்னவனினைவையோர்ந்து வண்டுழாயலங்கன்மார்பன்
றன்னடிதொழுதுநின்றசதுமுகத்தேவைநோக்கிக்
கன்னலிற்கனிந்ததீஞ்சொற்கலைமகளன்றியாரே
யின்னரென்றிவரையெண்ணி யேந்திழைக்கிசைக்குநீரார்.

(ப - ரை.) மன்னவன்-வீமராஜனுடைய, நினைவையோர்ந்து-நினைப்பையறிந்து, வண்டுழாயலங்கன் - வளம்பொருந்திய துளபமாலையை யணிந்த, மார்பன்-மார்பினையுடைய நாரணனானவன், தன்னடி - தனது பாதங்களை, தொழுதுநின்ற-வணங்கிநின்ற, சதுமுகத் தேவைநோக்கி - பிரமதேவனைப்

பார்த்து, கன்னலில்-கரும்பைக் காட்டிலும், கனிந்த - சுவைமுதிர்ந்த, தீஞ் சொல்-மதுரவார்த்தையையுடைய, கலைமகளன்றி - நாமகளல்லாமல், இன்னரென்று-இத்தேயத்தினரென்று, இவரை-இவ்வரசரை, எண்ணி - நினைத்து, ஏந்திழைக்கு-தமயந்திக்கு, இசைக்கும் - சொல்லுகின்ற, நீரார் - தன்மையையுடையவர், யார்-யாவர். எ-று.

(பொ - ரை.) ஏ-வினா. மற்றையர்க்கு இவர் இன்னாரென்று தெரியினுஞ் சொல்லுதலரிதாதலால் கலைமகளன்றியாரே யின்னரென் றிவரை யெண்ணி யேந்திழைக் கிசைக்கு நீராரென்றார் சொல்லிற்குக்கன்னலிற் கனிந்த வென்னும் அடைகொடுத்ததும் அதுபற்றியாம். (௧௨௧)

[இதனால் பிரமன் நாமகளை ஏவல் சொல்லப் படுகின்றது.]

என்றலுமலரின்மேலோ னிளநிலாவெறிக்குமேனி
மன்றலங்கரியகூந்தல்வாணிவாண்முகத்தைநோக்கிச்
சென்றுநீயரசர்வெள்ளத் திரளினைவிதர்ப்பனீன்ற
பொன்றிகழ்முலையினாளுக் குரையெனப்புவியிற்போந்தாள்.

(ப - ரை.) என்றலும் - இப்படியென்று சொன்னவளவில், மலரின்மேலோன்-பிரமதேவனானவன், இளநிலா - இளமைபொருந்திய நிலவினொளியை, எறிக்கும்-வீசுகின்ற, மேனி-திருமேனியையுடைய, மன்றல் - வாசனைபொருந்திய, அம்-அழகிய, கரியகூந்தல்-கருத்தகூந்தலையுடைய, வாணி-நாமகளுடைய, வாள்-ஒளிபொருந்திய, முகத்தைநோக்கி-முகத்தைப்பார்த்து, நீ சென்று - நீபோய், அரசர்வெள்ளத்திரளினை - இராஜகூட்டத் திரட்சியை, விதர்ப்பனீன்ற-வீமன்பெற்ற, பொன்றிகழ்-பொன்போன்ற தேமல் விளங்கிய, முலையினாளுக்கு-தமயந்திக்கு, உரையென-சொல்லென்றுசொல்ல, புவியில்-பூமியிலே, போந்தாள்-வந்தாள். எ-று.

(பொ - ரை.) மனிதப் பிரப்புற்ற, வீமனேனும் தமயந்தியேனும் அருந்தவம்புரிந்து தம்மை வேண்டாதிருப்ப நாரணனேவலாற் பிரமன் நாமகளை விடுப்ப அவள்விரைந்து சேறலால், தந்தைவார்த்தையை மைந்தன் கடவாமையும் கணவன் மொழியைத் துணைவியிகவாமையும் பெறப்பட்டன. உரையென அவள் புவியிற் போந்தாளெனக்கொள்க. (௧௨௨)

போந்தவள்வண்டுமூசாப் பொன்னரிமாலையோடு
வார்ந்ததேமாலைதாழ்ந்தவதுவைமண்டபத்தின்மேவி
யேந்தெழிலெருத்தக்கோட்டி நாவொடுமிறைஞ்சிநின்ற
கூந்தலம்பிடிக்குவேந்தர் குலமுறைகிளக்கலுற்றாள்.

(ப - ரை.) போந்தவள் - அப்படிவந்த நாமகள், வண்டுமூசா - வண்டுகளால் மொய்க்கப்படாத, பொன்னரிமாலையோடும்-பொன்னரிமாலையுடனே,

வார்ந்த-நீண்ட, தேம்-வாசனைபொருந்திய, மாலைதாழ்ந்த-மலர்மாலைகள் தாழப்பெற்ற, வதுவை மண்டபத்தின்-விவாகமண்டபத்தில், மேவி-பொருந்தி, ஏந்து-தாங்கிய, எழில்-அழகுபொருந்திய, எருத்தங்கோட்டி-தலையைவணங்கிக்கொண்டு,நாவேணும்-நாணத்தோடும்,இறைஞ்சிநின்ற-தொழுதுநின்ற,கூந்தலம்பிடிக்கு-தமயந்திக்கு, வேந்தர்குலமுறை - அரசர் மரபினை, கிளக்கலுற்றாள்-சொல்லத் தொடங்கினாள். எ-று.

(போ - ரை.) எருத்தங்கோட்டலும் நாணுறலும் மாதர்க்குச் சுபாவமாயினும் நாமகள் திரிமூர்த்திகளில் ஒரு மூர்த்தியினுடைய தேவியாதலால், அவளிடத்திலே இறைஞ்சியெனத் தமயந்திக்கு வணக்கமுஞ் சொல்லப்பட்டது. கூந்தலம்பிடி யென்பது அதுபோன்ற நடையை யுடையவளெனத் தமயந்திக்காதலால் உவமையாகுபெயர். இனி ௨௨-பாட்டால் அரசர்களை வெவ்வேறு சொல்லத்தொடங்கி ஆறுபாட்டால் தேவர்களைச் சொல்லுதல் காண்க. (௧௨௩)

சேயரிசிந்திநீண்ட செழுங்கடைமழைக்கட்செவ்வாய்
மாயிருஞாலம்விற்கும் வருமுலைத்தெரிவைகேட்டி
யாயிரங்கதிர்கள்வீசி யங்கண்மாஞாலம்போர்த்த
பாயிருள்பருகுஞ்செங்கேழ்ப் பரிதியிவ்விருந்ததேவே.

(ப - ரை.) சேயரி-செவ்வரிகள், சிந்தி-சிதறப்பெற்று, நீண்ட-நெடிகிய செழுங்கடை-செழுமைபெற்ற கடையையுடைய, மழை - குளிர்ச்சி பொருந்திய, கண்-கண்ணையும், செவ்வாய்-சிவந்தவாயையும், மா - மகத்தாகிய, இரு-பெரிய, ஞாலம்-பூமியை, விற்கும்-விலைசெய்யும், வருமுலை-வளர்கின்ற ஸ்தனங்களையுமுடைய, தெரிவை தமயந்தியே, கேட்டி-நீகேட்பாயாக, ஆயிரங்கதிர்கள் வீசி-ஆயிரங்கிரணங்களை வீசி, அங்கண்-அழகிய இடத்தையுடைய, மா-மகத்தாகிய, ஞாலம்-பூமியை, போர்த்த-மூடிய, பாயிருள்-பரவியவிருளை, பருகும்-குடிக்கின்ற, செங்கேழ்-செந்நிறத்தையுடைய, பரிதி-சூரியன், இவ் விருந்த தேவு-இருத்தலையுற்ற இத்தேவன். எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை.

(பொ - ரை.) பூமியைவிற்றால் தமயந்திமுலைக்கு விலையாகுமென்பார், ஞாலம்விற்கும் வருமுலையென்றார். பூமியைவிடப் பெரிதும் வலிதும் பொறுமை யுள்ளதும் வளமுள்ளதும் வேறொன்றில்லை யென்பதற்கு மாயிருவென்னும் அடைகள் கொடுக்கப்பட்டன. அது "தெரிவரும் பெருமையுந் திண்மையும் பொறையும், பருவமுயற்சி யளவிற்பயத்தலு, மருவிய நன்னிலமாண்பாகும்மே" இதனாலறிக. பூமியை மூடிய இருளையோட்டிக் கண்களுக்குத் தெரியத்தக்க மலைநீர்முதலிய வெல்லாப் பொருள்களையும் நாடோறுங் காட்டு

இன்ற நன்றிதோன்றச் சூரியனை ஆயிரங்கதிர்கள் வீசி யங்கண்மா ஞாலம்போர்த்த பாயிருள் பருகுஞ் செங்கேழ்ப் பரிதியென்றார். (௧௨௪)

பண்ணமைமையினியதீஞ்சொற் படாமுலைப்பாவைகேண்மோ
கண்வழுக்குறுதண்சோதிக் கலைநிலவெறிப்பவல்லான்
மண்ணியமணியிற்செய்த வான்றவிசிருந்ததேவன்
விண்ணவர்க்கமிழ்தமீந்த வெண்கதிர்க்கடவுளாமால்.

(ப - ரை.) பண்-இசை, அமை-பொருந்திய, இனி-இனியவாகிய, தீஞ்சொல்-மதுரவார்த்தையையுடைய, படா-சாயாத, முலை-ஸ்தனங்களையுடைய, பாவை-தமயந்தியே, கேள்-கேட்பாயாக, கண்-கண்கள், வழுக்குறு-கூசுகின்ற, தண்-குளிர்ச்சி பொருந்திய, சோதி-பிரகாசத்தையுடைய, கலை-சோடசகலைகளும், நிலவெறிப்ப-ஒளிவீச, வல்லான்-வல்லவனால், மண்ணிய-ஒப்பனையமைந்த, மணியிற்செய்த-ரத்நங்களாற் செய்யப்பட்ட, வான் - பெரிய, தவிசு-ஆசனத்தில், இருந்ததேவன்-இருத்தலையுற்ற தேவனானவன், விண்ணவர்க்கு-தேவர்களுக்கு, அமிர்தமீந்த-அமிர்தத்தைக் கொடுத்த, வெண்கதிர்க்கடவுளாம்-சந்திரனாகும். எ-று.

(போ - ரை.) வல்லான் செய்த தவசில் கலைநிலவெறிப்ப விருந்த தேவனெனக்கூட்டுக சந்திரனுடைய கலைகளை அபரபக்ஷத்துப் பிரதமைமுதலாகத் தொடங்கிப் பதினைந்து திதியினும் அக்கினி முதலாயினோருண்பர், பூர்வபக்ஷத்தினும் அப்படியே கலைகள் வரும், தேவர்களுண்ணும்படி தன்னுடைய கலைகளைச் சந்திரன் தருதலால் விண்ணவர்க் கமுதமீந்த வெண்கதிர்க்கடவுளென்றார். (௧௨௫)

ஊர்சுணங்கணிந்துவிம்மியொழுகொளியாரஞ்சூடி
யேர்கனிந்தொழுகும்பொம்மலிளமுலையணங்குகேட்டி
தார்புனைமௌலிவேய்ந்துதணப்பிலாதிருந்ததேவர்
மானிலவனப்புவாய்ந்தமருத்துவத்தலைவர்தமே.

(ப - ரை.) ஊர்-பரவுகின்ற, சுணங்கணிந்து-தேமலையணிந்து, விம்மி-பருத்து, ஒழுகொளி-ஒளியைவீசுகின்ற, ஆரம்-முத்து வடத்தை, சூடி-தரித்துக்கொண்டு, ஏர்-அழகானது, கனிந்து - முதிர்ந்து, ஒழுகும் - ஒழுகுகின்ற, பொம்மல் - பொலிவுபெற்ற, இளமுலை - இளமை பொருந்திய ஸ்தனங்களையுடைய, அணங்கு-தமயந்தியே, கேட்டி-கேட்பாயாக, தார் - மலர்மாலையை, புனை-தரித்த, மௌலிவேய்ந்து-கிரீடத்தை யணிந்து, தணப்பிலாது - இணைபிரியாது, இருந்ததேவர்-இங்கிருத்தலையுற்ற தேவர்கள், மாரனில் - மன்மதனைக் காட்டிலும், வனப்பு வாய்ந்த-அழகுபெற்ற, மருத்துவத்தலைவர் - அசுவினி தேவர்கள், எ-று. தாம்-ஏ-அசை.

(போ - ரை.) எப்பொழுதும் இருவரும் இணைபிரியாதிருத்தலால் தணப்பிலாதிருந்தவென்றும், அழகின் மிக்கோராதலால் மாரனில் வனப்புவாய்ந்தவென்றும், தேவர்களுக்கு வியாதிதீர்ப்பவர்களிற் றலைமை யுடையவராகையால் மருத்துவத் தலைவரென்றுஞ் சொல்லினர். தேவர்களுக்கும் வியாதியுண்டோவெனில் உண்டு. அது "வலாரிதோள்வாதநோயன் வண்மதி கயநோயாளன், சுலாவுறு வெப்பு நோயிற்றொடக்குண்டான் றக்கனென்பா, னுலாவுறு காலிலாத முடவனேயுரங்கொண் மந்தன், சலோதர நோய்க்கோட்பட்டான் றண்புனற்கரையன்மாதோ" இதனாலறிக. (கஉசு)

வண்ணமேகலையாய்மற்றுன் வருமுலைப்போகம்வேண்டி
யெண்ணிலராகியிப்பா லினிதுவீற்றிருந்தோரெல்லாம்
விண்ணவரறப்பாற்பைம்பொன் வியன்றவிசிருந்ததேவர்
பண்ணமைதிவ்வினல்யாழ் பயின்றகாந்தருவவேந்தர்.

(ப - ரை.) வண்ணமேகலையாய் - அழகுபொருந்திய மேகலாபரணத்தையணிந்த தமயந்தியே! உன் - உன்னுடைய, வரு-வளரப்பெற்ற, முலை-ஸ்தனங்களுடைய, போகம்வேண்டி-போகத்தைவிரும்பி, எண்ணிலராகி-அளவற்றவராகி, இப்பால் - இப்புறத்தில், இனிது-இனிமையோடு, வீற்றிருந்தோரெல்லாம் - வீறுடனிருத்தலை யுற்றவர்களெல்லாரும், விண்ணவர் - தேவர்கள், அப்பால் - அவர்க்கப்புறத்தில், பைம்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்ய, வியன்-மேலாகிய, தவிசிருந்ததேவர் - ஆசனத்திலிருக்கப்பெற்ற, நல்யாழ் - தேவர்கள், பண்ணமை - இசையமைந்த, திவவின் - வலிக்கட்டினையுடைய, நல்லயாழை, பயின்ற - வாசிக்கின்ற, காந்தருவவேந்தர் - கந்தருவவரசர்கள். எ - று. மற்று - அசைநிலை.

(போ - ரை.) தேவர்களை இன்னாரின்னாரென்று வெவ்வேறு கூறத்தொடங்கிற் காலநீட்டிக்கு மென்பதுபற்றி எண்ணிலராகி யிப்பாலினிதுவீற்றிருந்தோரெல்லாம் விண்ணவரெனப்பொதுப்படக் கூறப்பட்டது. யாழினதிலக்கண முன்பெழுதப்பட்டது. அங்ஙனங்காண்க. (கஉஎ)

குழைமுகங்கிழிக்கும்வேற்கட் கொம்மைவெம்முலையாய்கேட்டி
மழவிடையென்னவாங்கண் மணித்தவிசிருந்ததேவ
ரிழுமெனவருவிச்சார லினமணிவரன்றித்தூங்கும்
விழைவுறுவெள்ளிவெற்பின் விஞ்சையர்க்கிறைவர்தாமே.

(ப - ரை.) குழைமுகம் - காதணியினுடைய முகத்தை, கிழிக்கும்-கிழிக்கின்ற, வேற்கண் - வேல்போன்ற கண்களையும், கொம்மை - இளமையையுடைய, வெம்முலையாய் - விருப்பைச்செய்கின்ற ஸ்தனங்களையுமுடைய தமயந்தியே! கேட்டி-கேட்பாயாக, மழவிடையென்ன - இளவேற்றைப்போல், ஆங்கண் - அவ்விடத்தில், மணித்தவிசு - ரத்நாசனத்திலே, இருந்ததேவர் -

இருத்தலையுற்ற தேவர்கள், இழுமென - இழுமென்னுமோசையோடு, அருவி - அருவியானது, சாரல் - மலைப்பக்கத்தினின்றும், இனமணி - கூட்டமாகிய மணிகளை, வரன்றி - வாரிக்கொண்டு, தூங்கும் - ஒழுகுகின்ற, விழைவுறு - விருப்பமடைகின்ற, வெள்ளிவெற்பின் - கைலாச மலையிலிருக்கின்ற, விஞ்சையர்க்கிறைவர் - வித்தியாதரருக் கரசர்கள். எ-று.

(போ - ரை.) இழுமென அருவி தூங்குமென்பது - இழுமென்றல் விரைவினெலிக்குறியாம், "இழுமெனவிழிதருமருவி, பழமுதிர்சோலைமலைகிழவோனே" எனப் பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல்காண்க, ஐந்துமுகத்தோடுகூடிய சதாசிவமூர்த்தி யிருத்தலால் அங்கிருப்பின்நமக்கழிவில்லையென்று யாவருந் தவஞ்செய் தடைதற்கு விரும்புவாராதலின், கைலாசமலையை விழைவுறு வெள்ளிவெற்பென்றார். (கஉஅ)

முயற்கறையொழிந்தசெவ்வி முழுமதியதனினாளு
மயக்கியுள்ளுயிரையுண்ணும் வாள்கிடந்தனையகண்ணாய்
மயக்கருஞ்சிறப்பிற்றேவர் பரவவீண்டிருந்தகாளை
யியக்கர்தம்பெருமானீன்ற வெழில்புனைகுமரரேறே.

(ப - ரை.) முயற்கறை - முயலினதுகறுப்பு, ஒழிந்த - நீங்கிய! செவ்வி - அழகுபொருந்திய, முழுமதியதனில் - பூரணசந்திரனையொத்த முகத்தில், நாளும் - நாடோறும், மயக்கி - மயங்கச்செய்து, உள்ளுயிரை - உள்ளே யிருக்கின்ற ஆவியை, உண்ணும் - உண்ணுகின்ற, வாள்கிடந்தனைய - வாளிருந்ததையொத்த, கண்ணாய் - கண்ணையுடைய தமயந்தியே! மயக்கரு - தோன்றுதற்கரிய, சிறப்பில் - சிறப்பினால், தேவர்பரவ - தேவர்கள் வணங்கும்படி, ஈண்டிருந்த - இவ்விடத்தி லிருத்தலைப்பெற்ற, காளை - அரசன், இயக்கர் தம்பெருமானீன்ற - குபேரனாற் றரப்பட்ட, எழில்புனை - அழகுபொருந்திய, குமரரேறு - நளகூபரன். எ - று. ஏ-அசை.

(பொ - ரை.) திரவியமுடையவனை யாவருஞ் சூழ்ந்திருத்த லியல்பாதலின் நள்கூபரன் குபேரன் மகனாதல்பற்றித் தேவர் பரவ வீண்டிருந்த காளையெனப்பட்டது. குபேரன் இயக்கர் வேந்தனென்பது "இயக்கர்வேந்தன் அளகையாளி" இதனாலறிக. இனி ஒருபாட்டால் நாகவேந்தனைச் சொல்லுதல் காண்க. (கஉக)

காதளவோடிமீண்டு கடைசிவந்தாவியுண்ணு
மாதர்மென்னோக்கினாயிம் மணித்தவிசிருந்தவேந்தல்
பூதரவில்லினானைப் புனிதனுக்கணியுமாகிப்
பாதலத்தின்பந்துய்க்கும் பஃறலைப்பாந்தள்வேந்தே.

(ப - ரை.) காதளவோடி - காதுவரையுமோடி, மீண்டு - திரும்பி, கடைசிவந்து - கடைக்கண் சிவந்து, ஆவியுண்ணும் - உயிரையுண்ணுகின்ற, மாதர் -

அழகிய, மென்னோக்கினாய் - மெல்லிய பார்வையையுடைய தமயந்தியே, இம் மணித்தவிசிருந்த - இந்த ரத்நாசனத்திலிருத்தலைப்பெற்ற, எந்தல் - அரசனானவன், புனிதனுக்கு-பரமசிவனுக்கு, பூசுதவில்லின் - மேருவில்லில், நாணாய் - நாரியாகியும், அணியுமாகி - ஆபரணமாகியும், பாதலத்து - நாகருலகத்திருந்து, இன்பந்துய்க்கும் - சுகத்தையனுபவிக்கின்ற, பஃறலை - பலதலையையுடைய, பாந்தள்வேந்து - சர்ப்பராசன். எ - று,

ஏ - ஈற்றசை.

(போ - ரை.) பரமசிவன் திரிபுரத்தை அழிக்கத் தொடங்கியபோது மேருவை வில்லாக்கிக்கொண்டு அதற்கேற்பச் சர்ப்பராசனை நாணாக்கியபடியால் "பூதரவில்லி னாணையென்றும்" சர்ப்பங்களனைத்துஞ் சிவபூசைசெய்து எங்களை ஆபரணமாக்கிக் கொள்ளல் வேண்டுமென வரங்கேட்க அவ்வாறு அச்சிவன் கொடுத்தலாற் புனிதனுக்கு அணியுமாகி யென்றுஞ் சொல்லினார். இவை சிவபுராணத்திலுங்காண்க. இனி ஐந்துபாட்டால் ஐந்துதீவிலுமிருந்து வந்த அரசரைச் சொல்லுதல் காண்க. (௧௩௦)

இழைபரந்திமைக்குமல்கு லின்னகைப்பவளச்செவ்வாய்
மழைமதர்நெடுங்கணல்லாய் மலர்க்கணைவேனில்வேளுந்
தொழுதகுவனப்புவாய்ந்து தோன்றுமித்தோன்றல்வெய்ய
பொழிமதக்களிநல்யானைப் புட்கரத்தீவில்வேந்தே.

(ப - ரை.) இழை-ஆபரணங்களால், பரந்து - பரவப்பெற்று, இமைக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற, அல்குல்-அல்குலையும், இன்னகை - இனிய நகையையுடைய, பவளச்செவ்வாய்-பவளம்போன்ற செவ்வாயையும், மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர்-களிப்பையுடைய, நெடுங்கண்-நெடியகண்களையுமுடைய, நல்லாய்-தமயந்தியே, மலர்க்கணை - பூங்கணைகளையுடைய, வேனில்வேளும்-மன்மதனும், தொழுதகு-வணங்கத்தக்க, வனப்பு வாய்ந்து - அழகுபெற்று, தோன்றும்-தோன்றுகின்ற, இத்தோன்றல்-இவ்வரசன், வெய்ய - வெவ்விய, பொழிமதம்-மும்மதமும் பொழிகின்ற, களிநல்யானை - களிப்புமிகுந்த நல்ல யானைகளையுடைய, புட்கரத்தீவில்-புட்கரமென்னுந்தீவிலிருக்கின்ற, வேந்து-அரசன். எ-று.

(போ - ரை.) தேவர்களையும் நாக வேந்தனையுஞ்சொல்லி உடனே நாவலந்தீவரசரைக்கூறாது மற்றைத் தீவரசரைச்சொல்லியதென் பொருட்டெனில் அவர்கள் சோகம் நரை திரை மூப்பின்றிப் பதினாயிரம் வயதுள்ளவராய்த் தேவரோடு ஒருபுடை யொத்திருத்தலினென்க. அவர்களுக்கு அக்குணங்கள் "சாகமுதலிரு மூன்றிற் றங்கினர்க டமக்கெல்லாஞ், சோகமிலை யெந்நாளுந் துய்த்திருப்பர் சுகமவர்த, மாகமதினரைதிரையு மில்லையையு தாயுள்ளர், மோகமிலை கலியுகத்துங் கிம்புருடர் முறைபெறுவர்" இப்பாட்டுமுதலா வரும்பாட்டுத்தோறும் அரசர்செல்வச் சிறப்பைச் சொல்லுதலால் வீறுகோளணி காண்க. (௧௩௧)

ஆற்றல்சான் மன்னராவி யருந்துவான்கரந்துவெய்ய
கூற்றிருந்தனையவுண்கட் கோல்வளையினிதுகேட்டி
வேற்படைத்தானைசூழ வியன்றவிசிருந்தகாளை
பாற்கடலுடுத்தசாகத் தீவுறைபரிதிவேலான்.

(ப - ரை.) ஆற்றல்சால் வலிமைமிக்க, மன்னராவி - அரசர்களுயிரை, அருந்துவான்-உண்ணும்படி, கரந்து-மறைந்து, வெய்ய-வெவ்விய, கூற்றிருந்தனைய - யமனிருந்ததை யொத்த, உண்கண் - மையுண்ட கண்களையுடைய, கோல்வளை-தமயந்தியே, இனிது கேட்டி-இனிமையொடு கேட்பாயாக, வேற்படை-வேற்படையையேந்திய, தானை-சேனைகள், சூழ - தன்னைச்சுற்றும்படி, வியன்-அழகிய, தவிசிருந்த - ஆசனத்திலிருக்கப்பெற்ற, காளை - அரசனானவன், பாற்கடலுடுத்த-பாற்கடலையுடுத்த, சாகத்தீவுறை - சாகமென்னுந் தீவிலிருக்கிற, பரிதிவேலான்-சூரியன்போன்ற வேற்படையையுடைய அரசன். எ-று.

(போ - ரை) கடல்களேழினும் உயர்ச்சிபெற்ற கடலாதலாலும், அக்கடலிற் சிந்தாமணியாற் செய்த மண்டபத்தில் உமாதேவி யோகநித்திரை கொண்டிருத்தலாலும், நாரணக்கடவுள் ஆலிலைமேல் அறிதுயில் கொண்டிருத்தலாலும், தேவர்களால் அமிர்தங்கடைந் தெடுக்கப்படுதலாலும், இலக்குமி முதலிய அழகின் மிக்கமங்கையரும் கவுத்துவமணி பஞ்சதருக்கள் ஐராவத முதலியவும் பிறத்தலாலும், அச்சிறப்பு விளக்கமற்றைத் தீவுகளுக்கு அவ்வக் கடல்களைக் கூறாது இத்தீவிற்கு மாத்திரம் பாற்கடலுடுத்த சாகத்தீவென்று சிறப்பிக்கப்பட்டது அதனால் அத்தீவைப் புரக்கும் அரசன் பெருமையுங் கூறியதாயிற்று. பாற்கடலிலே உமாதேவி யோகநித்திரை கொள்ளுதல்" ஆரமிர்தின் கடல் வேலிசெழுந்தரு வாழ்மணிபம்பிய தீவூடே, பாரகடம் படர்கானிலருங் கொடையாய்மணி மண்டப வீடேடே, கோரசிவன்பர பேசனுமஞ்சமொர் கூர்பரியங்கமெனுமேலே, சீரடரும்பர ஞான முநாங்களிதேவ ரருந்தவர்பூமாதே" இதனாலறிக. (௩௬௨)

தளரிடைமெலியவீங்கிச் சந்தனத்தேய்வைகொட்டி
வளரிளமுலையாயிங்ஙன் வைகியமணிசெய்பூணு
னிளவெயிற்பரிதிமான்றே ரிடறுபொற்குடுமியோங்கிக்
கிளிரொளிவிரிக்குமாடக் கிரவுஞ்சத்தீவின்வேந்தன்.

(ப - ரை.) தளரிடை-தளர்கின்ற இடையானது, மெலிய - வாட, வீங்கி-பருத்து, சந்தனத்தேய்வை-சந்தனக்குழம்பினை, கொட்டி-அப்பி, வளர் - வளரப்பெற்ற, இளமுலையாய்-இளமைபொருந்திய ஸதனங்களையுடைய தமயந்தியே, இங்ஙன்-இவ்விடத்தில், வைகிய-தங்கிய, மணிசெய் பூணான்-ரத்நாபரணங்களையுடைய அரசன், இளவெயில் - இளவெயிலையுடைய, பரிதிமான் றேர்-சூரியனுடைய குதிரைகட்டிய தேரானது, இடறு-இடறுகின்ற, பொற்

குடுமி-பொன்னாற்செய்த சிகரமானது, ஓங்கி-உயர்ந்து, கிளர் - மிகுந்த, ஒளி விரிக்கும்-காந்தியைப்பரப்புகின்ற, மடம்-உப்பரிகைகளையுடைய, கிரவுஞ்சத் தீவின்-கிரவுஞ்சமென்னுந் தீவையாளுகின்ற, வேந்தன்-அரசன். எ-று.

(போ - ரை.) இங்ஙனமென்பது-இங்ஙனெனக்கடைகுறைந்தது, சூரியனிரதத்திற் கட்டிய குதிரைகள் ஒளியைநோக்கிக் கண்கூசி ஒதுங்கி நடக்கப் பெருமையால் பரிதிமான்றேரிடறுபொற் குடுமியோங்கிக் கிளரொளி விரிக்குமாட மெனப்பட்டது. (௧௩௩)

புரிவடஞ்சுமந்துவீங்கும் புணர்முலையீங்குவைகுந்
திருகுவெஞ்சிற்றத்துப்பிற் றிண்களியானையன்னான்
விரைமதுவுயிர்க்குங்கைதை வேலிவாய்மணியும்பொன்னும்
வருதிரைசுருட்டுங்கானல் வான்குசைத்தீவில்வேந்தன்.

(ப - ரை.) புரிவடம்-முத்துவடங்களை, சுமந்து - பொறுத்து, வீங்கும்-பருத்து, புணர்முலை-நெருங்கிய ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே! ஈங்குவைகும்-இங்கேயிருக்கின்ற, திருகு-மாறுபடுகின்ற, வெம்-வெவ்விய, சீற்றத்துப்பின்-மிகுந்தகோபத்தையும், திண்-வலிமையையுடைய, களியானையன்னான்-களிப்புமிக்க யானையையொத்த அரசனானவன், விரை-வாசனை பொருந்திய, மதுவுயிர்க்கும்-தேனைத்தருகின்ற, கைதைவேலிவாய்-தாழைவேலியிடத்தில், மணியும்-நவமணிகளையும், பொன்னும்-பொன்னையும், வருதிரை - வருகின்ற அலைகள், சுருட்டும்-மடக்கி வீசுகின்ற, கானல்-கடற்கரைச்சோலைகளையுடைய, வான்-மேலாகிய, குசைத்தீவில்-குசையென்னுந் தீவிலிருக்கின்ற, வேந்தன்-அரசன். எ-று.

(போ - ரை.) எப்போதாயினுந் தன்னைப் பகைத்தவர்மேற் கோபம் வைத்தால் அனேகநாள் கழிக்கினும் மறவாது அவரைக் கொல்லுதலும் வலிமைபெறலும் களிப்புமிகுதலும் யானைக்குள்ள குணமாதல் இவ்வரசனுக்கும் அக்குணங்களுண்டென்பது தோன்றத் திருகுவெஞ்சீற்றத் துப்பிற் றிண்களியானை யன்னனென்றார். (௧௩௪)

தெண்டிரைப்பரவையீன்ற தெள்ளமிர்தூறல்போலும்
பண்டருமினியதீஞ்சொற் படாமுலைப்பாவைகேண்மோ
விண்டலப்பரிதிபோல விளங்குமிக்குரிசில்வாசத்
கண்டலையுடுத்தகானற் சான்மலித்தீவில்வேந்தன்.

(ப - ரை.) தெண்டிரை-தெளிந்த அலைகளையுடைய, பரவையீன்ற-கடலானதீன்ற, தெள்-தெளிந்த, அமிர்தூறல்போலும்-அமிர்தத்தின் ஊறல்போலும், இனிய-இன்பந்தரத்தக்க, பண்டரும்-இசையைத்தருகின்ற, தீஞ்சொல்-மதுரம்பொருந்திய சொல்லையும், படாமுலை-சாயாதஸ்தனங்களையுமுடைய, பாவை-தமயந்தியே! கேள்-கேட்பாயாக, விண்டலப்பரிதிபோல்-ஆகாயத்திலிருக்கின்ற சூரியன்போல், விளங்கும்-பிரகாசிக்கின்ற, இக்குரிசில்-இவ்வர

சனுனவன், வாசத்தண்டலையுடுத்த - வாசமிக்க மலர்களுடைய சோலைகளை யுடுத்து, கானல்-நெய்தநிலத்தையுடைய, சான்மலித்தீவில்-சான்மலித்தீவிலிருக்கின்ற, வேந்தன்-அரசன். எ-று.

(போ-ரை.) பாற்கடலிற்பிறந்த அமிர்தத்தின் மாதுரியம் இவள்சொல்லினுலறியலா மென்பதற்குப் பரவையீன்ற தெள்ளமிர் தூறல்போலுமினிய தீஞ்சொலெனப்பட்டது. சூரியன் இருட்பகையை யோட்டுதல்போல் இவன் தன் பகையை யோட்டியவனென்பதுதோன்ற, விண்டலப்பரிதிபோல விளங்குமிக் குரிசிலென்ருர். அன்றிப்பரிதிபோல் விளங்கிய ஒளியையுடையவ னெனினும் அமையும். (௧௬௫)

தேவர்கண்முதலாமற்றைத் தீவினில்வனப்புவாய்ந்த
காவலரினையரென்று வுரைத்துமைக்கரியகூந்தற்
பூவையந்தீஞ்சொல்வாட்கட் பொம்மல்வெம்முலையினுட்கு
நாவலந்தீவின்வேந்தர் யாரையுநவிலலுற்ருள்.

(ப-ரை.) தேவர்கண்முதலா-தேவர்களாதியாக, மற்றைத்தீவினில்-மற்றைத்தீவுகளில், வனப்புவாய்ந்த-அழகுபெற்ற, காவலர்-அரசர்கள், இனையரென்று-இத்தன்மையரென்று, உரைத்து-சொல்லி, மை-மைபோலும், கரியகூந்தல்-கறுத்தகுழலையும், பூவையந்தீஞ்சொல்-பூவைப் புள்ளினிசையையொத்த தித்தித்தவார்த்தையையும், வாட்கண்-வாள்போன்ற கண்களையும், பொம்மல்-பொலிவுபெற்ற, வெம்முலையினுட்கு - விருப்பத்தைச் செய்கின்ற ஸ்தனங்களையுமுடைய தமயந்திக்கு, நாவலந்தீவின் வேந்தர்-நாவலந்தீவிலிருக்கின்ற அரசர்கள், யாரையும்-எவர்களையும், நவிலலுற்ருள்-சொல்லத்தொடங்கினுள். எ-று.

(போ-ரை.) தீவுகளேழனுள் இப்பொழுது சொல்லிய தீவுகளைந்தும் இனிசொல்லப்போகிற தீவொன்றுமாக ஆறுதீவுகளைச் சொல்லி ஒன்றனைக் கூருதொழிந்தது, எந்தப் பிரிதிகளிலு மில்லாமையால் அத்தீவையாளும் அரசன் வந்திலன்போலும், இனி நாவலந்தீவி லிருக்கின்ற பலதேயத் தரசரையுஞ் சொல்லப்படுதல் காண்க. நாவலந்தீவென்று இத்தீவிற்குப்பெயரானது "நாவனையகனியுதிரு நன்னுவலென் னுளு, முறுதியுற வுயிர்க்கெல்லாந் தென்றிசையி லோங்குதலாற், பெறுநவகண்டமும் பெரிய நாவலந்தீ வெனும்பெயரை, மறுவறுமக்கனிதீர் மலையதனை வலம்வருமே" இதனுற் காண்க. ()

கொள்ளைவண்டிமிருங்கூந்தற் கோதையிவ்விருந்தவேந்தல்
வள்ளவாய்க்கமலவாவி வாளையம்பகடுதாவிக்
கள்ளுலாம்பசியதாற்றுக் கமுகிளம்பாளைகீறு
மள்ளலம்பழனஞ்சூழ்ந்த வவந்திநாடாளும்வேந்தே.

(ப - ரை.) கொள்ளை - கூட்டமாகிய, வண்டு-வண்டுகள், இமிரும் - சத்திக்கின்ற; கூந்தல் - அளகத்தையுடைய, கோதை - தமயந்தியே, இவ்விருந்த வேந்தல் - இங்கிருந்த விவ்வரசன், வள்ளவாய் - கிண்ணம்போன்ற வாயையுடைய, கமலவாவி - தாமரைத்தடாகத்தினின்றும், வாளையம்பகடு - ஆண்வாளைகள், தாவி பாய்ந்து, கள்ளுலாம் - தேனொழுகுகின்ற, பசிய-பசுமைபொருந்திய, தாறு-குலைகளுடைய, கமுகிளம்பாளை - கமுகமரத்தினிளம்பாளைகளை, கீறும் - கிழிக்கும்படியிருக்கின்ற, அள்ளல் - சேற்றையுடைய, அம் - அழகிய, பழனஞ்சூழ்ந்த - கழனிகள் சூழ்ந்த, அவந்திநாடு - அவந்தி தேசத்தை, ஆளும் - ஆளுகின்ற, வேந்து - அரசன். எ - று.

(போ - ரை.) கொள்ளையிடும் வண்டெனப் பொருள்கொண்டு அதற்கேற்பத்தேனை யென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவித்துக் கொள்ளினும் அமையும், அள்ளறம்பழனமென்னுந் தொடர்மொழியி விருக்கும் அம்மென் பது விரித்தல் விகாரமாய் நின்றது அது "வலித்தன்மெலித்தனீட்டல் குருக்கல், விரித்த றொகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள்வேண்டுழி" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் அந்நூலார் விரித்தல் விகாரத்திற்குக் காட்டிய "தண்ணந் துறைவர் தகவிலரே என்னும் உதாரணத்தாலறிக. இன்னும் இந்நூலிற் பலவிடங்தோறும்அழகெனப்பொருள் கொண்டிருக்கும் இதுபோல்வனவற்றையும் இவ்வாறுவிகாரமென்று கொள்ளினும் இழுக்காமென்க. (௧௬௭)

நன்னலங்கனிந்தகோதா யீங்குறைநாமவேலான்
பொன்னவிரோடைநெற்றிப் பொழிமதக்களிறுமாய்க்குஞ்
செந்நெலங்குலையிற்றாங்குந் தீந்தொடைநறவுகாலுங்
கன்னலங்கழனிசூழ்ந்த கவுடநாட்டரசரேறே.

(ப - ரை.) நன்னலம் - மிகுந்தநலமானது, கனிந்த - முதிர்ந்த, கோதாய் - தமயந்தியே, ஈங்குறை - இங்கே யிருக்கின்ற, நாமம் - அச்சத்தைத் தருகின்ற, வேலான் - வேலாயுதத்தையுடைய அரசன், பொன்-பொன்னினாற்செய்த, அவிர் - பிரகாசிக்கின்ற, ஓடை - முகபாடத்தை யணிந்த, நெற்றி - நெற்றியையும், பொழிமதம் - பொழிகின்ற மதத்தையுமுடைய, களிறு - யானையை, மாய்க்கும் - மறைக்கின்ற, செந்நெல் - செஞ்சாலிகளுள்ளனவும், அங்குலையில் - அழகியகுலைகள்போல, தூங்கும் - தங்குகின்ற, தீ - தித்திப்புடைய, தொடை - தேன்கூண்டானது, நறவு - தேனை, காலும் - துளிக்கின்ற, கன்னல் - கரும்புள்ளனவுமாகிய, அங்கழனி - அழகிய கழனிகளால், சூழ்ந்த - சூழப்பட்ட, கவுடநாடு - கவுடதேசத்தையாளுகின்ற, அரசர் - மன்னர்க்கு, ஏறு - ஆண்சிங்கம்போல்வான், எ - று.

(போ - ரை.) களிறுமாய்க்குஞ் செந்நெலென்றும் தேன் கூட்டையுடைய கன்னலென்றுஞ் சொல்லுதல் கவிகளின் வழக்கம். அது மீன்கணி னள

வும்வெற்றிடங்களின்மையாற், "றேன்கணக்கரும்பியல்காடுஞ் செக்கொலின், வான்புகழ்வளிருமாய்கழனியாக்கமு, மூன்கணூர்க்குரைப்பரி றொல்லென் சும் மைத்தே." இதனாலறிக. (கருஅ)

கஞ்சநாண்மலரைவென்று கடைக்குழையெறிந்துமீண்ட
நஞ்செனக்கொடியவாட்க ணங்கையிவ்விருந்தமீளி
வெஞ்சமங்காத்தலன்றி யணியெனவிளங்கச்செய்த
விஞ்சிசூழ்மதுரைமூதூ ரெதுகுலமன்னரேறே.

(ப - ரை.) கஞ்சம் - தாமரையினுடைய, நாண்மலரை - புதியமலரை, வென்று - வெற்றிக்கொண்டு, கடைகுழை - காதணியினுடைய கடையை, எறிந்து - வீசி, மீண்ட - திரும்பிய, நஞ்சென - விடம்போல, கொடிய - கொடியவாகிய, வாட்கண் - வாள்போன்ற கண்ணையுடைய, நங்கை - தமயந்தியே! இவ்விருந்தமீளி - இருத்தலைப்பெற்ற வில்வரசன், வெம்-வெப்பம்பொருந்திய, சமம் - யுத்தத்திலே, காத்தலன்றி - காப்பதற்கல்லாமல், அணியென - அலங்காரமாக, விளங்கச்செய்த - பிரகாசிக்கும்படிசெய்த, இஞ்சுசூழ் - மதில்சூழ்ந்த, மதுரைமூதூர் - மதுராபுரியையாளுகின்ற, எதுகுலமன்னர் - வரசர்க்கு, ஏறு - ஆண்சிங்கத்தையொத்தவன், எ - று.

(போ - ரை) பெரியோர்களாற் சிறந்தெடுத்துச் சொல்லப்பட்ட அயோத்தி, மதுரை, மாயை, காசி, காஞ்சி, அவந்திகை, துவாரகை என்னும், எழுநகரங்களில் ஒருநகரமாதலாலும், யது வேந்தன்முதலிய அனேக அரசர் புரக்கும்படி இராசதானியா யிருந்ததனாலும், மதுரைக்குமூதூரென அடை கொடுக்கப்பட்டது. (கருகூ)

அமிழ்தினைமுனிந்துசார லருவிதாழ்மலையமீன்ற
தமிழினுமினியதீஞ்சொற் றையலீண்டிருந்தகோமா
னிமிழ்திரைகொழித்தமுத்த மேழைநின்முறுவல்காட்டுங்
கமழலந்துறைசூழ்தெண்ணீர்க் கங்கைநாடாளும்வேந்தன்.

(ப - ரை.) அமிழ்தினை-அமிர்தத்தை, முனிந்து-கோபித்து, சாரல்-பக்கங்களிலே, அருவிதாழ் - அருவியானது தாழ்கின்ற, மலையம் - பொதியமலையிலிருக்கும் அகத்தியமுனிவனால், ஈன்ற - தரப்பட்ட, தமிழினும் - தமிழைக்காட்டிலும், இனிய - இனிமையுள்ள, தீஞ்சொல் - மதுரம்பொருந்திய சொல்லையுடைய, தையல் - தமயந்தியே! ஈண்டிருந்த - இவ்விடத்திருந்த, கோமான் - அரசனானவன், இமிழ் - பிரகாசிக்கின்ற, திரை - அலைகளானவை, கொழித்த - ஒதுக்கிய, முத்தம் - முத்துக்கள், ஏழை - தமயந்தியே, நின்முறுவல் - உன்னுடைய பல்வரிசையை, காட்டும் - காண்பிக்கும், கமழ்-பரிமளிக்கின்ற, அலம் - அமைவினையுடைய, துறைசூழ் - துறைகள் சூழ்ந்த, தெள் - தெளிவுபொருந்திய. நீர் - நீரையுடைய, கங்கைநாடாளும் வேந்தன்-கங்கைநாடாளும் அரசன், எ-று.

(போ-ரை.) மலையமென்பது, அதிலிருக்கும் அகத்தியமுனிக்காதலால் ஆகுபெயர். பரமசிவன் வடமொழிக்கிலக்கணம் பாணினிக்குச் சொல்லியது போல், தமிழ்மொழிக் கிலக்கணம் அகத்தியமுனிக்குச்சொல்லி உலகத்திலே பரவச்செய்தபடியால் மலையமீன்ற தமிழெனப்பட்டது அது "விடையுகைத் தவன் பாணினிக் கிலக்கண மேனுள், வடமொழிக்குரைத் தாங்கியன் மலையமா முனிக்குத், திடமுறுத்தியம் மொழிக்கெதிராக்கிய தென்சொன், மடமகட்கரங் கென்பது வழுதிநாடன்றே" இதனலறிக. (௧௪0)

வனைமலர்க்குழங்கன்மாலை வணரிருங்கூந்தற்செவ்வா
யினவளைமடந்தையிப்பா லெரிமணித்தவிசிற்றேன்று
நினைவிரியலங்கன்மார்ப னாள்விழவரூதவீதிக்
கனைகுரன்முரசந்துஞ்சாக் காம்பிலிக்காவல்வேந்தன்.

(ப - ரை.) வனைமலர்-மலராற்றொடுத்த, குழங்கன்மாலை-அழகியமாலையையணிந்த, வணர்-வளைந்த, இரு-பெரிய, கூந்தல் - குழலையும், செவ்வாய்-செவ்வாயையும், இனவளை-கூட்டமாகிய வளையலையுமுடைய, மடந்தை-தமயந்தியே! இப்பால்-இப்புறத்து, எரி - ஒளிவிடுகின்ற, மணித்தவிசில்-ரத்நாசனத்தில், தோன்றும்-தோன்றுகின்ற, நனைவிரி - அரும்புகள் விரிந்த, அலங்கல்-மாலையையணிந்த, மார்பன்-மார்பையுடையவன், நாள்-நாடோறும்,விழவரூத-திருவிழாநீங்காத, வீதி-வீதியிலே, கனை-சத்திக்கின்ற, குரல் - குரலையுடைய, முரசம்-பேரிகையானது, துஞ்சா - ஓய்வில்லாத, காம்பிலிக்காவல் வேந்தன்-காம்பிலி தேசத்தை யாளுகின்ற அரசன், எ-று.

(போ - ரை.) எந்நாளுந் தெய்வங்களுக்குச் சிறப்புமிக்க திருவிழாவெடுப்பதுதோன்ற நாள்விழவரூத வீதியென்றும். எந்த வாத்தியங்களினும் முரசஞ்சிறந்தமையால் கனைகுரன் முரசந் துஞ்சாவென்றும் சொல்லினர். முரசம் வாத்தியப் பொதுவுமாகும். (௧௪௧)

நுழைநொசிமருங்குறேம்ப நுண்ணெழின்மாமைவாய்ந்த
விழைவளர்முலையினய்மற் றிங்கினிதிருந்ததோன்றன்
மழலைவண்டுழலத்தூங்கு மழைமதப்புழைக்கைநால்வாய்க்
கழைசுளிகளிநல்யானைக் கலிங்கநாடாளுமன்னன்.

(ப - ரை.) நுழைநொசி-மிகுந்த நுட்பத்தையுடைய, மருங்குல்-இடையானது, தேம்ப-வாட, நுண்-நுட்பம்பொருந்திய, எழில்-அழகானது,மாமை வாய்ந்த-பிரகாசம்பொருந்திய, இழை - ஆபரணத்தை யணிந்த, வளர்முலையினய்-வளரப்பெற்ற முலையினையுடைய தமயந்தியே, இங்கு - இவ்விடத்தில், இனிது-இனிதாக,இருந்த-இருக்கப்பெற்ற, தோன்றல்-அரசனானவன்,மழலை-இனிமைபொருந்திய வோசையையுடைய, வண்டு-வண்டுகள், உழல-உழலும்

படி, தூங்கும்-தங்கிய, மழைமதம்-மழைபோன்ற மதத்தையும், புழைக்கை-துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையையும், நால்வாய் - தொங்குகின்றவாயையுமுடைய, கழைசளி-கரும்பைமுறிக்கின்ற,களிநல்யானை-களிப்புப்பொருந்திய நல்லயானைகளையுடைய, கலிங்க நாடாளுமன்னன் - கலிங்கநாட்டையாளுகின்ற அரசன், எ-று.

(போ - ரை.) யானை மதநீரையுண்ண வண்டுழலுதலால், வண்டுழலத் தூங்குமழை மதமென்றார். அம்மதநீரைவண்டுண்ணுதல்-நல்லமதந்தானுண் கவுளின்பானன்றுண்ணச், செல்லுசுரும்பே வெங்கரியின்றாழ் செவியூடே, மெல்லநடந்தே போகெனமெல்ல விளம்பென்று, சொல்லிமறக்கூர் வேலன கண்ணார்துயர்கின்றார்.” என்பதனாலறிக. (௧௪௨)

உளங்கனிந்துருகப்பைந்தார்க் காமனுமுவக்குஞ்சாய
றுளங்கொளிமுத்தமூரற் றோகையீங்கிருந்ததோன்றல்
விளங்கிழைநினதுகண்போல் வேரியங்குவளைபூத்த
வளங்கெழுமருதவேலி வாரணவாசிமன்னன்.

(ப - ரை.) உளம்-மனமானது, கனிந்துருக - இளகியுருகும்படி, பைந்தார்-பசியமாலையையணிந்த, காமனும்-மன்மதனும், உவக்கும்-விரும்புகின்ற, சாயல்-சாயலையும், துளங்கு-அசைகின்ற, ஒளி-ஒளியையுடைய, முத்தமூரல்-முத்தையொத்த பற்களையுமுடைய, தோகை-தமயந்தியே, ஈங்கு - இங்கே, இருந்த-இருத்தலைப் பெற்ற, தோன்றல்- அரசனானவன், விளங்கிழை- விளங்குகின்றவாபரணத்தையுடையாய், நினது-உன்னுடைய, கண்போல் - கண்ணைப்போல், வேரியங்குவளை-தேனையுடைய அழகிய குவளைமலர்கள், பூத்த-பூத்திருக்கின்ற, வளங்கெழு-வளப்பம்பொருந்திய, மருதவேலி-மருதநிலத்தையுடைய, வாரணவாசிமன்னன்-காசிதேசத்தரசன். எ-று,

(போ - ரை.) வாரணாசியென்பது வாரணவாசியென மருவிற்று. சாயலால் தோகைபோன்றவ ளெனக்கொள்க. (மாதர்கண்களுக்கு உவமிக்கப்படுங் குவளமலர்களை இத்தமயந்தி கண்களுக்கு உவமேயமாகக் கூறுதலால் எதிர் நிலையணி. (௧௪௩)

குவட்டிளமுலையினாய்நின் குழைமுகத்திங்களோக்கி
யுவட்டெடுத்துவகைவெள்ள மோங்கவீங்கிருந்ததோன்றல்
கவட்டடிக்கயவாய்மேதி கன்றுள்ளிப்பொழிந்ததீம்பா
றெவிட்டவுண்டன்னந்துஞ்சுஞ் செழும்புனற்சிந்துவேந்தே.

(ப - ரை.) குவடு-மலைபோன்ற, இளமுலையினாய்-இளமை பொருந்திய ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே, நின்-உன்னுடைய, குழை-குண்டலத்தையணிந்த, முகத்திங்களோக்கி - முகமாகிய சந்திரனைப்பார்த்து, உவட்டெடுத்து-பெருக்கெடுத்து, உவகை-மகிழ்ச்சி யென்னும், வெள்ளம் - கடலானது,

ஓங்க-மிகுந்தொலிக்க, ஈங்கிருந்த-இங்கிருத்தலையுற்ற,தோன்றல் - அரசனானவன், கவட்டடி-பிளப்பாகியகுளம்பையும், கயவாய்-பெரியவாயையுமுடைய, மேதி-எருமை,கன்றுள்ளி - தன் கன்றைநினைத்து, பொழிந்த-சொரிந்த, தீம்பால்-தித்திப்புப்பாலை, தெவிட்டவுண்டு - நிறையவுண்டு, அன்னந்துஞ்சும்-அன்னப்பறவை துயிலுகின்ற, செழும்புனல்-செழுமையுள்ளநீரையுடைய,சிந்துவேந்து-சிந்துதேசத்தை யாளுகின்ற அரசன். எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை.

(பொ - ரை.) சந்திரனைப்பார்த்தால் கடல் அதிகரித்தொலித்த லியல்பாதலால் குழைமுகத் திங்களைநோக்கி யுவட்டெடுத்து வகைவெள்ள மோங்க வீங்கிருந்ததோன்ற லெனப்பட்டது. "மதியெழக்கடன் முழங்குதல்போ" லென்றார்பிறரும். நீரிலே எருமை தன்கன்றைநினைத்துப் பொழிந்தபாலை அன்னம் உண்ணுதல், "பாலுநீரும் பாற்படப்பிரித்த, லன்னத்தியல்பென வறிந்தனர்கொளலே" இதனாற்காண்க. (கசசு)

பகட்டிளமுலையாயீங்குப் படுதிரைப்பரவைவேலை
முகட்டெழும்பரிதியேய்ப்ப வீங்குறைமுழவுத்தோளான்
பொகுட்டுமென்கமலவாவிப் பூம்புனலுழக்கிக்கொண்ட
லகட்டினில்வாளைதாவு மகன்பணைக்குகுதரேறே.

(ப - ரை.) பகடு-யானை மத்தகம்போன்ற, இளமுலையாய்-இளமைபொருந்திய முலையையுடைய தமயந்தியே! ஈங்கு-இவ்விடத்தில், படுதிரை-அலைகளையுடைய, பரவை-பரந்த, வேலைமுகட்டெழு-கடலுச்சியிற்றோன்றிய, பரிதியேய்ப்ப-சூரியனையொப்ப, ஈங்குறை-இங்கிருக்கின்ற, முழவுத்தோளான்-மத்தளம்போன்ற தோளையுடையவன், பொகுட்டு - கொட்டையையுடைய, மென்கமலம்-மெல்லிய தாமரைமலரையுடைய, வாவி-தடாகத்திலுள்ள,பூம்புனலுழக்கி-அழகுபொருந்திய நீரைக்கலக்கி, கொண்டல் அகட்டினில்-மேகங்களுடைய வயிற்றினிடத்தில்,வாளைதாவும் - வாளைமீன்கள்தாவுகின்ற, அகன்பணை-அகன்ற வயலையுடைய, குகுதரேறு-குகுததேசத்தாருக்குச் சிங்கவேற்றை யொத்த அரசன். எ-று.

(பொ - ரை.) முன்பாட்டிலும் இப்பாட்டிலும் குவடு,கவடு,பகடு,முகடு, அகடு, என்னும் அடி யெதுகையாய் வந்த உயிர்த்தொடர் மொழிக்குற்றியலுகரங்கள் டகர வொற்றிரட்டித்தல், "ஈரெழுத்து மொழியு முயிர்த்தொடர் மொழியும், வேற்றுமையாயி னொற்றிடையின் மிகத், தோற்றம்வேண்டும் வல்லெழுத்துமிகுதி" இச்சூத்திரத்தாலறிக. கொண்டலகட்டினில் வாளைதாவுமென்றல், "வெள்ளத்தடங்கணெடுவாளை வேலிக்கமுகின் மிடறொடியத், துள்ளிமுகிலைக் கிழித்துமழைத் துளியோடிறங்கு" மென்பதாற் காண்க.

வேலெனப்பிறழ்ந்துகூற்றை வெல்குவன் வருகவென்று
வோலைவிட்டுலவுங்கண்ணு யீங்குறையுலங்கொடோளான்
சூலுளைந்தலறிப்பைந்தேன் றுளிக்குமென்கமலப்போதின்
வால்வளைமுத்தமீனும்வளவயன்மற்சர்கோவே.

(ப - ரை.) வேலெனப்பிறழ்ந்து-வேற்படைபோ லொளியைச்செய்து, கூற்றை-யமனை, வெல்குவன்-வெற்றிகொள்ளுவேன், வருகவென்று - நீவரக் கடவாயென்று, ஓலைவிட்டு-அந்தயமனுக்கு ஓலையெழுதிவிட்டு, உலவும்-உலாவுகின்ற, கண்ணாய்-கண்களையுடையதமயந்தியே, ஈங்குறை - இங்கேயிருக்கின்ற, உலங்கொள்-திரள்கல்லின் வலியைக் கொண்ட, தோளான்-புயத்தையுடையவன், சூலுளைந்து-கருப்பவாதைப்பட்டு, அலறி-ஒலித்து, பைந்தேன்-பசிய தேனை, துளிக்கும்-தெறிக்கின்ற, மென்கமலப்போதின்-மெல்லியதாமரைமலரில், வால்-வெண்மைபொருந்திய, வளை-சங்கங்கள், முத்தமீனும்-முத்துகளைப்பெறுகின்ற, வளம்-வளம்பொருந்திய, வயல்-கழனிகள்சூழ்ந்த, மற்சரேறு-மச்சதேயத்தாருக்கு அரசன். எ-று.

(போ-ரை.) நீதிப்படிபோர்செய்து வெல்லக்கருதுமரசர்கள் உன்னைப் போரில் வெல்லும்படி எத்தனித்துவந்தேன். நீயும் வருகவென்று ஓலையேனும் தூதேனும் விடுத்துத் தெரியப்படுத்தல் முறையாதலின், கூற்றை வெல்குவன் வருகவென்று வோலைவிட்டுலவுங் கண்ணாயென்றார். இதனால் கண்களானவை காமுகர்க்குச் செய்யுங்கொடுமை கூறியதாயிற்று. (கசசு)

குடங்கையினெடியவாட்கட் கொம்பனாயீங்குப்பைம்பொன்
மடங்கலாசனத்தின்மேய மணியெழுவனையதோளான்
முடங்குவெண்டோட்டுக்கைதை முருகுயிர்த்திரங்குந்தெண்ணீர்த்
தடங்கடற்புலவுபோக்குந் தண்டுறைமகதநாடன்.

(ப - ரை.) குடங்கையின்-உள்ளங்கைபோல், நெடியவாட்கண்-நீண்ட வாள்போலுங் கண்களையுடைய, கொம்பனாய்-தமயந்தியே! ஈங்கு - இங்கே, பைம்பொன்-பசும்பொன்னாற்செய்த, மடங்கலாசனத்தின்-சிங்காதனத்தில், மேய - பொருந்திய, மணியெழுவனைய - அழகியஎழுத்தூணையொத்த, தோளான்-புயங்களையுடையவன், முடங்கு - வளைவினையுடைய, வெண்டோட்டு-வெண்மைபொருந்திய விதழையுடைய, கைதை-தாழைகளானவை, முருகுயிர்த்து-வாசனையைவீசி, இரங்கும்-சத்திக்கின்ற, தெண்ணீர் - தெளிந்தநீரையுடைய, தடம்-விசாலம்பொருந்திய,கடற்புலவு-கடலினது புலானாற்றத்தை, போக்கும்-நீக்குகின்ற, தண்டுறை- குளிர்ச்சி பொருந்தியதுறையையுடைய, மகதநாடன்-மகததேசத்தரசன், எ-று,

(போ - ரை.) வீரத்தன்மையும் புயவலிமையுந் தோன்ற ஆசனமென் றொழியாது மடங்கலாசன மென்றும்,தோளானென் றொழியாது மணியெழு வளைய தோளானென்றும் சொல்லினர் மூருகுயிர்த்துக் கடற்புலவுபோக்கு மென்றமையால், நெய்தற் கருப்பொருளாகிய தாழை அங்கே அதிகரித்திரு க்கிற தென்பது கருத்து. (கசுள)

கழையெனத்திரண்டமென்றோட் காமருகுவளையுண்கட்
பொழிகதிர்முத்தமூரற் பூங்கொடியீங்குவைகு
மழிகவுட்கடாத்தசீற்றத் தண்ணலங்களிறுபோல்வான்
மழையகடுரிஞ்சுமாடமலிகுருநாடர்கோவே,

(ப - ரை.) கழையென-மூங்கில்போல், திரண்ட - திரண்டிருக்கின்ற, மென்றோள்-மெல்லியதோள்களையும், காமரு-அழகுபொருந்திய, குவளையுண் கண்-நீலோற்பல தழையுண்ட கண்களையும், பொழிகதிர் - கிரணங்களைப் பொழிகின்ற, முத்தமூரல் - முத்தங்களையொத்த பற் ளையுமுடைய, பூங் கொடி-தமயந்தியே! ஈங்குவைகும்-இங்கேதங்கிய, அழி - ஒழுகின்ற, கவுட்க டாத்த-மதமொழிகின்ற கன்னத்தையும், சீற்றத்து - கோபத்தையுமுடைய, அண்ணல்-பெரிய, களிறுபோல்வான் - யானையையொத்த அரசனுனவன், மழையகடு-மேகத்தின் வயிற்றை, உரிஞ்சு-தேய்க்கின்ற, மாடமலி - உப்பரி கைகள் நெருங்கிய, குருநாடர்கோ-குருநாடர்க்கதிபதி. எ-று.

(போ - ரை.) கழையென்பது-கரும்பெனினும் ஒக்கும். குருவென்னும் அரசனாற் புரக்கப்படுதலால் குருநாடாயிற்று, குருக்ஷேத்திர மென்றுங் கூறு வர். குருக்ஷேத்திரம் புண்ணியபூமியாம். அது பாரதத்திற்காண்க.அன்றியும். "தீர்த்தமார்சிவ காசிதிகழ்குருக், கேந்திரம்பிரயாகை ளைரலர், பூத்தபுட்கர மாதிபுனிதர்க, ளார்த்தகங்கை யலைகடலாதியும்" இதனுலுமறிக. ()

வடுநெடுங்கண்ணியீங்கு வைகியமடங்கலன்னன்
குடமிகர்செருத்தற்செங்கட் குவிமுலையெருமைதெண்ணீர்த்
தடவயலுழக்கவாளை தாவிமுப்புடைக்காய்த்தெங்கின்
படுபழமுதிர்க்குஞ்சூழற்பல்லவதேயவேந்தே.

(ப - ரை.) வடு-மாவடுபோன்ற, நெடுங்கண்ணி-நெடியகண்களையுடைய தமயந்தியே! ஈங்கு-இங்கே, வைகிய-தங்கப்பெற்ற, மடங்கலன்னன் - சிங்க வேற்றையொத்தவன், குடமிகர்-குடத்தையொத்த, செருத்தல் - மடியையும், செங்கண்-சிவந்த கண்களையும், குவிமுலை-குவிந்தமுலையையுமுடைய,எருமை- எருமையானது, தெண்ணீர்-தெளிந்த நீரையுடைய, தடவயல்-விசாலம்பொ ருந்திய கழனிகளை, உழக்க-கலக்க,வாளை-அதனுலெழும்பிய வாளைகள்,தாவி- பாய்ந்து, முப்புடைக்காய்-மூன்றுபக்கமுள்ள காயையுடைய, தெங்கின் - தென்

ணமரத்தில், படு-உண்டாகிய, பழம் - பழங்களை, உதிர்க்கும் - உதிர்க்கின்ற, சூழல்-இடத்தையுடைய, பல்லவதேய வேந்து-பல்லவ தேசத்தை யாளுகின்ற அரசன், எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை.

(போ - ரை.) எருமை தெண்ணீர்த் தடவயலுழக்க அதனுலெழுந்த வாளைதாவித்தெங்கின் பழமுதிர்க்கும் பல்லவதேசமெனக் கூட்டுக. இதனுல் அந்நாடு நீர்வளமிக்குச் செழித்திருக்கின்ற தென்பதுகருத்து. (௧௪௯)

பிள்ளைமானேக்கியீங்கு வைகியபிறங்கற்றேளா
னள்ளிலைக்கமலப்போதி லரசிளவன்னங்காண
வள்ளுறைபிலிற்றுந்தண்கார் வரவெதிர்மயில்களாடக்
கிள்ளைபாட்டயருஞ்சோலைக் கேகயநாட்டுவேந்தன்.

(ப - ரை.) பிள்ளைமான்-இளமான் பார்வையையொத்த, நோக்கி-பார்வையையுடையதமயந்தியே! ஈங்கு-இங்கே, வைகிய-தங்கப்பெற்ற,பிறங்கல்-மலையையொத்த, தோளான்-தோளையுடையவன், அள்ளிலை-நெருங்கிய இலையையுடைய,கமலப்போதில்-தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, அரசிளவன்னங்காண-இளமை பொருந்திய அரச அன்னம் பார்க்கும்படி, வள்-வளம்பொருந்திய, உறை-துளியை, பிலிற்றும்-துளிக்கின்ற, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கார்-மேகங்களினுடைய, வரவெதிர்-வரவினையெதிர்த்த, மயில்களாட-மயில் கூத்தாட, கிள்ளை-கிளிப்பிள்ளைகள், பாட்டயரும்-பாட்டைப்பாடும்,சோலை-சோலைகள் சூழ்ந்த, கேகய நாட்டுவேந்தன்-கேகயநாட்டரசன். எ-று.

(போ - ரை.) அரசவன்ன மாவது-மூக்குங் கால்களுஞ் சிவந்து உடம்பு விளர்த்திருப்பது. கார்கண்டு மயிலாடுதல் "என்னையூர்ந்தருள் சுடர்வடிவிலையவேற்பெருமான், றன்னை நன்மருகெனப்படைத் தவன்றன தூர்தி, யன்னதாமெனுங் கேண்மையாலளிமுகிற்குலத்தைக் கன்னிமாமயில் காண்டொறுங் களிசிறந் தகவும்" இதனுற்காண்க. கிள்ளைபாட்டயருமென்றலால், "கிள்ளைபாடுவ கேட்பன பூவைகள்." என்றூர். பிறரும். (௧௫0)

கொல்லுலைவேற்கணல்லா யீங்குறைகுவவுத்தோளான்
முல்லையம்புலவிற்சேதா முலைவழியொழுகுதீம்பா
லல்லியங்கமலவள்ளத் தரசிளவன்னமாந்து
மல்லலம்பழனஞ்சூழ்ந்த மத்திரதேயவேந்தன்.

(ப - ரை.) கொல்லுலை-கொல்லனுலையிற்காய்ந்த, வேற்கண்-வேல்போன்ற கண்களையுடைய, நல்லாய் - தமயந்தியே! ஈங்குறை - இங்கே யிருக்கின்ற, குவவு - திரட்சிபொருந்திய, தோளான் - தோள்களை யுடையவன், முல்லையம்புறவில் - முல்லைகளை யுடைய அந்நிலத்தில், சேதா - செவ்விய

பசுக்களினுடைய, முலைவழி - முலையின்வழியே, ஒழுகுதீம்பால் - ஒழுகிய தித்திப்புப்பாலை, அல்லியங் கமலவள்ளத்து - அகவிதழையுடைய தாமரை மலராகிய கிண்ணத்தில், அரசிளவன்னம்-இளமைபொருந்திய அரசவன்னங் கள், மாந்தும்-உண்ணுகின்ற, மல்லல் - வளம்பொருந்திய, பழனஞ் சூழ்ந்த- வயல்களாற் சுற்றப்பட்ட, மத்திரதேயவேந்தன் - மத்திரதேயத்தை யாளுகி ன்ற வரசன். எ-று.

(போ - ரை.) முல்லையம் புறவிலிருக்குஞ் சேதாவின் பாலைக் கமலவள் ளத் தன்னமாந்தும் பழனஞ்சூழ்ந்த தேயமென்னலால், முல்லை நிலத்திற்கும் மருத நிலத்திற்கும் திணைமயக்கங் கூறியவாறாயிற்று. (கஙக)

தாளதாமரையின்மேய தாக்கணங்கனையாயீங்குக்
கோளரியென்னவைகுங் குருதிகொப்புளிக்கும்வேலான்
பாளைவாய்க்கமுகிற்றாவிப் பலவின்முட்புறக்காய்சிந்த
வாளையம்பகடுதாவும் வங்கநாடாளும்வேந்தே.

(ப - ரை.) தாள-தாளத்தையுடைய, தாமரையின் - தாமரைமலரிலே, மேய-இருக்கின்ற, தாக்கணங்கனையாய்-இலக்குமியை யொத்த தமயந்தியே, ஈங்கு-இங்கே, கோளரியென்ன-சிங்கவேற்றைப்போல், வைகும்-தங்கிய, குரு தி-உதிரத்தை, கொப்புளிக்கும்-கொழிக்கின்ற, வேலான் - வேற்படையையு டையவன், பாளைவாய்-பாளைகள் வாய்ந்த, கமுகிற்றாவி-கமுகமரத்தின்மேற் றாவி, பலவின் - பலாமரத்திற்காய்த்த, முட்புறக்காய் - முள்ளைப்புறத்திலே யுடையகாய்கள், சிந்த - சிதற, வாளையம்பகடுதாவும்-ஆண்வாளைகள் தாவுகி ன்ற, வங்கநாடாளும் வேந்து-வங்கதேசத்தை யாளுகின்ற அரசன். எ-று.

ஏகாரம்-ஈற்றசை.

(போ - ரை.) அரியென்பதற்குத் திருமாலெனப் பொருள் கொள்ளி னும்மையும். அரசமங்கையர்க்கு இலக்குமியைச் சொல்லுதலும், அரசனுக் குத் திருமாலைச் சொல்லுதலும், அழகிற்கு மாத்திரமன்றிப் பொருள், போ கம், காப்பு, பெருமை, முதலியவற்றிற்குங் கொள்க. கமுகினும் பலாபெரிதா தலால், கமுகிற்றாவிப் பலவின்முட்புறக்காய் சிந்த வாளையம்பகடுதாவுமென் றார். கோள் சிங்கத்திற்குக் கொலையும், திருமாலுக்கு, வலிமையுங் கொள்க. ()

காம்புறழ்பசியமென்றோட் கதிர்முலைத்துவர்வாய்த்தீஞ்சொற்
பாம்படுமல்குலீங்கு வைகியபரிதிவேலான்
றேம்பொதிகமலமேய வால்வளைதிங்களென்னு
வாம்பல்வாய்மலரும்வாவி யங்கநாடாளும்வேந்தே.

(ப - ரை.) காம்புறழ்-மூங்கிலையொத்த, பசிய-பசியவாகிய, மென்றோ ள்-மெல்லிய தோள்களையும், கதிர்முலை-பிரகாசம் பொருந்திய முலையையும் துவர்வாய்-சிவந்த வாயையும், தீஞ்சொல்-மதுரம் பொருந்திய சொல்லையும்,

பாம்படும் அல்குல்-பாம்பினை யடுகின்ற அல்குலையுமுடைய தமயந்தியே, ஈங்குவைகிய-இங்கேதங்கிய, பரிதிவேலான்-சூரியன்போன்றவேலையுடையவன் தேம்-தேனானது, பொதி - நிறைந்த, கமலமேய - தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, வால்வளை-வெண்சங்குகளை, திங்களென்று-சந்திரனென்று, ஆம்பல் - அல்லி முகைகள், வாய்மலரும்-விரியும், வாவி-தடாகத்தையுடைய, அங்கநாடாளும்-அங்கதேசத்தையாளுகின்ற, வேந்து-அரசன், எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை,

(போ - ரை.) வளை திங்கள்போல் ஒளிவீசுதலால் ஆம்பல்வாய் மலருமென்றார், "ஏவிழியார்முர விளநிலாக் கண்டுகருங், காவிமுகையவிழுங் காஞ்சியே" யென்றார் பிறரும். உமாதேவி இமயமலைக்கு மகளாய்வந்திருந்தபோது பரமசிவன் சனகன்முதலிய நால்வர்க்கும் தக்ஷிணாமூர்த்தியாயிருந்து அனுக்கிரகம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது அக்கவுரியை மணக்கும்படி செய்யவேண்டித் தம்மேல்மலரம்புகளைத் தொடுத்த மன்மதனை அக்கடவுள் நெற்றிக்கண்ணைத்திறந் தெரித்தபோது அவனெலும்பு விழுந்த இடமாதலால், அதற்கு அங்கதேசமென்னும் பெயராயிற்று. (வால்வளை திங்களென்றுவாம்பல்வாய் மலருமென, ஆம்பன்மலருக்குச் சங்கினிடத்தில் சந்திரனென்னும் மயக்கஞ்சொல்லப்பட்டமையால் மயக்கவணி.) (கருரு)

சிதரரிநெடுங்கணல்லா யீங்குறைதிணிபொற்றோளான்
கதிர்படுகழனியூடுகனைத்தினவண்டுந்தேனும்
புதித்துணக்கமலப்போது புரிமுறுக்கவிழ்ந்துமாறா
மதுமடைதிறந்துபாயும் வளங்கொள்பாஞ்சாலவேந்தே.

(ப - ரை.) சிதர்-பரவுகின்ற, அரி-செவ்வரிபரந்த, நெடுங்கணல்லாய் - நெடிய கண்களையுடைய தமயந்தியே, ஈங்குறை-இங்கே யிருக்கின்ற, திணி-வலிமைபொருந்திய, பொற்றோளான்-அழகியதோளையுடையவன், கதிர்படு-கதிர்களானிலைறயப்பெற்ற, கழனியூடு-வயல்களிலே, கனைத்து-ஆரவாரித்து, இனம்-கூட்டமாகிய, வண்டும்-வண்டுகளும், தேனும்-தேன்வண்டுகளும், புதிதுண-புதிதாகவுண்ண, கமலப்போது-தாமரைமலர்கள், புரி - கட்டுப்பட்ட, முறுக்கவிழ்ந்து-முறுக்குடைந்து, மாறா-நீங்காத, மது-தேனானது, மடைதிறந்து மடையைத்திறந்து, பாயும்-பாய்கின்ற, வளங்கொள்-வளத்தைக்கொண்ட, பாஞ்சாலவேந்து-பாஞ்சாலதேசத்தரசன். எ-று.

ஏகாரம்-ஈற்றசைக்கண்வந்தது.

(போ - ரை.) கீழனியிடத்திலே யிருக்குந் தாமரைமலர்கள் வண்டினங்களுக்கு நாடோறும் புதிதாக வுண்ணும்படி தேனைத் தருமென்னலால், அவ்வாறு அந்நாட்டிலுள்ளவ ரனைவரும் விருந்தினர்க்கு உபசரிக்கின்றன ரென்பது கருத்து. (கருச)

இழைபுரைமருங்குலின்னே யிறுமிறுமென்னவீங்கி
யழகுவீற்றிருந்தபொம்ம லணிமுலையாங்குவைகுங்
கொழுதிவண்டிமிருந்தாரான் கோணிலைதிரிந்தஞான்று
மழைவளஞ்சுரக்குஞ்செல்வ மலிந்தகாந்தாரவேந்தே.

(ப - ரை.) இழைபுரை-நூலிழையையொத்த, மருங்குல்-இடையானது, இன்னே-இப்பொழுதே, இறுமிறுமென்ன-ஒடியுமொடியுமென்ன, வீங்கி-பருத்து, அழகுவீற்றிருந்த-அழகானது அரசிருந்த, பொம்மல்-பொலிவுபெற்ற, அணி-ஆபரணங்களையணிந்த, முலை-ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே, ஆங்குவைகும்-அங்கேதங்கிய, கொழுதி-மூக்கிறைலுழுது, வண்டு-வண்டுகள், இமிரும்-ஒலிக்கின்ற, தாரான்-மாலையையுடையவன், கோள்-நவக்கிரகங்கள், நிலைதிரிந்த ஞான்றும்-நிலைமாறியகாலம், மழைவளஞ்சுரக்கும்-மழைவளங்களுண்டாகின்ற, செல்வமலிந்த-செல்வமிகுந்த, காந்தாரவேந்து-காந்தாரதேயத்தரசன். எ - று.

(பொ - ரை.) கோணிலை திரிதலாவது - கோள்கள் நடக்கவேண்டிய முறைதப்பி மாறிநடத்தல், அப்படி நடந்தால் அந்தத்தேசத்தில் மழைபெய்ய மாட்டாதென்க. கோணிலைதிரிதல், "காய்சின வெய்யோன்சேயோன் முன்செலக் கதிர்கால்வெள்ளித் தேசிகன் பின்புசென்று நடக்குமிச்செயலான் முந்நீர்த், தூசின வுலகிற்பன்னீ ராண்டுவான் சுருக்குமென்று, பேசினநூல்கண்மாரி பெய்விற்போற் சென்றகேண்மின்." இதனாலறிக. (கஙு)

அள்ளிலைவடிவேற்கண்ணா யீங்குறையலங்கற்றோளான்
முள்ளரைமுளரிமேய்ந்து முழுநெறிக்குவளைமென்று
வள்ளைவாய்குதட்டிமேதி வழைநறுநீழற்றுஞ்சும்
வெள்ளநீர்ப்பழனஞ்சூழ்ந்த மிதிலைநாடாளும்வேந்தே.

(ப-ரை.) அள்ளிலை-மாமிசத்தை யள்ளிக்கொள்கின்ற இலையையுடைய, வடிவேல்-கூரியவேல்போன்ற, கண்ணாய் - கண்களையுடைய தமயந்தியே! ஈங்குறை-இங்கேயிருக்கின்ற, அலங்கற்றோளான்-மாலையை யணிந்த தோள்களையுடையவன், முள்ளரை-முள்ளுகள்நிறைந்த தாளையுடைய, முளரிமேய்ந்து-தாமரைப் பூவைமேய்ந்து, முழுநெறி - முழுநெறிப்பையுடைய, குவளைமென்று-குவளைமலரைமென்று, வள்ளை-வள்ளையிலையை, வாய்குதட்டி - மென்று, மேதி-எருமைகளானவை, வழை - புன்னைமரத்தினுடைய, நறுநீழல்-நறியனிழலிலே, துஞ்சும்-உறங்குகின்ற, வெள்ளநீர்-அதிகநீரையுடைய, பழனஞ்சூழ்ந்த-கழனிகளாற் சூழப்பட்ட, மிதிலைநாடாளும்- மிதிலாதேசத்தை யாளுகின்ற, வேந்து-அரசன், எ-று.   ஏகாரம்-ஈற்றசை.

(பொ - ரை.) மேய்ந்து-மென்று வாய்குதட்டி யென்னும் வினையெச்ச வடுக்குகள் துஞ்சுமென்னும் பெயரெச்சவினையையும், அதுபழனமென்னும் பெயரையுங்கொண்டு முடிந்தன. (கடுசு)

வெதிர்புரைபசியமென்றோள் வேல்கிடந்தனையகண்ணா
யதிர்கழலரசர்போற்ற வீங்குறையரியேறன்னான்
கதிர்வெயிற்கற்றைகான்று காசுகண்படுக்குமாட
மதியகடுரிஞ்சவோங்கு மாளவதேயவேந்தே.

(ப - ரை.) வெதிர்புரை-மூங்கிலையொத்த, பசிய-பசியவாகிய, மென்றோள்-மெல்லிய புயங்களையுடைய, வேல்கிடந்தனைய - வேற்படை யிருந்ததையொத்த, கண்ணாய்-கண்ணையுடைய தமயந்தியே! அதிர் - அதிர்ச்சியையுடைய,கழலரசர்-வீரக்கழலையணிந்த அரசர்கள், போற்ற-வணங்க, ஈங்குறை-இங்கேயிருக்கின்ற, அரியேறன்னான்-சிங்கவேற்றையொத்தவன், கதிர்-கதிராகிய, வெயிற்கற்றை-வெயிற்றொகுதியை, கான்று-வீசி, காசு - ரத்நங்கள், கண்படுக்கும்-பதித்திருக்கின்ற, மாடம்-உப்பரிகைகள், மதி-சந்திரனுடைய, அகடு-வயிற்றை, உரிஞ்ச-தேய்க்க, ஓங்கும் - உயர்ந்திருக்கின்ற, மாளவதேயவேந்து மாளவதேசத்தரசன். எ-று.

(பொ - ரை.) அனேகமன்னர் இவன்கீழ் அரசு செய்துகொண்டிருத்தல் தோன்ற அதிர்கழலரசர் போற்றவென்றும், அவர்களினு மிகுந்த வல்லமை யுடையவ னென்பதுதோன்ற அரியேறன்னானென்றுஞ் சொல்லினர்.

வடுவகிர்நெடுங்கணல்லாய் மடங்கலாசனத்தின்வைகுந்
தொடுகடலுயிர்த்தமுத்தந் துயல்வருதடந்தோள்வீரன்
கடிமுறுக்கவிழ்ந்தசெவ்விக் கமலமென்பொகுட்டிலேறிக்
குடவளைமுத்தமீனுங் கோசலத்தரசரேறே.

(ப - ரை.) வடுவகிர்-மாவடுவின் பிளப்பையொத்த, நெடுங்கண்-நெடிய கண்ணையுடைய, நல்லாய்-தமயந்தியே! மடங்கலாசனத்தின் - சிங்காதனத்திலே, வைகும்-தங்கிய, தொடுகடல் - சகரராற்றோண்டப்பட்ட கடலானது, உயிர்த்த-பெற்ற, முத்தம்-முத்துவடங்களானவை, துயல்வரு - அசைகின்ற, தடம்-பருத்த, தோள்-புயத்தையுடைய, வீரன்-அரசனானவன், கடி-வாசனை பொருந்திய, முறுக்கவிழ்ந்த-முறுக்குடைந்த, செவ்வி-அழகுபொருந்திய, கமலமென் பொகுட்டில் - தாமரை மலரினுடையமெல்லிய கொட்டைகளின் மேல்,ஏறி-ஏறிக்கொண்டு, குடவளை-குடம்போன்ற சங்கானது, முத்தமீனும்-முத்துக்களைப்பெறுகின்ற, கோசலத்து-கோசலதேசத்தையாளுகின்ற,அரசரேறு-அரசரிற் சிங்கவேற்றையொத்த வரசன். எ-று.

ஏகாரம்-ஈற்றசைக் கண்வந்தது.

(போ - ரை.) அணிகள் அனேகமிருக்க இவ்வரசன் முத்துவட மணிந் தனைக்குறிக்கில், தனக்கு இயற்கையிற் செல்வமிருந் திருப்பினும்,உடுத்திரள் படிகம்போன்றும், உருட்சியும் கனமும், உள்ளனவும், பார்வைக் கின்பந் தருவனவும், குற்றமில்லனவுமாகிய முத்துக்களையணிந்தால் வறுமையுள்ளனவும் போய்ச் செல்வமுண்டாகுமென்னும் விதிபற்றிப்போலும், தன்னாட்டில் வச்சிறம் உற்பத்தியாயினும் அதில் இவ்வள விருப்பின்மைகாண்க. (கஙஅ)

மாழைமென்னோக்கியீங்கு வைகியமானவேலான்
றாழைமுப்புடைக்காய்வீழ்ந்து தாற்றிளங்கமுகுசெற்று
வீழ்சுளைவருக்கைபோழ்ந்து வெம்புலியடியபைங்காய்க்
கோழரையரம்பைசாய்க்குங் குடகநாடாளும்வேந்தே.

(ப - ரை.) மாழை-மாம்பிஞ்சிபோன்ற, மென்னோக்கி - மெல்லியபார்வையையுடைய தமயந்தியே, ஈங்கு-இங்கே, வைகிய-தங்கிய, மான-பெரிய, வேலான்-வேற்படையையுடையவன், தாழை-தெங்கினுடைய, முப்புடைக் காய்-மூன்றுபக்கங்களையுடைய காயானது, வீழ்ந்து - விழுந்து, தாறு - குலைகளையுடைய, இளங்கமுகு-இளமைபொருந்திய கமுகமரத்தை, செற்று - ஒடித்து, வீழ்சுளை-விரும்பப்பட்ட சுளையையுடைய, வருக்கைபோழ்ந்து - பலாவைப்பிளந்து, வெம்புலியடிய-வெப்பம்பொருந்திய புலியினதடியையொத்த, பைங்காய்-பசியகாயையுடைய, கோழரை-கொழுமையுள்ள அடியையுடைய, அரம்பை-வாழையை, சாய்க்கும்-சாயச்செய்யும், குடகநாடு-குடகதேசத்தை, ஆளும்-ஆளுகின்ற, வேந்து-அரசன். எ-று.

(போ - ரை.) மரங்களைக் கூறினும் அவ்வற்றின கனிகளையெனக் கொள்ளுதல் சிறப்பென்க, தென்னம்பழம் வீழ்தலால் இவ்வாறுகுமோவெனின் ஆகும், அது "காய் மாண்டதெங்கின் பழம்வீழக் கமுகினெற்றிப், பூமாண்ட தீந்தேன் றொடைகீறி வருக்கைபோழ்ந்து, தேமாங்கனிசிதறி வாழைப்பழங்கள் சிந்து, மேமாங்கதமென்றிசையாற் றிசைபோயதுண்டே." விதனாலறிக.

ஏந்திளமுலையாயிப்பா லினிதுறைகுமரனன்னான்
றேந்துணரூழ்த்தபோதுந் தெரியவையரிமழைத்தசிற்றிற்
காந்தெரிமணியும்பொன்னும் காழகிற்றுணியும்வாரிப்
பூந்துறைசுருட்டுந்தெண்ணீர்ப் பொன்னிநாடாளும்வேந்தே.

(ப - ரை.) ஏந்து-தாங்குகின்ற, இளமுலையாய் - இளமை பொருந்திய முலைகளையுடைய தமயந்தியே! இப்பால்-இப்புறத்தில், இனிதுறை-இனிமையுடனுறைகின்ற, குமரனன்னான்-குமாரக்கடவுளையொத்தவன், தேந்துணர்-வாசனைபொருந்திய மகரந்தங்களை, ஊழ்த்த-உதிர்த்த, போதும்-மலரையும்-

தெரிவையர்-சிறுபெண்கள், இழைத்த-செய்த, சிற்றில்-சிறுவீட்டினது, கார்தெரி-ஒளிமிகுந்த, மணியும்-மணிகளையும், பொன்னும்-பொன்னையும், காழ்-வயிரம்பொருந்திய, அகிற்றுணியும்-அகிற்றுண்டுகளையும், வாரி - வாரிக்கொண்டு, பூ-அழகுபொருந்திய, திரைசுருட்டும்-அலைகளை மடக்குகின்ற, தெண்ணீர்-தெளிவுபொருந்தியநீரையுடைய, பொன்னிநாடு-காவிரிசூழ்ந்த சோணாட்டை, ஆளும்வேந்து-ஆளும் அரசன். எ-று.

(போ-ரை.) வான்வறப்பினும் காலந்தப்பாதுவரும் காவேரிநதிசூழ்ந்த அந்நாட்டுக்கு ஒருகுறைவில்லையென்பது தோன்றப்போதும் மணியும் பொன்னும் அகிற்றுணியும்வாரிப் பூந்திரைசுருட்டுந் தெண்ணீர்ப் பொன்னிநாடென்றார் அதனால் அந்நாட்டையாளும் அரசன் பெருமை விளங்குகின்றது.

மோட்டிளமுலையாய்பைம்பொன் மொய்ம்மணித்தவிசினுப்பட்
சேட்டிளம்பரிதிபோல வீங்குறைதிணிபொற்றோளான்
பாட்டளிபேட்டினோடும் பருமுகையவிழ்த்துத்தேறற்
கூட்டுணுங்கமலவாவிக் கொற்கையம்பதிக்குவேந்தே.

(ப-ரை.) மோடு-உயர்ச்சிபெற்ற, இளமுலையாய்-இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே! பைம்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த, மொய்ம்மணி-மணிகள்நெருங்கிய, தவிசினுப்பண் - ஆசனத்தின் மத்தியத்திலே, சேட்டிளம்பரிதிபோல - மிகுந்த இளமைபொருந்திய சூரியன்போல், ஈங்குறை-இங்கே யிருக்கின்ற, திணி-வலிமைபெற்ற, பொற்றோளான்-அழகுபொருந்திய தோளையுடையவன், பாட்டளி-பாட்டையுடையவண்டுகள், பேட்டினோடும்-பெட்டைகளுடன், பருமுகையவிழ்த்து-பரிய அரும்புகளைவிரித்து, தேறல்-தேனை, கூட்டுணும்-கொள்ளைகொள்ளும், கமலவாவி-தாமரைத்தடாகத்தையுடைய, கொற்கையம்பதிக்குவேந்து-சேரமான். எ-று.
ஏகாரம்-அசைநிலை.

(போ-ரை.) பாட்டளிபேட்டினோடுந் தேறல் கூட்டுணுமெனலால், உலகத்தில் தனியேயுண்பதினும் தமக்கினிய துணையியுடனிருந்துண்ணல் யாவர்க்கு மின்பமென்பதாயிற்று. (௧௯௧)

என்னமற்றினையவாறே யெரிமணிமாடஞ்சேர்ந்த
மன்னவற்குலமும்பேரும் வரன்முறைவழாதுகூறி
மின்னகுபரிதிவைவே னளனுருக்கொண்டுமேய
வன்னவர்தமையுமற்றை நளனையுமறையலுற்றாள்.

(ப-ரை.) என்ன-இப்படியென்று, இனையவாறு - இத்தன்மைப்படி, எரிமணி - ஒளிவீசுகின்ற மணிகள்பதித்த, மாடஞ்சேர்ந்த - உபரிகைகள்

சேர்ந்த, மன்னவர்-அரசர்களுடைய, குலமும்-மரபும். பேரும்-நாமமும், வரன்முறை-குலமுறைமையில்,வழாது-வழுவாமல்,கூறி-சொல்லி,மின்னகு-ஒளியையுடைய, பரிதி-சூரியனையொத்த, வைவேல்-கூரியவேலையுடைய, நளனுருக்கொண்டுமேய-நளனுருவங்கொண் டிருக்கின்ற, அன்னவர்தமையும்-இந்திரன்முதலிய அந்நால்வரையும், நளனையும்-நளமகாராஜனையும், அறையலுற்றாள்-சொல்லத் தொடங்கினள். எ-று. மற்று-அசை.

(பொ - ரை.) வடநூலிற் சொல்லியபடி வெவ்வேறு சொல்லில், இந்நூல் விரியுமென்பதுபற்றி இத்தன்மையையுடைய நாட்டரசனென்று சொல்லியபடி, குலமும் பேருஞ் சொன்னாளென்பதற்கு இனையவாறு மன்னவர் குலமும் பேரும் வரன்முறை வழாதுகூறியென மாட்டெறிந் தொழுகலென்னும் யுத்தியாற் சுருக்கிக்கூறினர். இனிநாலுபாட்டால் இந்திரன் முதலிய நால்வர்க்கும் நளனுக்குஞ் சிலேடையாகத் தனித்தனி சொல்லுதல் காண்க.

கலைவளர்திங்களென்னக் கடிகமழ்கமலம்வாட்டுந்
திலகவாண்முகத்தாயீங்கு வைகியசினவேற்காளை
வலனுடைவயிரவாளான் கற்பகமலிந்ததோளான்
பலபகைவரைமுன்செற்ற பகட்டெழின் மார்பினனே.

(ப - ரை.) கலைவளர்-கலைகள் வளரப்பெற்ற, திங்களென்ன - சந்திரன்போல், கடிகமழ்-வாசனை கமழ்கின்ற, கமலம்வாட்டும்-தாமரைமலரை வாடச்செய்கின்ற, திலகவாண்முகத்தாய்-திலகமிட்ட ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய தமயந்தியே, ஈங்குவைகிய-இங்கேதங்கிய, சினவேற்காளை-கோபம்பொருந்திய வேற்படையையுடையவரசன், வலனுடைவயிரவாளான் - வலனைக்கொன்ற வச்சிரப்படையையுடையவன், (வெற்றி பொருந்திய கூறியவாளையுடையவன்) கற்பகமலிந்ததோளான்-கற்பக மலர்மாலை நெருக்கப்பெற்ற தோளையுடையவன், (மலையைப்பிளக்கும் வலிமைமிகுந்த தோளையுடையவன்) பலபகைவரை முன்செற்ற-பலவாகிய பகைகொண்ட மலைகளை முன் சிறகறுத்துச் சயங்கொண்ட, (பலசத்துருக்களை முன்செயித்த,) பகட்டெழின்மார்பினன்-பெருமை பொருந்திய அழகிய மார்பையுடைய இந்திரன் (நளன்) எ-று.

(பொ - ரை.) தமயந்தி மாலைசூட்டாது வந்த மேற்சொன்ன அரசர் முகமலர்கள் வாடுதல் பற்றித் திங்களென்னக் கமலம்வாட்டுந் திலகவாண்முகத்தாயென்றார், இறந்தால் தன்னுடம்பு நவமணியாகும்படி வரம்பெற்றிழுந்த வலாசுரனைக் கொன்றபடியால் வலனுடைய வயிரவாளானென்றும், பறந்து உலகத்தை யழித்துக்கொண்டிருந்த மலைகளின் சிறகை யறுத்தபடியால் பலபகைவரைமுன் செற்றவென்றும், இந்திரனுக்கு அடைகள் கொடுக்கப்

பட்டன. இப்பாட்டிற் பின்னிரண்டடியும் இந்திரனுக்கும் நளனுக்கும் சிலேடையாதல் காண்க. (௧௬௩.)

நகைமதிமுகத்தாயீங்கு வைகியநாமவேலான்
புகலரும்வெகுளியுள்ளத் தொருவினன்பொங்கியார்த்த
பகையிருட்பிழம்புசீக்கும் பலசுடருமிழும்வாளான்
றகைமைசால்புலவரேத்துந் தாலமேழுடையகோவே.

(ப - ரை.) நகை - ஒளியையுடைய, மதிமுகத்தாய் - சந்திரன்போன்ற முகத்தையுடைய தமயந்தியே. ஈங்குவைகிய-இங்கேதங்கிய, நாமவேலான்- அச்சத்தைத்தரும் வேற்படையையுடையவன், புகலரும் - சொல்லுதற்கரிய, வெகுளியுள்ளத்து-கோபமுள்ள மனத்தையுடைய, ஒருவினன் - ஆட்டுக்கடா வாகனத்தையுடையவன், (புகலரும்-புகுதற்கரிய, வெகுளி-சினத்தை, உள்ளத்து-மனத்தின்கண், ஒருவினன்-நீக்கினன்,) பொங்கி-பொலிந்து, ஆர்த்த-ஒலித்த, பகை-பகையாகிய, சுடருமிழும்-ஒளியையுமிழ்கின்ற, வாளான் - சுவாலையையுடையவன், (பொங்கியார்த்த-மிகுந்து கர்ச்சித்த, பகையிருள்-இருளையொத்த பகைவரது, பிழம்பு-கூட்டத்தை, சீக்கும்-கெடுக்கின்ற, பல-பலவாகிய, சுடருமிழும்-ஒளிவிடுகின்ற, வாளான்-வாட்படையையுடையவன்,) தகைமைசால்-அழகுமிகுந்த, புலவரேத்துந்-தேவரால் துதிக்கப்பட்ட, தாலமேழுடையகோ-எழுநாவுடைய தீக்கடவுள், (தகைமைசால்-பெருமைமிகுந்த, புலவரேத்தும்-வித்துவான்களால் துதிக்கப்பட்ட, தாலமேழுடையகோ - சத்த தீவையுடைய நளன்.) எ-று.

(போ - ரை.) ஒரு வென்பது ஆடு, வெறுவிலக்கில் - "ஒருத்திக்கொருவன் பகையோ" வென்றார்பிறரும், தேவர்புசிக்கின்ற அவிர்ப்பாகங்கள் அக்கினிமுகமாகப் பெறவேண்டுதலாலும், இதனால் தேவர்கள் வாழ்க்கைக்கு அக்கினிகாரணமாதலாலும், வேதத்தில் தேவர்களுக்கு அக்கினியை முகமாகச் சொல்லுதலாலும், தமக்குப்புசிப்புத் தருபவனை உண்பவர் புகழ்வது இயல்பாதல்பற்றி அக்கினியைப் புலவரேத்துந் தாலமேழுடைய கோவென்றார் புலவரென்பது - பலபொருளொரு சொல்லாய்த் தேவரையும் கற்றவரையும் உணர்த்துதலால் ஏத்துதல், அக்கினிக்குத்தேவரும் - நளனுக்குக் கற்றவருமெனக்கொள்க, இப்பாட்டிற் பின் மூன்றடியும் அக்கினிக்கும் நளனுக்கும் சிலேடையால் காண்க. (௧௬௪)

அஞ்ஞனமெழுதலாற்று தம்மவோவென்றுரையும்
வஞ்சிநுண்ணிடையாயிங்கு வைகியநாமவேலா
னெஞ்சலிறருமன்றெண்ணீ ரிருங்கடலுலகமெல்லாஞ்
செஞ்செவேயோசைபோய தீதறுசெங்கோல்வேந்தே.

(ப - ரை) அஞ்சனம்-மையை, எழுதல்-எழுதலை, ஆற்றாது - சகியாது, ஓவென்று-ஓவென்ன, நையும்-நைவையடைகின்ற, வஞ்சிநுண்ணிடையாய்-வஞ்சிக்கொடிபோல் நுட்பமாகிய இடையையுடைய தமயந்தியே, ஈண்குவைகிய-இங்கேதங்கிய, நாமவேலான் - அச்சத்தைத்தருகின்ற வேற்படையையுடையவன், எஞ்சலில்-குறைவில்லாத, தருமன் - தருமனென்னும் பெயரையுடையவன், (தருமத்தையுடையவன்) தெண்ணீர்-தெளிவுபொருந்திய நீரையுடைய, இருங்கடலுலகமெல்லாம்-பெரிய கடல்சூழ்ந்த உலகமுழுவதும், செஞ்சவே-செவ்வையாக, ஓசைபோய-புகழ்பரவப்பெற்ற, தீதறு - குற்றமற்ற, செங்கோல்வேந்து-செவ்விய காலதண்டத்தையுடையயமன், (செங்கோல் செலுத்தும் நளன்.) எ-று.

(போ - ரை.) கண்ணுக்கு மையெழுதினால் அந்த மையளவு கனமும் பொறுக்கமாட்டாது நையுமிடையெனக்கொள்க அம்மவோ - இரக்கக்குறிப்பு 'அனிச்சப்பூக்கோதை சூட்டி னம்மனை யோவென்றஞ்சிப், பணிக்கு நுண்ணுசுப்பிற் பாவை'' என்றார் பிறரும். உயிர்கள்செய்த தீவினைக்குத் தகவொறுத்தலால் யமனையும், அறமுப்பத்திரண்டும் செய்தலால் நளனையும் தருமனென்றார் இப்பாட்டிற் பின்னிரண்டடியும் யமனுக்கும் நளனுக்கும் சிலேடையாதல் காண்க. (௧௬௫)

பாற்றிரையமிர்தமூறும் படரொளிப்பவளச்செவ்வாய்க்
கோற்றொடிமடந்தையீங்கு வைகியகுவவுத்தோளான்
மாற்றருஞ்சிறப்பின்மிக்க வளங்கெழுபுவனவேந்த
னாற்றிசைப்பரப்புஞ்சூழ்போ நலங்கெழுநேமிவேந்தே.

(ப - ரை.) பாற்றிரை-பாற்கடலிற்பிறந்த, அமிர்தமூறும்-அமிர்த மூறுகின்ற, படர்-பரவப்பெற்ற, ஒளி-ஒளியையுடைய, பவளச்செவ்வாய்-பவளம்போன்ற செவ்வாயையும், கோற்றொடி - அழகியவளையலையுமுடைய, மடந்தை-தமயந்தியே, ஈங்குவைகிய-இங்கேதங்கிய, குவவுத்தோளான் - திரட்சிபொருந்திய தோளையுடையவன், மாற்றரும்-ஒருவராலும் நீக்குதற்கரிய, சிறப்பின்மிக்க-சிறப்பினால் மிகுந்த, வளங்கெழு-வளம்பொருந்திய, புவனவேந்தன்-நீருக்கரசன், (பூமிக்கரசன்,) நாற்றிசைப்பரப்பும்-நான்குதிசைகளின்பரப்பினும், சூழ்போம்-சூழ்ந்துபோகின்ற, நலங்கெழு-நன்மைபொருந்திய, நேமிவேந்து-கடலரசனான வருணன், (சக்கிரவர்த்தியாகிய நளமகாராஜன்.)

(போ - ரை.) புவனமென்பது-நீருக்கும் பூமிக்கும், நேமியென்பது-கடலுக்கும் சக்கரத்துக்கும் பலபொருளொரு சொல்லாதல் காண்க. இப்பாட்டிற் பின்னிரண்டடியும் வருணனுக்கும் நளனுக்கும் சிலேடையாதல் காண்க. ()

போதரிநெடுங்கணல்லாய் பொருசிலைவேனிலானிற்
கோதையர்மனமுங்கண்ணுங் கூட்டுணுங்குவவுத்தோளான்

றுதவிழ்கமலப்போது மலர்ந்தபூந்தடங்கடோறு
மாதர்மென்முகங்கள்காட்டும் வளங்கெழுநிடதவேந்தே.

(ப - ரை.) போதரி-அரிபரந்த, நெடுங்கண் - நெடியகண்களையுடைய, நல்லாய்-தமயந்தியே, பொருசிலை-பொருகின்ற வில்லையுடைய, மனமும்-நெஞ்சையும், கண்ணும்-விழிகளையும், கூட்டுணும் - கொள்ளையிடுகின்ற, குவவுத்தோளான்-திரட்சிபொருந்திய தோளையுடையவன், தாதவிழ்-மகரந்தப்பொடியுதிர்க்கின்ற, கமலப்போது-தாமரைமலர்கள், மலர்ந்த-விரிந்த, பூந்தடங்கடோறும்-பொலிவு பொருந்திய தடாகங்கள் தோறும், மாதர் - மடவார்களுடைய, மென்முகங்கள்காட்டும்-மெல்லிய முகங்களைக் காண்பிக்கின்ற, வளங்கெழு-வளம்பொருந்திய, நிடதவேந்து - நிடதேசத்தையாளும் நளமகாராஜன், எ-று. அசை.

(பொ - ரை.) மனமுங்கண்ணுங் கொள்ளை கொண்டுண்ணுந் தோளானெனினும் அமையும் இப்பாட்டில் தோளான் எழுவாய், நிடதவேந்து-பயனிலை. இப்படலத்தில் சேயரி சிந்தியென்னும் நூற்றிருபத்து நாலாம்பாட்டு முதல் இப்பாட்டுவரையும் முதற்கண் இத்தன்மையனென்று ;பொதுப்படச் சுட்டியதை எழுவாயாகவும் இந்நாடனென்பதைப் பயனிலையாகவுங்கொள்க.

என்றியலணங்குகூற வினையரிலன்னங்கூறு
மன்றலந்தெரியத்திண்டோண் மன்னவன்யார்கொலென்னுப்
பொன்றிகழ்திதலைப்பூத்த புணர்முலைப்பாவைபோல்வா
ளொன்றியவையத்தோடு முள்ளெனக்குருகிநின்றாள்.

(ப - ரை.) என்று-இப்படியென்று, இயலணங்கு-நாமகளானவள்,கூற-சொல்லியவளவில், இனையரில்-இத்தன்மையையுடைய அரசர்களில், அன்னங்கூறும்-அன்னப்பறவை முன்புசொல்லிய, மன்றல் - வாசனை பொருந்திய, தெரியல்-மாலையையணிந்த, திண்டோள்-திண்மை பொருந்திய தோள்களையுடைய, மன்னவன்-நளமகாராஜன், யார்கொலென்னு எவனென்று,பொன்-பொன்போல், திகழ்-விளங்குகின்ற, திதலைபூத்த-தேமல்பரவிய,புணர்முலை-நெருங்கியமுலைகளையுடைய, பாவைபோல்வாள் - பாவைபோல் பவளாகிய தமயந்தியானவள், ஒன்றிய வையத்தோடும்-பொருந்திய சந்தேகத்துடனே, உள்ளம்-மனமானது, நெக்குருகி நின்றாள்-மிகவும் கரைந்து நின்றாள். எ-று.

(பொ - ரை.) இந்திரன் முதலிய நால்வரும் நளவேடங் கொண்டிருந்தலாலும், அவர் அவ்வா றிருத்தலைக் கேள்விப்படாமையாலும், நாமகள் அந்நால்வரையுஞ் சொன்ன செய்யுளுக்கு அத்தேவரை யன்றி நளனென்றும் பொருள் படுதலாலும், நளனைச்சொல்லிய செய்யுளுக்கு வேறு பொருள் படாது நிடதவேந்தனென்று வெளிப்பட்டிருப்பினும் இதர்

க்கும் உளதோ வென்றும் நம்மை விரும்பியிருந்த தேவர்நிலைமாறி மாயஞ்செய்யினுஞ் செய்வரென்னு மெண்ணமுள்ள தமயந்திக்கு, ஒருவர்போலிருக்கும் இவ்வைவருள் நளன் எவனென்று சந்தேகத்துக் கிடமுண்டாய் வருத்தந் தோன்றியதென்க. [இதுபொதுமையணி.] (௧௬௮)

எள்ளுறவேனையோரை யிரட்டுறமொழிதலானும்
வள்ளன்மார்பணிந்ததாரில் வண்டுவீழ்ந்தரற்றலானு
முள்ளுறப்பிணித்தவன்பி னூழ்வினைத்தொடர்பினானு
நள்ளிருள்பருகும்பைம்பூ ணளனையேநளனென்றோர்ந்தாள்.

(ப - ரை.) எள்ளுற - சந்தேகம்பொருந்த, ஏனையோரை - மற்றையோரை, இரட்டுற மொழிதலானும் - இரண்டு பொருள்படச் சொல்லுதலாலும், வள்ளன் மார்பணிந்ததாரில்-நளன்மார்பிலணிந்த மாலையில், வண்டுவீழ்ந்தரற்றலானும் - வண்டுகள்வீழ்ந் தொலித்தலாலும், உள்ளுறப்பிணித்த - உள்ளே பொருந்தக்கட்டிய, அன்பின் - அன்பினாலுண்டாகிய, ஊழ்வினைத்தொடர்பினானும் - ஊழ்வினையினுடைய சம்பந்தத்தினாலும், நள்ளிருள் - மிகுந்த இருளை, பருகும் - உண்கின்ற, பைம்பூண் - பசியபொன்னாற்செய்த ஆபரணங்களையுடைய, நளனையே, நளனென்னு மரசனையே, நளனென்று - நளமகாராசனென்று, ஓர்ந்தாள்-அறிந்தாள், எ-று.

(போ - ரை.) தேவர்களணிவது கற்பகந்தந்த பொற்பூமாலையாதலால் அதில்வண்டு வீழாமைபற்றி வள்ளன்மார் பணிந்ததாரில் வண்டுவீழ்ந் தரற்றலானுமென்றும், "ஊழிற் பெருவலியாவுள மற்றொன்று, சூழினுந்தான் முந்துறும்" என்பதுபற்றி ஊழ்வினைத் தொடர்பினானுமென்றும் சொல்லினார். [பொதுமையுற்றிருந்த நளனை ஏதுவினால் சிறப்பித்தறிதலால் சிறப்பணி.] ()

மாதர்மென்னோக்கிநாணி மதிமுகஞ்சிறிதுகோட்டிக்
காதன்மீதூரவுள்ளங் களிமகிழ்தூங்கநின்ற
கோதையர்மணிசெய்செம்பொற் கோடிகத்தினிதினேந்துந்
தாதுலாமலங்கன்மாலை தளிரியல்கரத்திற்கொண்டாள்.

(ப - ரை.) மாதர் - அழகுபொருந்திய, மென்னோக்கி - மெல்லியபார்வையையுடைய தமயந்தியானவள், நாணி - நாணமுற்று, மதிமுகம் - மதிபோன்றமுகத்தை, சிறிதுகோட்டி - கொஞ்சம் வணக்கிக்கொண்டு, காதல் - ஆசையானது, மீதூர - அதிகரிக்க, உள்ளம் - மனமானது, களிமகிழ்தூங்க - களிப்புமிகுந்த மகிழ்ச்சிதங்க, நின்ற - அருகேநின்ற, கோதையர் - தோழிகள், மணிசெய்வ - நவமணிகள்பதித்த, செம்பொற் கோடிகத்து - செம்பொன்னாற்செய்த தட்டில், இனிதுனேந்தும் - இனிமையிற்றாங்குகின்ற, தாதுலாம் - மகரந்தமுலாவுகின்ற, அலங்கன்மாலை - மலர் மாலையை, தளிரியல் - தளிரினதுசாயலையுடைய, கரத்திற்கொண்டாள் - கையிலெடுத்துக் கொண்டாள், எ - று.

(பொ - ரை.) கணவனென்னுந் துணிபுடையவளாதலால், நாணி முகஞ்சிறிது கோட்டியென்றார். அப்பொழுது தமயந்தி யுவகை என்றற்சொல்லிமுடியாதென்பார், களிமகிழ் தூங்குகின்ற கோதையரெனப் பூந்தட்டேந்திய தோழிகளுவகைமாத்திரங் கூறினார். (கள0)

இதனால் தமயந்தி நளனுக்கு மாலைசூட்டல்
சொல்லப்படுகின்றது,

இன்னரிச்சிலம்புசெம்பொற் கிண்கிணியார்ப்பவேகி
மன்னவர்மனமுங்கண்ணும் வண்டெனத்தொடர்ந்துவீழக்
கொன்னுனைவயிரவொள்வா ணிடதர்கோன்குவவுத்தோண்மேற்
பொன்னரிமாலைசூட்டிப் பூங்கழல்வணங்கிநின்றாள்.

(ப - ரை.) இன் - இனியவோசையைத் தருகின்ற, அரி - பருக்கையையுடைய, சிலம்பு - சிலம்புகளும், செம்பொன் - சிவந்த பொன்னாற்செய்த, கிண்கிணி - சதங்கைகளும், ஆர்ப்ப - ஒலிக்கும்படி, ஏகி - போய், மன்னவர் - அரசர்களுடைய, மனமும் - நெஞ்சும், கண்ணும் - கண்களும், வண்டென - வண்கள்போல், தொடர்ந்து வீழ - தொடர்புகொண்டு வீழ, கொல் - கொல்லுகின்ற, நுனை - முனையையுடைய, வயிரவொள்வாள் - கூர்மைபொருந்திய ஒளிவீசுகின்ற வாட்படையையேந்திய, நிடதர்கோன் - நளமகாராசனுடைய, குவவு - திரட்சிபொருந்திய, தோண்மேல் - புயங்களின்மேல், பொன்னரிமாலை சூட்டி - பொன்னரிமாலையை யணிந்து, பூங்கழல் - அழகுபொருந்திய அவள்பாதங்களை, வணங்கி நின்றாள் - பணிந்து நின்றனள்-எ - று.

(பொ - ரை) இப்பொழுது பார்த்தாலன்றி இது தப்பில் தமயந்தி நமக்குப்பார்க்கவுங் கிடையாளென்னும் நினைப்பு அவள் தமக்குமாலை சூட்டிலளென்னும் பொறாமையினு மேற்பட்டிருத்தலால், மன்னவர் மனமுங் கண்ணும் வண்டெனத் தொடர்ந்து வீழவென்றும், மாதர்க்குக்கணவரைத் தொழுதலின் மிக்கதின்மையால் பூங்கழல் வணங்கி நின்றாளென்றும் சொல்லினார். பொன்னரிமாலையென்பது - பொன்னையரிந்துசெய்யு மொருமாலையிருப்பினும் முன்பாட்டில் தாதுலா மலங்கன் மாலையெனலால், இங்கு அழகு பொருந்திய வண்டுகள் சூழ்ந்தமாலையெனப் பொருள்கொள்க. (களக)

இதனால் அப்பொழுது நளனுக்கிருந்த மகிழ்ச்சி
சொல்லப்படுகின்றது.

வடிமலர்நெடுங்கட்செவ்வாய் மடவரலினிதுசூட்டுந்
தொடையல்பொற்கிரியில்வீழுஞ் சுடர்மணியருவியேய்ப்ப
விடுகதிர்வலயத்திண்டோண் மன்னவன்விழைவுகூர்ந்து
பிடிதழீஇயுவகைபூத்த பெய்மதக்களிறுபோன்றான்.

(ப - ரை.) வடி-தேனையுடைய, மலர் - குவளை ; மலர்போன்ற, நெடுங்கண் - நெடிய கண்களையும், செவ்வாய் - செவ்வாயையுமுடைய, மடவரல் - தமயந்தியானவள், இனிது சூட்டும் - இனிமையோடுஞ்சூட்டிய, தொடை

யல் - மாலையானது, பொற்கிரியில் - மேருமலையில், வீழும் - ஒழுகுகின்ற, சுடர் - ஒளியையுடைய, மணி - ரத்நங்களோடும் வருகின்ற, அருவியேய்ப்ப - அருவியையொப்ப, விடுகதிர் - கிரணங்களை வீசுகின்ற, வலயம் - கேயூரமணிந்த, திண் - வலிமைபொருந்திய, தோள் - தோளையுடைய, மன்னவன் - நளமகாராசன். விழைவுகூர்ந்து - ஆசைமிகுந்து, பிடிதழீஇ - பெட்டையானையைத்தழுவி, உவகைபூத்த - மகிழ்ச்சியுண்டாகிய, பெய்மதக்களிறு - மதம்பொழிகின்ற யானையை, போன்றான் - ஒத்தான், எ - று.

பிடி - பெட்டையானை, களிறு - ஆண்யானை.

(பொ - ரை.) நளன் பிடியைத்தழுவி புவகைபூத்த களிறுபோன்றானென்னலால், அவ்வாறு தமயந்திகளிற்றைத் தழுவி யுவகைபூத்த பிடிபோன்றாளெனக்கொள்க. [இது உவமையணி.] (கஎஉ)

பூணுலாக்கிடந்தவல்குற் பொற்பெலாங்களிகொள்வண்டின்
பாணுலாக்கிடந்ததாரன் பருகுவான்போலநோக்க
நாணமீதூரப்பைம்பொன் னலத்தபூங்கொடியினெல்கி
வாணகையுயிர்த்தசெல்வி மதிமுகங்கோட்டிநின்றாள்.

(ப - ரை) பூணுலாக்கிடந்த - ஆபரணங்களசைந்துகிடந்த, அல்குல் - அல்குலையுடைய தமயந்தியினது, பொற்பெலாம் - அழகனைத்தையும், களிகொள் - களிப்பைக்கொண்ட, வண்டின் - வண்டுகளுடைய, பாணுலாக்கிடந்த - இசையுலாவிக்கிடந்த, தாரான் - மாலையையணிந்த நளனுனவன், பருகுவான்போல - கண்ணு லுண்பவன்போல், நோக்க - பார்க்க, (அதனல்) நாணமீதூர - நாணமதிகரிக்க, பைம்பொன் - பசியபொன்னுலாகிய, நலத்த - நன்மையையுடைய, பூங்கொடியின் - பூங்கொடிபோல், ஒல்கி - துவண்டு, வாள் - ஒளிபொருந்திய, நகையுயிர்த்த - புன்னகையைத்தந்த, செல்வி - அழகுபொருந்திய மதிமுகம் - சந்திரன்போன்ற முகத்தை, கோட்டிநின்றாள் - வணங்கிக்கொண்டு நின்றனள், எ - று.

(பொ - ரை.) தமயந்தி மாலைசூட்டியபடியால் நமக்கு எப்படியுந் துணையாயினள், இனி நாம் அந்தரங்கத்தில் அவளழகைப் பார்ப்பமென்றில்லால் பொற்பெலாம் பருகுவான்போல நோக்கவென்றமையால், அவளழகிடத்திருந்த அவாவானது அப்பொழுது அவன் விவேகத்தினு மேற்பட்டிருந்தபோலும், அவளுக்கும் அப்படியிருப்பினும் பெண்பாலாகையால் வெளிப்படுத்தா ளென்பதுதோன்று நாணமீதூரப் பூங்கொடியினெல்கி நகையுயிர்த்த செல்வி மதிமுகங்கோட்டி நின்றாளென்றும் சொல்லினர், (கஎ௩.)

அலைகடலுயிர்த்தபொன்னம் பாவையையலங்குசோதி
நிலவுமிழ்பளிக்குமாட வேதிகைகொணர்ந்துநீங்காச்
சிலதியருயிரையன்ன தோழியர்செவிலித்தாயர்
விலைவரம்பறியலாகா மென்றுகிலெழினிவீழ்த்தார்.

(ப - ரை.) அலைகடல் - பாற்சமுத்திரமானது, உயிர்த்த - பெற்ற, பொன்னம்பாவையை - இலக்குமியை யொத்த தமயந்தியை, அலங்கு - அசை

கின்ற, சோதிசிலவுமிழ் - மிகுந்தவொளியைக் கொப்புளிக்கின்ற, பளிக்குமா டவேதிகை - பளிங்கரிந்து செய்த உப்பரிகையி லிருக்குமேடையில், கொண ர்ந்து - அழைத்துக்கொண்டுவந்து வைத்து, நீங்கா - நீங்காத. சிலதியர் - ஏவ ல்செய் தோழிகளும், உயிரையன்னதோழியர்-உயிரையொத்த தோழிகளும் செவிலித்தாயர் - வளர்த்ததாய்மாரும், விலைவரம்பறியலாகா - விலையளவறி யக்கூடாத, மென்றுகில் - மெல்லியசீலையாற்செய்த, எழினி - திரையை, வீழ் த்தார் - விடுத்தார்கள், எ - று.

சிலதியாராதியர் எழுவாய்.

(போ - ரை.) அரசரைத் தனித்தனி கண்டுவந்ததிற் பொழுது நீட்டித் தலால் இளைப்புறுமென்று தமயந்தியைப் பளிங்குவேதிகையிற்சேர்த்திப் பிற வளையும் பிறரையவளும் நோக்காமைப்பொருட்டுச் சிலதியர்முதலியர் திரை வீழ்த்தனரென்க. (௧௭௪)

தாவருஞ்சீற்றத்துப்பிற் றறுகண்மால்யானையன்ன
மேவலர்க்கடந்தவொள்வாள் வேந்தர்கோன்முழவுத்தோண்மே[ல்
மாவகிர்நெடுங்கண்சூட்டு மாலையேமாலையாகக்
காவலர்முகங்களெல்லாங் கமலமொத்திருந்தமாதோ.

(ப - ரை.) தாவரும் - தாவுதற்கரிய, சீற்றத்துப்பின் - மிகுந்தகோபத் தையும், தறுகண் - அஞ்சாமையையுடைய, மால் - பெருமைபொருந்திய யா னையன்ன - யானையையொத்த, மேவலர் - சத்துருக்களை, கடந்த - வென்ற. ஒள் - ஒளிபொருந்திய, வாள் - வாட்படையையுடைய, வேந்தர்கோன் - நள மகாராஜனுடைய, முழவு - மத்தளத்தையொத்த, தோண்மேல் - புயங்களின் மீது, மாவகிர் - மாவடுவின் பிளப்பையொத்த, நெடுங்கண் - நெடியகண்களை யுடைய தமயந்தியானவள், சூட்டும் - தரித்த, மாலையே - பூமாலையே, மாலை யாக - மாலைப்பொழுதாக, காவலர் - அரசருடைய, முகங்களனைத்தும், கம லம்-தாமரைமலரை, ஒத்திருந்த - ஒத்திருந்தன, எ - று.

(போ - ரை.) நெடுங்கணென்பது - பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப்பி றந்த அன்மொழித்தொகை, தமயந்திநளனுக்கு மாலைதரித்தவளவில் மற்றை யரசர் முகங்கள்குதவில்பற்றி அவள் சூட்டியமாலையை மாலைப்பொழுதாகவும் அவர் முகங்களை அம்மாலைப்பொழுதிற்குவியுந் தாமரைமலராகவும் சொல்லி னர். [முகங்கள் கமலமொத்திருந்த வென்னும் உவமைமாலையே மாலையாக வென்னும் உருவகமடியாக வருதலால் கலவையணி.] (௧௭௫)

சுயம்வரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - ௭௧௮.

உ

கடவுள் துணை.

போர்புரிபடலம்,

இப்படலத்தால் சுயம்வரத்திற்குவந்த அரசர் தமயந்தி நளனை விரும்பி மாலை சூட்டுதலால் தாம் அவனைக் கைப்பற்றும் பொருட்டு அவனை வெல்லவெண்ணிச்செய்யும் யுத்தம் சொல்லப்படுகின்றது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இதனால் அரசர்கள் மகிழ்ச்சியும் இந்திரன் பொறாமையும் சொல்லப்படுகின்றது.

அழகினைச்சுமந்தபேறு பெற்றனளணங்கின்றென்று
வொழுகொளியாரமார்ப ருவாக்கடன்மெலியவார்ப்பப்
பொழிகதிர்வயிரவொள்வாட் புரவலன்புழுங்கிநெஞ்சம்
விழியழல்கதுவநோக்கி வேந்தரைவிளித்துச்சொல்வான்.

(ப - ரை.) அழகினை - சௌந்தரியத்தை, சுமந்தபேறு - தாங்கியபேற்றினை, அணங்கு-தமயந்தியானவள், இன்றுபெற்றனளென்று - இன்று தான் பெற்றாளென்று, ஒழுகொளி-ஒளிவிளங்குகின்ற, ஆரம்-மணிவடமணிந்த, மார்பர்-மார்பையுடைய அரசர்களனைவரும், உவர்க்கடல் - பர்வகாலத்துக் கடலானது, மெலிய - ஒளியிற்குறையும்படி, ஆர்ப்ப-ஒலிக்க, (அதுகண்டு) பொழிகதிர்-கிரகணங்களை வீசுகின்ற, வயிரவொள்வாள்-ஒளிபொருந்திய வச்சிரவாளையுடைய, புரவலன் - இந்திரனானவன், நெஞ்சம்புழுங்கி-மனம்வெந்து, விழி-கண்களில், அழல்கதுவ - நெருப்புப்பற்ற, நோக்கி - பார்த்து, வேந்தரை-அரசரை, விளித்து-அழைத்து, சொல்வான் - இவ்வாறு சொல்வான், எ - று.

(போ - ரை.) நளனுக்கு மாலைசூட்டுதலால் தமயந்தியழகிற்கு அவனன்றி தகுதியுடையோமல்லவென்று, மற்றயாசர்களினத்தமைதோன்ற அழகினைச்சுமந்த பேறுபெற்றன ளணங்கின்னென்றும், அதிலவ்வரசர்க்கு மகிழ்ச்சியன்றிப் பொறாமை யின்மைதோன்ற ஆரமார்ப ருவர்க்கடன் மெலியவார்ப்பவென்றும், இந்திரன் தூதுகள் விடுத்தும் நளவேடங் கொண்டும் தம்மிலொருவர்க்கும் அவளிசையாமையால் வந்த அவமானம்பற்றிப் பொறாமையும் வெகுளியுங்கொண்டமைதோன்றப் புழுங்கிநெஞ்சம் விழியழல் கதுவவென்றும், அதனால் அவ்வரசர்க்கும் பொறாமையுண்டாக்கினமைதோன்ற வேந்தரை விளித்துச்சொல்வானென்றும் சொல்லினர். "வெள்ளிலை வேற்கணாளைச் சீவகன்விரைந்துவென்றா, னுள்ளியனென்றுமாந்த ருவாக்கடன் மெலியவார்ப்

பக், கள்வாற்புலியையவேறு காணியகாவன்மன்ன,னுள்ளகம்புழுங்கிமாதோ வுரைத்தனன் மன்னர்க்கெல்லாம்" எனப்பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல்காண்க. பர்வகாலத்தில் நிறைமதிக்கண்டால் கடல்மிக்கொலித்தலறிக. (௧)

இதுமுதல் நாலுபாட்டால் இந்திரன் கலகமூட்டுதல்
சொல்லப்படுகின்றது.

விரிகதிர்ப்பரிதிமுன்னர் வெண்மதிமழுங்குமல்லாற்
பரிதியுமதியந்தோன்றிற் படரொளிமழுங்கலுண்டோ
வரசர்காணீவிர்வெய்யோ னருங்குலத்துதித்துந்திங்கண்
மரபின்மன்னவற்குநுங்கண் மாணெழின்மழுங்கினீரால்.

(ப - ரை.) விரிகதிர் - விரிந்த கிரணங்களையுடைய, பரிதிமுன்னர் - சூரியன்முன்னே, வெண்மதி - வெண்மைபொருந்திய சந்திரன், மழுங்குமல்லால்-மழுங்கிப்போகுமல்லாமல், பரிதியும்-சூரியனும், மதியந்தோன்றில்-சந்திரனுதித்தால், படர்-விரிக்கின்ற, ஒளிமழுங்கலுண்டோ - ஒளிகெடுதலுண்டோ, (இல்லை இவ்வாறிருக்க) அரசர்காள்-அரசர்களே, நீவிர்-நீங்கள், வெய்யோன் சூரியனுடைய, அருங்குலத்துதித்தும்-கிடைத்தற்கரிய மரபினிற்பிறந்தும், திங்கண்மரபின் மன்னவற்கு - சந்திரவமிசத்திற்பிறந்த அரசனுக்கு, உங்கள்-உங்களுடைய, மாண் - பெருமைபொருந்திய, எழில்-அழகு, மழுங்கினீர் - மழுங்கிப்போனீர்கள், எ-று.

சந்திரவம்சத்திற் பிறந்தவன் நளன்.

(பொ - ரை.) உலகத்தில் யாவருக்குங் குலத்தை யிழிவுபடுத்தலுண்டாகும் வேற்றுமை மற்றொன்றி லுண்டாகாதென்பதுபற்றி அரசரைநோக்கி இவ்வாறு சொல்லினரென்க. (உ)

உரிமையிற்புணர்ந்தமாத ரூடவுமறுத்திம்மாதின்
வரிமுலைப்போகம்வேண்டி மணவினைத்துணிந்துவந்தீர்
குருதிவேல்சுமந்துவாளா வீங்கியகுவவுத்தோளீர்
திருநகர்க்கினிநீர்போய்நுந் தெரிவையர்க்கென்சொல்வீரே.

(ப - ரை.) உரிமையில் - கிழமையினால், புணர்ந்த - கூடிய, மாதர்-மங்கையர்கள், ஊடவும் - பிணங்கிக்கொள்ளவும், மறுத்து - அதைநீக்கி, இம்மாதின் - இந்தமங்கையினுடைய, வரி - சந்தனக்கோலத்தையுடைய, முலைப்போகம்வேண்டி - ஸ்தனத்தினுடையபோகத்தைவிரும்பி, மணவினை-விவாகத்தொழிலை, துணிந்துவந்தீர் - நிச்சயித்துக்கொண்டு வந்தீர்கள், குருதி - உதிரந்தோய்ந்த, வேல்சுமந்து - வேற்படையைச்சுமந்து வாளா-வீணாக, வீங்கிய - பருத்த, குவவுத்தோளீர் - திரட்சிபொருந்திய தோள்களையுடைய அரசரே, திருநகர்க்கு - உங்களுடைய நகரத்திற்கு, இனி - இப்பொழுது, நீர்போய் - நீர்சென்று, நுந்தெரிவையர்க்கு - உம்முடைய மனைவிகளுக்கு, என்சொல்வீர் - யாதுசொல்வீர்கள். எ-று.

(போ - ரை.) வேறொருமாதரைத் தமது கணவனிலைத்தது தெரியினும் பொறுதமங்கையர் தமயந்தியின் விவாகத்தைக்குறித்துவந்த அரசரோடு மிகவும் பிணங்கியிருப்பரென்பது தோன்ற மாதருடவுமென்றும், நீர்விரும்பிவந்த தமயந்தியைக்கொண்டுபோன நளனை வெல்லும் வல்லமை உமக்கில்லையென்பது தோன்றக் குருதிவேல்சுமந்து வாளாவீங்கிய குவவுத்தோளீரென்றும், இங்ஙனமான நீர் உம்முடைய மனைவியர் பிணக்கையுந் தணிக்கமாட்டீரென்பதுதோன்ற நுங்தெரிவையர்க் கென்சொல்வீ ரென்றும்சொல்லினன். (கூ)

சூழிருஞ்சடைகடாங்கிச் சுடர்முடிதுறந்துகான்போய்
வீழ்சருகருந்திநீவிர் மெய்த்தவம்புரிதல்வேண்டுந்
தாழிருங்கூந்தலாளை நிடதர்கோன்றழீஇயபோதே
யாழிசூழுலகமெல்லா மவனடிபடுக்குமன்றே.

(ப - ரை.) சுடர்முடி - இரணங்களையுடைய கிரீடங்களை, துறந்து - விடுத்து, சூழ் - சுற்றுகின்ற, இரு - பெரிய, சடைகடாங்கி - சடைகளைச்சுமந்து, கான்போம் - வனத்திற்சென்று, வீழ - அங்கேயுதிர்கின்ற, சருகருந்தி - சருகைப்புசித்து, நீவிர் - (அரசர்களே) நீர், மெய்த்தவம் - உண்மையாகியதவத்தை, புரிதல்வேண்டும் - செய்தல்வேண்டும், (அஃதேனெனில்) தாழ் - தாழ்ந்த, இரு - பெரிய, கூந்தலாளை - அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியை, நிடதர்கோன் - நளன், தழீஇயபோதே - தழுவியபோதே, ஆழிசூழ் - கடலாற்சூழப்பட்ட, உலகமெல்லாம் - பூவுலகமனைத்தும், அவன் - அவ்வரசனுடைய, அடிபடுக்கும் - அடிபணிந்துகிடக்கும், எ - று.

(போ - ரை.) உம்முடைய குலத்திற்கும் உமக்கும் இப்பொழுது வந்த குற்றம் போரில்வென்று நீக்கல்வேண்டும்; அங்ஙனமின்மையால் இச்செய்கையாலன்றித் தீராதென்பான் மெய்த்தவம்புரிதல் வேண்டுமென்றும் தமயந்தி இலக்கணமுழுவதும் அமைந்த வுருவுடையவளாதலால் அவளைமணந்தவன் பூமண்டலமுழுதும்ஆள்பவனென்பதுதோன்ற, ஆழிசூழுலகமெல்லாமவனடி படுக்குமென்றும் சொல்லினன். வடதிசைக்குன்ற "மன்னவான் குலமரசுசெய்தீர், விடுகதிர்ப் பரிதிமுன்னர் மின்மினிவிளக்கமொத்தீர், வடுவுரையென்றுமாயும் வாளமரஞ்சினீரேன், முடிதுறந்தளியீர்போகி முனிவனம் புகுமினென்றான்." "திருமகளிவளைச்சேர்ந்தான் றெண்டிரை யாடைவேலி, யிருநிலமகட்குஞ்செம்பொ னேமிக்குமிறைவனாகுஞ், செருநிலத்திவனைவென்றீர் திருவினுக்குரியீரென்றான். கருமன நச்சுவெஞ்சொற் கட்டியங்காரனன்றே இவ்வாறு பிறருங்கூறுதல் காண்க. (ச)

கண்டவர்மனமுங்கண்ணும் கவர்ந்திடவனப்புவாய்ந்த
வொண்டொடிமாலைவேய்ந்தோற்குரியளென்றெண்ணவேண்டா
திண்டிறனிடதர்கோமான் செருவினிலிரியல்போக
மண்டமர்கடந்தவொள்வேன் மன்னவற்குரியளென்றான்.

(ப - ரை.) கண்டவர் - தன்னைப்பார்த்தவர்களுடைய, மனமும் - மனத்தையும், கண்ணும் - கண்களையும், கவர்ந்திட - வாரிக்கொள்ளும்படி, வனப்புவாய்ந்த - அழகுபெற்ற, ஒண்டொடி - தமயந்தியானவள், மாலைவேய்ந்தோற்கு - மாலைசூட்டினவனுக்கு, உரியளென்று - உரிமை யுடையவளென்று, எண்ணவேண்டா - நினைக்கவேண்டா, திண்டிறல் - மிகுந்தவலிமையையுடைய, நிடதர்கோமான் - நிடதேசத்தரசன், செருவினில் - போரில், இரியல்போக - ஓடிப்போக, மாண்டு - நெருங்கிய, அமர் - யுத்தத்திலே, கடந்த - செயித்த, ஒள்வேல் - ஒளிபொருந்திய வேலையுடைய, மன்னவற்கு-அரசனுக்கு, உரியளென்றான் - உரிமையுடையவளாவாளென்றான். எ-று.

(போ - ரை.) நளனைப்போர்செய்து வெல்லினும் அரசர்பலராதலால் இவள் எவனுக்கு உரியவளாதலென்னுஞ் சந்தேகமுண்டாகாமைப்பொருட்டு, இந்திரனனவன், நிடதர்கோமான் செருவினிலிரியல்போக மண்டமர்கடந்த வொள்வேன் மன்னவர்க்குரியளென்றா னென்க. மேற்படலத்தில் நூற்றறுபத்தைந்தாம் பாட்டிற்காட்டிய அனிச்சபூங் கோதையென்னு மேற்கோளால் பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல்காண்க. (ரு)

இதனால் அக்கலகவார்த்தைகேட்ட பாண்டியன்வெகுளல்
சொல்லப்படுகின்றது.

என்றலுங்கடவுட்டிங்க ளிருங்குலமிழித்துக்கூற
னன்றுநன்றென்னநக்கு நாமவேல்வழுதிசீறி
யுன்றனைதுணிப்பனென்னு வொளிறுவாளுறையினீக்கிக்
குன்றெனவயிரவொள்வாட் குரிசிமேற்கனன்றுசென்றான்,

(ப - ரை.) என்றலும் - இப்படியென்று இந்திரன் சொன்னவளவில், கடவுள் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, திங்களிருங்குலம் - பெருமைபொருந்திய சந்திரவம்சத்தை, இழித்துக்கூறல் - இழிவுபடுத்திச்சொல்லல், நன்றுநன்றென்ன - நல்லது நல்லதென்று, நக்கு - நகைத்து, நாமவேல் - அச்சத்தைத் தருகின்ற வேற்படையையுடைய, வழுதி - பாண்டியராஜன், சீறி - அதட்டி, உன்றனை - இப்படிசொல்லிய உனதுசிரத்தினை, துணிப்பனென்னு - தறித்துவிடுவேனென்று, ஒளிறு - பிரகாசிக்கின்ற, வாள் - வாளை, உறையினீக்கி- உறையினின்றுநீக்கி, குன்றெறி - மலைகளின் சிறகையறுத்த, வயிரவொள்வாள் - ஒளிபொருந்திய வச்சிரவாளையேந்திய, குரிசின்மேல்-இந்திரன்மேல், கனன்று - கோபித்து, சென்றான் - போனான், எ-று.

குன்றென்பது அதன் சிறகினுக்காதல் - ஆகுபெயர்.

(போ - ரை.) உமையவள், பரமசிவன் குமரவேள் என்னு மூவரும்விரும்பிவந்து அரசுசெய்திருந்த குலமாதலாலும், சந்திரனைச் சிவன்முடிமேற் கொண்டிருத்தலாலும், அந்தவம்சத்தைக் கடவுட்டிங்களிருங்குலமென்றார். அதனால் அக்குலத்திற்றோன்றிய பாண்டியனுக்கு அதை இழிவுபடுத்திய இந்திரன்மேல் வெகுளி யுண்டாயிற்றென்க. (சா)

[இதுவுமது.]

வெகுளலையணங்கிற்காக நளனுருக்கொண்டுமேய
வகல்விசும்பளிக்கும்வேந்த னிவனெனவமரர்கூறத்
துகளெழுமௌலிபண்டு தோற்றவன்றன்னோடென்கொ
லிகலெனப்புகையுமொள்வா ளுறைசெறித்தேகினானே.

(ப - ரை.) வெகுளலை - கோபியாதே, அணங்கிற்காக-தமயந்திக்காக, நளனுருக்கொண்டுமேய - நளன் வடிவங்கொண்டுவந்த, அகல்விசும்பு - அகன்றதெய்வலோகத்தை, அளிக்கும்வேந்தன் - காக்குமிந்திரன், இவனென-இவனென்று, அமரர்கூற - தேவர்கள்சொல்ல (அதுகேட்டு), துகளெழ-தூளியெழும்ப, மௌலி - கிரீடம், பண்டு - முன்னே, தோற்றவன்றன்னோடு-தோற்றுப்போனவிவனோடு, என்கொலிகலென - என்னபோரென்று, புகையும் - புகைகின்ற, ஒள்வாள் - ஒளிபொருந்திய வாட்படையை, உறைசெறித்து - உறையிலிட்டு, ஏகினான் - போனான், எ-று.

(போ - ரை.) மதுரையில் உக்கிரபாண்டியன் அரசு செய்திருந்தநாளில் தன்னாட்டிலிருக்கும் பொதியமலையின்கண் மேய்ந்திருந்தமேகங்களைப் பிடித்துத் தளைசெய்தான், அதைக்கேட்டு அப்பாண்டியனோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து இந்திரன் மகுடபங்கப்பட்டுத் தோற்றோடியபடியால்தோல்வியடைந்தவரோடெதிர்த்தல் தருமமென்பதுபற்றி இவன் அவ்விந்திரனென்றுகேட்டவாசன், துகளெழமௌலிபண்டு தோற்றவன்றன்னோடென்கோ, லிகலெனப்புகையுமொள்வா ளுறைசெறித் தேகினானென்றார். (எ)

இதுமுதல் மூன்றுபாட்டால் அரசர்செய்கை
கூறப்படுகின்றது.

கூற்றெனக்கனலியென்னக் குலவரைதிரிக்குமூழிக்
காற்றெனவுருமேறென்னக் கதிர்முடியரசரெல்லா
மாற்றருஞ்சீற்றத்தோடு மடங்கலந்தவிசினின்றும்
பாற்றினஞ்சுழலும்வைவாட் படையொடுநிலத்திற்பாய்ந்தார்.

(ப - ரை.) கூற்றென - யமன்போலவும், கனலியென்ன-அக்கினிபோலவும், குலவரை - சத்தகுலகிரிகளை ம், திரிக்கும் - சுழற்றுகின்ற, ஊழிக்காற்றென - முடிவுகாலக் காற்றுபோலவும், உருமேறென்ன-இடியேற்றைப்போலவும், கதிர்முடி - கிரணங்களையுடைய கிரீடமணிந்த, அரசரெல்லாம் - அரசரனைவரும், மாற்றரும் - நீக்குதற்கரிய, சீற்றத்துடன் - கோபத்துடன், மடங்கலந்தவிசினின்றும் - சிங்காதனத்திலிருந்து, பாற்றினம் - பருந்துக் கூட்டங்கள், சுழலும் - வட்டமிடுகின்ற, வை - கூர்மைபொருந்திய, வாட்படையொடும் - வாளாயுதத்துடன், நிலத்தில்-பூமியிலே, பாய்ந்தார் - குதித்தார், எ-று.

(பொ - ரை.) உயிர்போக்கலால் யமனையும், நீறுசெய்தால் அக்கினியையும் வேகத்தோடு தள்ளுதலால் காற்றையும், கர்ச்சித்து நடுக்கஞ்செய்தலால் இடியேற்றையும், பெரும்பான்மைபற்றி அரசர்க்கு உவமையாக்கினர். (அ)

கொய்யுளைக்கலினப்பாய்மா கொடிஞ்சியந்தேரிற்பூட்டி
மையன்மாமதத்தயானை பருமித்துமறலியேனுஞ்
செய்யகண்புதைக்குஞ்சீற்றத் திறல்கெழுவயவர்சூழ
மொய்கழலரசரெல்லா முருகுலாந்தும்பைவேய்ந்தார்.

(ப - ரை.) கொய்யுளை - கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய, கலினம் - கடிவாளம் பூண்ட, பாய் - தாவுகின்ற, மா - குதிரைகளை, கொடிஞ்சியந்தேரில் - மேன்மொட்டையுடைய இரதங்களில், பூட்டி - பூட்டுதல்செய்து, மையல் - மயக்கம்பொருந்திய, மா - பெரிய, மதத்த - மதத்தையுமுடைய, யானை - யானைகளை, பருமித்து - அலங்கரித்து, மறலியேனும் - கூற்றுவனாயினும், செய்யகண்புதைக்கும் - சிவந்தகண்களை மூடிக்கொள்ளத்தக்க, சீற்றம் - கோபத்தையுடைய, திறல்கெழு - வலிமைபொருந்திய, வயவர்சூழ - காலாள்கள் தம்மைச்சூழ்ந்துவரும்படி, மொய் - நெருங்கிய, கழல் - வீரக்கழலையணிந்த, அரசரெல்லாம் - அரசரனைவரும், முருகுலாம் - தேனொழுகுகின்ற, தும்பை - தும்பமாலையை, வேய்ந்தார் - தரித்தார்கள், எ-று.

(பொ - ரை.) தும்பை வேய்தலாவது—"செங்களத்து மறங்கருதிப்பைந்தும்பை தலைமலைந்தன்று, கார்கருதிநின்றதிருங் கௌவைவிழுப்பணையான், சோர்குருதிசூழா நிலனனைப்பப்போர்கருதித், துப்புடைத்தும்பை மலைந்தான் றுகளறுசீர், வெப்புடைத்தானையெம்வேந்து" இதலனறிக. (௯)

கொடுங்குணில்பொருதவெற்றிப் போர்ப்பறைகுளிரவெம்போர்க்
கடுந்திரல்வயவர்வின்னாண் புடைப்பொலிகடலினார்ப்ப
சுடுங்கனல்குளிரவெய்தாச் சுடர்விழிபொறிகள்சிந்த
மடங்கலேறனையவேந்தர் வாளமராழுவத்துற்றார்.

(ப - ரை.) கொடுங்குணில் - வளைந்த குறுந்தடியால், பொருத - அடிக்கப்பெற்ற, வெற்றி - சயத்தைத்தருகின்ற, போர்ப்பறை - யுத்தமுரசு, குளிற-ஒலிக்க, வெம்போர் - வெவ்வியபோர்செய்கின்ற, கடுந்திரல் - மிகுந்த சௌரியத்தையுடைய, வயவர் - படைவீரர்கள், வில் - வில்லை வளைத்துச் செய்யும், நாண்புடைப்பொலி - குணத்தொனிகள், கடலினார்ப்ப - கடல்போலொலிக்க, சுடுங்கனல் - சுடுகின்றநெருப்பும், குளிர - குளிரும்படி, வெய்தா - வெப்பமாக, சுடர்விழி - சிவந்தகண்கள், பொறி - நெருப்புப்பொறிகளை, சிந்த - சிதற, மடங்கலேறனைய - சிங்கவேற்றையொத்த, வேந்தர்-அரசர்கள், வாளமர் - வாட்போர்செய்கின்ற, அழுவம் - யுத்தகளத்தில், உற்றார்-அடைந்தார்கள், எ - று.

(பொ - ரை.) அனேக ரிறக்கும்படிச் செய்யும்போறைக் குறித்துப்ப றையையடிக்கின்றதாதலால், குணிலென்னது கொடுங்குணிலென்றார், விழிகள்சிவந்தும் பொறிகளுக்குச் சுடுங்கனலை ஒப்புச்சொல்லுதல் போலிருத்தலாற் சுடுங்கனல்சூளிரவெய்தாச் சுடர்விழிபொறிகள் சிந்தவென்றார். சூளிற, ஆர்ப்ப, சிந்தவென்னும் பெயரெச்சம் வேந்தரென்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. (௧0)

[இதனால் நளனது செருக்குச் சொல்லப்படுகின்றது.]

மன்னவர்தருக்கும்வெம்போர் வயிரவாள்சுமந்ததிண்டோட்
பொன்னகர்க்கிறைவன்சூழ்ந்த புணர்ப்புநாங்காண்டுமென்று
வொன்னலரகலமூழ்கி யூன்சுவைத்துதிரமாந்து
மின்னருபரிதியொள்வேல் வேந்தர்கோன்சிறிதுநக்கான்.

((ப - ரை.) மன்னவர் - அரசர்களுடைய, தருக்கும் - கர்வமும், வெம்போர் - வெவ்வியபோர்செய்கின்ற, வயிரவாள்சுமந்த - வச்சிரவாளைசுமந்த, திண்டோள் - வலிமைபொருந்திய தோள்களையுடைய, பொன்னகர்க்கிறைவன் - இந்திரனானவன், சூழ்ந்த - உண்ணிய, புணர்ப்பும் - சம்பந்தமும், நாங்காண்டுமென்று - நாங்காண்போமென்று, ஒன்னலர் - சத்துருக்களுடைய அகலமூழ்கி - மார்பினிடத்திலே குளித்து, ஊன்சுவைத்து - மாமிசத்தை மென்று, உதிரமாந்தும் - புண்ணீரைக்குடிக்கின்ற, மின்னரு - ஒளிவிடுகின்ற, பரிதி - சூரியன்போன்ற, ஒள்வேல் - ஒளிபொருந்திய வேற்படையையுடைய, வேந்தர்கோன் - நளமகாராசன், சிறிது - கொஞ்சம், நக்கான் - சிறித்தான், எ-று.

(பொ - ரை.) இங்கே நளன்சிரித்தது வீரச்சிறிப்பாம். அதுபரமசிவன் சிரித்துத் திரிபுரத்தைஎரிதலாலறிக. 'ஒன்னலரைச் செற்றனவொக்குஞ்சிறுநகைசெய்வன'' வென்றார் பிறரும். (௧௧)

[இதனால் தமயந்தி வருந்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

சிலைகுழைத்தரசர்நின்ற சீற்றமுநிணம்வாய்ப்பில்கிக்
கொலைபழுத்தொழுகும்வேலான் குவவுத்தோட்பணைப்புநோக்கி
யிலைமுகப்பூணினன்மற் றென்கொலாய்விளையுமென்று
முலைமுகட்டலங் [illegible]வற்கண் முத்துகவெருவிநின்றாள்.

(ப - ரை.) சிலைகுழைத்து - வில்லைவளைத்து, அரசர்நின்ற - அரசர்நிற்கப்பெற்ற, சீற்றமும் - கோபமும், நிணம் - கொழுப்பை, வாய்ப்பில்கி - வாயிற்சிதறி, கொலைபழுத்து - கொல்லுதல்மிகுந்து, ஒழுகும் - ஒழுகின்ற, வேலான் - வேற்படையையுடையநளனது, குவவுத்தோள் - திரட்சிபொருந்திய தோள்களினுடைய, பணைப்பும் - பூரிப்பும், நோக்கி - பார்த்து, இலைமுகப்பூணாள் - தமயந்தியானவள், என்கொலாய் விளையுமென்று - யாதால்முடியுமோவென்று, முலைமுகட்டு - ஸ்தனங்களினுடையவுச்சியில், வேற்கண் - வே

லிபோன்ற கண்களினின்றும், முத்துக-முத்துப்போல் நீர்துளிக்க, வெருவி-யெந்து, நின்றாள் - நின்றனள்.

(போ - ரை.) அரசர் கோபத்தையும் நளன்றேள் பூசிப்பையும்பார்த்த தமயந்தியானவள் அரசனுக்கு இத்தனைபேர், பகையாதற்கு நான்காரணமானேன் இனியாதாகுமோவென்று வெருவிநின்றனளென்க. மற்றுஅசைநிலை.

[இதனால் நளன் தமயந்தியைத் தேற்றல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

செழுங்கடைமழைக்கணல்லாய் திண்சிலைகுழைத்துவெம்போர்க்
கெழுந்தவில்வரசர்மார்பத் திழிபெருங்குருதிமாந்தப்
புழுங்குவெம்பகழிமாரி பொழிந்தமர்முருக்கியாடி
யுழுந்துருள்பொழுதின்மீள்வ லுள்ளநீகவலலென்றான்.

(ப - ரை.) செழுங்கடை - செழுமையுள்ள கடையையுடைய, மழைக்கணல்லாய் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்களையுடைய தமயந்தியே! திண்சிலை-வலிமையையுடையவில்லை, குழைத்து - வளைத்து, வெம்போர்க்கு - வெவ்வியுத்தத்திற்கு, எழுந்த - புறப்பட்ட, இவ்வரசர்மார்பகத்து - இவ்வரசர்மார்பினிடத்திலே, இழி - இழிகின்ற, பெருங்குருதி - அதிகவுதிரத்தை, மாந்த-உண்ணும்படி, புழுங்கு - வெம்புகின்ற, வெம்பகழிமாரி - வெவ்வியபாணமழையை, பொழிந்து - சொரிந்து, அமர் - யுத்தத்திலே, முருக்கி - கொன்று, ஆடி - விளையாடி, உழுந்துருள்பொழுதின் - உழுந்துருளுகிற காலத்திலே, மீள்வல் - திரும்புவேன், நீ-நீ, உள்ளம் - மனத்தினிடத்து, கவலல் - கவலைப்படவேண்டாம், எ-று.

(போ - ரை.) தயந்தி யாற்றாமையையுங் கவலைப்படுதலையு நோக்கிவிரைவுதோன்ற உழுந்துருள்பொழுதின் மீள்வலென்றான். [உழுந்துருள்பொழுதிலென உலகவழக்கச்சொல்லைத் தழுவிச் சொல்லுதலால் உலகவழக்கநவிற்சியணி.] (௬௩)

[இதனால் நளனுக்கு உதவியின்றிய பராக்கிரமஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.

விளைசமர்க்கெழுந்துநின்ற வீமனையினிதினோக்கிக்
கரிமதக்களிறுந்தேருங் களப்படுத்திகலினேற்ற
வுளைவயப்புரவித்தானை யொன்னலர்ச்செகுப்பனீபோய்
நளிகடற்றானைசூழ நங்கையைக்காத்தியென்றான்.

(ப - ரை.) விளை - உண்டாகின்ற, சமர்க்கு - போர்செய்தற்கு, எழுந்துநின்ற - புறப்பட்டுநின்ற, வீமனை - வீமராஜனை, இனிதின் - இனிமையினால், நோக்கி - பார்த்து, களி - களிப்பையுடைய, மதக்களிறும் - மதயானையையும், தேரும் - தேரையும், களப்படுத்து - யுத்தக்களத்திலழித்து, இகலின் - பகையினால், ஏற்ற - எதிர்த்த உளை - புறமயிரினையுடைய, வயப்

புரவி - வலிமைபெற்றகுதிரைகளையும், தானை - சேனையையுமுடைய, ஒன்னலர் - சத்துருக்களை, செகுப்பல் - சொல்லுவேன், நீபோய் - நீசென்று, நளி - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கடல் - கடல்போன்ற, தானைசூழ - சேனை சூழ்ந்திருக்க, நங்கையை - தமயந்தியை, காத்தியென்றான் - காப்பாயென்றான்.

[நளன் நங்கையைக் காத்தியென்றானென்க.]

(போ - ரை.) தமயந்தி நமக்கு மாலையிட்டபின்பு அவளைவிரும்பிநம்மோடெதிர்க்கும் அரசர் நாம் போர்செய்யும்போது அவளைக்கரந்து வௌவவரினும வருவரென்பதுபற்றியும், தன்பொருட்டு வந்தபேரை மற்றொருவர்பால் விடினும் தனக்கிழிவென்பது பற்றியும், அவட்குத் தந்தையாகியவீமனை அவளைக்காக்கும்படி வைத்தனனென்க. (கச)

[இதனால் நளன்போர்முயற்சிசெய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

உடல்சினவுருமேறன்ன வயவரையொருங்குநோக்கிக்
கொடியணிகொடிஞ்சித்திண்டேர் கொய்யுளைக்கலினப்பாய்மா
கடன்மடைதிறந்தனென்னக் கரடமூற்றிருந்துபாயும்
படுமதக்களிநல்யானை பண்ணுறுத்திடுமினென்றான்.

(ப - ரை.) உடல் - பொருகின்ற, சினம் - கோபத்தையுடைய, உருமேறென்ன - இடியேற்றையொத்த, வயவரை - சேவகரை, ஒருங்குநோக்கி - ஒரேதரம்பார்த்து, கொடியணி - கொடிகளையணிந்த, கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய, திண் - வலிமைபொருந்திய, தேர் - தேரையும், கொய்யுளை - கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய, கலினம்-கடிவாளம் பூண்ட, பாய்மா - குதிரைகளையும், கடல் - கடலானது, மடைதிறந்ததுஎன்ன - மடைதிறந்ததென்று சொல்லும்படி, கரடம்-சுவடுபட, ஊற்றிருந்துபாயும் - ஊற்றிருந்து பாய்கின்ற, படுமதம் மதம்படுகின்ற, களிநல்யானை - களிப்பையுடைய நல்ல யானைகளையும், பண்ணுறுத்திடுமினென்றான் - அலங்கரியுங்களென்றான். எ-று.

(போ - ரை.) தனித்தனி உத்தரவுபண்ணிற் கால நீட்டிக்கு மென்பது பற்றி விரைந்து கூறினமைதோன்ற வயவரை யொருங்குநோக்கித் தேர், பாய்மா, யானை, பண்ணுறுத்திடுமினென்றான், (கரு)

[இதனால் நளன் போர்க்கோலங்கொள்ளுதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

நீங்கருகவசமார்த்து நேரலர்மௌலிதேய்க்கும்
பூங்கழனரலவீக்கிப் போரெனிற்பொருப்புமஞ்ச
வீங்கியகுவவுத்தோளில் வெங்கணைப்புட்டிறுங்கி
வாங்குவிற்றடக்கையேந்தி மறலிகண்புதைப்பநின்றான்.

(ப - ரை.) நீங்கரும்-பிரிதற்கரிய, கவசமார்த்து-கவசங்கட்டி, நேரலர்-சத்துருக்களுடைய, மௌலி - முடியை, தேய்க்கும் - தேய்க்கின்ற, பூங்க

ழல் - வீரக்கழலை, நரல - ஒலிக்கும்படி, வீக்கி - கட்டி, போரெனில் - யுத்தமென்றால், பொருப்புமஞ்ச - மலையுமஞ்சும்படி, வீங்கிய - பருத்த, குவவுத்தோளில் - திரட்சிபொருந்திய புயத்தின்கண், வெங்கணை - வெவ்விய பாணங்களையுடைய, புட்டிலுங்கி - அம்புக்கூட்டைத்தாங்கி, வாங்கு - வளைக்கப்பட்ட, வில் - வில்லை, தடக்கையேந்தி - விசாலம்பொருந்திய கையிலேந்தி, மறலி - யவனும், கண்புதைப்பகண்களை-மூடிக்கொள்ளும்படி, நின்றான்-நின்றனன். எ - று.

(போ - ரை.) நளன் கவசமார்த்துக் கழல்விக்கிப் பட்டில்தாங்கி வில்லேந்தி நின்றனனெனக்கூட்டுக. சத்துருக்கள் பணிந்துகிடத்தலால் நேரலர் மௌலிதேய்க்கும் பூங்கழலென்றார், மறலியென்பதில் உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கு நின்றது. (கசு)

[இதனால் நளன்தேரேறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொருசமர்தொடங்கிநின்ற புரவலர்மடவார்செய்ய
வரிநெடுங்கண்ணுந்தோளும் வலந்துடித்தின்னல்காட்டத்
குருமணிகுயிற்றுஞ்செம்பொற் கோடுயர்கொடிஞ்சித்தேரி
னருவரையிவருஞ்சீற்றமடங்கலேறென்னவார்ந்தான்.

(ப - ரை.) பொரு - பொருகின்ற, சமர் - யுத்தத்தை, தொடங்கிநின்ற- ஆரம்பித்துநின்ற, புறவலர் - அரசர்களுடைய, மடவார் மாதரது செய்ய - சிவந்த, வரி - அரிபரந்த, நெடுங்கண்ணும் - நெடிய கண்களும், தோளும் - தோள்களும், வலந்துடித்து-வலப்பக்கந்துடித்து, இன்னல்காட்ட-துன்பக்குறிகாட்ட, குருமணி-நிறம்பொருந்திய மணியால், குயிற்றும் - பதிக்கப்பட்ட, செம்பொன் - சிவந்தபொன்னாற்செய்த, கோடுயர் - சிகரத்தினாலுயர்ந்த, கொடிஞ்சித்தேரின்-மேன்மொட்டையுடையதேரின்மேல், அருவரை - அரிய மலையின்மேல், இவரும்-ஏறுகின்ற, சீற்றம் - கோபத்தையுடைய, மடங்கலேறென்ன - ஆண்சிங்கம்போல், ஆர்ந்தான் - ஏறினான்.

[நளன் தேரிலேறினனெனக் கூட்டுக.]

(போ - ரை.) மாதர்க்குத் துன்பம்வருமானால் வலத்தோள்களும் வலக்கண்களும் துடிக்குமென்பது துடிநூலிற்காண்க. (கஎ)

[இதனால் நளன் சங்கத்தொனிசெய்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

ஊன்பயில்வடிவேலேந்தி யுடன்றுவெம்போரிலேற்ற
தேன்பயிறெரியல்வேந்தர் நடுக்குறத்திசையினின்ற
கூன்பிறைக்கோட்டுநால்வாய்க் குஞ்சரம்வெருவியோட
வான்பொதிரெறியத்தெய்வ வலம்புரிமுழக்கியிட்டான்.

(ப - ரை.) ஊன்பயில் - மாமிசந்தங்கிய, வடிவேலேந்தி-கூறியவேற்படையைத்தாங்கி, உடன்று - கோபித்து, வெம்போரில்-வெவ்வியயுத்தத்தில்

ஏற்ற - எதிர்த்த, தேன்பயில் - தேங்குகின்ற, தெரியல்-மாலையையுடைய, வேந்தர்-அரசர்கள், நடுக்குற - நடுக்கமடைய, திசையினின்ற-எட்டுத்திசையினுநின்ற, கூன் - வளைவுபொருந்திய, பிறைக்கோட்டு - பிறையையொத்த கொம்பினையும்,நால்வாய்-தொங்குகின்றவாயினையினையுமுடைய,குஞ்சரம்-யானைகள், வெருவியோட - பயந்தோடும்படி, வான் - ஆகாயம், பொதிரெறிய-நடுக்கமடைய, தெய்வவலம்புரி - தெய்வச்சங்கம், முழக்கியிட்டான் - தொனிசெய்தான், எ-று.

(போ - ரை.) சங்கத்தொனியினுல் தான் எது எது எப்படி ஆதல்வேண்டுமென்று நினைக்கின்ருனே அது அது அப்படியாகத் தொனித்தலால்தெய்வலம்புரி யென்ருர். (கஅ)

[இதனுல் இந்திரனடுக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொன்னவில்பரிதிவைவாட் கூற்றுயிருண் ணுங்கூற்றின்
மின்னகுவரிவிலேந்தும் விடலையைநோக்கியேற்ற
மன்னவரளவின்றின்னேன் மணிவரைத்திணிதோள்வீக்க
மென்னினைந்தென்செய்தோமென் றிந்திரனடுங்கலுற்ருன்.

(ப - ரை.) கொல் - கொலைத்தொழிலை, நவில்-சொல்லப்பட்ட, பரிதி சூரியன்போன்ற, வைவாள் - கூர்மைபொருந்திய வாட்படையையும், கூற்றுயிர் - யமனுயிரை, உண்ணும் - உண்ணப்பட்ட, கூற்றின்-ஒரு யமன்போல் மின்னகு - ஒளியைவீசுகின்ற, வரிவிலேந்தும் - நெடிய வில்லையுமேந்திய, விடலையை - நளமகாராஜனை, நோக்கி - பாாத்து, ஏற்ற - எதிர்த்த, மன்னவர்-அரசர்களது, அளவன்று - அளவுடையதன்று, இன்னேன்-இவ்வரசனுடைய மணிவரை - அழகுபொருந்திய மாலைபோன்ற, திணி - வலிமைபெற்ற, தோள் - புயங்களினுடைய, வீக்கம் - பாரிப்பு, (ஆதலினுல்) என்னினைந்து-யாதைநினைந்து, என்செய்தோமென்று - யாதுசெய்தோமென்று, இந்திரன்-இந்திரனைவன், நடுங்கலுற்ருன் - நடுங்கினுன். எ-று.

(போ - ரை.) நாம் பொருமையால் மூட்டிவிட்ட சண்டையிற் கொலைப்பழிவந்து, அதிலும் நமக்கு அவமானமே வருதற்கு ஐயமில்லையென்று இந்திரன் நடுங்கலுற்ருனென்க. (கக)

[இனி யிரண்டுபாட்டால் சேனைகளின் ஆரவாரஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

காத்திரண்முழக்கமென்னக் கனைகுரன்முரசமார்த்த
தூர்த்தனகடல்களேழுந் துரகதக்குரத்தின்றாளி
போர்த்தனவிசும்புபைம்பொற் கொடியொடுகுடையுமோங்கி
யார்த்தனவுவகைபொங்கித் துணங்கையிட்டலகையீட்டம்.

(ப - ரை.) கார்த்திரள் - மேகங்களினுடைய, முழக்கமென்ன - சத்தம் போல், கனை - முழங்குகின்ற, குரல் - குரலையுடைய, முரசம் - பேரிகை

கள், ஆர்த்த - ஒலித்தன, கடல்களேழும் - எழுசமுத்திரங்களையும், துரகதம்- குதிரைகளினுடைய, குரத்தின்றூளி - குளம்பினின்று மெழுகின்ற புழுதிகள், தூர்த்தன - தூர்த்துவிட்டன, விசும்பு - ஆகாயத்தை, பைம்பொற்கொடியொடு - பசியபொற்கொடிகளோடு, குடையும் - குடைகளும், ஓங்கி - உயர்ந்து, போர்த்தன - மூடிக்கொண்டன, அலகையீட்டம் - பேய்க்கூட்டங்கள், உவகைபொங்கி - மகிழ்ச்சிமிகுந்து. [துணங்கையிட்டு - கூத்தாடி, ஆர்த்தன- சத்தித்தன, எ-று. துணங்கை - இருகைமுடக்கிப்பழுப்புடையொத்தியாடல்.]

(போ - ரை.) கார்த்திரண் முழக்கமென்ன முரசமார்த்தவெனலால் அனேக முரசங்களென்றும், குரத்தின்றூளி கடல்களேழுந் தூர்த்தனவெனலால் அனேகங்குதிரைகளென்றும் விசும்பைப்போர்த்தனவெனலால் அனேகங்குடைகள்கொடிகளென்றும், துணங்கை யிட்டார்த்தனவெனலால்மாமிசமுண்ணவந்த பேய்களனேகமென்றும் பெறப்பட்டது. (உ0)

கூற்றெனவுரறியார்த்துக் கொல்சினவரியேறென்ன
வேற்றவர்வெருவநெய்த்தோ ரிடையறுதொழுகுங்கோட்டுச்
சீற்றமும்மதத்தினூழித் தீயையும்விக்கும்வேகக்
காற்றுழற்களிறுதூண்டிக் கட்கனல்கதுவச்செல்வார்.

(ப - ரை.) கூற்றென - யமனைப்போல், உரறி - ஆரவாரித்து, கொல்- கொல்கின்ற, சினம் - கோபத்தையுடைய, அரியேறென்ன - சிங்கவேற்றைப் போல், ஆர்த்து - கர்ச்சித்து, எற்றவர் - எதிர்த்தவர்கள், வெருவ - அஞ்ச, நெய்த்தோர் - உதிரமானது, இடையறுதொழுகும் - நீங்காதொழுகப்பெற்ற, கோட்டு - கொம்பையும், சீற்றம் - கோபத்தையுமுடைய, மும்மதத்தின் - மும்மதங்களால், ஊழித்தீயையும் - வடவாமுகாக்கினியையும் அவிக்கும் - அவிக்கப்பட்ட, வேகக்காற்றுறழ்சண்டமாருதத்தையொத்த, களிறுதூண்டி- யானையைச்செலுத்தி, கண்-விழிகளில், கனல்கதுவ - நெருப்புப்பற்ற, செல்வார் - செல்வார்கள், எ-று.

(போ - ரை.) வீரரைத் தன்கோட்டாற் குத்திக்கொல்லுதலால் யானைக்கொம்பு நெய்த்தோ ரிடையறு தொழுகுங் கோடெனப்பட்டது. "வேலாண்முகத்தகளிறு" என்றூர் பிறரும். (உக)

[இதுமுதல் பத்துப்பாட்டால் இருதிறச்சேனைகளும் பொருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒள்ளழல்கண்ணிற்கால வுயிர்ப்பலியுண்ணுங்கூற்றின்
வள்ளுறைவடிவாளேந்தி வாய்மடித்தெயிறுதின்று
கள்ளவிழ்தும்பைசூடிக் கழுதுகைகொட்டியார்ப்ப
வள்ளிலைவயிரப்பைம்பூ ணரசரோடரசரேற்றூர்.

(ப - ரை.) ஒள் - பிரகாசம்பொருந்திய, அழல், நெருப்பு, கண்ணில்- கண்களினின்றும், கால - கொப்புளிக்க, உயிர்பலி - உயிராகிய உணவை

உண்ணும் - உண்ணுகின்ற, கூற்றின் - யமன்போல், வள்ளுறை - நெருங்கிய வுறையையுடைய, வடிவாளேந்தி - கூரியவாளை யேந்திக்கொண்டு, வாய்மடித்து - உதட்டை மடித்துக்கொண்டு, எயிறுதின்று - பல்லைக்கடித்து, கள்ளவிழ் - தேனொழுகுகின்ற, தும்பைசூடி - தும்பைமாலையைத்தரித்து, (இதுகண்டு) கழுது - பேய்கள், கைகொட்டி - கைகளைக்கொட்டி, ஆர்ப்ப - கர்ச்சிக்கும்படி, அள்ளிலை - அள்ளிக்கொள்ளும் இலைபோன்ற, வயிரப்பைம்பூண்-பசியபொன்னிற்பதித்த வச்சிராபரணத்தையுடைய, அரசரோடு-அரசருடன், அரசர் - அரசர்கள், எற்றூர்-எதிர்த்தார்கள், எ-று.

(போ - ரை.) அநேகரைச் சேதித்து உயிரை யுண்ணுதலால் வாட்படைக்குயமன் உவமை சொல்லப்பட்டது. வாய்மடித்தலும் பற்கறித்தலும் சினக்குறிப்பை வெளிப்படுத்தி நின்றன. அதிரப்பொருதற்கு வந்த குறிப்புத்தோன்ற கள்ளவிழ் தும்பைசூடியென்றூர். நெடுங்காலம் போரில்லாமையால் உணவுகள் கிடையாதிருந்தவருத்தம் இப்பொழுது கெடுமென்னும் உவமை மிகுதியால் கழுது கைகொட்டியார்ப்பவென்றூர். நெடுங்காலம் போரில்லாமை இந்திரப்படலத்தில் ஆங்கவண்மேலென்னும் பதினைலாம்பாட்டாலறிக, [தன்மை நவிற்சியணி.] (உஉ)

மண்ணிடைத்திரிவபோல மாதிரங்கடப்பதாவி
விண்ணிடைப்பறப்பவேழ மருப்பிடைமிதித்துமீள்வ
கண்ணிமைபொருந்திற்காணுக் கடுப்பினகலினப்பாய்மா
வெண்ணிலவயவர்தூண்டி யெதிரெதிர்மலைந்துநிற்பார்,

(ப - ரை.) மண்ணிடை-பூமியின்கண்ணே, திரிவபோல-திரிவனபோல, மாதிரம் - திசைகளை, கடப்ப - தாண்டுவன, தாவி - பாய்ந்து, விண்ணிடை - ஆகாயத்திலே, பறப்ப - பறப்பன, வேழமருப்பிடை - யானைக்கொம்பின்கண், மிதித்து - மிதித்து, மீள்வ - திரும்புவன, கண் - கண்கள், இமைபொருந்தில் - இமைகோட்டுமானல், காணுக்கடுப்பின் - காணக்கூடாத வேகத்தையுடையன, கலினப்பாய்மா - இத்தன்மையுள்ள கடிவாளம்பூண்ட தாவுகின்றகுதிரைகள், எண்ணில் - அளவற்றவைகளை, வயவர் தூண்டி - காலாட்கள்செலுத்தி, எதிரெதிர் - நேர்நேராக, மலைந்து - போர்செய்து, நிற்பார்-நிற்பார்கள், எ - று.

(போ - ரை.) கடப்ப, பறப்ப, மீள்வவென்னுங் கடுப்பினவாகிய பாய்மாவெனக்கூட்டுக. வேழமருப்பு இங்கே வெள்ளையானைக் கொம்பெனக்கொள்க. இதுவும் அவ்வணி. (உஙு)

சூழ்சுடர்வயிரவாளா லிந்திரன்றுமிக்குமுன்னம்
பாழியங்குடுமிக்குன்றஞ் சிறகொடுபறப்பவென்னக்
கேழ்கிளர்பரிதியேய்க்குங் கிளர்மணிக்கொடிஞ்சிமான்றே
ராழியோடாழிதாக்க வருஞ்சமர்தொடங்கிநிற்பார்,

(ப - ரை.) சூழ்சுடர் - ஒளிசூழ்கின்ற, வயிரவாளால்-வச்சிராயுதத்தால், இந்திரன் றுமிக்குமுன்னம் - இந்திரனறுப்பதற்குமுன்னே, பாழி - அகன்ற, குடுமி - சிகரங்களையுடைய, குன்றம் - மலைகளானவை, சிறகொடு - இறகுடனே, பறப்பவென்ன - பறப்பனபோல், கேழ்கிளர் - செந்நிறமிகுந்த, பரிதியேய்க்கும் - சூரியனையொத்த, கிளர்மணி - ஒளிவிளங்குமணிகள் பதித்த, கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய, மான்றேர் - குதிரைகட்டிய தேர்கள், ஆழியோடாழிதாக்க - உருளைகளோடுருளைகள் முட்ட, அருஞ்சமர் - அரிய யுத்தத்தை,தொடங்கி - ஆரம்பித்து, நிற்பார் - நிற்பார்கள், எ-று.

(போ - ரை.) ஒவ்வொருதேர், ஒவ்வொருமலைபோல் திரிதலால் அவைகட்குச் சிறகுடைய மலையுவமை சொல்லப்பட்டன. அனேகந்தேராதலால் நெருக்கம்பற்றிஆழிபோடாழிதாக்கவென்றார். அரசரோடரச ரெதிர்த்தலால் ஆழியோடாழி தாக்கினவென்க. (௨௪)

மோட்டிளமூலைகள்பாய்ந்த மருமத்தின்மூரியானைக்
கேட்டிணையுழக்கவெம்போர்க் கோளரியென்னச்சீறித்
தோட்டுணைகொட்டியார்த்துச் சுடர்நெடுங்குருதிவாளாற்
பூட்டியவோடைநெற்றி மத்தகம்போழ்ந்திட்டாரே.

(ப - ரை.) மோடு - உயர்ச்சிபொருந்திய, இளமூலை - இளமைபொருந்தியஸ்தனங்கள், பாய்ந்த - பாயப்பெற்ற, மருமத்தின் - மார்பின்கண், மூரி-வலிமையுடைய, யானைக்கோட்டிணை - யானையினிரண்டு கொம்புகளும், உழக்க - குத்திக்கலக்க, வெம்போர் - வெவ்வியபோர்செய்கின்ற, கோளரியென்ன - சிங்கவேற்றைப்போல், சீறி-கோபித்து, தோட்டுணை - இரண்டுதோள்களையும், கொட்டி - தட்டி, ஆர்த்து - கர்ச்சித்து, சுடர் - ஒளியையுடைய, நெடு - நெடிய, குருதி-உதிரந்தோய்ந்த, வாளால் - வாட்படையால், ஓடைபூட்டிய - முகபடாத்தையணிந்த, நெற்றி - நெற்றியையுடைய மத்தகம்-தலையை, போழ்ந்திட்டார் - பிளந்தார்கள், எ - று.

(போ - ரை.) தமது மார்பிற்குத்திய யானைக்குச்சிங்கம்வைரியாதலால், அரசரை கோளரியென்னச் சீறியென்றார். அரசர் சீறி ஆர்த்துவாளால் மத்தகம் போழ்ந்திட்டாரென்க. (௨௫)

கொலைத்தடங்கண்ணினல்லார் குறங்கின்மேற்குறங்குசேர்த்தி
முலைத்தடமுெழுமுங்கப்புல்லிக் கண்டுயின்முழவுத்தோளா
ரலைத்துமிழ்குருதிபொங்க வற்றுவீழ்புழக்கையேற்றி
மலைக்கடாக்களிறுபுல்லி மண்ணிடைத்துஞ்சுகின்றார்.

(ப - ரை.) கொலை - கொலைசெய்கின்ற, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, கண்ணின் - கண்களையுடைய, நல்லார் - மாதர்களுடைய, குறங்கின்மேல்-துடைகளின்மேல், குறங்குசேர்த்தி - துடைகளைச்சேர்த்துக்கொண்டு, முலைத்தடம் - ஸ்தனதடங்களை, ஞெமுங்கப்புல்லி - அழுந்தத்தழுவிக்கொண்டு

கண்டுயில் - நித்திரைசெய்கின்ற, முழவு - மத்தளம்போன்ற, தோளார் தோளையுடைய அரசர்கள், அலைத்துவிழ் - அலைத்துமிழுகின்ற, குருதிபொங்க - உதிரமொழுக, அற்றுவீழ் - அற்றுவிழுந்த, புழைக்கை - துதிக்கையின்மேல், எற்றி - துடையை எற்றிக்கொண்டு, மலை-மலையையொத்த, கடாக்களிறு - மதயானையை, புல்லி - தழுவிக்கொண்டு, மண்ணிடை - பூமியிலே, துஞ்சுகின்றார் - நித்திரைசெய்கின்றார்கள், எ - று.

(போ - ரை.) மாதர் துடைக்குத் துதிக்கையும், முலைக்குயானையும், உவமையாதல் பற்றி அரசர் இறந்தும் முன்பு மாதரோடு துயிலுதல் போன்றிருந்தனரென்க. (௨௬)

கூற்றொடுங்கொம்மைகொட்டிக் குனிக்கும்வாளுழவர்வேகக்
காற்றினாற்பெண்ணையீன்ற கருங்கனியுகுவதேபோல்
வேற்றிறல்வயவர்சென்னி வீழ்த்துவெங்கரிகணூறிச்
சீற்றவெம்மடங்கலேற்றிற் செருக்களத்துழக்கியிட்டார்.

(ப - ரை.) கூற்றொடும் - யமனுடனே, கொம்மைகொட்டி - கைதட்டிக்கொண்டு, குனிக்கும் - கூத்தாடுகின்ற, வாளுழவர் - வாட்படையையுடைய வீரர்கள், வேகக்காற்றினில் - சண்டமாருதத்தில், பெண்ணையீன்ற - பனைமரந்தந்த, கருங்கனி - கரியபழம், உகுவதேபோல் உதிர்வதுபோல், வேற்றிறல் வேற்படையிற்றிறலையுடைய, வயவர் - படைவீரர்களுடைய, சென்னி- தலைகளை, வீழ்த்து - கள்ளி, வெங்கரிகள் - வெவ்வியயானைகளை, நூறி-கொன்று, சீற்றம் - கோபத்தையுடைய, வெம்மடங்கலேற்றில் - வெவ்விய சிங்கவேற்றைப்போல், செருக்களத்து - யுத்தகளத்தில், உழக்கியிட்டார் கலக்கினார்கள், எ - று.

(போ - ரை.) கொல்லுதலில் அவனோடொப்பாதலால் அவ்வுரிமைபற்றிக் கூற்றொடுங்கொம்மைகொட்டியென்றார். கொம்மை கொட்டலாவது, அகங்கைவிரித்துக்கொட்டுதலாம், மயிருள்ளதலையாதலால் வயவர். சென்னிக்குப் பனையின்கருங்கனி உவமைசொல்லப்பட்டது. [மடங்கலேற்றி லுழக்கியிட்டாரெனலால் உவமையணி.] (௨௭)

வயவரேரிருவர்தம்மில் வாளமர்விளைத்தலோடு
முயிர்துறந்தவற்குமாலை புனைதுமென்றும்பர்போந்த
கரமலர்க்கண்ணிகாணக் காளையர்மாய்ந்துமண்ணிற்
புயலுறழ்கூந்தற்காக வானினும்போர்செய்கின்றார்.

(ப - ரை.) வயவர்-படைவீரர்கள், ஓரிருவர்-இரண்டுபேர் தம்மில்-தமக்குள்ளே, வாளமர்-வாட்போரை, விளைத்தலோடும்-செய்தவளவில், உயிர் துறந்தவர்கு - இவருளாவி நீங்கினவனுக்கு, மாலை புனைதுமென் - மாலை தரிப்போமென்று, உம்பர்ப்போந்த, சுவர்க்கத்திலின்றும் வந்த, கயமலர்-தடாகத்திற்பூத்த மலரையொத்த, கண்ணி - கண்ணையுடைய அரம்பையா

னவள், காண - காணும்படி, காளையர் - வீரர்கள், மாய்ந்து - ஒருசேர இறந்து, மண்ணில் - பூமியிற்போல், புயல்உறழ் - மேகத்தையொத்த, கூந்தற்கு ஆக - கூந்தலையுடையபெண்ணிற்காக, வானினும் - ஆகாயத்தின்கண்ணும், போர் - யுத்தத்தை, செய்கிறார் - செய்கிறார்கள்.

(போ - ரை.) வானினுமென்பதில் உம்மை, இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மையாம். மண்ணிற் புயலுறழ் கூந்தல்-தமயந்தி, வானிற் புயலுறழ் கூந்தல் அரம்பையெனக் கொள்க. இம்மையில் ஒருபெண்ணைப் பலர்விரும்பிப் போர் செய்வதுபோல்மறுமையிலும் ஓரரம்பையைவிரும்பியவர் பலராதலாற்பொருதனரென்க. எங்ஙனும்ஒருத்தியைப்பலர் விரும்பிற் போரேமுடியும் என்பது கருத்து. மாய்த்தும் போர்செய்கின்றா ரெனலால் தொல்லுருப்பெறலணி. ()

குருதிகொப்புளிக்கும்வேலான் குங்குமவளறுமூழ்கு
மருமத்தில்வாளிமூழ்க மயங்கினன்றெளிதலோடும்
விரைமொய்த்தகூந்தறாழ விண்ணினின்றார்வத்தோடு
முருவத்தார்புனையவந்தவொண்டொடிமயங்கிகின்றாள்.

(ப - ரை.) குருதி - உதிரத்தை, கொப்புளிக்கும் - உமிழ்கின்ற, வேலான் - வேற்படையையுடைய அரசனானவன், குங்குமஅளறு - குங்குமச்சேற்றில், மூழ்கும் - முழுசப்பெற்ற, மருத்தில் - மார்பினிடத்தில், வாளிமூழ்க- பாணங்கள்புதைய, மயங்கினன் - மயக்கங்கொண்டவனாகி, தெளிதலோடும்- தெளிந்தவளவில், விரைமொய்த்த - வாசனையையுடைய, கூந்தல்தாழ - குழலானது அவிழ, விண்ணின்நின்று-ஆகாயத்தினின்றும், ஆர்வத்தோடும்-ஆசையுடன்,உருவம்தார் - அழகியமாலையை, புனையவந்த-தரிக்கவந்த,ஒண்டொடி- அரமங்கையானவள், மயங்கிநின்றாள் - மயங்கிநின்றனள், எ-று.

(பொ - ரை.) கூந்த லவிழவெனலால் நினைப்பின்றி விரைந்து வந்தனளென்க. இவன்உயிர் மனிதரேகத்தைவிட்டுநீங்குமுன் மாலைசூட்டத் தெய்வமங்கைவந்து காத்திருப்பாளானால் விண்ணின்பம் பொறுதற்குப்போரின்மிக்கதில்லையென்பது கருத்து. (உகூ)

கான்படுமுருவப்பைந்தார் விதர்ப்பர்கோன்கன்னிவேற்க
ணூன்படாதுளையக்குத்தியுள்ளுயிர்பருகலாற்றேம்
வான்படாமின்னிறேச்சும்வாளினுன்மாய்துமென்னுத்
தேன்படுதெரியல்வேந்தர்செருமலைந்தாவிநீத்தார்.

(ப - ரை.) கான்படும் - வாசனையுண்டாகிய, உருவம் - அழகிய, பைந்தார்-பசியமாலையையுடைய விதர்ப்பர்கோன் - வீமனுடைய கன்னி-தமயந்தியினது, வேற்கண் - வேல்போன்றகண்களானவை, ஊன்படாது - மாமிசம்படாமல், உளைய - வருந்தும்படி, குத்தி - குத்தி, உள்ளுயிர் - உள்ளாவியை, பருகல் - உண்பதை, ஆற்றேம் - பொறுக்கமாட்டேம், வான்படா- மேகத்திற்றோன்றாத, மின்னின் - மின்போல், ஒச்சும்-எறிகின்ற, வாளின்-

வாட்படையால், மாய்துமென்ன - மாய்வோமென்று, தேன்படு - தேனுண்டாகின்ற, தெரியல் - மலர்மாலையையணிந்த, வேந்தர் - அரசர்கள், செருமலைந்து - போர்புரிந்து, ஆவி - உயிரை, நீத்தார் - நீக்கினார்கள், எ-று.

(போ - ரை.) மாதர்விழி வாளினுங்கொடியதென்பது, "வெய்யகூற்றுருத்தெறி வேல்விலக்கினு, மெய்துமூழ் வினைத்தொடரெண்ணிமாற்றினுந் தையலார் முழுமதி முகத்திற்றங்கிய, மையகட் காலவேன் மாற்றலாகுமே." இதனாலறிக. (கூ0)

முழவுறழ்திணிதோள்வீரர்முழுமெயுமிருபுண்மேய
விழிபெருங்குருதியாடியிளங்கதிர்ப்பரிதியேய்ப்ப
வழிகவுட்கடாத்தநால்வாயரசுவாவெருத்திற்றோன்றிப்
பொழிகணைமாரிசிந்தியகலிருவிசும்புபோர்த்தார்.

(ப - ரை.) முழவுறழ் - மத்தளத்தையொத்த, திணி - வலிமைபொருந்திய. தோள் - புயத்தையுடைய, வீரர் - படைவீரர், முழுமையும் - தேகமுழுதும், இரு - பெரிய, புண்மேய - புண்ணிற்பொருந்திய, இழி - ஒழுகின்ற, பெருங்குருதியாடி - பெரியவுதிரத்தில்மூழ்கி, இளங்கதிர்-இளம்பொருந்திய கிரணத்தையுடைய, பரிதியேய்ப்ப - சூரியனையொப்ப, கவுள் - கவுளினிடத்திலே, அழி - வீழுகின்ற, கடாத்த - மதத்தையுடைய, நால்வாய் - தொங்குகின்றவாயையுடைய, அரசுவா - அரசயானையின், எருத்தில் - பிடரியின்மேல், தோன்றி - ஏறி, பொழி - பொழிகின்ற, கணைமாரி - பாணவருஷங்களை, சிந்தி - சிதறி, அகல் - அகன்ற, இரு - பெரிய, விசும்பு - ஆகாசத்தை, போர்த்தார் - மறைத்தார்கள், எ - று.

(போ-ரை.) அரசுவாவிற்கிலக்கணம் சுயம்வரப்படலத்திற் 'குளிர்மதி' என்னும் எழுபத்துமூன்றாம் பாட்டுரையிற்காண்க. (கூக)

இனி மூன்றுபாட்டால் அரசர்களனை யெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

அருமருந்தனையாள்சூட்டு மலங்கலந்தோளினானைப்
பொருதிரைப்புணரிசூழ்ந்த புவியிணிலரசரெல்லா
நிறையுளையரிமானேற்றை நிழல்சுளிதறுகட்சீற்ற
வரைபுரைகளிநல்யானை வளைந்தெனவளைந்துகொண்டார்.

(ப - ரை.) அருமருந்தனையாள் - அரியதேவாமிர்தத்தையொத்த தமயந்தியானவள், சூட்டும் - தரித்த, அலங்கலந்தோளினானை - மாலைவிளங்கும் புயத்தையுடைய நளனை, பொருதிரை - மோதுகின்றஅலைகளையுடைய, புணரிசூழ்ந்த - கடலாற்சூழப்பட்ட, புவியினில் - பூவுலகத்து, அரசரெல்லாம்- அரசரனைவரும், நிறை - வரிசைபெற்ற, உளை - புறமயிரையுடைய, அரிமானேற்றை - சிங்கவேற்றை, நிழல்சுளி - நிழலைக்கோபிக்கின்ற, தறுகண்-அஞ்சாமையையும், சீற்றம் - கோபத்தையுமுடைய, வரைபுரை - மலையையொ

த்த; களிநல்யானை - களிப்பையுடைய நல்யானைகள், வளைந்தென - வளைதந்னபோல், வளைந்துகொண்டார் - சூழ்ந்துகொண்டார்கள், எ-று.

(போ - ரை.) இத்தனையரச ரெதிர்த்தும் நளனுக்கு இணையாக மாட்டாரென்பது தோன்ற அரிமானேற்றைக் களிநல்யானை வளைந்தென வளைந்துகொண்டாரென்றார். (உவமையணி.) (௩உ)

நொறில்பரித்தடந்தேருந்தி நோன்சிலைகுழையவாங்கிப
பொறியழற்பகழிதூவிப் பொங்குளைப்புரவிமான்றேர்
தெறுகதக்களிநல்யானைசினவுவாள்வயவரீட்டங்
குறைபடநூழிலாட்டிக் கூற்றெனவரசரார்த்தார்.

(ப - ரை).) நொறில் - விரைவினையுடைய, பரி-குதிரைகட்டிய, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, தேர்உந்தி - தேரைச்செலுத்தி, நோன்சிலை - பெரியவில்லை, குழையவாங்கி - வளையவளைத்து, பொறியழல் - அக்கினிப்பொறியையுடைய, பகழிதூவி - பாணங்களைவீசி, பொங்குஉளை - மிகுந்த புரமயிரினையுடைய, புரவி - குதிரைகளும், மான்றேர் - குதிரைக்கட்டியதேர்களும், தெறுகதக்களிநல்யானை - மிகுந்தகோபத்தையுங் களிப்பையுமுடைய யானைகளும்; சினவுவாள்வயவரீட்டம்-கோபிக்கின்றவாட்படையையுடைய படைவீரர்கூட்டமும், குறைபட - குரையும்படி, நூழிலாட்டி - அமிதமான கொலைசெய்து, கூற்றென - யமன்போல், அரசர்-மன்னர்கள், ஆர்த்தார் - கர்ச்சித்தார்கள், எ - று.

(போ - ரை.) தேருந்தி, சிலைவாங்கி, பகழிதூவி, நூழிலாட்டி, ஆர்த்தார் அரசரெனக்கொள்க. நூழிலாட்டாவது-பகைவர் ஓடும்படி தன்மார்பிற் றைத்துக்கிடந்த ஆயுதத்தைப்பிடுங்கியெறிதல். "களங்கழுமியபுடை யிரிய, வுளங்கழித்த வேல்பரித்தோச்சின்று, மொய்யகத்துவேந்தர் முரணினி யென்னுங்கொல், கையகத்துக்கொண்டான் கழல்விடலை, வெய்ய-விடுசுடர்சிந்திவிரையகலம் போழ்ந்த, படுசுடரெஃகம் பறித்துகைவேல், களிற்றொடு போக்கிவருபவன், மெய்வேல்பறியாநகும்" இவற்றாலறிக. (௩௩)

தெண்டிரைப் பரவையேழுஞ் சேறுபட்டொழியத்தெண்ணீர், மொண்டுகொண் டெழுந்தோர் குன்றின் முகிகுழாஞ்சொரிவதேய்ப்பப், புண்டலை வடிவேன்மன்னர் பெறியழற்பகழிமாரி, மண்டமர் கடந்த திண்டோண் மன்னன்மேற் பொழிந்திட்டாரே.

(ப - ரை.) தெண்டிரை - தெளிவுபொருந்திய அலைகளையுடைய,பரவையேழும் - கடல்களேழும், சேறுபட்டொழிய - சேறுபட்டுநீங்க, தெண்ணீர் மொண்டுகொண்டு - தெளிவாகியநீரை மொண்டுகொண்டு, ஓர்குன்றில்-ஒருமலையில், முகிற்குழாம் - மேகக்கூட்டங்கள், சொரிவதேய்ப்ப - பொழிவதையொப்ப, புண்டலை - ஊனைத்தலையிலுடைய, வடிவேன்மன்னர்-

கூறியவேற்படையை யுடையவரசர்கள், பொறியழல் - நெருப்புப்பொறி பறக்கின்ற, பகழிமாரி - பாணமழையை, மண்டு-நெருங்கிய, அமர்கடந்த-யுத்தத்திற்ஜெயித்த, திண்டோள் - வலிமை பொருந்திய புயத்தையுடைய, மன்னன்மேல்-நளமகாராஜன்மேல், பொழிந்திட்டார்-சொரிந்தார், எ - று.

(போ - ரை.) பரவையேழுஞ் சேறுபட்டொழியத் தெண்ணீர்மொண்டுகொண்டு டென்னலால் அரசர்கள் வைப்பாகவைத்திருந்த பாணங்களையும் நளன் மேற் பொழிந்தனரென்பதாயிற்று, (கூஅ)

[இனி இரண்டுபாட்டால் அவ்வரசரை நளனெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

கொள்ளைகொண்டோரியுண்ணக் குழாங்கொடுகவந்தமாட
வொள்ளழற்றறுகட்கூற்ற முயிருண்டுதெவிட்டிநிற்ப
வெள்ளவெங்குருதிபோர்ப்ப வியன்பணைநிடதங்காக்கும்
வள்ளறன்புருவத்தோடும்வரிசிலைகுனிந்ததன்றே.

(ப - ரை.) கொள்ளைகொண்டு-கொள்ளையாக வாரிக்கொண்டு,ஓரியுண்ண-நரிகளுண்ண, குழாங்கொடு-கூட்டங்கொண்டு, கவந்தமாட-உடற்குறைகள் கூத்தாட, ஒள்ளழல் - ஒளியையுடைய நெருப்புப்பொறி பறக்கின்ற, தறுகண்-அஞ்சாமையையுடைய,கூற்றம்-யமனானவன், உயிருண்டு-உயிரையுண்டு, தெவிட்டிநிற்ப - உமிழ்ந்துநிற்க, வெள்ளவெங்குருதி - வெப்பம்பொருந்திய உதிரவெள்ளமானது, போர்ப்ப - மூடிக்கொள்ள, வியன்-பெரிய, பணை-வயலையுடைய, நிடதங்காக்கும் - நிடதநாட்டைப் புரக்கின்ற, வள்ளறன் - நளனுடைய, புருவத்தோடு-புருவத்துடன், வரிசிலை - அவனதுநெடியவில்லானது, குனிந்தது-வளைந்தது எ - று. அன்று ஏ - இவ்விரண்டும் அசைநிலைகள்.

(போ - ரை.) ஓரியுண்ண, கவந்தமாட கூற்றமுயிருண்டுதெவிட்டிநிற்ப குருதிபோர்ப்ப வள்ளல்சிலை குனிந்ததெனக் கூட்டுக. [புருவத்தோடும் சிலை வளைந்ததெனலால் உடனிகழ்ச்சியணி. (கூகு)

கூன்பிறைக் கோட்டுவல்விற் குழைத்ததுங் குழைத்துத்தெவ்வ, ரூன்சுவைத் துண்ணும்வாளிவிடுத்ததுமொன்னலார்தங், கான்படுதெரியன்மார்பம் போழ்ந்ததுந்தெரியக்காணார், வான்படு பிணக்குன்றோங்கி வயின்வயின்விளங்கக்கண்டார்.

(ப - ரை.) கூன் - வளைவுகொண்ட,பிறை-பிறையையொத்த, கோட்டு வல்வில் - கொம்பினாலாகிய வலியவில்லை, குழைத்ததும் - வளைத்ததையும், குழைத்து - வளைத்து, தெவ்வர - பகைவருடைய, ஊன்சுவைத்து - மாமிசத்தைமென்று, உண்ணும் - உண்ணுகின்ற வாளிவிடுத்ததும் - பாணங்கள் விட்டதையும், ஒன்னலார்தம் - சத்துருக்களுடைய, கான்படு - மணமுண்டாகிய, தெரியல் - மலர்மாலையையணிந்த, மார்பம் - பார்பை, போழ்ந்ததும் - பிளர்ந்ததையும், தெரியக்காணார் - ஒருவருந் தெரியக்கண்டிலர்

(யாதுகண்டனரெனில்) வான்படு-ஆகாயமளாவிய, பிணக்குன்றேங்கி-பிண மலைகளுயர்ந்து, வயின்வயின்-இடங்கடோறும், விளங்க-விளங்குதலை, கண்டார்-பார்த்தார்கள். எ-று,

(பொ-ரை.) புகையினால்நெருப்புண்டென் றறிந்ததுபோல் பிணக்குன்றினால்நளன் பொருதனனென் றறிந்தனரென்க. [பிணக்குன்றேங்கி வயின்வயின்விளங்கக்கண்டாரென்னுங்காரியத்தினால்காரணமாகிய நளனது வில்லாண்மை தோன்றுதலால் புனைவலிப் புகழ்ச்சியணி]. (௬௬)

[இனி நளனோடு தனித்தனி அரசரெதிர்த்துப் பொருதல் சொல்லத்தொடங்கிக் கலிங்கநாட்டரச னெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொருசமத்துடன்றவீரர்பொன்றிடநின்றவேந்தர்
வெருவலுற்றிரியுமாறும் வேந்தர்கோன்வலியுநோக்கி
யெரிமணிப்பொன்செயோடை யிளங்களிப்பகடுசூழக்
கரைபொருகடலந்தானைக் கலிங்கர்கோனமரிலேற்றான்.

(ப-ரை.) பொருசமத்து - பொருகின்றபோரில், உடன்றவீரர் - கோபித்தெதிர்த்த வீரர்கள், பொன்றிட - இறந்துவிட, நின்றவேந்தர்-நின்றமற்றையரசர்கள். வெருவலுற்று-பயந்து, இரியுமாறும்-ஓடுந்தன்மையும், வேந்தர்கோன்-நளமகாராஜனுடைய, வலியும்-வலிமையினையும், நோக்கி - பார்த்து, எரிமணி - ஒலிக்கையுடையமணிகள்பதித்த, பொன்செயோடை - பொன்னாற் செய்த முகபடாத்தையுடைய, இளங்களிப் பகடுசூழ - இளமை பொருந்திய களிப்பையுடைய-யானைகள்சூழ்ந்துவர, கரைபொரு-கரையோடுமோதுகின்ற, கடலந்தானை-சேனாசமுத்திரத்தையுடைய, கலிங்கர்கோன்-கலிங்கதேசத்தரசன், அமரில்-யுத்தத்தில், ஏற்றான்-எதிர்த்தான். எ-று.

(பொ-ரை.) எதிர்த்தலையும் ஏிறத்தலையும் மற்றவேந்தரோடுதலையும் நளன்வலிமையையுங் கண்டகலிங்கதேசத்தரசன் அவனோ டேற்றனனென்க சேனையிற் குறைவிலனென்பது தோன்றக் கடலந்தானைக் கலிங்கர்கோனென்றான். (௬௭)

கந்தடுதறுகட்சீற்றக் கடாம்பொழிகளிநல்யானை
மந்தரகிரியாற்றானை வாரிதியுழக்கிவானத்
திந்திரகுமரனென்ன விகல்புரிநிடதர்கோமா
னுந்துமான்றேரின்மேலு மொருகணைதெரிந்துவிட்டான்.

(ப-ரை.) கந்தடு-கட்டுத்தறியை முறிக்கின்ற, தறுகண்-அஞ்சாமையையுடைய, சீற்றம் - கோபத்தையுடைய, கடாம்பொழி - மதம்பொழிகின்ற, களிநல்யானை - களிப்பையுடையநல்லயானையாகிய, மந்தரகிரியால் - மந்தரமலையினால், தானைவாரிதி - சேனாசமுத்திரத்தை, உழக்கி - கலக்கி, வான

த்து-விண்ணுலகத்து, இந்திரகுமரனென்ன-இந்திர குமரனைப்போல், இகல்புரி-போர்செய்கின்ற, நிடதர்கோமான் - நளமகாராசன், உந்து - செலுத்துகின்ற, மான்றேரின்மேலும் - குதிரைகட்டிய தேரின்மேலும், ஒருகணை-ஒருபாணத்தை, தெரிந்து-பார்த்து, விட்டான்-விடுத்தனன். எ-று,

(போ - ரை.) இவன் விடும்பாணங்களுக்கும் வலிமைக்கும் தனது கோலொன்றே நிகரென்பவன்போ லொருபாணம் விடுத்தனனென்க. உம்மை சிறப்பு, [யானையை மந்தரகிரியாகவும் தானையைவாரிதியாகவும் உருவகப்படுத்திச் சொல்லுதலால் உருவகவணி.] (௩௮)

பைம்மலைத்தகன்றவல்குற் பாவையர்க்கனங்கனன்ன
தெம்மலைச்சினவேற்காளை சிலைவளைத்தொருகோலுந்தக்
கைம்மலைக்கோட்டில்வீழ்ந்த கலிங்கர்கோனமரர்மாதர்
வெம்முலைக்கோட்டில்வீழ்ந்து விண்ணிடைவிளங்கினானே.

(ப - ரை.) பைம்மலைத்து-பாம்பின்படத்துடன் பொருது, அகன்ற-விரிந்த, அல்குல்-அல்குலையுடைய, பாவையர்க்கு - மாதர்க்கு, அனங்கனன்ன-மன்மதனையொத்த தேவசத்துருக்களை, மலை-பொருகின்ற, சினவேற்காளை-கோபம்பொருந்திய வேலையுடைய நளனாவன், சிலைவளைத்து-வில்லைவளைத்து, ஒருகோலுந்த - ஒருபாணஞ்செலுத்த, கைம்மலைக்கோட்டில் - யானைக்கொம்பின்மேல், வீழ்ந்த-விழுந்த, கலிங்கர்கோன் - கலிங்கதேசத்தரசனானவன், அமரர்மாதர்-அரம்பையருடைய, வெம்-விருப்பைச்செய்கின்ற, முலைக்கோட்டில் வீழ்ந்து - முலையாகிய யானைக்கொம்பின்மேல் விழுந்து, விண்ணிடை-தெய்வலோகத்தில், விளங்கினான் பிரகாசித்தான். எ-று.

(போ - ரை.) கலிங்கதேசத்தரசன் அனேகபாணங்கள் பிரயோகித்தும் அதனால் நளனிறவாமல் இவன்விட்ட ஒருபாணத்தால் அவன் இறத்தலால் அப்பலவும் இவ்வொன்றை நிகராமை விளக்கி நின்றது நளனுடைய பாணத்தால் அறுபட்டு யானையின்கொம்பில் வீழ்ந்தவளவிலேதானே அரம்பையருடையஸ்தனத்தைப்புல்லி அதனால் சிறப்புற்றுநின்றனனென்க. கைம்மலைக்கோட்டில் வீழ்ந்தது மனிதவுடல்வெம்முலைக்கோட்டில் வீழ்ந்தது அவனது தெய்வவுடலெனக் கொள்க. விரைவுபற்றி அக்கோட்டில் வீழ்ந்து உடனே இக்கோட்டில் வீழ்ந்தனனென்றான். (௩௯)

[இனி மூன்றுபாட்டுக்களாலே மகததேசத்தரசன்
எதிர்த்திறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

களத்திடைக்கலிங்கர்கோமான் கவிழ்தலுங்கடைக்கண்சேப்ப
வுளத்திடைவெகுளிபொங்க வூழிவெங்காலினோடி
வளைத்தனன்சேனையோடும் வாசிலைவணக்கிவெம்போர்
விளைத்தனன்கூற்றுமஞ்ச வெந்திறன்மகதர்கோவே.

(ப - ரை.) களத்திடை-யுத்தகளத்திலே, கலிங்கர் கோமான்-கலிங்கதேசத்தரசன், கவிழ்தலும்-இறந்தவளவில், கடைக்கண்சேப்ப-கடைக்கண்கள்

சிவக்க, உளத்திடை-மனத்தில், வெகுளிபொங்க - கோபமிக, ஊழிவெங்காலின் - யகமுடிவிலுண்டாகிய வெவ்விய காற்றுப்போல், ஓடி-ஓடி, வளைத்தனன்-வளைத்தனனாகி, சேனையோடும்-சேனையுடனே, வார்-நெடிய, சிலைவணக்கி-வில்லைவளைத்து, கூற்றுமஞ்ச-யமனுமஞ்சும்படி, வெந்திறல்-வெவ்வியதிறலையுடைய, மகதர்கோ-மகததேசத்தரசன், வெம்போர்-வெவ்வியபோரை, விளைத்தனன்-செய்தனன். எ-று.

(போ - ரை.) மகதர்கோவானவன் கடைக்கண்சேப்பவெகுளிபொங்க ஓடிவளைத்தனனாகி விளைத்தனனெனக் கூட்டுக. (௪௦)

முரிதிரைப்பரவைவேலை முகட்டெழுந்தகல்வான்மேய
விரிகதிர்மதியந்தீண்டும் வெள்ளெயிற்றரவமென்னக்
குருதிகொப்புளிக்கும்வேலான் கொற்றவெண்குடையின்மீது
வரிசிலைகுழைத்துவெய்ய வடிக்கணையொன்றுவிட்டான்.

(ப - ரை.) முரி-வளைந்த, திரை-அலையையுடைய, பரவை - பரப்பையுடைய, வேலைமுகட்டெழுந்து - கடலினுச்சியிலுதித்து, அகல்வான்மேய - அகன்ற ஆகாயத்தின்கணுள்ள,விரிகதிர்மதியம்-விரிகின்றகிரணங்களையுடைய சந்திரனை, தீண்டும்-தொடுகின்ற, வெள்ளெயிற்றரமென்ன-வெள்ளிய பல்லையுடைய சர்ப்பம்போல், குருதி கொப்புளிக்கும் - உதிரத்தை யுமிழ்கின்ற, வேலான் - வேற்படையையுடைய நளனானவன், கொற்றம் - சயத்தைத்தருகின்ற, வெண்குடையின்மீது - தவளசத்திரத்தின்மேல், வரிசிலைகுழைத்து-நெடியவில்லைவளைத்து, வெய்ய-கொடிய, வடிக்கணையொன்று - கூறியகணையொன்றை, விட்டான்-விடுத்தனன். எ-று.

(போ - ரை.) மதியந்தீண்டும் வெள்ளெயிற்றரவமென்னல் "கண்டது மன்னுமொருநா ளவர்மன்னுந், திங்களைப் பாம்புகொண்டற்று" இதனாலறிக. [வெண்குடைக்கு மதியையும் பாணத்திற்குச் சர்ப்பத்தையும் ஒப்புச்சொல்லுதலால் உவமையணி.] (௪௧)

சுரும்பிமிர்தும்பைவேய்ந்த சுடர்முடிமகதர்கோமான்
விரும்பலர்செகுக்கும்வேலான் விற்பழுத்துமிழும்வெய்ய
சரம்படவற்றுவீழ்ந்த தன்னுடற்குறைநின்றாட
வரம்பையரோடுநோக்கி யணிமணிமுறுவல்பூத்தான்.

(ப - ரை.) சுரும்பு-வண்டுகள், இமிர்-ஒலிக்கின்ற, தும்பைவேய்ந்த-தும்பைமாலைதரித்துவந்த, சுடர்முடி-கிரணங்களை வீசுகின்ற கிரீடத்தையுடைய, மகதர்கோமான்-மகததேசத்தரசனானவன், விரும்பலர்-சத்துருக்களை, செகுக்கும்-கொல்லுகின்ற, வேலான்-வேற்படையையுடைய நளனது, விற்பழுத்து-வில்லானது பழுத்து, உமிழும்-உமிழுகின்ற, வெய்யசரம்பட - வெவ்விய பாணங்கள்பட, (அவைகளால்) அற்றுவீழ்ந்த-துணிந்துவீழ்ந்த, தன்-தன்னுடைய, உடற்குறை-கவந்தமானது, நின்று-நின்று, ஆட-கூத்தாட, அரம்பைய

ரோடு-தெய்வமாதரோடு, நோக்கி-பார்த்து, அணி-அழகிய, மணி - முத்தை யொத்த நகைதோன்ற, முறுவல்பூத்தான்-நகைத்தனன். எ-று.

(போ - ரை.) மகததேசத்தரசன் தெய்வவுருப்பெற்றமையால் அதிற் குறைந்த மனிதவுருவை யிகழ்ந்து நகைத்தனனென்க. தன்னுடற் குறைநின் றுடநோக்கி யென்றலால், தறிப்பட்டவுடலாடி நிலத்தின் விழுமுன்னமே தெய்வவுருப் பெற்றன னென்னும் விரைவுதோன்றியது. நாணமுற்றவர் உடன் சிறித்திடுவதென்பது இயல்பாதலால் தனக்குமாலைசூட்டிய அரம்பை யரோடு நோக்கி யணிமணிமுறுவல் பூத்தானென்றார். (௪௨)

[இதனால் சோழனெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

அமைப்பருந்தறுகட்சீற்றத்தாளரியேறுபோல்வான்
சமர்த்தலையிகலினேற்ற தரியலர்சென்னிவீழத்
துமித்திடுங்குருதியொள்வாள்சுடரெழவிதிர்ப்பநோக்கி
யிமைத்தலும்வளவர்கோனை வெருவனீயேகுகென்றான்.

(ப - ரை.) அமைப்பரும்-அமைத்தற்கரிய, தறுகண்-அஞ்சாமையையும், சீற்றத்து-கோபத்தையும், ஆள்-ஆளுகின்ற, அரியேறுபோல்வான்-சிங்கவேற் றையொத்த நளனுனவன், சமர்த்தலை-யுத்தகளத்தில், இகலினேற்ற-பகையி னலெதிர்த்த, தரியலர்-சத்துருக்களுடைய, சென்னிவீழ-தலைகள்வீழும்படி, துமித்திடும்-தறித்திடுகின்ற, குருதி-உதிரத்தையுடைய, ஒள்வாள் - ஒள்ளிய வாட்படையை, சுடரெழ-ஒளிதுளும்ப, விதிர்ப்ப-அசைக்க, நோக்கி-அதுக ண்டு, இமைத்தலும்-இமைக்கோட்டுமளவில், வளவர்கோனை-சோழனை, வெ ருவல்-அஞ்சாதே, நீ-நீ, ஏகுகென்றான்-போவென்றான். எ-று,

(போ - ரை.) நளன் வாளசைத்ததக்கண்டுகண்ணிமைக்கோட்டலால் நம்மோடுபொருதற்கு அஞ்சினன். இவனோடு பொருவது தருமமன்றென்று சோழனைப்பார்த்து, அஞ்சாதே நீபோவென்றான். அதுதோல்வியென்பது" விழித்தகண் வேல்கொண்டெறிய வழித்திமைப்பி, னோட்டன்றோ வன்கண வர்க்கு" இதனாலறிக. (௪௩)

[இதனால் சேரமான் எதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொய்யுளைப்புரவிதூண்டிக் கொடுமரங்குழையவாங்கி
வெய்யவெம்பகழிமாரி விண்ணகம்புதைப்பத்தூவி
யையன்மெய்க்கவசமீது மைங்கணைசிதறியார்ததான்
மையறுசிறப்பின்மிக்க வஞ்சியம்பதிக்குவேந்தே.

(ப - ரை.) மையறு - குற்றமற்ற, சிறப்பின்மிக்க - சிறப்பினாலுயர்ந்த, வஞ்சியம்பதிக்கு-வஞ்சியென்னு நகரத்திற்கு, வேந்து-அரசனாகிய சேரமான், கொய்யுளை-கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய, புரவி-குதிரையை, தூண்டி-

செலுத்தி, கொடுமரம்-வில்லை,குழையவாங்கி-வளையவளைத்து,வெய்ய-கொடிய, வெம்பகழிமாரி-வெவ்வியபாணமழையை, விண்ணகம்-ஆகாயமுழுவதும், புதைப்ப-மூடும்படி, தூவி-இறைத்து, ஐயன்-நளனுடைய, மெய்க்கவசமீதும்-சிரசின்மேலும், ஐங்கணை தூவி-ஐந்துபாணம் விட்டு, ஆர்த்தான் - கர்ச்சித்தான். எ-று.

(போ - ரை.) நளன்மேல் ஐங்கணைதூவின னெனலால் பகழிமாரி விண்ணகம் புதைப்பத் தூவியென்பதைச சேனைகண்மேலெனக் கொள்க.

சில்லியந்தடந்தேருந்தித் திண்சிலைகுழையவாங்கிக்
கொல்லியவெழுந்தகூற்றிற் கொடியவெம்பகழிதூவி
மல்லடுதோளுமார்பும் வழிபெருங்குருதியோடும்
வில்லவன்வெருவியோட வெஞ்சமமுடற்றினனே.

(ப - ரை.) சில்லி-உருளையையுடைய, தடம்-விசாலம் பொருந்திய,தேருந்தி-தேரைச்செலுத்தி, திண்-வலிமை பொருந்திய, சிலை- வில்லை, குழைய வாங்கி-வளையவளைத்து, கொல்லியவெழுந்த-கொல்ல வெழுந்த, கூற்றில்-யமன்போல், கொடிய-கொடியவாகிய, வெம்பகழி - வெவ்வியபாணங்களை, தூவி-விட்டு, மல்லடு-மற்போர்செய்கின்ற, தோளும்-புயங்களிலும், மார்பும்-மார்பிலும், வழி-வழிகின்ற, பெருங்குருதியோடும்-அதிக உதிரத்தோடும், வில்லவன்-சேரமான், வெருவியோட - அஞ்சியோடும்படி, வெஞ்சமம் - வெவ்விய போரை, உடற்றினன்-செய்தான். எ-று.

(போ - ரை.) வில்லவனாயினும் நளன் வில்லுக்குத் தோற்றோடினமை தோன்றச் சேரமானுக்குப் பலபேரிருக்க வில்லவனென்றார். வில்லவன்-விற்கொடியை யுடையவன். (சுடு)

[இதனால் புட்கரத்தீவரச னெதிர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

திறங்கிளர்வயிரப்பைம்பூ ணிடதர்கோன்றொடுத்தகோலிற்
கறங்கெனத்திரியும்வெய்ய கலினமான்றடந்தேர்வீழ
மறங்கிளர்பரிதிவேலு மானமுந்துறந்துநாணற்
புறங்கொடுத்திரியல்போனான் புட்கரத்தீவின்வேந்தன்.

(ப - ரை.) புட்கரத்தீவின்வேந்தன்-புட்கரத்தீவையாளுமரசனானவன், திறங்கிளர்-ஒளிவிளங்குகின்ற, வயிரப்பைம்பூண்-வச்சிராபரணத்தையுடைய, நிடதர்கோன்-நளமகாராஜன், தொடுத்த-பிரயோகஞ்செய்த, கோலில் - பாணத்தால், கறங்கெனத்திரியும்-காற்றாடிபோற்றிரிகின்ற, வெய்ய-வெவ்விய, கலினமான்-கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகட்டிய, தடம்-விசாலம் பொருந்திய, தேர்வீழ-இரதம்விழ, மறங்கிளர்-மறமிகுந்த, பரிதிவேலும்-சூரியனையொத்த வேற்படையையும், மானமும்-அபிமானத்தையும், துறந்து - விட்டு, நாணல்-

நாணத்தால், புறங்கொடுத்து - முதுகுகாட்டில், இரியல்போனான்-ஓடிப்போனான். எ-று.

(போ - ரை) மானமும் ஒரு ஆபரணம்போலணிபவனாதலில் புட்கரத்தீவில் வேந்தைவேலு மானமுந் துறந்துபோனா னென்றார். "மானவருங் கலனீக்கி,, என்றார்பிறரும். (௪௬)

[இதனால் சாகத்தீவரசன் எதிர்த்தல் சொல்லப் படுகின்றது.]

கலி விருத்தம்.

பாகடுவெந்திறற் பருமயானைமேல்
வேகவெங்கலினமா வெள்ளஞ்சூழ்வரச்
சாகத்தீவுக்கிறை சமரினூர்ப்பொடு
தோகையர்கண்ணெனப் பகழிதூவினான்.

(ப-ரை.) பாகு-பாகனை, அடு-கொல்லுகின்ற, வெந்திறல்-வெவ்விய திறலையுடைய, பருமயானைமேல்-ஒப்பனைசெய்த யானைமேல், வேகம்-வேகத்தையுடைய, வெங்கலினமா வெள்ளம் - வெள்ளிய கடிவாளம்பூண்ட குதிரைக்கூட்டங்கள், சூழ்வர-தன்னைச்சூழ்ந்துவரும்படி, சாகத்தீவுக்கிறை-சாகத்தீவுக்கரசனானவன், சமரினூர்ப்பொடும் - யுத்தத்திலுாவாரத்துடன், தோகையர் கண்ணென - மாதர்விழிகள்போல், பகழி - பாணங்களை, தூவினான் - சிந்தினான். எ-று.

(போ - ரை.) மாதர்கண்கள் பாணங்களினுங் கொடியனவாதலால் தோகையர் கண்ணெனப் பகழிதூவினானென்றார். பாகுஎன்னும் பண்புப்பெயர்பண்பிக்காயிற்று [இது உவமேயமாகிய கண்களை உவமானமாகிய பாணங்களுக்கு ஒப்புமைசொல்லலால் எதிர்மறையணி.] (௪௭)

துணங்கையிட்டலகைக டுள்ளியார்த்தெழ
வணங்கெயிற்றரவென வழலும்வாளிகள்
வணங்குவிற்கால்வளைத் தெய்துமாற்றினா
னிணங்கமழ்குருதிவே னிடதர்வேந்தனே.

(ப - ரை.) துணங்கையிட்டு - கையைக்கொட்டி, அலகைகள் - பேய்கள், துள்ளி - குதித்து, ஆர்த்து-ஒலித்து, எழ - எழும்ப, அணங்கு-வருத்தத்தைச்செய்கின்ற, எயிற்று - பல்லையுடைய, அரவென - சர்ப்பம்போல், அழலும் - சுடுகின்ற, வாளிகள் -பாணங்களை, வணங்கு-வளைகின்ற, வில்-வில்லை, கால்வளைத்து - காலினூன்றிவளைத்து, எய்து - பிரயோகஞ்செய்து, மாற்றினான் - நீக்கினான், நிணங்கமழ் - கொழுப்புநாறுகின்ற, குருதிவேல் - உதிரந்தோய்ந்த வேற்படையையுடைய, நிடதர்வேந்தன் - நளமகாராசன் எ-று. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

(போ - ரை.) இப்போரில் நமக்கு நல்லவுணவு கிடைக்குமென்றுஅதிக மகிழ்ச்சியால் பேய்கள் கர்ச்சித்தலால் துணங்கையிட்டலகைக டுள்ளியார்த்

தெழ வென்றார். அரவைப்பாணத்துக்கும் எயிற்றை அதன் முனைக்கும் உவமை யாகக்கொள்க. (சஅ)

பாற்றினந்தொடர்வது பகைவருன்சுவைத்
தூற்றிருந்திடையறு துதிரங்கால்வது
கூற்றொடுந்தோழமை கொள்வதாயதோர்
மாற்றருங்கொடியவேன் மன்னன்வாங்கினான்.

(ப - ரை.) பாற்றினந்தொடர்வது - பருந்துக்கூட்டங்கள் தொடர்வதும், பகைவர் - சத்துருக்களுடைய, ஊன் - மாமிசத்தை, சுவைத்து - மென்று, ஊற்றிருந்து - ஊற்றாகவிருந்து, இடையறுது - ஒழியாமல், உதிரங்கால்வது - உதிரங்கக்குவதும், கூற்றொடும் - யமனுடன், தோழமை கொள்வதாயது - சிநேகங்கொள்வதாகியதுமாகிய, ஓர்-ஒரு, மாற்றரும்-தடுப்பதற்கரிய, கொடியவேல் - கொடியவேற்படையை, மன்னன்-நளனானவன், வாங்கினான் - கைக்கொண்டான். எ-று.

(போ - ரை.) ஒருவர்மேல்விட்டார் அதன்கொடுமைசொல்லவேண்டுவதில்லை யென்பதுதோன்ற சுபாவத்தில் இம்முக்குணங்களையுமுடைய வேலென்றார். (சகூ)

அயிலெடுத்தெறிதலு மடர்க்குமொன்னலார்
வயிறெறிதவழ்ந்தது வயிரவாட்படை
செயிறரவேந்திய சாகத்தீவிறை
யுயிர்துறந்தந்தக னுலகம்புக்கதே.

(ப - ரை.) அயிலெடுத்தெறிதலும் - வேற்படையை யெடுத்துவீசியவளவில் அடர்க்கும் - பொருகின்ற, ஒன்னலார் - பகைவருடைய, வயிறு-வயிரானது, எரி - நெருப்பினால், தவழ்ந்தது - தவழ்ந்திடப்பட்டது, வயிரவாட்படை - வச்சிரவாளை, செயிரற - குற்றமற, எந்திய - தாங்கப்பெற்ற, சாகத்தீவிறை - சாகத்தீவுக்கரசனுடைய, உயிர் - உயிரானது, துறந்து - உடலைவிட்டு, அந்தகனுலகம் - யமலோகத்தில், புக்கது - புகுந்தது, எ-று.

(போ - ரை.) வயிறெரி தவழ்தலால் அடர்க்குமொன்னல ரென்றது, சாகத்தீவரச னோடுவந்து எதிர்த்தவரை யெனக்கொள்க. நிராயுதனாகியிறந்திலனென்பதுதோன்ற வயிரவாட்படை செயிரற வேந்தியசாகத்தீவிறை யென்றார். (ருo)

இதுமுதல் லேழுபாட்டால் காம்பிலிதேசத்தரசனெதிர்த்தல் சொல்லப் படுகின்றது.

தூம்புடைக்கரமலை யெருத்திற்றோன்றுபு
காம்பிலிக்கரசன் வில்வாங்கிக்காயகணை
தேம்பொதிசெழுமலர் தெரியன்மார்பினன்
வாம்பரித்தேர்மிசை மழையிற்றாவினான்.

(ப - ரை.) தூம்புடை - துவாரத்தை யுடைய, கரமலை-கையையுடைய மலைபோன்ற யானையினது, எருத்தில் - பிடரியின்மேல், தோன்றுப -

தோன்றி, காம்பிலிக்கரசன் - காம்பிலிநாட்டுக் கரசனானவன், வில்வாங்கி - வில்லைவளைத்து, காய்-சொல்லாநின்ற, கணை-பாணங்களை, தேம் - வாசனை, பொதி-நெருங்கிய, செழுமலர்-செழுமையுள்ள மலராற்றொடுத்த, தெரியல்-மாலையையணிந்த, மார்பினன்-நளனது, வாம்-தாவுகின்ற, பரி-குதிரைகட்டிய, தேர்மிசை-தேரின்மேல், மழையில்-மேகம்போல், தூவினன் - பிரயோகித்தான். எ-று.

(போ - ரை.) துதிக்கை யொன்றுதவிர மற்றையுடல் மலைபோலிருத்தலால் யானையைக் கரமலையென்றார், காம்பிலிதேசத்தரசன் நளன்தேரின் மேற்பாணந் தூவினனெனக்கூட்டுக. (௯௧)

சிலையுயிர்த் துயிர்ப்பலி கவருந் திண்கணை
கொலைவடிவேலினன் றுரப்பக் குஞ்சர
மலையெனக்கவிழ்தனு மடங்கலேறெனப்
புலவுவாளொடுமவன் புவியிற்பாய்ந்தனன்.

(ப - ரை.) சிலையுயிர்த்து - வில்லால் விடப்பட்டு, உயிர்ப்பலி கவரும்-உயிராகிய வுணவை யுண்கின்ற, திண்கணை - வலிமைபெற்ற பாணங்களை, கொலைவடிவேலினன்-நளனானவன், துரப்ப-செலுத்த, குஞ்சரம்-(எதிர்வந்தவன்) யானையானது, மலையெனக்கவிழ்தலும்-மலைபோற்கவிழ்ந்து வீழ்ந்தவளவில், மடங்கலேறென-சிங்கவேற்றைப்போல், புலவு-புலானாற்றத்தையுடைய, வாளொடும்-வாட்படையுடன், அவன்-அவ்வரசனானவன், புவியில்-பூமியிலே, பாய்ந்தனன்-குதித்தனன். எ-று.

(போ - ரை.) தன்னைவிட்டுத் தன் தேரின்மேற் பாணம்விடுத்தலால் நளனும் அவ்வரசனேறிவந்த யானைமேற் பாணம்விடுத்து அதைக் கொன்றானென்க. [மலையெனவெனலா லுவமையணி.] (௯௨)

வான்மயிர்க்கேடகம் பற்றிவாள்விதிர்த்
தூர்சினக்களிற்றணி யுழக்கியொய்யெனப்
போர்முகத்துரறிவெம் புலியின்போத்தெனச்
சாரிகைதிரிந்தனன் றறுகணாளனே.

(ப - ரை.) வார்-நெடிய, மயிர்க்கேடகம் - மயிரையுடைய தோற்கேடகத்தை, பற்றி-பிடித்து, வாள்விதிர்த்து- வாளையசைத்து, ஊர் - நடக்கின்ற, சினம்-கோபத்தையுடைய, களிற்றணி-யானைவகுப்பை, உழக்கி-கலக்கி, ஒய்யென-விரைவில், போர்முகத்து-யுத்தமுகத்தில், உரறி-கர்ச்சித்து, வெம்புலியின்போத்தென-வெய்யபுலிப்போத்துப்போல், சாரிகை திரிந்தனன்-வட்டமாகத் திரிந்தான், தறுகணாளன் - அஞ்சத்தக்கவைகட்கு அஞ்சாத காம்பிலிதேசத் தரசனானவன். எ-று.

(போ - ரை.) பாணங்கள் தைப்பினும் அழிவிலாதிருத்தற்கு மயிருள்ள தோலினாற் செய்வதுபற்றி மயிர்க்கேடகமென்றார். ஒருகுற்றஞ் செய்த

வர்க்குப் பலகுற்றஞ்செய்பவர்போல் தானேறிவந்த ஒருயானையைக்கொன்ற நளனது களிற்றணியுழக்கிச் சாரிகை திரிந்தனனென்றார். [விலியின் போத்தென வெனலால் உவமையணி. (௩௩)

பாரினின்றவனமர் புரியப்பாய்பரித்
தேரினின்றடுகணைச் செருவிளைத்திட
றாருடைவயவர்போர்த் தருமமன்றெனக்
கூர்நுதிவாளுரீஇக் குப்புற்றானரோ.

(ப - ரை.) பாரினின்று-பூமியிலிருந்து, அவனமர்புரிய - அவ்வரசன் போர்புரிய, பாய்-தாவுகின்ற, பரித்தேரினின்று-குதிரைகட்டிய தேரிலிருந்து, அடுகணை - கொல்லாநின்ற பாணங்களைக்கொண்டு, செருவிளைத்திடல் - யுத்தஞ்செய்தல், தாருடைய-வெற்றிமாலையையணிந்த, வயவர் - படைவீரருடைய, போர்த்தருமமன்றென - யுத்தத்தினுடைய தருமமன்றென்று, கூர் - கூரிய, நுதி-நுனியையுடைய, வாளுரீஇ - வாளையுருவிக்கொண்டு, குப்புற்றான்-குதித்தான். எ-று. அரோ-அசை.

(போ - ரை.) நளன் அறநிலைப்போர் செய்பவனாதலால் தன்னோடெதிர்த்த காம்பீலிதேசத் தரசனானவன் பூமியிலிருத்தல்பட்டுத் தானும் பூமியிற் குதித்தன னென்றார். (௩௪)

மன்பெருங்கேடகந் திரித்துவானிடை
மின்பிறழ்ந்தென்னவாள் விதிர்த்துநோக்கின
ரென்புநெக்குள்ளுடைந் திரியவேற்றனர்
வென்பிறரறிகிலாத் திறல்கொள்வீரரே.

(ப - ரை.) மன்-நிலைபெற்ற, பெருங்கேடகம்-பெரிய பரிசையை, திரித்து-சுழற்றி, வானிடை-ஆகாயத்தின்கண், மின்பிறழ்ந்தென்ன - மின்னலசைந்தாற்போல், வாள்விதிர்த்து-வாட்படையையசைத்து, நோக்கினர்-பார்த்தவர்களுடைய, என்பு எலும்புகள், நெக்கு-நெக்குவிட்டு, உள் - உள்ளே, உடைந்திரிய-உடைந்துபோகும்படி, வெந்-தம்முதுகை, பிறர்-பிறரால், அறிகிலா-அறியப்படாத, திறல்கொள்-வலிமையைக்கொண்ட, வீரர்-அரசர்கள், ஏற்றனர்-எதிர்த்தனர். எ-று.

(போ - ரை.) வெந்-என்பதில் நகரவொற்றுப் பகரத்தோடு மயங்காமையின் வழக்கப்படி எதுகைநோக்கி னகரவொற் றெழுதப்பட்டதாம், வென்பிரறறிகிலா வென்பதனால் ஓரிடத்திலும் இவ்விருவரும் தோற்றவரல்லரென்பது கருத்து, [இது உவமையணி.] (௩௫)

தெறுஞ்சினந்தலைக்கொளீஇச் செங்கண்டீயுகப்
பிறங்குபொற்கேடகம் பிறழவெற்றியு
மறங்கிளர்வயிரவாள் வாளிற்றாக்கியுங்
கறங்கெனத்திரிந்தனர் காளைவீரரே.

(ப - ரை.) தெறும்-அழிக்கின்ற, சினம்-கோபமானது, தலைக்கொளீஇ-அதிகரித்து, செங்கண் - சிவந்த கண்களினின்றும், தீயுக - நெருப்புதிர, பிறங்கு-உயர்ந்த, பொற்கேடகம்-அழகிய கேடகத்தை, பிறழ-நீங்கும்படி, எற்றியும்-எறிந்தும், மறங்கிளர்-கொலைத்தொழில்மிகுந்த, வயிரவாள்-வச்சிரவாளை, வாளிற்றுக்கியும்-வாளினுலெறிந்தும், கறங்கென-காற்றாடிபோல்,காளைவீரர்-அரசர்கள், திரிந்தனர்-திரிந்தார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) இவ்விரண்டொட்டால் ஒருவருக் கொருவருயர்வு தாழ்வு சொல்லாமையால் வாட்போரில் இவ்விருவரு மொத்தன ரென்பதாம். (ருசு)

கோட்புலிப்போத்தென கிடதர்கோமகன்
ஞாட்பினுட்காம்பிலிக் கிறைவனுமற
வாட்படையெறிந்துயிர் வவ்வினனவன்
சேட்புலத்தரம்பையர் தெரியல்சூடினன்.

(ப - ரை.) கோள்-கொலைசெய்கின்ற, புலிப்போத்தென-ஆண்புலிபோல், கிடதர்கோமகன்-நளனனவன், ஞாட்பினுள்-யுத்தத்தின்கண், காம்பிலிக்கிறைவன்-காம்பிலிநாட்டார்க் கரசனுடைய, நாமற - நாமமறும்படி, வாட்படை-வாளாயுதத்தை, எறிந்து-வீசி, உயிர்-ஆவியை, வவ்வினன்-கொண்டான் அவன்-அவ்வரசன், சேட்புலத்து-விண்ணுலகத்தின்கண், அரம்பையர்-தெய்வமங்கையரால், தெரியல்-மாலை, சூடினன்-சூடப்பட்டான். எ-று.

நாமம் - நாமெனக்கடைகுறைந்தது.

(போ - ரை.) தோல்வியின்றி வாட்போரில் எதிர்த்திறந்தவனாதலால் காம்பிலிதேசத் தரசனுக்கு அரம்பையர் மாலை சூட்டினரென்றார். (ருஎ)

அறைகழல்வேந்தர்மே லலங்கல்வேலினு
னெறுழ்வலிக்களிற்றிடைத் தாவுமெண்ணிலா
நொறில்பரிதேர்மிசைப் பாயுநோன்கெழு
சிறையொடுந்திரிவதோர் சீயமென்னவே.

(ப - ரை.) அலங்கல்-வெற்றிமாலைதரித்த, வேலினன்-வேற்படையையுடைய நளனனவன், நோன்கெழு-பெருமைபொருந்திய, சிறையொடுந்திரிவது-சிறகினுடன்றிரிவதாகிய, ஓர்-ஒரு, சீயமென்ன -சிங்கம்போல், அறை-ஒலிக்கின்ற, கழல்-வீரக்கழலையணிந்த, வேந்தர்மேல்-அரசர்கள்மேலும், எறுழ்வலி - மிகுந்தவலிமையையுடைய, களிற்றிடை - யானையின்மேலும், தாவும் தாவுவான், எண்ணிலா - அளவில்லாத, நொறில் - ஒலியையுடைய, பரி-குதிரைமேலும், தேர்மிசை - தேரின்மேலும், பாயும் - பாய்வான். எ - று.

(போ - ரை.) நளன் செய்தபோரைத் தனித்தனி சொல்லின் முடியாதென்பார் தொகுத்துச்சுட்டலென்னு முத்தியால் வேந்தர்மேல் களிற்றிடை பரிதேர்மிசை இவ்வாறெதிர்த்து வென்றனனென்றார். (ருஅ)

இன்னணங்கொடுஞ்சமர் முருக்கியேற்றிகன்
மன்னவர்புறக்கொடை கண்டுமாலைதாழ்
கொன்னவில்குருதிவேற் குவவுத்தோளினன்
சென்னிவான்றடவுபொற் றேரினேறினன்.

(ப - ரை.) இன்னணம்-இந்தப்பிரகாரம், கொடுஞ்சமர்-கொடியயுத்தத்தில், முருக்கி-கொன்று, ஏற்று-எதிர்த்து, இகல்-பகைக்கின்ற, மன்னவர்-அரசர்கள், புறக்கொடைகண்டு-முதுகுகொடுத்தோடச்செய்து, மாலைதாழ்-மாலைதாழ்கின்ற, கொன்னவில்-கொல்லுதலைச் சொல்லுகின்ற, குருதி - உதிரந்தோய்ந்த, வேல்-வேற்படையையுடைய, குவவுத்தோளினன்-திரட்சிபொருந்திய தோள்களையுடைய நளனவன், சென்னி-தலையினால், வான்-ஆகாயத்தை, தடவு-தடவுகின்ற, பொற்றேரின்-அழகியதேரின்மேல், ஏறினன்.

(பொ - ரை.) கொல்லுதலைத் தெரிந்தவர் வாயினாற் சொல்லாது செய்கையாற் சொல்லுதல்போல் வேற்படை கொலைசெய்தலாற் சொல்லுதலில் கொன்னவளவில் குருதிவே லென்றார், (ருகூ)

[இனி ஆறுபாட்டால் படுகளச் சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.]

கொச்சகக்கலிப்பா.

புலத்தலுமடநல்லார் புலவிதீர்தரச்சூட்டு
மலத்தகமலர்க்குஞ்சி யழிகுருதிப்புனலலைப்ப
மலைத்தடந்திணிதோளார் வடிக்கணைமெயிற்போர்ப்பக்
கொலைத்தலைமுண்மாப்போற் கொடுஞ்சமத்திற்கிடந்தனரே.

(ப - ரை.) மடநல்லார்-மாதர்கள், புலத்தலும்-ஊடியவளவில், புலவி - அவ்வூடல், தீர்தர-நீங்கும்படி, சூட்டும்-அணிவிக்கும், அலத்தகம்-அவர்பாதங்களி னூட்டப்பெற்ற செம்பஞ்சுபடிந்த, மலர்-பூவையணிந்த, குஞ்சி - குடுமியை, அழி-அழிகின்ற, குருதிப்புனல்-உதிரநீரானது, அலைப்ப-அலைக்க,மலை-மலைபோல், தடம்-பருத்த, திணி-வலிமையையுடைய, தோளார் - தோளையுடைய வரசர்கள், வடிக்கணை-கூரியபாணங்களை, மெயிற்போர்ப்ப-தேகத்திலேமூட, கொலைத்தலை - கொல்லுகின்ற தலையையுடைய, முண்மாப்போல்-முள்ளம்பன்றிபோல், கொடுஞ்சமத்தில்-கொடியயுத்தகளத்தில், கிடந்தனர்-கிடந்தார். எ-று.

(பொ - ரை.) மாதர்க்கு ஊடலுண்டாயின் கணவரையுதைத்தல் மாலைப்படலத்திரண்டாம் பாட்டாலுணர்க. மாதர் புலவியில் ஆடவரைத்தாமுதைத்தலும் அவரை ஆடவர் பணிதலுமாகிய இரண்டுமுண்டு. அது அப்போது அவர்க்குண்டாகும் வேட்கைக்கீடாய் நிற்குமெனக்கொள்க தேகங்களில் அம்புகள் வைத்திருத்தல் முள்ளம்பன்றி முட்களைச் சிலிர்த்தல் போன்றிருத்தலால் அதற்கதை யுவமையாக்கினார். (சுO)

இகன்மிகுதிறல்வேந்த ரேதியாற்களப்படுத்த
புகர்முகக்கடாயானை யொழிகுருதிச்செழுகுசேற்றிற்
றிகிரியகொடிஞ்சிநெடுந் தேருழக்கத்துகளெழுந்தவ்
வகலிருவிசும்புபோர்த் தந்திவான்போன்றதுவே.

(ப - ரை.) இகன்மிகு - பகைமைமிகுந்த, திறல் - வலிமைபொருந்திய, வேந்தர்-அரசர்கள், எதியால்-வாட்படையால், களப்படுத்த - யுத்தகளத்திற் கொன்ற, புகர்முகக்கடாயானை-புள்ளிபெற்ற முகத்தையுமதத்தையு முடைய யானைகள், பொழி-ஊற்றிய, குருதிச்செழுஞ்சேற்றில்-செழுமை பொருந்திய வுதிரச்சேற்றில், திகிரிய-உருளைகளையுடையவும், கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடையவுமாகிய, நெடுந்தேர்-நெடியதேர்கள், உழக்க-கலக்க, துகள்-தூளிகள், எழுந்து-எழும்பி, அவ்வகலிருவிசும்பு-அந்த அகற்சியுள்ளபெரிய ஆகாசத்தை, போர்த்து-மூடிக்கொண்டு, அந்திவான்-செவ்வானத்தை, போன்றது-ஒத்தது. எ-று.

(போ - ரை.) குருதிச்சேறுயினும் அனேகந்தரம் தேருருளைகளோகெலாற் புழுதியாயிற்றென்க. அப்புழுதி மூடுதலால் ஆகாயம் செவ்வானம்போன்றதென்றார். [இது உவமையணி.] (ஙக)

ஒளிகிளர்மணியோடைசிதைந் தொழியவுடன்றபோர்க்
களிசினமால்யானைக் கதிர்மருப்புமிழ்ந்ததீ
முளிதடஞ்சினைமேயு முருங்கெரியெனப்பற்றி
விளிதருவயவருடல் வெந்தொழியப்பரந்ததே.

(ப - ரை.) ஒளிகிளர்-பிரகாசமிகுந்த, மணியோடை-அழகிய முகபடாமானது, சிதைந்து-கெட்டு, ஒழிய-நீங்க, உடன்ற-வெகுண்ட, போர்-யுத்தத்தில், களி-செருக்கையும், சினம்-கோபத்தையுமுடைய, மால்-பெரிய, யானை-யானைகளுடைய, கதிர்-பிரகாசம் பொருந்திய, மருப்பு-தந்தங்கள், உமிழ்ந்து-சொரிந்த, தீ-நெருப்பானது, முளி-காய்ந்த, தடம்-பருத்த, சினை-கிளைகளை, மேயும்-தகிக்கின்ற, முருங்கெரியென-அழியுந் தீயைப்போல், பற்றி - பற்றிக்கொண்டு, விளிதரு-இறந்த, வயவருடல்-படைவீரருடைய தேகங்கள், வெந்தொழிய-வெந்துபோகும்படி, பரந்தது-பரவியது. எ-று, ஆல்-அசை.

(போ - ரை.) போர்க்களத்தில் யானைக்கொம்பிற்பிறந்த தீயே வயவருடல் வெந்தொழியப் பரந்ததெனக் கொள்க. (ஙஉ)

பரிதிவடிவாள்பிடித்துப் பல்லினலிதழதுக்கித்
திருகுசினந்தலைக்கொளீஇச் செங்கண்கடையுமிழக்
குருதிபாயடுகளத்திற் குற்றியிரிற்கிடந்தார்க்கண்
டருகணையக்கொடுங்கூற்று மஞ்சிநின்றலறுமால்.

(ப - ரை.) பரிதி-சூரியன்போன்ற, வடி-கூரிய, வாள்-வாட்படையை, பிடித்து-கையிற்பற்றி, பல்லினல்-பற்களினல், இதழதுக்கி - உதட்டைக்கடி

த்து, செங்கண்கள் - சிவந்தகண்களானவை, தீயுமிழ - நெருப்பைச்சொரிய குருதிபாய்-உதிரம்பரவிய, அடுகளத்தில்-கொலைக்களத்தில், குற்றுயிரில்-குற்றுயிருடன், கிடந்தார்க்கண்டு-கிடந்தவர்களைக்கண்டு, அருகணைய - அவர்களருகேவருதற்கு, கொடுங்கூற்றும்-கொடியயமனும், அஞ்சிநின்று - அச்சமுற்றுநின்று, அலறும்-அலறுவான். எ-று. ஆல்-அசை நிலை.

(போ - ரை.) குற்றுயிரிற் கிடக்கும்போது யமன் அவரைப்பற்றுதற்கு அலறுவானென்னில் போரிலெதிர்க்கும்போது அவரைக்கண்டவர் அஞ்சுதல் சொல்லவேண்டுவ தில்லையாயிற்று. (௬௩)

சிலைபொருதிணிதடந்தோட் டேர்வேந்தர்செருமலைந்து
கொலைபுரியடுகளத்திற் குடர்பின்னிக்கிடந்தனைப்
புலவுநாறுடற்றசைவேட் டுண்ணவரும்புள்ளினங்கள்
வலைவளைந்ததெனவெண்ணி வானினிடைச்சுழலுமால்.

(ப - ரை.) சிலைபொரு-மலையையொத்த, திணி - வலிமைபொருந்திய, தடந்தோள்-பருத்த தோள்களையுடைய, தேர்வேந்தர்-தேரையுடைய வரசர்கள், செருமலைந்து-போர்செய்து, கொலைபுரி - கொலைசெய்த, அடுகளத்தில்-யுத்தகளத்தில், குடர்-குடர்கள், பின்னிக்கிடந்தனை-ஒன்றோடொன்றுபின்னிக்கிடந்ததை, புலவுநாறு-புலானாற்ற நாறுகின்ற, உடற்றசை - தேகத்தின் மாமிசத்தை, வேட்டு-விரும்பி, உண்ணவரும்-உண்பதற்குவந்த, புள்ளினங்கள்-பறவைக்கூட்டங்களானவை, வலைவளைந்ததெனு-வலையானது வளைந்ததென்று, எண்ணி-நினைந்து, வானினிடை-ஆகாயத்தின்கண், சுழலும் - வட்டமிடும். எ-று. ஆல்-அசை.

(போ - ரை.) தசைவேட்கையினும் உயிரின்வேட்கை பெரிதாதலாலும், தசையைவிட்டு நீங்கற்கு மனமெழாமையாலும், குடர் பின்னிக்கிடந்ததை வலைவளைந்ததென்று தசைவேட்டுண்ணவரும் புள்ளினங்கள் வானினிடைச் சுழலுமென்றார். (௬௪)

சீற்றமிகுங்களியானைத் திறல்கெழுபோர்வயவேந்தர்
கால்தாளக்குடைதுணிந்து களத்தினிடைக்கிடப்பனக
ளேற்றெருமையுகைத்தடரு மிருணிறத்தவெரிகுஞ்சிக்
கூற்றமுயிர்ப்பலியேற்குங் கொள்கலம்போன்றிருந்தனவே.

(ப - ரை.) சீற்றமிகும்-கோபமிகுந்த, களியானை-செருக்கையுடையயானைகள்போல், திறல்கெழு-வலிமைமிக்க, போர்-போர்செய்கின்ற, வயவேந்தர்-வெற்றிமிகுந்த வீரர்களுடைய, கால்-காலையுடைய, தாளக்குடை-முத்துக்குடைகளானவை, துணிந்து-துண்டுபட்டு, களத்தினிடை - யுத்தகளத்தின்கண், கிடப்பனகள்-இருப்பனவாகி, ஏற்றெருமை-எருமைப்போத்தை, உகைத்து-செலுத்தி, அடரும்-நெருங்குகின்ற, இருணிறத்த-இருளையொத்த நிறத்தையுடைய, எரிகுஞ்சி-எரிபோன்ற சிகையையுடைய, கூற்றம்-யமனானவன்,

உயிர்ப்பலியேற்கும்-உயிர்ப்பிச்சையேற்கின்ற, கொள்கலம்போன்று-பாத்திரத்தையொத்து, இருந்தன-இருந்தன. எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை.

(போ - ரை.) கள்-இங்கே இசைநிறைத்தற்பொருட்டு விகுதிமேல் விகுதியாய்வந்தது. [காம்பு துணிந்துகிடந்த குடையைப் பலியேற்கும் பாத்திரமாகக் குறத்தலால் தற்குறிப்பணி.] (சுரு)

[இனி இரண்பொட்டால் இந்திரனெண்ணுதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

இன்னகளத்தினி யுந்தவரல்லாற்
றுன்னினராவி துறத்தலும்வெங்கூற்
றன்னவன்வாளம ராற்றலுநோக்காப்
பொன்னகரத்திறை புந்தியினோர்ந்தான்.

(ப - ரை.) இன்னகளத்தில்-இப்படிப்பட்ட யுத்தகளத்தில், இரிந்தவரல்லால்-ஓடிப்போனவரல்லாமல், துன்னினர் - எதிர்த்தவர்கள், ஆவி துறத்தலும்-உயிர்விடுதலையும், வெங்கூற்றன்னவன்-வெவ்விய யமனையொத்த நளனுனவன், வாளமர்-வாட்போரை, ஆற்றலும்-செய்தலையும், நோக்கா-பார்த்து, பொன்னகரத்திறை-இந்திரனுனவன், புந்தியின் - தன்புத்தியில், ஓர்ந்தான்-சிந்தித்தான். எ-று.

(போ - ரை.) ஓடினவர் பிழைத்தலையும் எதிர்த்தவரிறத்தலையும் நளன் வாட்போர் ஆற்றலையும் பார்த்து இந்திரன் ஆலோசித்தனனென்பதாம். ()

மன்றன்மலர்த்தொடை மன்னனையெய்தி
வென்றுகொள்போரை விலக்கிலமாயிற்
றுன்றுதிரைக்கடல் சூழுலகெல்லா
மின்றுமுடித்திடு மென்னநினைந்தே.

(ப - ரை.) மன்றல்-வாசனைபொருந்திய, மலர்த்தொடை - மலர்மாலையையணிந்த, மன்னனை-நளனை, எய்தி-அடைந்து, வென்றிகொள் - வெற்றியைக்கொண்ட, போரை-யுத்தத்தை, விலக்கிலமாயின்-விலக்காமற்போவோமாகில், துன்று-நெருங்கிய, திரை-அலையையுடைய, கடல்சூழ்-கடலாற்சூழப்பட்ட, உலகெல்லாம்-பூவுலகத்திலுள்ள யாரையும், இன்று-இன்று, முடித்திடுமென்ன-கொல்லுவானென்று, நினைந்து - (இந்திரன்முதலிய நால்வரும்) கருதி. எ-று.

(போ - ரை.) இச்செய்யுளு மேற்செய்யுளுங் குளகமாதலின், இதில் நினைந்தென்னும் வினையெச்சம் மேற்செய்யுளில் மேவியவென்னும் பெயரெச்சவினை கொண்டது. இந்திரனுனவன் நாம் இப்போரை விலக்காது விட்ட

னமென்னில் உலகமுழுவதையும் நளன் சொல்லுவனென்று நினைத்தான். அங்கினைப்பு இரக்கமன்றியும் போரைத் தான் மூட்டினமையாலு முண்டாயிற்றென்க. (கூஎ)

[இதனால் இந்திரன்முதலிய நால்வருந் தம் முருக்கொளல் சொல்லப்படுகின்றது.]

மழகளிறன்னவன் மாணுருநீங்கி
விழைவொடுதம்முரு மேவியவிண்ணோ
ரழகுறுகாளைய ரவ்வுருவிட்டோர்
கிழவுருவெய்திய கேண்மையரொத்தார்.

(ப - ரை.) மழகளிறன்னவன்-இளங்களிற்றையொத்தநளனது, மாண்-பெருமைபொருந்திய, உரு-வடிவத்தை, நீங்கி - விட்டுநீங்கி, விழைவொடு விருப்போடு, தம்முருமேவிய-தங்கள்வடிவைப் பொருந்திய, விண்ணோர் - தேவர்கள், அழகுறு - அழகின்மிக்க, காளையர் - காளைப்பருவத்தையுடையவர், அவ்வுருவிட்டு-அக்காளை வடிவத்தைவிட்டு, ஓர்கிழவுருவெய்திய-ஒருகிழவடிவத்தை யடைந்த, கேண்மையர்-தன்மையராதலை, ஒத்தார்-ஒத்தனர். எ-று.

(பொ - ரை.) நளனுருவிற்கும் இந்திரன் முதலிய நால்வ ருருவிற்கும் ஒப்புச்சொல்லில் அழகிய காளையர் வடிவிற்கும் கிழவர் வடிவிற்கும் ஒப்புச் சொல்லுதல்போலா மென்பது கருத்து. (கூஅ)

[இனி இரண்டுபாட்டால் நளன் போரை விலக்குதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

முன்னுருமேவிய மொய்கழல்விண்ணோர்
மன்னனையெய்துபுவாய்மையினானுந்
துன்னலரைத்தெறுதோள்வலியானு
நின்னைநிலத்திடை நேர்பவர்யாரே.

(ப - ரை.) முன்னுருமேவிய-பழைய வடிவினைப்பெற்ற, மொய்-நெருங்கிய, மறல்-வீரக்கழலையணிந்த, விண்ணோர்-தேவர்கள், மன்னனையெய்துபு-நளனையடுத்து, வாய்மையினாலும்-சத்தியத்தினாலும், துன்னலரை-சத்துருக்களை, தெறு-கொல்லுகின்ற, தோள்வலியானும் புஜபலத்தினாலும், நின்னை-உன்னை, நேர்பவர்-ஒப்பவர், நிலத்திடைபூமியில், யார்-எவர், (ஒருவருமில்லை) எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசைக்கண்வந்தது.

(பொ - ரை.) யாவரும் புகழ்ச்சியில் வயப்படுதல்போல் மற்றொன்றிலும் வயப்படாரென்பது தெரிந்த தேவர்கள் நளனைப்பூமியில் வாய்மையிலும் வலிமையிலும் உனக்குச் சமானமானவ ரில்லையென்றார். [உவமேயமாகிய நளனை உவமானமாகக்கூறி அவனுக்கு மற்றவரசரோடு ஒப்பானமை கூறலால் எதிர் நிலையணி.] (கூகூ)

துன்றுகளத்தெதிர் துன்னலர்யாரும்
பொன்றமுருக்கியபோர்த்தொழினீங்கி

வென்றிகொள்வேலவமின்னனையாடன்
மன்றன்முடித்தனை வாழியவென்றார்.

(ப - ரை.) வென்றிகொள் - வெற்றியைக்கொண்ட, வேலவ - வேற்படையையுடைய நளனே! துன்று - நெருங்கிய, களத்தெதிர் - யுத்தகளத்திலெதிர்த்த, துன்னலாயாரும் - சத்துருக்களெல்லாம், பொன்ற - இறக்கும்படி, முருக்கிய - கொன்ற, போர்த்தொழில்நீங்கி - போர்த்தொழிலைவிட்டு, மின்னனையாடன் - மின்னலையொத்த தமயந்தியினது, மன்றல் - விவாகத்தை, முடித்தனை - செய்துகொண்டவனாகி, வாழியவென்றார் - (நீ) வாழக்கடவையென்றார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) போரைவிட்டு விவாகமுடித்துக்கொண்டுதமயந்தியுடன் நெடுங்கால மிருப்பாயாகவென்பார் வாழியவென்றனர். (எ0)

இதனால் இந்திரன்முதலிய நால்வரையும் நளன்வணங்குதல் சொல்லப்படுகின்றது.

விண்ணவரின்னணம் வேண்டினர்கூறப்
புண்ணுறுவெய்ய புலால்கமழ்வைவே
லண்ணலமர்த்தொழி லாற்றிலனாகிப்
பண்ணமைதேரி னிழிந்துபணிந்தான்.

(ப - ரை.) விண்ணவர் - தேவர்கள், இன்னணம் - இந்தப் பிரகாரம் வேண்டினர் - வேண்டினவராகி, கூற - சொல்ல, புண்ணுறு-மாமிசந்தங்கிய, வெய்ய - வெவ்விய, புலால் - புலானாற்றம், கமழ் - வீசுகின்ற, வைவேல் - கூரியவேற்படையையுடைய, அண்ணல்- நளனானவன், அமர்த்தொழில்-யுத்தத்தை, ஆற்றிலனாகி - செய்யாதவனாகி, பண்ணமை - அலங்கரிப்பமைந்த, தேரினிழிந்து - தேரினின்றுமிறங்கி, பணிந்தான்- (அந்நால்வரையும் வணங்கினான், எ-று.

(போ - ரை.) போர்த்தொழிலில் முடுகினனாயினும் நளனானவன்தேவர்கள்வேண்டு கோளுக் குடன்பட்டவனாய் அமர்த்தொழில்விட்டுத் தனது பொறைதோன்ற அவரைப்பணிந்தனனென்க. (எக)

இனி ஐந்துபாட்டால் தேவர்கள் வரங்கொடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

கருணையினெய்திய காளையைநோக்கி
யருமகமெவ்விழி யாற்றினுமாங்க
ணுருவொடுவந்தவியுண்குவமென்னு
மருவருநல்வரம் வாசவனீந்தான்.

(ப - ரை.) வாசவன் - இந்திரனானவன், கருணையின் - அருளினால்,எய்திய - அடைந்த, காளையை - நளனை, நோக்கி - பார்த்து, அருமகம் - அரிய

யாகத்தை, எவ்வுழி - எவ்விடத்தில், ஆற்றினும் - நீசெய்தபோதினும், ஆங்கண் - அவ்விடத்தில், உருவொடு - வுருவுடனே, வந்து - அடைந்து, அவி - அவிர்ப்பாகத்தை, உண்குவமென்று - யாமுண்போமென்று, மருவரும் - அடைதற்கரிய, நல்வரம் - நல்லவரத்தை, ஈந்தான் - கொடுத்தனன். எ-று.

(போ - ரை.) உருவுடனே தேவர்கள்வந்து யாகத்தில் அவிர்ப்பாகங் கொள்வது அருமையென்பதுதோன்ற மருவருநல்வரமென்றார். (எஉ)

மிடல்கெழுமேழகமேற்கொளுமேலோ
னுடைதிரைவேலையினின்னமுதொப்ப
மடிதலில்வெங்கனலின்றியும்வாளா
வடிசிலடுந்தொழில்விஞ்சையளித்தான்.

(ப - ரை.) மிடல்கெழு - வலிமைபொருந்திய, மேழகமேற்கொளும் - ஆட்டுக்கடாவின்மேலேறும், மேலோன் - அக்கினிதேவனானவன், உடைதிரை வேலையின் - உடைதன்ற அலைகளையுடைய கடலிற்பிறந்த, இன்னமுதொப்ப - இனிய அமிர்தத்தையொப்ப, மடிதலில்-கெடாத வெங்கனலின்றியும் - வெவ்விய தீயில்லாமலும், வாளா - சும்மா, அடிசில் - உணவை, அடுந்தொழில் - சமைக்குந்தொழிலாகிய, விஞ்சை - வித்தையை, அளித்தான்-வரமாகக்கொடுத்தான். எ-று.

(போ - ரை.) அக்கினிதேவன் இவ்வரங் கொடுத்தலால் உலகத்தில் இப்பொழுதும் நளபாகம் போலென்று உவமை சொல்லும்படி விளங்கிற்றென்க, (எந)

அல்லலுழந்தனுரெய்தினுநெஞ்சி
னல்லறமெய்தவுநண்ணியஞாட்பில்
வெல்படைவேண்டுவவெய்தவும்வென்றிக்
கொல்சினவெம்பகடூர்திகொடுத்தான்.

(ப - ரை.) வென்றி - வெற்றியையும், கொல்சினம் - கொல்லாநின்ற கோபத்தையுமுடைய, வெம்பகடூர்தி - வெவ்விய எருமைக்கடா வாகனத்தையுடைய யமனானவன், அல்லலுழந்து - வருத்தப்பட்டு, அருரெய்தினும் - துன்பமடையினும், நெஞ்சில் - மனத்தின்கண், நல்லறமெய்தவும் - நல்லதருமமடையவும், நண்ணிய - பொருந்திய, ஞாட்பில் - யுத்தத்தில், வெல்படை - வெல்லத்தக்க ஆயுதங்கள், வேண்டுவ-வேண்டுவனவற்றை, எய்தவும்-அடையவும், கொடுத்தான் - நளனுக்கு வரங்கொடுத்தான். எ-று.

(போ - ரை.) காரணம் காரியத்துள்ள தென்பது பிரசித்தப்படும்படி யமன் தருமனென்னும் பெயர்க்கேற்ப நளன் அல்லற்படும்போது நல்லறமெய்தவும் கொலைத்தொழிற்கேற்ப யுத்தகளத்தில் வெல்படைகளெய்தவும் வரமாகக் கொடுத்தனனென்றார். (எச)

தார்புலராதுதயங்கவும்வேண்டி
ஞார்கலிவற்றவமைக்கவுமல்லா
னீரறுபாலையி னெஞ்சினினைப்பின்
வார்புனலெய்தவும் வருணனளித்தான்.

(ப - ரை.) வருணன்-வருணனெனவன், தார்-மாலைகள், புலராது - வாடாமல், தயங்கவும்-விளங்கவும், வேண்டின்-வேண்டுமானல், ஆர்கலி-சமுத்திரமானது, வற்றவமைக்கவும்-வற்றும்படிசெய்யவும், அல்லால் - அவையன்றியும், நீரறுபாலையின்-நீரில்லாத பாலைநிலத்தில், நெஞ்சினினைப்பின் - நெஞ்சிலே நினைத்தால், வார்-நெடிய, புனலெய்தவும் - நீருண்டாகவும், அளித்தான்-நளனுக்குவரங் கொடுத்தான். எ-று.

(போ - ரை.) இதனல் மழையில்லாதுவிடினும் இவன் தேசத்துக்கு நீரற்குறை வில்லையாம். (எ௫)

ஆண்டகைக்கின்ன னளித்தரிவைக்கு
மாண்டகுகற்பை வருத்துவமென்றுத்
தீண்டினராவி சிதைந்திடுமாறும்
வேண்டுருவெய்தவும் விண்ணவரீந்தார்,

(ப - ரை.) விண்ணவர் - இந்திரன்முதலிய தேவர்கள், ஆண்டகைக்கு-நளனுக்கு, இன்னவளித்து-இவ்வரங்களைக்கொடுத்து, அரிவைக்கும்-தமயந்திக்கும், மாண்டகு-மாட்சிமைபொருந்திய, கற்பை - கற்பினை, வருத்துவமென்று-வருத்துவோமென்று, தீண்டினர்-தொட்டவர்களுடைய, ஆவி - உயிர், சிதைந்திடுமாறும்-கெடுமாறும், வேண்டுருவெய்தவும்-வேண்டியவடிவங்களெடுக்கவும், ஈந்தார்-வரங்கொடுத்தனர். எ - று.

(போ - ரை.) அரிவைக்குமென்பதில் உம்மை, எச்சவும்மை யெனக்கொள்க, தாங்கள் பலமுயற்சிசெய்துஞ் சம்மதியாமல் மனிதனுகிய நளன்மேல்வைத்த கருத்தின்படி சாதித்தல் தேவர்கள் அதில் மிகவும் மகிழ்வுடையவராய்த் தமயந்தி கற்பை வருத்தவெண்ணின் அவருயிர் மாயும்படி வரந்தனரென்க. (எசு)

[இதனல் தேவர் மகிழ்வோடு தம்பதியடைதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கண்ணகன்ஞால மளித்தகழற்கா
லண்ணலையேத்தி யருந்ததிமானும்
பெண்ணமுதத்தை வியந்துபெருஞ்சீர்
விண்ணவர்தம்பதி மேவினரன்றே.

(ப - ரை.) கண்ணகல்-இடமகன்ற, ஞாலம்-பூமியை, அளித்த-இரட்சித்த, கழற்கால்-வீரக்கழலை யணிந்தகாலையுடைய, அண்ணலை-நளனை, ஏத்தி-துதித்து, அருந்ததிமானும்-அருந்ததியையொத்த, பெண்ணமுதத்தை-தமய

ந்தியை, வியந்து-அதிசயித்து, பெருஞ்சீர்-மிகுந்தசிறப்பையுடைய, விண்ணவர்-தேவர்கள், தம்பதி-தம்முடைய நகரங்களை, மேவினர் - அடைந்தனர். எ-று. அன்று ஏ-அசைகள்.

(போ - ரை.) குற்றமில்லாத தன்மேலெதிர்க்கவந்த மற்றை யரசரை விடுத்தலால் ஞாலமளித்த அண்ணலென்றார். அருந்ததிமானுமென்பது பெரும்பாலும் கற்புக்கெனக்கொள்க. பெண்ணமுதத்தை வியந்தென்பது தமயந்தி நற்குணநற்செய்கையை யென்க. (எஎ)

அங்கண்வானத் தமரருமாழியிற்
பொங்குதானை யரசரும்போயபின்
சிங்கவேறனை யான்றிகழ்மாமணி
தங்குபைம்பொ னிருக்கையிற்சார்ந்தனன்.

(ப - ரை.) அங்கண்-அழகிய விடத்தையுடைய, வானத்து-தெய்வலோகத்திருந்துவந்த, அமரரும்-தேவரும், ஆழியில்-சமுத்திரம்போல், பொங்கு - மிகுந்த, தானை-சேனையையுடைய, அரசரும்-அரசர்களும்,போயபின்-போனபின்பு, திகழ்-பிரகாசிக்கின்ற, மாமணி-மாணிக்கமணிகளிழைத்து, தங்கு-தங்கிய, பைம்பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த, இருக்கையில் - ஓரிடத்தில், சிங்கவேறனையான் - சிங்கவேற்றையொத்த நளனானவன், சார்ந்தனன் - சேர்ந்தனன், எ-று.

(போ - ரை.) தேவரும் அரசருந் தம்மிடத்திற் சென்றபின்பு நளனும் தானிருக்கத்தக்க ஓரிருக்கையிற் சார்ந்தன னென்பதாம். (எஅ)

போர்புரிபடலம் - முற்றிற்று.

ஆகூ செய்யுள் - எகூகூ.

உ

கடவுள் துணை.

மணம்புரி படலம்.

[நளமகாராஜன் தமயந்தியை விவாகஞ்செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

சாந்தமூழ்கு தடமுலைக்கோதையர்
காந்துபைம்பொற் கவரியிரட்டுற
வாய்ந்தசெவ்வி மணவினைமாடத்தின்
வேந்தர்சூழ்வர வீமன்வந்தெய்தினான்.

(ப - ரை).) சாந்தம்-சந்தனக்குழம்பினால், மூழ்கு-முழுகப்பெற்ற தடமுலை-பருத்தமுலையையுடைய, கோதையர்-மாதர்கள், காந்து-பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன்-பசிய பொற்காம்பையுடைய, கவரி-சாமரைகளை, இரட்டுற-வீச, வாய்ந்த-பொருந்திய, செவ்வி-அழகிய, மணவினை - விவாகஞ்செய்யும், மாடத்தின்-உபரிகையில், வேந்தர்-அரசர்களனைவரும், சூழ்வர-சூழ்ந்துவாராநிற்க, வீமன்-வீமராஜன், வந்தெய்தினான்-வந்து சேர்ந்தான். எ-று.

(பொ - ரை.) பார்த்தவர்களுடைய கண்களைக் கவர்ந்துகொள்ளும்படி கைபோயவரால் அணிசெய்த மாடமென்பதற்கு வாய்ந்தசெவ்வி மணவினை மாடமெனப்பட்டது. விவாகஞ்செய்வித்தற்குப் பிரதானமானவனாகையால் முன்னே வீமன் வந்தனனென்றார். (௧)

ஆற்றுவேள்வி யருந்தவர்சூழ்வரப்
போற்றுநான்மறைக் கோதமன்போர்கெழு
வேற்றடங்கண் விளங்கிழைமன்றலுக்
கேற்றயாவையுங் கொண்டுடனெய்தினான்.

(ப - ரை.) வேள்வி-யாகங்களை, ஆற்று-செய்கின்ற, அருந்தவர் - முனிவர்கள், சூழ்வர-சூழ்ந்துவர, நான்மறை-நாலுவேதங்களையும், போற்று-போற்றுகின்ற, கோதமன்-கௌதமமுனிவன், போர்கெழு-போரின்மிக்க, வேற்றடங்கண்-வேல்போன்ற விசாலம் பொருந்திய கண்களையுடைய,விளங்கிழை-தமயந்தியினது, மன்றலுக்கு-விவாகத்துக்கு, ஏற்றயாவையும்-ஏற்ற திரவிய மனைத்தையும். கொண்டு-வருவித்துக்கொண்டு, உடண்-அதனுடனே, எய்தினான்-வாழ்ந்தான். எ-று.

(போ - ரை.) கௌதமமுனி விவாகபத்ததிப்படி அக்கிரியைக்கு வேண்டியமாவிலே, சமித்து, தருப்பை முதலியவும் வரவழைத்துக்கொண்டு வந்தனனென்பதற்கு மன்றலுக்கேற்ற யாவையுங் கொண்டடைனெய்தினனென்றார். (௨)

வேரியந்தொடை வீமனும்வேந்தருந்
தேருநான்மறைச் செல்வருமன்றலுக்
கோரையெய்தியதென்றுழையொற்றரா
லாரமார்பற் கறியவுணர்த்தினர்.

(பு - ரை.) வேரியந்தொடை-தேனொழுகு மலர்மாலையையணிந்த, வீமனும்-வீமராஜனும், வேந்தரும் - அரசர்களும், தேருநான்மறைச் செல்வரும்-நாலுவேதங்களையுமறிந்த பிராமணர்களும், மன்றலுக்கு-விவாகத்திற்கு, ஓரையெய்தியதென்று-முகூர்த்தகாலம் வந்ததென்று, உழை-அருகிலிருந்த, ஒற்றரால்-வேவுகாரரால், ஆரமார்பற்கு-நளமகாராசனுக்கு, அறிய - தெரியும்படி, உணர்த்தினர்-தெரிவித்தார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) விவாகக்கிரியைக்கு முன்பு நடக்கவேண்டிய சடங்குகளனைத்தையு முடிக்கவேண்டி நளமகாராசனைத் தூண்டு நினைப்புடையவர் ஓரையெய்தியதென்று ஒற்றரால் ஆரமார்பர்க்குணர்த்தின ரென்றார். (௩)

ஒற்றர்கூற வொளிர்முடிவேந்தனைக்
கற்றைவார்சடைக் காசிபனாதியோர்
சொற்றநான்மறை நூல்வழித்தூமணிப்
பொற்றசும்பினிற் பூம்புனலாட்டினர்.

(ப - ரை.) ஒற்றர்கூற-ஒற்றர்சொல்ல, (அவ்வளவில்) ஒளிர்முடி-விளங்குகின்ற மகுடத்தையுடைய, வேந்தனை—நளனை, கற்றை - மயிர்த்தொகுதியாகிய, வார்சடை-நெடியசடையையுடைய, காசிபனாதியோர்-காசிபன்முதலிய முனிவர்கள், சொற்ற நான்மறைநூல்வழி-வேதநூலிற் சொல்லியவழிப்படி, தூ-பரிசுத்தமாகிய, மணி-நவமணிகள்பதித்த, பொற்றசும்பினில்-பொற்குடத்திற் கொணர்ந்த, பூம்புனல் - பொலிவையுடைய தீர்த்தங்களினால், ஆட்டினர்-ஸ்நானஞ் செய்வித்தார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) பூம்புனலெனலால் கங்கையாகிய தீர்த்தமெனக்கொள்க. நூல்வழிப் பூம்புனலாட்டினரெனலால் முப்பத்திரண்டுவகையுள்ள ஓமாலிகையையும் துவர்ப்பத்தையும் விரை ஐந்தையும் பூசிமுழுக்காட்டினரென்க. இவைகள் சுயம்வரப்படலத்தில் களிமகிழ் வெய்தியென்னும் நூற்றொன்பதாம் பாட்டுரையிற் காண்க. (௪)

புனிற்றிளம்பிறைக் கண்ணியன்பூங்கழன்
மனத்தினெண்ணி வழிபட்டுமாமறை
யனைத்தும்வல்ல வறநெறியந்தணர்
நினைத்தயாவையு நீரொடுநல்கினன்.

(ப - ரை.) புனிற்றிள - மிகுந்த விளமைபொருந்திய, பிறைக்கண்ணியன் - பாலசந்திரனுகிய மாலையையணிந்த பரமசிவனுடைய, பூங்கழல்-அழகியபாதங்களை, மனத்தினெண்ணி - இதயத்திலேதியானித்து, வழிபட்டு-பூசித்து, மாமறையனைத்தும்வல்ல - வேதமுழுதுந்தெரிந்த,அறநெறி-தருமமார்க்கத்தினின்ற, அந்தணர் - பிராமணர்கள், நினைத்தயாவையும் - நினைத்தவையனைத்தையும், நீரோடு - நீருடனே, நல்கினுன் - கொடுத்தனன், எ-று.

(போ - ரை.) புனிற்றிளம்பிறைக் கண்ணியன் வழிபடுகெடுவுளெனக்கொள்க வழிபடல் - பூசித்தலாம். குறிப்பறிந்தீபவனுதலால் அந்தணர் நினைத்தயாவையு நீரோடி தானஞ்செய்தனனனெனன்க. (ரு)

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டால் நளனுக்கு அலங்கரித்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

அழகுவாய்ப்ப வனைபவரண்ணலைத்
தொழுதுநல்லருள் பூண்டுசுடர்விரி
மழவுநன்கதிர் மால்வரைசேர்ந்தெனச்
செழுமணிப்பொற் றிகழ்முடிசூட்டினர்.

(போ - ரை.) அழகுவாய்ப்ப - அழகுபொருந்த, வனைபவர் - ஆபரணந்தரிப்பவர்கள், அண்ணலைத்தொழுது - நளனைவணங்கி, நல்லருள்பூண்டு-அவனுடைய கிருபைபெற்று, சுடர்விரி - கிரணம்விரிக்கின்ற, மழவுநன்கதிர்-இளஞ்சூரியனுனவன், மால்வரைசேர்ந்தென - உதயகிரியில் வந்ததுபோல், செழுமணி - செழுமையுள்ள மணிகள்பதித்து, பொன் - பொன்னுற்செய்து, திகழ் - பிரகாசிக்கின்ற, முடி - கிரீடத்தை, சூட்டினர் - தரித்தார்கள், எ-று.

(போ - ரை.) அணிதலில் வல்லவரென்பது தோன்ற அழகுவாய்ப்ப வனைபவரென்றும் "நளனருள் பெற்றெனபதற்கு நல்லருள்பூண்டென்றும் அரசர்க்குப் பிரதானமாகையால் முடிசூட்டி யென்னுஞ் சொல்லினர். [கதிர் வரை சேர்ந்தன வென்னலால் உவமையணி.] (சு)

புயங்களென்னும் பொலங்கிரிமீதுவான்
றயங்குசோதிக் கதிர்கடவிழ்ந்தெனக்
கயங்கொள்வள்ளைக் கவின்கவர்காதினில்
வயங்குபைம்பொன் மணிக்குழைசேர்த்தினர்.

(ப - ரை.) புயங்களென்னும் - தோள்களென்கிற, பொலங்கிரிமீது-மேருமலையின்மேல், வான் - ஆகாயத்தில் தயங்கு - தங்குகின்ற, சோதி-ஒளியையுடைய, கதிர்கள் - சூரியர்கள், தவழ்ந்தென - தவழ்ந்தெனபோல், கயங்கள் - தடாகங்கள்கொண்ட, வள்ளை - வள்ளையிலையினுடைய, கவின்-அழகை, கவர் - கொண்ட, காதினில் - செவிகளில், வயங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் - பசியபொன்னுற்செய்த, மணிக்குழை - ரத்னகுண்டலங்களை, சேர்த்தினர் - தரித்தார்கள், எ-று.

(போ - ரை.) [நளன் புயங்களென்னும் பொலங்கிரியென்றது-உருவக வணி. கதிர்கள் தவழ்ந்தென மணிக்குழையென்றது - உவமையணி,] வள்ளைக் கவின்கவர்காதென்றது - காட்சியணி. இம்மூன்றுங் கலந்துவருதலிற் கலவையணி.] (எ)

வண்ணமேகலை யார்மனங்கூட்டுணக்
கண்ணகன்று கவின்செயுமார்பிடை
யண்ணன்மால்வரை தாழுமருவிபோற்
றெண்ணிலாமணி யார்வடஞ்சேர்த்தினார்.

(ப - ரை.) வண்ணமேகலையார் - அழகியமேகலையைத்தரித்த மங்கையர்களுடைய, மனம் - நெஞ்சை, கூட்டுண - கொள்ளைகொள்ள, கண்ணகன்று - இடமகன்று, கவின்செயும் - அழகைச்செய்யும், மார்பிடை - மார்பின்கண்ணே, அண்ணல் - பெரிய, மால்வரை-மேருமலையில், தாழுமருவிபோல்-தாழ்ந்தொழுகுமருவிநீரைப்போல், தெள்-தெளிந்த, நிலா - ஒளியையுடைய, மணியார்வடம் - முத்துவடங்களை, சேர்த்தினார் - தரித்தார்கள், எ-று.

(போ - ரை.) மாதர்க்குத் தழுவதற்குரிய ஆடவர் மார்பிடத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியென்பது தோன்ற மேகலையார்மனங் கூட்டுணு மார்பெனப்பட்டது. [மார்பிடைவரை தாழுமருவிபோல் வடஞ்சேர்த்தினரெனலால் உவமையணி.]

பூமலர்ச்செழுங் கற்பகபுல்லிய
காமர்வல்லி யெனக்கவின்செய்திடத்
தூமணிச்சுடர் தூங்குபொலந்தொடி
தேமலர்த்தொடை திண்புயஞ்சேர்த்தினார்.

(ப - ரை.) பூமலர் - பொலிவுபொருந்திய மலர்களையுடைய, செழு-செழுமையுள்ள, கற்பகம்புல்லிய - கற்பகத்தைத்தழுவிய. காமர்வல்லியென-காமர்வல்லியென்னுங் கொடிபோல், கவின்செய்திட-அழகைச்செய்ய, தூ-பரிசுத்தமாகிய, மணிச்சுடர் - நவமணியின்கிரணங்கள், தூங்கு - தங்கிய, பொலந்தொடி - தோள்வளையை, தேமலர்த்தொடை - வாசனைபொருந்திய மலர்மாலையையணிந்த, திண்புயம் - திண்ணியதோள்களில், சேர்த்தினார்-தரித்தார்கள், எ - று.

(போ - ரை.) [கற்பகம்புல்லிய காமர்வல்லிபோல் பொலந்தொடியைத்திண்புயஞ் சேர்த்தினரெனலால் உவமையணி.] (அ)

துளங்குதெண்டிரை சூழ்கடல்வையக
மளந்துகோடற் கருவிலைப்பூந்துகில்
விளங்குபொன்னங் கிரியினைவெண்முகில்
வளைந்ததென்ன மருங்கினிற்சாத்தினார்.

(ப - ரை.) துளங்கு-அசைகின்ற, தெண்டிரைசூழ்கடல்-தெளிந்தஅலைகளையுடைய கடலாற்சூழப்பட்ட, வையகம் - பூமியை, அளந்துகோடற்கு -

அளவிட்டுக்கொள்வதற்கு, அருவிலை-அரியவிலையையுடைய, பூந்துகில்-அழகியஆடையை, விளங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, பொன்னங்கிரியினை-மேருமலையை, வெண்முகில்-வெள்ளைமேகமானது, வளைந்ததென்ன-சூழ்ந்ததுபோல், மருங்கினில்-அரையின்கண், சாத்தினார்-தரித்தார்கள், எ-று.

(போ-ரை.) [பொன்னங்கிரியினை வெண்முகில் வளைந்ததென்னப்பூந்துகில்மருங்கினிற் சேர்த்தினரெனலால் உவமையணி.] (௧0)

பாந்தளேந்திய பார்பொதுநீக்கிய
வேந்தல்சேவடிப் போதினெழில்பெறு
வேந்தர்பொன்முடி தேய்த்துவிளங்கிய
காந்துபைம்பொற் கனைகழல்வீக்கினார்.

(ப - ரை.) பாந்தள்-ஆதிசேடனால், ஏந்திய-சுமக்கப்பட்ட, பார் - பூமியை, பொதுநீக்கிய-யாவருக்கும் பொதுவாதலைநீக்கிய, ஏந்தல்-நளனது, சேவடிப்போதின்-சிவந்த பாதமலர்களில், எழிற்பெற-அழகுபெறும்படி, வேந்தர்-அரசர்களுடைய, பொன்முடி-சுவர்ண கிரீடங்களால், தேய்த்து-தேய்க்கப்பட்டு, விளங்கிய-பிரகாசித்த, காந்து-சொலிக்கின்ற, பைம்பொன்-பசும்பொன்னாற்செய்த, கனைகழல்-ஒலிக்கும் வீரக்கழலை, வீக்கினார்-கட்டினார்கள்.

(போ - ரை.) பூமி அரசர்க்கெல்லாம் பொதுவாயிருப்பதை நீக்கித்தனதாக்கியாளுகையால் பார்பொது நீக்கிய வேந்தலென்றார். வீரத்தன்மை தோன்றக் கனைகழல் வீக்கினரெனப்பட்டது. (௧௧)

இன்னபேரணியாவுமெழில்செயத்
துன்னியெங்கு முழவைந்துவைத்திடப்
பொன்னஞ்சூழிப் புகர்முகவெற்பின்மேன்
றன்னர்மன்னன் மகிழ்ச்சியோடேகினான்.

(ப - ரை.) இன்ன-இப்படிப்பட்ட, பேரணியாவும் - பெரியவிலையுள்ள ஆபரணங்களனைத்தும், எழில்செய-அழகினைச்செய்ய, எங்கும்-எவ்விடத்தும், துன்னி-நெருங்கி, முழவம்-பேரிகைகள், துவைத்திட-ஒலிசெய்ய, பொன்-பொன்னாற்செய்த, அம்-அழகிய, சூழி-முகபடாத்தையுடைய, புகர்முகம்-புள்ளிபெற்ற முகத்தையுடைய, வெற்பின்மேல்-யானையின்மேல், மன்னர்மன்னன்-நளனனவன், மகிழ்ச்சியொடு-மகிழ்ச்சியுடன், எய்தினான் - சென்றான்.

(போ - ரை.) அரசன் புறப்படல் யாவர்க்குந் தெரிவித்தல்போல் எங்குமுழவந் துவைத்திடவென்றும் சக்கரவர்த்தியென்பதுதோன்ற மன்னர் மன்னனென்றுஞ் சொல்லினார். (௧௨)

நேமிசூழ்ந்த நெடுநிலமன்னவர்
தாமவெண்குடை தாங்கினர்பின்வர
வாமமேகலை மங்கையரங்கையிற்
காமர்செம்பொற் கவரியிரட்டவே.

(ப - ரை.) நேமிசூழ்ந்த-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, நெடுநிலமன்னர்-நெடிய பூவுலகத்தரசர், தாமம்-மாலையணிந்த, வெண்குடை-வெண்கொற்றக்குடையை, தாங்கினர்-சுமந்தவராகி, பின்வர-பின்னேவரவும், வாமம்-அழகிய, மேகலை-மேகலாபரணத்தையுடைய, மங்கையர்-மாதர்கள், அங்கையில் - அழகியகையினால், காமர்-அழகிய, செம்பொன்-சிவந்த பொற்காம்பையுடைய, கவரி-சாமரைகள், இரட்ட-வீசிவரவும், எ-று,

(போ - ரை.) குடைதாங்குதல் அருமையாதலால், அதற்கேற்ப அரசரையும் கவரியிரட்டல் எளிதாதலால், அதற்கேற்ப மங்கையரையுஞ் சொல்லினர். (சங)

தண்ணந்தாமரைத் தாக்கணங்கன்னவர்
கண்ணுநெஞ்சு முவந்துகளிப்புற
வெண்ணில்வேதிய ராசியியம்பிட
வண்ணமாமணி மண்டபத்தெய்தினான்.

(ப - ரை.) தண்ணந்தாமரை-குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரை மலரிலிருக்கின்ற, தாக்கணங்கன்னவர்-இலக்குமியையொத்த மங்கையர், கண்ணுநெஞ்சும்-கண்ணுமனமும், மகிழ்ந்து-மகிழ்ச்சியடைந்து,களிப்புற-களிப்புமிக, எண்ணில்வேதியர்-அளவற்றபிராமணர்கள், ஆசியியம்பிட-ஆசீர்வதிக்க, வண்ணமாமணி-அழகிய மாணிக்கமணிகள்பதித்த, மண்டபத்தில்,எய்தினான்-வந்துசேர்ந்தான், எ-று.

(போ - ரை.) நினைக்கு நெஞ்சு களித்தற்கு நோக்குங்கண் காரணமாதலால் கண்ணுநெஞ்சு முவந்து களித்திடவென்றும், மண்டபத்தெய்துஞ் சமயமாதலில் எண்ணில் வேதியராசி யியம்பிடவென்றுஞ், சொல்லினர். (கச)

வேனிலைங்கணை வேள்புறங்காத்திடப்
பானலுண்கட் பனிமதிவாணுதற்
றேனவாங்குழற் றேமொழியைக்கொடு
மானினோக்கின் மடந்தையரெய்தினர்.

(ப - ரை.) வேனில்-வசந்தகாலத்திற்குரிய, ஐங்கணைவேள் - பஞ்சபாணங்களையுடைய மன்மதனனவன், புறங்காத்திட-புறங்காத்துவர, பாலனங்கண்-நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையும், பனிமொழி-குளிர்ச்சிபொருந்திய சொல்லையும், வாணுதல்-ஒளிபொருந்திய நெற்றியையும், தேனவாம் - வண்டுகள் விரும்புகின்ற, குழல்-கூந்தலையுமுடைய, தேமொழியைக்கொடு - தமயந்தியை யழைத்துக்கொண்டு, மகளினோக்கின்-மான்பார்வையையொத்த பார்வையையுடைய, மடந்தையர்-மாதர்கள், எய்தினர்-அடைந்தார். எ-று.

(போ - ரை.) நளனை வெல்லும்படி வந்தவளாதலால் அதுபற்றிவேள் புறங்காத்திட வென்றார். (கரு)

கள்ளறுமலர் நாற்றியெண்காவத
முள்ளகன்ற வொளிர்மணிமாடத்தின்
பிள்ளைமானிகர் நோக்கியைப்பெய்கழல்
வள்ளலோடு மணத்தவிசேற்றினர்.

(ப - ரை.) கள்ளறு-தேனறாத, மலர்நாற்றி-மலர்மாலை தூக்கி, எண்காவதம்-எட்டுக்காததூரம், உள்ளகன்ற-உள்ளேவிரிந்த, ஒளிர்-பிரகாசம் பொருந்திய, மணிமாடத்தின்-மணிகள்பதித்த உபரிகையில், பிள்ளைமானிகர்-இளமான்பார்வைபோன்ற, நோக்கியை-பார்வையையுடைய தமயந்தியை, பெய்கழல்-வீரக்கழலையணிந்த, வள்ளலோடு-நளனுடன், மணத்தவிசு - கல்யாணமேடையில், ஏற்றினர்-ஏற்றினர்கள். எ - று.

(போ - ரை.) இடமுழுவதும் அலங்கரித்தமை தோன்றக் கள்ளறுமலர் நாற்றியெண்காவத மென்றார். (கசு)

உதகநல்குநல் லோரையிஃதென
விதியினடிக் கணிதர்விளம்பலும்
பதலையார்த்தெழப் பாவையைநல்கிய
மதுமலர்த்தொடை மன்னெழுந்தானரோ.

(ப - ரை.) உதகநல்கும்-தாரைவார்க்கின்ற,நல்லோரை-நல்லமுகூர்த்தம்,இஃதென-இதுவென்று, விதியினடி-சோதிடவிதிப்படிபார்த்து, கணிதர்-கணிதநூலோர், விளம்பலும்-சொன்னவளவில், பதலை-வாத்தியங்கள், ஆர்த்தெழ-மிகவொலிக்க, பாவையைநல்கிய-தமயந்தியைப்பெற்ற,மதுமலர்த்தொடை-தேனொழுகுமலர்மாலையையணிந்த, மன்னன்-வீமன், எழுந்தான்-எழுந்தனன். எ-று.

(போ - ரை.) தாரைவார்க்கின்ற காலமாதலால் பதலையார்த் தெழப் பாவையை நல்கிய மன்னெழுந்தா னென்றார். (கஎ)

கமலமீதுசெங் காந்தளலர்ந்தெனக்
குமரனங்கையிற் கோல்வளைசெங்கைவைத்
திமயமாது மிறைவனும்போலவாழ்ந்
தமைதிரென்ன வரும்புனனல்கினன்.

(ப - ரை.) கமலமீது-தாமரை மலரின்மேல், செங்காந்த ளலர்ந்தென-சிவந்த காந்தண்மலர் பூத்ததுபோல், குமரனங்கையில்-நளனது அழகிய கைமேல், கோல்வளை-தமயந்தியினது, செங்கைவைத்து-சிவந்த கையைவைத்து, இமயமாதும்-பார்வதியும், இறைவனும் போலவாழ்ந்து - பரமசிவனும்போல் வாழ்ந்து, அமைதிரென்ன-பொருந்தியிருமென்று, அரும்புனல் - அரியநீரை, நல்கினன்-வார்த்தான். எ - று.

(போ - ரை.) [கமலமலரையும் காந்தண்மலரையும் நளன் தமயந்தியென்னும் இருவர் கரங்களுக்கும் இமயமாதையும் இறையையும் அவ்விருவர்க்கும் இணை சொல்லுதலால் உவமையணி.] (கஅ)

சாந்தமூழ்கு தடம்புயனூரழற்
கேய்ந்தயாவு மினிதுமுடித்தபி
னுய்ந்தநான்மறை யின்வழியாயிழை
காந்தண்மெல்விரற் கைபிடித்தானரோ.

(பொ - ரை.) சாந்தமூழ்கு-சந்தனக்குழம்பால் மூழ்கப்பெற்ற, தடம்புயன்-பருத்தபுயங்களையுடைய நளனனவன், ஆர்-பொருந்திய, அழற்கேய்ந்தயாவும் - அக்கினிகாரியத்துக்குப் பொருந்தியவனைத்தையும், இனிதுமுடித்தபின், இனிமையோடுசெய்து முடித்தபின்பு, ஆய்ந்த-ஆய்ந்திருக்கின்ற, நான்மறையின்வழி-வேதமார்க்கப்படி, ஆயிழை - தமயந்தியினது, காந்தண்மெல்விரல்-காந்தளரும்புபோன்ற மெல்லிய விரல்களை, கை - தன்கையால், பற்றினுன்-பிடித்தான். எ-று.

(பொ - ரை.) விவாககோலந்தோன்ற சாந்தமூழ்குதடம்புயனென்றும், அரசர்க்குப் பாணிக்கிரகணமே சிறப்பென்பதுதோன்ற நான்மறையின் வழியாயிழை காந்தண்மெல்விரல் கைப்பிடித்தென்றும், சொல்லினுர். (௧௯)

பொங்குசெந்தழல் சூழ்வந்துபூம்பொரி
செங்கையாரச் சொரிந்துதிருமகள்
பங்கயப்பதம் பைம்பொனினம்மிவைத்
தங்கண்வானத் தருந்ததிகாட்டினுன்.

(ப - ரை.) பொங்கு-மிகுந்த, செந்தழல்-அக்கினியை, சூழ்வந்து-வலம்வந்து, பூம்பொரி-அழகியபொரியை, செங்கையார-சிவந்தகைநிறைய, சொரிந்து-அத்தியிலிட்டு, திருமகள்-தமயந்தியினது, பங்கயப்பதம் - தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தை, பைம்பொனின்-பசிய பொன்னுற்செய்த, அம்மிவைத்து-அம்மியின்மேற் றூக்கிவைத்து, அங்கண்வானத்து - அழகிய இடத்தையுடைய ஆகாயத்திலிருக்கின்ற, அருந்ததி - அருந்ததி நக்ஷத்திரத்தை, காட்டினுன்-காண்பித்தான். எ-று.

(பொ - ரை.) அக்கினி வலஞ்செய்து பொரியிறைத்து பாதத்தை அம்மியின்மேல் தூக்கிவைத்து அருந்ததி காட்டினனென்க. இப்படிசெய்தற்கு விதிவிவாக பத்ததியிற் காண்க. (௨0)

ஏனையுள்ளன யாவுமுடித்தபின்
மானினேக்கியொர் வல்லியினெல்கிப்போய்த்
தானையங்கடற் றூதைபொற்றளினிற்
றேனவாங்குழற் றேமலர்சூட்டினுள்.

(ப - ரை.) ஏனையுள்ளன-மற்றகாரியங்கள், யாவும்-எல்லாம், முடித்தபின்-முடித்தபின்பு, மானினேக்கி-தமயந்தியானவள், ஒர்வல்லியின்-ஒருகொடிபோல், ஒல்கிப்போய்-அசைந்துபோய், தானையங்கடல்-சேனுசமுத்திரத்தையுடைய, தந்தை-தகப்பனுகிய வீமனது, பொற்றளினில்-பொற்பாதங்க

ளில், தேனவாம்-வண்டுகளால் விரும்பப்படுகின்ற, குழல்-கூந்தலாகிய, தே மலர்-வாசனைபொருந்திய மலரை, சூட்டினாள்-தரித்தாள். எ-று.

(போ - ரை.) விவாகமுடிவில் தந்தையை வணங்கி மங்கலவாழ்த்துப் பெறுதல் மகளிர்க்கு இயல்பாதலின், அவ்வாறு தமயந்தியும் தன்தாதையாகிய வீமனை வணங்கினாளென்க. (உக)

சென்னிதாழ்த்து வணங்கியதேமொழி
மின்னனாளை யுவந்துவிதர்ப்பர்கோன்
பொன்னந்தாமரைப் பூவையுமாலும்போன்
மன்னர்கோனொடும் வாழ்கெனவாழ்த்தினான்.

(ப - ரை.) சென்னி-தலையை, தாழ்த்து-தாழச்செய்து, வணங்கிய-பணிந்த, தேமொழி-தேன்போன்ற சொல்லையுடைய, மின்னனாளை - தமயந்தியை, உவந்து-மகிழ்ந்து, விதர்ப்பர்கோன்-வீமனானவன், பொன்னந்தாமரைப்பூவையும் - இலக்குமியையும், மாலும்போல் - திருமாலையும்போல், மன்னர்கோனொடும்-நளனோடும், வாழ்கென - வாழக்கடவையென்று, வாழ்த்தினான்-வாழ்த்தினான். எ-று.

(போ - ரை.) இங்கேகாப்பதுகருதி மாலையும், செல்வமிகுதிகருதி திருமகளையும், நளனுக்குந் தமயந்திக்கும் உவமைகூறலாயிற்று. அவ்விருவரையும் போல் நெடுங்காலம் வாழ்கவென வாழ்த்தினனெனினும் அமையும். (உஉ)

முருகுவாய்மடுத் துண்டளிமூசுபூந்
தெரியன்மார்பினன் றேசிகர்தாடொழு
துருகுமன்பி னுவந்துவிதர்ப்பர்கோன்
வரைகொண்மார்ப மகிழ்வுறப்புல்லினான்.

(ப - ரை.) முருகு-தேனை, வாய்மடுத்து-உண்டு, அளி-வண்டுகள், மூசு-மொய்க்கப்பெற்ற, பூந்தெரியன்மார்பினன் - மலர்மாலையையணிந்த மார்பையுடைய நளனானவன், தேசிகர்-ஆசிரியரது, தாடொழுது-பாதத்தைவணங்கி உருகும்-கரைகின்ற, அன்பின்-பத்தியினால், உவந்து - மகிழ்ந்து, விதர்ப்பர் கோன்-வீமராஜனுடைய, வரைகொண்மார்பம்-மலையின் தழகைக்கொண்ட மார்பினை, மகிழ்வுற-மகிழ்ச்சியடைய, புல்லினான்-தழுவினன். எ-று.

(போ - ரை.) தேசிகராதலில் தாடொழுதென்றும், தான்சக்கரவர்த்தியாதலின் விதர்ப்பர்கோன் வரைகொண்மார்ப மகிழ்வுறப் புல்லினானென்றுஞ்சொல்லினர். (உங)

கோதினன்மறைக் கோதமனாதியா
மாதவத்து முனிவருமன்னருங்
காதல்வேலை கரையழிந்தோங்கிட
வாதரத்தொடு மாசியியம்பினார்.

(ப - ரை.) கோதில்-குற்றமற்ற, நான்மறை - நாலுவேதங்களையுடைய, கோதமனுதியாம்-கௌதமமுனிமுதலாகிய, மாதவத்து-பெரிய தவத்தைச் செய்யும், முனிவரும்-தபோதனரும், மன்னரும்-அரசரும், காதல்-ஆசையாகிய, வேலை-கடலானது, கரையழிந்து - கரைகெட்டு, ஓங்கிட - உயர, ஆதரத்தொடும்-அன்புடனே, ஆசியியம்பினுர்-ஆசீர்வதித்தார்கள். எ-று.

(போ - ரை) தவமாதியவற்றிற் றலைமையுடைமைபற்றிக் கோதமனுதியா முனிவரென்ருர். விவாகமுடிவில் ஆசிகூறல் பெரியோர்கடனென்பதாம். (உச)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இன்னவைநிகழ்ந்தபின்ன ரிறைவனுமணங்கனுளும்
பொன்னரிமாலைநாற்றிப் பூம்புகைகமழவூட்டிப்
பன்னருஞ்சிறப்புவாய்ந்து பனியிருவிசும்புபாரின்
மன்னியதனையகோல மணவறையெய்தினுரே.

(ப - ரை.) இன்னவை-இத்தன்மையானவை, நிகழ்ந்தபின்னர்-நடந்தபின்பு, இறைவனும்-நளனும், அணங்கனுளும்-தமயந்தியும், பொன்னரிமாலை-பொன்னரிமாலைகளை, நாற்றி-தொங்கக்கட்டி, பூம்புகை - அழகிய புகையை, கமழ-பரிமளிக்கும்படி, ஊட்டி-ஊட்டுவித்து, பன்னரும்-சொல்லுதற்கரிய சிறப்புவாய்ந்து-சிறப்புப்பொருந்தி, பனி-குளிர்ச்சி பொருந்திய, இரு-பெரிய, விசும்பு-பொன்னுலகம்,பாரில்-பூமியின்கண், மன்னியதனைய-பொருந்தியிருந்தால் அதையொத்த, கோலம்-அழகிய, மணவறை-படுக்கையறையை, எய்தினுர்-அடைந்தார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) பூவுலகில் அவ்வளவழகுள்ளவிட மொன்றுமில்லாமையால் விசும்புபாரின் மன்னியதனையகோல மணவறையென்ருர் (உடு)

பாயிருட்பிழம்புசீத்துப் பகற்கதிருமிழும்வெய்ய
காயெரிமணியிற்செய்த கவின்றிகழ்மஞ்சமீது
தூயமென்பஞ்சியன்னத் தூவியூறினியசெய்யு
மாய்மயிர்முதலமூவைந் தடுக்கியவமளிசேர்ந்தார்.

(ப - ரை.) பாய்-பாயாநின்ற, இருட்பிழம்பு - இருளினது திரட்சியை, சீத்து-போக்கி, பகற்கதிர்-சூரியகிரணங்களை, உமிழும் - கொப்புளிக்கின்ற, வெய்ய-வெவ்விய, காய்-சுடுகின்ற, எரி-அக்கினிபோன்ற, மணியிற்செய்த - மணிகளாற் செய்யப்பெற்ற, கவின்றிகழ்-அழகு விளங்குகின்ற, மஞ்சமீது - கட்டிலின்மீது, தூய - சுத்தமாகிய, மெல்-மெல்லிய, பஞ்சி - பஞ்சியினுலும், அன்னத்தூவி-அன்னப்புள்ளினிறகாலும், ஊறு-பரிசம், இனிய-இனியவாக செய்யும்-செய்கின்ற, ஆய்-ஆயாநின்ற, மயிர்முதல்-மயிர்முதலியவாக, மூவைந்து-மூவைந்தாக, அடுக்கிய-ஒன்றின்மேலொன்று சேர்த்த, அமளி-மெத்தையின்மேல், சேர்ந்தார்-சேர்ந்தார்கள். எ - று.

(போ - ரை.) பஞ்சியெனப் பொதுப்படக் கூறினமையால் செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு இரண்டுங்கொள்க. "சிறுபூளை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேண முறுதூவிசையையோ டைந்து" என்றார் பிறரும், மூவைந்தென்றமையால் ஐந்துவகை யொன்றாகச்செய்த மூன்று மெத்தையெனக்கொள்க. அம்மூன்றும் ஒன்றுபோக நுகர்தற்கும் இரண்டு இருவரும் தனித்தனி நித்திரைசெய்தற்குமாம். (உ௬)

போயிறுமருங்குலென்னப் புணர்முலைசுமக்கலாற்றாச்
சேயிழைபஞ்சியார்ந்த சீறடிக்கமலப்போதின்
மீயுயர்விசும்புபூத்த மின்னுருக்கொண்டதன்ன
வாயிரங்கோடிமாத ரயினிநீர்சுழற்றிப்போனார்.

(ப - ரை.) மருங்குல்-இடையானது, போயிறுமென்ன-இற்றுப்போய் விடுமென்னும்படி, புணர்முலை-நெருங்கியமுலைகளை, சுமக்கலாற்றா - சுமக்கமாட்டாத, சேயிழை-தமயந்தியினுடைய, பஞ்சியார்ந்த-செம்பஞ்சு நிறைந்த சீறடி-சிறிய அடிகளாகிய, கமலப்போதின் - தாமரைமலரின்மேல், மீயுயர்-மேலாகவுயர்ந்த, விசும்புபூத்த-மேகத்திலுண்டாகிய, மின் - மின்னல், உருக்கொண்டதன்ன-பெண்வடிவு கொண்டதென்னும்படியுள்ள, ஆயிரங்கோடி மாதர்-ஆயிரங்கோடிமங்கையர்கள், அயினிநீர்-சோறிடப்பட்டமஞ்சள் நீரை, சுழற்றி-சுழற்றுதல்செய்து, போனார்-போயினார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) அனேக மாதரென்பதற்கு ஆயிரங்கோடிமாதரென்றார். அயினிநீரென்பதற்கு முன்பெழுதினோம். (உ௭)

அருப்புமென்முலையாரைஞ்ஞூற் றைம்பதிற்றெண்மர்பைம்பொற்
பொருப்புறழ்தோளினாற்கும் பொருகயற்கண்ணினாட்கு
முருக்கிளர்மணியிற்செய்த வொளிகிளர்பசும்பொற்றட்டிற்
கருப்புரத்தீபமேந்திக் கண்ணெச்சில்கழித்திட்டாரே.

(ப - ரை.) அரும்பு-தாமரையரும்பையொத்த, மென்முலையார் - மெல்லிய முலைகளையுடைய மங்கையர்கள், ஐஞ்ஞூற்றைம்பதிற்றெண்மர்-ஐஞ்ஞூற்றைம்பத்தெட்டென்னுந் தொகையையுடையவர்கள், பைம்பொன் - பசிய பொன்மயமாகிய, பொருப்புறழ்-மேருமலையையொத்த, தோளினாற்கும்-புயங்களையுடைய நளனுக்கும், பொருகயற்கண்ணினாட்கும்-கயற்கெண்டையையொத்த கண்களையுடைய தமயந்திக்கும், உருக்கிளர் - உருவிளங்குகின்ற, மணியிற்செய்த-நவமணிகளிற்செய்த, ஒளிகிளர் - ஒளிவிளங்குகின்ற, பசும்பொற்றட்டில்-பசியபொன்னாற்செய்த தட்டினில், கருப்புரத்தீபமேந்தி-கருப்புரத் தீபத்தையேந்தி, கண்ணெச்சில் - திருஷ்டிதோஷத்தை, கழித்திட்டார்-போக்கினார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) அரும்பென்பது எதுகைநோக்கி அருப்பென விகாரமாயிற்று கண்ணெச்சில் கண்ணால்வந்த தோஷம். (உ௮)

வாசனைகமழுஞ்சுண்ணம் வண்டிமிர்குழங்கன்மாலை
யோசனைநாறுஞ்சாந்த மொண்கருப்பூரம்பைங்காய்
காசறுசெப்பினாய்ந்த கமழ்சுவையமிழ்தினோடுந்
தூசுலாம்பருமவல்குற் றோகையரேந்தினாரே.

(ப - ரை). வாசனை - பரிமளமானது, கமழும்-மணக்கின்ற, சுண்ணம்-பொடிகளையும், வண்டிமிர் - வண்டுகளொலிக்கின்ற, குழங்கன்மாலை - அழகியமான்களையும், யோசனை - யோசனைதூரம், நாறும் - கமழ்கின்ற, சாந்தும் - சந்தனத்தையும், ஒள் - ஒள்ளிய, கருப்பூரம் - பச்சைக் கருப்பூரத்தையும், பைங்காய் - துவர்க்காயையும், காசறு - குற்றமற்ற, செப்பின் - வட்டில்களில், ஆய்ந்த - ஆய்ந்தெடுத்த, கமழ் - பரிமளிக்கின்ற, சுவை - சுவையையுடைய, அமிழ்தினோடும் - அமிர்தத்துடனே, தூசுலாம் - ஆடைவேலசைகின்ற, பருமம் - பருமத்தையுடைய, அல்குல் - நிதம்பத்தையுடைய, தோகையர் - மங்கையர்கள், ஏந்தினார் - தாங்கினார்கள், எ-று. பருமம்-பதினெண்சரமுள்ளது.

(போ - ரை.) சுண்ணமுதலியவும் போகத்துக்கு வேண்டியபொருள்களெனக்கொள்க. (உகூ)

பண்ணமைதிவவினல்யாழ் பருமணியடைப்பைநோக்கிற்
கண்வழுக்குறுசெஞ்சோதிக் கதிர்மணிக்கால்செய்வட்டம்
வெண்ணிறக்கவரிசெம்பொ ற்படியகமினையவெல்லா
மண்ணியமணிசெய்பைம்பூண் மடந்தையர்மருங்குவைத்தார்.

(ப - ரை.) பண்ணமை - இசையமைந்த, திவவு கட்டுகளையுடைய, நல்யாழ் - நல்லயாழும், பருமணி - பரியமணிகள் கோத்த, அடைப்பை - தாம்பூலப்பையும், நோக்கில் - பார்த்தால், கண்வழுக்குறு - கண்கள் கூசுகின்ற, செஞ்சோதி - சிவந்த காந்தியையுடைய, கதிர்மணி - கிரணங்களையுடைய மணிகள்பதித்த, கால்செய்வட்டம் - சாந்தாற்றியும், வெண்ணிறம் - வெள்ளிய நிறத்தையுடைய, கவரி-சாமரையும், செம்பொன் - சிவந்த பொன்னாற்செய்த, படியகம் - தம்பலப்படிக்கமும் இனைவெல்லாம் - ஆகியவிவை முதலியவனைத்தையும், மண்ணிய - கழுவிய, மணிசெய் - மணிகள்பதித்த, பைம்பூண் - பசியஆபரணங்களையுடைய, மடந்தையர் - மாதர்கள், மருங்கு - அருகே, வைத்தார் - வைத்தனர், எ-று.

(போ - ரை.) யாழ்முதலியவும் போகத்திற்கு வேண்டியனவாதலான் மாதர் மருங்குவைத்தனரென்றார். (௩0)

பாம்பினைப்படத்தைமானும் பங்கயப்பருமவல்குற்
காம்புறழ்பசியமென்றோட் காரிகைவிழைவுநாணு
மேம்படலோடினிதுநோக்கி யின்னுயிர்த்தோழிமார்கள்
பூம்புகைதவழ்ந்தாலன்ன பொருமுகவெழினிவீழ்ந்தார்.

(ப - ரை.) பாம்பின்-சர்ப்பத்தினது, படத்தை - படத்தினை, மானும்-ஒத்த, பங்கயம் - தாமரைமலரையொத்த, பருமம் - பருமத்தையுடைய, அல்குல் - அல்குலையும், காம்புறழ் - மூங்கிலையொத்த, பசிய - பசுமையாகிய, மென்றோள் - மெல்லியதோளையுமுடைய, காரிகை - தமயந்தியினுடைய, விழைவும் - விருப்பத்தையும், நாணும் - நாணத்தையும், எம்பலோடு - அகமலர்ச்சியுடன், இனிதுநோக்கி - இனிமையோடுபார்த்து, இன்னுயிர் - இனியவுயிரையொத்த, தோழிமார்கள் - தோழிகள், பூம்புகை - அழகியபுகையானது, தவழ்ந்தாலென்ன - தவழ்ந்தாலதையொத்த, பொருமுகவெழினி - பொருமுகவெழினி யென்னுந்திரையை, வீழ்த்தார்-விடுத்தார்கள், எ-று.

(போ - ரை.) பாம்பினைப் படத்தையென்பதில் ஐசாரியையாகக்கொண்டு பாம்பினது படமெனக்கொள்க. அன்றி உருபு மயக்கமெனினு மமையும். பங்கயத்தை மாதரல்குற்கு உவமைசொல்லுதல். "திருமுகக்கமல மிணைவிழிகமலஞ்செய்யவாய் கமலரித்திலந்தாழ் வருமுலைகமலந் துணைக்கரங்கமலம் வலம்புரி யுந்திபொற்கமலம், பெருகிய வல்குன் மணிந்தடங்கமலம் பிடிநடைத் தாள்களுங் கமல, முருவ வட்கவ்வா ருதவினன்றேயுயர்ந்தது பூவினுட்கமலம்." இனியென்பது அரங்கத்திலிடு திரையெனக்கொள்க. "அதுவமுவில்கேள்வி நன்னூலுணர்ந்தோ, ரெழினிதானே மூன்றெனமொழிப. "அவைதாம், ஒருமுகவெழினியும் பொருமுகவெழினியுங், காந்துலா வெழினியுமெனமூவகையே." இராசதானியினும் அரங்கிலும் கோலமறைத்து வருமிடத்து மிடுவதாம். இதுசிந்தாமணியுரையிற் காண்க. [உவமையணி.] (௩௧)

வரிமுலையோடுந்தோன்றி வளர்தொறும்வளர்ந்துவீங்கிப்
பெருகுநாண்சுமக்கலாற்றாப் பெய்ம்மலர்க்கொம்புபோல்வா
டிருமுகஞ்சிறிதுகோட்டிக் கயிற்புறமதனிற்றேங்கொள்
விரிமலர்க்கூந்தறாழ மின்னெனதுடங்கிநின்றாள்.

(ப - ரை.) வரிமுலையோடுதோன்றி-சந்தனக்கோலத்தையுடைய முலைகளுண்டானபோதுண்டாகி, வளர்தொறும் - அவைகள் வளருந்தோறும், வளர்ந்து - தானும்வளர்ந்து, வீங்கிய - பருத்து, பெருகுநாண்-பெருகியநாணை, சுமக்கலாற்றா - சுமக்கமாட்டாத, பெய் - பெய்கின்ற, மலர்-மலரையுடைய, கொம்புபோல்வாள் - கொம்பையொத்த தமயந்தியானவள், திருமுகம்-திருமுகத்தை, சிறிதுகோட்டி - கொஞ்சம்வணக்கி, கயிற்புறமதனில்-பிடரியின்மேல், தேங்கொள் - வாசனைகொண்ட, விரிமயிர்க்கூந்தல் - விரிகின்ற மலரையணிந்த குழலானது, தாழ-சோர, மின்னென-மின்னல்போல், நுடங்கி-துவண்டு, நின்றாள்-நின்றனள். எ-று.

(போ - ரை.) ஸ்தனங்களோடுதோன்றிவளர்வதாதலால்வரிமுலையோடுந்தோன்றி வளர்தொறும்வளர்ந்து வீங்கிப் பெருகுநாணென்றார். (௩௨)

கூற்றுறழ்தடங்கணாவி கொள்ளைகொண்டுண்ணவேவி
மாற்றமொன்றுரையாதிங்ஙன் மதிமுகங்கோட்டிநின்றீர்
சேற்றிதழ்க்கமலப்போதிற் றிருந்திழையனையீர்காத
லாற்றுமாறெவன்கொலாசைக் கடற்படுமளியன்றானே.

(ப - ரை.) கூற்றுறழ் - யமனையொத்த, தடங்கண் - விசாலம்பொருந்திய கண்ணை, ஆவி-என்னுயிரை, கொள்ளைகொண் டுண்ண - கொள்ளையிட்டருந்த, ஏவி - அனுப்பி, மாற்றமொன்றுரையாது - ஒருபேச்சும் பேசாமல், இங்ஙன் - இவ்விடத்தில், மதிமுகம் - சந்திரன்போன்றமுகத்தை, கோட்டி நின்றீர்-வளைத்துநின்றீர், சேறு சேற்றிலிருக்கின்ற, இதழ்க்கமலப்போதில்-இதழையுடைய தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, திருந்திழையனையீர்-இலக்குமியையொத்தவரே! ஆசைக்கடற்படும்-ஆசைக்கடலில்மூழ்கிய, அளியன்-எளியேன், காதல்-ஆசையை, ஆற்றுமாறு-சகிக்குமாறு, எவன்கொல் - எப்படி. எ-று.

(போ - ரை.) மாதர் வலிந்தணைதலின் மிக்க சுகமென்று கருதி நளன் இவ்வாறு கூறினன். (கூக)

வாட்டடங்கருங்கட்கூற்றை மலர்க்கையான்மறைத்தீராவி
கோட்டுமண்கொண்டுவீங்குங் குவிமுலைக்களிநல்யானை
யாட்டுசாந்தகலம்போழா தளியனேன்றடந்தோட்கந்திற்
பூட்டிடிலன்றேமுன்னம் புரிந்ததுமளியதாமே.

(ப - ரை.) வாள் - வாள்போன்ற, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, கருங்கட்கூற்றை - கரியகண்ணாகிய யமனை, மலர்க்கையால் - மலர்போன்ற கையினால், மறைத்தீர் - மூடிக்கொண்டீர், ஆவி-உயிராகிய, கோட்டுமண் - கரைமண்ணை, கொண்டு - கொண்டு, வீங்கும் - பருத்த, குவிமுலை - குவிந்தமுலையாகிய, களிநல்யானை - களிப்பையுடைய யானையை, ஆட்டுசாந்து - சந்தனம்பூசிய, அகலம் - மார்பினிடத்தில், போழாது - பிளவாது, அளியனேன்-என்னுடைய, தடந்தோள் - பருத்ததோளாகிய, கந்தில் - தறியில், பூட்டிடிலன்றே - பூட்டினாலன்றே, முன்னம்புரிந்ததும் - முன்செய்ததும், அளியதாம் - அன்பாகும். எ - று.

(போ - ரை.) அந்தயானை கோட்டால் கரைமண் கொள்வதுபோல, முலையாகியயானை உயிரைக்கொள்ளுமென்க. ஆவி - தடாகமுமாம். இது நாணிக்கண்புதைத்தலாம். (கூச)

சுற்றநல்கூரவாழுந் தோமுறுசிறியர்போல
விற்றிடைமெலியச்செம்மாந் தெழுமுலைப்பாரம்பார்த்துங்
கற்றையங்குழலில்வீழ்ந்து மதுநுகர்களிவண்டீரின்
றற்றதுநுமக்குமேலோ ரளியெனவளித்தபேரே.

(ப - ரை.) சுற்றம்-சுற்றத்தார், நல்கூர-வறுமையடைய, வாழும்-வாழ்கின்ற, தோமுறு-குற்றத்தையுடைய, சிறியர்போல - சிறியவர்களைப்போல,

இற்று-ஒடிந்து, இடை-இடையானது, மெலிய-வாட, செம்மாந்து-அகமலர்ச்சியடைந்து, எழு-எழுகின்ற, முலைப்பாரம்-முலையினுடைய, பளுவை-பார்த்தும் கண்டும், கற்றையங்குழலில்-மயிர்த்தொகுதியாகிய கூந்தலில், வீழ்ந்து-விழுந்து மதுநுகர்-கள்ளையுண்கின்ற, களி-களிப்பையுடைய, வண்டர்-வண்டுகளே, நுமக்கு-உமக்கு, மேலோர் - பெரியோர், அளியென - அளியென்று, அளித்தபேர்-கொடுத்தநாமமானது, இன்று-இன்று, அற்றது-அற்றுவிட்டது.

(பொ - ரை.) இது வண்டோச்சி மருங்கணைதல். அஃதாவது-ஒன்றும் அவள் பேசாமையால் வண்டையோட்டி மருக்குசெல்லுதலாம். இடையொடியும்படி யெழுகின்ற முலைப்பாரம் பார்த்தும் கற்றையங்குழலில்வீழ்தலால் நுமக்குமேலோர் அளியென அளித்தபேர் இன்றற்றதென்றார். அளியென்பது. இங்கேவண்டும் அன்புமாம. (௩௫)

பகைக்கடல்சுவற்றும்வைவேற் பகட்டெழின்மார்பினன்ற
னகத்திடைப்பெருகியோங்கு மாசையங்கடலையின்னே
முகைத்தெழுமுல்லைமாலை முருகுலாங்கோதைநாணாற்
றகைத்திடலரிதென்றெண்ணித் தன்னுளேமகிழ்ச்சிகூர்ந்தாள்.

(ப - ரை.) பகைக்கடல்-பகையாகிய கடலை, சுற்றும்-சுவறச்செய்கின்ற,வைவேல்-கூரியவேலையுடைய,பகட்டெழின்-பகட்டுகின்ற அழகையுடைய, மார்பினன்றன்-மார்பையுடைய நளனது, அகத்திடை-மனத்தின்கண், பெருகியோங்கும்-அதிகரித்துயர்கின்ற, ஆசையங்கடலை-ஆசையாகிய சமுத்திரத்தை, இன்னே-இப்பொழுதே, முகைத்து-அரும்பி, எழும்-எழுகின்ற, முல்லைமாலை-முல்லைமாலையினுடைய, முருகு-வாசனையானது, உலாம்-உலாவுகின்ற, கோதை - கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள், நாணால் - தனதுநாணினால், தகைத்திடல்-தடுத்திடுவது, அரிதென்றெண்ணி-அருமையென்று நினைத்து, தன்னுளே-தன்மனத்தினுள்ளே, மகிழ்ச்சி - மகிழ்ச்சியை, கூர்ந்தாள் - மிகுந்தாள். எ-று.

(பொ - ரை.) அரசனது இப்படிப்பட்ட காமத்தை நமது நாணாற்றடுப்பதரிதென்று தன்னுளமகிழ்ந்தன ளென்பதாம். (௩௬)

கழிமடநாணமச்சம் பயிர்ப்பெனுங்காவல்வேலை
யழிதரவாசைவெள்ள மகத்திடையடங்காதாகி
வழிவதேபோலவின்பம் வடிவெடுத்தனையநங்கை
பொழிகதிர்நிலவுநாணப புன்னகைகோட்டினளே.

(ப - ரை.) கழி-மிகுந்த, மடம்-மடமும், நாணம் - நாணமும், அச்சம்-பயமும், பயிர்ப்பெனும்-அருவருப்புமென்று சொல்லுகின்ற, காவல்-காவலையுடைய, வேலை-சமுத்திரமானது, அழிதர-அழியும்படி, ஆசைவெள்ளம் - ஆசையாகிய வெள்ளமானது, அகத்திடை-மனத்தின்கண், அடங்காதாகி-அட

ங்காததாய், வழிவதேபோல்-வழிகிறதேபோல, இன்பம்-இன்பமானது, வடிவெடுத்தனைய ஒரு வடிவுகொண்டதை யொத்த, நங்கை - தமயந்தியானவள், பொழிகதிர-கிரணத்தைப் பொழிகின்ற, நிலவுநாண-சந்திரிகையும் நாணும்படி, புன்னகை-புன்சிரிப்பு, கோட்டினள்-செய்தாள். எ-று.

(போ - ரை.) மடமாதியகாவலை உறுதிப்படுத்துங்கால மன்றுலகையால் அதைத்தாளீக்கினமைதோன்றப் புன்னகைசெய்தனளென்க. (கூஎ)

குருமணிவலயமின்னுங் குங்குமக்குவவுத்திண்டோள்
முருகுலாந்தாமமார்பன் முறுவலின்குறிப்புநோக்கித்
திருநலங்கனியநின்ற செழுங்கடைமழைக்கட்பேதை
வருமுலைஞெமுங்கப்புல்லி மலரணைமேயினானே.

(ப - ரை.) குரு-நிறம்பொருந்திய, மணி-மணிகள்பதித்த, வலயம்-கேயூரங்கள், மின்னும்-மின்னுகின்ற, குங்குமம்-குங்குமமணிந்த, குவவு-திரட்சிபொருந்திய, திண்-வலிமையையுடைய, தோள்-புயத்தையும், முருகுலாம்-வாசனைவீசுகின்ற, தாமம்-மாலையணிந்த, மார்பன்-மார்பினையுமுடைய நளனானவன், முறிவலின்-புன்சிரிப்பினையுடைய, குறிப்புநோக்கி - குறிப்பினைப்பார்த்து, திரு-சிறப்பினையுடைய, நலம்-சுகமானது, கனியநின்ற-முதிரும்படியிருந்த, செழுங்கடை-செழியகடையையுடைய, மழைக்கண்-குளிர்ச்சி பொருந்தியகண்ணையுடைய, பேதை-தமயந்தியினுடைய, வருமுலை-வளர்கின்றமுலையை, ஞெமுங்கப்புல்லி-அழுந்தத்தழுவி, மலரணை - மலர்மெத்தையில், மேயினான்-பொருந்தினான். எ-று.

(போ - ரை.) உடனே முறுவற்குறிப்புணர்ந்த நளன் வருமுலைஞெமுங்கப்புல்லிமலரணை மேயினானெனவே, தமயந்தியைத் தழுவிக்கொண்டேயவளோடுங்கூட அணையிற் சேர்ந்தானென்க. (கூஅ)

ஆம்பலம்போதுமானு மணிதிகழ்பவளவாயிற்
றேம்பொதிந்தமுதமூறுஞ் செந்துவர்த்தேறன்மாந்திப்
பாம்படுமல்குலாடன் பணமுலைமணிக்கண்சேப்ப
வேம்பலுற்றினிதுபுல்லி யிளநலம்பருகினானே.

(ப - ரை.) ஆம்பலம் போதுமானும்-அல்லிமலரையொத்த, அணி-அழகு, திகழ்-பிரகாசிக்கின்ற, பவளவாயில்-பவளம்போன்ற வாயில், தேம்-வாசனை, பொதிந்து-தங்கி, அமுதமூறும்-அமிர்தமூறுகின்ற, செந்துவர்-செம்பவளம்போன்ற அதரத்தினுடைய, தேல்-தேனை, மாந்தி-உண்டு, பாம்படும்-பாம்பின்படத்தை யடுகின்ற. அல்குலாடன் - அல்குலையுடைய தமயந்தியினது, பணை-பருத்த, முலை-முலைகளினுடைய, மணிக்கண் - கரியகண்களானவை, சேப்ப-சிவக்க, ஏம்பலுற்று-இன்பத்தையடைந்து, இனிதுபுல்லி-இனிதாகத் தழுவி, இளநலம்-இளநலத்தை, பருகினான்-அனுபவித்தான். எ-று.

(பொ - ரை.) இளநலப் பருகுதல், இங்கே அல்குற்பானமும் அதரபானமுமாம். அன்றியும் இளமைப்பருவத்திற்குரிய காமசுகத்தில் ஆந்தரப் புணர்ச்சியெனினு மமையும். (௩௯)

கத்திகைக்கருமென்கூந்தல் கயிற்புறத்தவிழ்ந்துவீழ
முத்தரிச்சிலம்புபைம்பொற் கிண்கிணிமுரன்றுபாடத்
தத்தரிநெடுங்கண்சேப்பத் தடமுலைதாங்கலாற்று
தெய்த்துநுண்மருங்குறேம்ப வேந்தலோடாடினாளே.

(ப - ரை.) கத்திகை-மலர்மாலையையணிந்த, கருமென்கூந்தல் - கரிய மெல்லியகூந்தலானது, கயிற்புறத்து-பிடரியினிடத்து, அவிழ்ந்துவீழ-அவிழ்ந்துவீழவும், முத்து முத்துக்களாகிய, அரி-பரலையுடைய, சிலம்பு-சிலம்புகளும், பைம்பொன்-பசிய பொன்னாற்செய்த, கிண்கிணி-சதங்கைகளும், முரன்று-ஒலித்து, பாட-பாடவும், தத்து-நெருங்குகின்ற, அரி - செவ்வரிபரந்த, நெடுங்கண்-நெடியகண்களானவை, சேப்ப-சிவக்கவும், தடமுலை-பருத்தமுலைகளை, தாங்கலாற்றாது-சுமக்கமாட்டாது, எய்த்து - இளைத்து, நுண்மருங்குல்-நுண்ணிடையானது, தேம்ப-வருந்த, ஏந்தலோடு-நளனோடு, ஆடினாள்-புணர்ந்தாள். எ - று.

(பொ - ரை.) ஒருதலைக்காமமாய் முடியாது தானும் அவ்வாறு நளனுடனாடினளென்றார். [இது உபரிசுரதம் என்னும் தலைவிப்புணர்ச்சி யின்மை கூறப்படுதலால் நன்மை நவிற்சியணி.] (சO)

களிக்கயல்பொருதுநீண்டு கதுப்புனையளக்கும்வேற்கட்
டுளிப்புயன்மின்னினன்னாட் டொண்டைவாயமுதமாந்தித்
தளிர்த்தெழுமுவகைபொங்கத் தண்ணறுஞ்சாந்தமார்ப
னளப்பருங்களிகொள்காமக் கடலகத்தழுந்தினானே.

(ப - ரை.) களி-களிப்பையுடைய,கயல்-கயற்கெண்டையை,பொருது-போர்செய்து, நீண்டு-நெடுகி, கதுப்பினை யளக்கும்-கூந்தலினை யளக்காநின்ற, வேற்கண்-வேல்போன்ற கண்ணையுடைய, துளி-துளியையுடைய, புயல்-மேகத்திற்றோன்றிய, மின்னினன்னால்-மின்னலையொத்ததமயந்தியினது, தொண்டைவாய்-கொவ்வைக்கனியையொத்த வாயிலுண்டாகிய, அமிர்தமாந்தி-அமிர்தத்தையுண்டு, தளிர்த்து-துளிர்த்து, எழும்-எழுகின்ற, உவகை-மகிழ்ச்சியானது, பொங்க-மிக, தண்-குளிர்ச்சி பொருந்திய, நறு-நல்ல, சாந்தமார்பன்-சந்தனத்தையணிந்தமார்பினையுடைய நளனானவன், அளப்பரு-அளத்தற்கரிய, களிகொள்-களிப்பைக்கொண்ட, காமக்கடலகத்து-காமசமுத்திரத்தில், அழுந்தினான்-மூழ்கினான். எ-று.

(பொ - ரை.) காமக்கடலகத்தழுந்தல், புணர்ச்சிமுடிவில் அவசத்தினால்முலையிடைத் துயிறலையென்க. (சக)

அங்கலங்குன்றமன்னான் மணிவரையகலமூழ்கி
நலங்கெழுகலவைச்சாந்து நாணமுமழிதலோடு

மிலங்கொளிவயிரப்பைம்பூ ணிளமுலைவடுக்கண்டேங்கி
பொலங்கொடிநாணினோடும் பொய்த்துயில்கூர்ந்தாளன்றே.

(ப - ரை.) அலங்கல்-மாலையையணிந்த, அம்-அழகிய, குன்றமன்னன்-மலையையொத்த நளமகாராசனது, மணி-அழகிய, வரை-மலைபோன்ற,அகல மூழ்கி-மார்பினிடத்திலேமூழ்கி, கலங்கெழு-நன்மைபொருந்திய கலவைச்சாந்தும்-கூட்டுவேர்க்கஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பும், நாணமும்-கஸ்தூரியும், அழிதலோடும்-அழிந்தவளவில், இலங்கொளி-மிகுந்தவொளியையுடைய, வயிரப்பைம்பூண்-வச்சிராபரணத்தையுடைய, இளமுலை-இளமைபொருந்திய ஸ்தனத்தினிடத்திலே, வடுக்கண்டேங்கி-வடுவைக்கண்டிரங்கி, பொலங்கொடி-பொற்கொடிபோன்ற தமயந்தியானவள், நாணினோடும் - நாணத்துடனே, பொய்த்துயில் கூர்ந்தாள்-பொய்நித்திரை செய்தாள். எ-று.

(பொ - ரை.) முலையின்மேல் கணவன் செய்தவடுவோதலால் தோழிகள் கண்டால் என்சொல்வார்களோவென வெண்ணி வடுக்கண்டேங்கி யென்றார். (௪௨)

புலவியிற்றுயின்றாடீண்டின் முனிந்திடும்பூவையென்று
மலரணைப்புறத்துத்தானுந் துயிறல்போற்கிடப்பவாய்ந்த
கலவியின்வேட்கை தூண்டக் கனவினில்வெருவினாள்போன்
முலைமுகடழுந்தவேந்தன் முழவுத்தோள் புல்லினாளே.

(ப - ரை.) புலவியின்-பிணக்கினால், துயின்றாள் - நித்திரைசெய்தாள், தீண்டின்-தொட்டால், முனிந்திடும்-கோபஞ்செய்வாள், பூவையென்று-தமயந்தியென்று, மலரணைப்புறத்து-மலரணையினிடத்தில், தானுந்துயிறல்போல்-தானும் நித்திரைசெய்தல்போல், கிடப்ப-இருக்க, வாய்ந்த-பொருந்திய, கலவியின்-புணர்ச்சியினுடைய, வேட்கை-ஆசையானது, தூண்ட - தூண்டுதல்செய்ய, கனவினில்-கனவினிடத்திலே, வெருவினாள்போல்-பயந்தவள்போல, முலைமுகடு-முலையினுச்சி, அழுந்த-அழுந்தும்படி, வேந்தன்-நளமகாராஜனுடைய, முழவுத்தோள்-மத்தளம் போன்றதோளை, புல்லினாள்-தழுவினாள். எ-று.

(பொ - ரை.) மாதர் தமக்கு வேட்கை மிகுந்திடினும் புணர்ச்சியில் முந்துவதில்லை யென்பது தோன்றக் கனவினில் வெருவினாள் போலென்றார். (௪௩)

புல்லலுமகிழ்ச்சிகூரப் புணர்முலைகுழையமோந்து
மெல்லிதழமுதமாந்தி மேகலைநெகிழ்த்தலோடு
நல்லெழில்கனிந்தகோதை நகையுலத்தடக்கலாற்றாண்
முல்லைமென்முகையுநாண வரும்பிளமுறுவல்பூத்தாள்.

(ப - ரை.) புல்லலும்-தழுவிக்கொண்டவளவில், மகிழ்ச்சி - சந்தோஷமானது, கூர-அதிகரிக்க, புணர்-நெருங்கிய, முலை-ஸ்தனங்கள், குழைய மோந்து - குழையும்படி வுச்சியின்மோந்து, மெல் - மிருதுவாகிய, இதழ்-அதரத்தினுடைய, அமுதமாந்தி - அமிர்தத்தையுண்டு, மேகலை - மேகலாப

ரணத்தை, நெகிழ்தலோடும்-அவிழ்த்தவளவில், நல்-நல்ல, எழில் - அழகான து, கனிந்த-முதிர்ந்த, கோதை-தமயந்தியானவள், நகை-மகிழ்ச்சியை,உளத்து மனத்தின்கண், அடக்கலாற்றாள்-சகிக்காதவளாய், முல்லை-முல்லையினுடைய, மெல்-மிருதுவாகிய, மூகையும்-அரும்புகளும், நாண-நாணும்படி, அரும்பு-உண்டாகின்ற, இள-இளமையாகிய, முறுவல்பூத்தாள் - தந்தங்கள்தோன்ற நகைத்தாள், எ-று.

(போ - ரை.) தான் கனவில் பயந்தவள்போல் தழுவியது களன் உள்ளபடி யென்று நினைத்தானென்று நகையுளத்தடக்க லாற்றாளாய் முறுவல் பூத்தாளென்றார். (சச)

புருவவிற்கோலியுள்ளம் போழ்ந்துகட்கணைகளோட
வுருவத்தாருடையவொற்றை வலம்புரியொலிப்பவிம்மி
வரிமுலைக்களிநல்யானை மருமம்பாய்ந்துழக்கமன்றல்
விரிமலர்க்கோதைகாம வெஞ்சமம்விளைத்திட்டாளே.

(ப - ரை.) புருவம்-புருவமாகிய, வில்-தனுசை, கோலி-வளைத்து, உள்ளம்-மனத்தை, போழ்ந்து-பிளந்து,கண்-கண்களாகிய, கணைகள்-பாணங்கள், ஓட-ஓடவும், உருவம்-வடிவமபொருந்திய, தாருடைய-மாலையையுடைய, ஒற்றைவலம்புரி-ஒற்றைச்சங்கமாகியமிடறு, ஒலிப்ப-சத்திக்க, விம்மி- பூரித்து, வரி-சந்தனக்கோலம் வனைந்த,முலை-ஸ்தனங்களாகிய,களி-களிப்பையுடைய, நல்-நல்ல, யானை-யானையானது, மருமம்பாய்ந்து-மார்பினிடத்திற்பாய்ந்து, உழக்க-கலக்க, மன்றல்-வாசனையை, விரி-விரியச்செய்கின்ற, மலர்-மலராத்தொடுத்த, கோதை-மாலையையணிந்த தமயந்தியானவள், காமம்-காமமாகிய, வெஞ்சமம்-வெவ்வியயுத்தத்தை, விளைத்திட்டாள்-செய்தாள், எ-று.

(போ - ரை.) தமயந்தியும் புருவவில் முதலிய சாதனங்களைக்கொண்டு நளனோடு காமப்போர் விளைத்தனளென்க. (சரு)

திருநுதர்பொடித்தவேர்வின்,தேங்கமழ்திலகந்தேயப்
புரிமுறுக்கவிழ்ந்துதாழ்ந்த பொலங்குழைதிருவில்வீச
மருமலர்க்கூந்தல்சோர வசமழிந்துருகிவேந்த
னெரிமணியாரமார்பி னின்றுயில்பொருந்தினாளே.

(ப - ரை.) திரு-அழகிய, நுதல்-நெற்றியின்கண், பொடித்த-உண்டாகிய, திலகம்-வேர்வின்-வேர்வையினாலே, தேம்-வாசனை, கமழ்-வீசுகின்ற, சிந்துரப்பொட்டு, தேய-அழியவும், புரி-புரிந்த, முறுக்கு-முறுக்குகள், அவிழ்ந்து-நீங்கி, தாழ்ந்த-தொங்கியகாதினிடத்து, பொலம்-பொன்னினாற்செய்த, குழை-குண்டலங்கள், திரு-அழகிய, வில்-பிரகாசத்தை, வீச-வீசவும், மருமலர்-வாசனைபொருந்திய மலர்களையணிந்த,கூந்தல்-அளகபாரமானது, சோர-சரியவும், வசமழிந்து-பரவசப்பட்டு, உருகி-மனமுருகி, வேந்தன்-நளமகாராஜனுடைய, எரி-பிரகாசிக்கின்ற, மணி-மணிகள்பதித்த, ஆரமார்பின்-பதக்க

மணிந்த மார்பினிடத்தில், இன்றுயில்-இனிதாகிய நித்திரையை, பொருந்தினுள்-கொண்டனள். எ-று.

(போ - ரை.) இங்ஙனம் காமப்போர்விளைத்த தமயந்தி பரவசப்பட்டு நளன்மார்பில் நித்திரை செய்தனளென்க. (சசூ)

கலவியின்மயக்கந்தீர்ந்த கனிபடுகிளவியாட
னலர்முலையாகந்தைவந் தணிவடமணிந்துவாங்குஞ்
சிலைநுதற்றிலகந்தீட்டித் தேங்கமழ்கூந்தல்கைசெய்
திலைமலர்க்கோதைசூட்டி யிழைபலதிருத்தினுனே.

(ப - ரை.) கல்வியின் புணர்ச்சியிற்றேன்றிய, மயக்கம்-மயக்கமானது, தீர்ந்த-நீங்கிய, கனிபடு-பழம்போற்சுவை பொருந்திய, கிளவியாடன்-சொற்களையுடைய தமயந்தியினது, அலர்-பரந்த, முலை-ஸ்தனங்களையுடைய, ஆகம்-மார்பை, தைவந்து-தடவி, அணி-அழகிய, வடம்-மணிவடங்களை, அணிந்து-தரித்து, வாங்கும்-வளைக்கின்ற, சிலை-விற்போன்ற, நுதல்-நெற்றியினிடத்து, திலகந்தீட்டி-சிந்துரப்பொட்டிட்டு, தேங்கமழ்-வாசனைவீசுகின்ற, கூந்தல்-கூந்தலை, கைசெய்து-ஒழுங்குசெய்து, இலை-மருமுதலியவிலைகளோடு, மலர்க்கோதை-மலர்மாலையை, சூட்டி-தரித்து, இழைபல-பலவாபரணங்களை, திருத்தினுன்-திருந்தச்செய்தான். எ-று.

(போ - ரை.) கணவர் மாதர்க்குக் கலவியி லிவ்வாறு கூந்தன் முதலியவை திருத்தலியற்கையாதல் காண்க. (சஎ)

தெளியுமின்னமிழ்தமன்ன தேம்படுகிளவியாட
னெளிகிளர்முகத்துலாய வோடரித்தடங்கண்போலக்
களியிளஞ்சுரும்புகாணீர் கண்டனவுளவோசொல்லீர்
முளரிநாண்மலரிற்பூத்த முழுநெறிகுவளைப்போதே.

(ப - ரை.) தெளியும்-தெளிந்த. இன்-இனிதாகிய, அமிழ்தமன்ன-அமிர்தம்போன்ற, தேம்படு-மதுரம்பொருந்திய, கிளவியாடன்-சொற்களையுடைய தமயந்தியினது, ஒளி-காந்தியானது, கிளர்- விளங்குகின்ற, முகத்துலாய-முகத்தினிடத்துலாவுகின்ற, ஓடி-காதளவு மோடாகின்ற. அரி-செவ்வரிபரந்த, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, கண்போல் - கண்கள்போல, களி-களிப்பையுடைய, இள-இளமையாகிய, சுரும்புகாள்-வண்டுகளே, நீர்-நீங்கள், கண்டன-பார்த்தவை, உளவோ-உண்டோ, சொல்லீர்-சொல்லுங்கள், முளரி-தாமரையாகிய, நாள்-அன்றலர்ந்த, மலரின்-மலரின்மேல், பூத்த-உண்டாகிய' முழுநெறி-முழுநெறிப்பையுடைய, குவளைப்போது-நீலோற்பலங்களை, எ-று. (சஅ

தாமரைப்பொகுட்டின்மேய தாக்கணங்கனையாய்நெஞ்ச
மேமுறவரினுமின்னை யிம்மையிற்பிரியேனென்ன

வாமமேகலையினளு மறுமையிற்பிரிவையென்றுக்
காமருகுவளைபோலுங் கண்பனியுகுப்பநின்ருள்.

(ப - ரை.) தாமரைப்பொகுட்டில் - தாமரைக்கொட்டையின்மேல், மேய-பொருந்திய, தாக்கணங்கனையால் - இலக்குமியையொத்தவளே! நெஞ்சம் - மனமானது, ஏமம் - வருத்தம், உறவரினும் - பொருந்தவந்தாலும், நின்னை - உன்னை, இம்மையில் - இப்பிறப்பில், பிரியேனென்ன - பிரியமாட்டேனென்று சொல்ல - வாமம் - அழகிய, மேகலையினளும் - மேகலையணிந்ததமயந்தியும், மருமையில் - வருபிறப்பில், பிரிவையென்று - நீபிரிவையேயென்று, காமரு - அழகிய, குவளைபோலும் - நீலோற்பலம்போன்ற, கண்-கண்களினின்றும், பனியுகுப்ப-நீர்துளிக்க, நின்ருள்-வருந்திநின்ருள், எ-று.

(போ - ரை.) இவ் வெந்தசனனத்திலும்பிரியாம லிருத்தல்வேண்டுமென்னு நினைப்புடையவளாதலா லிவ்வாறு கூறினள். (சகூ)

பொய்தொடிகலுழ்வதென்கொல் பிழைத்திலேனருளாயென்னி
லுய்குவன்கொல்லோவின்னே யுள்ளுயிர்துறப்பலென்று
வெய்துயிர்த்தனிச்சப்போதின் மிதிப்பினும்பனித்துவாடுந்
தெய்வமென்கமலப்போது சென்னிமேற்சூடினனே.

(ப - ரை.) பொய்தொடி - தமயந்தியே! கலுழ்வது - நீ கலங்குவது, என்கொல் - என்னகாரணம், பிழைத்திலேன் - நானொருகுற்றமுஞ் செய்திலேன், அருளாயென்னில்-கிருபைசெய்யாவிட்டால், உய்குவன்கொல்லோ-பிழைப்பேனே, இன்னே - இப்பொழுதே, உள்ளுயிர் - உள்ளேயிருக்கின்றவுயிரை, துறப்பலென்று - விடுவேனென்று, வெய்துயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, அனிச்சப் போதில் - அனிச்சம்புட்பத்தில், மிதிப்பினும் - நடந்தாலும், பனித்து - கொப்புளித்து, வாடும் - வாடாநின்ற, தெய்வம் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, மெல் - மிருதுவாகிய, கமலப்போது - பாதமாகியதாமரைப்பூவை, சென்னிமேல் - சிரத்தின்மீது, சூடினன் - தரித்துக்கொண்டான், எ-று.

(போ - ரை.) யாவரும் வணக்கத்தின் வசப்படுவதுபோல் மற்றென்றில் வசப்படாரென்பது பற்றி நளனிவ்வாறு செய்தானென்க. (ுo)

குழுமியபறவையாவுங் கூட்டுண்ப்பொதுவினல்கும்
பழுமரமனையதிண்டோட் பகட்டெழிற்றுமமார்ப
வுழுவலன்போடுநின்னை யொருமையிற்புணர்வதன்றி
யெழுமையுந்தொடருமாதர் சீறடியிறைஞ்சுகென்று.

(ப - ரை.) குழுமிய - கூடிய, பறவையாவும்-பறவைக்கூட்டங்களனைத்தும், கூட்டுண - கொள்ளைகொள்ள, பொதுவினல்கும் - பொதுவாகத்தரும், பழுமரமனைய - ஆலமரத்தையொத்த, திண்டோள் - வலிமைபொருந்தியதோள்களையும், பகட்டெழில் - பகட்டுகின்ற அழகையுடைய, தாமம் - மாலை

யணிந்த, மார்பு - மார்பினையுமுடைய நளமகாராசனே! உழுவலன்போடு- இடையறுதவன்புடனே, நின்னை - உன்னை, ஒருமையில் - இப்பிறப்பில், புணர்வதன்றி - கூடுவதல்லாமல், எழுமையும் - எழுபிறப்பிலும், தொடரும்- தொடர்ந்துவருகின்ற, மாதர் - மங்கையருடைய, சீறடி - சிறிய பாதத்தில், இறைஞ்சுகென்று - வணங்குவாயென்று சொல்லி, எ-று.

(போ - ரை.) யாவரும் உபகாரஞ் செய்வோனென்பதுதோன்ற பழும ரயனைய திண்டோளென்றார். (௫௧)

கிளிபொருகிளவியாள்பொற் கிண்கிணிசிலம்போடார்ப்பத்
தளிநறுப்பிலிற்றுமென்பூந் தடம்புயத்துதைத்தலோடுங்
களிசெயப்பொடித்தரோமங் கண்டகத்துறுத்திலந்தோ
வளியசீறடிகணோமென் றல்லலுற்றழுங்கினனே.

(ப - ரை.) கிளிபொரு - கிளியையொத்த, கிளவியாள் - வசனத்தையு டைய தமயந்தியானவள், பொன் - பொன்னாற்செய்த, கிண்கிணி - சிறுசதங் கைகள், சிலம்பொடு - சிலம்புடனே, ஆர்ப்ப - சத்திக்க, தளி - துளிதுளி யாக, நறு - தேனை, பிலிற்றும் - துளிக்கின்ற, மெல் - மிருதுவாகிய, பூ - புட் பமாலையணிந்த, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, புயத்து - புசத்தினிடத்தில், உதைத்தலோடும் - உதைத்தமாத்திரத்தில், களிசெய-மகிழ்ச்சியைச்செய்ய, பொடித்த - புளகித்த, ரோமம் - மயிர்கள், கண்டகத்து - முட்கள்போல், உறுத்தில் - உருத்துமாகில், அந்தோ - ஐயோ, அளிய - மிருதுவாகிய, சீறடி கள் - சிறியபாதங்கள், நோமென்று - வருந்துமேயென்று, அல்லலுற்று-துன் பமுற்று, அழுங்கினன் - வருந்தினன், எ-று.

(போ - ரை.) அக்குற்றத்தைத் தமயந்தி பொறுத்தமைதோன்ற தடம் புயத்துதைத்தென்றும், அதிலும் அவளுக்கோ ராச்சரியமான அருமைதோ ன்ற அளியசீறடிகணோமென் றல்லலுற் றழுங்கினனென்றுஞ், சொல்லினார். இந்தப்பாட்டும் முற்பாட்டுங்குளகம். (௫௨)

உடைதிரைப்பரவைஞாலத் துயர்ந்தவர்தொழும்புபூண்ட
வடியவரிழைத்ததீமை யருளொடும்பொறுப்பதல்லால்
கொடியவர்போலச்சீறி யாருயிர்குறைப்பர்கொல்லோ
மடலவிழ்கமலப்போதில் வாள்கிடந்தனையகண்ணாய்.

(ப - ரை.) உடை - கரையையுடைகின்ற, திரை-அலைகளையுடைய, பர வை-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, ஞாலத்து - பூமியினிடத்தில், உயர்ந்தவர் - பெரி யோர்கள், தொழும்புபூண்ட - தொண்டுபட்ட, அடியவர் - வேலைக்காரர் கள், இழைத்த-செய்த, தீமை - குற்றத்தை, அருளொடும் - கிருபையுடனே, பொறுப்பதல்லால் - பொறுத்துக்கொள்வதேயல்லாமல், கொடியவர்போல்- தீயவர்போல, சீறி - கோபித்து, ஆருயிர் - பொருந்திய சீவனை, குறைப்பர், கொல்லோ-சேதிப்பார்களோ, மடலவிழ்-இதழ்கள்விரிந்த, கமலப்போதில்

லப்போதில்-தாமரைமலரில், வாள்கிளர்ந்தனைய - இரண்டு வாள்களிருந்ததை யொத்த, கண்ணாய்-கண்களையுடைய தமயந்தியே, எ-று.

(போ - ரை.) கலவிவேளையில் மாதர்க்கிதஞ்செய்வதே முக்கியம் மற்றவேளையில் ஒருவர்க்கொருவர் செய்யுமரியாதை அங்ஙனம் வேண்டுவதன்றாதலால், நளன் அடியவரிழைத்த தீமை யருளொடும் பொறுப்பதல்லாற் - கொடியவர்போலச் சீறி யாருயிர் குறைப்பர் கொல்லோவென்றான். (௫௩)

அள்ளிலைமணிப்பூண்கோதை யருளெனப்பணிதலோடுங்
கள்ளுலாநறியகூந்தல் கலவியினுரைத்தயாவுங்
கிள்ளைகண்மிழற்றுமாறு கேட்டிளநிலவுகாலு
முள்ளெயிறிலங்கச்செவ்வி முகிழ்நகைகோட்டினாளே.

(ப - ரை.) அள்-நெருங்கிய, இலை-அரசிலைபோன்ற, மணிப்பூண் - ரத்நாபரணமணிந்த, கோதை-தமயந்தியே, அருளென - கிருபைசெய்யென்று, பணிதலோடும்-வணங்கினமாத்திரத்தில், கள்-தேனானது, உலாம்-பெருகுகின்ற, நறியகூந்தல் - வாசனைபொருந்திய கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள், கலவியில்-புணர்ச்சியில், உரைத்தயாவும் - சொல்லியவெல்லாம், கிள்ளைகள்-கிளிப்பிள்ளைகள், மிழற்றுமாறு-சொல்லும்விதத்தை, கேட்டு-காதிற்கேட்டு, இளநிலவு-இளஞ்சந்திரிகையை, காலும்-கக்குகின்ற, முள்-முருந்துபோன்ற, எயிறு-தந்தங்கள், இலங்க-பிரகாசிக்க, செவ்வி-அழகு, முகிழ்-அரும்புகின்ற, நகை-புன்சிரிப்பை, கோட்டினாள்-செய்தாள். எ-று.

(போ - ரை.) தாமிருவருங் கலவியிற் பேசினவற்றைக் கிளிப்பிள்ளைகள் வெளிப்படுத்தலால் தமயந்தி அங்ஙனம் நாணிநகைத்தனளென்க. (௫௪)

இன்னமிழ்துயிர்த்தசெவ்வி யிளநிலாவுருவுவாய்ந்த
நன்னலங்கனிந்தகோதை நகைமுகவாயில்பெற்றுப்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்த புணர்முலைக்கோடுபுல்லிக்
கன்னவிறோளான்காமக் கடலகத்தழுந்தினானே.

(ப - ரை.) இன்னமிழ்து-இனியவமிர்தத்தை, உயிர்த்த-ஈன்ற, செவ்வி-அழகுபொருந்திய, இளநிலா-இளமைபொருந்திய நிலவையொத்த, உருவுவாய்ந்த-வடிவம்பொருந்திய, நன்னலம் - நல்லநலமானது, கனிந்த - முதிர்ந்த, கோதை-தமயந்தியினது, நகைமுகம்-புன்சிரிப்பையுடையமுகமாகிய, வாயில் பெற்று-தூதுபெற்று, பொன்னவிர் - பொன்னைப்போலும் பிரகாசிக்கின்ற, சுணங்கு-தேமலானது, பூத்த-உண்டாகிய புணர்-நெருங்கிய, முலை-ஸ்தனமாகிய, கோடு-கொம்பினை, புல்லி-தழுவி, கல்-மலைபோலும், நவில் - சொல்லாநின்ற, தோளான்-தோளையுடைய நளமகாராசன், காமக்கடலகத்து-காமமாகிய சமுத்திரத்தி னிடத்தில், அழுந்தினான்-முழுகினான். எ - று.

(போ - ரை.) தமயந்தியினுடைய நகைமுகத்தை நளன்தன் வேண்டுகோளுக்குவாயிலாகப் பெற்று காமக்கடலத் தழுந்தினானெனக் கூட்டுக. (௫௫)

எறிதிரைசுருட்டுமுந்நீ ரினியதெள்ளமிழ்தினோடும்
பொறையுயிர்த்துலகில்வந்த பொலன்கொடியனையநங்கை
கறைகெழு குருதிவைவேற் கண்வலைப்பட்டுவெம்போர்த்
திறல்கெழுசிங்கவேறு சிமிழ்ப்புண்டுகிடந்ததன்றே.

(ப - ரை.) எறி-வீசாநின்ற, திரை-அலைகளை, சுருட்டும்-மடக்குகின்ற, முந்நீர்-கடலானது, இனிய-இனிதாகிய, தெள் - தெளிந்த, அமிழ்தினோடும்-அமிர்தத்தினோடும், பொறையுயிர்த்து-பெறப்பெற்று, உலகில்வந்த-உலகத்திற்றோன்றிய, பொலங்கொடியனைய-பொற்கொடியையொத்த, நங்கை-தமயந்தியினது, கறைகெழு-உதிரந்தோய்ந்த, குருதிவைவேல்-சிவந்தகூரியவேல்போன்ற, கண்வலைப்பட்டு-கண்ணின்வலையிலகப்பட்டு, வெம்போர்-வெவ்வியயுத்தத்தில், திறல்கெழு-வலிமை மிக்க, சிங்கவேறு-நளனாகிய ஆண்சிங்கமானது, சிமிழ்ப்புண்டு-கட்டுப்பட்டு, கிடந்தது-இருந்தது, எ-று.

அன்று-ஏ-அசை.

(போ - ரை.) திறல்கெழுசிங்கவேறு சிமிழ்ப்புண்டு கிடந்ததனென்பது போலவேட்டுவன் புட்சிமிழ்தென்றார் பிறரும். (ருசா)

மல்லலந்தோளினானு மழைமதர்நெடுங்கணாளும்
புல்லுவிட்டொழியிலாவி பொன்றிடுமென்னவெண்ணி
யல்லுநண்பகலும்விள்ளா தணிநலம்பருகியாங்கு
செல்வுழிநிகழ்ந்தவெல்லாஞ் செப்பவான்றொடங்குகின்றேன்.

(ப - ரை.) மல்லல்-வலிபொருந்திய, அம்-அழகிய, தோளினானும்-தோளையுடைய நளனும், மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர் - களிப்பையுடைய, நெடுங்கணாளும்-நெடியகண்களையுடைய தமயந்தியும், புல்லுவிட்டு - ஒருவர்க்கொருவர்தழுவவிட்டு, ஒழியில்-நீங்கில், ஆவி-உயிரானது, பொன்றிடுமென்ன-இறக்குமென்று, எண்ணி-நினைத்து, அல்லும் - இராப்பொழுதிலும், நண்பகலும்-பகற்பொழுதிலும், விள்ளாது-நீங்காமல், அணி-அழகினது, நலம்பருகி-நலத்தையுண்டு, ஆங்கு-அவ்விடத்தில், செல்வுழி-செல்லுமிடத்தில், நிகழ்ந்தவெல்லாம்-நடந்தனவனைத்தும், செப்புவான்-சொல்லும்படி, தொடங்குகின்றேன்-ஆரம்பிக்கின்றேன். (ருஎ)

திருத்துயிலாரமார்பன் சேயரிக்கண்ணியோடு
மருத்தியினுவந்துபைம்பொ னணிநகர்க்கேகவெண்ணி
விருப்பொடுவிதர்ப்பர்கோனுக் குணர்த்தலும்விதர்ப்பன்காதற்
புரிக்குழன்மடந்தையோடும் வதுவைமண்டபத்திற்புக்கான்.

(ப - ரை.) திருத்துயில்-இலக்குமி தங்குகின்ற, ஆரமார்பன் - பதக்கத்தையணிந்த மார்பினையுடைய நளமகாராசன், சேயரிக் கண்ணியோடும்-தமயந்தியோடும், அருத்தியின்-ஆசையினால், உவந்து - மகிழ்ந்து, பைம்பொன்-பசியபொன்மயமாகிய, அணிநகர்க்கு-அழகிய மாவிந்தமாநகர்க்கு, ஏகவெண்

ணி-போகும்படி நினைத்து, விருப்பொடு-ஆசையுடன், விதர்ப்பர்கோனுக்கு-வீமராஜனுக்கு, உணர்த்தலும்-அறிவித்தலும், விதர்ப்பன்-வீமராஜனானவன், காதல்-ஆசையையுடைய, புரிகுழல்-கட்டுப்பட்ட கூந்தலையுடைய, மடந்தையோடும்-துணைவியுடன், வதுவைமணடபத்தில்-விவாகமண்டபத்தில், புக்கான்-புகுந்தான், எ-று. (௫அ)

பொழிகதிர்மணியிற்செய்த புதவுடைக்கடிகொள்வாயில்
குழைமுகம்பொருதவேற்கட் கோதையர்விரைவினோடி.
விழைவொடுவிதர்ப்பர்கோமான் போந்தமைவிளம்பலோடும்
மழவிடையனையான்போந்து மாமனைத்தழுவினானே.

(ப - ரை.) பொழிகதிர்-கதிர்களைவீசுகின்ற, மணியிற்செய்த - ரத்நங்களாற்செய்த, புதவுடை-கதவையுடைய, கடிகொள்-காவலைக்கொண்ட, வாயில்-வாசற்படியில், குழைமுகம்-காதின்முகத்தை, பொருத - மோதிய, வேற்கண்-வேல்போன்ற கண்களையுடைய, கோதையர்-மாதர்கள், விரைவினோடி விரைந்துபோய், விழைவொடும்-விருப்பத்தோடும், விதர்ப்பர்கோமான்-வீமராசன், போந்தமை-வந்ததன்மையை, விளம்பலோடும் - சொன்னவளவில், மழவிடையனையான்-இளவேற்றையொத்த நளமகாராஜன், போந்து-வந்து, மாமனை-மாமனாரை, தழுவினான்-தழுவிக் கொண்டான். எ-று. (௫௯)

மழையுறழ்தடக்கைவேந்தன் மனைப்பெருங்கிழமைபூண்ட
தொழுதகுகற்பினாளைச் சுடர்மணிக்கொம்பினொல்கி
யெழில்குவிந்தனையநங்கை யிறைஞ்சலுமெடுத்துமோந்து
விழைவொடுகுறங்கில்வைத்து மெய்யுறத்தழுவிக்கொண்டாள்.

(ப - ரை). மழையுறழ்-மேகத்தையொத்த, தடக்கை-விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, வேந்தன்-வீமனுடைய, மனை-வீட்டுக்கு, பெருங்கிழமை பூண்ட-பெரியவுரிமையைக்கொண்ட, தொழுதகு - வணங்கத்தக்க, கற்பினாளை-கற்பையுடைய தாருகாசனியை, சுடர் - காந்தியையுடைய, மணிக்கொம்பின்-ரத்நக்கொம்புபோல், ஒல்கி-வளைந்து, எழில்குவிந்தனைய-அழகெல்லாமொன்றாய்க் குவிந்ததையொத்த, நங்கை-தமயந்தியானவள், இறைஞ்சலும் வணங்கலும், எடுத்து-எடுத்து, மோந்து-மோந்து, விழைவொடு-ஆசையோடு குறங்கில்வைத்து-துடையின்மேல்வைத்துக்கொண்டு, மெய்யுற - மெய்யிலே பொருந்த, தழுவினாள்-தழுவிக்கொண்டாள். எ-று. (௬0)

அன்னைதாடொழுதபின்ன ரலத்தகக்குழம்புதோய்ந்த
பொன்னிதழ்க்கமலஞ்சேப்பப் புணர்முலைதாங்கலாகா
மின்னுறழ்மருங்குதேம்ப மெல்லெனவொதுங்கிப்போந்து
தன்னுடைத்தாதைபைம்பொற் ருளிணைவணங்கினாளே.

(ப - ரை.) அன்னை-தாயினது, தாடொழுது-பாதத்தைவணங்கி, பின்னர்-பின்பு, அலத்தகக் குழம்புதோய்ந்த-செம்பஞ்சுக்குழம்புபடிந்த, பொன்-பொன்னையொத்த, இதழ்-இதழ்களையுடைய, கமலம்-பாததாமரைகள், சேப்ப-சிவக்க, புணர்-நெருங்கிய, முலை-ஸ்தனங்களை, தாங்கலாகா-தாங்கமாட்டாத, மின்உறழ்-மின்னலையொத்த, மருங்கு-இடையானது, தேம்ப-வருந்த, மெல்லென-மிருதுவாக, ஒதுங்கி-நடந்து, போந்து-வந்து, தன்னுடை-தன்னுடைய, தாதை-வீமராஜனுடைய, பைம்பொன்-பசியபொன்னையொத்த, தாளிணை-உபயபாதங்களை, வணங்கினாள்-இறைஞ்சினாள். எ-று. (சுக)

வணங்கிநுண்மருங்குநோவ வல்லியினொல்கிநின்ற
சுணங்கிளமுலையஞ்சாயற் சுடர்க்கொடிதனையும்வேந்தர்
நிணங்கமழ்குருதிவைவே னளனையுநோக்கிநேரா
ருணங்கியமுன்றில்வேந்த னுவகையங்கடலுளாழ்ந்தான்.

(ப - ரை.) வணங்கி-தொழுது, நுண்-நுட்பமாகிய, மருங்கு-இடையானது, நோவ-வருந்த, வல்லியின்-கொடிபோல, ஒல்கி-அசைந்து, நின்ற-எதிர்நின்ற, சுணங்கு-தேமல்பூத்த, இள-இளமையாகிய, முலை - ஸ்தனத்தையும், அம்-அழகிய, சாயல்-தோற்றத்தையுமுடைய, சுடர்க்கொடிதனையும், தமயந்தியையும் வேந்தர்-சத்துருக்களாகிய அரசர்களது, நிணம் - மாமிசம், கமழ்-நாறுகின்ற, குருதி-உதிரந்தோய்ந்த, வைவேல்-கூரியவேலையுடைய, நளனையும்-நளமகாராசனையும், நோக்கி பார்த்து, நேரார்-பகைவர், உணங்கிய-வாடியிருக்கின்ற, முன்றில்-முற்றத்தையுடைய, வேந்தன்-வீமராஜன், உவகையங்கடலுள்-சந்தோஷமாகிய கடலினிடத்தில், ஆழ்ந்தான்-முழுகினான். எ-று.

பண்ணமைகலினமான்றே ராயிரமிரட்டியாய்மா
வண்ணலங்களிநல்யானை யாயிரத்தறுபத்தொன்பான்
கண்ணகன்விசும்புபூத்த கற்பகத்தருவினோடு
மண்ணிழிந்தனையபேரூ ரைம்பதும்வழங்கினானே.

(ப - ரை.) பண்ணமை-சேணமமைந்த, கலினம்-கடிவாளத்தையுடைய, மான்-குதிரைகட்டிய, தேராயிரம்-ஆயிரந்தேர்களும், இரட்டிபாய்மா-இரண்டாயிரங்குதிரைகளும், அண்ணல்-பெருமையினையும், அம் - அழகினையும், களி-செருக்கினையுமுடைய, நல்-நல்ல, யானையாயிரத் தறுபத்தொன்பான்-ஆயிரத்தறுபத்தொன்பதுயானைகளும், கண்ணகல்-இடமகன்ற, விசும்பு-தெய்வலோகம், பூத்த - மலர்ந்த, கற்பகத்தருவினோடும்-கற்பக விருட்சங்களுடனே, மண்-பூமியினிடத்து, இழிந்தனைய-வந்ததையொத்த, பேரூரைம்பதும்-ஐம்பதுபெரிய கிராமங்களையும், வழங்கினான்-கொடுத்தான், எ-று. ஏ-அசை.

பொருதிரைப்புணரியீன்ற பொலன்கொடியனையசெவ்வி
யரிவையரிருபத்தையா யிரவர்நல்லரங்கிலாடும்

வருமுலைப்பவளச்செவ்வாய் வனிதையரெழுநூற்றெண்ம
ரிருபதுகோடிசெம்பொ னினிதினில்வழங்கினனே.

(ப - ரை.) பொரு-மோதுகின்ற, திரை-அலைகளையுடைய, புணரி-திருப்பாற்கடலானது, நின்ற-பெற்ற, பொலன்கொடி-இலக்குமியை, அனைய-ஒத்த. செவ்வி-அழகையுடைய, அரிவைய ரிருபத்தையாயிரவர்-இருபத்தையாயிரந் தோழிகளும், நல்-நல்ல. அரங்கில் - சபையில், ஆடும் - ஆடாநின்ற, வரும்-வளர்ந்துவருகின்ற, முலை-ஸ்தனங்களையும், பவளம்-பவளத்தையொத்த, செவ்வாய்-சிவந்தவாயினையுமுடைய, வனிதையரெழுநூற்றெண்மர்-எழுநூற்றெட்டு நாட்டியப்பெண்களும், இருபதுகோடிசெம்பொன் - இருபதுகோடி செம்பொன்னையும், இனிதினில்-இன்பமாக, வழங்கினன் - கொடுத்தான். எ-று. (சுச)

பொழிகதிர்மணிசெய்கட்டில் புனைமலர்ப்பாயல்பைம்பொ
னிழைபயில்வண்ணப்பேழை யினியசாந்தாற்றியோடு
நிழறவழ்மணிக்கண்ணாடி நித்திலமுகடுவேய்ந்த
வொழுகொளிக்கவரியின்ன வுலப்பிலநல்கினனே.

(ப - ரை.) பொழிகதிர்-கிரணங்களைப் பொழிகின்ற, மணிசெய்-ரத்நங்களாற்செய்த, கட்டில்-கட்டிலும், புனைமலர்ப்பாயல்-புட்பசயனமும், பைம்பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த, இழைபயில் - ஆபரணங்கள் வைக்கின்ற, வண்ணப்பேழை-அழகியபெட்டிகளும், இனிய - இனிமையையுடைய, சாந்தாற்றியோடு-கால்செய்வட்டத்துடன், நிழறவழ் - ஒளிதவழ்கின்ற, மணிக்கண்ணாடி-ரத்நத்தால் விளிம்புசெய்த கண்ணாடிகளும், நித்திலம்-முத்துக்களால், முகடுவேய்ந்த-முகடுசெய்யப்பட்ட, ஒழுகொளி மிகுந்த-ஒளியையுடைய, கவரி-சாமரைகளும், இன்ன-ஆகியவிவைகளை, உலப்பில-அளவற்றவைகள், நல்கினன்-கொடுத்தான். எ-று. ஏ-அசை. (சுரு)

அல்லியங்கமலநீங்கி யரசிற்புகுந்துவாழும்
மெல்லியல்பிரியலாற்ற விழைவொடுபலகாற்புல்லி
மல்லலந்தெரியல்வீமன் மனைவியர் லருமாழ்கி
யெல்லையில்துயரினேடுந் தனித்தனியிரங்கினரே.

(ப - ரை.) அல்லி - அகவிதழையுடைய, அம்-அழகிய, கமலம்-தாமரைமலரை, நீங்கி - விட்டு, அரசில் - இராஜமனையில், புகுந்து- சேர்ந்து, வாழும் - வாழ்கின்ற, மெல்லியல் - இலக்குமியாகிய தமயந்தியை, பிரியலாற்ற - பிரியமாட்டாத, விழைவொடு-ஆசையுடனே, பலகால் - பலதரம், புல்லி-அணைத்துக்கொண்டு, மல்லல்-வளம்பொருந்திய, அம்-அழகிய, தெரியல்-மாலையணிந்த, வீமன்-வீமராஜனுடைய, மனைவியர் பலரும் - தேவிமார் பலரும், மாழ்கி-மயங்கி, எல்லையில்-அளவில்லாத, துயரினேடும் - துன்பத்தோடும், தனித்தனி-தனித்தனியாக, இரங்கினர்-அழுதார்கள், எ-று. ஏ-அசை.

பெருந்துயருழந்துவாடும் பிணையனார்தம்மைநோக்கி
விரிந்தபூந்துளவினேன்பின் விரைமலர்க்கோதையேக
வருந்திமுன்னுயிர்த்ததெண்ணீர் மறிகடல்வருந்திற்றோவென்
றருந்தவார்க்கிறைவனான கோதமனாற்றினானே.

(ப - ரை.) பெருந்துயருழந்து-மிகுந்ததுன்பத்திலலைந்து, வாடும்-வருந்துகின்ற, பிணையனார்தம்மை-மானையொத்த மங்கையரை, நோக்கி-பார்த்து, விரிந்த-மலர்ந்த, பூ-புட்பத்தையுடைய, துளவினோன்பின்-துளசிமாலையையுடைய மகாவிஷ்ணுவின் பின்னே, விரை-வாசனைபொருந்திய, மலர்-தாமரைமலரில் வாசமாயிருக்கின்ற, கோதை-இலக்குமியானவள், ஏக - போக, வருந்தி-வருத்தப்பட்டு, முன்னுயிர்த்த-முன்னேபெற்ற, தெண்ணீர்-தெளிந்தநீரையுடைய, மறி-புரளாநின்ற, கடல்-சமுத்திரமானது, வருந்திற்றோவென்று-வருத்தமுற்றதோவென்று, அருந்தவர்க்கு-அரியதவத்தையுடையவர்க்கு, இறைவனான-அரசனான, கொதமன் - கௌதமன், ஆற்றினான் - தேற்றினான். எ-று. (௬௭)

அன்னையரம்மெலோதித் தோழியையருளினோக்கி
யுன்னினுமிவன்மேற்காத லுளமெனவுரைக்கிலேமா
லென்னினுமின்றுதொட்டு மின்னுயிர்த்தோழியல்லை
மின்னனாட்கன்னைநீயே வேண்டுவபுரிதியென்றார்.

(ப - ரை.) அன்னையர்-தாய்மார்கள், அம்-அழகிய, மெல்-மிருதுவாகிய ஓதி-கூந்தலையுடைய, தோழியை-உயிர்ப்பாங்கியை, அருளின்-கிருபையினால், நோக்கி-பார்த்து, உன்னினும்-உன்னைப்பார்க்கிலும், இவண்மேல்-இந்தத்தமயந்தியின்மீது, காதல் - ஆசை, உளமென - உள்ளோமென, உரைக்கிலேம்-சொல்லுகின்றிலேம், என்னினும்-ஆனாலும், இன்றுதொட்டும்-இன்றுமுதலாகவும், இன்-இனிதாகிய, உயிர்த்தோழியல்லை - உயிர்ப்பாங்கியல்லை, மின்னனாட்கு-மின்னலையொத்ததமயந்திக்கு, அன்னைநீயே - நீயேதாய், வேண்டுவ-வேண்டியவைகளை, புரிதியென்றார்-செய்யென்று சொன்னார்கள். எ - று.

மணம்புரிபடலம்-முற்றிற்று.

ஆ௲ செய்யுள் - அ௬௪

உ

கடவுள் துணை.

மீட்சிப்படலம்.

[இப்படலத்தால் நளமகாராசன் தமயந்தியோடுந் தன் னகரத்திற்குப் போகுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

[அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.]

மற்றிவைநிகழும்வேலை மகிழ்வொடுமாமன்றன்பால்
வெற்றிகொள்குருதிவைவேல் வேந்தர்கோன்விடைகொண்டேகி
யற்றமில்கேள்விசான்ற வமச்சரையினிதுனோக்கி
யிற்றைநாளெழுச்சியென்ன விமிழ்முரசறைகவென்றான்.

(ப - ரை.) மற்றிவை-பின்பு இக்காரியங்கள், நிகழும்வேலை - நடக்கும் பொழுது, மகிழ்வொடு-சந்தோஷத்துடனே, மாமன்றன் பால்-வீமராஜனிடத்தில், வெற்றிகொள்-செயத்தைக்கொண்ட, குருதி-இரத்தந்தோய்ந்த,வை-கூர்மைபொருந்திய, வேல்-வேலையுடைய, வேந்தர்கோன் - நளமகாராஜன், விடைகொண்டேகி-உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டுபோய், அற்றமில்-சோர்வில்லாத, கேள்வி-கல்விகள், சான்ற-பொருந்திய, அமச்சரை-மந்திரிகளை, இனிதுனோக்கி-இன்பமாகப்பார்த்து, இற்றைநாள்-இன்றைத்தினம், எழுச்சியென்ன-புறப்படுதெலென்று, இமிழ்-சத்தியாநின்ற, முரசு-பேரிகையை, அறைகவென்றான்-அடியுங்கோளென்று சொன்னான். எ-று. (க)

கலி விருத்தம்.

அண்ணலங்குருதிவே லரசனேவலிற்
கண்ணகன்முரசெழு கடலினார்த்தெழ
வெண்ணிடமிடமிலை யென்னநேமிசூழ்
மண்ணகவரைப்பெலா மலிந்ததானையே.

(ப - ரை.) அண்ணல்-பெருமைபொருந்திய, அம்-அழகிய, குருதி-இரத்தந்தோய்ந்த, வேல்-வேலாயுதத்தையுடைய, அரசன்-நளமகாராசனுடைய ஏவலில்-உத்தரவினால், கண்ணகன்-இடமகன்ற, முரசு - பேரிகையானது, எழுகடலின்-எழ்கடலின் ஒலியைப்போல,ஆர்த்தெழ-மிகுந்தொலிக்க, எண்ணள், இட-இடுதற்கு, இடமில்லையென்ன - இடமில்லையென்றுசொல்ல, நேமிசூழ்-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, மண்ணகம்-பூமியினுடைய, வரைப்பெல்லாம்-எல்லையெல்லாம், மலிந்த-நிறைந்தன, தானையே-சேனைகள். எ - று. (உ)

நிலவுவெண்கவிகைமே னிழற்றத்தண்மதிக்
கலைநிலாக்குவிந்தன கவரிகால்செய
மலர்தலையுலகெலாம் புரக்குமன்னவன்
சிலையுலாந்தமணியத் தேரிலேறினன்.

(ப - ரை.) நிலவு - பிரகாசியாநின்ற, வெண்கவிகை - வெண்கொற்றக் கொடையை, மேல்-மேலே, நிழற்ற - பிடிக்க, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதி-சந்திரனுடைய, கலை-சோடசகலைகளின், நிலா - பிரகாசம், குவிந்தன-குவிந்ததோற்றம்போல், கவரி - சாமரைகள், கால்செய - காற்றைச் செய்ய, மலர்தலையுலகெலாம்-பரந்தவிடத்தையுடையஉலகமுழுதும், புரக்கும்-இரட்சிக்காநின்ற, மன்னவன்-அரசன், சிலை-மலைபோல், உலாம்-உலாவுகின்ற, தமனியம்-பொன்னாலாகிய, தேரில்-இரதத்தின்மீதில், ஏறினன் ஏறிக்கொண்டான்.

கலிகெழுமுரசுகண் கறங்குமோதையாற்
பொலன்முகடுடைந்துமேற் போயிற்றில்லையே
லலர்தலைவிசும்பினி லடங்கலாவதே
நிலமிசையெழுந்துமே னிமிர்ந்ததூளியே.

(ப - ரை.) கலிகெழு-சத்தம்பொருந்திய, முரசுகண்-பேரிகையின்கண்ணனது, கறங்கும்-ஒலிக்கும், ஓதையால் - சத்தத்தினால், பொலன் - அழகு பொருந்திய, முகடு-அண்டமுகடானது, உடைந்து-உடைபட்டு, மேற்போயிற்றில்லையேல்-மேலண்டங்களில் போகாமற்போனால், அலர்தலை - பரந்தவிடத்தையுடைய, விசும்பினில்-ஆகாசத்தில், அடங்கலாவதே-அடங்குவதாவதாம், நிலமிசை-பூமியின்மீது, எழுந்து-எழும்பி, மேல்-மேலே, நிமிர்ந்த-உயர்ந்த, தூளி-புழுதிகள். எ-று. (ச)

இருங்கடற்றானையி னெழுந்தநுண்டுகள்
பொருங்களிறுமிழ்மதம் பொழிந்ததில்லையேற்
கருங்கடலளறெழப் பருகிக்கார்க்குல
மொருங்குவான்பொழியினு மொழிக்கவொண்ணுமே.

(ப - ரை.) இரு-பெருமைபொருந்திய, கடற்றானையின்-சேனாசமுத்திரத்தில், எழுந்த-எழும்பிய, நுண்டுகள்-நுண்ணியபொடிகள், பொரும் - சண்டைசெய்யாநின்ற, களிறு-யானைகள், உமிழ்-கக்காநின்ற, மதம்-மும்மதத்தையும், பொழிந்ததில்லையேல்-பொழியாமற்போனால், கரு-கறுத்த, கடல் - சமுத்திரசலத்தை, அளறெழ-சேறுபட, பருகி-குடித்து, கார்க்குலம் - மேகக்கூட்டங்கள், ஒருங்கு-ஒருமுகமாய், வான்-ஆகாசத்தினின்று, பொழியினும்-சொரிந்தாலும், ஒழிக்கவொண்ணுமே-போகக்கூடுமோ எ-று. (ரு)

சுடர்விடுபருமணிச் சூட்டராவின்மே
னெடுநிலந்துளக்குற நின்றவாற்றினற்
படரிருவிசும்பினிற் பாய்ந்தவல்லது
புடவிமேன்மிதித்தில புரவிவெள்ளமே.

(ப - ரை.) சுடர்-பிரகாசத்தை, விடு-வீசாநின்ற, பருமணி - பருத்தரத்நங்கள் பொருந்திய, சூட்டு-சுடிகையையுடைய, அராவின்மேல்-ஆதிசேஷன்மீது, நெடுநிலம்-நெடியபூமி, துளக்குற-அசைவுற, நின்றவாற்றினல்-யிருந்தபடியால், படர்-விரிந்த, இரு-பெருமைபொருந்திய, விசும்பினில் - ஆகாசத்தில், பாய்ந்தவல்லது-தாவிச்சென்றனவல்லாமல், புடவிமேல்-பூமியின்மீது, மிதித்தில-நடக்கவில்லை, புரவிவெள்ளம்-குதிரைக்கூட்டங்கள். எ-று.
ஏ - அசை. (௬)

புதையிருள்சீத்தொளி பொழியுஞ்செங்கதி
ருதையமால்வரையெழ வொளியிழத்தலான்
மதிபலவாய்வெயின் மறைத்தல்போலுமாற்
கதிர்நிலாமுத்தவெண் கவிகையீட்டமே.

(ப - ரை.) புதை-நிறைந்த, இருள்-இருளை, சீத்து - கெடுத்து,ஒளி-பிரகாசத்தை, பொழியும்-சொரியாநின்ற, செங்கதிர்-சூரியன், உதயமால்வரையெழ-உயர்ந்தவுதயகிரியிலுதிக்க, ஒளியிழத்தலால்-பிரகாசத்தை நீங்குதலால், மதி-சந்திரனனவன், பலவாய்-அனேகரூபமாய், வெயில்-சூரியனை,மறைத்தல்போலும்-மறைத்தலையொக்கும், கதிர்நிலா-நிலவுபோற் கிரணத்தைவீசுகின்ற, முத்தம்-முத்தினற்செய்த, வெள் - வெண்மை பொருந்திய, கவிகையீட்டம்-குடையின் கூட்டங்கள். எ-று. ஏ-அசை. (எ)

மழலைபைங்கிள்ளையும் வளர்த்தபூவையும்
குழைபொருதடங்கணர் கொண்டுசூழ்வர
விழைவளர்முலையின ளிளநிலாக்கதிர்
பொழிமணிச்சிவிகையிற் போயினளரோ.

(ப - ரை.) மழலை-மழலைச்சொல்லையுடைய, அம்-அழகிய, கிள்ளையும்-கிளிகளும், வளர்த்த-தாம் வளர்த்த, பூவையும்-நாகணவாய்ப்புள்ளும்,குழை-குண்டலமணிந்த காதுடன், பொரு-போர்செய்யாநின்ற, தடம்-விசாலமாகிய, கணர்-கண்களை யுடையதாதியர்கள், கொண்டு-கையிற்கொண்டு,சூழ்வர-சூழ்ந்துவர, இழை-ஆபரணங்களை யணிந்த, வளர்-வளர்ந்துவராநின்ற, முலையினள்-ஸ்தனங்களையுடையதமயந்தி, இளநிலா-இளஞ்சந்திரன்போல, கதிர்-கிரணங்களை, பொழி-சொரியாநின்ற, மணிச்சிவிகையில்-முத்துப்பல்லக்கின்மீது, போயினள்-போனள். எ-று. அரோ-அசை. (அ)

கதிர்மணியடைப்பையுங் கால்செய்வட்டமுந்
தகைமயிர்க்கவரியுந் தாங்கிமெல்லென
வதிர்குரற்கிண்கிணி சிலம்பொடார்ப்பெழ
மதரரிநெடுங்கணார் மருங்குபோயினார்.

(ப - ரை.) கதிர் - கிரணங்களையுடைய, மணி - ரத்நத்தினாற் செய்த, அடைப்பையும்-தாம்பூலப்பையையும், கால்செய்வட்டமும் - விசிறிகளையும், தகை-நெருங்கிய, மயிர்-மயிரையுடைய, கவரியும் - சாமரைகளையும், தாங்கி-சுமந்து, மெல்லென-மெதுவாக, அதிர்-அதிர்ந்த, குரல் - சத்தத்தையுடைய, கிண்கிணி-கிண்கிணிகள், சிலம்பு-சிலம்புகளுடனே, ஆர்ப்பெழ-ஆரவாரிக்க, மாதர்-மதர்த்த, அரி-செவ்வரிபரந்த, நெடுங்கணார் - நீண்டகண்களையுடைய மாதர்கள், மருங்கு-பக்கத்தில், போயினார்-போனார்கள். எ-று. (௯)

சாந்தணிந்தோங்கிய தடங்கொள்வெம்முலை
யேந்திழைத்தோழிய ரெண்ணின்மங்கையர்
பூந்தருநீழலிற் பொன்னனாரெனக்
கூந்தலம்பிடிமிசைக் குழாங்கொடேகினார்.

(ப - ரை.) சாந்து-சந்தனத்தை, அணிந்து-தரிக்கப்பெற்று, ஓங்கிய-உயர்ந்த, தடங்கொள்-விசாலத்தைக்கொண்ட, வெம்-விருப்பத்தைத்தரும், முலை-ஸ்தனத்தினிடத்தில், ஏந்திழை-ஆபரணங்களைத்தாங்கிய, தோழியர்-பாங்கியர்களும், எண்ணில்-எண்ணிக்கையில்லாத, மங்கையர் - ஸ்திரீகளும், பூ-பூவினையுடைய, தரு-கற்பக விருட்சத்தினது, நீழலில் வாசம்பண்ணுகிற, பொன்னனாரென-இலக்குமியையொத்த அரம்பைமாதர்கள்போல, கூந்தல்-புறமயிரினையுடைய, அம்-அழகிய, பிடிமிசை-பெட்டையானையின்மேல், குழாங்கொடு-கூட்டங்கொண்டு, ஏகினார்-போயினார்கள். எ-று. (௧௦)

கான்பயின்மரைமலர்ச் செல்விகாமுறு
மான்பயிநோக்கியர் மகரயாழிடைத்
தேன்பயிறெள்விளி பாடத்தேரையிற்
கூன்களுஞ்சிந்தொடு குறளுஞ்சென்றவே.

(ப - ரை.) கான்-வாசனை, பயில்-பொருந்திய, மரைமலர்-தாமரைமலரில் வாசம்பண்ணுகின்ற, செல்வி-இலக்குமியானவள், காமுறும் - இச்சியாநின்ற, மான்-மான்கள், பயில்-கற்காநின்ற, நோக்கியர் - பார்வையையுடைய மாதர்கள், மகரயாழிடை-மகரவீணையினிடத்தில், தேன்பயில்-தேன்போல் மதுரம்பொருந்திய, தெள்விளிபாட-தெள்விளியென்னும் ராகத்தைப்பாட, தேரையில்-தேரைபோல், கூன்களும்-கூனரும், சிந்தொடு-அவயவங்குறுகியவருடன், குறளும்-குள்ளரும், சென்ற-போயினர். எ-று

(போ - ரை.) கூன்சிந்துகுறள் என்பன உயர்திணைப்பொருளவேனும், சொல்லா லஃறிணையாதலிற் சென்றவென்றார். (௬௬)

கொடிகளுங்குடைகளுங் குழுமப்பல்லியங்
கடலுடைந்தாலெனக் கலங்கியார்த்தெழ
வடிகெழுகுருதிவேன் மன்னர்சூழ்வர
நிடதனுடடைந்தன னேமிவேந்தனே.

(ப - ரை.) கொடிகளும் - துவசங்களும், குடைகளும் - கவிகைகளும்; குழும-சுற்றிவர, பல்லியம் - நானாவிதவாத்தியங்கள், கடலுடைந்தாலென-சமுத்திரமுடைந்து வருதல்போல், கலங்கியார்த்தெழ - கூமுறியாரவாரிக்க, வடிகெழு - வடித்தல்பொருந்திய, குருதி - இரத்தந்தோய்ந்த, வேல்-வேலாயுதத்தை யுடைய, மன்னர் - அரசர்கள், சூழ்வர - சூழ்ந்துவர, நிடதநாடடைந்தனன் - நிடததேசத்தைச் சேர்ந்தான், நேமி - உலகத்தையுடைய, வேந்தன் - நளமகாராசன் எ-று. (௬௭)

அருமறைமுனிவரு மமைச்சர்வெள்ளமுங்
குரைகடற்றானையுங் குரவர்கூட்டமு
முரசொலியதிர்குரன் முகிலினார்த்தெழ
விருநிலக்கிழவனை யெதிர்கொண்டாரரோ.

(ப - ரை.) அரு-அரிதாகிய, மறை-வேதத்தையுடைய, முனிவரும்-வேதியரும், அமைச்சர் வெள்ளமும்-மந்திரிகளின்கூட்டமும், குரை - சத்தியாநின்ற, கடற்றானையும்-சேனைசமுத்திரமும், குரவர்கூட்டமும்-பெரியோர்கள் கூட்டமும், முரசொலி-பேரிகையின் சத்தமானது, அதிர்குரல்-அதிர்கின்ற குரலையுடைய, முகிலின்-மேகம்போல், ஆர்த்தெழ-ஆரவாரிக்க, இரு-பெரிய, நிலக்கிழவனை-பூமிக்குரிய நளமகாராசனை, எதிர்கொண்டார்-எதிர்கொண்டார்கள், எ-று. அரோ-அசை. (௬௮)

அகழியங்கடல்புடை யணிந்துநீனிற
முகிறவழ்மூதெயின் முற்றியின்னகிற்
புகைகமழெரிமணிப் பொன்செய்மாடத்தி
னகைநிலாமதிதவழ் நகரமெய்தினான்.

(ப - ரை.) அகழி-கிடங்காகிய, அம்-அழகிய, கடல் - சமுத்திரத்தை, புடையணிந்து-பக்கத்திற்தரித்து, நீனிற - நீலநிறம்பொருந்திய, முகிறவழ்-மேகந்தவழாநின்ற, மூதெயில்-பழமையாகியமதில், முற்றி-சூழ்ந்து, இன்னகில்-இனிய அகிலினது, புகை-புகையானது, கமழ்-பரிமளியாநின்ற, எரி-பிரகாசம்பொருந்திய, மணி-ரத்நத்தினாலும், பொன்செய்-பொன்னாலுஞ்செய்த மாடத்தின்-உபரிகையின்மீது, நகை-பிரகாசியாநின்ற, நிலா-சந்திரிகையையுடைய, மதிதவழ்-சந்திரன் தவழாநின்ற, நகரம்-மாவிந்தநகரத்தை, எய்தினான்-சேர்ந்தான், எ - று.

பொருவருங்கங்கைநீர் நிறைத்துப்பூசுர
ரெரிமணிப்பொற்றசும் பேந்திமுன்வர
விரைகமழ்செழுந்தொடை வீமன்மாதொடுந்
திருவளர்கோயிலில் செல்வனெய்தினான்.

(ப - ரை.) பொருவரு-ஒப்பில்லாத, கங்கைநீர்-கங்காசலத்தை, நிறைத்து-பூரித்து, பூசுரர்-வேதியர்கள், எரிமணி-பிரகாசம்பொருந்திய ரத்நமழுத்திய, பொற்றசும்பு-பொன்னாற்செய்த பூரணகும்பத்தை, ஏந்தி-தாங்கி, முன்வர-எதிர்வர, விரை-வாசனை, கமழ்-பரிமளியாநின்ற, செழு-செழுமையாகிய தொடை-மாலையையணிந்த, வீமன்மாதொடும் - தமயந்தியினுடனே, திருவளர்-இலக்குமி வாசம்பண்ணாநின்ற, கோயிலில்-அரமனையில், செல்வன்-நளமகாராஜன், எய்தினான்-சேர்ந்தான். எ-று.

மீட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகூ செய்யுள்-அசுகூ

உ

கடவுள் துணை.

கலிதோன்றுபடலம்.

[இப்படலத்தால் தமயந்தியின் விவாகத்தைக் கருதிவந்தகலி அவளை நளன் விவாகஞ் செய்தானென்னும் பொறாமையால் அவனை வருத்தற்கு அவனது நகரத்திற்றோன்றிக் காலம்பார்த்திருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலி விருத்தம்.

ஈங்கிவனின்னண மிருப்பவானிடைப்
பூங்கழல்விண்ணவர் போகுமேல்வையிற்
றீங்குறுபடுபழி தீதருசூழ்வர
வாங்கவர்முன்கலி யடைந்ததோதுவாம்.

(ப - ரை.) ஈங்கு-மாவிந்தமாநகரத்தில், இவன் - இந்த நளமகாராசன், இன்னணம்-இவ்வாறுதமயந்தியோடு (மகிழ்ந்து) இருப்ப-இருக்க, வானிடை-ஆகாசத்தினிடத்தில், பூ - அழகிய, கழல் - வீரகண்டாமணியை யணிந்த, விண்ணவர்-தேவர்கள், போகுமேல்வையில் - போகுஞ்சமயத்தில், தீங்குறு-

குற்றம்பொருந்திய, பழி - படுபழியும், தீது-பொல்லாங்கும், சூழ்வர -சுற்றிக்கொண்டுவர, அவர்முன் - அந்தத்தேவர்களுக் கெதிரில், கலி-கலிபுருஷனானவன், அடைந்தது - வந்ததை, ஓதுவாம் - சொல்கிறோம். எ-று.

ஆங்கு - அசை. (க)

வந்தவெங்கொடுங்கலி தன்னைவான்பட
ரிந்திரன்யாண்டுநீ யேகின்றாயெனச்
சந்தணிமுலைத்தம யந்திமன்றல்கேட்
டந்தமில்வேட்கையா லடைந்துளேனென்றான்.

(ப - ரை.) வந்த - எதிரில்வந்த, வெம் - வெவ்விய, கொடு - கொடுமையையுடைய, கலிதன்னை - கலிபுருஷனை, வான் - தெய்வலோகத்தைநோக்கி, படர்-போகின்ற, இந்திரன் - தேவேந்திரன், யாண்டு-எவ்விடத்துக்கு, நீ-நீ, ஏகின்றாயென - போகின்றாயென்றுகேட்க, சந்தணி - சந்தனத்தையணிந்த, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, தமயந்தியினது, மன்றல் - கலியாணத்தை, கேட்டு - கேள்விப்பட்டு, அந்தமில் - முடிவில்லாத, வேட்கையால் - ஆசையினால், அடைந்துளேனென்றான் - வந்தேனென்றான், எ-று. (உ)

என்றலுமமரர்கோன் முறுவலெய்தியம்
மன்றலுக்கோதனி வந்ததீங்கெனா
வென்றிவேனிடதர்கோன் றனக்குமென்றொடை
துன்றிருங்கூந்தலாள் சூட்டினாளென்றான்.

(ப - ரை.) என்றலும்-இப்படியென்று சொன்னவளவில், அமரர்கோன் தேவேந்திரன், முறுவலெய்தி - சிரித்து, அம்மன்றலுக்கோ - அந்தக்கலியாணத்திற்காக, தனி-தனியாய், வந்ததீங்கெனா - இவ்விடத்தில்வந்ததென்று, வென்றி - வெற்றிபொருந்திய, வேல்-வேலையுடைய, நிடதர்கோன்றனக்கு-நளமகாராஜனுக்கு, மென்றொடை - மிருதுவாகிய மாலையை, துன்று-நெருங்கிய, இரு - பெருமைபொருந்திய, கூந்தலாள் - கூந்தலையுடைய தமயந்தி சூட்டினாளென்றான் - அணிந்தாளென்று சொன்னான். எ-று. (௩)

விண்ணவரனைவரும் வெள்கப்பூந்தொடை
மண்ணகத்தரசனுக் கணியுமாணிழை
யெண்ணமுங்கெடுத்தவட் பிரிப்பனீண்டெனாக்
கண்ணழல்கதுவவெங் கலியங்கூறினான்.

(ப - ரை.) விண்ணவரனைவரும் - தேவர்கள்யாவரும், வெள்க - வெட்கப்பட, பூந்தொடை - புட்பமாலையை, மண்ணகத்தரசனுக்கு - பூலோகத்துராஜனுக்கு, அணியும் - தரித்த, மாணிழை - மாட்சிமை பொருந்திய, வாபர

ணங்களையுடையபெண்ணினது, எண்ணமுங்கெடுத்து - நினைப்பையுங் கெடச்செய்து, அவள் - அவளை, பிரிப்பன் - பிரித்துவிடுவேன், ஈண்டென்று - இவ்விடத்தென்று, கண்ணழல்கதுவ - கண்ணில் நெருப்புப்பொறிபறக்க, வெங்கலியும் - வெவ்விய கலிபுருஷனும், கூறினான்சொன்னான், எ-று. (அ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அருந்ததிக்கற்பினல்லா ளரசிளங்குமரன்றன்னைப்
பிரிந்திடவியற்றிப்பின்னர் பெறுவதுதீமையன்றே
விரிந்தநூற்கேள்வியென்னும் பிறர்மனைவிழையவுள்ளம்
பொருந்தியதெவன்கொல்கல்லாப்புல்லரிற்புகழின்மிக்கோய்.

(ப - ரை.) அருந்ததி - அருந்ததியையொத்த, கற்பின்-பதிவிரதத்தையுடைய, நல்லாள் - தமயந்தி, அரசிளங்குமரன்றன்னை - இளமைபொருந்திய ராசகுமாரனான நளமகாராசனை, பிரிந்திடவியற்றி - நீங்கும்படிசெய்து, பின்னர் - பின்பு, பெறுவது - அந்தமாதைப் பெற்றுக்கொள்வது, தீமையன்றே - குற்றமல்லவோ, விரிந்த - பரந்த, நூற்கேள்வி - நூல்விசாரணை, என்னும் - யாதுபயனைத்தரும், பிறர்மனைவிழைய-பிறர்மனைவியை விரும்ப, உள்ளம்பொருந்தியதுஎவன் - மனஞ்சம்மதித்தது என்னகாரணம், கல்லா - படியாத, புல்லரில் - மூடரைப்போல, புகழின்மிக்கோய் - கீர்த்தியின் மிக்கவனே, எ-று, கொல் - அசை. (கு)

இனையனவமரர்கூற விருகையும்புடைத்துநக்குப்
புனைமலர்க்கோதைநல்லார் புணர்முலைகுழையப்புல்லி
வனைதுகினெகிழ்க்குமின்ப வாழ்வினையன்றிமற்றோர்
நினைவருமின்பமுண்டே னிகழ்த்துதிர்நீவிரென்றான்.

(ப - ரை.) இனையன - இப்படிப்பட்டவைகளை, அமரர்கூற - தேவர்கள்சொல்ல, இருகையும் - இரண்டுகையும், புடைத்து - கொட்டி, நக்கு - சிரித்து, புனைமலர்க்கோதைநல்லார் - மலரால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற கூந்தலையுடைய மாதரது, புணர்முலை - நெருங்கியமுலைகளை, குழையப்புல்லி - குழையும்படிதழுவி, வனை - கட்டியிருக்கிற, துகில்-ஆடையை, நெகிழ்க்கும் - அவிழ்க்கின்ற, இன்பவாழ்வினையன்றி - காமவின்பவாழ்வையல்லாது, மற்றோர்-வேறுமொரு, நினைவருமின்பமுண்டேல் - நினைத்ததற்கரிய வின்பமுண்டாகில், நிகழ்த்துதிர் - சொல்லுங்கோள், நீவிரென்றான் - நீங்களென்றுசொன்னான். எ-று. (கூ)

மறைநெறிபிறழக்கூறு மிவனொடும்வாய்மைகூறி
லறநெறிதிறம்புமென்னா வமரரும்விசும்பிற்போனார்

தெறுதொழிற்கலியுங்காமஞ் சிதைந்துமீதூரவேத
நெறிமுறைவழுவல்செல்லா நிடதநாடதனிற்சென்றான்.

(ப - ரை.) மறைநெறி-வேதவழி, பிறழ-மாறுபட, கூறும்-சொல்லும், இவனோடும்-இக்கலியினோடும், வாய்மைகூறில் - உண்மைபேசில், அறநெறி-தருமவழி, திறம்புமென்று-கெடுமென்று, அமரரும் - தேவர்களும், விசும்பிற்போனார்-சொர்க்கத்தைச்சேர்ந்தார்கள், தெறு - கொல்லாநின்ற, தொழில்-செய்கையையுடைய, கலியும்-கலிபுருஷனும், காமம்-விரகமானது, சிதைந்து-வரம்புகடந்து, மீதூர-அதிகரிக்க, வேதநெறிமுறை-வேதவழியின்முறையானது, வழுவல்செல்லா-மாறுபடாத, நிடதநாடதனில் - நிடததேசத்தில், சென்றான்-போனான். எ-று. (எ)

மல்லலம்பழனவேலி வளங்கெழுநிடதநாட்டி
னல்லலுற்றரிதிற்செல்லுங் கொடுங்கலியமரர்வேட்ப
வெல்லையில்வேள்வியாற்றி யருமறைபயில்வோரெங்குஞ்
சொல்லியபதங்கள்கேட்டுத் துணைப்பதம்பெயர்த்திலானே.

(ப - ரை.) மல்லல்-வளம்பொருந்திய, அம்-அழகிய, பழனம்-கழனிகளையே, வேலி-வேலியாகவுடைய, வளங்கெழு செல்வம்பொருந்திய, நிடதநாட்டின்-நிடததேசத்தில், அல்லலுற்று-துன்பமுற்று, அரிதிற்செல்லும்-அருமையாகப்போகாநின்ற, கொடுங்கலி-கொடியகலியானவன், அமரர்வேட்ப-தேவர்கள்விரும்ப, எல்லையில்-அளவில்லாத, வேள்வியாற்றி-யாகத்தைச்செய்து, அரு-அரிதாகிய, மறைபயில்வோர்-வேதப்பிராமணர்கள், எங்கும்-எவ்விடத்திலும், சொல்லிய-சொன்ன, பதங்கள்கேட்டு-வேதபதங்களைக் காதிற்கேட்டு, துணைப்பதம்-தன்னுடைய வுபயபாதங்களை, பெயர்த்திலான்-எடுத்துவைக்கவில்லை. எ-று (அ)

செம்மையிற்றிறம்பல்செல்லா மறைபயில்சிறுவனாங்கோர்
கைம்மையைக்கலத்தனோக்கிக் களிமகிழ்சிறந்துசெல்வான்
வம்மினென்றமரர்தம்மை மறையினாற்கூறக்கேளா
வம்மவோமகமென்றஞ்சி யலக்கணுற்றகன்றுபோனான்.

(ப - ரை.) செம்மையில்-நன்னெறியில், திறம்பல்செல்லா-மாறுபடாத, மறைபயில்-வேதம்படிக்கின்ற, சிறுவன்-ஒருபிரமசாரி, ஆங்கோர்-அங்கொரு, கைம்மையை-கைம்பெண்ணை, கலத்தனோக்கி-புணர்தலைப்பார்த்து, களி-செருக்கையுடைய, மகிழ்-சந்தோஷம், சிறந்து-அதிகரித்து, செல்வான்-போகின்றவன், வம்மினென்று-வாருங்களென்று, அமரர்தம்மை-தேவர்களை, மறையினால்-வேதத்தினாலே, கூற-அழைக்க, கேளா-கேட்டு, அம்மவோ-ஓஅம்ம

மகமென்று-யாகமென்று, அஞ்சி-பயந்து, அலக்கணுற்று-துன்பமுற்று, அகன்றுபோனான்-அப்புறம்போயினான். எ-று. (௯)

அருமறைமுனிவர்யாரு மோர்கலத்தார்வமோடும்
பருகியவாறுநோக்கித் தீவினைபயந்ததென்னா
விரைவினிற்சேரலோடு மறைமொழிகூறும்வேள்விக்
குரியதுசோமபான மெனவுளமுடைந்துபோனான்.

(ப - ரை.) அரு-அரிதாகிய, மறைமுனிவர்யாரும்-வேதியர்களெல்லாரும், ஓர்கலத்து-ஒருபாத்திரத்தில், ஆர்வமோடும்-ஆசையுடன், பருகியவாறு நோக்கி-பானம்பண்ணுகின்ற நெறியைப்பார்த்து, தீவினை பயந்ததென்னா-தீமையுண்டாயிற்றென்று, விரைவினில்-சீக்கிரத்தில், சேறலோடும்-போனமாத்திரத்தில், மறைமொழி-வேதவசனத்தை, கூறும்-சொல்லும், வேள்விக்கு-யாகத்துக்கு, உரியது-உரித்தானது, சோமபானமென-சோமபாண யாகமென்று, உளமுடைந்து-மனங்கலங்கி, போனான்-போயினான். எ-று.

நிழல்சுளிகளிநல்யானை நிடதர்கோன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து
பழமறைக்கிழவர்யாரும் பரிவொடுகவர்ந்துகொள்ள
விழுநிதிபழனநாடு வேண்டுபவெறுப்பநாளும்
பொழிதருபுனலைநீந்திப் போக்கரிதென்னநின்றான்.

(ப - ரை.) நிழல்-தன்னிழலை, சுளி-கோபிக்கிற, களி-செருக்கையுடைய, நல்ல-யானையையுடைய, நிடதர்கோன்-நளமகாராஜன், மகிழ்ச்சிகூர்ந்து-சந்தோஷமிகுந்து, பழமறைக்கிழவர் யாவரும் - பழமையாகிய வேதப்பிராமணர்களெல்லாரும், பரிவொடு - ஆசையுடன், கவர்ந்துகொள்ள - பெற்றுக்கொள்ள, விழுநிதி - மேன்மையாகிய திரவியமும், பழனம்-கழனிகளும், நாடு-ஊர்களும், வேண்டுப - வேண்டியவைகளை, வெறுப்ப - வெறுக்கும்படியாக, நாளும் - நாள்தோறும், பொழிதரு - தத்தம்பண்ணுகிற, புனலை - சலத்தை, நீந்தி - கடந்து, போக்கரிதென்ன - போகக்கூடாதென்று. நின்றான்-இருந்தான், எ-று. (௧௧)

கலைவலானொருவன்பொய்மை கண்டுரையாடனோக்கிக்
கொலைபழுத்தொழுகுநெஞ்சக் குழைந்தனன்மகிழ்ந்துசெல்வா
னலர்முலைசுமக்கலாற்றா வையநுண்மருங்குற்பேதை
புலவிதீர்ப்பதற்குக்கூறும் பொய்யெனப்புலர்ந்துபோனான்.

(ப - ரை.) கலைவலானொருவன்-வித்தையில் வல்லவனொருவன், பொய்மை-பொய்ச்சொல்லை, சட்டுரையாடல்-உறுதிமொழியாகச் சொல்லுதலை, நோக்கி-அறிந்து, கொலை - கொல்லுதல், பழுத்தொழுகுநெஞ்சம் - முதிர்ந்து போகாநின்றமனம், குழைந்தனன்-குழைந்தவனாய், மகிழ்ந்து-சந்தோஷித்து, செல்வான்-போகின்றகலியானவன், அலர்-பரந்த, முலை - ஸ்தனங்களை, சுமக்கலாற்று-சுமக்கமாட்டாத, ஐயம்-சந்தேகத்தைத்தரும், நுண் - நுட்பம் பொருந்திய, மருங்குல்-இடையையுடைய, பேதை-மடந்தையது, புலவி - பிணக்கை, தீர்ப்பதற்கு-போக்குதற்கு, கூறும்-சொல்லும், பொய்யென-பொய்யென்று, புலர்ந்து-மனம்வாடி, போனான் போயினான். எ-று. (கஉ

கடிமனைபிடங்கடோறுங் கற்புடைமகளிரீட்டங்
கொடிநெடுவீதியெல்லாங் கடவுளர்விழவுதுன்று
நெடிபடுகானமுற்றுந் துறந்துளோர்நெருக்கம்யாண்டு
மடியிடலரிதென்றெண்ணி யல்லலுற்றகன்றுபோனான்.

(ப - ரை.) கடி-காவலையுடைய, மனையிடங்கடோறும் - வீட்டினிடங்களெல்லாம், கற்புடை-பாதிவிருத்தியத்தையுடைய, மகளிரீட்டம்-மாதர்கூட்டங்கள், கொடி-கொடிகளையுடைய, நெடு-நீண்ட, விதியெல்லாம்-தெருக்களனைத்திலும், கடவுளர்விழவு தேவர்திருவிழா, துன்றும் - நெருங்கியிருக்கும், நெடி-சிள்வண்டுகள், படு-உண்டாகிய, கானமுற்றும்-காடுமுழுவதும், துறந்துளோர்-முனிவர்களுடைய, நெருக்கம் கூட்டங்களுள்ளன, (ஆதலால்) யாண்டும்-எவ்விடத்தும், அடியிடல்-அடியெடுத்து வைத்தல், அரிதென்று-அருமையென்று, எண்ணி-நினைத்து, அல்லலுற்று - துன்பமுற்று, அகன்றுபோனான்-நீங்கிப்போயினான். எ-று. (கந)

இந்நகர்வரைப்பில்யாண்டு மெய்துதற்கரிதென்றெண்ணிச்
சென்னிவான்றடவுதெய்வச் செழுமலர்ச்சோலைபுக்கு
மன்னவனிழைக்குந்தீமை யாதெனமனத்திளோர்ந்து
துன்னருந்தான்றிமீதிற் சூழ்ச்சியோடிருக்குநாளில்.

(ப - ரை.) இந்நகர்-இந்தநகரினுடைய, வரைப்பில்-இடத்தில், யாண்டும்-எவ்விடத்தும், எய்துதற்கரிதென்றெண்ணி-போகுதற்குக் கூடாதென்றுநினைத்து, சென்னி-தலையானது, வான்றடவும் - ஆகாசத்தையளாவுகின்ற, தெய்வம்-தெய்வீகமாகிய, செழு-செழித்த, மலர்-புஷ்பத்தையுடைய, சோலைபுக்கு-சோலையையடைந்து, மன்னவன்-நளமகாராஜன், இழைக்குந்தீமை-செய்யுங் குற்றம், யாதென-எதுவென்று, மனத்திளோர்ந்து - மனதிலாராய்ந்து, துன்னரும்-சேரப்படாத, தான்றிமீதில் தான்றிவிருக்ஷத்தின்மீது, சூழ்ச்சியோடு-ஆலோசனையுடனே, இருக்குநாளில்-இருக்கின்றகாலத்தில், எ-று.
தான்றி-விஷித்தம். (கச)

கலிதோன்றுபடலம்-முற்றிற்று.

ஆ-செய்யுள்-அகூந.

கடவுள் துணை.

இளவேனிற் படலம்.

[இப்படலத்தால் பற்பல லீலைக்குரிய இளவேனிற் காலத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

நமதுசெங்கரங்கடோயி னகைமுகவிருந்துசெய்யுங்
கமலகாண்மலரைவாட்டும் பனியினைமுழுதுங்காய்வா
னிமயமால்வரையின்வெம்போர்க் கெழுந்தெனவுலகம்போர்த்த
திமிரமேய்ந்துலவுமவெய்யோன் சென்றனன்வடபான்மன்னே.

(ப - ரை.) நமது-நம்முடைய, செங்கரங்கள்-சிவந்தகிரணங்கள், தோயில்-பொருந்தினால், நகை-பிரகாசியாநின்ற, முகம்-முகத்துடனே, விருந்து செய்யும்-விருந்துசெய்யாநின்ற, கமலம்-தாமரையினது, நாள்-புதிய, மலரை புஷ்பத்தை, வாட்டும்-வாடப்பண்ணும், பனியினை-பனியை, முழுதும்-முழுமையும், காய்வான்-அழிக்கும்பொருட்டு, இமயமால்வரையின்-இமயபர்வதத்தில், வெம்போர்க்கெழுந்தென-வெவ்விதாகிய யுத்தத்திற்-கெழுந்தவன்போல, உலகம்போர்த்த-உலகத்தைமூடிய, திமிரமேய்ந்து-இருளையுண்டு, உலவும் வெய்யோன்-உலவுகின்றசூரியன், வடபால்-வடதுபக்கத்தில், சென்றனன்-போயினன். எ-று. மன்-ஒ-அசைகள்.

பேர - ரை.) உத்தராயணம் - பிறந்ததென்பதாம். [காய்வான் எழுந்தென என்றல் தற்குறிப்பணி.] (க)

இன்றுணைக்கணவர்நீங்கி யிடருறுமடவார்சேர
மன்றலிற்கொழுநர்ப்புல்லு மடந்தையர்மகிழ்ச்சிகூரக்
குன்றிடைப்பிறந்ததென்றற் கொழுந்துமுன்போர்த்ததேமா
மென்றளிர்ப்போர்வைபோர்த்து வேனில்வந்திறுத்ததன்றே.

(ப - ரை.) இன்றுணை-இனிய துணையாகிய, கணவர்-கொழுநரை, நீங்கி பிரிந்து, இடருறும்-துன்பத்தையடைகின்ற,மடவார்-மாதர்கள்,சோர-சோர்வை யடையவும், மன்றலில்-விவாகத்தின் கண், கொழுநர்ப் புல்லும்-கணவரைத் தழுவும், மடந்தையர்-மாதர்கள், மகிழ்ச்சிகூர-மகிழ்ச்சியையடையவும், குன்றிடைப்பிறந்த-பொதியமலையிலுற்பவித்த, தென்றற் கொழுந்து-இளந் தென்றற் காற்றை, முன்-முன்னே, போர்த்த - போர்த்துக்கொண்ட, தே

மா-தித்திப்புப்பொருந்தியமாமரத்தினது, மென்றளிர் - மெல்லியதளிராகிய, போர்வைபோர்த்து வஸ்திரத்தைப் போர்த்துக்கொண்டு, வேனில்-வேனிற்காலமானது, வந்திறுத்தது-வந்துதங்கியது, எ-று. அன்று-ஏ-அசைகள்.

கள்ளுபிர்த்தலரிமுல்லைக் கடிமுகைமுறுவறேன்ற
வள்ளிதழ்க்குவளையுண்கண் மலர்ந்துமாந்தளிர்மென்கையாக்
கிள்ளைமென்குதலைசாற்றிக் கிளரொளிவண்டுபாணுத்
தெள்விளியாடவேனிற் றிருமகள்சிறந்தாளன்றே.

(ப - ரை.) கள்ளுயிர்த்து-தேனைத்தந்து, அலரும் - மலருகிற, முல்லை-முல்லையினது, கடி - வாசனைபொருந்திய, முகை - அரும்புகளாகிய, முறுவறேன்ற-பற்கள்தோன்ற, வள்ளிதழ்-கூர்மையாகிய இதழையுடைய, குவளை நீலோற்பலங்களாகிய, உண்கண்-மையுண்டகண்கள், மலர்ந்து-விழித்து, மாந்தளிர்-மாந்துளிர்கள், மெல்-மிருதுபொருந்திய, கை-கையாக, ஆர் - ஆர்ந்த, கிள்ளை-கிளிப்பிள்ளையின் மொழிகளாகிய, மெல்-மிருதுபொருந்திய, குதலை-குதலைச்சொற்களை, சாற்றி-பேசி, கிளரொளி - விரிந்தவொளியையுடைய, வண்டு-வண்டுகளே, பாணு - பாணர்களாக, தெள்விளிபாட தெள்விளியென்னும் ராகத்தைப்பாட, வேனிற்றிருமகள்-வேனிற்காலமாகிய பெண்சிறந்தாள்-பொலிவையடைந்தாள். எ-று. அன்று-ஏ-அசைகள். (௫)

பூசல்வண்டார்ப்பவேனில் போந்தமைகுயில்கள்கூறப்
பாசிலையுகுத்ததேமா பைந்தளிரீன்றதோற்றம்
மாசுறு துகிலைநீத்து மகிணர்தம்வரவுகேட்டுக்
கோசிகச்செம்பொன்னுடை கொம்பனுரசைத்தல்போலும்.

(ப - ரை.) பூசல்-போர்செய்தலையுடைய, வண்டு - வண்டுகள், ஆர்ப்ப ஆரவாரிக்க, வேனில்-வேனிற்காலம், போந்தமை-வந்ததன்மையை, குயில்கள்கூற-கோகிலங்கள்சொல்ல, பாசிலை-பழுப்பிலைகளை, உகுத்த - உதிர்ந்த, தேமா - தித்திப்பு மாமரங்கள், பைந்தளிர் - பசுமைபொருந்திய துளிர்களை, ஈன்றதோற்றம்-பெற்றகாட்சியானது, மகிணர்தம்வரவுகேட்டு புருஷர்களுடையவரவுகேட்டு, மாசுறு-குற்றம்பொருந்திய, துகிலை-வஸ்திரத்தை, நீத்து-நீக்கி, கோசிகம்-பட்டாகிய, செம்பொன்-சிவந்தபொன்னாற்செய்த, ஆடை - வஸ்திரத்தை, கொம்பனுர்-பெண்கள், அசைத்தல்போலும்-கட்டிக்கொள்ளுதலை யொக்கும். எ-று. (௬)

வானுயர்சோலைதோறும் முறுகுவாய்மடுத்துவீழும்
தேனெடுசுரும்பும்வண்டு புதிதுண்டுதெவிட்டியார்ப்பக்
கானமர்குழலினுர்தங் கணவர்பாற்புலவிதீர
வேனில்வேட்குலகம்யாவும் விழவயர்ந்திட்டவன்றே.

(ப - ரை.) வான்-ஆகாசத்தில், உயர்-உயர்ந்த, சோலைதோறும்-தோப்புகள்தோறும், முருகு-தேனை, வாய்மடுத்து-வாய்வைத்து, வீழும்-விரும்பும் தேனொடு-தேன்வண்டுடனே, சுரும்பு-ஆண்வண்டும், வண்டும்-பெட்டைவண்டுகளும், புதிதுண்டு-விருந்துண்டு, தெவிட்டி தெவிட்டெடுத்து, ஆர்ப்ப-ஆரவாரிக்க, கான்-வாசனை, அமர்-பொருந்திய,குழலினர்-கூந்தலையுடையமாதர்கள், தம்-தங்கள், கணவர்பால்-புருஷர்களிடத்தில், புலவிதீர - பிணக்குகள் நீங்க, வேனில்-வேனிற்காலத்துக்குரிய, வேள்-மன்மதனுக்கு, உலகம்யாவும்-உலகங்களெல்லாம், விழவயர்ந்திட்ட-திருவிழாவைச் செய்தன. எ-று.

அன்று-ஏ-அசைகள். (ரு)

குன்றிடைப்பிறந்ததென்றற் கொழுந்துமேற்படர்ந்ததன்மை
துன்றிருட்பிழம்புசீக்குங் கனைகதிர்ச்சுடரோனுய
தன்றுணைக்கேள்வனீங்கி வடபுலஞ்சார்தலோடுந்
தென்றிசையணங்குமாழாந் துயிர்த்ததுசிவணுமாதோ.

(ப - ரை.) குன்றிடை-பொதியமலையினிடத்திலே, பிறந்த - உண்டாகிய, தென்றற்கொழுந்து-இளந்தென்றற்காற்று, மேற்படர்ந்ததன்மை - பூமியின்மீதுபரவிய தன்மையானது, துன்று-நெருங்கிய, இருட்பிழம்பு - இருட்கூட்டத்தை, சீக்கும்-கெடுக்கும், கனை-மிகுந்த, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, சுடரோனுய-சூரியனாகிய, தன்றுணை-தனக்குத்துணையாகிய, கேள்வன் புருஷன், நீங்கி-தன்னைநீங்கி, வடபுலம்-வடதிசையாகிய (பெண்ணை)சார்தலோடும்-அடைந்தமாத்திரத்தில், தென்றிசையணங்கு-தெற்குத்திக்காகியபெண், மாழாந்து-மயங்கி, உதிர்த்தது-பெருமூச்சுவிட்டதை, சிவணும்-ஒக்கும்.

(பொ - ரை.) தென்றிசையணங்கென்றமையால் வடபுல வணங்கென்றுஞ்சொள்ளப்பட்டது. (சு)

பன்மணிவரன்றிச்சாரற் பாணிறவருவிதாழுந்
தென்வரையினிதினின்ற புனிற்றிளங்குழவிந்தென்றல்
கன்னலஞ்சிலைக்கைமாரன் காதலர்ப்பிரிந்தமாத
ரின்னுயிர்படுப்பவேண்டி யியற்றியபார்வையாமால்.

(ப - ரை.) பன்மணி-பலரதங்களை, வரன்றி-வாரிக்கொண்டு, சாரல்-பக்கத்தில், பானிறம்-வெள்ளைநிறமாகிய, அருவிதாழும் - அருவிகள் பாயப்பெற்ற, தென்வரை-பொதியமலை, இனிதினின்ற-இன்பமாகப்பெற்ற புனிற்றிளம்-மிகவுமிளமைபொருந்திய, குழவித்தென்றல் - இளந்தென்றற்காற்றானது, கன்னல்-கரும்பாகிய, அம்-அழகிய, சிலைக்கை - வில்லைப்பிடித்த கையையுடைய, மாரன்-மன்மதனானவன், காதலர்-நாயகர்களை, பிரிந்த-நீங்கிய, மாதர்-மாதர்களின், இன்னுயிர்-இனிய உயிர்களை, படுப்பவேண்டி-பிடிக்கவிழைந்து, இயற்றிய-வரவிட்ட, பார்வையாம்-பார்வைமிருகமாகும். எ-று.

(பே - ரை.) பார்வையென்பது மிருகங்களைப்பிடிக்க அவ்வவ்வினத்தில் ஒன்றைவளர்த்து வைப்பதாம். (எ)

விண்டொடர்பொதும்பர்தோறும் விரைகமழ்போதில்வீழ்ந்து
வண்டினங்குடைந்துபாட மகரந்தமெழுந்ததோற்றங்
கொண்டல்கண்படுக்குந்தேமாங் குயிலினமழைப்பத்தோன்றுந்
திண்டிறலனங்கன்சேனு பராகமொத்திருந்ததன்றே.

(ப - ரை.) விண்டொடர் - ஆகாசத்தை யளாவாநின்ற, பொதும்பர் தோறும்-சோலைகள்தோறும், விரை-வாசனை, கமழ்-பரிமளியாநின்ற, போதில்வீழ்ந்து-புட்பத்திலிறங்கி, வண்டினம் - வண்டுக்கூட்டங்கள், குடைந்து-மூக்கினுலுழுது, பாட-பண்ணைப்பாட, மகரந்தம்-மகரந்தப்பொடிகள், எழுந்ததோற்றம்-எழும்பிய காட்சியானது, கொண்டல்-மேகங்கள், கண்படுக்கும்-நித்திரைசெய்யும்படியுள்ள, தேமா-தித்திப்புமாமரத்திலிருக்கிற, குயிலினம், குயிற்கூட்டம், அழைப்ப - கூப்பிட, தோன்றும்-வந்த, திண்டிறலனங்கன்-மிகுந்த வலிமையையுடைய மன்மதனது, சேனுபராகம்-சேனையினின்றெழும்புகிற புழுதியை, ஒத்திருந்தது-ஒப்பாகி யிருந்தது. எ-று. (அ)

காயெரிமணியிற்செய்த கதிர்முலைமகளிர்கூந்த
லாய்மலருகுத்தல்போலக் குயில்குடைந்தாடவீழ்ந்த
சேயமென்போதுபோர்த்த திருவநீணிலங்கள்யாவும்
பாயலிற்படுத்தசெம்பொற் படாமெனவிளங்குமன்றே.

(ப - ரை.) காய்-கொளுத்தாநின்ற, எரி-நெருப்பையொத்த, மணியிற்செய்த-ரத்நத்திறுற்செய்த ஆபரணத்தினது, கதிர் - பிரகாசம்பொருந்திய, முலை-ஸ்தனங்களையுடைய, மகளிர்-மாதர்களது, கூந்தல் - அளகபாரமானது ஆய்-ஆராய்ந்த, மலருகுத்தல்போல - புஷ்பத்தை உதிர்த்தல்போல, குயில்-கோகிலங்கள், குடைந்தாட-கூத்தாட, வீழ்ந்த-விழுந்த, சேய-சிவந்த-மெல் மிருதுவாகிய, போது-புஷ்பங்கள், போர்த்த-மூடப்பெற்ற, தருவின்-விருட்சங்களினது, நீணிலங்கள்யாவும்-நீண்டநிலங்களெல்லாம், பாயலில் - சயனத்தில், படுத்த-விரித்த, செம்-சிவந்த, பொற்படாமென-பொன்வஸ்திரத்தைப்போல, விளங்கும்-பிரகாசிக்கும். எ-று. அன்று-ஏ-அசைகள். (கூ)

தாழ்சினைபூத்தமென்பூந் தண்ணறுஞ்சுண்ணமாடி
வீழ்துணைவருதனேக்கிப் புதுகடிமேயதென்று
யாழிசைமிடற்றசெங்கட் கருங்குயிலினிதினுடிக்
கோழரைக்குமரிவாழைக் குருத்திடையொளித்ததன்றே

(ப - ரை.) தாழ்-வளைந்த, சினை-கிளைகளில், பூத்த-புஷ்பித்த, மெல்-மிருதுவாகிய, பூ-புஷ்பத்தினது, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, நறு-வாசனையை

யுடைய, சுண்ணமாடி-மகரந்தப் பொடியில் வீழ்ந்து, வீழ் - விரும்பாநின்ற, துனை-புருஷனாகிய ஆண்குயிலானது, வருதனோக்கி - வருகிறதைப்பார்த்து, புதுக்கடி-புதுமணத்தை, மேயதென்னா-அடைந்ததென்று, நினைந்துயாழி சை-வீணையினிசையையொத்த, மிடற்ற-கண்டத்தினையும், செங்கண் சிவந்த கண்களையுமுடைய, கறு-கறுத்த, குயில் - பெட்டைக் குயிலானது, இனிதி னூடி-இன்பத்தினாலே பிணங்கி, கோழ்-செழிப்பாகிய, அரை - அரையையு டைய, குமரிவாழை - இளவாழையினது, குருத்திடை - குருத்தினிடத்தில், ஒளித்தது-ஒளித்துக்கொண்டது. எ-று.

(பொ - ரை.) புதுக்கடி என்பதில்-நூதனவிவாகம் என்பதும்புதியவா சனையென்பதுஞ் சிலேடையால் பெறப்பட்டமையால், அதுகண்டு பெட் டைக்குயில் ஊடியதாம் எனக்கொள்க. (௬0)

இளவேனிற்படலம்-முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள்-௬௪0௩.

போதுகொய் படலம்.

[இப்படலத்தால் அந்நகரத்திலுள்ள ஆடவரும்மாதரும் லீலையோடு மலர்களைக்கொய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

இன்னதன்மைய வின்னிளவேனில்வா
யன்னபொன்னக ராடவர்யாவரும்
பொன்னவாமுலைப் பூவையர்தம்மொடுந்
துன்னுநாண்மலர்ச் சோலைசென்றெய்தினார்.

(ப - ரை.) இன்னதன்மைய-இத்தன்மையவாகிய, இன்-இனிமையாகி ய, இளவேனில்வாய்-வசந்தகாலத்தினிடத்தில், அன்னபொன்னகர் - அந்த நகரத்திலுள்ள, ஆடவர்யாவரும்-புருஷர்களெல்லோரும், பொன் - தேமலா னது, அவாம்-விரும்புகின்ற, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, பூவையர்தம்மொ டும்-தங்கள்மங்கையரோடுங்கூட, துன்னும்-நெருங்கிய, நாண்மலர் - அன்ற லர்ந்த புஷ்பத்தையுடைய, சோலை-பூஞ்சோலையை, சென்று - போய், எய்தி னார்-அடைந்தார்கள். எ-று. (௧)

உள்ளங்கொண்டாரிவ ரென்றுணர்த்திடப்
புள்ளவாங்கணை வேளிடப்போதல்போ
லள்ளிலைக்செழுஞ் சோலையிலன்பரைக்
கள்ளுண்கோதையர் கைப்பிடித்தேகினார்.

(ப - ரை.) உள்ளம்-எங்கள்மனத்தை, கொண்டார்-அபகரித்துக்கொண்டார்கள், இவரென்ற-இவர்களென்ற, உணர்த்திட-அறிவிக்க, புள்-வண்டுகள், அவாம்-விரும்புகின்ற, கணை-புஷ்பபாணத்தையுடைய, வேளிடை-மன்மதனிடத்தில், போதல்போல்-செல்வதுபோல, அள்-நெருங்கிய, இலை-இலைகளையுடைய, செழு-செழித்த, சோலையில் - சோலையினிடத்தில், அன்பரை-கணவர்களை, கள்ளுண் - தேன்பொருந்திய, கோதையர் - மாலையையணிந்த மங்கையர்கள், கைப்பிடித்து-கையிற்பிடித்துக்கொண்டு, ஏகினர் - போனார்கள். எ-று.

(பொ - ரை.) கள்ளரை அரசரிடத்துப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் அவனுணக்கிலக்காக்குவதுபோல ஆடவரைக் காமனுக் கிலக்காக்குதற்கென்க.

அணங்குநோய்செயு மைந்துமலரெனிற்
கணங்கொள்போது கஞலியபொங்கர்வாய்
மணந்துசெல்வதை யன்றிமணர்ந்தவர்த்
தணந்துசெல்லுந் தருக்கினர்யாவரே.

(ப - ரை.) ஐந்துமலர்-ஐந்துபுஷ்பங்களே, அணங்கு - வருத்தமாகிய, நோய்-துன்பத்தை, செய்யுமெனில்-செய்யுமேயாமானால், கணங்கொள்-கூட்டங்கொண்ட, போது-புஷ்பங்கள், கஞலிய-நெருங்கிய, பொங்கர்வாய்-சோலையினிடத்தில், மணந்து-கூடி, செல்வதையன்றி-போவதையல்லாமல், மணந்தவர்-கூடினவர்களை, தணந்து-பிரிந்து, செல்லும்-போகின்ற, தருக்கினர்-செருக்கையுடையவர்கள், யாவர்-எவர்கள் [ஒருவருமில்லை.] எ-று. ஓ-அசை.

திருவனார்தங் குழாத்தொடுசென்றத
னரிவைபஞ்சடி யிற்றென்றறிகிலான்
வரைகொண்மார்பி னுதைத்தமலரடி
புரைவதீதென நோக்கினன் போகின்றான்.

(ப - ரை.) திருவனார்தம் - இலக்குமியையொத்த ஸ்திரீகளுடைய, அரிவை-நாயகியினது, பஞ்சு-செம்பஞ்சுக் குழம்பூட்டிய, அடி-பாதமானது, இற்றென்று-இன்னதென்று, அறிகிலான்- அறியாதவொருவன், வரை - மலையை, கொள்-உவமைகொண்டிருக்கின்ற, மார்பின்-தனதுமார்பினிடத்தில், உதைத்த-உதைத்த, மலரடி-தாமரை மலர்போன்ற பாதக்குறியை, புரைவது-ஒத்திருப்பது, ஈதென-இந்த அடிக்குறியென்று, நோக்கினன் - பார்த்தவனாய், போகின்றான்-செல்கின்றான். எ-று. (ச)

மையகூந்தலோர் மங்கையசோகினி
லெய்துறுதுயர் போகினையேறுபு
கொய்துமென்று குறித்தடிவைத்தலுஞ்
செய்யபோது சினைதொறும்பூத்தவே

(ப - ரை.) மையகூந்தல்-கறுத்த கூந்தலையுடைய, ஓர்மங்கை-ஒரு மங்கையானவள், அசோகினியில்-அசோகமரத்தினிடத்தில், எய்துறுது-அடையக்கூடாமல், உயர்-உயரத்திலுள்ள, போதினை - புஷ்பத்தை, எறபு - எறி, கொய்துமென்று-பறிப்போமென்று, குறித்து - நினைத்து, அடிவைத்தலும்-பாதத்தை வைத்தமாத்திரத்தில், செய்ய-சிவந்த, போது-புஷ்பங்கள், சினைதொறும்-கிளைகள்தோறும், பூத்த-மலர்ந்தன. எ-று. (ரு)

கோத்தமேகலைக் கோதையர் நோக்கலிற்
பூத்தசொசிந்த திலகமென்போதினிற்
றேத்துளிக்கமர் தெள்விளிவண்டினம்
பாத்தகண்ணிழல் பாய்ந்தனபோலுமே.

(ப - ரை.) கோத்த-கோவையிட்ட, மேகலை-மேகலாபரணத்தையுடைய, கோதையர்-மங்கையர்கள், நோக்கலின்-பார்த்தவளவில், பூத்து - மலர்ந்து, ஒசிந்த-வளைந்த, திலகம்-மஞ்சாடிமரத்தினுடைய, மெல் - மிருதுவாகிய, போதினில்-புஷ்பத்தில், தேத்துளிக்கு-தேனினதுதுளிக்கு, அமர் - பொருந்திய, தெள்விளி-தெள்விளிராகத்தைப்பாடுகின்ற, வண்டினம் - வண்டுக்கூட்டங்கள், பார்த்த-பார்த்ததாகிய, கண்-கண்களினுடைய, நிழல்-சாயல்கள், பாய்ந்தனபோலும்-பரவினபோலும். எ - று. (சு)

காசுலாமுலைக் கன்னியர்புல்லலும்
பாசிலைக்குர வீன்றபைம்போதினின்
மூசுவண்டின மொய்த்ததுவெம்முலைப்
பூசுநானம் பொறித்ததுபோலுமால்

(ப - ரை.) காசுலாம்-ரத்நாபரணங்கள் தங்கிய, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, கன்னியர்-மங்கையர்கள், புல்லலும்-தழுவினவளவில், பாசிலை-பசுமை பொருந்திய இலைகளையுடைய, குரவு-குராமரமானது, ஈன்ற-பெற்ற, பைம்போதினில்-பசியபுஷ்பத்தில், மூசு-நெருங்கிய, வண்டினம் - வண்டுக்கூட்டமானது, மொய்த்தது-மொய்த்துக்கொண்டது, வெம்-விருப்பத்தைக்கொடுக்கின்ற, முலை-ஸ்தனங்களில், பூசு-பூசபட்ட, நானம் - கஸ்தூரி, பொறித்தது போலும்-பூசியதுபோலும். எ-று. (எ)

வஞ்சிநுண்ணிடை மாதர்மிதித்தலிற்
செஞ்சவேதளி ரீன்றசெயலைக
ளஞ்செஞ்சீறடி தோய்ந்துவரக்கெறி
பஞ்சியுண்டொளிர் பான்மைகடுக்குமே.

(ப - ரை.) வஞ்சி-கொடியையொத்த, நுண்-நுட்பமாகிய, இடை-மருங்கையுடைய, மாதர்-மடவார், மித்தலில்-மிதித்தலினால், செஞ்சவே-செம்மை

யாக, தளிர்-தளிர்களை, ஈன்ற-தந்த, செயலைகள்-அசோகவிருக்ஷங்கள், அம்-அழகிய, செம்-சிவந்த, சீறடி-அம்மடவார் சிற்றடியில், தோய்ந்த-பூசிய, அரக்கெறி-செந்நிறத்தை வீசாநின்ற, பஞ்சி-செம்பஞ்சியை, உண்டு-தம்மிடத்திற்கொண்டு, ஒளிர்-பிரகாசிக்கிற, பான்மை-தன்மையை, கடுக்கும்-ஒக்கும், எ-று. (அ)

அரவமேகலையாயிழையார்க்குயர்
குரவம்பாவைகொடுத்தகொழுதிமென்
முருகுலாமளிமொய்த்தகடம்பினம்
பரிவினுடவெண் பந்துகொடுத்தவே.

(ப - ரை.) அரவம்-சத்தியாநின்ற, மேகலை-மேகலாபரணத்தையுடைய, ஆயிழையார்க்கு-மாதருக்கு, உயர்-உயர்ந்த, குரவம்-குராவிருக்ஷம், பாவை-காயாகிய பதுமைகளை, கொடுத்த-கொடுத்தன, கொழுதி-கோதி, மெல்-மிருதிபொருந்திய, முருகு-தேனினிடத்தில், உலாம்-உலாவுகின்ற, அளி-வண்டுகள், மொய்த்த-நெருங்கிய, கடம்பினம்-கடப்பவிருக்ஷங்கள், பரிவின்-விருப்பத்துடனே, ஆட-ஆட, வெள்-வெண்மையாகிய, பந்து-காயாகியபந்தை, கொடுத்த-கொடுத்தன. எ-று. (கூ)

மாங்குயிற்குரல் கேட்டுமலருறுக்
கொங்கமாதர் குதலையைக்கேட்டலுங்
தேங்கொள்போது சினைதொறும்பூத்தலா
லாங்கதற்கிணை யோகுயிலார்ப்பதே.

(ப - ரை.) மா-மாமரத்திலிருக்கிற, குயிற்குறல்-குயிலின்குரலை, கேட்டு-கேட்டு, மலருறு-மலராத, கோங்கம்-கோங்கவிருக்ஷமானது, மாதர்-மடவாருடைய, குதலையை-குதலைச் சொல்லை, கேட்டலும்-கேட்டவளவில், தேங்கொள-தேனைக்கொண்ட, போது-புஷ்பங்களை, சினைதொறும்-சினைகள்தோறும், பூத்தலால்-புஷ்பித்தலால், ஆங்கு-அவ்விடத்தில், அதற்கு-அம்மடவார் சொல்லுக்கு, குயிலார்ப்பது-குயில்கூவுவது, இணையோ-ஒப்பாகுமோ [ஆகாது.] எ-று. (கo)

காவிலன்புடைக்காளை யோர்தார்குழற்
பூவைகண்ணுறு பூந்துகள்மாற்றலு
மாவியென்ன வருகுறைமாற்றவள்
காவியங்கட் கடைகள்சிவந்தவே.

(ப - ரை.) காவில்-பூஞ்சோலையில், அன்புடை-ஆசையையுடைய, காளை-புருஷனானவன், ஓர்-ஒரு, தார்-மாலையணிந்த, குழல்-கூந்தலையுடைய, பூவை-மனையாளது, கண்ணுறு-கண்ணிலேபடிந்த, பூந்துகள்-மகரந்தப்பொடியை, மாற்றலும்-துடைத்தமாத்திரத்தில், ஆவியென்ன-தன்னுயிரைப்

போல, அருகுறை-பக்கத்திலிருந்த,மாற்றவள்-சக்களத்தியினுடைய, காவி-நீலோற்பலத்தை யொத்த, அம்-அழகிய, கடகடைகள்-கடைக்கண்கள், சிவந்த-சிவந்தன. எ-று.

(போ - ரை.) தன்கணவன் சக்களத்தியிடத்தி னன்பினன் என்றறிந்து கோபித்தாளென்க-[பூந்துகண்மாற்றலாகிய காரணமோரிடத்தும் கண்சிவத்தலாகிய காரியம் மற்றோரிடத்தும், கூறலால் தொடர்பின்மையணி.]

வாங்குவிற்கை வரைபுரைதோளினன்
றேங்கொள்வண்டு திளைப்பவடுவுறுங்
கோங்கரும்பினைநோக்கியோர்கோல்வளை
வீங்குவெம்முலை நோக்கலும்வெள்கினள்.

(ப - ரை.) வாங்குவில்-வளைந்தவில்லை, கை-கையிலேயுடைய, வரைபுரை-மலையையொத்த, தோளினன்-தோளையுடைய ஒருபுருஷன்,தேங்கொள்-தேனையுண்ணுகிற, வண்டு-வண்டுகள், திளைப்ப-பொருந்த, வடுவுறும்-வடுவுண்ட, கோங்கு-கோங்குமரத்தினது, அரும்பினை-அரும்பை, நோக்கி-பார்த்து, ஓர்-ஒரு, கோல்வளை-மடந்தையினது, வீங்கு-பருத்த, வெம் - விருப்பத்தைத் தருகின்ற, முலை-ஸ்தனங்களை, நோக்கலும்-பார்க்குமளவில், வெள்கினள்-அவள் வெட்கப்பட்டாள். எ - று.

(போ - ரை.) வடுவுண்ட கோங்கரும்பையும் நகக்குறியுண்ட ஸ்தனங்களையும் ஒப்பாக்கிப் பார்க்குமளவில் அதுகண்டு நாணினளென்க. (௧௨)

கோதைமார்பனோர் கோள்வளைகாதினில்
மாதர்நீலம் புனைதலுமாற்றவள்
ணோதகும்படி நோக்கியநோக்கவள்
காதிலும்புனைகாவிநிகர்த்தவே.

(ப - ரை.) கோதை-மாலையணிந்த, மார்பன்-மார்பையுடையவன், ஓர்-ஒரு, கோல்வளை-மாதினது, காதினில்-காதிலே, மாதர் - அழகிய, நீலம் - நீலோற்பலத்தை, புனைதலும்-சூட்டியவளவில், மாற்றவள்-சக்களத்தி, நோதகும்படி-நோகும்படி, நோக்கிய-பார்த்த, நோக்கு-பார்வையானவை, அவள்-அச்சக்களத்தியினது, காதிலும்-காதிலேயும், புனை-சூடிய, காவி-நீலோற்பலத்தை, நிகர்த்த-ஒத்திருந்தன. எ-று. (௧௩)

கோலநாண்மலர் கொய்பவலங்கையி
லோவிடுஞ்சுரும் போச்சவும்போகில
மாலுழுந்து மறிந்துவிழுவன
நீலவொண்கழுங் காடனிகர்க்குமால்.

(ப - ரை.) கோலம்-அழகுபொருந்திய, நாண்மலர்-புதியபுஷ்பங்களை, கொய்பவள்-பறிக்கின்றவளது, அங்கையில்-உள்ளங்கையில், ஒலிடும்-சத்திக்கின்ற, சுரும்பு-வண்டுகள், ஓச்சவும்-ஓட்டவும், போகில-போகின்றிலவாய், மாலுழந்து-மயக்கமுற்று, மறிந்து-மறியட்டுமெறிபட்டு, விழுவன - அக்கையில் விழுகின்றனவாகி, நீலம்-கறுத்த, ஒள் - பிரகாசம்பொருந்திய, கழங்காடல்-அம்மனை ஆடலை, நிகர்க்கும்-ஒக்கும். எ-று. (௧௪)

போதுகொய்படலம்-முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ௬௧௭

புனல்விளையாட்டுப் படலம்.

[இப்படலத்தால் போதுகொய்தவர்கள் பின்பு அக் காலத்துக்கேற்பப் புனலில் விளையாடல் சொல்லப்படுகின்றது.

கலிவிருத்தம்.

இணரவிழ்பொதும்பரி னிளைஞர்யாவரும்
புணர்முலைமகளிரும் போதுகொய்தபின்
றுணையொடுமடவன மிரியத்தூநிற
மணிதெளித்தனையநீர் வாவியெய்தினர்.

(ப - ரை.) இணர்-பூங்கொத்துகள், அவிழ்-விரியாநின்ற, பொதும்பரின்-சோலையில், இளைஞர்யாவரும் - யௌவன புருஷர்களெவர்களும், புணர்-நெருங்கிய, முலை-ஸ்தனங்களையுடைய, மகளிரும்-மாதர்களும், போது - புட்பங்களை, கொய்தபின்-பறித்தபின்பு, துணையொடும்-பெட்டையுடனே, மடவனம்-இளவன்னங்கள், இரிய-ஓட, தூ-வெண்மையாகிய, நிறம் - நிறத்தையுடைய, மணி-முத்தை, தெளித்தனைய-பரப்பியதையொத்த, நீர் - சலத்தையுடைய, வாவி-தடாகத்தை, எய்தினர்-அடைந்தார்கள். எ-று. (௧)

வாணெடுங்கண்ணியர் வாவியெய்தலுஞ்
சேணிடைநேமியம் புட்கள்செல்லுதல்
யாணர்மென்கோங்கரும் பிடையவீங்கிய
பூண்முலைக்குடைந்தயல் போதல்போன்றதே.

(ப - ரை.) வாள்-வாளையொத்த, நெடுங்கண்ணியர் - நீண்டகண்களையுடைய மாதர்கள், வாவி-தடாகத்தில், எய்தலும்-அடையவும், சேணிடை-ஆகாயத்தின்கண், நேமியம்புட்கள்-சக்கரவாகப்பக்ஷிகள், செல்லுதல் - போத

லானது, யாணர்-புதுமைபொருந்திய, மெல் - மிருதுவாகிய, கோங்கரும்பு-கோங்கரும்புகள், இடைய-தோற்றுப்போக, வீங்கிய-பருத்த, பூண்-ஆபரணத்தை யணிந்த, முலைக்கு-ஸ்தனங்களுக்கு, உடைந்து-தோற்று, அயல்-புறத்தே, போதல்-போய்விடுதலை, போன்றது-ஒத்திருந்தது, எ-று. (உ)

மங்கையர்செறிதலு மல்குநீரிடைப்
பங்கயச்செழுமலர் தாழ்தல்பாவையர்
திங்கள்வாண்முகத்தெழிற் குடைந்துதேங்கமழ்
பொங்குதண்புனலிடை யொளித்தல்போலுமால்.

(ப - ரை.) மங்கையர்-மாதர்கள், செறிதலும்-அடைதலும், மல்கு-நிறைந்த, நீரிடை-சலத்தினிடத்தில், பங்கயம்-தாமரையினது, செழுமலர்-செழித்தபுஷ்பங்கள், தாழல்-மூழ்குதல், பாவையர்-மாதர்களுடைய, திங்கள்-சந்திரனையொத்த, வாள்-பிரகாசம்பொருந்திய, முகத்தெழிற்கு-முகத்தினது அழகிற்கு, உடைந்து-தோற்று, தேம்-வாசனை, கமழ்-பரிமளியாநின்ற, பொங்கு-மிகுந்த, தண்புனலிடை-குளிர்ந்த நீரினிடத்தில், ஒளித்தல்போலும் - ஒளித்துக்கொள்ளுதலையொக்கும். எ-று. (ங)

வடுவகிர்நெடுங்கணார் வார்கொள்வெம்முலை
குடைபுனல்வாவியுட் குளித்தலிந்திரன்
படர்சிறையரிவதற் கஞ்சிப்பாய்திரைக்
கடலிடைமால்வரை யொளித்தல்காட்டுமால்.

(ப - ரை.) வடுவகிர்-மாவடுவினது பிளப்பையொத்த, நெடுங்கணார்-நெடியகண்களையுடைய மாதர்களது, வார்கொள்-கச்சையணிந்த, வெம்-விருப்பத்தைத்தரும், முலை-ஸ்தனங்கள், குடை-ஆடாநின்ற, புனல்-சலத்தையுடைய, வாவியுள்-தடாகத்தினுள், குளித்தல்-மூழ்குதல், இந்திரன்-தேவேந்திரன் படர்-விரிந்த, சிறை-இறகை, அரிவதற்கு-அறுத்தற்கு, அஞ்சி-பயந்து, பாய்-பாயாநின்ற, திரை-அலையையுடைய, கடலிடை - சமுத்திரத்தினிடத்தில், மால்வரை-உயர்ந்தமலைகள், ஒளித்தல்-ஒளித்துக்கொள்ளுதலை, காட்டும் - காண்பிக்கும். எ-று. ஆல்-அசை. (ச)

விரைகமழ்சுண்ணமெய் திமிர்ந்துமென்குழற்
றெரியலின்வீக்குபு தெய்வச்சாந்தணி
வரியமுலைதோன்றிட மகளிர்நீந்துத
னிரைமணிக்குடத்தினு ணீந்தல்போலுமால்.

(ப - ரை.) விரைகமழ்-வாசனைபரிமளியாநின்ற, சுண்ணம்-கந்தப்பொடிகளை, மெய்திமிர்ந்து-சாரத்திற்பூசிக்கொண்டு, மென்குழல்-மிருதுவாகியகூந்தலை, தெரியலின்வீக்குபு-மாலையினாலேகட்டி, தெய்வம்-தெய்வீகமாகிய, சா

தணி-சந்தனத்தையணிந்த, வரி-கோலத்தையுடைய, முலை-ஸ்தனங்கள், தோன்றிட-தோற்ற, மகளிர் - மாதர்கள், நீந்துதல் - நீந்தலானது, நிரை - வரிசையாகிய, மணிகுடத்தினுல் - ரத்நகும்பத்தினுல், நீந்தல்போலும்-நீந்துதலையொக்கும், எ-று. (௫)

படவரவல்குலார் முலையிற்பாய்புன
லுடைதிரைக்கரத்தினுற் பொருதலொண்டிறற்
குடமுனிகருங்கடல்குடித்தவாற்றினுற்
புடைதிரண்மணிக்குடம் புடைத்தல்போன்றதே.

(ப - ரை.) படவரவல்குலார் - பாம்பின்படத்தையொத்த நிதம்பத்தையுடையமாதரது, முலையில் - ஸ்தனகளின்மீது, பாய் - பாயாநின்ற, புனல்-சலமானது, உடை - உடையாநின்ற, திரைக்கரத்தினுல் - அலையாகியகையினுல், பொருதல் - மோதுதல், ஒண்டிறல்-பிரகாசமாகியவன்மையையுடைய, குடமுனி - அகஸ்தியர், கருங்கடல் - கருங்கடலை, குடித்தவாற்றினுல் - பானம்பண்ணியநெறியினுல், புடை - பக்கங்களில், திரள் - திரண்ட, மணிக்குடம் - ரத்தினக்குடத்தை, புடைத்தல்போன்றதே - அடித்தலையொத்திருந்தது, எ-று. (௬)

சிற்றிடையொருத்திதன் றிலகவாண்முகத்
தெற்றுநீர்காதல ணிறைப்பக்காண்டலு
மற்றதுபொறுக்கலா துயிர்த்துமாழ்கிய
முற்றிழைமழைக்கணீர் முகனிறைந்தவே.

(ப - ரை.) சிற்றிடைய - சிறிய இடையையுடைய, ஒருத்திதன் - ஒருமாதினது, திலகம் - திலதமணிந்த, வாண்முகத்து - பிரகாசம்பொருந்தியமுகத்தினிடத்தில், எற்று - மோதுகின்ற, நீர்-ஜலத்தை, காதலன்-புருஷன், இறைப்ப - இறைக்க, காண்டலும் - பார்த்தவளவில், அது - அதை, பொறுக்கலாது - பொறுக்கமாட்டாமல், உயிர்த்து - பெருமூச்சிவிட்டு, மாழ்கிய-மயங்கிய, முற்றிழை - சக்களத்தியினது, மழைக்கணீர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணீரானது, முகம் - முகத்தில், நிறைந்த - நிறம்பின, எ-று. மற்று ஏ அசைகள். (௭)

நாள்விழவயர்ந்தவ ணாணிக்காதலன்
றோளணிசாந்தநீர் தோய்ந்துநீக்கலும்
வாளுகிருழுதமெய் வடுககண்டேங்குரு
மீளவுமுளநனி வெள்கினுளரோ.

(ப - ரை.) நாள் - புதிதாக, விழவயர்ந்தவன் - கலியாணம்பண்ணப்பட்டவள், நாணி - வெட்கப்பட்டு, காதலன் - புருஷனது, தோளணி - தோள்களினின்றுமணந்த, சாந்தம் - சந்தனத்தை, நீர்தோய்ந்து - நீரிற்குளிர்ந்து, நீக்கலும் - போக்கியவளவில், வாள் - போன்ற, உகிர்-நகங்கள், உழுத-கிழி

த்த, மெய் - சரீரத்தில், வடுக்கண்டு - குறிகளைப்பார்த்து, எங்குறு - இறங்கி, மீளவும் - மறுபடியும், உளம் - மதில், கனி - மிகவும், வெள்கினாள் - வெட்க முற்றாள், எ-று. அரோ - அசை. (அ)

இன்னணமாடுத னோக்கியெய்திய
மன்னவர்மன்னனு மருங்குதேய்த்துயர்
பொன்னவிரிளமுலைப் பூவைதன்னொடுந்
துன்னுநீர்ப்போர்த்தொழி றொடங்கினனரோ.

(ப - ரை.) இன்னணம் - இத்தன்மையாக, ஆடுதல்-விளையாடுதலை,நோக்கி - பார்த்து, எய்திய - அத்தடாகத்தி னிடத்திலேவந்த, மன்னவர்மன்னனும் - அரசர்க்கரசனாகிய நளமகாராசனும், மருங்குதேய்த்து - இடையைத் தேய்த்து, உயர் - உயர்ந்த, பொன்னவிர்-தேமல்பிரகாசியாநின்ற, இள-இளமைபொருந்திய, முலை-ஸ்தனங்களையுடைய, பூவைதன்னொடும் - தமயந்தியினோடும், துன்னு - நெருங்கிய, நீர்ப்போர்த்தொழில் - சலக்கிரீடையை, தொடங்கினன் - ஆரம்பித்தான், எ-று. அரோ - அசை. (கூ)

சுண்ணமென்சிவிறிநீர் தூரக்குமெந்திர
மெண்ணிலதாங்கிவே ளனையவேந்தலைப்
பெண்ணலங்கனிந்தொளிர் பேதைதன்னொடு
மண்ணியமணியனார் வளைந்திட்டாரரோ.

(ப - ரை.) சுண்ணம் - கந்தப்பொடிகளையும், மெல் - மிருதுவாகிய சிவிறி - துருத்தியையும், நீர்தூரக்குமெந்திரம்-நீரிறைக்குங்குழல்களையும்,எண்ணில - அளவில்லாமல், தாங்கி - எடுத்துக்கொண்டு, வேளனைய - மன்மதனையொத்த, ஏந்தலை - நளமகாராஜனை, பெண்ணலம் - பெண்தன்மை, கனிந்து - பழுத்து, ஒளிர் - பிரகாசியாநின்ற, பேதைதன்னொடும் - தமயந்தியோடுகூட, மண்ணிய - கழுவிய, மணியனார் - ரத்நத்தையொத்தபெண்கள், வளைந்திட்டார் - வளைந்துகொண்டார்கள், எ-று. (கo)

துன்னிருங்கூந்தலார் தூறந்ததாரைகண்
மன்னவன்றோள்களிற் பாய்தல்வானிடை
மின்னினங்காரோடு மிடைந்துமென்புனல்
பொன்னெடுங்குன்றின்மேற் பொழிதல்போன்றதே.

(ப - ரை.) துன்னு - நெருங்கிய, இரு - பெருமைபொருந்திய, கூந்தலார் - கூந்தலையுடையமாதர்கள், தூரந்த - தூவிய, தாரைகள் - சலதாரைகள், மன்னவன்-நளமகாராசனுடைய, தோள்களில் - புசங்களில், பாய்தல்-வீழ்தலானது, வானிடை - ஆகாசத்தினிடத்தில், மின்னினம் - மின்னற்கூட்டம், காரொடும் - மேகத்துடனே, மிடைந்து - நெருங்கி, மெல் - மிருவா

இயசலத்தை, பொன்னெடுங்குன்றின்மேல் - நெடிய மகாமேருவின்மீது, பொழிதல்போன்றது - பொழிதலையொத்திருந்தது, எ-று. (கக)

அரசர்கோன்குலிகநீர்த் தாரையாயிரஞ்
சுரிகுழன்மடந்தையர் முகத்திற்றாவுதன்
முருகவிழ்தாமரை மலரின்மோட்டிளம்
பரிதிசெங்கதிர்க்குழாம் பாய்தல்போன்றதே.

(ப - ரை.) அரசர்கோன் - இராசர்திராசனாகிய நளமகாராசன், குலிகநீர் - இங்குலிகநீரானது, தாரையாயிரம் - ஆயிரந்தாரைகளை, சுரி - சுழித்த, குழல் - கூந்தலையுடைய, மடந்தயர்-மாதருடைய, முகத்தில்- முகங்களில் தாவுதல் - இறைத்தலானது, முருகு - தேன், அவிழ் - விரியாநின்ற, தாமரைமலரின் - தாமரைபுஷ்பத்தினிடத்தில், மோட்டிளம் - மிகுந்த இளமை பொருந்திய, பரிதி - சூரியனுடைய, செங்கதிர்க்குழாம் - சிவந்தகிரணக்கூட்டங்கள், பாய்தல் - வீழ்தலை, போன்றது - ஒத்திருந்தது, எ-று.

ஏ-ஈற்றசை. (கஉ)

விரைகமழ்சுண்ணமும் வீசுசாந்தமு
மரசனாண்டெறியலு மாற்றலாமையாற்
குரைகடல்குளித்திடு மின்னிற்கோதைய
ருரவுநீர்வாவியி லொளித்திட்டாரரோ.

(ப - ரை.) விரை - வாசனை, கமழ் - பரிமளியாநின்ற, சுண்ணமும்- கந்தப்பொடிகளையும், வீசு - வாசனையை வீசாநின்ற, சாந்தமும் - சந்தனத்தையும், அரசன் - நளமகாராஜன், ஆண்டு - அவ்விடத்தில், எறிதலும்-வீசவும், ஆற்றலாமையால் - பொறுக்கமாட்டாமையினால், குரை-சத்தியாநின்ற, கடல் - சமுத்திரத்தில், குளித்திடும் - மூழ்குகின்ற, மின்னியில் - மின்னலைப்போல், கோதையர் - மாதர்கள், உரவு - விரிந்த, நீர் - சலத்தையுடைய, வாவியில் - தடாகத்தில், ஒளித்திட்டார் - ஒளித்துக்கொண்டார்கள், எ-று.

அரோ - அசை. (கங)

வாமமேகலையினார் வளர்ந்தவெம்முலை
நேமியம்புள்ளென நீருட்காட்டுவார்
காமர்வாண்முகத்தினைக் கமலஞ்சேர்த்தித்தண்
டாமரையென மணித் தடத்தின் மூழ்குவார்.

(ப - ரை.) வாமம் - அழகுபொருந்திய, மேகலையினார் - மேகலாபரணத்தையுடைய மாதர்கள், வளர்ந்த - வளர்ந்த, வெம் - விருப்பத்தைத் தராநின்ற, முலை - ஸ்தனங்களை, நேமியம்புள்ளென - சக்கரவபக்ஷியென்று, நீருட்காட்டுவார் - சலத்துக்கொள்ளே காட்டுவார்கள், காமர்-அழகிய, வாள்-பிரகாசம்பொருந்திய, முகத்தினை - முகத்தை, கமலஞ்சேர்த்தி - தாமரைபுஷ்பத்துடனேசேர்த்து, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, தாமரையென - தாமரைப்பூவென்றுசொல்ல, மணி - மூத்தையுடைய, தடத்தின் - தடாகத்தில், மூழ்குவார் - மூழ்குவார்கள், எ-று. (கச)

தோற்றதன்பெரும்படை துளங்கினுமினி
யாற்றலமெனமல ரடியிற்சேர்தலுங்
கோற்றொடியலங்கலங் குன்றன்னானொடு
மேற்றனளெரிமணிச் சிவிறியேந்தியே.

(ப - ரை.) தோற்ற - தோற்றுப்போன, தன் - தன்னுடைய, பெரும் படை-பெரியசேனைகள், துளங்கினும் - நடுங்கினோம், இனி - இனிமேல், ஆற்றலமென - பொறுக்கமாட்டோமென்று, மலரடியில் - தாமரைமலரினை யொத்த பாதத்தில், சேர்தலும் - அடையுமளவில், கோற்றொடி - தமயந்தி யானவள், அலங்கல் மாலையையணிந்த, அம் - அழகிய, குன்றன்னானொடும்- மலையையொத்த நளமகாராசனுடனே, எரி - பிரகாசியாநின்ற, மணி - ரத்நத் தாற்செய்த, சிவிறி - நீர்தூற்றுந் துருத்தியை, ஏந்தி - தாங்கி, ஏற்றனள்- எதிர்த்தாள், எ-று. (கரு)

ஓவியரெழுதரு முருவப்பூங்கொடிக்
கோவைவார்மணிவடக் கொம்மைவெம்முலைத்
தூவினோமுறுமெனச்சுடர்செய்பூணினா
னாவியந்துகில்கரந் தமையத்தூவினான்.

(ப - ரை.) ஓவியர் - சித்திரக்காரராலே, எழுதரு - எழுதுதற்கரிய, உருவம் - வடிவத்தையுடைய, பூங்கொடி - தமயந்தினது, கோவை - கோத் திருக்கிற, வார் - நீண்ட, மணிவடம் - முத்துமாலையணிந்த, கொம்மை-இள மைபொருந்திய, வெம்-விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலை - ஸ்தனங்களில், தூவி ல்-நீரைத்தூவில், நோமுறுமென - வருந்துவளென்று, சுடர்செய் - பிரகாசிக் கின்ற, பூணினான் - ஆபரணத்தையுடைய நளமகாராசன், ஆவி - பாலாவி யையொத்த, அம் - அழகிய, துகில் - வஸ்திரமானது, கரந்தமைய - மறை யும்படி, தூவினான் - இறைத்தான், எ-று. (கசு)

அந்துகினனைதலி னல்குறேன்றுதல்
கந்தடுகளிற்றினான் காணவெள்குறுச்
சுந்தரச்சுண்ணநீர் முகத்திற்றாயவன்
சந்தணிதடம்புயந் தழுவினாளரோ.

(ப - ரை.) அந்துகில் - அழகியவஸ்திரம், நனைதலில் - நனைந்தவள வில், அல்குல் - நிதம்பமானது, தோன்றுதல் - தோன்றுதலை, கந்தடு - கட்டு த்தறியைமுறிக்காநின்ற, களிற்றினான் - யானையையுடையநளன், காண-பார் க்க, வெள்குறு - வெட்கமுற்று, சுந்திரம் - அழகிய, சுண்ணநீர்-கந்தப்பொடி கலந்தநீரை, முகத்திற்றாய் - முகத்திலே யிறைத்து, அவன் - அவ்வரசனு டைய, சந்தணி - சந்தனமணிந்த, தடம்புயம் - பருத்ததோள்களை, தழுவி னார் - தழுவிக்கொண்டாள், எ-று.

(போ - ரை.) தன்னுடைய அவயவங்களை நளன் பார்க்குமளவில் அது கண்டு நாணிய தமயந்தி அவன் பாராமைக்கு அவன் முகத்தில் நீர்தூவியதுமன்றி மடமையால் தழுவினளென்க. (கஎ)

இனியிரண்டுபாட்டால் சலக்கிரீடைசெய்தபின் தமயந்தி யலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

அலர்முலையம்மருங் ககறுநாமெனுக்
கலுழ்வபோற்றண்டுளி காலுமேகலை
நிலவுமிழ்பூணினு ணீக்கியேர்பெற
விலகிவில்லுமிழ்கலை வீக்கினளரோ.

(ப - ரை.) அலர்முலை-தமயந்தியினது, அம்மருங்கு-அழகியஇடையை, அகறும்-நீங்குவோம், நாமெனு-நாமென்று, கலுழ்வபோல்-அழுகின்றதுபோல், தண்டுளி-தண்ணிய துளிகளை, காலும்-சொரியும், மேகலை-மேகலாபரணத்தை, நிலவு-பிரகாசத்தை, உமிழ்-உமிழாநின்ற, பூணினுள் - ஆபரணத்தையுடை தமயந்தி, நீக்கி-கள்ளி, ஏர்பெற-அழகுபெற, விலகி-விட்டுவிட்டு, வில்-பிரகாசத்தை, உமிழ்-கக்காநின்ற, கலை-ஆடையை, வீக்கினள் - கட்டிக்கொண்டாள். எ-று. பூணினுல் மேகலைநீக்கி கலைவீக்கினுளெனக்கூட்டுக,

நகைநிலாத்தவழ்ந்தென நானங்கோட்டிய
முகிழ்முலைமுன்றிலின் முத்தந்தாங்கினு
ளகினறுந்தூமமென் குழலிலம்மலர்ச்
சிகழிகைவேய்ந்தன டிலகந்தீட்டினள்.

(ப - ரை.) நகை-ஒளியையுடைய, நிலா-சந்திரிகை, தவழ்ந்தென-தவழ்ந்ததுபோல, நானங்கோட்டிய-கஸ்தூரியப்பிய, முகிழ்-அரும்பையொத்த, முலைமுன்றிவில்-ஸ்தனப்பிரதேசத்தில், முத்தம்-முத்துவடத்தை, தாக்கினுள்-தரித்தாள், அகில்-அகிலினுடைய, நறுந்தூமம்-நறியபுகையூட்டிய, மென்குழலில்-மெல்லியகூந்தலில், அம்-அழகிய, மலர்ச்சிகழிகை - மலர்மாலையை, வேந்தனள்-தரித்தாள், திலகம்-பொட்டை, தீட்டினுள்-எழுதினுள். எ-று.

களிர்ச்சுரும்பரற்றுதார்க் காளைகாமநோய்
தளிர்த்தெழமடமயிற் சாயறன்னெடுந்
துளிப்புபல்கண்படு சோலைநாப்பணுேர்
பளிக்குமேனிலைமலர்ப் பள்ளிமேவினன்.

(ப - ரை.) களி-களிப்பையுடைய, சுரும்பு-வண்டுகள், அரற்றுதார்-சத்தியாநின்ற மாலையையுடைய, காளை-நளமகாராசனுனவன், காமநோய்-விரகநோயானது, தளிர்த்தெழ-அதிகரிக்க, மடமயிற்சாயறன்னெடும்-தமயந்தியு

டனே, துளிப்புயல்-துளியையுடைய மேகங்கள், கண்படு - நித்திரைசெய்யா நின்ற, சோலைநாப்பண்-சோலைக்கு மத்தியத்தில், ஓர் பளிக்குமேனிலை - ஒரு பளிங்கினாற்செய்த மேலுப்பரிகையில், மலர்ப்பள்ளி-புட்பசயனத்தில்,மேவினன்-சேர்ந்தான். எ-று.

அரிக்குரற்கிண்கிணி சிலம்பொடார்த்தன
புரிக்குழன்மலர்மழை பொழிந்துபொங்கிய
வரிச்சிறைத்தும்பிபாட் டயர்ந்தமங்கைதன்
றிருக்கிளர்முலைநலஞ் செம்மலுண்ணவே.

(ப - ரை.) மங்கைதன் - தமயந்தியினது, திருக்கிளர் - அழகுமிகுந்த, முலைநலம்-ஸ்தனத்தின் இன்பத்தை, செம்மல்-நளமகாராசன், உண்ண-அனுபவியாநிற்க, அரி-தவளையினது, குரல்-குரலையொத்த, கிண்கிணி - சதங்கைகள், சிலம்பொடு-சிலம்புடனே, ஆர்த்தன-ஆரவாரித்தன, புரி-கட்டுப்பட்ட, குழல்-கூந்தல், மலர்மழை-புஷ்பவருஷத்தை, பொழிந்து-சொரிந்து, பொங்கிய-மிகுந்தன, வரி-நீண்ட, சிறை-இறகையுடைய, தும்பி-வண்டுகள், பாட்டயர்ந்த-பாட்டைப்பாடின. எ-று. (௨௧)

ஏந்திளவனமுலை சாடவீர்நறுஞ்
சாந்துதிர்ந்தெதிரெழி றவழுமார்பினன்
பூந்துணர்பொதுளிய பொதும்பர்நாப்பணோர்
வாய்ந்தபூங்கொடியொடு மணந்துவைகினன்.

(ப - ரை.) ஏந்து-ஏந்திய, இள - இளமையாகிய, வனமுலை - அழகிய ஸ்தனங்கள், சாட-மோத, ஈர்-குளிர்ச்சியும், நறு - வாசனையும்பொருந்திய, சாந்துதிர்ந்து-சந்தனமழிந்து, எதிர்-நேராக, எழில்தவழும்-அழகுபொருந்திய, மார்பினன்-மார்பையுடையநளன், பூந்துணர்-பூங்கொத்துகள், பொதுளிய-நெருங்கிய, பொதும்பர்-சோலையினுடைய, நாப்பண்-மத்தியத்தில், ஓர்-ஒப்பற்ற, வாய்ந்த-தனக்குக் கிடைத்த, பூங்கொடியொடு-தமயந்தியினுடனே மணந்து-கூடி, வைகினன்-இருந்தான். எ-று. (௨௨)

புனல்விளையாட்டுப்படலம்-முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-௬௯௯

கடவுள் துணை.

சூதாடு படலம்.

[இப்படலத்தால் குறைவின்றியசெல்வத்தை யனுபவிக்
கும்நளன் விதிவழியால் அளவிறந்ததுன்ப மனுப
வித்தற்குக் காரணமாகிய சூதாடல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

வாம்பரித்தேரினானு மாழையொண்கண்ணினாளு
மேம்பலோடினிதுபுல்லி யிடைவிடாதொழுகுநாளி
லாம்பலம்போதுகாட்டு மணிதிகழ்பவளச்செவ்வாய்க்
காம்புறழ்தோளினாட்குக் கருப்பம்வந்துற்றதன்றே.

(ப - ரை.) வாழ்-தாவாநின்ற, பரித்தேரினானும் - குதிரைகட்டிய தேரையுடைய நளமகாராசனும், மாழை-மாவடுவையொத்த, ஒள்-பிரகாசம்பொருந்திய, கண்ணினாளும்-கண்ணையுடைதமயந்தியும், ஏம்பலோடு-அகமலர்ச்சியுடனே, இனிதுபுல்லி-இனிமையாகப்புல்லி, இடைவிடாது-நீங்காது, ஒழுகுநாளில்-நடக்குநாளிலே, ஆம்பலம்போது-செவ்வல்லிமலரை, காட்டும்-காட்டுகின்ற, அணிதிகழ்-அழகுபிரகாசியாநின்ற, பவளம்-பவளத்தையொத்த, செவ்வாய்-சிவந்தவாயையும், காம்பு-மூங்கிலை, உறழ்-ஒத்த, தோளினாட்கு-தோளையுமுடைய தமயந்திக்கு, கருப்பம்வந்துற்றது-கர்ப்பமுண்டாயிற்று. எ-று.

[இதனால் தமயந்தியின்கருப்பக்குறிகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

மெலியுநுண்மருங்குதோன்ற வேயிளந்தோள்கடேம்ப
நலனுறுசெய்யமேனி பாசொளிநரம்புகாட்ட
வளர்சுணங்கணிந்துவீங்கி யழகுவீற்றிருந்தபொம்மன்
முலைமுகங்கருகிச்செவ்வி முகமதிவிளர்த்ததன்றே.

(ப - ரை.) மெலியும்-வாடாநின்ற, நுண்-நுட்பமான, மருங்கு-இடையானது, தோன்ற-காண, வேய்-மூங்கிலையொத்த, இள-இளமையாகிய,தோள்கள்-தோள்கள், தேம்ப-வாட, நலனுறு-நன்மைபொருந்திய,செய்யமேனி-சிவந்தவுடம்பு, பாசொளி-பசியவொளியையுடைய, நரம்புகாட்ட-நரம்புகளைத்தோற்றுவிக்க, அலர்-பரந்த, சுணங்கு-தேமலை, அணிந்து-தரித்து, வீங்கி -

பருத்து. அழகுவீற் றிருந்த-அழகானது தங்கியிருந்த, பொம்மல் - பொலிவு பொருந்திய, முலைமுகம்-ஸ்தனங்களின் முகங்கள், கருகி - கறுத்து, செவ்வி அழகையுடைய, முகமதி-முகமாகியசந்திரன், விளர்த்தது-வெண்மையடைந்தது, எ-று. அன்று-ஏ-அசைகள். (உ)

குழைமுகங்கிழித்துநீண்ட கொழுங்கடைமழைக்கட்பேதை
பொழிகதிர்திங்கள்காட்டும் வலம்புரிவருந்திப்பொங்கி
யொழுகொளிநிலவுகாலு நித்திலமுயிர்த்ததென்ன
மழகளிறனையதோற்ற மாணிளங்குழவியீன்றாள்.

(ப - ரை.) குழைமுகம்-காதின்முகத்தை, கிழித்து - கிழித்து, நீண்ட-நீண்டிருக்கிற, செழு-செழுமையாகிய, கடை-கடையையுடைய, மழைக்கண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணையுடைய, பேதை - தமயந்தியானவள், பொழி-சொரியாநின்ற, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, திங்கள் - சந்திரனை, காட்டும்-தோற்றுவிக்கும், வலம்புரி-வலம்புரிச்சங்கமானது, வருந்தி - வருத்தமுற்று, பொங்கி-பிரகாசித்து, ஒழுகு-மிகுந்த, ஒளி-காந்தியையுடைய, நிலவு-சந்திரிகையை, காலும்-கக்காநின்ற, நித்திலம்-முத்தை, உயிர்த்ததென்ன-பெற்றதுபோல, மழ-இளமைபொருந்திய, களிறனைய-யானையையொத்த, தோற்றம்-காட்சியையுடைய, மாண்-மாட்சிமையாகிய, இளங்குழவி - இளங்குழந்தையை, ஈன்றாள்-பெற்றாள். எ-று. (ங)

மழகளிறனையநம்பி பிறையெனவளருநாளிற்
கழைபுரைதோளிபின்னோர் கன்னியையுயிர்த்தாண்மக்கள்
குழலினுங்கனிந்தவந்தீங் குதலைகேட்டுருகிவெய்ய
முழைபுகுசீயமன்ன னுவகையன்மூழ்கினானே.

(ப - ரை.) மழ-இளமைபொருந்திய, களிறனைய - யானையையொத்த, நம்பி-பிள்ளையானவன், பிறையென - மூன்றாம்பிறைபோல, வளருநாளில்-வளர்ந்து வருங்காலத்தில், கழைபுரை-மூங்கிலையொத்த, தோளி - தோளையுடைய தமயந்தி, பின்-பின்பு, ஓர்கன்னியை-ஒருபெண்ணை, உயிர்த்தாள்-பெற்றாள், மக்கள்-இரண்டுகுழந்தைகளுடைய, குழலினும் - வேய்ங்குழலினும், கனிந்த-கனிவாகிய, அம்-அழகிய, தீங்குதலை-தித்திப்புப்பொருந்திய மழலைச்சொல்லை, கேட்டுருகி-கேட்டுள்ளுருகி, வெய்ய-வெவ்விதாகிய, முழை-குகையில், புகும்-நுழையாநின்ற, சீயமன்னன்-சிங்கத்தையொத்த நளமகாராஜன், உவகையில்-சந்தோஷத்தில், மூழ்கினான்-அழுந்தினான். எ-று. (ச)

நிழலுமிழ்ந்துதிரங்காலும் வயிரவாணிடைதர்கோமா
னெழுபுவிவேந்தர்யாரு மிடுதிறைகொணர்ந்தேந்தொன்றுந்
தொழுதெனவேத்திநிற்பத் தொடுகடலுடுத்தஞால
முழுவதுமொருகோலோச்சி முறைவழாதளித்தானன்றே.

(ப - ரை.) நிழல் பிரகாசத்தை, உமிழ்ந்து-சொரிந்து, உதிரங்காலும்-ரத்தத்தைக்கக்கும், வயிரவாள்-கூரியவாளையுடைய,நிடதர்கோமான்-நளமகாராசன், எழுபுவி-சப்ததீவிலுமுள்ள, வேந்தர்யாரும் - அரசரெல்லாரும், இடு திறை-இடாநின்ற கப்பங்களை, கொணர்ந்து கொண்டுவந்து, என்ஞான்றும்-எந்தநாளும், தொழுதனர்-வணங்கினவராய், ஏத்தி - துதித்து, நிற்ப - நிற்க, தொடு-தோண்டிய, கடலுடுத்த-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, ஞாலமுழுவதும் - உலக முழுமையும், ஒருகோலோச்சி - ஒருசெங்கோலைச்செலுத்தி, முறைவழாது-கிரமந்தப்பாது, அளித்தான்-ரட்சித்துக்கொண்டு வந்தான், எ-று.

கோவடுகுருதிவேலான் கொழுஞ்சுடர்பட்டகாலைச்
சேவடிகழுவலின்றிச் செய்கடன்கழித்தநோக்கிக்
காவலற்சேருங்காலங் கருதுபுபன்னிராண்டு
மேவருதான்றியுற்ற வெங்கலிமேயினனே.

(ப - ரை.) கோ-(சத்துருக்களாகிய) ராஜாக்களை,அடு-கொல்லாநின்ற, குருதி - ரத்தந்தோய்ந்த, வேலான் - வேலாயுதத்தையுடையநளன், கொழு செழித்த, சுடர்-சூரியன், பட்டகாலை - அஸ்தமித்தபொழுது, சேவடி சிவந்த பாதங்களை, கழுவலின்றி-கழுவாமல், செய்கடன் - செய்பத்தக்கநித்திய கருமத்தை, கழித்தனோக்கி - செய்துமுடித்தலைப்பார்த்து, காவலன்-அரசனை, சேருங்காலம் - அடையுங்காலம், (எதுவென்று) கருதுபு - நினைத்து, பன்னிராண்டு பன்னிரண்டுவருஷம், மேவரும்-அடைதற்கரிய, தான்றியுற்ற-தான்றிமரத்தின்கண்ணிருந்த, வெங்கலி - வெவ்வியகலியன், மேயினன் - சேர்ந்தான், எ-று.

கலிவிருத்தம்.

விட்புலத்தரசரு மேனைவேந்தரும்
வட்கவிம்மன்னவன் மல்லல்மார்பகம்
பெட்புறுமடந்தையைப் பிரிப்பன்யானென
புட்கரன்பாற்கலி போயினனரோ.

(ப - ரை.) விட்புலத்து-தெய்வலோகத்திலிருக்கும், அரசரும் - இந்திராதிதேவரும், ஏனைவேந்தரும்-பூலோகத்தரசரும் வட்க- நாணமடைய, இம் மன்னவன்-இந்த நளனுடைய, மல்லல்-வலிமைபொருந்திய, மார்பகம்-மார்பினிடத்தை, பெட்புறும்-விரும்பும், மடந்தையை-தமயந்தியை, பிரிப்பன்-பிரித்துவிடுவேன், யானென - நானென்று, புட்கரன்பால் - புட்கராஜனிடத்தில்,கலி கலிபுருஷன், போயினன்-போனான், எ று. அரோ-அசை. (எ)

வருகலிபுட்கரன் வதனநோக்குருக்
குரைசழனைவனெனுங் கொற்றவேந்தனே

யொருகுடைநீழலி னுலகங்காத்திட
விருநிலக்கிழமைமநீ யிழந்ததென்கொலோ.

(ப - ரை.) வருகலி - வந்தகலியனானவன், புட்கான் - புட்கராஜனது, வதனம் - முகத்தை, நோக்குறு-பார்த்து, குரைகழல்-சத்தியாநின்ற வீரக்கழலையணிந்த, நளனெனும்-நளனென்று சொல்லப்பட்ட, கொற்றம்-வெற்றியையுடைய, வேந்தனே - அரசனே, ஒருகுடைநீழலின் - ஏகச்சத்திராதிபதியாய், உலகங்காத்திட - இவ்வுலகத்தைரட்சிக்க, இரு-பெருமைபொருந்திய, நிலக்கிழமை-அரசாட்சியை, நீ-நீ. இழந்தது - கைவிட்டது, என்கொலோ - யாதுகாரணமோ. எ-று. (அ)

வாட்டிறல்வேந்தனை மடந்தைதன்னொடுங்
காட்டிடைப்புகுத்திமண் காக்குமன்னருன்
றாட்டுணைதொழநறுந் தாமநீண்முடி
சூட்டுவனினக்கெனச் சொல்லினனரோ.

(ப - ரை.) வாட்டிறல் - வாட்போரில்வெற்றியையுடைய, வேந்தனை - அரசனை, மடந்தைதன்னொடும் - மனைவியுடனே, காட்டிடைப்புகுத்தி-காட்டினிடத்தில்போகச்செய்து, மண் - உலகத்தை, காக்கும் - ரட்சிக்காநின்ற, மன்னர் அரசர்கள், உன்-உன்னுடைய, தாட்டுணை-உபயபாதங்களை. தொழ வணங்க, நறு - வாசனைபொருந்திய, தாமம் - மாலையணிந்த. நீண்முடி-நீண்ட இரீடத்தை, நினக்கு-உனக்கு, சூட்டுவன்-தரிப்பேன், என-என்று, சொல்லினன்-சொன்னான், எ-று. (கூ)

சொல்லலுங்களிமகிழ் தூங்கிப்புட்கரன்
கொல்லியவருதிறற் கூற்றுமஞ்சுறு
மல்லடுதிண்புய மன்னர்மன்னனை
வெல்லுமாறெங்ஙனம் விளம்புவாயென்றான்.

(ப - ரை.) சொல்லலும் - இப்படிசொன்னவளவில், களிமகிழ்தூங்கி - மிகுந்த மகிழ்ச்சியையடைந்து, புட்கரன் - புட்கராஜன், கொல்லிய - கொல்ல, வரும் - வராநின்ற, திறல் - வெற்றியையுடைய, கூற்றம் - யமனும், அஞ்சுறும் - பயப்படும்படியாகிய, மல்லடு - மற்போர் செய்கின்ற, திண்புயம்-திண்ணியபுயத்தையுடைய, மன்னர்மன்னனை - நளனை. வெல்லுமாறு - வெல்லுநெறி, எங்ஙனம் - எவ்விதம், விளம்புவாயென்றான் - சொல்லென்று சொன்னான். எ-று.

எண்ணலையாதுநா னிழைத்தலஞ்சனை
விண்ணவராயினும் விலக்கற்பாலரோ
வண்ணலைச்சூதினுர் படுப்பலஞ்சனீ
கண்ணுறும்யான்கொடு கலியென்றனரோ.

(ப - ரை.) யாதும் எண்ணலை-எவ்வளவும் ஆலோசிக்கவேண்டாம், நாளிழைத்த - நான்செய்த, வஞ்சனை-கபடத்தை, விண்ணவராயினும் - தேவர்களானாலும், விலக்கற்பாலரோ - நீக்குந்தன்மையையுடையர்களோ? அண்ணலை-நளனை, சூதினுற்படுப்பன் - சூதினுற்செயிப்பேன், நீ அஞ்சல் - நீ பயப்படவேண்டாம், கண்ணுறும் - எதிரேவந்த, யான்-நானும், கொடு - கொடிய, வெங்கலியென்றான் - வெவ்வியகலியனென்று சொன்னான், எ-று. (கக)

முழையுறைகொடுவரி யனையமொய்ம்பின
னுழையினிற்போதுமென றுரைத்துவெங்கலி
மழவிடையுருக்கொடு நிற்பவண்சுட
ரிழைதவழ்மார்பின னிவர்ந்துபோயினன்.

(ப - ரை.) முழை-குகையினிடத்தில், உறை இருக்கா நின்ற, கொடுவரி அனைய - புலியையொத்த, மொய்ம்பினன் - வலியையுடைய நளமகாராசனது, உழையினில்-இடத்தில், போதுமென்று-போவோமென்று,உரைத்து-சொல்லி, வெங்கலி - வெவ்வியகலியானவன், மழவிடை-இளவேற்றின், உருக்கொடு - உருவத்தைக்கொண்டு, நிற்ப-நிற்க, வள்-வளப்பமாகிய, சுடர்-காந்தியையுடைய, இழைதவழ் - ஆபரணமசையாநின்ற, மார்பினன் - மார்பையுடைய புஷ்கரராஜன், இவர்ந்து - ஏறிக்கொண்டு, போயினன் - சென்றான்,

உரவுநீர்க்கருங்கட லுலகுகாவலன்
குரைகழல்பணிந்துதங் குறைகள்சாற்றுவா
னரசர்கண்டுயிலமை முகிலினார்ப்புறு
முரசுகண்டுயில்கிலா வாயின்முன்னினன்.

(ப - ரை.) உரவுநீர்-விரிந்தநீரினையுடைய, கருங்கடல் - கரியகடலாற் சூழப்பட்ட, உலகுகாவலன் - உலகுக்கரசனாகிய நளனது, குரைகழல் பணிந்து - சத்திக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த [பாதத்தைவணங்கி, தங்குறைகள்சாற்றுவான் - தமதுகுறைகளைச்சொல்வதற்கு, அரசர் - அரசர்கள், கண்டுயில்-(சமயங்கிடையாமல்) நித்திரைபண்ண, மைமுகிலின் - கறுத்தமேகத்தைப் போல, ஆர்ப்புறும் - சத்திக்காநின்ற, முரசு-பேரிகையானது, கண்டுயில்கிலா - நித்திரைசெய்யாத, வாயில்-அரண்மனை வாசலில், முன்னினன்-அடைந்தான், (புஷ்கரராசன்) எ-று. (கஉ)

மன்னவற்கெம்வர வுரைத்திவாயிலோ
யென்னலுமாங்கவ னெய்திக்கூறலுங்
கொன்னயில்வேலினன் கொணர்கவென்றன
னன்னவன்வருகென வவையினெய்தினன்.

(ப - ரை.) வாயிலோய்-வாயிற்காவலாளனே! மன்னவற்கு - நளமகாராஜனுக்கு, எம்வரவுரைத்தி -எமதுவரவைச்சொல்லு; என்னலும் - என்று

சொல்லலும், ஆங்கவன் - அக்காவலன், எய்திக்கூறலும்-போய்ச் சொன்ன வளவில், கொன்னவில் - கொல்லுதலைச்செய்யாநின்ற, வேலினன்-வேலையுடையவரசன், கொணர்கவென்றனன் - அழைத்துவா வென்றுசொன்னன், அன்னவன்வருகென - அக்காவலாளன் வாவென்றுசொல்ல, அவையினெய்தினன் - சபையில் வந்தான் (புஷ்கரராஜன்,) எ-று. (கச)

களைகணதாகியோர் கவிகைநீழலில்
வளைகடலுலகெலாம் புரக்குமன்னவன்
றளையவிழ்தாமரைத் தாளில்வீழ்ந்தெழு
மிளவலோடளவளா யிருக்குமேல்வையில்.

(ப - ரை.) களைகணதாகி-ஆதாரமாகி, ஓர்-ஒரு, கவிகை-வெண்கொற்றக்குடையினது, நிழலில்-நீழலிலிருந்து, வளைகடல் - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, உலகெலாம் - பூவுலகமுழுவதும், புரக்கும்-காப்பாற்றுகின்ற, மன்னவன் - நளமகாராசனுடைய, தளையவிழ்-முறுக்குகள்விரிந்த, தாமரை-தாமரைப்பூவையொத்த, தாளில்-பாதத்தில், வீழ்ந்து-வணங்கி, எழும்-எழுகின்ற, இளவலோடு-இளையோனாகிய புஷ்கரராஜனுடனே, அளவளாய் - ஒருவர்க்கொருவர் கலந்துபேசிக்கொண்டு, இருக்குமேல்வையில்-இருக்குஞ்சமயத்தில், எ-று.

கொல்சினவாகைவேற் குரிசின்மல்லலேற்
றெல்லுமிழ்மணிக்கொடி யுயர்த்ததென்னென
வல்லடுசூதினி லேற்றமன்னரை
வெல்கொடியீதென விளம்பினனரோ.

(ப - ரை.) கொல்-கொல்லுகின்ற, சினம் கோபத்தையுடைய, வாகை--வெற்றிபொருந்திய, வேல்-வேலாயுதத்தையுடைய, குரிசில்-நளமகாராசனனவன், மல்லல்-பலம்பொருந்திய, ஏற்று ரிஷபத்தின்மேல்,எல்-பிரகாசத்தை, உமிழ்-கக்காநின்ற, மணிக்கொடி - அழகியகொடியை. உயர்த்தது பிடித்தது, என்னென-என்னவென்றுகேட்க, வல்-சொக்கட்டானல், அடு-பொருகின்ற சூதினில், சூதாட்டத்தில், ஏற்றமன்னரை - எதிர்த்தவேந்தரை, வெல்-செயிக்கின்ற, கொடி-துவசம், ஈதென-ஈதென்று, விளம்பினன்-சொன்னன். ()

சொல்லியவவ்வுரை கேட்டுத்தூமணிக்
கல்லெனப்பணைத்துயர் கலவைத்தோளினன்
வெல்கொடியுயரிய விடலைசூதினீ
வல்லையேலாடுதும் வருகென்றோதினன்.

(ப - ரை.) சொல்லிய-சொன்ன, அவ்வுரை-அந்தவார்த்தையை, கேட்டு-செவியிற்கேட்டு,தூ-பரிசுத்தமாகிய, மணி-இரத்நங்களையுடைய,கல்லென-மலையைப்போல, பணைத்து-பருத்து, உயர்-உயர்ந்த, கலவை-சந்தனமணிந்த

தோளினன் - தோள்களையுடையவன், வெல்கொடி யுயரிய-வெல்லாநின்ற கொடியைப்பிடித்த, விடலை - புஷ்கரனே, சூதில் - சூதாட்டத்தில், நீவல்லை யேல் - நீ வல்லமை யுடையவனானால், ஆடுதும் - ஆடுவோம், வருகென்றோதி னன்-வாவென்று சொன்னான். எ-று. (கஎ)

நஞ்சினிற்கொடியவன் புணர்ப்பினம்மிறை
வஞ்சகச்சூதினின் மனம்வைத்தானென
வஞ்சினரமைச்சரவ் வரசர்கோமகன்
செஞ்சரண்டொழுதிவை செப்பன்மேயினர்.

(ப - ரை.) நஞ்சினில்-விஷத்தைப்பார்க்கிலும், கொடியவன்-பொல்லா தவனாகிய புஷ்கரனது, புணர்ப்பின்-சம்பந்தத்தினால், நம்மிறை-நம்முடைய வரசன், வஞ்சகம்-கபடமாகிய,சூதினில்-சூதில், மனம்வைத்தானென - சிந் தைவைத்தானென்று, அஞ்சினர்-பயந்தவராய், அமைச்சர்-மந்திரிகள், அவ்வ ரசர் கோமகன்-அந்த நளமகாராஜனது, செஞ்சரண்தொழுது-சிவந்தபாதங் களை வணங்கி, இவை செப்பனமேயினர்-இவைசொல்லத்தொடங்கினார்கள்.

சீலநற்றருமமெய் சிதைக்குந்தெண்டிரை
வேலைமுற்றிருநிலக் கிழமைவீழ்த்திடும்
மாலுறுத்திடுங்கவ ருடன்மன்னகேள்
கோலிழுக்கரசர்தங் கொள்கைத்தென்பவே.

(ப - ரை.) மன்னகேள்-அரசனேகேளு, கவருடல் - சூதாடலானது, சீலம்-ஒழுக்கத்தையும், நற்றருமம்-நல்லதருமத்தையும்,மெய்-சத்தியத்தையும், சிதைக்கும்-கெடுக்கும், தெள்திரை-தெள்ளிய அலைகளையுடைய,வேலைமுற்று- கடலினால்சூழப்பட்ட, இரு-பெருமைபொருந்திய, நிலக்கிழமை - அரசாக்ஷி யை, வீழ்த்திடும்-தள்ளிவிடும், மாலுறுத்திடும்-மயக்கஞ்செய்விக்கும், கோலி ழுக்கரசர்தம் - கொடுங்கோலைச் செலுத்துகிற அரசர்களது, கொள்கைத்தெ ன்ப-கோட்பாட்டையுடையதென்று (பெரியோர்கள்) சொல்லுவார்கள்.

கள்ளுணவிரும்புதல் கழகஞ்சேர்தல்மா
லுள்ளுறப்பிறர்மனை நயத்தலொன்னலர்க்
கெள்ளருஞாட்பினு ளிரியல்செய்திடல்
வள்ளியோயறநெறி வழுக்குமென்பவே.

(ப - ரை.) கள்ளுணவிரும்புதல்-மதுவைக்குடிக்க இச்சித்தலும், கழகஞ் சேர்தல்-சூதாடுமிடத்தைச் சேர்தலும், மாலுள்ளுற - உள்ளேமயக்கமடைய, பிறர்மனைநயத்தல்-பிறர்மனையாளை விரும்புதலும், ஒன்னலர்க்கு-சத்துருக்க ளுக்கு, எள்ளரு-இகழ்ச்சியில்லாத, ஞாட்பினுள் - அமர்க்களத்தில், இரியல்

செய்திடல்-பின்னிட்டோடலும் (ஆகிய இவைகளால்,) வள்ளியோய்-வரையாது கொடுக்குமரசனே, அரநெறி-அறத்தின்வழி, வழுக்குமென்ப - பிறழுமென்று (பெரியோர்கள்) சொல்லுவார்கள். எ-று. (உ0)

ஐயநீயாடுதற் கமைந்தசூதுமற்
றெய்துநல்குரவினுக் கியைந்ததூதுவெம்
பொய்யினுக்கருந்துணை புன்மைக்கீன்றதாய்
மெய்யினுக்குறுபகை யென்பர்மேலையோர்.

(ப - ரை.) ஐய-ஐயனே, நீயாடுதற்கு-நீயாடுகிறதற்கு, அமைந்த-சம்மதித்த, சூது-சூதாட்டமானது, எய்துநல்குரவினுக்கு-தானேவருதற்குரிய தரித்திரத்துக்கு, இயைந்ததூது-நல்லதூதாகும், வெம்பொய்யினுக்கு - வெவ்விய பொய்க்கு, அருந்துணை-நல்லசகோதரமாகும், புன்மைக்கு-கீழ்த்தொழிலுக்கு ஈன்றதாய்-பெற்றதாயாகும், மெய்யினுக்கு-சத்தியத்துக்கு, உறுபகையென்பர்-மிகுந்தபகையென்று சொல்லுவார்கள், மேலையோர்-பெரியோர்கள்.

எள்ளுகசூதினை யிகலிவென்றதூஉங்
கள்ளமேற்கொடுவலை கரந்துவேட்டுவ
ருள்ளுறவமைத்திடு முண்மையோர்கிலாப்
புள்ளினமருந்தின போலுமென்பவே.

(ப - ரை.) எள்ளுக-இகழக்கடவாய், சூதினை - சூதாட்டத்தை, இகலி-பகைத்து, வென்றதூஉம்-செயித்ததும், கள்ளம்-கபடத்தை, மேற்கொடு-மேற்கொண்டு, வலைகரந்து-வலையைமறைத்து, வேட்டுவர்-வேடர்கள், உள்ளுறவமைத்திடுமுணவை-உள்ளேவைத்திருக்கிற இரையை, ஓர்கிலா - அறியாத, புள்ளினம்-பறவைக் கூட்டங்கள், அருந்தின-உண்டவை, போலும் -ஒக்கும், என்ப-என்றுசொல்லுவார்கள். எ-று. (உஉ)

கலைக்கடல்கடந்துளார் கழறுங்கட்டுரை
சிலைத்தழும்பிருந்ததோட் செம்மல்கேட்டுயி
ருலப்பினுமறுக்கிலே னுரைத்தவாய்மைநீர்
விலக்குவதென்னென விளம்பினனரோ.

(ப - ரை.) கலைக்கடல் - அறுபத்து நாலுகலைகளாகிய சமுத்திரத்தை, கடந்துளார்-ஆராய்ந்தமந்திரிகள், கழறும்-சொல்லுகிற, கட்டுரை சொல்லை, சிலைத்தழும்பிருந்த தோட்செம்மல் - சிலையின்தழும்புபொருந்திய புசத்தையுடைய நளமகாராசன், கேட்டு-கேட்டு, உயிருலப்பினும்-உயிரிறந்துவிட்டாலும், உரைத்தவாய்மை-யான்சொன்னசொல்லை, மறுக்கிலன்-தடுக்கமாட்டேன், நீர்விலக்குவதென்னென - நீங்கள் விலக்குகிறதென்னென்று, விளம்பினன்-சொன்னான். எ-று. (உரு)

மன்னவனியைந்தவை மறுக்கலானென
வின்னலுற்றமைச்சராண் டிருப்பவெங்கலி
துன்னியதானுமூழ் துரத்தவாற்றினு
முன்னருஞ்சூதினின் முயல்கின்ருனரோ.

(ப - ரை.) மன்னவன்-அரசன், இயைந்தவை - சம்மதித்தவை, மறுக்கலானென-தடுக்கமாட்டானென்று, இன்னலுற்று-வருத்தமடைந்து, அமைச்சராண்டிருப்ப-மந்திரிகளவ்விடத்தில் பேசாதிருக்க, வெங்கலிதுன்னியதானும்-வெவ்வியகலி சேர்ந்ததினுலேயும், ஊழ்-ஊழ்வினையானது, துரந்தவாற்றினும்-செலுத்துதலினுலும், முன்னருஞ் சூதினில்-நினைத்தற்கரிய சூதாட்டத்தில், முயல்கின்ருன்-முயற்சிபடுகின்ருன். எ-று. (உ௪)

நிழலுமிழ்வயிரவா ணிடதர்கோமக
னெழுகொளிப்பூணின வொட்டம்யாதென
மழவிடையதனேயான் வைப்பனீயுமு
னெழுகடன்ஞாலமு மியைகவென்றனன்.

(ப - ரை.) நிழல்-பிரகாசத்தை, உமிழ்-கக்காநின்ற, வயிரவாள்-கூரிய வாளையுடைய, நிடதர்கோமகன்-நளமகாராசனுனவன், ஒழுகொளிப்பூணினய்-மிகுந்த பிரகாசம்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடைய புஷ்கரனே, ஒட்டம் யாதென-பந்தயம்யாதென்றுகேட்க, மழவிடையதனே-என்னுடைய இளவேற்றை, யான்-நான், வைப்பன்-பந்தயமாக வைப்பேன், நீயும்-நீயும், உன்னெழுகடல் ஞாலமும்-உனது எழுசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகத்தையும், இயைக-வைத்தற்குச்சம்மதி, என்றனன்-புஷ்கரன் சொன்னுன். எ - று. (உ௫)

சூழ்வினைப்புணர்ப்பினுற் சொன்னவாறியைந்
தாழ்கடற்புவிதொழு மரசனுடவெங்
காழ்மனக்கொடுங்கலி கவற்றின்வண்ணமாய்
வீழ்தலும்புட்கரன் வென்றிட்டானரோ.

(ப - ரை.) சூழ்-சூழ்ந்த, வினை-ஊழ்வினையின், புணர்ப்பினுல்-சம்பந்தத்தினுல், சொன்னவாறியைந்து-அவன்சொன்னபடி சம்மதித்து, ஆழ் - ஆழ்ந்த, கடற்புவிதொழும்-கடலாற் சூழப்பட்ட வுலகம் வணங்கும், அரசன்-நளமகாராசன், ஆட-சூதாட, வெம்-வெவ்விய, காழ்-வயிரம்பொருந்திய, மனம்-மனத்தையடைய, கொடுங்கலி-கொடியகலியானவன், கவற்றின்வண்ணமாய் சூதின்வடிவமாய், வீழ்தலும்-புரளவும், புட்கரன் - புட்கராசன், வென்றிட்டான்-செயித்தான். எ-று. (உ௬)

கழைசுளிபுகர்முகக் களிறுதேர்பரி
யிழைதவழிளமுலே மகளிரீட்டிய
விழுநிதிக்குப்பைகள் வேலேசூழ்புவி
முழுவதுந்தோற்றனன் முழவுத்தோளினுன்.

(ப - ரை.) கழைசுளி-கருப்பைமுறிக்கின்ற, புகர்முகம்-புள்ளிபொருந்திய முகத்தையுடைய, களிறு-யானையும், தேர்-இரதமும், பரி - குதிரையும், இழை-ஆபரணமானது, தவழ்-அசையாநின்ற, இள - இளமைதங்கிய, முலை-ஸ்தனங்களையுடைய, மகளிர்-மாதர்களும், ஈட்டிய-சம்பாதித்த, விழு-மேன்மையாகிய, நிதிக்குப்பைகள்-திரவியக்கும்பலும், வேலைசூழ்-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, பூவி-பூமியும், முழுவதும்-ஆகியவனைத்தையும், முழவுத்தோளினன்-மத்தளத்தையொத்த தோளையுடைய நளமகாராசன், தோற்றனன்-தோற்றுவிட்டான். எ-று. (உஎ)

அனைத்தையுந்தோற்றனை யருவிபாய்கவுட்
சினக்களிமால்களி றனையசீற்றத்தோய்
மனத்திடைநினைக்குவ தென்னைவல்லைநின்
புனக்கொடிக்கிசைந்தினிப் பொருதும்யாமென்றான்.

(ப - ரை.) அனைத்தையும்-முழுமையும், தோற்றனை-தோற்றுவிட்டாய், அருவி-மதசலவருவியானது, பாய்-பாயாநின்ற, கவுள்-கபோலத்தையுடைய, சினம்-கோபம்பொருந்திய, களி-செருக்கையுடைய, மால்-பெருமைபொருந்திய, களிறனைய-யானையையொத்த, சீற்றத்தோய் - கோபத்தையுடையநளனே, மனத்திடை-மனதினிடத்தில், நினைக்குவதென்னை - ஆலோசிப்பதென்னை, வல்லை-சீக்கிரத்தில், நின்-உன்னுடைய, புனக்கொடிக்கு-மனையாளுக்கு, இசைந்து-பந்தயத்துக்கிசைந்து, நாம்-நாம்இருவரும், இனிப்பொருதும்-இனிஆடுவோம், என்றான்-என்றுசொன்னான். எ-று. (உஅ)

சூதாடுபடலம்-முற்றிற்று.

ஆ-செய்யுள்-கூகூஎ.

நகர்நீங்குபடலம்.

[இப்படலத்தாற் சூதிற் றோல்வியடைந்த நளன்தான் பழகிய அந்நகரத்தி லுள்ளாரோடும் வறியனாய்க் கூடியிருப்பதில் விழையாமல் அந்நகரைவிட்டு நீங்கள் சொல்லப்படுகின்றது.

கலிவிருத்தம்.

என்றலுமுறுவலித் திசைக்கலாதன
வொன்றுநீயுரைத்திட லுலங்கொடோளினாய்
வென்றநின்னகர்வயின் மேவலேனெனாத்
துன்றுகானகஞ்செலத் துணிதன்மேயினான்.

(ப - ரை.) என்றலும்-என்று சொன்னவளவில், முறுவலித்து-சிரித்து, இசைக்கலாதன-சொல்லப்படாதவைகளை, நீ யொன்றுமுரைத்திடல்-நீயொன்றுஞ்சொல்லாதே, உலங்கொடோளினய்-திரண்டகல்லையொத்ததோளையுடையபுட்கரனே, வென்ற-செயித்த, நின்னகர்வயின் - உன்னூரினிடத்து மேவலேனென்று-இருக்கமாட்டேனென்று, துன்று-நெருங்கிய, கானகஞ்செல-காட்டினிடத்திலேபோக, துணிதன்மையினன் - நளமகாராசனிச்சயித்தான். எ-று. (க)

வாட்டிறன்மன்னவன் கமலவாண்முக
மீட்டருமரசிய லிழந்தபோதினும்
பாட்டளிக்கூந்தல்வேந் தவையிற்பைந்தொடை
சூட்டியஞான்றினுந் துலங்குகின்றதே.

(ப - ரை.) வாள்-வாட்போரில், திறல்-வல்லமையுடைய, மன்னவன்-நளமகாராசனது, கமலம்-தாமரைப்பூவையொத்த, வாள் - ஒளிபொருந்திய, முகம்-முகமானது, ஈட்டரும்-சம்பாதித்தற்கரிய, அரசியல்-அரசாட்சியை, இழந்தபோதினும் - இழந்தகாலத்திலும், பாட்டு - இராகங்கள்பாடாநின்ற, அளி-வண்டுகள் மொய்க்கின்ற, கூந்தல்-அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியானவள், வேந்தவையில்-இராசசபையிலே, பைந்தொடை - பசியபூமாலையை, சூட்டிய ஞான்றினும்-சூட்டின நாளிற்பார்க்கிலும், துலங்குகின்றது - பிரகாசிக்கின்றது. எ-று. (உ)

சாமரையிரட்டுந ரடைப்பைதாங்குநர்
தீமுகத்துமிழும்வா ளேந்திச்செல்குந
ரேமுறயாரையும் விலக்கியேந்தருன்
கோமகளினிதுறை கோயிலெய்தினன்.

(ப - ரை.) சாமரையிரட்டுநர்-சாமரை வீசுகிறவர்களையும், அடைப்பைதாங்குநர்-தாம்பூலப்பையை யேந்தப்பட்டவர்களையும், தீ-அக்கினியை, முகத்து-தன்முகத்தில், உமிழும்-கக்குகின்ற, வாள்-கத்தியை, ஏந்தி-தாங்கி, செல்குநர்-வருகின்றவர்களையும், ஏமுற-மயக்கமுற, யாரையும்-மற்றவர்களையும், விலக்கி-நீக்கி, ஏந்தருன்-நளமகாராசன், கோமகள்-தமயந்தி, இனிது-இனிமையாக, உறை-வாசம்பண்ணுகிற, கோயில்-அரமனையை, எய்தினன்-சேர்ந்தான். எ-று. (ங)

கற்றையங்கவரியுங் கால்செய்வட்டமுங்
கொற்றவெண்கவிகையு மின்றிக்கோதைவேல்
மற்றடத்தோளினன் வருதல்காண்டலு
முற்றதையென்கொலென் றுள்ளத்தெண்ணினள்.

(ப - ரை.) கற்றை-தொகுதியாயிராநின்ற, அம்-அழகிய, கவரியும்-சாமரையும், கால்செய்வட்டமும்-சாந்தாற்றியும், கொற்றவெண்கவிகையும்-வெ

ண்கொற்றக்குடையும் இன்றி இல்லாமல், கோதைவேல்-மாலையணிந்தவேலை யுடைய, மல்-வலிமைபொருந்திய, தடம்-பருத்த, தோளினன்-தோளையுடைய நளமகாராசன், வருதல்காண்டலும்-வருதலைப்பார்த்தவளவில், உற்றதை-இப்படிக்கு இவன்வருவதை, என்கொல்-என்னகாரணமென்று, உள்ளத்தெண்ணினள்-மனத்தில் ஆலோசித்தாள். எ-று. (ச)

எண்ணிவந்திறைஞ்சிய வெழிற்கொம்பன்னவண்
மண்ணியமதிநிகர் வதனநோக்குறாப்
புண்ணுழைவேலெனப் புகுந்தயாவையும்
நண்ணலர்கடந்தவே னம்பிகூறினன்.

(ப - ரை.) எண்ணிவந்து-இப்படியாலோசித்தெதிர்வந்து, இறைஞ்சிய-வணங்கிய, எழில்-அழகுபொருந்திய, கொம்பன்னவள்-பூங்கொம்பையொத்ததமயந்தியினது, மன்னிய - கழுவிய, மதிநிகர்-சந்திரனையொத்த, வதனம் முகத்தை, நோக்குறா-பார்த்து, புண்-புண்ணினிடத்தில், நுழை-நுழைகின்ற வேலென-வேலைப்போல, புகுந்தயாவையும்-தானடைந்தவைகளையெல்லாம், நண்ணலர்-சத்துருக்களை, கடந்த-செயித்த, வேல்-வேலையுடைய, நம்பி - நள மகாராசன், கூறினன்-சொன்னன். எ-று. (ரு)

தாழ்தடக்கையின னின்னசாற்றலும்
வீழிவாய்மடமயில் வெய்துயிர்ப்பொடு
மாழ்கினன்வருதினள் மழைக்கணீருகுத்
தாழ்வலியிதுவென வுள்ளந்தேறினள்.

(ப - ரை.) தாழ்-முழங்கால்மட்டுநீண்ட, தடம் - விசாலமாகிய, கையினன்-கைகளையுடைய நளமகாராசன், இன்ன-இவைகளை, சாற்றலும்-சொன்னவளவில், வீழி-வீழிக்கனியையொத்த, வாய்-அதரத்தையுடைய, மடமயில் தமயந்தியானவள், வெய்துயிர்ப்பொடும்-வெவ்வியபெருமூச்சுடனே, மாழ்கினள்-மயங்கினள், வருந்தினள்-வருத்தமுற்றாள், மழைக்கண் - குளிர்ந்தகண்ணினின்றும், நீருகுத்து-நீரைச்சொரிந்து, ஊழ்-ஊழ்வினையினது, வலி-வன்மை, இதுவென-இதுவென்று, உள்ளந்தேறினள்-மனந்தெளிந்தாள். எ-று.

இந்திரசேனனென் றிசைக்கும்பேருடை
மைந்தனுமழலைவாய்க் கொடியுமாழ்குறா
துய்ந்திடக்கொண்டுபே ரோசைபோயநின்
றந்தைதன்வளநகர் சார்கவென்றனன்.

(ப - ரை.) இந்திரசேனனென்று-இந்திரசேனனென்று, இசைக்கும்-சொல்லுகின்ற, பேருடை-நாமத்தையுடைய, மைந்தனும்-பிள்ளையும், மழலை மழலைச்சொல்லையுடைய, வாய்-வாயையுடைய, கொடியும்-புதல்வியும், மாழ்குறாது-வருத்தமுறாது, உய்ந்திட-பிழைத்திருக்க, கொண்டு-உடன்கொண்டு,

பேரோசைபோய்-பெருங்கீர்த்தியையுடைய, நின் உன்னுடைய, தந்தைதன் தகப்பனுடைய, வளம்-வளம்பொருந்திய, நகர்-பட்டணத்தை, சார்கவென்றனன் அடையக்கடவையென்று (நளமகாராசன்) சொன்னான். எ-று.

உயிர்நிகர்மக்களோ டுலங்கொடோளினன்
செயிரறுதந்தைபாற் செல்கென்றோதலும்
புயனறுங்கூந்தலாட் புண்ணினூடெரி
யயினுழைந்தாலென வலமந்தேங்கினாள்.

(ப - ரை.) உயிர்நிகர்-உயிரையொத்த, மக்களோடு-பிள்ளைகளுடனே, உலங்கொள்-திரண்டகல்லின ழகைக்கொண்ட, தோளினன் - தோள்களையுடைய நளமகாராஜன், செயிரறு-குற்றமற்ற, தந்தைபால்-தகப்பனிடத்தில் செல்கென்றோதலும்-போகவென்றுசொல்லலும், புயல்-மேகத்தையொத்த, நறு-வாசனைபொருந்திய, கூந்தலாள்-அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியானவள், புண்ணினூடு - புண்ணினுள், எரி - எரியாநின்ற, அயில் - வேலானது, நுழைந்தாலென-நுழைந்ததுபோல, அலமந்து - மனங்கலங்கி, ஏங்கினாள்-அழுதாள். எ-று. (அ)

நெடுபடுகானிடைத் தமியைநீங்கிப்போய்ப்
படுபரலமளிமேற் பள்ளிகொள்ளவெங்
கடிநகரடைந்துமெல் லணையிற்கண்படி
லடியனேற்கிதனினு மறனுண்டாங்கொலோ.

(ப - ரை.) நெடிபடு-சிள்வண்டுகளையுடைய, கானிடை - காட்டினிடத்தில், தமியை-தனியாகியவென்னை, நீங்கிப்போய்-விட்டுநீங்கிப்போய், படு-உறுத்தாநின்ற, பரல்-பரற்கல்லுகளாகிய, அமளிமேல்-அணையின்மீது, பள்ளிகொள்ள-நீர்நித்திரைசெய்ய, வெம்-குரூரமாகிய, கடி-காவலையுடைய, நகர் பட்டணத்தை, அடைந்து-சேர்ந்து, மெல்-மிருதுவாகிய, அணையில்-சயனித்தில், கண்படில்-நான் நித்திரைசெய்யில், அடியனேற்கு-அடியேனுக்கு, இதனினும்-இதைப்பார்க்கிலும், அறனுண்டாங்கொல்-தருமமுண்டோ, எ-று.

என்றவளுரைத்தலு மடங்கலேறனான்
மென்றளிர்கவற்றுநின்மெல்லென்சீரடி
கன்றவெம்பரல்படு கானினேகுதற்
கென்றமேலெனதுயி ருய்யுமோவென்றான்.

(ப - ரை.) என்று - இப்படியென்று, அவள் - அத்தமயந்தியானவள், உரைத்தலும்-சொன்னவளவில், மடங்கலேறனான் - ஆண்சிங்கத்தையொத்த நளமகாராஜன், மென்றளிர்-மெல்லியதளிரை, கவற்றும் - வருந்தச்செய்யும், நின்-உன்னுடைய, மெல்லென்-மிருதுவாகிய, சீரடி-சிற்றடிகள், கன்ற-கன்றிப்போக, வெம்-குரூரமான, படுபரல்-மணியாம்பருக்கைக் கல்லுண்டாகிய,

கானின்-காட்டில், ஏகுதற்கு-போதற்கு, ஒன்றிமேல்-பொருந்துமாகில், எனதுயிர்-என்னுடைய பிராணன், எ-று. (௧0)

பொற்பினுக்குறையுளாம் பொன்னங்கொம்பனு
யற்பினிற்பயந்தநம் மக்களாயிடை
யெற்பிரிந்துறைகுந ரேனுமெங்ஙன
நிற்பிரிந்தாற்றுவர் நிகழ்த்துவாயென்றான்

(ப - ரை.) பொற்பினுக்கு - அழகிற்கு, உறையுளாம்-இருப்பிடமாகிய, பொன்னற்கொம்பனாய்-அழகுபொருந்திய, பொற்கொம்பையொத்த-தமயந்தியே! அற்பினில் - ஆசையினாலே, பயந்த - பெற்ற, நம்மக்கள் - நம்முடையபிள்ளைகள், ஆயிடை - அந்தபீமன்வீட்டில், எற்பிரிந்து - என்னைவிட்டுநீங்கி, உறைகுநரேனும் - இருப்பாராயினும், எங்ஙனம் - எத்தன்மையாய், நிற்பிரிந்து - உன்னைவிட்டுநீங்கி, ஆற்றுவர் - பொறுத்திருப்பார்கள், நிகழ்த்துவாயென்றான் - சொல்லென்று சொன்னான், எ-று. மக்கட்குத் தந்தையினுந்தாயரதிகரென்பதாம். (௧௧)

கூற்றுறழ்குருதிவேற் குரிசின்மக்களா
மாற்றினுமாற்றலா தனுரின்மூழ்கினு
மற்றருங்கற்பினர் மகிழ்நர்கான்செல
வேற்றுநாடுறைவது விழுமிதோவென்றாள்.

(ப - ரை.) கூற்றுறழ் - யமனையொத்த, குருதி - உதிரந்தோய்ந்த, வேல்-வேலாயுதத்தையுடைய, குருசில்-அரசனே, மக்கள்தாம்-பிள்ளைகள், ஆற்றினும்-பொறுத்தாலும், ஆற்றலாது-பொறுக்காமல், அனுரில்-துக்கத்தில் மூழ்கினும்-மூழ்கினாலும், மாற்றரும்-பிறராற்கெடுத்தற்கரிய, கற்பினர்-பதிவிரதாதருமத்தையுடைய ஸ்திரீகள், மகிழ்நர்-புருஷர்கள், கான்செல - காட்டிற்போக, வேற்றுநாடுறைவது-வேறுதேசத்திற்போயிருப்பது, விழுமிதோவென்றாள்-மேன்மையுடையதோவென்று (தமயந்தி) சொன்னாள். எ-று.

விரிகடமிழ்தமும் வேலைஞாலமுஞ்
செருமுகத்தழலுமிழ் சிறுகண்யானையு
மெரிமணிக்குப்பையு மெளிதினெய்தலா
மருமகப்பெறுதன்மற் றரியதென்பவே.

(ப - ரை.) விரி-பரந்த, கடல்-திருப்பாற்கடலி லுண்டாகிய, அமிழ்தமும்-தேவாமிர்தத்தையும், வேலை-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, ஞாலமும்-பூமியையும், செருமுகத்து-யுத்தத்தினிடத்திலே, அழலுமிழ்-நெருப்பையுமிழ்கின்ற, சிறுகண்யானையும்-சிறியகண்களையுடைய யானைகளையும், எரி - பிரகாசிக்கின்ற, மணிக்குப்பையும்-இரத்தினக்குப்பைகளையும், எளிதி னெய்தலாம்-எளிதிலேயடையலாம், அருமகப்பெறுதல்-அரிய பிள்ளைகளைப் பெறுதல், அரியதென்ப-அரியதென்று சொல்வார் (பெரியோர்கள்,) எ-று. மற்று-ஏ-அசைகள். ()

விம்மிமின் னுழைமருங் கொசியவீங்கிய
கொம்மைவெம்முலையினுய் குதலைமென்மொழிச்
செம்மையவருமகப் பெறுநதீமையோர்க்
கிம்மையுமறுமையு மின்பமில்லையால்.

(ப - ரை.) விம்மி-பருத்து, மின்-மின்னலையொத்த, நுழை - நுட்பமாகிய, மருங்கு-இடையானது, ஒசிய - ஒடிந்துபோகும்படி, வீங்கிய - பூரித்த, கொம்மை-இளமைபொருந்திய, வெம்-விருப்பத்தைச்செய்கின்ற, முலையினுய்-ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே குதலை-மழலையாகிய, மென்மொழி-மிருதுவாகிய சொல்லையுடைய், செம்மைய-நல்ல குணத்தையுடைய, அருமக-அரியபிள்ளைகளை, பெறுத-பெற்றுக்கொள்ளாத, தீமையோர்க்கு - குற்றத்தையுடையோர்க்கு, இம்மையும்-இப்பிறப்பிலும், மறுமையும்-மறுபிறப்பிலும், இன்பமில்லை-சுகமில்லை, எ-று, ஆல்-அசை. (கச)

என்னலும்வணரி நங் கூந்தலேந்திழை
மன்னவமழலைவாய் மக்கடம்மொடு
மின்னுபரிதிவேல் வீமன்மாநகர்
துன்னுதும்யாமெனச் சொல்லினுளரோ.

(ப - ரை.) என்னலும்-இப்படியென்று அரசன் சொல்லவும், வணர்-வளைந்த, இரு பெரிதாகிய, கூந்தல்-அளகபாரத்தையுடைய, ஏந்திழை-தமயந்தியானவள், மன்னவ-அரசனே, நம்-நம்முடைய, மழலைவாய்-மழலைச்சொல்லைப்பொருந்திய வாயையுடைய, மக்கடம்மொடும்-பிள்ளைகளுடனே, யாம்-நாமிருவரும், மின்னு-மின்னலைப்பழிக்கின்ற, பரிதி - சூரியனையொத்த, வேல்-வேலாயுதத்தையுடைய, வீமன் - வீமராசனுடைய, மாநகர் பெரியநகரில், துன்னுதும்-சேர்வோம், யாம்-நாம், என-என்று, சொல்லினுள்-சொன்னுள். எ-று. (கரு)

கோற்றொடிசெல்வர்பாற் குறையிரந்துநின்
றேற்றயின் றுயிர்சுமந் திருத்தலீறிலா
வாற்றலுமானமு மறிவுங்கல்வியு
மாற்றருஞ்சீர்த்தியு மாற்றுமென்பவே.

(ப - ரை.) கோற்றொடி-தமயந்தியே, செல்வர்பால்-செல்வத்தையுடையவர்களிடத்தில் குறையிரந்து, நின்று - குறையைசசொல்லி யிரந்துநின்று, ஏற்று-வாங்கி, அயின்று-உண்டு, உயிர்சுமந்திருத்தல்-உயிரைத்தாங்கி யிருத்தலானது, ஈறிலா-முடிவில்லாத, ஆற்றலும்-வலியையும், மானமும்-அபிமானத்தையும், அறிவு-அறிவையும், கல்வியும்-வித்தையையும், மாற்றரும் - நீக்கப்படாத, சீர்த்தியும்-கீர்த்தியையும், மாற்றுமென்ப போக்குமென்று (பெரியோர்) சொல்வார்கள், எ-று. (கசு)

மிக்கவெஞ்சமத்திடை வெருவியோடின
ரொக்கறுன்புறத்தனி யுலகில்வாழுநர்

புக்குவேட்டகத்தினி லுண்ணும்புன்மையோர்
மக்களுட்பதடியென் றுரைக்கும்வையமே.

(ப - ரை.) மிக்க-அதிகரித்த, வெஞ்சமத்திடை-வெவ்வியயுத்தத்தினிடத்தில், வெருவியோடினர்-பயந்தோடினவர்களும், ஒக்கல்-சுற்றத்தார், துன்புற-வருத்தமடைய, தனி-தனித்திருந்து, உலகில்-உலகத்தில், வாழுநர்-செல்வத்துடன் வாழ்கின்றவர்களும், புக்கு-போய், வேட்டகத்தினில் - மாமனார் வீட்டில், உண்ணும்-புசிக்கின்ற, புன்மையோர்-கீழ்மக்களும், மக்களுள்-மனிதருக்குள், பதடியென்று-பதரென்று, வையம்-உலகத்தார், உரைக்கும்-சொல்லுவார். எ-று. (கஎ)

என்றலுந்திருவுள மின்னதாகுமேன்
மன்றலந்தெரியலாம் மக்கடம்மைநம்
மின்றிகழ்மானவேல் விதர்ப்பன்மாநகர்
சென்றிடப்பணித்தரு ளென்றுசெப்பினள்.

(ப - ரை.) என்றலும்-இப்படியென்று அரசன் சொன்னவளவில், திருவுளம்-உம்முடையசித்தம், இன்னதாகுமேல்-இத்தன்மையதாகுமானால், மன்றல்-வாசனைபொருந்திய, அம்-அழகிய, தெரியலாய்-மாலையையுடைய அரசனே, மக்கடம்மை-பிள்ளைகளை, நம்-நம்முடைய, மின்றிகழ்-மின்னலைப்போலும் பிரகாசிக்கின்ற, மானம்-பெருமைபொருந்திய, வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய, விதர்ப்பன்-வீமராசனுடைய, மாநகர்-பெரியநகரத்தில், சென்றிட போக, பணித்தருள்-உத்தரவுகொடு, என்று-என்று, செப்பினள் - தமயந்தி சொன்னாள். எ-று. (கஅ)

தண்டலில்பாகனை நோக்கித்தாதுசேர்
வண்டிமிர்தெரியலாண் வருந்திமக்களை
விண்டொடுபுரிசைசூழ் விதர்ப்பன்றன்னுழை
கொண்டனைபோகெனக் கூறினனரோ.

(ப - ரை.) தண்டலில்-நீங்குதலில்லாத, பாகனை-தேர்ப்பாகனை, நோக்கி-பார்த்து, தாதுசேர்-மகரந்தஞ்சேர்ந்த, வண்டிமிர் - வண்டுகள் சப்தியாநின்ற, தெரியலான்-மாலையையணிந்த நளமகாராசன், வருந்தி-வருத்தமுற்று மக்களை-பிள்ளைகளை, விண்டொடு-மேகத்தை யளாவாநின்ற, புரிசைசூழ் - மதில்சூழ்ந்த, விதர்ப்பன்றன்னுழை - வீமராசனிடத்தில், கொண்டனைபோகென-கொண்டுபோவென்று, கூறினன்-உத்தரவு கொடுத்தான். எ-று.
அரோ-அசை. (கசு)

தழுவியதாதைதன் முகமுந்தாயர்த
முழுமதியனையவாண் முகமுநோக்குறு
விழிவழிநீருக விம்மிவிம்மிநின்
றழுதனர்கண்டுளோ ரளக்கணெய்தவே.

(ப - ரை.) தழுவிய-தங்களைத்தழுவிக்கொண்ட, தாதைதன்முகமும்-தகப்பனுடைய முகத்தையும், தாயார்தம்-தாயாரினுடைய, முழுமதியனைய-பூர்ண சந்திரனையொத்த, வாண்முகமும்-ஒளிபொருந்திய முகத்தையும்,நோக்குறு-பார்த்து, விழிவழி-கண்ணின்வழியிலே, நீருக-நீர்சிந்த, விம்மிவிம்மி நின்று-தேம்பித்தேம்பிநின்று, கண்டுளோர்-பார்த்தவர்கள், அலக்கணெய்த-துன்பமுறும்படி, அழுதனர்-அழுதார்கள். எ-று. (உ0)

அலமருமக்கட னாகமெங்கணு
முலைவழியொழுகுபா னனைப்பமோந்துவாய்
புலர்தரப்பற்பல்காற் புல்லிக்கொண்டுகண்
கலுழ்தருபுனலினாற் கழுவினாளரோ.

(ப - ரை.) அலமரு-மனங்கலங்குகின்ற, மக்கள்தம்-பிள்ளைகளுடைய, ஆகமெங்கணும்-சரீரமுழுமையும், முலைவழி-முலையின்வழியால்,ஒழுகு-ஒழுகாநின்ற, பால்-பாலானது, நனைப்ப-நனைக்கும்படி, மோந்து-உச்சிமோந்து, வாய்ப்புலர்தர-வாயுலர, பற்பல்கால்-அனந்தந்தரம், புல்லிக்கொண்டு - தழுவிக்கொண்டு, கண்கலுழ்தரு-கண்ணினின்றுமொழுகாநின்ற, புனலினால்-சலத்தினால், கழுவினாள்-கழுவினாள், எ-று. அரோ-அசை. (உக)

மடவரறன்னையு மதுகைவேந்தையும்
படுதுயரொழிகென வாற்றிப்பாகனுங்
குடலுயிர்பிரித்தென வுவகைமக்களைக்
கொடுநெடுந்தேர்மிசைக் கொண்டுபோயினான்.

(ப - ரை.) மடவரல்தன்னையும்-தமயந்தியையும், மதுகை - வலியையுடைய, வேந்தையும்-நளனையும், படு-உண்டாகின்ற, துயரொழிகென-துக்கநீங்கக்கடவீரென்று, ஆற்றி-தணித்து, பாகன்-தேர்ப்பாகன், ஆங்கு-அவ்விடத்தினின்று, உடலுயிர் பிரித்தென-உடலையு முயிரையும்வேறுபிரித்ததுபோல், உவகைமக்களை-சந்தோஷத்தைச் செய்யும் பிள்ளைகளை, கொடி - கொடியையுடைய, நெடுந்தேர்மிசை-நெடியதேரின்மீது,கொண்டு-ஏற்றிக்கொண்டு, போயினான்-சென்றான், எ-று. (உஉ)

மிகைப்படுதுன்பமும் விழையுமின்பமு
மகத்திடைநிகரென நோக்குமையனுந்
தகைப்பருந்துயரொடு தளர்ந்துசாம்புமேன்
மகப்பிரிவினுந்துயர் வலிதியாவதே.

(ப - ரை.) மிகைப்படு-அதிகரித்த, துன்பமும்-துயரத்தையும், விழையும்-இச்சிக்கபட்ட, இன்பமும்-இன்பத்தையும், அகத்திடை-மனதில்,நிகரென-ஒப்பாக, நோக்கும்-பாற்கின்ற, ஐயனும்-நளனும், தகைப்பரும்-தடுத்தற்கரிய, துயரொடு-துன்பத்துடன்,தளர்ந்து-வருந்தி,சாம்புமே-சோர்வானேய

னால், மகப்பிரிவினும்-மக்கட்பிரிவிலும், துயர்-துயரில், வலிது - வலிமையு டையது, யாவது, (ஒன்றுமில்லை)எ-று. (உரு)

சிலதியர்பரப்பிய தேங்கொண்மெல்லிதழ்
மலர்மிசைமிதிப்பினும் வருந்துசீறடி
நிலமிசைப்படுபர லுறைப்பநேரிழை
பலவுவேற்காளைபின் றொடர்ந்துபோயினள்

(ப் - ரை.) சிலதியர்-தோழிகள், பரப்பிய-பரவச்செய்த, தேங்கொள்-வாசனைகொண்ட, மெல்லிதழ்-மெல்லியவிதழையுடைய, மலர்மிசை-புஷ்பத்தின்மீது, மிதிப்பினும்-அடிவைத்தாலும், வருந்து-வருந்துகின்ற,சீறடி-சிறிய பாதங்களில், நிலமிசை - பூமியின்மீது, படு-உண்டாகிய, பரல்-பருக்கைகள், உரைப்ப-உருத்தும்படி, நேரிழை-தமயந்தியானவள், புலவுவேல்-புலானாற்றத்தையுடைய வேலையேந்திய, காளை-நளனது,பின்றொடர்ந்து-பின்னேதொடர்ந்து, போயினள்-சென்றாள், எ று. (உசு)

இதுமுதல் நாலுபாட்டால் நளனையிழந்தவர் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது,

மடவரறன்னொடு மதுகைவேந்தனைக்
கடிமுரசருதகோ மறுகிற்காண்டலு
மிடியுறுமரவென வேங்கியேங்கிநின்
றுடல்வெறுத்துயிருக வுழல்கின்றார்சிலர்

(ப - ரை.) மடவரறன்னொடு-தமயந்தியுடன், மதுகைவேந்தனை - வலிமையுடையநளனை, கடி-சிறந்த, முரசு-பேரிகையினொலி, அருத - நீங்காத, கோமறுகில்-அரசர்வீதியில், காண்டலும்-பார்த்தவளவில், இடியுறு - மேகத்தினொலியைக்கேட்ட, அரவென-சர்ப்பத்தைப் போல, ஏங்கியேங்கி-மிகவு மேக்கமுற்று, நின்று-(திகைத்து) நின்று, உடல்வெறுத்து - தேகத்தைவெறுத்து, உயிருக-உயிர்நீங்கும்படி, சிலருழல்கின்றார்-சிலருழல்கின்றனர். எ-று.

மண்ணியமணிவரை யனையமார்பினன்
பெண்ணலங்கனிந்தவிப் பேதைதன்னொடு
நண்ணருங்கானிடை நடத்தல்காணவோ
கண்ணிணைபடைத்தனன் கமலத்தோனென்பார்.

(ப - ரை.) மண்ணிய-கழுவிய, மணிவரை-ரத்நமலையை, அனைய-ஒத்த, மார்பினன்-மார்பினையுடைய நளமகாராஜன், பெண்ணலங்கனிந்த - பெண்டன்மைமுதிர்ந்த, இப்பேதை தன்னொடும்-இத்தமயந்தியுடனே, நண்ணரு-போகப்படாத, கானிடை-காட்டினிடத்தில், நடத்தல்காணவோ-போதலைப் பார்க்கவோ, கமலத்தோன்-பிரமன், கண்ணிணை - இரண்டுநேத்திரங்களை, படைத்தனன்-(எங்களுக்கு) அமைத்தனன், என்பார்-என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள்; எ-று. (உசு)

மல்லடு திணிபுய மன்னர் மன்னவ
னெல்லையி றுயருழந் தேகக்காண்டலு
மொல்லையில் வெடித்துயி ரொழிந்ததில்லையாற்
கல்லினும்வலியதோ கலுழுநெஞ்சென்பார்.

(ப - ரை.) மல்-மல்லர்களை, அடு-கொல்லாநின்ற, திணி-பலம்பொருந்திய, புயம்-புசத்தையுடைய, மன்னர்மன்னவன்-அரசர்க்கரசனாகிய நளன், எல்லையில்-அளவில்லாத, துயருழந்து-துன்பமுற்று, ஏக-போக, காண்டலும்-பார்க்கவும், ஒல்லையில்-சீக்கிரத்தில், வெடித்து-மார்புவெடித்து, உயிர்-பிராணனானது, ஒழிந்ததில்லை-நீங்கியதில்லை, (ஆதலால்) கல்லினும்-கல்லைப்பார்க்கிலும், வலியதோ-வலிமையுடையதா, கலுழும்-துன்பப்படும், நெஞ்சு-மனமானது, என்பார்-என்று சொல்லுவார்கள். எ-று. (உஎ)

தாயினுமருள்புரி தரணிமன்னவன்
போயினன்கானிடை யென்றபோழ்தினின்
மாய்வுறப்பெற்றிலெ மன்னர்மன்னன்பா
லேயபேரன்பினரெம்மில்யாரென்பார்.

(ப - ரை.) தாயினும்-தாயைப்பார்க்கிலும், அருள்புரி-உயிர்களிடத்தில் கிருபையைச்செய்கின்ற, தரணிமன்னவன் - உலகத்தையாளுநளன், கானிடை-காட்டினிடத்தில், போயினன்-சென்றான், என்றபோதினில் - என்று சொன்னபொழுதிலே, மாய்வுறப்பெற்றிலேம் - இறக்கப்பெறவில்லை, (ஆதலால்) மன்னர்மன்னன்பால்-ராசாதிராசனாகிய நளனிடத்தில், ஏய-பொருந்திய, பேரன்பினர்-பேரன்பையுடையவர்கள், எம்மில் - எங்களைப்பார்கிலும், யார்-யாவர், (உளர்) என்பார்-என்று (சிலர்) சொல்வார்கள். எ-று. (உஅ)

[இப்பாட்டால் மந்திரி முதலாயினோர் வருந்துதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அடிதொழுமரசரு மமைச்சர்வெள்ளமு
மடவியரனைவரு மைந்தரீட்டமுங்
கொடிநெடுவீதிவாய்க் குறுகியெங்கணுங்
கடன்மடைதிறந்தெனக் கலுழ்ந்திட்டாரரோ.

(ப - ரை.) அடிதொழும்-பாதத்தை வணங்காநின்ற, அரசரும்-இராசர்களும், அமைச்சர்வெள்ளமும் - மந்திரிகூட்டங்களும், மடவியரனைவரும்-மாதர்கூட்டங்களும், மைந்தரீட்டமும்-புருஷர்களீட்டமும், கொடி-கொடிகளையுடைய, நெடுவீதிவாய்-நீண்ட வீதியினிடத்தில், குறுகி - வந்து, எங்கணும்-எவ்விடத்தும், கடன்மடைதிறந்தென-கடல்மடைதிறந்ததுபோல, கலுழ்ந்திட்டார்-அழுதார்கள். எ-று. (உகு)

[இப்பாட்டால் அரசனைத்தடுத்தற்கு அவன்கோட்பாட்டிழிவுகூறப்படுகின்றது.]

பொய்யுறுதீமொழி புகல்கிலேனெனு
மையநீயெம்மையின் கருளில்வேந்துதன்

கையகப்படுத்தினே கானிலேகிடின்
மெய்யினும்பொய்மையே விழுமிதாமென்பார்.

(ப - ரை.) பொய்யுறு-பொய்யாகிய, தீமொழி-தீயசொல்லே, புகல்கிலே னெறு-சொல்லமாட்டேனென்று, ஐய-ஐயனே, நீ-நீ, எம்மை-எங்களை, இங்கு-இப்பட்டணத்தில், அருளில்-கிருபையில்லாத, வேந்துதன்-அரசனுடைய, கையகப்படுத்தினே-கையிற்சேர்ததவனுய்கானிலேகின்-காட்டினிடத்துக்குப் போனல், நின்-உன்னுடைய, மெய்யினும்-சத்தியத்தைப்பார்க்கிலும், பொய்மையே-பொய்யுரையே, விழுமிதாம்-மேன்மையுடையதாம், என்பார்-என்று சொல்லுவார்கள். எ று. (கூ0)

[இப்பாட்டால் இச்சூதில் பொய்யுரைப்பினும் வழு வல்லவெனக் கூறப்படுகின்றது.]

இன்னுயிருய்யுமிங் கென்றபோழ்தினும்
பொன்னவிர்முலேயினர் புலர்ந்தகாலேயு
முன்னருஞ்சூதினும் பொய்மைமூரிவேற்
கன்னவிறேளினுய் கழறலாமென்பார்.

(ப - ரை.) இங்கு-இவ்விடத்தில், இன்னுயிர் - இனியவுயிரானது, உய்யும்-பிழைக்கும், என்றபோழ்தினும்-என்று சொல்லியகாலத்திலும், பொன்-தேமல், அவிர்-பிரகாசிக்கிற, முலேயினர்-முலேயையுடைய மடவார், புலர்ந்த காலேயும்-பிணங்கினகாலத்திலும், முன்னரும் - நினேக்கப்படாத, சூதினும்-சூதாட்டத்திலும், பொய்மை-பொய்யுரையை, மூரி-பலம்பொருந்திய, வேல்-வேலாயுதத்தை யேந்திய, கன்னவில்-மலேபோன்ற, தோளினுய் - தோளேயுடைய அரசனே, கழறலாம்-சொல்லலாம், என்பார்-என்றுசொல்லுவார்கள்.

[இப்பாட்டால் தங்களுரையை நளன் கொள்ளாதுகண்டு மந்திரி முதலாயினேர் வருத்தமடைந்தா ரெனப்படுகின்றது.]

எண்டிசைத்தலேவரு மெழில்கண்டேமுறத்
தொண்டைவாய்மடமயின் மாலேசூட்டுநாள்
புண்டருகோட்டுவெங் களிற்றிற்போதரல்
கண்டகனிவற்றையுங் காணுமோவென்பார்.

(ப - ரை.) எண்டிசைத் தலேவரும்-அஷ்டதிக்குப் பாலகரும், எழில்கண்டு-இந்நள னழகைப்பார்த்து, எமுற-(இவ்வள்வழகு நமக்கில்லேயென்று) மயக்கமுறுநிற்க, தொண்டைவாய் - கோவைக்கனியையொத்த அதரத்தையுடைய, மடமயில் - தமயந்தியானவள், மாலேசூட்டுநாள் - சுயம்வரமாலேயைச்

சூட்டியதினத்தில், புண்டரு-மாமிசம்பொருந்திய, கோட்டு - தந்தங்களையு டைய, வெம்-குரூரமான, களிற்று-யானையின்மீது,போதால் - (நீவிருவருக) கோலம்வருதலை, கண்டகண்-பார்த்தகண்கள், இவற்றையும் - இக்கொடிய செய்கைகளையும், காணுமோவென்பார்-பார்க்குமோவென்று சொல்லுவார் கள், எ-று. (௬௨)

இப்பாட்டால் நளனிடத் தன்புள்ளவராய்ப் புலம்புகின்ற அனைவர்க்கும் புஷ்கரன் பொறாமையால் கொடியவாக்கினை விதித்தானெனப் படுகின்றது.

மன்னவனேகுதற் கிரங்கிமாழ்குனர்
துன்னருங்கானிடைத் தொடர்ந்துசெல்குன
ரின்னுயிர்செகுப்பலென் றிசையில்புன்மையோ
னந்நகரிடைமுரச றைவித்தானரோ.

(ப - ரை.) மன்னவன்-நளமகாராசன்,ஏகுதற்கு-காட்டிற்போவதற்கு, இரங்கி-அழுது, மாழ்குனர்-துன்பப்படுகின்றவர்களையும், துன்னரும்-போக க்கூடாத, கானிடை-காட்டினிடத்தில், தொடர்ந்து - பின்னேதொடர்ந்து, செல்குனர்-போகின்றவர்களையும், இன்னுயிர் - இனியவுயிர்களை, செகுப்ப லென்று-கொல்லுவேனென்று, இசையில்-புகழில்லாத, புன்மையோன்-அற் பனாகிய புஷ்கரன், அந்நகரிடை-அந்நகரத்தினிடத்தில், முரசு-பேரிகையை, அறைவித்தான்-அடிப்பித்தான், எ-று, (௬௩)

வசைபடுமன்னவன் வாய்மையாலறை
விசிமுழவொலிசெவி வெதும்பக்கேட்டலு
மிசைபடுமன்னவற் கிரங்கினோரெலா
மசுணமென்புள்ளென வலமந்தேங்கினார்.

(ப - ரை.) வசைபடு-அபகீர்த்தியையுடைய, மன்னவன் - புஷ்கரராச னது, வாய்மையால்-ஆக்கினையால், அறை-அடிக்கப்பெற்ற,விசி-வாரினாலிறு க்கிய, முரசொலி-முரசினுடையசத்தத்தை, செவிவெதும்ப-காதுகள்வெப்ப முற, கேட்டலும்-கேட்டவளவில், இசைபடுமன்னவற்கு-புகழையுடைய நள மகாராசனுக்கு, இரங்கினோரெலாம்-அழுதவர்களெல்லாரும், அசுணமென் புள்ளென-அசுணமென்னும் பக்ஷியைப்போல, அலமந்து - மனஞ்சுழன்று, ஏங்கினார்-துன்பப்பட்டார்கள் எ-று.

(பொ - ரை.) கொடிய ஒலிகேட்கில் இறப்பது அசுணம்பறவைக்கியல் பாதலின் அதுபற்றி அது இவர்க்கு உவமானமாய்க் கூறப்பட்டது; (௬௪)

இதுமுத லிரண்டுபாட்டால் நளன் மந்திரி முதலானோர்க்கு விடைகொடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது,

வருந்திமுன்போதரு மமைச்சர்வாண்முகம்
புரிந்தனனோக்கிய பொருவில்வாய்மையான்

விரிந்தநூற்கேள்வியீ ரறத்தைவேரொடு
மரிந்தனிரெற்பிரிந் தாற்றலாமையால்.

(ப - ரை.) வருந்தி-வருத்தமுற்று, முன்போதரும்-முன்னேபோகும், அமைச்சர்-மந்திரிகளுடைய, வாண்முகம்-ஒளிபொருந்தியமுகத்தை, புரிந்தனன்-விரும்பினவனாய், நோக்கிய-பார்த்த, பொருவில்-ஒப்பில்லாத, வா மையான-சத்தியத்தையுடைய நளமகாராசன், விரிந்த-பரந்த, நூற்கேள்வி-சாஸ்திரவிசாரணை யுடையவர்களே, எற்பிரிந்து - என்னைப்பிரிந்து, ஆற்றலாமையால்-பொறுக்கமாட்டாமையினால், அறத்தை - தருமத்தை, வேரொடும்-வேருடனே, அரிந்தனிர்-அறுத்துவிட்டீர்கள், எ-று.

(பொ - ரை.) வாய்மையானென்னு மெழுவாய் மேல்வரும்பாட்டில் என்றானென்னும் பயனிலைகொண்டது. (௩௫)

மேவருஞ்சூதினிற் றோற்றமேதினி
யாவதும்வென்றல தாளவெண்ணுதல்
கோவில்பன்றவ னாணைமேற்கொடு
நீவிரென்வாய்மையை நிறுத்துவீரென்றான்

(ப - ரை.) மேவரும்-பொருந்துதற்கரிய, சூதினில்-சூதாட்டத்தினாலே, தோற்ற-தோற்றுப்போன, மேதினியாவதும்-உலகமெல்லாவற்றையும், வென்றலது-(நான்) வெற்றி கொண்டல்லாமல், ஆள-ஆளுகிறதற்கு, எண்ணுதல்-நினைத்தல், கோ-அரசர்களுக்கு, இயல்பன்று-தருமமன்று, (ஆதலால்) அவன்-அந்தபுஸ்கரனுடைய, ஆணை-ஆக்கினையை, மேற்கொடு-ஏற்றுக்கொண்டு, நீவிர்-நீங்கள், என்-என்னுடைய, வாய்மையை-சத்தியத்தை, நிறுத்துவீர்-நிலைநிறுத்துங்கள், என்றான்-என்றுசொல்லினான். எ-று, (௩௬)

முளரியால்வெந்தவெங் கானின்மொய்துக
ளளியொடுபுலம்பின ரழுதகட்கடைத்
துளியினிலவித்தனர் தொடரவெந்திறற்
களிமதக்களிற்றினான் கானிலேகினான்.

(ப - ரை.) முளரியால்-அக்கினியினால், வெந்த-நீறுபட்ட, வெங்கானில்-வெவ்வியகாட்டினிடத்து, மொய்-நிறைந்த, துகள்-தூள்களை, அளியொடு-இரக்கத்துடன், புலம்பினர்-புலம்பினவராய், அழுத-அழுத, கட்டை - கண்ணின்கடையிலிருந்து வராநின்ற, துளியினின்-நீர்த்துளியினால், அவித்தனர்-அவித்தவர்களாய், தொடர-பின்றொடர, வெந்திறல்-குரூரமானவலிமையையும், களி-தெருக்கையும், மதம்-மும்மதத்தையுமுடைய. களிற்றினான்-யானையையுடைய நளமகாராஜன், கானில்-காட்டினிடத்தில், ஏகினான் - சென்றான்.

திருகுவெஞ்சினக்கலி செல்வன்பின்றொடர்
பரிசனம்யாவுமெய் பதைத்துமீடர

முருகுறழ்பொற்பினுன் முன்னரேகிய
வருநெறிதெரிவுறு வஞ்சமாற்றினுன்.

(ப - ரை.) திருகு-மாறுபாட்டையும், வெம்-வெவ்விய, சினம்-கோபத்தையுமுடைய, கலி-கலிபுருஷனுனவன், செல்வன்-நளனுடைய, பின்றொடர்-பின்னே போகின்ற, பரிசனம் யாவும்-ஏவல் செய்வோரெல்லோரும், மெய்பதைத்து-சரீரந் துடித்து, மீமர-திரும்பும்படி, முருகுறழ் - சுப்பிரமண்ணியனையொத்த, பொற்பினுன்-அழகையுடைய நளமகாராசன், முன்னரேகிய-முன்னேபோன, அருநெறி-அரிய வழியானது, தெரிவுறு - தெரியாத, வஞ்சம்-மாயையை, ஆற்றினுன்-செய்தான். எ-று. (ருஅ)

ஆற்றுவஞ்சனையினு லழகுவாய்ந்தபொற்
கோற்றொடிதன்னெடுங் கொற்றமன்னவன்
றேற்றுதல்காண்கிலார் துயரமெய்திநின்
றூற்றெழுகண்ணின ருள்ளமாழ்கினுர்.

(ப - ரை.) ஆற்று-கலிசெய்த, வஞ்சனையினுல் - மாயையினுல், அழகுவாய்ந்த-அழகுபொருந்திய, பொற்கோற்றொடி-தன்னெடு தமயந்தியோடும், கொற்றமன்னவன்-வெற்றிபொருந்திய நளமகாராஜன், தோற்றுதல் - தெரிதலை, காண்கிலர்-பார்க்காதவர்களாய், துயரம்-துக்கத்தை, எய்தி-அடைந்து, நின்று-நின்று, ஊற்று-சுரப்பானது, எழு-தோன்றுகின்ற, கண்ணினர்-கண்களையுடைய பரிசனங்கள், உள்ளமாழ்கினுர்-உள்ளத்தில் மயங்கினுர்கள். எ-று.

ஆயினுமினிதருள் புரியுமெம்பிரான்
றாயமென்மலரடிச் சுவடுகாண்கிலேம்
போயினன்யாண்டெவர் புணர்ப்பினுயதிம்
மாயமென்றருநெறி மருங்கிற்றேடுவார்.

(ப - ரை.) ஆயினும்-தாயைக்காட்டினும், இனிது-இனிதாக, அருள்-கிருபையை, புரியும்-செய்கின்ற, எம்பிரான் - எங்களரசனுகிய நளமகாராசனது, தூய-பரிசுத்தமாகிய, மெல்-மெல்லிய, மலர் - தாமரைமலர்போன்ற, அடிச்சுவடு-அடிக்குறியை, காண்கிலேம்-நாங்கள் காணவில்லை, யாண்டு-எவ்விடத்தில், போயினன்-போயினுன், இம்மாயம்-இந்தவஞ்சனையானது, எவர் புணர்ப்பினுனது-யார்சம்பத்தத்தினு லுண்டாகியது, என்று - என்றுபேசிக்கொண்டு, அருநெறி-அரியவழியை, மருங்கில்-பக்கங்களில், தேடுவார்-தேடுவார்கள், எ-று. (சு0)

தேடினர்புகுமிடந் தெரியலாமையில்
வாடினரருநெறி மருங்கினேர்வழி
கூடினரின்னுயிர் கூற்றங்கைக்கொள
வீடினராமெனவீழ்ந்துவிம்மினுர்.

(ப - ரை.) தேடினர்-தேடினவர்கள், புகுமிடம்-அரசன்போனவிடம், தெரிகிலாமையில்-அறியாதபடியால், வாடினர்-வாடினுர்கள். அருநெறி-அரிய

வழியினது, மருங்கில்-பக்கத்தில், ஓர்வழி-ஒருவழியை, கூடினர்-அடைந்தார்கள், இன்னுயிர்-இனியவுயிரை, கூற்றங்கைக்கொள் - யமன்கொண்டுபோக வீடினராமென-இறந்தவர்போல, வீழ்ந்து-நிலத்திலேவிழுந்து, விம்மினார்-அழுதார்கள், எ-று. (௬௧)

கொன்னுனையலங்கல்வேற் குலவுத்தோளினான்
சென்னெறிகண்களிற் றெரியக்காண்கில
ரின்னலுற்றழுதழு தேங்கியேங்கியத்
தொன்னகரடைந்தனர் தொடர்ந்துளோரெலாம்.

(ப - ரை.) கொல்-கொல்லாநின்ற, நுனை-கூர்மையுடைய, அலங்கல்-வெற்றிமாலையணிந்த, வேல்-வேலையுடைய, குலவுத்தோளினான் - திரண்ட தோளையுடைய நளமகாராசன், செல்நெறி-போனவழியை, கண்களில்-நேத்திரங்களில், தெரிய-அறிய, காண்கிலார்-காணாதவர்களாய், இன்னலுற்று-துன்பமுற்று, அழுதழுது-புலம்பிப்புலம்பி, ஏங்கியேங்கி-மிகவு மேக்கமுற்று, தொடர்ந்துளோரெலாம்-பின்றொடர்ந்துபோனவர்களெல்லாரும், அத்தொன்னகர்-தங்கள் பழையநகரை, அடைந்தனர்-சேர்ந்தார்கள், எ-று. (௬௨)

இதுமுதல் எழுபாட்டால் நளன்சென்றபின் அத்தேசத்தி
லுண்டாகிய செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.

பறவைகள்குடம்பையுட் பார்ப்பருத்தில
கறவைகள்புனிற்றிளங் கன்றுக்கூட்டில
நறவுயிர்த்தலர்கில மலர்களுமவே
லிறைவனேகினன்வனத் தென்றபின்னரே.

(ப - ரை.) நாமம்-அச்சத்தைத் தருகின்ற, வேல்-வேலையுடைய, இறைவன்-நளமகாராஜன், வனத்து - காட்டினிடத்தில், ஏகினனென்றபின்னர்-போயினானென்றபின்பு, பறவைகள்-பக்ஷிகள், குடம்பையுள் - கூண்டுக்குள்ளே, பார்ப்பு-தங்குஞ்சுகளை, அருத்தில-இரையூட்டவில்லை, கறவைகள் - பசுக்கள், புனிற்றிளங்கன்றுக்கு-மிகுந்த விளங்கன்றுகளுக்கு, ஊட்டில-பாலூட்டக்கொடுத்தில, மலர்கள்-புஷ்பங்கள், நறவுயிர்த்து-தேனைத்தந்து, அலர்கில-மலரவில்லை, எ-று. (௬௩)

வான்மறந்தனதுளி வழங்கலின்னிசைத்
தேன்மறந்தனமட மகளிர்தேங்குழல்
பான்மறந்தனமசுங் குழவிபாய்கவுட்
கான்மதமறந்தன களிநல்யானையே.

(ப - ரை.) வான்-மேகங்கள், துளிவழங்கல்-மழைபெய்தலை, மறந்தன-மறந்துவிட்டன, இன்னிசை-இனிய இசையையுடைய, தேன்-வண்டுகள், மடமகளிர்-இளமைபொருந்திய ஸ்திரீகளுடைய, தேங்குழல் - வாசனைபொருந்திய அளகத்தை, மறந்தன-மறந்துவிட்டன, பசுங்குழவி-இளங்குழந்தைகள், பாலுண்ணலை, மறந்தன-மறந்துவிட்டன, களி-செருக்கையுடைய, நல்-நல்ல,

யானை-யானைகள், பாய்-பெருகாநின்ற, கவுள்-கன்னத்தி லுண்டாகிய, கான் மதம்-வாசனைபொருந்திய மதவருஷத்தை, மறந்தன-மறந்துவிட்டன, எ-று. ஏ-அசை, (சச)

மலர்ப்பசுந்தாழ்குழன் மகளிர்கேள்வர்பாற்
புலத்தலுங்கலத்தலும் பொருந்துறாமையா
லலத்தகமிழந்தன குஞ்சியந்நலார்
முலைச்சுவடிழந்தன முழவுத்தோள்களே.

(ப - ரை.) மலர்-புட்பங்களையணிந்த, பசு-பசுமையாகிய, தாழ்-நீண்ட, குழல்-கூந்தலையுடைய, மகளிர்-மாதர்கள், கேள்வர்பால்-கணவரிடத்தில், புலத்தலும்-பிணக்கத்தையும், கலத்தலும்-புணர்ச்சியையும், பொருந்துறாமை-அடையாமையால், குஞ்சி-குடுமிகள், அலத்தகம்-செம்பஞ்சுக்குழம்பை, இழந்தன-நீங்கிவிட்டன, அந்நலார்-அந்த மாதருடைய, முலைச்சுவடு - ஸ்தனத்தின் குறியை, முழவு - மத்தளம்போன்ற, தோள்கள்-புசங்கள், இழந்தன-நீங்கின, எ-று.

(போ-ரை.) ஊடில் அது தீர்வதற்குத் தலைவி பாதத்தில் தலைவன் வணங்கில் அப்பொழுது அவள்பாதத்துச் செம்பஞ்சு அவன்குடுமியிற்படும், புணர்ச்சியுண்டானல் அவர் ஸ்தனத்தில் எழுதிய சந்தனக்கோல மடவர்புயத்தில் பதியும், இவை துன்பத்தினல் யின்மையால் இழந்தனவென்றார். (சரு)

அள்ளிலைவேற்கணா ரங்கைமீதுவைத்
தெள்ளருமென்மொழி பயிற்றலின்மையால்
வள்ளவாயாரமு துண்ணும்வண்சிறைக்
கிள்ளையுந்தேன்மொழி கிளக்கலற்றவே.

(ப - ரை.) அள்-கூர்மைபொருந்திய, இலை-இலைபோன்ற, வேல்-வேலாயுதத்தை யொத்த, கணார்-கண்களையுடைய ஸ்திரீகள், அங்கைமீது-அழகிய கையின்மீது, வைத்து-வைத்துக்கொண்டு, எள்ளரு-இகழ்ச்சியில்லாத, மென்-மிருதுவான, மொழி-சொற்களை, பயிற்றலின்மையால்-கற்பிக்காதபடியால், வள்ளவாய்-கிண்ணத்தினிடத்தில், ஆர்-நிறைந்த, அமுது-பாலை, உண்ணும்-குடிக்கும், வள்-வளப்பம்பொருந்திய, சிறை-இறகையுடைய, கிள்ளையும்-கிளிப்பிள்ளையும், தேன்-மதுரமாகிய, மொழி-சொற்களை, கிளக்கலற்ற - பேசுதலொழிந்தன எ-று. (சசு)

வாம்பரியிழந்தன வாவுமைங்கதி
யேம்பலின்விழவணி யிழந்தகோமறு
காம்பல்வாயிழந்தன முறுவலாரகிற்
றீம்புகையிழந்தன செம்பொன்மாடமே.

(ப - ரை.) வாம்-தாவுகின்ற, பரி-குதிரைகள், வாவும்-தாவாநின்ற, ஐங்கதி-ஐவகை நடையினையும், இழந்தன-நீங்கிவிட்டன, ஏம்பலின்-வருத்தத்துடன், விழவணி-உற்சவாலங்காரத்தை, கோமறுகு-ராஜவீதிகள், இழந்த-நீங்கிவிட்ட, ஆம்பல்-செவ்வல்லிமலர்போன்ற, வாய்-ஸ்திரீகளுடைய வாய்கள்,

முறுவல்-புன்சிரிப்பை, இழந்தன-நீங்கிவிட்டன, ஆர்-நிறைந்த, அகில்-அகிற் கட்டையினது, தீ-இனிமையாகிய, புகை-புகையை, செம்பொன்-சிவந்தபொன்னாற்செய்த, மாடம்-உபரிகைகள், இழந்தன-நீங்கின, எ-று. ஏ-அசை.

பாவலரிழந்தனர் பரிசிலுண்பலி
தேவருமிழந்தனர் கலியின்றீமையாற்
காவலனெடிபடு கானிலேகலால்
யாவருமிழந்தன ரின்பமென்பவே.

(ப - ரை.) பாவலர்-புலவர்கள், பரிசில்-தியாகத்தை, இழந்தனர்-நீங்கினார்கள், உண்-உண்ணப்பட்ட, பலி-அவியை, தேவரும்-தேவர்களும், இழந்தனர்-இழந்துவிட்டார்கள், கலியின்-கலிபுருஷனுடைய, தீமையால் - பொல்லாங்கினால், காவலன்-நளமகாராசன், நெடிபடு-சிள்வண்டையுடைய, கானில்-காட்டில், ஏகலால்-போதலினால், யாவரும்-எல்லோரும், இன்பமென்பனவற்றை, இழந்தனர்-நீங்கினார்கள், எ-று. (சஅ)

அறந்தலைமயங்கின பொய்ம்மையார்ந்தன
மறந்தலையெடுத்தன தீமைமல்கின
திறம்பினமனுநெறி தவங்கடீர்ந்தன
நிறைந்தனவஞ்சனை நேமியெங்குமே.

(ப - ரை.) நேமியெங்கும்-உலகமெங்கும், அறம்-தருமம், தலைமயங்கின-தலைதடுமாறின, பொய்மை-அசத்தியம், ஆர்ந்தன-நிறைந்தன, மறம் - பாவங்கள், தலையெடுத்தன-வளர்ந்தன, தீமை-துர்நடத்தைகள், மல்கின - நெருங்கின, மனுநெறி-இராஜதருமம், திரும்பின-கெட்டன, தவங்கள்-தவசுகள், தீர்ந்தன-நீங்கின, வஞ்சனை-வஞ்சனைகள், நிறைந்தன-நிறைம்பின, எ-று.

நகர்நீங்கு படலம்-முற்றிற்று.
ஆ. செய்யுள் கoகசு.

கான்புகு படலம்.

இப்படலத்தால் தென்னகரைவிட்டு நீங்கிய நளமகாராசன் பிறர் நகரில் தன்னிலைதப்பிச் செல்வதில் விருப்பமின்றிக் கானகம் புகுதல் சொல்லப்படுகின்றது.

கலி விருத்தம்.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டால் நளன்சென்றவிடத்துண்டாகிய சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.]

களிமயில்குனித்திடக் காலமன்றியுந்
துளிமுகில்பிளிற்றின துணர்த்தபூங்கொடி.
முளிசினைதளிர்த்தன முகைத்தபைந்தரு
நளிகடற்றனையானடந்தகானமே.

(ப - ரை.) நளிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, கடல்-சமுத்திரத்தையொத்த, தானையான்-சேனையையுடைய நளமகாராஜன், நடந்த-சென்ற, கானம்-காட்டினில், களி-களிப்பையுடைய, மயில்-மயில்கள், குனித்திட-கூத்தாட, காலமன்றியும்-கார்காலமல்லாமலும், துளி-நீர்த்துளிகளை, முகில் - மேகங்கள், பிலிற்றின-பெய்தன, பூ-பொலிவுபொருந்திய, கொடி-கொடிகள், துணர்த்த-பூங்கொத்துகளைச் செய்தன, முளிசினை-உலர்ந்தகிளைகள், தளிர்த்தன-துளிர்த்தன, பைந்தரு-பசுமையாகிய விருக்ஷங்கள், முகைத்த-அரும்பின, எ-று.

விள்ளருமதரிடை வெதும்புவெம்பரல்
கள்ளவிழ்மலரெனக் குழைந்துகட்டின
வொள்ளழற்கதிர்சுட வுலரும்வெஞ்சுரம்
வள்ளவாய்மலர்விரி மருதம்போன்றதே.

(ப - ரை.) விள்ளரு-சொல்லுதற்கரிய, அதரிடை-வழியிலே, வெதும்பு-சுடாநின்ற, வெம்-வெப்பமான, பரல்-மணியாம்பருக்கைகள், கள்-தேனுடன் அவிழ்-விரியாநின்ற, மலரென-புஷ்பம்போல, குழைந்து-மிருதுவாய், காட்டின-காண்பித்தன, ஒள்-பிரகாசம்பொருந்திய, அழல்-அழற்றுநின்ற, கதிர்-சூரியகிரணங்கள், சுட-தகிக்க, உலர்-காய்ந்த, வெம் - வெப்பமாகிய, சுரம்-பாலைநிலமானது, வள்ளம்-கிண்ணம்போல, வாய் - முகத்தையுடைய, மலர்-புட்பங்கள், அவிழ்-விரியாநின்ற, மருதம்-மருதநிலத்தை, போன்றது-ஒத்திருந்தது. எ-று. ஏ-அசை. (உ)

ஊறுசெய்தூண்சுவைத் துடம்புவீக்கிய
வாறலைகள்வரு ளளியராயினர்
வேறினியுரைப்பதென் வெருவுமாவொடு
மாறுகொளுழுவையு மாற்றந்தீர்ந்தவே

(ப - ரை.) ஊறுசெய்து-கொலைசெய்து, ஊன்-மாமிசத்தை, சுவைத்து-புசித்து, உடம்பு-சரீரத்தை, வீக்கிய-பருக்கச் செய்த, ஆறலை-வழியினிடத்திற் பறிக்கின்ற, கள்வரும்-திருடரும், அளியராயினர்-கிருபையுடையராயினர்கள் வேறு-வேறாக, இனி-மேல், உரைப்பதென்-சொல்லுவதென்னை, வெருவும்-அஞ்சாநின்ற, ஆவொடு-பசுக்களுடனே, மாறுகொள் - பகைகொண்ட, உழுவையும்-புலியும், மாற்றம்-பகையை, தீர்ந்த-நீங்கின, எ-று. (ங)

ஆயிடையுயிர்நிகரணங்கனுளொடு
மேயதன்னகர்வயின் விசும்புபோழ்ந்துலாங்
காய்கதிர்நுழைகலாக் காவினுடல்போற்
போயினனழலுமிழ் புலவுவேலினன்.

(ப - ரை.) ஆயிடை - அந்தப்பாலைநிலத்தில், உயிர்நிகர் - தன்னுயிரை யொத்த அணங்கனாளொடும் - தெய்வப்பெண்ணையொத்த தமயந்தியுடன், மேய-பொருந்திய, தன்-தன்னுடைய, நகர்வயின்-பட்டணத்தின் கண், விசும்பு-மேகங்களை, போழ்ந்து-பிளந்துகொண்டு, உலாம்-உலாவுகின்ற, காய்-காயாநின்ற, கதிர்-சூரியகிரணமானது, நுழைகலா-நுழையக்கூடாத, காவின்-சோலையில், ஆடல்போல்-விளையாடல்போல், அழல் - அக்கினியை, உமிழ்-கக்காநின்ற, புலவு-புலால்நாற்றம் பொருந்திய, வேலினன் - வேலையுடைய நளமகாராசன், போயினன்-நடந்தான். எ-று. (௪)

அள்ளிலைப்பூணினா னேகுமாற்றிடைக்
கொள்ளைவண்டினமிழி நறவுகூட்டுணும்
வள்ளவாய்மலரவிழ்வாவியங்கரைப்
புள்ளுருக்கொடுகலி போயினானரோ.

(ப - ரை.) அள்-நெருங்கிய, இலை-இலைபோன்ற, பூணினான்-ஆபரணங்களையணிந்த நளமகாராசன், ஏகும்-போகாநின்ற, ஆற்றிடை - காட்டுவழியிலே, கொள்ளை-மிகுதியாகிய, வண்டினம்-சுரும்புக்கூட்டங்கள், இழி-பெருகாநின்ற, நறவு-தேனை, கூட்டுணும்-கொள்ளைகொள்ளும்படியிருக்கின்ற, வள்ளம்-கிண்ணம்போன்ற, வாய்-முகத்தையுடைய, மலர்-புஷ்பங்கள், அவிழ்-விரியாநின்ற, வாவி-தடாகத்தினது, அம்-அழகிய, கரை - கரையினிடத்து, புள்ளுருக்கொடு-அன்னத்தினுருவைக்கொண்டு, கலி - கலியன், போயினான்-சென்றான், எ-று. (௫)

வாவியின்மருங்குநன் மணிகள்கோத்தெனத்
தூவியம்பொற்சிறை மென்புட்டோன்றலு
மோவியரெழுதரு முருவப்பைங்கொடி
காவியங்கண்ணிணை களிப்பநோக்கினாள்.

(ப - ரை.) வாவியின்-தடாகத்தினது, மருங்கு-பக்கத்தில், நல் - நல்ல, மணிகள்-முத்துக்களை, கோத்தென-கோவையிட்டதுபோல, தூவி-தூவியெனப்பட்ட, அம்-அழகிய, பொன்-பொற்பிரகாசம்பொருந்திய, சிறை-இறகையுடைய, மெல்-மிருதுவாகிய, புள்-அன்னப்புள்ளானது, தோன்றலும்-காணலும், ஓவியர்-சித்திரக்காரர்கள், எழுதரு-எழுதற்கரிய, உருவம்-வடிவத்தையுடைய, பைங்கொடி-பசுமையாகிய கொடிபோன்ற தமயந்தியானவள், காவி-நீலோற்பலத்தையொத்த, அம்-அழகிய, கண்ணிணை - இரண்டுநேத்திரமும், களிப்ப-சந்தோஷிக்கும்படி, நோக்கினாள்-பார்த்தாள். எ-று. (௬)

பன்மலர்ஞெலிய பணிகொள்வாவியிற்
பொன்னவிர்கொடுஞ்சிறைப் புள்ளைநோக்குறூ

மன்னம்மணநிலை முடித்தவண்சிறை
யன்னனமென்புள்ளினீ தழகுவாய்ந்ததே.

(ப - ரை.) பல் எாஞவிதமான, மலர்-புஷ்பங்கள், கஞலிய-நெருங்கிய, பனிகொள்-குளிர்ச்சியாநின்ற, கொடுஞ்சிறை-கொடுமையான இறகையுடைய, புள்ளை-அன்னத்தை, நோக்குரு-பார்த்து, மன்ன-அரசனேநம்முடைய, மண நிலை-விவாகத்தை, முடித்த-நிறைவேற்றின, வண்சிறை - வளப்பமாகிய இற கையுடைய, அன்னமென்புள்ளின்-தெய்வ அன்னத்தைக்காட்டினும், ஈது-இப்பறவை, அழகு-அழகை, வாய்ந்தது-பொருந்தியது. எ-று. (எ)

மற்றுமோருயிரென வளர்த்தபூவையுஞ்
சொற்றருகிள்ளையு மறப்பத்தூமணிப்
பொற்றடந்தோளினய் பொன்னம்புள்ளினைப்
பற்றிநீதரிகெனப் பணிந்துகூறினள்.

(ப - ரை.) மற்றுமோர்-மற்றொரு, உயிரென - உயிர்போல, வளர்த்த-வளர்த்த, பூவையும்-நாகணவாய்ப்புள்ளையும், சொல்-மொழிகளை, தரு-சொல் லாநின்ற, கிள்ளையும்-கிளிப்பிள்ளையும், மறப்ப-மறக்கும்படி, தூ-பரிசுத்தமா கிய, மணி ரத்நவடமணிந்த, பொன்-அழகிய, தடம் - விசாலமாகிய, தோளி னய்-புயத்தையுடைய அரசனே, பொன் - பொன்போன்ற, அம் - அழகிய, புள்ளினை-அன்னத்தை, பற்றி-பிடித்து, நீதருகென-நீகொடுப்பாயாகவென்று பணிந்து-வணங்கி, கூறினள்-சொன்னள். எ-று. (அ)

ஓர்துகிலிருவரு முடுத்துமற்றையோர்
காரகிற்றீம்புகை கமழுநீவிகொண்
டேர்குடியிருந்தன விலைகொள்பூணினய்
வார்சிறைப்புள்ளினை வளைத்துமென்றனள்.

(ப - ரை.) ஓர்துகில்-ஓராடையை, இருவரும்-நாமிரண்டுபேரும், உடுத் து-தரித்துக்கொண்டு, மற்றையோர்-மற்றொரு, கார்-கறுத்த, அகில்-அகிற்க ட்டையினது, தீ-இனிமையாகிய, புகை-தூமம், கமழும் - பரிமளியாநின்ற, நீவிகொண்டு-ஆடையைக்கொண்டு, ஏர்-அழகு குடியிருந்தது, அன்ன-வாசஞ் செய்வதையொத்த, இலைகொள்-தழைதலைக்கொண்ட, பூணினய்-ஆபரணங் களையுடைய அரசனே, வார்சிறை-நீண்டஇறகையுடைய, புள்ளினை-அன்னத் தை, வளைத்துமென்றனள்-பிடிப்போமென்று சொன்னள். எ-று. (க)

கருந்தடங்கண்ணிதன் னுள்ளங்காமுறத்
திருந்துவேற்றடக்கையான் றுகிலிற்சேர்த்தலும்
பொருந்தியதுகிலொடும் வஞ்சம்பூண்டெதி
ரிருந்தபுள்ளந்தரத்தெழுந்துபோயதே.

(ப - ரை.) கரு-கறுத்த, தடம்-விசாலமாகிய, கண்ணிதன்-கண்களையுடைய தமயந்தியினது, உள்ளம்-மனது, காமுற-இச்சிக்க, திருந்து - திருத்தமாகிய, வேல்-வேலையேந்திய, தடம்-பருத்த, கையான்-கையையுடையஅரசன், துகிலில்-ஆடையில், சேர்த்தலும்-சேர்த்தவளவில், பொருந்திய-தன்மேற்சேர்ந்த, துகிலொடும்-ஆடையோடும், வஞ்சகம்-கபடத்தை, பூண்டு - கொண்டு, எதிரிருந்த, புள்-அன்னம், பொருஅர்தரத்து - ஆகாசத்தில், எழுந்து-எழும்பி, போயது-போயிற்று, எ-று. (௪0)

புனைதுகில்கவர்ந்துபைம் பொன்னிறத்தபுள்
பனியிருவிசும்பினிற் பறத்தல்காண்டலு
மனிவிதனருந்துயர் நோக்கிமாழ்கினான்
வினைவலியிதுவென மெலிவுநீக்கினான்.

(ப - ரை) புனை-தரித்திருந்த, துகில்-ஆடையை, கவர்ந்து - கிரகித்துக்கொண்டு, பைம்பொன்-பசுமையாகிய பொன்போன்ற, நிறத்த - நிறத்தையுடைய, புள்-அன்னமானது, பனி - குளிர்ந்த, இரு - பெருமைபொருந்திய விசும்பினில்-ஆகாசத்தினில், பறத்தல்-பறந்துபோதலை, காண்டலும்-கண்டவளவில், மனைவிதன்-மனையாளது, அருந்துயர்-அரிதான துக்கத்தை, நோக்கி-பார்த்து, மாழ்கினான்-வருந்தினான், வினை-ஊழ்வினையினது, வலி-உறுதி, இதுவென-ஈதென்று, மெலிவு-துன்பத்தை நீக்கினான்-போக்கினான். எ-று.

கல்லதர்நடந்துபூங் கமலம்வாட்டிய
மெல்லடிசிவப்புறல் வீழிவாய்மயிற்
கொல்லுமேயென்மன முருகியுந்தையூர்
செல்லுநீணெறியிது வென்றுசெப்பினான்.

(ப - ரை.) கல்லதர்-மலைவழியில், நடந்து-நடந்து, பூ-அழகிய, கமலம்-தாமரைமலரை, வாட்டிய-கெடுத்த, மெல்லடி-மிருதுவான பாதமானது, சிவப்புறல் வீழி-வீழிப்பழம்போன்ற, வாய்-அதரத்தையுடைய, மயிற்கு - மயில்போன்ற தமயந்திக்கு, ஒல்லுமேயென-கூடுமோவென்று, மனம்-மனது, உருகி-இளகி, உந்தை-உன்தகப்பனது, ஊர் - குண்டினபுரத்துக்கு, செல்லும்-போகாநின்ற, நீள-நீண்ட, நெறி-மார்க்கம், இதுவென்று-இதுவென்று, செப்பினான்-சொன்னான். எ-று. (௪௨)

ஆங்கதுகேட்டலு மழுதுமால்கிநொந்
தீங்குநின்னடியனேன் பிழைத்ததியாதகொல்
பூங்கழற்குரிசிலோய் பொறியிலேன்றனை
நீங்கவோவிவ்வுரை நிகழ்த்தினாயென்றாள்.

(ப - ரை.) ஆங்கு-அவ்விடத்தில், அது-அந்தச் சொல்லை, கேட்டலும்-கேட்டவளவில், அழுது-புலம்பி, மாழ்கி-வருந்தி, நொந்து-மனநொந்து, ஈங்கு - இவ்விடத்தில், நின் - உனக்கு, அடியேனன்-அடிமைத்திறம் பூண்ட,யா

ன், பிழைத்தது-செய்தகுற்றம், யாது-எது, பூ-அழகிய, கழல் - வீரக்கழலை யணிந்த, குரிசிலோய்-அரசனே! பொறியிலேன்றனை-யறிவில்லாத என்னை, நீங்கவோ-பிரியவோ, இவ்வுரை-இந்த வசனத்தை, நிகழ்த்தினாய்-சொன்னாய், என்றாள்-என்று (தமயந்தி) சொல்லினாள், எ-று. (௧௩)

செயிராறுமதிமுகம் பசிப்பசிந்தைநொந்
தயர்வெடுகண்பனித் தவலங்கோடலை
மயிலியற்போதைநிற் பிரிந்துவாழ்வெனே
யுயிர்பிரிந்தலுடலுய்யுமோவென்றான்,

(ப - ரை.) செயிராறு-குற்றமற்ற, மதி-சந்திரன்போன்ற, முகம்-வதனமானது, பசப்ப-பசந்துபோக, சிந்தைநொந்து - மனநொந்து, அயர்வொடு-சோர்வுடனே, கண்பனித்து-கண்ணீர்விட்டு, அவலங்கோடலை துன்பத்தைக்கொள்ளாதே, மயில்-மயில்போலும், இயல்-சாயலையுடைய, பேதை-தமயந்தியே! நிற்பிரிந்து-உன்னைப்பிரிந்து, வாழ்வெனே-வாழ்வேனா உயிர்பிரிந்தால்-உயிர்நீங்கினால், உடல்-தேகம், உய்யுமோ-பிழைக்குமோ, என்றான் - என்று (நளமகாராசன்.) சொன்னான், (௧௪)

முருகுயிர்த்தளியின மூசுபூங்குழற்
கருதருபெருந்துயர் காண்கிலேனெனாப்
பரிநெடுந்தேரொடும் பரிதிவானவ
னுரவுநீர்க்கருங்கட லொளித்திட்டானரோ.

(ப - ரை.) முருகு-தேனை, உயிர்த்து-பெற்று, அளியினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள், மூசு-மொய்க்கின்ற, பூ-பூவையணிந்த, குழல்-கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது. கருதரு-நினைத்தற்கரிய, பெருந்துயர்-பெரிதாகிய, துன்பத்தை காண்கிலேனெனா-பார்க்கமாட்டேனென்று, பரி-குதிரைகட்டிய, நெடு-நெடிய, தேரொடும்-ரதத்துடனே, பருதிவானவன்-சூரியதேவன், உரவுநீர்-உவர்நீரையுடைய, கருங்கடல்-கறுத்தசமுத்திரத்தில், ஒளித்திட்டான் - மறைந்தான். எ-று. (௧௫)

மாயிருஞாலமும் வானுநுங்கிய
பாயிருட்கங்குலிற் பாவைதன்னொடும்
போயரின்முற்றிய பொலிவின்மண்டப
மேயினனரசர்கோன் விதியின்கொட்பினால்.

(ப - ரை.) மா-மகத்தாகிய, இரு-பெரிய, ஞாலம்-பூமியையும், வானும்-ஆகாயத்தையும், நுங்கிய - விழுங்கிய, பாய் - பரவிய, இருள்-இருட்டையுடைய, கங்குலில்-இராத்திரியில், பாவைதன்னொடும்-தமயந்தியுடனே, போய்-சென்று, அரில்-தூறுகள், முற்றிய-நிறைந்த, பொலிவில்-சிறப்பற்ற, மண்டபம்-ஓர் மண்டபத்தை, அரசர்கோன்-ராசாதிராசனாகிய நளமகாராசன், விதியின்-வினையினது, கொட்பினால்-திரிபினால், மேயினன்-அடைந்தான், எ-று.

இன்னகிற்புகைதவழ்ந் தினிதின்மென்மைய
பன்மலரமளிமேற் பள்ளிகொள்பவர்
புன்னுனைபரந்தவெம் பொடிகொள்பார்மிசை
மன்னினரூழினும் வலிதியாவதே.

(ப - ரை.) இன்-இனிதாகிய, அகிற்புகை-அகிற்றூமம், தவிழ்ந்து-ஊர்ந்து, இனிதின்-இன்பமாய், மென்மைய-மிருதுவாகிய, பல - நானாவிதமான, மலர்-புஷ்பம்பரப்பிய, அமளிமேல்-படுக்கையின்மீது, பள்ளிகொள்பவர்-சயனிப்பவராகிய (தமயந்தி நளனிருவரும்) புல்-புல்லினது, நுனி-நுனிகள், பரந்த-பரவிய, வெம்-வெவ்விய, பொடிகொள் - புழுதியைக்கொண்ட, பார்மிசை-பூமியின்மேல், மன்னினர்-படுத்தார்கள் (ஆதலால்) ஊழினும்-ஊழினைக்காட்டிலும், வலிது-வன்மையையுடையது, யாவது-யாது எ-று. (கஎ)

அனிச்சமென்புதுமல ரமளிமேயினும்
பனித்திடுமெய்யெனப் பதைத்துவாடுவேன்
கனிப்படுகிளவிவெம் பொடியிற்கண்படி
லினித்தமியேனுயி ரெங்கனுய்யுமே.

(ப - ரை.) அனிச்சம்-அனிச்சவிருக்ஷத்தினது, மெல் - மிருதுவாகிய, புதுமலர்-புதியமலரையுடைய, அமளி-மெத்தையிலே, மேயினும்-படுத்தாலும், மெய்-சரீரமானது, பனித்திடுமென-வருந்துமென்று, பதைத்து - துடித்து, வாடுவேன்-சோர்வேன், கனிப்படு-பழச்சுவைபொருந்திய, கிளவி-வசனத்தையுடைய தமயந்தி, வெம்பொடி-வெவ்வியபுழுதியில், கண்படில் - நித்திரைசெய்யில், இனி-இனிமேல், தமியேனுயிர்-தனியாகிய என்னுயிர், எங்ஙன்-எவ்வடி, உய்யும்-பிழைக்கும் எ-று. (கஅ)

கண்ணகன்புவிக்கெலாங் களைகணுகிய
தணமதிநெடுங்குடை விதர்ப்பன்றாழ்குழ
னண்ணருமித்துய ருழந்துநண்ணுமே
லெண்ணின்மற்றியார்துய ரெய்திடாரென்றான்.

(ப - ரை.) கண்ணகல்-இடமகன்ற, புவிக்கெலாம்-பூமிக்கெல்லாம், களைகணுகிய-ஆதாரமாகிய, தண்-குளிர்ந்த, மதி-சந்திரன்போன்ற, நெடு-நீண்ட, குடை-குடையையுடைய, விதர்ப்பன் - விதர்ப்பதேசத்தையாளும் வீமராசனீன்ற, தாழ்குழல்-தமயந்தியானவள், நண்ணரு - பொருந்துதற்கரிய, இத்துயர்-இந்தத்துன்பத்தை, உழந்து-வருந்தி, நண்ணுமேல் - அடையுமானால், எண்ணின்-நினைக்குமிடத்தில், யார்-எவர்கள், துயர்-துன்பத்தை,எய்திடார்-அடையார்கள், என்றான்-என்றுசொன்னான், எ-று. (கசு)

வளைகடலுலகினின் மன்னர்தாடொழ
வுளையரிப்பூந்தவி சுரையுமெம்பிரான்
முளரியாலெங்கணு முற்றுமண்டபத்
தெளியர்போலிருத்திகொ லென்றுவிம்மினாள்.

(ப - ரை.) வளைகடல்-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, உலகினில்-உலகத்தில், மன்னர்-அரசர்கள், தாதொழ-பாதத்தில் வணங்க, உளை - புறமயிரினையுடைய, அரி-சிங்கந்தாங்கிய, பூந்தவிசு - அழகுபொருந்திய ஆசனத்தில், உறையும்-இருக்கும், எம்பிரான்-என்கர்த்தன், முளரியால்-முட்செடிகளால்,எங்கணும்-எவ்விடத்தும், முற்றும்-நிறையப்பெற்ற, மண்டபத்து-மண்டபத்தில், எளியர்போல்-வறியோர்போல், இருத்தி-இருக்கிறாய், என்று - என்றுசொல்லி, விம்மினாள்-அழுதாள், எ-று. கொல்-அசை. (உ0)

தடங்கணீர்துடைத்துமெய் தைவந்தாயிழை
நடுங்கலென்றாற்றிட ந ள்ளியாமத்து
மடங்கல்போன்மொய்ம்புடை மன்னர்மன்னவன்
கொடுங்கைமேற்றுயின்றனள் பொன்னங்கொம்பனாள்.

(ப - ரை.) தடம்-விசாலமாகிய, கண்-கண்ணினின்றுவரும், நீர் - சலத்தை, துடைத்து-மாற்றி, மெய்-தேகத்தை, தைவந்து-தடவிக்கொடுத்து,ஆயிழை-பெண்ணே, நடுங்கலென்று-அஞ்சாதேயென்று, ஆற்றிட-தேற்ற,நள்ளியாமத்து-அர்த்தராத்திரியில், மடங்கல்போல்-சிங்கம்போல், மொய்ம்புடை-பலத்தையுடைய, மன்னர் மன்னவன்- அரசர்க்கரசனான நளமகாராசனுடைய, கொடுங்கைமேல்-வளைந்தகையின்மீது, பொன்னங்கொம்பனாள்-அழகிய பொற்கொம்பையொத்த தமயந்தி, துயின்றனள்-நித்திரைசெய்தாள், எ-று.

காண்புகு படலம்-முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-௧0௩௭

பிரிவுறு படலம்.

இப்படலத்தால் கானிடத்துச்சென்ற நளமகாராசன் அவ்விடத்தில் தமயந்திபடும் பெருந்துன்பத்தைக்கண்டு சகிக்காதவனாய் அதற்குக்காரணந்தானாகையால் தான்பிரிந்தால்அவள்சிறுதுயருடன் அருகிலுள்ள தன்தாய்வீட்டை யடைவாளென்றெண்ணிப் பிரிவுறல் சொல்லப்படுகின்றது.

கலி விருத்தம்.

விண்படுமின்னென மிளிருமாகமு
மண்படத்துயரொரு வடிவுகொண்டெனக்
கண்படுதோகையை நோக்கிக்காவலன்
புண்படுநெஞ்சொடும் புலம்பியெண்ணினான்.

(ப - ரை.) விண்படு-மேகத்திலுண்டாகிய,மின்னென-மின்னல்போல், மிளிரும்-பிரகாசிக்கும், ஆகமும்-சரீரமும், மண்பட - புழுதியடைய, துயர்-துன்பம், ஒருவடிவம்-ஒருவடிவத்தை, கொண்டென-கொண்டதுபோல்,கண்படு-நித்திரைசெய்யாநின்ற, கோதையைத-மயந்தியை, நோக்கி-பார்த்து,காவலன்-நளமகாராஜன்,புண்படு-புண்பட்ட,நெஞ்சொடும்-மனதுடனே,புலமபி-அரற்றி, எண்ணினன்-ஆலோசித்தான். எ-று. (௧)

நண்ணருங்கானெலாந் தொடர்ந்துநண்ணுமேற்
கண்ணினாலிவடுயர் காணலாவதே
பெண்ணருங்கலத்தினைப் பிரியிற்றந்தையூ
ரண்ணியதவ்வுழி யடைந்துவைகுமால்.

(ப - ரை.) நண்ணரு-பொருந்துதற்கரிய, கானெலாம் - காடுமுழுதும், தொடர்ந்து-பின்றொடர்ந்து, நண்ணுமேல்-அடையுமானால், கண்ணினால்-கண்களினால், இவள்-இத்தமையந்தியினது, துயர்-துன்பத்தை, காணலாவதே-பார்க்கக்கூடுமோ, பெண்ணருங்கலத்தினை-பெண்களுக்கரிய ஆபரணம் போன்ற இவளை, பிரியில்-நீங்கில்,தந்தை-பிதாவினுடைய,ஊர்-நகரமானது, அண்ணியது-சமீபமாயது, அவ்வுழி-அந்நகரத்தினிடத்து, அடைந்து - சேர்ந்து, வைகும்-இருப்பாள், எ-று. (௨)

விரிமலர்ப்பூங்குழல் விழிக்கிலீங்கிவட்
பிரிகுவதரிதினிப் பிரியவெண்ணிலோ
வொருதுகிலாயதித் துகிலையூறுசெய்
கருவியிங்கேதெனக் கருத்தினெண்ணினன்.

(ப - ரை.) விரி-மலர்ந்த, மலர்-புட்பத்தையணிந்த,பூ-பொலிவுபெற்ற, குழல்-கூந்தலையுடைய தமயந்தி, விழிக்கில்-கண்விழித்துக்கொண்டால், ஈங்கு-இவ்விடத்தில், இவள்-இவளை, பிரிகுவது-நீங்குவது, அரிது-கூடாது,இனி இனிமேல், பிரிய-இவளைநீங்க, எண்ணிலோ-ஆலோசிக்கிலோ, ஒருதுகிலாயது-(இருவருக்கும்) ஓராடையாயிருக்கின்றது, இத்துகிலை-இவ்வஸ்திரத்தை, ஊறுசெய்-துணிக்கின்ற, கருவி-ஆயுதம், இங்கு-இவ்விடத்தில், ஏதென-யாதென்று, கருத்தின்-மனதில், எண்ணினன்-ஆலோசித்தான், எ-று.

எண்ணியதுணர்ந்திவர்ப் பிரிப்பமுன்னமே
கண்ணியவஞ்சகக் கலியும்வாளதாய்
நண்ணிமுற்கிடத்தலு மெடுத்துநாமவே
லண்ணலுந் துகிலடு வரிந்திட்டானரோ.

(ப - ரை.) எண்ணியது-ஆலோசித்ததை, உணர்ந்து-அறிந்து, அவர்-அவ்விருவரையும், பிரிப்ப-பிரிக்க,முன்னமே-முன்னமே, கண்ணிய-கருதிய, வஞ்சகம்-கபடத்தையுடைய, கலியும்-கலிபுருஷனும், வாளதாய்-வாளாகி,நண்ணி-பொருந்தி, முன்-எதிரில், கிடத்தலும்-இருந்த அளவில், எடுத்து - கையிலெடுத்து, நாமம்-அச்சத்தைத்தரும் வேல்-வேலையுடைய, அண்ணலும் - நளனும், துகில்-வஸ்திரத்தை, நடு-மத்தியில், அரிந்திட்டான்-அரிந்தான். எ-று.

சில்லரிநெடுங்கணு டெருளுறுவகை
மெல்லெனக்கொடுங்கையி னீக்கிவெய்துயிர்த்
தொல்லையி லுயிர்விடு முடம்புபோன்மென
வல்லலங்கடலிடை யழுந்தினனரோ.

(ப - ரை.) சில்-சிலவாகிய, அரி-அரிபரந்த, நெடு-நீண்ட, கணாள்-கண்களையுடைய தமயந்தி, தெருளுறுவகை-விழிக்காதவிதமாய், மெல்லென-மிருதுவாக, கொடுங்கையின்-வளைந்தகையினின்றும், நீக்கி-அகற்றி, வெய்துயிர்த்து-பெருமூச்சுவிட்டு, ஒல்லையில்-சீக்கிரத்தில், உயிர்-பிராணனை விடும்-நீக்கும் உடம்புபோன்மென-தேகத்தைப்போல, அல்லலங்கடலிடை - துக்கசாகரத்தில், அழுந்தினன்-முழுகினன். எ-று. அரோ-அசை. (௫)

எழுமகன்றலினி யென்கொலாமென
வழுமுயிர் துறந்தென வவசமேற்கொளா
விழுமிவட் காக்கென மெலிந்துதெய்வதந்
தொழுமினையனபல துன்பமெய்துமால்.

(ப - ரை.) எழும்-எழுந்திருப்பான், அகன்றால்-நீங்கினால், இனி-இனிமேல், என்கொலாமென-என்னவாகுமோவென்று, அழும்-புலம்புவாள், உயிர் துறந்தென-உயிர்நீங்கினவன்போல, அவசமேற்கொளா - பரவசத்தை மேற்கொண்டு, விழும்-விழுவான், இவள்-இவளை, காக்கென-இரக்ஷிக்கவென்றும், மெலிந்து-வாடி, தெய்வதம்-வனதேவதைகளை, தொழும் - வணங்குவான், இனையன-இவைபோன்ற, பல-அனேகமான, துன்பம்-துயரங்களை, எய்தும்-அடைவான். எ-று. (௬)

செல்லும்வெந்துயரொடுஞ் செல்லக்காலெழா
தொல்லையின்மீளும்வெய் துயிர்க்குமொண்ணுதல்
கல்லதரிடைத்தனி யேகிற்பேய்க்கணங்
கொல்லுமென்றாருயிர் குழைந்துசாம்புமால்.

(ப - ரை.) செல்லும்-நடப்பான், வெந்துயரொடும் - வெவ்விய துக்கத்துடன், செல்ல-நடக்க, காலெழாது-அடியெழும்பாமல், ஒல்லையில்-சீக்கிரத்தில், மீளும்-திரும்புவான், வெய்துயிர்க்கும்-பெருமூச்சுவிடுவான், ஒண்ணுதல்-ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய தமயந்தி, கல்லதரிடை - மலைவழியில், தனி-தனியே, ஏகில-செல்வாளானால், பேய்க்கணம்-பிசாசக்கூட்டங்கள், கொல்லுமென்று-கொன்றுவிடுமென்று, ஆருயிர்-நிறைந்தவுயிர், குழைந்து - குழைவுற்று, சாம்பும்-வாடுவான். எ-று. ஆல்-அசை. [இது தன்மை நவிற்சியணி.]

ஆயிடையின்னணம் வருந்தியன்புகூர்
வேயுறழ்தோளியைப் புரிந்துவெஞ்சின
மாயவெங்கொடுங்கலி வயத்தனாதலிற்
போயினன்பித்தரிற் பொருவில்வாய்மையான்.

(ப - ரை.) ஆயிடை-அவ்விடத்தில், இன்னணம்-இப்படியாக, வருந்தி-துன்புற்று, அன்புகூர்-ஆசைமிகுந்த, வேயுறழ்-மூங்கிலையொத்த, தோளியை-தோளையுடைய தமயந்தியை, பிரிந்து-நீங்கி, வெஞ்சினம் - வெவ்வியகோபத்தையும், மாயம்-வஞ்சனையையும், வெம்-குரூரமான, கொடு - கொடுமையையுடைய, கலி-கலியனுக்கு, வயத்தனுதலில்-வசப்பட்டவனுதலால், பொருவில்-ஒப்பற்ற, வாய்மையான்-சத்தியத்தையுடைய நளன், பித்தரின் - பித்தரைப்போல், போயினன்-போயினுன். எ-று. (அ)

கள்ளிருட்போதுவெங் கானினமவே
லள்ளிலைப்பூணினு னகன்றுபோதலும்
விள்ளருந்துயரொடு மெலிந்துகண்படும்
பிள்ளைமானேக்கிதன் செய்கைபேசுவாம்.

(ப - ரை.) கள்ளிருட்போது-நடுராத்திரியில், வெங்கானில் - வெவ்விய காட்டில், நாமவேல்-அச்சத்தைச்செய்யும் வேலையும், அள் - கூர்மைபொருந்திய, இலை-தொங்கலையுடைய, பூணினுன்-ஆபரணத்தையுமுடைய நளமகாராசன், அகன்று-நீங்கி, போதலும், போனவளவில், விள்ளரு-நீங்குதற்கரிய, துயரொடு-துன்பத்துடனே, மெலிந்து-நைந்து, கண்படு-நித்திரைசெய்கின்ற, பிள்ளைமான்-மான்கன்றுபோன்ற, நோக்கிதன்-கண்களையுடைய தமயந்தியினது, செய்கை-நடக்கையை, பேசுவாம்-சொல்லுவோம். எ-று. (கூ)

நீடியதுயில்சிறி துணர்ந்துநேரிழை
யாடகத்தொடிக்கையா லணைக்கக்காண்கிலா
ளூடினள்பதைத்தன ளுயுர்ப்புவீங்கின
டேடினள்காந்தளஞ் செங்கைநீட்டியே.

(ப - ரை.) நீடியதுயில்-மிகுந்தநித்திரை, சிறிதுணர்ந்து - கொஞ்சந்தெளிந்து, நேரிழை-தமயந்தி, ஆடகத்தொடி-பொன்னுற்செய்தவளையலணிந்த, கையால்-கைகளால், அணைக்க-தழுவ, காண்கிலாள்-காணுதவளாய், ஊடினள்-பிணங்கினுள், பதைத்தனள்-துடித்தாள், உயிர்ப்புவீங்கினள்-பெருமூச்சுவிட்டாள், காந்தள்-காந்தல்மலரையொத்த, அம்-அழகிய, செங்கை-சிவந்தகையை, நீட்டி-நீட்டி, தேடினள் - தேடினுள். எ று. [இதுதன்மை நவிற்சியணி.] (௧௦)

ஆயிடைக்காண்கிலா தழுங்கிச்செங்கடை
பாயரிநெடுங்கணீ ரருவிபாய்தரத்
தூயமென்மலர்க்கர நெரித்துத்துண்ணென
வாய்வெரீ இயால்வயி றறுக்கிமாழ்கினுள்.

(ப - ரை.) ஆயிடை-அவ்விடத்தில், காண்கிலாது-(நளனைக்) காணுமல் அழுங்கி-வருந்தி, செங்கடை - சிவந்தகடையையுடைய, பாய்-பரவிய, அரி-

அரிகளையுடைய, நெடு-நீண்ட, கண்-கண்ணினின்றும், நீரருவி-நீர்வெள்ளம், பாய்தர-ஒழுக, தூய-பரிசுத்தமாகிய, மெல் - மிருதுபொருந்திய, மலர்க்கரம்-தாமரைமலர்போன்ற கைகளை, நெரித்து, துண்ணென-திடுக்கென்று, வாய் வெரீஇ-கூசலிட்டு, ஆல்-ஆலிலைபோன்ற, வயிறு-வயிற்றை, அதுக்கி - பிசைந்து, மாழ்கினாள்-மயங்கினாள். எ-று. (கக)

தெளித்தபூம்பள்ளியிற் சிறிதுநீங்கினு
மளப்பருந்துயரொடு மவலமெய்துவேன்
றளிப்பெயற்கங்குலிற் றமியண்மாழ்குற
வொளித்துநீதனிவிளை யாடினுய்வனே.

(ப - ரை.) தெளித்தபூ-புஷ்பங்களைப்பரப்பிய, பள்ளியில்-சயனத்தில், சிறிது-கொஞ்சம், நீங்கினும்-விலகினும், அளப்பரு - அளவிடுதற்கரிய, துயரொடும்-துன்பத்துடன், அவலம்-வருத்தத்தை, எய்துவேன் - அடைகின்ற யான், தளிப்பெயல்-பனித்துளி துளிக்கின்ற, கங்குலில் - இராத்திரியில், தமியள்-தனித்தவளாய், மாழ்குற-வருந்த, ஒளித்துநீ-நீமறைந்து, தனி-தனியாய், விளையாடில்-விளையாடினால், உய்வனோ-யான்பிழைப்பனோ. எ-று.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கான்றாருயிரொழுக் கண்ணீர்கவுளலைப்ப
வூன்றோய்கணைபட் டுழலும்பிணையொத்தேன்
மான்றேரரசர் முடியுழுதவார்கழற்காற்
றோன்றாலென்கண்களிப்ப வின்னமுமென்றோன்றிலையே.

(ப - ரை.) கான்று-வெளிப்பட்டு, ஆருயிர்-பொருந்தியவுயிர், சோர-நீங்க, கண்ணீர்-கண்ணீரானது, கவுள்-கன்னத்தை, அலைப்ப - அலைக்க, ஊன்றோய்-தசைபடிந்த, கணைபட்டு-அம்புபட்டு, உழலும் - சுழலாநின்ற, பிணையொத்தேன்-மானுக் கொப்பானே, மாற்றேர்-குதிரைகட்டிய தேரையுடைய அரசர்-அரசருடைய, முடி-கிரீடங்கள், உழுத-படிந்த, வார் - நெடிய, கழல்-வீரக்கழலைத்தரித்த, கால்-பாதத்தையுடைய, தோன்றால் - அரசனே, என-என்னுடைய, கண்களிப்ப கண்மகிழ்ச்சியடைய, இன்னமும்-இன்னேரமட்டும், என்-என்னகாரணத்தினால், தோன்றிலை-காணப்படவில்லை. எ-று.

நேரலார்போரேறே நிடதத்தார்கோமானே
யாரவரைமார்பா வளியேனுயிர்க்குயிரே.
காரிருள்வாயான்புலம்பக் கானகத்துவிட்டகன்றுஞ்
சாரலையாலின்னு மிதுவோநின் றண்ணளியே.

(ப - ரை.) நேரலார்-பகைவர்க்கு, போரேறே-போர்செய்கின்றசிங்கமே, நிடதத்தார்-நிடதேசத்தார்க்கு, கோமானே-அரசனே, ஆரம்-முத்துமா

லையணிந்த, வரைமார்பா மலைபோன்ற மார்பையுடையவனே, அரியேனுயிர்க்கு-ஏழையாகிய என்னுயிர்க்கு, உயிரே - உயிர்போன்ற நளமகாராஜனே, காரிருள்வாய்-கரியவிருளினிடத்தில், யான்-நான், புலம்ப-புலம்பும்படி, கானகத்து-காட்டினிடத்தில், விட்டகன்றும்-என்னைநீக்கியும், இன்னும்-இவ்வளவுகாலஞ்சென்ற பின்பும், சாரலை-சேர்ந்தாயில்லை (ஆதலால்) இதுவோ-இதுதானோ, நின்-உன்னுடைய, தண்ணளி-குளிர்ந்தவருள், எ-று. ஆல் - ஏ-அசைகள். (௧௪)

நெஞ்சமெலிவ நினதுதடந்தோளுங்
கஞ்சமலர்முகமுங் காணாதுகண்பனிப்ப
மஞ்சுதவழ்வெற்பெறிந்த வச்சிரத்தோனன்றளித்த
விஞ்சைபயின்று விளையாட்டயருதியோ.

(ப - ரை.) நெஞ்சமெலிவேன்-மனம்வாடுகின்றயான், நினது - உன்னுடைய, தடந்தோளும்-விசாலமாகிய தோள்களையும், கஞ்சம் - தாமரைமலர்போன்ற, முகமும்-வதனத்தையும், காணாது-பாராமல், கண்பனிப்ப-கண்ணீர்விடும்படி, மஞ்சுதவழ்-மேகங்கள் தவழ்கின்ற, வெற்பு - மலைகளின் (சிறகை) எறிந்த-அறுத்த, வச்சிரத்தோன்-வச்சிராயுதத்தையேந்திய இந்திரன், அன்று-தூதுசென்றவன்று, அளித்த-கொடுத்த, விஞ்சை-வித்தையை, பயின்று-பழகி, விளையாட்டருதியோ-விளையாடுகின்றாயோ. எ-று. (௧௫)

ஞாலத்திருணடப்ப நாட்கமலம்வாய்நெகிழ
வேலைத்திரைமுகட்டில் வெய்யோனெழுந்தனனான்
மாலைக்கதிர்வடிவேன் மன்னர்பெருமானே
காலைக்கடவ கடன்கழிக்கவாராயே.

(ப - ரை.) ஞாலத்து-பூமியிலுள்ள, இருள்-அந்தகாரமானது, நடப்ப-செல்லவும், நாள்-புதிய, கமலம்-தாமரைமுகைகள், வாய்நெகிழ - மலரவும், வேலை-கடலினது, திரை-அலைகளினது, முகட்டில்-உச்சியில், வெய்யோன்-சூரியன், எழுந்தனனா-உதித்தான் (ஆதலால், மாலை - வெற்றிமாலையணிந்த, கதிர்-ஒளிபொருந்திய, வடி-கூரிய, வேல்-வேலாயுதத்தை யேந்திய, மன்னர்பெருமானே-அரசர்க்கரசனாகிய நளமகாராசனே, காலை-உதயத்தில், கடவ-செய்யத்தக்க, கடன்-நித்தியகன்மத்தை, கழிக்க-செய்துமுடிக்க, வாராயே-வாராயா. எ-று. ஏ-அசை. (௧௬)

மன்னவனேயிப்பிறப்பிற் கண்டுமணந்திலனே
லின்னமொருபிறப்பி லானாலுமேழையேன்
றன்னந்தனியே யிருந்துதவமாற்றியுமுன்
பொன்னகலமுள்ளுருகப் புல்லாதொழிவேனோ.

(ப - ரை.) ஏழையேன்-ஏழையாகிய யான், மன்னவனே-நளமகாராசனே, இப்பிறப்பில்-இந்த சனனத்தில், கண்டு - (உன்னை) கண்டு, மணந்திலனேல்-சேராமற் போவேனானால், இன்னம்-இனிமேல் (வருஞ் சனங்களுள்) ஒருபிறப்பி லானாலும்-ஒருசனனத்தி லாவது, தன்னந்தனியே யிருந்து-தனித்திருந்து, தவமாற்றியும்-தவத்தைச் செய்தாவது, உன்-உன்னுடைய, பொன்னகலம்-அழகு பொருந்திய மார்பம், உள்ளுருக - உள்ளமுருகும்படி, புல்லாது-தழுவாமல், ஒழிவேனோ-நீங்குவேனோ. எ-று. (கஎ)

வாவுமிளமான்காண் மயில்காண்மடப்பிடிகாள்
கூவுங்கரியகுயில்காண் மென்புள்ளினங்கா
ளாவியெனமேவி யகலேமெனவகன்ற
காவலன்றான்போன வழியெனக்குக்காட்டீரே.

(ப - ரை.) வாவும்-தாவாநின்ற, இளமான்காள்-இளமை தங்கிய மான்களே, மயில்காள்-மயில்களே, மடப்பிடிகாள்-அழகிய பெட்டையானைகளே, கூவும்-கூவுகின்ற, கரியகுயில்காள்-கருங்குயில்களே, மெல்-மென்மையாகிய, புள்ளினங்காள்-பறவைக் கூட்டங்களே, ஆவியென-உயிரைப்போல, மேவி-பொருந்தி, அகலேமென-பிரியோமென்று சொல்லி, அகன்ற - (இப்பொழுது) நீங்கிய, காவலன்றான்-நளமகாராசன், போனவழி-சென்றவழியை, எனக்கு-என்றனுக்கு, காட்டீரே-நீங்கள் காட்டீரா எ-று. (கஅ)

என்றுவுருகி யிருகண்ணீராலியுகத்
தன்றுத்தழும்பப் புலம்பித்தமியளாய்
மின்றாரிடைநுடங்கச் செல்வாள்விரல்வேந்தன்
பொன்றாரடிநோக்கிப் பூங்கொடிபோல்வீழ்ந்தழுதாள்.

(ப - ரை.) என்று-இப்படியென்று, உருகி-மனமுருகி, இருகண் - இரண்டு கண்களினின்றும், நீராலி-நீர்த்துளிகள், உக-உதிர, தன்று-தன்னுடையநாவானது, தழும்ப-தடிப்புறும்படி, புலம்பி-அரற்றி, தமியளாய்-தனித்தவளாய், மின்-மின்னலின் றன்மை, ஆர்-நிறைந்த, இடை-இடையானது, நுடங்க-துவள, செலவாள்-நடக்கின்ற தமயந்தியானவள், விறல்-வெற்றி பொருந்திய, வேந்தன்-நளமகாராசனது, பொன்றார்-அழகு பொருந்திய, அடி-பாதக்குறியை, நோக்கி-பார்த்து, பூங்கொடிபோல்-புஷ்பக்கொடிபோல், வீழ்ந்து அதில்வீழ்ந்து, அழுதாள்-புலம்பினாள். எ-று. (கக)

ஐயன்கமல வடிச்சுவடுகாண்டலுமே
வெய்யதுயரவிட மீதூரவாய்புலராச்
செய்யகமல மலரிற்றிருவனையாள்
கையறவாநெஞ்சங் கலுழாவுயிர்சோர்ந்தாள்.

(ப - ரை.) ஐயன்-நளமகாராஜனுடைய, கமலவடிச்சுவடு-தாமரைமலர் போன்ற பாதக்குறியை, காண்டலும்-கண்டவளவில், வெய்ய-கொடிய, துயரவிடம் - துன்பமாகிய விஷம், மீதூர - அதிகரிக்க, வாய்புலரா - வாயுலர்ந்து, செய்ய - சிவந்த, கமலமலரில் - தாமரைப் புஷ்பத்தி லிருக்கின்ற, திருவனையாள்-இலக்குமியையொத்த தமயந்தியானவள், கையறவா-செயலற்று, நெஞ்சங்கலுழா-மனங்கலங்கி, உயிர்சோர்ந்தாள்-மூர்ச்சித்தாள். எ-று. (௨0)

இவ்வாறு துன்பக் கடலினிடைமூழ்கும்
மைவார்தடங்கண் மடமாதின்செவ்விமுகஞ்
செவ்வான் மதியமெனச் செங்கட்டுளையெயிற்று
வெவ்வாயரவ முருத்துவிழுங்கியதே.

(ப - ரை.) இவ்வாறு - இந்த விதமாய், துன்பக்கடலி னிடை - துன்பக்கடலில், மூழ்கும் - அழுந்திய, மை - அஞ்சன மெழுதிய, வார் - நெடிய, தடம் - விசாலமாகிய, கண் - நேத்திரங்களையும், மடம் - அறியாமையையுமுடைய, மாதின் - தமயந்தியினது, செவ்வி - அழகு பொருந்திய, முகம்-வதனத்தை, செவ் - செவ்வையாகிய, வால்-வெளுத்த, மதியமென - சந்திரனென்று (எண்ணி) செங்கண் - சிவந்த கண்களையும், துளையெயிற்று-துவாரம் பொருந்திய பற்களையுடைய, வெவ்வாய் - வெவ்விய வாயையு முடைய, அரவம் - மலைப்பாம்பு, உருத்து - கோபித்து, விழுங்கியது-விழுங்கிற்றுஎ-று. ஈண்டு - மதிக்குச்செவ்வை நிறைவெனக்கொள்க. ஏ-அசை. (௨௧)

நெய்த்தோரின்மூழ்கி நிணம்பருகும்வைவேலோய்
பைத்தோர்கொடுந்தறுகட் பாந்தள்விழுங்கியதா
லெய்த்தேனுயிர்காத்தற் கெய்தாயெனவழுதாண்
மைத்தோய்குவளை மதர்நெடுங்கண்வாணுதலே.

(ப - ரை.) நெய்த்தோரில் - உதிரத்தில், மூழ்கி - குளித்து, நிணம்-மாமிசத்தை, பருகும் - புசிக்கானின்ற,வை - கூர்மை பொருந்திய, வேலோய்-வேலாயுதத்தையுடைய நளமகாராஜனே! பைத்து - படத்தையுடையதாகிய, ஓர் - ஒரு, கொடுந்தறுகண் - கொடிய கோபத்தையுடைய, பாந்தள் - மலைப்பாம்பானது, விழுங்கியது - (என்னை) விழுங்கியது, எய்த்தேன் - இளைத்த என்னுடைய, உயிர்காத்தற்கு - உயிரைக் காப்பதற்கு, எய்தாய்-வாராயோ, என - என்று, மைத்தோய் - அஞ்சனந் தோய்ந்த, குவளை - கருநெய்தல் போன்ற, மதர்நெடுங்கண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய நெடிய கண்களையுடைய, வாணுதல் - தமயந்தியானவள், அழுதாள் - புலம்பினாள், எ-று. (௨௨)

பொங்கழல்வெங்கானகத்துப் பூவையழுங்குரல்கேட்
டங்கோர்சிலைக்கை யடல்வேடன்வந்தணுகி
வெங்கணரவெறிந்து வெவ்வாயிடைநின்றுங்
கொங்கவிழுமென்கூந்தற் கோதைதனைநீக்கினனால்.

(ப - ரை.) பொங்கழல்-மிகுந்த வக்கினியை யுடைய, வெம்-வெப்பமாகிய, கானகத்து-காட்டினில், பூவை-தமயந்தியானவள், அழும்-புலம்புகின்ற, குரல்கேட்டு-சத்தத்தைக் கேட்டு, அங்கு-அவ்விடத்தில், ஓர்-ஒரு, சிலைக்கை-வில்லைக்கையி லேந்திய, அடல்-பலம்பொருந்திய, வேடன்-வேடனானவன், வந்தணுகி-வந்துசேர்ந்து, வெங்கண்-வெவ்விய கண்களையுடைய, அரவு-மலைப்பாம்பை, எறிந்து-பிளந்து, வெவ்வாயிடை நின்றும் -வெவ்விய வாயினிடத்தினின்றும், தொங்கவிழ்-வாசனை வீசாநின்ற, மென்கூந்தல்-மென்மையாகிய கூந்தலையுடைய, கோதைதனை-தமயந்தியை, நீக்கினன்-விடுவித்தான். எ-று. ஆல்-அசை. (உரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வெய்யவரவின்பகுவாயின் விடுத்தமடமானெழினோக்கி
மையல்கூர்ந்தநெஞ்சினனாய் வரிவிற்றடக்கைவயவேடன்
றெய்யின்முலைமேற்புல்லுதற்குத் தொடரத்துஞ்சாவருங்கற்பின்
றையன்முனிந்துநோக்குதலுஞ் சாம்பராயிற்றவனுடலே.

(ப - ரை.) வெய்ய-கொடிதாகிய, அரவின்-மலைப்பாம்பினது, பகுவாயின்-பிளப்பாகிய வாயினின்றும், விடுத்த-விடுவிக்கப்பட்ட, மடமான்-தமயந்தியினது, எழில்-அழகை, நோக்கி-பார்த்து, மையல்கூர்ந்த-மோகித்த, நெஞ்சினனாய்-மனமுள்ளவனாய், வரிவில்-நீண்டவில்லை யேந்திய, தடக்கை-விசாலமாகிய கையையுடைய, வயம்-வெற்றி பொருந்திய, வேடன் - வேடனானவன், தொய்யில்-சந்தனக்கோல மணிந்த, முலைமேல்-ஸ்தனத்தின்மேல், புல்லுதற்கு-அணைதற்கு, தொடர-பின்றொடர, துஞ்சா-கெடாத, அரு-அருமையாகிய, கற்பின் -கற்பினை யுடைய, தையல் - தமயந்தியானவள், முனிந்து-கோபித்து, நோக்குதலும்-பார்த்த மாத்திரத்தில், அவனுடல்-அவ்வேடனுடலம், சாம்பராயிற்று-நீறாயிற்று. எ-று. ஏ-அசை. (உச)

கற்பினழலாற்கொடுஞ்சிலைக்கை வேடனுடலங்கரியாக்கிப்
பொற்பின்றுறைபோய்நலங்கனிந்த பொன்னம்பாவைபுலம்பெய்தி
வெற்பினுயர்தோள்வேந்துசெலும் வெங்கான்றுருவியேகுதலு
மற்பின்முனிவர்தவமியற்றுஞ் சாலைநோக்கியருகணைந்தாள்.

(ப - ரை.) கற்பினழலால்-பாதி விருத்தியாக்கினியால், கொடுஞ்சிலைக்கை-கொடிய வில்லைக் கையிலேந்திய, வேடனுடலம்-வேடன் சரீரத்தை, கரியாக்கி-சாம்பராக்கி, பொற்பின்றுறைபோய்-அழகிற்சிறந்து, நலங்கனிந்த-நன்மை மிகுந்த, பொன்னம்பாவை-தமயந்தியானவள், புலம்பெய்தி-அழுதுகொண்டு, வெற்பின்-மலைபோல்-உயர்ந்த, தோள்-புயத்தையுடைய, வேந்து-நளமகாராசன், செல்லும்-செல்லாநின்ற, வெங்கான்-வெவ்வியகாட்டினில், துருவி-தேடிக்கொண்டு, ஏகுதலும்-போகுமளவில், அற்பின் - அற்பினையுடைய, முனிவர்-முனிவர்கள், தவமியற்றும்-தவஞ்செய்யாநின்ற, சாலை-பர்ணசாலையை, நோக்கி-பார்த்து, அருகு-அதனருகில், அணைந்தாள் - சேர்ந்தாள்.

அடைந்தமாதின்முகநோக்கி யாரைநீவெவ்வழற்கானி
னடந்துதனியேயித்தலையிற் போந்ததென்னைநளினமலர்த்
தடங்கண்கலுழ்ந்துபுலம்பெய்துந் தன்மையெவன்கொல்சாற்றுகென
மடந்தைபுகுந்தவாறனைத்து முனிவர்கேட்பவகுத்துரைத்தாள்

(ப - ரை.) அடைந்த-தம்மிடத்துவந்த, மாதின்-தமயந்தியினது,முகம்-வதனத்தை, நோக்கி-பார்த்து, யாரைநீ-நீயார், வெவ்வழல்-வெவ்விய அழல் பொருந்திய, கானில்-காட்டினில், நடந்து-காலானடந்து, தனியே-தனிமையாகி, இத்தலையில்-இவ்விடத்தில், போந்ததென்னை-வந்ததென்னகாரணம், நளினமலர்-தாமரைமலர்போன்ற, தடங்கண்-விசாலமாகியகண்கள், கலுழ்ந்து-கலங்கி, புலம்பெய்துந்தன்மை-துன்பப்படுத்தல், எவன்கொல் - என்னகாரணம், சாற்றுகென-சொல்லென்று, முனிவர்கேட்ப-முனிவர்கள் கேட்க, மடந்தை-தமயந்தியானவள், புகுந்தவாறனைத்தும்-நடந்தவையெல்லாம், வகுத்து-பிரித்து, உரைத்தாள்-(அவர்க்குச்) சொல்லினுள், எ-று.

கேட்டவளவிலுளமுருகிக் கிள்ளைமருட்டுபனிமொழியாய்
வாட்டமொழிதிநிற்பிரிந்த வடிவேனளனைச்சின்னுளி
னூட்டங்களிப்பக்கண்டுமுன்போ னலம்பெற்றிருத்தியெனநவிலா
வீட்டுந்தவத்தோர்மறைக்கிழவ ரிருக்கைநோக்கியேகினரால்.

(ப - ரை.) கேட்டவளவில் - (இச்செய்தியைக்) கேட்டமாத்திரத்தில், உளமுருகி-மனமுருகி, கிள்ளை - கிளிப்பிள்ளைகளை, மருட்டும் - வெருட்டாநின்ற, பனிமொழியாய் - குளிர்ந்த சொற்களையுடைய, தமயந்தியே! வாட்டம்-சோர்வை, ஒழிதி-ஒழித்துவிடு, நிற்பிரிந்த-உன்னைப்பிரிந்த, வடிவேல்-கூர்மையுடைய வேலேந்திய, நளனை-நளமகாராசனை, சின்னுளில் - சிலநாளிலே, நாட்டங்களிப்ப-கண்கள்களிக்க, கண்டு-பார்த்து, முன்போல்-நலம்பெற்றிருத்தி-முன்போல நன்மையை யடைந்து இருப்பாயாகவென்று, நவிலா-ஆசீர்வதித்து, ஈட்டுந்தவத்து-தவஞ்செய்கின்ற, ஓர்-ஒப்பற்ற, மறைக்கிழவர்-அந்தணர்கள், இருக்கைநோக்கி - (தாங்க) ளிருக்கு மாச்சிரமத்தைக்குறித்து, ஏகினர்-சென்றூர்கள். எ-று. ஆல்-அசை. (உஎ)

பிதிர்ந்தபசும்பொற்றிதலைமுலைப் பெய்பூங்கோதைபிணைபோல்வா
ளெதிர்ந்தவணிகர்வழித்துணையா வேகிக்கதிர்மாமணிவரன்றி
யதிர்ந்துபுனல்பாய்பேராற்றங் கரையினுரையுமரையிருளின்
மூதிர்ந்தசினத்துப்பிறைக்கோட்டு மூரிக்களிறென்றணுகியதால்.

(ப - ரை.) பிதிர்ந்த-உதிர்ந்த, பசும்பொன்-பசியபொன்போன்ற, திதலை-தேமலையுடைய, முலை - ஸ்தனங்களையும், பெய்பூங்கோதை - மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுமுடைய, பிணைபோல்வாள்-மான்போன்ற தமயந்தியானவள், எதிர்ந்த -எதிர்ப்பட்ட, வணிகர் - வர்த்தகர், வழித்துணையா - வழித்

துணையாக, ஏகி-போய், கதிர்மாமணி - ஒளிபொருந்தியசிறந்தமணிகளை, வரன்றி-வாரிக்கொண்டு, அதிர்ந்து இரைந்து, புனல்-சலமானது, பாய் - பெருகாநின்ற, பேராற்றங்கரையில்-பெரிய ஆற்றங்கரையினிடத்தில், உறையும்-வாசஞ்செய்கின்ற, அரையிருளின் - அர்த்தராத்திரியில், முதிர்ந்த - மிகுந்த, சினத்து-கோபத்தையுடையதும், பிறைக்கோட்டு-பிறைபோன்றகொம்புகளையுடையதுமாகிய, மூரி - வலிமையுடைய, களிறொன்று - ஒருயானையானது, அணுகியது-வந்துநெருங்கிற்று. எ-று. (உஅ)

அணுகியாங்குப்புலம்பெய்து மலர்பூங்கோதைமயிலொழிய
வணிகமாக்களியாவரையு மதமல்யானைகொன்றேகத்
துணைவந்தடைந்தோர்யாவரையு தொலைத்துநடந்த பரூஉத்தடக்கை
யிணைவெண்கோட்டுக்களிறென்னையென்கொல்லாததெனக்கலுழ்ந்தாள்

(ப - ரை.) ஆங்கு-அவ்விடத்தில், அணுகி-வந்தடைந்து, புலம்பெய்தும் புலம்பாநின்ற, அலர்பூங்கோதை - மலர்ந்தபூமாலையணிந்த அளகபாரத்தையுடைய, மயில்-தமயந்தியானவள், ஒழிய - நீங்கலாக, வணிகமாக்களியாவரையும்-வர்த்தகரனைவரையும், மதம்-மும்மதம்பொருந்திய, மால்யானை - பெரிய யானையானது, கொன்று-கொலைசெய்து, ஏக-போகாநிற்க, துணை-துணையாக, வந்தடைந்தோர்-வந்தடையப்பட்ட, யாவரையும்-அனைவரையும், தொலைத்து-கொன்று, நடந்த - சென்ற, பரூஉத்தடக்கை - பருத்துநீண்டதுதிக்கையையும், இணை-இரண்டாகிய, வெள்-வெண்மைபொருந்திய, கோட்டு கொம்புகளையுமுடைய, களிறு-யானையானது, என்னை-துன்பப்படுகின்ற என்னை, என்-என்னகாரணத்தினால், கொல்லாதது - கொல்லாமற்போயிற்று, என-என்று, கலுழ்ந்தாள்-புலம்பினாள். எ-று. (உகூ)

சாதலொழிந்தவழிச்செல்வோர் துணையாவுள்ளந்தளர்வெய்திப்
பாதமலர்கொப்புளமெய்திப் பனிக்கப்பரல்வெங்கானிறந்து
கோதைவடிவேல்வலனேந்து குலவுத்திணிதோட்சுவாகுவெனுஞ்
சேதிபதிதன்வளநகரிற் சென்றாள்விதர்ப்பன்சேயிழையே.

(ப - ரை) சாதலொழிந்த - இறக்காமல் சேடித்துநின்ற, வழிச்செல்வோர்-வழியிற்செல்லுகின்ற, பிராமணர்கள், துணையா-சகாயமாகக்கொண்டு உள்ளந்தளர் வெய்தி-மனங்கலங்கி, பாதமலர்-மலர்போன்றபாதங்கள், கொப்புளமெய்தி-கொப்புளித்து, பனிக்க-நீரொழுக, பரல்-பருக்கைகளையுடைய, வெங்கான்-வெவ்வியவனத்தை, இறந்து விட்டுநீங்கி, கோதை-வெற்றிமாலையணிந்த, வடிவேல்-கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தை, வலன் - வலது புறத்தில், ஏந்து-தங்காநின்ற, குலவு-திரட்சியையும், திணி-வலிமையையுமுடைய தோள்-புயத்தையுடைய, சுவாகுவெனும்-சுவாகுவென்னும் பெயரையுடைய,

சேதிபதிதன்-சேதிதேசத்தரசனது, வளநகரில்-வளப்பம்பொருந்திய பட்டணத்தில், விதர்ப்பன்சேயிழை-தமயந்தியானவள், சென்றாள்-சேர்ந்தனள்.

துணிப்பட்டொழிந்தமென்றுகிலுஞ் சுடர்விட்டொளிரமண்ணாத
மணியிற்றோன்றிமாசடைந்த வடிவும்விரிந்தவார்குழலும்
பிணியுற்றுழலுநெஞ்சமுமாய்ப் பித்தேறினர்போற்கோமறுகி
லணுகச்சேதிபதிதாய்கண் டார்கொலிவளென்றையுற்றாள்.

(ப - ரை.) துணிபட்டொழிந்த-துண்டிடப்பட்ட, மென்றுகிலும்-மெல்லிய ஆடையும், சுடர்விட்டொளிர-ஒளிவிட்டு விளங்கும்படி, மண்ணாத - கழுவாத, மணியில்-இரத்நம்போல, தோன்றி-காணப்பட்டு, மாசடைந்த-அழுக்கடைந்த, வடிவும்-உடம்பும், விரிந்த-அவிழ்ந்த, வார்குழலும்-நீண்டகூந்தலும் பிணியுற்று-துன்பப்பட்டு, உழலும்-கலங்காநின்ற, நெஞ்சமும்-மனமும், ஆய் (ஆகிய இவைகளையுடையவ) ளாய், பித்தேறினர்போல்-பித்தர்போல், கோமறுகில்-இராசவீதியில், அணுக-(தமயந்தி) வர, சேதிபதி-சுவாகு வரசனது, தாய்-தாயானவள், கண்டு-தமயந்தியைக்கண்டு, ஆர்கொலிவள்-இந்தப்பெண் யாரோ, என்று-என்று, ஐயுற்றாள்-சந்தேகித்தாள். எ-று. (ருக)

பொன்னம்பாவையுடன்முழுதும் புகையுண்டென்னச்சவிமழுங்கு
மின்னுண்மருங்குற்சில்லோதி யணங்கோவரசர்மடமகளோ
வென்னத்தெருளேனீங்கிவளை யீண்டுக்கொணர்திரெனமருங்கின்
மின்னுமகளிர்தமைப்பணிப்ப விடைகொண்டவருமருகணைந்தார்.

(ப - ரை.) பொன்னம்பாவை-பொற்பதுமை யானது, உடன்முழுதும் உடம்பு முழுமையும், புகையுண்டென்ன-புகையுண்டதுபோல, சவிமழுங்கும் ஒளிமழுங்கிய, மின்-மின்னலையொத்த, நுண்-நுட்பமாகிய, மருங்குல்-இடையையுடைய, சில்லோதி-இப்பெண், அணங்கோ-தெய்வப்பெண்ணோ, அரசர் மடமகளோ-இராசகுமாரத்தியோ, என்ன-என்று, தெருளேன்-தெளியேன், ஈங்கு-இவ்விடத்தில், இவளை-இப்பெண்ணை, ஈண்டு - சீக்கிரத்தில், கொணர்திர்-கொண்டு வாருங்கள், என-என்று, மருங்கினமன்னும்-அருகிலுள்ள, மகளிர்தமை-ஸ்திரீகளை, பணிப்ப-(அவ்வரசனதுதாயானவள்) சொல்ல, விடைகொண்டு-உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, அவரும்-அம்மாதர்களும், அருகு-தமயந்தி சமீபத்திலே, அணைந்தார்-வந்தார்கள். எ-று. (ருஉ)

அடைந்தமாதர்தனிப்போந்த வணங்கின்கமலமுகநோக்கிக்
கடைந்தமணிச்செப்பெனப்புடைத்துக் கதித்துவீங்குவனமுலையா
படங்கொளரவின்முடிகிடந்த பார்தாங்கிறைவன்றனையீன்ற
மடந்தைக்வருகென்றனளென்னவான்றோய்மாடத்தினிதடைந்தாள்.

(ப் - ரை.) அடைந்தமாதர் - வந்தஸ்திரீகள், தனிப்போந்த - தனித்து வந்த, அணங்கின் - தமயந்தினது, கமலமுகநோக்கி - தாமரைமலர்போன்ற முகத்தைப்பார்த்து, கடைந்த - கடைதலிடப்பட்ட, மணிச்செப்பென - இரத்தின கும்பங்கள்போல, புடைத்து - அடிபரந்து, கதித்து - பருத்து, விங்கும் - வளராநின்ற, வனமுலையாய் - அழகியஸ்தனங்களையுடைய பெண்ணே படங்கொள் - படத்தைக்கொண்ட, அரவின் - ஆதிசேடனுடைய, முடி - முடியின்மேல், கிடந்த - இருந்த, பார் - பூமியை, தாங்கு - தரிக்காநின்ற, இறைவன்றனை - சுவாகுராசனை, ஈன்ற - பெற்ற, மடந்தை - அவனதுதாயானவள், வருகென்றனள் - (உன்னை) வரச்சொல்லினள், என்ன - என்றுசொல்லாநிற்க, வான்றோய் - ஆகாசமளாவிய, மாடத்து - உபரிகையில். இனிது - இன்பத்தோடு, அடைந்தாள் - (தமயந்தியானவள்) சேர்ந்தாள், எ-று. ()

வந்தமடமான்முகநோக்கி வரிவண்டூதப்பொதியவிழ்ந்த
வந்தண்கமலமலர்கவற்றி யழகுவாய்ந்தமுகம்பசப்பச்
சிந்தைதளர்ந்துதனிப்போதற் குற்றதெவன்கொல்சேயிழையா
யுந்தையாருன்றலைவனெவ னுன்பேர்யாதிங்குரையென்றாள்.

(ப - ரை.) வந்த - தன்னிடத்துவந்த, மடமான் - தமயந்தினது, முகநோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து, சேயிழையாய்-பெண்ணே, வரிவண்டு-இசைப்பாட்டினையுடைய வண்டுகள், ஊத - ஒலிக்க, பொதியவிழ்ந்த - கட்டவிழ்ந்த, அந்தணகமலமலர் - அழகிய குளிர்ந்ததாமரைமலர்களை, கவற்றி - கவலச்செய்து, அழகுவாய்ந்த - அழகுபொருந்திய, முகம்-வதனமானது, பசப்ப - பசலைநிறமடைய, சிந்தைதளர்ந்து - மனந்தளர்ந்து, தனிப்போதற்கு - தனித்துவருவதற்கு, உற்றது - பொருந்தியது, எவன் - யாது, உந்தை - உன்றகப்பன், யார் - எவன், உன்றலைவன் - உன்கணவன், எவன் - யார், உன்பேர் - உன்னுடையநாமதேயம், யாது - எது, இங்கு - இவ்விடத்தில், உரையென்றாள் - (அரசன்றாய்) சொல்லென்றாள், எ-று. (௩௪)

வீமன்புதல்விபுகழ்நிடத வேந்தர்கோமான்மனைக்கிழத்தி
நாமம்பகரிற்றமயந்தி யென்பாடன்கோனண்ணலற்குக்
காமர்நிதியும்வளநாடுஞ் சூதினிழந்துகானிடைப்போ
யாமந்தனின்மற்றவட்பிரிய வவளைத்தேடியீண்டணைந்தேன்.

(ப - ரை.) வீமன்புதல்வி - வீமராசன்மகள், புகழ் - புகழப்பட்ட, நிடதவேந்தர்கோமான் - நளமகாராஜனது, மனைக்கிழத்தி - மனையாள், நாமம்பகரில் - பேர்கூறுமிடத்து, தமயந்தியென்பாள் - தமயந்தியென்றுசொல்லப்படுவாள், தன்கோன் - அவளதுகணவனானவன், நண்ணலற்கு - பகைவனுக்கு, காமர்நிதியும் - விரும்பப்படுகின்றதனங்களையும், வளநாடும் - செழித்த நாட்டையும், சூதில் - சூதினில், இழந்து-தோற்றுவிட்டு, கானிடைப்போய்-

வனத்திற்சென்று, யாமந்தனில்-இராத்திரியில், அவட்பிரிய-அவளைப்பிரிய, அவளை - அத்தமயந்தியை, தேடி - தேடிக்கொண்டு, மீண்டு - இந்நகரில், அணைந்தேன் - வந்தேன், எ-று. (௬௫)

அணையமடமானுயிர்த்தோழி யானென்றுரைப்பவகமகிழ்ந்து
தனியளாகிக்கொடுங்கானிற் றலைவன்பிரியத்தளர்ந்தேங்கும்
கனைவண்டிமிருங்கருங்குழலைக் காணுமளவுமிந்நகரி
லினையல்வாழியிருத்தியென விசைந்தாங்கவளுமிருந்தனளால்.

(ப-ரை.) அணையமடமான் - அத்தமயந்தினுடைய, உயிர்த்தோழி- உயிரையொத்ததோழி, யான் - நான், என்றுரைப்ப - என்று (தமயந்தி)சொல்ல, அகமகிழ்ந்து - சந்தோஷித்து, கொடுங்கானில் - கொடியகாட்டினில், தலைவன் - கணவன், பிரிய - பிரிந்தேக, தனியளாகி - தனித்தவளாகி, தளர்ந்து - தளர்ச்சியடைந்து, எங்கும் - துன்பப்படாநின்ற, கனை-கனைக்கின்ற, வண்டு - வண்டுகள், இமிரும் - சத்தியாநின்ற, கருங்குழலை - கரியகூந்தலையுடைய தமயந்தியை, காணுமளவும் - பார்க்குமளவும், இந்நகரில் - இந்நகரத்தில், இருத்தி - இருப்பாயாக, இனையல் - வருத்தப்படாதே, வாழி - வாழக்கடவை, என - என்று, அரசன்றாய் சொல்ல இசைந்து - (அவள்சொல்லுக்) கிசைந்து, ஆங்கு - அந்நகரத்தில், அவளும் - அந்தத்தமையந்தியும், இருந்தனள் - இருந்தாள், எ-று. (௬௬)

காதல்கூர்ந்துதன்மகளாஞ் சுனந்தைக்கதிர்வாண்முகநோக்கி
மாதர்நோக்கிம்மடவரலை வருந்தாதளித்தியெனலோடு
மேதமின்றியவள்காப்ப விருந்தாண்மற்றிங்கிதுநிற்க
கோதைவடிவேனளற்குற்ற செய்தியனைத்துங்கூறுவாம்.

(ப-ரை.) காதல்கூர்ந்து - அன்புசெய்து, தன்மகளாஞ்சுனந்தை-தன்னுடையமகளாகிய சுனந்தையினது, கதிர்வாள் - மிகுந்தஒளிபொருந்திய, முகம்-முகத்தை, நோக்கி - பார்த்து, மாதர்நோக்கு-அழகியபார்வையுடைய, இம்மடவரலை - இப்பெண்ணை, வருந்தாது-துன்பப்படாமலிருக்கும்படி, அளித்தி - காப்பாய், எனலோடும் - என்று (அரசன்றாய்) சொல்லியவளவில், ஏதமின்றி - பழுதின்றி, அவள் - அச்சுனந்தையானவள், காப்ப - இரக்ஷிக்க, இருந்தாள் - (தமயந்தி)*இருந்தனள், இங்கு - இவ்விடத்தில், இது - இச்செய்தி, நிற்க - இருக்க, கோதைவடிவேல் - வெற்றிமாலையணிந்த கூறியவேலையேந்திய, நளற்கு - நளமகாராசனுக்கு, உற்ற - பொருந்திய, செய்தியனைத்தும் - செய்கையனைத்தையும், கூறுவாம் - சொல்லுவாம், எ-று.

மற்று அசை. (௬எ)

பிரிவுறுபடலம்-முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ௫oஎச.

உ

கடவுள் துணை.

வேற்றுருவமைந்த படலம்.

இப்படலத்தால் நளமகாராசனுக்கு நாட்டில் செல்லினும் பிறரறியா திருக்கும்படி வேற்றுருவமைந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.

கலிநிலைத்துறை.

கள்ளுமிர்க்குமென் மலர்க்குழற்காமற்பூங்கொடியை
நள்ளிருட்பொழு தகன்றனண்ணருங்கானிற்
றள்ளுதற்கருந் துயரொடுபோதலுந்தழலு
மொள்ளழற்புகைக் கொழுந்தெழக்கண்டனனுரவோன்.

(ப - ரை.) உரவோன் - நளமகாராசன், கள்ளுயிர்க்கும் - தேனைத்தருகின்ற, மென்மலர் - மெல்லியமலர்களை யணிந்த, குழல் - கூந்தலையுடைய, காமர் - அழகுபொருந்திய, பூங்கொடியை - தமயந்தியை, நண்ணரு - அடைதற்கரிய, கானில் - வனத்தில், நள்ளிருட்பொழுது - நடுராத்திரியில், அகன்றனன் - விட்டுப்பிரிந்தவனாய், தள்ளுதற்கரு - ஒழித்தற்கரிய, துயரொடும்- துன்பத்துடனே, போதலும் - செல்லுமளவில், தழலும்-தகிக்கா நின்ற, ஒள்ளழல் - ஒளிபொருந்திய தீயினது, புகைக்கொழுந்து-தூமக்கொழுந்து, எழு-எழும்பாநிற்க, கண்டனன் - அதைப் பார்த்தனன், எ-று. (க)

செஞ்சுடர்ச்சிகைவளைத விற்றெருமரலெய்தி
நஞ்சுயிர்க்கும்வா ளரவொன்றுநாமவேலிறைவ
தஞ்சநீயெனை யளித்தியென்றுரைத்தலுந்தாழா
தஞ்சலஞ்லென் றடைந்தனன்மடங்கலேறனையான்.

(ப - ரை.) செஞ்சுடர்ச்சிகை - அக்கினிச்சுவாலையானது, வளைதலின் - சுற்றிக்கொண்டமையால், தெருமரலெய்தி - மனங்கலங்கி, நஞ்சுயிர்க்கும் - விஷத்தைத்தருகின்ற, வாளரவொன்று - ஒளி பொருந்திய, கார்க்கோடகனென்னு - நாகமானது, நாமவேல் - அச்சத்தைத்தருகின்ற வேலையேந்திய, இறைவ - நளமகாராசனே, நீ - நீயே, தஞ்சம் - இரக்ஷகன், எனை-என்றனை, அளித்தி - காக்கவேண்டும், என்றுரைத்தாலும் - என்றுசொல்லியவளவில், தாழாது - தயங்காது, அஞ்சலஞ்சல் - பயப்படாதே பயப்படாதே, என்று- என்றுசொல்லியவனாய், மடங்கலேறனையான் - நளமகாராசன், அடைந்தனன்-அருகிலடைந்தான், எ-று. (உ)

கனைசெழுஞ்சுடர்க் கொழுங்கனல்படர்தலிற்கரிந்து
பனைமறிந்தெனக் கிடந்ததோர்பாந்தளைநோக்க
வனைபொலன்கழற் குரிசிலோர்மறையவன்முனிவா
னினைவினுந்தனிப் பெயர்ந்திடுநிலைமையொன்றிலனால்

(ப - ரை.) கனை - சத்தியாநின்ற, செழுஞ்சுடர் - செழித்த சுவாலைகளை யுடைய, கொழுங்கனல் - மிகுந்தகாட்டுத்தீயானது, படர்தலில்-சுற்றுக்கொள்வதினால், கரிந்து - கரிகி, பனை - பனைமரமானது, மறிந்தென - விழுந்துகிடந்ததுபோல, கிடந்தது - கிடந்ததாகிய, ஓர்பாந்தளை - (கார்க்கோடகனென்னும்) ஒருபாம்பினை, நோக்க - (நளமகாராசன்) பார்க்க, வனைபொலன்கழல் - கட்டப்பட்ட பொன்னாற் செய்த வீரக்கழலையணிந்த, குரிசில்-நளமகாராசனே, ஓர்மறையவன் - அநாகசனென்னும் ஒருபிரம்ம இருஷியினது; முனிவால் - சாபத்தினால், நினைவினும் - நினைப்பினாலும், தனி - தனியாக, பெயர்ந்திடுநிலைமை - நடக்கலாம் என்னும்நிச்சயத்தை, ஒன்றிலன் - அடைந்திலேன், எ-று. ஆல் - அசை. (௩)

அழலினின்றெடுத் தையிரண்டடிப்புறத்தகற்றின்
முழுவலன்பொடு நன்கிழைக்குவலெனமொழிந்து
தழற்கட்பாம்புடல் சுருக்கலுந்தழலருள்வரத்தா
லெழுவினீள்கரத் தாலெடுத்தழற்புறத்திட்டான்.

(ப - ரை.) அழலினின்றெடுத்து - அக்கினியினின்றெடுத்து, ஐயிரண்டடிப்புறத்து - பத்தடிக்கு புறத்தில், அகற்றில் - நீக்கிவிடுவையானால், முழுவலன்பொடு - நிறைந்தவலியஅன்புடனே, நன்கிழைக்குவல் - உனக்குநன்மையைச்செய்வேன், எனமொழிந்து - என்றுசொல்லி, தழற்கண் - அக்கினிபொருந்திய கண்களையுடைய, பாம்பு - கார்க்கோடகநாகமானது, உடல்சுருக்கலும் - உடம்பைச்சுருக்கிக்கொண்டவளவில், (நளமகாராசனானவன்) தழலருள்வரத்தால் - அக்கினிதேவன்கொடுத்தவரத்தினால், எழுவில்-தூண்போன்ற, நீள்கரத்தால் - நீண்டகரத்தினால், எடுத்து-எடுத்து, அழற்புறத்து-தீயினுக்கு வெளியில், இட்டான் - விடுத்தான், எ-று. (௪)

கதழெரிக்கணின் றகற்றலுங்கதிரொளிவிரிக்கு
மதிர்பொலன்கழ லரசர்கோன்மெய்யுறத்தீண்டி
முதிர்சினத்தவா ளரவுதன்முன்னுருவெடுப்ப
விதுகுலத்துயர்வேந்தனும் வேற்றுருவமைந்தான்.

(ப - ரை.) கதழெரிக்கணின்று - சொலிக்கின்ற தீயினின்றும், அகற்றலும் - நீக்கிவிட்டவளவில், கதிரொலிவிரிக்கும் - கிரணவொலிவீசாநின்ற, கதிர் - சத்திக்கின்ற, பொலன்கழல் - பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வீரக்கழலையணிந்த, அரசர்கோன் - நளமகாராசனது, மெய்-சரீரத்தில், உற-பொருந்தும்படி, தீண்டி-கடித்து, முதிர்சினத்த-மிகுந்தகோபத்தையுடைய, வாலரவு-

ஒளிபொருந்திய கார்க்கோடக நாகமானது, தன்-தன்னுடைய, முன்னுரு-பழைய வுருவத்தை, எடுப்ப-எடுக்க, விதுகுலத்து-சந்திர வம்சத்தில், உயர்-உயர்ந்த. வேந்தனும்-நளமகாராசனும், வேற்றுருவமைந்தான். எ-று. (ரு)

கருணைசெய்வதனைப் புரந்தநிற்கடித்ததுமுன்னை
யருவுகண்ணுறி லொன்னலர்செகுப்பரென்பதனுற்
பொருவிலோயினி வாகுவனெனும்பெயர்புனையா
விருதுபன்னன்வா ழயோத்திமாநகரினேகுதியால்.

(ப - ரை.) கருணைசெய்து-கிருபை செய்து, எனை-என்னை, புரந்த-இரக்ஷித்த, நிற்கடித்தது-உன்னைக் கடித்தது, (ஏனெனில்) முன்னையுருவு-பழைய வுருவமானது, கண்ணுறில்-காணப்படுமானால், ஒன்னலர் - சத்துருக்கள், செகுப்பர்-கொல்லுவார்கள், என்பதனுல்-என்னு நினைவினுல், பொருவிலோய்.ஒப்பற்ற நளமகாராசனே, இனி-இனிமேல், வாகுவ னெனும் - வாகுவன் என்று சொல்லப்பட்ட, பெயர்புனையா-பெயரைத் தரித்துக்கொண்டு, இருதுபன்னன்-இருதுபன்ன மகாராசன், வாழ்-அரசாட்சி செய்யாநின்ற, அயோத்திமாநகரில்-அயோத்தி யெனப்பட்ட பெருமை பொருந்திய பட்டணத்தில், ஏகுதி-போவாயாக. எ-று. ஆல்-அசை. (சு)

ஏந்தலேகியம் மன்னவன்சூதனுவியைந்து
கூந்தன்மாவுளந் தெரிதருவிஞ்சைநீகொடுப்பி
னுய்ந்தசூதுவெல் விஞ்சைநின்பாலவனளிக்குஞ்
சாந்தமென்முலைத் தமயந்திதன்றெடுஞ்சார்வாய்,

(ப - ரை.) ஏந்தல்-நளமகாராசனே, ஏகி - அந்நகரத்திற் சென்று, அம்மன்னவன்-அந்த இருதுபன்னனுச்கு, சூதனு-தேர்ப்பாகனு, இயைந்து-பொருந்தி, கூந்தல்-புறமயிரினையுடைய, மா-குதிரைகளினது, உளம் - மனதை, தெரிதரும்-அறிகின்ற, விஞ்சை-வித்தையை, நீகொடுப்பின்-நீ (அவ்வரசனுக்கு) உபதேசிப்பையானுல், ஆய்ந்த - பரிசோதிக்கப்பட்ட, சூது - சூதினில் வெல்-வெற்றியைத் தாராநின்ற, விஞ்சை-வித்தையை, நின்பால் - உன்னிடத்தில், அவன்-அவ்வரசன், அளிக்கும்-கொடுப்பான், (அதன்பிறகு) சாந்தம்-சந்தனக்கோல மணிந்த, மென்முலை-மிருதுவாகிய ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தி தன்னெடும்-தமயந்தியோடும், சார்வாய்-கூடுவாய், எ-று. (எ)

பின்னர்மன்னநின் பெருநிலக்கிழமையும்பெருதி
முன்னைமானுரு வெளிதினிற்பெற்றிடமுன்னி
லின்னபூந்துகில் புனைதியொன்றிருதுகிலளித்துத்
தன்னுருக்கொடு போயதுதழல்விழிப்பாந்தள்.

(ப - ரை.) பின்னர்-பின்பு, மன்ன-நளமகாராசனே, நின்-உன்னுடைய பெருநிலக்கிழமையும்-அரசாட்சியையும், பெறுதி-அடைவாய், முன்னை-முற்பட்ட, மாணுரு-மாட்சிமைப்பட்ட வுருவத்தை, எளிதினில் - வருத்தமின்றி, பெற்றிடமுன்னில்-பெறநினைப்பையாகில், இன்ன பூந்துகில்-இந்த அழகிய வஸ்திரத்தை, புனைதியென்று தரித்துக்கொள்ளென்று சொல்லி, இருதுகில்-இரண்டுவஸ்திரங்களை, அளித்து-கொடுத்து, தன்னுருக்கொடு-தன்பழையவுருவத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, தழல்விழி-அக்கினி பொருந்திய கண்களையுடைய, பாந்தள்-கார்க்கோடக நாகமானது, போயது-மறைந்துபோயது.

அதிர்பொலன்கழ லரசர்கோனவ்வயினீங்கிப்
பிதிர்சுணங்கணி வெம்முலைப்பெய்வளைத்தடந்தோண்
மதர்வைநோக்கிதன் வாணகையெனவுயிர்வருத்துங்
கதிர்செய்நித்திலம் வரன்றெறிதிரைக்கடல்கண்டாள்.

(ப - ரை.) அதிர்-சத்தியாநின்ற, பொலன்கழல்-பொன்னாற்செய்தவீரக்கழலையணிந்த, அரசர்கோன்-நளமகாராஜனானவன், அவ்வயினீங்கி - அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டு, பிதிர்-பிதிர்ந்த, சுணங்கணி-தேமலையணிந்த, வெம்முலை-விருப்பத்தைச் செய்கின்ற ஸ்தனங்களையும், பெய்வளை - வளையலையணிந்த, தடந்தோள் - பருத்த தோள்களையுமுடைய, மதர்வைநோக்கி தன்-தமயந்தியினது, வாணகையென - ஒளிபொருந்திய தந்தங்கள்போல, உயிர்-உயிரை, வருத்தும் - வருத்துகின்ற, கதிர்செம் - ஒளிவிடுகின்ற, நித்திலம் - முத்துக்களை, வரன்று - வாரிக்கொண்டு, எறி - வீசாநின்ற, திரை - அலைகள் பொருந்திய, கடல்-சமுத்திரத்தை, கண்டான் - (நளமகாராஜன்) பார்த்தான். எ-று.

வஞ்சர்நெஞ்சினாழ் கழியினோர்மடநடையன்ன
மஞ்சிறைப்புறத் தாருயிர்ப்பெடையினையணைத்துக்
கஞ்சநாண்மலர்ச் சேக்கையிற்கண்படனோக்கி
நெஞ்சமாழ்குற நெடிதுயிர்த்தயர்வொடுநின்றான்

(ப - ரை.) வஞ்சர் - வஞ்சகரது, நெஞ்சின்-மனம்போல, ஆழ்-ஆழ்ந்த கழியினில் - கழிநிலத்தில், ஓர்மடநடையன்னம்-ஒருஇளவன்னமானது, அம் அழகிய, சிறைப்புறத்து - சிறகின் புறத்தினால், ஆருயிர்-நிரைந்தவுயிரையொத்த, பெடையினை - பெட்டை யன்னத்தை, அணைத்து - தழுவிக்கொண்டு கஞ்சம் - தாமரையினது, நாண்மலர்-புதியமலராகிய, சேக்கையில்-படுக்கையில், கண்படல்-நித்திரைசெய்வதை, நோக்கி-பார்த்து, நெஞ்சம்-மனமானது, மாழ்குற-வருத்தமடைய, நெடிதுயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, அயர்வொடும்-சோர்வுடனே, நின்றான் - (நளமகாராஜன்) நின்றனன். எ-று.

சுடர்செய்முத்தமு நேமியம்புள்ளுமென்றுகிரு
நெடிதுநோக்கிநந் நேரிழைமூரலுமுலையுமு
வடிவமைந்தமென் விரலுமீங்கெய்தியவாற்றாற்
கடலில்வீழ்ந்துயிர் துறந்தனளெனமனங்கலுழ்ந்தான்.

(ப - ரை.) சுடர்செய்-ஒளிவிடுகின்ற, முத்தமும்-முத்துக்களையும், நேமியம்புள்ளும்-சக்கிரவாக பட்சிகளையும், மென்-மிருதுவாகிய, துகிரும்-பவளங்களையும், நெடிது-நெடுங்காலம், நோக்கி-பார்த்து, நம்-நம்முடைய, நேரிழை-தமயந்தியினது, மூரலும்-தந்தவரிசைகளும், முலையும்- ஸ்தனங்களும், வடிவமைந்த-அழகுபொருந்திய, மென்விரலும்-மெல்லியவிரல்களும், ஈங்கு-இக்கழிநிலத்தில், எய்தியவாற்றால்-பொருந்தியபடியால், கடலில் - சமுத்திரத்தில், வீழ்ந்து-(தமயந்தியானவள்) விழுந்து, உயிர்துறந்தனள் - இறந்தாள், என-என்றெண்ணி மனங்கலுழ்ந்தான் - (நளமகாராஜன்) மனங்கலங்கினன்.

(போ-ரை.) அக்கழிநிலத்தில் காணப்பட்ட முத்துமுதலிய உவமான வஸ்துக்களை உவமேயமாக மயங்கினமையால் மயக்கவணி.] (கக)

ஆவியன்னதோ ரணங்கினையரையிருணீத்த
பாவியேன்முக நோக்குறிற்பழிவருமென்றோ
மேவுசேக்கையிற் குருகிளம்பேட்டின வெருவிச்
சேவலோடகன் றேகுவதென்னமனந்திகைத்தான்.

(ப - ரை.) ஆவியன்ன-உயிரையொத்த, ஓரணங்கினை-ஒப்பற்றதமயந்தியை, அரையிருள்-அர்த்தராத்திரியில், நீத்த - (தனியாக) விடுத்த, பாவியேன்-பாவியாகியஎன்னுடைய, முகம்-முகத்தை, நோக்குறில் - பார்த்தால், பழிவரும்-பாவம்வரும், என்றோ-என்றுநினைத்தோ, மேவு-பொருந்திய, சேக்கையில்-படுக்கையிலுள்ள, குருகு-பறவைகளினுடைய, இள-இளமைதங்கிய, பேட்டினம்-பெட்டைகளினமானது, வெருவி-பயந்து, சேவலோடு-ஆண்பறவைகளோடும், அகன்று - (அவ்விடத்தைவிட்டு) நீங்கி, ஏகுவது-போகுவது, என-என்று, மனந்திகைத்தான்-மதிமயங்கினன். எ-று.

(போ - ரை.) பறவைகள் இயல்பான் மனிதரைக்கண்டேகினும் அதற்கு நளன் தன் குற்றத்தை ஏதுவாக்கினனென்க. இதுதற்குறிப்பணி. (கஉ)

நவ்விநோக்கித னகைமதிமுகமெனச்சிறந்த
தெய்வநாண்மலர்ப் போதவிழ்பூந்துகடிமிர்ந்து
கவ்வைவெண்டிரைத் துளியெறிதென்றலங்கன்று
தைவருந்தொறு மெய்பதைத்தாருயிர்தளர்ந்தான்

(ப - ரை.) நவ்வி-மான்போன்ற, நோக்கிதன்-கண்களையுடைய தமயந்தியினது, நகை-பிரகாசியாநின்ற, மதி-சந்திரனையொத்த, முகமென - முகம்போல், சிறந்த-சிறப்பையடைந்த, தெய்வம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, நாண்மலர்-புதிதாகமலர்கின்ற, போது - புஷ்பத்தில், அவிழ - விரிந்த, பூந்துகள்-

மகரந்தப்பொடிகளை, திமிர்ந்து-பூசிக்கொண்டு, கவ்வை-ஒளிபொருந்திய,வெண்டிரை-வெளிர்த்த சமுத்திரவலைகளினுடைய, துளி-திவலைகளை, எறி-வீசுகின்ற, தென்றலங்கன்று-இளந்தென்றலான்து, தைவருந்தோறும் - மேலில் வீசுந்தோறும், மெய்-சரீரமானது, பதைத்து-துடித்து, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-உயிரானது, தளர்ந்தான்-தளரப்பெற்றான். எ-று. (கங)

இன்னதன்மையன் வைகலீரைந்துபோயிறப்பக்
கன்னல்வேலியங் கழனியிற்களிச்சுரும்பரற்றும்
பொன்னந்தாமரைப் பொருட்டின்மேன்மடப்பெடைபுல்லி
யன்னங்கண்படுவெள்ளநீரயோத்திநாடடைந்தான்.

(ப - ரை.) இன்னதன்மையன் - இத்தன்மையனாகிய நளமகாராசன், வைகலீரைந்து-பத்துநாள், போயிறப்ப-நீக்கிப்போக, கன்னல்வேலி - கருப்பம்வேலியிடப்பட்ட, அக்கழனியில்-அழகியவயல்களில், களிச்சுரும்பு-களிப்பினையுடைய வண்டுகள், அரற்றும்-சத்தியாநின்ற, பொன்னம்-பொன்போலழகிய, தாமரைபொருட்டின்மேல் - தாமரைப்பூங்கொட்டையில், மடப்பெடை-இளமைதங்கிய பெட்டை யன்னங்களை, புல்லி-தழுவிக்கொண்டு, அன்னம்-அன்னப் பறவைகள், கண்படு-நித்திரைசெய்கிற, வெள்ளநீர் - மிகுந்த நீர்வளமுள்ள, அயோத்திநாடு-அயோத்திநகரத்தை, அடைந்தான் - சேர்ந்தான், எ-று. (கச)

இருதுபன்னனைக் காண்டலுமெத்தொழில்வல்லை
மருவுநாமமென் கூறெனவாகுவனென்பே
ருருவவாம்பரித் தேரினிதூர்க்குவனும்ப
ரருமருந்தெனவடுதொழில்புரிவனென்றறைந்தான்.

(ப - ரை.) இருதுபன்னனை-இருதுபன்னவரசனை, காண்டலும்-நளன் கண்டவளவில், எத்தொழில்-எச்செய்கையில், வல்லை - நீதிறமையுள்ளவன், மருவும்-பொருந்திய, நாமமென்-உன்பெயரியாது, கூறென-சொல்லென்று (இருதுபன்னன் கேட்க,) வாகுவன்-வாகுவனென்பது, என்பேர்-எனதுபெயராம், உருவம்-நிறத்தையுடைய, வாம் - தாவாநின்ற, பரி - குதிரைகட்டிய, தேர்-இரதத்தை, இனிது-நன்றாக, ஊர்குவன் - நடத்துவேன், (அன்றியும்) உம்பர்-தேவர்களினது, அருமருந்தென-அரிய அமுதம்போல, அடுதொழில்-சமையலை, புரிவன்-செய்வேன், என்றறைந்தான் - என்று (நளமகாராசன்) சொன்னான். எ-று. (கரு)

வேந்தனவ்வுரைகேட்டலும்வியன்மணிநெடுந்தேர்
கூந்தன்மாவுள மறிந்தனைகுறிப்பினூர்குதியே
லாய்ந்தசெம்பொனோ ராயிரம்வைகலுமளிப்ப
லேய்ந்தவென்னிருபாகரோடிருந்தியென்றிசைத்தான்.

(ப - ரை.) வேந்தன்-இருபன்னராசன், அவ்வுரை-அந்நளன்சொல்லை கேட்டாலும்-கேட்டமாத்திரத்தில், வியன்-பருத்த, மணி - நவரத்தினங்கள் பதித்த, நெடு-நீண்ட, தேர்-தேரிற்கட்டப்பட்ட, கூந்தல்-புறமயிரினையுடைய,

மா-குதிரையினது, உளமறிந்தனன்-மனதையறிந்தவனாகி, குறிப்பின்-குறிப்பினால், ஊர்குதிபேல்-நடத்துகிறவனானால், ஆய்ந்த - குற்றமற்ற, செம்பொனோராயிரம்-ஓராயிரம் பொன், வைகலும்-நாள்தோறு, அளிப்பல் - கொடுப்பேன், எந்தல்-வீரனே, என்-என்னுடைய, இருபாகரோடு - இரண்டுசாரதிகளோடுங் கூட, இருத்தி-இரு, என்றிசைத்தான்-என்று சொன்னான் எ-று.

(பொ-ரை.) பொன்னென்பது இருபது சின்னப் பணத்திறுக்குத்தொகைப்பேர் இதுசேரசோழபாண்டியர் நாட்டு வழக்கு. (கசு)

அன்னவாறுநேர்ந் தலங்குளைப்புரவிமான்றேர்க்கு
மன்னனாகிய நிடதர்கோன்வைகலும்புலம்பித்
துன்னுகானிடை நீத்தவடுயரமீக்கூர
வென்னளாயினளோவெனவிரங்குவெய்துயிர்ப்பான்,

(ப - ரை.) அன்னவாறு-அப்படியே, நேர்ந்து - சம்மதித்து, அலங்கு-அசைகின்ற, உளை-புறமயிரினையுடைய, புரவிமான்-குதிரைகட்டிய,தேர்க்கு-இரதங்கட்கு, மன்னனாகிய-அதிபனாகிய, நிடதர்கோன் - நளமகாராசனானவன், வைகலும்-நாள்தோறும், புலம்பி-மனமிரங்கி, துன்னுகானிடை - நெருங்கிய காட்டினில், நீத்தவள்-விடப்பட்ட தமயந்தியானவள், துயரம் - துன்பம், மீக்கூர-அதிகரிக்க,என்னளாயினளோ-எத்தன்மையளானளோ, என-என்று, இரங்கி-புலம்பி, வெய்து - கொடியதாக, உயிர்ப்பான் - பெருமூச்சுவிடுவான். எ-று. (கஎ)

உயிர்த்துமெய்த்தளர்ந் துருகியவேந்தனையுளத்தி
லயிர்த்தொர்சாரதி யுற்றதையெவன்கொலென்றறைய
வெயிற்கொடுங்கதிர் மறைந்துழிவெவ்வழற்கானிற்
பயிற்பில்கோதையைத் தீர்ந்தனன்பரிவிலேனென்றான்.

(ப - ரை.) உயிர்த்து-பெருமூச்சுவிட்டு, மெய்தளர்ந்து - சரீரம்வாடி, உருகிய-மனமுருகிய, வேந்தனை-நளமகாராசனை, உளத்தில்-மனத்தில், அயிர்த்து-சந்தேகித்து, ஓர்சாரதி-சீவலனென்னுமொரு தேர்ப்பாகனானவன் உற்றதை - (நாள்தோறும்) அடைந்த துன்பத்தை, எவன்கொலென்றறைய-என்னவென்றுகேட்க, வெயில் - வெய்யிலைச்செய்கின்ற, கொடுங்கதிர் சூரியன், மறைந்துழி-அஸ்தமித்தபின்பு, வெவ்வழல் - கொடிய அழல்பொருந்திய, கானில்-காட்டினில், பயிர்ப்பில்-பரிசுத்தையாகிய, கோதையை-பெண்ணை பரிவிலேன்-அன்பில்லாத நான், தீர்ந்தனன்-விடுத்தேன், என்றான் - என்று (நளன்) சொன்னான். எ-று.

வேற்றுருவமைந்த படலம்-முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள்-சOசஉ.

உ

கடவுள் துணை.

வீமன் தேடவிட்ட படலம்.

[இப்படலத்தால் வீமராசன் தமயந்தி நளன் இருவரை யும் தேடுதற்கு அதற்கு உரியோரை விடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

இனையனாகிய மன்னவனவ்வுழியிருப்ப
வனைகருங்கழல் விதர்ப்பர்கோன்மறையவர்க்கூஉயென்
றனையைதன்னொடு நளனையுந்தேடிநீர்தந்தான்
னினைவயாவையுந்தருகுவ னெனவவர்நேர்ந்தார்.

(ப - ரை.) இனையனாகிய-இத்தன்மையனாகிய, மன்னவன் - நளமகாராசன் அவ்வுழி-அவ்வயோத்தியில், இருப்ப-இருக்க, வனைகருங்கழல் - சிறந்த வீரக்கழலையணிந்த, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசன், மறையவர்-பிராமணர்களை, கூஉய்-அழைத்து, என் றனையைதன்னொடும் - என்பெண்ணாகிய தமயந்தியோடும், நளனையும்-நளமகாராசனையும், தேடி-தேசங்களிற்றேடி, நீர்-நீவிர், தந்தால் - கொடுப்பாராயின், நினைவயாவையும் - நீர்நினைத்தவையனைத்தையும், தருகுவன்-கொடுப்பேன், என-என்றுசொல்ல, அவர்-அம்மறையவர்கள், நேர்ந்தார் (அதற்குச்) சம்மதித்தார், எ-று. (க)

தரங்கவாரிதி சூழ்தருதகைமைசாலுலக
மொருங்குதேடியுங் காண்கிலருலப்பிலார்திரிய
வரங்கொள்கேள்வியன் சுவேதனென்றுரைக்குமோர்மறையோ
கருங்கட்பேதையைச் சேதிபன்மனைவயிற்கண்டான், (ன்

(ப - ரை.) தரங்கவாரிதி-அலைகளையுடைய சமுத்திரமானது, சூழ்தரு சூழ்ந்த, தகைமைசால்-மேன்மைபொருந்திய, உலகம்-பூவுலகம், ஒருங்கு-ஒருங்குபட, தேடியும்-தேடியும், காண்கிலர்-காணாதவராய், உலப்பிலார்-அளவற்றபேர்கள், திரிய-திரியாநிற்க, வரங்கொள்-வரத்தைக்கொண்ட, கேள்வியன்-சாஸ்திரக்கேள்வியையுடைய, சுவேதனென்றுரைக்கும்-சுவேதனென்று சொல்லப்பட்ட, ஓர் மறையோன்-ஒருபிராமணன், கருங்கட் பேதையை-கரிய கண்களையுடைய தமயந்தியை, சேதிபன்மனைவயின்-சேதிதேசத்தரசனாகிய சுவாகுவின்வீட்டில், கண்டான்-பார்த்தான். எ-று. (உ)

மாசுபூக்தொளிமழுங்குப மண்ணுறுமணிபிற்
றேசழிந்திடுதெரிவைதன் றிருமுகநோக்கி
யேசலில்லிவட்கோவிவை யெய்துமற்றென்று
வாசில்கேள்வியோன்கலுழ்ந்தனன் றுயர்க்கடலாழ்ந்தான்.

(ப - ரை.) மாசுபூத்து - அழுக்கடைந்து, ஒளிமழுங்குபு - ஒளிமழுங்கி, மண்ணுறுமணியில்-சாணையிடாத மணிபோல, தேசழிந்திடும் - அழகழிந்த, தெரிவைதன்-தமயந்தியினது, திருமுகம்-அழகிய முகத்தை, நோக்கி-பார்த்து, எசலில்-பழிப்பில்லாத, இவட்கோ-இப்பெண்ணுக்கோ, இவை யெய்தும் இவ்வவஸ்தைகள் பொருந்தும், என்று-என்று, ஆசில் - குறைவற்ற, கேள்வியோன்-கேள்வியை யுடைய சுவேதன், கலுழ்ந்தனன்-கலங்கினவனாகி, துயரக்கடல்-துன்பக்கடலில், ஆழ்ந்தான்-மூழ்கினான். எ-று. மற்று அசை. (கூ)

அழுவதென்கொலென் றாயிழைவினவநின்றாதை
முழுவலன்புடைத் தோழன்யான்மொய்த்தநின்றமருங்
குழுவுநின்னிரு குரவருந்தீங்கிலரென்னத்
தொழுதுமைக்கணீர் முலைத்தடம்பெருகமெய்சோர்ந்தாள்.

(ப - ரை.) அழுவதென்கொல்-துன்பப்படுவது என்ன காரணம், என்று-என்றுசொல்லி, ஆயிழை-தமயந்தியானவள், வினவ-கேட்க, நின்றாதை-உன்றந்தைக்கு, முழுவலன்புடை-நிறைந்த அன்புடைய, தோழன் - தோழமையுள்ளவன், யான்-நான், மொய்த்த-நெருங்கிய, நின் - உன்னுடைய, தமரும்-உறைவினரும், குழுவும்-கூட்டத்தவரும், நின் - உன்னுடைய, இருகுரவரும்-தாய்தகப்பன்மாரிருவரும், தீங்கிலர்-கேடிலாராயுளர், என்ன - என்று சொல்ல, தொழுது - (அவனைத்) தொழுது, மைக்கணீர் - மைபொருந்திய கண்ணீர், முலைத்தடம் - முலையினிடத்தில், பெருக - ஒழுக, மெய்-உடம்பு, சோர்ந்தாள்-மெலிந்தாள். எ-று. (ச)

கந்தவார்குழற் காரிகையழுதல்கேட்டிவட்குத்
தந்தையாரெவற் குரியளித்தளிரியறனித்து
வந்தவாரெவ னிவளைநீயுணர்ந்ததெவ்வாறென்
றந்தணாளனைவினவினள் சுவாகுவையளித்தாள்.

(ப - ரை.) கந்தம்-வாசனைபொருந்திய, வார்-நீண்ட, குழல்-கூந்தலையுடைய, காரிகை-தமயந்தியானவள், அழுதல்-துன்பப்படுதலை, கேட்டு - (சுனந்தையால்) கேள்விப்பட்டு, (வந்து) இவட்கு-இப்பெண்ணினுக்கு, தந்தையார்-தகப்பன்யார், இத்தளிரியல்-இப்பெண்ணானவள், எவற்குரியள்-எவனுக்கு மனையாள், தனித்துவந்தவாறு-தனித்துவந்தவிதம், எவன்-யாது, இவளை இப்பெண்ணை, நீயுணர்ந்து-நீ அறிந்தது, எவ்வாறென்று-எப்படியென்று, அந்தணாளனை-சுவேதனை, சுவாகுவை யளித்தாள்-சேதிதேசத் தரசனைப் பெற்ற தாயானவள், வினவினள்-கேட்டாள். எ-று. (ரு)

மாதுகேட்டியிம் மடவரல்விதர்ப்பர்கோன்புதல்வி
காதனுயகநிடதர்கோன் காசினிமுழுதுஞ்
சூதினுலிழந்திவளையுங் கானிடைத்துறந்தா
ஞதலாலிவட்டேடென விதர்ப்பர்கோனறைந்தான்.

(ப - ரை.) மாது-அரசனது தாயே, கேட்டி-கேள், இம்மடவரல் - இப்பெண், விதர்ப்பர்கோன்-வீமராஜனது, புதல்வி-குமாரத்தி, காதல் - அன்பினையுடைய, நாயகன்-(இவட்குக்) கணவன், நிடதர்கோன் - நளமகாராசன், (அவன்) காசினிமுழுதும்-பூமிமுழுவதும், சூதினுல்-சூதாட்டத்தால், இழந்து தோற்றுவிட்டு, இவளையும்-இத்தமயந்தியையும், கானிடை-காட்டினில், துறந்தான்-விடுத்தான், ஆதலால்-ஆகையால், இவள்-இவளை, தேடென்-தேடுவீரென்று, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராஜன், அறைந்தான்-உத்தரவு கொடுத்தான்.

தேண்டியெங்கணுங்கண்டிலன் றிருவைநின்மனையிற்
தாண்டல்செய்தனன் கன்னலிற்பழுத்தமென்மொழியாள்
மாண்டபேரெழில் வாணுதல்வயங்கியமறுவா
லீண்டுணர்ந்தனன்யானென மறையவனிசைத்தான்.

(ப - ரை.) எங்கணும்-எவ்விடத்திலும், தேண்டி-தேடி, திருவை-லட்சுமியை யொத்த தமயந்தியை, கண்டிலன்-காணுதவனுய், நின்மனையில்-கரும்பினும், பழுத்த - முதிர்ந்த, மென்மொழியால் - இனிய வசனத்தை யுடைய இத்தமயந்தியினது, மாண்ட-மாட்சிமைப்பட்ட, பேரெழில்-மிகுந்த அழகு தங்கிய, வாணுதல்-ஒளிபொருந்திய நெற்றியில், வயங்கிய-விளங்கிய, மறுவால்-மச்சையினுல், ஈண்டு-இவ்விடத்தில், யான்-நான், உணர்ந்தனன் - (இன்னளென்று) அறிந்தேன், என-என்று, மறையவன்-சுவேதனுனவன், இசைத்தான்-சொன்னுன். எ-று. (எ)

அதுகிளத்தலு மணிநுதன்மாசினையகற்றக்
கதிரெறித்தலிற் கண்வழுக்குற்றனகூச
மதிநுதற்புறத் திலகியமறுவினைநோக்கித்
ததைமலர்க்குழற் றமயந்தியிவளெனவுணர்ந்தாள்.

(ப - ரை.) அது-அச்செய்தியை, கிளத்தலும்-சொன்னவளவில், அணிநுதல்-அழகிய நெற்றியிலுள்ள, மாசினை-அழுக்கை, அகற்ற-போக்க, கதிரெறித்தல்-ஒளிவிடுகின்றமையால், கண்-நேத்திரங்கள், வழுக்குற்றன - சிதறினவைகளாகி, கூச-அஞ்ச, மதிநுதற்புறத்து-பிறைபோன்ற நெற்றியினிடத்து, இலகிய-பிரகாசித்த, மறுவை-மறுவினை, நோக்கி-பார்த்து, இவள்-இப்பெண், ததைமலர்க்குழல்-நெருங்கிய மலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய, தமயந்தி-தமயந்தியே, என-என்று, உணர்ந்தாள்-(அரசனது அன்னை) அறிந்தாள். ()

வனைமலர்க்குழன் மங்கைநின்னன்னையும்யானும்
புனைகருங்கழற் சுதர்மன்றன்புதல்வியாரவோ
மெனவுமன்னை தனிணைமலர்ச் சீறடியிறைஞ்சிக்
கனைகருங்கடல் கரைபுரண்டாலெனக்கலுழ்ந்தாள்.

(ப - ரை.) வனைமலர்க்குழல் - பூமாலையணிந்த கூந்தலையுடைய, மங்கை - தமயந்தியே, நின்னன்னையும் - உனது தாயும், யானும் - நானும், புனை - தரிக்கப்பட்ட, கரு - பெருமைதங்கிய, கழல் - வீரக்கழலையணிந்த, சுதர்மன்றன் - சுதர்மராஜனுடைய, புதல்வியாராவோம் - புத்திரிகளாவோம், எனவும் - என்று (அரசனன்னை) சொன்னவளவில், அன்னைதன் - அப்பெரிய தாயினது, இணை - இணைந்த, மலர் - தாமரைமலரையொத்த, சீறடி - சிற்றடிகளில், இறைஞ்சி - நமஸ்கரித்து, கனை - சத்தியாநின்ற, கருங்கடல்-கறுத்தகடலானது, கரைபுரண்டாலென்ன - கரைபுரண்டாற்போல, கலுழ்ந்தாள்-(தமயந்தி) அழுதாள், எ-று. (க)

இன்னளென்றெனை யுணர்வதன்முன்னமுமீன்ற
வன்னையாமென வளித்தனையன்புமீதூர
மன்னுமென்னுயிர் மக்களைக்காண்பதற்கெந்தை
பொன்னகர்க்கெனை விடுத்தியென்றின்னுரைபுகன்றாள்.

(ப - ரை.) எனை - என்னை, இன்னளென்று - இத்தன்மையளென்று, உணர்வதன்முன்னம் - அறிவதற்குமுன்பும், ஈன்ற - பெற்ற, அன்னையாமென-தாயாவளென்னும்படி, அன்புமீதூர - ஆசைமிக, அளித்தனை-இரட்சித்தாய், மன்னும்-அவ்விடத்திற்பொருந்தியிருக்கிற, என்னுயிர்மக்களை-என்னுடையஉயிர்போன்றபிள்ளைகளை, காண்பதற்கு - பார்ப்பதற்கு, எந்தை - என்பிதாவினது, பொன்னகர்க்கு - அழகியகுண்டினபுரத்துக்கு, எனைவிடுத்தி-என்னையனுப்பு, என்று - என்று, இன்னுரை - இனியசொற்களை, புகன்றாள்-(தமயந்தி) சொன்னாள், எ-று. (கo)

உரைசெய்மாற்றமோர்ந் துள்ளுயிருருகுறத்தழுவிக்
கரைசெய்வேலையிற் கருந்தடங்கண்கணீருகுப்ப
வெரிமணிப்பொலன்சிவிகையி னிருள்கனிந்தொழுகும்
விரைசெய்கோதையை விதர்ப்பர்கோனகர்வயின்விடுத்தாள்.

(ப - ரை.) உரைசெய்மாற்றம் - (தமயந்தி) சொல்லியவசனத்தை, ஓர்ந்து - அறிந்து, உள் - உள்ளில், உயிர் - பிராணன், உருகுற - உருகும்படி, தழுவி - அணைத்துக்கொண்டு, கரைசெய் - கரையைச்செய்யாநின்ற, வேலையில் - சமுத்திரம்போல, கரு - கறுத்த, தடம் - விசாலமாகிய, கண்கள்-நேத்திரங்கள், நீர் - நீரை, உகுப்ப - சொரிய, எரி - பிரகாசிக்கின்ற, மணி-இரத்தினங்கள்பதித்த, பொலன் - சிவிகையில் - பொற்பல்லக்கின்மீது, இருள்-முதிர்ந்து, ஒழுகும் - ஒழுகாநின்ற, விரைசெய் - வாசனைபொருந்திய, கோதையை - அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியை, விதர்ப்பர்கோன் - வீமராஜனது, நகர்வயின் - குண்டினபுரத்தில், விடுத்தாள் - அனுப்பினாள், எ-று. ()

கொள்ளைவண்டினங் கூட்டுணுநறுமலர்க்கோதை
யள்ளலங்கருஞ் சேற்றிடையரக்கிதழ்விரிந்த
வள்ளவாய்ச்செழுங் கமலமேன்மடவனந் துயில்கூர்
வெள்ளநீர்வயல் விதர்ப்பர்கோனகரமேயினளால்.

(ப - ரை.) கொள்ளை - மிகுந்த, வண்டினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள், கூட்டுணும்-(தேனைக்) கொள்ளையிடும்படியாகிய, நறுமலர் - வாசனைபொருந்திய மலர்களையணிந்த, கோதை - கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள், அள்ளல்-குழைந்த, அம்-அழகிய, கரு-கரிய, சேற்றிடை-சேற்றினிலுண்டாகிய, அரக்கிதழ்-செவ்விதழ்கள், விரிந்த-மலர்ந்த, வள்ளவாய் - கிண்ணம்போன்ற வாயையுடைய, செழு-செழித்த-கமலமேல் - தாமரைமலரின்மேல், மடவனம்-இளவன்னங்கள், துயில்கூர்-நித்திரைசெய்கின்ற, வெள்ளநீர் - நீர்ப்பெருக்கையுடைய, வயல்-கழனிகளையுடைய, விதர்ப்பர்கோன்-விதர்ப்பதேசத்தரசனாகிய வீமராசனது,நகரம்-குண்டினபுரத்தை, மேயினள்-அடைந்தாள்.எ-று.

அழுதவுண்கணு மற்றமெல்லாடையுமலங்கக்
கழுமச்சூட்டு புகைசெயக்கருங்குழற்காடும்
விழியினேக்கலும் விதர்ப்பர்கோன்வெய்துயிர்த்தயர்ந்தான்
றழுவியன்னைய ருறுதுயர்சாற்றலாந்தகைத்தே.

(ப - ரை.) அழுத-அழுகையுற்ற, உண்கணும் - (தமயந்தியினது) மையுண்டகண்களையும், அற்ற-அறுபட்ட, மெல்லாடையும் - மென்மைபொருந்திய புடவையும், அலங்கல்-மலர்மாலைகளை, கழும-நிறைய, சூட்டு - சூட்டி, கைசெயா-முடிக்காத, கருங்குழற்காடும்-கரியகூந்தற்காட்டையும், விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசனனவன், விழியினேக்கலும் - கண்களாற் கண்டமாத்திரத்தில், வெய்துயிர்த்து-பெருமூச்சுவிட்டு, அயர்ந்தான்-சோர்ந்தான், அன்னையர்-தாய்மார்கள், தழுவி-(தமயந்தியைத்) தழுவிக்கொண்டு, உறுதுயர்-அடைந்த துன்பமானது, சாற்றலாம்-(நம்மாற்) சொல்லும்படியான தகைத்தே - தன்மையையுடையதா, எ-று. (கரு)

காட்டினள்ளிருட் காலையிற்காவலனீத்த
தீட்டொணுவெழிற் றெரிவையைத்தேடினன்கொணர்ந்த
மூட்டுமுத்தழன் முறைமையின்வளர்த்திடுசுவேதன்
வேட்டயாவையுங் கொள்கெனவளித்தனன்வீமன்.

(ப - ரை.) காட்டில்-வனத்தில், நள்ளிருட்காலையில்-நடுராத்திரி காலத்தில், காவலன்-நளமகாராஜன், நீத்த-விடுத்த, தீட்டொணு-எழுதக்கூடாது, எழில்-அழகு பொருந்திய, தெரிவையை-தமயந்தியை, தேடினன்-தேடிகொணர்ந்த-கொண்டுவந்த, மூட்டு - மூட்டப்பட்ட, முத்தழல் - மூன்றக்கினிகளை, முறைமையில்-கிரமத்தினுல், வளர்ந்திடும்-வளர்க்காநின்ற, சுவேதன்-சுவேதனென்னும் மறையவன், வேட்ட-விரும்பிய, யாவையும் - எல்லாவற்

றையும், கொள்கென-பெற்றுக் கொள்ளென்று, வீமன்-வீமராசன், அளித்த னன்-கொடுத்தான். எ-று.

(பொ - ரை.) முத்தழலாவன-தக்ஷிணுக்கினி, காருகபத்தியம், ஆஹவனீயம் என்பனவாம். (௧௪)

மக்கள்வாண்முக நோக்கியமடவரனெஞ்ச
நெக்குவாடுதல் கண்டநெற்றாயுளநெகிழ்ந்து
கக்குசெந்தழற் காலவேற்காதலற்குருகி
நக்கபூங்கழ னளனையுநாடுகென் றுரைத்தாள்.

(ப - ரை.) மக்கள்-பிள்ளைகளினது, வாண்முகம்-ஒளிபொருந்தியமுகத்தை, நோக்கியும்-பார்த்தபின்பும், மடவரல்-தமயந்தியினது, நெஞ்சம் - மனமானது, நெக்குவாடுதல்-நெகிழ்ந்துவாடுதலை, கண்ட-பார்த்த, நற்றாய்-ஈன்ற தாயானவள், உளநெகிழ்ந்து-மனமுருகி, கக்கு-கக்கப்பட்ட, செந்தழல்-சிவந்த அக்கினிபொருந்திய, காலன்-யமனையொத்த, வேல்-வேலாயுதத்தையேந்திய, காதலன்-தன்னுயகனுகிய வீமராசனை, குருகி - கிட்டிநின்று, நக்கபூங்கழல்-விளங்குகின்ற அழகியவீரக்கழலையணிந்த, நளனையும்-நளமகாராசனையும், நாடுகென்று-தேடுகவென்று, உரைத்தாள்-சொல்லினுள். எ-று.

ஓடரிக்கணு ளுரைத்தலுமொற்றரைக்கூவி
யாடகப்பசும் பொலன்கழனளனைநீராய்ந்து
தேடிவம்மினென் றரசர்கோன்றிசைதொறுஞ்செலுத்த
நாடினரவர் நளிகடல்வரைப்பெலாநடந்தே.

(ப - ரை.) ஓடரிக்கணுள்-நீண்ட அரிபரந்த கண்களையுடைய காஞ்சனமாலையானவள், உரைத்தலும்-சொன்னமாத்திரத்தில், ஒற்றரை - வேவுகாரரை, கூவி-அழைத்து, ஆடகம்-பொன்னுலாகிய,பசு-பசுமையாகிய, பொலம்-அழகிய, கழல்-வீரக்கழலையணிந்த, நளனை-நளமகாராசனை, நீர்-நீங்கள், ஆய்ந்து-ஆராய்ந்து, தேடி-திரிந்துபார்த்து, வம்மின்-வாருங்கள், என்று-என்று சொல்லி, அரசர்கோன்-வீமராசன், திசைதொறும்-எட்டுத்திக்கிலும், செலுத்த-(அவர்களை) அனுப்ப, அவர்-அவ்வேவுகாரர், நளி-குளிர்ச்சிபொருந்திய, கடல்வரைப்பெல்லாம்-சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமண்டல முழுமையும், நடந்து-திரிந்து, நாடினர்-தேடினர்கள். எ-று. (௧௬)

தருவுமொற்றரிலொருவன்மீண் டணங்கின்முன்றேன்றி
யரிவைமூதெயி லயோத்திமாநகரினிலடந்தேன்
புரிகருங்குழன் பனைவியைப்போக்கினன்புலம்பும்
ஒருவனிவ்வுழி யுண்டுகொலெனவினுவினுல்.

(ப - ரை.) தருவும்-தேடுகிற, ஒற்றரில்-வேவுகாரருள், ஒருவன் - பருணுதனென்னுமொரு வேவுகாரன், மீண்டு-திரும்பிவந்து, அணங்கின்முன்-தமயந்தியின்முன்னிலையில், தோன்றி-நின்று, அரிவை-இராசகுமாரத்தியே,

மூது - பழைய, எயில் - மதில்சூழ்ந்த, அயோத்திமாநகரில் - அயோத்தியா புரியில், அடைந்தேன் - சென்றேன், புரி - விரும்பப்பட்ட, கருங்குழல்-கரியகூந்தலையுடைய, மனைவியை - மனையாட்டியைப், போக்கினன் - விடுத்தவனுகி, புலம்பும் - துன்பப்படுகின்ற, ஒருவன் - யாவனுயினுமொருவன், இவ்வழி - இந்தபட்டணத்தில், உண்டுகொல்-உளனே, என-என்று, வினுவினன்-விசாரித்தேன், எ-று. ஆல் - அசை. (௧எ)

ஓசையோடெனக் கொருவனுங்குளங்கனிந்துருகி
வாசைவெஞ்சிலையிருதுபன்னற்குயர்மான்றேர்ப்
பாகன்கொய்புளைப் பரியுளந்தேர்பவனொருவன்
றோகையைப்பிரிந் தாருழப்பவன்சோர்வான்

(ப - ரை.) ஓசையோடு - அன்புடனே, எனக்கு - எனக்கு, ஒருவன்-ஒருமனிதன், ஆங்கு-அவ்வயோத்திநகரத்தில், உளங்கனிந்து-மனங்கனிந்து, உருகி-கரைந்து, வாசை-வெற்றிமாலையணிந்த, வெஞ்சிலை-வெவ்விய வில்லையேந்திய, இருதுபன்னற்கு-இருதுபன்ன வரசனுக்கு, உயர்மான்றேர்-உயர்ந்த குதிரைகட்டிய தேரைநடத்துகின்ற, பாகன்-சாரதியும், கொய்புளை-கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய, பரி-குதிரைகளினது, உளம் - மனதை தேர்பவன்-அறிபவனும், ஒருவன்-தனித்தவனும், தோகையை - மனையாளை, பிரிந்து-பிரிவுற்று, ஆருழப்பவன்-மிகுந்த துன்பப்படுகின்றவனும், சோர்வான்-சோர்வையடைகின்றவனும், எ-று. (௧அ)

அழலிலாதுண வமிர்தெனவடுந்தொழில்புரிவோன்
மழகளிற்றினன்னடையினன்வாகுவனென்போ
னெழுவுலாந்திணி தோளினனீங்குளனென்ன
வொழுகுபூங்கொடி மருங்குலாயுணர்ந்தனன்வந்தேன்.

(ப - ரை.) அழலிலாது-நெருப்பில்லாமல், உணவு-உண்டியை, அமிர்தென-அமுதமென்னும்படி, அடுந்தொழில்-சமைத்தலை, புரிவோன் - செய்வானும், மழகளிற்றின் - இளமைதங்கிய யானைபோல், நன்னடையினன்-நல்ல நடையையுடையவனும், வாகுவனென்போன்-வாகுவனென்னும்-பெயரையுடையவனும், எழுவுலாம்-தூண்போலுலாவுகின்ற, திணி-வலிமைபொருந்திய, தோளினன்-தோள்களையுடையவனு (மாகிய ஒருவன்,) ஈங்கு-இந்நகரத்தில், உள்ள-இருக்கின்றான், என்ன-என்றுசொல்ல, ஒழுகு-தேனொழுகுகின்ற, பூங்கொடி-புஷ்பக்கொடியை யொத்த, மருங்குலாய்-இடையையுடைய தமயந்தியே, உணர்ந்தனன்-இச்செய்தியறிந்தவனுகி,வந்தேன்-இவ்விடம்வந்தேன் (என்றான்) எ-று, (௧௯)

வீமன் தேடவிட்டபடலம்-முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்-௧௧௧௧.

உ

கடவுள் துணை.

கலி நீங்கு படலம்.

இப்படலத்தால் நளனிடத்தில்பொருந்தி வருந்தியிருந்த கலியன் நளன் அக்ஷவித்தை யறிந்தபின் அவனிடத்தில்நில்லாது விட்டு நீங்குதல் சொல்லப்படுகின்றது.

கலி நிலைத்துறை.

என்றுகூறிய வந்தணற்கிருநிதிவழங்கி
நன்றுநின்னுரை யின்னமுமயோத்தியினண்ணி
மன்றல்மாலைவே லிருதுபன்னற்குளமகிழ்வ
தொன்றுகூறுவ துளதெனவுரைத்தன்மேயினளால்.

(ப - ரை.) என்றுகூறிய - இப்படியென்றுசொல்லிய, அந்தணற்கு-ஒற்றனாய்ச்சென்ற, பருணதனென்னும் - பிராமணனுக்கு, இருநிதி - மிகுந்தநிதிகளை, வழங்கி-கொடுத்து, நின்னுரை - உன்சொற்கள், நன்று-நல்லது, இன்னமும்-மறுபடியும், அயோத்தியினண்ணி-அயோத்திநகரத்திற்பொருந்திய, மன்றல்-வாசனைபொருந்திய, மாலை - பூமாலையணிந்த, வேல்-வேலாயுதமேந்திய, இருதுபன்னற்கு - இருதுபன்னமகாராஜனுக்கு, உளமகிழ்வது-மணங்களிப்பதாகிய, ஒன்றுகூறுவது - ஒன்று சொல்லத்தக்கது, உளது - உண்டு என - என்று, உரைத்தன்மேயினள்-சொல்லினள். எ - று. (௧)

நாட்டமூன்றுடை நாயகன்வரத்தினனங்கை
மீட்டுங்கன்னிகை யாயினள்சுயம்வரம்விழைந்தாள்
கேட்டுமாநிலக் கிழவருமவ்வுழியிறுத்தார்
பூட்டுவார்சிலை மன்னநீபோதியேற்போவாய்.

(ப - ரை.) நாட்டமூன்றுடை-திரிநேத்திரங்களையுடைய, நாயகன் - பரமசிவனது, வரத்தினல் - அனுக்கிரகத்தினல், நங்கை - தமயந்தியானவள், மீட்டும்-மறுபடியும், கன்னிகையாயினள்-கன்னிகையாகி, சுயம்வரம் - சுயம்வரத்தை, விழைந்தாள்-விரும்பினள், கேட்டு - அச்செய்திகேட்டு, மாநிலக்கிழவரும் - அரசர்களும், அவ்வுழி - அவ்விடத்தில், இறுத்தார் - வந்தடைந்தார்கள், பூட்டு-நாணேறிடப்பட்ட, வார்சிலை-நீண்டவில்லையேந்திய, மன்ன-இருதுபன்னவரசனே, நீபோதியேல்-நீபோவையானல், போவாய்(விரவிற்)போ, எ - று. (௨)

நாளைநன்மணம் புணர்வதுநிடதநாடளிக்குங்
காளையாருயிருளன்கொலோ கழிந்தனன்கொல்லோ
வாளிமொய்ம்பினு யென்றுநீயறைகெனவறைந்தான்
வாளைவென்றரிபரந்துமை தோய்ந்தகண்மடவாள்.

(ப - ரை.) நாளை - நாளைத்தினத்தில், நல்-நல்ல, மணம்-விவாகமானது, புணர்வது-செய்யப்படுவதாம், நிடதநாடு-நிடததேசத்தை, அளிக்கும் - இரட்சிக்காநின்ற, காளை-நளமகாராசனானவன், ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-பிராணனானது, உளன்கொலோ இருக்கப்பெற்றானோ, கழிந்தனன்கொல்லோ-நீங்கப்பெற்றானோ, ஆளி-சிங்கத்தையொத்த, மொய்ம்பினுய்-பலத்தையுடைய இருதுபன்னனே, என்று-என்றுசொல்லி, நீயறைகென-நீசொல்லென்று, வாள்-வாளாயுதத்தை, வென்று - சயித்து, அரிபரந்து - செவ்வரிபரந்து, மைதோய்ந்த-அஞ்சனம் பொருந்திய, கண்-கண்களையுடைய, மடவாள்-தமயந்தியானவள், அறைந்தாள்-சொன்னாள். எ - று, (௩)

சுருதிநூற்றுறை வேயவன்றுனைவினிலெய்தி
யிருதுபன்னனை யடைந்திவையாவையுமியம்ப
மருமலர்க்குழன் மன்றல்கேட்டலுமுளமகிழ்வுற்
றுறுவவாம்பரித் தேர்விடுவாகுவற்குரைப்பான்.

(ப - ரை.) சுருதிநூல் - வேதசாஸ்திரங்களினது, துறை-மார்க்கத்தில், வேயவன் - சிறந்தவனாகியவேதியன், துனைவினில் - சீக்கிரத்தில், எய்தி-(அயோத்தியை) அடைந்து, இருதுபன்னனை-இருதுபன்னராஜனை, அடைந்து-நெருங்கி,இவையாவையும்-இவையனைத்தையும், இயம்ப-சொல்ல, மருமலர்-வாசனைபொருந்திய மலரையணிந்த, குழல் - கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, மன்றல்-விவாகவார்த்தையை, கேட்டலும் - கேள்வியுற்றமாத்திரத்தில், உளம்-மனமானது, மகிழ்வுற்று-களிப்புற்று, உருவவாம்-நேராகத்தாவாநின்ற, பரி-குதிரைகட்டிய, தேர்விடும்-தேரைச்செலுத்தாநின்ற,வாகுவற்கு-வாகுவன் என்னுஞ்சாரதிக்கு, உரைப்பான்-சொல்லுவான். எ-று. (௪)

தளருநுண்ணிடைத் தமயந்திசுயம்வரநாளை
யுளைவயப்பசும் புரவியினுள்ளமோர்ந்தனையேற்
றெளியுங்கேள்வியாய் விரைவினிற்செலுத்துகதேரென்
றளிமுரன்றுபைந் தேனுகர்தாரினனறைந்தான்.

(ப - ரை.) தளரும் - தளர்ச்சி யடையாநின்ற, நுண்ணிடை - நுட்பமான இடையையுடைய, தமயந்தி - தமயந்தியினது, சுயம்வரம் - சுயம்வரமானது, நாளை - நாளைத்தினத்தில், (நடக்கின்றது) உளை - புறமயிரினையும், வயம் - வெற்றியையு முடைய, பசு - பசுமையாகிய, புரவியின் - குதிரையினது, உள்ளம் - மனதை, ஓர்ந்தனையேல் - அறிவாயானால், தெளியுங்கேள்வியாய் - தெளிவுபெறுங் கேள்வியையுடைய வாகுவனே, விரவினில் - சீக்கிரத்தில், தேர் - இரதத்தை, செலுத்துக - நடத்துக, என்று-என்று சொல்லி, அளி - வண்டுகள், மூரன்று - சத்தித்து, பைந்தேன் - பசியதேனை, நுகர்-உண்ணும்படியான, தாரினன் - மாலையணிந்த இருதுபன்ன மகாராசன், அறைந்தான் - சொன்னான் எ-று. (ரு)

கேட்டவாகுவன்கிளியெனமிழற்றுதீங்கிளவி
காட்டுணீத்ததுநினைத்தனளாயினுங்கற்பு
நாட்டுகின்றவ ளித்திறம்புரியுமோநம்மைக்
கூட்டுதற்கிஃ திழைத்தனளா மெனக்குறித்தான்.

(ப - ரை.) கேட்ட - அச்சொல்லைக்கேட்ட, வாகுவன் - வாகுவனென்னும் பெயரினையுடைய நளன், கிளியென - கிளிபோல, மிழற்று - சொல்லப்பட்ட, தீங்கிளவி - மதுரமான சொற்களையுடைய தமயந்தியானவள், காட்டுள் - காட்டினுள், நீத்தது - விடுத்ததை, நினைத்தன ளாயினும் - (விரோதமாக) நினைத்தாளானாலும், கற்பு - பாதி விருத்தியத்தை, நாட்டுகின்றவள் - நிலைநிறுத்துகின்ற அவள், இத்திறம் - இவ்வண்ணமாக, புரியுமோ - செய்வாளோ, (செய்யாள் ஆயினும்) நம்மை - எம்மை, கூட்டுதற்கு - (தன்னுடன்) கூட்டுதற்கு, இஃதிழைத்தனளாம் - இதைச் செய்தவளாவாள், என்-என்று, குறித்தான் - கருதினான், எ-று. (சு)

நொறில்வயப்பரித்தேர் பண்ணிநொய்தினிற்கொணரா
வெறுழ்வலித்தடந் தோளினாய்த்தேர்மிசையிவரி
னறுமலர்ப்பசும் பூந்தொடைவிதர்ப்பர்கோனாட்டி
லுறுவலிப்பகல் கழிவதன்முன்னெனவுரைத்தான்.

(ப - ரை.) நொறில் - வேகமும், வயம் - வெற்றியையும் பொருந்திய, பரி - குதிரைகட்டிய, தேர் - இரதத்தை, பண்ணி - அலங்கரித்து, நொய்தினில் - சீக்கிரத்தில், கொணரா - (வாகுவன்) கொண்டுவந்து, எறுழ்வலி-மிகுந்த வலிமைபொருந்திய, தடந்தோளினாய் - பருத்த தோட்களையுடைய இருதுபன்ன வரசனே, தேர்மிசை - தேரினில், இவரில் - எறிக்கொள்வையாகில், நறுமலர் - வாசனைபொருந்திய மலர்கடொடுத்த, பசு - குளிர்ந்த, பூந்தொடை - அழகிய மாலைகளையணிந்த, விதர்ப்பர்கோன் - வீமராசனது, நாட்டில் - தேசத்தில், இப்பகல் - இன்றைத்தினம், கழிவதன்முன் - நீங்குவதற்கு முன்னமே, உறுவல் - அடைவேன், என் - என்று, உரைத்தான் - சொன்னான் எ-று. (எ)

என்றுகூறலு மிளங்கதிர்ப்பரிதிபோலிறைவன்
குன்றுபோலுயர் கொடிஞ்சியந்தேர்மிசைக்கொள்ள
நின்றயாவரும் வியப்புறநினைவருங்கடுப்பின்
மன்றலந்தொடை வாகுவன்வாம்பரிவிடுத்தான்.

(ப - ரை.) என்று கூறலும் - இப்படி சொன்னமாத்திரத்தில், இளங்கதிர்ப்பருதிபோல - பாலசூரியன்போல, இறைவன் - இருதுபன்ன வரசன், குன்றுபோல் - மலைபோல, உயர் - உயர்ந்த, கொடிஞ்சி - மேற்பரப்பையுடைய, அந்தேர்மிசை - அழகிய தேரினில், கொள்ள - ஏறிக்கொள்ள, நின்றயாவரும் - பார்த்திருந்த அனைவரும், வியப்புற - ஆச்சரியப்பட, நினைவரும் - எண்ணுதற்கரிய, கடுப்பின் - வேகத்தினால், மன்றல் - வாசனைபொருந்திய, அந்தொடை - அழகிய மாலையணிந்த, வாகுகன் - வாகுவனானவன், வாம்பரி - தாவாநின்ற குதிரைகளை, விடுத்தான் - நடத்தினான் எ-று. (அ)

விடுத்தவாம்பரி வருந்தலுமெய்த்தவர்தனக்குக்
கொடுத்தவிஞ்சையைக் கொய்புளைப்பரியொடுங்கூறக்
கடுப்பையாவரு முணர்ந்திலர்கால்விசைத்தோடி
யடுத்தவார்கழல் விதர்ப்பர்கோனணிகெழுநாட்டில்.

(ப - ரை.) விடுத்த - செலுத்தப்பட்ட, வாம்பரி - தாவாநின்ற குதிரைகள், வருந்தலும் - வருந்துமளவில், மெய்த்தவர் - முனிவர்கள், தனக்குக்கொடுத்த - தனக்குபதேசித்த, விஞ்சையை - மந்திரத்தை, கொய் - கொய்துகட்டிய, உளை - புறமயிரினையுடைய, பரியொடும் - குதிரையோடு, கூற - உபதேசித்த, கடுப்பை - (தங்கள்) வேகத்தை, யாவரும் - எவரும், உணர்ந்திலர் - அறிந்திலர், (அப்படி) கால்விசைத்து - கால்களைவீசி, ஓடி - சென்று, வார்கழல் - நீண்ட வீரக்கழலையணிந்த, விதர்ப்பர்கோன் - வீமராசனது, அணிகெழும் - அழகுபொருந்திய, நாட்டில் - தேசத்தில், அடுத்த - சேர்ந்தன எ-று,

கூந்தன்மாவுள மறிதலிற்சாலிகோத்திரனோ
வாய்ந்தகேள்வியின் மாதலியோவன்றிநளனோ
ஏந்தல்வேற்றுரு வெடுத்தனனோவெனவெண்ணி
வேந்தர்வேந்தனு மணிமுடிதுளக்கினன்வியந்தான்.

(ப - ரை.) கூந்தன்மா - புறமயிரையுடைய குதிரைகளினது, உளம் - மனத்தை, அறிதலில் - உணர்வதில், சாலிகோத்திரனோ - சாலிகோத்திரமுனிவனோ, (அன்றி) வாய்ந்த கேள்வியின் - பொருந்திய கேள்வியையுடைய, மாதலியோ - இந்திரசாரதியோ, அன்றி - அல்லவாகின், நளனாய் - நளமகாராசனாகிய, ஏந்தல் - அரசன், வேற்றுரு வெடுத்தனனோ - வேறுருவெடுத்து வந்தனனோ, எனவெண்ணி - என்றுசிந்தித்து, வேந்தர் வேந்தனும் - இருதுபன்னராசனும், மணிமுடி - நவரத்தினகிரீடந் தரித்த சிரத்தை, துளக்கினன் - அசைத்து, வியந்தான் - சந்தோஷித்தான் எ-று. (௧௦)

முத்தவெண்குடை வேந்தர்கோன்முழவுறழ்தடந்தோ
ளுத்தரீயமந் நெறியிடைவீழ்தலுமுணர்ந்து
தத்துவாம்பரி நிருவியத்துகிறருகென்னப்
பத்தியோசனை கடந்ததுதேரெனப்பகர்ந்தான்.

(ப - ரை.) முத்தவெண்குடை-முத்தினாற்செய்த வெள்ளைக்குடையைத்தரித்த, வேந்தர்கோன்-இருதுபன்ன வரசனானவன், முழவுறழ்-மத்தளத்தையொத்த, தடந்தோள்-பருத்ததோள்களினின்றும், உத்தரீயம்-அங்கவஸ்திரமானது, அந்நெறியிடை-அந்தமார்க்கத்தில், வீழ்தலும்-வீழ்ந்தமாத்திரத்தில், உணர்ந்து-தெரிந்துக்கொண்டு, தத்துவாம் - தாவியோடுகின்ற, பரி-குதிரைகளை, நிறுவி-நிறுத்தி, அத்துகில்-அங்கவஸ்திரத்தை, தருகென்ன தாவென்றுகேட்க, தேர்-இரதமானது, பத்துயோசனை- பத்துயோசனை தூரம் கடந்தது-கடந்துவந்தது, என-என்று, பகர்ந்தான்-(வாகுவன்) சொன்னான்.

இன்னவாய்மைகேட்டரசனும்வியப்புடனேகப்
பின்னுமைபிருகாவதமகன்றதற்பின்னர்
முன்னர்த்தோன்றிய தளியினம்பெடையொடுமூசப்
பொன்னந்தாதுகு பூந்துணர்ப்பொரியரைத்தான்றி.

(ப - ரை.) இன்னவாய்மை-இத்தன்மையான வசனத்தை, கேட்டு-கேள்வியுற்று, அரசனும்-இருதுபன்ன வரசனும், வியப்புடன் - ஆச்சரியத்துடனே, ஏக-போக, பின்னும்-பின்பும், ஐபிருகாவதம்-பத்துக்காதவழி, அகன்றதர்பின்னர்-சென்றபின்பு, அளியினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள், பெடையொடும்-பெட்டைவண்டுகளுடனே, மூச-மொய்க்கப்பெற்ற, பொன்னம்-பொன்போலழகிய, தாது-மகரந்தப்பொடிகள், உகும்-உதிரப்பெற்ற, பூந்துணர்-புஷ்பக்கொத்துகளையும், பொரியரை-பொருக்கெடுத்த அரையையுமுடைய, தான்றி-தான்றிமரமானது, முன்னர்-எதிரில், தோன்றியது-காணப்பட்டது, எ-று.

தான்றிமாமரந் தோன்றலுந்தேரினைத்தகைத்துத்
தோன்றுமிம்மரத் திலைகளுந்தொக்கமென்பழனு
மூன்றுகோடியே முப்பதிற்றிரண்டெனமொழிய
வான்றகேள்வியோ னெண்ணியபற்றுமெனவியந்தான்.

(ப - ரை.) தான்றிமாமரம்-பெரிய தான்றிமரமானது, தோன்றலும்-காணப்பட்டவளவில், தேரினை-இரதத்தை, தகைத்து - (இருதுபன்னவரசன்) நிறுத்தி, தோன்றும்-காணப்படுகின்ற, இம்மரத்து-இந்தமரத்தில், இலைகளும்-இலைகளும், தொக்கமென்பழனும்-நெருங்கியமென்மையான பழங்களும், மூன்றுகோடியே முப்பதிற் றிரண்டென - இரண்டுதலையிட்ட முப்பதைமேற்கொண்ட மூன்றுகோடியென, மொழிய-சொல்ல, ஆன்றகேள்வியோன்-நிறைந்த கல்வியையுடைய நளமகாராசன், எண்ணி-அம்மரத்தினிலைமுதலியவற்றைக் கணக்கிட்டு, அற்றும்-நீ சொல்லுமத்தன்மைத்தாம், என-என்றுகூறி, வியந்தான்-(அக்கணக் கறிவினி) லாச்சரியப்பட்டான். எ-று.

இனையவிஞ்சைமற் றெனக்குநீயளித்தனையென்னிற்
றுனைவயப்பரி யுளமுணர்விஞ்சையான்சொல்வன்
வனைபொலன்கழன் மணிமுடிமன்னவென் றுரைப்ப
வனையவிஞ்சையை வாகுவற்களித்தனனன்றே,

(ப - ரை.) இனையவிஞ்சை - இத்தன்மையாகிய வித்தையை, எனக்கு-என்றனக்கு, நீயளித்தனை யென்னில்-நீகொடுப்பாயானால், துனை - வேகமுடைய, வயம்-வெற்றிபொருந்திய, பரி-குதிரைகளின், உளம்-மனதை, உணர்விஞ்சை-அறியும் வித்தையை, வனை-கட்டப்பட்ட, பொலன்கழல்-பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலையும், மணிமுடி - நவரத்நம்பதித்த கிரீடத்தையுந் தரித்த, மன்ன-இருதுபன்னவரசனே, யான்-நான், சொல்வன்-(உனக்குச்)சொல்வேன், என்றுரைப்ப-என்று வாகுகன்சொல்ல, அனையவித்தையை-அந்த வித்தையை, வாகுகற்கு-வாகுகனுக்கு, அளித்தனன் - (இருதுபன்னவரசன்) கொடுத்தான். எ-று. அந்த வித்தையாவது கணக்குவித்தை-அதுவே அக்ஷவித்தையாம். (கச)

இருதுபன்னனவ்விஞ்சையைவாகுகற்கீய
மருவிநின்றவன் கலிதணந்தேகிவாளரவி
னெரிசெய்வெவ்விடங் கான்றலினிதயநெக்குருகி
வெருவிவாய்விடா விடத்தனையுமிழ்ந்தனனன்றே.

(ப - ரை.) இருதுபன்னன்-இருதுபன்னவரசன், அவ்விஞ்சையை-அக்கணக்குவித்தையை, வாகுகற்கு - வாகுகனாகிய நளனுக்கு, ஈய-கொடுக்க, மருவிநின்ற - (நளனை) மருவியிருந்த, வன்கலி - வலிமையுள்ளகலியனானவன், தணந்தேகி, (நளமகாராசனை) விட்டுநீங்கிப்போய், வாளரவம் - ஒளிபொருந்திய கார்க்கோடகநாகமானது, எரிசெய்-தகிக்காநின்ற, வெவ்விடம்-கொடியவிடத்தை, கான்றலில் - (தானிருந்த நளனிடத்திற்) கக்கினமை

யால், இதயம் - மனமானது, நெக்குருகி - கரைந்துருகப்பெற்று, வெருவி-பயந்து, வாய்விடா - வாய்விட்டு, விடத்தினை - (கார்க்கோடகனது) விஷத்தை, உமிழ்ந்தவன் - கக்கினான் எ-று. அன்று ஏ-அசைகள். (சகு)

தணந்தவெந்திறற் கலியனைச்சபிக்குவனென்னாக்
கணங்கொள்வண்டிமிர் தாரினானுளத்திடைக்கருத
லுணர்ந்தவெங்கலி தமயந்தியுரைத்தசாபத்தா
லணங்கராவுமிழ் விடத்தினாலின்றளவயர்ந்தேன்.

(ப - ரை.) தணந்த - தன்னைப் பிரிந்துநின்ற, வெந்திறல் - வெவ்விய பலத்தையுடைய, கலியனை - கலிபுருஷனை, சபிக்குவனென்னா - சபிப்பேன் என்று, கணங்கொள் - கூட்டங்கொண்ட, வண்டு - வண்டுகள், இமிர் - சத்தியாநின்ற, தாரினான் - மாலையணிந்த நளமகாராசன், உளத்திடை-மனத்தினில், கருதல் - நினைத்தலை, உணர்ந்த - அறிந்த, வெங்கலி - கொடிய கலியனவன், தமயந்தியுரைத்த - தமயந்திகொடுத்த சாபத்தால்-சாபத்தினால், அணங்கு - அச்சத்தைத் தருகின்ற, அரா - கார்க்கோடக நாகமானது, உமிழ் - உமிழ்ந்த, விடத்தினால் - விஷத்தால், இன்றளவு - இன்றைமட்டு, அயர்ந்தேன் - சோர்வையடைந்தேன் எ-று. (சகூ)

இழைத்ததீவினை தணந்தனனின்றுதொட்டுன்பேர்
வழுத்தினாரையு மருவலன்மன்னவன்றேத்த
வழற்கொடுஞ்சினந் தணிந்தனனாடல்வேலரசன்
குழைத்ததான்றியி லேறினன்கொடியவெங்கலியே.

(ப - ரை.) இழைத்த - செய்யப்பட்ட, தீவினை - கொடுஞ்செய்கைகளை தணந்தனன் - விட்டு நீங்கினேன், இன்றுதொட்டு - இன்றைத்தின முதற்கொண்டு, உன்பேர் - உன்னுடைய நாமத்தை, வழுத்தினாரையும்-துதித்தவரையும், மருவலன் - சேரேன், மன்ன - நளமகாராசனே, என்றேத்த-என்று ஸ்துதிக்க, ஆடல் - போர்செய்கின்ற, வேல் - வேலையேந்திய, அரசன்-நளமகாராசனானவன், அழற்கொடு - அக்கினிபோற்கொடிய, சினம் - கோபத்தை, தணிந்தனன் - விடுத்தான், குழைத்த - தளிர்த்த, தான்றியில்-தான்றிமரத்தில், கொடிய - குரூரனாகிய, வெங்கலி - வெவ்வியகலியனானவன், ஏறினன் - ஏறிக்கொண்டான் எ-று. ஏ-அசை. (சஎ)

கலிநீங்குபடலம்-முற்றிற்று.

ஆகூ செய்யுள் - ககஉஅ.

கடவுள் துணை.

தேவியைக்கண்ணுற்றபடலம்.

இப்படலத்தால் கலிநீங்கியபின்பு நளமகாராசன் வீமனது குண்டின நகரத்தில்வந்து மூன்றுவருடம் பிரிவுற்ற தனதுதேவியாகிய தமயந்தியைக் காண்டல் சொல்லப்படுகின்றது.

கலிநிலைத்துறை.

விண்டமென்மலர் நறவினை விளரியஞ்சுரும்ப
ருண்டுதுஞ்சுதார் நிடதர்கோன்றேர்கடிதோட்டி
மண்டுதீம்புன லகழிசூழ்மாமதிற்குடுமிக்
கொண்டல்கண்படு குண்டினபுரத்தில்வந்தடைந்தான்.

(ப - ரை.) விண்ட - மலர்ந்த, மென்மலர் - மெல்லியபுஷ்பங்களினது, நறவினை - தேனை, விளரி - விளரியென்னும் பண்ணைப் பாடுகின்ற, அஞ்சுரும்பர் - அழகிய வண்டுகள், உண்டு - குடித்து, துஞ்சும் - நித்திரைசெய்யும்படியுள்ள, தார் - மாலையை யணிந்த, நிடதர்கோன் - நளமகாராசன், தேர்-இரதத்தை, கடிது - விரைவினில், ஓட்டி - செலுத்தி, மண்டு - நிறைந்த, தீம்புனல்-மதுரமான நீரையுடைய, அகழி - அகழியானது, சூழ் - சூழப்பெற்ற, மாமதில் - பெரிய மதில்களினுடைய, குடுமி - சிகரத்தில், கொண்டல்-மேகங்கள், கண்படு - நித்திரைசெய்யும்படியுள்ள, குண்டினபுரத்தில் - வீமராசன் பட்டணத்தில், வந்தடைந்தான் - வந்துசேர்ந்தான் எ-று. (க)

சில்லியந்தடந் தேர்வருகம்பலைகேளா
வொல்லையித்திறந் தேர்விடநளனலாதொருவர்
வல்லரோவென மனத்திடையெண்ணிமற்றனையோ
னல்லனேலுயிர் துறப்பனென்றுன்னினளணங்கே.

(ப - ரை.) சில்லி - உருளையையுடைய, அந்தடந்தேர் - அழகிய விசாலமாகிய தேரானது, வரும் - வருகின்ற, கம்பலை - சத்தத்தை, கேளா - கேட்டு, ஒல்லை-சீக்கிரத்தில், இத்திறம் - இவ்வண்ணமாக, தேர்விட - தேரைச்செலுத்த, நளனலாது - நளனையல்லாமல், ஒருவர் - மற்றொருவர், வல்லரோ-திறமையுள்ளவரோ, என - என்று, மனத்திடை - மனத்தில், எண்ணி - சிந்தித்து, அனையோன் - இவன், அல்லனேல் - நளனல்லனானால், உயிர்துறப்பல்-உயிரைவிடுவேன், என்று - என்று, அணங்கு - தமயந்தியானவள், உன்னினள் - எண்ணினாள். எ-று. (உ)

மருவுபாகனைத் தேரொடும்வாயலினிறுவி
யிருதுபன்னவ வீமன்மாட்டேகலுமெதிராப்
புரிவயாவையும் புரிந்துபல்காவதம்போக்கி
யுருவப்பூணினாய் வந்தமையெவன்கொலென்றுரைத்தான்.

(ப - ரை.) மருவுபாகனை-பொருந்திய சாரதியை, தேரொடும் - இரதத்தோடும்-வாயலில்-அரண்மனை வாசலில், நிறுவி - நிறுத்தி, இருதுபன்னன்-இருதுபன்னவரசனானவன், அவ்வீமன்மாட்டு - அந்தவீமராசனிடத்து, ஏகலும்-சென்றவளவில், எதிராப்புரிவயாவையும்-எதிர்வந்துசெய்யத்தக்கமரியாதை யனைத்தையும், புரிந்து-செய்து, பல்காவதம்போக்கி-பலகாதவழியைக் கடந்து, உருவப்பூணினாய்-அழகிய ஆபரணத்தையுடைய இருதுபன்னவரசனே, வந்தமை-(நீ)இவ்விடம்வந்ததன்மை, எவன்கொல்-என்னகாரணமோ, என்று-என்று, உரைத்தான்-வீமராசன்சொன்னான். எ-று. (ரு)

ஈங்கடைந்தது மன்னநிற்காணியவெனலும்
வீங்குதோளின னினியநன்மொழிபலவிளம்பிப்
பாங்குளார்தமை யுறையுளொன்றமைக்கெனப்பணிப்ப
வாங்குவிண்ணவர்நகரினும்விழுமியதொன்றமைத்தார்.

(ப - ரை.) மன்ன-வீமராசனே, ஈங்கு-இந்நகரத்தில், அடைந்தது-வந்தது, நிற்காணிய-உன்னைக்காண்பதற்கு, எனலும்-என்று சொல்லியமாத்திரத்தில், வீங்குதோளினன்-பருத்தபுசத்தையுடைய வீமராசனானவன், இனிய-இனிமையான, நன்மொழி - நல்லசொற்களை, பலவிளம்பி - பலவாகச்சொல்லி, பாங்குளார்தமை - அருகிலுள்ள ஏவலாளரைப் (பார்த்து) உறையுளொன்று-ஒருவிடுதிவீட்டை, அமைக்கென - செய்யுங்களென்று, பணிப்ப-உத்தரவுகொடுப்ப, ஆங்கு-அவ்விடத்தில், விண்ணவர் நகரினும்-சொர்க்கத்தைக்காட்டிலும், விழுமிது-மேன்மையதாகிய, ஒன்று-ஒருவிடுதிவீட்டை, அமைத்தார்-ஏவலாளர்-திட்டஞ்செய்தார்கள். எ-று. (சு)

இருதுபன்னன்வேந் தருளினாலவ்வயினெய்தி
யரசர்யாவருந்தொக்கிலராய்வளைப்பணைத்தோன்
விரைசெய்கோதைதன் சுயம்வரமென்னவேதியன்முன்
னுரைசெய்மாற்றமற்றென்கொலென்றயிர்த்தனனுறைந்தான்.

(ப - ரை.) இருதுபன்னன்-இருதுபன்னவரசன், வேந்தருளினால்-வீமனுத்தரவினால், அவ்வயின்-அந்தவீட்டில், எய்தி - அடைந்து, அரசர்யாவரும்-அரசர்களெவரும், தொக்கிலர்-வந்துசேர்ந்தனரில்லை, ஆய்வளை - சிறந்த வளையலையணிந்த, பணைத்தோள் - மூங்கிலையொத்த தோள்களையும், விரைசெய்-பரிமளிக்கின்ற, கோதைதன்-கூந்தலையுடைய, தமயந்தியினது சுயம்

வரமென்ன-சுயம்வரமென்று, வேதியன் - பருணதனென்னும் பிராமணன், முன் முந்தியதினத்தில், உரைசெய்-சொல்லப்பட்ட, மாற்றம் - வார்த்தை, என்கொல்-எப்படிப்பட்டதோ, என்று-என்று, அயிர்த்தனன்-சந்தேகித்தவனாகி, உறைந்தான்-வாசஞ் செய்தான். எ-று. மற்று-அசை. (ரு)

சாந்தமென்முலைத் தமயந்திதோழியைநோக்கிப்
போந்தமன்னவன் பொற்றடந்தேரிடைப்பிணித்த
கூந்தன்மாவிடு சாரதிகொற்றவேனளனும்
வேந்தனேயென வுணர்ந்திவண்வருகெனவிடுத்தாள்.

(ப - ரை.) சாந்தம்-சந்தனக்கோலமணிந்த, மென்முலை-மெல்லியமுலைகளையுடைய, தமயந்தி-தமயந்தியானவள், தோழியை - கேசினியென்னுந்தனதுபாங்கியை, நோக்கி-பார்த்து, போந்தமன்னவன்-வந்த விருதுபன்னவரசனது, பொன்-அழகிய, தடம் - விசாலமாகிய, தேரினில் - இரதத்தில், பிணித்த-கட்டிய, கூந்தன்மா-புறமயிரினையுடைய குதிரைகளை, விடும்-நடத்துகின்ற, சாரதி-தேர்ப்பாகனானவன், கொற்றம்-வெற்றிபொருந்திய, வேல்-வேலாயுதந்தரித்த, நளனும்-நளனாகிய, வேந்தனே - அரசனே (அல்லனோ,) என-என்று, உணர்ந்து-அறிந்துகொண்டு, இவண்-இவ்விடத்தில், வருகென-வாவென்றுசொல்லி, விடுத்தாள்-அனுப்பினாள். எ-று. (சு)

கொங்குவாய்மடுத் தினவண்டுகூட்டுணுங்கூந்தற்
றிங்கள்வாண்முகத் தெரிவைதன்னேவலிற்றிரம்பா
மங்கையெய்திமற் றியாவனீயெத்தொழில்வல்லை
யிங்குவந்தவா றென்னெனவாகுவனிசைப்பான்.

(ப - ரை.) கொங்கு-தேனை, வாய்மடுத்து-வாயைவைத்து, இனவண்டு-கூட்டமாகியவண்டுகள், கூட்டுணும்-கொள்ளைகொண்டுண்ணப்பெற்ற, கூந்தல்-அளகத்தையும், திங்கள்-சந்திரன்போன்ற, வாண்முகம் - ஒளிபொருந்திய முகத்தையுமுடைய, தெரிவைதன்-தமயந்தியினது, ஏவலில்-உத்தரவினின்றும், திறம்பா-தவறாத, மங்கை-கேசினியானவள், எய்தி - அவ்விடத்திற்சென்று, யாவனீ-நீயார், எத்தொழில்-எந்தத்தொழில்களின், வல்லை-வல்லமையுள்ளவன், இங்கு-இவ்விடத்தில், வந்தவாறு-வந்ததன்மை,என்னென-எப்படிப்பட்டதென்றுகேட்க, வாகுகன்-வாகுகனெனப்பட்டநளன்,இசைப்பான்-சொல்லுவான். எ-று. (எ)

விரிமலர்க்குழற் றமயந்திசுயம்வரம்வேட்ட
விருதுபன்னன்மான்றேர்விடும்வாகுகனென்பேர்
புரிவல்வெந்தழ லின்றியுமடைத்தொழில்புனலாற்
றருகுபாலையிற் றீம்புனறருவலென்றுரைத்தான்.

(ப - ரை.) விரி-மலர்ந்த, மலர்-மலர்களை யணிந்த, குழல் - கூந்தலையுடைய, தமயந்தி-தமயந்தியினது, சுயம்வரம்-சுயம்வரத்தினில், வேட்ட-விருப்பமுற்ற, இருதுபன்னன்-இருதுபன்னராசனது, மான்றேர் - குதிரை கட்டிய தேரை, விடும்-நடத்துகின்ற, வாகுகன்-பாகுகன் என்பது, என்பேர்-என்பெயராம், வெந்தழல்-வெவ்விய அக்கினி,இன்றியும்-இல்லாமலும்,மடைத்தொழில்-சமயலை, புரிவல்-செய்வேன், புனலற்று-நீரில்லாமல், உருகு-உருகுகின்ற, பாலையில்-பாலைநிலத்தில், தீம்புனல்-மதுரமானசலத்தை, தருவல்-(உண்டுபண்ணிக்)கொடுப்பேன்,என்றுரைத்தான்-என்று சொன்னான்.எ-று.

இன்னவிஞ்சைகணளனலாதறிகுனரில்லை
யன்னவன்றரக்கொண்டனைபோலுமவ்வரசன்
மன்னிவாழ்வதெந்நகர்வயின்வகுத்துரையென்றாள்
பொன்னவாஞ்சணங்கரும்பியபுணர்முலைப்பூவை.

(ப - ரை.) பொன்னவாம்-பொன்போலாகிய, சுணங்கு-தேமல், அரும்பிய-உண்டாகிய, புணர்முலை-நெருங்கிய ஸ்தனங்களையுடைய, பூவை-கேசினியானவள், இன்னவிஞ்சைகள் - இத்தன்மைய வித்தைகள், நளனலாது-நளனல்லாமல், அறிகுனர்-அறிந்தவர்கள், இல்லை (ஒருவரு) மில்லை, அன்னவன்-அந்தநளமகாராசன், தர-கொடுக்க, கொண்டனைபோலும் - பெற்றுக்கொண்டாய் போலும், அவ்வரசன்-அந்த நளமகாராசன், எந்நகர்வயின்-எந்தப் பட்டணத்தில், மன்னி-பொருந்தி, வாழ்வது-சுகித்திருப்பது, வகுத்து-பகுத்து, உரை-அதைச்சொல்லு, என்றாள்-என்றுவினவினாள். எ-று. (கூ)

மேயவிஞ்சையோர்நளனொடுங்கற்றிலன்விறல்வேற்
சேயனானினிதுறைவதிவ்விடமெனத்தெருளேன்
றாயகற்பினார்காதலர்துறப்பினுமற்றோர்
நாயகற்பெறநினைவர்கொலோவெனநவின்றான்.

(ப - ரை.) மேய-பொருந்திய, விஞ்சை-வித்தையை, ஓர்-ஒப்பற்ற, நளனொடும்-நளமகாராச னிடத்தில், கற்றிலன்-(நான்) கற்கவில்லை,விறல்வேல்-வெற்றிபொருந்திய வேலேந்திய, சேயனான்-சுப்பிரமணியனையொத்த நளமகாராசன், இனிதுறைவது-இனிமையோடிருப்பது, இவ்விடம்-இன்னவிடம், என-என்று, தெருளேன்-அறியேன், தூய-பரிசுத்தமாகிய, கற்பினார்-கற்பினையுடைய மாதர்கள், காதலர்-கணவர்கள்,துறப்பினும்-துறந்துவிட்டாலும், மற்றோர்-வேறொரு, நாயகற்பெற-கணவனையுடைய, நினைவர் கொலோ-நினைப்பாரோ, என-என்று, நவின்றான் -(நளமகாராசன்) சொன்னான். எ-று. ()

இன்னகூறலுமடவரல்கதுமெனவேகி
மின்னனாளுடன்கேட்டனயாவையும்விளம்பி
யன்னவன்றனதுருவலான்மொழிகுவதனைத்து
முன்னினம்பிறைமொழிவதேபோன்மெனமொழிந்தாள்.

(ப - ரை.) இன்ன-இத்தன்மையதாக, கூறலும்-சொன்னவளவில், மடவரல்-கேசினியானவள், கதுமென-சரேலென்று, ஏகி-சென்று, மின்னனாளுடன்-தமயந்தியுடன், கேட்டவை யாவையும்-கேள்வியுற்ற சங்கதிகளையெல்லாம், விளம்பி-சொல்லி, அன்னவன்றனது - அந்நளமகாராசனது, உருவலான்-வடிவமில்லாத, இப்பாகன்-மொழிகுவதனைத்தும் - சொல்லுவதெல்லாம், முன்னில்-யோசிக்குமிடத்தில், நம்மிறை-நமது நளமகாராசன், மொழிவதே போன்மெனு-சொல்வதைப்போ லிருக்கிறதென்று, மொழிந்தாள்-சொன்னாள். எ-று. (கக)

மொழிதல்கேட்டலுமொய்குழல்வாலரியுதவி
யழலிலாதிவையடுவதுகாண்டியென்றறையக்
குழைகொள்வாண்முகக்கொம்பனாளவனுழைக்குறுகி
யிழைகொள்பூண்முலைசொற்றவாறிசைத்தனளீந்தாள்.

(ப - ரை.) மொழிதல்-கேசினி சொல்லியவைகளை, கேட்டலும்-கேள்வியுற்றமாத்திரத்தில், மொய்குழல்-தமயந்தியானவள், வால்-வெள்ளிய, அரி-அரிசியை, உதவி-கொடுத்து, அழலிலாது-நெருப்பின்றி, இவையடுவது-இவ்வரிசிகளைச் சமைப்பதை, காண்டியென்று-பார்த்துவாவென்று, அறைய - கூற குழைகொள்-குண்டலமணிந்த, வாண்முகம் - ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய, கொம்பனாள் - பூங்கொம்பையொத்த கேசினியானவள், அவனுழை-அப்பாகனிடத்து, குறுகி-சென்று, இழைகொள்-நூலிழைகொண்ட, பூண்-ஆரங்களை யணிந்த, முலை - ஸ்தனங்களை யுடைய தமயந்தி, சொற்றவாறு-சொல்லியபடி, இசைத்தனள்-சொல்லி, ஈந்தாள் - அவ்வரிசியைக் கொடுத்தாள். எ-று. (கஉ)

ஈந்தவாலரிபெய்தபொற்குழிசிதீயின்றி
யாய்ந்தகேள்வியான்றொடுதலுமடிசிலாயமைய
வேய்ந்தபூங்குழல்கண்டுபோய்வெம்முலைப்பொறையாற்
சாய்ந்தநுண்ணிடைத்தமயந்திதன்னொடுமொழிந்தாள்.

(ப - ரை.) ஈந்த-கொடுத்த, வாலரி-வெள்ளிய அரிசியானவை, பெய்த-போடப்பட்ட, பொற்குழிசி-பொற்குடத்தை, ஆய்ந்த கேள்வியான்-நளமகாராஜன், தொடுதலும்-(கையால்) தொட்டமாத்திரத்தில், தீயின்றி-நெருப்பில்லாமல், அடிசிலாயமைய-சாதமாயமைய, வேய்ந்த-தரிக்கப்பட்ட, பூங்குழல்-பூமாலை யணிந்த கூந்தலையுடைய கேசினியானவள், கண்டு-அதைப்பார்த்து, போய்-சென்று, வெம்முலை-விருப்பத்தைத் தருகின்றஸ்தனங்களினுடைய, பொறையால்-பாரத்தினால், சாய்ந்த-வணங்கிய, நுண்ணிடை - நுட்பமான இடையை யுடைய, தமயந்தி தன்னொடும் - தமயந்தியுடனே, மொழிந்தாள்-(இவ்வதிசயத்தைச்) சொன்னாள். எ-று, (கங)

அழலுநீருமின்றமிழ்தெனவடுதொழில்கேட்டுக்
குழையுநெஞ்சினளின்னுயிர்க்கொழுநனென்றெண்ணி
விழைவினோடுதன்மக்களையவனுழைவிடுத்தாண்
மழலைமென்மொழிமக்களுமன்னன்மாட்டடைந்தார்.

(ப - ரை.) குழையுநெஞ்சினள்-குழைந்த நெஞ்சத்தாளாகிய தமயந்தியானவள், அழலும்-நெருப்பும், நீரும்-தண்ணீரும், இன்று-இல்லாமல், அமிழ்தென-அமிர்தம்போல, அடுதொழில் - சமைத்தலை, கேட்டு - கேள்வியுற்று (இவன்,) இன்னுயிர்க் கொழுநன்-இனிய உயிரையொத்த (நமது) கணவன், என்றெண்ணி-என்றுகருதி, விழைவினோடு-ஆசையோடு, தன்மக்களை - தன் புதல்வரை, அவனுழை-அவனிடத்து, விடுத்தாள் - அனுப்பினாள். மழலைமென்மொழி-மெல்லிய மழலை மொழிகளை யுடைய, மக்களும்-பிள்ளைகளும், மன்னன்மாட்டு-நளமகாராசனிடத்தில், அடைந்தார்-சேர்ந்தார்கள் எ-று. (கச)

அடைந்தமக்களைக்காண்டலுமழலிடுமெழுகி
னுடைந்ததுள்ளநீருற்றிருந்தொழுகினநெடுங்கண்
டொடர்ந்தமும்மலமுருக்கிவெம்பவக்கடறொலையக்
கடந்துளோர்களுங்கடப்பரோமக்கண்மேற்காதல்.

(ப - ரை.) அடைந்த-தன்னிடத்துவந்த, மக்களை-புதல்வரை, காண்டலும்-பார்த்தமாத்திரத்தில், அழலிடும்-தீயிலிட்ட, மெழுகில்-மெழுகுபோல, உள்ளம்-(நளமகாராஜன்) மனமானது, உடைந்தது-நெகிழ்ந்தது, நெடுங்கண்-நெடியகண்கள், நீருற்றிருந்து-நீர்சுரந்து, ஒழுகின-சொரிந்தன, தொடர்ந்த-சனனங்கடோறு மனுசரித்த, மும்மலம்-ஆணவமாயைகாமியமெனு மூன்று மலத்தையும், முருக்கி-கெடுத்து, வெம்-கொடிய, பவக்கடல்-சனனசாகரத்தை, தொலைய-நீங்க, கடந்துளோர்களும்-நீத்தோரும், மக்கண்மேல்-பிள்ளைகண்மேல் வைத்த, காதல்-ஆசையை, கடப்பரோ - ஒழிப்பரோ (ஒழியார்,)

மழலைமென்மொழிமக்களைக்காண்டலுமன்ன
னழுதுதுன்புறலாய்வளைத்தோழிகண்டேகித்
தொழுதுசொற்றலுங்கொழுநனாமென்பதுதுணிந்து
முழுவலன்புடைத்தாயொடுதந்தைபான்மொழிந்தாள்

(ப - ரை.) மழலைமென்மொழி - மெல்லிய மழலைச்சொற்களை யுடைய, மக்களை-பிள்ளைகளை, காண்டலும்-கண்டவளவில், மன்னன்-நளமகாராசன், அழுது-புலம்பி, துன்புறல்-துன்பப்படுதலை, ஆய்வளை - சிறந்த வளையலையணிந்த, தோழி-கேசினியானவள், கண்டு-பார்த்து, ஏகி - தமயந்தியினிடத்துச் சென்று, தொழுது-வணங்கி, சொற்றலும்-இச்செய்கையைச் சொன்னவளவில், கொழுநன்-(இவன்) நமதுகணவன், ஆம்-ஆவன், என்பது - எனப்படு

வதை, துணிந்து-தமயந்தி நிச்சயித்து, முழுவலன்புடை - நிறைந்தகெடாத அன்பையுடைய, தாயொடு-தாயினல், தந்தைபால்-தகப்பனிடத்தில்,மொழிந்தாள்-சொன்னுள். எ-று. (கக)

மழைத்தடங்கணுண் மன்னவன் பணியினல்வேந்தை
யழைத்துவம்மெனவாய்வளைத்தோழியைவிடுப்பக்
குழைத்தபூங்கொடியன்னவள்வாருவற்குறுகித்
தழைந்தகாதலால்வருகென மன்னனுஞ்சார்ந்தான்.

(ப - ரை.) மழை-குளிர்ச்சியும், தடம்-விசாலமும் பொருந்திய,கணுள்-கண்களையுடைய தமயந்தியானவள், மன்னவன்-வீமராசனது, பணியினல்-உத்தரவினல், அழைத்துவம்மென - (சாரதியை) யழைத்துவாவென்று, ஆய்வளை-சிறந்த வளையல்களையுடைய, தோழியை-கேசினியை,விடுப்ப-அனுப்ப, குழைத்த-தளிர்த்த, பூங்கொடியன்னவள்-புஷ்பக்கொடியையொத்த கேசினியானவள், வாருகற்குறுகி-வாருகனையடைந்து, தழைத்தகாதலால் - மிகுந்த அன்போடும், வருகென - (அரசனுத்தரவின்படி) வாவென்றழைக்க, மன்னனும்-நளமகாராசனும், சார்ந்தான்-(அரண்மனையை) யடைந்தான். எ-று.

மறுவில்கற்பினண் மானவேன் மன்னவன்வரலுங்
குறைவிலன்பினள்பிழைபிலள்கண்படைகொள்வா
ளிறையுநீப்பருமனைவியையிருள்படுகானி
லறனிழுக்குறுநளனலதியாவரேயகல்வார்.

(ப - ரை.) மறுவில்-களங்கமில்லாத, கற்பினள் - தமயந்தியானவள், மானவேல்-வலிய வேற்படையேந்திய, மன்னவன்-நளமகாராசன், வரலும்-வந்தமாத்திரத்தில், குறைவில்-குறைவில்லாத, அன்பினள்-அன்பை யுடையவளும், பிழையிலள்-குற்றமில்லாதவளும், கண்படைகொள்வாள்-நித்திரை செய்கின்றவளுமாகிய, இறையும்-இறைப்பொழுதும், நீப்பரும்-நீத்தற்கரிய, மனைவியை-தமயந்தியை, இருள்படு-இருளுண்டாயிருக்கிற, கானில் - வனத்தில், அறன்-தருமமானது, இழுக்குறு-தவறுத,நளனலாது-நளனையல்லாமல், யாவரே-(மற்றவர்) யார்தாம், அகல்வார்-பிரிந்துவிடுவார்கள். எ-று.

(போ - ரை.) [அறனிருக்குறு நளனென்றது வஞ்சப் புகழ்ச்சி] இது ஞல்வெறுத்தல் தோற்றுகின்றது. (சஅ)

என்றுகண்கணீரிடையறுதொழுகிடமாசு
துன்றுமேனியுந் துணிபடுமாடையுமாகி
நின்றமாதினைநோக்கினனெட்டுயிர்ப்பெறிந்து
குண்றிரண்டெனவீங்குதோட்சொற்றவன்கூறும்.

(ப - ரை.) என்று-இப்படியாகச்சொல்லி, கண்கள்-கண்களினின்றும், நீர்-நீரானது, இடையறுது-இடைவிடாமல், ஒழுகிட - பெருக, மாசுதுன்று-அழுக்கடைந்த, மேனியும்-வடிவத்தவளும், துணிபடு அறுபட்ட, ஆடையும்-ஆடையையுடையவளும், ஆகி-ஆய், நின்ற-(தன்னெதிரி) னின்ற, மாதினை-தமயந்தியை, நோக்கினன்-பார்த்தவனாய், நெட்டுயிர்ப்பெறிந்து-பெருமூச்சுவிட்டு, குன்றிரண்டென-இரண்டுமலைகள்போல், வீங்கு-பூரித்த, தோள்-தோள்களையுடைய, கொற்றவன்-நளமகாராசனானவன், கூறும்-(இவ்வாறு) சொல்லுவான். எ - று. (கக)

அலர்முலைப்பசுங்கொடியனையரையிருட்போதிற்
கலிவயத்தனாய்க்காட்டிடைநீத்தனனின்னை
நலியும்வெங்கலிதுணந்தபின்னணினினின்பான்
மெலியன்மீட்டுமோர்சுயம்வரம்வேட்டதென்னென்றான்.

(ப - ரை.) அலர்-பருத்த, முலை-ஸ்தனங்களையுடைய, பசு-பசுமையாகிய, கொடியனாய்-கொடியையொத்த, தமயந்தியே, அரையிருட்போதில் அர்த்தராத்திரியில், கலி-கலியனுக்கு, வயத்தனாய்-வசப்பட்டவனாகி, காட்டிடை வனத்தில், நின்னை-உன்னை, நீத்தனன்-விடுத்தேன், நலியும் - வருத்துகின்ற, வெங்கலி-வெவ்வியகலியன், தணர்ந்தபின் - பிரிந்துசென்றபின்பு நின்பால்-உன்னிடத்தில், நண்ணினன்-வந்தடைந்தேன், மெலியல்-வருந்தாதே, மீட்டும்-மறுபடியும், ஓர் சுயம்வரம்-ஒரு சுயம்வரத்தை, வேட்டது-விரும்பியது, என்-யாதுபற்றி, என்று-சொன்னான். எ - று. (உ0)

நிடதர்கோவினையயோத்தியினேடினன்கண்டேன்
படருறேலெனவந்தொருமறையவன்பகரக்
கடிதினெய்துவான்மணவினையிழைத்தனன்கருத்தி
லடியனேன்றனையையுறேலெனமொழிந்தழுதாள்.

(ப - ரை.) நிடர்தகோவினை-நளமகாராசனை, நேடினன்-தேடி, அயோத்தியில்-அயோத்திநகரத்தில், கண்டேன்-பார்த்தேன். படருறேல்-வருத்தப்படாதே, என-என்று, ஒருமறையவன்-ஒருபிராமணன், வந்து-இவ்விடத்தில் வந்து, பகர-சொல்ல, கடிதின்-சீக்கிரத்தில், எய்துவான் - உன்னைச்சேரும் பொருட்டு, மணவினை-சுயம்வரமென்பதை, இழைத்தனன்-செய்தேன், கருத்தில்-மனதில், அடியேன்றனை-அடியாளாகிய யென்னை, ஐயுறேலென - சந்தேகப்படாதே யென்று, மொழிந்து-சொல்லி, அழுதாள் - (தமயந்தி) புலம்பினள். எ-று. (உக)

முன்னைநல்லுருக்காட்டெனமுற்றிழைமொழியப்
பன்னகத்திறையுதவியபூந்துகில்பரிவான்
மன்னரேறனன்புனைதலுமாணுருவெய்திக்
கன்னல்வேளினுங்கவினலங்கனிந்திடநின்றான்.

(ப - ரை.) முன்னை-பழைய, நல்லுரு - நல்லஉருவத்தை, காட்டென-காட்டுவாயென்று, முற்றிழை-தமயந்தியானவள், மொழிய-சொல்ல, பன்னகத்திறை-நாகராசனாகிய கார்க்கோடகன், உதவிய-கொடுத்த, பூந்துகில்-அழகிய வஸ்திரங்களை, பரிவால்-ஆசையோடு, மன்னரேறனன்-இராசசிங்கமாகிய நளமகாராசன், புனைதலும்-தரித்தமாத்திரத்தில், மாணுரு-மாட்சிமைப்பட்டவுருவத்தை, எய்தி-அடைந்து, கன்னல்-கருப்பு வில்லைத்தரித்த, வேளினும்-மன்மதனைக்காட்டிலும், கவின்-அழகினது, நலம்-நன்மையானது, கனிந்திட-முதிர, நின்றான்-(நளமகாராச) னிருந்தான். எ-று. (உஉ)

நின்றமன்னனைநிரைவளைக்கைம்மலர்கூப்பி
மன்றலங்குழன்மடவரல்வணங்கினணிற்ப
வென்றிவேலுடைவிதர்ப்பர்கோன்விளைந்தமைகேட்டு
துன்றுதன்கிளைமன்னவர்சூழ்வரப்புகுந்தான்.

(ப - ரை) நின்ற-எதிரில்நின்ற, மன்னனை-நளமகாராசனை, நிரை-வரிசையாயணிந்த, வளை-வளையலையுடைய, கைம்மலர் - மலர்போன்றகைகளை, கூப்பி-குவித்து, மன்றல்-வாசனைபொருந்திய, அம்-அழகிய, குழல்-கூந்தலையுடைய, மடவரல்-தமயந்தியானவள், வணங்கினள்-வணங்கி, நிற்ப-இருக்க, வென்றி-வெற்றிபொருந்திய, வேலுடை-வேலையுடைய, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசனானவன், விளைந்தமை-நடந்தசெய்திகளை, கேட்டு-கேள்வியுற்றுதுன்று-நெருங்கிய, தன்-தன்னுடைய, கிளை-பந்துக்களாகிய, மன்னவர் - அரசர்கள், சூழ்வர-சூழ, புகுந்தான்-அவ்விடம்வந்து சேர்ந்தான். எ-று. (உரு)

அன்னகாலையிலகலிருவிசும்பிலோர்வாணி
மன்னகேட்டியிம்மடவரறன்னைமூவாண்டு
மின்னலின்றியாமளித்தனஞ்சுயம்வரமென்று
வுன்னையிவ்வழிக்கூட்டுதற்கொண்டொடியிழைத்தாள்.

(ப - ரை.) அன்னகாலையில்-அந்தச்சமயத்தில், அகல - அகன்ற, இரு-பெருமைபொருந்திய, விசும்பில்-ஆகாயத்தில், ஓர்வாணி-ஒரு அசரீரிவாக்கு, மன்ன-நளமகாராசனே, கேட்டி-கேள், இம்மடவாறன்னை-இத்தமயந்தியை, மூவாண்டும்-மூன்றுவருஷமளவும், இன்னலின்றி-தீங்கில்லாமல், யாம் நாம் அளித்தனம்-இரக்ஷித்தோம், சுயம்வரமென்று-சுயம்வரமென்று சொல்லப்பட்டதை, உன்னை - உன்னை, இவ்வழி - இவ்விடத்தில், கூட்டுதற்கு - சேர்த்தற்கு, ஒண்டொடி-தமயந்தியானவள், இழைத்தாள்-செய்தாள். எ-று.

வடபுலத்தினிதேனுக்குநர்மாசறவிளங்குங்
கடவுண்மீனினுந்தொழுதகுகற்பினர்க்கரசாங்
கொடிமருங்குலையுறுதருளெனக்கூர்வே
னிடதர்கோமகன்மகிழ்வுறநிகழ்ந்ததையன்றே.

(ப - ரை.) வடபுலத்தினில்-வடதிசையில், நோக்குனர்-காண்கின்றவரது, மாசற-குற்றமற, விளங்கும்-பிரகாசியாநின்ற, கடவுண்மீனினும்-தெய்வத்தன்மையுள்ள அருந்ததியைக் காட்டிலும், தொழுதற்கு-மேன்மையாகிய, பிற்பினர்க்கு-பதிவிரதைகட்கு, அரசாம்-அரசாகிய, கொடிமருங்குலை-தமயந்தியை, ஐயுறுது-சந்தேகியாமல், அருளென-கிருபைசெய்யென்று, கூர்வேல்-கூர்மைபொருந்திய வேலேந்திய, நிடதர்கோமான்-நளமகாராஜன் மகிழ்வுற-மனங்களிக்க, நிகழ்ந்தது-(ஆகாசவாணி) உண்டாயிற்று. எ-று. (உகு)

தமரவேலையினந்தரதுந்துபிதழங்க
வமரர்யாவரும்பூமழைபொழிந்துநின்றார்த்தா
ருமிழ்செழுங்கதிர்மணிமுடிவீமனுமுவந்தான்
குமரனன்னவன்கோல்வளைத்தோளியையடைந்தான்.

(ப - ரை.) தமரம்-பேரொலியையுடைய, வேலையின்-சமுத்திரம்போல அந்தரம்-ஆகாசத்தில், துந்துமி-துந்துமிவாத்தியமானது, தழங்க - சத்திக்க, அமரர்யாவரும்-தேவர்களனைவரும், பூமழை-புஷ்பவருஷத்தை, பொழிந்து-சொரிந்து, நின்று-நிலைபெற்று, ஆர்த்தார்-துதித்தார்கள், உமிழ்-கக்கப்பட்ட செழு-செழுமையாகிய, கதிர்-கிரணங்களையுடைய, மணிமுடி ரத்நகிரீடத்தையுடைய, வீமனும்-வீமராசனும், உவந்தான் - சந்தோஷித்தான், குமரனன்னவன்-முருகனையொத்த நளமகாராசன், கோல்வளை-அழகியவளையலையணிந்த தோளியை-புயத்தையுடைய தமயந்தியை, அடைந்தான்-சேர்ந்தான். எ-று.

மண்களித்ததுமாதிரங்களித்தனமலர்மேற்
பெண்களித்தனள்பேறங்களித்தனகண்டோர்
கண்களித்தனகளித்தனகலைவலோர்நெஞ்சம்
விண்களித்தனகளித்ததுவீமன்மாநகரம்.

(ப - ரை.) மண்-பூமியானது, களித்தது-களிப்புற்றது, மாதிரம் - மலைகள், களித்தன-களிப்புற்றன, மலர்மேற்பெண்-இலக்ஷ்மி, களித்தனள்-களிப்புற்றனள், பேறம்-மகத்தான தருமங்கள், களித்தன-களிப்புற்றன, கண்டோர்-பார்த்தவர்களது, கண்-நேத்திரங்கள், களித்தன-களிப்புற்றன, கலைவலோர்-வித்துவான்களுடைய, நெஞ்சம்-மனங்கள், களித்தன-களிப்புற்றன விண்-விண்ணுலகங்கள், களித்தன-களிப்புற்றன, வீமன்-வீமராசனது, மா-பெரிய, நகரம்-பட்டணமானது, களித்தது-களிப்புற்றது. எ-று. (உஎ)

உருவவொண்கழனிடதர்கோன்வெளிப்படலோரா
விருதுபன்னனுங்கறிந்தபினவனுழையெய்தி
யரசநின்னையானறிந்திடாதியற்றியவனைத்துந்
திருவுளங்கொளாதருளெனச்சேவடிதொழுதான்.

(ப - ரை.) உருவம்-அழகையுடைய, ஒண்கழல்-ஒளிபொருந்தியவீரக்கழலையணிந்த, நிடதர்கோன்-நளமகாராசன், வெளிப்படல்-(மறைவினின்றும்) வெளிப்பட்டதை, ஓரா-ஆராய்ந்து, இருதுபன்னன் - இருதுபன்னவரசன், ஆங்கு-அந்நகரத்தில், அறிந்தபின்-தெரிந்துகொண்டபின்பு, அவனுழையெய்தி-அந்நளனிடத்து வந்து, அரச-நளமகாராசனே, நின்னை - உன்னை, யான்-நான், அறிந்திடாது-அறியாமல், இயற்றியவனைத்தும்-செய்தகுற்றங்களனைத்தையும், திருவுளங்கொளாது-மனத்திற்கொள்ளாமல், அருளென - கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று, சேவடி-சிவந்தபாதங்களில், தொழுதான்-வணங்கினான், எ-று. (உஅ)

செய்யதாடொழுமன்னனைச்செங்கையாற்றழுவிக்
கொய்யுளைப்பரியுளமறிவிஞ்சையுங்கொடுத்து
மையினமாமதிமுகமலர்ந்தின்னுரைவழங்கி
யையனேவவவ்வரசனுமயோத்திநாடடைந்தான்.

(ப - ரை.) செய்யதாடொழும்-சிவந்தபாதத்தில் வணங்கிய, மன்னனை இருதுபன்னராசனை, செங்கையால்-சிவந்தகைகளால், தழுவி - அணைத்துக்கொண்டு, கொய்யுளை-கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய, பரி-குதிரைகளினது, உளம்-மனதை அறிவிக்கின்ற, விஞ்சையும்-வித்தையையும், கொடுத்து உபதேசித்து, மையில்-களங்கமில்லாத, மா-பெருமைதங்கிய, மதி-சந்திரன் போன்ற, முகமலர்ந்து-முகமலர்ச்சியடைந்து, இன்னுரை-இனியசொற்களை வழங்கி-சொல்லி, ஐயன்-நளமகாராசன், ஏவ-விடைகொடுக்க, அவ்வரசனும் அவ்விருதுபன்னராசனும், அயோத்திநாடு - அயோத்திதேசத்தை, அடைந்தான்-சேர்ந்தான். எ-று. (உகூ)

தேவியைக் கண்ணுற்ற படலம்-முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-ககறுள.

உ

கடவுள் துணை.

அரசாட்சிப்படலம்.

[இப்படலத்தால் நளன் தமயந்தியை அடைந்தபின்பு அவளோடு தனது நிடதேசத்திற்சென்று புட்கரனைவென்று அரசாட்சிசெய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

கொங்குண்வார்குழற்கொம்மைவெம்முலைநலம்பருகித்
திங்களொன்றவணிருந்தபின்றெண்டிரையுடுத்த
வங்கண்மாநிலம்புரந்திடுமாமனோடாய்ந்து
பொங்குதானையோடெழுந்தனன்புலவுவேற்குரிசில்.

(ப-ரை.) புலவு - புலால்நாற்றம்நாறுகின்ற, வேல் - வேலையுடைய, குரிசில் - நளமகாராசனானவன், கொங்குண் - வாசனைபொருந்திய, வார்-நீண்ட, குழல் - கூந்தலையும், கொம்மை - திரட்சிபொருந்திய, வெம் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலை - ஸ்தனங்களையுமுடைய தமயந்தியினது, நலம்-இன்பத்தை, பருகி - அனுபவித்து, திங்களொன்று-ஒருமாதம், அவண்-அக்குண்டினபுறத்தில், இருந்தபின் - வாசஞ்செய்தபின்பு, தெண்டிரை - கடலை, உடுத்த - ஆடையாகவுடுத்த, அங்கண் - அழகியவிடத்தையுடைய, மா - பெரிய, நிலம் - பூமியை, புரந்திடும் - இரட்சியாநின்ற, மாமனோடு - மாமனாகிய வீமராசனோடு, ஆய்ந்து - ஆலோசித்து, பொங்குபிரகாசியாநின்ற, தானையோடு - சேனையோடு, எழுந்தனன் - பிரயாணப்பட்டான், எ-று. (க)

மழைமதக்களியானையுங்கலினவாம்பரியுஞ்
செழுமணித்தடந்தேர்களும்வயவருஞ்செறிய
வெழுகடற்புவிமன்னருமிறைஞ்சினர்செல்ல
வழலுயிர்க்கும்வேலரசனுநிடதநாடடைந்தான்.

(ப-ரை.) மழை - மழைபோன்ற, மதம் - மதசலத்தையும், களி - களிப்பையுமுடைய, யானையும் - யானைகளும், கலினம் - கடிவாளத்தையுடைய, வாம் - தாவுகின்ற, பரியும் - குதிரைகளும், செழு - செழித்த, மணி - இரத்தினங்களிழைத்த, தடம் - விசாலமாகிய, தேர்களும் - ரதங்களும், வயவரும்-படைவீரர்களும், செறிய - நெருங்கவும், எழுகடல் - எழுசமுத்திரங்கள்சூழ்ந்த, புவி - சப்ததீபங்களிலுள்ள, மன்னரும் - அரசர்களும், இறைஞ்சினர்-வணங்கினவராகி, செல்ல - நடக்கவும், அழலுயிர்க்கும் - அக்கினியைக்கக்காநின்ற, வேல் - வேலையுடைய, அரசனும் - நளனும், நிடதநாடு - நிடததேசத்தை, அடைந்தான் - சேர்ந்தான், எ-று. (உ)

மூதெயிற்புறத்திறுத்தபின்மொய்யமர்தொடங்கப்
போதல்செய்கவெம்போர்த்தொழிற்கஞ்சினையாகிற்
காதலிற்கவறுடுவான்வருகெனக்கழறித்
தூதுபோக்கினன்புட்கரன்றனக்குவேற்றோன்றல்.

(ப - ரை.) மூது - பழைய, எயிற்புறத்து - மதிலினதுபுறத்திலே, இறுத்தபின் - இறங்கியபின்பு, மெய் - நெருங்கிய, அமர் - போரை, தொடங்க- ஆரம்பிக்க, போதல்செய்க - வருவாயாக, வெம் - வெவ்விய, போர்த்தொழிற்கு - யுத்தச்செய்கைக்கு, அஞ்சினையாகில் - படுவையேயானால், காதலின்- ஆசைபோடு, கவறுடுவான் - சூதாடுதற்கு, வருக - வருவாயாக, என - என்று, கழறி - சொல்லி, புட்கரன்றனக்கு - புட்கரராசனுக்கு, வேல்-வேலையுடைய, தோன்றல் - நளன், தூது - தூதரை, போக்கினன் - விடுத்தான், எ-று. ()

போயதூதுவர்புட்கரற்கித்திறம்புகல
வாயுங்கேள்விநூலமைச்சொடும்வேறிருந்தாய்ந்து
காயும்போரினில்வேறன்மற்றரிதெனக்கருதி
மாயவெங்கவறுடுவான்வருகெனவிடுத்தான்.

(ப - ரை.) போய்தூதுவர் - நளனிடத்தினின்றும்போனதூதுவர், புட்கரற்கு - புட்கரனுக்கு, இத்திறம் - இவ்விதங்களை, புகல - சொல்ல, ஆயும்- ஆராய்ச்சிசெய்யத்தகுந்த, கேள்வி - கேள்வியையும், நூல் - தருமசாஸ்திரத்தையுமுடைய, அமைச்சொடும் - மந்திரியோடும், வேறிருந்து - தனியேயிருந்து, ஆய்ந்த - ஆலோசித்து, காயும் - கொல்லும், போரினில் - யுத்தத்தில், வேறல் - வெல்லுதல், அரிதென - அரியதென்று, கருதி - நினைத்து, மாயம்- வஞ்சனையோடுங்கூடிய, வெம் - வெவ்விய, கவறுடுவான் - சூதாடுதற்கு, வருகென - வருவாயாகவென்றுசொல்லி, விடுத்தான் - அனுப்பினான், எ-று. ()

விட்டதூதுவருரைத்தசொற்கேட்டலும்விரிந்து
மட்டுலாந்தொடைமார்பினன்மாநகரெய்திக்
கட்டுவார்கழற்புட்கரகவறுநாமாடற்
கொட்டம்யாதெனவுரைத்தனனுலங்கெழுதோளான்.

(ப - ரை.) விட்டதூதுவர்-அனுப்பப்பட்டதூதர்கள், உரைத்தசொல்- சொல்லியசொற்களை, கேட்டலும் - கேட்டமாத்திரத்தில், விரிந்து-மலர்ந்து, மட்டுலாம்-தேனொழுகுகின்ற, தொடை-மாலையையணிந்த, மார்பினன்-மார்பையுடையநளன், மா-பெரிய, நகர் - பட்டணத்தில், எய்தி - அடைந்து, காட்டு-காட்டப்பட்ட, வார்-நீண்ட, கழல்-வீரக்கழலையுடைய, புட்கர-புட்கர

னே! கவறு-சூதை, நாமாடற்கு-நாமாடுவதற்கு, ஒட்டம்யாதென-பந்தயம்யாதென்றகேட்ச, உலங்கெழுதோளான்-திரள்கல்லையொத்ததோள்களை யுடையவரசன், உரைத்தனன்-சொன்னான். எ-று. (௫)

வயிரவாட்படைமன்னவர்மன்னநீதோற்பின்
முயலிலாமதிபூத்திடுமுழுநெறிக்குவளை
யயரநீண்டகட்டேவியையளித்தியான்றோற்பி
னுயிரினோடுநின்னுலகெலாந்தருவனென்றுரைத்தான்.

(ப - ரை.) வயிரம்-கூர்மை பொருந்திய, வாட்படை - வாளாயுதத்தை யுடைய, மன்னவர்மன்ன-அரசர்க்கரசனாகிய நளமகாராசனே! நீதோற்பின்-நீதோற்றால், முயலிலா-முயற்கறை யொழிந்த, மதி - சந்திரனிடத்தில், பூத்திடும்-புஷ்பித்த, முழுநெறி-முழுநெறிப்பை யுடைய, குவளை - நீலோற்பலங்கள், அயர-சோர்வையடைய, நீண்டகண் - நீண்டகண்களையடைய, தேவியை-தமயந்தியை, அளித்தி-கொடு, யான்தோற்பின்-நான்தோற்றால், உயிரினோடு-என்னுயிரோடு, நின்னுலகெலாம்-உனது உலகமுழுவதையும், தருவனென்று-கொடுப்பேனென்று, உரைத்தான்-சொன்னான். எ-று. (௬)

அன்னவாறியைந்தாடலும்புட்கரன்றோற்ப
மன்னமுன்னநீவென்றதுங்கொடுங்கலிவயத்தா
னின்னதாருயிர்நேர்ந்தனனெம்பியாதலினாற்
றொன்னகர்க்கினிதேகெனப்பணித்தனன்றோன்றல்.

(ப - ரை.) அன்னவாறு-அத்தன்மையாகவே, இயைந்து - சம்மதித்து, ஆடலும்-ஆடுமளவில், புட்கரன்-புட்கராசன், தோற்ப-தோற்க, மன்ன புட்கராசனே! முன்னம்-முன்பு, நீ-நீ, வென்றதும்-செயித்ததும், கொடும்-கொடிய, கலிவயத்தால்-கலியினது வசத்தினால் (அன்றிவேறல்ல,) எம்பியாதலினால்-தம்பியாகையினாலே, நின்னது-உன்னுடைய, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-உயிரை, சேர்ந்தனன்-கொடுத்தேன், தொன்னகர்க்கு-பழமையாகிய உனது நகரத்திற்கு, இனிது-இனிதாக, ஏகென-போவென்று, தோன்றல்-நளன், பணித்தனன்-ஆக்கியாபித்தான். எ-று. (௭)

பணிதலைக்கொடுபுட்கரன்போதலும்பன்னூற்
கணிதர்சொற்றநல்லோரையிற்கடிநகரெய்தி
யணிபொலன்கழன்மன்னவன்விதர்ப்பர்கோனளித்த
மணிசெய்மேகலைவாணுதற்கொற்றரைவிடுத்தான்.

(ப - ரை.) பணி-அந்தவாக்கினையை, தலைகொடு-சிரசின்மீதுகொண்டு, புட்கரன்-புட்கராசன, போதலும்-போயினபின், பன்னூல்-அனேக சாஸ்திரங்களை யுணர்ந்த, கணிதர்-சோதிஷர்களாலே, சொற்ற-சொல்லப்பட்ட, நல்லோரையில்-நல்ல லக்கினத்தில், கடி-காவலையுடைய, நகர்-பட்டணத்தை, எய்தி-அடைந்து, அணி-அணியப்பட்ட, பொலன் - பொன்னாற் செய்யப்பட்ட, கழல்-வீரக்கழலை யுடைய, மன்னவன்-நளன், விதர்ப்பர்கோனளித்த-

வீமராசன் பெற்ற, மணிசெய்-இரத்நங்களாற் செய்யப்பட்ட, மேகலை-மேகலாபரணத்தை யுடைய், வாணுதற்கு - ஒளிபொருந்திய நெற்றியை யுடைய தமயந்திக்கு, ஒற்றரை-வேவுகாரரை, விடுத்தான்-அனுப்பினான். எ-று. (அ)

ஒற்றரேகியவ்விதர்ப்பர்கோன்றன்னுழையுரைப்ப
வற்றமில்லெனவரும்பொருளாங்கவர்க்களித்துக்
கற்றைவார்குழன்மதர்நெடுங்கண்ணியைக்கணிதர்
சொற்றவோரையில்விடுத்தனன்றோன்றன்மாநகரில்.

(ப - ரை.) ஒற்றர்-வேவுகாரர், ஏகி-போய், அவ்விதர்ப்பர்கோன் றன்னுழை-அவ்வீமராசனிடத்தில், உரைப்ப-சொல்ல, அற்றமில்லென - மிகுதியான, அரு-அரிய, பொருள்-பொருளை, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அவர்க்கு-அவர்களுக்கு, அளித்து-கொடுத்து, கற்றை-கூட்டமாகிய,வார்-நீண்ட,குழல்-கூந்தலையும், மதர்-மதர்த்த, நெடு-நெடிய, கண்ணியை - கண்களையுமுடைய தமயந்தியை, கணிதர்-சோதிஷர்கள், சொற்ற-சொல்லிய, ஓரையில்-இலக்கினத்தில், தோன்றல்-வீமராசன், மா-பெரிய, நகரில் - நளனது பட்டணத்தில், விடுத்தனன்-விட்டான். எ-று. (கூ)

வெள்ளைத்தானையுமகளிருஞ்சூழ்வரவேந்த
னுள்ளத்தாமரைமலருறையோடரிக்கண்ணாள்
வள்ளத்தாமரைப்பொகுட்டின்மேல்வண்டுகண்படுக்கு
மள்ளற்றீம்புனற்கழனிசூழ்நிடதநாடடைந்தாள்.

(ப - ரை.) வெள்ளைத்தானையும்-பிரவாகம் போன்ற சேனையும், மகளிரும்-மாதர்களும், சூழ்வர-சூழ்ந்துவரும்படி, வேந்தன்-நளமகாராசனது,உள்ளம்-மனமாகிய, தாமரைமலர்-தாமரைப்பூவில், உறை-வாசஞ் செய்கின்ற, ஓடரி-செவ்வரி பரந்த, கண்ணாள்-கண்களை யுடைய தமயந்தியானவள், வள்ளம்-கிண்ணம்போன்ற, தாமரைப் பொகுட்டின்மேல்-தாமரை மலரின் கர்ணிகையில், வண்டு-வண்டுகள், கண்படுக்கும்-நித்திரை செய்யாநின்ற, அள்ளல்-சேற்றையும், தீப்புனல்-மதுரமான சலத்தையு முடைய கழனி - வயல்களால், சூழ்-சூழப்பட்ட, நிடதநாடு-நிடததேசத்தை, அடைந்தாள் - சேர்ந்தாள். எ-று. (க0)

நவ்விநோக்கியர்சூழ்வரநகைநிலாவெறிக்குங்
கொவ்வைவாய்மலர்ப்பூங்குழற்குவிமுலைமடந்தை
தெய்வநாண்மலர்த்தவிசிழிதிருமகளென்ன
வெவ்வமில்லதோரெரிமணிச்சிவிகைநின்றிழிந்தாள்.

(ப - ரை.) நவ்வி-மான்போன்ற, நோக்கியர்-பார்வையை யுடைய மங்கையர், சூழ்வர-சூழ்ந்துவர, நகை-பற்கள், நிலா-நிலாவைப் போல, எறிக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற, கொவ்வை-கோவைக்கனிபோன்ற, வாய் - சிவந்தவாயையும்,மலர்-புஷ்பத்தையுடைய,பூ-அழகிய, குழல்-கூந்தலையும்,குவி-குவிந்த,

மூலை-ஸ்தனங்களையுமுடைய, மடந்தை-தமயந்தியானவள்,தெய்வம்-தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, நாள்-அன்றலர்ந்த, மலர்த்தவிசு - புஷ்பாசனத்தினின்றும், இழி-இழிகின்ற, திருமகளென்ன - இலக்குமிபோல், எவ்வமில்-குற்றமில்லாததாகிய, ஓர்-ஒரு, எரி - பிரகாசிக்கின்ற, மணிச்சிவிகை நின்று-இரத்நதண்டிகையி னின்றும், இழிந்தாள்-இறங்கினாள். எ-று. (கக)

பரிதிவானவனெதிர்தலும்பனியிதழ்விரிந்த
முருகுலாநறுந்தாமரைபோன் முகமலரா
வருகுநுண்ணிடையின்னுயிர்க்காதலனம்பொற்
றிருவநாண்மலர்ச்சேவடிசென்னியிற்றொழுதாள்.

(ப - ரை.) பரிதிவானவன்-சூரியனானவன், எதிர்தலும் - தோன்றினவளவில், பனியிதழ்-குளிர்ச்சிபொருந்திய விதழ்கள், விரிந்த-மலர்ந்த, முருகுலாம்-வாசனைவீசுகின்ற, நறு-நல்ல, தாமரைபோல்-தாமரைபோல, முகமலரா-முகமலர்ச்சியடைந்து, அருகு-சிறந்த, நுண்ணிடை-நுட்பமானவிடையையுடையதமயந்தி,இன்னுயிர்-இனியவுயிர்போன்ற, காதலன்-கணவனாகியநளனது, அம்-அழகிய, பொன்-பொன்போன்ற, திருவ-செல்வத்தையுடைய நாள்-புதிய, மலர்ச்சேவடி-தாமரைமலர்போன்றபாதங்களை, சென்னியின்-சிரசினால், தொழுதாள்-வணங்கினாள். எ-று. (கஉ)

தொழுதமங்கையைச்சுடர்மணித்தடக்கையாலெடுத்துக்
கொழுதிவண்டினங்கூட்டுணுந்தெரியறாழ்மார்பி
னுழுதுவெம்முலைக்குங்குமச்சேற்றிடையொளிப்பத்
தழுவினனவடேம்பியவின்னுயிர்தளிர்த்தாள்.

(ப - ரை.) தொழுத-வணங்கிய, மங்கையை-தமயந்தியை, சுடர்மணி-பிரகாசம்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடைய, தடம்-நீண்ட, கையால் - கரங்களால், எடுத்து-எடுத்து, கொழுதி-கோதி, வண்டினம் - வண்டுக்கூட்டங்கள கூட்டுணும்-கொள்ளைகொள்கின்ற, தெரியல்-மாலையானது, தாழ்-தொங்குகின்ற, மார்பின்-மார்பினிடத்திலே, உழுது - வெம்விருப்பத்தைத் தருகின்ற முலை-ஸ்தனஙகள், குங்குமச்சேற்றிடை-கும்குமச்சேற்றில், ஒளிப்ப - ஒளிக்கும்படி, தழுவினன்-ஆலிங்கனஞ் செய்தான், அவள்-அந்தத் தமயந்தி, தேம்பிய-மெலிந்த, இன்னுயிர்-இனியஉயிர், தளிர்த்தாள்-துளிர்த்தாள், எ-று.

திருந்துமாமணிச்செய்குன்றுந்தெளிபுனற்றடமும்
விருந்துவேனிலாற்கெதிரியவிரைமலர்க்காவும்
முருந்துவாணகைமுகிழ்முலைமடந்தையோடாடிப்
பொருந்தவிண்ணிடைப்போகமுண்டுவந்தனர்போன்றான்.

(ப - ரை.) திருந்து-திருத்தமாகிய, மா-பெரிய, மணி-இரத்நங்கள் பதித்த, செய்குன்றும்-விளையாட்டு மலைகளிடத்தும், தெளி-தெளிந்த, புனல்-சலத்தையுடைய, தடமும்-வாவிகளிடத்தும், விருந்து-விருந்தாக, வேனிலாற்கு-

மன்மதனுக்கு, எதிரிய-தோன்றிய, விரை-வாசனையையுடைய, மலர்-புஷ்பங்களையுடைய, காவும்-சோலைகளிடத்தும், மூருந்து-மயிலிறகினடியையொத்த, முலை-தனங்களையுமுடைய, மடந்தையோடு - தமயந்தியுடனே, ஆடிவிளையாடி, பொருந்த-அமைய, விண்ணிடை-தெய்வலோகத்தில், போகம் - இன்பத்தை, உண்டு-அனுபவித்து, உவந்தனர்-மகிழ்ந்தவர்களை, போன்றான் ஒத்திருந்தான். எ-று, (கச)

ஆழிசூழ்புவிமுழுவதுமாழியொன்றுருட்டி
வாழிநல்லறம்புரிந்தருமகம்பலவாற்றிச்
சூழிமால்வரைப்பிடருறுதிமையொழித்தாறப்
பாழியம்புயத்துலகெலாம்பரித்தினிதிருந்தான்.

(ப - ரை.) ஆழிசூழ்-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, புவிமுழுவதும் - பூமிமுழுமையும், ஆழியொன்று-ஏகசக்கரத்தை, உருட்டி-நடத்தி, 'நல்லறம்-நல்லதருமத்தை, புரிந்து-செய்து, அரு-செய்தற்கரிய, மகம்பல - பலயாகங்களை, ஆற்றி-செய்து, சூழி-முகப்படாமணிந்த, மால்-பெரிய, வரை-மலையையொத்த யெட்டுத்திக்கு யானைகளும், பிடர்-பிடரியிற்றாங்கிய, உறு-மிகுந்த, சுமை - பூமிபாரத்தை, யொழித்து-நீக்கி, ஆற-இளைப்பாறும்படி, பாழி-வலிபொருந்திய, அம்-அழகிய, புயத்து-தோளினிடத்தில், உலகெலாம் - உலகமுழுவதையும், பரித்து-தாங்கி, இனிது-இனிதாக இருந்தான் - (நளமகாராச) னிருந்தான். எ-று. வாழி-அசை. (கரு)

அரசாட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகூ படலம் உஅ - க்கு

ஆகூ செய்யுள் ககஎஉ,

கடவுள் துணை.

படல அகராதி.

பாகம் - க.

பாகம் - உ.

படல அகராதி முற்றிற்று.

PRINTED AT THE SUN OF INDIA PRESS. CHOOLAI, MADRAS.

நூதன புத்தகங்கள்.

படுக்கையறையில் பாசாங்குசெய்த

பங்கஜவல்லிக்கதை.

(ஓர் நவீநக தமிழ் நாவல்.)

பங்கஜவல்லி என்னும் இக்கதாநாயகி சீமானுகிய சித்தூர் - செல்வகேசவ முதலியாருடைய புதல்வி. இவள் கண்டோர் மையல் கொள்ளத்தக்க கட்டழகியா யிருந்ததோடு, தமிழ்க்கடலை வாய் மடுத்துக்கலை மகளெனச் சொல்லும்படியான 11 பிரசங்கங்களை செய்தனள் அதை கவனியுங்கள்.

பின்னர்ப் பங்கஜவல்லியின் கலியாணச்சிறப்பும் அவள் படுக்கையறை சென்று தனது நாயகனேடு பாசாங்குசெய்து. தன் குற்றத்தை மறைப்பதும் இருவர்க்கும் நடக்கும் சம்பாஷணையும் வெகு இனிமையைத் தாரிற்கும் புத்திமான்களே!

கொஞ்சம் காப்பிகளே கைவசமிருப்பதால், வேண்டுவோர் எமக்கு எழுதிக்கொள்ளவும். விலை அணு 8

மைனுவதிக் கதை.

இக்கதை வாசிப்போரும் நற்புத்தியும் ஆசாரியபக்தியும் அரியயுக்தியும் சாபானுக்கிரக சக்தியும் உண்டாகுமென்பதற்கு யாதொருதடையுமில்லை இக்கதையின் பெருமையைப் பூரணமாகச்சொல்லில் மிகவும் விரிவாகிறபடியால் சுருக்கமாக வரையலாயிற்று புத்தகம் 1-க்கு அணு - 12

சுந்தராங்கி.

அனேக நீதிபோதங்களை யடக்கி தெவிட்டாத இன்பத்தைக் கொடுக்குந்தன்மையானது ஆதிமுதல் அந்தம் வரையில் எளியதமிழ் வசனநடையில் எழுதப்பட்டிருப்பதால் சாமானியபடிப்பினையுடைய நம்பெண்மக்கள் கூடவாசிக்கலாம்.

இதன்விலைஅணு6. விபிசார்ஜ்அணு 2.

ராமரகசியம்	0	6	0
மனோரஞ்சனி	0	12	0
அனுபோகபிரச்னை ஆரூடம்	0	8	0

பிருஹஜ்ஜாதகமென்னும்

மங்களேஸ்வரியம்.

இது மகாசோதிட சாஸ்திரங்களிலொன்று மேலும் ஓராசாரம் பாராசாரியமுதலிய சோதிட சாஸ்திரங்களுக்கும் இணையானது எல்லாச் சோதிடர்களும் கையாளத்தகுந்தது, இச்சாஸ்திரம், முற்காலத்ததாயும், மகாசிரேஷ்டமானதாயுமிருப்பதால் இதைப்பற்றி அதிகமாய் தெரிவிக்க வேண்டியதில்லை. இதனுண்மை பரம்பரையானசோதிடர்களுக்கு நன்ருய்த்தெரியவருமென்பது உண்மையே.

புத்தகம் 1-க்கு விலை ரூபா 1 4 0

வி-பி-சார்ஜ் அணு 4.

மோகனசுந்தரி.

உலகத்தில் மாற்ருந்தாயாகவருபவள், முதற்ருரத்தின் பிள்ளைகளை நடத்தும்குரூரச்செய்கைகள் வவ்வளவல்லஎன்பதை அனுபவிகள்அறிந்தேயிருப்பார்கள்.உலகத்தில்நடக்கும்மாற்ருந்தாயின் அக்கிரமத்தைப் பற்றியே இக்கதையில்எழுதியிருக்கிறது

விலை. 0-6-0. வி. பி. சார்ஜ் அணு 2.

தற்கால வயித்திய போதினி.

அநேகவைத்தியர்களால் கையாளப்பட்டுவருகின்றபாகங்கள் மாத்திரமே 15-அத்தியாயங்களாகப்பிரித்துத் தற்கால வைத்தியபோதினிஎன்கிறபேரிட்டு எழுதி ஒருநூல்அச்சிட்டிருக்கின்றனன் ஆனல் இந்த நூலில்சொல்லியபடியே விபரீதமான அர்த்தஞ் செய்துகொள்ளாமல் சரியானமாதிரிசெய்து பார்த்தால்அவ்வம்மருந்துகளுக்குச் சொல்லியுள்ள வேலைகளைக் கட்டாயம் செய்தேதீரும் இதற்குச்சந்தேகமேயில்லை உயர்ந்தபதிப்பு.

கிளேஸ்கடிதம் இதன் விலை அணு-8.

வி-பி-சார்ஜ் அணு-2.

ஸ்ரீ இராமலிங்கப்பிள்ளையவர்கள் அருளிச்செய்த

திருவருட்பாத்திரட்டு

மூலமும் உரையும்.

இதன்விலை ரூபா 1. வி-பிஅணு-3.

